ÞIÐRIKS SAGA AF BERN

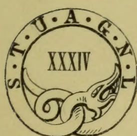
UDGIVET FOR

SAMFUND TIL UDGIVELSE AF GAMMEL NORDISK LITTERATUR

VED

HENRIK BERTELSEN

I.

KØBENHAVN

S. L. MØLLERS BOGTRYKKERI

1905—11

INDHOLD AF BIND I

INDLEDNING.

I.

Beskrivelse af sagaens håndskrifter.

De håndskrifter af Didrikssaga, som kan komme i betragtning ved en udgave af sagaen, er følgende:

1) Pergamentshåndskriftet nr. 4 i folio i den norsk-islandske håndskriftsamling i det kongelige bibliotek i Stockholm; i nærværende udgave betegnet som **Mb**.

2) Papirshåndskriftet nr. 178 i folio i den arnamagnæanske håndskriftsamling i København; i nærværende udgave betegnet som **A**.

3) Papirshåndskriftet nr. 177 i folio i den arnamagnæanske håndskriftsamling i København; i nærværende udgave betegnet som **B**.

4) Papirshåndskriftet nr. 100 i folio i den norsk-islandske håndskriftsamling i det kongelige bibliotek i Stockholm; i indledningen til nærværende udgave betegnet som **C**.

5) Endvidere to håndskrifter af en svensk gengivelse af Didrikssaga, den såkaldte Didrikskrønike, fra det 15. århundrede, nemlig a) Skoklosterhåndskriftet nr. 115—116 i kvart og b) håndskriftet med gammel signatur K 45 i kvart i det kongelige bibliotek i Stockholm. Disse håndskrifter vil under eet blive betegnede som **Sv**, der altså betyder den svenske Didrikskrønike.

Foruden de her nævnte findes der adskillige andre, islandske og svenske, håndskrifter af Didrikssaga, men de går alle tilbage til de ovennævnte håndskrifter; se:

Sagan om Didrik af Bern; efter svenska handskrifter utgifven af Hyltén-Cavallius, 1850—1854, s. V ff.; Storm: Sagnkredsene om Karl den store og Didrik af Bern, 1874, s. 158—60; Gödel: Katalog öfver kongl. bibliotekets fornisländska och fornnorska handskrifter, Stockholm, 1897—1900, s. 455. — Andre håndskrifter af Didrikssaga har tidligere været kendte, men er nu tabte; om disse se Arne Magnussons håndskriftfortegnelse, udgivet af kommissionen for det arnamagnæanske legat, 1909, s. 44—45; samt Gödel: Fornnorsk-isländsk litteratur i Sverige I, 1897, s. 16—18.

Mb.

Det stockholmske pergamentshåndskrift nr. 4 fol. er det eneste pergamentshåndskrift og det ældste håndskrift af sagaen, og det betragtes almindelig som sagaens hovedhåndskrift.

Det består af 2 (oprindelig) ubeskrevne og 129 beskrevne pergamentsblade af 28 centimeters højde og 20 centimeters bredde, indbundne i et gammelt bind, som er dannet af to egetræsskiver, overtrukne med et stykke læder der tillige danner ryggen; bindet kan lukkes med to spænder i læderremme.

Indvendig på bindets sider er fastklistret første blad af første læg og sidste blad af sidste læg. Oprindelig har disse to blade været ubeskrevne; men forskellige hænder, der dog alle er senere end det egentlige håndskrifts, har beskrevet dem med forskellige notitser. Ældst er ordene Þidrekss sagha a be*rn*n, som findes øverst til venstre på første blad, skrevne med en hånd fra c. 1300; disse ords betydning for oplysning af håndskriftets historie vil blive omtalt nedenfor. De øvrige notitser på første blad stammer alle fra senere tider, da håndskriftet var i svensk eje; interesse har af dem kun ordene Een

Chronika om Fem Swerikess konungar, som er skrevet med store og tydelige bogstaver øverst på bladet og åbenbart skal være bogens titel, samt længere nede på bladet de mindre iøjnefaldende ord Vilkina Sagu og Vilkina Saga: det navn, under hvilket sagaen i lang tid var kendt og første gang blev udgivet; hvorom nedenfor. De øvrige notitser på første blad refererer sig til sagaens indhold og er uden interesse, og det samme gælder optegnelserne på det sidste, til bindets bagside fastklæbede blad: nogle slægtregistre og navne, tagne ud fra sagaen.

De 2 (oprindelig) ubeskrevne blade og de 129 beskrevne blade fordeler sig i 18 læg. Oprindelig har hvert af disse haft 8 blade[1], men ved lakuner og ved et større indskud i et af læggene er det normale forhold blevet forstyrret. Af første læg findes kun det første, ubeskrevne, til bindet fastklæbede blad bevaret; de øvrige 7 blade er tabte; ved omtalen af håndskriftet vil der derfor ikke blive taget hensyn til dette læg, men det første beskrevne blad vil blive regnet for håndskriftets første blad, og det første beskrevne læg regnet for håndskriftets første læg; der vil følgelig kun blive tale om 17 læg. Af disse 17 læg mangler læg 1 bladene 2 og 7; læg 6 mangler bladene 3 og 6; læg 10 mangler bladene 1 og 8; læg 12 mangler bladene 2 og 7; læg 16 mangler bladene 1 og 8; læg 17 mangler bladene 2—7 og blad 8 er ubeskrevet. Ind i læg 7 er der mellem blad 5 og 6 skudt 10 blade, således at dette læg bliver på 18 blade. Fordelingen af de 129 beskrevne blade i 17 læg bliver altså således:

læg	1,	blad	1—6:	6
„	2,	„	7—14:	8
„	3,	„	15—22:	8
„	4,	„	23—30:	8

[1] Om det sidste læg har haft 8 blade, kan dog ikke ses.

læg	5,	blad	31—38:	8
„	6,	„	39—44:	6
„	7,	„	45—62:	18
„	8,	„	63—70:	8
„	9,	„	71—78:	8
„	10,	„	79—84:	6
„	11,	„	85—92:	8
„	12,	„	93—98:	6
„	13,	„	99—106:	8
„	14,	„	107—114:	8
„	15,	„	115—122:	8
„	16,	„	123—128:	6
„	17,	„	129:	1
				129

Efter læg 16 er der imidlertid tabt et helt læg, og lakunen i håndskriftets begyndelse har, som det nedenfor vil blive omtalt nærmere, efter al sandsynlighed omfattet ikke eet, men to læg, eller, nøjagtigere: ikke alene de tabte blade 2—8 af læg 1, hvis første, ubeskrevne blad er fastklæbet til bindets forside, men desuden endnu et læg, således at det første af de 17 beskrevne læg oprindelig er håndskriftets tredje læg. Håndskriftet har følgelig, da det var fuldstændigt, bestået af mindst 19, sandsynligvis 20 læg.

Mb er skrevet af 5 forskellige hænder, der er lette at skelne fra hverandre ved skrifttegnenes forskellige form og ved deres forskellige retskrivning. Prøver på de fem hænders retskrivning kan man finde i registret i slutningen af nærværende udgave, hvor de forskellige hænders skrivemåde af sagaens egennavne findes angivet. — Alle fem skrivere har skrevet meget tydeligt, og håndskriftet er helt igennem let læseligt. Blækket er brunt, nogle steder sort; overskrifterne er skrevet med rødt blæk, og initialerne, som begynder afsnittene efter overskrifterne, er skrevet med rødt, grønt og blåt blæk; i den af de tre sidste hænder skrevne del af sagaen udhæves ret al-

mindeligt begyndelsesbogstaver inde i textlinierne ved hjælp af rødt blæk. — I marginen findes der hele håndskriftet igennem notitser, væsentlig egennavne og slægtregistre og korte latinske sætninger, som angiver indholdet af de pågældende afsnit af sagaen; alle disse notitser stammer fra den tid, da sagaen var i svensk eje, og ingen af dem har nogen interesse.

De af de 5 forskellige hænder skrevne dele af membranen betegnes i udgaven henholdsvis som Mb[1], Mb[2], Mb[3], Mb[4], Mb[5].

Første hånd har skrevet læg 1—2 ɔ: håndskriftets blad 1—14 (udgaven I, 44—77,9 overtexten)[1]. Dog har 2. hånd skrevet alle kapiteloverskrifterne og initialerne i de to første læg.

Desuden har 2. hånd skrevet læg 3—6 samt af 7. læg bladene 1—5 og 16—18r,31 ɔ: håndskriftets blad 15—49, 60—62r,31 (udgaven I, 77,9—282,10 overtexten og I, 351—364 overtexten)[2]. — 4 centimeter nede på den 6 centimeter høje undermargen af 3. lægs sidste side findes tallet iiij, og under dette, ved foden af marginen, ordene þer broðir, de ord som næste, ɔ: 4., læg begynder med. Tilsvarende findes på 4. lægs sidste side, 4 centimeter nede på den 6 centimeter høje undermargen, tallet V og derunder, 1/2 centimeter over bladets nederste rand, kustoden hendr sinar, de ord som 5. læg begynder med. På 5. lægs sidste side findes intet tal, men nederst ordene sva er sagt at mylna, der er kustode for 6. læg, og nederst på 6. lægs sidste side findes som kustode for 7. læg ordene viss at með engo moti.

---

[1] Nærværende udgave vil stadig blive citeret efter bind, side og linie: I, 71,9 = første bind side 71 linie 9. [2] Ungers angivelse i hans udgave s. XV, 7–8, at anden hånd har skrevet andet (efter Ungers beregning håndskriftets tredje) læg, skyldes en skødesløshed; den går igen hos Treutler (Germania XX, 153, 13–15).

Alle disse kustoder er skrevne af 2. skriver, som må betragtes som redaktør af den af de to første hænder skrevne del af Mb.

3. skriver er redaktør af den af de tre sidste hænder skrevne del af membranen. Han har nemlig skrevet alle kapiteloverskrifterne i denne del undtagen overskriften til kap. 387, som skyldes 4. hånd. Men også på anden måde viser 3. skriver sig som redaktør. Han har ikke simpelt hen fortsat 2. skrivers arbejde, men til dels omformet det. Efter 7. lægs 5. blad har han nemlig indskudt et læg på 8 blade og et læg på 2 blade, således at 7. læg altså kommer til at bestå af 18 blade. De 10 indskudte blade, som 3. skriver har beskrevet, kommer til at adskille de af 2. skriver beskrevne 5. og 16. (oprindelig 6.) blad af 7. læg, således at ordene þa er (udgaven I, $282,_{10}$) på en meningsløs måde skilles fra de efterfølgende ord hana varði min*n*zt (udgaven I, $351,_{1}$). 3. skriver har søgt at bringe orden til veje ved med rødt blæk at overstrege texten på begge sider af de indskudte 10 blade, nemlig de sidste 8 linier på 7. lægs blad 5^{v} ɔ: håndskriftets blad 49^{v}, og de første 22 linier på 7. lægs blad 16^{r} (oprindelig blad 6^{r}) ɔ: håndskriftets blad 60^{r} (oprindelig blad 50^{r}); kun de 3 med rødt blæk skrevne overskrifter over de 3 kapitler, som udgør de overstregede stykker, har 3. skriver ikke overstreget. De på denne måde annullerede stykker (udgaven I, $281,_{16}$—$282,_{10}$ og I, 351—$352,_{14}$ overtexten) har 3. skriver dog optaget, idet han har afskrevet dem inde i sit 10 blades indskud, hvor de optager hele blad 7^{r} ɔ: håndskriftets blad 56^{r} (udgaven I, $322,_{9}$—$325,_{12}$; kapp. 275^{3}—277^{3} overtexten). Hele indskuddet kommer altså til at omfatte udgavens I, $282,_{11}$—350 overtexten.

Efter indskuddet fortsættes som ovenfor nævnt 2. skrivers text til 7. lægs blad $18^{r},_{31}$, og her, ɔ: midt på nederste linie af blad 62^{r}, tager 3. skriver fat i

umiddelbar fortsættelse af 2. skriver med ordene risin helldr (udgaven I, 365,1 overtexten) og skriver så resten af læg 7, d. v. s. $\frac{1}{2}$ linie på dets blad 18^{r} og hele dets blad 18^{v}, endvidere læggene 8—11 og det eneste bevarede blad af læg 17 ɔ: håndskriftets blad 62^{r},31—92 og blad 129 (udgaven I, 365—370 overtext: II, 1—183,8 og II, 370,13—374,23).

Mens 2. hånd umiddelbart fortsætter 1. hånd og 3. hånd umiddelbart fortsætter 2. hånd, således at disse skrivere ikke kan have arbejdet samtidig, er det sandsynligt at 4. skriver har arbejdet samtidig med 3. skriver. Hvor 3. hånd foreløbig stopper, på sidste side af 11. læg ɔ: på håndskriftets blad 92^{v},11, fortsætter nemlig 4. hånd ikke umiddelbart, men resten af blad 92^{v}, d. v. s. $\frac{2}{3}$ side, er ubeskrevet, og fjerde skriver begynder på 12. lægs første blad ɔ: på håndskriftets blad 93^{r}. Tredje skriver er åbenbart klar over, at han har god plads; mod slutningen af hans arbejde bliver bogstaverne større, og de sidste fire sider har kun 28—29 linier, mens ellers 31 linier er det normale. 4. skriver har skrevet læg 12—13 og af læg 14 blad 1—7^{v},22 samt af læg 16 fra blad 3^{v},11 og lægget ud, d. v. s. håndskriftets blad 93—113^{v},22 og blad 125^{v},11 til blad 128 (udgaven II, 183,9—274,23 og 327,14—341,5). — Læg 12, 13 og 14 har nederst på forsiden med rødt blæk henholdsvis romertallene I, II, III; 15. læg, hvis begyndelse er skrevet af 5. hånd, har mærkeligt nok også nederst på forsiden tallet III, skrevet af samme hånd som tallene på de foregående læg. Læg 12 har desuden nederst på sidste side ordene þæ*i*ra fællir, der er kustode for læg 13, og nederst på dettes sidste side findes som kustode for læg 14 ordet broðor.

Ind imellem de af 4. hånd skrevne stykker kommer, i umiddelbar sammenhæng med dem, således at de to skrivere ikke kan have arbejdet samtidig, det af 5. hånd skrevne stykke, nemlig fra læg 14 blad

$7^v,_{22}$ og lægget ud, læg 15 og af læg 16 blad $1—3^v,_{11}$, d. v. s. håndskriftets blad $113^v,_{22}—125^v,_{11}$ (udgaven II, $274,_{23}—327,_{14}$).

Af de fem hænder, som har skrevet Mb, er de 3 første norske, de 2 sidste islandske[1]. Hægstad bestemmer første hånd som trøndsk, tredje som sydvestlandsk[2]. De af 4. og 5. hånd skrevne dele af Mb viser blanding af norske og islandske former, hvilket taler for islandsk afskrift efter norsk original[3].

Håndskriftet er skrevet i slutningen af det 13. århundrede[4], og dets historie kan forfølges næsten tilbage til dets tilblivelsestid[5]. I et håndskrift af et latinsk kirkeretligt arbejde fra det 13. århundrede, som findes i universitetsbiblioteket i Upsala, men tidligere har været i Vadstena birgittinerklosters bibliotek, er der indvendig på bindets bagside klistret et blad, hvorpå der er skrevet en fortegnelse over bøger som har tilhørt b Aquila, hvilket efter Storms utvivlsomt rigtige formodning vil sige biskop i Bergen Arni Sig-

---

[1] Kun Wadstein anser 3. hånd for islandsk; se: Der Umlaut von A... (Skrifter utgifna af Humanistiska Vetenskapssamfundet i Upsala III, 5, Upsala 1894), s. 31 note 1. [2] Gamalt trøndermaal (Videnskabsselskabets Skrifter II, histor.-filos. Klasse, Kria., 1899, Nr. 3), s. 24; Gamalnorsk ordbok med nynorsk tyding, ved Marius Hægstad og Alf Torp, Kria. 1909, s. XV og XXIII. [3] Om de forskellige hænders sprogform se foruden de oven citerede steder Ungers udgave s. XVI—XVIII; Storm: Sagnkredsene, s. 101—2; Gödel: Katalog öfv. kongl. bibl. fornisl. och fornno. hdskr., s. 16; Jónsson: Den oldnorske og oldislandske litteraturs historie II, 848; Flom: The Noun Stems in the Ðiðrekssaga (The Journal of English and Germanic Philology IX), 1910. [4] Ungers udgave XII; Storm: Sagnkredsene, s. 88 f.; Gödel: Katalog, s. 16; Jónsson: Litteraturhistorie II, 853; Palæografisk atlas, oldnorsk-islandsk afdeling, udgivet af kommissionen for det arnamagnæanske legat, nr. 26. [5] Storm: Norsk historisk tidsskrift 1880, s. 185; Gödel: Fornnorsk-isl. litt. i Sverige, I, 15—16.

urðsson, som døde 1314. Blandt bøgerne nævnes en saga Þidræk a bærn; da den mærkelige forbindelse a bærn genfindes på den før omtalte titel fra c. 1300 indvendig på bindet af Mb: Þidrekss sagha a bernn, er der al grund til at tro, at katalogen har taget titlen fra Mb. Muligvis skal da frakturbogstaverne e a, som findes på membranens metalspænder, forklares som episcopus aquila el. arnas[1].

Fra biskop Arnes bibliotek er da formodentlig membranen sammen med andre af hans bøger, bl. a. det ovennævnte håndskrift med katalog over hans bibliotek og muligvis også et andet håndskrift af Didrikssaga[2], kommet til Vadstena kloster. Et mellemled har antagelig Munkeliv kloster ved Bergen været; dette var nemlig et datterkloster af Birgittinerklostret i Vadstena, og dets blomstringstid falder i anden fjerdedel af det 15. århundrede; i den tid er formodentlig Arnes bøger gået som gave fra datterklostret til moderklostret. Dermed stemmer Storms påvisning[3] af, at Didrikssaga har været ukendt i Sverige i det 14. århundrede og endnu formodentlig så sent som 1434. Kort før 1448 er Didrikssaga, ikke efter membranen, men muligvis efter det ovenfor nævnte, tabte håndskrift, blevet gengivet på svensk i Didrikskrøniken, men derefter har den været ukendt eller i hvert fald ubenyttet til Joh. Bures tid, d. v. s. til begyndelsen af det 17. århundrede. Bure var ejer af Mb og begyndte studiet af sagaen, hvorom nedenfor, og idet han forærede membranen til dronning Christina, kom den til det kongelige bibliotek i Stockholm, hvor den nu findes[4].

---

[1] Palæogr. atlas nr. 26. [2] Gödel: Fornnorsk-isl. litt. i Sverige, I, 16 ff. [3] Sagnkredsene, s. 137 ff. [4] Se Hyltén-Cavallius' udgave af den svenske Didrikskrønike, s. I ff.

A.

Det arnamagnæanske papirshåndskrift nr. 178 i folio består af 202 blade af c. 31 centimeters højde og 20 centimeters bredde, indbundne i skind. De fire første og de fire sidste blade er ubeskrevne; det egentlige håndskrift er altså 194 blade, og kun til disse tager udgavens paginering hensyn. Første blad er noget beskadiget; ellers er håndskriftet vel bevaret, og det har ingen lakuner. Initialerne mangler gennem hele håndskriftet.

På en seddel, klæbet indvendig på bindets forside, står med Arne Magnussons hånd: Þidreks Saga þesse (med hendi Sr Jóns Erlendz sonar) heyrer til Sr Arna Jonssyne i Hvitadal, og er mier af h*onu*m lied 1707 á Alþing. Þar á mót hef*e*r h*an*n frá mier Þidreks Søgu i folio er eg sendi h*onu*m 1708 u*m* vored med Snorra Jonssyne. og er su med hendi Þorbergs Þorsteinssonar. Mælltest eg til umskipta vid hann á þessum tvennum Exemplaribus, og vænte svars á Alþing. På en ny side af sedlen tilføjer Arne Magnusson: Sr Arne Jonsson i Saurbæ, seger eg mege behallda Þidreks Søgunne sem hia mier er, og ætlar þar á mót ad eignast þá sem eg sendi hønu*m* i vor. Ormur skiladi þ*ess*u vid mig h*a*ns vegna á Alþingi 1708.

Håndskriftet er altså skrevet af den kendte flittige håndskriftafskriver Jon Erlendsson, som var præst i Villingaholt på Island ved midten af det 17. århundrede; Arne Magnussons påskrift på håndskriftet AM 177 fol. (denne udgaves B, se nedenfor) viser, at det var for Brynjulf Sveinsson at Jon Erlendsson skrev AM 178, og at hans original var Brœðratungubók. Om dette, nu tabte håndskrift indeholder Arne Magnussons håndskriftfortegnelse (AM 435 a, 4to, bl. 142^{v}—143^{r}; i udgaven ved kommissionen for det arnamagnæanske legat, 1909, s. 45) følgende på bl. 142^{v}: Þidreks Saga 4to hana feck eg af Þormode Torfasyne,

en*n* h*ann* af Helgu Magnussdottur i Brædra tungu; lige overfor, på bl. 143r, er tilføjet: Eg synde Sigurde Gudnasyne þessa bok 1704. og þeckti h*ann* hana, hveria han*n* til forna sied hafde hia Helgu M*ag-nus*dottur.

B.

Det arnamagnæanske papirshåndskrift nr. 177 i folio består af 110 blade af 32 centimeters højde og 21 centimeters bredde, indbundne i et smukt bind af træ, beklædt med presset læder. Første blad er ubeskrevet; det egentlige håndskrift er altså 109 blade, og kun til disse tager udgavens paginering hensyn. Håndskriftet er vel bevaret og har ingen lakuner. Initialerne mangler oprindelig på de første 57 blade, men er nogle steder føjede til med en senere hånd. Håndskriftet ender med følgende sætning og vers:

Hafe sa goda þøck er vel laz, enn hinn øngva er skriffad heffur | Ritad er riett med flyter, aff rijkumm kong Þidrek myked, | krijngur sa kiempur slijngar, med kappe liet missa happed, | Burdugann bid vel virda, bøgulegt skriff a søgu | bæte þad brosted lijtur, betrad so verde letred.

Under verset står: Anno 1691 7 Januarij.

På en seddel, klæbet indvendig på bindets forside, står med Arne Magnussons hånd: Þidreks Søgu þessa hefi eg feinged af Secreterer Wielandt Anno 1715. i Kaupmanna høfn. Hun er, sem eg sie, Copia af Austfiarda bókinni (Eidagás) en*n* ecki progenies Brædratungu bokarinnar. Og er þar fyrer eigi i allan*n* máta samhlioda þ*eir*re er Sr Jon Erlendz son hefer ritad fyrer Mag. Bryniolf. þesse þidreks Saga mun vera komin fra Sr Vigfuse á Helgafelle. Originalen for B er altså Austfiarðabók eller Eiðagás, og om dette, nu tabte håndskrift indeholder Arne Magnussons håndskriftfortegnelse (AM. 435 a, 4to, bl. 142v—143r; i udgaven ved kommissionen for det arnamagnæanske legat, 1909, s. 45) følgende

på bl. 142^{v}: Þidreks Saga 4to majori. Þessa bok hefur átt Magnus Einars son i Niardvik, austur, Løgrettum*adur*. og hefur hun vered køllud Eidagas. sem Jon Þorlaks son mier skrifar 1699. hefur *og* bokin, so vitt men*n* muna (ad visu i 20 ár, ad reikna fra 1696) vered i Aust fiørdum hia nefndum Magnuse; lige overfor, på bl. 143^{r}, er tilføjet: Eg feck þessa bók af Jone syne Sr. Bødvars Stullasonar, ad fra teknum nockrum lausum blødum ur henne, sem eg feck á Islande post an*n*um 1702.

Efter Austfjarðabók er altså B afskrevet, og de ovenfor (s. XI,$_{22}$) citerede ord viser, at afskriften er fuldført 1691. Formodentlig er både Austfjarðabók og A's original Brœðratungubók gået tabt ved Københavns brand 1728.

C.

Det stockholmske papirshåndskrift nr. 100 i folio er et blandingshåndskrift, som består af 270 blade, indbundne i skind. Indvendig på bindets forside står: J G Sparfuenfeld á þessa Bók meþ Riettu enn einge annar. j Kavpmannahafn in Martio 1682. Slutningen af håndskriftet, de 33 centimeter høje og 21 centimeter brede blade 150^{v}—268^{r}, indeholder Didrikssaga; håndskriftets sidste blade (268^{v}—270) er ubeskrevne.

Den text af Didrikssaga, som C indeholder, er afskrevet efter to forskellige originaler. Blad 150^{v}—229^{v} (nærværende udgave I—II, 178,$_{3}$) er afskrevet efter samme original som B, hvorom mere nedenfor. I undermarginen på blad 229^{v} har en anden hånd end afskriverens skrevet ordene: Hier vantar joen Eggersons saga þat eptir filgir or Kongl. archivi Msto., og samme hånd har overstreget de fire sidste linier på blad 229^{v} (svarende til nærværende udgave II, 177,$_{19}$—178,$_{3}$: Nv er at sægia . . . komin*n* er þiðrecr

k*onu*ngr af be*r*n; stemmende dermed begynder blad 230r med: Nu er at seigia. Blad 230—268 er afskrevet efter Mb og svarer til nærværende udgave II, 177,19—374,23; til lakunerne i Mb svarer lakuner i C; efter de sidste ord i Mb hvar nifl*unga* har afskriveren dog tilføjet skattur er folgin*n*, og derunder, ɔ: efter sagaens text, er skrevet ordene Hier vantar.

Slutningen af C har, da den stammer fra Mb, ikke nogen værdi; derimod har begyndelsen, blad 150v—229v, nogen interesse, idet disse blade er afskrevne efter et ikke bevaret håndskrift. Som ovenfor nævnt er dette håndskrift det samme som det B er afskrevet efter, hvilket en jævnførelse af håndskrifterne tydeligt viser[1]. I det hele stemmer C og B meget nøje overens[2]; de må følgelig begge være tro afskrifter efter deres original: Austfjarðabók. Af og til finder vi dog følgende grupperinger: C stemmer med A overfor B; C afviger fra AB's fælles text; A, B, C har hver sin text.

For de dele af sagaen, som findes både i Mb og i AB, vilde C have interesse, hvis håndskriftet, i tilfælde hvor Mb, A og B har hver sin text, enten stemmede med Mb og derved bekræftede dette håndskrifts text som den oprindeligste, eller også stemmede med A og derved bekræftede A's text som den for gruppen ABC oprindelige text. En gennemgang af omtrent halvdelen af den både i Mb og ABC repræsenterede text har imidlertid ikke vist sådanne tilfælde.

Derimod har C nogen interesse for de dele af sagaen, som kun findes i ABC. Hvor A og B stemmer overfor C, er dette håndskrifts text naturligvis uden

---

[1] C er ikke, som Hyltén-Cavallius (Sagan om Didrik af Bern III) og Gödel (Katalog öfv. kongl. bibl. fornisl. hdskr. 231) siger, en afskrift efter B. [2] C bruges her og i det følgende i betydningen: den efter B's original afskrevne del af C.

interesse; men som ovenfor nævnt stemmer C i nogle tilfælde med A overfor B og bekræfter således A's text som den for gruppen ABC oprindelige. Disse tilfælde skal her anføres; tallene henviser til side og linie i nærværende udgave.

I, 2,3 AC skemmta; B skiemtu. I, 3,5 B strønd mangler i AC. I, 3,21 AC heiminn; B heim. I, 3,24 B nalega mangler i AC. I, 5,16 AC afl edur hreysti; B afl, hreiste. I, 5,20 AC edur; B og. I, 5,22 B er fra þvi er sagt mangler i AC. I, 6,2 AC til mangler i B. I, 6,26 AC annat mangler i B. I, 7,7 AC þeir er; B sem. I, 8,6 A meyia, C allra meya; B allra kvenna. I, 8,15 og I, 8,17 AC var; B er. I, 9,10 AC vrika; B fatæka. I, 9,12 AC er; B var. I, 10,5 AC leggur mikla ast; B leikur mykel ast. I, 10,17 A oll mín vapn, C vopn mijn; B kápu mijna. I, 10,20 AC giætti; B giæter. I, 10,21 AC Samson riddari; B hann. I, 11,6 AC riddara; B riddarar. I, 12,25 AC i; B og. I, 12,26 AC kastadi; B kastar. I, 13, 9–10 AC mangler B's tilføjelser i note 10 (som dog bekræftes af Sv 3,22) og note 12. I, 13,23 AC j; B til. I, 15,1 AC forda sier; B hialpa sier og forda. I, 15,6 AC hafa; B hefer. I, 15,16 AC hv́s; B jardhúz. I, 15,18 AC er; B sie. I, 16,10 AC vi; B vij. I, 17,18 AC yfrit leinghi hefi egh hier; B j fride hef eg hier leinge. I, 18,5 B bæde mangler i AC. I, 18,6 B rijda þau þeim a mote, þa mangler i AC. I, 18,7 AC svarar; B seiger. I, 18,13 AC mark mangler i B. I, 20,6 AC hertugi; B R(iddari). I, 21,7 B jnn mangler i AC. I, 23,5 AC Samson mangler i B. I, 23,19 AC fyrer mangler i B. I, 24,9 AC bestu mangler i B. I, 24,10 AC gudvef; B gullvef. I, 25,19 AC minu hasæti og koma egh ei vt af Salerni; B Salerni j mijnu hasæte. I, 26,19 AC werølldu; B verolldinne. I, 27,7 AC skal; B skule. I, 27,9 AC þa er; B þa. I, 28,1 AC i; B til. I, 28,13 AC tuo; B 3. I, 28,15 B hann þa mangler i AC. I, 28,25 AC yfir; B umm.

I. 29,8 AC geyrer; B giørde. I. 29,17 B alldiarflega mangler i AC. I, 29,19 AC tekur; B tok. I, 29,21 A til jarls, C til Elsungs jarls; B Elsung jarl. I, 29,21 A sua ath af tok, C suo af tok; B og af honum. I, 30,5 AC þore ath mangler i B. I, 30,26 AC hinn; B þann. I, 31,4 AC konga; B manna. I, 31,8 AC og mangler i B. I, 31,20 AC voru; B eru. I, 34,20 AC yfer; B i. I, 34,24 AC er; B ad. I, 35,15 A ok nu lætur Þidrek hann lausann. enn hann hleypir ath fuglum og dyrumm allann dag til nóns, C og nu lætur Þidrek hann fara leid sijna en hann hleipur ad fuglum og dyrum allan þan dag till nons; B ad hann vinnur þess eid er Þidrek beider. I, 36,12 AC þeghar; B þar. I, 36,14 AC þegar; B sijdann. I, 36,14 AC sinna; B sinnar. I, 36,17 AC hinn; B sa. I, 36,19 AC þeghar; B mgl. I, 36,20 AC enn; B ad. I, 38,5 B ed mangler i AC. I, 38,16 AC munu; B mun. I, 38,21 A miklu best, C best; B mgl. I, 39,3 AC alls kyns; B allzkonar. I, 39,22 AC þessu; B þvi. I, 40,4 AC einn mangler i B. I, 42,21 AC j skilldinumm mangler i B. I, 43,4 AC hond; B skiølld. I, 43,10 A sodlinum og i sundur brestur nv j midiu hvorttueggia þeira spiotskøpt, C sijnum sodle, og sundur stockur j midiu huorttueggia spjot skafft; B sijnum sødli. I, 43,14 AC hraustligha; B hreistemannlega. I, 243,10 AC er; B ad. I, 243,16 AC hier; B þar. I, 244,7 A þier munut vilia, C þu munt vilia; B þu villt. I, 244,22 AC svarar; B mællte. I, 245,7 AC þess; B þad. II, 89,10 A kongur tok vid honum forkunnar vel, C og tekur kongur vid honum forkunnar vel; B og tekur hann vel vid honum. II, 89,17 AC og mangler i B. II, 90,23 AC i; B med. II, 91,3 AC honum; B henne. II, 91,12 AC og mikinn her annann mangler i B. II, 91,19 AC Eddgeirr; B Elldgeir. II, 91,26—92,1 AC ok er...kong mangler i B. II, 92,2 AC ridur; B fer. II, 92,4 AC liggur; B verdur. II, 92,7 AC ut af; B

ur. II, 93,$_{20}$ AC snyr aa; B sijna. II, 93,$_{23}$ AC aa tal vid sik mangler i B. II, 94,$_{1-3}$ AC og klædumm ...hafua mangler i B. II, 94,$_{8}$ AC þat kollumm vier Sigurd mangler i B. II, 137,$_{9}$ AC hleypur; B leitar. II, 137,$_{11}$ AC Paron; B Parme. II, 137,$_{13}$ AC het; B heiter. II, 137,$_{22}$ AC j mot; B a mote. II, 137,$_{24}$ B veit mangler i AB. II, 138,$_{2}$ AC allhrætt; B hrædt. II, 138,$_{18}$ AC hefer; B mune fa. II, 138,$_{21}$ AC fyrer mangler i B. II, 138,$_{22}$ AC Paron; B Parme. II, 139,$_{6}$ AC mier; B madur. II, 139,$_{11}$ AC þeirra mangler i B. II, 139,$_{18}$ AC i Brandina borg; B til Brandina borgar. II, 139,$_{19}$ AC i giegn; B a móte. II, 139,$_{21}$ B þær mangler i AC. II, 139,$_{23}$ AC þat þakkar Wandilmar; B hann þakkar. II, 140,$_{3}$ AC hversu; B þegar. II, 140,$_{7}$ B hann mangler i AC. II, 142,$_{7}$ AC vt; B til. II, 142,$_{10}$ AC vill; B skal.

Som man vil se, er tilfældene ikke mange, og intet af dem kan gøre krav pä nogen synderlig interesse. Langt færre endnu er de tilfælde, i hvilke A, B og C har hver sin text, og da C i intet af dem viser nogen afvigelse af betydning, vil de ikke blive anført.

Sv.

Den svenske, stærkt forkortende gengivelse af sagaen, Didrikskrøniken, kendes som før nævnt fra to håndskrifter, nemlig Skoklosterhåndskriftet nr. 115—116 i kvart, der indeholder omtrent hele sagaen, og håndskriftet med gammel signatur K 45 i kvart i det kongelige bibliotek i Stockholm, der indeholder den første halvdel af sagaen. Didrikskrønikens udgiver, Hyltén-Cavallius, sætter Skoklosterhåndskriftet til c. 1500 og Stockholmshåndskriftet til første halvdel af det 16. århundrede, og mener af håndskrifternes sprogform at kunne henføre originalen til midten af det 15.

århundrede[1]. Dermed stemmer Storms påvisning af, at Didrikskrøniken er benyttet af den prosaiske krønike fra c. 1450; oversættelsen af sagaen til svensk må ifølge Storm have fundet sted mellem 1434 og 1447[2].

II.

Sammenstilling af de forskellige håndskriftredaktioner.

Sammenligner man de forskellige håndskrifters indhold, viser det sig, at A, B og C såvel i ordningen af fortællingerne som med hensyn til de enkelte fortællingers indhold og textform står sammen overfor Mb og følgelig repræsenterer een redaktion. — Mb viser som ovenfor omtalt en tydelig brydning mellem to hold skrivere, repræsenterede henholdsvis af anden og tredje skriver, og da der, som nedenstående oversigt over sagaens indhold vil vise, til denne brydning synes at svare ejendommeligheder med hensyn til håndskriftets indhold, således at dette viser brydning mellem to redaktioner af sagaen, vil det være naturligt i den sammenlignende oversigt over de forskellige håndskrifters indhold at adskille de to dele af Mb. Efter de ledende skrivere vil de blive betegnede henholdsvis som Mb^2 og Mb^3. — Da den svenske oversættelse ikke grupperer sig sammen med eet eller flere af de bevarede håndskrifter overfor de øvrige og den følgelig repræsenterer en særlig redaktion af sagaen, vil også den blive draget ind til sammenligning. Vi får således fire redaktioner at operere med: Mb^2, Mb^3, ABC og Sv, og nedenstående oversigt over deres indhold vil vise hovedforskellene imellem dem. Tallene i parentes betegner for Mb^2's, Mb^3's og ABC's vedkommende bind, side og linie i nærværende udgave, for Sv side i Hyltén-Cavallius' udgave.

---

[1] Sagan om Didrik af Bern, ed. Hyltén-Cavallius, s. IV.
[2] Sagnkredsene, s. 139 ff.

Mb²

[Lakune, som også omfatter begyndelsen af Vilkinasaga, 1. redakt.; se udg. I, 44 note 1].

Vilkinasaga, 1. redakt. (I, 44—$73_{,16}$).

Om Velent (I, $73_{,17}$—131).

Om Vidga (I, 132—173).

Om Ekka og Fasold (I, 174—$203_{,4}$).

Om Detlev danske (I, $203_{,5}$—249).

Didrik hjælper Attila mod Osantrix (I, 250—$268_{,17}$).

Osantrix' død, 1. redakt. (I, $268_{,18}$—$273_{,9}$).

Didrik hjælper Ermenrik (I, $273_{,10}$—$281_{,13}$).

[Didrik byder til gilde; begyndelsen af 1. redakt. af Niflungernes herkomst; overstreget af 3. skriver][1] (I, $281_{,14}$—$282_{,10}$).

Mb³

Sigurds fødsel og opvæxt (I, $282_{,11}$—$319_{,4}$).

Niflungernes herkomst, 2. redakt. (I, $319_{,5}$—$322_{,8}$).

[2]Didrik byder til gilde (I, $322_{,9}$—$323_{,2}$).

---

[1] Se indledningen s. VI og udgaven I, 281 note 1. [2] I, $322_{,9}$—325 er afskrevet af tredje skriver efter de af ham selv overstregede stykker af anden skrivers text, der her i oversigten er sat i skarpe klammer: I, $281_{,14}$—$282_{,10}$ og I, 351—$352_{,14}$.

ABC	Sv
Fortalen (I, 1–7).	
Didriks forfædre og slægt (I, 8–31,$_5$).	Didriks forfædre og slægt (1–12).
Didriks barndom og ungdom (I, 31,$_6$—43).	Didriks barndom og ungdom (12—19).
	Heimer skaffer Didrik Falka (19).
Vilkinus' sønner (II, 63,$_{15}$—65).	
	Vilkinasaga, 1. redakt. (19—41).
Om Velent (I, 73–131,$_4$).	Om Velent (41–57).
Om Vidga (I, 131,$_5$—173,$_{10}$).	Om Vidga (57—73).
Om Ekka og Fasold (I, 173,$_{11}$—203,$_4$).	Om Ekka og Fasold (73—85).
Vilkinasaga, 2. redakt. (II, 61,$_{10}$—63,$_{14}$; II, 66–105,$_{11}$).	
Valter og Hildegund (II, 105,$_{11}$–109,$_{12}$).	
Om Detlev danske (I, 203,$_5$—249).	Om Detlev danske (85—102).
Didrik hjælper Attila mod Osantrix (I, 250—268,$_9$).	Didrik hjælper Attila mod Osantrix (102—109).
Osantrix undslipper (I, 268,$_9$—273,$_7$).	Osantrix' død, 1. redakt. (109—111).
Didrik hjælper Ermenrik (I, 273,$_8$—281).	Didrik hjælper Ermenrik (111—114).
Sigurds fødsel og opvæxt (I, 282—319,$_4$).	Sigurds fødsel og opvæxt (114—126).
Niflungernes herkomst, 2. redakt. (I, 319,$_5$—322,$_{10}$).	Niflungernes herkomst, 2. redakt. (126—127).
Didrik byder til gilde (I, 322,$_{11}$—323,$_4$).	Didrik byder til gilde (127).

Mb²

[Slutningen af 1. redakt. af Niflungernes herkomst; Gunnar og Hogne drager til Didrik; dennes kæmper opregnes; overstreget af 3. skriver][1] (I, 351—$352_{,14}$).

Didrik berømmer sine mænd (I, $352_{,15}$—355).

Toget til Bertangaland (I, 356—364).

Mb³

Niflungernes herkomst, 1. redakt. (I, $323_{,2}$—$324_{,4}$).

Gunnar og Hogne drager til Didrik; dennes kæmper opregnes (I, $324_{,4}$—325).

Didriks og Hildebrands våben (I, 326—327).

Heimers våben (I, 328, $_{1-7}$).

Vidgas, Hornboges, Amlungs, Sintrams, Fasolds, Detlevs, Vildevers, Herbrands, Gunnars og Hognes våben (I, $328_{,8}$—$344_{,15}$).

Om Sigurd (I, $344_{,16}$—$347_{,13}$).

Om Sifka og om Hildebrand (I, $347_{,14}$—348).

Heimer skaffer Didrik Falka (I, 349—350).

Toget til Bertangaland, fortsat (I, 365—II, $37_{,2}$).

Sigurds og Gunnars giftermål (II, $37_{,3}$—$43_{,5}$).

Herburt og Hilde (II, $43_{,6}$—$61_{,9}$).

Vilkinasaga, 2. redakt. (II, $61_{,10}$—$105_{,11}$).

[1] Se indledningen s. VI og udgaven I, 351 note 1.

ABC	Sv
Gunnar og Hogne drager til Didrik; dennes kæmper opregnes (I, $323_{,5}$—$324_{,13}$).	Gunnar og Hogne drager til Didrik; dennes kæmper opregnes (127).
Didriks og Hildebrands våben (I, $324_{,14}$—$326_{,9}$).	Didriks og Hildebrands våben (128).
Heimers våben (I, $326_{,10}$—$327_{,2}$).	
Vidgas, Hornboges, Amlungs, Sintrams, Fasolds, Detlevs, Vildevers, Herbrands, Gunnars og Hognes våben (I, $327_{,3}$—$344_{,6}$).	Vidgas, Hornboges, Amlungs, Sintrams, Fasolds, Detlevs, Vildevers, Herbrands, Gunnars og Hognes våben (128—133).
	Heimers våben (134).
	Gernolts våben (134).
Om Sigurd (I, $344_{,7}$—$347_{,8}$).	
Om Sifka og om Hildebrand (I, $347_{,9}$—348).	
Heimer skaffer Didrik Falka (I, 349—350).	
Didrik berømmer sine mænd (I, 352—355).	Didrik berømmer sine mænd (134—135).
	Om Sigurd (135—136).
Toget til Bertangaland (I, 356—II, $37_{,2}$).	Toget til Bertangaland (136—159).
Sigurds og Gunnars giftermål (II, $37_{,3}$—$43_{,5}$).	Sigurds og Gunnars giftermål (159—162).
Herburt og Hilde (II, $43_{,6}$—$61_{,9}$).	Herburt og Hilde (162—169).

Mb^2

Mb^3

Valter og Hildegund (II, $105,_{11}$—$109,_{12}$).

Apollonius og Iron (II, $109,_{13}$—$158,_{1}$).

Om Ermenrik og Sifka og Didriks flugt (II, $158,_{1}$—$179,_{13}$).

Attila og Didrik kæmper mod Osantrix; Osantrix' død (II, $179,_{14}$—$183,_{8}$).

Attilas og Didriks kampe mod Valdemar; Didriks generobringsforsøg; Sigurds død; Fasolds og Detlevs død; Grimhilds hævn (II, $183,_{9}$—$328,_{11}$).

Didrik vinder sit rige tilbage; Didriks ny eventyr og ægteskab; Attilas død (II, $328,_{12}$—$375,_{8}$)[1].

[Slutningen mangler på grund af en lakune i Mb].

En nærmere gennemgang af de forskellige håndskrifter vil vise, at intet af dem giver sagaen i dens oprindelige redaktion.

Sagaen i Mb.

Som tidligere omtalt[2] har Mb en hel del lakuner. De fleste af disse frembyder ikke nogen synderlig in-

---

[1] Mangler for en stor del paa grund af en lakune i Mb.
[2] S. III.

ABC	Sv
	Valter og Hildegund (169—171).
Apollonius og Iron (II, $109_{,13}$—$158_{,1}$).	Apollonius og Iron (171—173)[1].
Om Ermenrik og Sifka og Didriks flugt (II, $158_{,1}$—$179_{,13}$).	Om Ermenrik og Sifka og Didriks flugt (173—183).
Attila og Didrik kæmper mod Osantrix; Osantrix' død (II, $179_{,14}$—$183_{,8}$).	Attila og Didrik kæmper mod vilkinerkongen; dennes død (184—185).
Attilas og Didriks kampe mod Valdemar; Didriks generobringsforsøg; Sigurds død; Fasolds og Detlevs død; Grimhilds hævn (II, $183_{,9}$—$328_{,11}$).	Attilas og Didriks kampe mod Valdemar; Didriks generobringsforsøg; Sigurds død; Fasolds og Detlevs død; Grimhilds hævn (185—262).
Didrik vinder sit rige tilbage; Didriks ny eventyr og ægteskab; Attilas død (II, $328_{,12}$—$375_{,8}$).	Didrik vinder sit rige tilbage; Didriks ny eventyr og ægteskab; Attilas død (262—290).
Heimers endeligt (II, $375_{,9}$—$392_{,13}$).	Heimers endeligt (290—299).
Didrik bortføres af djævelen (II, $392_{,14}$—394).	Didrik bortføres af djævelen (299—300).
	Didrik og Vidga ombringer hinanden (300—303).

teresse, idet en sammenligning med de øvrige håndskrifter og med den svenske gengivelse gør det utvivlsomt hvad de tabte blade har indeholdt.

Noget anderledes forholder det sig med de to lakuner, ved hvilke henholdsvis begyndelsen og slutningen af Mb er gået tabt.

Sagaen begynder i AB med en prolog (I, 1—7), men i Sv mangler prologen, og spørgsmålet bliver da, om Mb i sin fuldstændige skikkelse har haft pro-

[1] Svarende til den lange fortælling i Mb^{8} AB har Sv kun to sider.

logen eller ikke. Spørgsmålet skal her kun undersøges fra den håndskriftlige side[1].

Unger mente, at lakunens begyndelse kun omfattede eet læg eller rettere syv blade, da, som før omtalt[2], første lægs første, ubeskrevne blad er bevaret. Sin opfattelse støttede Unger derpå, at der på det tredje bevarede lægs sidste sides undermargen findes tallet IIII og, på samme måde, på fjerde bevarede lægs sidste sides undermargen tallet V; disse to læg skulde da efter Ungers opfattelse oprindelig have været henholdsvis det fjerde og det femte, og der var følgelig kun tabt eet læg. Når der ikke findes tilsvarende tal, II og III, på første og andet bevarede læg, forklarede Unger det således, at tallene havde været der, men var bortskårne ved indbindingen. Nu var Unger imidlertid klar over, at der ikke på syv af Mb's blade kan have været plads til en text som svarer til AB's text i begyndelsen af sagaen (udgaven I, 1—43), og han antog derfor, at Mb ikke oprindelig har indeholdt prologen.

Selv om man tager prologen bort, kan der imidlertid ikke på syv blade have været plads til AB kap. 1—33 og desuden begyndelsen af Vilkinasaga (svarende til Sv kap. 17,$_{1-6}$ og nærv. udgaves II, 61,$_{10}$—62,$_{7}$ i anden redaktion af Vilkinasaga), som også er tabt ved lakunen i Mb's begyndelse[3]. — Skrevne med første hånd vil disse stykker antagelig have fyldt omtrent 12$^1/_3$ blade og sammen med prologen 14$^1/_2$ blade; hvis begyndelsen af Mb har været skrevet af første

[1] Om de indre grunde for og imod prologens oprindelighed i sagaen se Storm i Aarbøger 1877, s. 311 note 1 og s. 323—24; Klockhoff: Studier öfver Þiðreks saga, s. 20; Boer i Arkiv f. nord. Filologi VII, 227 og Zs. f. deutsche Philologie XXXVII, 142; Bertelsen: Om Didrik af Berns sagas oprindelige skikkelse, s. 192—3. [2] S. III. [3] Se udgaven I, 44 note 1.

hånd, er det følgelig i ethvert tilfælde nødvendigt at antage, at der er tabt mere end et normalt læg på 8 blade, og der er intet i vejen for at antage, at der er tabt to normale læg på 8 blade (ɔ: 15 beskrevne blade), som har indeholdt prologen og et til AB kap. 1—33 svarende stykke samt indledningskapitlet til Vilkinasaga.

Imidlertid er der vel nogen sandsynlighed for, at begyndelsen af Mb har været skrevet af anden skriver, hovedskriveren. Skrevne med anden hånd vil AB kap. 1—33 og indledningskapitlet til Vilkinasaga have fyldt c. $10^1/_6$ blade; kommer dertil prologen, vil det blive c. $12^1/_6$ blade. Også hvis Mb's begyndelse har været skrevet af anden skriver er det altså nødvendigt at antage, at der er tabt mere end et 8 blades læg; men antagelsen af, at der er tabt to 8 blades læg, indeholdende prologen, AB kap. 1—33 og indledningskapitlet til Vilkinasaga, stemmer mindre godt med beregningen af, hvor meget disse stykker vil fylde, for anden end for første hånds vedkommende. — Ganske vist er der intet til hinder for at antage, at den tabte text i begyndelsen af Mb har været noget udførligere end den tilsvarende text i AB, således som Mb^2's text gennemgående er det, men det normale plus, som Mb^2's text viser overfor AB's, er dog for ringe til at udfylde forskellen mellem $12^1/_6$ og 15 blade[1].

Boer, som anser prologen for uoprindelig, har fremstillet den opfattelse[2], at anden skriver har begyndt at skrive første læg, samtidig med at han har ladet første skriver begynde på andet læg (ɔ: første bevarede læg) med Vilkinasaga. Under arbejdet har

---

[1] Om lakunen i begyndelsen af Mb se Treutler i Germania XX, 153 ff.; Bertelsen: Om Didrik af Berns sagas oprindelige skikkelse, s. 3 ff. [2] Zs. f. deutsche Philologie XXXVII, 142.

imidlertid anden skriver set, at han ikke kan få plads til sagaens begyndelse på eet læg, og derfor har han forøget første læg med et bladepar, således at der bliver (et ubeskrevet og) ni beskrevne blade; derpå kan sagaens begyndelse, svarende til AB kap. 1—33 (men ikke prologen!), have haft plads, i særdeleshed da Mb^2's text formodentlig har været noget kortere end AB's.

Dertil er at sige, at Boers teori ganske vist er, at „AB die längere redaction der saga repräsentieren", men enhver, som ikke er overbevist om teoriens rigtighed, vil sikkert lægge vægt på det forhold, som selve håndskrifterne viser, at overalt hvor både Mb^2 og AB foreligger, er Mb^2's text gennemgående noget udførligere end AB's, og det er ikke lykkedes Boer at sandsynliggøre, at noget af det stof, som findes i AB kap. 1—33 og de tilsvarende dele af Sv, skulde have manglet i Mb's tabte begyndelse[1]; denne må, selv bortset fra prologen, efter al sandsynlighed have omfattet mindst 10 blade, og i den grad kan anden skriver dog næppe have beregnet forkert, at han har anslået en 10 blades text til kun at fylde 8 (eller vel endda kun 7) blade. — Men dertil kommer en anden ting. Første skriver begynder ikke, som Boer siger, første bevarede læg med begyndelsen af Vilkinasaga, men et lille stykke, omtrent $^1/_3$ side, inde i denne[2]. Der er følgelig ingen grund til at tro, at første skriver har skrevet samtidig med anden skriver; snarere taler begyndelsen af første bevarede læg for, at de to skrivere (hvis der overhovedet har været to!) har skre-

---

[1] Der kunde være dem, som tilmed vilde antage at den tabte begyndelse af Mb^2 har haft et stykke mere end den til lakunen svarende del af AB, nemlig et til Sv kap. $16_{,21}$—$_{32}$ svarende stykke; dette stykke findes i AB senere. — En sådan antagelse er dog næppe sandsynlig. [2] Se I, 44, note 1.

vet begyndelsen af Mb i kontinuitet af hinanden, således som de utvivlsomt har gjort det på det eneste sted, hvor vi kan kontrollere dem, nemlig ved overgangen fra andet til tredje bevarede læg. Boers hypotese mister således sit udgangspunkt.

Unger fandt som ovenfor nævnt en støtte for sin opfattelse deri, at tredje og fjerde bevarede læg er forsynede med tallene IIII og V. Overfor Unger har Gödel[1] gjort gældende, at da disse tal findes på bagsiden af vedkommende læg, og da der under tallene findes begyndelsesordene på de næstfølgende, henholdsvis fjerde og femte bevarede, læg[2], så må tallene henvise til de følgende læg og betegne disse som henholdsvis det fjerde og femte; nummereringen tager følgelig sit udgangspunkt fra det første bevarede læg og kan altså intet sige os om, hvor mange blade der er tabt i håndskriftets begyndelse.

Gödels forklaring synes ganske plausibel; mod den taler dog, at de bevarede læg 1—2 ikke viser noget spor af paginering, og forklaringen derpå kan ikke være den, som Unger (og Gödel?) antager, nemlig at tallene på læg 1—2 skulde være bortskårne ved indbindingen; thi tallene IIII og V på tredje og fjerde læg står så højt oppe på undermarginen, at tilsvarende tal på de to første læg, hvis de har stået blot tilnærmelsesvis så højt oppe, ikke kan være skåret bort ved indbindingen. — Nogen grund til, at der skulde begynde en nummerering med første bevarede læg, kan forøvrigt heller ikke gives.

Man kunde måske antage, at de to tabte læg i håndskriftets begyndelse har været skrevne af anden skriver og på bagsiden har haft tallene II og III; dertil vilde svare tallene IIII og V på de næste to af

---

[1] Katal. öfver kgl. bibl. fornisl. och fornno. hdskr., s. 13 ff. [2] Se nærværende indledning s. V.

anden skriver skrevne (ɔ: 3. og 4. bevarede) læg; tallene vilde da være kustoder for den af 2. skriver skrevne del af håndskriftet, mens de under tallene stående ord, henholdsvis þer broðir og hendr sinar, ligesom ordene sva er sagt at mylna og viss at með engo moti på læg 5 og 6, er at opfatte som kustoder til brug ved indbindingen. Til en sådan forklaring er der dog at sige, at en afskriver næppe vilde paginere de af ham skrevne læg således, at han bag på første læg satte tallet II osv. som kustoder for de følgende læg, men snarere vilde betegne det første læg ved tallet I, det andet ved II osv., således som det er tilfældet ved læg 12 ff.[1]; dertil kommer at tallene jo kun findes på to, ikke på alle de af anden skriver skrevne læg.

Nogen helt sandsynlig forklaring af tallene IIII og V bag på 3. og 4. læg kan således næppe gives; en advarsel mod at tillægge dem for megen vægt ligger i den unøjagtige paginering af læg 15, der er betegnet med tallet III i stedet for IIII[1].

Spørgsmålet om, hvilket omfang begyndelseslakunen i Mb har haft, får da stå hen, for så vidt som indicierne hverken peger bestemt i retning af eet eller i retning af to normale læg; men så meget kan dog siges, at lakunen efter al sandsynlighed har omfattet mere end et normalt læg på 8 blade, og at man ikke kan finde håndskriftlige grunde, som taler for, at prologen ikke oprindelig har haft plads i Mb.

Ved siden af den første kan som ovenfor nævnt også den sidste lakune i Mb give anledning til omtale.

Sagaen ender i AB (II, 392—4) med en fortælling om, hvorledes Didrik bliver bortført af djævelen

---

[1] Se s. VII.

i skikkelse af en sort hest. Samme fortælling findes i den svenske oversættelse af sagaen, men efter den kommer i Sv en anden fortælling om Didriks endeligt, ifølge hvilken han hævner sin broder Þethers død ved at dræbe Viðga, men derefter selv dør af sine sår (II, 395—8). Spørgsmålet bliver da, om Mb i sin fuldstændige skikkelse har indeholdt denne fortælling, eller om Mb har endt på samme måde som AB.

Slutningslakunen i Mb omfatter 17. læg undtagen læggets første og sidste blad, og hvis dette læg ligesom de øvrige har været på 8 blade, bliver lakunen altså på 6 blade. De til lakunen svarende stykker af AB (II, 374,23—394) vilde, skrevne med tredje hånd, der jo har skrevet det eneste bevarede beskrevne blad af 17. læg, fylde omtrent 5 blade, og slutningsfortællingen i Sv (II, 395—8) vilde ifølge en sandsynlighedsberegning, der selvfølgelig er i høj grad usikker, svare til omtrent $1^1/_4$ blad, skrevet med Mb's tredje hånd[1]. Den anden fortælling om Didriks død kan altså have haft plads i Mb.

Som sagaen ser ud i Mb, kan den ikke oprindelig have set ud.

Der findes i Mb to redaktioner af Vilkinasaga (I, 44—73; II, 61—105). De står hinanden så nær, at den ene må være en omformning af den anden, eller begge må være omformninger af samme grundtext. Hvorledes nu end forholdet mellem de to redaktioner er: eet er sikkert, nemlig at Vilkinasaga i den oprindelige saga må have haft den plads som

[1] Storm: Sagnkredsene, s. 104; Bertelsen: Om Didrik af Berns sagas oprindelige skikkelse, s. 5—6. — Om de indre grunde, som taler for, at den anden fortælling om Didriks død har haft plads i den oprindelige saga og i Mb, se Storm: Sagnkredsene, s. 145 ff.; Boer i Zs. f. deutsche Philologie XXV, 458 ff.; Bertelsen: Om Didrik af Berns sagas oprindelige skikkelse, s. 142.

dens første redaktion har i Mb² og Sv, og ikke den plads som dens anden redaktion har i Mb³ eller som dens anden redaktion har i AB.

Lige så vel i sin anden som i sin første redaktion er Vilkinasaga nemlig forudsætningen for fortællingerne om Velent (I, 71—131) og om Didriks kampe med Attila mod Osantrix (I, 250—273); disse fortællinger kommer i Mb² på en naturlig måde efter Vilkinasaga (I, 44—73), mens Vilkinasaga i Mb³ (II, 61—105) kommer efter de nævnte afsnit, d. v. s. efter en række fortællinger for hvilke den er en nødvendig forudsætning.

Yderligere bekræftes Vilkinasagas plads i sagaens begyndelse af prologen, som siger: Sagan er a þa leid samansett ath nefnder eru j fyrstu høfdingiar þeir er radit hafa londumm og af þeirra nafni kollud verit þiodin su er þeir hafa styrt og med þeirra ættmonnum sijdann (I, 3,15–18). Sammenholder man disse ord med ordene i begyndelsen af første redaktion af Vilkinasaga i Sv (Mb har her lakune): the kalladis ty wilcina land. at konung[en] het wilkinus, thet war tha sider at landit kalladis effter them som landit regerade (Hyltén-Cavallius' udgave s. 20, kap. 17,4–6) og med de tilsvarende ord i begyndelsen af anden redaktion af Vilkinasaga i Mb³ og AB: Sua er þetta riki kallað villcina land af nafni villcinus konungs oc villcina menn su þioð er þar byɢir (II, 62,3–5), så ser man klart, at såvel anden som første redaktion af Vilkinasaga viser, at afsnittet oprindelig har haft plads i begyndelsen af sagaen[1].

Og endelig viser overgangen mellem Vilkinasagas anden redaktion og den i Mb³ og AB umiddelbart følgende fortælling om Valter og Hildegund, at Vilkina-

---

[1] Se Klockhoff: Studier öfver Þiðreks saga af Bern, s. 20—21.

saga ikke oprindelig kan have stået umiddelbart foran fortællingen om Valter og Hildegund. I Mb^3, hvormed AB stemmer, slutter Vilkinasaga således: heðan ifra er mikill ofriðr millum hunalandz. oc uillcina landz. oc margar orrostur a attila konungr við Osangtrix konung villcina manna oc uið ualldamar konung ruzi manna oc haua ymsir betr. oc standa nu þessur riki a þa lund nockuara rið (II, $105_{,6-11}$). Disse ord viser tydeligt, at nu skal fortællingen dreje sig til andre æmner; men ikke desto mindre fortsættes der i Mb^3, hvormed AB's grundtext åbenbart har stemmet, umiddelbart således: Attila konungr af susa var bæði rikr oc feolmennr. oc vann morg riki (II, $105_{,11-12}$). Disse ord viser, at Attila ikke har været omtalt umiddelbart i forvejen, og de kan ikke oprindelig have dannet fortsættelsen af de ovenfor citerede ord[1].

Resultatet bliver altså, at hvilken redaktion af Vilkinasaga der end er den oprindelige, så har Vilkinasaga i den oprindelige saga haft den plads, som dens første redaktion har i Mb^2 og Sv. De afvigelser, som anden redaktion viser overfor første redaktion, kan på intet punkt opfattes som ændringer der står i forbindelse med afsnittets flytning fra dets oprindelige plads til den plads det har i Mb^3 (eller AB). Forskellen mellem de to redaktioner har intet at gøre med anden redaktions uoprindelige plads i Mb^3 (og AB), og for så vidt anden redaktion er en omarbejdelse af første redaktion, er det ganske vist muligt, at den som omarbejdede afsnittet og den som flyttede det fra dets plads, er den samme mand, men omarbejdelsen er i hvert fald foretaget uden tanke om at give anden redaktion en anden plads end den, den oprindelige redaktion havde.

---

[1] Klockhoff l. c.

Der findes i Mb to redaktioner af fortællingen om Niflungernes herkomst. Ifølge den første, Mb[2]'s redaktion, har kong Irungs hustru Oda med en alf sønnen Hogne og med sin mand datteren Grimhild og sønnerne Gunnar, Guttorm, Gernoz og Gisler. I den anden, Mb[3]'s redaktion, hedder kongen Aldrian, hustruens navn nævnes ikke, og af sønnerne nævnes Guttorm ikke. De to redaktioner står hinanden så nær, at den ene må være en omformning af den anden.

Med hensyn til de to redaktioners plads forholder det sig således, at første redaktion er skrevet af anden skriver (I, $281,_{14}$—$282,_{10}$ og I, $351,_{1-8}$), men sammen med det derefter følgende stykke, der fortæller om Didriks gæstebud, er overstreget af tredje skriver, som ind imellem håndskriftets blad 49 og 60, på hvilke de overstregede stykker findes (de sidste 8 linier på blad 49 og de 22 første linier på blad 60), indskydes ti blade (blad 50—59). På slutningen af indskuddets 6. blads (håndskriftets 55. blads) forside og hele 6. blads bagside skriver tredje skriver anden redaktion af Niflungernes herkomst (I, $319,_{5}$—$322,_{8}$), og, mærkeligt nok, umiddelbart derefter, på hele indskuddets 7. blads (håndskriftets 56. blads) forside, afskriver han de af ham selv overstregede stykker, blandt disse altså også første redaktion af Niflungernes herkomst (I, $322,_{9}$—325)[1].

Der findes i Mb to af hinanden helt uafhængige fortællinger om Osantrix' fald; ifølge den første fortælling, i Mb[2], falder han for den som bjørn forklædte Vildevers hånd (I, 269); ifølge den anden fortælling, i Mb[3], falder han i kamp mod Attila og Didrik (II, 182).

Foruden de her nævnte har Mb muligvis haft endnu een dobbeltfortælling, nemlig som ovenfor[2] om-

---

[1] Se nærværende indledning s. VI. [2] S. XXVIII f.

talt, de samme to beretninger om Didriks død, som findes i Sv[1].

Endelig er der at bemærke, at Mb har et par små afsnit som mangler i AB og Sv: den spøgefulde forklaring af Sigurd griks datters natlige besøg hos Detlev (I, 230,11—231,7) og stykket om Vidgas og Etgeir rises slægtskab (I, 360,1–17). Det første af disse to stykker tilkendegiver sig ved sin tone som en utvivlsom interpolation; det andet er overflødigt og formodentlig også interpoleret[2].

Sagaen i AB.

Hvad AB indeholder af stof ud over Mb, er ikke nævneværdigt[3]. Derimod mangler AB en del stof som findes i Mb: dels er fremstillingen i AB gennemgående mere kortfattet end i Mb; dels har AB overalt enkeltredaktion, hvor Mb har dobbeltredaktion af en fortælling. Imidlertid vil det vise sig, at AB viser tilbage til et grundhåndskrift, der i det hele har stemmet temmelig nøje med Mb.

Vilkinasaga findes i AB kun i anden redaktion, den til Mb³ svarende form; men Vilkinasaga og efter den fortællingen om Valter og Hildegund står i AB ikke på samme plads som i Mb³, heller ikke på samme plads som første redaktion af Vilkinasaga i Mb² og Sv, men mellem fortællingen om Ekka og Fasold og fortællingen om Detlev danske (I, 203).

Imidlertid kan der ikke være tvivl om, at AB viser tilbage til en original, som har haft anden redaktion af Vilkinasaga på samme plads som Mb³, i slutningen af sagaen[4]. Havde afsnittet nemlig stået på

[1] Om andre, mindre væsentlige modsigelser i Mb se Storm: Sagnkredsene, s. 120 ff. [2] Storm: Aarbøger 1877, 319. [3] Se Treutler i Germania XX, 159—60. [4] Jvf. Klockhoff: Studier öfver Þiðreks saga, s. 20 ff.

samme sted som første redaktion i Mb², dér hvor Vilkinasaga oprindelig hører hjemme, i begyndelsen af sagaen, vilde der ikke have været nogen som helst grund til at flytte det frem til den plads, det har i AB. Hvis det derimod har stået i slutningen af sagaen, er det let forståeligt, at en skriver har set, at dér passer det ikke, og har flyttet det tilbage mod sagaens begyndelse. Han har valgt pladsen mellem fortællingen om Ekka og Fasold og fortællingen om Detlev danske (I, 203), fordi der hér er et tydeligt markeret ophold, og ved at anbringe Vilkinasaga her opnår han at komme ud over den groveste meningsløshed, nemlig at begyndelsen af kampene mellem Attila og Osantrix fortælles efter fortsættelsen af de samme kampe (I, 250—273). Det undgår dog ikke omflytterens opmærksomhed, at det afsnit af Vilkinasaga, som fortæller om Vilkinus' sønner (II, 63,15—65,18), er den nødvendige forudsætning for Velentssaga, og derfor flytter han dette lille stykke yderligere tilbage og anbringer det foran Velentssaga[1]. — Det er således klart, at omflytningen i AB er foretaget med det formål at tilvejebringe en naturlig, kronologisk rækkefølge af sagaens fortællinger, og netop dette viser, at AB's original ikke kan have haft anden redaktion af Vilkinasaga på den plads i sagaens begyndelse, hvor første redaktion findes i Mb² og Sv; thi i så fald vilde der ikke have været nogen fristelse til at flytte afsnittet.

Den antagelse, at AB viser tilbage til en original, som har haft anden redaktion af Vilkinasaga på samme plads som Mb³, bliver gjort til vished af den omstændighed, at anden redaktion af Vilkinasaga i AB lige

---

[1] Det lille stykke om Vilkinus' sønner er ikke, som det siges i Bertelsen: Om Didrik af Berns sagas oprindelse, s. 17, gentaget i AB på dets oprindelige plads i begyndelsen af Vilkinasaga.

så vel som i Mb³ følges af den lille fortælling om Valter og Hildegund, sammenholdt med den omstændighed, at fortællingen om Valter og Hildegund i Mb³ lige så vel som i Sv står umiddelbart foran fortællingerne om Iron og Apollonius. Det er nemlig ovenfor[1] påvist, at Vilkinasaga ikke oprindelig kan have haft plads umiddelbart foran fortællingen om Valter og Hildegund, og følgelig må det, at Vilkinasaga både i AB og i Mb³ følges af Valterafsnittet, og at dette både i Mb³ og Sv følges af fortællingen om Iron, nødvendig føre til den slutning, at AB's original har haft anden redaktion af Vilkinasaga og derefter Valterafsnittet på samme plads som Mb³, nemlig foran fortællingerne om Iron og Apollonius.

Når AB (ↄ: en for A og B fælles original) ikke alene flytter Vilkinasaga, men også Valterfortællingen tilbage mod sagaens begyndelse, kan det være tilfældigt, men det kan også være forsætligt, idet omflytteren har set, at Valterfortællingen, som beretter om Valters barndom og ungdom, passer bedst foran fortællingen om Detlev, i hvilken Valter optræder som voxen (I, 245 ff.)[2].

Da AB således viser tilbage til en original, der har haft anden redaktion af Vilkinasaga på samme plads som i Mb³, i slutningen af sagaen, og da Vilkinasagas plads oprindelig har været i begyndelsen af sagaen, dér hvor dens første redaktion findes i Mb² og Sv, ligger det jo nær at formode, at AB viser tilbage til en original, der ligesom Mb har haft begge redaktionerne: første redaktion på fortællingens oprindelige plads i begyndelsen af sagaen ligesom Mb² og Sv, anden redaktion i slutningen af sagaen ligesom Mb³. Hvis denne formodning er rigtig, må udvik-

[1] S. XXIX ff. [2] Jvf. Bertelsen: Om Didrik af Berns sagas oprindelse, s. 105 og 153.

lingen fra dette håndskrift ned til AB's nærmeste fælles grundhåndskrift antagelig have været følgende: håndskriftet G har haft begge redaktioner af Vilkinasaga på samme pladser som Mb; en afskrift H har foretrukket anden redaktion og udeladt første redaktion; anden redaktions uheldige plads har imidlertid været påfaldende, og en afskrift efter H, AB's nærmeste grundhåndskrift, I, har søgt at bringe orden til veje: den flytter Vilkinasaga og Valterafsnittet tilbage til begyndelsen af sagaen, foran Detlevssaga, og da fortællingen om Vilkinus' sønner er forudsætningen for Velentssaga, rives den løs fra sin sammenhæng i begyndelsen af Vilkinasaga og flyttes yderligere tilbage mod sagaens begyndelse, foran Velentssaga.

AB har kun anden redaktion af fortællingen om Niflungernes herkomst, men der er nogen sandsynlighed for, at AB's original ligesom Mb har haft begge redaktioner.

Efter fortællingen om Rimstein jarls fald kommer som tidligere omtalt i Mb nogle stykker, skrevne af anden skriver, men overstregede af tredje skriver, som på de mellem de overstregede stykker indskudte ti blade først fortæller om Sigurds ungdom, derefter giver anden redaktion af fortællingen om Niflungernes herkomst og lige efter denne afskriver de af ham selv overstregede små afsnit, nemlig: 1) Didrik byder til gilde, 2) første redaktion af fortællingen om Niflungernes herkomst, 3) Didrik indbyder Niflungerne, 4) Didriks kæmper opregnes; derefter kommer beskrivelsen af Didriks og hans mænds udseende og våben.

AB stemmer med Mb³'s redaktion, idet de overstregede stykker ikke findes på de til Mb² svarende pladser, men på samme sted som i Mb³; dog mangler det andet af dem: første redaktion af Niflungernes herkomst, og AB undgår altså den meningsløshed,

som Mb[3] har: at den samme fortælling gives to gange med ringe variation. I AB's redaktion er der god sammenhæng: efter fortællingen om Rimstein jarls fald (I, 273,8—281) berettes om Sigurds fødsel og opvæxt (I, 282—319,4), derefter kommer Niflungernes herkomst (2. redakt.; 319,5—322,10), Didriks byden til gilde, hans indbydelse af Niflungerne og opregningen af gæsterne (I, 322,11—324,13); dernæst beskrivelsen af Didriks og hans mænds udseende og våben.

Der er dog en mærkelighed ved AB's redaktion. I det lille stykke, som nævner Didriks gæster, har AB, stemmende med og på samme plads som Mb[3]'s gentagelse af Mb[2]'s overstregede text: þesser aller sitia [nv j (B [samann a) einn pall. Þidrek kongur og Gunnar kongur Hogni bróder hans Hilldibrandur og Hornbogi jarl Ømlunngur son hans Widga hinn sterki, Þettleifur Danski Fasalld stollzi Sintram af Fenidi. Willifer hinn kappsami. Herbrandur hinn vitri og hinn vidførli Heimer hinn grimmi. ok þat mæla nv aller, ath varla sæi j einni høll tignari menn (B tilf. edur mejre atburdamenn) fyrer saker allrar athgiørfi enn nv eru þar komner (I, 324,5–13). Men senere hen, efter beskrivelsen af Didriks og hans mænds udseende og våben og lige før fortællingen om, hvorledes Didrik ved gæstebuddet tiltaler sine mænd, har AB igen: Þessir sitia nv aller aa einn pall (B tilf. med Þidrek konge) ath þessari veitslu sem nv voru nefndir og frá var sagt. Ok þetta (B þad) mæla nv aller ath varla sæi j einni hall tignari menn edur meire afburdar menn (B tilf. fyrer) saker allrar athgerfi enn þar voru komner (I, 352,2–6), denne gang på samme plads som i Mb[2]'s redaktion, nemlig lige før Didriks lovprisning af sine mænd.

Man kan opfatte denne dobbelthed på to måder. De sidst citerede ord kan være en simpel gentagelse

af de første, foretaget for atter at knytte fortællingens ved heltebeskrivelsen afbrudte tråd. Således opfatter Boer forholdet[1], men Boer har i tilslutning til Ungers udgaves ufuldstændige variantangivelse[2] troet, at gentagelsen kun omfattede ordene Þessir sitia... frá var sagt, mens den i virkeligheden omfatter alle de overfor citerede ord: Þessir sitia...þar voru komner. Som genoptagelse af fortællingens tråd synes disse ord overflødigt mange, og den ordrette gentagelse af en længere passus fra et sted tidligere i sagaen er påfaldende og enestående i AB. Der er da nogen sandsynlighed for, at det andet citat ikke er et lån fra det første, men er rester af en med Mb² (I, 352) stemmende text ɔ: at AB viser tilbage til et håndskrift med samme dobbelttext som Mb² + Mb³.

Mens Mb har to fortællinger om Osantrix' død, har AB kun een; i den første fortælling, om den som bjørn forklædte Vildever, bliver Osantrix nemlig ikke dræbt i AB, således som i Mb² og Sv, men slipper med livet (I, 269), og de hentydninger til hans død, som findes senere i Mb (I, 270—272, 358), mangler selvfølgelig i AB; den anden fortælling om Osantrix' død findes i AB ganske som i Mb³ (II, 182).

Da ikke alene Mb², men også Sv (109—110) i den første fortælling lader Osantrix falde for Vildevers hånd, er det overvejende sandsynligt, at AB's redaktion her er uoprindelig og kun skyldes en ændring, som tilsigter at udslette modsigelsen mellem de to fortællinger om Osantrix' død[3].

---

[1] Arkiv VII, 215. [2] S. 182 note 17. Boer synes også at have troet, at gentagelsen også findes i Mb, mens den i virkeligheden kun findes i AB (og delvis i Sv, se nedenfor). [3] Storm i Aarbøger 1877, 313; Klockhoff: Studier, s. 21—22.

AB har kun den første fortælling om Didriks død; at AB's original også skulde have indeholdt fortællingen om Didriks og Vidgas kamp, som Sv ender med (Mb har lakune), er der intet spor af.

Resultatet bliver da, at den større ensartethed og bedre sammenhæng, som AB's redaktion af sagaen viser overfor Mb's, ikke synes at være oprindelig; flere omstændigheder taler for, at der bagved AB ligger en redaktion af sagaen, der på væsentlige punkter har stemmet nøjere, end AB gør det, med den form af sagaen, som Mb viser[1].

Sagaen i Sv.

Den svenske gengivelse af sagaen forkorter fremstillingen stærkt[2]. Den viser ligesom AB's redaktion bedre sammenhæng end Mb, men ligesom AB synes

---

[1] En mindre betydende forskel mellem AB og Mb er det, at begivenhedernes rækkefølge i slutningen af Velentssaga er noget forskellig. Mb[2] (I, 116—128, jvf. s. 116 note 6), hvormed Sv stemmer, har: Velent dræber Nidungs sønner og vanærer hans datter; Egil kommer til Nidung og skyder æblet af sin søns hoved; det kommer til forståelse mellem Velent og kongedatteren; Velent laver fjederham; Egil prøver den; Velent flyver til kongens gård. AB har: Egil kommer til Nidung og skyder æblet af sin søns hoved (I, 123—$124_{,8}$); Velent vanærer kongedatteren (I, $120_{,7}$—122) og dræber kongesønnerne (I, $116_{,5}$—$120_{,6}$); Velent laver fjederham; Egil prøver den; det kommer til forståelse mellem Velent og kongedatteren; Velent flyver til Nidungs gård (I, $124_{,9}$—$129_{,2}$). [2] Om enkelte udvidelser i Sv i sammenligning med de øvrige redaktioner se Ungers udgave s. VI—VII, Hyltén-Cavallius' udgave af Sv, s. XXXVII ff., Storm: Sagnkredsene, s. 144 ff. og Klockhoff: Studier öfver Þiðreks saga af Bern, s. 15 ff.

også Sv at vise tilbage til en redaktion, der har stået Mb nærmere.

Sv har kun een redaktion af Vilkinasaga, nemlig den første, svarende til Mb[2]'s og på den tilsvarende plads (udgaven s. 19—41), d. v. s. på den plads Vilkinasaga oprindelig har haft, og der er intet spor af, at Sv's original også har haft anden redaktion af Vilkinasaga.

Sv har ligesom AB kun anden redaktion af fortællingen om Niflungernes herkomst. Den findes i Sv ligesom i Mb[3] og AB lige efter fortællingen om Sigurds ungdom (s. 126—127), og den følges i Sv som i AB af de små stykker: 1) Didrik byder til gilde; 2) Didrik indbyder Niflungerne; 3) Didriks gæster opregnes (s. 127, kap. 162); derefter kommer beskrivelsen af Didriks og hans mænds udseende og våben.

Mellem 1) Didrik byder til gilde, og 2) Didrik indbyder Niflungerne, er det, som ovenfor[1] nævnt, at Mb[3] i overensstemmelse med de overstregede stykker af Mb[2] anbringer første redaktion af Niflungernes herkomst. Mens AB ikke på dette sted viser noget spor af dobbeltredaktion, synes den svenske text her at vise tilbage til en original, der har haft første redaktion af Niflungernes herkomst på samme sted som i Mb[3].

I Sv står der nemlig efter anden redaktion af Niflungernes herkomst således: Konung dydrik lot reda et stort gæstabudh sik oc sina manna till glædi. oc bød ther till alla the yppirste i hans rike ware bade aff høffdingiom oc andra goda men. tha wart hanum sakt aff enom mektugan kæmpe som het gunnar. konung aldrians søn. Sidan bød han

---

[1] S. XXXVI.

hanum till gæst (s. 127, kap. 162,$_{1-6}$). Ordene enom mektugan kæmpe som het gunnar er mærkelige, da Gunnar har været omtalt umiddelbart i forvejen, nemlig i anden redaktion af Niflungernes herkomst; hvorledes de skal forklares, kan måske oplyses ved en sammenstilling af Mb^2's overstregede og i Mb^3 gentagne text med Sv's text:

Mb^3	Sv
1) I, 319,$_5$—322,$_8$: 2. redakt. af Niflungernes herkomst.	1) kap. 161 (s. 126—127): 2. redakt. af Niflungernes herkomst.
2) I, 322,$_9$—323,$_2$: Didrik byder til gilde.	2) kap. 162,$_{1-4}$ (s. 127): Didrik byder til gilde.
3) I, 323,$_{2-16}$: Hœyrt hæuir hann sægur til æins konungs at sa uar goðr drengr oc mikill rœysti maðr. hann heitir Jrungr at nafni. hann rę̧ðr firir niflunga lande . . . (1. redakt. af Niflungernes herkomst). — En þa er jrungr konungr fellr ifra. þa tecr Gunnaʀ sun hans hinn ællzti við rikinu. oc þui verðr hann hallzi. þiðrecr konungr hæuir sanna frett af honum oc sendir orð Gunnari konungi at hann skal koma til hans ueizlu.	3) kap. 162,$_{4-6}$ (s. 127): tha wart hanum sakt aff enom mektugan kæmpe som het gunnar. konung aldrians søn. Sidan bød han hanum til gæst.

Antagelig har en af Sv's originaler, Q, haft begge redaktioner af Niflungernes herkomst; en afskriver, R,

beslutter at vælge anden redaktion og at udelade første redaktion. Han gør imidlertid ikke dette til gavns, thi han beholder begyndelsesordene af første redaktion, der i Mb² lyder: Hœyrt hæuir hann sœgur til æins konungs at sa uar goðr drengr oc mikill rœysti maðr. hann heitir, og i Sv lyder: tha wart hanum sakt aff enom mektugan kæmpe som het. Disse ord, som oprindelig refererer sig til Irung, overføres af R, der udelader den følgende fortælling om Irung, på Gunnar, uden hensyn til at denne er omtalt umiddelbart i forvejen, nemlig i anden redaktion af Niflungernes herkomst. — Om disse ændringer er foretagne i den norrøne saga eller i den svenske gengivelse, er i denne sammenhæng ligegyldigt.

Men også på det punkt, som ovenfor[1] er omtalt for AB's vedkommende, synes Sv, omend mindre tydeligt end AB, at vise tilbage til en text, der ligesom Mb har dobbeltredaktion. Mb²'s, af tredje skriver overstregede og afskrevne opregning af Didriks kæmper begynder med ordene Allir sitia þessir a æin pall, og derefter kommer kæmpernes navne. Svarende til disse ord på deres plads i Mb³ (I, 325,4) har Sv Sidan sato...alla a en pall og derefter kæmpernes navne (s. 127, kap. 162,8–9); men svarende til de samme ord senere hen, på deres plads i Mb², umiddelbart foran Didriks lovprisning af sine mænd (I, 352,6–8) har Sv Thesse sato alle nær konung didrik alla vpa en benk (s. 134, kap. 177,1–2), her dog naturligvis uden nogen følgende opregning af kæmpernes navne.

I forbindelse med de her omtalte forhold kan det nævnes, at Sv i de kapitler, som beskriver Didriks mænd og deres våben, på flere punkter viser afvigelser overfor Mb og AB. Beskrivelsen af Heimers rust-

[1] S. XXXVII f.

ning, som i Mb AB er den tredje i rækken (Mb I, 328,$_{1-7}$; AB I, 326,$_{10}$—327,$_{2}$), er i Sv den trettende (s. 134, kap. 175), og efter den har Sv en beskrivelse af Gernolts rustning, som mangler i Mb AB. — Beskrivelsen af Sigurd, som i Mb AB kommer umiddelbart efter beskrivelsen af Didriks mænd og deres våben (Mb I, 344,$_{16}$—347,$_{13}$; AB I, 344,$_{7}$—347,$_{8}$), er i Sv indarbejdet i Herbrands fortælling om kong Isung og Sigurd (s. 135—136; kap. 178,$_{5-35}$). — De to små stykker om Sifka og Hildebrand, som Mb AB har efter beskrivelsen af Sigurd (Mb I, 347,$_{14}$—348; AB I, 347,$_{9}$—348), mangler i Sv, og den derefter følgende fortælling i Mb AB om Heimers erhvervelse af Falka til Didrik (I, 349—350) findes i Sv i begyndelsen af sagaen (s. 19, kap. 16, $_{21-32}$).

Utvivlsomt giver Sv's redaktion af disse afsnit bedre sammenhæng end Mb AB's, men den kan dog næppe være oprindelig.

For det første kan Sv kap. 176 om Gernolt ikke være oprindeligt i sagaen, da Gernolt ikke deltager i toget til Bertangaland. Tilføjelsen forklares på følgende måde: I den beskrivelse af kæmpernes skjoldmærker, som Sigurd giver kong Isung (II, 2—3), har den for Mb^3 og Sv fælles original oversprunget det tredje skjold, Amlungs[1]. Mb^3 bemærker ikke fejlen og springer fra det andet til det fjerde skjold (II, 2, $_{7-9}$); Sv derimod ser fejlen, gør det fjerde skjold til det tredje osv. og tilføjer som det trettende skjold Gernolts (s. 142, kap. 185,$_{20-22}$). I overensstemmelse dermed meddeler Sv i kap. 162, at både Gunnar, Hogne og Gernolt tog imod Didriks indbydelse, mens efter Mb^2 (I, 324,$_{8-12}$) og AB (I, 323,$_{10-13}$) kun Gunnar

[1] AB har rigtigt Amlungs skjold; men formodentlig har AB's original ligesom Mb's og Sv's manglet det, og AB's text skyldes en heldig rettelse. Se Bertelsen: Om Didrik af Berns sagas oprindelse, s. 185—186.

og Hogne følger indbydelsen, og Sv. tilføjer så i beskrivelsen af Didriks mænd og deres våben et lille afsnit om Gernolt (kap. 176). Imidlertid glemmer Sv at tilføje Gernolt i helteopregningen i kap. 162,$_{8-12}$ og har naturligvis ikke nogen tvekamp mellem Gernolt og en af Isungs sønner i fortællingen om toget til Bertangaland; dér træder Amlung ind på sin plads igen (kap. 197).

Dernæst beskrivelsen af Sigurd og hans våben. At denne ikke kan være oprindelig dér hvor Sv anbringer den, i Herbrands fortælling om Isung, hans sønner og Sigurd, fremgår af udtryk som han haffde sa breda hærdar som andra iij men. oc ther æffter war han høger. Sigord war sa høger, at tha han gik i en rog ager som moen war oc haffde sit swerd wid sida, tha tog vdden offwirst i axet vpa rogen. Brugen af imperfektum kan kun være forfatterens og passer hvor Mb^3 AB har stykket (jfr. Mb^3 AB I, 345), mens Herbrand selvfølgelig må omtale Sigurd i præsens.

Hvad de to små stykker om Sifka og Hildebrand angår, så er der ganske vist intet, som direkte taler for, at Sv's original har haft dem; men det måtte i hvert fald ligge nær for en bearbejder at udelade dem, da de ikke passer i sammenhængen: Hildebrand er allerede omtalt (Sv kap. 164), og Sifka hører ikke hjemme blandt Didriks kæmper, lige så lidt som Sigurd, hvem Sv som ovenfor omtalt flytter hen til en sammenhæng hvor han passer bedre.

Endelig er der fortællingen om, hvorledes Heimer erhverver Falka til Didrik. Denne fortælling findes som ovenfor nævnt i Mb^3 AB efter beskrivelsen af Didriks mænd og deres våben og lige før Didriks lovprisning af sine mænd (I, 349—350), mens den i Sv findes i begyndelsen af sagaen (s. 19, kap. 16,$_{21-32}$). — På det til Sv kap. 16 svarende sted mangler AB fortællingen (I, 43), men Mb^2 har her lakune, og det

kunde jo tænkes at Mb² har haft fortællingen her, svarende til Sv. At forholdet er således, er ikke ganske usandsynligt; imod det taler dog, at i Mb² nævnes Falka første gang ved fortællingen om Didriks og Vidgas tvekamp (l, 162,15–17) og her — ligesom på det tilsvarende sted i Sv (s. 68, kap. 91,5–6)! — på en måde, som viser, at det er første gang den omtales. Sandsynligst bliver det da, at Sv's original har haft fortællingen om Heimers erhvervelse af Falka til Didrik på samme plads som Mb³ AB, men at den samme redaktør, der har foretaget de før omtalte ændringer i disse afsnit i Sv's redaktion, også har flyttet fortællingen om Falka fra dens plads, hvor den passede dårligt, hen til fortællingen om Heimers og Didriks tvekamp, med hvilken episoden også i Mb³ AB sættes i forbindelse. — Som en slags erstatning for det bortfjernede afsnit er det måske, at kapitlet om Heimers rustning i Sv er flyttet fra den tredje plads i rækken (Mb³ I, 328,1–7, AB I, 326,10—327,2) og sat sidst (kap. 175), altså på den plads, hvor oprindelig Heimers erhvervelse af Falka var fortalt.

Sv har ligesom Mb og AB de to fortællinger om Osantrix' død, men kommer ud over modsigelsen på anden måde end AB[1]. Sv kap. 141 (s. 109—110) har den første fortælling på samme måde som Mb², således at Osantrix falder for Vildevers hånd. I den anden fortælling (kap. 247, s. 184—185) udelader Sv Osantrix' navn og betegner ham kun som konge i Vilkinaland. Selvfølgelig er dette en vilkårlig ændring i Sv, og strax efter beretningen om den navnløse vilkinerkonges død fortæller Sv da også, at Osantrix' brodersøn Hernid blev konge i Vilkinaland.

---

[1] Se ovenfor, s. XXXVIII.

Som tidligere omtalt ender Sv med to fortællinger om Didriks endeligt (kap. 382 og kap. 383—386). Mb har lakune, og AB har kun den første af fortællingerne.

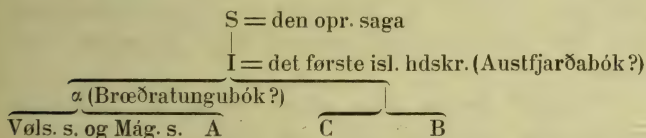
Endelig må det nævnes, at Sv, svarende til den første og største del af fortællingerne om Iron og Apollonius i Mb³ og AB (II, 109,13—147,6) kun har tre linier (kap. 226); men Sv's original har sikkert haft afsnittet i samme omfang som Mb³ AB. Indholdet af Sv kap. 226: at kong Salomon havde megen krig med de to brødre Iron og Apollonius, og at de gensidig gjorde hinanden stor skade og jagede dyr i hinandens skov, kan kun være en sammentrækning af den vidtløftige fortælling i Mb³ AB, ikke en i sagaen oprindelig antydning som har givet anledning til interpolation af fortællingerne i Mb³ AB; Sv kap. 226 står nemlig ganske udenfor sammenhængen og er ikke nødvendigt som forudsætning for fortællingen om Iron og Aki's hustru Bolfriana (Sv kap. 227—229; Mb³ AB II, s. 147,7—158,1).

Resultatet bliver da for den svenske oversættelse som for AB, at Sv viser tilbage til en redaktion af sagaen, som i det hele har stemmet nøjere med Mb, end Sv gør det.

III.

Håndskrifternes indbyrdes forhold; sagaens oprindelige skikkelse, alder og hjemsted.

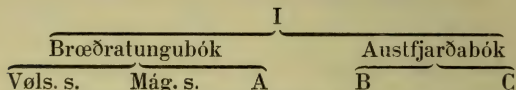
Det eneste håndskriftlige forhold, vedrørende Didrikssaga, som ikke frembyder nogen vanskelighed, er forholdet mellem håndskrifterne A, B og C. At disse håndskrifter går tilbage til et fælles grundhåndskrift, som overfor de øvrige håndskrifter repræsenterer een redaktion af sagaen, er der ikke tvivl om[1]. Det er ovenfor[2] påvist, at C er søsterhåndskrift til B, og Klockhoff har vist[3], at lånene fra Didrikssaga i Vølsungasaga og Mágussaga stammer fra håndskrifter som hører til samme gruppe som A og B. Klockhoff opstiller for denne håndskriftgruppe, som han kalder den islandske, følgende stamtræ:

Til dette stamtræ er der følgende at bemærke: Overensstemmelserne mellem C og A overfor B viser, at der må være et mellemled mellem I og C + B; dette mellemled er antagelig Austfjarðabók. Kun hvis B og C helt igennem repræsenterede I bedre end A gør det, ɔ: hvis B og C helt igennem havde en oprindeligere text end A, vilde det være naturligt med Klockhoff at antage Austfjarðabók for den „islandske“ redaktions original. Det gør de imidlertid ikke; snart har A, snart B + C den oprindeligste text. Arne

[1] Se Bertelsen: Om Didrik af Berns sagas oprindelse, s. 6 ff. [2] S. XII—XIV. [3] Studier öfver Þiðreks saga (Upsala universitets årsskrift 1880), s. 17—18.

Magnussons tidligere citerede ord om B „Hun er, sem eg sie, Copia af Austfiarda bókinni (Eidagás) enn ecki progenies Brædratungu bokarinnar“ taler også imod at antage Austfjarðabók for Brœðratunguboks original. Forholdet mellem den „islandske“ redaktions håndskrifter er da formentlig følgende:

Så snart man kommer fra håndskrifterne A, B og C's indbyrdes forhold over til forholdet mellem denne håndskriftgruppe, membranen (Mb) og den svenske gengivelse (Sv), rejser der sig de største vanskeligheder. Her skal ikke gøres noget forsøg på at give yderligere bidrag til løsningen af vanskelighederne, men kun gives en kort oversigt over litteraturen om æmnet.

Unger[1] mente ikke alene, at af de forskellige håndskrifter indeholdt Mb „den ældste og oprindeligste text“, men også at Mb gav sagaens text „således som den må antages at være bleven optegnet i Norge i første halvdel af det 13de århundrede“. Sv var efter Ungers opfattelse oversat efter selve det bevarede håndskrift Mb, og forholdet mellem Mb og AB gik han ikke ind på.

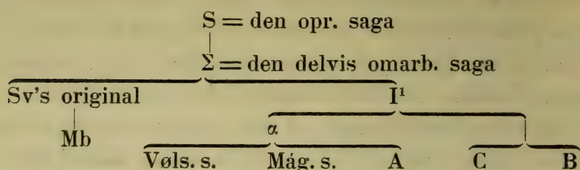
Storm var den første som gjorde opmærksom på at Mb egentlig repræsenterer to redaktioner af sagaen, nemlig i sin bog „Sagnkredsene om Karl den Store og Didrik af Bern“ (1874) s. 102 ff.; af de to redaktioner anså Storm på dette tidspunkt den første (Mb^2) for den ældste.

[1] Saga Ðiðriks konungs af Bern 1853, VII—XII.

Det første egentlige forsøg på at løse de håndskriftlige vanskeligheder blev kort efter gjort af Treutler i en afhandling „Zur Thiðrekssaga“ i 20. bd. af Germania (1875). Treutler mener ikke alene (ligesom Unger og efter ham Storm), at Mb er grundhåndskriftet for Sv, men også at Mb er AB's moderhåndskrift; af de to redaktioner i Mb anser Treutler Mb^2's for den oprindelige; i Mb^3 er der, vistnok af tredje skriver selv, indført en hel del, den oprindelige saga uvedkommende, fortællinger.

I en afhandling „Nye Studier over Thidreks Saga“ i Aarbøger f. nord. Oldkyndighed 1877 imødegik Storm Treutlers håndskrifthypotese: Mb kan ikke være grundhåndskriftet for AB, da disse håndskrifter ofte har utvivlsomt oprindeligere læsemåder end Mb. Med hensyn til de to redaktioner i Mb er Storm nu kommen til den opfattelse (mod Treutler og mod sit eget tidligere standpunkt), at Mb^2 er en påbegyndt forkortet udgave af sagaen; Mb^3 viser tredje skrivers stræben efter at udslette de i Mb^2 foretagne ændringer og forkortelser af den oprindelige text; Mb^3 og AB bevarer sagaens oprindelige form bedre end Mb^2.

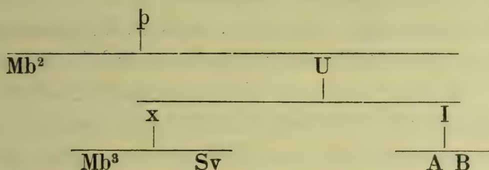
Et meget positivt bidrag til litteraturen om Didrikssaga — men et bidrag som ikke gjorde løsningen af det håndskriftlige spørgsmål lettere! — ydede Klockhoff i sin afhandling „Studier öfver Þiðreks saga af Bern“ i Upsala universitets årsskrift 1880, i hvilken han, ved at fremdrage en række læsemåder, som AB og Sv har fælles overfor Mb, viste, at Sv ikke kan være oversat efter Mb, således som man hidtil, efter Unger, havde antaget; efter Klockhoffs mening har Mb og Sv sandsynligvis samme original. Da både Sv og AB viser tilbage til håndskrifter, som har stemmet nøje overens med Mb, kan brydningen mellem de to redaktioner ikke, således som Storm mener, skyldes selve håndskriftets skrivere. Klockhoff opstiller følgende håndskriftstamtræ:

De to redaktioners indbyrdes forhold gik Klockhoff ikke ind på, og hans håndskrifthypotese kan ikke forklare paralellismen mellem den redaktionelle brydning og den håndskriftlige brydning som Mb viser, en paralellisme der bliver særlig mærkelig derved, at AB og Sv, som Klockhoff selv udtaler, viser tilbage til et håndskrift, som redaktionelt stemmer nøje med Mb. Begge spørgsmål, det redaktionelle og det håndskriftlige, blev taget op af Boer i en afhandling „Über die handschriften und redactionen der Þiðreks saga" i Arkiv f. nord. filologi 7. bd. (1891). Ved undersøgelsen af, hvilken redaktion der er den oprindelige, kan den større eller mindre overensstemmelse med tyske kilder ikke være afgørende; vigtigere er de indre kriterier, iagttagelsen af sagaens komposition. Anden redaktion af Vilkinasaga stemmer ganske vist nøjere med de tyske kilder end første redaktion, men denne gør kompositionsmæssigt set et oprindeligere indtryk og taler altså for at Mb^2 repræsenterer en oprindeligere redaktion af sagaen end Mb^3. Tydeligst viser dette sig, når man betragter de partier af sagaen, hvor i Mb anden og tredje skriver mødes. Tredje skrivers indskud af Sigurds ungdomshistorie og af heltebeskrivelsen ødelægger den naturlige — og sikkert oprindelige — komposition, som anden skrivers arbejde viser. Disse indskud må følgelig skyldes interpolation, og det samme gælder tredje skrivers af-

[1] Om Klockhoffs opfattelse af forholdet mellem de fra I stammende håndskrifter se ovenfor, s. XLVIII.

vigende beretning om Hognes fødsel, den anden redaktion af Vilkinasaga og den anden beretning om Osantrix' død. — De bevarede håndskrifter mener Boer på grundlag af iagttagelsen af fælles fejl at kunne gruppere således:

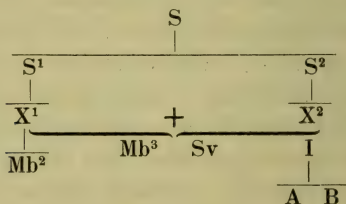

þ er den oprindelige saga og Mb² en i det hele tro afskrift af den; U er den på ovenomtalte måde interpolerede saga, og fra U stammer Mb³ og Sv; I er den „islandske redaktion“, hvorfra A og B (og C) stammer.

I en anden afhandling, „Þiðreks saga und Niflunga saga“, i Zeitschrift für deutsche Philologie 25. bd. (1893) fortsatte Boer sine undersøgelser, idet han ud fra de i den foregående afhandling begrundede synspunkter søgte at påvise interpolationerne i de dele af sagaen, som kun findes bevarede i Mb³ og de tilsvarende dele af AB og Sv ɔ: i den efter Boers opfattelse omarbejdede og udvidede redaktion af sagaen. Boer kommer til det resultat, at omarbejdelserne skyldes to mænd. Den første har dels føjet ny stykker til (Sifkas hævn, Niflungasaga, formodentlig også heltebeskrivelsen), dels omarbejdet foreliggende partier af sagaen, og mens den oprindelige sagas kilder væsentlig er nedertyske, har omarbejderens kilder stået de bekendte højtyske digte nærmere. Den anden omarbejder foretager kun få ændringer, men tilføjer de hovedhandlingen uvedkommende romantiske fortællinger i sagaens sidste halvdel.

De spørgsmål, som Boers afhandlinger beskæftiger sig med, er atter taget op i nærværende udgivers bog

„Om Didrik af Berns sagas oprindelige skikkelse, omarbejdelse og håndskrifter“, 1902: Mb^3 repræsenterer, som Boer mener, en omarbejdet redaktion af sagaen, men Mb^2 repræsenterer næppe den oprindelige saga, men begyndelsen af en forkortet redaktion. Mod Boers håndskrifthypotese indvendes der, at den medfører den mærkelige antagelse, at omarbejderen eller rettere de to omarbejdere skulde have ladet så godt som hele den til Mb^2 svarende del af sagaen urørt og først have begyndt de gennemgribende omformninger og udvidelser omtrent dér, hvor Mb^2 slutter. Man kan ikke antage, at een eller flere omarbejdere helt har omarbejdet sagaens slutning, men overfor dens begyndelse har vist den resignation at lade de oprindelige afsnit (Vilkinasaga, Hognes fødsel) blive stående uændrede på deres plads for senere at gentage dem i ændret form i sagaens slutning. Ud fra den opfattelse, som også Boers afhandlinger hævder, at dobbeltheden i Mb's håndskriftlige forhold står i forbindelse med dobbeltredaktionerne og omarbejdelserne, opstilles følgende håndskrifthypotese:

S er den oprindelige saga, S^1 den forkortede, S^2 den udvidede redaktion. Efter S^1 blev den første del af sagaen afskrevet i X^1, og fra X^1 blev Mb^2 afskrevet[1]. Senere suppleredes X^1 med X^2, som er afskrevet efter et håndskrift af den udvidede redaktion, S^2;

[1] S^1 er ikke nødvendig som mellemled mellem S og X^1; S^1 kan være $= X^1$.

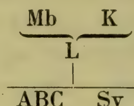
skriveren af X^2 nøjedes imidlertid ikke med at afskrive slutningen af sagaen efter slutningen af S^2; fra begyndelsen af sin original, S^2, tog han tillige afsnit som i form og indhold afveg fra de tilsvarende afsnit i X^1 (Vilkinasaga og Hognes fødsel) og anbragte dem i sit arbejde; derfra dobbeltredaktionerne. Fra $X^1 + X^2$ stammer Mb^3, Sv og (gennem I) A og B. De forskellige håndskrifters text (fælles fejl) taler ikke mod en sådan gruppering.

I en udførlig recension af ovennævnte arbejde, i Zeitschrift für deutsche Philologie 38. bd., hævdede Boer påny sin opfattelse; i en anden recension i Arkiv f. nord. filologi 21. bd. opstillede Mogk en håndskrifthypotese af lignende art som Treutlers: både Sv og AB går tilbage til Mb.

Denne oversigt vil tydeligt nok vise, at hovedvanskeligheden ligger på følgende punkt: 1) Sagaens hovedhåndskrift, Mb, frembyder forskellige redaktionelle mærkeligheder, som synes at stå i forbindelse med den brydning mellem to hold skrivere (1—2 og 3—5), som håndskriftets ydre skikkelse tydeligt viser; 2) de øvrige håndskrifter synes at vise tilbage til en fælles original, som har haft de samme redaktionelle mærkeligheder som Mb. Den naturlige slutning ud fra de to nævnte forudsætninger må blive, at Mb er det grundhåndskrift, hvorfra de øvrige håndskrifter stammer; denne slutning er også draget[1], men en nærmere undersøgelse af håndskrifterne viser, at den ikke holder stik, idet ABC Sv i mange tilfælde viser en text, som utvivlsomt er oprindeligere end Mb's.[2]

[1] Af Treutler i Germania XX, 151 ff. og Mogk i Arkiv f. nord. Filologi XXI, 81 ff. [2] Se Storm i Aarbøger 1877, s. 299 ff; Klockhoff i Upsala universitets årsskrift 1880; Bertelsen: Om Didrik af Berns sagas oprindelse, s. 174 ff.; Boer i Zs. für deutsche Philologie XXXVII, 143.

Man kan da enten sige, at den påfaldende overensstemmelse mellem den håndskriftlige brydning i Mb og den redaktionelle brydning i Mb og (indirekte) i de øvrige håndskrifter må skyldes en tilfældighed; det standpunkt har H. Paul, dog uden nogen nærmere begrundelse, taget i en afhandling „Die Þiðrekssaga und das Nibelungenlied“ i Sitzungsberichte der königl. bay. Akademie der Wissenschaften, München 1900. Eller også kan man forsøge at forklare overensstemmelsen mellem den håndskriftlige og den redaktionelle brydning gennem en mindre simpel hypotese end den, at Mb skulde være moderhåndskrift for de øvrige håndskrifter; det er hvad Boer, nærværende udgiver og til dels Mogk har forsøgt i deres ovenfor nævnte afhandlinger. Den der vil fastholde forbindelsen mellem den håndskriftlige og den redaktionelle brydning, men ikke finder nogen af de hidtil forsøgte håndskrifthypoteser overbevisende, kan naturligvis tage sin tilflugt til den antagelse, at det for ABC og Sv fælles grundhåndskrift (L) stammer fra Mb i forbindelse med et andet, tabt, håndskrift (K), altså

En sådan antagelse vil unægtelig kunne forklare både overensstemmelserne og forskellene mellem Mb og ABC Sv, men synderlig sandsynlig er den ikke, og ifølge sagens natur unddrager en hypotese af den art sig nærmere prøvelse.

Sagaens alder og hjemsted.

En relativ bestemmelse af Didrikssagas alder får vi gennem dens forhold til andre litteraturværker.

Vølsungasaga og Ragnarssaga har lånt fra den[1], og Mágussaga viser i en ældre redaktion kendskab til og i en yngre redaktion lån fra Didrikssaga. Klockhoff har vist, at uddragene i Vølsungasaga og Mágussaga stemmer bedst med AB og altså stammer fra en yngre redaktion af sagaen[2]. — Sagaens prolog er benyttet i en bearbejdelse af Odd munks Olav Tryggvesøns saga, som findes i et islandsk håndskrift fra begyndelsen af det 14. århundrede[3].

I prologen findes følgende ord: Norræner menn hafa samann fært nockurn part søghunnar, enn sumt med kvedskap. þath er fyrst fra Sigurdi ath seigia Fabnisbana Volshunghum og Niflhungum og Welent smid og hans brodur Egli. fra Nidungi kongi og þo ath nockut bregdist athkuædi vmm manna heiti edur athburde þa er ei vndarligt suo margar tungur sem þesse saga fær, enn hvar sem hun er søgd, þa rijs hun nalega af einu efni[4]. Bugge har ment, at disse ord sigter til selve den nedskrevne eddasamling, der jo består af både vers og prosa og indeholder digte om de i prologen nævnte personer[5]. De citerede ord er ikke ganske klare. Jævnfører man dem med prologens foregående ord om daner og sveer, bliver det klart, at det som prologen vil fremhæve er, at norrøne mænd har samlet en del af stoffet; men det fremgår ikke tydeligt, om der kun er tale om een samling, indeholdende både prosa og

---

[1] Se Bugge: Norrœn Fornkvæði, s. XXXIVf.; Storm i Aarbøger f. nord. Oldkynd. 1877, 313—15; Edzardi: Altnordische Heldensagen[3], III, s. XXXVI ff. Både i Bugges og i Magnus Olsens udgaver af Vølsungasaga gives der i noter henvisninger til paralelstederne fra Didrikssaga. [2] Studier öfver Þiðreks saga af Bern, s. 17—18; jvf. Storm: Sagnkredsene om Karl den store og Didrik af Bern, s. 100 note 1. [3] Se Munchs udgave 1853, s. 61 og 106. [4] I, $2_{,5-12}$; slutningen af citatet er taget fra B's text. [5] Norrœn Fornkvæði, s. LXVIII.

poesi, eller om der er tale om en prosasamling og desuden en del poesi. Og selv om man, hvad der vel er sandsynligst, antager, at der er tale om een samling, indeholdende både prosa og vers, synes ordene nockurn part søghunnar, enn sumt med kvedskap ikke at pege på en samling hvor poesien er så overvejende over prosaen som i vor eddasamling[1].

Unger antog, at sagaen er forfattet i Norge i første halvdel af det 13. århundrede, under Håkon Håkonsøns regering, idet „Sprog og Foredrag umuligt kan bringe Tanken paa nogen yngre Tid“[2]. Storm mente at kunne præcisere affattelsestiden til c. 1250, da Norge havde en livlig forbindelse med udlandet af den art som sagaen synes at forudsætte: den må være udgået fra de samme kredse og den samme åndsretning, som har fremkaldt sagaoversættelserne fra fransk og fremsat sit ideal i Kongespejlet. Bergen, hvor nordmænd og tyske handelsmænd mødtes, anser Storm for sagaens affattelsessted[3]. — Som norsk opfatter også Klockhoff sagaen[4], mens Jónsson[5] mener at den er samlet af en islænder, men nedskrevet i Norge i anden fjerdedel af det 13. århundrede.

---

[1] Storm fremhæver (Sagnkredsene, s. 90—91), at når prologen i forbindelse med Vølund nævner Egil, men ikke Slagfin og Bødvild, så peger det ikke i retning af Eddasamlingens Vølundskvad. Men prologens udgangspunkt er jo sagaen og ikke digtet eller digtene, som sagaen jævnføres med. [2] Udgaven, s. IV og XII. [3] Sagnkredsene, s. 93 ff. [4] Studier öfver Þiðreks saga, s. 2—3. [5] Litteraturhistorie II, 859 ff. Også Bugge (Norrœn Fornkvæði, s. LXVIII) anså sagaen for islandsk.

IV.

Udgaver.

Peringskiölds udgave.

Det er ganske naturligt, at den første udgave af Didrikssaga kom i Sverige; i det 15. århundrede var jo sagaen gengivet på svensk i Didrikskrøniken, og fra denne var vilkinerkongerne gået over i den svenske historieskrivning. I det 17. århundrede begyndte et egentligt studium af Didrikssaga i Sverige. Joh. Bure begyndte at oversætte sagaen på svensk efter Mb, som han ejede; hans oversættelse fuldførtes af Axehielm og findes på Det kongelige bibliotek i Stockholm[1]. Det svenske Antiquitetskollegium, som stiftedes 1666, besluttede at udgive sagaen, men det første forsøg, af Harald Wijsingh, kom ikke ud over håndskriftstadiet. Det næste forsøg lykkedes. Texten bragtes til veje af islænderen Gudm. Olafsson, til dels med benyttelse af Wijsinghs arbejder. Grundlaget for texten var Mb, og hvor dette håndskrift har lakune, toges texten fra C så langt som til og med nærværende udgave II, 142,23; da slutningen af C er afskrevet efter Mb, udfyldte Olafsson Mb's lakuner for slutningen af sagaens vedkommende ved tilbageoversættelse fra Didrikskrøniken i Skoklosterhåndskriftet. Til den således tilvejebragte text udarbejdede Joh. Hadorph en svensk oversættelse og Joh. Peringskiöld en latinsk oversættelse, og arbejdet udkom som et stateligt folioværk i Stockholm 1715 med titlen: Wilkina Saga, eller Historien om Konung Thiderich af Bern och hans Kämpar; samt Niflunga Sagan; innehållandes några Göthiska Konungars och Hieltars forna Bedrifter i Ryssland, Polen, Ungern, Italien, Burgundien och Spanien

[1] Isl. papp. nr. 53—54, 4to.

etc. Sive Historia Wilkinensium, Theoderici Veronensis, ac Niflungorum; continens regum atque heroum quorundam Gothicorum res gestas, per Russiam, Poloniam, Hungariam, Italiam, Burgundiam, atque Hispaniam, etc. Ex MSS. codicibus lingvæ veteris Scandicæ, in hodiernam Svecicam atque Latinam translata, Opera Johannis Peringskiold (IV + VIII + 522 + XXIV + XXII sider).

Peringskiölds udgave er ikke fyldestgørende. Olafssons afskrift af Mb er unøjagtig; de håndskrifter, som efter Mb er de vigtigste, nemlig A og B, er ikke benyttede, og den fremgangsmåde at oversætte den svenske text tilbage til islandsk er højst betænkelig.

Ungers udgave.

Den næste udgave og den første tilfredsstillende udgave af sagaen er Ungers, som udkom i Kristiania 1853 med følgende titel: Saga Điðriks konungs af Bern. Fortælling om Kong Thidrik af Bern og hans Kæmper, i norsk Bearbejdelse fra det trettende Aarhundrede efter tydske Kilder. Udgivet af C. R. Unger. Med to litographerede Blade Facsimile-Aftryk (XL + 381 sider).

Ungers udgave lægger Mb til grund; hans aftryk af Mb tilsigter bogstavret nøjagtighed og er udført med megen omhu og pålidelighed. Af fejl har nærværende udgiver noteret følgende, som citeres efter side og linie i Ungers udgave og i nærværende udgave.

Ungers udg.:	Mb og nærvær. udg.:
27,14 Ruzciland	II, 62,12 ruczcil*an*d
28,12 henni	II, 64,3 hæn*ni*
41,3 fotom	II, 79,5 fotu*m*
41,13 mællti	II, 79,18 mellti
45,8 Milias	II, 83,14 Milus
45,14 kurteisazt	II, 83,22 kurteisavzt

Ungers udg.:	Mb og nærvær. udg.:
46,$_{15}$ Milias	II, 85,$_{5}$ Milus
48,$_{10}$ dottor	II, 87,$_{5}$ dottur
48,$_{13}$ fylgðar	II, 87,$_{9}$ fylð*ar*
56,$_{13}$ Osanctrix	II, 96,$_{16}$ osa*n*gt*ri*x
56,$_{10}$ (undertext) ærende	I, 65,$_{14}$ ærændi
60,$_{2}$ mællte	II, 100,$_{9}$ mællti
60,$_{13}$ Norðungr	II, 101,$_{3}$ norðungr k*on*-*u*ngr
63,$_{3}$ Osangtrix	II, 103,$_{10}$ osangt*ri*x k*on*-*u*ngr
70,$_{1}$ boret	I, 81,$_{14}$ borit
76,$_{6}$ oc	I, 93,$_{11}$ ec
78,$_{15}$ hava	I, 97,$_{17}$ hafa
84,$_{11}$ konongenom	I, 109,$_{14}$ kongeno*m*
85,$_{15}$ ecki	I, 111,$_{16}$ eccki
98,$_{8}$ hezta	I, 137,$_{14}$ hesta

104,$_{1}$: kapiteloverskriften hører hjemme s. 103,$_{32}$ foran þa hittaz; se nærvær. udg. I, 153,$_{16}$.

Ungers udg.:	Mb og nærvær. udg.:
106,$_{26}$ at	I, 161,$_{3}$ att
108,$_{22}$ mic	I, 165,$_{14}$ mec
111,$_{19}$ Hildibrandr	I, 173,$_{2}$ Hilldibrandr
114,$_{23}$ logð	I, 179,$_{14}$ lagð
114,$_{27}$ hialtonom	I, 180,$_{5}$ hialtano*m*
116,$_{3}$ beriaz	I, 182,$_{16}$ berriaz
120,$_{25}$ dyrsins	I, 194,$_{12}$ dyrsens
121,$_{5}$: kapiteloverskriften mangler.	I, 195,$_{8}$: Um falka heʀ*r*a Þiðriks.
121,$_{15}$ tiðenði	I, 196,$_{8}$ tiðendi
125,$_{4}$ staddr	I, 205,$_{7}$ staðr
125,$_{17}$ mannom	I, 206,$_{10}$ man*n*vm
128,$_{6}$ aldrigi	I, 213,$_{3}$ aldregi
129,$_{13}$: kapiteloverskriften mangler.	I, 215,$_{7}$: Bitvrvlfr fær þetleifi vapn.
132,$_{9}$ þer	I, 222,$_{15}$ þær

Ungers udg.:	Mb og nærvær. udg.:
132,$_{12}$: kapiteloverskriften mangler.	I, 222,$_{19}$: Þetleifr skilz við.
134,$_{11}$ skemdar	I, 228,$_{7}$ skeindar
149,$_{6}$ biarnarens	I, 261,$_{8}$ biarnarins
152,$_{19}$ kononginom	I, 269,$_{9}$ kononginv*m*
153,$_{17}$ sœmd	I, 271,$_{14}$ sœmð
155,$_{31}$ tiðendvm	I, 277,$_{3}$ tiðendo*m*
156,$_{7}$ mvnv	I, 278,$_{1}$ mvno
157,$_{25}$ næfndr	I, 282,$_{12}$ næfnðr
161,$_{12}$ en	I, 291,$_{10}$ þa. en
166,$_{29}$ þickir	I, 308,$_{8}$ þikcir
169,$_{18}$ sec	I, 316,$_{9}$ sic
173,$_{14}$ ioc	I, 326,$_{6}$ toc
174,$_{32}$ vapnrock	I, 330,$_{6}$ vapn rœck
175,$_{9}$ hærneskiu	I, 331,$_{2}$ hærnæskiu
176,$_{27}$ dreckans	I, 335,$_{10}$ drekans
179,$_{17}$ frœcn	I, 342,$_{7}$ frocn
187,$_{17}$ þa	I, 364,$_{11}$ þar
188,$_{2}$ einu	I, 366,$_{3}$ æinu
188,$_{21}$ snua	I, 367,$_{12}$ snua nu
188,$_{21}$ nv allir	I, 367,$_{14}$ nv
188,$_{34}$ hafði	I, 369,$_{3}$ hafðe
189,$_{30}$ markaðr	II, 2,$_{4}$ markat
190,$_{17}$ þar	II, 3,$_{6}$ *þat*
195,$_{23}$ stændr	II, 12,$_{24}$ stenðr
195,$_{32}$ læysa	II, 13,$_{13}$ lœysa
196 note 11 Þiðr.	II, 14,$_{13}$ Þi*ðrex*
198,$_{21}$ hoggr	II, 18,$_{23}$ høGR
199,$_{12}$ beriaz	II, 20,$_{8}$ b*er*iazt
203,$_{27}$ hævir	II, 29,$_{4}$ hev*ir*
204,$_{31}$ myrkss	II, 31,$_{9}$ myrkrs
207,$_{13}$ mikille	II, 36,$_{5}$ mikilli
208,$_{6}$ ferr	II, 37,$_{12}$ fæR
210,$_{1}$ lœysir	II, 40,$_{20}$ loysir

213,$_{13}$: kapiteloverskriften hører hjemme i linie 10; se nærvær. udg. II, 47,$_{8}$.

213,26: Notetallet 18 skulde stå efter slik; se nærvær. udg. II, 48,9.

Ungers udg.:	Mb og nærvær. udg.:
215,1 iamkurteiss	II, 50,12 iam kurtteiss
215,13 iarllar	II, 51,8 jalllar
215,23 fylgt	II, 52,1 fylt
216,2 Nockorri	II, 52,10 Nockærri
216,17 hafðe	II, 53,10 hafði
216,31 hendi hans	II, 54,6 hændi ihans
217,16 vilia	II, 55,8 villia
219,19 halsinn	II, 59,11 halssin*n*
219,21 svndr	II, 59,13 sunðr
220,10 hælldr	II, 60,20 helldr
229,7 treet	II, 122,10 treit
230,30 firir ser	II, 125,21 ser
232,17 Valslœnguskogi	II, 129,9 valslongu skogi
242,19 nockorir	II, 149,12 nocorir
242,22 Jarlinn	II, 149,15 jarllin*n*
242,23 Aumlungaland	II, 149,17 avmllunga l*an*d
244,26 honum	II, 153,21 hanu*m*
247,29 kat	II, 160,3 katt
251,1 hengdir	II, 166,14 hængd*ir*
251,6 ætlat	II, 166,21 ætlað
251,19 nauzsyn	II, 167,15 næuzsyn
260,15 morg	II, 185,16 marg
267,2 aull	II, 198,12 all
270,18 æigi	II, 205,10 eigi
280,6 þæim	II, 224,3 þei*m*
280,21 skulu	II, 225,1 skulo
281,8 gulli	II, 226,8 gulle
281,14 þæssa	II, 226,16 þessa
282,9 leypr	II, 228,12 læypr
282,24 Heyr	II, 229,12 hæyr
284,5: overskriften mangler.	II, 232,3: Viðga oc reinalld oc Meistar*e* hilldibran*d*.

Ungers udg.:	Mb og nærvær. udg.:
287,3 Ræinalld	II, 237,17 Reinalld
291,7 alldrengiliga	II, 246,1 alldrængiliga
292,17 sióenn	II, 248,21 sióin*n*
302,20 siðann	II, 268,12 siðan
302,26 dottur	II, 268,23 dott*ir*
304,5 oc	II, 271,9 or
308,4 Grimilldi	II, 279,1 grimh*illdi*
311,7 dyrleg	II, 284,19 dyrlig
311,10 merkiss	II, 284,23 merkis
311,30 ero	II, 286,3 erv
312,2 skalum ver	II, 286,8 skalvm
316,18 mik	II, 294,20 mek
317,6 at	II, 296,2 oc
319,4 Þiðrekr	II, 299,22 þiðreckr
320,15 hendi	II, 302,8 hende
322,8 ræiðulega	II, 305,21 reiðulega
323,20 skyndilega	II, 308,8 skindilega
328,6 hovom	II, 316,4 hovum
328,22 long	II, 317,12 lang

Desuden findes der i Ungers udgave en del unøjagtigt opløste abbreviationer og nogle forvexlinger mellem k og c. Undertiden undlader Unger i noter at anføre fejlagtige skrivemåder i Mb, som han retter i sin text, f. ex. Ungers udgave s. 155,13 manaðr, hvor Mb har manðr og s. 155,16 niosn, hvor Mb har nios. Af og til normaliserer Unger texten, dels ved at regulere brugen af ð og d og af u og v, dels ved at indføre dobbeltkonsonant, hvor Mb har enkeltkonsonant: upp for up, konungrinn for konungrin osv.; især er dette tilfældet for Mb³'s vedkommende. Også interpunktionen og brugen af stort begyndelsesbogstav normaliserer Unger, og abbreviationerne opløses uden særlig betegnelse. Kapitelinddelingen i udgaven er Ungers egen og falder ikke sammen med Mb's; kapiteloverskrifterne i Mb giver Unger i noter.

Rækkefølgen af fortællinger er i Ungers udgave den samme som i Mb, dog med følgende to undtagelser: Anden redaktion af Vilkinasaga tager Unger fra dens plads i Mb (efter Ungers kap. 240) og sætter den på samme plads som første redaktion, således at anden redaktion trykkes som overtext, første redaktion med petit som undertext (kap. 21—56). — Den af anden hånd skrevne og af tredje hånd overstregede text flytter Unger fra dens plads i Mb (efter Ungers kap. 151 og før Ungers kap. 189) og meddeler den på det sted hvor den findes afskrevet af tredje hånd (kap. 170—171), og tredje hånds afskrift giver Unger som undertext til kap. 170—171. — Disse to omflytninger har givet sagaen bedre sammenhæng i Ungers udgave, end den har i Mb; men de har for så vidt været uheldige, som de har udvisket overblikket over sagaens indhold, således som dette findes redigeret i Mb, sagaens hovedhåndskrift.

Håndskrifterne A og B benytter Unger i sin udgave på følgende måde: For Velentssagas vedkommende (kap. 57—79) meddeles A's text som undertext og B's som varianter dertil. Ellers gives A's og B's text som varianter til Mb's text, og hvor Mb mangler, aftrykkes A's text som hovedtext og B's gives som varianter til A's. Variantapparatet er ret fyldigt, men dog langtfra fuldstændigt; retskrivningen i A og B normaliseres, og kapiteloverskrifterne i A og B meddeles ikke.

Lakuner i Mb, der ikke har nogen tilsvarende text i AB, udfylder Unger ved hjælp af en text, som han fremstiller ved at oversætte den tilsvarende text fra Sv tilbage til oldnordisk. Dette er tilfældet i Ungers udgave s. 30,10—31,10 undertexten, s. 42,19—44,8 undertexten; ligeledes s. 135, 136, 359. Kun på de tre sidste steder har Unger ved kursivering kendetegnet den ud fra Sv dannede text; ellers er denne ligesom AB's text trykt i umiddelbar sammenhæng

med og med samme typer som Mb's text, hvilket unægtelig er vildledende for den som benytter udgaven.

Ved siden af ovenstående, væsentlig kritiske bemærkninger om Ungers udgave er det kun simpel retfærdighed at fremhæve, at det vanskelige spørgsmål om sagaens tilblivelse og de forskellige håndskrifters indbyrdes forhold endnu ikke var rejst på Ungers tid; for ham var hovedopgaven at tilvejebringe en god og sammenhængende text, ikke at lægge de forskellige håndskriftredaktioner, særlig Mb's redaktion, så klart frem som muligt. Ikke blot i sammenligning med Peringskiölds udgave, men også i sig selv må Ungers udgave med dens fyldige og oplysende fortale betegnes som i alt væsentligt udmærket; for nærværende udgave har den været af største værdi, idet den ikke alene har lettet oversigten over textmaterialet, men også har været en kontrol for textgengivelsens nøjagtighed.

Nærværende udgave.

For nærværende udgave er ligesom for Ungers udgave Mb lagt til grund, og da dette håndskrift frembyder forskellige redaktionelle ejendommeligheder, som sandsynligvis er af betydning for forståelsen af sagaens tilblivelsesmåde og omformning, er der lagt vægt på gennem udgaven at give et så tydeligt billede af håndskriftet som muligt.

Membranens rækkefølge af afsnit er i udgaven fulgt ganske nøjagtigt, således at også de overstregne dele af Mb i udgaven findes på de steder, der svarer til deres pladser i håndskriftet, og både i indledningen (s. II ff.) og i noter under texten ved de pågældende steder gøres der rede for de håndskriftlige ejendommeligheder. Overskrifterne i Mb er i udgaven bevarede som overskrifter.

Mb's text er gengivet bogstavret. Kun indlysende skrivefejl er rettede; hvor den rettede text er taget fra A eller B, trykkes den med bourgeois; hvor den skyldes konjektur, trykkes den kursiveret; i begge tilfælde gives Mb's text i noter. Abbreviationerne betegnes ved kursivtryk. Selve Mb's text trykkes med antiqua, corpus; lille bogstav gengives ved lille bogstav: rodolfr, riddarar, versaler ved versaler: Rodolfr, og kapitaler ved kapitaler: Riddarar, veGin; dog er der at bemærke, at kapitalerne af s og v ikke kan skelnes fra de tilsvarende små bogstaver, og at håndskriftets kapitaler som første bogstav i egennavne og efter punktum når dette betegner et større ophold, trykkes som versaler: Rodolfr (ikke Rodolfr). Håndskriftets inkonsekvenser bevares: Villcinus (i hdskr. med kapital eller versal) og villcinus (i hdskr. med lille bogstav); Riddarar (i hdskr. med versal), Riddarar (i hdskr. med kapital) og riddarar (i hdskr. med lille bogstav); ofte er det imidlertid vanskeligt at skelne mellem versal og kapital, især af S, V, G, R, og versalen I er ikke let at skelne fra versalen J og lille j. — Foruden de almindelige små bogstaver anvendes også ę og é i udgaven de få gange de findes i håndskriftet. — Initialerne, som i Mb begynder afsnittene efter overskrift, gengives i udgaven ved almindelige versaler, og det samme gælder de med rødt blæk udhævede begyndelsesbogstaver inde i texten, som findes i de af de tre sidste hænder skrevne dele af Mb.

A's og B's text er i udgaven meddelt på følgende måde:

I bind I, hvor texten i AB gennemgående afviger stærkt fra texten i Mb, er A's text trykt som undertext med bourgeois og B's text er givet i form af varianter til A's text. Da sagaens begyndelse mangler i Mb, bliver i udgavens begyndelse (I, 1—43) AB's

text den eneste, og da begyndelsen af Mb, første redaktion af Vilkinasaga, mangler i AB, bliver her Mb's text den eneste (I, 43—73). AB's text findes altså i bind I som eneste text med varianter s. 1—43 og som undertext med varianter s. 73—370. — Lakunerne i Mb for første binds vedkommende (s. 44, 46—7, 56, 231—2) udfyldes ikke ved hjælp af AB, dels fordi AB's text jo findes i sammenhæng som undertext, dels fordi AB, idet disse håndskrifter mangler første redaktion af Vilkinasaga, ikke har nogen til de første tre lakuner (s. 44, 46—7, 56) svarende text. At udfylde lakunerne i Mb ved tilbageoversættelse af den svenske Didrikskrønikes text til oldnordisk, således som Peringskiölds og Ungers udgaver har gjort det, må anses for utilladeligt, og at fylde lakunerne i Mb ved hjælp af selve Didrikskrønikens svenske text vilde være sprogligt stødende[1].

I bind II, hvor texten i AB gennemgående afviger mindre stærkt fra texten i Mb, gives A's og B's text som varianter til Mb's; hvor Mb har lakuner, udfyldes disse ved hjælp af A, og B's text gives som varianter til A; dette er tilfældet på følgende steder: II, $88,_{20}$—$94,_{21}$; $137,_{7}$—$142,_{23}$; $187,_{13}$—$191,_{7}$; $207,_{12}$—$210,_{26}$; $313,_{8}$—$316,_{1}$; $341,_{5}$—$370,_{12}$; $374,_{23}$—394. Da AB's text overalt er trykt med bourgeois, mens Mb's text er trykt med corpus, og da det tillige ved noter under texten og ved exponenter til kapiteltallene (hvorom nedenfor) betegnes, hvor det er A's og hvor det er Mb's text som udgaven giver, vil der ikke kunne

---

[1] Derimod vilde det måske have været rigtigt, om den svenske text var givet som noter ved de første tre lakuner, hvor AB ikke har nogen tilsvarende text, på samme måde som den svenske text er aftrykt i udgavens slutning for det sidste afsnits vedkommende, som ikke findes i AB's redaktion og som i Mb mangler på grund af en lakune i håndskriftet.

være nogen uklarhed overfor, hvilket håndskrift udgavens text på hvert givet sted repræsenterer.

Da udgaven følger Mb's rækkefølge af fortællinger, har rækkefølgen i A og B ikke kunnet følges, idet denne er ikke så lidt afvigende fra Mb's; men dels ved noter på de pågældende steder, dels ved den foran (s. XVIII ff.) opstillede oversigt er det angivet, hvorledes ordningen af stoffet er i A og B.

Texten i AB findes aftrykt bogstavret med benyttelse af det almindelige bourgeois-alfabets små bogstaver og versaler; for to sammenslyngede a-tegn er benyttet tegnet ꜳ. Brugen af versaler er normaliseret, og det samme gælder interpunktionen; abbreviationer er opløste uden angivelse; accenter er bibeholdte; kapiteloverskrifter og -tal ligeledes. Variantapparatet fra A og B er så fyldigt, at ingen variant af nogen, selv nok så ringe, interesse forsætlig er forbigået, men rent ortografiske varianter er selvfølgelig ikke optagne.

Varianterne er angivne på lignende måde som i Ungers udgave. Udgiverens ord er kursiverede i noterne; *mgl.*, *tilf.*, *sål.* betyder henholdsvis *mangler*, *tilføjer* og *således*. Nogle exempler vil oplyse variantbetegnelsen:

Texten læingi lifa[1] ef og noten [1] A hafa. betyder, at A i stedet for Mb's lifa har hafa, og at B stemmer med Mb. — Texten harmr oc[12] ef og noten [12] A ollum. B *mgl.* betyder, at i stedet for Mb's oc har A ollum og B mangler det pågældende ord; B's text er altså harmr ef. — Texten oc [vilia æigi[1] koma og noten [[1] AB ei vill hann. betyder, at i stedet for Mb's ord vilia æigi har AB ordene ei vill hann. — Texten hann [oc mælti[5]. Godi og noten [[5] A *mgl.* B so mælande. betyder, at A har texten hann. Godi og B texten hann so mælande. Godi. — Texten þa læt ek[15] minn og noten [15] AB *tilf.* einn. betyder, at AB efter ek tilføjer einn. — Texten oc lagði [badar sinar

hendr of[4] hals og noten [[4] AB sina (B *tilf.* bada) arma wmm. betyder, at i stedet for Mb's ord badar sinar hendr of har A sina arma wmm og B sina bada arma wmm. — Texten gerir þu[5] þæss (þu trykt med bourgeois) og noten [5] *sål.* AB. Mb[4] *mgl.* betyder, at AB har texten gerir þu þæss, og at þu mangler i Mb[4]. — På anden måde betegnes det samme forhold f. ex. i texten tok hann[5] af og noten [5] Mb[4] *mgl.* hann.

Disse forskellige slags variantbetegnelser vil antagelig forstås ved første øjekast, og det samme gælder vel variantnoter som følgende: [[2] AB aller (B *mgl.*) hans brædur., der betyder at A har texten aller hans brædur og B texten hans brædur. — Den eneste art af variantbetegnelser, som måske kan kræve nogen opmærksomhed, er den, som følgende to exempler viser: Texten spioti [gognom fotinn uppi[3] við bukinn[4]. drækinn og noterne [3] B upp. [[4] A vpp j kvidinn j gegnum fotinn. Da note 3 ikke har nogen klamme ([3] og ikke [[3]), kan klammen i texten foran gognum ikke høre til 3-tallet, men må høre til 4-tallet, og angivelserne betyder følgelig, at B i stedet for uppi har upp, men ellers stemmer med Mb, og at A i stedet for ordene gognom fotinn uppi við bukinn har vpp j kvidinn j gegnum fotinn. — Af lignende art er følgende exempel, taget fra andet bind s. 271,20–25: Texten danski [með sina fylking hann væitir oc margum manne bana [oc firir honom standaz ækki vilcina menn. oc[19] hina þriðiu fylking hæfir fasolld stollzi hann bærsk þenna dag af miclu kappi oc skilr margan mann við sinn hæst sua at alldri sa sik siðan[20]. og noterne [[19] B ef fyrer honum standa. [[20] *for* með sina...sik siðan *har* A og Faasolld stollzi hann weiter morgumm manni bana. Sammenhængen viser at den første klamme hører sammen med tallet 20 og angiver området for A's variant, mens den anden klamme hører sammen med tallet 19 og angiver B's variantområde.

C's text er ikke benyttet i selve udgaven, men ovenfor (s. XIV—XVI) er meddelt de varianter af interesse, som C viser overfor de øvrige håndskrifter.

Sv's text er ikke benyttet i selve udgaven[1], men som tillæg er (II, 395—8) aftrykt slutningsfortællingen i Sv, som ikke findes i noget af den norrøne sagas håndskrifter.

I nærværende udgaves text er som før nævnt Mb's inddeling i kapitler med overskrifter fulgt, og hvor Mb har lakune, træder i udgaven A's inddeling i kapitler eller afsnit i stedet. Kapitlerne, som udgaven på denne måde bliver inddelt i, betegnes ved løbenumrene 1—444; efter hvert kapiteltal er som exponent tilføjet et tal, som betegner hvilken af Mb's fem hænder der har skrevet (eller begyndt at skrive) kapitlet; hvor texten er taget fra A, findes som exponent ved kapiteltallet et a. Tallene i parentes i texten er kapiteltallene i Ungers udgave.

I indermarginen i nærværende udgave er ved hjælp af bogstaverne Mb, A, B, U, som korresponderer med lodrette skillestreger i texten, betegnet siderne (ikke bladene!) i de tre håndskrifter og i Ungers udgave. Ved sideangivelserne for Mb er det ved exponenttal angivet, hvilken af Mb's hænder der har skrevet vedkommende side (eller begyndelsen af vedkommende side): Mb^3 100 i marginen betegner altså, at her begynder side 100 i Mb, skrevet af tredje hånd.

Som hoved over texten på hvert blad har udgiveren anbragt en kort angivelse af hvad texten på det pågældende blad handler om.

Nærværende udgave er af hensyn til indbindingen delt i to bind. I håndskrifterne findes selvfølgelig intet, som antyder en sådan deling. Når første bind

[1] Bortset fra nogle få noter i begyndelsen af udgaven.

er sluttet lige før fortællingen om Isungs og hans mænds kamp mod Didrik og hans mænd, er det ikke fordi der her er nogen udpræget afslutning og nybegyndelse; en sådan findes snarere efter kap. 261[2], I, s. 281,13. Delingen er imidlertid ikke foretaget her, fordi udgiveren ikke har villet adskille de stykker af sagaen, som er skrevet af første og anden hånd, i to bind; derfor er det første naturlige ophold, efter at anden hånd helt er hørt op, valgt til at slutte første bind og til at ophøre med at meddele AB's text som selvstændig undertext.

Facsimilegengivelser.

1. Som tillæg til Ungers udgave findes to sider, der indeholder litograferede prøver af de fem forskellige hænder, som Mb er skrevet med; prøverne svarer til nærværende udgaves I, 66,9–16: alla—grasgarðen*n*; I, 201,4—202,2: hest—þessi; II, 176,17—177,1: fallit—m(ællti); II, 241,7–13: En—þ*œi*ra; II, 316,12—317,4: (kas)ta—ei.

2. I 1869 blev der taget et fotografisk aftryk i ti exemplarer af hele membranen; det har følgende titel: Photo-lithographisk Aftryk af Pergamentscodex No. IV Folio i det kongelige Bibliothek i Stockholm, indeholdende Didrik af Berns Saga. Udført i Opmaalingscontorets photographiske Anstalt af P. Petersen. Christiania 1869.

3. I „Palæografisk atlas, oldnorsk-islandsk afdeling, Kbhv. 1905“, findes som nr. 26 en fototypisk gengivelse af en side af membranen, nemlig blad 11[v], skrevet af første hånd, nærværende udgaves I, 68,1—69,5: æigi—vinr.

Det kongelige bibliotek i Stockholm har velvilligt overladt mig sagaens hovedhåndskrift (Mb) til benyttelse i København gennem de ikke få år, udgivelsen har stået på, og tillige i nogle måneder udlånt mig et andet håndskrift af sagaen (C); jeg bringer biblioteket min ærbødige tak derfor.

En hjærtelig tak bringer jeg hr. professor, dr. phil. Finnur Jónsson, som ved at gennemlæse en korrektur af udgaven og ved at give mig gode råd, så ofte jeg har henvendt mig til ham, har bidraget væsentlig til udgavens nøjagtighed og brugbarhed.

Rettelser.

I, 1, note 13: ^{13}[læs [^{13}.

I, 2, note 3: ^{3} læs [^{3}.

I, 2, note 5: [^{5} Enn læs [^{5} B Enn.

I, 2, note 12: ^{12} læs [^{12}.

I, 5, note 10: [B^{10} læs [^{10} B.

I, 7, note 3: [^{3} læs [^{3} B.

I, 8,5: eina dóttur^{7} læs eina^{7} dóttur.

I, 9,4: og miuker læs og [miuker.

I, 10, note 7: [^{7} læs [^{7} B.

I, 11, note 9: vel læs al.

I, 21,14: midri; B og C har midia.

I, 26,10: sæmd; B har sæmder.

I, 36,24: fellur fast læs fast.

I, 38, note 5: ad læs ed.

I, 43, note 9: sijna læs sijnar.

I, 50,18: villda læs villda.

I, 175, note 3: ^{3} Drasian læs ^{3} B Drasian.

I, 244,16: efter 228^{a} tilføjes (127).

I, 244,24: efter Þettleif. sættes |, og i marginen tilføjes U 147.

I, 324, note 7: atburdumenn læs atburdamenn.

I, 325,12: allrar læs allrar.

I, 347,12: g*ir*clandz læs g*ri*clands.

I, 369,4: 89 læs 189.

II, 79,7: rijkr m*aðr* er i Mb skrevet med en senere hånd; den oprindelige text er udraderet.

II, 82, note 7: ^{7} A *sål.* læs ^{7} *sål.*

II, 94, note 5: ^{6} B læs ^{5} B.

II, 140, note 16: A læs B.

II, 243,$_{12}$: 379 læs 379^{4}.

II, 292,$_{15}$: g*ra*nsport se registrets Gronsport.

II, 311,$_{23}$ og 312,$_{2}$: steinvegr; AB har begge steder steinveggur (jvf. II, 312,$_{3}$ og 320,$_{13-15}$).

II, 326,$_{12}$: frœnkona se registrets Herrað.

II, 340,$_{18}$: k*onung* læs k*onungr*.

LXXIV

Oversigt over sagaens indhold.

Fortale.

(I, side 1—7).

Didriks forfædre og slægt.

(I, side 8—31).

Om Rodgeir i Salerno, hans datter Hildisvid og Samson (8—10). Samson bortfører Hildisvid og dræber Rodgeir (10—13). Brunstein bliver konge i Salerno; Samson fejder mod Brunstein og dræber ham (14—17). Samson møder sin farbroder Þetmar (18—19). Samson erobrer Rodgeirs og Brunsteins rige og bliver konge i Salerno (19—22). Samson og Hildisvid får sønnerne Ermenrik og Þetmar (22—23). Samson giver Ermenrik kongenavn og tolv borge i Spanien, men giver ikke Þetmar noget (23—24). Samson taler ved gæstebudet og opbyder sine mænd (24—26). Samson kræver skat af Elsung jarl den gamle i Bern (26—27). Elsung jarl dræber og lemlæster Samsons sendemænd (27—28). Samson fører krig mod Elsung jarl, dræber ham og bliver herre over Bern (28—30). Samson gifter Elsung jarls datter Odilia med sin søn Þetmar og gør ham til konge i Bern; han gør sin søn Aki Aurlungatrausti til hertug i Fritila. Samson og Ermenrik drager mod Rom, Samson dør, Ermenrik overtager hans rige og udvider det (30—31).

Didriks barndom og ungdom.
(I, side 31—43).

Þetmar i Bern og hans hustru Odilia får sønnen Didrik (31—32). Om Hildebrands herkomst (32—33). Hildebrand drager til Bern og opfostrer Didrik (33—34). Didrik rider ud med Hildebrand og får sværdet Naglring (34—36). Didrik og Hildebrand dræber Grim og Hild, og Didrik får hjælmen Hildigrim (36—38). Om Studar og hans søn Heimer (38—40). Heimer rider til Bern på sin hest Rispa og med sit sværd Blodgang (40—41). Didrik og Heimer kæmper tvekamp (41—43).

„Vilkinasaga" *(første redaktion; jvf. II, 61—105).*
(I, side 44—73).

(Om kong Vilcinus i Vilcinaland; *mangler i hdskr.).* Kong Vilcinus gør kong Hertnid i Rusland skatskyldig (44—46). Vilcinus har sønnen Nordian og avler sønnen Vade rise; Vilcinus dør, Nordian bliver konge, men Hertnid gør oprør, erobrer Vilcinaland og gør Nordian til underkonge på Sjælland *(mangler til dels i hdskr.;* 46—47). Hertnid har sønnerne Osantrix og Valdemar og med en frille sønnen Ilias; Osantrix giver han Vilcinaland; Ilias får Greka, og på dødslejet giver han Rusland og Pulinaland til Valdemar (47—48). Nordian har sønnerne Aventrod, Etgeir, Aspilian og Vidolf; efter Nordians død bliver Aspilian Osantrix' underkonge på Sjælland (48—49). Osantrix har med sin dronning Juliana datteren Berta; Juliana dør (49). Osantrix bejler til Oda, datter af kong Melias i Hunaland, men Melias kaster Osantrix' sendemænd i fængsel (49—50). Osantrix sender sine brodersønner Hertnid og Osid, sønner af Ilias, til Melias for at bejle til Oda, men Melias kaster dem i fængsel (50—52). Osan-

trix ruster sig og sender bud efter riserne (52—53). Osantrix drager til Hunaland som kong Fridrik og tilbyder Melias sin tjeneste (53—55). Vidolf befrier Hertnid og Osid *(mangler til dels i hdskr.;* 56). (Osantrix bortfører Oda og ægter hende, forliges med Melias og får datteren Erka; om Attilas herkomst; Attila fejder mod Melias; denne dør; *mangler i hdskr.).*

Attila erobrer Hunaland og gør Susat til sin hovedstad; der kommer spændt forhold mellem Osantrix og Attila (56). Attilas fader Osid i Frisland dør, og Attilas broder Otnid bliver konge i Frisland (57). Attila sender sin broder Otnids søn Osid til Vilcinaland for at bejle til Osantrix' datter Erka, men Osantrix afviser ham (57—58). Attila sender markgrev Rodolf af Bakalar til Osantrix for at bejle til Erka, men Osantrix afviser ham (58—60). Attila hærger på Vilcinaland, men Osantrix trænger ham tilbage; markgrev Rodolf overfalder Osantrix' mænd om natten; krigen ophører (60—62). Rodolf drager med 300 riddere til Vilcinaland, kalder sig Sigurd og træder i Osantrix' tjeneste (62—65). Kong Nordung af Svavaraland bejler til Erka, og Sigurd (Rodolf) skal fremføre hans ærende for hende (65—66). Sigurd giver sig for Erka til kende som Rodolf og bejler til hende for Attila og til Berta for sig selv; jomfruerne siger ja; Nordung drager hjem (66—69). Sigurd (Rodolf) henter sin broder Alebrand (ɔ: Attilas brodersøn Osid) til Osantrix' hof, og de bortfører Erka og Berta (69—70). Osantrix forfølger dem og indeslutter dem i en borg, men Attila kommer til hjælp, og Osantrix må trække sig tilbage; Attila ægter Erka, Rodolf Berta (70—73).

Om Velent.

(I, side 73—131).

Vade rise sætter sin søn Velent i lære hos Mimir og derefter hos to dværge i Kallava (73—76). Vade

rise vil hente sin søn, men dværgene ønsker at beholde ham, og Vade drager hjem (76—79). Vade rise drager anden gang efter sin søn, men finder sin død ved et fjældskred (79—80). Velent dræber dværgene, udhuler en træstamme ved Weser og driver i denne over havet til Ty (81—83). Velent kommer i tjeneste hos kong Nidung i Ty (83—85). Velent taber kongens kniv og smedder en anden (85—89). Velent skal kappes med smeden Amilias (89—93). Velent savner sit værktøj, laver et billede af Regin som har taget det, og får værktøjet igen (93—97). Velent laver sværdet Mimung (97—102). Velent besejrer og dræber Amilias (102—104). Velent laver et sværd til kong Nidung (104—105). Om Velents berømmelse (105—106). Velent henter kong Nidungs sejrsten, dræber hans drost og bliver fredløs (106—112). Kong Nidung griber Velent og lader ham lemlæste (112—16). Velent dræber Nidungs to sønner (116—120). Velent voldtager kongens datter (120—122). Velents broder Egil kommer til kong Nidung og skyder et æble af sin søns hoved (123—124). Egil hjælper Velent til at tale med kongedatteren og laver ham en fjederham (124—126). Egil prøver fjederhammen; Velent tager den på, flyver til kongsgården og fortæller kong Nidung om hans barns skæbne (126—130). Egil skyder efter Velent; denne flyver hjem til Sjælland. Kong Nidung dør; hans søn Otvin får riget (130 —131).

Om Vidga.

(I, side 132—173).

Kong Nidungs datter får sønnen Vidga; Velent ægter hende og fører hende og Vidga hjem til Sjælland (132—133). Vidga vil drage til kong Didrik af Bern; Velent fraråder ham det forgæves (133—136). Velent giver Vidga sværdet Mimung og hesten Skemming og følger ham på vej (136—138). Vidga kom-

mer til Eidisa og træffer dér Hildebrand, Heimer og Hornboge jarl (138—140). Vidga og Hildebrand slutter venskab (140—144). Vidga drager med Hildibrand, Heimer og Hornboge ad Bern til og kommer til fortet Brictan ved Lyravald (144—146). Gramaleif, Studfus og de øvrige ti røvere i Brictan deler på forhånd Vidgas klæder og våben (146—148). Vidga kommer i kamp med røverne og dræber Studfus og Gramaleif (148—152). Hildebrand og hans ledsagere kommer til; Vidga har nu dræbt i alt syv af røverne; resten flygter (152—153). Vidga og hans rejsefæller overnatter i fortet; Hildebrand ombytter om natten Vidgas sværd Mimung med et andet; fortet brændes ned (153—156). Vidga og hans rejsefæller kommer til Visará, hvor de dræber de sidste fem røvere (156—159). De kommer til Bern, hvor Vidga udæsker Didrik til tvekamp (159—162). Didrik og Vidga kæmper til hest (162—166). Didrik og Vidga kæmper til fods (166—168). Hildebrand giver Vidga Mimung, og Didrik kommer til kort (168—170). Hildebrand vil ikke og Þetmar kan ikke skille dem, og de kæmper igen (170—172). Hildebrand skiller dem, og Didrik og Vidga slutter stalbroderskab (173).

Didrik kæmper med Ekka og Fasold.

(I, side 174—203).

Didrik rider ud fra Bern og kommer til skoven Osning (174). Han hører om kong Drusians enke på Drekanflis, som har fæstet sig Ekka, og om Ekkas broder Fasold (175—176). Didrik og Ekka træffes og fortæller hinanden om deres våben; Didrik søger at undgå kamp, men lader sig til sidst ægge (176—182). Didrik dræber ved Falkas hjælp Ekka (182—186). Didrik nærmer sig Drekanflis, men trækker sig tilbage igen (186—188). Didrik træffer Fasold, overvinder ham og tager ham til fælle (188—192). Didrik og

Fasold dræber en elefant (193—196). Didrik og Fasold frelser Sistram fra en drage (196—201). Didrik får Sistrams hest fra grev Ludvig på Aldinflis, og Didrik, Fasold og Sistram vender hjem til Bern (201—203).

Om Detlev danske.

(I, side 203—249).

Didrik giver Heimer Naglring, men Vidga anklager Heimer for nidingsfærd; Didrik forviser Heimer, og denne drager bort og slutter sig til røveren Ingram i Falstrskov; de overfalder og dræber rejsende købmænd (203—209). Biturulv i Skåne og hans hustru Oda har sønnen Detlev (Þetleifr), der som barn anses for en skifting (209—210). Detlev vil drage med sine forældre til gilde og får omsider lov at drage med (210—215). De drager fra gilde til gilde, og Biturulv og Detlev møder røverne i Falstrskov; Ingram dræbes, og Heimer flygter til Bern, hvor han forliger sig med Didrik (215—220). Detlev tager afsked med sine forældre og drager bort (221—224). Detlev overvinder Sigurd Girk og hans datter og følger med dem hjem (224—230). Datteren giver Detlev Sigurds sejrsten, og næste dag kæmper Detlev og Sigurd igen og forliges (230—232). Detlev drager til Didrik af Bern, træffer ham hos Aki Amlungatrausti og tager tjeneste hos ham (232—238). De kommer til Rom, hvor Detlev byder de andre svende til gilde og pantsætter sin herres og hans mænds våben og heste (238—242). Didrik får at vide, hvad han har gjort (242—245). Valter af Vaskastein udæsker Detlev til væddekamp; Detlev sejrer, Didrik tager ham til fælle, og de rider hjem til Bern (245—249). Amlung kommer til Bern (249).

Didrik bliver konge og hjælper Attila.

(I, side 250—273).

Þetmar dør, og Didrik bliver konge i Bern (250). Vildever kommer til Bern (250—252). Herbrand kommer til Bern (252—253). Der er stadig strid mellem Attila og Osantrix; den første er afholdt, den anden forhadt (253—255). Attila beder Didrik om hjælp, og denne angriber Osantrix i Vilcinaland (255—258). I kampen slås Vidga til jorden af Vidolf og tages til fange; Heimer tager hans sværd Mimung; Osantrix sætter Vidga i fængsel; Didrik og Attila drager hjem til Susat (258—260). Didrik drager til Bern; men Vildever bliver i Susat; han fælder en bjørn, og Isung gøgler syr skindet om ham; de to drager til kong Osantrix (260—265). Bjørnen danser for Osantrix, og denne vil se flere kunster; næste dag kæmper bjørnen med 60 hunde, og den forklædte Vildever griber sit sværd og dræber Osantrix *(første redaktion; jvf. II, 179—183; ifølge* AB *slipper Osantrix bort);* Aventrod og Vidolf dræbes (265—270). Vidga befris og drager med Isung og Vildever til Hunaland, hvor han fortæller Attila om Osantrix' død (270—272). Vidga drager med Isung og Vildever til Bern og får at vide, at Heimer har hans sværd Mimung (272—273).

Didrik hjælper Ermenrik.

(I, side 273—281).

Ermenrik beder Didrik om hjælp mod Rimstein jarl i Gerimsheim; Vidga låner til togtet Mimung af Heimer (273—275). Gerimsheim belejres; Rimstein fældes af Vidga (275—277). Vidga rider tilbage til lejren og kommer i strid med Heimer; men de forliges (277—280). Gerimsheim indtages, og Valter af Vaskastein bliver høvding dér (280—281).

[Kong Didrik byder til gilde; begyndelsen af første redaktion af Niflungernes herkomst] (281—282; *skrevet af anden hånd, overstreget af tredje hånd; se I, 281 note 1).*

Om Sigurds fødsel og opvæxt.

(I, side 282—319).

Kong Sigmund i Tarlungaland, søn af Sifian, ægter Sisibe, datter af kong Nidung i Spanien (282—286). Kong Sigmund drager ud for at hjælpe sin svoger kong Drasolf i kamp mod Pulinaland og sætter greverne Artvin og Herman til at styre riget i sin fraværelse (286—289). Grev Artvin bejler til dronning Sisibe, og Herman støtter ham (290—293). Artvin og Herman bagtaler Sisibe for den hjemvendende Sigmund (294—297). Artvin og Herman fører efter aftale med kongen Sisibe ud i skoven for at dræbe hende, kommer i strid, og Herman dræber Artvin; Sisibe føder sønnen Sigurd og dør (297—300). Sigmund forviser Herman (300—302). Sigurd opammes af en hind (302—303). Om Mimir og hans broder Regin (303—304). Mimir finder Sigurd og opfostrer ham (304—306). Sigurd mishandler svenden Ekkihard og viser sine vældige kræfter (306—308). Sigurd dræber Regin (308—313). Sigurd dræber Mimir (313—315). Sigurd kommer til Brynhild, får hesten Grane og rider til kong Isung af Bertangaland (315—319).

Kong Didrik holder gæstebud.

(I, side 319—357).

Anden redaktion af Niflungernes herkomst (319—322). Kong Didrik byder til gilde; første redaktion af Niflungernes herkomst; Gunnar og Hogne drager til kong Didrik; Didriks gæster opregnes (322—325; *afskrevet af tredje skriver efter det af ham selv overstregede stykke af anden skrivers arbejde; se I, 281 note 1)*. Kong Didriks, Hildebrands, Heimers, Vidgas, Hornboges, Amlungs, Sintrams, Ekkas, Fasolds, Detlevs, Vildevers, Herbrands, Gunnars og Hognes våben og skjoldmærker beskrives (326—344). Om

Sigurds udseende og våben (344—347). Om Sifka (347—348). Om Hildebrand (348). Om Heimer og hvorledes han skaffede Didrik Falka (349—350).

[Slutningen af første redaktion af Niflungernes herkomst; Gunnar og Hogne drager til kong Didrik; Didriks gæster opregnes] (351—352; *skrevet af anden hånd, overstreget af tredje hånd; se noterne I, 351 og 352).*

Didrik berømmer sine mænds tapperhed, men Herbrand fortæller om kong Isung og Sigurd, og Didrik beslutter at drage til Bertangaland for at prøve sine mænd; Herbrand skal vise vej (352—357).

Kong Didriks tog til Bertangaland.

(I, side 357—II, side 37).

Med Herbrand i spidsen rider Didrik og hans mænd fra Bern og kommer til Bertangaskov, hvor Etgeir rise er; Vidga tilbyder at ride til risen og bede ham om lov til at ride frem; om Vidgas og Etgeirs slægtskab (357—360). Vidga kæmper med Etgeir, tvinger ham til at vise vej til jordhuset, hvor Isungs og Etgeirs skatte er, og dræber ham (360—366). Vidga skræmmer for spøg sine stalbrødre og viser dem derefter vej til jordhuset med skattene; men Didrik forbyder at tage af dem; Didrik og hans mænd slår lejr på sletten neden for Isungs borg (366—370). Sigurd fortæller kong Isung om fjenderne, som han kender på deres skjolde (II, 1—4). Kong Isung sender Sigurd til Didrik for at kræve skat, og ved lodtrækning udtages Amlungs hest og skjold, som Sigurd rider bort med (4—6). Amlung låner Skemming af Vidga, rider efter Sigurd og kræver sin hest tilbage; Sigurd tilbyder dystridt om de heste, de sidder på (6—8). Sigurd kaster Amlung af hesten og vinder således Skemming, men da de to kæmper giver sig til kende for hinanden, ser Sigurd at modstanderen er hans frænde Amlung; han lader sig binde og lader Amlung

ride bort med begge hestene (8—11). Amlung praler overfor sine fæller af sin bedrift, og da Vidga rider ud for at se, om Amlung har talt sandt, sprænger Sigurd sine bånd og løber tilbage til kong Isung, hvem han overbringer Didriks udfordring (11—14). Næste dag rider Isung og hans mænd ud af borgen og udfordrer Didrik og hans mænd til kamp (14—16). Heimer overvindes og bindes af Isungs yngste søn (16—17). Herbrand overvindes og bindes af den anden kongesøn (17). Vildever overvindes og bindes af den tredie kongesøn (18). Sintram overvindes og bindes af den fjerde kongesøn (18—19). Fasold overvindes og bindes af den femte kongesøn (19—20). Amlung overvinder den sjette kongesøn og tvinger ham til at løse Fasold og Herbrand (20—22). Hornboge overvindes og bindes af den syvende kongesøn (22). Hogne overvindes og bindes af den ottende kongesøn (22—23). Detlev kæmper den dag og den næste med den niende kongesøn og tvinger ham til at løse Hogne (23—25). Hildebrand overvinder og binder den tiende kongesøn (25—26). Kong Isung overvinder og binder Gunnar (26—27). Vidga overvinder den ellevte kongesøn og løser derefter alle sine bundne fæller (27—29). Didrik kæmper resten af denne dag og hele næste dag med Sigurd; Vidga låner så Didrik Mimung, og den tredje dag overvinder Didrik Sigurd, som bliver hans mand (29—35). Didrik og Isung slutter venskab; Isung giver Amlung sin datter Falborg til ægte (35—36). Didrik, hans mænd og Sigurd rider hjem til Bern (36—37).

Om Sigurds og Gunnars giftermål.

(II, side 37—43).

Hornboge og Amlung drager hjem til Vinland; Sintram bliver hertug i Fenidi, og Herbrand drager hjem (37). Didrik og hans mænd drager med Gunnar

til Niflungaland; Sigurd ægter Grimhild (37—38). Efter Sigurds opfordring rider Gunnar, sammen med Didrik, Hogne og Sigurd, til Sægard og bejler til Brynhild, som ægter ham (38—40). Tre nætter i træk binder Brynhild Gunnar; denne søger hjælp hos Sigurd, som derefter tvinger Brynhild og tager en ring fra hende (40—42). Brynhild følger med tilbage til Niflungaland; Didrik og hans mænd rider hjem til Bern (42—43).

Om Herburt og Hilde og om Didriks giftermål.
(II, side 43—61).

Tistram, søn af grev Herdegn og hans hustru Isolde, Didriks søster, dræber sin broder Herdegn og flygter til hertug Iron af Brandenburg (43—46). Grev Herdegn forviser sin søn Herburt, som drager til sin morbroder Didrik af Bern (46—47). Didrik hører om Hilde, datter af kong Artus i Bertangaland, og sender Herburt for at bejle til hende (47—49). Herburt bliver hos kong Artus som hans mand og får lejlighed til at se Hilde i kirken og derefter tale med hende (49—54). Herburt kommer i Hildes tjeneste, bejler til hende, først for Didrik, derefter for sig selv, og bortfører hende (54—57). Kong Artus' mænd forfølger de flygtende, men Herburt dræber forfølgerne og drager med Hilde til et fremmed land (57—60). Didrik drager med Fasold og Detlev til Drekanflis og bejler til kong Drusians ældste datter Gudilinda; hun ægter ham, og hendes søstre ægter Fasold og Detlev (60—61).

Vilkinasaga *(anden redaktion; jvf. I, 44—73).*
(II, side 61—105).

Om kong Vilcinus i Vilcinaland (61—62). Kong Vilcinus gør kong Hertnid i Rusland skatskyldig (62

—63). Vilcinus avler med en havfrue sønnen Vade; han har i forvejen sønnen Nordian (63—65). Vilcinus dør, og Nordian bliver konge; Hertnid gør oprør, erobrer Vilcinaland og gør Nordian til underkonge i Sviþiod (AB på Sjælland) (66—68). Hertnid har med sin kone sønnerne Osantrix og Valdemar og med en frille sønnen Ilias; Osantrix giver han Vilcinaland, og hans underkonge er Nordian; Ilias får Greka, og på dødslejet giver Hertnid Rusland og Pulinaland til Valdemar (68—69). Nordian har sønnerne Etgeir, Aventrod, Vidolf og Aspilian; efter Nordians død bliver Aspilian Osantrix' underkonge (69—70). Osantrix' hustru Juliana dør (70—71). Osantrix bejler til Oda, datter af kong Milias i Hunaland, men Milias kaster Osantrix' sendemænd i fængsel (71—73). Til Osantrix kommer hans brodersønner Hertnid og Hirdir, sønner af Ilias; Osantrix sender Hertnid til Milias for at bejle til Oda, men Milias kaster ham og hans mænd i fængsel (73—77). Osantrix ruster sig og sender bud efter riserne (77). Osantrix drager til Hunaland som kong Didrik og tilbyder Milias sin tjeneste, men Milias vægrer sig ved at tage imod ham (78—80). Vidolf bliver urolig, men bindes ved borgmuren; Aspilian slår Milias i ansigtet; Hertnid befris, men Milias undslipper (80—82). Osantrix giver sig til kende for Oda, fører hende hjem til Vilcinaland, forliger sig med Milias og ægter Oda, med hvem han får datteren Erka (82—83).

Om Attilas herkomst; Attila fejder på Milias' rige; Milias dør (84—85). Attila erobrer Hunaland og gør Susat til sin hovedstad; der kommer spændt forhold mellem Attila og Osantrix (85—86). Attilas fader Osid i Frisland dør, og Attilas broder Ortnid bliver konge i Frisland (86). Attila sender sin broder Ortnids søn Osid til Vilcinaland for at bejle til Osantrix' datter Erka; med Osid følger hertug Rodolf; Osantrix afviser dem (87—88). Attila sender markgrev Rodingeir af Bakalar til Osantrix for at bejle til

Erka, men Osantrix afviser ham (88—91). Attila hærjer på Vilcinaland, men Osantrix trænger ham tilbage; hertug Rodolf overfalder Osantrix' mænd om natten; krigen ophører (91—93). Hertug Rodolf drager med 300 riddere til Vilcinaland, kalder sig Sigurd og træder i Osantrix' tjeneste (93—95). Kong Nordung af Svavaland bejler til Erka, og Sigurd (Rodolf) skal fremføre hans ærende for hende (95—98). Sigurd giver sig for Erka til kende som Rodolf og bejler til hende for Attila og til Berta for sig selv; jomfruerne siger ja, og Nordung drager hjem (98—101). Sigurd (Rodolf) henter sin broder Alibrand (ɔ: Attilas brodersøn Osid) til Osantrix' hof, og de bortfører Erka og Berta (101—102). Osantrix forfølger dem og indeslutter dem i borgen Markstein, men Attila kommer til hjælp, og Osantrix må trække sig tilbage; Attila ægter Erka, Rodolf Berta; Attila og Erka får sønnerne Erp og Ortvin (102—105).

Om Valter og Hildigunde.

(II, side 105—109).

Attila sender sin frænde Osid til Ermenrik, og denne sender sin søstersøn Valter af Vaskastein til Attila; til Susat kommer også Hildigunde, datter af Ilias jarl af Greka (105—106). Valter flygter bort med Hildigunde; Attila lader folk sætte efter dem; men Valter fælder 11 riddere og slår øjet ud på Hogne og rider derefter med Hildigunde til Ermenrik (106—109).

Om Apollonius og Iron.

(II, side 109—158).

Efter kong Artus af Bertangalands død kommer Isung til magten, og Artus' sønner Iron og Apollonius flygter til kong Attila, som giver Iron Brandinaborg

og Apollonius Tira (109—110). Apollonius bejler til Herborg, datter af kong Salomon i Frakland, men hans sendemænd afvises (110—111). Apollonius får en fingerring, som vækker elskov, af sin broder Irons hustru Isolde, drager med Iron til Frakland og bejler på ny, men afvises; han sætter trylleringen på Herborgs finger (111—114). Ringen virker, og da Apollonius skal ride hjem, giver Herborg ham et brev, hvori hun tilstår ham sin kærlighed (114—116). Apollonius rider hemmelig til Frakland og begiver sig, klædt som en tiggerkvinde, til borgen og bortfører Herborg til Tira; Herborg dør, og der kommer fjendskab mellem kong Salomon og de to brødre Apollonius og Iron (116—120). Iron jarl elsker jagt, men hans hustru Isolde finder på en list for at holde ham hjemme (120—124). Iron hører om kong Salomons jagt; Salomon jager på Apollonius' grund, og trods Isoldes bønner følger Iron sin broder Apollonius på jagt i Ungaraskov og derefter, på Salomons grund, i Valslonguskov; de drager så hjem (124—130). Kong Salomon jager i Ungaraskov; Apollonius får det at vide og sender bud til Iron, som trods sin hustrus og datters bønner drager til Tira (130—134). Apollonius er syg, men Iron rider til Valslonguskov, jager kong Salomons store bisonoxe og fælder den til sidst; ridder Vandilmar, som er skyld i bisonens fald, får Irons datter Isolde til ægte (134—139). Iron drager atter på bisonjagt, men tages til fange af kong Salomon (140—142). Apollonius dør; Irons hustru Isolde drager til kong Salomon og får Iron udløst; Isolde dør (142—147). Iron og Bolfriana, hertug Akis hustru i Fritila, forelsker sig i hinanden (147—149). Iron sender Bolfriana brev, men Aki opdager det, passer Iron op og dræber ham (149—153). Didrik og hans mænd og senere Nordian finder Irons lig (153—156). Aki Aurlungatrausti dør; hans sønner hedder Egard og

Aki; hans enke Bolfriana bliver gift med Vidga, som nu bliver Ermenriks mand (156—158).

Om Ermenrik og Sifka og om Didriks Flugt.

(II, side 158—179).

Ermenrik voldtager Sifkas hustru Odila; Sifka lover hende hævn (158—160). Ermenrik sender efter Sifkas råd sin søn Fridrek til kong Osantrix for at kræve skat; på Sifkas anstiftelse bliver han dræbt undervejs (160—162). Efter Sifkas råd sender Ermenrik sin søn Reginbald til England for at kræve skat; Sifka sørger for at han drukner (162—163). Sifka bagtaler Ermenriks tredje søn, Samson, for hans fader, så denne dræber ham (163—164). Odila bagvasker Ermenriks brodersønner, Egard og Aki, for kongen, som truer med at hænge dem; deres fosterfader, Fritila, advarer dem; Ermenrik belejrer deres borg, fanger dem og lader dem hænge (164—169). Vidga kommer hjem og finder sine stedsønner dræbte; Didrik forsoner ham med Ermenrik (169). Sifka får Ermenrik til at kræve skat af Didrik, men Didrik afslår det, og Sifka ophidser Ermenrik (169—172). Ermenrik drager mod Bern; men Vidga, som er redet i forvejen, advarer Didrik; også Heimer advarer ham, og Didrik drager fra Bern (172—175). Heimer og Vidga drager til Ermenrik, hvem Heimer fortørner, så han må flygte (175—177). Didrik drager til markgrev Rodingeir i Bakalar og derefter til kong Attila (177—179).

Attilas og Didriks kampe med Osantrix og Valdemar.

(II, side 179—218).

Attila og Didrik drager mod Osantrix; denne falder *(anden redaktion; jfr. I, 265—270)*; Hertnid, hans søn, bliver konge efter ham (179—183). Kong Val-

demar af Rusland, Osantrix' broder, hærjer på Hunaland; Attila og Didrik drager mod ham; kong Didrik tager Valdemars søn Didrik til fange. Attila flygter, og kong Didrik må søge tilflugt i en borg, hvor kong Valdemar belejrer ham (183—187). Ulfard bringer bud fra kong Didrik til markgrev Rodingeir og Attila, som kommer kong Didrik til hjælp; kong Valdemar trækker sig tilbage; kong Didrik overgiver Didrik Valdemarssøn til Attila, som kaster ham i fængsel i Susat; begge Didrik'er er hårdt sårede (187—192). Kong Attila drager igen i krig, men kong Didrik er for svag til at følge ham; dronning Erka tager Didrik Valdemarssøn ud af fængslet for at læge hans sår (192—195). Da Didrik Valdemarssøn er bleven rask, rider han trods Erkas bønner sin vej (195—197). Erka søger råd hos kong Didrik, som rider efter Didrik Valdemarssøn, indhenter ham og dræber ham (197—202). På vejen tilbage kommer kong Didrik til jarlen i Vilcinaborg, som modtager ham godt, og rider så tilbage til Susat (202—206). Det kommer til et slag mellem Attila og Valdemar; Attila flygter, og trods Hildebrands og Rodingeirs tapperhed bliver kampen et nederlag; Hildebrand fortæller, da de kommer tilbage til Susat, Didrik om kampen (206—210). Efter Didriks opfordring ruster Attila sig igen til kamp mod Valdemar, drager ind i Rusland og belejrer Palteskia; Didrik drager mod Smolensk, kommer i kamp med kong Valdemar og dræber ham (210—215). Attila indtager Palteskia; Iron jarl, Valdemars broder, overgiver Smolensk og bliver Attilas mand (215—218).

Didriks mislykkede tog mod Ermenrik.
(II, side 218—258).

Didrik har nu været tyve år hos Attila; hans broder Þether er gode venner med Attilas sønner Erp og Ortvin (218—219). Didrik klager sin længsel efter

sit rige overfor dronning Erka, og hun taler hans sag for Attila; dronningen vil lade sine to sønner følge ham, og Attila vil give ham Rodingeir med en stor hær til hjælp (219—223). Dronningen udruster Erp og Ortvin og Þether (223—226). Hæren drager fra Susat, og Didrik sender bud til Ermenrik om at møde ham ved Gronsport (226—230). Kong Ermenrik samler en hær og sender den til Gronsport, hvor den slår lejr lige overfor Didriks hær (230—232). Hildebrand træffer Reinald, en af Ermenriks mænd, som viser ham Ermenriks troppers lejr, hvorefter Hildebrand viser ham Didriks lejr; Sifka bebrejder Reinald hans venskab med Hildebrand (232—238). Hærene rykker mod hinanden, kampen begynder (238—241). Vildiver og Valter fælder hinanden; Sifka flygter; Vidga dræber hertug Naudung, Ortvin og Erp og Þether; Reinald fælder Ulfard, men flygter så ligesom Ermenriks øvrige mænd (241—246). Didrik får bud om Ortvins, Erps og Þethers død, rider efter Vidga og driver ham ud i havet, hvor han synker under vandet (246—249). Didrik drager tilbage til Hunaland; Rodingeir fortæller Attila hans sønners død; Erka trøster Didrik (249—254). Erka dør og begrædes af alle (254—258).

Sigurds død.

(II, side 258—268).

Gunnar, Hogne og Sigurd hersker i Verniza i Niflungaland (258—259). Brynhild og Grimhild skændes, og Grimhild røber, at det er Sigurd, som har overvundet Brynhild (259—261). Brynhild beklager sig for Gunnar og for Hogne, og denne lægger planer mod Sigurd (261—264). Gunnar, Hogne og Sigurd drager på jagt; Hogne dræber Sigurd; liget bringes hjem (264—268).

Fasolds og Detlev danskes død.

(II, side 268—275).

Kong Hertnid i Vilcinaland er gift med den troldkyndige Ostancia (268—269). Hertnid hærjer kong Isungs rige, Bertangaland; kong Isung, hans sønner, Detlev danske og Fasold hærjer derefter Vilcinaland (269—270). Det kommer til kamp; Ostancia kæmper som en flyvende drage sammen med andre drager, løver og bjørne; Isung og hans sønner falder (270—273). Kong Hertnid dræber Fasold, en drage dræber Detlev; Ostancia bliver syg og dør (273—275).

Grimhild ægter Attila og hævner sig på sine brødre.

(II, side 275—328).

Kong Attila bejler til Grimhild, og hun siger ja; Attila drager til Niflungaland, ægter hende og vender hjem til sit rige (275—279). Grimhild fortæller Attila om Niflungeskatten; de indbyder Grimhilds brødre (279—281). Gunnar er for at modtage indbydelsen, Hogne er imod det; dronning Oda har haft en ond drøm, men fraråder forgæves rejsen (281—284). Gunnar, Gernoz, Gislher og Hogne drager afsted og kommer til Rinen; Hogne holder vagt om natten og dræber to havfruer (284—286). Hogne tvinger en færgemand til at sætte Niflungerne over Rinen, men dræber i vrede færgemanden (286—289). Hogne træffer en af Rodingeirs mænd, som rider til markgreven og fortæller om de fremmedes ankomst; markgreven rider dem i møde (289—291). Niflungerne kommer til Rodingeirs gård og bliver vel beværtede; Rodingeir giver dem gode gaver og giver sin datter til Gislher (292—295). Niflungerne og markgrev Rodingeir kommer til Attila; Grimhild og Attila tager vel imod dem, og

Didrik og Hogne fornyr gammelt venskab; gæsterne får plads i højsædet hos Attila og beværtes godt; næste dag vækker de opsigt i Susat; men Grimhild græder stadig over Sigurd (295—302). Grimhild søger forgæves at ophidse først Didrik, dernæst hertug Blodlin og til sidst Attila mod Niflungerne, hvem hun forgæves søger at få til at lægge våbnene fra sig (302—305). Attila er venlig mod sine svogre og anbringer dem ved sin side på bænkene ude i gården (305—307). Grimhild overtaler ridder Isung til at udføre hendes planer og først dræbe Niflungernes svende (307—308). Grimhild får sin søn Aldrian til at slå Hogne, og denne dræber drengen (308—309). Kampen begynder; Niflungerne søger ud af gården, men møder Isung og hans mænd og søger atter ind i gården, hvor de dræber alle Hunerne; Attila opmuntrer fra et kastel sine mænd, Grimhild forsyner dem med våben, men Didrik går hjem (309—310). Niflungerne forsvarer Homgarðr og gør et udfald, men drives tilbage; Gernoz beder forgæves Didrik om hjælp (310—313). Gunnar gør udfald, men overmandes, fanges og kastes i ormegården hvor han dør (313—314). Hogne, Gernoz og Gislher gør atter udfald, men Attila lader gården spærre, og Hunerne søger tilflugt i husene (314—315). Natten falder på; Hogne mønstrer sine folk og søger forgæves at lokke Hunerne ud (315—317). Hunerne får forstærkning, og ved daggry begynder kampen på ny; Gernoz dræber Blodlin; Hogne tager plads i en dør; Isung angriber ham, men falder; Rodingeir falder for Gislher (317—321). Didrik griber ind i kampen og dræber Folkher; Hildebrand dræber Gernoz og Gislher (321—324). Didrik overvinder Hogne, som overgiver sig (324—325). Grimhild viser sin grusomhed overfor sine faldne brødre, og Didrik dræber hende (325—326). Hogne bringes til Didriks hus og forbindes; han avler en søn, Aldrian, med en kvinde, hvem han

betror nøglerne til Niflungeskatten; derefter dør han (326). Tyske mænd har berettet disse begivenheder, hvis skueplads endnu kan påvises (327—328).

Didrik vinder sit rige tilbage.

(II, side 328—358).

Didrik og Hildebrand taler om at drage tilbage til Bern; fru Herad vil følge med (328—332). Didrik tager afsked med Attila; derefter rider han, Hildebrand og Herad bort; undervejs kommer de til Bakalar, og Didrik mindes markgrev Rodingeir (332—335). Elsung jarl den unge af Babilon og hans mænd overfalder de rejsende, men Elsung bliver dræbt og hans søstersøn Amlung bliver fanget; han fortæller, at Ermenrik er syg, og vender tilbage til Babilon (335—342). Didrik og hans ledsagere rider videre sydpå og kommer til jarl Lodvers borg, udenfor hvilken Hildebrand træffer sin frænde Lodvers søn Konrad og hører, at Ermenrik er død og at Alebrand, Hildebrands søn, som er herre i Bern, har sendt bud efter Didrik; Konrad og Lodver rider ud i skoven til Didrik (343—347). Hildebrand rider afsted for at træffe Alebrand; det kommer til tvekamp imellem dem, og Hildebrand besejrer Alebrand; de giver sig til kende for hinanden, rider til Alebrands moder og derefter til Bern, hvor Alebrand meddeler Didriks komme (347—353). Didrik holder sit indtog i Bern og drager derefter til Ran og samler tropper mod Sifka; det kommer til slag, og Sifka falder; Didrik drager til Rom og krones (343—358).

Didriks ny eventyr og ægteskab.

(II, side 358—368).

Arianismen besejres; Hildebrand dør, og Herad dør (358—359). Kong Didrik rider på jagt på sin

hest Blanka (359). Kong Hertnid i Bergara bliver dræbt af en drage, og røvere gør tog mod hans borg (359—360). Kong Didrik træffer dragen i kamp med en løve, angriber dragen, men slæbes til dens hule; dér finder han kong Hertnids sværd, og med det dræber han dragen og dens unger (361—363). Didrik iører sig Hertnids rustning, fanger hans hest og rider til hans borg, hvor han forjager de røvere, som belejrer borgen (363—366). Didrik underretter Isolde, Hertnids enke, om hendes husbonds død, ægter hende og drager hjem til Rom (366—368).

Attilas død.

(II, side 369—375).

Aldrian, Hognes søn, grubler på hævn for sin fader (369—370). En dag, da Attila er på jagt, tilbyder Aldrian at vise ham Niflungeskatten; nogle dage efter rider Attila og Aldrian alene ud og kommer til bjærget, hvor skatten er gemt; Aldrian lukker Attila inde i skatkammeret (370—373). Tre dage efter kommer Aldrian til bjærget; Attila bønfalder ham forgæves om at lukke op og omkommer i bjærget (373—374). Aldrian rider til Brynhild og fortæller hende om Attilas død; hun giver Aldrian mænd, og han får jarledømme i Niflungaland (374). Didrik bliver konge i Hunaland (375).

Heimers, Vidgas og Didriks endeligt.

(II, side 375—398).

Efter at have levet som røver i tyve år angrer Heimer sine synder og går i kloster; han kalder sig Lodvig og giver sit gods til klostret (375—377). Klostret har en trætte med Aspilian rise, og denne tilbyder at afgøre sagen ved tvekamp; Heimer tilbyder at kæmpe mod Aspilian; og det bliver åbenbaret,

hvem han er; Heimer får sine våben og sin hest Rispa (377—381). Tvekampen finder sted, og Aspilian falder; Heimer føres i triumf tilbage til klostret (382—385). Didrik får mistanke om, at Aspilians banemand er Heimer, og rider til klostret Vadincusan; Heimer lader først, som han ikke er den, Didrik søger, men følger til sidst med Didrik til Rom (385—387). Efter samråd med Didrik drager Heimer til klostret Vadincusan for at kræve skat, og da abbeden nægter at betale, dræber Heimer ham og alle munkene, plyndrer klostret og brænder det ned (387—389). Heimer drager afsted for at kræve skat af en rise, men falder; Didrik hævner hans død ved at dræbe risen (389—392). Didrik bortføres på en sort hest (392—394). Vidga er draget til Femern; Didrik opsøger ham og fælder ham, men dør selv af sine sår (395—398).

B 1 U 1 [1] Ef menn vilia[2] girnazt ath heyra þau stórtiþindi er verit hafa j[3] fornum sid[4] verdur huarteggia ath gera. ath spyria þess er menn [vitu ei[5] ædur [og suo[6] festa j minne ef menn vilia [kunna vkunnar[7] søgur og lángar þa er [betur, og geingur sídur or minne[8] ath ritadar see. Þesse sagha er ein af þeim stærstum søghum er gerfuar hafa verit j þyverskri tunnghu er sagt er fræ Þidreki kongi og [hans køppum[9] Sigurdi Fabnis bana og Niflunghum Villtina monnum[10] og morghum audrum kóngum og køppumm er koma vid þessa søghu.

[Sagha þessi[11] hefdzt [wt æ Pul[12] og fer nordur [wmm Lunbardi j[13] Fenidi j Suaua[14] j Vngaria [j Pulina land j Ruzia j Windland j Danmork[15] og Sviþiod [wm allt Saxoniam og Frakland[16] og westur wmm Walland og Hispaniam[17] og wmm[18] aull þesse rijke [geingur þesse sagha[19] þa er[20] aull er saugd af þeim stórmerkium[21] er þesser menn hafa gert er fra er

---

[1] *Begyndelsen af sagaen (fortalen og kapp. 1—33) mangler i* Mb *på grund af en lakune i dette hdskr.s begyndelse. Den gives her efter* A *med varianter fra* B. B *har som overskrift:* Hier hefst su agiæta saga af þeim vijdfræga herra Þidrek Kónge af Bern, og koma vid þessa søgu marger adrer herrar og frægdar menn af jmsumm løndum. *Derunder:* Formálenn. [2] B *mgl.* [3] B ad. [4] B *tilf.* hann. [[5] B vita. [[6] B edur og sijdann. [[7] B kanna okunnugar. [[8] B betra. [[9] B *mgl.* [10] B *tilf.* Russijmønnumm, Húnumm. [[11] B Sagan. [[12] B utij Apulij. [13] [B i lingbardi og. [14] B Þyringa lande. [[15] B *mgl.* [[16] B *mgl.* [17] B Spaniam. [18] B vid. [[19] B kiemur nockurr hlutur þessarar søgu. [20] B *mgl.* [21] B stórvirkjum.

saght j hveriu lannde þeirra er [nefnd eru.[1] og Daner og Sviar kunnu ath seigia hier af margar søgur enn sumt hafa þeir fært i kuæde sin er þeir skemmta rík-um monnum. | morg eru þau kuæde kvedinn nu er A 2 fyrer longu voru ort epter þessare søghu. Norræner menn hafa samann fært nockurn part søghunnar, enn sumt med kvedskap. þath er fyrst fra Sigurdi ath seigia Fabnisbana Volshunghum og Niflhungum og Welent smid og hans brodur Egli. fra Nidungi kongi og þo ath nockut bregdist athkuædi vmm manna heiti edur athburde þa er ei vndarligt suo margar søghur sem þesser hafa sagt enn þo rijs hun nær[2] af einu efni. | U 2 þesse sagha er [samansett epter søgn[3] þydskra manna, enn sumt af [þeirra kuædum er skemta skal rikumm monnum og fornort voro þegar epter[4] tiþindum sem seiger j þessare søghu [og þo ath þu taker einn mann vr hverre borg vmm allt Saxlannd þa munu þessa søghu aller æ eina leid seigia enn þui vallda þeirra hin fornu kuæde, enn þeirra kuedskapur er settur epter þui sem vier meigumm vid kiennast ath[5] kuæda hattur er j vorre tunngu. ad[6] sumumm ordumm verdur of-kuedit[7] saker skalldskapar hættar[8] og er sa mestur kalladur [sem þa er lofadur.[9] suo[10] og vmm mann-fallit[11] ath kalla ath þa [falli alþydann[12] er fallner

---

[1] *rettet for* A er. [[2] B nefnder voru. Daner og Svijar hafa margar søgur, og sum huøriar j kvæde fært er þeir skiemtu med rijkum mønnum. Mørg eru þau kvæde nu kved-inn er fyrer løngu eru ort. Nordmenn hafa samanfært nock-urn hlut søgu þessarar, og þo nockur meige bregdast at-kvæde, edur umm manna heite, þa er þad ei undarlegt, so marg-ar tungur sem þesse saga fær, enn hvar sem hun er søgd, þa rijs hun | nalega. [3] B sett efter sogu. [[4] B kvædumm þeim B 2 er skiemt skal med rijkum mønnumm og so forn ed ort voru efter þeim. [[5] Enn þesse kvæde eru sett efter þvi sem. [6] *sål.* B; A æ. [7] B *tilf.* fyrer. [8] B *tilf.* þviad sum eru lofkvædi umm hofdingia. [[9] *sål.* B; A er þa er frá seiger eda hann og ættmonnum. [10] B *tilf.* er. [11] B mannfolkit. [12] B sie fallinn øll alþyda.

voru[1] hiner agiætustu menn er ædur voru lofader. enn
þat skalltu[2] skilia ath [su audn[3] se vordinn mest af
rikismanna falle og af þui ath ongver eru þeirra jafn-
ingiar. epter [þui sem[4] seiger Hallfredur. Nordur eru
oll [of orden, aud lond[5] ath gram daudan,[6] [allur
glepst[7] fridur ath[8] falli, folkstyggs sonar Tryggua.
Ei[9] var suo sem hann kuædi[10] ath aud være[11] nordur
lond þott Olafur være fallinn, enn þat færdi hann til
A 3 [lofs vid | kong[12] ath eingi [þuilijkur madur være epter
æ Nordurlondumm sem Olafur Tryggvason. suo verdur
og frægur[13] j ollum londum suo vídt sem þesse sagha
fer af stórverkumm þeim er Þidrekur kongur og hans
kappar og adrer þeir er iafnframm honum lifdu hafa
gert.[14]

[Sagan er a þa leid samansett[15] ath nefnder eru
[j fyrstu høfdingiar þeir[16] er radit hafa londumm[17] og
af þeirra nafni [kollud verit þiodin su er þeir hafa
styrt og med þeirra ættmonnum sijdann og hellst þat
enn j dag.[18] þesse saga hefer [gier verit j þann tijma
U 3 er Constantinus kongur | hinn mikli var andadur[19] er
naliga hefer [20] kristnad allann heiminn.[21] enn þegar[22]
epter hans andlat spilltist[23] kristninn og hefur[24] villur
æ marga[25] lund suo ath j fyrra[26] lut þessarar søgu
voru[27] ongver þeir ath[28] rietta tru hefde.[29] enn þo

[1] B eru. [2] B skal so. [[3] *sål. rettet;* A su auda; B landaudn. [[4] B so sem stendur j Nordmanna lofkvædumm — so. [[5] B lønd ordinn aud strønd. [6] B daudum. [[7] *sål.* B; A allt gledzt. [8] B af. [9] B enn eigi. [10] B sagde. [11] B *tilf.* øll. [[12] B med lofenu vid kongenn. [13] *Unger retter til* frægd. [[14] B var þvilijkur madur efter sem Olafur kongur var. Enn nu j dag ma siá j utløndum, so vijdt sem þesse saga fer stórmerke þau er Þidrikur kongur hefer giørt og hans kappar. [[15] *sål.* B; A sem. [[16] B hiner fyrstu hofdingiar. [17] B løndunumm. [[18] B kallad landit og þiodinn su er þeir stiornudu og þeirra ættmenn sijdann. [[19] B vered sijdann i þann tijma er andadest Constantinus keysare hinn mykle. [20] B hafde. [21] B heim. [22] B *mgl.* [23] B *tilf.* øll. [24] B hófust. [25] B alla. [26] B fyrsta. [27] B *tilf.* nalega. [28] B sem. [29] B høfdu.

trudu þeir æ sannann gud og vid hans nafn sóru þeir og allt[1] hans nafn lofudu þeir. [Marger voru adrer kongar j þann tijma myklu fleire enn Þidrekur er[2] þo þessi sagha se mest af ger.[3] Þat seigia flester[4] menn, ath fyrst epter Noha flod voru[5] menn suo storer og sterker [sem risar og lifdu marga manns alldra.[6] enn siþann[7] framm lidu stunnder [urdu nockrer menn litler og osterker, sem nu eru, og so langt er frá leid Noaflode, þa urdu þess fleire osterkare, enn hiner sterku menn giørdust þa faer i hundrads flocke, þa voru þeir halfu færre er atgiørfe høfdu edur frækleik efter sijnumm forelldrum.[8] enn þo ath folkit minkadizt [þuaʀ huorki kapp nie agirni ath afla fiar nie metnadar[9] og þadann[10] giordust orrostor stórar[11] þui hefer suo [optliga tilborit[12] ad einn sterkur madur | [hefer haft hialm B 3
og brynnio suo traust ath ecke[13] fieck einn vsterkur madur magn til vpp ath vallda af jordunne[14] hann atte[15] og huast sverd og stint suo ath [þat mátte vel hæfa hans afle | hann[16] drap opt einnsamann[17] med A 4
sinumm vopnumm c. manna vsterkra enn[18] þo ath hans sverd bite ei [vapninn er[19] fyrer voru þa var þo suo hart tilreidt ath ei matte[20] standazt mio bein

[1] B fyrer. [2] A *har* er *og derefter omtrent 5 bogstavers plads ubeskrevet foran* þo; *Unger retter til:* en Þiðrekr eða (hans kappar) þo þessi saga se mest af (þeim) gor. [[3] B Keysarar voru i þann tijd ut i Gricklande, og attu ærid ad vinna, so ecke feingu þeir stod af Romverjum þott hejdner kongar heriudu a rijke þeirra, so sem mørg dæme finst til þess j bókumm. [4] B vitrer. [5] B være. [[6] B er nalega voru risar kallader og midalldrar mykler. [7] B er. [[8] *sål.* B; A minkadist mannfolkit suo ath faer voru þeir i hundradz flokki er lifdu fyrri er athgerdir þeirra lifdi. [[9] B þa þverrade eige agirne, og med aflenu metnadurenn ad abla rijkis edur fiár. [10] B *tilf.* af. [11] B myklar. [[12] B adborest optlega. [[13] B sa er hafde bryniu og hialm so traust ad ei feste vopn a og ei. [14] B jørdu. [15] B hafde. [[16] B vel matte þola afl hanns og. [17] B *mgl.* [18] B og. [[19] B herklædinn sem. [20] B mattu.

edur þunner legger.[1] [þat ma[2] ei þikkia vndarligt þo[3] ath [vsterkur madur[4] mætte ei med litlu afle sundur snída [hinns sterka[5] manns bein[6] vopn þau er hann fieck ei borit. Enn þa[7] er Þidrekur kóngur var og hans kappar þa var langt lidit [fra þvi er[8] [mannfolk þvaʀ[9] ok faer voru þeiʀ j hueriu landi er halldist [hafe ath[10] aflinu [ok þui ath[11] þeir sofnudust ei allfaer j einn stad hiner sterku menn og [hvør þeirra[12]
U 4 hafdi[13] hin bestu vopu þau er | iafnvel snidu [vopn sem holld[14] þa ma [ei wndra ath ryrt yrdi fyrer þeim lid smamennis og vsterkt þat maa ei tortryggia þott forneskio sverd bito jarn þau er med suo myklo afle voro tilreidd ath enn eru þau sverd giør ath ei sliófiz þo ath jarn se hoggvid medur. Enn hver frasøgn man syna ath ei hafa aller menn verit med einni natturu[15] fra sumum er soghd speki mikil sumum afl edur hreysti edur nockurskonar atgerfi edur hamingia suo framt ath frasagner meigi af verda.[16] Annar[17] soghu háattur er þat ath seigia fra nockurzkonar aurskiptum[18] fra kynzlum edur[19] vndrumm þviat [a marga lund[20] hefer vordit j heiminum þat þikkir j odru lanndi vndarlight[21] er j odru er titt. svo þikkir og heimskumm manne vndarlight er frá er sagt þvi er hann hefer ei[22]

---

[1] B *tilf.* so þung vopn. [[2] B fyrer þvi má þad. [3] B *mgl.* [[4] B osterker menn. [[5] B eins sterks. [6] B *mgl.*: *Unger tilf.* eða *efter* bein. [7] B *mgl.* [[8] *sål.* B; A aadur. [[9] B mannfolked þverrade. [B[10] høfdu med. [[11] B med þvi. [[12] *sål.* B; A hueria þuera. [13] B *tilf.* eignast. [[14] B jarn sem klæde. [15] *sål.* B; A vantru. [[16] B þad ey undarlegt þikia, þo ryr yrde fyrer þeim huør osterkur madur, og ei ma þad tortriggia ad forneskiu sverd bijti jarn med þvi þaug voru med so myklu afle reidd. Enn huør forsøgn mun su vera sogd fra stórum tijdindumm, ad aller menn munu vered hafa med jafnre natturu. Frá sumumm er ad seigia speke, sumumm afl, hreiste edur nockurzkonar hamingiu. [17] *sål.* B; A Danar. [18] B *tilf.* edur. [19] B og. [[20] *sål.* B; A wndarlighu. [21] B *tilf.* er fra þvi er sagt. [22] B sialldan sied edur.

heyrt. enn sa madur er vitur er og[1] morg dæmi veit honum þikker ecki[2] vndarlight er skilning hefer [til hversu verda[3] ma enn fæR man[4] suo fródur [er þui einu skal trua er hann hefer[5] sied | enn sumer menn eru A 5 suo heimsker ath þui[6] sijdur meiga þeir skilia þat[7] er þeir hafa nysied edur nyheyrt enn vitrer menn þott[8] þeir hafe spurn eina til enn er fra lijdur nockura[9] stunnd þa er heimskumm manne sem hann [hafe vsied edur vheyrt.[10] Enn [soghur frá gofgumm monnum er nv fyrer þui nytsamligar ath kunna ath þær syna monnum dreingligh verk og fræknlighar frammkuæmder enn vand verk þydazt af leti og greina þau suo gott fra illu hveR er þat vill riett skilia þat er samþycke margra manna suo ath einn madur ma gledia þa marga stund[11] enn flester skemtanar leikar[12] eru setter med erfide enn sumer med miklum fekostnadi sumer verda eigi algerfuir[13] nema med mannfiaulda. sumer leikar eru fæRa manna skemtan[14] og standa skamma stunnd. [sumer leikar[15] eru med mannhættu. enn sagna skemtan edur kuæda er [med onghum fekostnade edur mannhættu[16], ma [einn þar[17] skemta morgumm monnumm[18] sem til wilia[19] hlyda þessa | skemtan ma og[20] hafa vid fa U 5 menn ef vill[21] hun er iafnbuinn[22] nott sem dagh og[23] huart [sem er liost[24] eda myrkt. enn þat er heimskligtt ath kalla þat lyge [er hann hefer ei sied edur heyrt enn hann veit þo ecke annat sannara vmm þann

[1] B *mgl.* [2] B færra. [[3] B hvørsu vera. [4] B madur er. [[5] B ef hann skal þvi einu trua er orded hefur og sialfur. [6] B *mgl.* [7] B *tilf.* sama. [8] B þo. [9] B nockur. [[10] B hefde þad ecke heirt, og man ecke hvørsu honum lykade. [[11] B þvi eru søgur nytsamlegar, ad þad er samþicke margra manna, ad einn madur má gledia langar stunder. [12] *sål.* B; A leiker. [13] B algiørder. [14] B gaman. [[15] B og sumer. [[16] B einggenn fiekostnadur edur mannhætta. [[17] B og einn madur. [18] *sål.* B; A manne suo. [19] B *mgl.* [20] B *mgl.* [21] B *tilf.* og. [22] B jafnheimil. [23] B *mgl.* [[24] B lióst er.

lut,[1] enn þat er viturlight [ath skoda med skemtan j samvitsku sialf sijns þat sem hann heyrer fyrr enn oþeckiz vid edur fyrerlijti.[2] enn sua ma vera ath sa er tilhlyder [vili fyrer þvi eigi til hlyda ath þat er vlijkt hans verkum ef sagt er fra mikilli athgerfi edur storvirkium þeirra[3] er þessi sagha er frá enn allir hlutir [þeir er[4] þessir menn [hafa haft j athgerfi vmmframm adra menn er saghann er fra þott mikit þiki af sagt
A 6 þeim er | tilhlyda þa meiga þad aller[5] skilia ath ei ma suo mikit fra seighia þessum lutum og[6] ødrumm ath ei munde almattigur gud fæ gefit þeim þetta[7] allt og annad halfu meira ef hann villde.

[[1] B þo menn hafe þad ey sied sem ritad er, þar þeir vita þo ei sannara umm þvilijka hlute. [[2] B huør sem hann
B 4 heirer sagt | þad, er hann er okunnugur umm, og girnest ad forvitnast efter og skynia med samvisku. [[3] ad hann hallde þat olijkt sinne natturu, og heyra umm soddann at giørve og stormerke þeirra manna. [[4] B sem. [[5] B er hier fra seiger hafa i atgiørve, framm yfer adra, þo þeim þiki myked er ahlyda, þa skulu þeir. [6] B edur. [7] B þad.

[Hier hefur vpp saughu fra Þidreki kónge.[1] U 6

1[a] (1). [Her hefvr vpp[2] og seiger fra einumm[3] riddara er fæddur var i þeim stad er [heiter j Salerni.[4] þar [red rikur[5] jarl sa er [Rodgeir hiet og hans broder Brunnsteinn.[6] [Jarlinn atte eina dóttur[7] er hiet Hilldisvid. hun var meyia[8] fegurst og best ath sier gioʀ wmm alla hluti er [til ma henda og betra er[9] ath hafa enn missa. jarlinn vnne henne mikit og [allt borgarlid[10] af fegurd og kurteisi milldi og litilæti og allskonar list.[11] Einn riddare hiet Samson hann var [allra riddara bestur og vaskastur.[12] hans hær og skiegg var svart sem bik [og huorutveggia yfrit sitt.[13] hann var æ allann vöxt sem rise fyrer vtann þat ath hans legger og [limer voru ei svo hafer.[14] | enn digurleiki[15] og afl A 1
[sem hinn sterkazti risi.[16] hans andlit var[17] lángt og breitt hardlikt og grimmlikt, millumm[18] hanns augna [var spannar og[19] hans brynn voru sídar[20] míklar og svartar suo sem tuær krakur sæte yfer hans augumm.

[[1] B Fyrste capitule søgunnar. [[2] B Nv hefur hier upp. [3] B þeim. [[4] B Salerni hiet. [[5] B rijkte. [[6] *sål.* B; A Brunsteinn het. [[7] B jarl atte. [8] B allra kvenna. [[9] B henne var betra. [[10] B aller borgarmenn lofa hana. [11] B lijstum. [[12] B ummframm alla adra riddara best ad sier giør til hreisti og hugpryde. [[13] B ad lijta. [[14] B búkur var ei so hár. [15] B digurleik. [[16] B hefur hann vid hinn sterkasta risa. [17] B er. [18] B a mille. [[19] B er spønn. [20] B *mgl.*

hann var døcklitadur og þo manna dreingiligstur. hans hæls var harla digur [og herdar harla breídar og þyckvar og armar[1] digrer og harder sem stockar[2] edur steinn vidkvomu.[3] hans hønd var føgur og miuker fingr og vel vaxinn[4] og med [þvi mikla[5] afle hefer hann fimleik bædi hest ath rída og allskins leika ath fremmia ei sídur vm fimleik enn[6] afl. hans athgerfui var vmm framm hvernn mann i werolldinne[7] i þann tima. hann var nockud [høfug eygdur[8] blídur og litilátur vid alla menn rika og vrika,[9] suo ath [hinumm minnsta[10] manni svaradi hann hlæiandi og eingi var suo fatækur ath hann fyrerliti. hann er[11] vitur og diupsær og fyrerhyggio madur[12] mikill,[13] milldur og storgiofull suo [ath ecke[14] sparer hann vid sijna vine fee nie fullthingh þo ath allstora[15] naudsyn beri til handa edur mannhættu[16] [hann er mykell hreistemadur, ad alldreij kom hann j so mykla mannhættu,[17] ath hann mun[18] hrædast nie [einn mann
U 7 ottazt.[19] hann framdi opt orrostor og ein | vige einn vid
B 5 marga,[20] enn | alldrei kom hann þar til vígs ath ei hefer[21] hann enn betra hlut. hanns heit voru aull føst hvort er hann hiet[22] góðu edur illu. huert ræd er hann ætlar fyrer sier þa skall hann alldrei afláta fyrr enn þat er frammkomit hvort sem þat er mikit edur litid edur [fæ bana[23] ella. Enn af þessu ollu saman[24] verdur hann frægur[25] suo ath viner hans og aller kunner[26] menn vnnu honum enn vviner hans voru þo hrædder [vid hann[27] þott þeir spyrdi[28] ath eins[29] af honum.

[[1] B hannz herdar voru breidar og þickvar, hanns armar voru langer og. [2] B stockur. [3] B vid ad koma. [[4] B miuk fingur og so fatter og ad øllu vel vaxner. [[5] B myklu. [6] B *tilf.* fyrer. [7] B *tilf.* fyrer allra hluta saker. [[8] B hardfeingur. [9] B fatæka. [[10] B hvørium. [11] B var. [12] B *mgl.* [13] B *tilf.* hann er. [[14] B ei. [15] B allstor. [16] B mannhætta. [[17] *sål.* B; A *mgl.* [18] B munde. [[19] B otta. [20] B *tilf.* menn. [21] B hefde. [22] B heiter. [[23] B deyia. [24] B *mgl.* [25] B *tilf.* miøg. [26] B kunnuger. [[27] B fyrer honum. [28] B spyrie. [29] B *tilf.* til hanns edur.

Enn alldrei gerdi[1] hann suo mikit[2] storvirki ath hann munde[3] þvi | hrósa. enn þa er adrer lofa hans afrek[4] A 8
þa hlyder hann til enn ecke talar hann til.[5] hann þionar vel Rodgeir jarli og af honum hefuer hann mikinn metnad sem van[6] er. Samson [leggur mikla æst vid[7] Hilldisvid jarls dottur. ok suo fer vmm sider, ath hann vill fæ hennar æst, huort er[8] hann kiemst ath med gódu edur illu.

[2. Capitule.[9]

2ª (2). Nu er þat einn dag ath jarl situr ath matbordi enn fyrer honum er[10] Samson riddari. Nu sennder jarl af sinu bordi hinar bestu kræser med ij silfur diskumm gylltum [Hilldisuid dottur sinne.[11] Nu tekur Samson [þessa diska og setur sinn a hvora hønd sína og ber hætt. hann geingur nv til[12] Hilldisvid og sveinn hans med honum. [hann mællte vid sveininn. gack og tak hest minn og oll mín vapn og alla hina bestu mina gripi[13] og læt þetta[14] buít þa[15] eg geing vt af þessumm gardi. Nu feʀ[16] Samson[17] j gardinn og bidur[18] vpp læta kastalann. [enn sa er giætti dyranna lauk vpp.[19] Nu geingur [Samson riddari[20] vpp j hinn hæsta turn þar sat jarls dotter [med fær konur[21] vnder matbordi. Nu geck[22] Samson riddari ath henne og laut henne[23] og mællte. Sit heil frv og allar þier. þær fagna honum vel og bidia hann eta og drecka med sier. Hann gerer suo og talar vid hana sitt eyrindi.

---

[1] B giører. [2] B mykel. [3] B sialfur vilie. [4] B afreks verk. [5] B þar sialfur umm. [6] B vert. [[7] riddara leikur mykel ast a. [8] B helldur. [[9] B Cap. II. [10] B stendur og þiónar. [[11] B *mgl.* [[12] B riddari þessa ii diska a hvora hønd sier og ber sijdan j kastala. [[13] B Nu mæler hann til sveinsins, gack þu og tak hest minn og kápu mijna og alla mijna enu bestu dyrgripe. [14] B *tilf.* vera. [15] B *tilf.* er. [16] B geingur. [17] B *tilf.* riddari. [18] B *tilf.* sier. [[19] B þann er giæter dyranna. [[20] B hann inn og. [[21] B og fylkers konur hennar. [22] B geingur. [23] B *mgl.*

ok litlu sijdar enn bord voru[1] i burtu tok[2] hun ger-
simar sínar hinar bestu og mællte nv[3] vid sinar [fylgiss-
konur med græti.[4] hier er nv kominn[5] riddari Samson
og vill mig [j burtu hafa[6] vtann vilia mins fedur og[7]
minna frænda. enn huad munum vier banna honum þat
A 9 [er hann | vill gert hafa.[8] þo ath hier være c. riddara[9]
U 8 munnde hann þo [einn | samann[10] hafa heþann slijkt[11]
er hann villde og þui tok ek [minar gersimar og aull
hin bestu klædi ath þo var min skømm full mikil[12]
ath fara med einum manne og skiliast suo fra minum[13]
fedur og frændumm og [virkta monnum og[14] allri tign[15]
og ríki.[16] Nu vil egh bidia ydur[17] ath þier leined
þessu[18] sem leingst fødur minn þviat egh veit [ath
hann rídur epter þegar hann veit og verdur varr vid[19]
enn ef þeir finnazt þa er riddari Samson suo godur
dreingur[20] og mikil kempa[21] ath fyrr enn hann læti sitt
lijf[22] man egh sia margann [mann klofinn[23] og skiolld
brotinn og blodga brynnio, ok margann [minn frænda
B 6 edur æstvin[24] steypazt høfudlausann til jardar.[25] | Nu
setur[26] Samson riddari jarlsdottur æ sinn arm og ber
hana vt af kastalanumm, enn epter eru allar hennar
konur gratandi, [fyrer vtann gardinn var hans sveinn[27]
med ij hesta annar med sodli enn annar med þeirra[28]
gersimum. Nu vapnar hann sik og hleypur a sinn
hest [tekur nv[29] sina frv og setur [a sitt kne og
rijdur af borginne langhann vegh þar til[30] hann kiemur

[1] B eru. [2] B tekinn, tekur. [3] B so. [[4] B filkerzkonur gratande. [5] B *tilf.* i kastala vorn. [[6] B burt taka fyrer. [7] B *tilf.* allra. [[8] B þvi. [9] B riddarar vel vopnader. [[10] B samt. [11] B þad. [[12] B mijna hina bestu gripe, enn þo er mier fullmykel skømm. [13] B *mgl.* [[14] B *mgl.* [15] B eign. [16] B *tilf.* og. [17] B *mgl.* [18] B *tilf.* ráde. [[19] B hann mune efter rijda, þa er hann verdur þessa var. [20] B *mgl.* [21] B kappe. [22] B mál. [[23] B hialm høggvinn. [[24] B kappa af baki. [25] B *overskrift:* Cap. III. [26] B lætur. [[27] B Enn er hann kiemur ut af gardenumm, þa er hanns sveinn þar fyrir. [28] B *mgl.* [[29] B og tekur. [[30] B i knie sier. Samson riddari rijdur nu ut af borginne langar leider, adur.

j einn skóg, hann er[1] mikill og vbygdur. hann giorer þar eitt hv́s ok [þar i woru þau lánga hrijd.[2]

[3. Capitule.[3]

3[a] (3). Morghum døghum siþaʀ spyr Rodgeir jarl ath dottir hanns [var j burtu[4] tekinn og suo hverr þat [hefuer giørt[5] og hversu tilbar.[6] jarl harmar þat[7] miogh. ok ei veit hann hversu hann fær þessa hefnt skamlaust.[8] Hann lætur [nu brenna þau bv er atte Samson riddari, ok vpp tok hann oll hans bvfe og eignar sier enn gerir vtlaga Samson riddara vmm allt sitt riki bidur nv alla sina menn drepa hann hvar sem þeir ná honum.

| Sem riddare Samson spyr[9] ath hann er vtlagi[10] A 10
ger og fridlauss [rídur hann[11] af skóginumm þar til er hann kiemur til bua jarls og [brenner þau og drepur bæde menn og fee. enn allt þat er þui matti vid koma flyr vndann.[12] enn er hann snyr apttur [a skoginn,[13] þa[14] kiemur j mot honum Rodgeir jall [med þusund manna.[15] Og[16] þegar Samson riddare sier þetta snyr hann apttur [sijnumm heste[17] og lystur hann med[18] sporumm og ridur i giegn þeim alldiarfligha[19] og ad sier spenner hann fast sinn [hialm og brynniu og framm setur sinn skiolld og[20] gladiel og hid fyrsta lagh leggur hann einn riddara jarls[21] i hans bríóst i[22] giegnumm brynniuna og | [briosted og ut[23] vmm U 9
herþarnar og kastadi[24] honum langt æ [jorþina daud-

[1] B var. [[2] B eru þaug þar langar hrijder. [[3] B *mgl.* [[4] B er á burt. [[5] B giørde. [6] B ad barst. [7] B þetta. [8] B *mgl.* [[9] B upp taka allt fie Samsons riddara, enn er hann spir þetta. [10] B utlaga. [[11] B þa rijdur Samson riddare. [[12] B drepur huørtveggia menn og fienad og allt þad er fyrer verdur flyr undann honumm. [[13] *sål.* B (*jvf.* Sv. $3,_{7}$); A *mgl.* [14] B *mgl.* [[15] B og med hanns lx riddarar (*jvf.* Sv. $3,_{8}$). [16] B enn. [[17] B hestenumm. [18] B *mgl.* [19] B diarflega. [[20] B skiølld, brynju og sverd og frammsetur sitt. [21] B *mgl.* [22] B og. [[23] *sål.* B (*jvf.* Sv. $3,_{11}$); A *mgl.* [24] B kastar.

umm.[1] Og nu dregur hann sitt sverd vr slídrumm, þad var [hardt og breidt og[2] allra sverda best. Hann hoggur hid fyrsta høgg [til þess manns[3] er bar merki [fyrer jarle[4] æ hans auxl hina vinnstre suo ad j sundur sneid brynniuna og búkinn [til hægra vegs[5] og fiell sinn vegh hverr lvtur [til jardar[6] og i sunndur merkis stonginn[7] og fiell merkit æ jaurd. Og [nu hoggur[8] hann æ hægra vegh sier[9] til eins riddara æ hanns bak fyrer ofann sodulbogann[10] og j sunndur manninn med brynniunne og fiell hann med[11] tveim hlutum[12] æ jord. Ok nv hoggur hann til sialfs jalls æ hans hæls suo ath j sunndur [tók brynniuna,[13] ok j sama høggi geingur[14] af hofud hestsins [med brynniunne[15] og fiell æ jord[16] allt senn[17] daudt, jarlinn og hesturinn. Ok æ litilli stundu hefer hann drepit[18] xv riddara. og [nu er hogginn af honum hans hialmhattur og hans vapnrockur og saudul klædi er af silke var giørt. enn heill er hans hialmur og brynnia, hestur er ecke sár. Ok[19] nv flyia aller riddarar og þiker[20] sa best hafa [er honum er firstur.[21] Nu ridur Samson A 11 riddare æ skóginn, [þar er fyrer[22] hanns frv | ok [nv dvelst hann þar vmm hrijd.[23] Enn [er riddarar koma apttur j Salerni kunnu þeir ath seigia[24] dráp jarls og xv riddara med honum ok suo hverr þat hefer[25] giørt. Ok nu er [Salernis borg[26] hofdingialaus.

[[1] B vøllinn. [[2] B *mgl.* [[3] *sål.* B; A *mgl.* [[4] B jalls. [[5] B *mgl.* [[6] B *mgl.* [7] B støngena. [[8] B enn hió. [9] B *mgl.* [10] B *tilf.* og brjósted og ut umm herdarnar (*jvf.* Sv. $3_{,15}$). [11] B j. [12] B *tilf.* nidur. [[13] B tekur hialm og bryniu. [14] B tok. [[15] B vid bogana. [16] B jørdena. [17] B samann. [18] B fellt. [[19] B enn nu hefur hann eckert sár feinged (*jvf.* Sv. $3_{,22}$). [20] B þikist. [[21] B ur bytum sem first fær flued. [[22] B þangad sem fyrer var. [[23] B dvelst þar nockrar hrijder. [[24] B riddararner komu afftur til Salerni og søgdu. [25] B hefde. [26] B Salerni

[Frá Brunsteini kóngi.[1]

4[a] (4). Þann sama dag lætur Brunsteinn broder [Rodgeirs jarls[2] þings kvedia og taka sig til kongs yfer[3] allt þad riki er[4] jarl hafde átt. Brunsteinn kongur ridur margan dagh ath leíta Samsons riddara med [mikla sveit.[5] enn riddari Samson rídur jafnann vhrædiligha[6] j kongs bv og [brenner þar stórar eigner og drepur marga[7] menn. Nu hefer þesse vsætt stadit [vm ij ær.[8]

[Frá Brunsteini kongi, er hann ridur ath leíta Samsons.[9]

5[a]. [Kongurinn ridur[10] eitt sinn ath leita Samsons riddara ok med honum c riddara og finnur hann ei. Enn ath aptni eins[11] daghs ridur kongur til eins kastala [er stendur[12] vid skóginn, ok er hann þar þa nótt. Enn ad midri nott kiemur þar riddari Samson einnsamann. Nu er luktur kastalinn enn[13] vardmenn voru sofnader. Nu hyggur hann [ath hversu[14] med skal fara, og stigur af heste sinumm og binndur hann. [Eitt litid þorp var vid kastalann[15] þar byggia fatæker | U 10
menn. þar [til geingur hann og fær sier elld og geingur[16] j eitt hv̊s og brenner siþann tekur hann [einn brand loghanda[17] og skytur vpp i kastalann. Ok þui næst logadi hvert hús ok vid þetta vakna vardmenn [og hlaupa[18] vpp akafligha og blása j lv̊dra[19] og kalla ath vfridur se kominn.[20] Enn hver sem[21] vaknar tekur sin [klædi og[22] vapn og heitir[23] hver æ annann ath

---

[[1] B Cap. IV. [[2] B hanns. [3] B umm. [4] B *tilf.* Rodgeir. [[5] B marga menn. [6] B odeigur. [[7] B ræner þar fie. | enn drepur. [[8] B ij vetur. [[9] B *mgl.* [[10] B Brunnsteinn kongur rijdur nu. [11] B þess. [[12] B sem var. [13] *sål.* B; A er. [[14] B hve. [[15] B vid eitt þorp lijtid skamt fra kastalanumm. [[16] B fær hann sier og so elld og leggur. [[17] B elld skijd logande. [[18] B nu hlaupa þeir. [19] B *tilf.* sijna. [20] B *tilf.* i kastalann. [21] B madur so fljott sem hann. [[22] B *mgl.* [23] B *tilf.* nu. B 7

[forda sier[1] þetta herbod kiemur næst fyrer konginn og hann klæddizt[2] skiótt og vapnast og hleypur æ sinn hest og rijdur vt af kastalanumm og med honum [vi riddarar[3] og[4] rida sem akaflighast[5] mega þeir ok venda[6] til skógarins og hyggia nu aller ath þetta mune
A 12 vera hermenn[7] | er brenndt hafa[8] kastalann, [þuiat mikill[9] lvdra gángur ok vapna brak var ath heyra æ þeirre[10] nótt. Enn þo ræddust þeir naligha sialfa sig.[11] Nu flyia allir, sumer æ hestum, sumer hestlauser [edur med vapnum,[12] sumer vapnlauser [edur naligha[13] klædlauser. ok æ þeirre[14] nott giorer riddare Samson morgumm manne skomm og skada ok morghum[15] veiter hann bana ádur daghur komi.[16]

[4. Capitule.[17]

6[a] (5). Kongurinn rídur j[18] skoghinn langha leid. [þar til er hann finnur eitt hv̈s, enn i þui hvse stód ein kona.[19] kongur kienner hana [ok er þar[20] Hilldisvid hans frændkona. [Hann spyr, hvi hun er[21] þar, edur hvar hennar vnnasti sie.[22] og suo ef hun vill med þeim[23] fara? Hun svarar [. herra seiger hun. þetta hid litla hvs er mitt herbergi,[24] enn riddare Samson reid j burtt øndverda[25] nott. enn ef þier hafed ecke vordit varer vid hann þa veit ek ei hvert hann er ridinn, edur huersu komu þier hinghat suo langt i þenna skóg og[26] suo mikinn myrkuid og [vkunnar leider edur fyrer[27] hvi ridur þu vm nætur edur hvar er þitt nattból, [og vndr-

[[1] B hialpa sier og forda. [2] B klædest. [[3] *rettet for* A vi hundrut riddara, B 3 riddarar (*jvf. nedenfor og* Sv. $4_{,16}$). [4] B þeir. [5] B akafast. [6] *sål.* B; A verda. [7] B her manna. [8] B hefer. [[9] B fyrer þvi myked óp. [10] B þessare. [11] B *tilf.* mest. [[12] B sumer vapnader. [[13] B og sumer. [14] B þessare. [15] B ei fám. [16] B kom. [[17] B *mgl.* [18] B a. [[19] B og finna þar eitt jardhúz, og fyrer þvi huse stendur ein kona ute. [[20] B ad þad er. [[21] B kongur spir þvi hun sie. [22] B er. [23] B honum. [[24] B a þessa lund. herra, hier er mitt herberge þetta litla hús. [25] *sål.* B; A undverda. [26] B i. [[27] B okunna leid, edur.

umst ek þess ath[1] þier erut hier suo snemma komnner.[2] Enn riddari Samson sagdi[3] mier ath [tilþyrfti halfann dagh ædr afkvæmi[4] þessum skóge. kongur svarar. þu munnt seigia satt frv. þetta er long leid suo ath furda er [ath er[5] wier hofum ridit æ [þessum skoghi, enn giardags ath aptni[6] tokumm vier herbergi j einum kastala og [vøknudum svo at hvert hvs logadi og þar med óp og lúdragáng. voru vær ædr c. riddarar enn eg reid æ þenna skog med ei fleiri enn | U 11 vi.[7] enn ei vitum vier huaþann herinn[8] kom. Nu svarar [frv Hilldisvid.[9] Ef suo er sem mik [varer þa hefer þessa hlute alla giert einnsamann riddari Samson ath mikinn skada hefer iafnann giert ydur.[10] Nu svarar[11] | A 13 kóngur. Vijst ertu heimsk og miok ertu dvlinn ath [riddara Samson ath hann munnde einnsaman brenna vorn kastala og giora suo mikinn storm sem þar vard edur hann munde þeyta ein þria tighi lúdra j senn.[12] tak[13] skiott þín klædi og far med oss. full leinghi hefer þu hier verid [illa stodd[14] þier og þijnumm frænndum. Hun svarar, ei [mun egh fara[15] med ydur ath sinne [þviat þo weit eg[16] ath þier hafued brátt yfrit[17] ath vinna snuet[18] hestumm ydrum og svarit þeim[19] er nv[20] koma til tals vid ydur. og nv [gerer kongur ath sia

[[1] B Eg undrumst er. [2] B *tilf.* sól er enn skamt farinn. [3] B seiger. [[4] B nalega þyrfti til allann dag adur menn komest af. [[5] B á, enn. [[6] B þennan skóg heilan dag ad aptne, og. [[7] B ei vøknudu vardmenn firr, Enn ludrar geingu umm allann kastalann, og hvørt húz logade, og þa er vier sofnudnmm, vorumm vier samann c manna. Enn er eg reid a þennann skóg hafda eg ei meira enn þessa vij riddara. [8] B þesse ofridur. [[9] B frúinn. [[10] B vænter, þu mun brent hafa kastala ydar og dreped menn ydra og alla ydur hrædda giørt Samson riddare. [11] B seiger. [[12] þier ad Samson riddare munde þeita c lúdra senn og brenna | B 8 vorn kastala. [13] B *tilf.* nu. [[14] B med mykille skømm. [[15] B vænte eg ad eg fare. [[16] B þui eg veit. [17] B nockud vid. [18] B *tilf.* nu vid. [19] B *tilf.* first. [20] B *tilf.* mun.

ath þar[1] rídur riddari Samson snua [nv hvorer sinum hestum[2] odrum j giegn og bregda sínumm sverdumm. ok hoggur riddari Samson [til Brunsteins kongs[3] og klyfur hialminn og hofudid suo ath j jøxlunumm[4] nam stad[5] og steyptist hann daudur af hestinum. [ok annat slag gefur hann audrumm riddara a hans øxl og klyfur bvkinn med brynniu suo ath i saudli nam stad.[6] Hinn þridia[7] leggur hann j giegnum. Nu flyia þeir sem epter eru. enn riddare Samson sæker[8] epter þeim og lietter ei fyrr enn hann [hefer drepit þa alla utann einn komdzt vndann vid mikit sar, sa kiemur[9] i borgina og [kann seighia mikil[10] tiþindi vmm funndi þeirra[11] riddara Samsons og Brunsteins kongs og [hversu nv skildi þeirra vsætt. Nu megha allir þetta heyra ath riddara Samsoni muni einghi madur megha[12] iafnast.

[Fra Samsoni riddara.[13]

7[a]. Nu kiemur riddari Samson aptur til sinnar frúr og mællte[14] til hennar [yfrit leinghi hefi egh hier[15] verit j þeima skogi og ei vil ek hier leingur[16] leynast fyrer minum vvinum. Tak nv þin klædi og [allar þinar[17] gersimar og bv þigh. Nu gerer hun svo. Siþann tekur hann þria hesta og klyfiar med gulli og silfri og gódumm gripumm. Hinn fiorda fær hann Hilldisvid til reídar [og hinn[18] fimta hefer hann sialfur.

[[1] B sier kongur hvar ad. [[2] B hvører. [[3] B Brunstein kong a hanns hialm. [4] B øxlumm (*jvf.* Sv. 4,$_{38}$). [5] B stadar. [[6] B Annann riddara drepur hann strax med sama slag. [7] B *tilf.* riddara. [8] B rijdur. [[9] B drepur tvo menn. Einn kiemst undan med mykel sár. Nu kiemur sa riddare. [[10] B seiger þesse. [11] B *mgl.* [[12] B med hvørjum hætte nu vard skiled þeirra osætte. Nu mæla aller er þetta heira, ad vid Samson riddara meige einginn madur. [[13] B Cap. V. [14] B mæler. [[15] B j fride hef eg hier leinge. [16] B *tilf.* dveljast og. [[17] B *mgl.* [[18] B *mgl.*

| [Frá Samsoni riddara. A 14

8ª (6). Nu er fra þui ath seigia ath þau rída[1] sína leid þar til ath ei var | lángt vr skóginum. [Ok nu U 12 rijda xij menn j móte þeim.[2] þessir hafa stora hesta breida skiolldu[3] skygda hialma og digur [spiótskøpt og hardt[4] rída þeir. Nu [mællti Samson riddare vid sijna frú.[5] Hverir munu þessir wera.[6] Hun svarar.[7] Herra, ei veit egh hverir þessir menn[8] eru enn vijst rida þeir hreystimannligha[9] edur [megi þier nockut kenna þa. Hann svarar.[10] ei kienni egh þa sialfa enn vapn þeirra maa vera ath egh kienne þeirra[11] fyrsti madur hefer raudann skiolld og [a dreigit[12] leo med gulli. þat mark[13] atte minn fader [og hanns broder Þiettmar[14] og þat[15] hefi egh a minum skilldi og veit egh[16] þui ath þessir munu vera miner ættmenn. og nv finnast þeir. riddari Samson spyr hverir [þeir være.[17] edur huadan [þeir kiæmi[18] edur hvert þeir skulu fara. Nu svarar[19] þeirra hofþingi. langha leid hofumm vier farit[20] enn þo [væntir migh[21] ath wier snuum apttur heþan þui[22] nv hofum vier wort eyrindi ath[23] vier hofumm [ydur hitt.[24] Vier hofumm spurt fyrer lángri hrijd[25] hverr vfridur þier wære[26] giør og hversu[27] mikit [øfurefli þier áttud ath skipta[28] og huersu þu vart [afsettur þinumm heidur enn hafder faa[29] lidveitslumenn.

[[1] B og nú rijda þau. [[2] B i einu riodre sia þau xij menn rijda a moti sier. [3] B *tilf.* bæde. [[4] B spiót, og sialfer eru þeir stórer og myked. [[5] B rijda þau þeim a mote, þa mæler Samson til sinnar frúr. [6] B er hier rijda. [7] B seiger. [8] B *mgl.* [9] B myked. [[10] B mattu þa kienna edur vopn þeirra. Nu svarar hann. [11] B *tilf.* hinn. [[12] B amarkat er. [13] B *mgl.* [[14] *sål.* B; A Þetmar og hans brædur. [15] B *tilf.* sama mark. [16] B *tilf.* af. [[17] B þesser menn sieu. [[18] B *mgl.* [19] B seiger. [20] B rided. [[21] B nenne eg ei. [22] B fyrer þvi ad. [23] B er. [[24] B þig funded. [25] B stundu. [26] B var. [27] B vid hve. [[28] B ofurefli þu atter ad beriast. [[29] B rekinn fra þinne sæmd og fie, enn faer voru þijner.

B 9 [Enn þu ert wor | frænde Samson riddare ef eg kienne þig riett. Eg em Þiettmar þinn fødurbróder og mijner 2 syner[1] eru hier, og allir þessir eru þiner frændur [og hofum þui[2] langa leid sótt æ þinn funnd ath vier vilium þier lid veita hvad er þu villt til rædz taka. [þa fagnar riddari Samson sínumm fodurbrodur[3] og þackar honum forkunnar vel sinn gódvilia.[4]

[Enn fra Samsoni riddara.[5]

9[a]. [Nu rida þeir allir samt af skóginum[6] til
15 einnrar borgar | er atte[7] Brunsteinn kongur. ok ei finna borgarmenn fyrr enn þeir eru innkomner [j stadinn, og kienna nv ath þar er kominn[8] riddari Samson er drepit hefer Rodgeir jarl og Brunstein kong og marga adra [rika hofþingia.[9] Nu minnast þeir æ[10] hversu mikil[11] storvirke hann hefer [gior edur[12] hversu mikill[13] hann er [fyrer sier[14] fyrer allra lvta saker, enn þeir eru[15] høfþingialauser. Nu gánga hinir[16] vitrustu menn [æ mælstefnu ædur sliti þenna funnd[17] finna þeir þat ræd ad sættast vid riddara Samson. [Med þessi ræd[18] gánga þeir æ hans funnd med mikilli sæmd ogh fiøl-
13 menni | og hitta hann og hans menn j einne høll er hann hafdi tekit [sier til herbergis.[19] Nu gánga riddarar[20] fyrer Samson ok falla æ knie og lvta honum, og bioda sig i[21] hans valld ok giorast hanns þionusto menn ok þessa borg wilia þeir gefa honum[22] og bidia

[[1] *sål.* B; A Riddari Samson svarar ef egh kenne riett þa erttu minn fader. Hann svarar. Egh er Þetmar þinn fader þiner ij brædur. [[2] B þvi høfumm vier so. [3] *sål. rettet for* A fodur. [[4] B Nu svarar Samson honum vel og bidur hann hafa mykla þøck fyrer sitt erinde. [[5] B Cap. VI. [[6] B Enn nu snua þeir aller leid sijna af skogenumm og rijda nu. [7] B att hefer. [[8] B umm hlided, Nu kienna menn ad kominn er. [[9] B riddara, og. [10] B *mgl.* [11] B mørg. [[12] B giørt og. [13] B *tilf.* madur. [[14] B *mgl.* [15] B *tilf.* nu. [16] B aller þeir enn. [[17] B i radstefnu, og adur þeir skiljast. [[18] B og nu. [[19] B herberge. [20] B høfdingiar. [21] B a. [22] B *tilf.* og þaug rijke er þar til liggia.

hann [vera sinn hofþingia.[1] þessu mæle tekur vel riddari Samson og bidur þa vpp stannda. ok er nu þing stefnnt.[2] ok æ þui þinghi taka borgarmenn hann[3] hertugha.

[5. Capitule.[4]

10ª (7). Litlu siþar ridur Samson hertugi[5] ut af borginne og med honum [D. riddara.[6] Hann rídur nu til annarar borgar [og er rikari og fiolmennari þessi borg enn nockur ønnur.[7] Nu giorer hann menn til borgarinnar ath seigia borgar[8]monnum ath þeir [gefi hana vpp ella verrie þeir fee sitt og fiør.[9] enn er borgarmenn [heyrþu þesse tiþindi[10] þa eigha þeir [stefnur er fyrerriedu borginne[11] og næst er þetta kiært æ [fiolmennu móte, og ædur enn lette fyrer alþydu[12] talar einn hofþingi [langt og sniallt eyrindi[13] og seiger j fræ hversu riddari Samson hófst[14] af bernsku[15] og hversu | A 16
morgh afrek[16] hann gerdi fra vnga alldri og siþan [hann var[17] riddari og hann vann riki og borger edur[18] hædi einvighi edur[18] orrostor edur hversu hann var milldur og hraustur[19] og æstsæll vid sina vini enn grimmur[20] sinumm vvinumm og [hversu þrær hann var æ sitt mál og hversu illa[21] hafde gefizt Rodgeir jarli og Brunsteini kóngi þeirra vsætt og let[22] þess van ad þeim munde svo[23] fara ath[24] þeir munde ei fæ halldit sinne borg fyrer hans [her er fyrer honum einum saman

[[1] B ad hann skule vera þeirra høfdinge. [2] B *tilf.* fiølment. [3] B *tilf.* til. [[4] B Cap. VII. [5] B riddari. [[6] B 5 hannz riddarar og myked lid annad. [[7] B hun var bæde rijkare og fiølmennare. [8] B *mgl.* [[9] B giefest upp eda verie sig ella. [[10] B heira þetta. [[11] B stefnu saman. [[12] B fiølmennumm mótum, og umm sijder a þinge fyrer øllum lyd. [[13] B nu. [14] *sál.* B; A høfdzt. [15] B barnæsku. [16] B afrekzverk. [[17] B er hann vard. [18] B og. [19] B lijtelatur. [20] B *tilf.* og hardudugur. [[21] A *tilf.* hann *efter* illa; B hvad illa ad. [22] B lætur. [23] B einz. [24] B og.

helldu ei suo storer høfþingiar sinu lífi. Ok nu[1] er þat mitt ræd ath fagna honum sem best. ok lykur hann suo sinu máale. [þetta fluttu marger menn adrer og[2] einginn var suo diarfur ath j mote mællte, ok var þat[3] ræd allra borgarmanna ath taka vid honum sem[4] best. Enn er[5] Samson hertughi kom[6] til borgarinnar
B 10 þa er vpplokit ollumm borgarhlidumm og reid[7] i stadinn með sinum[8] her. ok þui næst var stefnt þingh fiolmennt ok æ þui þinghi gefa menn honum þann stad og aull herud og kastala [sem þar til liggia. og nu bioda[9] borgarmenn ath gefa honum kongs nafn. Enn hann svarar[10] æ þessa lund ath ei vill hann kóngur heíta[11] og ei meira nafnn bera enn þa hefver hann fyr
[14 en hann hefuer | setta sina merkis støng j midri Salerni ogh i þeirre[12] borg dvelst[13] hann v. dagha.

[6. Capitule.[14]

11[a] (8). Enn er Samson hertughi ridur [af þessari borg[15] hefuer hann xx.c. riddara og mikinn fiolda annara manna.[16] þenna her flytur hann æ þann vegh er liggur til Salernis, ok er nu einghi borg[17] æ hans vegh [suo ath[18] ei se vppgefinn fyrer honum.[19] Nu sender hann bod til Salernis fyrer sier og lætur seighia alla[20] sina ætlan ath hann skal þa borg eignast hvert sem þat
A 17 er | audvelldt edur torvellt ok helldur vill hann deyia med allann sinn her enn hann fáe ei borgina. Vid þessi tiþindi verda allir borgarmenn hryggver og eigha sin [j millumm stefnur vid vitra menn og hofþinghia.[21]

[[1] B riddørumm, auk helldur fyrer honum sialfumm. þar hann er so mykill høfdinge. Nu. [[2] B þessu fulltyngdu marger adrer, enn. [3] B þetta. [4] A *mgl.* [5] B sem. [6] B kiemur. [7] B rijdur hann jnn. [8] B allann sinn. [[9] *sål.* B; A ok nu. [10] B seiger. [11] B vera. [12] B þessare. [13] *sål.* B; A dvelur. [[14] B Cap. VIII. | [15] B ut af borginne. [16] B riddara. [17] B *tilf.* edur kastale. [[18] B sem. [19] B *tilf.* hvar sem hann fer. [20] B øllum. [[21] B a mille margar stefnur, sumar fiølmennar, sumar sijn a mille.

og var marga dagha vmm rædit þetta mál ædur þat [yrdi stadrædit.[1]

[7. Capitule.[2]

12[a]. Nu spyria borgar menn ath hertughinn [er nær[3] borginne. þa ridur vt af borg oll alþýda med wapnumm[4] og vt[5] hafa þeir oll[6] sin merke og [allir sinn[7] besta bunat med allskyns[8] leikumm, hørpum, og fidlum, gigium, bumbum og allskyns skemtan [er til matti henda.[9] Enn er þeir hitta hertughann og hans her stiga þeir af hestumm sínumm. þeir fyrst er gøfugaster voru. siþann[10] allir riddarar. ok [syna j þui ath þeir vilia vppgefua stadinn og sialfua sigh j[11] hans valld. hertughinn þackar þeim vel[12] sinn velgiørningh. [þeir fylgia honum nv j borgina.[13] Ok þann sama dag gefua þeir honum kongs nafn. og [allann kastalann og feehirdslur þær[14] sem att hafde Brunsteinn kongur.[15] Nu sender hann[16] bod vmm allt [riki þat er átt hafde Brunsteinn kongur og[17] allir menn [skulu til hans[18] þiona [og hlydni veíta.[19] Samson kongur styrer nu sinu riki vmm stund.

[8. Capitule.[20]

13[a] (9). Fra þui er sagt ath kongur gat[21] son vid sinne konu,[22] Hilldisvid sa[23] het Erminrekur. Enn er hann vox[24] vpp er hann bædi[25] vænn og sterkur kongur ann

[[1] B være stadt. [[2] B *mgl.* [[3] B var kominn nærre. [4] B *tilf.* og herklædumm. [5] B ute. [6] B *mgl.* [[7] B allann sinn hinn. [8] B allz konar. [[9] B *mgl.* [10] B og so. [[11] B seigia sig vilie uppgiefa borgena a. [12] B *mgl.* [[13] B stijga nu aller a sijna hesta og filgia honum i borgena til kongz hallar og setia hann i hasæte. [[14] B lata upp fyrer honum allar hirdslur. [15] B *tilf.* og i hannz valld giefit. [16] B kongur. [[17] B sitt rijke ad. [[18] B skilldu til hannz koma og honum. [[19] B j hlydne og fiárgiøfum, og eingenn er nu so diarfur, ad eitt ord mæle honum i giegn. [[20] B Cap. IX. [21] B *tilf.* einn. [22] B drottningu. [23] B *tilf.* sveinn. [24] B fæddest. [25] B *mgl.*

[syni sinumm.[1] Samson kongur eykur sitt ríki a marga vegha og [vída fer hann vmm lønd og[2] brytur vnder sigh [westur lond og vída[3] annarstadar.

[9. Capitule.[4]

A 18 14ª. | Enn getur Samson[5] kongur annann son [sem
hiet Þettmar[6] epter hans fødur bródur. enn er þessi
sveinn vox[7] vpp er hann mikill og sterkur[8] og dreingi-
lighur [sem fader hans hardur vitur og dreingur gód-
U 15 ur[9] og lijkur fødur sinumm [j skaplyndi.[10] Samson
B 11 kongur er nu vordinn gamall madur. enn | hans son
Erminrek [er nv roskinn enn Þettmar var xij[11] vetra.

[10. Capitule.[12]

15ª. Nu er þat einn dagh ath Samson kongur situr i sínu[13] hasæte og fyrer honum stendur[14] hans son Erminrek. Nu mællte[15] Samson kongur vid Erminrek. Ei vil egh ath[16] þu þioner mier ne[17] odrum manni. vil egh nv gefa þier [kongs nafn[18] yfer xij hinum [stæstum borghum i Spania[19] er egh hefuer unnid med sialfs mins sverdi, og afla þier meira rikiss [fyrer þui ath ei þáa egh[20] riki ath giøf og[21] einskis konar erfd og skorter migh nv ei riki. Enn er þetta heyrer [hans hinn vngi son[22] Þetmar þa[23] gengur hann fyrer fødur sinn[24] og mællti. Nu hefuer þu gefit þínumm syni[25] kongdom og mikit ríki. enn allt til þessa dags hefuer ek farit med riddara sveinum og [ollum metnadi hafui þier med

[[1] B honum mykid. [[2] B *mgl.* [[3] B mørg rijke og stór, vestur umm lønd og. [[4] B *mgl.* [5] B *mgl.* [[6] B vid frillu sinne er Þiettmar heiter. [7] B vex. [8] B *tilf.* svartur. [[9] B hardur og vitur. [[10] B *mgl.* [[11] B roskinn og Þiettmar er nu xv. [[12] B *mgl.* [13] B *mgl.* [14] B *tilf.* og þionar. [15] B mæler. [16] B *mgl.* [17] B leingur eda. [[18] B kongdom. [[19] B sterkustu borgum vestur j Spania lande, þeim. [[20] B þvi ey tók eg mitt. [21] B *tilf.* j. [[22] B hinn unge. [23] B *mgl.* [24] B *tilf.* lytur honum. [25] B *tilf.* Ermenrik.

ockur viafnt skipt her til[1] og enn mattu þess[2] wel giøra ef þu willt nv[3] gefa mier nockurt walld edur nafnbót, [enn þo hafui þier giort hann suo mikinn mann.[4] [kongurinn hlyddi[5] þessari tølu og svarar einghu og leit[6] reidugligha til hanns þotti[7] hann mæla diarfligha [ok er hann fær[8] einghi svør[9] gengur hann til rúms síns.

[Fra Samsoni kóngi.[10]

16[a] (10). Samson kongur situr nv i sinu hasæti [og hinne bestu høll ok hun er aull skiput af hofþingium og tiølldumm med gudvef.[11] enn oll bord eru skipud med þunum diskum | ok [þar er nytt wijn rautt og hvítt og A 19
hans bordbunadur er allur af brenndu gulli og sijlfri. enn[12] fyrer honum stannda þrir skutilsveinar med stórum bordkierumm[13] af [raudu gulli og oll eru med dýrumm steínumm.[14]

[11. Capitule.[15]

17[a]. Nu er midur daghur og skijn sol æ alla glerglugga og[16] ber nv liómann[17] vmm alla hallina[18] [og þar[19] alls konar leíkar þeir er i hugh máæ koma. Nu rietter Samson kongur haunnd sina [framm æ bordit[20] og mællti. Nu hefui ek setid [j þessu hasæti j xx vetur[21] og allir miner menn hafua nv frid haftt og ecke hefuir egh [æ þessare tid[22] aukit mitt riki og margt hefuer skipazt æ þessari stunndu. I þessari[23] haull er[24] mikil

---

[[1] B hefur hier til med ockur ojafnt skipt vered. [2] B þad. [3] B *mgl.* [[4] B *mgl.* [[5] B Samson kongur hlyder. [6] B lijtur. [7] B og þiker. [[8] B Enn er Þiettmar feck. [9] B *tilf.* af sijnumm fødur, þa. [[10] B Cap. X. [[11] B i sinne høll og aller hanns villdustu riddarar med honum. høllinn var tiølldud med gullvef. [[12] B þa er hvijtt vijn og raudt spanytt ad drecka. a sialfz hannz borde eru aller dijskar af klara silfre med gulle buner. [13] A *tilf.* gior. [[14] B raudagulle og øll gimsteinumm sett. [[15] B *mgl.* [16] B *mgl.* [17] B lióz. [18] B høllena. [[19] B þar eru og. [[20] B a bord. [[21] B xx vetur kirr i mijnu hasæte. [[22] B umm þessa hrijd. [23] B vorre. [24] B *tilf.* nu.

fegurd og prydi[1] af dyrdlighum hofþingium og [god-
umm dreingiumm og her epter er hennar buningur, ok
nv eru framdir allskyns[2] leikar. enn margt hefuer skip-
ast siþann mitt haar og skegg war svartt sem hrafn
enn nv [er þat hvítt[3] sem dúfa minn armur var raud-
ur og blár enn nv er hann hvítur. enn huad olle þvi
16 nema[4] min brynnia og þat er | hun kom ei af minum
arm halft misseri og slikt sama minumm riddorum
waar sverd voru[5] þa[6] raud litud af blódi og skordott
af vapnum [nu synast þau raud af rydi og vaarar
brynniur eru rýdughar og[7] skilldir lim stocknir hvar
eru waarir hestar [er bædi voru sterkir og storfettir
og[8] hlaupa mundu aa elld brennanda[9] ef þeim wære
avijsad. Enn nv vill hver riddari rida gaanngara og ei
skal vel þickia nema hann see suo hógwær[10] ath [þa er
hann rennur sem[11] allra hardast ath ei skaki af hans [hialm
fiødur af hans hialmi[12] ef aliggur. enn huad merkir
B 12 þetta [hid hvita og hid biarta[13] háar | nema þath þott |
A 20 egh sitia her j [minu hasæti og koma egh ei vt af
Salerni[14] þa verdur egh ath fara sem allir adrir [i jørd-
ena.[15] enn[16] er egh er[17] daudur þa er ok daud oll vaar
tign su er af verdur[18] voru sællifui enn storvirki ok
orrostor [þa eru iafnnyar wmlidnar sem ny vordnar.[19]
og ei ma egh þess dags bida hier i Salerni, [ok skulu
nu[20] þat bod bera miner menn vmm allt mitt riki
kongum ok[21] hertughum [og ollumm landzmonnumm
ath j hverium stad skal ei annath giora þria manudi

---

[1] B *tilf.* first. [[2] B mørgumm dreingiumm, og epter þessu er og so hallarbunadur og bordbunadur, og hier eru framder margskinz. [[3] B eru bæde hvijt. [4] B *mgl.* [5] *sål.* B; A vor. [6] B *mgl.* [[7] B enn nu synast mier þaug raud og skørdott af ride, vorar bryniur og hialmar eru ridgader enn. [[8] B þeir ad. [9] B *mgl.* [10] B hógfær. [[11] *sål.* B; A þui er rennur. [[12] B hialme eina fiødur. [[13] B hvijta. [[14] B Salerni j mijnu hasæte. [[15] *sål.* B; A jarlar. [16] B *tilf.* þa. [17] B em. [18] B má vera. [[19] B eru jafnnytar þo lidner sieu þusund vetur. [[20] B skulu. [21] B *mgl.*

nema hesta rída og sødla bua skiolldu[1] leggia og giøra brynniur[2] spiót og sverd [og skyggia suerd.[3] enn er þessi stunnd er lidinn þa skulu til min koma allir hofþingiar vid[4] sína menn.

[12. Capitule.[5]

18[a] (11). Nu lætur Samson kongur giora eitt brief ok þar med sender hann vj. riddara vel[6] buna. enn þat stenndur ꜵ þessu briefi ath Samson kongur sennder ord Elsung jarli hinumm rika og[7] mikilꜵta ok[7] skeggsída. þier hafed leingi frestad ath giora oss sæmd j skattgiofum edur winmælumm.[8] Nu skulut þier sennda oss ath[9] skattgiøf ydra dottur er minn son skal til frillu hafua[10] hinn yngri, ok henni skulu fylgia lx [tiginna meyia og[11] vel buinna [hier med[12] lx riddara med hinumm besta[13] bunadi.[14] hver riddari skal hafua ij hesta og einn svein. ok enn skalltu sennda mier lx hauka [góda og[15] vel vanda og lx[16] weidi húnnda. ok ꜵ hinumm besta hundi skal helsid af[17] gulli og togit fetlad[18] med þinu skeggi og þa veitstu huort nockur madur j werølldu[19] er þier rikri. [villtu ei sua giora[20] þa bu þig vel[21] ꜵ þrimur mánudumm og allar þínar borger og þina menn [ath sem best werrie þeir ydvar og ydvart[22] riki.

[Fra Samsoni kónge.[23]

19[a]. | Nu fara riddarar[24] sína leíd þar til er þeir A 21
koma til þeirrar borgar er Bern heíter [til Elsungs[25]

[[1] B greifum og øllu folke, og j hvørium stad skal eg giøra 3 menn til hesta ad rijda, sødla ad bua, skiølldu ad. [2] B *tilf.* hialma. [[3] B skign þaug er adur eru forn. [4] B med. [[5] B Cap. XI. [6] B allvel. [7] B *tilf.* enumm. [8] B vinmalumm. [9] B i. [10] B *tilf.* sier. [[11] B meya. [[12] B og hier med skalltu senda. [13] B *tilf.* riddara. [14] B *tilf.* og. [[15] B og alla. [16] B *tilf* goda. [17] B a vera af besta. [18] B fliettad. [19] B verolldinne. [[20] B Enn ef þu villt ei so. [21] B sem best. [[22] B so siast meige ad þeir verie ydar borg og. [[23] B *mgl.* [24] B *tilf.* alla. [25] *sål. rettet for* A Elsunghur.

jarls hins gamla. þeir[1] koma þar er jarl [sat vnder U 17 matbordi.[2] | Nu bera þeir framm bref og jnsigle Samsons kóngs og leggia æ bord fyrer jarl. Hann[3] tekur brefuit og less sialfur. enn er [vti var þa var[4] hans andlit rautt sem blód og mællti[5] af miklumm mód til sinna manna. Oss hefer ord senndt hinn mikli[6] Samson kóngur ath egh skal[7] honum skatt sennda. ok nv vill hann oss[8] kienna ath[9] vier erum komner æ [aurvasa alldur þat[10] er vier villdumm ei nema[11] þa er[12] vier vorum yngri ath þiona vid[13] skomm ogh hafa fyrer af honum vuingan. og[14] helldur enn þetta[15] fari framm er[16] til er mællt skal [hver borg brotinn vera j minu riki og margur riddari gior hofudlauss.[17] og hier æ ofan skal egh fyrr[18] deyia enn þola[19] þessa hneisu. [Ok lætur nu[20] taka þessa riddara og þann er eyrindit bar lætur hann heingia [hátt fyrer borginne. enn iiij lætur[21] hann hælshøggva [og af hinumm vj liet hann hina hægri hønd høggva[22] og sender hann sva heim. Siþann lætur[23] hann bua allar sinar borger og kastala [vid steinveggium og díki vmm grafua og setia valslonghum vmm[24] huert borgarhlid og [byr sem best sína riddara.

Fra Elsungi jarli.

20a. Nu[25] er mikil fyrerætlan j hans riki hversu þeir fái [halldit sinu landi[26] fyrer Samsoni

---

[[1] B og fyrer rædur Elsungur jarl hinn gamle. riddarar. [[2] B situr yfer bordumm. [3] B Enn jarl. [[4] B hann hafde lesed brefet, litadest. [5] B nu mæler hann. [6] B rijke. [7] B skule. [8] B *tilf.* þad. [9] B er. [[10] B athuga alldur og ørvase. [11] B nenna. [12] B *mgl.* [13] B med. [14] B enn. [15] B *tilf.* verde og. [16] B sem. [[17] B hvørjumm tilgiefast ad veria sig og sijna borg i mijnu rijke. [18] B *tilf.* sialfur. [19] B eg þole. [[20] B Nu bidur hann. [[21] B vid þad trie er hann fann hædst, og 4. liet. [[22] B hinn vi, þann er minstur var, liet hann handhøggva a hannz hægre hende; A *mgl.* høggva. [23] B B 13 liet. [[24] B med sterkum | veggium og storumm dijkjumm og setia valsløngur yfer. [[25] B so lætur hann alla sijna riddara bua med øllumm herbunade, og nu. [[26] B þvi hallded.

kongi. riddarinn kiemur [aftur i[1] Salerni og seigher Samsoni kongi alla sina ferd og hversu[2] hædulighann mannskada þeir feingu af Elsungi jarli. [ok sem kongur heyrer[3] þetta lætur hann sem hann[4] hafui ecke spurt og einngu svarar hann og ei bregdur honum[5] vid huort er[6] honum þotti[7] vel edur illa.

[13. Capitule.[8]

21[a] (12). [Enn er lidner voru [9]iij. mánuder þa[10] dregst saman her vuigur | [ok epter þat[11] rídur Samson kongur A 22
vt af borginne og med honum iij. kongar og marger hertugar[12] og alls hefver hann xv þusundrut riddara og vtal annara manna. þenna her flytur[13] Samson kongur i lannd Elsungz jarls. Enn er hann hefuer [tuo daga ridit[14] vmm þat land kiemur j mot honum [Elsungur jarl og hefer[15] x þusundrut riddara og mikinn her annann[16] ok vída vmm lond hefuer honum lid komit bædi nordann wmm fiall og [austann vr Svava og[17] Vngaria. Enn er þeir finnazt verdur þar hørd orrusta og mannskiæd ok af hvarutveggia lidi vard mikit mannfall.

[14. Capitule.[18]

22[a]. Nu ridur[19] Samson kongur og [med honum hans syner[20] Erminrek og hinn vnghi Þetmar Nu høggur Samson kongur bædi menn og | hesta og fellir U 18
hvorn yfir[21] annann a hvarutueggiu hønd sier[22] og framm ridur hann i midiann her [sinna vvina[23] og blodga[24] hefer hann alla sina brynniu og[25] sinn hest og [nv tekur

[[1] B nu aptur til. [2] B hvad. [[3] B Enn sem Samson kongur heirde. [4] B *tilf.* heyre ei og. [5] B hann sier. [6] B sem. [7] B *tilf.* þetta. [[8] B Cap. XII. [[9] B Nu sem lidner eru. [10] B *mgl.* [[11] B i Salerni, þa. [12] B *tilf.* og adrer rijkizmenn. [13] B *tilf.* nu. [[14] B farit 3 daga. [[15] B her Elsungs jarls, og hefer hann þa. [16] B *tilf.* og marger voru høfdingiar med honumm. [[17] B sunnann ur. [[18] B *mgl.* [19] B *tilf.* framm. [[20] hannz sonur. [21] B umm. [22] B so. [[23] B Elsungz manna. [24] B blodgad. [25] B *tilf.* allann.

hann sitt sverd og synghia biolltinn suo hætt ath nafligha[1] heyrer vmm allann herinn og[2] kallar Samson kongur. Þott[3] einsamann [være eg ridinn[4] j þenna her[5] þa munda egh drepa ef [þess kynne[6] þørf med annare minne hendi hvert manns barn [Elsungs manna. ok hans rodd var suo ogurligh ath nv hrædast miøg suo aller. Enn er Elsungur jarl sier[7] hversu mikinn skada er[8] Samson kongur geyrer[9] hans monnum og ei ma sva[10] hlýda þa kallar hann hætt. Sæki hart framm warir menn vær munumm[11] sigur fæ enn þeir[12] bana. þviat enda[13] ganga væarar fylkinghar betur.[14] Ok þessi [hinn digurhálsadi[15] ormur er leingi[16] hefuir framm sott j wærn her skal [steypast skiott nidur æ jordina daudur[17] ella skal egh deyia og man þa stadna[18] þessi orrosta. Nu lystur Elsungur[19] sinn hest sporumm og ridur einnsamann[20] j moti Samson kongi alldreingiligha[21] og hoggur til hans[22] æ hans skiolld ofann verþ-
A 23 ann og klyfur ofan til mvndrida[23] | ok annad [slagh æ hans auxl sua ath j sunndur tekur[24] brynniuna og veiter jarl honum mikit sær. ok[25] iafnskiott hoggur Samson kongur [til jarls[26] æ hans háls [sua ath af tok[27] høfudit. ok nv tekur Samson kongur [høfud jarls[28] og helldur vpp[29] ok spyr ef Elsungs menn kienna[30] hofudit [og bidur þa hætta ad beriast ef þetta hofud hefur att Elzungur jall.[31] ok nv [stodvar orrostona[32]

[[1] B skiekur hann nu sverded, so hiallternar syngia hátt, so. [2] B *tilf.* þa. [3] B þo. [[4] B hefda eg rided. [5] B *tilf.* og eg hefde øngva lidveislumenn. [[6] B eg kinne þess. [[7] B af Elsungs monnum. og nu var þessi rødd so mykil, ad aller hræddust. Nu sier Elsungur jarl. [8] B *mgl.* [9] B giørde a. [10] B *tilf.* bued. [11] B skulumm. [12] B þesser. [13] B *mgl.* [14] B *tilf.* enn þeirra. [[15] B digurhalse. [16] B so langt [[17] B nu fa bana. [18] B standa. [19] B *tilf.* jarl. [20] B einn samt. [21] B alldiarflega. [22] B Samsons kongs alldiarflega. [23] B mundridans. [[24] B høgg høggur hann þegar a hans hægre øxl og i sundur tok. [25] B enn. [[26] B Elsung jarl. [[27] B og af honum. [[28] B høfuded. [29] B *tilf.* a skieggenu. [30] B kienne. [[31] A *mgl.* [[32] B stødvast orustann.

er jarl[1] var fallinn ok nv gefa sigh vpp aller Elsungs menn [j valld Samsons kongs[2] og hans sona.

[15. Capitule.

23[a]. Nu[3] ridur Samson kongur med allann sinn her[4] til Bernar, ok | eingi er sva diarfur ath [þore ath[5] B 14 hallda fyrer honum [borg edur kastala[6] j Elsungs lannde. Enn er Samson kongur kiemur til Bernar þa er vpp lokit ollumm borgarhlidumm og j[7] moti honum ganga[8] borgarmenn med[9] allskins leikumm og syna[10] honum allar sinar[11] feehirdslur þær er átt hafde Elsungur jall og gefa allt i hans valld.

[16. Capitule.[12]

24[a] (13). Samson kongur lætur nv geyra rika veitslu [j Bern,[13] ogh ath þessari veitslu giptir hann Odiliam dottur Elsungs jarls Þethmar syni sínum og gefur honum kóngs nafn ok þar med Bern og allt þat riki er att hafdi Elsungur jarl [og borg þa er heitir Fritila er Væringiar kalla Fridsælu gaf hann syni sinum er Aki hiet og þar med hertugha nafn. Moderni hans var ecke mikit. þessi Aki var kalladur Aur|lungha trausti. U 19 Hann var mikill hofþingi og ríkur. Samson kongur og Erminrek kongur flytia nu her sinn svdur til Romaborgar ogh j þeirre ferd[14] feck Samson kongur hinn riki bana. Enn Erminrek [kongur hans son tok vid riki þui ollu[15] er att hafdi fader hans. [ok fer[16] nv til Romaborgar og a margar orrostor [og eignadist hinn[17] besta lvt Romaborgar og margar adrar storborger [vann hann

[1] B hann. [[2] B og sitt valld a Samsons valld. [[3] B og nu. [4] B *tilf.* heim. [[5] B *mgl.* [[6] B borgumm nie kostulum. [7] B a. [8] B *tilf.* aller. [9] B *tilf.* myklum prijz og. [10] B nu syna þeir. [11] B *mgl.* [[12] B Cap. XIII. [[13] B *mgl.* [[14] B epter þetta snýr Ermenrekur med fødur synumm sudur til Romaborgar og a orustur vid Romverja, og j þessare før. [[15] B tekur vid øllu rijke. [[16] B hann reiser. [[17] B vid þa, og vinnur þar mørg storvirke, og hann eignast þann.

vt æ Puli. og hann eignadizt[1] mestann lut rikiss vt-
24 ann fra Griklandz hafui og nordur | [vmm fiall og mikinn luta Gricklanndz eyia og geyrist hann allra konga mestur og rikastur. Hann er[2] vinsæll og fridsamur hinn efra lvt æfe sinnar.[3]

[Fra Þettmari köngi.[4]

25a (14). Þettmar kongur rædur nv fyrer Bern. Hann er[5] mikill madur fyrer sier og[6] ægiætur vitur og storrádur og bardaga madur mikill gladur og litilátur milldur og stórlætur[7] og vinsæll vid sina menn. Hanns kona[8] Odilia er vitur og vinsæl og allra kvenna ath sier giør best vmm alla luti.[9] þau attu einn son er Þidrekur het. Enn er hann vox vpp þa var hann sva mikill[10] madur vextti ath [varla fieckst hans maki þess er hann var ei risi.[11] Hann var læangleitur ok [riettleitur lioslitadur og[12] eygdur manna best og nockut skolbrunn.[13] Hær hans var litid[14] og fagurt[15] og lidadizt allt j locka. a honum var ekke skegg suo gamall madur[16] sem hann vard. Hanns herdar voru suo miklar ath tveggia alna var yfer ath mæla. Hanns armar voru[17] suo digrir sem mikill[18] stokkur enn[19] harder sem steinn fagra hønd hefer hann[20] wmm midian er hann mior og vel vaxinn enn[21] hans miadmer [eru sva digrer og lær[22] ath

[[1] B vinnur hann. hann eignast. [[2] B til fialls og þó myked af Gricklands eyum. og nu giorest hann allra manna rijkastur og mestur fyrer sier. hann var. [3] B *tilf.* Samson kongur atte og so hinn þridia son er Ake hiet. hanns moderne var lijted. Samson kongur hefer giefed honum hertuga nafn. og borg þa er hiet Fertila. Enn væringiar kalla Fridsælu þesse Ake var kalladur Oriungatrauste. hann var mykill kape og rijkur høfdinge. [[4] B Cap. XIV. [5] B var. [6] B *mgl.* [7] B storgiøfull. [8] B drottning. [9] B *tilf.* þa er til ma henda. [10] B stór. [[11] B eingenn sa hans maka. Ei var hann rise. [[12] B breidleitur. [13] B skollbrynn. [14] B myked. [15] B *tilf.* sem bared gull. [16] B *mgl.* [17] B eru. [18] B *mgl.* [19] B og. [20] B *tilf.* og harla sterka. [21] B *mgl.* [[22] B og lær eru so sterkleg.

[hvorium manne[1] þikkir furda [mikil hvi þannueg mæ madur skapadur verda.[2] Hans fætur [voru fagrer[3] wel waxnir. Enn kælfinn og fotleggurinn er sua digur [ath vel mátti eiga einn risi,[4] hans afl [er sua mikit,[5] ath eingi madur weit og naligha[6] sialfur hann fær þat varla[7] reint. Hann er gladur og litilæatur milldur og storgiofull sua ath ekki sparir hann vid sína wini gull nie silfur nie[8] gersimar og naligha vid hvern[9] er þiggia vill. þad er allra manna mæl ath æ skaplyndi og æ alla athgerfui þeirra[10] er sied haufdu Samson[11] ath hann munde vera hans make. Enn þeir er ei [sied høfdu Samson kong[12] þeir[13] hyggia ath [ei hafui[14] | verit A 25
skapadur þuilijkur madur sem Þidrekur[15] wmm alla hlute. | [16] Þettmar kongur dubbadi[17] Þidrek til riddara B 15
þa er hann var xij[18] vetra og [setur hann hofþinghia innann hirdar yfer | ollumm monnum og riddorum og U 20
virdist hann þui betur sem hann er ríkri.[19]

[Hier hefur vpp einn þætt.[20]

26[a] (15). Einn[21] hertughi ried[22] fyrer borg þeirre er heiter Fenidi. Hann var mikill [hofþinghi og athgiorfuis madur.[23] Hans synir voru þeir [Boltram og Reiginballd[24] er siþann voru hertughar j Fenidi [og Svava.[25] Reginballdur hertughi atti einn son er hiet Hilldibrandur. Enn er hann var xij[26] vetra [tekur hann vapn sín og geingur[27] fyrer hasæti fodurs sins og dubbar hertughinn hann til riddara og [geyrir

[[1] B øllum. [[2] B *mgl.* [[3] B eru fagrer og. [[4] B so sem a risa være. [[5] B var so stort. [6] B valla. [7] B *mgl.* [8] B og. [9] B *tilf.* mann. [10] B þeir. [11] B *tilf.* kong. [[12] *sål.* B; A sia. [13] B *mgl.* [[14] B alldrij munde hafa. [15] B *tilf.* var. [16] B *tilf.* þa er hann hefur umnframm alla menn adra j verølldu. [17] B dubbar nu. [18] B xv. [[19] B lætur hann vera høfdingia sinnar hirdar yfer øllum riddørumm og øllum ødrumm. [[20] B Cap. XV. [21] B Eirekvr. [22] B rædur. [[23] B og hardur. [[24] *sål. rettet:* A Boltram Einginballdur; B Herlram og Reiginballd. [[25] B *mgl.* [26] B xv. [[27] B þa gieck hann.

hófþinghia yfer morgum riddarum. Boltram hertughi atti einn son er Reginballdur hiet. Hans son var Sintram er enn man nefndur verda siþaʀ. Hilldibrandur er vænn madur og lioslitadur breidleitur og eygdur forkunnar vel riettnefiadur. Hær hans og skegg er gult sem silke og hrøkkur sem lokarspann[1] og allra manna var hann tiguligastur. Hann er mikill vegsti[2] witur og rædamadur mikill og vmm allann dreingskap er hann[3] forgangs madur [flestra fastvingur sua ath alldrei vill hann læta win sinn.[4] Hann var milldur af[5] fee og litilátur,[6] j ollu þvi landi [fieck ei hans maka ath hug og hreysti og[7] ollu athgiørfui [þa er hafua þarf til[8] riddaraskapar.

[Frá meistara Hilldibrandi.[9]

27ª. Enn er [Hilldibrandur er[10] þritugur ath alldri seiger hann fødur sinum ath hann vill kanna fleiri tiginna manna sidu ok ei mæ egh frægur vera ef egh skal
A 26 ekki geyra annat enn vera | heima j Fenidi edur rida j Suaua.[11] Hertughinn spyr hvert hann vill fara. Hilldibrandur svarar ath hann hefer spurt[12] af einum rikum[13] kóngi og [er þangat[14] long leid. enn þad er Þettmar kongur af Bern[15]. þangath vil eg fara.[16] Ogh nv byr hann sigh ok med honum xv[17] riddarar og eru aller vasker og velbuner. Nu ridur hann [sina leid[18] þar til er[19] hann kiemur j[20] Bern æ fund Þettmars kongs. Hann[21] tekur vel vid honum og bydur honum med

[1] *sål. rettet for* A lokka spann. [[2] B lætur hann vera yfer øllumm ødrumm sijnumm riddørum. Hilldebrandur riddare var allra manna dreingelegastur og best ad sier gior i øllumm hlutumm, hann var mykill vexte hár og digur, og allra manna er hann best skapadur a allann vøxt, hann er lijtelatur. [3] A *mgl.* [[4] B fastudugur. [5] B a. [6] B *tilf.* och. [[7] B fieckst einginn hanns make til hugar og hreiste og ad. [[8] B þvi er hafa þurfte til allz. [[9] B *mgl.* [[10] B hann var. [11] B snapa hertoger. [12] B spurn. [13] B *mgl.* [[14] B var þangat ei. [15] B *tilf.* og. [16] B rijda. [17] B xij. [[18] B sinn veg. [19] B *mgl.* [20] B ad. [21] B kongur.

sier ath vera med hinum [mesta blóma ok[1] Hilldi-
brandur þecktist þetta vel. [kongur setur hann[2] hid
næsta sier, ok [er hann med Þidreki[3] kongi leingi sem
gietid mun verda siþar j þessari søghu. Þidrek son
Þettmaʀs kongs var þa fimm[4] vetra [gamall. Hilldi-
brandur setur nidur Þidrek hia[5] sier og fostrar hann
þar til [ath hann er xij vetra gamall[6] og hann var
hofþinghi | giør[7] jnnann hirdar. enn sva mikit ann hvar U 21
þeirra odrumm ath einguir karlmenn hafa [meira vnn-
azt eptir þui sem[8] David kongur og Jonathas.

[17. Capitule.[9]

28[a] (16). Nu er fra þui ath seighia ath Þidrek og
Hilldibrandur rida vt af Bern ij samann med hauka
sína og hunnda [æ skóg sier til skiemtanar med vapnum
sinumm.[10] Nu fleygia þeir sinum haukumm [og slæ
lausum sínumm hundumm.[11] Enn er Þidrek elltir einn
hiørtt þa sier hann hvar hleypur einn dvergur. Þid-
rek [hleypur þegar[12] epter dverginumm og ædur
hann [kiemur i sinn gamma[13] fær Þidrek tekit sinne
hende yfer[14] hans hæls og hnykkir honum til sín i sød-
ulinn. Þetta var Alfrigg[15] hinn mikli stelari er allra
dverga [var hagastur. Þa[16] mællte dvergurinn herra, ef
egh [skal leysa migh og[17] | mitt líf [af ydur[18] þa skal B 16
egh visa þier þar til er[19] vera skal sua mikit gull og
silfur og allskonar gersimar | ath[20] þinn fader man ei A 27
eiga halft lausa fee [vid þetta.[21] ok eigu þetta[22] fee

[1 B besta metnade. [2 B og nu setur hann Hilldebrand. [3 B dvelst med Þiettmar. 4 B vij. [5 B enn Hilldebrandur setur Þidrek hid næsta. [6 B er hann var xv vetra. 7 B *tilf.* riddara. [8 B meir unnast nema. [9 B Cap. XVI. [10 B þeir rijda a skóg ad skiemta sier, og alldrei ridu þeir so ut af Bern, ad þeir hefdi ei øll sijn vopn. [11 B *mgl.* [12 B snyr nu skiott sijnum heste vid og hleipur. [13 B kiemst i sinn gaura. 14 B i. 15 B Alpris dvergur. [16 B er hagastur þeirra er gieted sie j fornumm søgumm. Nu. [17 B mætte leisa. [18 B *mgl.* 19 B ad. 20 B *tilf.* hinn rijke Þiettmar kongur. [21 B þvilijkt. 22 B *tilf.* mykla.

tveir menn. [er þat kona og[1] heiter Hilldur og hennar madur heitir Grímur og er hann yfrid hraustur [og iafnast hann vid xij menn ath afli.[2] enn hans kona er þo[3] sterkari. [enn bædi eru þau grimm og ill.[4] ok hann hefuir [sverd þat er Nalhringur[5] heitir þat[6] er allra sverda best ok þat sama slo egh[7] minne hennde. ok ei muntu fa̋ sigur[8] nema þu fair a̋dur hans[9] sverd. ok er þat meira frægdar verk [enn taka minn hinn skamma bv́k og hinn la̋ga legg ath sækia þetta mikla fee vid dreingskap og þinn førunautur.[10] Þidrek svarar. Alldrei kiemur þu lifs af minne henndi [fyrr enn þu sver þess ath þu skallt koma Nalhring mier j hønd þenna dagh.[11] og siþan skalltu mier til vijsa hvar þat herbergi er sem þu [hefer mier fra̋ sagt.[12] ok sua giorer dvergurinn [ok nu lætur Þidrek hann lausann. enn hann hleypir ath fuglumm og dyrumm allann dag til nóns. ok epter nón[13] þa er Þidrek og Hilldibrand staddur[14] vid eina fialls hlijd og nu kiemur þar Alfrigg[15] med Nalhring[16] og færer[17] Þidrek og mællte. See her j þessare fiallz hlijd vid einn hamar þar er þetta[18] jardhv́s er egh
f 22 hefui þier | frá sagt. [Tak þar nv[19] gersimar [þviat ærit[20] er til. enn vist [dreingiligha til vnnit[21] ef þid náid. enn alldrei siþann skulu þid na̋[22] mitt valld [medann egh lifui[23] þo ath þid lifuid tua manns alldra ok þvi[24] næst er þessi dvergur[25] allur i brottu. Nu stigur

[[1] B og er annad kona er. [[2] B so ath jafnast ma hann vid xij menn. [3] B *tilf.* myklu. [[4] B þo bæde sieu yfrid grimm. [[5] B eitt sverd er Naglhringur. [6] B og. [7] B *tilf.* med. [8] B hann sigrad. [9] B þad. [[10] B ad sækia þetta fie med dreingskap af yckur tveimur filgiurumm helldur enn taka mig maurinn skammabúk og hinn lágalegg. [[11] B nema þu sverier mier þad ad koma sverdenu Naglhring þennann dag j mijna hønd. [[12] B seiger mier fra. [[13] B ad hann vinnur þess eid er Þidrek beider, og er lided var nón dagsins. [14] B stadder. [15] B Alpris dvergur. [16] B Naglhrijng. [17] B fær. [18] B þeirra. [[19] B taked nu þar vopn og. [[20] B þvi yfrid. [[21] B fare þid dreingelega. [22] B fá. [[23] B *mgl.* [24] A *mgl.* [25] *sål.* B; A dagur.

3*

Þidrek og Hilldibrandur af sinumm hestumm og binnda þa. ok nv bregdur Þidrek þessu sverdi er dvergurinn hafde fært honum og þat mælltu þeir báder ath alldrei sa þeir vænna sverd og[1] biturligra.

[18. Capitule.[2]

29[a] (17). Nu [er fra þvi ath seigia ath þeir gánnga[3] i fiallshlídina | [ok þar til ath[4] þeir finna þar[5] eitt jard- A 28 hv́s. ok nv binda þeir fast sina [hesta og taka vpp sina hialma og spenna[6] sinumm brynniumm og brynhosumm og fyrer sigh skiota þeir sinumm skiolldumm. ok nu geingur Þidrek inn[7] j jardhúsith alldreingiligha[8] og Hilldibrand þeghar[9] efter honum.[10] Enn er þetta sier hinn sterki berserkur Grimur ath [hermenn eru komner[11] i hanns hv́s þa tekur hann þegar[12] til sinnar[13] vapna kistu og missir sverdz síns [og kiemur honum[14] nv i hug ath stolid mun[15] hafua Alfriggur[16] dvergur hinn[17] mikli stelari. [þreif hann siþann[18] af elldinum eitt[19] trie loganda og rædur[20] j móte þeim[21] og berriast þeir þeghar[22] allhraustligha. enn Hilldibrandur finnur ei fyrr enn[23] Hilldur hefuer spennt suo fast vmm hanns hals ath ecke ma [hann vid sporna[24] og nu sviptast þau alldreingiligha[25] lánga hríd[26] þar til ath Hilldebrandur[27] fellur og Hilldur a hann ofann og vill[28] binnda hann. ok suo fellur fast spenner hun vmm[29] hans arma. ath blód støckur[30] vnndan [hvorium nagli[31] ok suo fast setur hun báda[32] sina hnefa fyrer hans brióst ath [hann fellur miog suo i

[1] B nie. [[2] B *mgl.* [[3] B ganga þeir. [[4] B þar til er. [5] B *mgl.* [[6] B hialma og spennast. [7] B *mgl.* [8] B *mgl.* [9] B þar. [10] B *tilf.* alldreingelega. [[11] B madur er nykominn. [12] B sijdann. [13] *sål.* B; A sinna. [[14] B kiemur. [15] B mune. [16] B Alpris. [17] B sa. [[18] B og nu þrijfur hann. [19] B *tilf.* myked. [20] B rædst. [21] B Þidrek. [22] B *mgl.* [23] B ad. [[24] B vid vinna. [25] B allhardlega. [26] B *tilf.* allt. [27] A *mgl.* [28] B *tilf.* nu. [29] B *mgl.* [30] B støck. [[31] B hvorre hannz nøgl. [32] B *mgl.*

aungvit. þa mællti[1] Hilldibrandur til sijns fóstra. herra
Þidrek [sagde hann[2] dugi mier nv þui alldrei fyrr kom
egh j slijka mannraun. Nu svarar Þidrek ad wisu
skal ek dugha þier ef egh mꜳ betur og ei skal egh
þola fyrer einnar konu skylld[3] ath minn fóstri og hinn
besti vin[4] hafui suo [stora naud[5] edur naligha bana.
og i þessari svipan hoggur Þidrek af Grim høfudit.
ok nu hleypur hann [þar til er[6] hanns fóstre er og
hoggur Hilldi j tuo hluti. enn svo er hun fiolkunnig og
B 17 mikit troll i sinni | nátturu, ath hennar hluter hlupu
samann sem hun være heil. þetta þikker Þidreki furda
mikil og hoggur nv annat sinn[7] ꜳ hennar bv̊k.[8] fer allt
U 23 ꜳ somu leid [og fyrr.[9] ok nu mællte Hilldi|brandur.
stíg þinum fæti [millumm hennar høfudlutar og fóta-
A 29 lutar og muntu svo fyrerfara þui traulli. | ok nu j þridia
sinn høggur Þidrek hana[10] j tvo lv̊te og nv stígur
hann sinumm fæti millumm[11] hlutanna og er þa daudur
hinn nedri, enn hofudluturinn mællte. [Mætte Grimur suo
hafa fyrerkomet Þidrek sem egh Hilldibranndi þa feing-
im vid sigur og fellur nv sinn vegh hvor luturinn og
spratt nv[12] Hilldibrandur vpp og mællte. Víst veitter
þu mier nv sem opttar [mikit lid sem Gud þakki þier.
Nu tóku[13] þeir gull og silfur og allskonar gersimar
[suo ath ei þikker þeim dvergurinn hafa logit ath sier.
ok þa hitta þeir einn hialm þann er þeir haufdu alldrei
fyrr sied iafn þykkan og þann sama hafdi Alfrigg
dvergur og sagt i frá Þidreki ath [Hilldi og Grimi[14]

[[1] B miøg so vard hann ørvita, og nu mæler. [[2] B *mgl.* [3] B saker. [4] B madur. [[5] B mykla raun. [[6] B þangad sem. [7] B høgg. [8] B bak og. [[9] B *mgl.* [[10] B a mille hennar hofudzhluta og fotahluta, og so mattu fyrerfara þessu skrymsle, og høggur nu Þidrek þridia sinn Hillde. [11] B mille. [[12] B Grijmur villda eg so hefde fyrerkomed Þidrek sem eg Hilldebrand, þa mundumm vid hafa feinged sigur, og þa fiell sinn veg hvør hlutur, sijdan sprettur. [[13] B lid dreingelega, gud þacke ydur. nu taka. [[14] *rettet for* A Hilldur og Grimur.

þotti[1] suo mikil gersimi ath bædi þau villdu [hialminn kalla láta af[2] sinu nafni og hiet hann af þui Hilldigrímur. og [þann sama hialm[3] bar siþann Þidrek langa æfui [og j margar mannrauner.[4] Nv taka þeir Þidrek og Hilldibrandur sua mikit[5] fee sem þeirra hestar mega[6] bera enn biuggu[7] vandliga vmm þat er[8] epter var. Epter þetta fara þeir heim ok [af slikumm stóruirkiumm og morgumm audrumm verdur Þidrek frægur[9] wmm oll lønd.

[Hier hefur vpp þátt.[10]

30[a] (18). Fyrer nordann fiall [j Suava[11] þar er su borg er heiter Sægard þar ried[12] fyrer hin ríka og hin fagra og hin mikiláta Brynhilldur er fegurst er kvenna [j sudur londumm og sua nordur[13] af speki og storvirkium[14] er gior verda[15] fyrer hennar saker og seint munu[16] fyrnast.[17] J einum skóg [ei þadann langt[18] stenndur eitt bv́ mikit[19] er atti Brynhilldur og[20] ried fyrer sa madur er Studas hiet. Hann er vitur og hinn mesti athgierfuis madur vmm marga[21] luti. J þessum skogi eru morg ross og gód. ok af ollumm | A 30
[róssumm þeim sem þar eru er eitt stód miklu best og ekki þui likt þo leiti vmm oll lønd.[22] Enn þessi [hross eru[23] med grám lit edur bleíkum edur

[[1] B og þa hitter Þidrek einn hialm, so annann iafn þickvann høfdu þeir alldrij sied, og þann sama hialm hafde giørt Malpriant dvergur, og seiger Þidrek, ad Hillde og Grijme hafe þott þetta. [[2] B lata kalla hann epter. [[3] B hann. [[4] B j mørgumm storraunumm. [5] B *tilf.* ad. [6] B kunnu ad. [7] B bua. [8] B *mgl.* [[9] B verdur Þidrek miøg frægur af þessu storvirke. [[10] B Cap. XVI *(skønt også det foregående kapiteltal i* B *er* XVI*)*. [[11] B og sunnann land. [12] B rædur. [[13] B hvørtveggia sudur i løndumm og nordur j løndumm. [14] B stórvirke. [15] B var. [16] B mun. [17] B *tilf.* mørgumm tungumm. [[18] B langt þadann. [19] B *mgl.* [20] B *tilf.* þar. [21] B flesta. [[22] B þessum hrossum þa er eitt stód, og eckert finst þvilijkt þo leitad sie umm øll Nordurlønd. [[23] *sål.* B; A er.

svortum,[1] oll einlit. J þessu stodi eru hestar bædi
stórer og vænliger[2] skióter[3] sem [fugl fliugandi[4]
og miuker [vid alls kyns[5] tamning [og yfrid vel
hugadir. Studas kann allra manna best ad rida hesta
og ath nema bædi turnreíd og gængara.[6] Studas er
U 24 nv | gamall. enn[7] hann æ einn son sem[8] Studas hiet[9]
sem fader hans. Hann [var xij[10] vetra gamall. a þa[11]
lund er hann skapadur aþ[12] hans andlit er breidtt [og
ei lángt skamt nefuit og ei digurt ennibreídur og opin-
eygur ok svarteygur.[13] skegg hefuer hann yfrid þyktt
og[14] mikit høfud og digrann hæls [og skammann. Hann er
herdibreídur vnder øxl er hann suo þyckur ath næliga
mvndi vera álnar. hans armar voru skammer og afburdar
digrer. þykka hønd hefuer hann. er skammvaxinn[15] og mid-
miór. wm[16] herdar er hann ferstrendur [foturinn digur[17]
og aller hans legger eru skammer. ok ei þui[18] síþur er
hann allra manna sterkastur. ok þat er hans skemtan
ath rida hest[19] j turniment ath koma og skylmazt og
skiota[20] af lasboga[21] edur spiotum. Hann er grimmur
og hardvdigur agiarn og metnadar madur mikill suo
[ath einghum[22] vill hann þióna enn flesta hata. og j
þessu[23] landi var[24] eingi hans jafningi [wmm afl[25] og
riddaraskap [og allt skaplyndi.[26] ekki æ hann marga
vini, enn þeir sem eru þa sparer hann vid[27] huorki
fee nie fulltingh[28] ok fyrer þessa skulld[29] er hann
B 18 Heimer[30] kalladur og tint hefuer | hann sinu nafni rettu.
þuiat[31] einn ormur heíter [suo og er[32] grimmare enn adrer

---

[1] B brúnumm og. [2] B væner. [3] B *tilf.* eru þeir. [[4] B fuglar. [[5] B i allzkonar. [[6] B *mgl.* [7] B *mgl.* [8] B er. [9] B *tilf.* so. [[10] B er xvij. [11] B þessa. [12] B *mgl.* [[13] B enn ecki miøg lángt, enne breidt, lietteigdur og svart-eigdur, svart hár og. [14] B *mgl.* [[15] B hanns armar eru skammer. [16] B a. [[17] B fotdigur er hann. [18] B ad. [19] B *tilf.* og. [20] *sål.* B; A skuna. [21] B stalbogumm. [[22] B øngum manne. [23] B þvi. [24] *sål.* B; A er fæst. [[25] B j afle. [[26] B *mgl.* [27] B *tilf* þa. [28] B gull. [29] B søk þa. [30] B Heima. [31] B enn. [[32] B Heima er liggur i økrumm og er allra orma skiemstur og hinn veste eitur ormur, og.

ormar. ok vid hann eru aller [ormar hrædder þeir sem[1]
nær koma hans bygd. [fyrer þui fiekk Studas hans nafn
ath honum er þar til iafnath. ok þui[2] kalla Vær|ingiar A 31
hann Heimir. Honumm er gefinn [einn hestur af hinu[3]
góda stódi grár og[4] allra hesta bestur [og mestur af
ollumm hestumm og hinn[5] gamli Studas hefuer hann
vandann[6] og heiter[7] Rispa.

[19. Capitule.[8]

31[a] (19). Þath er nv eitt sinn ath Heimer hefer
tekit sinn hest[9] og sitt sverd Blodgang[10] allra vapna
best .[ok nu seiger hann sinum fedur ath hann vill
j[11] burt rída og ei vill hann [elldazt j þeima[12] skogi.
ok kanna vil ek sidu godra[13] manna og leita mier suo
sæmdar. Nu svarar Studas [hans fader[14] ef þu villt
ei vera med mier og vardveíta þetta bv, hvert villtu
þa fara. Heimer svarar. rída skal[15] egh sudur[16] vmm
fiall til borgar þeirrar er Bern heíter. [þaþan er mier
sagt af kongssyni einumm mikit[17] er Þidrek heíter ok
reina vil egh [hvor | okkar fær meira lut j vapna skipti. U 25
Nu seiger[18] Studas. saght hafa mier [nokkrer menn[19]
vitrer af Þidrek [og muntu ætla þier mikla dul ef þu
villt iafnast vid hann vmm nokkurn lvt. Far helldur j
annann stad ef þu villt reyna þigh þviat illt er ath
kunna [ei ath ætla sier hóf.[20] morgum hefer kapp og
dul komet j mikla skømm. [Heimer svarar.[21] annat

[[1] B hrædder er. [[2] B og þess vegna feck Studaz hannz heite, ad honum var jafnad vid orm þennann, og nu. [[3] B hestur ur þvi. [4] B ad lit. [[5] B i afle og sterkleika, og. [6] B vaned. [7] B þesse hestur var kalladur. [[8] B *mgl.* [9] B *mgl.* [10] B sem var. [[11] B geingur sijdann fyrer sinn fødur og seigest vilia. [[12] B þar elldast a þeim. [13] B tijenna. [[14] B *mgl.* [15] B vil. [16] *sål.* B; A sydur. [[17] B madur er sagdur mykell þar. [[18] B huørt eg eda hann fær meira hlut j vapnaskiptum edur riddaraskap. Nu svarar. [[19] B riettorder menn og. [[20] B ecke hof ad ætla fyrer sier. og. [[21] B Nu svarar Heimer reidur miøg, þijn jdia og atferd er lijtel og ovegleg, og þar efter er þitt skap, og.

huort skal egh fa skiott bana edur vera meire madur enn Þidrek.[1] Nu hefui egh xvij[2] vetur ath alldri. enn hann hefuer enn ei xij vetur alla[3] edur [hveʀ man sa einn madur ath mier man dul[4] ath berriast vid. [og hleypur nv reidur[5] a sinn hest Rispa[6] og rídur nv a |brott lángar leíder[7] og vkunna vegu. og ei lietter hann fyrr[8] enn hann kiemur til Bernar og ridur [til borgarinnar til kongs gardz.[9] Enn nær[10] hann kemur þar stigur hann af sinumm hesti Rispa og bad[11] einn mann hallda[12] og giæta sins spiotz meþann hann rekur sitt eyrinde, og þat er honum veitt. Nu geingur Heimer[13] j hallina[14] og [innar fyrer kóngs hásæted og kuedur
A 32 hann.[15] siþann geingur hann fyrer Þidrek [kongs son| og mællte.[16] herra Þidrek. fyrer løngu [heyrda egh[17] þitt nafn og fra þier sagt og langt hefuer egh ridit fra minu heimili [ath egh feinga þigh sied,[18] vid þigh[19] a egh eyrindi og[20] ef þu villt reina [þigh og þitt afl[21] þa byd egh þier til einvígiss[22] vt fyrer Bern og mætumst þar a midium velli[23] og bere sa [i brott[24] hvarutveggia vapn er meire madur er og fræknare verdur þa er reint er. Nu svarar Þidrek reiduligha og þikker þessi madur furdu diarfur er hann mæler þeim[25] ordumm er[26] einghi madur hefer[27] fyrr heyrt og einghi[28] þorat ath stefna Þidreki[29] til einvigiss. [enn ekki lætur hann sig dvelia ath ganga til bardagha og[30] þo meiri

[1] B þu. [2] B xviij. [3] B fulla. [[4] B hvørt mun sa vera nockur madur, er mier mun nockur dul j. [[5] B hann er nu reidur miøg og hleipur. [6] B *mgl.* [[7] B langa leid. [8] B *tilf.* sinne ferd. [[9] B j borgena til kongsgardsins. [10] B er. [11] B bidur. [12] B *tilf.* honumm. [13] B hann. [14] B høllina. [[15] B jnn fyrer hásæte øllumm herrumm asiaande, og. [[16] B og mæler. [[17] B høfumm vier heirt. [[18] B til þess ad sia ydur. [19] B ydur. [20] B *mgl.* [[21] B þitt afl og þijn vopn. [22] B *tilf.* þennan dag. [23] B vijgvelle. [[24] B burt. [25] B þvilijkumm. [26] B sem. [27] B hafde. [28] B ecke helldur hafe nockur. [29] B honum. [[30] B Þidrek lætur sig ei dvelia til einvijgesins ad ganga, og lætur.

væn ath þessi mun[1] hafa mællt [mikla vþurft sialfumm sier.[2] Nu sprettur Þidrek vpp skiott[3] og geingur vt af hallinne[4] og med honum [Hilldibrandur og[5] fioldi riddara.

[20. Capitule.

32[a]. Nu er þat ath seigia ath Þidrek lætur[6] taka oll sin vapn og [er þat sagt ath einn riddari fiekk honum brynhosur, annarr brynniu. þridie skiolld sa er mikill og hardur og raudur sem blód og æ dreigit leo med gulli. hinn fiordi riddari fieck honum hans hialm Hilldigrím og hann er gyrdur sínu sverdi Naglhring. fimti riddari tok hans hest og hinn vj sodladi hann. hinn vij. fær honum sitt spiót. hinn ætti helldur hans jstig, og er þat Hilldibrandur hans fóstri.

21. Capitule.[7]

33[a] (20). | Nu ridur Þidrek ut af Bern og med U 26
honum Hilldibrandur [og marger adrer riddarar ok þar er fyrer Heimer og er albuinn ath beriast og keyrer huorutveggi sinn hest med sporum og ridazt ath[8] allhraustligha og leggur hverr sínu spioti j annars skiolld og [festi hvorki spioted j skilldinumm og renna[9] hestarner hia og skiliazt þeir[10] ath sinne og[11] aptur snyr huorutueggi sínumm hesti og ridast ath [i odru sinne[12] | A 33
ok fer enn[13] sem fyrr. þridia sinni[14] ridur hvor ath

---

[1] B madur mune. [[2] B sier mycked ogagn. [3] B *mgl.* [4] B høllinne. [[5] B *mgl.* [[6] B Nu bidur hann ad. [[7] B so giøra þeir. hvør herklæist nu sijnumm brynhosumm og bryniu. hann tekur sinn skiølld, sa er var bæde mikill og þickur og raudur sem blod, og dreiged a leo med gulle, hann girdest sijnu | sverde Naglhring. sijdann er tekinn hannz hest- B 19
ur og sødladur med hinumm skrautlegasta sødle, sijdann stockur hann a sinn hest med digurt spiot i hende. [[8] B hanns fostre og otal annara riddara, og þangad sem Heimer var, og þar bijdur hann Þidreks albuinn ad beriast, og rijda þeir nu saman. [[9] B festest hvorugt, og rennast. [10] B *mgl.* [11] B *mgl.* [[12] B annad sinn. [13] B *tilf.* a sømu leid. [14] B sinn.

odrum [allra dreingiligazt[1] og vill nu hvor audrum fyrer koma og leggur[2] Heimir sinu spioti j skiolld Þidreks suo ath[3] j giegnum gekk [skiolld vndan hanns hond og tekur brynniuna og[4] ecke bitur hana. enn Þidrek leggur[5] j giegnumm skiolld Heimirs[6] og hans brynniu tuifallda og fyrer utann hans sídu og verdur hann sár nokkut[7] og suo hart [ridast þeir ath. ath hestur Þidreks[8] fellur naligha æ[9] eptri fætur suo ath [fætur hans na jordu[10] og suo er hann sterkur, ath ekki losnar hann j [sodlinum og i sundur brestur nv j midiu hvorttueggia þeira spiotskøpt[11] og æ þessa lunnd[12] skilia þeir [sinn turniment. Nu stiga þeir af hestunumm og bregda[13] sverdum og ganga saman og berriast bædi[14] leingi og hraustligha[15] og fer huorgi æ hæl fyrer odrum. ok nú høggur Heimer [til Þidreks med síuu sverdi Blodgæng i hans hialm[16] Hilldigrím og i þessu mikla[17] hoggi brestur sverdit j tua luti fyrer framan hiolltinn, og nu er hann væpnlaus og gefur sigh[18] j valld Þidreks kongzsonar[19] og Þidrek tekur hann til sín og vill ei drepa hann og giorir hann[20] sinn mann og eru þeir[21] hiner bestu viner og [nu rijdur Þidrek inn j Bern og hefur hannz nafn enn nu aukest myked vid þessa frægd.[22]

[[1] B alldiarflega. [2] B *tilf.* nu. [3] B *mgl.* [[4] B skiolldinn under hannz skiølld allt ad brinjunne, enn. [5] B *tilf.* nu. [6] B hannz. [7] B lijtt. [[8] B rijdur Þidrek, ad hannz hestur. [9] B *tilf.* sijna. [[10] B sijnumm fotum naer hann til jardar. [[11] B sijnum sødli. [12] B leid. [[13] B sijna turnreid, og nu stijgur hvørtvegge af sijnum heste, og bregda nu sijnum. [14] B hvørutvegge. [15] B hreistemannlega. [[16] B eitt høg af øllu afle j hialm Þidreks. [17] B *mgl.* [18] B *tilf.* up nu. [19] B *mgl.* [20] B *tilf.* nu. [21] B *tilf.* nu. [[22] *sål.* B; A hefuer hans nafn miket sina frægd enn sem fyrr.

34[1] (22). | [1]K*onon*gr hæv*ir* raðet fir*ir* RUZCIA Mb[1]1
lande iaustrriki. h*ann* hæit*ir* hærtnið[2] k*onon*gr h*ann* U 28
var rikr k*onongr* *ok* viðfrægr ok orosto matðr. En osætte gærðezt. amillim villcinus k*onon*gs *ok* hærtniðs[3] k*onon*gs *ok* þa er villcin*us* k*onongr* hæv*ir* raðet fir*ir* villcinal*an*de. vm riðar saker. þa oroaðezt hugr h*an*s. *ok* stæmnir ut ovigu*m* hær *ok* otal riddara *ok* an*n*ara hærman*na*. riðr nu i pulærna

---

[1] *Her begynder membranen. Det følgende afsnit, „Vilkinasaga“ (kapp. 34—83, Unger kapp. 21—56), findes i* Mb. *i to former, skrevne henholdsvis med første og tredje hånd, hver på sit sted i hdskr.;* Mb[3]*s redaktion vil i denne udgave (modsat Ungers) blive meddelt på den plads, der svarer til dens plads i hdskr. (efter Unger k. 240).* AB *har kun én redaktion; den svarer til* Mb[3]*s og vil blive meddelt sammen med denne.* Mb *begynder altså med* Mb[1]*s redaktion af „Vilkinasaga“; men i denne redaktion mangler på grund af lakunen i håndskriftets begyndelse det første kapitel (Unger k. 21). For oversigtens skyld meddeles her kapitlet, således som det findes i* Mb[3]*s redaktion; det vil senere blive gentaget på sin plads i texten:*

(21). Villcinus het konungr. hann var agetr af sigrsælld. oc rœysti. hann æignaz með rikinu oc hernaði þat land er kallað var villcina land. en þat heitir nu suiðioð oc gautland oc allt sviakonungs uelldi skanœy sealand ivtland vinland. oc oll þau riki er þar til hallda. sua viða stoð riki villcinus konungs sem land er við kentt oc þat er hattr fra sagnar iþessari sogu at af heiti ens fyrsta hofðingia tekr hans riki nafn. oc su þioð er hann stiornar. sua er þetta riki kallað villcinaland af nafni villcinus konungs. oc villcina menn su þioð er þar byggir. allt þar til er œnnur þioð kemr til rikiss ivir þetta land. oc skiptaz þa af nyiv nœfn.

[2] *Hdskr. har* hætnið. [3] *Hdskr. har* hærniðs.

land. en þæt liggr til rikis hærtniðs k*onong*s. *ok* aþær margar orostor *ok* storar. Hærtnið k*onong*r hæv*ir* frett. at ofriðr er komen*n* i h*an*s riki. *ok* byðr ut ovigan hærr af ruzcialande. han*n* hafðe mikit riki at stiorna. annat en ruzcia land. Han*n* amikit af girklande. *ok* vngaria lande *ok* nalæga hævir h*ann* oll riki vnnit austr til hafs *ok* mikit fir*ir* austan haf. Hærtn*ið* k*onong*r a *ok* æin*n* broðor sa hæitir hirðer. Villcin*us* k*onongr* amargar orostor *ok* storar. við h*ær*tnið k*onong* *ok* h*an*s broðor. *ok* fær V*illcinus* k*onon*gr iamna*n* sigr a ʀuzcie mannvm *ok* æyðir allt land þ*œi*ra. þar sem h*ann* færr. *ok* oll sma l*on*d hæriar han*n* *ok* æyðir. Ok þar æptir flytr h*ann* hærren*n* upp i ʀuzcia land *ok* vinnr þar margar storborger. þar vinnr h*ann* *ok* þæssar borg*ir*. smalizku kiu *ok* palltæskiu *ok* æptir þat riðr h*ann* in*n* i holl*m*gard.[1] er hafuðstaðr er hærtniðs k*onon*gs. Ok nv værðr horð orosta firir utan borgena þui at h*ærtnið* k*onong*r þœysir vt ovigu*m* h*ær* or borgen*n*e. En Villcin*us* k*on*-*ong*r tok amote *ok* hafðe sigr. sem fyrr. *ok* þær fællr
U 29 hirðer broðer | hærtn*iðs* k*onon*gs *ok* mikill hær*r* af ʀuzcia mannv*m*. *ok* halldet til laustnar. *ok* vin*n*r h*ann* nv borgena. ok þar tækr nv V*illcinus* k*on*-*ong*r sva mikit gull *ok* silfr *ok* dyra gripi. at alldri fyrr. fæk h*ann* þui likan sigr. iængri hærfærð. siðan er h*ann* hæriaðe fyrsta sin*n*.

sætt Vilcin*us* k*onon*gs *ok* hertnið k*onon*gs.

Mb[1]2 35[1]. | Nokkore stun*n*du siðar sættazt þæir Villcin*us* k*onong*r *ok* hærtnið k*onong*r. þui at h*ærtnið* k*onong*r þottezt þa væra afl litill. mote at standa

[1] *Stregen, der betegner m, står i hdskr. over* o.

V*illcinus* k*onon*ge. latet þa broðor sin*n* *ok* mikin*n* luta af eno bæzta liði sinu. Ok var mæð þæssomote sattmalet gort at h*ærtnið* k*onon*gr skal sialfr hava RIKI sitt *ok* gællda V*illcinus* k*onon*ge skatta af. mæðan bæggia þ*æira* lif v*ære*. V*illcinus* k*onon*gr færr ivir allt RUZCIALAND *ok* kannar landet *ok* tækr skatta *ok* læggr vndir sik.

vm Nordian son Villcinvs konongs[1].

36[1] (23). Villcin*us* k*onong*r a æin*n* son sa hæitir Nordian h*ann* er mikill maðr fir*ir* ser *ok* man*n*a friðaztr *ok* stærkaztr. harðr *ok* grimr ok singærn af fe *ok* ovitr hia þui. er h*an*s fir*ir*mæn*n* hava veret. *ok* fir*ir* þa sok fæk h*ann* ekki sua mikit lof sem h*an*s faðer. Ok nv fysizt h*ann* V*illcinus* k*onon*gr at fara hæi*m* isitt land. *ok* liggr við land æitt sin*n*i. aruzcia lande. *ok* gængr k*onong*r upp aland fra skipu*m* sinv*m*. | æin*n*saman*n*. *ok* varð U 30 engi h*an*s man*n*a hia h*ano*m staddr. næma h*ann* æin*n* var þærr iskoge nockoru*m*. Ok þa ser h*ann* iskogeno*m* æina kono *ok* syndizt h*ano*m konan æinka frið. Kono*n*genom ran*n* hugr til hæn*n*ar. *ok* gæk þægat sem hon var fir*ir*. En þætta var æigi annur kona en þ*at* sem kallat er sækonor. en þ*at* a æðrli isio *ok* synizt alande sem konor. En villcin*us* k*onong*r læggr hændr v*m* hals hæn*ne* *ok* kyssir hana *ok* kræistir. *ok* lægsk h*ann* ihia hæn*ne*. Hans mæn*n* foro at læita h*an*s. þæir sem fylgia skylldu h*ano*m. Ok þui næst kom h*ann* til skipa *ok* sin*n*a man*n*a. Ok þægar er byr gæfr þa sigla þæir ihaf. *ok* þa er þæir varo langt[2] ihaf fra lande. þa kœmr upp hia k*onon*gs skipinu æin kona *ok* tækr iskip[3] . . .

---

[1] *Hdskr. har* konongns. [2] *Hdskr. har* lagnt. [3] *Her mangler et blad i* Mb[1].

Ab[1] 3: 38[1] (25). . . . atte hæima liggiande. *ok* h*ann* U 31 hafðe sparat við sina hofðingia *ok* ridd*ara*. *ok* ser h*ann* nv. at tvæir koster ero fir*ir* hende anna-tvæggia at flyia rikit. æða fa osigr. Ok fir*ir* þa sok tækr h*ann* þ*at* rað. at h*ann* gængr amiskv*n* hærtniðs k*onong*s *ok* fællr til fota h*an*om *ok* aller h*an*s mæn*n*. Ok þa kallaðe h*ærtnið* k*onong*r alla raða mæn*n* sina. atal viðr sik. *ok* taka aller villcina mænn ser grið. Ok nu mæler h*ærtnið* k*onong*r. Hin*n* riki villcin*us* k*onong*r yðar faðer Nordian k*onong*r U 32 gerðe miskun*n* | viðr mik. en þo braut han*n* vndir sik vart riki *ok* atte þær margar orostor. *ok* let ek min*n* broðor fir*ir* h*an*om. *ok* komo*m* v*er* ahans valld *ok* vart riki. sva sem nu ero þ*er* avaro vallde. En nu fir*ir* þui at ver fængo*m* þa grið *ok* sætter af h*an*om. þa skalu*m* v*er* þ*er* þ*at* val launa. *ok* skallt tu grið hava. en allt yðar*t*[1] riki skal vndir oss luta. at lyðrni *ok* skattu*m*. En þ*er* skalvð oss æiða sværia *ok* hallda siðan mæðr trygð *ok* dræng-skap. þæsse sætt er fastlæga bundin. milli h*ærtniðs* k*onong*s *ok* N*ordian* k*onon*gs. Ok aðr en hærtnið k*onong*r fare hæim or þæssare hærfor þa læggr h*ann* vnd*ir* sik allt villcina land. En Nordian sættr h*ann* k*onon*g ivir þui lande er v*er* kallu*m* nu sioland. Ok ekki hæv*ir* h*ann* mæira af sinu riki. *ok* a þæssa læið stændr rikit langa æve. Hærtnið k*onong*r a .ii. svnu. hæitir en ælldri Osanc-trix. en hin*n* yngri Valldemarr. æn*n* a k*onon*gren æin*n* son mæð frillu sinni. en sa er næmdr ilias. *ok* er sa friðr matðr *ok* kurtæislægr.

U 33 | hertnið k*onon*gr skipar riki sinv sem han*n* vill at standi eftir sina daga.

39[1] (26). Nv er hærtnið k*onong*r gamall at alldre *ok* þungfœr. at stiorna riki. þa sætr h*ann*

[1] *Hdskr. har* yðar.

Osanct*rix* son sin iv*ir* allt villcina land *ok* gæfr h*an*om k*onon*gs nafn. Ilias syni sinu*m* gæfr h*ann* jarlsdom igrecía. Ilias iarll er rikr matðr *ok* mikill kappe. Nv fǽr hærtnið k*onong*r sott *ok* iþæíri sott þa stæmnir h*ann* þing af eno*m* vittraztu mannu*m*. h*ann* skipar rikinv *ok* sæg*ir* | hværsu standa skal Mb[1]4 ept*ir* h*an*s daga æf h*ann* ma raða. Þa gæfr h*ann* Valldem*ar* syni sinu*m* k*onon*gs nafn *ok* sætr h*ann* k*onon*g iv*ir* ʀvzcia land *ok* pulærna land *ok* nesta ræðr h*ann* austrhalfu*m* hæímsens flæst allum. Litlu siðar andaðez hærtnið k*onong*r mæð fullu*m* væg sinu*m*. en synir h*an*s stiorna rikínu la*n*ga æve.

her segir ifra nordian konong oc hans svnvm allvm.

40[1] (27). Nordian k*onong*r er nu isiolande *ok* a fiora sunu. æin*n* hæit*ir* Avæntroð en .ii. Etgæir *ok* en*n* .iii. Asplian. fiorðe Viðolfr. aller ero þæir risar. at afle *ok* æðrli. Ok þa er Norðian k*onong*r fær bana sott *ok* Osanctrix k*onong*r spyrr h*an*s anlat til sanz. þa stæmn*ir* h*ann* svnu*m* h*an*s afund viðr sik *ok* lætr þa sværía ser æiða. *ok* siðan gæfr h*ann* asplian eno*m* ællzta brœðr þæira k*onon*gs nafn. iv*ir* þui riki er att hafðe Nordian faðer þæira. *ok* þæsso allu vndu þæir brœðr. Viðolf er sva mikill orðen broðer þæira. at oxl h*an*s bær æigi lægra. en an*n*ara risan*n*a brœðra h*an*s færr hafuðet. æin*n* er h*ann* *ok* stærkare en tvæir aðrer ʀisarner brœðr h*an*s. Sua er h*ann* illr viðrskiptis. at ænguetta þyrmir h*ann*. Ok er asplian | k*onong*r U 34 broðer h*an*s sa at h*ann* var illr viðrskiptis. þa þottezt h*ann* vita. at æigi min*n*di lyða at h*ann* fœre sva laus vm allt. *ok* lætr sla jarnræckændr v*m* hals h*an*om *ok* fœtr. *ok* alldrigin skilldi h*ann* laus

v*æra* næma ofriðr se æða til bardaga skyli fara. K*onon*gren Asplian lætr sla h*ano*m æina digra jarnstong *ok* mickla. *ok* þar fylgir æin mikil jarnfæstr. En Ætgæir *ok* Aværntroð broeðr hans skylldu bæra jarnstong hans. huært er h*ann* færr. Ok alldrigi kœmr h*ann* or sinv*m* bæivm. næma iorosto*m* *ok* firir þui er h*ann* kallaðr viðolfr mittvmstangan. Etgæir broðer viðolf*s* hæv*ir* ækki annat vapna næma atgæir digran slægin af jarne.

(28). Nv ero þæir brœðr skattgilld*ir* vndir Osanctrix
Mb[1]5 konong *ok* | hæimilir iallar nauðsyniar. Osanct*rix* k*onong*r er kvangaðr *ok* ha*n*s drottneng hæitir Juliana. Hænnar faðer er sa k*onong*r er Jran var kallaðr. h*ann* reð fir*ir* þæim landum er an*n*at het skrottan en annat brittan þ*at* er nv kallat England *ok* Skotland. Dottor atto þau O*sanctrix* k*onong*r *ok* Juliana. hon het Bærta en kurtæisa. Jvliana fær bana sott *ok* harmaðe þ*at* huar matðr.

U 35 | her segir fra melias konongi.

41[1] (29). Melias het k*onong*r h*ann* reð fir*ir* hunalande. h*ann* var allra man*n*a rikaztr *ok* milldaztr *ok* mikilataztr. Han a æina dottor er hæitir Oda hon var allra mæyia friðazt *ok* hœværskazt. *ok* hæn*n*ar hafðu beðet hinir rikazto k*onon*gar *ok* hærtogar. *ok* k*onon*gren faðer hæn*n*ar an*n* mæyn*ni* sva mikit at engu*m* man*ne* vill han*n* hana gipta. Osanct*rix* k*onong*r er nv kvanlaus *ok* vill nu fir*ir* læitazt. h*ann* hæv*ir* spurn af þæssom rika k*onon*ge Melias *ok* ha*n*s dottor. Nv send*ir* Osant*rix* k*onong*r .xii. riddara sina væl buna *ok* fæk þæi*m* ihændr bref mæð jn*n*sigli. *ok* þætta stoð aritinu. O*sanctrix* k*onong*r villcinalandz send*ir* orð Melias k*onong*e eno*m* rika *ok* hinu*m* skæggsiða. Sact er oss af yðru riki *ok* frett hafu*m* v*er* af yðare dottor. at

hon er allra mæyia friðazt. Nu vilium v*er* bitðia hæn*n*ar oss til æigin*n*ar kono. *ok* sænd mæð hæn*n*e sva mikit fe se*m* hæn*n*e sœmer. *ok* mer sænd þu gull *ok* dyra gripi til sœmdar. Haveð þok af oss ef sva gere þer. Ok æf þ*er* afrœkezt varar orð-sen*n*dingar. þa munu þ*er* fræista huarer. ver æða þer. æigum mæira afl.

her segir fra sendiman*n*vm Osantrix U 36
k*onon*gs.

42[1] (30). Þæsser riddarar koma ihuna land *ok* þui nest iborg þa er M*elias* k*onong*r var i *ok* ah*an*s fund. Syna h*ano*m bref *ok*[1] jn*n*sigli. Ok h*ann* tækr við *ok* ser ivir *ok* þikkir vndarlæct er Osanc- Mb[1]6
t*rix* k*onong*r hæv*ir* h*ano*m bref sentt er mæð ængri vinatto hafðu þæir jarðtæignir gortt sin amilli. læs bref *ok* mællte siðan. Undru*m*k ek þæsse orð. Osanct*rix* k*onon*gs at ek muna mina dottor sænda h*ano*m er æigi villda ek gifta eno*m* rikazto kon-ongom æða hærtogo*m*. þæi*m* er æigi hafðu min*n*a riki en h*ann*. *ok* mællto til litilatlæga *ok* kurtæis-læga *ok* synniaðom v*er* þæim. Nv mæler O*sanctrix* k*onong*r til þæssa raðs mæðr drambe *ok* hygs h*ann* munu skælva oss mæð hær sinu*m*. En mæiri von þikkir mer at h*ano*m bere fyrr an*n*at til handa. en þ*at*. *ok* lætr taka sendemænnena[2] *ok* kasta idyflizu *ok* sæg*ir* at þæðan skolu þæir biða O*sanctrix* k*onon*gs.

her coma broðor[3] synir Osantrix k*on*-
*on*gs til hirðar.

43[1] (31). A þæssare tið koma til Osanctrix k*onon*gs tuæir vngir mæn*n* h*an*s broðor synir.

---

[1] *Hdskr. mgl. ok.* [2] *Hdskr. har* sendemæn*n* *sidst på en linje og på den næste linje* nema. [3] *Hdskr. har* broðror.

Synir Jlias jarls af Grecia. Hærtnið *ok* Osið. Hærnið var þa .xi. vættra. en Osið var .x. vætt*ra*. Hærtn*ið* var allra man*n*a kurtæisaztr *ok* bæzt mæntr vm allan riddaraskap sva vitt sem villcinaland er. O*sanctrix* k*onong*r sætr h*ann* hofði*n*gia jnnan hirðar *ok* gaf h*an*om iarls nafn. sem Jlias faðer h*an*s var. *ok* er nu hært*nið* mikill matðr fir*ir* ser. *ok* fæk h*an*om U 37 mikit lén ivillcinalande. (32). | Nu spyrr O*sanctrix* k*onong*r at h*an*s riddarar varo iiarn sætt*ir ok* nu a h*ann* tal við sina hofðingia *ok* riðdara. Ok sæg*ir* huærsu sivirðlæga Melias k*onong*r hæv*ir* tækit h*an*s ærænde *ok* mæn*n* h*an*s sætta iiarn *ok* idyflizu. Sæg*ir* h*ann* ser þ*at* kærazt at fara a hændr Melias k*onong*e *ok* hæfna þæirar skæmdar. Þa svaraðe æin*n* vitr matðr konongeno*m* h*œr*ra sæg*ir* han*n*. taku*m* annat rað. væra kan*n* at Melias k*onong*e þœtte æigi sva tigurlæger sendemæn*n*. sem væra ætte. Sendeð til h*an*s yðarn frenda Hærtn*ið* iarl[1] Mb[1] 7 *ok* mæðr h*an*om Osið h*ans* broðor *ok* marga aðra kurtæisa riddara mæð storo*m* gærsimu*m ok* mikkl-u*m* fearlutt gulli *ok* silfri. *ok* þa mun h*ann* þæi*m* væl fagna.

Raðagerð O*santrix* k*onon*gs.

44[1]. Þæsso samþykkizt Osanct*rix* k*onong*r *ok* rœðer h*ann* þœtta firir frenda sinu*m* hærtn*ið ok* sæg*ir* at h*ann* vill sænda h*ann* ihunaland afund M*elias* k*onong*s. *ok* h*ann* sæg*ir* sik buin*n* væra huart sem h*ann* vill han*n* sænt hava. Nv lætr O*sanctrix* k*onong*r bua færðena ahuærria læið er kurtæislægazt ma. þa lætr *ok* konongren O*sanctrix* bref rita mæð þæssom orðom. Osanct*rix* villcina-landz k*onong*r sender orð M*elias* hunalandz k*on*-

[1] *Hdskr. har* iarls.

*on*ge. þ*er* haueð illa gortt *ok* ovirðilæga tækit varo*m* orðsendengo*m* en þer m*œ*tteð sua hava gortt at huaro*m*tuæggia være vægr at. *ok* tækit varo*m* orðom val *ok* hofsamlæga. En nu hæv*ir* þu gortt | oss U 38 skom*m* *ok* varo*m* mannv*m* er þer sættuð þa iprisund. Nv sændo*m* ver til yðar hærtn*ið* iarll varn frenda *ok* mæðr h*an*om h*an*s broðor Osið. mæðr samv*m* ærændo*m* ok hinir foro. Takeð nu val við þema *ok* sendeð oss þ*at* sem v*er* bæiðumk. Ok æf nockorn lut skorter a. þa æigu ver at hæfnazt ayðr *ok* vareð yðr *ok* buið sem bæzt borger yðrar *ok* kastala.

hertnið kœmr ihvna land.

45[1] (33). Fara þæir nu *ok* koma afund Melias k*onon*gs ganga fir*ir* k*onon*g bær hærtn*ið* iarll fra*m* ærændit *ok* talar langa talu *ok* morg fogr orð *ok* snioll. Konongren tækr þunglæga male h*an*s. þa tækr hærtn*ið* iarll æitt purpura klæðe *ok* tvau | mikil U 39 borðkærr af rauðu gulli *ok* æitt mikit landtiælld gullsaumat *ok* sægir at O*sanctrix* k*onong*r vill þæssa luti gæva h*ano*m at þ*at* verðe h*an*s ærænde sem h*ann* vill. þa svar*ar* Mælias k*onong*r Ambater minar sende ek h*ano*m amote þæssom sendengo*m*. en æigi venter mik at Os*anctri*x k*onong*r fae mina dottor at fekaupu*m*. Have h*ann* mickla oþok fir*ir* sitt ærænde *ok* | sva þu er frambart. lætr taka jarll- Mb[1] 8 en*n* *ok* Osið h*an*s broðor *ok* sætia iiarn sem hina fyrri *ok* sæg*ir* at þaðan skolu þæir biða Osanctrix k*onon*gs.

Osantrix k*onon*gr lætr bva her i hvna land.

46[1] (34). Nv spyrr Osanct*rix* k*onong*r þæssi tiðænde. Han*n* lætr bva mikin*n* hær *ok* aðr en h*ann* flyti þæn*na* hær vtt af sinv riki. þa talar h*ann* fir*ir* mannv*m* sinvm *ok* sæg*ir* at en*n* riki

Melias k*onong*r hæv*ir* tækit mina riddara *ok* sætta idyflizu. *ok* nv sænda ek tva mina[1] broðor syni til U 40 h*ans*. *ok* gerðe h*ann* slict hitt sama | viðr þa. En huassu fæ æk þæssarar sivirðingar hæmt æða huassu vili þer nu mæð fara minir vinir raðæð mer nu hæillt. Nu er Melias sua rikr *ok* mikill fir*ir* ser. at likare þikkir m*er* at ver faem engan sigr. næma v*er* sættim nockot rað fir*ir*. Nu svaraðu hans hofðingiar *ok* baðo h*ann* sva fir*ir* sia sem bæzt byriaðe. en þæir sagðuzt h*ano*m hæimilir[2] *ok* fægnir vilia h*ano*m fylgia iallar nanðsynniar[3] huart er h*ann* vill fara.

O*santrix* k*onon*gr gerir boð eptir risvm.

47[1]. Þa ger*ir* Osanct*rix* k*onong*r boð isioland til Asplians k*onon*gs *ok* mællte at h*ann* skilldi sænda h*ano*m sina brœðr þria Etgæir *ok* Avæntroð *ok* vidolf mittvmstangan *ok* alla þa mæn*n* er h*ann* mætte. O*sanctrix* k*onong*r færr við hærren*n* *ok* *þæir* komo til h*ans* þa risarner brœðr A*splians* k*onon*g*s* *ok* mikit lið annat. Etgæir *ok* Avæntroð læiddu viðolf mittumstangan *ok* baro þa ena digru jarnstong *ok* jarnfæsti huart sem þæsse hærr fluttiz.

Osantrix k*onon*gr kœmr i hvnaland.

48[1] (35). Osanctrix k*onon*gr bað alla sina mæn*n* kalla sik friðrik k*onong* *ok* alla biðr h*ann* læyna sinv retto namne *ok* sva gæra þæir *ok* nu biðr h*ann* þa v*æ*ra friðrsama *ok* ængu granda þo at þæir kome Mb[1]9 iovi'na sin*na* land. *ok* þæsso værðr | fylgt. þæir U 41 koma nu ihuna land *ok* flytiazt þæir ivir landet. mæðr þæim friði. at engi er sua litill fir*ir* ser *ok* fakun*n*igr *ok* sœker h*ann* afund þæssa ens uttlænzka hofðingia. at h*ann* man æi til goðra lycta

[1] *Hdskr. har* minna. [2] *Hdskr. har* hiæimilir. [3] *Hdskr. har* nauðsynnia.

læiða h*an*s mal. Ok viðr þætta værðr h*ann* vinsæll *ok* ris af h*ano*m gott orð. *ok* huær er frægn til h*an*s þa fær ah*an*s fund at fœra h*ano*m vistir *ok* vín. en h*ann* gæfr huærivm halfu mæíra fir*ir* en vært se. H*ann* sœker til borgar þæirar er hæit*ir* villcina borg. þ*at* var hafuðstaðr Melias k*on*-*on*gs. þa sende friðrik k*onon*gr fram orð fir*ir* ser. til M*elias* k*onongs* *ok* vill uita. æf h*ann* vili læyfa þæi*m* at riða in*n* istaðen. *ok* sæg*ir* at þæsse hærr er komen af spania lande. *ok* þæir vilia niga *ok* þiona Melias k*onong*e.

Vm viðrœðo O*santrix* k*onong*s oc Melias k*onong*s.

49[1]. Melias k*onong*r svar*ar* *ok* sæg*ir*. at han kvaz ræðazt sva mikit lið at þæir muni suikia h*ann*. Friðrik k*onong*r svaraðe at þæir munv þ*at* þui siðr g*œr*a at suikia h*ann*. at h*ann* lezk buin*n* at læggia sit lif *ok* sin*n*a manna við konongsens[1] lif. Nv mæla þ*œ*tta marger mæn*n* fir*ir* M*elias* k*on*-*ong*e. huassu væl h*ann* hæv*ir* flutt h*œr* iammikin*n* iokvn*nu* lande *ok* huassu marg*ir* mæn*n* hafðu sott a h*an*s fund *ok* huassu val h*ann* hafðe við alla gortt. *ok* leto þæss mæstar vaner at Melias k*onong*e min*n*de mikill styrkr at h*ano*m v*œr*a. En h*ann* tok miok tomlæga *ok* let miok tortryglæga.

Borgar men*n* sialvir lova Osantrix in*n* at riða i staðin*n*.

50[1]. Borgar mæn*n* sialver æigu tal sin amilli *ok* sægia at staðr þ*œi*ra mun ækki væslaz við. at iamgoðr hofðingi kœme i hælldr margu*m* lut at rikare. Ok at raðfysi sialfra borg*ar*man*na*na.[2] riðr

[1] *Hdskr. har* konogsens. [2] *Hdskr. har* bog*ar*man*na*na.

friðræk. in*n* istaðen. *ok* þa er M*elias* k*onong*r ser
þ*æ*tta lið. þa ottazt h*ann* miok *ok* villdi mykklu
Mb¹10 hælldr at æigi hæfði sia | hærr komet in*n*an borgar.
Friðrik k*onong*r riðr til k*onon*gs hallar *ok* aller
U 42 h*an*s mæn*n*. Þa mæler | friðrik k*onon*gr til Etgæirs *ok* Avæntroð at þæir skylldu gæta viðolfs mittu*m*stangan *ok* bað þa vti standa f*irir* hollen*n*e. Friðr*ik* k*onong*r gængr in*n* ihollena *ok* margu*m* riddaro*m* atðru*m* mæðr h*ano*m ingangande kœmr h*ann* fir*ir* hasæte M*elias* k*onon*gs *ok* fællr til fota h*ano*m ok mællte. Þu en*n* riki M*elias* k*onong*r gær sva væl fir*ir* þin*n* k*onon*gdom tak við mer. *ok* vil ek gærazt þin matðr. Ok þui sotta ek a yðarn fund. langa læið væstan af spania. at ek vill bioða yðr mina þionosto.

Vm viðrœðor þeir*ra* Melias k*onon*gs oc Osantrix k*onon*gs.

51[1]. Melias k*onong*r svaraðe otryglæg lizt mer þin þionosta *ok* hana vil ek æigi þiggia. *ok* oþok have þer fir*ir* þat. at þer þæystuð sva mikklum hærr ivar*n* stað. þa mællte *Friðrik*[1] k*onong*r at læyfi borg*ar*man*na* ræið ek iborgena. *ok* þ*a*t hugða ek at yðr fir*ir* þœtte æigi var hingatkvama. *ok* æigi hæfða ek hingat komet æf ek vissa at yðr þœtte værr. Ok ængu*m* villda ek at mæin stœðe af vare kvamo hær æf ver mættem sialver raða. Gær nu sva væl goðe h*ær*ra. at tak mik upp hæðan sem ek ligg. *ok* aller minir mæn*n* skalu yðr þiona. þa mællte M*elias* k*onong*r vist man ek æigi taka við þer. Ef þer *ok* mer værðom osatter[2] *ok* skil oss a. þa er sva mikit yðart fiolmænne komet ivarn stað *ok* ækki late• þer yðart mal fir*ir* oss. *ok* ma ek firir þui æigi trua þer *ok* æigi vil ek þin orð længr hæyra.

---

[1] *Þiðrik er af skriveren selv rettet til Friðrik.* [2] *Hdskr. har* osoatter.

Vm tiltœki vidolfs mittvmstanga.

52[1] (36). Viðolf mittumstangan frægn uti fir*ir* duru*m* at h*œr*ra h*an*s liggr in*n*i fir*ir* hasæte Melias k*onon*gs ok kvæðr h*an*om þ*at* mikkla næisu. *ok* værðr h*ann* miok ræiðr *ok* bryzt vm *ok* kœmr[1] . . .

54[1] (38). . . . | dar værk mæðr sinv sværði Mb[1] 11
Melias k*onong*r atte ser hafuðstað i villcina borg. U 44,8.
En þa er Atila k*onong*r | van*n* vndir sik allt rikit U 45
þa sætti h*ann* sin*n* hafuðstað i Susat *ok* þæss hæv*ir* hon lenge notet siðan. þui at h*ann* hafðe *ok* bygði þæn*n* stað fyrsta sin*n* *ok* er h*ann* en idag miok agætr *ok* rikr.

Atila er nv tekin*n* til k*onon*gs.

55[1] (39). Atila let sik til k*onon*gs taka ivir allt huna land.[2] En þa er O*sanctrix* k*onong*r spyrr þ*œ*tta. at Melias k*onong*r hæv*ir* latet rikit *ok* Atila k*onong*r hæv*ir* ifir h*ann* stigit. þa þikkir h*ano*m illa *ok* þikkizt æiga akallu til þæss rikis fir*ir* þui at þ*at* er ærfðar land Oda dottor Melias k*onon*gs. Ok gerezt nu mikill ofriðr milli Osanct*rix* k*onong*s *ok* Atila k*onon*gs. *ok* v*œr*ða storar orostor *ok* mikit manfall milli þ*œi*ra. *ok* hælldr A*tila* k*onong*r allu rikinu. þui er h*ann* van*n* mæð sinv sværði. af M*elias* k*onong*e. Seg*ir* *ok* sva Atila k*onong*r[3] at faðer h*an*s Osið a ekki sva mikit riki ifrislande. at h*ann* mun æigi þæss allz þurfa mæðan h*ann* lifði. mvn *ok* sæg*ir* h*ann* Otnið brœðr minu*m* þikkia smaskipt. æf ek kalla til halfs rikis við h*ann*. þægar er faðer okkar fællr if*ra*. Þykkir mer *ok* miok illt af at lata þæsso riki. mæðr þui at ek hævi mikil vandræðe til þolat. Ok þ*at* sæg*ir* h*ann* at allt mv*n* h*ann* lata isæn*n* lifit *ok* rikit *ok* sva er.

---

[1] *Her mangler et blad i* Mb[1]. [2] *Hdskr. har* lanð. [3] *Hdskr. har* kononger.

U 46 | Andlat osið k*ono*ngs.

56[1] (40). Nv andazt Osið k*onong*r faðer Atila k*onon*gs. Ok tækr rikit. hans son sa en*n* ællzti Otnið broðer[1] Atila k*onon*gs ihunalande. *ok* er nu Otnið k*onong*r if*ir* frislande. h*ann* a æin*n* son sa hæit*ir* Osið *ok* er h*ann* allra man*n*a kurtæisaztr *ok* viðfrægaztr v*m* alla luti. *ok* þa er Osið var vaxen*n* matðr. þa fysizt h*ann* at fara til sins faður broðor atila k*onon*gs ihunaland. *ok* þar kom h*ann*. k*onon*gr tok val við sinu*m* frenda *ok* sætr han*n* Mb[1]12 hofðingia in*n*an hirðar. ivir marga | riddara sina *ok* a þæssa læið stændr langa æve rikit. Þat er æitt sinn at Atila k*onong*r kallar til sin frenda sin*n* Osið ok sæg*ir* at h*ann* vill sænda h*ann* i villcinaland til Osanct*rix* k*onon*gs at bitðia dottor h*an*s kon-ongenom til handa. *ok* h*an*s færð varð væglæga buin. *ok* riða mæð h*an*om .xx. riddarar þæir er kurtæisazter varo ihirðen*n*e.

U 47 | Osið feʀ*r* i vilcinaland.

57[1] (41). Nv riða þæir ivillcinaland við mikklu drambe *ok* hitta Os*anctrix* k*onong*. k*onon*gr tækr val við sændeman*n*um *Atila* k*onon*gs. þo at h*ann* være ekki h*an*s vín. Minnizt a at þ*at* er ekki k*on*-*on*glæct værk at spilla hofðingians sendemannu*m*. þæi*m* er bæra vaket æræn*n*de sins h*œr*ra. *ok* vill vita huat Atila k*onong*r vill h*an*om. er han*n* send*ir* sva tigurlæga mæn*n* til h*an*s. Ok nv sægir Osið sín ærænde. at atila k*onong*r vill fa h*an*s dottor Erka. Osanctrix kono*n*gr svaraðe þæssom orðom. Atila k*onong*r er ekki var vinr. *ok* ovingazt hæv*ir* h*ann* við oss. *ok* mikin skaða hævir han gort villcinalandz mannv*m*. ok nu er þæss engi von at ek gifta

[1] *Hdskr. har* broder.

hanu*m* dottor mína. en væl skulu þ*er* komner mæð oss. mæðan þer vilið dvalst hava. Osið for nu hæim *ok* sæg*ir* k*onon*genom. sitt æerænde *ok* engi von er at Atila k*onong*r fae dottor Osanct*rix* k*on*-*ong*s. *ok* þæss gætr Osið at alldrigin sa h*ann* sinu*m* augum iamfriða mæy. sem Erka k*onong*sdotter *ok* þ*ar* nest bærta en kurtæisa hæn*n*ar syst*ir*.

Vm margreiva Rodolf.

58^{1} (42). Borg æin hæitir bakalar þar ræðr fir*ir* æin*n* margræivi sa hæit*ir* Roðolfr. mikill hofðingi *ok* vin Atila k*onon*gs. Nu sender atila k*on*-*ong*r margræivano*m* orð. at h*ann* skal koma afund h*an*s *ok* sva kœmr h*ann*. Atila k*onong*r sæg*ir* at h*ann* vill sænda han*n* ivillcinaland. | at fin*n*a (Mb^{1} 13) Osanct*rix* k*onong*. mæð þæim hætte sem fyrr. sende han*n* osið frenda sin*n*. at h*ann* biði dottor h*an*s hanu*m* til handa. Ok æf h*ann* vill en*n* æigi var orð hæyra æða hælldr sviuirða þau sem fyrr. þa | (U 48) sægið h*anom* at h*ann* bui sik *ok* allt sitt riki *ok* alla sina mæn*n* *ok* monu*m* v*er* koma a hans fund *ok* hæimta miskunar laust af hanom allt þ*at* er ver bæiðumk. Margræivin*n* er nu buin*n* ok h*an*s færð varð væglæga ræist. sem maklæct er engi matðr var sva lovaðr miok. iallu hunalande. vm allan riddaraskap *ok* hœværsku *ok* kurtæisi. Han*n* færr *ok* mæð h*anom* .lx. ridd*a*ra. ok marga svæina. h*ann* kom ivillcinaland. er hano*m* væl fagnat huær sem h*ann* færr. Osanctrix k*onong*r fretter til h*an*s færðar *ok* lætr bua væizlu imot h*anom*. *ok* væl vill h*ann* fagna þuilikum hofþingia. sem margræivin*n* er. *ok* þa væizlu þiggr han*n* mæð vinatto þæg*ar* er h*ann* kœmr farande.

vm greifa Rodolf.

59[1] (43). Nv bær margræivi roðolfr upp sin ærænde *ok* sægir at en*n* riki Atila k*onong*r hæv*ir* h*ann* þænneg sæntt *ok* vill han*n* at þer sendeð h*an*om yðra dottor ser til drottnengar *ok* mikin*n* soma m*æð* sem væra a mæð k*onong*s barne. ok þæt ætlaðe atila k*onong*r at ek mindi æigi invirðilæga hans ærænde frambæra *ok* ek mindi varla dirfð[1] til hava. en þ*at* skal þo æigi væra. Han*n* sagðe U 49 sva æf þer | synið h*an*om hær nockors lutar i. þa man h*ann* til koma mæð hær sin*n*. han*n* hæv*ir* mikin*n* styrk *ok* mikit riki. aflat mæð sinu sværði. *ok* væl hæv*ir* hano*m* allt tækizt *ok* er bætt*ra* viðr h*ann* vinatto at æiga. en van*n*dræðo*m* at skipta.

Osantrix k*onong*r svarar margreifanom.

60[1] (44). Þa svaraðe Osanct*rix* k*onong*r. mikill Mb[1]14 hofðingi ert tu margræivi *ok* | miok ert tu lofaðr *ok* kurtæislæga flytr þu ærænde þins h*æ*rra. En undarlæg liz mer orðsendengen A*tila* k*onong*s *ok* kynlæct er þ*at* er h*ann* þorer at bitðia dottor U 50 min*n*ar. | þar sem h*ann* hævir sæzt i þ*at* riki. er ek amæð retto til at kalla. *ok* af þui æinu hæv*ir* han*n* micklazt er Melias k*onong*r atte min*n* magr. *ok* þo at vit være*m* osatt*ir* þa em ek þo skylldugr til at hæmna h*an*s æf ek mætta. Enda er *ok* Atila k*onong*r ekki sua mikillar ættar sem var*ir* frendr ruzciamæn*n*. Ok þ*at* er h*ann* het mer ofriði *ok* minu*m* mannu*m* þa ræðomk ek þ*at* allz ekki. *ok* þo at h*ann* hallde vandræðo*m* við oss. þa munu aller sægia at han*n* hævir rangare *ok* at oflitlu hallde kœmr oss var en*n* mikkli styrkr. æf Atila k*onong*r tækr af oss nauðgu*m* þæt er h*ann* bæiðizt.[2]

[1] *Hdskr. har* dirf. [2] *Hdskr. har* bæidizt.

illa myndu þui var*ir* ætmæn*n* hyggia æf þæir vissi fir*ir* at sva skilldi fara. En væl skolu þer mæð oss komn*ir* mæðan þer vilið dvæliazt. en ekki venter mik at yðart ærænde verðr þ*at* sem þ*er* vilið. Margræivin[1] vil nu hæi*m* fara. en Osanct*rix* k*onong*r læiðir h*ann* goðo*m* giafu*m* ibrott. Færr h*ann* afu*nd* A*tila* k*ono*ngs *ok* sæg*ir* h*ano*m at engi von er at h*ann* fae h*an*s dottor.

| Atila k*onon*gr svarar. U 51

61[1] (45). Ða svaraðe atila k*onong*r læigiande. latv*m* hafa barn þ*at* er brækar hæyri aller minir mæn*n* ekki skolu*m* v*er* ræðazt at koma ivillcina land. *ok* huar ridare bui sik. *ok* skolu hynir nu f*re*ista sín. *ok* villcinamæn*n*. skolu vita huart v*er* kvn*n*um at lita var suærð iþ*æi*ra bloðe. æða þola kolld iorn ivaro hollde. nv sem fyrmæir. *ok* þat boð skal koma ihuærs manz hus. aðr en hæi*m* snvim ver. Nu samnazt saman mikill hær man*n*a. *ok* er nu A*tila* k*onong*r albuin*n* at riða i villcinaland a hændr O*sanctrix* k*onong*e | *ok* hæfna þæirar sui- Mb^{1}15
virðin*g*ar er h*ann* fær æigi dottor hans. Lyftir h*ann* nu hærreno*m* ut af Susat *ok* hæv*ir* h*ann* .vi. þushundrað riddara *ok* mikin*n* hærr þæn*n* er særgæ*n*ter hæíta. Nu kœmr han*n* ivillcinaland *ok* bren*n*er *ok* bæler. fær odde *ok* æggiu iv*ir* allt landet. brytr kastala *ok* bren*n*er tún.

Osant*rix* k*onon*gr spyʀ*r* ofrið.

62[1]. Osanct*rix* k*onong*r spyrr nv þæn*n*a ofrið *ok* send*ir* boð isioland eptir skatk*onon*ge sinv*m* asplian *ok* hans brœðrom risunv*m* *ok* vill h*ann* þa fram*m*e. hava mæðan h*ann* byr sin*n* hærr. Ok

[1] *Hdskr. har* Margrævin.

nu mœtazt þæir *ok* værðr þar mikil orosta *ok* man*n*-spæll. Asplian k*onong*r hæv*ir* litit lið. en þo træystir U 52 h*ann* þui val | fir*ir* sakar brœðra sina. Viðolfe mittumstangan var nu lausum slægit. mæð sina mikklu iarnstong *ok* h*ann* lystr abaðar hændr dræpr bæðe[1] mæn*n* *ok* hæsta *ok* mæiðir allt er fir*ir* værðr. Ok værða þæir nv ofliði borner *ok* flya liota þæir. en aðr hava þæir drepet .v. hundrað riddara. æinsaman hævir viðolfr drepet .iii. hundrað. Ok nv rækr Atila k*onong*r þæn*n*a flotta langa læið *ok* dræpr mikit af *ok* sva læypr viðolfr mikit. at engi hæstr fær tækit han*n*. lystr aftr stundum *ok* væitir margu*m* skaða *ok* kœmr nv asplian k*onong*r *ok* brœðr h*an*s risarner afund Osanctrix k*onong*s *ok* sægia h*ano*m at þæir hava enga viðrstaðu mote A*tila* k*ono*nge fir*ir* fiolmæn*n*ez sakar liðs h*an*s.

Osantrix k*ono*ngr feʀ með her sin*n* moti Atila k*ono*ngi.

63[1]. Eftir þat fær Osanct*rix* k*onong*r mæð mikin hær mote Atila k*ono*nge *ok* æigi hæv*ir* h*ann* min*n*a lið en .x. þushundrað riddara *ok* mikin*n* Mb[1]16 hærr annan. Nu hittazt | kono*n*garner. *ok* værðr þar orosta mikil *ok* man*n*skœð *ok* gængr nv viðolfr mittumstangan. sua fra*m* *ok* h*an*s brœðr. at þæir læmia *ok* dræpa allt þ*at* er fir*ir* værðr. *ok* nu liðr adagen *ok* værðr nu Atila k*onong*r ofliði boren*n* *ok* flyr nu at kvælldi askog nokkorn *ok* ivir skogen*n*. En osanctrix k*onong*r rækr flottan*n* til skogsens en skogr er mikill *ok* er h*ann* aflattr at riða. askogen*n*. anattarþele *ok* fir*ir* þui lætr h*ann* ræisa landtiolld sin *ok* hærbuðir *ok* byr þar v*m* nottena. En Atila k*onong*r liggr an*n*anvæg skogsens mæð sin hær þan*n* er vndan kom.

[1] *Hdskr. har* bæde.

| Vm stola her þan*n* er margreivin*n* co*m* at osantrix k*onon*gi. U 53

64[1] (46). En þa er myrkkvazt var netr. þa stændr margræiui R*oðolfr* vpp *ok* fimhundrað riddara mæð h*ano*m *ok* hærklæða sik. Ok riðr nu græivin*n* askogen*n* *ok* ivir skogen*n* *ok* læypa þæir nu alandtiolld Os*anc*t*ri*x k*onon*gs koma aþa ovara *ok* dræpa marga riddara. *ok* aðr en þæir nae uapnu*m* sinu*m*. þa hava þæir drepet sæx .c. man*n*a af þæi*m*. sumt mæð uapnu*m* en su*m*t vndir hæsta fotom. En þa er hær O*sanctrix* k*onon*gs fær vapnu*m* komet fir*ir* sik þa flyr Rodolfr afund A*tila* k*on*-*on*gs *ok* sæg*ir* h*ano*m þæsse tiðænde *ok* biðr h*ann* fara aftr ihunaland *ok* gæta þæss rikis væl. sæg*ir* at æigi munu þæir mæira þar fa syst at sin*n*i. K*onon*gren þackar hano*m* væl *ok* þiggr þ*æ*tta rað *ok* fær nu aftr isitt riki *ok* stændr nu kyrt vm rið mioklanga. sva buit. at huarge þæira hæriar a annan.

Nv ætlaz margreivin*n* til mikilla svika við osantrix k*onon*g.

65[1] (47). Þat er æitt sin*n* at en goðe sendematðr græivi roðolfr sæg*ir* sinv*m* h*æ*rra Atila k*on*-*on*ge. at h*ann* vill hava or hirð hans. þriu .c. ridd*a*ra. þæira er vaskazter væræ. *ok* þar mæð broðor son k*onon*gsens osið *ok* | braut vill han*n* riða *ok* Mb[1]17 æigi kvæðr han*n* sin þurfa fyrr at venta en þriggia vættra fræste. k*onon*gren gerer sva sem h*ann* bæiðizt fær hanom lið *ok* mikin*n* hærr ser til fylgdar.

Rodolfr fe*rr* i vilcinaland.

66.[1] Riða þæir nu ibraut. visar margræivi Roðolfr læið *ok* lætr þat orð ifra fara. at h*ann* skal riða væstr ispaníaland. at bitðia þar Atila k*onong*e kono. dottor k*onon*gsens þæss er þa reð fir*ir* spania.

En h*ann* riðr hælldr ivillcinaland. huæria nott æftir
aðra. skogalæið *ok* obygðir *ok* villistigu. en vm daga
U 54 sova þæir *ok* æigi letta þæir sin*n*i færð | fyrr en
þæir koma iriki O*sanctrix* k*onon*gs i æin*n* mikin*n*
skog. skamt ifra k*onon*gs hæimili. Þar biðr Roðolfr
margræivi þa sina fælaga gæra ser h*us* *ok* goð hær-
byrgi *ok* flytia þan*n*eg til sin af hæraðom alaun-
ungu vistir *ok* þ*at* sem þæir þurfu at hava *ok* osið
biðr h*ann* fir*ir* þæim raða. mæðan h*ann* er ibrotto.
ok sva ger*ir* han*n*. Nu riðr Roðolfr abraut æin*n*-
saman*n* *ok* kœmr til hirðar Osanct*rix* k*onon*gs *ok*
torken*n*ezt sem mæst ma h*ann*. Nu gængr h*ann*
fir*ir* O*sanctrix* k*onon*g. þa er han*n* sat ivir matborðe
ok hæv*ir* siðan hott *ok* h*ann* kvæðr k*onon*gen
bliðrlæga.

Rodolfr kœmr ivilcinaland oc kallaz Sigvrðr.

67[1] (48). K*onon*gren*n* spyrr huatman*n*a h*ann*
er æða huaðan h*ann* kom. æða huart han*n* vill.
Han svaraðe ek hæiti Sigurðr *ok* sœke ek a yðarn
fund h*œr*ra *ok* bioða vil ek yðr mina þionosto. þa
svaraðe O*sanctrix* k*onon*gr. þu mæler sem hynir
var*ir* ovinir. *ok* þu vær*ir* æigi olikr margræiva
Roðolfe sendeman*n*e A*tila* k*onon*gs. er drap af oss
.vi. hundrað ʀidd*a*ra æina nott *ok* launaðe oss sva
gæver *ok* þa sœ*m*d er ver gerðo*m* h*an*s hær. þa
U 55 svar*ar* Sigurðr. ækki kan*n* ek roð|olf þ*at* þo hællzt.
at mikit angr hæv*ir* h*ann* mer gort sem margu*m*
Mb¹18 atðru*m* | *ok* markt niðings værk hæv*ir* han*n* vnnit fir*ir*
sak*ir* Atila k*onon*gs. En fœddr var ek ihunalande
ok var ek mæð melias[1] k*onon*ge marga daga igoðo
ivirlæte *ok* er ækki þæss at dylia. at ek var

[1] *Hdskr. har* asmelias; *fejlen skyldes vel indflydelse fra det nedenfor stående* amelias *(præpositionen* a + melias*).*

amote yðr þa. allt er ek matta. mæðan er yðart osætte stoð. En þa er Atila k*onong*r stæig til rikis ofir*ir*-syniu *ok* sigraðezt amelias k*onong*e. þa villda ek æigi þiona h*an*om ne ængi annara min*n*a brœðra. þui at ek aflatte alla þa. En þa er Atila k*onong*r sa *ok* fan*n* at ek villda æigi h*an*om þiona. þa tok h*ann* af mer æignir minar *ok* allt fe *ok* drap brœðr mina fiora *ok* sialfan mik gærðe h*ann* utlægan. En ek gærða litlar hæmdir amote. drap ek .c. man*n*a fir*ir* h*an*om *ok* sa ek nu ængan annan min*n* kost venna en sœkia ayðarn fund. til miskun*n*ar. slikrar sem þer vilið mer væítt hava. *ok* er nu mitt rað a ytðru vallde. ven*n*ter mik af yðr þæirar miskun*n*ar at ek níota hælldr Melias k*onon*gs en ek gællda. bæðe af yðr h*œr*ra *ok* sva af yðare drotnengu h*an*s dottor. *ok* æf hon være æigi þa sva ung. er hon skildizt viðr sin*n* faður *ok* alla frendr. þa mindi hon fullgiœrla mik kæn*n*a. væra ek nu *ok* fullfus at þiona h*an*s afspring *ok* yðare tign hælldr en engu*m* hofðingia atðru*m* *ok* þæss villda ek guð bitðia. h*œr*ra sæg*ir* h*ann*. at sua være margræivi Roðolfr komenn ayðart valld sem nu em ek komenn. ok at þ*er* fengeð h*anu*m ambunat sin svik *ok* illgærni*n*g.

Osantrix konongr tecr við sigvrði.

68.[1] Þa mællte Osanctrix k*onong*r. ek ven*n*te goðr matðr sæg*ir* han*n* at græivi Roðolfr gæte sin fir*ir* þui at koma avarn fund. at sva bunu. En væl skallt tu hær komen*n* *ok* þær haf þu þok fir*ir* at þu draft mæn*n* Atila k*onon*gs *ok* aller min*ir* mæn*n* skolu þ*er* væl fagna. | þa mællte Sigurðr æf yðrir Mb¹19
mæn*n* ero val viðr mik þa man mer þ*a*t gott þickia. *ok* vål skal ek þæi*m* þat launa. Nu duælsk | Sig- U 56
urðr þar ihirð Osanct*rix* k*onon*gs tva vætr h*ann* hæv*ir* siðan hott *ok* lezt miok væra oskygn. *ok* aþæssare

stundu hævir h*ann* ekki talat við junkfru. þ*a*t er h*ano*m likar.

nv er Sigvrðr ecki mistrvaðr.

69[1] (49). A þæssare stundu kœmr æin*n* k*onon*gr utan af Svauaralande sa hæitir Norðungr k*onon*gr. han*n* færr at bitðia dottor Osanct*rix* k*onon*gs þæirar er Erka hæit*ir* *ok* ha*n*s mal flyttia marg-er goðer mæn*n*. fram. junkfru sitr iæinv*m* kastala *ok* þar mæð h*œnn*e systir hæn*n*ar bærta en kurtæisa *ok* margar aðrar tignarmæyiar mæð þæim *ok* æigi er karlman*n*um lofat til þæira koma. þa mællte O*sanctrix* k*onon*gr við Sigurð. þik hævi ek ræynt at goðo*m* man*n*e *ok* trulyndum. þik vil ek sænda ikastalan til junkfruar. at flyttia fram ærændi Norðungs k*onon*gs *ok* tala fir*ir* h*œnn*e ha*n*s mal. kurtæislæga sem yðr skorter æigi kun*n*asto til. Sigurðr sæg*ir* at h*ann* vill allt þ*a*t g*er*a er k*onon*gr byðr h*ano*m. Osanct*rix* k*onon*gr *ok* Norðungr k*onon*gr ganga utt aborgaruægen*n*.

Sigvrðr talar við ivngfrv.

70[1] (50). Nv gængr Sigurðr afund k*onon*gsdottor *ok* biðr upplata kastalan fir*ir* ser. Ok er hon væit at hæn*n*ar faðer hævir han*n* þæn*n*eg sændan þa tækr hon val við h*ano*m *ok* bað h*ann* val komen*n*.
U 57 *ok* erttu vitr matðr *ok* listugr. *ok* engi | matðr ko*m* sa fyr til mins faður. er sua listulæga hæv*ir* viðr ser faret sem þer. *ok* ekki foruitnazt þu flæira en þer er lofat. *ok* alldrigi komt þu fyrr avarn fund. þa svar*ar* Sigurðr þ*a*t er ekki titt ivaro lande at
Mb[1]20 matðr gange atal | við junkfru næma k*onon*gr sialfr visi h*ano*m sin*n*a ærænda. *ok* ekki skolu utlænzker mæn*n* tala við vngar mœiar *ok* þa hœværsko nam ek aunga alldre. En fir*ir* þui at k*onon*gren faðer

yðar bauð mer læynt ærænde. við yðr at sysla. þa skolum vit nu talaz við. nockora stund.

Jvngfrv vill tala við Sigvrð.

71.[1] Þa mællte jvnkfru. mín sœta systir bærta. gak utt af kastalanom *ok* allar þer. *ok* skolum vit tvau æin inni væra *ok* skal han*n* sva sysla sitt ærænde. Sigurðr svar*ar* takum vit annat rað. þ*at* er kurtæislægra. gangu vit utt igrasgarð þin*n* *ok* latum alla sia mæga okkat viðrmæle. þa ma k*on*-*ong*ren sia *ok* aller aðrer huat vit hafumk at. en engan grunar huat vit rœðom *ok* engi væit huat rœt er. *ok* ængi matðr vil ek at illa mæle til yðar fir*ir* minar saker. af þui at marger ero illz fusir. til kvæn*n*a at mæla slættilæga ok værðr van*n*læga at gæta sin fir*ir* illum tungum. Nu lætr junkfru taka tvau hœgende *ok* bæra utt igrasgarðen*n* *ok* mællte vist ert tu goðr drængr *ok* mikill skarungr *ok* hœvæskr | matðr *ok* mikkla list namt þu aunga U 58 alldre. *ok* ganga nu utt igrasgarðen*n* *ok* sætiazt vndir æitt apalldrstré. þa var fagrt væðr *ok* solskin*n* blitt. Konongarner sitia aborgarvæggeno*m* *ok* varo bliðir *ok* hyggr Norðungr k*onon*gr. at Sigurðr tale hans mal. en h*ann* Sigurðr þikkizt æiga skylldare ærænde at sysla. *ok* værðr þui Norðungs k*onong*s ekki getet.

Nv birtir sic Rodolfr.

72[1] (51). Nv tækr Sigurð*r* ovan hotten*n* *ok* mællte. junkfru. Ek svik karla. *ok* ek svik konor. *ok* ek svik Osanctrix k*onong*. *ok* ek svik yðr jvnkfru. Ek em æigi Sigurðr hælldr em ek græivi Roðolfr.| sendematðr Atila k*onong*s. gær h*ann* vin Mb[1]21 þin*n* *ok* h*œr*ra. *ok* tak han*n* þer til man*nz*. þa mun han*n* gæva þer lond *ok* riki *ok* marga kurtæisa

riddara. storar borg*ir* *ok* morg pæll. *ok* rikir hærtogar. skolu þik læiða *ok* upphallda þinv*m* klæðom. Ok siolf skalltu væra drottne*n*g allz hunalandz *ok* allar þinar mœiar skolu væra rikra man*n*a dœttr *ok* draga dyr pæll.

Nv ken*n*ir jvnfrv Rodolf.

73.[1] Þa svaraðe junkfru af micklum moð *ok*
U 59 kallar mín sœta systir bærta sæg*ir* hon | kom hingat *ok* hæyr þæssa manz ærænde. bærta gængr þængat *ok* spyr huat hon vill. Erka svar*ar*. hær er æígi Sigurðr. sem han*n* sægir. h*ann* gængr nu igægn at han*n* er hælldr græívi Roðolfr. sendematðr Atila k*onon*gs. han*n* svæik mik *ok* min*n* faður *ok* nu flytr han*n* mal Atila kono*ngs*. Gak nu eptir minu*m* fæðr. *ok* skal nu dræpa h*ann* fir*ir* þui at h*ann* drap a æinu*m* vælli .v.[1] c. riddara mins faður *ok* þar f*irir* skal h*ann* idag uppi hanga. En*n* mællte Græivi Roðolfr. gær sem ek bið junkfru. lægg ast við A*tila* k*onon*g[2] *ok* vær drottne*n*g iv*ir* þui riki er atte þin*n* moðorfaðer Melias k*onon*g*r* *ok* en vnga bærta þin syst*ir* skal v*æ*ra min kona imikilli sœmd *ok* goðo ivirlæte.

Bærta mælir.

74.[1] Þa mællte bærta junkfru sæg*ir* hon. þu ert k*onon*gsbarn ecki skalltu rœgia ne ropa utlænzkan man*n*. mæðr þui at han*n* er komen*n* ayðart valld. þat er yður tign. lat h*ann* fara huart er han*n* vill. En sæg mer systir mællto þer æigi þat æitsin*n*i. æða huat þæssom orðom. Hin*n* hællgi guð ihimnv*m* væít þu mer þa bœn at ek sia drottne*n*g allz hunalandz. Nu er þ*a*t fra*m*komet er þu

[1] *Hdskr. har måske opr. haft* vi. [2] *Hdskr. har* konongs.

þat *ok* hæv*ir* nu guð væit þ*er* bœn þina. rœg | æigi Mb¹22
vtlænkzkan[1] man*n*. vær drotni*n*g Atila k*onon*gs. en ek vil fara mæðr þer. Ok aðr en þærta hæfði mællt sitt ærænde. þa villdi Roðolfr braut ganga *ok* hyggr at hon muni sægia k*onon*genom sem hon het.

Jvngfrv vill eigi rœgia[2] margreifanv*m*.

75.[1] Þa kallar jvnkfru aroðolf hæyr þu goðr ridd*a*re gak æigi sva skiott ibrott. ek væra vil drotni*n*g Atila k*onon*gs *ok* æin*n* gullring sæl ek þer at væði. *ok* val skolu vit min systir. læyna yðare hærvist fir*ir* minu*m* fæðr. en þer sætið rað til varar brottfærðar.

76[1] (52). | Nv gængr Sigurðr ut af kastalano*m* U 60
ok iborgena fir*ir* k*onon*gana. *ok* hava þæir sett alla þ*æi*ra viðrœðo.[3] Þa mællte Norðung*r* k*onong*r Goðe vinr. have þer af trunaðe rekit vart ærænde *ok* æf þ*er* haveð þat val til lycta læitt þa skal ek þer þ*a*t val launa. þu skallt væra min*n* jarll iminu riki. iv*ir* margum kastalo*m* *ok* mikklu riki. Þa svaraðe Sigurðr h*ær*ra af trvnaðe sagðe hon mer at hon vill æigi aþæssom tolfmanaðom giftazt æða mann taka. *ok* at væði fæk hon mer sin*n* gullring. *ok* se hær nu ringen h*ær*ra. En ærændet gat ek æigi bætr flutt. *ok* sva hialpe m*er* guð at ek hævi syslat af allre min*n*i kvn*n*asto. Ok þat hyg ek at far æin*n* skuli bætr sysla ærænde iokun*n*u lande. æða diærflægra utlænzkr matðr. fir*ir* sva tigurlægo*m* man*n*vm. Þa svaraðe Norðu*n*gr k*onong*r *ok* kvazt þæss gærna vilia biða. *ok* biðr h*ann* hug a læggia. at þætta kœme fram a tolf manaða freste. *ok* hæitr

---

[1] *Sål. hdskr.* [2] *Hdskr. har* rœgi. [3] *Hdskr. har* viðrœðor.

hanom sinni vinatto. æf þætta syslazt. *ok* riðr nu Norðungr k*onong*r hæim.

77[1] (53). Osanctrix k*onong*r sitr isinu hasæte *ok* kallaðe til sin sigurð. *ok* þa er h*ann* kom firir hasætet. Mb[1]23 þa mællte k*onon*gren. goðe vinr | þu hævir hær veret U 61 i | minu riki nv tvavætr *ok* nu hævi ek þat ræynt. at þu ert kurtæisare riddare *ok* hœværsk*ar*e en flester aðrer hær innan hirðar. *ok* þu mant væra rikr matðr. iþinu lande *ok* goðrar ættar. *ok* vil ek gæva þer nokkot. riki æf þu villt hær dvalst hava. Þu skallt v*ær*a hirðstiornar matðr in*n*an hirðar *ok* skipa k*onon*gs malom *ok* riða m*æð* hærr at væria landet. þa svaraðe Sigurðr *ok* þakkaðe k*onon*ge sit boð. *ok* þat lezk han*n* taka vilia. En þ*at* harmar mik h*ær*ra at ek fæ æigi golldet þat Atila k*onong*e. er han*n* drap brœðr mina *ok* rak mik ibraut fra minu riki *ok* allre sœmd. *ok* sva mindi m*er* gevezt hava. æf ek hæfða æigi sva goðan hofðingia hæimsott. sem nu hævi ek. *ok* fiarkomen være Atila k*onong*r at v*ær*a hofðingi allz hunalandz. En han*n* hæv*ir* allz ekki iskipt vm riðir huassu morg rangyndi h*ann* hævir fram*m*e hofð. oll hava h*ano*m þau væl lytt. ner sem han*n* fær hæfndir fir*ir*. þa svar*ar* Osanctrix k*onong*r. hamla man hano*m* vm siðir ver skolum vittia h*an*s ihunaland. þa sagðe Sigurðr. iþæiri villda ek gærna væra. En ek a æinn broðor h*ær*ra sa hæitir Alebrandr. er allra man*n*a er kurtæisaztr *ok* bæzt man*n*aðr. vm alla luti. en han*n* var þa sar er vit skildumk. En þau sar laut h*ann* af Atila k*onon*ge. En þ*at* þyckir mer illa at han*n* kœmr æigi ayðarn fund *ok* þiona yðare tign. Nv vil ek biðia yðr h*ær*ra at þer geveð mer orlof at fara æpt*ir* h*ano*m. k*onong*r læyfir hano*m* þæssa færð.

Greivi Rodolfr riðr til sin*n*a man*n*a.

78[1] (54). Riðr nv Græivi roðolfr abraut sa er Sigurðr kallaðezt æin*n*saman*n* iskogen*n*. afund sin*n*a man*n*a. *ok* hava þæir væl | halldet sik þar. Nu Mb[1]24 mæler Græivi Roðolfr til Osið. broðor sunar Atila k*onong*s. þu skallt riða mæð mer til hirðar Osanctrix k*onong*s. *ok* þ*at* hævi ek þar sagt at þu ært min*n* broðer. *ok* sva skalltu sægia *ok* kallazt þu Alebrandr. Osið biðr han*n* raða. Nu riða þæir afund Osanct*rix* k*onong*s *ok* ganga nu fir*ir* h*ann* *ok* hæilsa hano*m* væl *ok* vægelæga. *ok* h*ann* | tækr við U 62 þæim mæðr bliðu *ok* mikilli tign *ok* ekki þikkir konongenom Sigurðr hava mæira sagt fra brœðr sínum en h*ano*m synizt at væra muni. Nu ero þæir þar vm rið igoðom fagnaðe. sva lenge sem þeím likar.

Greifi Rodolfr sendir jvngfrv boð.

79.[1] Eitt kvælld sende Sigurðr sin*n* trunaðar man til junkfru *ok* sagðe at hon skilldi buin v*œr*a a .vií. natta fræste. *ok* hænar systir bærta. mæðr allum sinu*m* hinum dyrstu gripum. Nu liða þær siaunetr. *ok* æitt kvælld er k*onong*r var sofnaðr *ok* aðr miok drukkin af víní *ok* aller h*an*s mæn*n*. þa taka þæir Sigurðr *ok* Alebrandr *ok* bua sæx hina baztu hæsta *ok* riða at kastalanom. *ok* þa ero þær bunar mæðr alla sina hina bæztu gripi *ok* læggia a þæssa hæsta suma. en sumu*m* riða þau. *ok* fara þau utt af kastalano*m*. *ok* riða alla þa nott *ok* allan þæn*n* dag æptir *ok* æigi letta þæir fyrr. en þæir koma iskogen*n* til sinna laxman*n*a. *ok* hava þæir nu fim .c. man*n*a goðra Riddara. vænda nu ihunaland *ok* þikkiazt nu væl arnat hava.

O*santrix* k*onong*r spyR*r* at dott*ir* h*ans* er brotv.

80[1] (55). Nv værðr O*sanctrix* k*onong*r var viðr þæsse en mikklu svik *ok* velar *ok* værðr avarræiðr. samnar nu mikklum hærr *ok* færr *ok* eptir þæim.

Ok þæssa værðr græivi roðolfr varr *ok* h*an*s mæn*n*
ok sia nv at æigi værðr kostr vndan at flyia. enda
ero *ok* engi fong aviðrtaku eigi er *ok* sem til griða
Mb^{1}25 se at læíta. *ok* fir*ir* þui at ekki var til | þæira gort.
U 63 Ok flyia nu til æins kastala *ok* komazt iþan*n* | kast-
ala. Ok þar sæzk vm O*sanctrix* k*onong*r mæð sin*n*
allan hær ræisir valslœngior *ok* væita storar at-
gangur kastalano*m*. En þæir væriazt val *ok* drængi-
læga. Ok nu a Græivi Roðolfr viðr sina mæn*n* tal
ok sæg*ir* at þæir ero van*n*læga viðr komner. sem
var. *ok* spyrr æf nockor være hans man*n*a sva val
at ser gor æða hugaðr at træystazt mindi at fara
afund Atila k*onong*s *ok* sægia h*an*om var van*n*dræðe
ok huær er þæssare færð kœmr alæiðis sva at oss
værðr at nokkoru*m* hialpu*m*. þa skal mikit h*an*s
mætorð væra.

sendimen*n* margrevans.[1]

81[1]. En til þæssarar færðar bioðazt tvæir hinir
frœknazto riddarar riða nu utt af kastalano*m*. æina
huæria nott imikklu myrkri. *ok* værða varðmæn*n*
O*sanctrix* k*onong*s varer viðr þa *ok* hyggia at þ*æi*ra
svæinar se. er sva diærflæga riða v*m* netr *ok* kom-
azt sva utt fra landtiælldum k*onong*s *ok* letta
alldrigin fyrr en þæir koma afund Atila k*onong*s
ok sægia h*an*om allan atburð afærð græivans. Nu
er Atila k*onong*r hæyrir þ*œ*tta. þa mællte h*ann*.
Alldrigin hæyrða ek sagt ifra þui likum riddara sem
græivi roðolfr er *ok* mikkla sœmd hæv*ir* h*ann* mer
nu vnnit æf ek fæ nu sialfr til gætt. skal *ok* æigi
sia væiði or hondom ganga mæðr þui at sua væl
er ihændr boret sem nu er. Bui sik nu aller minir

---

[1] *Bogstaverne mellem* e *og* ns *er utydelige i hdskr.*

mæn*n* *ok* farum at væita græivanom lið. *ok* þar samnazt saman ovigr hærr.

Atila k*onon*gr lyptir her sinvm vt af svsat.

82[1]. Þæssom hærr lyftir Atila k*onong*r utt af Svsat *ok* færr til moz við margræivan*n*. Ok iannan stað er at sægia fra viðrskiptum O*sanctrix* k*onon*gs *ok* græivans *ok* Osiðz þæir bæriazt huærn dag. | *ok* sva sottoz þæir fast at af O*sanctrix* k*ononge* *ok* h*an*s liði var fallet .ccc. riddara. *ok* kastala mæn*n* hava latet .lx. ʀidara. Nu koma mæn*n* skyndilæga afund O*sanctrix* k*onong*s *ok* sægia h*an*om. at Atila k*onong*r atte skamt til kastalans mæð ovigan hærr. Nu ser O*sanctrix* k*onong*r at h*ann* hæv*ir* enga viðrstaðu mote A*tila* k*onon*ge iþat sin*n*. fir*ir* sakar | liðfæðess er h*ann* hafðe þa. þui at brað*om* var boret. eft*ir* þæi*m* at fara. at k*onon*gr fæk min*na* liði samnat. en þurft hans gægndi. þa reðo raðgævar Osanct*rix* k*onong*s h*an*om. þat at han*n* skilldi flyia *ok* samna ser liði *ok* fara ahændr Atila k*ononge* mæð œren*n* styrk. annat sin*ni* *ok* þæssor rað tækr O*sanctrix* k*onong*r *ok* lætr blasa til brautfærðar *ok* upp taka landtiolld *ok* flyia nu abrott. Nu ser þ*æ*tta ɢræivi ʀoðolfr *ok* aller kastala mæn*n*. *ok* vita þikkiazt þæir vm færð Atila k*onong*s laupa þæir nv ahæsta sina *ok* riða utt af kastalano*m* *ok* dræpa af liði O*sanctrix* k*onong*s .cc. riddara. Ok þa hæyra þæir mikit hærop *ok* vapnabrak af liði A*tila* k*onong*s *ok* luðra gang. *ok* huærfa nu aptr.

Mb[1]26 — U 64

Atila k*onon*gr finnr ɢreifa R*odolf*.

83[1] (56). Fin*n*azt þæir nu Atila k*onong*r *ok* græivi roðolfr *ok* Osið *ok* fagna huar*ir* aðru*m* væl. Fær nu A*tila* k*onong*r hæim isit riki. mæð mikilli sœmd.

Gerer nv dyrlæga væizlu. mæð allu*m* eno*m* baztu fongum. er ivaro landeno. *ok* fær nu Ærka dottor Osanct*rix* k*onong*s. En Roðolfe giftir h*ann* bærtv ena kurtæisu hæn*nar* systur. *ok* mikit riki. gæfr han*n* h*ano*m *ok* huær matðr lovar h*an*s færð *ok* list *ok* slœgð er spyr til. Nu er Erka drottni*n*g allz hunalandz. En Margræivi Roðolfr. hæv*ir* en*n* mæsta mætnað af A*tila* k*onon*ge sem vært er. Hæðan ifra er langa æve mikill ofriðr. milli hunalandz manna *ok* villcina m*anna* *ok* storar orostor.
Mb¹27 sem | hæyra ma aðr en þæssare sagu luki. Ok þæssor varo oll uphof at allum þæira van*n*dræðom. er nv ero sogð. En saga þæssor vikr nu ifra viðratto þ*æi*ra Atila k*onong*s *ok* Osanctrix k*onong*s *ok* Rœðer nv vm aðra mæn*n* um rið. en hær kœmr þo fram aðr en lvki. þæssare sagu. mæð allu.[1]

U 65 | her segir vm vaða risa faðvr velent.

84[1] (57). Vaðe risi er asiolande svnr villcinus k*onong*s *ok* siokononar sem fyr var fra sagt. at bvum þæim sem faðer h*an*s gaf h*ano*m. Ok ekki er þæss getet at h*ann* have baratto matðr veret nema vnat viðr þ*at* er hans faðer gaf h*ano*m. þægar firir andværðu. Vaðe risi atte son *ok* hæitir velent. þa er h*ann* .ix. vætt*ra* gamall. er vaðe vill at h*ann* neme iþrott nokkora. Spurt hæv*ir* h*ann* til æins

[1] *Her ender „Vilkinasaga"; det følgende foreligger i* Mb, A *og* B; *da* ABs *tekst afviger stærkt fra* Mbs, *trykkes den som undertekst, medens* Mb *trykkes som overtekst.*

A 35,2; [23. Capitule.[1]

B 20,20; U 65 84ª (57). Vadi Risi atti[2] son er Velent hiet hann var efniligur madur[3] spurt hefver hann til eins smidz

[[1] B Cap. XVIII. [2] B *tilf.* einn. [3] B *tilf.* og.

smiðs. ihunalande sa hæit*ir* mímir. *ok* er h*ann* allra man*n*a hagaztr. Ok þingat fær Vaðe risi. mæð son sin velænt *ok* fæk ihond mími at h*ann* skal kæn*n*a hanu*m* iarnsmið. Siðan færr Vaðe risi hæim i sioland. til bua sin*n*a. I þæn*n* tið var mæð mimi Sigurðr suæin*n* *ok* gerer margt illt hans smitðiusvæinu*m*. barðe þa *ok* bæysti.

Þa spurði | Vaðe risi at hans son velænt var U 66
illa læikin*n*. firir Sigurði *ok* gerer æptir hano*m* *ok* kœmr h*ann* hæim isioland. Ok nu hævir velænt veret ihunalande þria vætr. *ok* er h*ann* nu .xíi. vætra gamall. Han*n* dvælst hæima .xii. manaða *ok* þockazt huærium man*n*e væl. *ok* allra man*n*a er h*ann* hagaztr. (58). Vaðe risi spyr[1] or siolande

[1] *Hdskr. har* spur.

---

i Hwna lanndi sa[1] hiet Mimer hann var allra manna hagastur. [þangat fer Wadi[2] med son sinn[3] og fær hann i hønd [Mima til þess ath[4] skal kienna honum jarnsmíd.[5] siþann fer wadi[6] heim[7] til bua sinna j þann tíma var med Mima[8] Sigurdur sveinn og gerdi margt illt hans sveinum og þat spyr Wadi Risi hversu hans son er[9] bardur og opt illa[10] leikinn fyrer Sigurdi sveini. Nu fer hann[11] annat sinn [i Hunaland[12] epter Velent syni sinumm og hefuer hann[13] aptur i Sioland[14] ok nu hefur Velent vered i Hunalandi þria vetur og er hann nv xv vetra gamall og dvelst nu[15] heima med fedur sínumm xij manudi og þokkast hann vel hverium manni. og allra manna er hann hagastur [þeirra er þa voru til.[16]

[1] B er. [[2] B Nu fer Vade rise i hunaland. [3] B *tilf.* Vielint. [[4] B Mimer, ad hann. [5] B jarnsmijde. [6] B *tilf.* rise. [7] B *tilf.* j Danmørk. [8] *sål. rettet for* A Muma; B Mijmer. [9] B var. [10] B *tilf.* ut. [11] B Vade rise. [[12] B *mgl.* [13] B med sier. [14] *sål.* B; A Saxland. [15] B *mgl.* [[16] B *mgl.*

huar bua tvæir dværgar iæinu bærge er hæítir kallava. þæsser dværg*ar* kvn*n*u bætr smiða af iarne. en engi aðrer huarke dværgar ne mænzkir mæn*n*. Væl kvn*n*u þæir at gæra allzkonar iarn sværð *ok*
Mb^{1}28 brynniur *ok* hialma. af gulli *ok* af | silfri. kun*n*u þæir at gæra allzkonar gærsimar *ok* af huærium lut er smiða ma. þa kunnu þæir at gæra huat sem þæir vilia gortt haua.

Nv tecr vaði risi svn sin*n* velent oc lætr en*n* fara til smiðar.

85[1]. Nv tækr vaðe Risi son sin*n* velænt *ok* færr hæíman *ok* kœmr til Grœnasundz. ok þa er þar ekki skip. ivir at flytiazt. sundit. *ok* bæið han*n* þar vm rið. Ok nu tækr han*n* svæinin*n* *ok* sætr a oxl ser *ok* væðr ivir svndit. en þat var nív alna

---

[Fra Vada Risa.[1]

U 66 (58). | Vadi Risi spyr nu[2] vr Hunalandi huar bua dvergar ij j einu bergi er[3] heitir Ballofa. þessir [dvergar kunnu[4] betur ath smída vr[5] jarni enn enger[6] adrir [hverki dvergar nie menn. Vel kunnu þeir ath giora bædi jarn og[7] sverd og hialma og[8] af gulli og silfri kunnu þeir [smída allskyns[9] gersimar, [og ur hvorium hlut er smijda skal, kunna þeir giøra[10] hvad er þeir vilia.[11] 85[a]. Nu tekur Vadi sinn son Welent [og fer þar til[12] er hann kemur [til þessa sunds[13] er Grønasund hiet og fær sier þar ecki[14] skip yfuer sunndit og beid leingi og wmm sider leggur hann son sinn a øxl sier og vedur[15] yfuer sunndit. enn þad [er

---

[[1] B Cap. XIX. [2] B *mgl.* [3] B og bergid. [[4] B kunna. [5] B af. [6] *sål. rettet for* A wnger; B aller. [[7] B menn og dvergar, þeir giøra allzkonar hlute, bæde brynjur. [8] B *mgl.* [[9] B giøra allz konar. [[10] A *mgl.* [11] B villdu. [[12] B fer
B 21 sijdan leid sijna | til þess. [13] *sål. rettet for* A lanndz. [14] A *mgl.* [[15] B vid eitt sund er heiter Grønasund, og er hann kiemur þar fær hann ecke skip, og er hann hefur langa hrijd beded, so hann feck ecke far þa tekur hann sinn son Wielent og setur a sina øxl, og nu vedur hann.

diupt ok ecki er af þæira færð at sægia. aðr en þæir kœme til bærgsens. vaðe risi hittir þæssa dværga *ok* mællte viðr þa *ok* sægir at þar hæv*ir* h*ann* son sin*n* velænt. *ok* vill at þæir take þan*n* svæin til sin. æina tolf manaða *ok* kenne hanu*m* allzkonar smið. en h*ann* vill gæva þæim sva mikit gull sem þæir værða asatter. Nu sægia þæir dværgarner at þæir munu taka viðr þæssom svæíní *ok* kænna h*ano*m allzkonar haglæik. æf vaðe risi vill gæva þæim MORK gullz. *ok* þat vill h*ann* *ok* fær þæg*ar* ihændr þæím. *ok* nu læggia | þæir stæfnu- U 67
dag a .xíí. manaða fræste i huærn tima er h*ann* skal koma æptir svæíninum. *ok* þætta kaup er nu gortt mæð fullnaðe.

Vaði risi kœmr eptir syni sinv*m*.

86[1-2] (59). Vaðe risi fær nu hæim isioland. en velænt er æptir *ok* næmr smið. *ok* sva er han*n* næmr at huætvitna smiðar h*ann* er þæir gæra fir*ir* hano*m*. *ok* sva val þionar h*ann* dværgonum at þa

---

ix alna diup.[1] han*n* kiemur til Ballofa og hitter þar[2] dvergana og seiger [ath þar hefuer hann[3] son sinn Velent og vill ath þeir taki vid honum xij manudi og | U 67
kienni honum allskonar [smíd og muni gefa þeim allmikit gull. enn þeir mæla vid mork gulls. þeir nefna nv dagh[4] þa er xij manuder eru lidnir nær hann skal koma epter sinum syni. þetta kaup | er nv fast. 86 [a] A 36
(59). Nu fer Wadi heim i siolannd enn Welent er suo næmur [ath smidinne[5] og suo vel þionar hann dverg-

---

[[1] B var x alna diupt, og so kiemur hann framm sinne ferd, og er ecke afsagt hannz ferd firr enn. [2] B *mgl.* [[3] B þeim sig vera kominn med. [[4] B smijdar, enn hann mune giefa þeim so myked gull sem þeir werda asatter. Nu seigia dvergar ad þeir mune vid taka þessum sveine og læra hann a hagleik ef Vade giefur honum mørk silfurs. þeir leggia nu stefnudag. [[5] B og ad smijde.

er faðer h*an*s kœmr æptir hano*m* at rettom kaupmala þæíra. þa vilia þæir h*ann* æigi braut lata fara. Ok nu bitðia þæir vaða risa at svæínnen skuli þar væra aðra .xii. manaða. Ok hælldr en velænt fare abraut þa vilia þæir gæva aptr þa mork gullz. er þæir toko fir*ir* hann*n*. *ok* vilia þæir kænna h*ano*m halvu mæíra haglæik en fyr hæv*ir* h*ann* nomet. Ok þæn*na* kost þiggr v*aðe* risi. ok nu iðrazt dværg-
Mb²29 arner er þæir skolu sva dyrt kaupa hans[1] [þionasto. Nv mæla þeir við vaða risa oc segia sva ef h*ann* kœmr eigi i rettan stefno dag eftir syni sin*om* at þa skvlo þeir i leyfi hafvð hans af hoggva. oc þen*na* kost þiggr vaði risi. oc vill nu heim fara.

her fin*n*az þeir siðarsta sin*n*i vaði risi oc velent.

87.[2] Nv kallar vaði risi sun sin*n* velent til sin oc biðr han*n* fylgia ser vt af bergino oc sva gerir han*n*. Nv rœðaz þeir mart við. vaði risi hafði eitt

[1] *Med* hans *ophører første hånd i* Mb, *og anden hånd begynder med* þionasto.

unumm ath þeir vilia hann ei j brott lꜳta[1] þa er Wadi kiemur epter honum og bidia nv ath sveinninn skuli[2] þar vera [og helldur enn hann fari i brott vilia þeir aptur giefa mørk gulls og þat þiggur wadi og skal hann nv þar vera[3] adra xij manudi og leggia enn[4] med sier annann[5] stefnu dagh.[6] dvergum þikker illt[7] ath kaupa sua dyrt hans þiónustu og mæla svo. Ef þu[8] kemur ei epter syni þinumm[9] þann dagh er [stefndur er[10] þa
U 68 skulu vid afhoggua [i leyfui[11] hans høfud. 87[a]. Nu | kallar Wadi Velint ꜳ einmæli og ganga [i brott af

[1] B *tilf.* fara. [2] B skal. [[3] B *mgl.* [4] B nu. [5] B *mgl.* [6] B *tilf.* og giefa nu vada adra mørk silfurz til þessa. [7] B þo illa, ad þeir verda. [8] B Vade. [9] B sijnum. [[10] B vid kvadum a. [[11] B med frij.

sverð. oc han*n* tecr þat sverð oc stingr i eitt riskiaʀ sva at ecki ko*m* vp a. þa mælti han*n* til velent. ef ec kœm eigi til stemnv þeiʀ*r*ar sem nv er mællt var a milli oc kan*n* þvi nockot at brigða oc vilia dvergar þessir hafa lif þitt. þa tac þetta sverð oc ver þec vel oc drengilega betra er þat en vera myrðr af | tveim dvergo*m*. oc þat vilda ec at frændr U 68 varir segði at ec hefða heldr vp alet svn en dottor þar sem þv ert en ec man eigi sva til ætla at ec koma eptir stefno dag þan*n* er nv er raðin*n*.

Vaði risi feʀ*r* heim i sioland.

88.[2] Þa skiliaz þeir frændr oc feʀ*r* vaði hei*m* til bva sin*na* en velent gengr in*n* i bergit til dverg-an*na* oc nemr nv halfo betr en fyʀ*r*. oc aðr en letti þa kan*n* velent allan þan*n* hagleic er dvergarnir kvn*no*. Oc þo þionar han*n* þei*m* vel oc goð þyckir dvergono*m*[1] hans þionasta. en þo afvndar þa mioc hv*er*so hagr han*n* er orðin*n*. oc þat gera þeir ser

[1] *Hdskr. har* dverono*m*.

bergi.[1] Nu tekur Wadi eitt sverd og stingur nidur[2] i jordina [vnder eitt kiaʀ suo ath ekke kom vpp ogh mællti[3] vid Welent. Ef ek kemur ei til stefnu þann dagh sem mællt er og vilie dvergar hafa þitt líjf[4] tak þetta sverd og ver þig[5] dreingiligha. 88[a]. Nu skiliast þeir og fer Wadi heim til bua sinna. Enn welent [nemur nu halfu meira hagleik enn fyʀ[6] og ædr enn liette kann hann ath giaura [allann þann hagleik er dvergar kunnu[7] og þo þionar hann þeim vel og þikker þeim[8] god hans þionosta. enn miog[9] aufunda þeiʀ hversu hagur hann [er vorþinn[10] og þo hyggia þeir ath

[[1] B þeir ut af bergenu. [2] B *mgl.* [[3] B so ei kom upp. Nu mællte hann. [4] B *tilf.* þa. [5] B *tilf.* vel og. [[6] B fer til dverganna, og var halfu meir hagare enn firr var hann. [[7] B allt hvad þeir dvergar kunnu giøra. [8] B dvergum. [9] B helldur meir. [[10] B skal vera.

i hvg at han*n* man eigi lengi sins hagleics niota þvi at þeir eigo veð a lifi hans. (60). Nu liðr a þessi tolf manoðr. þa vill vaði risi fara eftir syni sino*m* helldr fyʀ*r* en siðaʀ*r* firir þvi at long var leið en han*n* vill eigi coma eptir stemnv dagen*n*. Oc heiman feʀ*r* han*n* oc feʀ*r* nv bæði dagfari oc nattfari oc com þrimr dago*m* fyʀ*r* en mælt var. oc var nv lvct bergit firir hano*m*. oc comc han*n* eigi in*n*. oc legz niðr eins staðar at bergino oc vill þar biða til þess er vpp er loket berget firir hano*m*. En af
U 69 þeiʀ*r*i hin*n*i akafv ferð er han*n* hafði farit þa var | han*n* mioc moðr orðin*n*. oc firir þa soc sofnar han*n* oc sœfr mioc fast oc lengi oc ecki er han*n* illifr liggr nv sem comin*n* er oc rytr sva at langt matti heyra oc þa gerir regn sva mikit at fvrða var at.

hann [skal ei[1] niota síns hagleiks fyrer þui [ef þeiʀ eigu ath ræda fyrer hans høfdi.

24. Capitule.

(60). Enn[2] er lidner eru þeir[3] xij. manuder þa vill Wadi[4] fara epter syni sinumm, og fer [hann alla[5] leid til þess er hann kemur j þann stad er stefna[6] var logd þeirra i milli og fyrer þui ath leidinn var løng enn hann villdi ei koma epter stefnuna þa voru [enn epter[7] iij dagar þess er þeir haufþu aqveþit.[8] og þat
A 37 berg var svo lukt ath eingi wæn var | [ath hann mætti þar[9] innkomast. hann legst[10] nidur [vnder fialls hlídina[11] og vill þar bída þess er[12] vpp var lokit bergit.[13] enn þuiad[14] hann hafdi geingit mædiligha[15] langa leíd sofnar[16] hann fast og [gerist regn suo mikit 89[a]. ath i þessu

[[1] B skule ei lenge. [[2] B ad þeir eiga ved a hanns høfde, og. [3] B *mgl.* [4] B *tilf.* rise. [[5] B alla sijna. [6] B stefnann. [[7] B til. [8] B *tilf.* sijn i millumm. [[9] B til hann munde. [10] B *tilf.* nu. [[11] B j fiallenu einhvørstadar. [12] B *tilf.* ad høndum kiemur og. [13] B bergenu. [14] B med þvi. [15] B hrædelega. [16] B þa sofnade.

her segir vm davða vaða risa.

89.[2] I þesso bili kœmr landskialfti mikill oc leysir or fiallino ofan | eina scriðo með vatni oc Mb²30 viði grioti oc moldo oc mikilli iorðo *oc* leypr ivir risan*n*. oc lætr vaði sva sitt lif. (61). Nv er kominn stemno dagren*n*. þa lvka dvergarnir vp*p* bergino oc hyggia at ef vaði risi væri komin*n* eptir syni sino*m* velent. Velent gengr nv vt. scygnir at feðr sino*m* oc ser han*n* hv*er*gi. oc gengr ieina fialz lið oc ser hvar nylavpin var ein scriða. oc kœmr hano*m* i hvg at sv skriða man firir farið hafa feðr hans oc ser at eigi er þar gott til hemda at leita oc min*n*iz a hvat faðir hans hafði raðit hano*m* aðr þeir skilðizt. hyggr nv at hvar er riskiarrit þat er vaði risi fal sverðit i oc er riskiarrit vpp gengit alt. Nv þykcir velent mikill vandi a sino mali faðer hans er nv davðr oc han*n* sialfr til davða raðin*n*.

---

bili kom landskialfti enn[1] vr ofanverdu fiallinu hleípur ein skrida med vatni og grióti og mikilli ædi[2] og þessi skrida hleypur yfuer Wada ʀisa [og liet hann so líjf sitt.[3]

[25. Capitule.[4]

(61). | Enn er stefnudagur kom [lvka dvergar vpp U 69 bergit og gánnga ut[5] og hyggia ath ef[6] kominn sie[7] wadi risi.[8] Nu geingur Velent j fiallit[9] og sier huar hlaupinn er ein skrida og[10] hyggur hann þat sama[11] sem var ath þessi | skrida mun[12] hafua fyrerfarit hans[13] B 22 fødur. og nu leitar hann huar sverdit [mun vera og þessi skrida hafdi þat hriskiaʀ tekit og vppslitid 90[a].

[[1] B nu giører regn myked, og ur þvi kiemur einn jardskalftte mykill, og. [2] B jørdu. [[3] A *mgl.* [[4] B *mgl.* [[5] B ganga dverger ut ur bergenu; A *har* ath *for* ut. [6] A *mgl.* [7] B er. [8] B *tilf.* efter sijnu loforde. [9] B fiallzhlijdena. [10] B *tilf.* nu. [11] B *mgl.* [12] B mune. [13] B sijnum.

Velent drepr dvergana.

90². Litaz han*n* nv vm oc ser hvar vp koma sverðz hiolt or iorðvn*ni*. Oc gengr velent oc kippir vpp sverðino oc ser a oc mælti. hvi man ec þvrfa nv at fela mer hit veʀ*r*a. han*n* ser hvar dvergarnir standa a eino bergi oc siaz vm. gengr velent vp abergit oc hefir sverð vndir scavti nœckvit oc lætr þa eigi sia. Gengr at þei*m* er hano*m* var nærri oc hœggr bana hogg *oc* þvi næst drepr han*n* baða þa. Nv gengr velænt in*n* i bergit oc tekr tol þeiʀ*r*a oll oc alt gvll oc silfr er han*n* ma við fara. Oc eitt ros klyfiar han*n* af gvlli oc dyro*m* gripo*m* er dverg-
U 70 arnir atto. oc þo toc han*n* ser | byrði sem mesta feck han*n* borit vændir nv norð[1] til danmarkar.

Velent vill nv heim fara norðr i sioland.

91². Velent hefir nv farit sem mest ma han*n*

[1] *Sål. hdskr.*

---

og leitar hann nv[1] med skridunni [sier hvar hiolltinn koma vpp i skridunne og nv snyst hann fra og seilist æ bak sier aptur[2] og hnykker vpp sverdinu og[3] siþann snyr hann[4] þar til sem dvergarner voru[5] og ekke varast þeir huad Velent hefer syst[6] og nv hoggur hann þann fyrr er honum [var nærri.[7] og huarutueggia drap hann. [Epter þat gekk hann inn i[8] bergit og tekur aull
U 70 þeirra smidar|tól og allt þat gull og síjlfur sem hann mæ med komast. siþann tekur hann eitt hross er att[9] hofdu dvergarner og klyfiar.[10] ok þo tekur hann sier byrdi sem mesta mæ hann [med komast[11] 91 [a]. [feʀ nu[12]

[[1] B mune vera fólgid, og nu geingur hann first ad leita. [[2] B og þvi næst sier hann hiallted og medalkaflann standa upp ur jørdunne, og nu snyr hann sier og seilest til a bak sier. [3] B *tilf.* hiellt þvi a bake sier. [4] B *tilf.* sier. [5] B stodu a einu berge. [6] B syslad. [[7] B er nær. [[8] B geingur nu umm. [9] B *mgl.* [10] B *tilf.* þad. [[11] B *mgl.*; A *har* komist *for* komast. [[12] B og nu fer hann.

þria daga. þa co*m* han*n* at a ein*n*i mikilli. sv heitir visara. oc eigi kœmz han*n* ivir ana. En skogr var mikill við ana. oc þar dvelst han*n* vm riðar sakar. en þar var scamt til siovar. Velent byz þar vm. han*n* gengr aarbackan*n* oc ser hvar stendr eitt mikit tre. oc þat fellir han*n* til iarðar. siðan bvlar han*n* isvndr treet oc holar in*n*an. oc þan*n* lvt er miori var oc til liman*n*a horfði lætr han*n* i koma tol sin oc fe sitt. Oc þar sem digrari var treet lætr han*n* i vist sina oc dryc *oc* sialfr feʀ*r* han*n* þar i oc lycr sva fast oc þett at enskis konar scal hano*m* granda oc firir glvggana er a varo treno þa setr han*n* gler. oc sva var vm gort at han*n* ma þat fra taka þegar han*n* vill. oc þa er firir var gleret | þa co*m* þar eigi in*n* heldr vatnit en þar Mb²31
sem heilt var treet. Nv ligr treet við ana sialfa oc þar in*n*an i velent með allt sitt fe oc oll sin tol.

---

med æ þeiʀi [til siófar er heiter Etissa[1] og er þar mikill skogur. og nv byst hann þar vmm. hann geingur æ [arbakkanumm. þar[2] stenndur eitt hid mesta trie og [hoggur þat til þess er þat fellur. Nu bvtar hann i sunndur. og jnn nedra lut | holar hann jnnann. og i A 38
þann lut er tilbuinn var lætur hann koma oll[3] sín smídartól og sit fee. enn [j enn mesta lut[4] lætur hann sínar wister og dryck og þar fer hann sialfur j og lykur [suo stokkinn[5] ath honum [mætti hverki[6] grannda siór nie wedur[7] enn fyrer glugga er æ voru skorner[8] lætur hann koma[9] gler med þeim bunadi ath hann matti draga i fræ. ok þa er fyrer var glerit kiemur þar ei

[[1] B er liggur til sioss hun hiet Edilla. [[2] B arbackann þar ed. [[3] B nu høggur hann þad þar til er fellur, og nu holar hann þad j sundur, og þvi næst holar hann þad jnnann, og þann bita er til lima hafde horftt og miórr var, lætur hann koma i. [[4] B þar er meira var rumed. [[5] B nu stockinn so fast. [[6] B matte ei. [7] B vatn. [8] B *tilf.* trienu. [9] B *mgl.*

oc dyr h*ann* sec istockeno*m* þar til er stockren*n* veltr vt aana. Þen*n*a stock recr isio oc þvi næst i haf oc recr xviij. dœgr oc kœmr nv stockrin*n* at landi vm siðir.

her segir vm Niðvng k*onon*g i ivtlandi.

92^{2} (62). Ein*n* ko*non*gr heitir niðvngr han*n* ræðr firir ivtlandi þar sem þioði heit*ir*. oc þat er ein*n* dag at k*onon*gs men*n* roa a sio með strandvarpo
U 71 at fa grœna fiska til k*onon*gs borðs. Oc þeir kasta | netio*m* sino*m* oc drogo at lande. oc verðr sva þvng strandvarpan at varla fa þeir flvtt.[1] Oc nv sia þeir at firir var orðin*n* stocr ein*n* fvrðo mikill þan*n* stock flytia þeir til lan*n*z oc a landit oc hyggia at vandlega hvat tre þetta man vera. þeir fin*n*a at treet er telgt vndarlega vel oc þvi hyggia þeir

[1] *Hdskr. har* frvtt.

---

vatn inn helldur enn þar sem [heillt var.[1] ok nu [steypir hann stokkinumm[2] j ꜳna og þenna stokk rekur [til siófar[3] og næst i haf og suo fer hann xviij[4] dægur. siþann[5] kiemur stokkurinn ath lanndi.

[26. Capitule.[6]

U 71 92^{a} (62). | Einn kongur hiet Nidungur ꜳ Jotlanndi þar sem heíter þioda. Hans menn róa ꜳ sió einn dag [ath fꜳ græna[7] fiska til kongs bordz [med logn og nu vrdu logninn[8] suo þung ath varla feingu þeir [fleytt ok sia[9] at fyrer er ordit[10] eitt trie furduligha[11] mikit.[12] þetta trie færa þeir ꜳ lannd[13] og hyggia ath huad[14] þetta mune vera. þeir[15] finna ath tried var[16] telgt og

[[1] B heill var stockurinn. [[2] B byr hann sig þar er stockurinn steipest. [[3] B so a sió. [4] B xxiij. [5] B þa. [[6] B Cap. XX. [[7] B til ad fanga. [[8] B og løngum urdu skip þeirra. [[9] B flutt, og nu sia þeir. [10] B *tilf.* þar. [11] B furdu. [12] B *tilf.* og þetta var nære lande. [13] B *tilf.* upp. [14] B vandlega huada trie. [15] B og. [16] B er.

at þat man vera fehirðzla meðr þvi at sva er þvngt oc vel vmgort. Gera þeir nv man*n* a k*onon*gs fvnd oc biðia at scal til coma at sia þetta tre. oc er k*onon*gren*n* ko*m* til oc sa stockin*n*. biðr han*n* þa til leita oc vita hvat títt er iin*n*an. Nv hoggva þeir stocken*n*. oc er velent fin*nr* hvat þeir gera þa kallar han*n* á þa oc biðr þa hætta oc segir at maðr er istockino*m*. Oc er þeir heyra ravddena þa hyggia þeir at vera man i fiandin*n* sialfr itreno. oc verða þeir ræddir oc lavpa bravt allir isin*n* stað hverr.

Velent lycr vp stockinvm oc gengr vt or.

93[2]. Þa lycr velent vp stockeno*m* oc gengr firir konongen*n* oc mælti sva. maðr em ec herra en eigi troll. oc gersamlega vil ec biðia yðr at þer gefit mer grið lifs grið oc fear. Konongren*n* ser at þetta er maðr | friðr oc eigi skelmir þo at vndar- U 72 lega hefði þingat comet. Gefr han*n* hano*m* grið oc

---

fyrer[1] þui ætla þeiʀ ath vera mune[2] nockut i innann [med þvi þad var so þungt[3] ok nu giora þeir mann [til kongs[4] bidia hann sia [og hyggia ath þetta muni vera[5] nockur feehirdsla. [enn er kóngur leít tried bidur hann þa[6] hoggua og vita huad j[7] er. [Enn er[8] Velent finnur huad þeir giøra kallar hann [og seiger ath[9] madur er i trienu [og bidur þa hætta.[10] Enn er þeir heyra hans ʀodd [hrædast þeir[11] og hlaupa fra[12] seigia kongi ath þeir [hyggia ath fiandinn sialfur sie[13] j trienu.

93[a]. Nu lykur [Velent vpp stokkinumm og geingur fyrer kóng og seiger ath þat er madur | enn ei fiande. Hann A 39 kuedur kong vel og bidur ath hann skal gefa hon-

---

[1] B *mgl.* [1] B *tilf.* þar. [[3] A *mgl.* [[4] B a kongz fund, og. | [5] B þetta trie, kongur þikist higgia ad þad mune. [[6] B og sem hann sier tried, bidur hann menn sijna. [7] B fyrer jnnann. [[8] A *mgl.* [[9] B *mgl.* [[10] A *mgl.* [[11] B verda þeir hrædder. [12] B i burt, og. [[13] B meine fiandann sialfann vera.

fe hans allo. Nv tecr velent tol sin oc fe oc hirðir leynilega i iarðo niðri alt saman oc stockin*n*. Oc þetta ser ein*n* kon*on*gs riddari en sa heitir regin*n*. (63). Nu er velent með Niðvngi k*onon*gi oc er vel virðr oc kvrteis svein*n* er han*n*. oc þat er hans þionosta at han*n* varðveitir þria knifa er liggia skvlo a k*onon*gs borði oc firir sialfo*m* konongeno*m*. þa er h*ann* mataz. Oc er han*n* hefir þar dvalz eina tolf manaðar.[1] þa er þat ein*n* dag at velent gengr til siovar oc vill þva knifa k*onon*gs oc fægia.

Velent tynir knifi k*onon*gs.

94[2]. Han*n* fellir niðr or hendi ser ein*n* hin*n*
Mb²32 bazta knif er k*onon*gr atti oc vt | i sioen*n* þar sem

[1] *Sål. hdskr.*

---

um grid[1] og hann vill [til hannz fara og[2] honum þióna. Enn er kóngur sier ath[3] þetta er madur vtlendur[4] þo [ath vndarligha være þar kominn j hans ʀiki[5] þa vill hann vist [ei briota frid og log æ honum og[6] tekur vid honum vel. Nu tekur Velent sín tól [og sitt fie[7] og leyner j jørdu [nidre. ok þa er[8] hann gerir þetta sier einn kongs madur. sa hiet Regin.

[27. Capitule.[9]

U 72 B 23 (63). | Nu er Velent med | Nidungi kongi vel lætinn og er hans [bezti sveinn.[10] er þat hans þionuzta ath hann vardveiter iij knifa er liggia skulu æ kóngs bordi og hann[11] skal matast vid.[12] ok er[13] hann hefur þar dvalist xij mánudi er þat eitt sinn ath[14] hann geingur til siófar ath[15] fægia knífana og þvæ 94[a]. [þa feller hann[16] vr hendi sier hinn besta [knífinn i[17] sioinn

[[1] B kongur stockenumm upp, og geingur Velent fyrer kong og qvedur hann og bidur hann ad giefa sier sitt lijf. [[2] A *mgl.* [3] B *mgl.* [4] B utlendskur. [[5] B undarlegur sie. [[6] B lata hann hallda sijnu lijfi og fie, og hann. [[7] A *mgl.* [[8] B enn þa. [[9] B *mgl.* [[10] B kiertizsveinn, og hier med. [11] B *mgl.* [12] B med. [13] B þa. [14] B *mgl.* [15] B og vill. [[16] B vill þad so til ad hann feller. [[17] B knijf og vti.

sva var divpt at engi var van at fyn*n*iz. Nv gengr velent hei*m* oc ætlar at k*onon*gi man illa þyckia er hans knifi var tapað. Oc nv mælez h*ann* við ein*n* saman. vist matta ec mikill ættleri verða oc fatt tyr mer at ec se komin*n* af goðo*m* ætto*m*. Nv var ec komin*n* i þionasto með goðo*m* konongi oc feck han*n* mer litla þionasto oc vildi han*n* sva min freista oc væri þess von ef han*n* sæ at ec gæt*t*a vel hins litla at han*n* mvndi hvgsa at ec varveitta[1] sva hino meira ef mer væri i hendr fengit. oc mvndi ec þaðan af noccora vpreist fa en þat er ec skyldi nv þionat hafa hit litla. þa gleymða ec þvi. oc man hveʀ*r* maðr kalla mec fol.

Velent smiðar an*n*an knif konongi.

95[2]. Smiðr noccoʀ*r* var með niðvngi k*onon*gi. han*n* heitir amilias han*n* smiðar k*onon*ge alt er or iarni ma gera. Velent gengr til smiðio Amilias. en han*n* var eigi ismiðion*n*i firir þvi at han*n* hafði gengit at snæða oc sveinar hans með hano*m*. Velent sezt þar til smiðar oc | gerir ein*n* knif oc siðan U 73
slær han*n* ein*n* nagla meðr þrimr ryggio*m* oc leggr.

[1] *Sål. hdskr.*

þar er suo var diupt ath einghi væn var [ath finnast mætti.[1] Nu geingur hann heim og hyggur ath kongi muni[2] illa þikkia [ath knifurinn er tyndur[3] suo litid sem hann skilldi þióna.[4] 95[a]. Nu geingur hann til þar sem var einn smidur sæ hiet Amilias [og er hann kiemur j smidiuna[5] þa var[6] smidurinn[7] geinginn ath snæda og aller hans sveinar. Nu setst Velent i hans aflgrøf og gerir einn knif sem likastann þeim er hann hafde tynt. og ædur hann gekk[8] vr smidiunne slær hann [nagla vid þriu høfud og lætur hann epter æ stedianumm.

[[1] B til ad aftur mætte nást. [2] B skule. [[3] B er hannz knijfur var tapadur. [4] B þiónad hafa. [[5] A *mgl.* [6] B er. [7] B *tilf.* burt. [8] B geingur.

a steðian*n* en engi maðr sa iamvel smiðat hvarki aðr ne siðan. oc allri smið hefir velent lokit aðr en Amilias komi. (64). Velent kœmr a k*onon*gs fvnd oc stendr firir k*onon*gs borði nv sem fyʀ*r* oc þionar oc lætr sem ecki se i orðet. Konongr tecr ein*n* knif er la firir hano*m* oc sneið með ein*n* similies leif oc beit isvndr leifin*n* oc sva mikit af borðino se*m* knifren*n* toc. kononginо*m*. þotti vndarlect hvi þetta iarn matti sva hvast v*er*ða oc mælti til velenz. hveʀ*r* man gert hafa þen*n*a knif. Velent svaraði. hveʀ*r* mvn gort hafa nema Amilias smiðr yðar er alla yðra knifa hefir gort oc alt þat an*n*at er þer latið smiða.

U 78 Allri smíd hafdi[1] hann lokit | ȧȧdur kongur gengi[2] til bordz.

[28. Capitule.[3]

Nu kiemur Amilias aptur i smidiuna og hans sveinar og finnur [naglann vid þriu høfud[4] og spyr hveʀ þeiʀa[5] mun sleigit hafua. enn einghi þeirra geingur vid og [sa hann[6] sleiginn[7] nagla ȧȧ þessa lunnd hvarki ȧȧdur nie [siþann.

A 40 | Frá welent smid.[8]

(64). Nu er kongur situr [yfer mat færer[9] Velent honum sína knífa og hans fehirder tekur einn knífinn og snidur wid[10] einn hleif vid bordinu nidur og þessi knifur bítur bædi hleifinn og bordit[11] og nv finnur kongur hversu [huass þessi knifur er[12] og þikker vndarligt, spyr hvi[13] giegni edur hver gerfuann hafi þenna[14] kníf. [þa svarar Velent. Hver man þenna knif gert hafua nema sa er alla ydar knifa hefer gert.[15] Nu

---

[[1] B einn nagla med 3 høfdumm, og lætur þann nagla a stediann, og geingur sijdan burt, og allre þessare smijde hefur. [2] B geingur. [[3] B *mgl.* [[4] B einn nagla. [5] B þennann. [[6] B ei sau þeir. [7] A leiginn. [[8] B sijdar. [[9] B under borde, fær. [10] B *mgl.* [11] B *tilf.* og ei sijdur allt þad er tók. [[12] B sa knijfur bijtur og er hvass. [13] B hvøriu. [14] B þann. [[15] B og.

Amilias heyrði viðrœðo þeiʀ*r*a oc svaraði. herra ec hefi gort þen*na* knif oc engan smið[1] hafi þer an*n*an en mec ein*n*. alt at gera þat er þv villt. þa svaraði k*onon*gren*n* aldregi sa ec en*n* iam gott iarn koma or þin*ni* hendi se*m* þetta er oc hveʀ*r* sem þen*na* knif hefir gort þa gerðir þv han*n* aldregi.

Niðvngr k*onon*gr spyʀ ef velent havi gort knifin*n*.

96[2]. Þa leit niðvngr k*onon*gr til velent oc mælti hefir þv eigi gort þen*na* knif. han*n* svaraði. sva man vera heʀ*r*a sem amilias segir han*n* man gort hafa. þa svaraði k*onon*gr. Ef þv segir eigi satt til þa hefir þv mina reiði. þa mælti velent. yðra reiði vil ec eigi hafa ef ec ma sialfr raða oc segir hano*m* hverso han*n* tyndi knifino*m* oc hverso

[1] *Hdskr. har* knif.

---

suarar Amilias. herra sagde[1] hann Eg hefuer þenna knif gert sem alla [þína knífa og[2] eingann smid annann hefuer þu [til smidar haft.[3] Nu svarar kongur alldrei sa egh iafnhvast jarn og hver sem hann hefver gert [gerir þv alldrei slikann.[4] 96[a]. og nv spyr hann[5] Velent ef hann hefuer[6] gert. enn hann | [seiger suo U 74
vera munndu[7] sem Amilias sagdi.[8] kongur svarar Amilias hefuer [ei þenna[9] kníf gert enn[10] ef þu lygur ath mier og willt ei vid gánga þa hefuer þu [þar fyrer[11] mina reídi. Nu [seiger Velent kongi[12] allt sem farit hafdi[13] hversu hann tyndi hans knifui.[14] [og giørde

[1] B seiger. [[2] B adra. [[3] B ad smijda allt þad er giøra þarf. [[4] B þa hefur þu hann aldreij giørt. [5] B kongur. [6] B hefde þann knijf. [[7] B svarar ad so mune vera. [8] B seiger. | [9] B alldreij þann. [10] B og. [[11] B *mgl.* [[12] B svarar Velent og seiger. [13] B hefur. [14] B knijf.

han*n* gerði an*n*an i staðin*n*. þa mælti k*onon*gr. þat Mb^{2}33 grvnaði mec at eigi mvndi Amilias hafa gort iam|goða smið. oc aldregi fyʀ*r* sa ec iam goðan knif sem sia er. Amilias matti eigi þegia. heʀ*r*a vera kan*n* U 74 at velent hafi gort | þen*n*a knif er sva goðr er sem þer segit. enda kan*n* oc vera at ec kvn*n*a at gera eigi veʀ*r*a smiði en þetta er. Oc aldrigi vil ec þat vita amic at hans smið er betri en min. oc reyna vil ec aðr ockarn hagleic aðr en ec vil ohagari heita en velent.

Vm veðian velentz oc Amilias smiðs.

97^2. Velent svaraði fatt kan*n* ec at gera i hagleic en þat sem ec kan*n* þa spari ec eigi at vit reynim ockra smið. Ger þv ein*n* lvt en ec mvn an*n*an oc ma þa vita hvaʀ*r* betri er. Amilias mælti. þar vm vil ec veðia. þa svaraði velent. ecki hefi ec

---

þennann i stadenn.[1] kongur mælllti[2] þa er sem mig vardi ad Amilias mundi ei kunna [ath giera suo godann kníf[3] og alldrei fyʀ sá egh iafngott iarn, og þat [hygg egh ath ei skal[4] finnast þinn maki ad hagleik. Nu svarar Amilias. wera kann þat ath welent hafe gert þenna kníf er [suo er godur sem þu seiger.[5] Nu ma vera ath egh fææ gert annat iarn ei verra ef ek skal allt wid[6] kosta og alldrei fyʀr ma[7] ek a hond gánga ath hans smíd[8] see [betre enn mín[9] enn vid reynum okkarn[10] hagleik [þa er huær smidar sem best hann kann. Em ek buinn ath vedia vm okkarn hagleik ææclur ek heíta vhagare enn þv.[11] 97^a. þa svarar Velent. fææt kann ek gera[12] enn þat er ek hefuer numid[13] mææ ek smída einn lut enn þu annann og mææ þa vita hvar betri er enn ath wedia vid þigh[13] hefuer ek

---

[[1] A *mgl.* [2] B seiger. [[3] B þvilijka smijde. [[4] B vænter mig ad ei mune. [[5] B þu seiger og so er godur. [6] B til. [7] B mun. [8] B smijde. [[9] B betra. [10] B ockar. [[11] B adur, ad eg sie ohagare enn þu ert. [12] B *tilf.* i hagleik. [13] B *tilf.* þa.

fe mikit en þo mego við nocq*vot* við setia ef þer syniz. þa svaraði Amilias. þo at þv hafir eigi fe til. þa legg við hafvð þitt en ec legg imoti mitt havvð. sa skal an*n*ars havvð af hogva er hagari er. Velent mælti set til sva mikit sem þv vilt oc ger þat sem þv kan*n*t bæzt. eða hvat villtv smiða eða hverso fam við þetta reynt. þa svaraði Amilias. þv scallt[1] gera eitt sverð sem þv kan*n*t bæzt en ec man gera hialm oc brynio oc brynhosor. Nu meðr þvi at þitt sverð bitr þessi vapn sva at mik skeinir nocq*vot*. þa scalltv af hoggva mitt hovuð. En ef þit sverð bitr eigi min vapn þa ivaz þv aldregi vm þat at ec hevi at viso þitt lif af þer. Velent mælti. þat vil ec giarna. tac eigi aptr orð þin. oc halt þat

[1] *Hdskr. har* kan*n*t.

[ei mikit[1] fe til, [enn þo skalltu ráda.[2] [Amilias seiger.[3] [Nu skalltu þott þu hafer ei fee til vediunar þa er[4] B 24 þitt | høfut | [og þar i mot legg egh mitt líf[5] og A 41 skal sa hoggva [annars háls[6] er hagare er. Nu | U 75 svarar Velent. huad willtu smída edur hversu [má þetta reyna[7] er þu bydur. [Nu svarar[8] Amilias. þu skallt gera eitt sverd sem best kanntu enn ek[9] einn hialm og[10] brynniu og brynhosor [og ef[11] þitt sverd [bítur mín vápn sua ath þu fær mik særdann[12] þa skalltu afhoggua mitt høfud. enn ef þitt sverd bitur ei min vapn [skal egh ráda þinu lífui. enn þetta skal reynt á xij mánada fresti. ja ja seiger hann[13] legg til ath vedia sua mikit sem þu villt[14] og tak ei aptur [ord

[[1] B lijted. [[2] B *mgl.* [[3] A *mgl.* [[4] B þa er til. [[5] B enn þar a mote skal eg leggia mitt høfud. [[6] B af annars høfud. [[7] B villtu fa þat reint. [[8] B þa mælir. [9] B *tilf.* vil giora. [10] B *mgl.* [[11] B Nu med þvi ad. [[12] B bijte þesse herklæde so þu faer sært. [[13] B þa skall eg eiga rad a þijnu høfde, og þetta skal vera smijdad hvørtveggia þegar xij manuder eru lidner fra. Nu seiger Velent ja ja. [14] B *tilf.* og smijda sem þu kant best.

sem þv mælir. þa mælti amilias. ec vil fa mer varzloman*n* at eigi verði þetta mal logrin*n*t firir mer er ec mæli. En til þess vvrðo tveir riddarar hinir vaskasto or k*onon*gs hirð þeir er visso hagleic[1] Amilias.

k*onon*gr gengr sialfr ivarzlv firir velent.

U 75 98[2]. Amilias | mælti til velent hvar ero þinir varzlomen*n*. Velent svaraði eigi veit ec hveR varða man firir mec er engi veit hvat ec kan*n* at gera er ec em her okvn*n*igr allo*m* man*n*om i þesso landi. Þa mælti k*onon*gr sialfr vel hefir han*n* gort allt þat sem han*n* hefir smiðat oc kœmr hano*m* i hvg hverso stockin*n* rac oc hv*er*so vel vm var buit oc með mikilli vel. oc segir at heldr en engi verði hans varzlomaðr þa vill han*n* sialfr varða firir han*n*. Oc a þessa leið festa þeir sitt handsal at niðvngr kon-

[1] *Hdskr. har* heilagleic.

þín, ek er[1] þessa buinn. [Nu svarar Amilias spyr hverir til munu verda þessa stefnu ath warda[2]. enn til [þessa verda ij kongssyner Riddarar ath varda fyrer Amilias. þeir sem vissu hans hagleik.[3] 98[a]. ok enn mællti Amilias til welents. [huar eru þiner wordslu menn. Velent suarar ei veit egh. hveR mína wordslu mun taka s̀a er ei veit hvert ek kan nockut gera. ok nv minnist kongur[4] hvorsu stokkurinn kom[5] ath lanndi ogh hversu vndarligha þessi madur[6] hefer smidat allt þat er hann sa og seigir [fyrr enn bresti wardslann wilium wier borga fyrer welent, og suo verdur føst þeirra wedian.

[[1] B þad er þu mællter og allz er eg. [[2] B þa mællte Amilias og spurdi hvør til villde ganga vørdslu fyrer hann. [[3] B þess urdu ij menn hiner vøskustu riddarar þeir er giørla vissu hagleik Amilias. [[4] B huør hannz vørdslu-madur vill vera, enn einginn veit huørt hann kann nockud ad giøra. Nu svarar kongur sialfur, og kiemur i hug. [5] B hefur komed. [6] B *mgl.*

ongr geck i varzlo firir velent oc tveir riddarar firir
amelias. Oc þan*n* hin*n* sama dag gengr Amelias
til smiðio sin*n*ar oc allir hans sveinar. Efnar til
smiðar | oc lætr sva ganga alla tolf manaðr. En Mb²34
velent þionar hvern dag firir konongs borði oc lætr
sem han*n* hafi ecki vetta spvrt. oc a þessa leið liðr
vt an*n*at misserit. (65). Nv er þat ein*n* dag at k*on*-
*on*gr spyʀ*r* hverso velent vill leysa veðian hans eða
nær han*n* vill efna til smiðar. Velent svaraði. heʀ*ra*
sva sem þer leggit rað til. En ec vilda konongr
at þer letit gera mer smiðio hvs er ec scal smiða
i. oc sva er gort sem han*n* mælti. Nv er smiðian

Ok hinn[1] sama dagh fer Amilias til sinnar smidiu
[med alla sina sveina og efnar hann til smidar.[2] og
suo lætur hann fara hvern dag epter annann alla þa
xij manudi. enn Velent þionar[3] at kongs bordi iafnt[4]
sem ædur og[5] lætur sem hann hafui[6] ekki mællt. og a
þessa lund lidur misseri annat.

[29. Capitule.

(65). | Þath er nv[7] eitt sinn at kongur spyr Wel- U 76
ent. hversu hann skal leysa sína vedian edur nær
hann skal til efna þessarar[8] smidar. Nu suarar Vel-
ent. herra [seiger hann.[9] sua sem þier leggit nu[10] ʀad
til mun ek[11] tiltaka. enn fæ skalltu mier [mann ath
mier giore[12] eitt hvs þat[13] er egh vil smída j. enn kong-
ur [let þat skiott gera og eru menn til feingner | ath A 42
gera hans smidio. Ok sem hun[14] er albuinn geingur

[[1] B helldur enn einginn verde hannz vørdslumadur, mun hann sialfur verda fyrer hann til vediunar og a þessa lund verdur ved nu fast millumm þeirra tveggia smida, ad sialfur kongur geingur nu i vørdslu fyrer velent enn 2 riddarar fyrer Amilias og þennan. [[2] B *mgl.* [3] B *tilf.* huørn dag. [4] B *mgl.* [5] B *mgl.* [6] B hefde. [[7] B og þa er þad. [8] B sijnar. |[9] B *mgl.* [10] B *mgl.* [11] B *tilf.* nu. [[12] B þann smid er mier giører. [13] B *mgl.* [[14] B lætur þad bued skule nær hann vill nu eru tilfeingner menn er giøra skulu, Nu er hannz smidia.

U 76 er bven þa gengr velent þingat sem han*n* hirti | tol sin oc fe.

Nv ero broto tol velen*n*tz.

99[2]. Nv er vpp brotin*n* stocrin*n* oc brot tekin tolen oc allt feet. hano*m* þyckir nv all illa. oc ko*m* i hvg at ein*n* maðr sa hvar han*n* fal sin tol oc þat veit han*n* at sa man tekit hafa. en eigi veit han*n* namn hans. þa gengr velent til k*o*no*n*gs oc segir hano*m* allan atbvrð. k*o*no*n*ge þyckir nv illa oc spyʀ*r* ef velent man ken*n*a man*n*in*n* eða eigi. han*n* segir sva heʀ*r*a ken*n*a man ec han*n* en eigi veit ec namn hans. þa lætr konongr stemna þing byðr at þar scal coma hveʀ*r* maðr er iriki hans

---

hann til þar [sem nidur eru grafvinn hans tól.[1] 99[a]. og þar finnur hann stokkinn [enn i brottu voru[2] hans smijdatól[3] og þetta þikker Velent illa[4] og kiemur nv j hug ath einn madur hefer[5] seed hvar hann fal sín tol og [hann veit ath sa madur muni tekit hafa hans tól,[6] enn ei veit hann hans nafn. og nu geingur hann[7] til kongs og sagde[8] honum þetta.[9] enn kongur[10] sagde[11] ath þat var illa og lætur ath skuli leita hveʀ þessi madur mun[12] vera og spyr hvart hann mun[12] kienna hann [þo ath hann vite ei nafn hans.[13] Welent sagde ath vist mun[14] hann kienna hann.

[30. Capitule.[15]

Nu lætur kongur stefna þing wmm allt sitt land[16] og bidur[17] þar koma hvern mann [er var j hans ʀiki[18]

[[1] B er hann hefur nidurgrafed stockinn. [[2] B og er þa upphøgginn stockurinn og a burtu øll. [3] A smídar. [4] B all-jlla. [5] B hafe. [[6] B þad veit hann sa madur mun teked hafa. [7] B Vielent. [8] B seiger. [9] B þesse tidinde. [10] A *mgl.* [11] B seiger. [12] B mune. [[13] B ef hann sier þennann mann, enn. [14] B mune. [[15] B *mgl.* [16] B rijke. [17] B *tilf.* hann. [[18] B *mgl.*

er. oc til hans orða spyʀ*r*. oc þetta boð kœmr i hvers man*n*z garð i iutlandi oc allo*m* þyckir vndarleg þessor þingstefna. oc engi veit hverio gegnir. Nv var þinget sett þa gengr velent firir hv*er*n man*n* er a var þingino. oc hyggr at ef han*n* ken*n*i þan*n* man*n* er tekit hefir tol hans oc gvll oc aðra gripi. Velent fin*n*r eigi þan*n* man*n* oc engan hano*m* likan. oc segir sva bvet k*ononge*.

Eigi ken*n*ir velent þan*n* er tol hans hevir tekit.

100². Kononge þyckir nv illa oc mælti til velentz. miclo kan*n*tv min*n*a fagnað en ec hvgða oc þat væri maclect at þvngr fiotuʀ*r* lægi a þino*m* foto*m*. þv hefir mec sarlega spottat. Stemda ec þing firir þinar sakar oc er nu her komin*n* hveʀ*r* maðr

---

og einngi veit [hwi þetta gegnner.[1] ok nu er til þings [var komit allt fólk[2] þat er væn var[3] þa leitar Velent ef [hann fyndi þenna mann og ei finnur hann hann. 100ª. og þikker kongi illa og mællti[4] vid Velent. Suo [synist mier sem hier mun kominn hveʀ sa madur er i minu ʀiki er og hier mun[5] sa madur vera er þín tol hefuer tekid[6] enn þu kienner hann ei [og kanntu miklu minna fagnad enn egh hugda[7] og víst erttu | fól U 77
og þat var [og folzlegt[8] er egh gekk i ved fyrer þigh og þess værer þu verdur ath [þungur fiotuʀ kiæmi[9] æ þinar fætur suo sem þu hefer mig gabbad.[10] ok nu

---

[[1] B hvøriu giegner þetta bod. [[2] B er komed ad þingfolk. [3] B *tilf.* ad. [[4] B nockurn mann finde hann þann er teked hefde tól hanns, og øngvann finnur hann þann, og nu lijkar konge illa og mæler. [[5] B lijst mier so sem kominn sie hier huør madur sem er j mijnu rijke, og veit eg ad hier mune. [6] A *mgl.* [[7] B *mgl.* [[8] A falsligt. [[9] B þung føtur være settar. [10] B gintann.

U 77 er imino riki | er oc her man sa komin*n* vera er þin tol hefir tekit oc an*n*an fear lvt. en þv ken*n*ir han*n* aldregi oc erttv fol eitt. Gengr nv k*onon*gr af þingi oc alt folc an*n*at með hano*m*. Nv þyckir velent allilla latit gvllet oc tol sin oc fengit reiði k*onon*gs. (66). Oc noccori stvndo siðar þa gerir velent eina smið oc þat var manlikan gort sem likast man*n*i. oc har a hofði. þa gengr velent heim til hallar k*onon*gs eitt kveld oc setr þat manlikan ira eina þar sem k*onon*gr geck til kamars en siðan gengr velent in*n* iholl oc þionar sem aðrir sveinar.

Vm manlikan þat er Velent[1] gerði.

101[2]. Nv uill k*onon*gr vt ganga oc allir hans
Mb²35 men*n* oc þa beʀ*r* velent kerti firir | konongi. nv litr konongren*n* til hœgre handar ser oc mælti til licneskion*n*ar. Heill þv oc vel comin*n* min*n* hin*n* goði vinr regin*n*. hvi feʀ*r* þv sva vti ein*n* saman eða

[1] *Hdskr. har* k*onon*gr.

þikker Velent [allilla huersu þetta fer ath hann hefuer
B 25 látid[1] sin tól, og | þar [i mót hefuer hann kongs reídi.

(66). Einn tíma var þat ath welint gerir[2] eina smíd suo ath eingi madur verdur var vid huad hann gerir. enn þat er [ein likneskia[3] þat steiner hann og byr med[4] klædumm og gerir ath aullu sem madur stanndi. 101[a]. ok nu er þad eitt sinn ath kongur geng-
A 43 ur til gardz[5] og fyrer honum gengur Velent | med kerti. [kóngur leit a winnstri hond sier og mællti. Vel þv kominn Regin minn gode vin,[6] hversu hefer [gierst edur farit[7] þitt eyrinndi? enn þessi madur þeger [er

[[1] B afburdar illa er hann hefur mist. [[2] B med feinged kongz reide, ock nockru sijdar giører hann sier. [[3] B eitt lijkneske. [4] B *mgl.* [5] A Salernis. [[6] B Nu er kongur kom i salenn snyr hann þangad til annarar hlidar og mæler ver vel kominn þu godur vinur Reigin. [[7] B þier geinged.

nær co*m*tu eða hverso fors þer at min*n*a erenda er ec senda þec isviþioð. þa m*æ*l*t*i velent. heʀ*r*a dramblatr man sia maðr vera oc engo man han*n* yðr svara. ec gerða þetta likneski eptir min*n*i mino oc sva heitir maðrin*n* sa heʀ*r*a er tok min smiðar tol oc gvll. þa mælti konongren*n* eigi var þess von at þv mvndir han*n* her fin*n*a ec senda til sviþioðar min*n*a skyldra erenda oc vist ertv hagr maðr oc listvgr oc goðr maðr erttv. Nv fæ ec þegar tol þin | oc fe ef han*n* hefir tekit. oc bœta U 78
scal ec þat er ec mælta illo*m* orðo*m* viðr þec.

Nv fær velent tol sin.

102². Nv kœmr regin*n* hei*m* oc sendir konongr hano*m* boð oc kœm*r*[1] han*n* a k*o*n*o*n*g*s fvnd oc spyʀ*r* han*n* at k*o*n*o*n*g*ren*n* ef ʀegin*n* hafi tekit

[1] *Hdskr. har* kœm.

þar stenndur. Enn Velent suarar. heʀra ekke mun[1] þessi madur svara [ydur. þviat[2] þetta er eitt likneski er egh gerda minni[3] henndi. ok ef þu þikkist kienna hans yferlit[4] þa hefuer þessi madur tekit mín smídar tól er ek gerda þetta epter. Nu hlo kongur og mællti. Vist erttu hagur þviat[5] gerla kienni egh epter hveriumm [þetta er giert og er þat[6] Reginn minn ʀiddari. og hann hefuer egh sendt i Suiþiod minna eyrinda og være þat makligt ath [vel launadi ek þier þat er[7] ek mællti illumm ordumm til þín. ok heþann af veit kongur hveriu [giegner vmm hans[8] tól. 102ᵃ. Ok annan dagh epter sennder [kongur menn til[9] Regins og bidur hann æ | sinn funnd[10] koma. og litlu siþar kiemur Regin til U 78
kongs. Nu spyr kóngur[11] Regin ef hann hefer tekit tol

[[1] B vid er þar stód, þa seiger Vielent. Ecke man. [[2] B þier, þvi. [3] B med minne eigenn. [4] B *tilf.* edur klæde. [5] B madur, og. [[6] B manne þu hefer þetta giørt þad er. [[7] B eg bætte þier þad. [[8] B giegnt hefur umm Velentz. [[9] B hann mann til buss. [10] B *tilf.* þegar. [11] B hann.

tol oc fe velentz. Oc hann gengr við oc sagði at hann gerði firir gamans sakar. oc nv fær velent tol sin oc fe. oc hann stendr nv hvern dag oc þionar konongi oc liðr sva fiora manaðr. (67). Oc er þessi stvnd er liðin þa spyʀr konongr hvi velent vill ecki smiða sem hann hefir veðiat. hann segir sva þegar man ec smiða er yðr syniz oc þer leggit rað til. Mer syniz sva segir konongr sem þer liggi mikit við oc þv att at skipta við hagan mann oc illan iser. far nv oc smiða oc freista þin.

velent tecr nv til smiðar oc gerir eitt sverð.

103². Velent gengr nv til smiðio oc setz til smiðar oc gerir eitt sverð .vij. daga. oc hinn siavnda dag þa com konongr sialfr til hans oc hevir velent nv algort eitt sverð þat er aldregi þottiz konongr hafa set vænna ne bitrlegra. Nv

---

Welents. Regin svarar ath hann [lietst hafua[1] tekit tólinn fyrer skiemtanar saker. Nu bidur kongur [ath hann selie Velint sin tól[2] og suo gerir hann. Nu stenndur Welent hvorn dag fyrer kongs bordi og lætur sem hann eige ekke vm ath vera.[3]

[31. Capitule.[4]

(67). Nu er þessi stunnd er lidinn spyr kongur Velent hvi[5] hann vill ei gera sitt sverd. enn Velent lietst[6] buinn ath gera þegar [þat var kongs ráád.[7] 103ª. Nu geingur Velent til [sinnar smidiu. ok hinn fiorda dagh þadann[8] kiemur kongur til hans og þa hefuer Welent algiert[9] eitt sverd[10] þat er kongur [þott-

[[1] B hefde. [[2] B hann ad selia framm tólinn. [3] B huxa. [[4] B *mgl.* [5] B þvi. [6] B læst vera. [[7] B *mgl.* [[8] B smidiu, og smijdar j 2 daga og hinn 3dia og 4da dag. [9] B giørt. [10] B *tilf.* ad øllu.

gengr velent oc k*onon*gr með hano*m* til ar ein*n*ar þa tecr velent ein*n* þofa þvers fotar þivckan oc kastar iana oc lætr reka firir stravmi oc setr sve*rz*[1] eggina i ana oc hverfir moti stravminom oc recr þovan*n* at sverðino oc tecr eggin i svndr þovan*n*. þa mælti k*onon*gr. þetta er gott sverð oc þetta vill han*n* sialfr bera. þa | mælti velent. þetta er ecki U 79
mioc gott sverð oc miclo scal þat betra vera aðr en ec letta. k*onon*gr gengr til hallar sin*n*ar oc er han*n* katr.

Velent spillir þesso sverði *oc* gerir an*n*at.

104[2]. Velent feʀ*r* nv til smiðio oc tecr eina þel oc þelar þetta sverð alt isvndr i svarf eitt. Nv tekr han*n* svarfit oc blandar | við miol. oc þa Mb[2] 36

[1] *Hdskr. har* svez.

---

ist alldrei sied hafa vænna sverd[1] ne biturligra. Nu ganga þeir til einnrar ær og þa tekur Velent einn þófa þuers[2] fótar þykkann og kastar æ ana og rekur[3] fyrer strauminum [ath sverdz egginni, hann[4] tekur j sunndur j tuo luti suo ath [sinn veg rekur hvorn hlutinn þófans. ok nu[5] mællti kongur, ath alldri sa hann [betra sverd, vtann einn løst[6] ath þat sverd var suo mikit og þunngt. | ath kongi var ei vopnhægt.[7] Velent A 44
sagde [þetta sverd ekki vera[8] gott og skal þat verda miklu betra. Nu ganga þeiʀ heim | og er kongur nv U 79
gladur. 104[a]. Nu setst Velent i sina[9] smídiu ok þelar þetta sverd allt i sunndur[10] tekur hann svarfuid og lætur koma j miøl ok hrærir samann og nv ber hann

[[1] B sa alldrei vænna. [2] B *mgl.* [3] B lætur reka. [[4] B sijdan bregdur hann sverdenu j ana, og er þófann rak ad sverdenu, þa. [[5] B hvørn sinn veg tók hlutena þófanz, þa. [[6] B jafngott sverd, fyrer utann þann eina annmarcka. [7] B vopnbært. [[8] B ad þetta sverd være ei so. [9] B *mgl.* [10] B *tilf.* Nu.

tecr hann alifvgla oc sveltir þria daga oc þa tecr hann miolet oc gefr fvglonvm at eta. þa tecr hann savr fvglana[1] oc lætr coma i afl oc fellir oc vellr nv or iarnino alt þat er deigt var i. Oc þar af gerir hann eitt sverð oc er þetta minna en hit fyrra. Nv er albvit er sverðit. þa kœmr konongr til velentz oc þegar er hann ser sverðit þa vill hann sialfr bravt hafa. oc aldregi kveðr hann betra grip faz ne finnaz en þat sverð.

Nv gerir Velent hit þriðia sverð.

105[2]. Þa mælti velent. herra þetta er gott sverð oc enn scal þat betra vera. ·Ganga þeir nv til arennar. kastar velent þofa firir sverðit tveggia feta þivckan oc tecr þetta sverð svndr þovann sem hit fyrra. Oc konongr segir at ei man fa gort betra

[1] *Sål. hdskr.*

þat þangat sem [voru gæss ok hænsn[1] og er[2] huartueggia solltid ædur ij dægur og lætur fuglana eta þetta[3] allt saman. Siþann tekur hann fugladritit[4] ok brennur j elldi og gerir[5] þar af annat sverd. Ok er [lidner eru xiiij dagar kiemur enn kóngur og er þar gert annat sverd ok synist kongi allvænligt. 105[a]. Ok nu tekur Velent þófa tveggia fota[6] þykkvann og geingur til ærinnar og þetta sverd snídur j sunndur þenna þófa.[7] Nu líkar kongi forkunnar vel[8] og sagdi [ath alldrei man fæ iafn gott og er þetta nu minna enn hid

[[1] B eru giæser og hæsn. [2] A *mgl.* [3] B *mgl.* [4] B þeirra drijt. [5] B *tilf.* hann. [6] A *mgl.* [[7] B lidinn eru xij dægur þa er þetta sverd giørt, og nu kiemur kongur til Wielents og sier þetta sverd og synest vera þat vænsta. Nu ganga þeir til arinnar og hefer Velent einn þófa, sa er tueggia fota þiokur, og kastar a ána, tekur þetta sverd þann þofa i sundur so sem hinn firra. [8] B *tilf.* þetta sverd.

sverð þo at við leiti. Vẹlent segir at han*n* scal gera þat halfo betra. k*onon*ge likar þetta vel oc gengr hei*m* til hallar sin*n*ar oc er glaðr. Velent feʀ*r* til smiðio sin*n*ar oc þelar þetta sverð allt i svndr oc feʀ*r* a samo lund með sem fyʀ*r* hafði han*n* farit. Oc þa er liðnar ero | þriar vicvr þa hefir U 80
velent gort eitt sverð skygt oc merct gvlli oc hialtat fagr*t*.[1]

Nv er albvit þat sverð oc nv ser k*onon*gr.

106[2]. Nv kœmr k*onon*gr til velent oc ser sverðit oc þyckiz han*n* aldregi hafa sett betra sverð ne bitrlegra en þetta er. Oc þetta er skaplega mikit sverð en hin varo meiri en lagi gegndi er fyʀ*r* hafði han*n* gort. Nv ganga þeir til aren*n*ar. oc hevir velent i hendi ser ein*n* þova þriggia feta

[1] *Hdskr. har* fagr.

---

fyrra, og þo mikit. Velent sagde ath þetta sverd er gott. enn þo kuedzt þessu gera skilldu[1] halfu betra æður[2] liette.

Nu geingur kongur til sinnar hallar[3] enn Velent gengur til smidiunnar[4] og þelar i sunndur þetta sverd allt og fer med æ sømu leid sem fyrr[5] ok þa er lidnar voru iij vikur er[6] þetta sverd [algert skygt og merkt vid gulli og hialltad[7] fagurt. 106[a]. Nu kiemur kongur til Velents og sier smidit[8] og þikker vera allra sverda best þeirra er hann hefuer sied [og þat er skapliga mikit.[9] Nu ganga þeiʀ til ærinnar og hefuer Velent þofa [med sier[10] þriggia fóta[11] þykkuann [er hann breidur

[[1] B alldrei munde fast jafngott sverd, og þetta er minna enn þad firra, og þo helldur myked, Nu sagde Velent ad þetta være gott sverd, og hann skal giøra þad. [2] B *tilf.* hann. [3] B *tilf.* og þiker Velent vel smijdad hafa. [4] B sinnar smidiu. [5] B *tilf.* hafde | hann giørt. [6] B var. [[7] B B 26
albued bæde skignt og merckt og hialltid. [8] B þetta sverd. [[9] B *mgl.* [[10] B *mgl.* [11] B feta.

þivckan. oc sva langan oc kastar i ana oc þesso sverði heldr han*n* kyʀ*r*o ian*n*i. oc recr þovan*n* at sverz eggin*n*i oc tecr svndr þofan*n* iam slett sem sialfan stravmin*n*. Þa mælti niðongr k*onon*gr. þo at leiti vm alla verold þa man eigi fin*n*az iam gott sverð sem þetta er. oc þetta sverð scal ec hava hvert sin*n*i er ec skal beriaz við mina ovini.

Velent kallar sverðit mimvng.

107[2]. Velent svaraði þessa sverz an*n* ec engo*m* man*n*i at niota nema yðr heʀ*r*a ef noccorr fengr er i. En ec scal bva fyrst at fetlo*m* oc vmgerð allri oc fa yðr siðan sverðit. k*onon*gr vill at sva se. oc gengr heim til hallar sin*n*ar oc er katr. Velent feʀ*r* ismiðio sina oc sez til smiðar oc gerer an*n*at sverð sva lict hino at engi maðr ken*n*ir hvart firir an*n*at. Velent skytr hino goða sverði vndir smið-

---

og lángur[1] og kastar æ[2] ana, ok þessu sverdi helldur hann fyrer kyrru og er þofann rak fyrer straumìnumm
U 80 [a sverded[3] tekur i sundur iafnsliett[4] | sem strauminn sialfuann. Ok nu [sagdi kongur. þott leíti vmm alla verolld skal eingi madur sied hafua iafn gott væpn.[5] þetta
A 45 sama sverd skal egh bera | minne[6] henndi huert sinn er egh skal berriast. 107[a]. [Velent sagde. heʀra seiger hann[7] egh verd fyrst ath bua[8] sverdet [med wmmgerd og sponum[9] og fetla og fæ þier algert.[10] og þetta líkar kongi vel. siþann[11] gengur kongur til sinnar hallar miog[12] kætur. enn Velent i sína smidiu. Ok nv gerer Velent[13]

[[1] B og lijka so breidur og lángur. [2] B i. [[3] A *mgl.* [4] B jafnskiott. [[5] B mælte kongur ad þo leitad være umm alla verølld, ad einginn madur skal hafa sied jafngott sverd, og. [6] B med minne eigin. [[7] B herra sagde Velent. [8] B bevara. [[9] B og giøra ad þvi slijdrar ummgiørd og spaner. [10] B nær albued er. [11] B Nu. [12] B forkunnar. [13] B hann.

belgi sina oc mælti sva. ligg þv þar mimvngr. hv*er*r veit nema þin þyrfi en*n* aðr en lvki.

| Velent þionar konongi. Mb[2]37

108[2] (68). Velent hefir nv lokit allri sin*n*i smið oc stendr nv hvern dag firir k*on*o*n*gs borði oc þionar alt til stemno dags. Nv er comen*n* stemno dagren*n* oc þegar arla vm morgonen*n* þa tecr amelias sinar brynhosor oc spen*n*ir a sec oc gengr vt a torg oc skemti ser oc synir sec þa mælto þat allir men*n* er han*n* sa at aldregi sa iamgoða isarn sem þessor var. þat var allt tvigort oc forkvn*nar*[1] vel smiðat. | Oc þa er at liðr dagvrðar mali þa steypir U 81 han*n* a sec brynio sin*n*i hon er rum oc sið oc oll tvigor. oc sva gengr han*n* til k*on*o*n*gs borðz oc þyckiz engi maðr hafa set betra vapn i ein*n*i brynio en i þessi. Nv er amelias catr oc glaðr *oc* rosar ser

[1] *Hdskr. har* forkvn*n*a.

annat sverd sua likt þessu[1] ath [ei matti kienna huort var.

108[a] (68). Þa[2] er þetta er algert stendur Velent fyrer kongs bordi og þionar[3] allt til stefnu daghs. Ok [þann sama dagh[4] tekur Amilias sínar brynhosur og spenner ꜳ sik og fer[5] siþann ꜳ torg og skemter sier og mællte þat hverr [er sꜳ[6] ath alldrei sa[7] betri iarn[8] enn þessi og allt var þat nygert[9] ok er lidit var ath dagverdar mꜳ́li [steyper hann yfuer[10] sig sinne brynniu hun er oll tuiskipt[11] og síd og suo[12] geingur hann til kongz bordz og þat mæler [hueʀ er sier[13] ath alldrei U 81 sꜳ [betra vꜳpn ne brynniu.

[1] B hinu. [[2] B einginn madur ma þeckia hvørt er. Nu. [3] B *tilf.* hvørn dag. [[4] B er kominn er sa dagur. [5] B geingur. [[6] B madur. [7] B sau þeir. [8] B jsarn. [9] B tvigiørt. [[10] B steipte hann a. [11] B *tilf.* rum. [12] B nu. [[13] B við hann hvør madur.

mioc oc sino*m* vapno*m*. Oc þa er Amelias kœmr firir borð konongsens þa setr han*n* hialm ahavuð ser sa er vel scygðr oc fvrðo mikill oc þivcr. oc k*onon*ge synaz vel þessor vapn. Oc þa er k*onon*gr var mettr oc borð varo brotto. þa gengr amelias vt a ein*n* voll oc þar stendr ein*n* stoll oc þar setz h*ann* a. Nv gengr k*onon*gr vt oc allir hans men*n* með hano*m* oc sva velent. nv læz amelias vera bvin*n* at reyna veðian sina.

her sigraz velent a amelias smið vm veðian.

109[2]. Þa gengr velent til smiðio sin*n*ar. oc tecr sverðit mimvng oc gengr aptr til k*onon*gs oc hefir sverðit brvgðit. Nv gengr velent abac stolleno*m* þar sem firir sat amelias oc setr sverðz eggina a hialmin*n* oc mælir við Amelias oc spyʀ*r* ef

32. Capitule.

Nu[1] er Amilias allgladur og hrósar sier miok og sinum vapnum [ok þegar[2] kongs bord eru ofuann [stenndur vpp Amilias smidur og tekur vpp[3] einn hialm og setur ꜳ hofud sier, sa er vel skýgdur og furduligha[4] þykkur og ath ollu vel smídadur. Nu gengur hann ꜳ einn vøll og þar stendur einn stóll [og þar setst hann ꜳ.[5] siþann gengur kongur vt med[6] alla sina menn og vid[7] honum Velent. [Nu lætst Amilias buinn ath reyna sína vedian. 109[a]. Nu[8] gengur Velent til sinnar smidiu og er[9] hann kemur aptur hefuer hann [sverdet brugdit. Ok nu gengur Velent[10] a bak stolnumm þeim[11] er Amilias sat a[12] og setur [sverdz eggina[13] ꜳ hans hialm og spyr ef hann kienner. Amilias

[[1] B hann betre brynju, og nu. [[2] B Nu er. [[3] B tekinn, tekur Amilias. [4] B forkunnar. [[5] B er hann sest a ofann. [6] B vid. [7] B med. [[8] B og vilia þeir nu leisa og reina þessa vedian. og nu. [9] B nær. [[10] B eitt brugded sverd, og geingur. [11] B þar. [12] A *mgl.* [[13] B sijna sverdz egg.

h*ann* ken*n*ir. Þa svaraði Amelias hogg til af ollo afli oc lat sem þess mvnir þv viðr þvrfa ef lyða scal. Nv þrystir velent sva fast sverðino oc dregr við at svndr nam hialmin*n* oc havvðit oc bryniona oc bvkin*n* alt til beltistaðar oc lycr sva lifdago*m* Amelias. Nv mælti margr maðr a þessa lvnd. at þar sem maðr setr dra*m*b sitt hæst at þat kan*n* lægst at | leggiaz. Nv biðr konongr at velent scal U 82 fa hano*m* sverðit oc sialfr vill k*onon*gr þat brot bera.

Velent gerir sverð lict mimv*n*g.

110². Þa svaraði Velent. ec verð at taca aðr heR*r*a vmgerðina er heima liggr ismiðivn*n*i oc vil

---

svarar hogg til diarfliga [og af øllu afle.[1] edur legg hvart er þu villt og [vænti ek ath þu skallt þurfa[2] alls vid ef bíta skal. Nu þryster Velent sverdinu [sua ath i[3] sunndur nam hialminn og [er hausinn tok spurde Velent ef hann kenndi. enn Amilias suarar sier wera sem hellt være vmm hann vatne. og þa dro Velent | sverdit A 46 fast og bad hann hrista sik. ok er hann ætladi þat ath gera hliop sverdit nidur vmm belltistad og fellur hann j tueim hlutum[4] af stolnum. Ok nu mælir þat[5] margur madur [ath þat er mest dramb | er sialfur setur ꜵ sik U 82 ath þat skal skiotast nidur falla.[6] og nu mællti kóngur til Velents fꜵ mier nv sverdit og vil ek [nu bera þad minne hendi j brott. 110ᵃ. Velent svarar heRra. sagde hann[7] ek verd ath taka ꜵdur wmmgiaurdina [er heima

---

[[1] A *mgl.* [[2] B vænter mig þu þurfer. [[3] B og dregur so fast ad. [[4] B høfuded bukinn og bryniuna, og allt til belltiz, og spir hvørt hann kienne ad nu bijte. Amilias svarar, ad hann kienne sem vatn kallt fære umm bukinn. Nu seiger Velent hristu þig og þa muntu kienna, og nu hrister hann sig, og þa fiell hvor hlutur sinn veg ut. [5] B þar. [[6] B a þessa lund, ad þad sie mest dramb ad setia sig sem hædst, þvi þad skule skiotast falla og lægst sitia adur enn liette. [[7] B sialfur bera med minne eigin hende burt. herra seiger Velent.

ec fa yðr alt saman oc þat likar k*onon*ge allvel. Nv gengr velent til smiðion*n*ar oc kastar mimvngi vndir smiðbelgi sina oc tecr hitt an*n*at sverðit oc skytr i vmgerðina oc gengr oc fœrir konongeno*m*.

Mb²38 Oc þat hygr nv k*onon*gr at þat hit sama sverð se | er velent hevir þetta frægðar verc með vn*n*it. oc hygs k*onon*gr nv hafa þa gersimi er aldregi man meiri fin*n*az þo at leiti vm alla verold. Nv liðr sva vm rið.

her fær velent volvndar namn af væringio*m*.

111[2] (69). Niðvngr k*onon*gr sitr nv isino riki oc með hano*m* Velent hin*n* agæti smiðr er væringiar kalla volond. han*n* smiðar k*onon*gi allz kyns gersimar af gvlli oc silfri oc af hv*er*io*m* lvt er smiða ma. Velent er sva frægr vm alla norðrhalfo

---

liggur i minne smidiu[1] og þeʀra sverdit og fæ þier siþann[2]. og þad líkar kongi vel. Nu geingur Velent til smidiunnar og skytur sverdinu[3] vnder [smidiu belgena[4] enn þat [sem hann hafdi[5] gert tekur hann og lætur[6] j wmmgierdina og fær þat kongi og [hyggur hann ath sama[7] see er Velent hefuer suo mikit frægdar verk med gert og þikkist hann[8] nv hafa [hinn besta grip eignast suo ath ei mun finnast annat þvilíkt þott[9] leitad see vm alla verolld.

B 27 | [33. Capitule.[10]

111[a] (69). Nidungur kongur situr nv ath sínu ʀiki og med honum hinn agiætaste smidur Velent er Væringiar kalla Volund. hann smídar kóngi allskonar[11]

[[1] A *mgl.* [2] B so bued. [3] B þessu sverde. [[4] A smábelgina. [[5] B sverd sem efter þvi var. [6] B *tilf.* koma. [[7] B nu higgur kongur ad þad sama sverd hid goda. [8] B *mgl.* [[9] B eignast þa gersime, er ei mune fást slijk. þo. [[10] B XXI. Cap. [11] B allz kinz.

hei*m*sins at sva þyckiaz allir men*n* mega mest lofa hans hagleic at hveria þa smið er betr er gor en an*n*at smiði. at sa er volvndr at hagleic er gort hevir. Velent er með niðvngi k*onon*ge i goðo ivirlæti oc mikilli sœmð oc allra man*n*a hagaztr oc viðfrægaztr.

Niðvngr k*onon*gr spyʀ ofriðar tiðendi.

112² (70). Ein*n* dag er niðvngr kon*on*gr sitr ivir borðom þa coma men*n* firir k*onon*g oc sagðo hano*m* at heʀ*r* mikill for iriki hans oc hafðo mikin*n* skaða gort. Niðvngr k*onon*gr samnar liði oc flytr her|in*n* fim daga aðr en þeir fyn*n*iz. Oc vm U 83
qveldit er k*onon*gr hafði sett land tiold sin þa kœmr hano*m* i hvg at heima ligr sigr stein*n* hans.

---

gersimar af gulli og silfri og vr[1] ollumm lutumm[2] er gera maa. Velent er[3] frægur vorþinn wmm alla Nordur hæalfu heimsins [og suo þikkiast menn mest mega lofa hveʀia smid er betur er gior enn annat smidi. ath sa er Wolundur ath hagleik er þad gierdi.[4]

[Om oʀostu Nidungs kongs.[5] U 83

| 112ª (70). Nidungur kongur safnar nu her vmm allt sitt ʀiki [til oʀosto i giegn[6] einum kongi. ok er hann hefuer þenna her albuit þa rídur hann ut af sínu ʀiki og hefuer[7] ei minna her enn xxx þusunder[8] ʀiddara[9]. Nu er suo komit ad þesse her næalgast suo ath ein dagleid er i milli þeirra. ok nv er waan ath oʀosta [mun verda[10] | annan dag epter. Nu kiemur Nidungi A 47
kongi j hug ath heima liggur hans sigursteinn er hans

---

[1] B *mgl.* [2] B *tilf.* þeim. [3] B *tilf.* so. [[4] B ad sa þikest allra mest meiga lofa hvørja smijd er so er vel giørd sem smijde Velents, er þo feckst hvørge. Velent hefur og mykinn metnad af konge sem vert er. [[5] B Cap. XXII. [[6] B i mote. [7] B *tilf.* allz. [8] B þusund. [9] B *tilf.* og. [[10] B mune vera.

En þat var i þan*n* tima at konongar atto svmir stein þan*n* er sv var nattvra at. at hveʀ*r* feck sigr er hafði a ser. oc gerðo þeir þat hellzt er oʀ*r*osto men*n* varo. eða vandræði atto eða kappar þottvz. En þat veit ec eigi hvart þat var af nattvro sialfs steinsens eða olli atrvnaðr sa er þeir hafðo a steinino*m*. En þetta þyckir konongi all illa er heima liggr sigr stein*n* hans. oc lætr kalla til sin raða men*n* sina oc vircta vini oc segir at han*n* vill gefa þei*m* halft riki sitt oc þar með dottor sina er kœmi steinino*m* til hans aðr en sol væri i avstri vm morgonin*n* eptir. Margir varo fvsir til ferðaren*n*ar en faer treystaz at ferðen*n*i mvndo aleiðis coma a sva skamri stvndo sem til var geven oc liðr nv at kveldi.

Niðvngr k*onon*gr heitr velent dottvr sin*n*i.

113². Nv ser k*onon*gr at engi vill til raða ferðaren*n*ar oc kallaði til sin velent oc mælti þv hin*n*

ættmenn hafua att. ok þessum[1] steine fylger su nattura ath sa er hann ber j orrosto mvn alldrei vsigur fꜳ. Enn Nidungur kongur hefuer nv minna lid [ott-azt hann[2] ath hann [mun fꜳ minna[3] lut ef hann fær ei sinn stein. Nu kallar hann [til sín alla hina bestu menn ef nokkur mun vera[4] suo máttugur hans manna ath honum fære sinn sigur stein [fyʀ enn oʀosta verde annann dagh. enn ef nockur verdur sa ath[5] þetta fꜳi giert. þa [lietst hann þeim[6] muni gefua dottur sína og þridiung ʀíkissins.[7] Hann leitar þessa mꜳ́ls vid [marga sina vine[8] þa er honum [þikkia vænster til.[9] ok vmm síder vid Velent smid. 113ª. Velent svarar ath hann mûn[10] fara ef kongur vill þetta [vidleggia og

---

[1] B þeim. [[2] B og hrædist. [[3] B mune hafa hinn verra. [[4] B fyrer sig alla sijna enn bestu menn og vine, og spir nu ef nockur være. [[5] B adur enn barist sie annann dag eftter, og sie sa nockur sem. [[6] B læst kongur honum. [7] B rijkiz sijnz. [[8] B alla. [[9] B þiker vænster. [10] B mune.

goði vin min*n* velent villtv fara þessa ferð. þa mælti velent. heʀ*ra* at yðro raði vil ec fara ef þer vilit efna[1] þat sem heitið. þa m*æ*l*t*i k*onon*gren*n*. alt skvlu*m* ver þat vel gera er ver havv*m* mælt. Nv riðr Velent asino*m* goða hesti skem*m*ingi han*n* hafði fengit þan*n* goða | hest svn*n*an af rossa stoði Mb²39 þvi er stvdáʀ*r* hin*n* gamli oc fyʀ*r* var fra sagt hafði at varðveita. En sa hestr var sva skiotr sem fvgl flivgandi oc alla vega mikill oc friðr.

Velent riðr eptir sigr steini Niðvngs konongs.

114[2]. Velent riðr nv i brot vm nottina oc feʀ*r* þat a eino dœgri er k*onon*gren*n* hafði flvtt herin*n* fim daga. Han*n* kœmr vm | miðia nott firir borgena oc fær sigrsteinin*n*. oc riðr nv aptr oc kœmr inand landtialdo*m* k*onon*gs aðr en sol væri i avstri. Nv lætr[2] velent bvrdia hest sin*n* skem*m*ing. þa U 84

[1] *Hdskr. har* hefna. [2] *Hdskr. har* læt.

---

kongur sagdi þat[1] vppa sína tru ath þetta skal[2] vera fast þeiʀa j millumm. þa tekur Velent einn hest er allra hesta [er bestur er menn viti[3] | 114ª. og ridur U 84 þann dag allann[4] og þa nott og kiemur ath midri nótt [i borg[5] Nidungs kongs ok tekur hans sigur stein. enn þessi er suo løng leid ath fæir menn fæ ridit þria dagha [enn kongur hefur 4 daga flutt her sinn sømu leid.[6] Nu ridur Velent [alla sína[7] leíd og er sól er j westri æ hann skammt til [herbýda Nidungs kongs eru wardmenn[8] buner heim ath rída[9] þeir er best wørd hielldu[10] vm nóttina enn þat er skeinkiari kongs og

| [1] B tilleggia, enn kongur sver. [2] B skule. [[3] B var bestur ad menn vita. [4] B *mgl.* | [5] B til borgar. [[6] A *mgl.* [[7] B ena sømu. | [8] B herbudanna, og nu eru vardmenn Nidungs kongs. [9] B *tilf.* af verde. [10] B halldid hafa.

coma imot hano*m* .vij. men*n* oc foro at bryn*na* hesto*m* fra k*onon*gs landtialdo*m*.

her kœmr i mot velent k*onon*gs drotseti oc vill hafa sigr steinin*n*.

115.[2] Þeíʀ*r*a hofðingi var k*onon*gsen*s* drotseti. riða þeir amoti velent oc fagna hano*m* vel oc han*n* þei*m*. þa mælti drotsetin*n*. Min*n* hin*n* goði vin hefir þv her sigr steinin*n*. vist er tv olicr orðin*n* aðrom man*n*om vm flesta alla lvti er þv comt þessari ferð aleiðis a sva scamri stvndo. Velent svaraði. þat væntir mec at ec hafa steinin*n* oc leyst þyckio*m*c ec hafa þet*t*a[1] erendi sem ec kvn*na* bezt. þa mælti drotsetin*n* fa mer sigrsteinin*n*. oc vil ec fœra kongeno*m*. en ec man gefa þer imoti gvll oc silfr sva mikit sem þv kveðr a. Velent svaraði drottsetano*m*.

Velent vill eigi lata steinin*n*.

116[2]. Þu mættir eigi veʀ*r* hafa farit þessa ferð en ec oc eigi trvi ec at þv fair steinin*n* af min*n*i hendi. Og engi kvrteisi er at beiðaz slicra lvta með

[1] *Hdskr. har* þeta.

med honum vj.[1] ʀiddarar. 115[a]. Þeir rída [nv mot[2] Velent og spyria [hversu farist hafvi. enn Velent liet vel yfuer. Nu sagde skeinkiari.[3] Vist ertu Velint mikill vndra madur er þu fær hveriumm lut æ leíd komit þeim[4] er þu villt. fæ mier nv steininn og vil ek færa kongi og [segh ath ek hafui sottann.[5] 116[a]. Velent svarar ath ei mætti[6] hann sídur hafua sóttann þenna

[1] B 3. [[2] B j giegn. [[3] B hvorninn farist hefde. enn Velent seiger, ad honum forst vel og hann hefur þar sigurstein Nidungs kongs, Nu seiger skeinkiarinn. [4] B *mgl.* [[5] B seigia eg hafe sokt, Enn eg vil þad launa þier med gulle og silfre og minne vingan. [6] B matte.

þvi at an*na*ʀ*r* hefir steinin*n* sottan oc meðr þvi at
slikir lvtir liggia við sem her liggia við. þa mælti
drotsetin*n*. dvlen*n* er tv at þer er þv hygs fa mvno
k*onon*gs dottor. smiðr ein*n* litill firir þer. er þeir
hafa eigi fengit er af beztom ætto*m* ero i landi
þesso. Enða scaltv þat | hafa er þer er ohaglegra. U 85
takit nv min'ir men*n* oc bregðit sverðo*m* oc skal
han*n* nv lata sigrsteinin*n* oc þar með lifit.

drotsetin*n* vill nv taka steinin*n* af velent navðgo*m*.

117². Nv sœkia þeir at hano*m* en han*n* brigðr
sverði sino mimvngi oc hœggr til sialfs drotsetans
a hialmin*n* oc i svndr hafvðit sva at han*n* fell

---

stein. enn fyrer þui ath ek sotti vil ek færa[1] kongi.
þa svarar skeinkiarinn. þott þu færir kongi[2] steininn
þa fær þu alldrei hans dóttur þvi[3] helldur. Nv svarar | A 48
Velent þott ek fæi ei[4] hans dóttur þa mun þat þo[5]
spyriazt vmm oll[6] lond ath Velent hefuer sott sigur-
stein Nidungs kóngs. ok[7] nv svarar skeinkiarinn. Ef
ei villtu læta [lausann sigurstein[8] [fyrer bæn og fe-
giafer[9] þa skalltu læta [hann wid[10] vsæmd og [hier æ
ofann skalltu láta lífvit.[11] 117ª. Ok nu ridur skeinkiar-
inn ath honum og allir þeiʀ og bregda sverdumm.
enn er Velent [sier þetta[12] þa | bregdur hann sínu B 28
sverdi | [er hann kalladi[13] Mimung og hoggur til skeinki- U 85
arans [og klyfur hans[14] hofud med [hialminumm bvkinn
og brynniuna[15] suo ath i sodulbogha nam stad[16]. Ok nv

[1] B *tilf.* hann. [2] B honum. [3] B ad. [4] B alldrei. [5] B *mgl.* [6] B mørg. [7] B *mgl* [[8] B sigursteinenn. [[9] B sem eg bid þig umm, og eg byd þier mijna vinattu til med fie. [[10] B med. [[11] B þar a ofann lata þitt lijf. [[12] B sa þeirra atreid. [[13] B *mgl.* [[14] A klyfur hann. [[15] B hialme og bryniu og búkinn. [16] B stadar.

davðr a iorð. oc nv flyia hinir sex er eptir ero. (71). Velent kœmr nv ak*onon*gs fvnd. oc fœrir hano*m* sigrsteinin*n*. han*n* fagnar hano*m* vel. Nv segir velent k*onon*ge allan atbvrð a sin*n*i ferð oc þat at h*ann* hafði drepit drotsetan*n*. þa mælti k*onon*gren*n*. haf þar firir micla o þocc. þv hefir drepit min*n* hin*n* bazta oc hin*n* kærasta þionasto man*n*. oc værð a bravto sem skiotast mattv oc ko*m* aldregi
Mb^{2}40 i avgsyn mer | siðan. oc ef þv feʀ*r* nv eigi abrot. þa læt ec þec vp festa oc scal tv deyia sem hin*n* versti þiofr.

Velent fær nv k*onon*gs reiði.

118^{2}. Velent feʀ*r* nv ifra konongi oc mælir þetta slikar sakir mattv nv k*onon*gr gefa mer firir þvi at þv villt at ockaʀ*r* kavpmali slitni. en eigi man allom vel at þvi getaz þo at mer kvn*n*i eccki

---

hoggur hann annann ʀiddara ꜳ hans hꜳls suo [ath flaug af[1] haufudit og hofut hestzins. ok iafntitt[2] hoggur hann [þridia ꜳ hans hꜳls suo ath af flaug høfudit.

34. Capitule.

(71). Þa ridur Velent[3] til [kongs herbuda[4] og færer [honum hans sigurstein. ok nv sagdi hann kongi allt hversu farit hefuer hans skeinkiari[5] og hversu þeir skildu sitt mꜳ́l og lietst þetta naudigur gert hafua. kongur svarar. þu Velent sagde hann hefer[6] drepit minn goda[7] win og adra ij[8] ʀiddara. dragst þu [j brott[9] hinn ille hunndur[10] fra augumm mier og være [hitt makligra ath[11] þu værer drepinn. 118^{a}. Epter þat

[[1] B af flygur. [2] B jafnt. [[3] B hin þridia riddara a hans bak fyrer ofann sødulinn og þar ,j sundur. Nu rijdur Velent burt. [[4] A bv́da. [[5] B konge sigursteinenn, og nu seiger hann honum allt hvørsu ad hafde borist, og ad hann hitte hanns skeinkiara. [6] B *tilf.* nu. [7] B besta. [8] B *tilf.* kurteisa. [[9] B a burtu. [10] B mordhundur. [[11] B þad maklegra.

mislika vm þetta mal. Gengr nv velent fra k*on*-*on*ge með osœmð. Oc nv þen*na* hin*n* sama dag mœtaz[1] þeir niðvngr k*onon*gr oc vikingarnir oc beriaz oc fær niðvngr k*onon*gr sigr. oc reinsar landit oc friðar oc feʀ*r* heim með miclo*m* veg. oc þyckiz nv hafa vel arnat sem var. oc liðr sva vm riðar sakir. at engi maðr veit hvar velent var kom-in*n*. en niðvngr k*onon*gr er heima i sino riki.

| Velent ætlar til svika við niðv*n*g k*onon*g. U 86

119[2] (72). Velent likar nv allilla fengit nv k*on*-*on*gs reiði oc sialfr er han*n* friðlavss hyggr nv til hemda feʀ*r* nv eitt sin*n*i til k*onon*gs garðz alavn-vngo oc torken*n*iz. oc vændir til steikara hvss *oc* kallaz ein*n* steikari oc setz han*n* við oc steikir mat oc syðr með aðro*m* steikaro*m*. Nv coma sendingar

[1] *Hdskr. har* motaz.

---

ridur [Velent i brott. enn Nidungur kongur berst þann dag og fær sigur. epter þat fer hann i sitt ʀiki og situr nv kyrr.

35. Capitule.

119[a] (72). | Velent smidur gerir nv ræd fyrer sier U 86
og þikkir nv illt ath[1] hann hefer mist winattu kongs og þar med hans dóttur og þess ʀikiss ath[2] kongur hafdi honum heitid. hann fer nv leyniligha og[3] dylst. ok [nu kemur hann[4] til hirdar Nidungs kongs og kenner hann[5] einngi madur. hann geingur i steikara hv́s og þionar steikurumm[6] og gerer mat til kóngs bordz og

[[1] B kongur heim og j rijke sitt, og berst adur þann dag allann og fær sigur, Enn Velent smidur rijdur nu a burt og giører rad fyrer sier. Nu þiker honum jlla er. [2] B er. [3] A *mgl.* [[4] B kiemur. [5] B Welent. [6] B steikaranumm.

firir konong oc ivngfrv. þa tecr hon ein knif oc stangar með eitt stycki er ligg*r*[1] a diski firir hen*ni*. En sv var nattvra at knifino*m*. at þegar er nocq*va*t var oreint imatno*m* þa song i knifs heptino. Nv fiðr ivngfrv at svic ero gor i matin*n* oc segir nv feðr sinom. han*n* verðr nv reiðr oc lætr leita eptir· man*n*ino*m*. Oc nv fin*nz*[2] velent oc er nv leiddr firir k*onon*g. en k*onon*gr mælir sva. eigi skaltv velent lif þitt lata firir hagleics þins sakir þo at þv hafir illa gort oc er han*n* nv settr firir konong.

[1] *Hdskr. har* ligg. [2] *Hdskr. har* fin*n*.

---

eingann [steikara þikkiast þionustu menn[1] hafa feingit iafn góþan.

A 49 | [36. Capitule.

Dotter Nidungs kongs æ einn kníf er dvergar hafa giert enn[2] hefuer mikla natturu med sier ef med honum er [þat skorit er[3] vhreint er æ nockura lunnd þa syngur j honum hætt ok ma [fyrer þvi[4] vita ef nockurskonar svik eru j matnumm.[5] Enn er Velent verdur þessa var hveria natturu þesse[6] knifur hefuer [med sier[7] þa setur hann til oll[8] brogd og tekur knifinn i brott. hann gerir[9] annann knif[10] epter suo líkann ath [einginn kienner þo ath bæda sæi samann. og þenna knif[11] leggur hann þar sem hann tok hinn fyrra. og nv [gerir hann þann[12] kræsa disk er standa skal [æ kongs bordi og fyrer hans[13] dottur og [þaug svik j, ad[14] ef hun etur þessar kræser þa skal hun ei[15] lifa megha ef ei hefuer hun Velent smid.

[[1] B þionustu mann þikest steikarinn. [[2] B Dotter kongs atte knijf, er henne høfdu dvergar giefed, enn hann. [[3] B skored þad nockud. [[4] B þar af. [5] B *tilf.* þar sem hann er ad hafdur. [6] A þessa. [[7] B *mgl.* [8] B *mgl.* [9] B *tilf.* nu. [10] B *tilf.* þar. [[11] B ei ma kienna þo bader sieu samann, þennann. [[12] B tekur hann. [[13] B fyrer kongs. [[14] A *mgl.* [15] B *tilf.* þikiast.

Nv lætr niðvngr k*onon*gr meiða velent ifotom.

120[2]. Konongr lætr skera isvndr sinvrnar ibaðom foto*m* hans þęr er framan liggia a beino*m* ikalfabotom hans oc þær er iristo*m* framan lago oc sva firir ofan hælbeinit hasinarnar. Oc sva lengi sem velent lifði siðan. þa varo hano*m* baðir fœtr

---

[37. Capitule.[1]

120[a]. Enn er þessi kræsa diskur stenndur æ borde fyrer kongs dóttur og hun vill nu eta sinn mat þa grunar hana ath hier [mun j gier[2] nockur svik og sker æ sinum knifui. enn þessi knifur vill ei syngia sem hann er vanur. nu þikker henni vndarligt [þvi þikist hun[3] víst vita ath þetta eru svik. [bidur færa sier hrátt kiøt.[4] og suo | er gert, [og þar i skier hun þess- U 87
um knifui.[5] enn þessi knifur vill ei syngia. Nu seiger hun sinum fedur. herra sagde hun. Nu er[6] ek svikinn þviat[7] nv er [i brottu minn knífur, og þessi þar epter gier er ek helld æ, og æ diskinum[8] eru nv svik hver sem [giert hefver.[9] Nu [sier kongur knif hennar. og sagdi einghi kann þenna knif ath giera[10] nema Velent og suo seigia aller þeir er hia eru. Nu lætur kongur [leita hans[11] og finnst hann[12] j steíkara hvse og er nv leiddur fyrer[13] kong. þa[14] sagdi kongur. þu Velent villdir nu[15] svikia mig og mína dottur. þat sama skal þier[16] golldit vera. og kallar sina þræla ath þeir taki hann og skiere i sundur j hans fotleggium allar sinar bædi

---

[[1] B *mgl.* [[2] B mune giør vera j. [[3] B fyrer þui ad hun þikest. [[4] B hun kallar ad henne skule færa hratt slatur. [[5] B hun skier þeim knijfe j þar ed blodugt er. [6] B em. [7] B *mgl.* [[8] B a burtu minn gode knijfur, og þesse giør afftur er nu helld eg a, og a mijnumm skutildiske. [[9] B þad hefur giørt. [[10] B seiger kongur knijf kann einginn madur ad sla. [[11] B ad leita umm alla sijna menn ef þar sie kominn Velent. [12] B *tilf.* nu. [13] B *tilf.* Nidung. [14] B og nu. [15] B *mgl.* [16] B *tilf.* nu.

onytir til gango. Velent liggr nv ik*onon*gs garði illa haldin*n*. Nv mælir han*n* til konongs eitt sin*ni*.
U 87 heʀ*ra* sagði han*n*. | vel skal ec þat virða firir þer er þv lezt svndr skera sinor ibaðom foto*m* mino*m* firir þvi at ec hafða yrit til gort. oc nv ma ec aldregi við þec skiliaz meðan mitt lif er oc eigi vil ec þo at ec mætta. þa mælti k*onon*gr. vist skal ec
Mb²41 þat vel lavna þer oc ivir bœta | viðr þec oc vil ec gefa þer gvll oc silfr svamikit sem þv beiðiz. k*onon*gr lætr gera eina smiðio oc þangat er velent flvttr. Nv sitr velent oc smiðar k*onon*gi hvern dag af gvlli oc af silfri oc af hverio*m* lvt aðro*m* er smiða ma. Nv likar konongeno*m* vel þetta rað at

---

framann og aptan. og suo geyra þeiʀ.[1] Nu lætur[2]
A 50 kóngur | græda suo ath[3] alldrei taki samann sina endarner og bæder fætur eru[4] vnyter til gøngu suo
B 29 leinngi sem hann lifer. ok[5] vill Nidungur kóngur | ath Velent smídi honum allann sinn alldur. Nu [mællti Velent ath kongur skal koma til hans og[6] vill tala vid hann. [enn er kongur kiemur til Velents þa seiger hann hveria sok kongur hafi honum gefit er hann let honum gera[7] suo mikla svivirding. kongur svarar. Eigi let ek þetta gera fyrer [neina søk[8] helldur fyrer þui ath ei villda ek ath þu færir brott[9] vr minu ʀíki suo lengi sem[10] þu lifuer. ok mier skalltu smida allt þat er þu mátt.[11] enn hafa skalltu gull og silfur suo mikit sem þu villt [ath yfer bót þess er gert er. Nu svarar Velent. herra sagde hann.[12] ek se nv ath þat hefuer [til geingit[13] þessa lvtar ath þu ant[14] mier suo

---

[1] B þrælarner. [2] B *tilf.* Nidungur. [3] B *mgl.* [4] B *tilf.* honum. [5] B *tilf.* nu. [[6] B sender Velent Nijdunge konge ord, ad hann. [[7] B Nu kiemur kongur til Welents þa spir hann hvøria søk kongur hefur honum gefna er hann liet veita honum. [[8] B þat ath nockur sok være til. [9] B i burt. [10] B *mgl.* [11] B gietur a þinne æfe. [[12] B herra seiger Velent. [[13] B tilborid. [14] B unner.

velent ma nv eigi bravt komaz *oc* þyckiz han*n* nv vel vm hafa raðit. (73). Niðvngr k*onon*gr a fiogor born. þria svno *oc* eina dottor.

k*onon*gs synir biðia velent smiða ser.

121[2]. Þat er ein*n* dag at synir niðvngs kon-ongs tveir hinir yngsto gengo til smiðio velent með boga sina oc biðia han*n* smiða ser scot. En velent segir at han*n* a eigi tom at. oc þo segir velent at þit set born k*onon*gs þa vil ec engan lvt ycr smiða firir vilia faðor yckars | oc boð oc þat sem han*n* U 88
sendi mer orð til idag. En ef þit vilit at ec smiði ycr noccorn lvt. þa skvlo þit veita mer mina bœn fyʀ*r*i en sv er allitil. þeir spyria hver sv væri. Vel-

---

mikit ath þu villdir ei ath ek [færa i brott[1] og skal ek þat vel virda. [ok nv vill Velent[2] fara til sinnar smidiu og[3] smida allskonar gersimar. ok er nv halfu kaatare og blídare enn[4] fyrr var hann vid hvern mann.

| [40. Capitule.[5] A 52; B 30,5

[6] 121[a] (75). | Þad var eitt sinn ath syner Nid- U 91
ungs kongs komu[7] til Velents vid[8] sina lásboga og [bidia hann[9] gera sier[10] skot. Enn welent seiger ath hann þorer þat[11] ei fyrer kongi ath smída nockurn[12] lut vtan [þat er kongur sennder[13] honum. enn ef þid vilied ath ek smidi yckur[14] skulu þid veita mier [litla bæn.[15] þid skulut[16] gánga fra [hallinni øfgir til smid-

---

[[1] B fære a burt. [[2] B og þier vel launa þessu sinne, og bidur nu Velent ad hann vilje nu. [3] B *tilf.* vill hann. [4] B *tilf.* nockurn tijma. [[5] B *mgl.* [6] *Kapp. 121—128 har i* AB *en anden rækkefølge end i* Mb; *i udgaven er, som det vil fremgå af sidetallene,* Mb's *orden fulgt også for* AB. [7] B koma. [8] B med. [[9] B bidur hann skule. [10] B þeim. [11] B *mgl.* [12] B nockurzkonar. [[13] B kongur sende. [14] B *tilf.* þa. [[15] B mijna bøn. og er su lijtil og audvelld. [16] B skuled.

ent mælir at þeir skvlo ganga ofgir til smiðion*n*ar þegar snior væri nyfallin*n*. En sveinarnir hirða aldregi hvart þeir ganga ofgir eða rettir. en þetta hefir vm vetrin*n* veret. Oc þa samo nott eptir fell snior oc vm morgenin*n* eptir coma k*onon*gs synir til smiðio firir sol oc hava sva farit sem velent bavð þeim. oc biðia nv velent smiða.

Velent drepr .ii. k*onon*gs syni.

122². Velent lætr oc sic þa ecki til dvelia. Nv lætr velent aptr hvrðina sem fastazt en siðan drepr han*n* sveinin*n* hvarntveggia oc skytr vndir smiðbelgi sina igrof eina divpa. þen*n*a dag ero horfnir k*onon*gs synir. oc veit engi hvert þeir hafa gengnir verit. k*onon*gr hyggr at þeir mvno farit

---

iunnar og koma fyrer sólar rod[1] þar til æ ek mitt verk. enn ef þid giorit ei suo þa smida ek [ykkur ekke. enn sveinar vilia þenna kost giarna og hirda ei þott þeir gángi øfgir til smidiunnar.[2] og er þetta vmm vetur og[3] er nyfallinn[4] snjór ok vmm myrgininn[5] fyrer sól koma kongssyner til welents og hafa [þann veg fared[6] sem Velent bad. 122ᵃ. ok[7] er þeir koma i [hans smidiu[8] lætur hann aptur hurdina[9] fast enn siþann [drepur hann hvartueggia sveininn.[10] og skytur þeim i eina grøf vnder [smidbelgi sína.

41. Capitule.[11]

Þenna dag eru horfner [syner Nidungs kongs[12] og þikker þat vænst ath þeir munu[13] farnir æ skóg ad

---

[[1] B høllinne og til smidiunnar alla leid øfuger og komed firre enn sol sie uppe. [[2] B øngvann hlut fyrer yckur. enn kongs syner vilia þetta vijst til vinna, og hirda alldrei huørt þeir ganga øfuger edur rietter. [3] B þa. [4] B *tilf.* er. [5] B morgunenn. [[6] B so fared þangad. [7] B enn. [[8] B smidjuna. [9] B smidiuna. [[10] B tekur hann sveinana og drepur. [[11] B smidjubelge og. [[12] B kongs syner, og veit einginn hvørt þeir eru farner. [13] B sieu.

hafa i skog at veiða fvgla oc dyr. eða ifiaro at fiska fangi. oc þa er til borða scal ganga þa er þeiʀ*r*a leitat oc fin*n*az þeir eigi. Nv er comit til vele*n*tz[1] oc spvrt ef þeir hefði þar komit velent sagði at þeir como þar oc ibrot gengo þeir heðan oc sia kvaz han*n* þa aleiðin*n*i er þeir gengo heim til k*on*-*on*gs hallar. En boga sina hafðo þeir her oc scot oc liklegazt þycki mer at þeir hafi iscog farit segir han*n*. Nv fara þeir hei*m* oc sia þeir at fot spor sveinan*n*a horfa heimleiðis oc hevir engi maðr grvn a velent vm þetta mal.

k*on*o*n*gr lætr leita svna sin*n*a.

123[2]. | Konongr lætr leita svna sin*n*a marga Mb²42
daga oc fin*n*az þeir aldregi. Nv leiðiz | allo*m* at U 89
leita þeiʀ*r*a lengr oc þyckir konongi þat liclegast at

[1] *Hdskr. har* veletz.

[skemta sier og skiota[1] dyr og fugla ella[2] j fiøru ath dyrgia [fiska. ok er til borda skal ganga[3] er þeirra leitad og finnast þeir hvergi.[4] Nu er [komit til Velents og spurt ef þeir hefdi[5] þar komit enn hann seiger ath þeir komu[6] þar og hann sa þa æ leidinne til kongs hallar og [ek gerda þeim skeyti[7] og þat þikki mier vænst [sagdi hann ath þeir munu farnir[8] æ skóg ath skemta sier fyrer þui ath[9] þeir haufdu [med sier[10] sína bogha. ok nu er kongs menn ganga heim sia þeir j[11] sniónumm þeirra spor[12] liggia heim til hallarinnar.

123[a]. Nu lætur Nidungur kongur[13] leita sinna sona og ei finnazt þeir og nv[14] hyggur kongur ath

[[1] B skiota sier. [2] B ellegar. [[3] B sier fiska til kongs borda. Nu. [4] B ei. [[5] B fared til huss velents ef þeir hafe. [6] B kiæme. [[7] B þeir horfdu heim, og þeir badu mig ad giora þeirra skot. [[8] B ad þeir hafe farit. [9] B *mgl.* [[10] B *mgl.* [11] B a. [12] B *tilf.* og þad sporinn. [13] B *tilf.* marga menn fara ad. [14] B *mgl.*

þeir mvno fara iscog oc mvno dyr grandat þei*m* hafa eða sior hafi grandat þei*m* ef þeir hafa ifioro gengit oc er margs vm þat gezt oc aldregi þess er var. En velent hafði hvgsat þa svivirðing oc scom er hano*m* var gor firir þvi at eigi scorti grimleikin*n* með hano*m* enda varo allopr tilbrigðin. Oc þottiz han*n* nv hafa hemt sin nocq*va*t nær sem meiʀ*r* verðr eða eigi.

Velent smiðar or beinv*m* k*onon*gs svna.

124[2]. Nv tecr velent sveinana oc skefr alt holdit af beinonv*m* oc siðan tecr han*n* þeiʀ*r*a havsa oc byr gvlli oc silfri oc gerir af tvav mikil borðker. oc af herðarbloðo*m* gerer han*n* oleysla oc af miaðmar beino*m* þeiʀa oc byr gvlli oc silfri. Af svmo*m* beino*m* þeiʀ*r*a gerir han*n* knifa hefti. en af svmv*m* blaspipor. af svmo*m* lycla. en af svmo*m* kertistikvr er standa scvlo a k*onon*gs borði. Oc af hverio þeiʀ*r*a beini gerir han*n* nocq*va*t til borðbvn-

---

þeir munu[1] lætist hafa i skóginum af dyrumm edur
U 92 farit | vvarligha j fiøru og mun[2] sior hafa grandad þeim.

[42. Capitule.

A 53 124[a]. | Nu er fra þui ath seigia ath Velent tekur[3] þessa sveina og skefur [af allt holld[4] þeiʀa beínum. siþann tekur hann þeirra hausa og byr vid[5] gulli og silfri [og gerir þar af ij diska, og af þeirra leggiumm geyrer hann og byr gulli og silfri sumumm knifa hepte,[6] sumumm blæstur pipur,[7] vr sumumm [kerta stikur, og af[8] hvoriu beini gierir hann nockurn lut þann er hafua skal ath þiona fyrer kongs bordi af þeirra køglumm[9] gerir hann [tafl og

---

[1] B mune. [2] B mune. [3 B Nu tekur Velent. [4 B holld af. [5] B *mgl.* [6 B ur sumumm beinumm giører hann knijfa skiefte. [7] B *tilf.* enn. [8 B stikur er kierte skulu a standa, og ur. [9] B jøxlum.

aðar oc þetta væri storar gersimar ef eigi væri með sva storo*m* sviko*m* oc flærðom sem var. Oc þa ero þessar gersimar vppi er k*onon*gr hefir flesta rika men*n* i boði sino.

k*onon*gs dottir hevir brotið gvllring sin*n*.

125[2] (74). Sva bar at eitt sin*n* at k*onon*gs dottir oc hen*n*ar fylgis mær með hen*n*i varo gengnar vt igrasgarð sin*n*. at jvngfrv bravt svndr sin*n* hin*n* bezta gvllring sva at engo var nytr. Oc þetta þorir hon eigi at segia sino*m* feðr eða mœðr. oc nv spyʀ*r* hon meyna hvat til raðs væri er sva illa hefir til tekiz. þa svaraði mærin. velent mvn bœta þetta litla rið. Oc þetta þyckir þeim baðo*m* rað. Nv gengr mærin til smiðio velentz oc segir at hen*n*ar ivngfrv sendir hana þangat með sin*n* ring at han*n* scal bœta. Velent svarar oc segir at | ecki þorir U 90
han*n* at smiða fyr*ir* vtan k*onon*gsens boð enskiskonar smið. Mærin segir sva eigi mvn konongeno*m* illa þyckia þo at þv smiðir þat sem ivngfrv

---

lukla. ok er[1] þetta hefuer hann gert til svivirdingar kongi þa[2] grunar þat [eingi madur[3] ath velent muni þat[4] gert hafa ok þessar gersimar sennder Velent kongi. ok [er kongur hefer veitslor med hinum tignustumm monnum[5] er þessi bordbunadur allur vppi hafdur. og þetta voru miklar[6] gersimar ef flærdlaust[7] være.

| [39. Capitule.[8] A 51,4; B 29,24

125[a] (74). | Nidungur kongur atti ij sonu og eina U 89
dóttur [er Heren hiet,[9] hun var allra kuenna frijdust.

[[1] B likla ad kongz fiehirdslum, og. [2] B þo. [[3] B øngvann mann. [4] B þetta. [[5] B þær hefur kongur þa er med honum eru sem flester tignarmenn og hannz viner, þa. [6] B allt stormyklar. [7] B flærdarlaust. [[8] B Cap. XXIII. [[9] B *mgl.*

biðr oc vel mattv gera þen*n*a lvt firir hen*n*ar sakir. hon vill eigi syna þen*n*a ring sino*m* feðr ne mœðr fyʀ*r* en bœttr er. oc hevir þv þa micla þocc[1] firir en k*onon*gren*n* man gialda þer vingan imoti þegar han*n* veit. Velent svaraði. Ecki man ec hafa þina varzlo þar til. en ef hon kœmr siolf hingat þa geri
Mb²43 ec sem mer syniz. Mærin gengr | hei*m* oc segir k*onon*gs dottvr at velent vill eigi smiða fyʀ*r* en hon kœmr siolf til hans. en hon segir at eigi skal þat firir standa. ef hano*m* er þa betra at smiða en aðr. oc allitils goðs væntir han*n* af mer ef han*n* gerir þetta eigi.

[1] *Hdskr. har* þoct.

---

og vinsælust[1] og mikit vnne[2] kongur henne. þat hefer athborist [eitt sinn[3] ath kongs dotter og hennar fylgiss konur hafua verit j[4] skiemtan j sinum grasgardi þa hefer kongs dotter brotet sinn hinn besta gullhring suo ath vnytur er og þetta þorer hun ei[5] ath láta vita [sinn fødur edur módur[6] og nv spyr hun[7] sina mey huad [þær skulu ath hafazt er suo er illa vordit.[8] Nu seiger mærinn ath þenna [laust hinn litla mun Velent[9] bættann fáa [ef honum er færdur og[10] þetta ʀæd þikker þeim vænt[11] og fer nu mærinn til smidiu Velents og seiger ath hennar frv [senndi hana med sinn gullhring ath hann skyli ath gera.[12] Velent lietst ei þora ath smida [nockurn lut án kóngs lofi. Nu seiger mærinn ei muntu taka fyrer þetta þina vordslu og ei man
U 90 kongur illa kunna[13] þott so see gert sem hanns[14] |

[1] *sål.* B; A winsællt. [2] B ann. [[3] B *mgl.* [4] B ad. [5] B øngvann. [[6] B *mgl.* [7] B *tilf.* eina. [[8] B hun skal til radz taka er so illa er ad orded. [[9] B hrijng mune Velent smidur snøgt. [[10] B so framt honum sie fridur. [11] B badumm vænlegt. [[12] B sender hana til hannz med þennann gullhring til þess ad hann giøre ad honumm. [[13] B nockurs konar smijde fyrer utann kongs rad og hanns vitnud. Nu svarar mærinn, Ej mun kongur jlla þikia. [14] *sål.* B; A sina.

Jvncfrv vill lata velent bœta gvll-ring sin*n*.

126[2]. Konongs dottir gengr ibrot oc baðar þær oc hitta velent. Nv kœmr konongs dottir ismiðiona oc biðr velent bœta ringin*n* en han*n* segir at fyʀ*r* vill han*n* an*n*at smiða. lætr velent aptr hvrðina sem fastazt oc legz hia k*onon*gs dottor. Oc er þat er syst bœtir han*n* ringin*n* aðr en þav skiliz oc er þa miklo betr en aðr en brotin*n* væri oc þesso leyna þav bæði vm rið at sva have at boret.

---

dotter vill og vel máttu gera þenna lut fyrer hennar sakir þui[1] hun vill ei syna sínumm fødur [brotinn sinn hring[2] ath hun fæi hans reidi. Nu [seiger welent ef hun heitur æ sina trv suo ath ek heyri ath egh skal þessa ei giallda fra kongi þa mæ ek þetta gera. Nu seiger mærinn[3] sinni frv hversu Velent hefuer svarad. ok fyrer hvervetna framm vill [hun ei sinum fødur seigia[4] ath hennar hringur er brotinn og fer nu[5] til smidiu Velents. 126[a]. ok er kongs dotter kemur [til smidiunnar[6] lætur velent aptur smidiuna[7] og byrger [fast. Nu tekur hann[8] kongs dottur og legst med henni. og ædur[9] þau skiliast hefuer hann athgert hennar hring suo ath miklu er[10] betre enn ædur.[11] og þessu leyna þau vandligha bædi[12] er þann veg [hefer athborist þviat þau vilia ath þetta verdi ei vpp vist.[13]

---

[1] B *mgl.* [[2] B þennann hrijng brotinn. [[3] B ef þu villt so vel giøra þa mun hun þier vel launa, Enn kongur mun giallda þier þock þa er hann veit. Nu seiger velent Eigi ma eg taka fyrer þetta mal þijna vørdslu. Enn *(herefter mangler* ef) kongs dotter heiter a sijna tru so eg heire ad ei skule eg þess giallda af konge enn hun vilie launa med þøck þa giøre eg þad er hun beider, Nu geingur þesse mær i burtu, og seiger. [[4] B ei kongs dotter sinn fødur vita | B 30 lata. [5] B *mgl.* [[6] B j smidiuna. [7] B hurdena. [[8] B tekur nu. [9] B *tilf.* enn. [10] B *tilf.* nu. [11] B *tilf.* var hann. [12] B *mgl.* [[13] B er ad bored.

Ægill broð*ir*[1] Velenz kœmr til hirðar Niðvngs k*onon*gs.

127[2] (75). J þen*n*a tima kœm*r*[2] hin*n* vngi egill til hirðar niðvngs k*onon*gs broðir velentz. firir þvi at velent hafði hano*m* orð sent. egill er allra man*n*a friðaztr. Oc ein*n* lvt hevir han*n* firir alla men*n* fram han*n* skytr betr af handboga en engi maðr an*n*aʀ*r*. k*onon*gr tecr vel við hano*m* oc er egill þar U 91 langar riðir. k*onon*gr vill reyna hvart | egill skytr sva vel sem sagt er eða eigi. han*n* lætr taka svn egils þrevetran. oc lætr leggia eitt epli ahavvð hano*m* oc bað egil skiota sva at eigi fœri firir ovan havvðit ne vinstra veg ne hœgra veg. eplit eitt skyldi han*n* hœva en ecki var hano*m* firir boðit at skiota sveinin*n* firir þvi at þat þottiz han*n* vita at þat mvndi han*n* firir engan mun gera ef han*n*

[1] *Hdskr. har* broðr. [2] *Hdskr. har* kœm.

A50,16; B29,11 | [38. Capitule.[1]

U 88 127[a] (73). | Ok j þessu bili kemur til kongs bróder velents[2] Egill og er allra[3] manna frijdastur, og einn lut hefuer hann vmm hvern mann[4] fram ath hann skytur betur af [læsboga og handboga enn eingi madur annara[5] [vid honum tekur vel Nidungur[6] kongur enn[7] þo veit hann ei gørla hveʀ madur Egill[8] er. [kongur liet[9] freista æ marga vegha hversu vel Egill kunni[10] ath skióta ok eitt sinn ath[11] hann hafde leitad alls þess er honum kom j hug vm þetta mæl þa liet kongur taka [son Egils og eitt epli leggia j hofud sveininumm[12] og nu mællti kongur.[13] þadan er nv stendur þu

[[1] B *mgl.* [2] B *tilf.* enn unge. [3] B hann. [4] B *tilf.* j verølldu. [[5] B boga enn hvør madur annar. [[6] *sål.* B; A er honum tekur vel. Nidungur. [7] B og. [8] B hann. [[9] B og so er sagt ad kongur liete. [10] B kinne. [11] B er. [[12] B eitt eple og liet lata i høfud a sveine Eigils. [13] B *tilf.* vid Eigil.

mætti sialfr raða. oc ein*n*i aro skildi han*n* skiota en eigi fleiro*m*.

her segir hversv egil[1] skytr.

128[2]. Egill tecr þriar orvar oc strycr fiðrit a oc legr a streng oc skytr i mitt eplið. hafði oren brot með ser halft eplit oc ko*m* alt i sen*n* a iorð. þetta frægðar skot hever lengi vppi verit oc mikit fin*n*z k*onon*geno*m* vm han*n* oc allra man*n*a er han*n* frægiaztr oc þen*n*a kalla men*n* olrvnar egil. Niðvngr k*onon*gr spyʀ*r* egil hvi han*n* toc þriar orfar með þvi at ein var til skilð at skiota með. Egill svaraði. heʀ*r*a sagði han*n*. eigi vil ec livga at yðr. ef ec hefða lostið sveinin*n* með ein*n*i oren*n*i þa hafða ec yðr þessar tvær ætlat. En konongren*n* virði þat vel firir hano*m*. oc þotti allo*m* han*n* diarflega mæla.

| Velent rœðir við ivncfrv. U 92

129[2] (76). Nv hevir velent hemt sin*n*ar svivirðingar oc nv veit han*n* ef þetta kœmr vp*p* at k*on*-

[1] *Sál. hdskr.*

---

skalltu skiota [eplid vr hofdi syni þinumm.[1] enn ef þu gerir ei suo þa hefuer þv tynt þinu lifui. 128[a]. þa[2] tekur Egill eina ør vr sínu[3] ørva mæli og sier j eggiarnar og strykur bladit og [setur nidur hia sier. Nu tekur hann enn | ør og strykur bladit og fidrit[4] A 51
og setur þa æ streing og skytur [j mitt[5] epled suo ath allt senn flygur æ jord ørinn og eplid. og þetta [frægdar verk hefer leingi verit vppi siþann.[6]

| [43. Capitule.[7] A 53,12; B 30,36

129[a] (76). | Velent smidur hefuer nu nokkut[8] hefnt U 92,11

[[1] B so ad j fliuge þijn ør hvørke hægra meiginn nie vinstra, og ei helldur fyrer ofann þetta eple. [2] B Nu. [3] B sijnumm. [[4] B skapted. [[5] B midt j. [[6] B ed mykla frægdar skot hefur morgu sinne vered uppehaftt og frasagt. [[7] B Cap. XXIV. [8] B nockur neiginn.

*on*gr lætr drepa han*n*. Nv kalla*r*[1] velent til sin Mb²44 egil | broðor sin*n* oc biðr at h*ann* scal coma ivngfrv atal við han*n* oc sva gerir han*n*. Nv hittaz þav oc talaz við marga lvti sin a milli oc þat kœmr i þeiʀ*r*a rœðo at velent vill enga cono eiga nema k*on*o*n*gs dottor. en hon segir at hon vill engan man*n* eiga an*n*an en velent. oc þetta likar þei*m* baðom vel. þa mælti velent til hen*n*ar iocrom fyndi þa hefi ec skipt ocro*m* clæðo*m* oc þat væntir mec at þv mvnt fœða eitt barn oc likari þicki mer at þat mvn vera svn. En þat skalltv segia hano*m* ef ec fin*n* han*n* eigi. at ec hefi gort hano*m* vapn. oc hevi ec þar hirt sem vatn gengr in*n* en vindr vt. en þat var þar sem han*n* kœldi afl sin*n*. nv skiliaz þav.

Velent gerir fiaðrham.

130[2] (77). Þat er eitt sin*n* at velent biðr egil broðor sin*n* fa ser allar fiaðrar bæði storar oc smar. oc segir at han*n* vill gera ser ein*n* flygil. Egill feʀ*r* i scog oc veiðir allz kyns fvgla oc fær velent.

[1] *Hdskr. har* kalla.

---

sinnar svivirdingar er hann hefuer missa lætid Nidung kong [sinna sona vid skomm[1] enn sialfur hann skal eta [og drekka[2] af þeirra beínumm. ok[3] dotter Nidungs kongs er[4] med barne, og þessu leyner hun sinn fedur og hvern mann annann hver þetta barn æ med henne. og med[5] ollu þessu veit Velent ath þat er hans barn. U 93; B 31 [ef þessa verdur var Nidungur kongur.[6] 130[a] (77). | Nu bidur hann Egil sinn bródur ath hann skuli[7] færa honum fiadrar smár og stórar. ok nv smidar Velent[8] einn flygil og er fullgiør er þa er hann med þeima hætti sem flegin være [giødur af[9] ollu skinne.

[[1] B sijna syne med skømm og osæmd. [[2] B *mgl.* [3] B enn. [4] B geingur nu. [5] B af. [[6] B *mgl.* [7] B skal. [8] B hann. [[9] B giodzhamur med.

Nv gerer velent ein*n* flygil en þa er goʀ var þa er þvi likazt sem fiaðrhamr vęri flegin*n* af grip eða af gambr. eða af þei*m* fvgl er strvz heitir.

Ægill freistar fyʀi fiaðrhamsens.

131². Nv biðr velent egil fara i þar sem firir var gort. oc flivga oc freista ef dygði. þa mælti egill. hverso scal ec vp hefiaz eða flivga eða niðr setiaz. þa mælti velent. þv scalt hefiaz imot vindi. oc flivga | scalltv bæði hatt oc langt. en setiaz U 93
skalltv firir vindi. þa feʀ*r* egill ifiaðr hamin*n* oc flygr vp ilopt sva letlega sem hin*n* fimazti fvgl oc þa er han*n* skal setiazt þa steypiz han*n* hofðino til

---

[44. Capitule.

131ᵃ. Nu er þat eitt sinn ath þeir brædur eru stadder ij. saman[1] j smidiu þa selur[2] Velent þann flygil [j hendur[3] Egli og [bidur hann[4] fara j eina fialls hlíd og[5] taka æ sik [fiadra haminn[6] og[7] reyna hvart fliuga má med[8] edur ei. [ok nv spyr Egill[9] hversu hann skal fara j. edur[10] hversu hann skal vpp hefiast [og setiast. Velent sagde.[11] þv skallt j fara þar sem | A 54
[opid er og spenna ath þier[12] þar sem[13] fyrer er gert þu skallt hefiast vpp j [móti vinndi og fliuga bædi[14] hætt og lægt og [setiast skalltu fyrer vinde, Nu fer Eigill j flyelenn, og fer nu med øllu sem Vielent hefur raded, og nu hefur Eigell upphafist og[15] flygur[16] sem hinn fimasti fugl. [ok sem[17] hann skal setiast snyʀ

[[1] B og eitt sinn er þeir ij brædur eru. [2] B fær. [[3] B *mgl.* [[4] B mæler ad hann skillde. [5] B ad. [[6] *sål.* B; A fiadur hæma. [7] B ad. [8] B *mgl.* [[9] B þa mæler Eigill og spir. [10] B og. [[11] B edur hvorsu hann skal setiast edur fliuga, Nu svarar Welent. [12] *rettet for* A sier. [[13] B *mgl.* [[14] B giegn vedre, enn fliuga skalltu. [[15] A *mgl.* [16] B *tilf.* hann so liettelega so. [[17] B bæde hátt og lagt, og nu er.

iarðar oc feʀ*r* akaflega til iarðaren*n*ar. ok nalega veit han*n* ecki til sin sva þavt at hans eyro*m* oc þvn*n*vango*m*. Nv mælti velent seg mer egil[1] broðir var noccoro nytr þessi flygill.

Egill rœðir vm fiaðr hamin*n*.

132[2]. Þa mælti egill væri sva gott at setiaz með han*n* sem at flivga var þa væra ec nv a aðro landi oc aldrigi fengir þv han*n* siðan. Velent mælti ec skal bœta vm þat sem ascortir. þa feʀ*r* velent i fiaðr hamin*n* við atbeina egils broðor sins. oc feʀ*r* vp a hvs eitt oc hefs vp i lopt oc męlti. Rangt sagða ec þer þa er ec bað þec at þv skyldir setiaz firir vindi þvi at ec trvða þer eigi at þv mvndir fa mer ef þv vissir at sva goðr væri sem er. þat mattv vita at allir fvglar setiaz moti vindi. Mb[2]45 oc sva vp hefiaz. En nv vil ec segia | þer broðir mina ætlan. ec vil nv hei*m* fara oc hitta vil ec nið-

[1] *Sål. hdskr.*

hann sig[1] fyrer windi [og þa steyptist hann[2] og þarf[3] [sin geyma ef hann skal ei brotna æ hæls.[4] siþann geingur hann til sins bródur Velents. ok nu spyr Velent hversu godur se vordinn hanns[5] flygill. 132[a]. [Egill suarar. være iafn gott ad setiast vid þenna flygil sem er ath fliuga þa væra[6] ek a odru lannde, enn þu fenger hann alldrei siþann. Nu seiger Velent ath hann skal[7] bæta þat sem vgert er ath þessaʀe smíd. Nu bidur Velent[8] kalla til sin kongs dóttur leyniligha, og Egill[9] gerir suo. ok er hun kom[10] i smidiuna[11] talast

[1] B sier. [[2] B þa steipest hann ad høfdenu ofan. [3] *sål.* B: A þar. [[4] B nu allz vid ad ei lemiest. [5] *sål.* B: A hann. [[6] B enn Eigill seiger ef so væri gott ad setiast med honummm sem fliuga, þa væri. [7] B skule. [8] B *tilf.* Eigil ad. [9] B hann. [10] B kiemur. [11] B smidiu.

vng konong aðr at mali. En ef ec mæli þat nockot er konongeno*m* er a moti skapi oc neyðir han*n* þic til at | skiota at mer. þa hœf þv vndir vinstrv[1] hond U 94 mer þar hevi ec bvndit vndir eina blaðro þar er i bloð svna niðvngs konongs. Nv mattv hœva sva til scoti þino at mer verði ecki mein at ef þv villt noccors okra frænzemi virða.

Velent er nv comin*n* ifiaðr ham sin*n*.

133[2] (78). Nv flygr velent a hin*n* hæsta tvrn i konongs garði. Nv gengr k*onon*gr til hallar sin*n*ar oc mart man*n*a með hano*m*. En þa er han*n* sa velent þa mælti han*n*. er tv nv fvgl velent morg

[1] *Sål. hdskr.*

þau[1] vid marga luti [og sagde[2] hann henni oll sín ʀæd. ok [þat med[3] ath hun mun[4] ala eitt sveinbarn. ok[5] ef þat er suo[6] sem ek seige þier þa skalltu[7] vandligha vppfæda ok þa er sa sveinn mæ bera sin vapn þa skalltu seigia honum ad fader hans gerdi honum[8] vapn. ok hann skal[9] þar leita sinna væpna er wedur geingur vt enn watn inn. og ædur[10] þau skiliast vinnur huort odru eíd ath hann skal [eingha konu | U 94 adra eiga enn hana enn[11] hun einghann mann [nema hann.

45. Capitule.

Nu er þat sagt ath Velent fer[12] vppa sitt hýs [med adbeina Eigelz[13] og[14] nu tekur Velent flygilinn og byr sik med.[15] og þvi næst hefst hann vpp. og [enn mællti Velent[16] vid sinn bródur.[17] Ef þu verdur neyddur til ath skióta ath mier þa hefuer ek fest unnder mína

[1] B *tilf.* velent. [[2] B leinelega og seiger. [[3] B so. [4] B mune. [5] B enn. [6] B *mgl.* [7] B skal þad. [8] B *tilf.* oll. [9] B skule. [10] B *tilf.* enn. [[11] B ei konu eiga utann þessa og. [[12] B utann Vielent og nu fer Vielent. [[13] *sál.* B; A vid ath Egli. [14] B *mgl.* [15] B umm. [[16] B mællte. [17] B *tilf.* Eigil.

vndr gerir þv af þer. þa mælti velent heʀ*ra* nv em ec fvgl oc nv em ec maðr oc brot ætlomc ec nv. oc aldrigi scalltv fa mitt vald siðan aldrigi livir þv sva lengi.

her segir Velent skipti þeiʀ*ra* Niðvngs k*on*'*on*gs.

134[2]. Þat var fyrst kavpmali ockaʀ*r* at þv gaft mer þina dottor oc þar með halft riki þitt oc firir þvi at yðr þotti þa mikill vandi oc ofriðr firir dvro*m* standa. En þv gerðir mic vt

---

hønd[1] vinnstri eina blødru og þar[2] j blód sona Nidunngs kóngs.

Siþann[3] flygur Velent vpp. og nv sagde hann sinum bródur[4] ath rangt [sagdi hann[5] honum huersu setiast skylldi [þviat ek truda þier ei. 133[a] (78). ok[6] nu
A 55 flygur Velent ꜳ hinn hæsta turn ok | kallar hátt ath kongur komi skiótt[7] til tals vid hann. Enn er kongur [heyrdi þetta geingur hann vt[8] og mællte. Velent sagde hann ertu nv orþinn fugl.[9] vist gerir þu mørg vndur [af þier.[10] huad villtu? [edur villtu fliuga nockut? Nu seiger[11] welent. heʀra sagdi hann ek er nv fugl og[12] þo madur. enn fara skal ek nu mina leid og ei [vænter ek ath þu faer mik sied meþan þu lifer. 134[a]. ok[13] ei vil ek stelast fra þier. ok nu skalltu heyra okkar vidskipti. Fyrst lietstu skiera minar hæsinar suo [ath ek mætti[14] ei nyta mínar fætur. enn þess galldt þin dotter [þviat nu er hun af mier vlett, enn þui[15] er ek

---

[1] B hende. [2] B *tilf.* er. [3] B Nu. [4] B *tilf.* Eigle. [[5] B hefdi hann sagt. [[6] B med flyelinn fyrer þvi ad eg trude þier ei. [7] B *mgl.* [[8] B geingur ut ur hollinne. [9] B *tilf.* og. [[10] B *mgl.* [[11] B nu, edur huørt villtu fliuga. Nu svarar. [12] B *tilf.* er. [[13] B ætla eg þu muner sia mig so leinge þu lifer, enn. [[14] B eg matte. [[15] B þa er eg spritade ockrum fótum, enn nu er hun oljett og þvi velld eg, enn þar.

lægan oc friðlavsan firir þat at ec varða hendr minar oc drap ec þan*n* er mic vildi fyʀ*r*i drepa. fectv þer þa þat til slita við mic oc lavnaðir þv mer illa mitt starf. en hvgkvæmt varð mer þo at ec væra liðlavss oc litilmagni allt saman mart hevir til osættiz gorz með ocr. þv toct sinor oc skart isvndr ibaðo*m* fotom mino*m*. þar firir drap ec syni þina baða tva oc þar bera vitni vm þin borðker. þar ero þeiʀ*r*a havsar firir in*n*an oc i allan þin*n* hin*n* bazta borðbvnað let ec þeiʀ*r*a bein. oc vil ec ecki leynaz firir þer vm þat mal. | en alt þat er U 95
þv gerðir fyʀ*r* illa til min sem ec sagða fyʀ*r* aðan. þess galt þin dottir þa er ec skipta ocro*m* fato*m*. oc þess væntir mec at hon se olett. en þvi veld ec nv hafa sva farit ockor viðrskipti. Nv flygr velent vpp a lopt hatt.

Niðvngr k*ono*n*g*r biðr egil skiota at Velent.

135². Nv mælti Niðvngr kono*n*gr. þv hin*n* vngi egill skiot han*n* velent. Egill svaraði eigi man ec

---

mista | [minna sina þui mistu þier ydra tuo sonu[1] af U 95
minne henndi og til þess ath ek lyg ei bera vitni ydrar[2] gull skálir og silfur diskar ok margskonar bordbunadur fyrer þui at þar[3] fyrer innann munu finnast þeirra beín. ok nu [flygur welent.[4] 135ª. Nu mællti kongur vid Egil.[5] | tak þinn bogha og skiot hann[6] B 32
alldrei skal hann heill heþann [koma, ella[7] lætur þu þitt líf.

Nu tekur Egill sinn boga og skytur vnder [vinnstri haund[8] Velents sua ath blod fell þegar a jord. Nu

---

[[1] B allra sijna j mijnumm fótumm, þar fyrer mister þu kongur sona þinna tveggia. [2] B þijnar. [3] B *mgl.* [[4] B hefur Welent sig upp og flygur. [5] B *tilf.* hannz brodur. [6] B hannz brjóst. [[7] B komast fyrer þat sem hann hefur giørt, enn ef ei giører þu so, þa. [[8] B vinstra væng.

þat gera við broðor min*n*. þa segir Niðvngr k*on*-*on*gr. at egill scal hafa davða ef han*n* scytr eigi. oc segir at han*n* er þo verðr davða firir tilverka broðor sins sakar. en af þesso eino fær þv þer lif keypt ef þv skytr han*n* oc með engo aðro. egill leggr or astreng oc skytr vndir hond velent hina
Mb^{2}46 vinstri oc fellr nv bloð a | iorð. þa mælti k*onon*gr oc allir men*n* at þetta mvn verða hans bani. Velent flygr hei*m* i sioland oc er þar at bvum sino*m*
U 96 þei*m* er vaði risi faðir | hans hafði att. Niðvngr k*onon*gr fær sott bratt eptir þetta oc þvi næst bana. en rikit tecr svn hans en sa heitir otvin. oc er han*n* vinsæll við alla men*n*. han*n* er oc vel til systor sin*n*ar.

---

mællti kongur [nu for vel og seiger Velent litla hríd munu bera þetta.[1] Velent flygur[2] heim j Sioland og setst þar j einn skóg og gerir sier þar herbergi[3] og er þar nv [langa hríd.

46. Capitule.[4]

136^a (79). Dotter Nidungs kongs ol[5] eitt sveinbarn og[6] sa sveinn hiet[7] Virga. [hann fæddist[8] vpp i[9] kongs hird nockuʀa vetur ok er[10] fra honum sagt ath fyrer saker afls og vitsku vænleika og vaxtar var eingi hans maki j [øllu dana vellde, og þo leita skule halfu vijdara, so sem heirast skal[11] ædur [enn þessi[12] soghu see lokit.

[47. Capitule.

Nu er fra þui sagt, ath Nidungur kongur fær sótt[13] og þui næst bana. enn hans ʀiki tok hans enn[14] ellsti
A 56 son sa hiet[15] Nidunngur | ok [þessi kóngur er vel vid

[[1] B og sagde, þad fór vel, og qvad velent munde bera litla hrijd þetta skot. [2] B *tilf.* nu. [3] B hús. [[4] B langar hrijder. Cap. XXV. [5] B elur. [6] B *mgl.* [7] B er nefndur. [[8] B þesse sveinn fædest. [9] B *tilf.* Nidungs. [10] B *tilf.* so. [[11] *sål.* B; A þui ʀiki. [[12] B þessare. [[13] B Nu fær sott Nidungur kongur. [14] B *mgl.* [15] B *tilf.* og.

Nv er fœddr hin*n* goði drengr Viðga.

136[2] (79). Konongs dottir feʀ*r* at hvila oc fœðir sveinbarn hanom er namn gefit. han*n* er kallaðr viðga. Velent spyʀ*r* þen*n*a allan atbvrð heim i sioland oc sendir otvin kononge orð i ivtland oc beiðiz af hanom griða oc sættar. k*onon*gr vill sættaz við velent oc sel hano*m* grið til viðmælis. Velent feʀ*r* i ivtland oc er þar vel við hano*m* tekit. oc giptir otvin k*onon*gr hano*m* systor sina. oc byðr hano*m* þar at vera ef han*n* vill. velent segir at hano*m* þyckir mvnlegra hei*m* at fara i sitt fostr land. oc til faðor leifðar sin*n*ar segir þo at han*n* vill vera heimhollr konongeno*m* til allra goðra lvta þeiʀ*r*a sem han*n* kœmr aleiðis. Otvin k*onon*gr vill at han*n* raði oc heitr hano*m* sin*n*i vinattv. Velent feʀ*r* nv hei*m* i sioland oc hans cona með hano*m* oc svn þeiʀ*r*a viðga þrevetr. konongr gefr þei*m* mikin*n* fear lvt

---

sína[1] systur og hennar son Vidga.[2] ok er þetta spyr Velent ath daudur er hinn gamli Nidungur [sender hann[3] bod til kóngs ath fꜳ[4] grid og þessu hefver hann[5] jꜳtad. ok þui næst fer Velent a funnd Nidungs kóngs. ok i þeirre ferd [gipter hann[6] sína systur Velent og skiliast þeiʀ[7] goder winer.[7] fer Velent heim med konu sína til bua sinna og [vid þeim[8] þeirra son Vidga[2] og dvelst[7] heima vmm hríd ꜳdur enn fleíra er[9] frꜳ honum saght. og ei þurfti kongs dótter nu ath leita vꜳpnanna þar er[10] Velent hafdi [til visat þviat hann tok nv sialfur er hann hafdi þau nidur grafuit[11] vnder sína aflhellu. [ok þar sagdi hann vt fara wind[12] enn inn watn. ok[13] þat var þa er[14] hann kiældi [afl sinn.[15]

[[1] B þessum konge er vel til sinnar. [2] B Virga. [[3] B kongur enn hinn unge hefur vid teked, sender velent. [4] B *tilf.* sier. [5] B kongur. [[6] B giftte Nidungur kongur. [7] B *tilf.* nu. [[8] B med. [9] B sie. [10] B sem. [[11] B sagt, og þaug hafde hann nidursett. [[12] B þui sagde hann þar utganga vedur. [13] B enn. [14] B *mgl.* [[15] B aflinn.

oc goðar gersimar oc skiliaz nv goðir vinir. oc er nv velent isiolandi langa æfi oc viðfrægr vm alla norðrhalfo heimsins at hagleic oc velvm allom.

her hefr sago viðga svnar velen*n*z oc kœmr sagan fram at þiðrics svnar þetmar k*ono*ngs af bærn.

137[2] (80). Viðga svn velentz er nv .xíj. vetra gamall han*n* er mikill vexti oc sterkr at afli harðlegr oc tigvrlegr oc vinsæll oc allz ecki virðisamr. Velent spyʀ*r* svn sin*n* viðga ef han*n* vill kvn*n*a sva mikin*n* hagleic sem han*n* kan*n* at ken*n*a hano*m*. at engi maðr hin*n* þriði kvn*n*i iamvel alla smið sem við feðgar þo at leiti vm alla verold. Viðga svaraði. firir sakar mins moðernis þa vili gvð at min hond komi aldregi a hamar scapt ne atangar arm. þa spyʀ*r* velent hvat vill tv þa kvn*n*a at gera þat er þv matt bæði fa þer með skamlavst matar oc klæða. viðga svaraði Ec vil hellzt elska goðan

---

[Af Wirga Welentssyne.[1]

137[a]. Nu er Virga xij vetra gamall [þa er hann nv[2] mikill vexti og sterkur ath afli hardligur og tiguglígur synum. Velent spurdi[3] ef hann vill kunna suo mikinn hagleik sem hann [kunni kenna honum? þa suarar Vidga[4] fyrer saker mins modernis[5] vili Gud ath min hond komi alldrei **a** hamars skapt nie **a**[6] tangar arm. þa spurde[7] Velent. huad villtu þa kunna ath gera [þat er[8] þu fæer þier skammlaust [mat og klæde?[9] Widga[10] svarar. Ek vil elska godann hest og stint spiót [og skarpt[11] sverd og[12] nyann skiolld hardann hialm

---

[[1] B Cap. XXVI. [[2] B hann er. [3] B spir. [[4] B kann kienna, enn einginn madur hinn þridie kunne jafnvel alla smijde. þott leitad være umm alla verølld, þa seiger Virga. [5] B *tilf.* þa. [6] B *mgl.* [7] B seiger. [[8] B so. [[9] B nafn vid. [10] B Virga. [[11] *sål.* B; A snarpt. [12] B *mgl.*

hest oc stin*n*t spiot sca*r*pt[1] sverð nyian skiold harðan hialm hvita brynio oc þar með tigvrlegan hofðingia hano*m* at þiona oc með hano*m* riða meðan mer vin*nz* lifit. Velent svaraði. Nv fæ ec þer | þetta Mb²47 er þv beiðiz en hvert villtv siðan fara. Viðga svaraði. jamlvnga landi er mer sagt til eins man*nz* þess er heitir þiðricr svn þetmars k*onon*gs er ræðr firir bern. han*n* er nv agæztr kappi vm alla verold sva at men*n* viti til. han*n* er min*n* iamnaldri hans fvnd vil ec hava oc til | einvigis vil ec við han*n* ganga. U 97 En ef ec ma eigi standaz hans hin storo hogg oc fell ec til iarðar þa hefi ec þat spvrt at han*n* er sva goðr drengr at han*n* gefr mer lif mitt ef ec gef vpp sverð mitt oc geromc ec hans maðr. en vera kan*n* at betr farezt.

velent aftelr firir viðga at han*n* fari brot.

138.[2] Velent svaraði þat er ecki mitt rað attv

[1] *Hdskr. har* scapt.

og[1] hvita brynniu og tigulighann hofdinghia med honum ath rída og honum ath þióna. Velent svarar. Nu fæ ek þier allt þat er þu beíder. hvort villtu þa [fara? Vidga[2] svarar j ømlungha[3] landi er mier sagt til eins manns er heiter[4] Þidrek son Þettmars kongs af Bern. [hann er minn jafn alldri hann er mikill og sterkur.[5] hans funnd vil egh hafua og til einvígis [vil ek[6] honum bióda. [enn ek maa[7] ei standast hans enu miklu[8] høgg og falla egh til jardar þa [helld egh þo[9] minv lifui þegar egh gef vpp [minn hialm[10] | og gier- A 57 unst hans madur suo er hann gódur dreingur. Enn vera kann ath betur [verdi, er þo skammlaust ath[11] suo see. 138[a]. Velent suarar þat er ekke mitt rád

[1] B *mgl.* [[2] B snua. Wirga. [3] B Aumlunga. [4] A *mgl.* [[5] B *mgl.* [[6] B *mgl.* [[7] B nu ma eg. [8] B stóru. [[9] B mun eg þo hallda. [[10] B mitt sverd. [[11] B takist og er skamlaust þo.

farir eptir þeim sama þiðric comi þit saman i ein-vigi. þa stendr þv firir hano*m* litla rið sva er han*n* frœcn. Ec mvn raða þer an*n*at rað. ec veit her ein*n* skog. en i þeim skogi er ein*n* risi han*n* er mikill oc styrkr oc gerir margom man*n*i mikin*n* skaða. þar man ec þer til stoða at þv faer ivir han*n* stigit. En ef þv fær þat frægðar verc gort. þa mvn k*onon*gr af sviþioðo lavna þer vel. han*n* mvn geva þer dottor sina oc þar með halft riki sitt. firir þvi at risin*n* hevir gort mikin*n* skaða hans man*n*om. Viðga svaraði. þat ma ec vist eigi gera firir sakir kono ein*n*ar. þat mvn vist sagt ef ec *em*[1] vegin*n* firir risano*m* af þessi soc at vist leta ec mitt lif snaplega. Ec skal at viso sva gera sem ec sagða aðr. svðr verð ec at fara oc freista min við þiðric. Meðr þvi at ec fæ eigi latt þec segir vel-

[1] *Hdskr. mgl.* em.

ath þu farir [þann veg.[1] Komi þid samann j einvígi þa stendur þu fyrer honum litla hríd. Ek veit j einum skogi risa einn hann[2] er mikill og sterkur og[3] gerir morgumm manni skada þaʀ mꜳ ek þier til stoda at þu fair hann yferstigit. Nu verdur suo þa mun kongur af[4] Suidiod vel launa þier. [hann gefur[5] þier
B 33 sína dottur og halft sitt ʀíki | Vidga[6] seiger þat mꜳ egh [fyrer ongvann mun[7] gera fyrer saker einnar konu [þa mun vist sagt ef ek fell fyrer ʀisanumm ath þa lꜳta ek vist lif mitt miok snꜳpliga skal ek sua[8] giera sem ek [ætlada fyʀr[9] Velent svarar. Nu[10] þviat ek fæ

[[1] B þangad.] [2] B sa. [3] B *tilf.* jllur vidureignar, hann. [4] B j. [[5] B og giefa. [6] B Virga. [[7] B vijst ei. [[8] B þviad ef eg læt mitt lijf fyrer ʀisanumm, þa mun margur madur seigia ad eg liete mitt lijf snaplega og skal eg ad vijsu. [9] B ætlade adann. [10] B med.

e*nt* stendr eigi þat firir at ec fa þer eigi þat er þv beiðiz.

Viðga byzt heiman.

139[2] (81). Þa fær velent hano*m* brynhosor oc han*n* vapnar sec með. þær varo þivccar oc vel gorvar oc biartar. þar næst feck han*n* hano*m* brynio oc han*n* steypir ivir sec. hon var horð sem stal oc oll tvigor sið oc rvm sem hano*m* samir. Nv tecr velent sverð *oc* mælir sva *at*[1] hano*m*. svn min*n* sverð þetta heitir mimvngr. haf oc niot vel. sialfr gerða ec þetta sverð oc þer til handa hefi ec varðveitt oc þat væntir mec at biti þer sverðit ef þv ert eigi ættleri. þa setr han*n* hialm a havvð

[1] *Hdskr. mgl.* at*; ordet har måske oprindelig stået der, men er i så fald udraderet; på dets plads er med en senere hånd skrevet* til.

---

ei latt þigh þa stendur ei þat fyrer ath ek fæi þier ei þat[1] er þu [beídist.

Er Wirga tók vid Minnungi.[2]

139[a]. Velent fekk[3] Wirga brynhosur og hann væpnar sigh vel[4] med þær voru[5] þykkar biartar og vel giørfuar. þar næst steyper hann[6] yfer sig brynniu hun var biørt sem silfur. hørd sem stæl. tuiskipt[7] oll síd og rv́m sem honum somdi. Nu tekur hann eitt sverd og gyrder sik med þat heiter Minnungur,[8] þat er [stint og stødumm gott og[9] hefuer eggiar snarpar [og ei sídur beittar ekki væpn finnst[10] iafn gott þo [ath leiti[11] vmm alla verolld. [hann setti[12] hialm æ hofut

[1] B *mgl.* [[2] B bidur. Cap. XXVII. [3] B fær þa. [4] B *mgl.* [5] B *mgl.* [6] A *mgl.* [7] B tvigiørd. [8] B Mimmung. [[9] B sterkt og stødugt, þad. [[10] B eckert vopn er. [[11] B leitad sie. [[12] B þa setur hann.

ser. sa hialmr var goʀ*r* af hino harðazta stali rendr storom naglo*m* þivcr oc þolin*n*. þar var amarkaðr ormr sa er slangi[1] heitir sa ormr hevir gvllz lit U 98 Mb^{2}48 þat | merkir riddara scap hans. sa ormr er | eitrsfvllr þat merkir kap[2] viðga oc grimleic hans. Siðan toc han*n* skiold sin*n* oc festi a hals ser. sa skioldr var þivcr oc þvngr sva at ein*n* maðr feck eigi meira valdit an*n*aʀ*r*e hendi. Sa skioldr var hvitr oc skrifat a með ravðo*m* steini hamaʀ*r* oc tong firir þvi at smiðr var faðir hans. J þeim *skildi*[3] ovanverðom varo .iij. karbvnkvlus steinar. þat m*er*kir moðerni hans han*n* var konongboren*n*. Siðan feck velent hano*m* ein*n* hest sa het skemmingr. sa var allra hesta baztr. hans saðoll var goʀ or fils beini þar er a sc*ri*fat naðra ein. Siðan geck

[1] *Hdskr. har* Elangi. [2] *Sål. hdskr.* [3] *Hdskr. har* steini.

---

sier. [saa hialmur[1] var gier af hinu hardasta staali settur storumm nøglum þykk og þolin, þar var markadur aa ormur saa hiet Slaangi, [sa ormur hefer[2] gulls lit[3] þat merker ʀiddaraskap Virga. [sa ormur er[4] fullur af Eitri þat merker hans kapp[5] og grimmleik. Siþann tok hann sinn skiolld og festi aa øxl[6] sier sa var[7] þykkur og þunngur suo ath ei fekk einn [obreittur maður[8] meira valldit[9] annare hennde hann var hvitur og aa skrifadur med raudum lit[10] hamar og taung fyrer þui ath smidur var fader hans. j [þeim skiølld[11] ofan-
A 58 verdum stodu iij Carbunculi | þat merker hans moderni. Siþann [fær Velent honum[12] einn hest sa[13] hiet [Skemningur. hann[14] var allra hesta bestur. hanns sodull er[15] gior af Filsbeini þar er[15] aa skrifud Nadra ein.[16] Siþ-

[[1] B hann. [[2] B og hafde. [3] B *tilf.* a sier. [[4] B hann var og so. [5] B skap. [6] B halz. [7] B skal vera. [[8] *sål.* B; A mann. [9] B *tilf.* med. [10] B støfumm. [[11] A *mgl.* [[12] B tok Velent. [13] B hann. [[14] B Skielningur. sa. [15] B var. [16] B *mgl.*

viðga at hitta moðor sina. kysti hana oc bað hana heila lifa oc hon bað han*n* vel fara oc feck hano*m* .iij. mercr gvllz oc fingr gvll sitt. þa kysti han*n* faðor sin*n* oc bað han*n* vel lifa velent bað svn sin*n* vel fara oc komz mioc við er þeir skilðoz. Siðan toc viðga spiot sitt oc liop a bac hesti sino*m* oc steig ecki istigreip. þa lo velent er han*n* sa þat. han*n* fylgði hano*m* agato oc visaði hanom alla leið sem glœglegast oc sagði hano*m* marga lvti firir oc skilðvz þeir feðgar þa feʀ*r* nv velent hei*m*.

Viðga hevir skilz við faðor sin*n* Velent.

140[2] (82). Nv riðr viðga langar leiðir stora skoga bæði bygðir oc obygðir. han*n* com at a ein*n*i mikilli. er heitir eidis a. Nv hittir han*n* eigi a vaðit sem faðir hans hafði visat hano*m*. Siðan

---

ann gekk Virga ad hitta modur sína[1] og bad hana vera heila. hun bad hann wel fara[2] og fekk honum iij merkur gulls[3] og Fingurgull sitt. þa kyste hann fedur sinn.[4] Velent bad hann[5] vel fara og gret er[6] hann fór brott. Siþann tok Virga sitt spiot og hliop a bak suo ath[7] hann studdist [ecke vid sitt Jstíg.[8] þa hlo welent ath[9] hann sa þad. Nu fylgdi hann[10] honum a gøtu[11] þa er hann skilldi rída[12] og sagdi honum fyrer marga luti.

[48. Capitule.[13]

140[a]. Nu ridur Virga langar leider og þykka skoga [bæde umm bigder og obigder[14] hann kom[15] ath A einne og hitter hann[16] ei vadit[17] sem fader

[1] B *tilf.* kisti hana. [2] B *tilf.* og vel lifa. [3] B silfurs. [4] B *tilf.* og bad hann vel lifa. [5] B honum. [6] B þa. [7] B *mgl.* [[8] B hvørge vid stig nie sødulboga. [9] B er. [10] A *mgl.* [11] B *tilf.* og vijsade honum alla leid sem gløgst. [12] B fara. [[13] B Cap. XXVIII. [[14] *sål.* B; A og vmm býgder. [15] B kiemur nu. [16] B *mgl.* [17] B *tilf.* þad.

feʀ*r* han*n* af hestbaki oc leiddi han*n* i scog oc festir han*n* við eitt tre siðan feʀ*r* han*n* af vapno*m* sino*m* oc grefr niðr i iorð oll saman oc felr vand-lega firir þvi at han*n* ottaz ef men*n* coma at vapno*m* hans at þeir mvno abrot taka. Siðan veðr han*n* vt a ana sva divpt at ecki com vpp nema havvðit eitt ahano*m*. oc feʀ*r* vp oc ovan at anni.

her koma þeir riðandi hildibrandr oc hans felagar.

141². Þa coma þar riðandi .iij. riddarar. ein*n* þeiʀ*r*a var hildibrandr fostri þiðrics af bern. an*n*-aʀ*r* var heimir. þriði var jarlin*n* er nemdr‿er horn-bogi. þessa tva hofðingia hefir þiðricr sen*n*t eptir jarleno*m* i vin*n*land. firir þvi at han*n* vissi at horn-bogi var sva goðr drengr at aldregi mvndi faz betri U 99 bæði at | riddara scap oc allo aðro þvi sem goðom dreng skyldi soma. firir þvi vildi þiðricr taka han*n*

---

hans hefuer[1] honum til vísad. siþann steig[2] hann af hesti[3] og [leider inn hestinn[4] i skóginn og fal hann þar. siþann fer hann af [herklædum sínum[5] og grefur nidur i iaurd [fyrer þui[6] ef menn koma ath vaapnom hans [steli ei[7] i brott. Siþann vedur hann aa[8] Ana og leitar vadz[9] suo diupt ath ekke[10] kiemur vpp nema hofudit. 141ª. [þa rida þar ath honum íij ʀiddarar.[11] Einn þeirra var Hilldibrandur Annar Heimer. þridi var jarl af [Aunslungha landi sa[12] hiet Hornbogi. þessa tua hofþingia[13] hafde þidrek sent [epter Hornboga jarli þviat hann villdi[14] taka hann til samlaghs vid sigh og sina hina bestu menn.[15] Nu mællte Hilldibrandur vid

---

[1] B hafde. [2] B stijgur. [3] B *tilf.* sijnumm. [[4] B leidde hann. [[5] B vopnumm sijnumm og klædumm. [[6] B sijdann huørtveggia þvi hann higgur. [[7] B at þeir stele. [8] B j. [9] B *mgl.* [10] B ei. [[11] B j þvi koma þar ʀiddarar 3 rijd-ande. [[12] B Ømlungalande er. [13] B ʀiddara Hilldebrand og B 34 heimer. [[14] B til Hunalands, fyrer þvi hann | vissi jall so godann ʀiddara ad hann vill. [15] B ʀiddara.

ser til samlags oc felaga oc allo*m* sinom man*n*om. Nv mælir hildibrandr til sin*n*a felaga. | ec se vt i Mb²49 a þessi ein*n* dverg en þat mætti vera alfricr dvergr er ivncheR*r*a þiðricr toc eitt sin*n*i. oc þar af feck han*n* hit goða sverð naglring oc hin*n* goða hialm hildigrim oc mikit fe an*n*at oc þa var ec með hano*m*. Nv skvlv ver til stilla ef ver fengim en*n* tekit han*n* oc skvlv ver a han*n* leggia eigi min*n*i lavsn en þa leysti han*n* sec.

her fin*n*az þeir Viðga oc hildibrandr.

142². (83). Nv stiga þeir af hestom sinom oc gengo at an*n*i. en viðga heyrði fvllgœrla hvat þeir sagðo. oc svaraði. Gevet mer grið oc landgango þa mego þer sia hvart ec em dvergr heldr en ein*n*hveR*r* yðaR*r* eða mitt havvð beri lægra en eins hvers þess er mec callaði dverg. þeir iattvðo hano*m* þvi oc baðo at han*n* skyldi a land ganga. Siðan liop han*n* or ánni .ix. feta i eino skrifi. Siðan spvrði

---

sina felagha. Ek see vid[1] ana ad þar mun[2] vera [dvergurinn Alfrigg[3] er herra þidrek tók eitt sinn ok þar af fekk hann hid besta sverd Naglhring. Nu skulumm vier [enn til stilla[4] ef wier faumm tekit hann og skulum vier nv[5] æ hann leggia ei minne þraut[6] enn þa leysti hann sik. 142ª. Siþann [rida þeir ath ánne ok stigu af bake.[7] Virga heyrer huad[8] þeir seigia [og svarar sijdann[9] gefit mier grid[10] og Landgøngu þæ meigi þier wel[11] siæ huort egh er dvergur | [helldur A 59 enn einhveR ydar.[12] þeiR jætudu þui og beiddu[13] hann æ land gánga. siþann liop hann ix. feta[14] vr Anne æ

---

[1] B ut a. [2] B matte. [[3] B dvergur Alpriz. [[4] B bestilla. [5] B *mgl.* [6] B lausn. [[7] B stigu þeir af bake og geingu ad anne. [8] B fullglogt hvad er. [[9] A *mgl.* [10] B frid. [11] B *mgl.* [[12] B eda ei. [13] B badu [14] B fet.

hildibrandr han*n*. hvat man*na* er tv eða hversv comtv her. Viðga svaraði. Ef þv ert goðr drengr hvi spyʀ*r* þv mec slics nœctan man*n*. lat mec fara oc taka vapn min oc siðan spyr mic slics sem þv villt spvrt hafa. oc þvi iattvðo þeir hano*m*. þa for viðga þingat sem vapn hans varo oc clæði oc clæddi sec oc vapnaði sec siðan geck han*n* til hestz sins oc liop abac hano*m* oc reið amot þeim oc mælti. þer þrir goðir riddarar gvð hialpi yðr ec mvnda sino namni nemna hvern yðarn ef ec kyn*na* heiti yðor. Nv mælir hildibrandr hvert er namn þitt goðr maðr eða hver er ætt þin eða hvert geriz þv eða hvi riðr þv sva ein*n* saman iokvn*no* landi.

---

land vpp j einu skrefui. Nu spyr[1] Hilldibrandur huad manna erttu edur hversu komttu hier? þa svarar Virga. Ef þu ert gódur dreingur [hvi spyr þu[2] sliks mensk-ann[3] mann lꜵt mik fyrst[4] taka vꜵpn mín ok klæþi þa seighi egh þier slijkt[5] er þu villt spurtt hafua. þvi játadi[6] Hilldibrandur. [Siþann bio Virga sig vid sinum klædumm og vꜵpnum. Siþann liop hann ꜵ bak sinumm hesti og reid siþann j móti þeim og mællti þier iij. ʀiddarar góder seiger hann[7] Gud hialpi ydur. Ek [mun ollu ydur nefna ef ek vissa[8] nofn ydur. Nu megu[9] þier vel spýria [huad ydur líkar.[10] Nu spyr Hilldi-brandur: huert er nafn þitt edur hver[11] er ætt þín [edur hvert gerist þv? edur[12] hvi ridur þu einn[13] vmm [vkunnt lannd.[14] 143ª. Virga svarar. Ek er einn

---

[1] B spurde. [[2] B þvi spurdu. [3] B nakinn. [4] B fara ad. [5] B slijkz. [6] B jatar. [[7] B þa fer Virga þangad sem eru vopn hannz og klæde og tok upp hvørtveggia og bió sig sem best ma hann, gieck sijdann til hestz sijnz og støck a bak og reid a mote þeim og seiger. [[8] B munde sijnu nafne nefna hvørn ef eg kinne. [9] B meige. [[10] B mig þess er þier viljed, af mier eda mijnumm ferdumm þvi eg skal ydur satt seigia þad sem þier spiried. [11] B hvar. [[12] B og. [13] B ein-saman. [[14] B okunnug lønd.

Viðga segir þeim hildibrandi ætlan sina.

143². Viðga svaraði. ec em danscr maðr at ætt ec heiti viðga faðir min*n* heitir velent. Moðir min er dottir Niðvngs k*onon*gs. er ræð*r*[1] firir ivtlandi. en fara skal ec afvnd þiðriks svnar þetmars konongs af bern oc aðr en ec fara heim. þa verðr han*n* at vita oc baðir við saman hversv stin*na* skioldo við eigim eða styrka hialma eða hvoss sverð eða harðar brynior. firir þvi at | han*n* U 100 er nv allra man*na* frægaztr i veroldo af sinom drengscap oc reysti. Nv ser hildibrandr at þessi maðr er sva mikill oc ivirman*n*legr at hans maka þottiz han*n* aldrigi set hafa oc þar eptir ero hans vapn oc oll an*n*or herneskia. oc nv veit han*n* at nv man heʀ*r*a hans þiðricr koma ifvlla ravn. oc eigi þyckiz han*n* þat mega glœgt sia hvaʀ*r* þeiʀ*r*a aðrom man firir coma.

[1] *Hdskr. har* ræð.

Danskur madur enn[1] nafn mitt er Virga. Velent heiter[2] fader minn. moder min er dotter Nidungs kongs. enn fara skal ek aa fund þidreks þettmarssonar. enn[3] aadur ek kiem[4] heim þa werdur ek ath wita og baader vid[5] samann hversu[6] vid eigumm stinna skiollldu edur[7] sterka hialma edur[8] hvoss sverd edur hardar brynniur [fyrer þui ath hann er nv[9] allra manna frægastur[10] j werolldu af sinum dreingskap og hreysti.[11] Nu sier[12] Hilldibrandur ath þessi madur er mikill og yfuer mannlighur og [þar epter munu hans waapn og herneskia og hans maka sa hann alldrei.[13] Ok nv veit hann ath vísu ath nv kemur[14] þidrek j fulla [raun og mannhaaska[15] af þessum manne og ei maa hann[16] gløgt vita hvaʀ audrum skal[17] fyrerkoma. 144ª. Nv hyggur

[1] B *mgl.* [2] *sål.* B; A hiet. [3] B og. [4] B fer. [5] B *mgl.* [6] B hvørt. [7] B *mgl.* [8] B og. [[9] B þvi hann er. [10] B frægstur. [11] B reinslu. [12] B mælir. [[13] B alldreij hefdi hann hannz maka firr sied. [14] B *tilf.* hanns herra. [[15] B mannhættu og haska. [16] B *tilf.* þad. [17] B mune.

hildibrandr skiptir sverðv*m* við viðga.

Mb^{2}50 144^2. | Nv hygr hildibrandr eitt rað firir ser þvi at han*n* var vitr maðr. Siðan mælti han*n* til viðga allglaðlega. Gvð se þess lofaðr at nv hevi ec þan*n* man*n* fvn*n*it er mic væntir at til hafi diarfleic at lypta vpp spiot scapti igegn þiðriki. oc þess vænti ec ef þv hefir hamingio til eptir þino*m* gœrvileic at þv scalt steypa hans drambi. þvi at han*n* hyggr engan man*n* mega við sec iamnaz vm reysti eða vm harðleic. þo at alla verold kan*n*i. Villtv ganga til við mec at gera felagscap sva at hvaʀ*r* occaʀ*r* vin*n*i aðro*m* trygðar eið. at við fylgimc hvaʀ*r* aðro*m* i navðsyniar allar. hvar sęm við ero*m* staddir.

Nv binda þeir felagscap sin amilli hilldibrandr oc viðga.

145^2. Viðga svaraði. Sva liz mer sem þv mvnt

---

hann eitt ræd [fyrer sier af þui ath[1] Hilldibrandur var vitur[2] madur. og nv mællti hann til Virga gladligha Gud see þess lofadur ath nu[3] hefuer ek þann mann
A 60 funndet er mik vænter | ath til hafvi diarfleik ath lypta sinu sverdi móti[4] þidrek og [þat vænter mik.[5] ef þu hefuer hamingiu til epter þinum [giorfuiligleik þa[6] þu skallt steypa hans [ofmetnadi og drambi þviat[7] hann hyggur einghann mann mega vid sik jafnast.[8] Ok enn mællti Hilldibrandur vid[9] Virga. Villtu til[10] ganga vid mik [ath gera felagskap vid mik[11] sua ath hvæʀ okkar [tæi audrum j naudsyn hvar[12] sem vid erumm stadder.[13] 145^a. þa svarar Virga. [Suo litst mier sem þv muner

---

[[1] B af þvi. [2] *sål.* B; A trur. [3] B *mgl.* [4] B upp j giegn. [[5] B þess vænte eg. [[6] B grimmleik ad. [[7] B ofurdrambe þvi. [8] B *tilf.* umm hreiste eda hardleik þott alla verølld kanne. [9] B til. [10] B vid. [[11] B til fielagskapar. [[12] B vinne ødrumm trunadar eida þar. [13] B *tilf.* nu.

vera goðr maðr oc ricr oc goðrar ættar. hvi mvna ec nita yðrom felagscap. ec rið aðr einn saman. eða hver ero nomn yðor. þa svaraði hildibrandr. Ec heiti boltram reginbaldr[1] svn jarlsens af fenidi. annaRr heitir sistram herinbrand[1] svn hinn þriði er hornbogi iarl af vinnlandi. Siðan leggia þeir hendr sinar saman viðga oc hildibrandr oc geraz felagar. siðan riða þeir til arinnar oc vissi hildibrandr vaðit a ánni. (84). Nv riða þeir siðan leið sina þar til er vegirnir skiliaz þa mælti hildibrandr þessir baðir vegir liggia til bernar er annor long leið oc daleg en annor miklo skemri oc betri. en a þessi hinni skemri er anmarki noccoRr sva þat er a ein er eigi ma ivir komaz nema at einom steinboga. við

[1] *Sål. hdskr.*

vera rikur madur og þeirrar ættar ath ei mun ek neita ydrum felagskap vid mik þar sem ek ríd aaþur einnsamt. edur[1] hvor eru nofn ydur edur edli. [þa svarar Hilldibrandur. Ek heiti Bolstram son Reginballdurs af Fenidi annar heiter Simtram Herbrandsson. þridi Hornbogi jarl af Humlungalandi.[2] siþann leggia þeir samann sinar høndur Virga og Hilldibrandur og gerdust felagar. [siþann rida þeir til Arinnar.[3] ogh veit Hilldibrandur wad aa henni.

[49. Capitule.[4]

Nu rida þeir [þar til er vegarner[5] skiliast. þa mællti Hilldibrandur. þesser [weger skiliast liggur onnur leid[6] til Bernar og er onnur leid ill og leingri[7] enn ønnur[8] míklu skiemri og betri. og aa þessari[9] leid er ein | A er lippa heiter yfer þa A maa ei[10] komast B 35
nema ath[11] einumm steinboga. Vid þann steinboga

[[1] B *mgl.* [[2] B Hilldebrandur seiger honum hvørjer þeir væri og. [[3] B *mgl.* [[4] B Cap. XXIX. [[5] B leid sijna til þess er veigerner. [[6] B bader veiger liggia. [7] B løng bædi. [8] B *tilf.* er. [9] B annare. [10] B einginn. [11] B a.

þan*n* steinboga er kastali ein*n* er heitir brictan. þan*n* kastala halda .xij. scotmen*n*. ein*n* þeiʀ*r*a heitir gramaleif. A þei*m* steinboga er tollr þar U 101 verðo ver at lata | hesta vara oc vapn oc lata þo vel ivir ef ver haldo*m* lifino eða limvm varo*m*. Nv er litil von at ver komemc ivir þen*n*a steinboga firir vtan þeiʀ*r*a vilia fir*ir* þvi at þiðricr hefir til komit at vin*n*a þan*n* kastala oc feck ecki at gort. En nv sa er þessom xij kappo*m* ma firir coma þa þorir eigi þiðricr þei*m* imot at standa oc engi an*n*aʀ*r*a. En nv at mino raði þa verðvm ver at fara hina lengri leiðina.

Viðga vill fara hin*n* skemra veg.

146². Þa svaraði viðga. Ver verðom vist at fara hin*n* skemra vegin*n* firir þvi at þeir lata riða vtlen*n*zkan man*n* hvert er han*n* vill igriðo*m*. Siðan

---

stenndur einn kastale er heiter [Bittann. þann[1] kastala hallda xij skakmenn einn heiter Gramaleif [annar Þrella. þridi Stodfuss.[2] a þeim steínboga er tollur[3] þar verdum vier ath laata vaapn vor og[4] hesta og laata ath þaa farist oss vel ef wier holldum lifvi[5] og limum. Nu er litil von ath vier komimmst[6] yfuer þenna steinboga A 61 nema þeir vili fyrer þui ath Þidrek hefuer tilkomit | ath winna þenna kastala og [gerdi honum ekke. Enn sa er þessum xij maa fyrerkoma þa þorer þidrek honum ei i gegn ath stannda og eingi annara og þo verdumm wier ath rida[7] hina leingri leid.[8] 146ª. Nu[9] svarar Virga wier skulumm[10] fara hina gegnri leid fyrer þui ath þeir laata rída vtlendann[11] mann hvert er hann vill.

---

[1] B Bettam, þennann. [[2] B 2 Þollur. 3 Stofn. [3] B tollbud. [4] B edur. [5] B *tilf.* voru. [6] B komumm. [[7] B feck ei adgiort, enn vier verdumm nu þo ad fara. [8] A *tilf.* er. [9] B þa. [10] B verdumm ad. [11] B utlendskann.

fara þeir þan*n* veg sem viðga bað. þeir riða a ein*n* skog er lyravald heitir. En firir framan | þan*n* Mb²51 skog er kastalen*n*. Nv sia þeir kastalan*n*. þa mælti viðga. biðit min her ec vil nv riða fra*m* til brvarin*n*ar. kan*n* vera at ec þiggia af þeim at þeir lati oss riða firir vtan skatt ef ec mæli mivclega til. En ef eigi verðr þess kostr þa rið ec aptr til yðar við svabvit. þeir biðia han*n* riða oc firir þyckir þo at han*n* fari.

Viðga riðr ein*n* fram at kastalanvm.

147[2] (85). Viðga riðr nv fra*m* til kastalans oc steinbogans þeir sitia i vigskarðo*m* ovan verðom i kastalano*m* oc sia reið hans. þa mælti Gramaleif. þar riðr ein*n* maðr sa hevir skiold mikin*n* sa skioldr sœmði mer vel oc han*n* verð ec at hava en þer skiptið an*n*aʀ*r*i herneskio hans sem þer vilit. þa mælti

Siþann fara þeir þa leid er Virga[1] vill. [Nu rijda þeir umm[2] einn skogh [er heiter lutumalld[3] fyrer framann þann skog var kastalinn.[4] nv sia þeir hann[5] þa mællti Virga. bídit mín[6] nv her einn vil ek rida framm til kastalans. kann vera ath[7] þeiʀ læti oss rida fyrer vtann skatt ef ek bidur þa. enn ef ei er þess kostur þa kemur ek [skiott apttur.[8] þeiʀ bidia hann ræda og þikker vel [ath hann fari.[9] 147 a. Nu ridur hann framm til steinbogans. enn[10] skækmenn sitia fyrer[11] og sia reid hans.

[Gramaleif mællte[12] þaʀ ridur einn madur sa[13] hefuer mikinn skiolld og [sa mætti mier wel koma enn annare herneskiu skipti þieʀ.[14] þa mællti

[1] B vera. [[2] *sål.* B; A þeir rida. [[3] B og. [4] B castale, og. [5] B castalann. [6] B *mgl.* [7] B *tilf.* eg þigge af þeim ad. [[8] B afttur til ydar vid so bued. [[9] B *mgl.* [10] B þeir. [11] B a steinboganumm. [[12] B þa mællte Gramaleifur. [13] B og hann. [[14] B hann mun eg af honumm taka.

stvdfvs. meiri von at sia maðr eigi sverð gott þat man mitt verða oc engo*m* kosti vil ec lata þat þo at mer væri mikit fe boðit við. Nv mælir þrælla hans brynio vil ec hava. þa mælir sigstaf hans hialm vil ec hava. þa mælir hin*n* fimti. han*n* hevir vist goðan hest hanom skipti ec mer. þa mælir hin*n* setti ec vil hava kyrtil hans oc oll klæði hans. Nv mælir hin*n* siavndi hvat hevi ec þa nema brynhosor hans með þvi at allo er aðro skipt aðr. þa mælir hin*n* .viij. fegyrðil hans vil ec hafa oc allt þat er i er. Nv mælir hin*n* .ix. ec vil hafa hina hœgri hond hans firir min*n* lvt. þa mælir[1] hin*n* .x. at visv hevi ec ætlat mer hin*n* hœgra fot hans aðr ec fara hei*m*. Nv mælir hin*n* .xi. ec vil þa hava havvð hans. þa svaraði stvdfvs. eigi scal drepa

[1] *Hdskr. har* malir.

Stodfuss[1] sæ madur [man hafa[2] gott sverd [þui ma ekki skipta[3] þat vil ek hafua þa mællte Þrella.[4] Brynniu hans vil ek hafua þa mællti Sigstaf. hans hialm vil ek hafua. þa mællte hinn v. hann hefuer[5] hest godann. [honum skipti ek mier. þa mællti hinn vj. ek skal[6] hafua kyrtil hans og klædi.[7] þæ mællte hinn[8] vij. huad[9] hefuer ek þa nema[10] brynhosor er[11] odru er skipt. þa mællte hinn viij fegyrdil hans vil[12] ek hafua og þat sem [j er. þa mællte hinn ix. Ek tek hina[13] hægre hond hans j minn lut. [þa mællte hinn x.[14] ath visu hefui ek hægra fot hans.[15] þa svarar hinn[16] xi. ek hefui hofud hans.[17] þa [mællti Stodfuss[18] ei skal

[1] B Stofn. [[2] B hefur. [[3] B *mgl.* [4] B Þollur. [5] B a. [[6] B hann vil eg hafa, hinn vi sagde, eg vil. [7] B øll klæde hanns. [8] B *mgl.* [9] B hvørt. [10] B ei utann. [11] B hanns first øllu. [12] B mun. [[13] B þar er j. hinn ix sagde, eg tek. [[14] B hinn x sagde. [15] B *tilf.* adur enn eg fer heim. [16] B *mgl.* [17] B *tilf.* j minn hlut. [[18] B svarar Stofner.

man*n*in*n* þo hevir han*n* fatt gott eptir þa er han*n* hevir þetta latit er nv er | skipt at han*n* haldi lif- U 102 ino. Nv mælti gramaleif hofðingi þeiʀ*r*a. Farit nv .iij. til hans oc takit vapn hans oc klæði sva sem nv var skipt. oc lati han*n* vndan coma hinom vinstra fœti oc vinstri hendi oc livinv oc havit þa vel arnat.

her freistar viðga sin við þessa .xij. kappa.

148[2] (86). Nv fara þeir þrir amoti hano*m* einom. þa mælti viðga. vel co*m*nir goðir men*n* sagði han*n*. þeir svaraðo aldrigi skaltv vel comin*n* her skall tv lata vapn þin oc klæði oc hest oc þar eptir scalltv leiva þina hina hœgri hond oc þin*n* hœgra fot. oc þo scalltv oss þat vel þacka ef þv kœmz livino vndan. Nv mælir viðga. Oiamnleg er þessi

---

drepa manninn þa hefuer hann fætt gott epter er þetta hefuer hann láted er nv er skipt. þa mællte Gramaleif fari nv til hans[1] þrir [og taki[2] vapn hans og klædi suo sem skipt er og[3] læti hann vndann koma hinum winnstra fæti og winnstri hond[4] hafi þier þa vel [syslad.

50. Capitule.

148[a]. | Nu fóru[5] þeír þrír til hans þa mællte A 62 Virga [þegar þeir hittost.[6] Welkomner góder [dreinger seiger hann.[7] þa svarar Þrella.[8] Alldrei skalltu welkominn. því[9] þu skallt hier læta þin væpn og þinn hest og[10] klædi. og [læta skalltu[11] þinn hægra fót og þina hægri hønd, og skalltu þo [oss wel þakka[12] ef þu kiemur lifinu vndann. þa svarar Wirga vjafnlig er

---

[1] B *tilf.* þid. [[2] B ad taka. [3] B enn. [4] B hende, og. [[5] B arnad, þa fara. [[6] B *mgl.* [[7] B menn. [8] B Þollur. [9] B *mgl.* [10] B *tilf.* þijn. [[11] B þar med skalltu eftter leifa. [[12] B vel yferlata.

sætt er þer bioðit mer vtlendom man*n*i oc sak- Mb^{2}52 lavsom. | kallið at her comi hofðingi yðaRr oc vil ec heyra hans dom. en eigi ma ec lata hest min*n* ne vapn firir yðr at svabvno. Nv fara þeir aptr oc segia Gramaleif sva bvit. Gramaleif heyrir nv þetta oc stendr vp þegar oc vapnar sec oc allir hans felagar .xij. saman oc riða ivir steinbogan*n*.

her segir vm viðrœðor þeiRra .xij. kapp-anna oc viðga.

149^{2}. Þa mælti viðga til þeiRra oc bað þa vel comna. þa svaraði Gramaleif. ecki mvntv vel comin*n* firir þvi at aðr er allo skipt fe þino. með varo*m* felago*m* oc þo skaltv lata hond oc fot aðr en ver skilimc. Skiold þin*n* vil ec hafa siðan taki hveRr þat er lavt. þa mælti viðga ef ec læt min*n* skiold þa er þat min*n* skaði. en ef *ec*[1] kœm heim

[1] *Hdskr. mgl.* ec.

þessi sætt er þier biodit mier vtlendum manne ok saklausumm. [kalled ydvarn hofþingia og vil ek heyra[1] hans dóm. [Enn ei mæ ek læta mín vopn nie hest fyrer ydur ath sva bunu. Nu seigia þeir Gramaleif þetta. hann stendur vpp og væpnar sigh og aller þeir og fara yfuer[2] steinbogann. 149^{a}. þa mællte Wirga og bad[3] þa welkomna. Gramaleif mællte.[4] ekke [munntu welkominn fyrer þvi ath[5] ollu þínv fee er ædur skipt med varum[6] felaugumm [og þo skalltu læta hond og fót ædur vier skiliumm.[7] skiolld þinn vil ek hafua. siþann[8] taki hveR [þat er hlaut. þa sagde Wirga. Ef ek læt[9] minn skiolld [þat mæ verda[10] minn skadi. [Nu

[[1] B þier skulud kalla ad kome ydar hofdinge so eg heire. [[2] B Nu fara þeir og seigia Gramaleif so bued, og sem hann heirer þetta støckur hann upp og vapna sig aller þeir fie-lagar xij. og fóru yfer umm. [3] B sagde. [4] B seiger. [[5] B mattu vel kominn vera, þvi. [6] B oss. [[7] B *mgl.* [8] B og so. [[9] B hann hlaut hinna annara. Wirga sagde, late eg. [[10] B þa er þad.

i danmorc þa mvn Velent faðir min*n* segia at þiðricr toc af mer navðgo*m* skioldin*n* en þat veit gvð at han*n* sa ec en*n* aldregi. oc meðan ec hefi eigi set han*n* þa ma ec vist eigi min*n* skiold lata. Nv mælir stvdfvs til viðga. Gef vp sverð þitt skiott þat scal ec hafa aðr en ec fara heim ef þat er nockve nytt. þa svaraði Viðga. ecki vitv þer til hvart sverð mitt er gott eða illt oc eigi vilda ec at ivaro*m* fyndi vyrði freistat oc mætta ec sialfr raða. en ef þv tecr sverð mitt af mer með hverio scal ec þa veria mic er ec fin*n* þiðric. Nv ef ec fer hei*m* heðan þa segir velent faðir min*n* at þat sverð toc þiðricr af mer navðgo*m*. firir vtan min*n* vilia. nv vil ec vist eigi þess missa firir engan mvn. þa mælir an*n*aʀ*r* at aðrom hveʀ*r* til sins lvtar eptir þvi sem þeir þottoz hafa aðr scipt sin amilli. En viðga biðr þa sic lata fara i frelsi leið sina. en eigi vill han*n* lata ein*n* pen*n*ing firir þei*m* nema þeir

---

kemr ek heim, þa seiger minn fader[1] ath af mier tók Þidrek naudgumm minn[2] skiolld. enn þat[3] veit Gud med mier ath enn sa ek alldrei Þidrek [af Bern[4] og minn skiolld maa ek[5] ei laata meþann ek hefuer hann ei sieed. þa mællte [Stodfuss til Virga.[6] Gef vpp [sverdit skiott þat skal[7] ek hafua aadur ek fer heim. Virga seiger [ef þu tekur mitt sverd[8] med hveriu skal ek þa veria mik ef[9] ek finn Þidrek. [Nu fer ek heim þa seiger minn fader ath þat sverd tok af mier Þidrek fyrer utann minn vilia vil ek þat fyrer ongvann mun laust laata.[10] Nu mællte hveʀ ath audrumm til sins lvtar.[11] enn Virga | bidur þaa[12] lata sig fara i fride[13] enn B 36
ei vill hann laata fyrer þeim einn pening. þa mællte Stod-

[[1] B og er eg kiem þa heim, þa mun þad seigia Velent fader minn. [2] B *mgl.* [3] B þa. [[4] B *mgl.* [5] B *tilf.* wijst. [[6] B Stofner. [[7] B sverd þitt þvi þad vil. [[8] B *mgl.* [9] B þegar. [[10] B *mgl.* [11] B hlutskiptiz. [12] B *tilf.* ad. [13] B *tilf.* leid sijna.

U 103 greiði sitt firir. Nv | mælir stvdfvs. Vist ero ver litlir firir oss er ver standom her .xij. firir eino*m* man*n*i oc mælir han*n* nær iamnom orðom við oss. brigðit sverðom. yðrom oc skal han*n* nv lata vapn sin oc þar a ovan skal han*n* leggia lifit.

her sigraz Viðga a þessvm xij. berserkivm.

150². Siðan dro stvdfvs sverð sitt or sliðro*m* skiott oc hermilega oc hio til viðga i hialm hans en sa hialmr var sva harðr sem hit harðasta stal oc siðr beit en hin*n* harðasta stein. Viðga bra hino goða sverði mimvng skyndilega með mikilli reiði oc fylgði œrin hvgpryði oc hio til stvdfvs sva hit fyrsta slag a hina vinstri oxl sva at allt beit i Mb^{2}53 svndr briosteð oc herðarnar. | með brynion*n*i til hin*n*ar hœgri siðo sva at ser fell hvaʀ*r* lvtr til

---

fuss. Vist erum vier mikil fól.[1] vier stondum hier xij fyrer einumm manne og mæler [hann nær[2] jofnum A 63 ordum vid oss. | bregdit sverdumm ýdrumm, ok skal [læta væpninn ok lifit medur.

51. Capitule.

150ª. Sidann dro[3] Stodfuss sitt sverd wr slídrumm og hio til Virga j hans hialm. [enn hann[4] var svæ hardur ath sídur beit enn hinn[5] hardasta stein. Virga bra[6] sinu sverdi minnung[7] skýndiliga [treystandi míklu afle[8] og hio til Stodfuss [æ hina vinnstre hønd sua[9] ath i sundur beit[10] briosted og herdarnar med bryniunne [allt til hinnar[11] hægri sídu sua ath sier fiell hvor hlutur[12] [æ jørd og[13] vard þeim skækmonnum

---

[1] B *tilf.* er. [[2] B *mgl.* [[3] B hann nu lata vopn sijn, og þar skal hann nu leggia med lijfed, Sijdann dregur. [[4] B sa hialmur. [5] B *mgl.* [6] B *tilf.* þa. [7] B Mimmung. [[8] B med mykille hreiste og hugskotz pryde. [[9] B so ed firsta slag a ena vinstre øxl. [10] B gieck. [[11] B til. [12] *sål.* B; A lutinn. [[13] B Nu.

iarðar. Nv varð mikill otti ihans man*n*om af þesso hogvi. vildv nv giarna margir vera heima. oc brigða þo allir sverðom sino*m* oc sœkia þeir nv at hanom oc eggiar nv hveʀ*r* an*n*an til fram gango. Nv hœggr Gramaleif til viðga ahialmin*n* en hialmr hans var sva harðr at ecki beit a. Nv hœggr viðga til Gramaleif oc klyfr havuð hans oc bvc sva at i belti nam staðar oc fell han*n* davðr a iorð.

hildibrandr mælir.

151[2] (87). Nv mælir hildibrandr við sina felaga ec se at nv ero þeir saman comnir. Riðom oc siam hverso þeir skiptaz við. Nv meðr þvi at viðga fær sigr af þessom man*n*om oc vilio*m* ver eigi dvga hano*m* þa man han*n* segia at ver havv*m* svikit han*n* oc sva er. en þat er vaʀ*r* bani ef han*n* fin*n*r oss. oc hevi ec þa osœrt eið min*n* er

---

mikill otti ath[1] þessu hoggi, og villdu marger vera helldur heima.

Ok nv[2] bregda aller sínumm sverdumm og sækia [hann og[3] eggiar hver annann. Nu hoggur [Gramaleifur til Wirga a hanns hialm hart, og beit ecke af hialmenumm. Nu høggur[4] Virga Gramaleif[5] og klyfur hans hialm [og høfud brynniu og bv́kinn[6] sua ath i bellte[7] nam stad,[8] og fell hann daudur.[9] 151[a]. Nu mællti Hilldibrandur.[10] Ek se nv ath[11] þeir eru samann komner [og ridumm[12] til og siam hvorsu þeir skiptazt vid. Nu med þui ath Wirga fær sigur af þessum monnum enn vier vilium ei til[13] koma ath duga honum þa mun hann seígia ath vier hofumm svikit hann

---

[1] B af. [2] B þo. [[3] B ad honumm, og nu. [[4] A *mgl.* [5] B til Gramaleifs. [[6] B buk og bryniu. [7] B heste. [8] B stadar. [9] B *tilf.* a jørd. [10] B *tilf.* vid sijna fielaga. [11] B *mgl.* [[12] B rijdumm nu. [13] B *mgl.*

ec sor viðga ifelagscap. Nv mælir heimir þat er mitt rað at ver riðom oc dvgom hano*m* ef oss væntir at han*n* havi betr en ef han*n* firir læzc þa riðom vndan sem harðast oc þolom eigi vandræði firir okvn*n*igs man*n*z sakir oc er oss þat vandalavsast oc amælis. Jlla er þa við han*n* skilz sagði hildibrandr. Meðr þvi sagði hornbogi iarl at ver hetom hano*m* trvnaði oc felagscap þa er man*n*lect at dvga hano*m*. Sva scal vera segir hildibrandr sem betr er oc man*n*legra. Nv riða þeir fra*m* at steinbogano*m*. Viðga hevir haft mikit starf meðan han*n* hevir veitt ovino*m* sino*m* morg stor hogg sva at af þei*m* .xij. varo eigi fleiri eptir en fim einir. En sigstaf oc þeir .v. felagar comoz aflotta vndan.

Viðga hevir nv sigraz.

152². Þa hittaz þeir viðga oc hans felagar oc
U 104 fagnar hveʀ*r* þeiʀ*r*a aðrom bliðrlega. | (88). Nv riða

---

[og verdur þat[1] vꜳʀr bani ef hann finnur oss. Nv[2] ridumm til og dugumm honum [þuiad mik[3] vænter ath[4] hann fꜳi hinn[5] betra lut. enn ef hann lætst þa rídum vndann sem skiotast.[6] þeiʀ gera[7] sva. [Nu er þeiʀ koma til steinbogans[8] hitta þeiʀ þar[9] Virga og[10] hefuer hann veitt[11] sínumm vvinum stor hogg ok morg. suo ath af þeim xij liggia þar vij dauder. enn þeiʀ Sigstaf [v. samann koma ꜳ flotta vndann.

52. Capitule.[12]

152ª. Nu rida þeiʀ [Virga allir felaghar til kastalans[13] og taka þar mat og mungat og eru[14] þar þa

---

[[1] B eg veit ad þad verdur. [2] B *mgl.* [[3] B ef oss. [4] B *mgl.* [5] B *mgl.* [6] B hvatast. [7] B *tilf.* nu. [[8] B og. [9] B *mgl.* [10] B a steinboganumm. [11] B þa giefed. [[12] B og þeir iiij sem eftter lifa komu a flotta sem fljotast. Cap. XXX. [[13] B Hilldebrandur og Wirga, og þeir aller saman fielagar. [14] B allt þad er þeir þurfttu, og voru þeir.

þeir felagar in*n* i kastalan*n* oc taka þar vin oc vistir oc allt þat er þeir þvrfo igvlli oc igersimv*m* oc ero þar þa nott oc foro at sova. Nv hvgsar hildibrandr mart vm viðga hverso frœcn han*n* er oc nv þyckiz han*n* vist vita at ivncheʀa[1] þiðricr man coma við cavpa sin*n*. felagi hans oc fostri oc mart ihvgar han*n* vm vapn hans hverso goð þav ero. En þa er var mið nott þa stoð hildibrandr vp oc dro sverð sitt or sliðro*m*. Siðan toc han*n* sverð viðga mimvng oc dro or sin*n*i vm giorð oc let sitt sverð istaðin*n* en mimvng lætr han*n* isina vmgerð oc hafði aðr skipt hialtom oc omani milli sverðan*n*a latið sin hiolt oc oman amimv*n*g | en Mb²54
mimvngs hiolt *oc*[2] oman a sitt sverð oc lagði hia ser. legz niðr siðan oc sœfr til dags. Nv er dagr oc standa þeir vpp oc bva ferð sina. þa spvrði viðga hildibrand hvat skvlum við gera við kastala þen*n*a er við havvm vn*n*in*n* oc ver faro*m* ibrot. þa svaraði hildibrandr þat sem ocr syniz baðom.

hildibrandr segir viðga namn sitt.

153[2]. Ec vil vist ecki leynaz firir þer lengr oc segia vil ec þer satt til hvat man*n*a ec em. eða

[1] *Hdskr. har* ivnheʀa. [2] *Hdskr. mgl.* oc.

---

nótt. [ok þa er var mid nótt[1] stod vpp Hilldibrandur og [tok sitt sverd vr slídrum, let hann | j stadinn A 64
Minnung sverd Virga og let sitt sverd j stadinn Minnungs[2] og legst siþann nidur og sefur til dags.

[53. Capitule.

Þeghar er dagur[3] standa þeiʀ vpp og bua ferd sína. þa spurdi Virga huad [þeiʀ skulu gera af þess-

[[1] B þa. [[2] B dro sverd Virga ur hannz ummgiørd, og liet sitt i stadenn koma, enn Mimmung j sijna ummgiørd. [[3] B Nu er dagar.

hvat ec heiti. Namn mitt er hildibrandr ec em maðr þiðrics af bern. oc allir ero ver hans felagar. en þo at ec sagða eigi rett nomn var þa vil ec þo halda allan felagscap viðr þec þan*n* er við havvm svarit ockar amillo*m*. Nv er þat mitt rað at ver latim standa kastala þen*n*a oc siti her eptir til gæzlo kastalans þessir .ij. ocrer felagar. en ec fylgi þer til bernar afvnd þiðrics. oc meðr þvi at þit skilizt goðir vinir oc felagar þa have þit baðir þen*n*a kastala. oc mvn han*n* þer þat vel lavna. En ef sva verðr at þit skiliz osattir þa scalltv ein*n* hafa þen*n*a kastala sem aðr oc er þessi kastali mikils fear verðr.

Viðga vill niðr lata briota kastalan*n*.

154². Þa svaraði viðga. a þessare brv hevir

---

um kastala[1] þa svarar Hilldibrandur. 153ª. Nu skal ek seigia þier.[2] huad manna ek er,[3] edur hvert nafn mitt er. Ek heiti[4] Hilldibrandur og er[5] ek madur Þidreks kongs,[6] og aller wier erum hans felagar enn þott[7] ek segde[8] ei riett nofn wær[9] þa vil ek þo hallda allann felagskap vid þig þann er vid hofumm lagt okkar i millumm. Nu er þat mitt ʀæd ath vier[10] lætum standa [kastalann og þessir ij. giætslumenn okkrir felagar see epter. Enn ek mun fylgia[11] þier æ funnd Þidreks kongs[12] til Bernar med þui ath þid skiliest goder viner. þæ hafi þid bæder þenna kastala. [enn ef[13] þid skiliest vsátter þa [hefuer þu hann einn. 154ª. þa svarar Virga.[14] A þessum steinboga

---

[[1] B skulumm vier giøra vid kastala þennann er vier førumm j burtu. [2] B *tilf.* satt. [3] B em. [4] B em. [5] B em. [6] B *mgl.* [7] B þo. [8] B segda þier. [9] B *tilf.* j firstu. [10] B vid. [[11] B kastala þennann, og latest hier eftter til giætslu þesser ockar fielagar, Enn eg filge. [12] B *mgl.* [[13] B og mun hann þier þad vel launa, enn ef so tekst til ad. [[14] B skalltu einn hafa castala þennann. Hilldebrandur seiger.

legit tollr oc mikil anavð oc ofriðr bæði in*n*len*n*zkom oc vtlen*n*zko*m* man*n*om. En þetta er mikill þioðvegr margs man*n*z þo at margir men*n* havi nv vm riðir | eigi þorat her fra*m* at fara en þvi hevir U 105 valdit þessi kastali oc þeir illo men*n* er her bygðo i. Nv ef ec ræð þa scal her hver*r* maðr fara i frælsi vm þen*n*a steinboga. vtlen*n*zcr oc in*n*len*n*zcr. vngr oc gamall vesæll oc sæll. þa svaraði hornbogi iarl. þat er rettazt at sa hin*n* sami er þen*n*a kastala van*n* með sino sverði at han*n* raði hvart han*n* scal standa eða vill han*n* hano*m* firir koma. Siðan toc viðga oc lagði eld i hit neðsta hvs castalans en aðr hafðu þeir allt fe a brot tekit.

Nv skiliaz þeir eigi þaðan fyr*r* en sa kastali var allr brendr oc brotin*n*. (89). Siðan riða þeir leið sina oc varo katir oc hafðo vel arnat sem var.

---

hefuer leigit [tollur og mikill[1] vfridur[2] og þetta er [gagnleídi þott eingi þyrdi ath fara.[3] Nu ef ek [skal ræda[4] skal hverr madur fara hier j fridi[5] vmm þenna stad[6] vtlendskur og jnlendskur vngur og gamall [rikur og fatækur[7]. þa svarar Hornbogi jarl. þad er riettast ath saa [rædi fyrer honum sem einnsamann fekk kastalann med fræknleik.[8] Virga tok [þa einn elldibrand og lagde elld[9] j kastalann [ath brott teknu ollu fee.[10] og nv skiliast þeirr ei þadann fyrr enn sa kastali var allur brendur og brotinn.

[[1] B mickill tollur og. [2] B *tilf.* bæde af utlendskum og jnnlendskum. [[3] B almanna før, þott nu þirdi langa hrijd einginn madur hier framm ad koma, Enn þvi hefur | valldед B 37 þeir jllu menn sem hier bigdu. [[4] B ræd, þa. [5] B frelse. [6] B steinboga. [[7] B sæll og vesæll. [[8] B er einsamall feck þennann castala med sijnu sverde ad sa rade fyrer honum, hvørt hann skal standa eda vill hann honumm fyrerkoma. [[9] B sijdann elld og lagde. [[10] B og adur høfdu þeir allt fie a burt teked, þad er þar hafde vered.

Til þess riða þeir er coma at a þeiʀ*r*i er heitir visar á. þar var abrv ein millom tveggia hamra. þar til hafði comit aðr sigstaf oc hans felagar oc Mb²55 hafðo brotið af brvna aðr en hinir cœmi til- ¦ farandi oc vildo eigi þa lata ivir coma firir þvi at þei*m* þotti engaʀa happa von at viðga ef þeir fyn*n*iz ne hans felagom. firir þvi at þeir þottvz eigi þat lvt skipti hafa fengit af vapno*m* hans er þeim mætti hvgr við lægia. oc eigi vilia þeir til beiðaz optaʀ*r*.

Viðga vin*n*r nv en*n* reystiv*er*c sem fyʀ*r*.

155². Nv ser viðga þetta at af er brven þa lystr han*n* hest sin*n* með sporo*m* skem*m*ing oc riðr akaflega at an*n*i. Nv leypir han*n* af bergino þvi er brven hafði a legit oc sva ivir ana. a hitt bergit sem kolvi scyti oc en*n* idag ma sia staðin*n* i bergino skvan*n*a oc naglan*n*a bæði þar sem han*n* liop af oc sva þar sem han*n* com niðr. hildibrandr oc

---

[Fraa Wirga Welentssyne.[1]

Nu ʀida þeir þaþann[2] kaater og haufdu nv vel [syslad og koma nu[3] til aar einnar[4] þar var[5] ein bru A 65 millum tveggia hamra | þar til hafdi[6] komit[7] Sigstaf og hans [lagsmenn og briota nv brúna aadur hiner komizt. 155ᵃ. Nu sier Virga þetta[8] lýstur hann sporumm sinn hest Skemming og ridur akafliga ath aanne. Nu hleypur hann ath berginv þui[9] er aa hafdi leigit bruinn og suo yfuer aana sem kolfur flygi og enn j dagh sier stadinn i berginu[10] bæþi þar er hann hliop af og sua þar sem hann kom nidur. Hilldibrandur og Heimer

---

[[1] B Cap. XXXI. [2] B leid sijna, og voru nu. [[3] B arnat, þar til er þeir koma. [4] B *tilf.* er hiet Vijsar á. [5] B *tilf.* a. [6] B hafa. [7] B *tilf.* adur. [[8] B fielagar, og hafa broted nidur brúna adur enn hiner koma til. Nu er Virga sier þetta, þa. [9] B þar. [10] B *tilf.* fyrer nøglunumm og skeifunumm.

heimir oc hornbogi iarl riða eptir hano*m*. Nv er hildibran*nz* hestr liop af bergino þa fleygir han*n* a ana oc com svndi til lan*nz*. Oc hornbogi iarl for samo for. oc com han*n* þo fyʀ*r*i a land en hildibrandr. heimir hafði þan*n* hest er het rispa han*n* var broðir skemmings heimir leypir a millim þeiʀ*r*a tveggia hamra sem skemmingr liop.

Vm viðga.

156². Jamskiott sem viðga kœmr ivir ana þa ser han*n* hvar sigstaf oc þeir fim felagar standa oc riðr þegar akaflega [en þeir i moti hano*m* oc beriaz þeir akaflega[1] viðga veitir þeim morg hogg oc stor. en heimir sitr a hesti sino*m* oc vill ecki dvga | U 106 hano*m*. En þa er jarlin*n* hornbogi co*m* a land þa riðr han*n* at diarflega oc hvgman*n*lega oc þa er han*n* com fra*m* at veitti han*n* viðga gott lið. oc skiliaz þeir sva við þa at þeir fim felagar ero allir davðir

[1 *Disse ord er i hdskr. gentagne.*

rida [nv epter[1] ok jarl Hornbogi. og eʀ þeiʀ hlaupa[2] af berginu [hliop Hilldibrandur[3] j ᴂna og kom med[4] sunnde til landz og [Hornbogi jarl hafdi slíka før[5] og kom hann [nockud firre j land.[6] enn ʀispa hestur Heimers hann var broder Skemmings hann hliop[7] millumm þessara hamra iafnt[8] sem Skemmingur. 156ª. suo[9] sem Virga kom[10] yfuer Ána [ridur hann skyndiligha þar sem fyrer voru þeiʀ[11] v skᴂkmenn Sigstaf og hans felaghar [og berst vid þa[12] og veiter þeim [bæþi stór hogg og[13] morg enn Heimer vill honum ekki til duga og situr hann hia ᴂ sínumm hesti enn [þegar iarl og Hilldibrandur koma ath lanndi þa rida þeiʀ

[1 B *mgl.* 2 B hleipa. [3 B hleipur hestur Hilldebrands. 4 B af. [5 B hina sømu atferd hafde hestur Hornboga jarls. [6 *sál.* B; A nokkuru siþaʀ til lanndz enn. 7 B hleipur jafnt a. 8 B *mgl.* 9 B jafnskiott. 10 B kiemur. [11 B kiemur hann ad þar sem stodu þesser. [12 B *mgl.* [13 B hørd høgg og þó.

oc e*nn* fi*nn*r viðga eigi at ha*nn* hafði eigi sitt sverð mimvng.

Nv riða þeir allir saman svðr til bernar.

157² (90). Riða þeir nv leið sina oc como at qveldi þar er hęr heitir þat bv atti þettmaʀ*r* kon- ongr faðir þiðrics þar er cona hildibranz firir þar ero þeir vm þa nott. en amorni riða þaðan oc como þa*nn* dag eigi sið til bernar. Nv er sagt þiðriki er ha*nn* sitr ivir borðom at hildibrandr er comi*nn* oc hornbogi iarl oc heimir. Siðan stoð ha*nn* vpp oc geck vt i moti þei*m* oc fagnar þei*m* vel oc spyʀ*r* þa tiðenda oc e*nn* mælir ha*nn* ecki orð við viðga þvi at ha*nn* veit eigi hvat ma*nn*a ha*nn* er.

---

til diarfligha ath veita Virga skipter þa skiott wmm og drepa þeiʀ alla skaakmenn.

54. Capitule.[1]

157ᵃ. Nu rida þeiʀ[2] til þess bæiar er átti Hilldi- brandur [og þar fyrer var hans kona Oda[3] og voru[4] þar þa nótt enn ath morgni rida þeiʀ þaþann og koma þann dagh aarla[5] til Bernar. Nu er sagt Þidreki[6] ath kom- inn er Hilldibrandur og Hornbogi jarl og Heimer siþann stenndur Þidrek[7] vpp og geingur aa[8] móti þeim og fagnar [þeim jarli vel og Hilldibrandi[9] og spyr þa tiþinda. enn þeiʀ seigia[10] einngi ath sinni. Ekki mællti Þidrek vid Wirga þviat hann veit ei hvor hann er. 158ᵃ. Nu

---

[[1] B er Hornboge jarl kom a land. rijdur hann ad diarf- lega og hugarmannlega, og þegar er hann kiemur ad, þa veiter hann lid Virga, þar til er þeir ganga af þeim v. daud- umm, og enn visse Wirga ecke af ad hann hafde mist sijnz sverdz Mimmungs. Cap. XXXII. [2] B *tilf.* leid sijna, og koma ad kvøllde. [[3] B *mgl.* [4] B *tilf.* þeir. [5] B ei sijd. [6] B *tilf.* [konge er hann situr yfer matborde. [7] B hann. [8] B j. [[9] B vel. [10] B *tilf.* honum.

Viðga fin*n*r þiðric heima i bern.

158[2]. Viðga dregr af glova af hendi ser silfrlagðan oc selr[1] i hond þiðric. | En þiðricr spyʀ*r* (Mb2 56) hvat þetta vissi. Nv svarar viðga her með byð ec þer hit fyrsta einvigi. þv ert min*n* iamnaldre. oc langt spvrða ec til yðar oc mikit starf oc vandræði hevi ec haft siðan ec for heiman firir þvi at ec vilda reyna hvart þv ert sva mikil kempa sem nv er sagt land af landi. Nv vil ec hava erendi mitt ef þv vill eigi þess synia. Oc em ec nv heldr albvin*n* at beriaz viðr þec at þa er ec for heiman hin*n* fyrsta dag at þa mvndi mic ecki til hafa dvalt þegar i andverðo at þa var ec albvin*n* at ganga til einvigis viðr þec. þa svaraði þiðricr. þan*n* frið scal ec setia ilandi faðor mins oc sialfs mins at eigi scal þora hver bickia eða greybaka at bioða mer einvigi. þa svaraði hildibrandr. hættv heʀ*r*a oc

[1] *Hdskr. har* serlr.

---

dregur Virga af hendi sier einn[1] glófua lagþann[2] silfri, og fær hann[3] Þidrek. Hann spyr huad þat skal?[4] Virga svarar. hier med | býd ek þier (A 66) ed fyrsta einvíge þviat þu ert minn iafnalldri, ok langt spurda ek til þín og mikit starf [og vandrædi[5] hefuer ek þolat siþann ek for heimann. enn ek vil[6] reyna huort þu ert suo mikill kempa[7] sem sagt er land af landi ath eingi madur meigi vid þik jafnast. edur þin vapn. nv vil ek hafua eyrindi mitt ef þu villt[8] ei synnia mier. þa sagde Þidrek. ekke dvelur[9] mik til bardagha hvoʀt er ek skal berriast vid einn[10] mann edur fleíre. [enn þann frid skal ek setia[11] ath ei | þore hveʀ [Heʀians son ad bioda mier einvíge (B 38)

[1] B *mgl.* [2] B *tilf.* af. [3] B j hond. [4] B skilldi. [[5] B *mgl.* [6] B *tilf.* nu. [7] B *tilf.* so. [8] B *tilf.* þess. [9] B dregur. [10] A *mgl.* [[11] B *mgl.*

mæl eigi sva. þv veizt ogœrla við hvern þv mælir. Oc eigi veit ec en*n* vist vm þat er þit skilit yccat viðr skipti hvart heldr att þv eða han*n* lytr sigr eða osigr er þit skiliz. en mer þyckir meiri von at þv liotir þan*n* lvtin*n* er osigr heitir. ef þv nytr enskis at nema þin ein. þa mælti Reinaldr maðr
U 107 þiðrics. þat | er vist mikil scom heʀ*r*a ef hveʀ*r* þræll scal þora at bioða þer til einvigis i sialfs þins landi.

En þa er hildibrandr heyrði þetta þa mælti han*n*. eigi scalltv i an*n*at sin*n* skemma min*n* faro navt meðr þviliko*m* illyrðom. oc lystr han*n* nefa sinom við eyra hano*m* sva at þegar fell han*n* i svima. Nv mælir þiðricr við hildibrand ec se at þv legr mikit kapp a þen*n*a man*n* at dvga hano*m* en nv scalltv sia hverso mikit han*n* scal þin niota. þen*n*a hin*n* sama dag scal han*n* vppi hanga firir bern. þa svaraði hildibrandr. ef han*n* kœmr a þitt

hier i mínu lanndi. þa mællti[1] Hilldibrandur mæl ei svaa heʀra þu veitst [varla hver[2] madur hann er fyrer sier þa svarar[3] Reinalld mæti[4] ʀiddari. þat er mikil skømm ath hver þræla son skal bioda þier[5] til einvigis i sínu ʀíki[6]. þa mællti Hilldibrandur ei skalltu optar skiemma [agiæta menn[7] og laust til hans[8] hnefua sinumm vid eyrad sua ath hann fell þeghar[9] i svíma. Nu mællte Þidrek til Hilldibrandz. mikit kapp leggur þu aa [ath veita þessum manne[10] lid. enn nv skalltu heyra hvorsu hann skal [þess nióta ath þessu næst skal hann hanga i dag[11] fyrer Bern. Nu svarar Hilldibrandur ef hann

[[1] B madur mier ad bioda til einvijgiz j mijnu lande. þa seiger. [[2] B ei hvørsu mykill. [3] B mæler. [4] B hinn meire. [5] B Þiðrek. [6] B lande. [[7] B dugande menn edur minn førunaut med þvilijkumm jllirdum. [8] B *tilf.* med. [9] B *mgl.* [[10] B med þessum manne ad veita honum. [[11] B niota þijns formælis, ad þennann hinn sama dag skal hann hanga.

vald þa er þit havit reynt yckarn ravstleic eða harðhygi. þa verðr han*n* at lita yðro*m* domi þo at harðr se. en þar til væntir han*n* hins vildra af. han*n* er en*n* obvndin*n* oc sva varir mic at vera man daglangt ef þit skvlvt tveir við eigaz oc mvn*n*tv þat reyna.

þiðricr tecr nv vapn sin.

159² (91). Þiðricr kallar nv skyndilega til vapna sin*na* ero oc þav bratt fengin hano*m*. Nv feRr han*n* ibrynhosor siðan tecr han*n* brynio sina oc steypir han*n* ivir sec en þa setr han*n* hialm sin*n* a havvð ser hildigri*m*. Siðan gyrðir han*n* sec með sino sverði naglring. þa toc han*n* skiold sin*n* er a var markaðr leon af gvlli en skioldren*n* hvitr. Nv tecr han*n* | glavel sitt. þa var oc hestr hans bvin*n* er Mb²57
falca het. han*n* var broðir skem*m*ings er viðga atti oc broðir rispa er heimir atti. Nv leypr þiðricr a bac hesti sinom oc riðr vt or bern siðan oc mikill man*na* fiolði með hano*m* bæði hofðingiar oc riddarar. Nv er þiðricr com vt af bern þa var þar viðga firir hano*m* oc hildibrandr oc fatt man*na* með

---

kiemur a þitt valld þa er þid hafued reynt med[1] ykkur þa verdur hann þessum[2] dómi ath hlita þott hardur see.

[55. Capitule.

159ª. Þiðrek lætur[3] nv taka sín vapn og fa sier og svo [var gert[4] þa hleypur hann a sinn hest Falka [suo ath[5] hann stydzt hvorki vid stigReip ne sodulboga Falke er broder Skemmings og Rispa. Nu ridur Þidrek ut af Bern til vígvallar og med honum margir hofþingiar og Riddarar. Enn Virga er þar fyrer [vid fa menn

[1] B *mgl.* [2] B þijnumm. [[3] B Þidrek bidur. [[4] B giøra hannz riddarar, enn er hann hefur vopnast. [[5] B so.

þei*m*. viðga sitr a hesti sino*m* með allo*m* her vapno*m* sino*m* oc nv albvin*n* at beriaz oc er bæði mikill oc tigvrlegr.

heimir gefr þiðric at drecca.

160^{2}. Heimir gengr at þiðriki oc hefir a hendi ser scal fvlla af vini oc mælti. drec heR*r*a gvð gefi þer nv sigr idag oc hvert sin*n*i. þiðricr tecr við skalen*n*i oc drecr af oc selr af hendi siðan. Nv fœrir hildibrandr aðra scal viðga. Viðga mælir at han*n* scal fœra þiðric oc bið han*n* fyR*r*i drecka til min. hildibrandr fœrir þiðric scalena en han*n* er sva reiðr at han*n* vill vist eigi viðr taca. Nv mælir hildibrandr. En*n* veiztv eigi gorla hveim þv scalt
U 108 reiðr | vera. firir þvi at nv man*n*tv dreng firir hitta en eigi sva sem þer havit sagt idag at han*n* mvndi eigi vera dvgandi maðr. oc snyr aptr siðan oc fœrir

---

Virga sat[1] aa hesti sínumm Skemming. 160^{a}. Siþann[2]
A 67 geingur Heimer ath med[3] fulla skaal af vini | [og gefur þidrek[4] og mællte. Drekk heRra Gud gefui ydur [fagran sigur þenna dag[5]. þidrek tok[6] vid skaalinne og drakk af og fær sidan Heimer. Nu fær[7] Hilldibrandur Virga adra skaal af víní. þa mællti Virga Ber fyrst heRra þidrek og [bid hann drekka[8] til mín. [Hilldibrandur gerer suo[9]. þidrek vill [víst ei drekka til hans suo er hann reídur. Hilldibrandur mællti varla[10] veitstu herRa hvøriumm[11] þu reídist þviat[12] nv muntu dreing fyrer hitta [enn ei þræls son sem Reinalld sagdi Hilldibrandur

---

[[1] B og Hilldebrandur og fatt manna med þeim. Nu sat Wirga. [2] B nu. [3] B Þidrek og hefur j hende. [[4] B *mgl.* [[5] B sigur j dag og hvørt sinn. [6] B *tilf.* nu. [7] B feck. [[8] B seig hann drecke. [[9] B *mgl.* [[10] B nu vijst drecka enn ei til hanns þa seiger Hilldebrandur ogiørla. [11] *sål.* B; A hveriu. [12] B þvi.

viðga scalena. oc mælti. dreck nv oc ver þec siðan með drengscap oc reysti. oc gvð veiti þer nv sitt lið. oc lati þer nv vel at faraz. þa toc viðga við skalen*ne* oc drac af oc feck siðan hildibrandi oc gaf hano*m* gvllring sin*n* oc mælti. haf firir gvðs þocc firir þina lið veizlo oc lif nv heill.

Viðga mælir við þiðric.

161[2] (92). Nv kallar viðga a þiðric oc spyʀ*r* ef han*n* se þa bvin*n* en þiðricr kveðr sec þa ecki dvelia. Nv lystr hvaʀ*r* þeiʀ*r*a hest sin*n* með sporo*m* oc fram visa þeir sinom glafelom. oc hevir þiðricr merki hvitt oc a leon ravtt oc gvll savmat. En viðga hevir merki ravtt oc merct a hamar oc tong með hvito*m* lit. oc eptir þetta riðr hvaʀ*r* þeiʀ*r*a at aðro*m* sva snar*t*[1] sem þa er soltin*n* valr flygr eptir brað. Oc þa er þeir coma saman. þa leggr

[1] *Hdskr. har* snar.

---

færer[1] Virga skælina og mællti drekk nv og [ver þigh[2] dreingiligha [Gud veite þier hialp[3] þviat nv hefur þu fæ lidveitslu menn. þa tok Virga sinn[4] gullhring og gaf [honum og mællti haf fyrer Gudz laun þína lidveitslu.[5] 161 [a]. Nu kallar þiðrek æ[6] Virga og spyr hvart[7] hann er[8] buinn enn Virga [kuad sigh ekki[9] dvelia.

[56. Capitule.[10]

Nu liosta þeiʀ sporumm sina hesta og framm leggia þeiʀ sínumm spiótumm og ridast ath suo[11] hart sem þa er[12] valur flygur [til brædar. Ok[13] er þeir

[[1] B sijdann færer hann. [[2] B verst. [[3] *sål.* B; A *mgl.* [4] B *mgl.* [[5] B Hilldebrande. hafed Gudlaun fyrer ydar hæversku, og ver nu heill. [6] B til. [7] B ef. [8] B sie. [[9] B lætur sig eige. [[10] B Cap. XXXIII. [11] B *tilf.* snart og. [12] B *tilf.* solltinn. [[13] B eftter brad, enn.

hvaʀ*r* þeiʀa spioti at aðro*m* afbvrðar sterklega. þiðrics spiot geck or skildi viðga oc helt han*n* þvi at sin*n*i. En viðga spiot festi i skildi þiðrics sva at i svndr rytr skaptit i þria lvti. Nv rin*n*r hestrin*n* hvaʀ*r* fra aðro*m* oc skiliaz þeir at þvi sin*n*i at sva bvno.

Viðga biðr þiðric riða at ser snarplega.

Mb^{2}58 162^{2}. | Viðga kallar nv a þiðric snv aptr hesti þino*m* titt oc liost hest þin*n* sporo*m* oc rið at diarflega þv hefir en*n* haldit þino spioti en ec hevi mitt latit. nv scal ec halda kyʀ*r*o firir þer oc scvlv*m* við sva skiliaz an*n*at sin*n* at þv scalt hava latit þitt spiot eigi siðr en ec mitt. eða elligar scalltv fella mec til iarðar af hesti mino*m*. siðan brigðr viðga sverði sino. Nv snyr þiðricr aptr hesti sino*m* oc riðr nv diarflega oc hvatlega at viðga nv leggr þiðricr spioti sino firir briost viðga oc vill nv at viso veita hano*m* bana. En viðga hœggr með sverði sinv isvndr spiọtscaptið. oc i þvi sama hoggvi hœggr han*n* sporð af sialfs sins skildi. Oc en*n* er han*n*

---

koma samann þa leggur hvor ath odrum sínu spióte afburdar sterkligha. Spiot Virga[1] gekk i giegnum skiolld Þidreks[2] og skar[3] vt v́r. [enn Þidreks spiót festi i skilldi Virga nockut[4]. nv rennur huaʀr [hestur fliótt fra ødrum.[5] 162^{a}. nv bregdur Virga sinu sverdi. enn Þidrek ridur[6] ath honum diarfligha[7] og leggur sitt[8] gladiel fyrer briost Virga[9] enn Virga hoggur [iafnskiott i[10] sunndur spiot skaptid og i sama høggi spordinn af sialfs sins[11] skilldi og vard hann[12] ekki

---

[1] B Þidreks. [2] B Virga. [3] B skier. [[4] B og hiellt hann þvi ad sinne sijnu lijfe. Enn Wirga fester sitt spiót j skillde Þidreks og gieck j sundur spiotskapted. [[5] *sål.* B; A hestinn fra honum. [6] B *tilf.* nu. [7] B allra dreingelegast. [8] B sijnu. [9] B *tilf.* og vill nu ad vijsu drepa hann. [[10] B med sverde. [11] B *har* sijnz *rettet til* hannz. [12] B *tilf.* þa.

ecki saʀ*r* sialfr þvi at hin harða brynia lifði hano*m* at þvi sin*n*i. Nv skiliaz þeir at sva bvno oc rin*n*az hestarnir vmfra*m*.

| Nv beriaz þeir viðga oc þiðricr afœti. U 109

163[2] (93). Siðan leypr hvaʀ*r*tvegi af sino*m* hesti oc gengr aðro*m* igegn oc beriaz akaflega með sverðom sinom. Nv veitir viðga morg hogg oc stor oc sva þiggr han*n* bæði. Nv vill viðga ætla þiðric þat hogg er han*n* ætlar at æ scal noccot merkia han*n* ef sva feʀ*r* sem han*n* ætlar Reiðir nv til af allo afli sverðit i hialm þiðrics hilldigrim. en sa hialmr var sva harðr at ecki sacar þetta hit micla hogg en þo verðr noccot at bila sverðit brestr i svndr i tva lvti.

Viðga mælir við faðvr sin*n*.

164[2]. Þa mælti viðga þv velent haf firir gvð drottins reiði er þv gerðir sva illt sverð sva vel sem þv kvn*n*ir. ef þv vildir. ec mvnda nv hava drengilega variz ef ec hefða haft gott sverð. Nv er

---

sær. þviat hans hin harda brynnia hlifdi honum, og med þeima[1] hætti skilia[2] þeiʀ [sin turniment.[3] 163[a]. Siþann hlupu[4] þeiʀ af sinum hestum og berriast nv med sverdumm allra fræknligazt. Þidrek veiter[5] Virga [stor hogg[6] med sinu sverdi [Nalhring. Ok nv leggur[7] Virga til Þidreks j hialminn Hilldigrím. enn sverdit brestur j sundur i tva luti. 164[a]. þa | mællte A 68 Wirga. [þu Velent[8] haf fyrer Gudz ʀeidi er þu giorder svo | illt sverd suo vel sem þu kunner. ek mundi mik B 39 vel hafua varid ef ek [ætta dugannda[9] sverd. [enn nv

---

[1] *rettet for* A þenna; B soddann. [2] B skilldu. [[3] B sijna turnrejd. [4] B hlaupa. [5] B *tilf.* nu. [[6] B mørg høgg og stor. [[7] B Naglhring, Nu høggur. [[8] B *mgl.* [[9] B hefdi haftt dugande.

mer þetta bæði scom oc scaði oc sva þei*m* er gerði. Nv spen*n*ir þiðricr baðom hando*m* sverð sitt naglring oc vill af hogva havvð viðga. Nv leypr hildibrandr i milli þeiʀ*r*a oc mælir við þiðric. Gef þessom man*n*i grið oc tac han*n* til þin oc ger han*n* þin*n* man*n*. oc fær þv aldregi vaskara man*n* ne ravstara at allri atgervi en han*n* er. han*n* toc ein*n* kastalan*n* brittan af .xij. herman*n*om. er þv fect eigi aðr með allom þino*m* man*n*om vn*n*it. þat er þer vegr ef þvīlicr maðr scal þer þiona. þa svaraði þiðricr. þat er satt er ec sagða þer aðan i dag scal han*n* vppi hanga firir bern. þa svaraði hildibrandr. Ger eigi Mb^{2}59 sva heʀ*r*a við goðan dreng han*n* er af | bezto kononga ætt bæði ifaðerni oc imoðerni. Nv vill han*n* [*geraz þinn maðr tac nv*[1] við hano*m* vel oc tigvr-

[1] *mgl. i* Mb^2.

---

er mier skomm og skadi og svo þeim er gierdi. Nu tekur[1] Þidrek sitt sverd[2] bædumm hondum og vill [nu afhoggva[3] hans høfud[4] þa hleypur Hilldibrandur j milli þeiʀa og mællte [herra Þidrek[5] gef þessum manni grid og[6] gior hann þinn mann [og fær þu alldrei slikann dreing[7] ath allri athgierfui Þidrek svarar þat er satt[8] er ek sagda þier[9] j dag skal hann vppi hánga fyrer Bern. Hilldibrandur mællti gior ei suo heʀra[10] vid suo gódann dreing. hann [vann einn kastala Bitan af xij skækmonnum[11] ok hann er af hinni bestu konga ætt og vill[12] nv gerast þinn madur.[13] Tak[14] vid honum

[[1] B þa tok. [2] B *tilf.* Naglhring med. [[3] B afhofda. [4] B *tilf.* Enn er Þidrek reider upp sverded. [[5] B til Þidreks herra. [6] B *tilf.* lat hann fara og. [[7] B alldrej fær þu vaskare mann. [8] *sål.* B; A sagt. [9] B *tilf.* ad. [10] B *mgl.* [[11] B tok einsaman kastala Bittam af 12 hermonnum. [12] B *tilf.* hann. [13] B *tilf.* er þad þinn vegur, er þujlijkur madur skal þier þióna. [14] B *tilf.* nu.

lega sem von er at þer. þa mælti þiðricr. þav grið scal ec setia vm alt land faðor *mins*[1] at eigi scal hveʀ*r* þræls svnr bioða mer a holm oc eigi scal ec þola lengr vandræði af þei*m* oc nv idag frelsi ec mic ifra þvi. þa er þessi hin*n* illi hvndr hangir vppi firir bern. oc eigi firir þvi at siðr at han*n* fylgði þer hingat. Gac nv ibrot þaðan sem nv stendr þv ecki mvn þer nv ne hano*m* liva þin þionasta ef þv gerir eigi sva. Oc scal ec fyrst þic hogva itva lvti en siðan han*n*.

hildibrandr fær viðga sverð sitt.

165[2] (94). En þa er hildibrandr heyrir þat at þiðricr vill eigi heyra bœn hans. oc eigi vill han*n* liva sialvom hanom þa mælti | han*n*. Ec fin*n* nv at U 110
þv can*nt* eigi lið at þiggia enda scal nv hava barn þat er brekar. þa dro hildibrandr sverð or sliðro*m* oc mælti. Gvð firir bioði otrygleic hveriom man*ni*. se nv goðr drengr at nv vil ec halda ockarn felagscap sem við heto*m* hvaʀ*r* occaʀ*r* aðro*m* i ocrom

[1] *Hdskr. mgl.* mins.

---

vel sem van er ath þier. þa sagde Þidrek. Nu j dag skal ek frelsa mik fra þvi ath ei biode mier hveʀ madur holmgøngu þa er þessi madur hanger vppi. [Ok gakk i brott þaþann skiott.[1] en ef þv gierer ei sva þa hogg ek þik fyrst j tua luti, enn[2] siþann hann. 165[a]. Enn er Hilldibrandur sieʀ ath Þidrek vill ei heyra hans bæn[3] þa dregur hann Minnung[4] vr slídrumm og mællte. Gud fyrerbiodi[5] hvoriumm manni vtruleik. See[6] her nv gódur win[7] ath ek vil hallda okkarn[8] fe-

[[1] B gack a burt sem tijdast þadann er nu stendur þu. [2] B og. [3] B *tilf.* og ei vill honumm hlijta. [4] B sverdid. [5] B fyrerbydur. [6] B Sia. [7] B dreingur. [8] B ockar.

viðr mælom. tac nv her sverð þitt mimvng oc ver þec ravstlega.

Nv ken*n*ir viðga mimvng.

166[2]. Nv verðr han*n* sva fegin*n* sem fvgl degi. Nv kyssir han*n* a gvllmalin i sverðino [oc mælti siðan[1]. Gvð firir gefi mer er ec mælta illom orðo*m* við faðor min*n* velent. Se her nv mimvng[2] þiðricr goðr drengr. nv em ec sva fvss at beriaz við þec sem þyrstr maðr til dryckiar eða soltin*n* til matar. Nv hœggr han*n* til þiðrics hvert at aðro. oc hverio sin*n*i leysir han*n* noccorn lvt af brynio hans oc af skildi oc sva af hialmi. oc eigi ma þiðricr eitt hogg

[[1] oc mælti siðan *står gentaget i hdskr.* [2] *Hdskr. har* mimvngs.

---

lagskap og[1] tak her nv þitt sverd[2] og ver þik siþann[3] dreingiligha. Veiti [Gud þier, þviat[4] ei fæ ek veitt þier meira. 166[a]. [Virga tok sverdit og mællti vard suo feiginn ath hann kysti æ gullmælinn.[5] Gud fyrergefi mier ath ek taladi[6] illumm ordumm [til fødur míns. og nv virdi ek reidi þessa kongs og kapp ei meira enn eins þræls.

57. Capitule.

Ok[7] nu berriast þeiʀ [odru sinne.[8] hoggur nv Virga til Þidreks hveʀt hogg ath audru og hvert sinn hoggur
A 69 hann [og leyser | af hanns skilldi nokkut[9] brynniu edur hialmi [enn Þidrek fer nv helldur æ hæl þviat hans

[1] B *mgl.* [2] B *tilf.* Mimung. [3] B med vel og. [[4] B nu Gud þier hialp. [[5] B Enn er Wirga tekur sitt sverd, verdur hann so feiginn so sem fugl deije og mæler. A *har* gullnælinn *for* gullmælinn. [6] B mællte. [[7] B vid Velent fødur minn. [[8] B Þidrek annad sinn og. [[9] B af hannz skillde.

i moti hogva. oc verðr han*n* nv engan lvt gera nema liva ser oc þo hevir han*n* œrit at vin*n*a. oc þo hevir han*n* nv .v. sar. Nu ser þiðricr hverso fara mvn þetta vig ef hanom kœmr engi an*n*or liðveizla. þa mvn han*n* fara osigr. Nv kallar han*n* a hildibrand meistara sin*n*. Com nv hingat oc skil þetta einvigi. eigi se ec nv hverso ec geta skilt þat ein*n* saman.

hildibrandr vill nv eigi skilia þa.

167[2]. Þa svaraði hildibrandr. þa er ec vilda skilt ycr hava þa vildir þv ecki af þvi raði taca oc hefðir þv þa af þessi orrosto fengit veg oc frama. oc spyriaz mvndi vm oll lond. en nv lœgir mic at þv man*n*t aldregi segia i sin*n* siðan at ec lyga at þer þa er ec sagða þer viðga | goðan dreng oc mik- Mb²60
in*n* reystiman*n*. Nv syniz mer sem brynia þin se slitin hialmr þin*n* cymblaðr skioldr brotin*n* oc sialfr þv storom sarom særðr oc mvntv nv v*er*ða slita þetta vig með scom oc osœmð oc veldr þvi dramb oc ofmetnaðr með grimleic. Skil þv nv ef þv matt engo*m* kosti skil ec ycr an*n*an veg en han*n* verðr nv at raða hvart han*n* vill hin*n* sama dom dœma þer sem hano*m* var dœmðr eða vill han*n* betr gera en maclect er.

---

sverd bitur ekke[1] svo vel sem [Minnungur. Nu hefver Þidrek v. sær stór.[2] (167[a]). 168[a]. Enn er

---

[[1] B og ei þiggur Wirga færre høgg edur smærre af Þidrek. Enn hannz sverd Naglhringur beit ei. [[2] Mimmungur sverd Virga og nu er Þidrek sar v sarumm, og þo ver hann sig vel og dreingelega.

þetmaʀ*r* k*onon*gr vill nv skilia þa oc fær vist eigi.

168[2] (95). En þa er þettmaʀ*r* k*onon*gr sa at U 111 svnr hans mvndi vera | ivir comin*n* þa toc han*n* ser ein*n* skiold ravðan. oc geck milli þeiʀ*r*a. þa mælti viðga hvat ætlar þv nv at gera k*onon*gr hvi feʀ*r* þv sva ec segi þer at san*no* ef þv villt gera mer olog i þino landi oc rangendi oc sva þo at þv vilir drepa mec með þino*m* liðfiolða þa scal engi maðr kalla þic at betra dreng ne at meira man*n*. en þess ma þo vel hemnt verða þviat ec a moðorbroðor ein*n* eigi orikari k*onon*g en þv ert. þa mælti k*onon*gr. Goðr drengr eigi vil ec þer gera an*n*at en gott eitt. ec vil biðia þic attv lifir syni mino*m* firir þvi at nv se ec at han*n* læzc ef þit eigiz lengr við. En ef þv gerir sva þa vil ec geva þer borg eina imino landi oc ver þv þar greifi ivir oc þar með tigvrlect qvanfang ef þat villtv.

Þetmaʀ[1] sier ath [blod fell vm allann Þidrek og hans herklædi þa sier hann hversu fara mun oghleypur j millumm[2] þeiʀa. Þa mællte Virga huad villtu kongur. ek segi þier ath sonnu ef þv villt skilia þetta einvígi med lidzfiølda þa skal eingi kalla þik ath [betra kong ne meira dreing þuiat ek ꜳ þann módur bródur er Nidungur heíter er þess skal fꜳ fullvel hefnt ef þu brytur logh ꜳ mier.[3] þa mællti kongur heyʀ þu godur dreingur Ek vil bidia ydur ath þier[4] skiliet þetta einvígi þviat Þidrek er nv [miok sꜳr.[5] ek see hveʀsu [ykkar vidskipti munu fara.[6] ef þv gerir suo þa [mun

---

[1] B *tilf.* kongur. [[2] B Þidrek er sar ordinn, þa tok hann sier einn raudann skiølld og gieck a mille. [[3] B meire kong edur betre dreing. [4] B þid. [[5] B sar ordinn, og. [[6] B einvijge mune fara, ef yckar vidskipte fara so hiedan j fra sem hingad til. Enn.

Nv beriaz þeir anyia leic.

169^{2}. Nv svaraði viðga þat vil ec vist eigi er nv byðr þv. han*n* scal hava slikan dom sem han*n* bavð mer. firir vtan þat at þer berit mic ofrefli firir fiolmen*n*is yðars sakir. Nv gengr k*onon*gren*n* ibravt en þeir taka nv at beriaz anyia leic allra harðast oc veR*r* þiðricr sec vel oc karlman*n*lega. en viðga sœkir avarfast. Nv hœggr viðga ihialm þiðrics hildigrim. hinv*m* vinstra megin sva at alt sneið i svndr til hins hœgra vegs sva at af flavg an*n*aR lvtr hialmsins þat er firir ovan var havvðit oc þo fylgði harit.

---

ek veita þier gódar sæmder j minu Riki.[1] 169^{a}. Virga [suarar. þad vil ek fyrer ongvann mun. þuiat nu j stad skal Þidrek vita hvart ek er helldur herriansson enn sialfur hann og gakk brott kongur eda hlifui ek hvarki þier ne odrumm. kongur geingur[2] j brott enn[3] Virga sækir nv Þidrek[4] og hoggur [nv bæþi stort[5] ok tidt, enn Þidrek ver sigh [dreingiligha.

58. Capitule.

Nu reider Virga sitt sverd Minung og hoggur[6] til Þidreks [eitt høgg i[7] hialminn Hilldigrím suo ath af tok allt[8] þat er nam [enn þat eR dopaRinn[9] fyrer ofuann hofudit og [fylgdi svørdur og hær af Þidrek. 170^{a}.

[[1] B giøre eg þig rijkann mann j mijnu lande og fæ eg þier tijguglegt kvonfang. [[2] B vill þetta vijst ej er kongur baud, enn Þiettmar kongur vill ei vijst briota løg a honum, geingur nu kongur. [3] B *tilf.* Þidrek og Virga beriast nu halfu snarplegar enn firr. [4] B fast. [[5] B hart. [[6] B nu allra dreingelegast, Nu hoggur Wirga. [[7] B a. [8] B *mgl.* [[9] B þad var knappurinn.

hildibrandr vill nv skilia þa.

170[2]. Hilldibrandr ser nv þetta at hildigri*mr* er broti*nn* þa mælir hildibrandr oc leypr amilli þeiʀ*r*a Goði felagi viðga ger firir ockars felagskapar sakir at þv gevir þiðriki grið oc tac ha*nn* þer til felaga oc þo at þv riðir vm alla verold oc U 112 baðir þit saman. þa man engi þi*nn* iamningi kall-|-az. þa mælti viðga. þo at þat se omaclect firir hans sacar þa scalltv þiggia þo þina bœn firir ockars felagscapar sakar. Nv geva þeir vpp vapn sin oc Mb²61 leggia nv saman | hendr sinar oc geraz nv felagar. oc ganga nv i*nn* i bærn goðir vinir.

Ok nu sier Hilldibrandur ath Þidrek er kominn j vfæru er hialmurinn er af honum hoggvinn[1] þa hleypur hann millumm þeiʀa og mællti. Goþi vin[2] Virga gior nv[3] fyrer mínar saker [gef vpp[4] þetta einvigi og gerist þid[5] Þidrek felagar. og þo ath leiti[6] vmm alla verolld þa [finnst eingi sa ath vid ykkur meghi iafnast. ok nv bydur Þidrek Virga sætt. þa mællti Virga A 70 og Hilldi-|-brandur.[7] þiggia skalltu þína bæn fyrer okkra wingan. [Ok nv takast þeiʀ Þidrek og Wirga j henndur og gerast felaghar og rida nv til Bernar.

Hier hefur þætt.[8]

171[a]. Nu er Þidrek heima j Bern og wid[9] hon-

[[1] B þo tók harid, og vard hann þo ei sar, Enn er Hilldebrandur sier þetta, ad hannz hialmur Hilldegrimur er brotinn. [2] B fielage. [3] B *mgl.* [[4] B og skil. [5] B *tilf.* herra. [6] B leitad sie. [[7] B fæst einginn madur sem jafnast vid yckur, þa svarar Wirga. [[8] B Nu giefa þeir upp vopn sijn, herra Þidrek og Virga, og leggia samann sijnar hendur og giorast nu fielagar og goder viner og rijda i borgena og B 40 ero allkater. | Cap. XXXIV. [9] B med.

Nv er þiðricr heima ibern oc saR*r* mioc En hvat firir þvi ef han*n* verðr heill saran*n*a þa vill han*n* eigi tyna lovi sino oc brot riðr han*n*.

171[2] (96). Konongrin*n* þetmaR*r* er nv i bærn heima oc þiðricr með hano*m* oc heviz nv meðalage af saro*m*. En þessir riddarar ero með k*onon*ge. iiij. Ein*n* er hildibrandr. an*n*aR er Viðga. þriði hornbogi iarl. fiorði er heimir. Nv er þiðricr orðin*n* heill sara sin*n*a. oc þat er ein*n* dag er han*n* riðr vt af bærn ein*n* saman. oc engi veit hvert h*ann* feR*r* nema viðga hano*m* segir han*n* ætlan sina. han*n* hevir nv farit osigr en hvat firir þvi þo vill han*n* eigi tyna lofi sino oc vill han*n* eigi koma fyR*r* til bærnar en han*n* se iamfrægr sem aðr var han*n*. Nv riðr han*n* nætr oc daga kvæld oc morna sva sem han*n* ma mest a .vij. nattom. han*n* riðr storar bygðir oc obygðir oc okvn*n*ar leiðir þar til er han*n* co*m* at scoge eino*m* er heitir osning oc toc þar gisting vm kvældit við skogin*n*.

---

um Hilldibrandur[1] Hornbogi jarl og Heimer. Enn er Þidrek er gróinn[2] saara sinna þa ridur hann vt af Bern einnsamann og veit eingi hvert hann fer nema Virga honum [sagdi hann[3] ath ei vill hann [fyrr koma j Bern enn hann ynne nockurt hreystiverk.[4] Nu ridur Þidrek sem[5] mest maa hann aa vij døgumm[6] vmm bygder og vbygder. hann tekur sier gisting[7] eitt kvelld vid skóg [þann er heiter Efuing.[8] 172[a]. þa spyr hann þau

---

[1] B *tilf.* og Virga. [2] B heill ordinn. [[3] B seiger hann sijna fyrer ætlann. [[4] B tyna sijnu lofe, helldur vill hann ei afftur koma til Bern. nema hann vinne þau nockur afreksverk er hannz frami meige aukast vid. [5] B *tilf.* allra. [6] B nott-umm. [7] B herberge. [[8] B einn, sa skógur hiet Esning.

her rœðir vm farlengð þiðrics.

172[2]. Þar spyʀ*r* han*n* þav tiðendi at aðro megin skogsens stendr ein borg er heitir drecan*n*flis. þa borg atti k*onon*gr sa er drvsian het. en han*n* var þa davðr en kono atti han*n* eptir oc .ix. dœtr oc drotni*n*g hevir fest ser man*n* þan*n* er heitir ecca. engi riddari ma við han*n* iamnazt iallvm þeim landom er han*n* er barnfœddr a. hans broðir heitir fasold. han*n* var sva styrcr oc stollz at þess hefir han*n* strængt heit at han*n* hittir engan man*n* sva mikin*n* fir*ir* ser at han*n* scal gefa meira en eitt slag þa er han*n* skal beriaz oc engan hevir han*n* þan*n* fvndit er hano*m* have staðizt meira en eitt slag hvargi sem han*n* hevir til einvigis komit. En þat er iðrn ecka at han*n* feʀ*r* iþan*n* scog at U 113 veiða dyr með alvæpni. oc ef | han*n* fin*n*r nocc-

---

tiþindi ath odru meiginn þess skógs[1] stendur ein[2] borg er heiter Drekanfil, þa borg atti Dinsian[3] kongur. hann var þa daudur. enn epter lifdi[4] hans kona og dætur ix.[5] Drottning hefuer nv[6] festar mann er het Ekka. ok þo ath leiti[7] vmm allt Hunaland fekst[8] eingi kappi þuilikur æ allann ʀiddaraskap hanns bródir hiet Fasold.[9] hann var so[10] sterkur ok stolltur at hann hafdi þat[11] heitstreingt ath hann skilldi einghum man*n*i veita [meir enn[12] eitt slagh þa er hann berdist ok einghann hefuer hann þann [enn funndit ath stadist hafui hans hid fyrsta slagh.

59. Capitule.[13]

Ekka feʀ nv æ [þann skóg[14] ef hann fyndi nokkurn

---

[1] B skogar. [2] B su. [3] Drasian. [4] B lifer. [5] B *tilf.* og. [6] B *tilf.* einn. [7] B leitad sie. [8] B fæst. [9] *sål.* B; A Rasolld. [10] *sål.* B; A *mgl.* [11] B þess. [[12] B nema. [[13] B funded, er stadest hefur hannz hid firsta høgg. [[14] B þennann skóg þess erindiz.

orn þan*n* man*n* er við han*n* vill iamnazt þa vill han*n* hverio*m* þei*m* firir coma. Nv veit han*n* eigi hverso han*n* scal comaz vm þan*n* scog firir sakar ecka. firir þvi at han*n* vill eigi hava fvnd hans at sin*n*i ef han*n* ma raða firir þvi at i aðro*m* stað vill han*n* sin fyʀ*r*i freista en við ecca. firir þvi at han*n* þyckiz en*n* ken*n*a sara þeiʀ*r*a er viðga veitti hano*m*. oc vill han*n* fyʀ*r* við min*n*a man*n* freista sin en ecca er. (97). Nv riðr þiðricr a bravt at miðri nott sem myrkast var oc ætlar nv at riða sva vm scogin*n* at ecca verði eigi vaʀ*r* við han*n*. nv villiz han*n* i scogino*m* oc veit eigi hvar h*ann* feʀ*r*.

| hér fin*n*az þeir Ecca oc Þiðricr af bærn. Mb²62

173². Aðr en þiðricr yrði vaʀ*r* við þa com þar Ecca oc kallaði ahan*n*. oc spyʀ*r* eftir hvat þar feʀ*r* er sva stolzlega riðr. þa mælti þiðricr her riðr sa maðr er heimir heitir svnr stvdars. en ec rið min*n*a skyldra erenda hei*m* i bertangaland til faðor mins. oc a ec engi scyld erendi viðr þec oc eigi vil ec fin*n*a þec. þa mælti Ecca. Sva ma vera sem þv segir at þv ser heimir en þin ravdd væri

---

þann mann ath[1] honum þætti nokkuʀ[2] frami j ath berriast vid og vill hann nv hverium fyrer koma. enn[3] er myrkt var ordit[4] ridur Þidrek ꜳ [þann skóg og hirti ei ath finna Ekka. og nv villist Þidrek ꜳ skoginumm[5] ok finnur ei fyʀr enn Ekka er kominn ath honum miok sva. 173ª. þa kallar hann spyr[6] hveʀ þar rídur.[7] Nu svarar Þidrek Sꜳ madur er þu spyr ath[8] heiter Heimer son Studas og ꜳ [ekki eyrindi[9] vid þik. [Nu seiger[10] Ekka | Sua mꜳ[11] vera sem þu seiger enn þin A 71

---

[1] B er. [2] B *mgl.* [3] B og. [4] B *tilf.* þa. [[5] B skoginn. [6] B *mgl.* [7] B ride, og bidur hann bijda sin. [8] B efter. [[9] B eg funde. [[10] B þa mællte. [11] B mun.

væn*n*i til at þv værir þiðricr sialfr svnr þetmars k*onon*gs. en ef þv ert sva dvgandi maðr sem sagt er fra. þa mvntv eigi vilia leyna namni þino firir eino*m* man*n*i. Nv svaraði þiðricr. Þo spyʀ*r* þv nams mins sva kapsamlega þa scal eigi lengr leyna þvi fir*ir* þer. Ec em þiðricr svnr þetmars k*onon*gs af bærn sem þv gazt oc a ec ecki erenði viðr þec oc vil ec riða leið mina fir*ir* þa soc. þa svaraði ecka. Ef sva er sem mer er sagt at þv haver farit osigr firir eino*m* dansko*m* man*n*i eigi allz fir*ir* langri stvndo. þa hevir þer her nv væl til borezt at her mattv fa sva micla sœmð sem aðr fectv osœmð. þv spellaðir goð vapn i ycro*m* viðrsciptu*m*. her fær þv an*n*or eigi veʀ*r*i ospellað ef þv tecr af mer min vapn oc fellir mec til iarðar. Nv mælti þiðricr. byðr þv mer einvigi en ec hevi ecki til þess heiman bvizt. eða hvat mvndo við nv beriaz
U 114 er hvargi occaʀ*r* ma an*n*an | sia. en ef dagr væri

ʀodd være til þess likare ath þu værer[1] Þidrek af Bern. enn ef þu ert sua dugandi madur sem sagt er vmm aull lønd þa munntu ei vilia leyna nafni þínu fyrer einum manne. þa sagde[2] Þidrek. þo spyr þu míns nafns af[3] miklu kappi þa [vil ek þui fyrer einghan mun[4] leyna. Ek heiti Þidrek son Þetmars kongs af Bern sem þu gatst,[5] Vil ek ei ath sídur rida mína leíd fyrer þessa sok. þa mællti[6] Ekka ef suo er sem mier[7] er sagt ath þu lietst fyrer skømmu god vapn þa mattu[8] fa hier ei verre ønnur ef þu tekur af mier [min vapn[9] og feller mik[10] til jardar. þa svarar[11] Þidrek. þu bydur mier[12] einvíghi enn huad megu vid nv berriazt er hvergi sier[13] annann enn ef være dagur lioss[14]

[1] B munder sialfur vera. [2] B svarar. [3] B *tilf.* so. [[4] B mun eg fyrer øngvumm manne þvi. [5] B *tilf.* til og. [6] B seiger. [7] B *mgl.* [8] B muntu. [[9] B þesse. [10] B *tilf.* adur. [11] B seiger. [12] B *tilf.* nu. [13] B má sia. [14] B *tilf.* þa.

lioss þa mætta ec varla þess synia þer er þv biðr þo at ec sia eigi ia*m*vel við bvin*n* sem þv ert. Oc hevi ec otravðr verit til einvigis þa er ec hefi min*n*r beðin*n* verit en nv. oc er þat margo*m* man*n*om kvn*n*ict ivaro landi þo at her se farœtt vm. en at sva bvno þa vil ec eigi viðr þec beriaz. (98). þa mælti ecca. Niv k*o*n*on*gs dœtr oc þeiʀ*r*a moðir er min festar cona. en þær bivggo mic til þessa vigs *oc* firir þeiʀ*r*a soc co*m* ec her oc þær fengo mer þessor vapn.

Ecca segir fra vapnv*m* sinvm.

174². Min*n* hialmr er allr gvllroðin*n* oc min brynia er oll gvlli bvin. oc a ein*n* skiold co*m* aldrigi meira ravtt gvll eða betri steinar en a þen*n*a. Ec hevi en*n* engan hest en þv riðr *oc* mattv fir*ir* þvi flyia occarn fvnd. en þat er drengs verc at biða heldr eins man*n*z. osynio let ec hest min*n* hei*m*a eftir. væri han*n* nv her þa scyldir þv nv beriaz við

---

mætti ek þier varla synnia þess er þu beidist.[1] [Nu svarar Ekka.[2] .ix. kongs dætur og þeiʀa móder hun er mín festar kona þær biuggu mik til vígs og fyrer þeirra lof [kiemur ek hier med þessum vapnumm.[3] 174ª. Minn hialmur er allur buinn ʀauda gulli og mín brynnia er [vid gull[4] buinn. og ꜳ einn skiolld [kom alldrei meira gull og betra.[5] Ek hefuer einghann hest[6] og mattu [af þvi vel[7] flya minn funnd ef þu villt. enn þat er dreingskapur ath bída einns manns. Vsynniu let ek minn hest heima [þui þa skylldum vit[8] berriast

---

[1] B beider. [[2] B Ekka mæler. [[3] B kom eg hingad til vijgz. [[4] B enn meira gulli. [[5] B kunna ecke meire gersemar edur stejnar setjast helldur enn a minn skiølld. [6] B *tilf.* enn þu rijdur. [[7] B fyrer þuj. [[8] B være hann hier nu, þa skillder þu.

mic hvar*t*[1] er þv vildir eða eigi. Oc en*n* mælir ecca. Mb²63 bið min þiðricr goðr drengr ec hevi her | eitt sverð er ec kan*n* þer af at segia.

Ecca segir fra sverði sinv ecci saxi.

175². Þat sverð slo hin*n* sami dvergr alfricr er þitt sverð slo naglring. han*n* gerði þat neðarla i iorðo aðr en fvllgort væri. han*n* leitaði oc vm .ix. k*onon*gs *riki*[2] aðr en han*n* fyn*n*i þat vatn er han*n* fengi hert þat i. oc eigi fan*n* han*n* þat aðr en han*n* co*m* þar sem a ein var sv er treya heitir. þa*r*[3] var han*n* herðr i. hiolt hans oc meðalcafli er hvartveggia af ravðo gvlli slegit *oc* steypt. oc eftra hialtit er scygt se*m* gler. Oc oll vmgerð fra hiolto*m* oc til odz er með ravðo gvlli lagð. oc fetlar allir ero gvlli lagðir oc goðo*m* sylgio*m* bvnir. oc sproto*m* *oc* dyro*m* steino*m* settir. Brandr er vel

[1] *Hdskr. har* hvar. [2] *Hdskr. mgl.* riki. [3] *Hdskr. har* þa.

---

hvart sem þu villdir edur ei. Ok enn mællti hann. Bijd mín Þidrek[1] godur dreingur. ek hefui her eitt sverd er ek kann þier af ath seigia. 175ª. þat slo hinn sami dvergur [Alfrigg hinn mikli stelari[2] [nedarlega i jørdunne so sem þitt sverd Naglhring, og ádur enn þad yrde[3] fullgert leitadi hann wmm ix konga B 41 ríki [ædur hann fyndi[4] þat vatn | er hann mætti herda j, og ei fann hann [fyrr enn hann[5] kom þar sem heiter [Troia þar var hann herdur[6] hiollt hans[7] og medalkafli [er sleiginn af raudu[8] gulli hans[9] fetlar ero aller gulli lagder og setter[10] dyrumm steínumm og gullhnvtumm.[11]

[1] B þu. [[2] B Alpriz. [[3] *sål.* B; A sem þitt sverd Naglhring nedar læ j jordunni og ædur þat. [[4] B ad hann finde. [[5] B þad firr enn. [[6] B Treya og þar herte hann þad j. [7] B þess. [[8] B eru slegner af raúda. [9] B þess. [10] B *tilf.* med. [11] B stórumm jarnsilgjum og gullsprotumm.

scygðr oc gvlli merctr ef þv setr odd hans niðr a iorð þa syniz sem ormr ren*n*i fra oddino*m* oc vpp til hialtana litr sem gvll. En ef þv heldr hano*m* vpp þa syniz sem sa hin*n* sami ormr ren*n*i vndan hialtano*m* oc vpp a oddin*n* þat bragðar alt sem q*vi*ct se. sa ormr. hans eggiar | ero sva hvassar at U 115 fatt stal vænti ec at þvi standiz. þat sverð heitir ecki sax. þvi heitir þat sva at ecki sax ne sverð var iam gott borit or eldi þo at leiti vm alla verold. en ef hans iamningi fin*n*z þa man allviða aðr coma. En þat sverð var stolit oc leynt lengi en þat gerði alfricr dvergr hin*n* micli stelari. han*n* co*m* i þat berg er faðir hans atti leynilega. oc stal han*n* þvi fra feðr sino*m* oc gaf han*n* siðan k*onon*ge rozeleif [þar var[1] þat vel varðveitt þar til er hin*n*

[[1] þar var *står gentaget i hdskr.*

---

hann | er vel skýgdur og gulli merktur ok ef oddurinn A 72 veit[1] nidur synist sem ormur renne[2] vpp vnder hialltid litt[3] sem [gullz briar[4] allur sem kvikur se [slikt sama fram[5] ef oddurinn veit vpp.[6] hans eggiar eru sva hvassar ath fætt stæl [hygg ek[7] ath standist vnder hans eggium hann heiter Ekkisax[8] og ekki sverd er betra vr afli borid [þottu leiter[9] wmm alla verolld.[10] siþann stal þessu sverdi Alfrigg[11] hinn mikli stelari fra sínumm fødur [og færdi Rutsileif[12] kongi. Ok þat var vel vardveitt þar til [ath þat bar hinn vngi son

[1] B vill. [2] B *tilf.* fra oddenumm og. [3] B og litur. [[4] B gull og. [[5] B en. [6] B *tilf.* þa rennur hann undann hiallteniu og uppa oddinn. [[7] B vænter mig. [8] B *tilf.* þvijad ekkert sax. [[9] B þott leite. [10] B *tilf.* ef hanns jafningi fæst, þa mun leitun a vera, þott allvida lejte og kanne. [11] B Alpris dvergur. [[12] B Ruszileif.

vngi rozeleif bar þat. oc þar með drap han*n* margan man*n*. Siðan bar han*n* mart k*onon*gs barn. En ef þv fær han*n* af mer firir vtan sar þa lati gvð þec vel niota. fyʀ*r* vill ec davðr vera en ec vil þat spara i mina navðsyn. Nv mælti þiðricr. hvi ma ec þitt sverð flyia meðan ec ma eigi sialvan þic sia. oc ecki veit ec af þer nema ec heyri kall þit oc ofrmæli. Ec hevi riðit i þenna hin*n* myrqva scog sva at ecki fæ ec set. Nv er mer við þvi hermt at ec for sva at ec mista bæði gatvn*n*ar *oc* sva faronavz. Nv meðr þvi at þv vilt halda þitt lif þa scalt þv eigi oftar bioða mer einvigi. þegar er dagr cœmr þa vil ec at hvaʀ*r* occaʀ*r* taki þat af an*n*ars hendi sem fa ma oc allz væntir mic at þv scalt þess giold fa aðr en við scili*mc* er nv hevir þv hœlz.

Ecca segir þiðric fra gvlli þvi er han*n* hevir a ser.

176[2] (99). Nv mælti ecca. far þv nv vel oc

Rutsileif. þar med drap hann[1] margann mann.[2] Enn ef þu fær þat[3] af mier lífanda[4] þa læti Gud þik [þess allvel[5] nióta. enn helldur vil ek deya enn spara hann j mina eiginn[6] þurft þa mællti Þidrek. hvi[7] maa ek þitt sverd flya edur sialfvann þik meþann ek se hvarki[8] og ecki veit ek af þier nema ek heyri kall þitt og ofurmæli sniallt.[9] þessa [vænti egh[10] ath þu faair giolld [þa er[11] dagur kiemur og vid skiliumm okkart vidskipti. og ei skalltu optar[12] bioda mier einvígi. 176[a]. Nu mællti Ekka. Haf fyrer[13] Gudz þakk þin heít ok enn

[[1] B er hannz sonur bar þad hinn unge Rusileif og drap med. [2] B *tilf.* sijdann bar hann mycked kongs nafn. [3] B hann. [4] B lifande. [[5] B hannz vel. [6] B *mgl.* [7] B þvi. [8] B þig ej. [9] B Enn allz. [[10] B vænter mig. [[11] B adur. [12] B *tilf.* þurfa ad. [13] B *tilf.* mykla.

heill en þo vil ec segia þer aðr af fegyrðli mino*m* þar ero i xij. pvnd af ravðo gvlli. nv ef þv fær sigr þa hevir þv þetta gvll allt. en ef þv fær þat þa hevir þv vel arnat. | Nv bren*n*[1] oc gloar sva mitt Mb[2]64 hiarta sem þetta gull gloar iminu*m* sioð firir þvi at ec ma nv eigi na þer at beriaz viðr þic. Oc ef þv villt eigi beriaz viðr mic fir*ir* sakar gullz eða goðra vapna. þa bers firir lif oc kvrteisi þessa ix drotn-i*n*ga oc þeiʀ*r*a moðor er min vapn leto bva með brendo gvlli. oc morg snildar brogð scal ec fir*ir* þeiʀ*r*a saker gera. | bið min firir þeiʀ*r*a sacar oc U 116 bersc viðr mic.

Nv vill heʀʀa þiðricr ganga til einvigis við ecca.

177[2]. Þa mælti þiðricr. þat veit gvð með mer at eigi firir gvll oc eigi firir vapn þin vil ec berriaz

[1] *Sål. hdskr.*

---

vil egh seigia þier fleira j minumm feegýrdli eru xij punnd [af ʀaudu gulli.[1] Enn ef þu fær sigur þa eignast þu þetta gull. Enn sua logar[2] nv og brennur mitt hiarta[3] sem gull þetta [glóar fyrer þui ath nu meigum vier ei ath berriast.[4] enn ef þu vill ei berriazt vid migh fyrer[5] saker gulls og gódra vapnna þa [berst vid[6] mik saker lifs og kurteisi þessara ix. kongsdætra og[7] þeirra modur er mín vapn letu[8] gulli bua.[9] bíd mín nv [og berst[10] vid mik. 177 [a]. þa sagdi Þidrek. þat viti Gud[11] ath ei fyrer gull[12] ne vapn [berriunst

[[1] B med rauda gull. [2] B glóar. [3] B *tilf.* so. [[4] B fyrer ad eg ma ei beriast nu vid þig þa þegar. [5] B *mgl.* [[6] B berstu. [7] B *tilf.* drottningar. [8] B liet. [9] B *tilf.* og so vil eg giøra. [[10] B ad berjast. [11] B *tilf.* med mier. [12] B *tilf.* þitt.

viðr þec. en firir sacar kvrteisi oc hœverscv þeiʀ*ra* .ix. drotni*ng*a þar firir vil ec giarna beriaz nv oc leypr af hesti sino*m*. Nu mælti en*n* þiðricr. her er sva myrct at ec ma ecki sia han*n* brigðr sverði sino naglri*ng* oc hœgr igriotit firir ser sva at eldr mikill flygr or griotino sva at han*n* matti sia hvar han*n* scal binda hest sin*n* við eitt olive tre oc sva gerir han*n*. Nv er þiðricr sva briostreiðr orðen*n* at eigi er gott firir hano*m* verða. han*n* trað sva fast griotið at vp geck er firir foto*m* hans varð. Nv er þiðricr vill til einvigis þa er ecca fegin*n* *oc* glaðr er þeir scvlv fin*n*az oc hœgr nv sinv sv*er*ði igriotið sva at eldr glœðir or er stal oc stein*n* mœtaz oc þat eitt hava þeir lioset til þess er þeir fin*n*az.

---

ek vid þigh, enn fyrer saker ix. drottninga og þeiʀa hæversku[1] vil ek fyrer hvern mun berriast. Nu hleypur Þidrek af sinum hesti. enn sva var myrkt ath ekki sa. Nu bregdur hann fyrer sigh Naglhring j grjótid[2] og þar flygur af[3] suo mikill elldur. ath[4] nv seer hann
A 73 huar stendur eitt linndi tre og þar vid binndur | hann sinn hest. Nu verdur[5] Ekka feighinn ath[6] hann veit ath þeir skulu finnast.

[60. Capitule.

Þath er nv sagt ath hvartueggi hoggur nv j griotid og þat eitt hafa þeir liosid er þadann af vard til þess er þeiʀ finnast.[7] 178[a]. Nv berriast þeiʀ

[[1] B enn fyrer hæversku saker þeirra ix konngz dætra, þar fyrer. [2] B *tilf.* hart. [3] B ur. [4] B og. [5] B er. [6] B er. [[7] B og høggur hvortveggi sijnu sverde j griót, og þar af glæder, er eldurinn hrytur ur griotenu. og þad eitt hafa þeir liosed þar til er þeir hittast, og.

Nv beriazt þeir heR*r*a þiðricr oc ecca.

178[2] (100). Saman coma þeir oc beriaz afbvrðar snarplega. oc ravstlega oc sva er sagt at engi maðr havi vitat aðr ne siðan drengilegra tveggia man*n*a vig. Nv er sva til at sia er eldr rycr or vapno*m* þeiR*r*a sem eldingar se. Oc sva mikill gnyr *oc* storir brestir ero af hoggom þeiR*r*a sem hinar mesto reiðar þrvmvr. *oc* sva co*m* vmsiðir at naliga varo [af þei*m* hognar[1] allar lifðir af hvaro*m*tveggia þeiR*r*a en hvargi þeiR*r*a er þo en*n* saR*r*. Nv hœggr Ecca af allo afli til þiðriks sva at han*n* fell i svima við. Oc ecca lætr nv fallaz a han*n* ofan oc spen*n*ir fast baða armleggi hans oc mælti siðan. Ef þv villt halda livi þino þa scaltv nv bvndin*n* vera oc vpp scaltv nv gefa sialvan þec oc vapn þin oc sva hest þin*n*. Siðan scaltv fara með mer til borgaren*n*ar oc scal ec syna þic þar bvndin*n* oc ivir comin*n*

[[1] af þei*m* hognar *står gentaget i hdskr.*

---

afburdar snarpligha. og þeiR eR til þeirra vígs heyra hyggia ath reidir[1] gángi suo eru [stórar þrumur og brester[2] af hoggum þeiRa [og sem elldingar til ath heyra.[3] og nv er klofuinn huarttueggia skiolldur til vnyttz[4] og enn [hvargi sæR drafua.[5] þa lypter Ekka vpp [sinumm skilldi og sverdi[6] bædumm hondumm [og hoggur af ollu afli[7] til Þidreks suo ath hann fellur þegar til jardar, enn Ekka lætur[8] fallast æ hann ofann og spenner fast[9] hans bæda armleggi og mællti.[10] Ef þu villt nv[11] hallda þinu lifui þa skal ek nu binnda þigh og siþann skal ek[12] syna þigh bunndinn og yfuer-

[1] B reidar. [[2] B stórer dyner og harder. [[3] B og ellde. [4] B onytiz. [[5] B er hvørge sár. [[6] B sijnu sverde med. [[7] B af mycklu afle og høgur. [8] B liet. [9] B *mgl.* [10] B *tilf.* sijdann. [11] B *mgl.* [12] B *mgl.*

þei*m* drotni*ngom* er mic bivggo til þessarar orrastv. þa svaraði þiðricr. lata ma ec lif mitt her at U 117 sin*ni* firir þer en eigi ma ec | þat þola at hava spott af .ix. ivncfrvm oc þeirra moðor oc þar með af allvm kvrteisvm kono*m* *oc* karlo*m* þei*m* sem mic Mb[2]65 sia eða | spyria til sva lengi sem ec livi. Nv tecr þiðricr oc leysir hendr sinar oc tecr vm hals hano*m* ecca oc sviptaz þeir nv af allo afli.

Vm Falka hest þiðrics konongs.

179[2]. Falka hestr þiðrics hin*n* goði nemr þetta at sia at hans heRra þvrfti liðs. þa slitr han*n* i svndr beislit milli tan*n*a ser oc leypr þar til er þeir sciptaz við oc hefr vpp siðan sina baða hina fyRri fœtr *oc* lystr sem harðast ma han*n* a bac ecca sva

---

kominn þeim ix [drottningumm er mik biuggu til þessarar oRosto.[1] þa sagdi Þidrek. læta mæ ek mitt líf þegar[2] Gud vill en [had og spott ma eg vijst ei þola[3] af [þessum ix[4] drottningumm. ok þar med af ollumm [kurteisis monnum þeim[5] er mik sia[6] suo lenngi sem[7] ek lifui.

[61. Capitule.[8]

Nu tekur Þidrek ath leysa sik og fær vpp[9] komit sinum høndum [og tekur nv[10] vmm hæls Ekka og svipter nv hvor odrumm af ollu afli og fara vída og koma þar [nidur sem[11] bunndinn [er Falka[12] hestur Þidreks. 179[a]. Ok nu hleypur[13] hesturinn bædum sinum fyRRum[14] fótumm [vppa bak Ekka og af þui

---

B 42 [[1] B konngz dætrum | og drottningu. [2] B þa. [[3] *sål.* B; A þat mæ ek víst ei þola hæd og spott. [[4] B þessu godu. [[5] B kurteisum konumm. [6] B *tilf.* sijdann. [7] B *mgl.* [[8] B *mgl.* [9] B *mgl.* [[10] B *mgl.* [[11] B til er. [[12] B var Falke. [13] B listur. [14] B efttri.

at mioc sva gengr isvndr rygrin*n* i hano*m*. Nv kœmc þiðricr afœtr oc hœggr siðan a hals ecca oc af havuðet. Nv tecr þiðricr vapn hans oc herneskio oc vapnar sic með oc aldrigi þycciz han*n* fyʀ*r* set hava iamgoð vapn sem þessor ero.

Nv er ecca ivir comin*n*.

180² (101). Nv stigr han*n* ahest sin*n* oc riðr nv fra*m* af scogino*m* er þa alliost er h*ann* co*m* fra*m* af scogino*m*. Nv ætlar þiðricr sitt rað at han*n* scal riða til borgarin*n*ar drecanflis oc væntir han*n* ef þetta san*n*az at han*n* hevir firir comit ecca at nv man han*n* fa qvanfang oc þvilican metnað sem ecca uar aðr til comin*n*. Siðan riðr han*n* til borgaren*n*ar. Nv er drotni*n*gin gengin vpp i ein*n* tvrn borgaren*n*ar oc ma nv vel sia reið þessa man*n*z oc verðr nv fegin. gengr siðan oc segir dœtro*m* sino*m*. Ec sa nv goð tiðendi sagði

---

komst[1] Þidrek vpp og fær sitt sverd[2] og hoggur [af Ekka[3] høfudit. siþann tekur[4] hann oll [sín vaapn og[5] herklæþi hans og vaapnar sigh med. 180ᵃ. siþann hleypur hann aa sinn hest [og rídur[6] af skóginum og [er þa dagur.[7] Þidrek ætlar nv [sitt ʀaad | ath hann A 74 mun rída til borgar og wænter[5] ath hann mun[8] faa sier kvonfaang og alla sæmd þuilika sem hafdi[9] Ekka. [drottning er kominn nu i einn turnn og ma[10] nv vel siaa reid þessa manns og nu geingur hun skiott ofuann og seiger sinumm dætrumm. Ek [see nv[11] gód

---

[[1] B a og kiemur a bak Ecka, j þessare svipann kiemst. [2] B *tilf.* Naglhring. [[3] B til Ecka a hannz halz so ad af fauk. [4] B tok. [[5] B *mgl.* [[6] B alvopnadur, og reid. [[7] B fer þa hljott. [8] B mune. [9] B adur hafde haftt. [[10] *sål.* B; A Nu kom drottningarnar i einn turnn og mattu. [[11] B sa.

hon. heRra ecca geck heðan igærqveld en nv riðr han*n* til borgaren*n*ar goðom hesti. oc ma ec af þvi nv at visv vita at han*n* hevir fengit sigr af nocc-oro*m* cappa. Nv ganga þær til gersima sin*n*a oc bva sec einkar vel oc ganga nv vt imot hano*m*. En þa er þiðricr atti scamt til þeiRra. þa kendo þer at eigi var heRra þeiRra ecca *oc* þetta er an*n*aRr maðr.

Vm drotning ecca.

181[2]. En þa er hin gamla drotni*n*g ser þetta. þa kœmr hen*n*i i hvg hveriv gegna mvn er hon ken*n*ir vapnin en eigi man*n*in*n*. *oc* þyckizt nv vita
U 118 at eigi hevir ecca leift | vapn sin firir eino*m* man*n*i at ser livanda. oc harmar hon þetta sva mioc at hon veit ecki til sin. Siðan ganga þær heim oc segia borgar man*n*om oc fara þær nv irygleics clæði sin oc casta nv tignar skrvði sino. En þa er borgar men*n* verða þess visir at ecca er drepin*n*.

---

tiþindi [sagde hun.[1] HeRra Ekka gekk heiman[2] i giær kvolldi enn nv ridur hann [godum hesti og er egh nv[3] feiginn þviat ek þikkiunst nv vist[4] vita ath nu hefuer hann sigrad nokkurn[5] kappa. Nv bua þær sigh[6] sín-umm gersimumm og geinngu[7] ut af borginne[8] móte honum ok[9] er skamt atti hann til þeiRa þa kenna þær ath þetta er allur annar madur. 181[a]. Nu kienner hin gamla drottning vapnin enn ei manninn. þa þikk-ist hun vita ath ei mun[10] Ekka leift hafua sín vapn ath sier lifanda fyrer einumm manne. Nu harmar hun þetta sua miøk ath hun fell[11] nidur og veit ekki til sín. ok[9] er þessara tiþinnda verda varer borgar menn

---

[[1] B *mgl.* [2] B hiedann. [[3] B til borgar einumm heste, nu em eg. [4] B ad vijsu. [5] B einhvørn. [6] B *tilf.* med. [7] B sijdann ganga þær. [8] B borg. [9] B enn. [10] B mune. [11] B fellur.

þa leypr hveR*r* til sin*na* vapna oc vilia at visv hemna hans. En þa er þiðricr sa þetta ofrefli þa snyr han*n* aftr hesti sino*m* oc riðr nv sem mest ma han*n*. oc þvi nair han*n* firir þvi at allir borgar men*n* vikia nv aftr oc ero nv orðnir við drap ecca bæði reiðir oc þo ræddir. (102). Nv riðr þiðricr aftr a scogin*n* oc veit nv eigi gœrla hverso at feR*r* er han*n* er i okvn*no* landi *oc* drepit hofði*n*gia þeiR*r*a. | Oc nv veit han*n* þat at allir mvno oving- Mb²66
az við h*ann* meðan h*ann* er i þvi riki.

her fin*n*azt þeir fasold oc hæR*r*a þiðricr af bern.

182². Riðr nv þiðricr af scoginom. oc þa er han*n* kœmr fra*m* þa ser han*n* man*n* ein*n* riða i moti ser sa maðr var mikill vexti oc vel vapnaðr þat er Fasold broðir ecca. Nv riðr hvaR*r* þeiR*r*a amot aðro*m* oc hygr fasold at ecca broðir hans se þar firir þvi at han*n* ken*n*ir vapn hans oc kallar a

---

hleypur hveR til sinna vapna og vilia[1] hefna Ekka. Enn er Þidrek sier [þetta og þenna widurbunad[2] þa ridur hann aptur æ skóginn enn borgar menn verda bæþi reidir og hryggir[3] vid dráp Ekka.

[62. Capitule.[4]

Þidrekur rídur nv til þess er hann kemur aptur [æ skóginn.[5] 182ª. hann sa[6] rída j[7] móti sier einn mann sa var mikill og vel vapnadur. þar[8] var Fæsolld brodir Ekka. Nu. hýggur Fæsolld ath þar mun[9] Ekka bródir hans er hann kienner vapninn og kallar

---

[1] B *tilf.* nu. [[2] B þeirra fyrer ætlan. [3] B hrædder. [[4] B Cap XXXV. [[5] B af skógenum. [6] B *tilf.* þa. [7] B a. [8] B þad. [9] B mune ver.

han*n*. ertv þar broðir ecca sagði han*n*. þiðricr svaraði. an*n*aʀ*r* maðr er þetta en eigi þin*n* broðir. þa svaraði fasold. Heyr þv hin*n* illi hvndr oc morðingi. þv stalst abroðor min*n* ecca sovanda oc drapt han*n*. en meðr þvi at *hann*[1] hefði vacat þa mvndir þv veʀ*r*a lvt af hafa borit i ycro*m* viðrsciptv*m*. firir þvi at h*ann* var sva goðr dreng*r*[2] oc mikill reystimaðr a*t*[3] ecki tœkir þv ein*n* af hano*m* eino*m*. Nv svarar þiðricr. Osatt segir þv þar. eigi drap ec han*n* sovanda heldr veitta ec hano*m* navðigr at beriaz aðr en ec vilda biða hans. h*ann* bað mic biða sin fir*ir* gvll oc silfr oc fir*ir* .ix. ivngfrvr oc þeiʀ*r*a moðor er h*an*s var vn*n*asta. oc firir allan þan*n* drengscap oc reysti er dvganda man*n*i samir at hava. en fir*ir* sakir þessara hin*n*a samo orða beið ec hans oc veitta ec hano*m* mitt einvigi. oc var þo sv rið ef ec hefða vitat at han*n* hefði verit sva styrcr oc mikill maðr firir ser sem han*n* var. at ec vilda eigi til hætt við han*n*. en at viso toc

[1] *Hdskr. mgl.* hann. [2] *Hdskr. har* dreng. [3] *Hdskr. har* a.

---

hátt ertu þar Ekka bródir. Þidrek svarar. þetta er ei Ekka þinn bródir helldur[1] annar madur. þa mællti Fasolld. heyr þu hinn illi hunndur[2] þui skillder þu stelast at brodur mínumm sofanda[3] og drepa hann hefder þu funndit hann vakanda[4] og vidbuinn þa hefder þu hinn verra lut. Nu[5] svarar Þidrek, vsatt sagder þu þat ath ek dræpi hann sofvannda[6] edur [stælimst ath honum[7] helldur veitta ek honum [wid traud[8] mitt
A 75 einvígi | enn ath vísu tok ek hans vapn af honum

[1] B *tilf.* er þetta. [2] B mordhundur. [3] B sofandi. [4] B vakande. [5] B þa. [6] B sofande. [[7] B stælest a hann. [[8] B traudur.

ec vapn hans af hano*m* davðom. oc scaltv ecki i þvi dyliaz þo at an*n*at hyggir þv.

| vm atreið þeiʀ*r*a fasold oc þiðrics. U 119

183[2] (103). Nv brigðr fasold sino sverði oc riðr at þiðric með miclv*m* ofstopa oc kappi oc hœggr til hans allstyrclega i hialm hans sva at þegar fell þiðricr ovan af hesti sino*m* oc mioc sva vissi han*n* ecki til man*na*. sva þavt at eyro*m* hans af þvi hino micla hoggvi. Nv mintiz fasold a þat at han*n* scal engi man*n* sverði hogva ne vapno*m* ræna þan*n* er fallin*n* er fir*ir* hans eino hogvi. oc riðr han*n* nv ibrot oc vændir aftr til borgarin*n*ar. En nv er þiðricr fær vit sitt. þa stendr han*n* vpp sem hvatlegazt *oc* leypr a hest sin*n* oc vill at viso hefna sin. oc riðr nv eftir hano*m* oc kallaði a han*n* oc ser

---

daudumm ok mattu þar wmm ecke[1] dylia þott þu liuger annat.

[63. Capitule.[2]

183[a]. Nu bregdur Fæsolld sinu sverdi og ridur[3] ath Þidrek med miklum modi og ofstopa og hoggur til Þidreks af ollu afle æ hans hialm suo hartt[4] ath Þidrek vard[5] miok suo [ørviti og[6] þaut ath hans eýrumm og hann fell af sinumm heste. Minnist[7] Fæsolld æ þat ad[8] hann skal einghann mann sverdi hoggua edur[9] vapnum ræna[10] er felli fyrer hanns fyrsta høggi. [Nu ridur hann i brott.[11] Enn þegar[12] Þidrek fær vit sitt spratt[13] hann vpp[14] og hleypur æ hest sinn og [ridur epter honum skyndiligha[15] og fær epter[16] | kom- B 43

---

[1] *sål.* B; A *mgl.* [[2] B *mgl.* [3] B reid. [4] B *mgl.* [5] B var. [[6] B ørvita, af þvi mykla høgge, so ad. [7] B Nu minnest. [8] *sål.* B; A *mgl.* [9] B nie. [10] B *tilf.* þann. [[11] B og rijdur nu a burt. [12] B *mgl.* [13] B sprettur. [14] B *tilf.* skiótt. [[15] B hleiper aframm sem akafast. [16] B *tilf.* honum.

nv hvar han*n* feʀ*r*. Ef þv ert sva goðr drengr sem sagt er oc ravstr. þa bið eins man*n*z oc rið nv eigi lengr vndan. en ef þv villt eigi biða þa ver þv firir þat hvers man*n*z niði*n*gr. oc villtv eigi hefna broðor þins. Nv er fasold heyrir þetta. þa snyr han*n* aftr
Mb²67 hesti sino*m* oc vill at | viso beriaz við han*n* heldr en þola amæli af hano*m*.

Nv gefr fasold vp vapn sin firir þiðric.

184[2]. En þa er þeir fin*n*az þa stigr hvaʀ*r* af sino*m* hesti oc gengr aðro*m* igegn at beriaz. Siðan eigo þeir vapna scipti sin a milli harðlect oc ravstlect oc veitir hvaʀ*r* aðro*m* stor hogg oc morg. Nv hevir þiðricr lotið þriv sar oc eigi mikil. en fasold hevir lotit .v. sar oc oll stor oc mœðiz h*ann* mioc af saro*m* oc af bloðras oc ser at hans lvtr man nv lægri verða aðr en þeir skili *oc* þreyta þeir lengr.

---

ist. [Ok er Fæsolld reid æ skóginn[1] kallar Þidrek hætt. þu hinn stollti ʀiddari ríd ei leingur vndann einum manni og hefn helldur bródur þíns ef þu ert þvilik[2] kempa sem sagt er. Enn ef þu villt þad[3] ei þa vertu hvors manns nídingur.

Enn er Fæsolld heyrdi þetta [snyr hann aptur skyndiligha sinum hesti og vill[4] ath visu berriast helldur enn þola þetta amæle. 184[a]. ok[5] er þeiʀ finnast stiga þeiʀ af sínumm hestumm og geingur[6] hvor odrum i giegn,[7] berriast[8] bæder af miklu kappi og ærnumm dreingskap. ok ædur[9] lietti þeiʀa widskipti hefuer Þidrek hloted iij sær og ei stór.[10] Enn Fæsolld hefuer hlotid[11] fimm sǽr og oll stór. [þa vill

---

[[1] B adur hann rijdur a skoginn. Nu. [2] B soddann. [3] B *mgl.* [[4] B þa tok hann sinn hest og sneri afttur skindelega, og vill nu. [5] B enn. [6] B gieck. [7] B mote og. [8] B *tilf.* nu. [9] B *tilf.* enn. [10] B myckel. [11] B nu.

Nv er sem mælt er at hverio*m* er lifit sarast at lata oc þo at fasold se mikill reystimaðr oc œrit goðr drengr. þa byðr han*n* nv vpp at geva vapn sin *oc* geraz þiðrics þionastv maðr.

þiðricr tecr fasold ser til felaga.

185ª. Þiðricr svaraðí. þv ert goðr drengr oc cvrteiss riddari. grið scaltv fa af mer en eigi vil ec þiggia þina þionasto firir þvi at ec drap broðor þin*n* oc ma ec varla trva þer meðan þat er obœtt. en ef þv villt þa bot þeckiaz þa skvlu*m* | við nv U 120
leggia hendr occrar saman oc scal ec veita þer sva micla virðing at ec scal vin*n*a þer felagscapar eið. en þv mer at hvaʀ*r* occaʀ*r* scal dvga aðro*m* i navðsyniar allar sva sem bornir brœðr væri*m* við. oc scal kallaz hvaʀ*r* occaʀ*r* an*n*ars iamningi. þetta boð þeckiz fasold vel oc þaccar hano*m* oc vin*n*r nv hvaʀ*r* aðro*m* eið. Stiga þeir nv a hesta sina oc riða mioc akaflega.

Fæsolld vppgefa[1] sín vapn og gerast maður [Þidreks. 185ª. enn Þidrek seiger.[2] þu ert godur dreingur og kurteiss ʀiddari. Grid skalltu hafua af mier enn ekki vil ek hafua[3] þina þionustu fyrer þui ath ek drap þinn brodur. og varla mæ ek þier trua meþann þat[4] er vbætt. Enn ef þu vill[5] þiggia þa [virding ath[6] yfuerbot ath [hwartueggi okkar sveri[7] odrum felagskapar[8] eid sem wid sem borner brædur og[9] skal hvor okkar stoda annars naudsyn. og þenna kost þiggur Fæsolld[10] og binnda[11] sinn | felagskap, og stíga siþann æ sína hesta. A 76

[[1] B Enn þott Fasolld være mykell og sterkur kappe, þa synest þad hier sem jafnan er, ad hvørium er lijfed sarast ad lata og bydur honumm nu upp ad giefa. [[2] B hannz, þa svarar Þidrek. [3] B þiggia. [4] B þess. [5] B villt. [[6] B virdingar. [7] *sål. rettet for* A sverdi. [[8] B vid sverjumm hvør ødrumm trunadar. [9] B *tilf.* so. [10] B *tilf.* þacksamlega, og nu giører Þidrek so. [11] B *tilf.* nu.

Nv vill hæʀ*r*a þiðricr heim vænda til bærnar.

186[2] (104). Fra þvi er nv at segia at þiðricr vil nv hei*m* fara aftr til bernar oc þyckiz nv hava sott erendi sit oc veit nv ef han*n* kœmr heim at han*n* mvn verða eigi ofrægri en aðr var han*n*. Riða þeir nv til þess er qvelda tecr oc como þar sem heitir aldinsæla oc varo þar vm þa nott. En vm morgonin*n* riða þeir ibrot oc far*a*[1] vm scog þan*n* er heitir rimslo. þar co*m* imoti þei*m* dyr eitt er heitir elevans allra dyra er þat mest *oc* olmast. þa mælti þiðricr við fasold. Viltv goðr drengr veita mer lið ef ec vil riða at dyri þesso oc ef við fengim ivir þat stigit þa mvndi kallat vera mikit þrecvirki. þa svaraði fasold. J ocro viðscipti þa fecc ec sva stor sar at firir þær sakir tynda ec mino bloði

[1] *Hdskr. har* far.

[64. Capitule.[1]

186[a]. Nu vill Þidrek venda aptur til Bernar. [hefver hann nv sott[2] sitt eyrindi ok nv rída þeir þann[3] dag til kvelldz og taka[4] þar gisting er heitir[5] Alldinsæla. [wmm morguninn[6] rída þeiʀ ꜳ[7] einn skóg [er heiter Runtslu skógur. þar kom j[8] mote þeim eitt dyr [er heiter Elevans.[9] þat er allra dyra mest og illt vidur eignar. þa mællti Þidrek vid Fꜳsolld, willtu veita mier lid ef ek vil [rída ath[10] þessu dyre. enn[11] ef vid faumm þat vnnit þa [verdur þat frægt werk.[12] þa svarar Fꜳsolld. J okkru widskipti fekk ek stór høgg suo ath vandligha[13] týnda ek minu blódi hefuer

[[1] B Cap. XXXVI. [[2] B og hefuer nu sokt. [3] B allann. [4] B toku. [5] B hiet. [[6] B enn ad morne. [7] B umm. [[8] B þa kom a. [[9] B sem hiet Elefantur. [[10] B ad rijda. [11] B og. [[12] B mun þad taled verda myked þrekvirke. [13] B mykelega.

sva at nu hevi ec litin*n* styrc at veita þer lið nv at sin*ni*. Oc væntir mic þess ef þv riðr imoti þesso dyri at þv scalt þat segia ef þv kœmr aftr heldr en eigi at þv comt aldrigi i meiri man*n*ravn.

| Vm dyr þat hit micla er þiðricr drap. Mb²68

187². Nv svarar þiðricr. ef þv matt eigi veita mer lið þa veiti sa mer sitt fylgi er ec trvi a. en æ verð ec til at riða hvart sem feʀ*r* vel eða illa. Nv riðr h*ann* at dyrino oc þa er h*ann* a scamt til dyrsens þa stigr han*n* af hesti sino*m* *oc* bindr við eitt olive tre oc gengr siðan i mot dyrino *oc* hœggr þegar til dyrsens oc beit ecki a. En dyrit lavst h*ann* með sino*m* fyrrvm foto*m* sva at þegar fell han*n*. En þa er fasold sa at han*n* var sva staddr þa riðr han*n* nv til oc vill veita hano*m* slict lið sem han*n* er tilfœʀ*r* oc leypr af hesti sino*m* oc

---

[ek fyrer þui[1] litinn styrk ath veita þier lid þat er þier meigi gagn ath verda. [enn væntir mik ef þu rijdur ath þessu dyre ef þu kiemur apttur heill ath þat skalltu seigia ath alldrei kom þu i ʀakkara stad suo opt sem þu hefuer einvigi hæit.[2] 187[a]. þa svarar Þidrek. Mattu ei veíta mier lid þa veiti Gud mier. enn til werd ek[3] rída hvert er[4] fer wel edur illa.

[65. Capitule.[5]

Nu ridur Þidrek mote dyrinu med miklu kappi og bregdur sínu sverdi Ekkisax og hoggur[6] til dyrsins af ollu afle og beít ekke æ. enn dýrit laust hann svæ ath Þidrek[7] fell allur[8] til jardar. Enn er Fæsolld sier þetta þa rídur hann til sem skiótast[9] og vill[10] veita honum slikt er hann mæ. ok er hann kemur ath dyrinu

---

[[1] B þar fyrir. [[2] B *mgl.* [3] B *tilf.* ad. [4] B sem ad. [[5] B og. [6] B leggur. [7] B hann. [8] B þegar. [9] B hvatast. [10] B *tilf.* nu.

kœmr til þar sem dyrit var oc fær han*n* eigi þan*n*
U 121 hogstað a dyrino er | dvga mvni. Nv mælir fasold
við þiðric en han*n* la vndir dyrinv. ef þv matt
hava þinar hendr lavsar oc nær þv þinv sverði.
þa scaltv leggia neðan i qvið dyrino nær naflano*m*
oc væntir mic at þa mvni bita. En dyret þrœngði
hanom sva fast at varla feck han*n* rœrðan sec.

Vm falka hest heʀ*r*a þiðriks.

188[2]. Falka hin*n* goði hestr þiðrics nemr nv
at sia hverso heʀ*r*a hans var navðvlega staddr. Nv
slitr han*n* isvndr tavmana er han*n* var bvndin*n* með
oc leypr til dyrsens oc fœrir sva baða firri[1] fœtr
sina a lendar dyrino at dyrit veictiz allt við oc
fell nalega mioc sva til iarðar. Nv leggr þiðricr
til dyrsens neðan iq*vi*ðin*n* sva at hioltin toco við.
Nv leypr þiðricr vndan dyrino oc hevir han*n* nv
baðar hendr bloðgar. en dyrit fellr nv davtt niðr.

[1] *Sål. hdskr.*

---

fær[1] hann einghann høggstad þann ath[2] hann siái
[hlyda mega[3] þviat þat bita ei jarn nema j einumm
stad æ kvidinumm. Nu[4] mællti Fæsolld til Þidreks.
Ef þv mættir[5] hafua þinar henndur lausar og nair þu
þínu sverdi þa legdu til dýrsins nær [naflanumm og
vænte ek[6] ath þar bíte.[7] 188[a]. ok i þessu bile lystur
Falka hestur Þidreks bædumm [fýʀrumm fótumm[8] æ
A 77 miadmar | dyrinu suo ath [nær wiknar[9] þat til jardar.
ok[10] nv verdur Þidrekur lauss og fær sitt sverd og
leggur[11] neþann i kvidinn[12] suo ath [hiolltinn næmu[13]
vid. Þidrekur hleypur[14] vndann dyrinu enn [þat fellur[15]

[1] B finnur. [2] B er. [[3] B ad hlyda mune. [4] B þa. [5] B
matt. [[6] B nafla og vænter. [7] B mune bijta. [[8] B sijnum
frammfotum. [[9] B miøg so viknade. [10] B *mgl.* [11] B *tilf.*
nu. [12] B *tilf.* dyrsins. [[13] B hiolltun nema. [14] B *tilf.* nu. [[15] B
dyred fiell nu.

En aðr hafði fasold veitt dyrino morg hogg en þat stoðaði ecki at sin*n*i þvi at ecki beit en þo vildi han*n* giarna dvga hano*m* ef han*n* mætti firir sacar sins drengscapar. Nv stiga þeir a hesta sina *oc* riða veg sin*n*.

Vm drekan*n* er þiðricr drap.

189[2] (105). Nv er þeir coma af scogenv*m* þa sia þeir mikil tiðendi oc vndarleg. þeir sia ein*n* mikin*n* flvgdreka. han*n* var bæði langr oc digr. han*n* hevir fotleggi digra oc klœr bæði hvassar oc langar. hafvð hans var mikit oc ogorlect. han*n* flygr nalega með iarðo sialfri oc hvervitna sem klœr hans taca iorðina þa var sem með hino hvassasta iarni væri hogvit. J mvn*n*i ser hevir han*n* ein*n* man*n* oc hevir solgit fotvnv*m* oc allt vpp

---

daudt æ jaurdina og[1] ædur hefur Fæsolld veitt þessu
dyri | stór hogg og morg enn þat sverd er hann hafdi B 44
beit ekki. enn j þessu sinne fekk Þidrek þat reynt
ath Fæsolld veitti honum lid med trunadi.

[66. Capitule.[2]

Epter þat[3] stiga þeir æ [sína hesta.[4] 189[a]. enn er þeir koma af skóginum sia þeir mikil tiþindi og hrædiligh,[5] þeiʀ sia einn flugdreka[6] langann og digrann. hans klær eru hvassar og digrer legger hans hofud er mikit og ogurligt. hann fer naligha med jaurdu og huert [trie er hans klóm mæter þa var[7] sem hoggvit være med[8] hinu hvassasta sverdi.[9] j munne sier hefuer hann mann og [solgit ath fótunumm enn

---

[1] B enn. [[2] B og dreinskap. [3] B þetta. [[4] B bak og rijda leid sijna. Cap. XXXVII. [5] B stór. [6] B *tilf.* mykinn, bæde. [[7] B sem hans klo nær, þa er. [8] B *mgl.* [9] B jarne.

vndir hendr. En or mvn*n*inom vt stoð havvðit oc herðarnar hendrnar varo i neðra keptino*m* oc en*n* livir maðrin*n*. Oc nv er h*ann* ser hvar þessir U 122 men*n* tveir riða þa callar | han*n* a þa. Goðir Mb²69 drengir segir | han*n* riðit hingat oc dvgið mer. þessi hin*n* micli anscoti toc mic sovandi af minom scildi. En ef ec væra vacandi oc viðr bvin*n* þa myndi mic alz ecki sacat hava. Nv er þeir felagar heyra þetta þiðricr oc fasold. þa lavpa þeir af hesto*m* sinom oc brigða sverðo*m* oc hogva þeir baðir sen*n* til drecans oc beit noccot sverð þiðrics en fasold allz ecci. Nv þo at þessi dreki væri mikill oc styrkr þa var hano*m* þo ofrefli i at bera man*n*in*n* með vapno*m* oc komc[1] han*n* eigi

[1] *Sål. hdskr.*

---

wid nemur kiøptunumm hendurnar og stenndur hofudit vr munnenumm og herdarnar[1] og enn lifuer [madurinn.

Nu er þessi madur sier huar þeír[2] rída kallar hann,[3] heyred góder dreinger [rídit hingat[4] og dugit mier. þessi hinn mikli diofull[5] tok mik sofannda af mínumm skilldi. [ef ek hefda[6] werit vakandi og vid buinn [þa hefda ek[7] mik vel vart.[8] Nu hlaupa þeir Þidrek[9] af sínumm hestumm og hoggva bæder senn til drekans. Nu beit nokkut sverd Þidreks enn ekki [sverd Fæsolldz.[10] Enn þo ath þessi dreki være [bæþi mikill og sterkur[11] þa er honum þetta[12] ofurefli ath bera suo þunngann mann [med ollumm hervapnumm og hæla

[[1] B svelgt hefur hann fæturnar, enn herdarnar og høfudid standa upp. [[2] B þesse madur, og þegar hann sier þessa ij menn. [3] B *tilf.* a þa og seiger. [[4] B *mgl.* [5] B andskote. [[6] B enn hefda eg. [[7] B munda eg hafa. [8] B *tilf.* þott þesse dreke sie fullsterckur. [9] B *tilf.* og Fasolld. [[10] B þad sverd sem Fasolld hefur. [[11] B yfrid mykell. [12] B *tilf.* so myked.

a loft at flivga. oc eigi sic at veria sva sem han*n* væri lavss.

her vega þeir at drekanv*m* þiðricr *oc fasold.*[1]

190[2]. Þa mælir sa maðr er imvn*ni* dreka*n*s var til fasold. Ec se at þitt sverð bitr ecki ahano*m* sva er han*n* harðgor. tac her sverð i kiefta drekano*m* þat er meiri van er at biti flest er vndir þess eggiar kœmr ef drengr heldr a. Nv leypr fasold til af mikilli reysti oc þrifr i kefta drekano*m* oc fær sverðit oc þegar vmleið hœggr han*n* til drekans. þetta sverð bitr eigi veʀ*r* en hin*n* hvassasti harknifr skegg. Nv mælir en*n* hin*n* sami maðr við fasold. hogg varlega minir fœtr ero harðla langt comnir niðr i hals drecans oc scaltv varaz þat at

[1] *Hdskr. har* vildiv*er*.

---

magni[1] og mꜳ hann ei[2] vpp hefiaz ath fliuga sem[3] hann være lauss. 190[a]. Nu mællti sꜳ[4] madur vid Fꜳsolld. ek se ath þitt sverd bitur ekke [suo er drekinn hardgioʀ[5] at hv́dinne. Tak [nv i kiapt dyrinu[6] eitt sverd er þat svalg med mier og vænter mik ath[7] þat bíti ef dreingur reiddi[8] til. Nu ridur[9] Fꜳsolld ath drekanumm med mikilli ædi[10] og þrijfur inn j [kiaptana dyrinv[11] | og tekur þar eitt sverd albiturligt og hoggur[12] A 78
til drekans. þetta sverd bítur ei verr helldur[13] enn hinn hvassasti hꜳrknífur skegg[14] þat er grænt ath lit sem gras.[15] enn mællti madur þessi[16] hoggvit varliga þuiat miner fætur eru komner harla langt [i hans hꜳls

[[1] *sål.* A; B j sijnumm kiapte. [2] B nu ecke. [3] B nie ad verja sig sem þa. [4] B þesse. [[5] B þvi þesse dreke er so hardur. [[6] B i kiapte dyrsins. [7] B *mgl.* [8] B rædur. [9] B hleipur. [10] B hreiste. [[11] B kiapt hanns. [12] B sijdann høggur hann. [13] B *mgl.* [14] B *mgl.* [15] B *tilf.* og. [16] B *tilf.* til þeirra.

eigi vil ec liota sar af sialfs mins sverði ef þv fær til gætt þvi at þat er sarbeitt harðla. Oc enn mælir hann við þa baða. hogvið nv sem fastast goðir drengir þvi at nv þrœngvir mer sva fast þessi hinn illi dreki með sinom keftom at bloð *leypr*[1] or mvnni mer oc veit ec nv eigi hverso yðor viðr skipti mvno fara. Nv hoggva þeir stort þar til er drekinn er davð*r*.[2] oc er nv maðrenn lavss or mvnni drecanvm. (106). Oc standa nv þessir þrir drengir allir saman a einom velli.

Nv mælir maðr imvnni drekanvm.

191[2]. Maðrinn mælir til þeiʀra. Vel ætta ec ycr þetta at lavna sva vel sem þit havet mec nv leystan fra þeima hinom illa fianda. en ein er bœn

[1] *Hdskr. mgl.* leypr. [2] *Hdskr. har* davð.

---

og enn mællte hann hogg nv fast godur dreingur þviat suo þranngver[1] mier nv[2] þessi dreki med sínumm kiøptumm ath blod hleypur vt [vmm munn[3] mier [ok nasar[4] og varla fæ ek[5] skilt huorsu þetta[6] fer. og nv [hoggva þeir huort ath audru[7] þar til ath[8] þessi dreki er dauþur.

[67. Capitule.[9]

191[a]. Nu verdur þessi[10] madur lauss af munne drekans og nv mællti hann [sua Gud Himinrikiss[11] hialpi yckur nv og hvert sinn [er þid[12] hafued mik leyst af [dauda enn þo er su bæn ath[13] ek villdi giarna af

[[1] B jnn i hals drekanum, hoggvid nu fast goder dreinger, þvi so fast þreinger. [2] B *mgl.* [[3] B ur munne. [[4] B *mgl.* [5] B *tilf.* nu. [6] B *tilf.* vidskipte. [[7] B giøra þeir so og hoggva nu stór høgg, hvort eftter annad. [8] B er. [[9] B og. [10] B sa. [[11] B allzvalldande Gud. [[12] B fyrer þad. [[13] B þessumm diøfle og þad ætla eg ad vijsu yckur vel ad launast. ein bæn er su er.

sv er ec | vilda biðia ycr oc geta ef kostr væri at U 123
ec vilda fa mitt sverð af ycr at ycrvm vilia þat er fasold toc or mvn*ni* drekans.

þiðricr mælir við man*n*in*n*.

192[2]. Nv mælir þiðricr til hans. hvat man*na* ertv goðr drengr eða hveʀ*r*ar ættar eða hvar ertv fœðingi. eða hvert villtv fara. han*n* svarar. oc segir hano*m*. Ec heiti Sistram en*n* min*n* faðir heitir Reginbaldr han*n* er iarl i fenedi oc þar var ec fœddr. en ec vilda fara a fvnd hildibranz frænda mins oc hans fostra þiðrics af bern. oc nv hevi ec riðit .xi. daga oc nætr *oc* allitit | hevi ec dvalz oc Mb²70
varð ec moðr åðan. oc sva hestr min*n* *oc* lagðo*mc* ec her niðr oc sofnaða oc þa toc mic sia hin*n* illi dreki. Nv svarar þiðricr hano*m*.

Þiðricr ken*n*ir sistram oc byðr með ser.

193[2]. Vel comin*n* goðr drengr fa scaltv þitt sverð oc alt þat er þv beiðiz af oss þvi at þer hevir

---

ykkur þiggia [ef kostur være[1] enn þat er ath [ek fæe[2] mitt sverd med [ykkru lofi.[3] 192[a]. Nu svarar Þidrek. hver erttu godur dreingur edur[4] þín ætt edur[5] hvert skalltu fara? hann svarar. Ek heit iSintram son Reginballdurs[6] hertugha af Fenidi og þar em ek fæddur. enn ek skal fara æ [míns frænda[7] funnd Hilldibrands og[8] Þidreks [af Bern.[9] ok nv hefuig ridit [x dagha og miok sua nætur[10] og litt hefui ek hvilst[11] og var ek nv miok syfiadur er þessi dreki tok mik sofuannda. Nu svarar Þidrek. 193[a]. wel kominn godur dreingur [sagde hann og[12] fæ skalltu þitt sverd og allt þat er

[[1] B *mgl.* [[2] B fa. [[3] B yckrumm vilja. [4] B *tilf.* hvør er. [5] B *tilf.* hvar ertu fæddur, og. [6] B Reiginballdz. [[7] B *mgl.* [8] B *tilf.* hannz fostra. [[9] B *mgl.* [[10] B xi nætur og daga. [11] B dvalist. [[12] B *mgl.*

nv vel til borit þv hevir nv fvn*n*it þiðric af bærn oc scaltv nv fara heim með oss. oc vera þar igoðom fagnaði. (107). Nv ganga þeir iscogin*n* oc fin*n*a vano braðari sciold hans. oc leita þeir hest[1] hans .ij. daga. oc fin*n*a eigi. oc feʀ*r* nv ser hveʀ*r* þeiʀ*r*a.

Nv leita þeir hestz sistram.

194[2]. Þiðric kœmr nv or scoginv*m*. þar stendr ein borg hon heitir aldinflis. þa borg a ein*n* greivi er heitir loðvigr. Oc þar fin*n*r han*n* hestin*n* með sœðli oc hava fvn*n*it greivans men*n* oc fœrt hano*m*. Nv biðr þiðricr fa ser hestin*n*. oc segir hveʀ*r* a. en greivin*n* lætr þess enga van at hestrin*n* faezt. þa svarar þiðricr. kan*n* vera ef þv vill nv eigi lata hestin*n* at þv latir þo siðaʀ*r* meiʀ*r* oc þar með .x. aðra eða fleiri ef sva kan*n* at berazt. Oc þar með

[1] *Sål. hdskr.*

þu beidist af oss.[1] þviat hier fannstu nv[2] Þidrek af
B 45 Bern og skalltu nv heim | [rída med oss[3] og vera j gódumm fagnadi.[4] 194[a]. siþann leita þeir ath hans skilldi og finna hann.[4] ok [enn leita þeir hestz hannz ij daga og ei finna þeir, og so fer nu hvør þeirra, og nu kjemur Þidrek ur skogenum þar stendur ein borg er hejter Alldinfil, þa borg a eirn greife er heiter Lodiuz og þar finnur hann hest Sintrams med sødle og hafa menn greifanz fundid hann og fært honum. Nu bidur Þidrek fa sier hestinn og seiger hvør a, enn greifinn lætur þess øngva von ad hann mune hestinn fá. Nu seiger Þidrek ef þu villt ei þennann hest lata fara, þa kann vera þu later hann sijdar og x adra,

[1] B *tilf.* ad þiggia. [2] B *mgl.* [[3] B fara. [4] B *tilf.* med oss sem best kunnumm vier, Nu ganga þeir j skog inn og er þeir hafa leinge fared, þæ finna þeir skiølld hannz.

mattv tyna livi þino oc riki. Nv grvnar iarlin*n* hvi þessi maðr mælir sva diarflega oc mikilman*n*lega oc þat þyckiz han*n* sia a vapnvm hans oc a bvnaðe at han*n* er ein kenpa ef han*n* er eigi tignari maðr. oc mikill þyckir hano*m* han*n* vera ivir syndo*m* oc storman*n*legr. þa męlir iarlin*n*. Ec vil firir vinatto sacar geva þer hestin*n* ec se at þv mvnt vera dvgandi maðr er þv ert sva diarfr i okvn*n*vm stað oc tecr ein*n* mikin*n* gvllri*n*g oc gefr hano*m*. Siðan mælir jarlin*n* við han*n*. hvart ertv þiðricr af bern eða eigi. eða ertv ein*n* hveʀ*r* hans iamningi. þa mælti þiðricr. Eigi vil ec leyna namni minv ec em þiðricr | svnr þetmars k*onon*gs U 124
af bærn *oc* havet þocc firir velgerning yðra oc livið heilir. nv mælir iarlin*n* at han*n* scal vel fara. Þa riðr þiðricr abravt til þess er han*n* fin*n*r sina lags

---

og farast ma og so þann veg ad þu tyner og so þijnu lijfe. Nu grunar jall hvør þesse madur mune vera er so diarflega mæler, og þat sjer hann ad vijsu a hannz vopnumm og bunade ad hann er ein kiempa ef hann er ei tignar madur. Nu mælir jall, hvør ertu godur dreingur, eg vil fyrer vinattu saker giefa upp þennann hest, eg sie ad þu munt vera dugandiz madur j okunnumm stad, og enn tekur jarl eirn gullhring og giefur honum og mæler. seig mier nu godur dreingur, hvør ertu, Þidrek seiger, ej skal eg lejna nafne mijnu, eg er Þidrek Þiettmarson kongur af Bern, og haf fyrer jarl Gudz vingan og vora fyrer ydar velgiørdninga og vered hejler. Nu rijdur Þidrek a burt til þess hann finnur sijna laxmenn og færer nu Sintram sinn hest.[1]

[[1] *sål.* B; A tveim døgumm siþaʀ finnur Þidrek i einum kastala er heitir Addinfils og þar ried fyrer greyfui er het Loduiss og hans menn hofdu fundit hestinn og faert honum og nv liet greifinn wt rakna hestinn wid Þidrek og færer Sintram.

men*n*. oc leypr nv *Sistram*[1] a hest sin*n* oc hveʀ*r* þeiʀ*ra* a sin*n* hest oc riða nv allir saman oc letta eigi fyʀ*r* en þeir coma heim til bærnar. *oc* er þar tekit við þiðr*ic* vel oc hans felago*m* sem von var at.

Nv er þiðricr heim comin*n* til bernar.

195[2] (108). Nv sitr þiðricr isino hasæti hia sino*m* feðr þetmari k*onon*ge oc hans felagar með hano*m* oc iamningiar. Heimir þionaði oc skencti þei*m* þan*n* dag. Nv bœtir heimir i gullscal eina oc stendr firir þiðriki oc þionar vel. Nv brigðr þiðricr sverði sino naglring oc synir lagsman*n*om
b[2]71 sinvm | oc mælti siðan. þv hin*n* goði naglring. nv comtv i mikla ravn at sin*n*i er ec var ibrottv or bern. oc eigi ætla ec fazt betra sverð en þec. Se her heimir firir þina þionastv eigi an*n* ec aðro*m*

[1] *Hdskr. har* Reginbaldr.

A 79 og [siþann rida þeiʀ[1] aller samann sina leid, og ei | [hætta þeiʀ fyʀr[2] enn þeir koma heim j Bern. ok nv er tekit vid Þidrek og hans felughum [med mikilli aulværd.[3]

A 107; B 59,15 | [Frá Þidreki kongi og hanns mønnumm.

195[a]. Nu er ath seigia frá Þidreki ath hann situr nv[4] i hasæti sínu og med honum hans kappar. Nu tekur Heimer eina[5] Gull skaal og stenndur fyrer Þidreki og þiónar. Nu tekur Þidrek sitt sverd Naglhríng[6] og mællte.[7] See hier Heimer fyrer þína þiónusto ei ann egh audrum manne[8] betur enn þier þessa

[[1] B rijda nu. [[2] B liettu þeir sinne ferd adur. [[3] B feigensamlega. [[4] B Cap. LX. Nv situr Þidrekur. [5] B *mgl.* [6] B *tilf.* og bregdur, og syner sijnum fieløgumm og lagzmonnumm. [7] B *tilf.* þu minn gode Naglhringur, nu komstu j mykla þraut i þessare ferd, bæde i griote og hørdumm vopnum og valla fæst betra sverd enn þu. [8] B *mgl.*

man*n*i betr at niota þessa sverðz en þer. þigg nv vinr goðr oc niot vel. Nv tecr heimir við naglring oc þackar heʀ*r*a sinv*m* vel giofna þar var mikill fiolði an*n*aʀ*r*a man*n*a oc þacca allir heʀ*r*a þiðric sina velgerð er han*n* birti við heimi.

Nv birtiz ovinatta viðga við heimi.

196[2]. Nv tecr viðga til orða. Vist ertv naglri*ng* illa comin*n* þvi at heldr væri han*n* dvganda man*n*z vapn en þess er nv hevir. Oc siðan er ec co*m* til bernar. þa virda ec þec eigi meira til gengis oc fylgðar en eina cono siðan er ec sa þic þat niðings verc gera þa er ec var navðstaddr þa er við riðom tveir til hin*n*a .v. alravstra herman*n*a oc bavttv mic fra*m* en þv sazt a hesti þinvm vel við bvin*n* oc vildir eigi dvga mer ne nær coma. En iarlin*n* hornbogi oc hildibrandr matto eigi við coma

---

sverdz. þigg nv og niót wel. Nu tekur Heimer vid Naglhring og þakkar wel[1] giøfina. 196[a]. Nu mællti Vidga.[2] Nu er Naglhring[3] illa nidur komit [þuiad hann var[4] helldur [duganda manns[5] væpn. Enn[6] siþann[7] ek kom j Bern þa virdi ek þigh Heimir ei meira til geingiss [og fýlgdar[8] enn eina konu siþann[9] ek sæ þigh giera þat nídings werk[10] er ek var naudstaddur[11] ok egh einn reid til [fimm hraustra[12] hermanna og bordunnst enn þu sast hiæ[13] æ heste þínumm og willder ei duga mier. enn jarl Hornbogi[14] og Hilldibrandur[15] mattu ei [til komast[16] fyrer þvi ath[17] þeiʀ hlupu[18] j

---

[1] B *tilf.* herra sijnumm. [2] B Wirga. [3] B *tilf.* vijst. [[4] B fyrer þvi hann være vijst. [[5] B dugandi manna. [6] B og. [7] B *tilf.* er. [[8] B *mgl.* [9] B *tilf.* er. [10] B *tilf.* þa. [11] B j naudum staddur. [[12] B hraustu. [13] B kirr. [14] B *mgl.* [15] *sål.* B; A Hilldigunn *stammer fra den i* A *(og* B*) umiddelbart foran stående fortælling om Walltari og Hilldigunnr.* [[16] B *mgl.* [17] B er. [18] B hleiptu.

125 at dvga mer þvi at þeir leyptv vt a ana en | siðan er iarlin*n* com til farandi þa þyrfta ec þin allz ecki. nærgi sem ec fæ þer þat goldet.

heʀ*r*a þiðricr mælir við heimi.

197[2]. Þa svaraði þiðricr. heyr þar micla scom oc niðings verc at vilia eigi dvga faronavt sino*m* er han*n* var navðolega staðr. þv hin*n* illi hvndr sagði han*n*. dragstv ibravt or avgsion min*n*i oc væri þat þo maclegra at þen*n*a dag hengir þv vppi firir bærn. Nv verðr heimir mioc reiðr við þessa rœðo. Gengr nv i brot oc tecr hest sin*n* rispa oc oll sin vapn riðr nv i brot.

heimir feʀ*r* a brot or bærn.

198[2] (109). Heimir vændir nv norðr vm fiall oc riðr nv marga daga okvn*n*ar bravtir oc eigi veit han*n* nv vist hvat han*n* ma til frama vin*n*a þess er han*n* þycki iamfrægr sem aðr. han*n* spyʀ*r* nv

---

ꜵna [nær sem ek fæ þier þat launad.[1] 197[a]. Nu svarar Þidrek. Heyr þar mikla skømm og nídings werk ath vilia ei duga[2] forunaut síjnumm er hann [var naudugligha staddur. ok þu[3] hinn illi hunndur dragst [i brott frꜵ augsyn minne[4] og være[5] þo mak-ligra ath þu heinger þenna dagh fyrer Bern. Nu verdur Heimer reidur miøgh[6] vid þessa rædu gekk i brott og [tók sinn hest Rispam og oll sin vꜵpn. 198[a]. og ridur nv i brott og[7] nordur wmm fiall[8] marga dagha vkunnar leider og ei veit hann víst huad hann skal[9] til frama winna.[10] Nu spyr hann til eins manns er

---

[[1] B ei veit eg nær eg giet þier þat gollded. [2] B *tilf.* fielaga og. [[3] B er naudstaddur. O. [[4] B þu a burt fra mijnumm augumm. [5] B *tilf.* þad. [6] B *mgl.* [[7] B vender. [8] B *tilf.* og rijdur nu. [9] B ma. [10] B giøra.

til man*nz* eins þess er heitir Ingram. sa er vikingr mikill oc hermaðr oc liggr vti a scogo*m* oc þar heviz han*n* optazt við sem heitir falstr scogr. oc með hano*m* aðrir .x. hans felagar. falstr scogr er imilli saxlan*nz* oc danmarkar. Ingra*m* er i osætti við hertoga ein*n* i saxlandi hano*m* gerer han*n* þat alt ilt er han*n* ma. oc engan man*n* lætr han*n* fara at frialsv vm þan*n* scog styrcr er han*n* oc mikil[1] firir ser oc ein*n* kappi er han*n* oc vel ma han*n* ein*n* bera af .xii. man*n*vm. heimir gerir þat rað firir ser at leita til þessa Ingrams *oc* eigi lettir han*n* fyR*r* en han*n* fin*n*r | han*n* oc þa felaga. Nv byðr han*n* Mb 2
sec til samlags við þa oc þvi taka þeir vel nv er han*n* hin*n* xij. i þeiR*r*a sveit. liggia þeir nv vti oc a þei*m* scogi oc gera mart illt.

[1] *Sål. hdskr.*

---

het Jngram sa er skækmadur ok med honum xi.[1] adrer hans felagar. hann [liggur utj skógumm er hejta Falstur skógar[2] mille Danmerkur ok Saxlanndz. hann er [vsattur vid hertughann æ[3] Saxlanndi | A 10
ok honumm gerir hann allt illt þat er hann mæ og eingann mann gerir[4] hann ath friálsu fara yfuer þann skóg hann er suo sterkur[5] ath einn samt mæ hann vel[6] af bera[7] xij monnum.[8] Nu gerir Heimer Ræd fyrer sier ath leíta | þessa sama Jngrams ok suo leingi B 60
ridur hann ath wmm siþiR finnur hann hann og hans lags menn og bydur sik til samlags vid [hann, og[9] þui taka skækmenn allvel. og er hann nv [med þeim i sveit.[10]

[1] B x. [[2] *sål.* B; A er vt æ þeim skógi er Falar heiter. [[3] B j osætt vid hertoga einn j. [4] B lætur. [5] B *tilf.* madur. [6] B *mgl.* [7] *sål.* B; A Bern. [8] B *tilf.* þott hann finne alvopnada. [[9] B þá. [[10] B hinn xij j þeirra sveit. Cap. LXI.

vm viðrattv kavpman*n*a *oc* ransman*n*a.

199[2] (110). Þetta er fra sagt at kavpmen*n* noccorer hava bviz af saxlandi til danmarkar. þeir hava með ser mikin*n* fearlvt eigi ero þeir færi saman en .lx. man*n*a. allir vel vapnaðir. oc þat ætla þeir at eigi scvlv allfair men*n* ban*n*a þei*m* veg sin*n* ne ræna þa fe sino. Goða hesta hava þeir oc storar gœrsimar a. Nv fara þeir þar til er þeir coma a scogin*n* falstr. Oc þa er sacmen*n*
U 126 verða varir við | þessa men*n*. þa mæla þeir sin a milli. þo at þeir se margir oc vel viðbvnir. þa mvno þeir er ofreflis men*n* callaz oft við mikit ofrefli hava att at scipta ef þeir vilia ser fear afla. En nv þo at þeir se margir saman þa faro*m* i mot

---

199[a]. Þath er[1] eitt hvert sinn ath menn buast[2] til kaupferdar[3] af Saxlanndi[4] til Danmerkur sem þeiʀa leid liggur. þeiʀ eru saman lx[5] gódra dreingia og [wel buner med føgrumm hiálmumm og snørpumm sverdumm.[6] ok þat hyggia þeiʀ ath ei skulu[7] fair menn banna þeim[8] ferd.[9] Enn er skækmenn werda [varer vid ferd þeiʀa[10] þa mællte Jngram. [Siái þier[11] ʀeid þessara[12] manna enn þo ath[13] þeiʀ see marger samann og vel buner ath væpnumm þa verda þeiʀ menn er suo vilia fæ sier fiær [sem wier[14] optliga [þar til ath hætta er[15] mikit ofur efli er fyrer og vsynt[16] hversu fer ædur reynt er ef [þier skulut[17] heita ædur[18] miklir hreysti menn.[19] Nu verdumm wier til ath [hætta

[1] B var. [2] B giørast. [3] B kaupferda. [4] B *tilf.* og nordur fara þeir. [5] B *tilf.* riddarar. [[6] B brinjadra, med hialmum og kesiumm og skørpumm sverdumm eru þeir buner. [7] B skule. [8] B *tilf.* þeirra. [9] B *tilf.* og allmyked fie hafa þeir a sijnumm hestumm, Nu fara þeir er þeir koma i skoginn Falstur. [[10] B þessa varer. [[11] B sia þar. [12] B þeirra. [13] B *mgl.* [[14] B *mgl.* [[15] B ad hætta til, þar sem. [16] B *tilf.* er. [[17] B þeir skulu. [18] B *mgl.* [19] B *tilf.* og þeir skule myked fie fá edur frama af sijnu afle.

þeim oc dvgi hveʀ*r* sem drengr er. Nv vapnaz þeir oc fara siðan igegn þeim. En þa er cavpmen*n* sia sina ovini firir ser. þa verða þeir vel við. lavpa af hestv*m* sinvm oc brigða sverðo*m* oc snva fra*m* spiotz oddom sinvm. meðr þvi at eigi ero scildir til at lifa ser með. þar verðr nv horð orrosta oc man*n*scœð oc eigi long aðr en sa verðr scilnaðr þeiʀ*r*a at ingra*m* oc hans felagar hava sigr oc halda sinvm man*n*vm allom. en eigi sciliaz þeir fyʀ*r* en allir þeir .lx. man*n*a ero fallnir. Taca þeir nv fe þeiʀ*r*a oc vapn oc hesta. *oc* þyckiazt nv hava vel arnat. oc ero catir oc þyckiaz nv meiri men*n* firir ser en aðr oc frægri. Oc þat ætla þeir firir ser at eigi mvno þeir til moz coma viðr þa er

---

þessara[1] manna þott þeir hafi lid mikit[2] og førumm sem tídast ok duge[3] hveʀ sem dreingiligast.[4]

Þa vꜳpnast [Jngram og hans lagsmenn[5] og fara i giegn [þessum monnum.[6] enn kaupmenn [er þeiʀ verda varer vid sina vuini verda vid vel[7] og hreystiligha hlaupa af baki og bregda sverdum snua framm spiótumm[8] enn skiolldu hafua þeir ei ad hlijfua sier med. Nu verdur[9] sa skilnadur þeirra ath Jngram og hans [menn hafua[10] sigur,[11] og ei skiliast[12] þeir fyʀ vid enn[13] þeiʀ hafa drepet þessa[14] lx. manna og tekit allt þeirra fee og wꜳpn og þikkiast nv[15] vel hafua syslad.[16] Nu [eru þeir kꜳter og skipta aullu fee[17] og hyggiast nv vera mýklu meiri [enn ꜳdur og eingia[18] hyggia þeiʀ

[[1] B fara þeirra. [2] B *tilf.* enn vier ei margt manna. [3] B *tilf.* nu. [4] B dreingur er til. [[5] B þeir aller sijdann. [[6] B þeim. [[7] B þa þeir sia fara ad sier sijna ovine, verda þeir vel vid. [8] B kesiu oddumm. [9] B *tilf.* þar snørp orusta og ei skømm, og verdur. [[10] B lagsmenn fa. [11] B *tilf.* og hallda sijnumm monnum ollumm. [12] B skilia. [13] B ad. [14] B alla. [15] B þeir. [16] B arnad. [[17] B skipta þeir feinge sijnum og eru nu kater. [[18] B menn enn firre voru þeir, og ei.

þeim mvn meira ofrefli i vera ivir at stiga en þessir varo þei*m*. Oc kallaz þeir nv mikil vandræði hava af hendi leyst. oc heimir telr sec nv ravstari man*n* en aðr var han*n* oc þar dveliaz þeir langar riðir.

her hefr vp vm bitvrvlf oc þetleif svn hans.

200² (111). Maðr ein*n* heitir Bitvrvlfr i danmarcv a scane ricr maðr firir ser. han*n* bio þar sem nv er kallat tvmma þorp. kona hans heitir oda hon var dottir iarls af saxlandi. þav attv ein*n* svn sa heitir þetleifr. Bitvrvlfr er allra kappa mestr oc berserkia þo at leiti vm alt danaveldi. Svn hans er vngr oc mikill vexti. han*n* er oc eigi orðin*n* i ætt sina vm atferð ne vm aðra kvrteisi firir þvi at meiʀ*r* elscar han*n* steikara hvs at vera i en han*n* vili riða með feðr sino*m* eða iðrottir at nema eða

---

þa munu koma til sín ath þeim see ofurefli vid ath eigha.

A 109 | [Fra Þettleifi.

200ᵃ. Madur er nefndur Bitrulfur.[1] hann er einn rikur bondi[2] j Danmørk j þeim bæ er heiter Tuma þorp[3] ꜵ Skaney. hann ꜵ þa[4] konu er het[5] Oda [hun var[6] dotter jarls af[7] Saxlanndi. þau eiga[8] son er het[9] Þettleifur. Bitrulfur[10] er allra kappa mestur[11] naligha þo ath leiti vmm allt Dana vellde. [Þettleifur var[12] vngur og mikill vexti enn[13] ei er hann þo j ætt sina j[14] athferdi edur giorfuiligleik[15] fyrer þui ath meir elskar hann [ath vera vid[6] steikara hv́s enn[16] jþrotter nema

---

[[1] B Cap. LXII. Nv er þad ad seigia ad eirn madur heiter Bitruulfur. [2] B madur, buándi. [3] *sål.* B; A þorf. [4] B [5] B hejter. [[6] B *mgl.* [7] B a. [8] B *tilf.* ejrn. [9] B hejter. [10] B Biturulfur. [11] B *tilf.* og berserkia. [[12] B sonur hannz er. [13] B og. [14] B ad. [15] B giørfugleik. [16] B *tilf.* hann vilje rijda med fødur síjnumm edur.

hofðingio*m* at þiona. En firir þat hit | sama an*n* U 127 hvarki hano*m* mikit faðir ne moðir oc litt rœkia þav han*n* oc fol | oc sciptingr hyggia þav oc hveʀ*r* Mb 273 an*n*aʀ*r*a at han*n* se. En þo hevir han*n* set hesta riðna oc spioto*m* scotið sverðom scylt oc steini orpit oc margar aðrar iðrottir set frammi hafðar oc mætti han*n* firir þvi nvmit hava ef h*ann* vildi gavm at geva. allir hyggia at han*n* geymi slics ecki. firir þvi at eigi er han*n* mioc braðgœʀ i vprvna sinv*m*. Oc eigi beʀ*r* han*n* kamb i havvð ser oc eigi vill han*n* i baðstofor fara ne lavg þo at gor se. Oc ecki vill han*n* rœkia sic nema liggia i ascv in*n*i i matgerðar hvsvm *oc* laupa með matsveino*m* vti eða stafkarlv*m* nœcviðr.

bitvrvlvi er til veizlv boðit.

201[2] (112). Bitvrvlvi er eitt hvert sin*n*i boðit til veizlo oc cono hans oc allo*m* þei*m* man*n*om sem han*n* vildi meðr ser haft hafa þingat sem

---

edur[1] hofþingium þiona, og[2] fyrer þat sama ann fader hans honum ei mikit edur móder, og litt rækia þau hann og fól hyggia þau hann wera.[3] enn þo hefuer hann[4] sied hesta ridna og sverdum skylmst og spiotum skotid[5] steini vorpit[6] og margar[7] iþrotter framdar. enn [þo hyggia[8] aller ath ei [mun hann gefa ath[9] þui mikinn gaum og ei [lætur hann koma[10] kamb j haufud sier og ei vill hann rækia[11] badstofu edur[12] laugh þott halldinn see.

201[a]. Enn[13] er þat [eitt sinn[14] ath bodit er til veitslu Bitrulfi[15] og hans konu | [16]þar sem heiter B 61

[1] B og. [2] B enn. [3] B sje. [4] B *tilf.* enn. [5] B skilmst og. [6] B varpad. [7] B *tilf.* adrar. [[8] B þad higgia þeir. [[9] B giefe hann. [[10] B ber hann. [11] B rækta. [12] B nie. [13] B Cap. LXIII. Nu. [[14] B einhvoriu sinne. [15] B Biturulfe. [16] B *tilf.* og hanns mønnumm.

heitir vetlan*nz* herað. til vlfs sota svnar. Oc þa er bitvrvlfr byz til þessarar ferðar oc hans men*n* þa verð[1] þetleifr vaʀ*r* við þessa alla ætlan. Nv gerir han*n* i scap ser at vist scal han*n* fara til veizlvn*n*ar með feðr sinv*m*. Oc stendr nv vpp i steicara hvsi *oc* ristir af ser ascv oc strycr hendr sinar *oc* havvð oc gengr in*n* i stofo til moðor sin*n*ar. oc mælti til hen*n*ar. Moðir segir han*n*. mer er sva sagt at þv scalt fara til veizlo. ia sagði hon satt er þat oc. eða hvat vill van nen*na*[1] þin þa hvi spyʀ*r* þv at slicv. han*n* svaraði oc qvazt vilia fara til veizlvn*n*ar með hen*n*i. Þa svaraði hon. hvat mvndir þv fara til veizlo vixlingr þin*n* oc ættleri. oc alla þessa xíj. manoðr lattv i steicara hvsi sva at ec sa þec eigi fyʀ*r* en nv oc aldrigi comtv til frialsra man*n*a a allri þessari rið. Oc ecki villtv vera licr varv*m* frændo*m* oc eigi cœmr þv ivara ferð at sva bvno. þa mælti þetleifr. hvat scylda ec til yðar coma firir þvi at þer kvn*n*vn[1] min litla avvssv hvert sin*n*

[1] *Sål. hdskr.*

Wanlandz[1] herad til Vlfs[2] Sota sonar [enn Bitrulfur byst til þessarar[3] ferdar. ok þess verdur[4] war Þettleifur, þa vill hann fara med fedur sinum. ok nv stendur hann vpp vr[5] steikara hvse og hrister [sina arma[6] og hofud og geingur j stofu til modur sinnar og mællte. Mier er sagt móder ath þu skallt fara til veitslu og[7] wil ek fara med þier. Þa sagde hun, hvi mæler þu slikt huad munntu fara til veitslu er[8] þu ert eitt fól og alla þessa xij manadi lættu i steikarahusi og ei komtu til frialsra manna æ þessi stunndu[9] ei kømur þu j wæra ferd ath suo ordnv.[10] Nu svarar

[1] B Vetlandz. [2] B Ulfa. [[3] B nu býst Biturulfur til þeirrar. [4] B vard. [5] B j. [[6] B af øsku og strijkur hendur sijnar. [7] B enn. [8] B þar. [9] B *tilf.* og ecke villtu vera lijkur þijnum frændumm og. [10] B bunu.

er ec co*m* oc oftaʀ*r* hataðot þer mic en þer hvggaðit. En nv meðr þvi at þv villt leyfa mer at fara þa er vel en ef þv villt eigi at ec fara þa fer ec eigi firir þvi at siðr.

Vm þetleif dansca.

202² (113). Gengr[1] han*n* nv abravt oc vt i scala þar sem faðir hans var. Nv mælir han*n* til faðor sins. Ec vil fara til veizlvn*n*ar með yðr faðir oc faet mer hest oc vapn. þa svaraði Bitvrvlfr. hvat scyldir þv fara til veizlo með dvgandi man*nom* þat er oss scom en | eigi vegr ef þv kœmr *með*[2] U 12 margv*m* hœverscv*m* ricra man*n*a svnvm slict fol sem þv ert. firir þvi at þar er margir men*n* coma saman at veizlo*m*. þa er an*n*at titt vngvm | *drengivm*[3] Mb²7 oc vascvm. en steikia hœns eða ges eða briota ris eða kynda elda en þv kan*n*t þat eina at gera. Enda

[1] *Hdskr. har* Gengngr. [2] *Hdskr. mgl.* með. [3] *Hdskr. mgl.* drengivm.

Þettleifur, med þvi ath þu villt ei leyfa mier[1] med þier ath[2] fara þa er þat vel, enn ef þu [vill ei ath ek fari[3] þa fer ek [þo ei[4] ath sídur. | 202ᵃ. Nu geinngur A 11 hann [j skæla þar er[5] fader hanns. Nu mællte Þettleifur vid fedur sinn. Ek vil fara til þeirrar veítslu er ydur er tilbodit fæ[6] mier hest og væpn. [Nu suarar Bitrulfur[7] huad skilldèr þu fara til weítslu med duganndi monnum. þat er oss skømm enn ei[8] vegur er þu kiemur med morgumm rikra[9] manna sonumm slikt fól sem þv ert. þar[10] er annad tídt [rikra manna sonumm[11] vngum og wøskumm enn ath steikia hænsn[12] edur brióta hrís edur kýnda ellda, enn þu kannt þat eitt ath[13] giera.

[1] B *tilf.* ad lata mig. [2] B *mgl.* [[3] B villt ad eg ei fare. [[4] B ei fyrer þvi. [[5] B efter þetta j burt og j uteskala þar var. [6] B Nu fa þu. [[7] B þa seiger Biturulfur. [8] B einginn. [9] B kurteisra. [10] B fyrer þvi ad þar er marger menn koma saman ad veislu, þa. [[11] B dreingiumm. [12] B giæs og hæsn. [13] B *mgl.*

ertv allolicr orðin*n* varo*m* ættman*n*vm oc þat ætla ec san*n*ast vera hvat sem engi segir þa ætla æc þec aldregi min*n* svn vera. þvi at aðra hafða ec iðn iœscv min*ni* en þv hevir i þin*ni*. þetleifr svaraði. Ecki er mer þat kvn*n*ict hvers svn ec em nema þat eina er mer er sagt af oc þat heyri ec segia flesta alla men*n* þa er vita þyckiaz firir vtan yðr at ec em þin*n* svn þo at ec se eigi vel at man*ni*[1] orðin*n*. En ef þer er noccvr tortrygð a at ec sia þin*n* svn þa spyr þan*n* er gœʀ*r* man vita þar deili a en ec en þat er moðir min. litil forvitni er mer sialvvm at leita mer an*n*ars faðernis en þessa er nv hygg ec at se oc mer er sagt. eigi firir þvi aldrigi væra ec sva fatœcs þorpara svn eða litils firir ser at mec mvndi eigi betr hava rœct til þessa dags en þv. En nv veit ec þat vist ef þv hefðir eigi sva vel leitat mer moðernis sem þv hevir at an*n*aʀ*r*a man*n*a sogn oc af min*n*om stigo*m* tekit en hon er. þa mvnda ec eigi san*n*z af niota meðr þvi at nv dregr þv noccorn grvn a er sva goðz er at vanir sem at hen*n*i er. Oc ef hon ætti noccora frændr til at ganga þa er hævir væri eða dvgr væri i. þa mvndi eigi allvm vel lica slicar sacar giptir sem þv gefr hen*n*i ef osan*n*ar ero sem ec vænti at se. en hon geldr min at. væra ec sva vel man*n*aðr sem nv em ec illa þa mvndv eigi þessar sakar giptir vppi vera. Nv svaraði bitvrvlfr. þegi þv fol þitt oc dragz in*n* i eldhvs oc lig þar i ascv. aldrigi scaltv þat heyra ne engi an*n*aʀ*r*a at ec draga an*n*an grvn til hvsfreyiv min*n*ar en þan*n* ein*n* er goðr er. firir þvi at þess eins er hon af mer verð er nytt er. en þat segi ec at þv ert sciptingr ein*n* en hvarskis occars barn.

[1] *Hdskr. har* man*n*.

þetleifr svarar bitvrvlfi feðr sinvm.

203². Þa svaraði þetleifr. Nær sem faðir min*n* eða moðir cœmr eftir mer þa eigv þav litla fostr lavn yðr vpp at lvca firir þvi at litla rœct have þer a mic lagt oc litin*n* costnað alt til þessa dags. en þv verðr at raða vm heiman for mina leyfa ef þer syniz. en ef þv villt eigi leyfa m*er* at fara með þer oc þyckir yðr scom at mer þa fer ec eigi at siðr *oc* miclv at heldr at þv qviðir mer. | (114). Siðan U 129
gengr han*n* vt igarðin*n* oc tecr hin*n* bezta hest er faðir hans atti með sœðli oc leypr abac oc riðr til eins bonda þar scamt ifra tvmma þorpi sem faðir hans bio bitvrvlfr. Nv biðr han*n* bond-
an*n* | lia ser vapn sin oc bondin*n* verðr við vel oc Mb²75
ler hano*m* slic sem varv en han*n* riðr siðan heim við sva bvit. En þetta hevir verit vm vetr miðian þa er svnð oll hava isað verit alt svðr til ivtlan*nz* sva at ekit er með vagnv*m* tvn fra tvni oc hvern bœ fra aðro*m*. Nv kœmr han*n* heim oc ser nv faðir hans at han*n* mvn fara vilia firir vtan hans leyfi

---

203ª. Nu svarar Þettleifur. [Nu werdur þu[1] ræda hvart þu leyfuer[2] edur ei, [enn fara verd egh ei ath siþur, geingur[3] vt j gardinn og tekur [eirn hest[4] med saudli er fader hans æ og hleypur æ bak og rídur til [bygdar manns fødurs síns bidur hann lia sier skiolld sinn.[5] þetta er wmm midiann wetur og liggia øll sunnd[6] suo ath [ekid er[7] hwert tun fra ødru wmm allt Danawelldi.[8] Enn er hann kiemur heim og [hefuer feingit skiolld[9] þa sier fader hans at hann man[10] fara þott hann [leyfi ei.[11]

---

[1] [B þu verdur ad. [2] B villt lejfa mier. [[3] B þa skal eg fara hvort þier þiker vel edur jlla, og gieck a burt og. [[4] B hinn besta hest. [[5] B einz mannz sa var bigdarmadur Biturulfz. [6] B *tilf.* allt sudur til Jótlandz. [[7] B eckert var med augumm. [8] B *tilf.* og bidur hann lia sier skiølld sinn. [[9] B heinger skiølldinn. [10] B mune ad vijsu. [[11] B legge ei lof til.

oc vilia. oc nv vill han*n* þat ecki meina hanom at sin*n*i. oc vill freista hverso han*n* vill með ser fara er han*n* cœmr til an*n*aʀ*r*a man*n*a oc ser nv at hano*m* man amæli við liggia ef han*n* feʀ*r* neisvlega buin*n* or hans garði oc allir men*n* hans mæla til at vel se við han*n* gort.

Bitvrvlfr fær þetleifi vapn.

204[2]. Faðer hans tecr nv goð vapn oc fær hano*m*. Moðer hans fær hano*m* klæði. Siðan feʀ*r* han*n* ibaðstofo oc þvær ser oc kembir har sitt. en eptir þat klæðir han*n* sec oc vapnar. Oc nv mæla þat allir men*n* er han*n* sia at aldrigi sa þeir vasclegra man*n* en han*n* var. oc sagðv þat allir at eptir vano*m* væri at vascr væri firir þvi at fvllgoð varo tilbrigðin i hvaratveggiv halvu. Nv gengr han*n* til hestz sins *oc* leypr abac hano*m* vel *oc* cvrteislega siðan riðr han*n* með feðr sinv*m* oc mœðr til veizlvn*n*ar.

þetleifr er nv vel sið næmr.

205[2] (115). Þa rið er þeir dveliaz at veizlvn*n*i þa feʀ*r* þettleifr með ser vel oc allv*m* sinv*m* siðv*m*

204[a]. Nu tekur hann [gód klædi og wapn[1] og lætur fa honum.[2] Nu mælltu þat aller er[3] sa ath warla [sæi slikann[4] mann. Nu geinngur hann til sins hests og hleýpur a bak [allhraustlega.

205[a]. Nu fara þeir til weitslunnar og þa stunnd[5] er þeiʀ eru [þar fer Þettleifur med sier og[6] sínumm

---

[[1] B gott sverd og klæde. [2] B *tilf.* þa geingur Þiettleifur til badstofu og kiember sier og þvær, efter þad skiæder hann sig og vopnar. [3] B *tilf.* hann. [[4] B sau þeir vaskare. [[5] B all hæversklega og rijdur nu med fødur sijnumm til veislu, og þa hrijd. [[6] B ad veislunne fer hann ad.

sva sem han*n* hefði oftlega þar verit er vandlift hefði verið. Oc er liðnir erv þrir dagar þa ryfz sv veizla. feʀ*r* nv oda cona bitvrvlfs heim oc allir hans men*n* með hen*n*i. En sialfr han*n* feʀ*r* til an*n*aʀ*r*ar veizlv oc þetleifr svn hans með hano*m*. Nv coma þeir til an*n*aʀ*r*ar veizlo oc dveliaz þar meðan hon stendr. Oc er þeir bvaz heim þaðan þa er aleið þeiʀ*r*a falstr scogr oc er þeir coma inand við scogen*n* þa beʀ*r* sva leið þeiʀ*r*a til at þar verða þeir fra*m* at fara vm scogin*n* hvart er þyckir livft eða leitt. Nv riða þeir fra*m* þa coma þar amot þei*m*. xij. sacmen*n* | Ingra*m* oc hans felagar. U 130

Nv verða þeir við ofrið bitvrvlf*r*[1] *oc* þetleifr.

206[2]. Mælir nv Bitvrvlfr við þetleif svn sin*n*. Nv þœtti mer betr attv værir heima hia moðor

[1] *Hdskr. har* bitvrvlf.

---

hættumm wel sem hann hefdi optliga ath weitslumm weret.[1] Enn er lidner ero íij daghar þa slitu þeiʀ weítslunni. Nu fer heim kona Bitrulfs[2] og aller hans menn enn sialfur hann og son hans fer[3] til annarar veitslu svdur i Falstur[4] enn er þeir koma[5] i nænd skóginumm þa ber[6] suo leid þeirra til ath nu skulu þeir i [skóginn.

Þa er þeiʀ hafua farit litla hríd wmm skoginn koma j mot[7] þeim xii skækmenn Jngram og hans [menn.

206[a]. þa mællti Bitrulfur[8] vid son sinn. Nu þætti mier betur ath þu [hefder heima setid[9] | med módur A 111

[1] B *tilf.* þa er mykell væri vande á. [2] B Biturulfs. [3] B þeir fara. [4] B *tilf.* Nu er þeir hafa þar veislu teked og þeir skulu heim fara, þa er a leid þeirra þesse skógur, er heiter Falsturskogur. [5] B fara. [6] B er. [[7] B skogenumm rijda. Cap. LXIV. Enn er þeir koma j skoginn koma þar a mote. [[8] B fielagar. Nu mællte Biturulfur. [[9] B værer heima.

þin*ni* svn min*n* oc ecki mvnda ec ræðaz firir þessom xíj. þo at ec væra ein*n* saman. en vm hitt em ec ræddr at ec lata þec er þv ert vngr oc einca barn mitt. þa svaraði þetleifr. Fin*n*r þv þat noccot at ec ræðomc þo at ec sia þessa men*n*. nv er hitt mitt rað at hvartveggi occaʀ*r* stigi af sinv*m* hesti oc hvaʀ*r* occaʀ*r* snvi sinv baki til an*n*ars. en ef ec Mb^{2}76 þori eigi | at veria mic þa calla mic aldrigi þin*n* svn. Oc þat mvn þa san*n*azt er þv drott i orð aðr en við fœrim heiman at vist em ec þa ættlæri oc aldrigi fra goðo*m* man*n*om comin*n* ef ec ræðvmc mioc þessa men*n* hversv sem at feʀ*r*. Siðan liop han*n* af hesti sinvm oc baðir þeir oc brigða sverðo*m*.

vm varðhald heimis.

207[2] (116). Heimir hefir vorð haldit ivir Ingram oc hans felagom þan*n* dag oc heim comit oc sagt sinv*m* lax man*n*om. her riða .ij. men*n* oc hava svarta hialma oc neglda saman með storo*m* naglv*m*

þinne. ok ekki munda ek ottast fyrer þessumm xii. þott ek wære einnsamann, enn wmm hitt er ek hræddur B 62 ath þu ert vngur madur | ath egh læti þigh. Nu[1] suarar Þettleifur. finnur þu nokkud ath ek hrædunnst þott[2] ek siæ þessa menn. [nu er þat[3] mitt ʀæd ath hvarttueggi[4] stígi af sínumm [hesti og[5] horfui hvor baki [til annars,[6] og ef ek þori ei ath werria migh fyrer þessum[7] monnumm þa kalla mik alldri þinn son. ok hliop þegar af baki og [bræ sinv sverdi.

207[a]. Nu mælltu skækmenn sin i milli og tekur Heimir fyrst til orda. Her rída þeir ij menn er hafua swarta hialma ok[8] vænnter migh ath [þetta munu

---

[1] B hier, þa. [2] B þo. [[3] B enn þad er. [4] B *tilf.* ockar. [[5] B hestum, enn sijdann. [[6] B ad ødrumm. [7] B þeim. [[8] B bader þeir, og bregda sverdumm, þa mællte Heimer, þar rijda ij menn, þeir hafa biarta hialma og harda, og helldur þickva med stórum nøglumm saman festa, og þad.

oc þat hygg ec at vist mætti fiandin*n* sialfr hava gort þessa hialma. sva ero þeir sterclega gervir. oc vist ero þeir kappar ef þeir ero eigi tignari men*n*. oc þat væntir mic at nv comim ver i fvlla ravn. þa mælti Ingram. hverir mvnv þeir tveir er mer mvn ofrefli i við at eiga oc minv*m* man*n*vm. þar sem ver barv*m* xíj. einir af lx. man*n*a eigi allz firir langv. Fari nv til varir men*n* .v. oc taki vapn þeiʀ*r*a oc clæði oc drepi sialva þa. Nv riða þeir til fim. en þeir feðgarnir veria sec vel oc drengilega. Oc er þeiʀ*r*a viðrscipti allravstlect. En at skilnaði þeiʀ*r*a þa liggia þar eptir davðir þeir fim en bitvrvlfr oc hans svn er þa en*n* ecki saʀ*r* at þvi sin*n*i.

Ingram riðr moti þetleifi oc feðr hans.

208[2]. Ingram ser nv viðrscipti þeiʀ*r*a oc biðr nv alla til fara oc dvga hvern sem ma. oc qveðr nv þo ofsiðla vera. Nv verðr þar horð orrosta oc long. Bitvrvlfr hœggr af miclom ravstleic oc afli til ing-

---

nokkurskonar kempur.[1] þa svarar Jngram. þar skulu til fara fimm wærer menn og [drepa þa enn taka allt þat er þeir hafua fee mætt[2] og sua gera þeiʀ. [enn þeir Bitrulfur[3] verria sigh[4] dreingiligha og er[5] þeirra widskipti allhreystiligt.[6] ok ath skilnadi [liggia þeir fimm[7] daudir enn [þeir Bitrulfur[8] eru ekki særer. 208[a]. [þetta sier nv[9] Jngram og bidur þa til fara [alla og telur þad of seint.[10] Nu verdur þar hord oʀrosta[11] hoggur Bitrulfur af miklu afli [til Jngrams[12] æ hans

---

[[1] B þad sieu nockurzkonar hermenn. [[2] B taka vopn þeirra og fie, og drepa þa sialfa. [[3] B ad þejr fara til, enn Biturulfur og Þiettleifur. [4] B *tilf.* vel og. [5] B eru. [6] B all hraustleg. [[7] B þa liggia þar eftter v. hermenn. [[8] B Biturulfur og Þiettleifur. [[9] B Nu sier. [[10] B og duga nu hvørn ødrumm. [11] B *tilf.* og þo løng. [[12] B og hraustleik til Jngemarz.

rams a hialm hans oc klavf hialmin*n* oc havuðit sva at ser fell hvaʀ*r* lvtr a iorð. en þetleifr drap meðan .ij. men*n*. oc eigi letta þeir fyʀ*r* en allir ero fallnir sacmen*n* nema heimir ein*n* stoð vp. Nv hœggr heimir til bitvrvlfs af miclv afli i hialm hans U 131 sva at þegar fellr bitvrvlfr til iarðar oc | vissi ecki til sin. þetleifr sa at faðir hans er fallin*n*. oc hœgr til heimis af mikilli hermð i hialm hans sva at han*n* fell a kne. Oc þegar spretr han*n* vp aftr oc leypr til hestz sins oc abac hano*m* oc riðr nv sem mest ma han*n* vndan allan þan*n* dag oc er han*n* þvi fegin*n* er han*n* nær livino i þesso sin*ni*. þa sagði han*n* þat sem margir hava siðan san*n*at. at ecki iarn var iam drottinholit sem spori. han*n* gaf hano*m* lif þan*n* dag. sem margvm aðro*m* hevir han*n* gevit.

---

hialm og klauf hann [hialm og hofudit bvkinn og brynniuna suo ath sier[1] fell hwaʀ hlutur æ jørd. ok meþann drap Þettleifur iij menn og ei lietta[2] þeir fyrr enn aller eru fallner[3] skækmenn nema Heimir þa [hio Heimir til Bitrulfs[4] af miklu afli i[5] hans hialm sua ath[6] fell þegar til jardar og wissi ekki[7] manna. Nu sier Þettleifur ath fader hans er fallinn og hoggur til Heimirs af mikilli reidi i[8] hans hialm suo ad Heimir fell æ knie og þegar[9] sprettur hann vpp og rennur[10] til síns hestz og æ bak allra[11] skiótast og ridur sem mest mæ hann[12] allann þann dagh og [vard þui[13] feiginn [er hann þæ líf þessu sinne.[14] þa sagdi hann þat sem [margur hefver[15] siþann sagt ath ekki jarn er [jafndrottinhollt wr afli borit[16] sem sporinn hann gaf honum þa[17] líf og morgumm odrumm[18] ædur og siþann.

[[1] B og høfud og buk, so ad sitt. [2] B liettu. [3] B farner. [[4] B høggur hann til Biturulfs. [5] B a. [6] B *tilf.* Biturulfur. [7] B ej til. [8] B a. [9] B nu. [10] B hleipur. [11] B sem. [12] B *tilf.* undan. [[13] B er hann. [[14] B ad nu þade hann lijfed þetta sinn. [[15] B marger hafa. [[16] B jafngott ur afle bored, og jafn drottne hollt. [17] B þad sinne. [18] B *tilf.* bædi.

En þa er heimir co*m* at a noccoʀ*r*e. þa liop hestr hans rispa sva mikit at han*n* fleygði ivir ana sem kolvi scyti.

Vm vndan reið heimis.

209². | Sva er sagt at mylna var i anni oc geck mylnan. En heimi heyrðiz sva til sem mylnv hiolen leti sva slag slag oc drep drep. Sva þotti heimi sem eftir hano*m* fœri hin*n* gamli bitvrvlfr oc mælti við svn sin*n* þetleif. hogg hogg oc drep. heimir riðr nv vndan bæði dag oc nott oc lettir eigi fyʀ*r* en han*n* co*m* hei*m* i bern. oc sættiz nv við þiðric oc ero nv goðir felagar sem fyʀ*r*. oc vin*n*a morg stor verc. Mb²77

Um bitvrvlf.

210². Bitvrvlfr oc þetleifr toco þar alt fe þeiʀ*r*a oc vapn *oc* fara nv heim við svabvit oc hava un*n*it micla frægð. oc ero heima vm rið. (117). Nv þyckiz þetleifr vera maðr firir ser er han*n* hevir reynt sic i vapna scipti. oc nv er feðr hans oc mœðr mikil

---

| [87. Capitule.[1] A112

209ᵃ. Nu rídur Heimir[2] dagh og nátt og ei lietter hann[3] fyʀr af[4] enn hann kiemur [j Bern[5] og sættist[6] vid Þidrek.[7] 210ᵃ. Nu [taka þeir Bitrulfur allt fee þat er skaakmenn haufdu átt og werdur þetta frægt miøg,[8] ok fara [til weitslu og þadann heim,[9] og eru nu heima vm hríd.

[Nu þikkir[10] Þettleifur vera mikill madur fyrer sier er hann hefuer reynt sigh j waapna skiptumm.

[[1] B *mgl.* [2] B hann sijna leid. [3] B *tilf.* nu. [4] B *mgl.* [[5] B til Bernar. [6] B *tilf.* nu. [7] B *tilf.* kong og eru nu fielagar sem firr. [[8] B tekur Biturulfur og hannz son þad allt fie þeirra og vopn. [[9] B heim vid so buid og hafa feingid mykla fremd. [[10] B Cap. LXV. Nu þikest.

hvggan at hano*m* oc vænta nv at han*n* mvn brigða i beztv æt sina.

Þetleifr krefr ser klæða oc vapna.

211[2]. Þetleifr mælir við moðor sina. Fa vil ec mer lata goð clæði oc tigvrlegan bvnað oc vil ec riða til iarlsens moðorfaðor mins isaxland oc fara at sia siðv an*n*aʀ*r*a man*n*a iokvn*n*v landi oc kan*n*az við frændr mina oc ma þa sia hvart ec em noccoʀ*r* maðr firir mer er ec reyni mic nocq*va*t en*n* meiʀ*r* en nv. Moðir hans segir sva alt scvlv vera sem han*n* vill at se þvilica sagv segir han*n* feðr sinv*m* at han*n* vill bravt fara af landi oc þar til vill han*n* hava stoð af feðr sinv*m* i gvlli oc silfri oc goðom gripvm igoðo*m* vapno*m* oc hestvm oc þat sem hano*m* er sœmilect at hava er han*n* kœmr til an*n*aʀ*r*a dvganda man*n*a. Bitvrvlfr svaraði. Vel ma ec fa þer vapn goð oc hesta oc fe sva mikit sem þv villt haft hafa. en þav rað vil ec raða þer

---

211[a]. og mællti nv vid modur sína fáá[1] mier god klæþi og tiguligħan[2] bunat og[3] wil ek fara ꜵ fund jarls fødur þíns[4] j wtlond wil ek koma[5] ath sia tiþinndi og mꜵ þꜵ siꜵ helldur hueʀ madur ek er fyrer mier ef nokkut reyni egh migh [j vꜵpna skipti[6] enn hun seiger[7] suo vera [skulu sem hann vill.[8] slika søgu seiger hann fedur sínumm [og bidur hann stoda sigh hier til. Nu[9] svarar Bitrulfur, wel mꜵ ek fꜵ þier gód vꜵpn og hesta og sua mikit fee sem þu vill hafua. enn þau rꜵd vil ek þier rꜵda fer[10] þu j wtlond þa mattu

---

[1] B *tilf.* vil eg. [2] B tijginmannlegann. [3] B sijdann. [4] B *tilf.* og. [5] B fara. [[6] B enn meir. [7] B qvad. [[8] B skule er hann beider. [[9] B ad hann vill burt fara af lande, og þar vill hann hafa hannz stoder j gulle og silfre og godum gripumm, vopnum og hestum, og þad er honum er sæmeligt ad hafa. þa. [10] B farer.

ef þv feʀ*r* ivir ivtland. þa mvntv viða coma þa ver þv hœfilatr *oc* eigi mikillatr þat mæliz vel firir. Oc ef þv kœmr sva langt vt ivir sax- | -land sem sa staðr U 132 er er bern heitir oc hittir þv þiðric svn þetmars k*onon*gs. þa ver þv aldrigin sva diarfr at þv beriz við han*n*. ne við hans felaga. ecki mattv standaz hans hin storo hogg. hans hialmr heitir hildigrimr ecki sverð ma a han*n* bita. Sverð hans heitir eckisax þat er allra sverða bazt. hestr hans heitir falka. hann er sva sciotr at þo at þec hendi navðsyn til vndan at riða þa ma han*n* vera þer hvart er han*n* vill nær eða fiaʀ*r*i er han*n* hevir þan*n* hest. Með hano*m* ero margir agætir kappar oc scaltv við engan þeiʀ*r*a etia þer þo at costr væri a. en ec ræð þær at þv farir eigi lengra en til | iarlsins Mb[2]78 moðorfaðor þins oc ver með hano*m* þa rið i saxlandi er þer syniz en siðan far heim hingat *oc* ver her þer mvn her min*n*zt at vasi vera.

Þetleifr skilz v*ið*.

212[2]. Þetleifr segir at sva scal vera sem han*n* biðr. En*n* mælir bitvrvlfr. ef þv scalt riða afvnd

---

rída sua vída ath þu komer i þann stad er Bern heíter og hitter Þidrek son Þettmars kongs þa wertu alldrei suo diarfur ath þu berriest vid hann edur hans feelagha ekki mattu standast hinn storu hanns høgg. [hann æ þat sverd er[1] heitir Ekkisax. þat er allra sverda best. hanns hestur heiter Fælka.[2] hann er suo skiótur ath | þo ath þik halldi[3] naudsyn til [mattu ei B 63 vndann komast.[4] Med honum eru marger kappar og skalltu vid einghann þeirra berriast.[5] 212[a]. Ef þu

---

[[1] B hialmur hannz heiter Hilldegrijmur, eckert sverd ma hann bijta, hannz sverd. [2] B Falke. [3] B hende. [[4] B ad rijda undann, þa má hann vera hvørt er þu villt nærre eda fiærre ef hann hefur þann hest. [5] B *tilf.* og enn mæler hann.

moðorfaðor þins. þa mvntv coma aðr a ein*n* scog er heitir borgar scogr. þar er ein*n* staðr sa er heitir marstein*n*. Oc þar er ein*n* kastali sa er aldrigin sattv iam fagran þinvm avgvm. en engan man*n* mvntv fin*n*a i kastalanv*m*. þar er ein*n* stoll tigvrlega bvin*n*. þar a liggr ein*n* lvðr. þan*n* lvðr scaltv þeyta þa man sciott coma sa er castalan*n* a. en þat er hin*n* goði min*n* felagi. Sigvrðr. ef þv ser hann. þa mattv ken*n*a han*n*. Mikill er han*n* oc gamall hvitr sem dvfa með langv hari oc siðv skeggi. Nv ef þv fin*n*r han*n*. þa seg hano*m* skiott namn þitt oc þins faðor aðr en han*n* verði reiðr þer. oc man han*n* þa vel fagna þer ef þv segir hano*m* hveʀ*r*a man*n*a þv ert. en þo at þv hefðir ein*n* xiȷ́. man*n*a megin. þa værir þv þo eigi fœʀ*r* at beriaz við han*n*. þa svaraði þetleifr. sva scal vera segir han*n* sem þv leggr rað firir mec. Nv

---

fer[1] æ funnd modur fødur þíns þa munntu koma j einn skóg er heiter Borgarwalld,[2] þar er einn stadur er heitir Marsteinn og þar er einn kastali er aunngvann[3] sáttu fegra þínumm augumm.[4] þar er einn stoll veglighur [og æ[5] einn ludur wegligur[6] þann ludur skalltu þeýta. ok þa mun skiott koma til þin sa madur[7] er æ kastalann. enn þat er minn [enn gódi vin[8] Sigurdur ɢrikkur. enn ef þu sier hann þa mattu hann af þui kienna ath hann er mikill madur og nv gamall[9] hvitur sem
113 dúfa[10] med longu skeggi og hæri. | Enn er[11] þu finnur hann nefn þigh skiott og þinn fødur fyrr enn hann verdi þier reídur, og man hann þa wel fagnna þier. enn[7] þo ath þu hafer[12] xij. manna megin þa wæri þier þo ei færi ath berriaz vid hann. Þettleifur kuad suo vera skilldu sem hann bidur.

---

[1] B villt rijda. [2] B Borgvalld. [3] B alldreij. [4] B *tilf.* og einginn madur er j þeim kastala. [[5] B þar a liggur. [6] B værn. [7] B *mgl.* [[8] B gode fielage. [9] B *tilf.* og. [10] *sål.* B; A hæra. [11] B ef. [12] B eirn hefder.

er han*n* albvin*n* ferðar sin*n*ar. þa leiðir faðir hans oc moðir han*n* til hestz sins oc raða hano*m* goð rað oc morg oc biðia han*n* vera mildan oc storgioflan bæði við rika men*n* oc við orika. oc qvaðo han*n* af þvi mvndv verða orðsælan við alla men*n*. Moðir hans fær hano*m* gvllring sin*n* oc sendir hon qveðio jarleno*m* feðr sino*m*. nv skiliaz þav han*n* biðr hana vel lifa oc hon biðr han*n* vel fara. faðer hans leiðir han*n* nocq*vi* lengra oc fær hano*m* .xx. mercr gvllz oc rœðir við han*n* marga lvti oc biðr nv hvaʀ*r* með aðro*m* at vel fariz at oc sciliaz þeir nv feðgarnir.

| Nv fin*n*az þeir Sigvrðr gircr oc þetleifr U 133
danski oc beriaz.

213[2] (118). Nv riðr þetleifr veg sin*n* til þess er han*n* kœmr iþan*n* scog er hano*m* var sagt oc riðr til kastalans oc fin*n*r þar ein*n* lvðr sem faðir hans hafði visat hano*m*. Oc nv setr han*n* lvðren*n* amvn*n* ser oc blæss. oc þa kœmr þar ein*n* maðr.

[88. Capitule.

Nu leida þau fader og móder Þettleif[1] til sins hestz, ok ræda honum morg ræd og gód bídia[2] hann vera milldann og stórgiøfulann[3] bæþi vid rika[4] og vrika [og kuadu hann af þvi winsælann[5] og bidia hann wel[6] fara.

[Wmm funnd Þettleifs og Sigurdar.[7]

213[a]. Nu ridur hann leid sína þar til er hann kiemur[8] i skóginn sem honum var tilvisat,[9] og ridur til kastalans og finnur þar einn lvdur er honum var sagt og bless [j. ok litlu siþaʀ kemur þar sæ madur

[[1] B Nu er hann var buinn sinnar ferdar, þa leider fader hannz og moder hann. [2] B bædi bidia þaug. [3] *sål.* B; A storgerfvann. [4] B *tilf.* menn. [[5] B *mgl.* [6] B nu vel ad. [[7] B Cap. LXVI. [8] B kom. [9] B vijsat.

oc sa riðr ein*vm* alpan*n*dir oc var með hin*vm* sama hætti oc faðir hans sagði hano*m* at Sigvrðr mvndi væra. Oc nv er þeir fin*n*az þa spyRr Sigvrð[1] hveRr sa maðr væri er lvðr hans hafði tekit at oleyfi hans oc blasit. han*n* svaraði. ec heiti vildimælricr. þa mælti Sigvrðr. mer þœtti þat vænlegazt ef ec skylda geta til

[1] *Sål. hdskr.*

---

aa[1] einumm fíl [og var med[2] sama hætti og[3] fader hans [hafdi honum sagt ath[4] Sigurdur munnde vera. Enn er þeiR finnast þa friettir Sigurdur hveR saa madur være er lwdur hans hafdi[5] tekit ad vleífi[6] edur hvert skal hann fara edur hvert hans eyrinndi þangat er fyrer[7] þvi hann fer[8] einnsamann þar er ei þora[9] marger menn. Þettleifur sagdi ek heiti Hilldimel. ek skal rída til þess er ek finn þann mann er þori ath berriast vid migh. enn fyrer skommu reid ek þaþann er ek sa blodugt[10] sverd og brottna hialma og goda dreingi steypast aa jordina[11], enn þui reid ek hingad ath mier er[12] sagt ath þier kunnit [myked af riddaraskap[13] ef ei være[14] þier suo gamler edur[15] ørvasa ath þier þorid ei ath berriast. þa svarar Sigurdur.[16] hvart ertu suo mikill hreysti madur [sem þu lætur[17] edur ertu fól [huer ertu edur[18] huer kunne þier seigia ath egh þyrda[19] ei sverdi ath bregda edur[20] hogg þola. og þat veit[21] Gud med mier ath meþann ek maa riettur stannda
A 114 aa [mína baada[22] fætur | ok miner fótlegger vallda býkinum ath ek [hyggur giarnan skulu enn nokkur[23] wnngur madur skal bióda mier og[24] mundi mier þikkia vænst[25]

[[1] B hann þegar i enn ei myklu efter sier hann eirn mann sa rijdur. [[2] B sa var. [3] B er. [[4] B sagde. [5] B hefde. [6] B *tilf.* hannz. [7] B edur. [8] B *tilf.* þangad. [9] B *tilf.* ad rijda. [10] B blodug. [11] B jørd ofann. [12] B var. [[13] *sål.* B; A *mgl.* [14] B eru. [15] B og. [16] B *tilf.* gamle. [[17] B *mgl.* [[18] B eitt. [19] B kinna. [20] B *tilf.* skillde ad hallda edur beriast, edur. [21] B vite. [[22] B badar. [[23] B skal fegnare beriast, enn hvor. [24] B einvijge. [25] B *tilf.* ef eg skillda tilgieta.

at þv mvnðir vera svn bitvrvlfs iarls af tvmma þorpi. oc ef sva er þa seg mer satt til. þa svaraði þetleifr. ecki kan*n* ec þan*n* | man*n* er þv segir þar ifra. Mb^{2}79

Þa lavpa þeir saman oc beriaz oc er þeir hava lengi bariz oc mioc snarplega þa hvilaz þeir firir þvi at Sigvrðr mœðiz þvi at han*n* er gamall maðr. Oc en*n* mælti Sigvrðr. ef þv ert svn bitvrvlfs þa seg mer oc havv*m* við þa œfret lengi barz. þa mælti þetleifr. langv hafða ec þat sagt ef ec væra sa maðr er þv segir þar ifra oc engi veit ec deili ahano*m*. oc en*n* meiʀ*r* vil ec freista occoʀ*r*a vapna oc sva hvaʀ*r* occaʀ*r* sigr scal af aðro*m* bera aðr en við scilimc. Nv taca þeir til vapna sin*n*a oc beriaz nv allra diarflegazt oc hvargi þeiʀ*r*a ma af aðro*m* bera sigr. Oc eigi letta þeir sinv viðrscipti

---

ath þu [værir son Bitrulfs[1] af Tumaþorpi. enn ef sua er segh[2] mier satt. Nu svarar Þettleifur. ekki kann[3] egh þann mann er [þar seger þu[4] fræ. þa hlaupa þeiʀ af hestumm sínum og ganga samann og berriast.

Enn nv er þeir hafua barist [langa hrid alldiarfligha[5] þa hvilast þeir fyrer þui ath Sigurdur mædist[6] er hann var gamall madur, og enn mællte hann til Þettleifs Segh mier[7] satt ef þu ert Þettleifur son Bitrulfs[8] og hofumm vid[9] fulleingi barist. Þettleifur svarar[10] longu hefda ek sagt þier[11] ef ek være sa madur þviat[12] eingi deili veit egh æ honum.[13] og enn vil ek meir | freista okkara væpna og sua hvar [af ødrumm ber.[14] B 64

Nu taka þeir enn ath berriast allra diarfligast og hvargi þeirra mæ fæ sigur[15] og ei lietta þeir sinum [leik

---

[[1] B munder vera son Biturulfs. [2] B þa seg þu. [3] B kienne. [[4] B þu seiger. [[5] B langar hrijder allsnarplega. [6] B mæddist. [7] B *tilf.* nu. [8] B Biturulfz. [9] B *tilf.* þa. [10] B *tilf.* þa fyrer. [11] B *tilf.* þad. [12] B er þu seiger. [13] B þeim manne. [[14] B ockar skal af ødrum bera. [15] B *tilf.* a ødrumm.

fyʀ*r* en sol er ivestri. þa mælir Sigvrðr. nv scvlvm við hætta at sin*n*i þessvm leic eigi vil ec beriaz vm nætr. heim scaltv nv fara með mer oc vera gestr min*n* þessa nott en a morgon at œrno*m* degi þa scvlvm vit her coma oc sva skiliaz at aðro kveldi at eigi scaltv oftaʀ*r* mer bioða einvigi. Oc U 134 þetleifr segir at sva scal vera sem han*n* | vill at se. En her til ganga þessir lvtir er Sigvrðr mælir sva at han*n* var þa moðr oc fengit hevir han*n* eitt sar. oc nv kœmr hano*m* i hvg at heima liggr sigrstein*n* hans. (119). Nv lavpa þeir a hesta sina oc riða nv til heimilis Sigvrðar. þar fin*n*a þeir eitt hvs grafit i iorð niðr en vt amot þeim gengo tvær conor an*n*vr er kona Sigvrðar en an*n*vr er dottir þeiʀ*r*a. hon dottir Sigurðar er sva styrc at fair karlmen*n* ero aflvgri en hon er. Nv ser hon at

---

ædur sól er[1] j vestri. Nu mællte Sigurdur Vid skulumm[2] hætta ath sinne [þessu vidskipti þviat[3] ei vil ek berriast wmm nætur. heim skalltu fara med mier og vera minn gestur þessa nótt. enn ath morni ath ærnumm deigi skulu vid her koma og suo skiliast[4] ath [þu skallt[5] ei optar bioda mier[6] einvíge. Þettleifur kuad suo vera skilldu.[7] enn [þui mæler Sigurdur þetta[8] ath hann er[9] módur og feingit hefver hann eitt sær ok nv kiemur[10] honum j hugh ath heima liggur hans sigursteinn. ok nv hlaupa þeir æ sina hesta og rida [heim til kastalans.[11] A moti þeim gánnga ij konur. onnur er kona Sigurdar [enn ønnur[12] dótter þeirra[13] Gunnhilldur. hun er[14] suo sterk ath [nær eingi karlmadur

---

[[1] B vidskiptumm firr enn sol var. [2] B *tilf.* nu. [[3] B þessum leik. [4] B *tilf.* annad kvølld. [[5] B þa skalltu. [6] B *mgl.* [7] B skillde. [[8] B til þess bera þesser hluter, er Sigurdur mæler so. [9] B *tilf.* þa. [10] B kom. [[11] B til heimilis Sigurdar. þar finna þeir eitt hus grafed i jørd nidur. [[12] *sål.* B; A og. [13] B *tilf.* er heiter. [14] B var.

ein*n* maðr fylgir feðr hen*n*ar. Nv þycciz hon vist vita at sa maðr mvn att hava vapna scipti við han*n*.

dott*ir* Sigvrðar ræðr til þetleifs.

214^2. Grvnar hana nv at faðir hen*n*ar mvn farit hava osigr firir þvi at hon ser mioc lifðir hans skeindar. Oc er þeir hava stigit af hestvm sinv*m* þa gripr hon baðom handom til þetleifs sva fast at hon fellir han*n* þegar til iarðar oc lystr neva sinvm a hals hano*m* sva hart at hon hygr at isvndr scal ganga halsbeinit. Nv er þetta hevir at borizt þa þyckir þettleifi vera at mikil scom er ein cona scal hava feldan han*n* til iarðar oc veitt hano*m* þvi lica scom oc svivirðing. oc nv tecr han*n* hendi sin*n*i an*n*arri vm armleg hen*n*ar en an*n*aʀ*r*i vm hen*n*ar barka sva fast at vatn flygr vt vm bæði hen*n*ar avgo. oc sva fast kreistir han*n* hondina at

---

stódst henni.[1] Enn er hun sier ath einn madur fylger fødur hennar þikkist hun vita ath þeir munu[2] barist hafua. 214^a. og grunar hana ath fader hennar muni farit[3] hafa vsigur. ok er þeir hafa af baki stigit grijpur hun þegar til Þettleifs sua fast ath þegar fellur hann til | jardar og lystur sinumm hnefua[4] a hans høfut[5] A 115
sua ath hun[6] hyggur ath brotna skal [hausinn. Nu[7] þikkir Þettleifi[8] mikil skomm er ein kona skal hafua fellt hann. ok nv tekur hann sinne[9] hendi vmm [hals hennar og barka sua fast ath watn flytur vmm bædi augu.[10] enn annare hennde [tekur hann hennar arm suo

[[1] B eingenn karlmadur er henne sterckare. [2] B mune. [3] B feingit. [4] B hnefumm. [5] B hals. [6] *sål.* B; A hann. [[7] B halsinn. Enn er þetta hefur ad borist. [8] B *tilf.* vera. [9] B annare. [[10] B hennar barka, so ad watn flygur af hennar badum augumm.

Mb[2]80 bloð stocc | vndan hveri*om* nagli. Nv kallar hon oc biðr han*n* gefa ser grið. oc segir at hon vill sættaz við han*n*. þetleifr ser nv at þat er engi hans fremð at drepa eina cono þo at hon have braðlega til hans gort en þat fin*n*r han*n* at vist ma han*n* gera illan lvt hen*n*ar ef han*n* vill. oc lata þav nv hvart hendr af aðro. oc ganga in*n* oll saman. oc ero þar hvs vel bvin með goðom klæðrnaði. nv er hano*m* veittr goðr beini þa nott. Oc nv drecca þeir gott vin en dottir sigvrðar þionar. oc skenkir vel oc kvrteislega. frið var hon a sionv*m* a allavega eigi siðr en styrc.

Nv tecr bliðcaz scap dott*ur* sigvrðar við þetleif.

215[2]. Hon ser iamnan bliðlega til þetleifs oc fin*n*r han*n* þat gœrla. en þa er hon fær hano*m* scalena. þa tecr han*n* alt saman oc fingr hen*n*ar oc kreistir littat. Oc hon fin*n*r þetta gœrla. oc þa

---

fast[1] ath blód støkkur vndann [hvoriumm nagli.[2] þa kallar hun og bad hann fa sier grid og will nv[3] sættast. ok nv standa þau vpp bæþi og gannga[4] jnn oll samann og eru þar hvs vel [gior.

89. Capitule.[5]

Honumm er þar nv gódur beini [giør drekkur hann þar nv gott wín wmm allt kvelldit.[6] enn dotter bonda þionar [honum. 215[a]. og[7] sier hun iafnann blidligha til Þettleifs. enn[8] er hun gekk og skeinker[9] honum stígur[10] hann lietligha[11] sinum fæti a hennar

---

[[1] B tok hann um arm henne, so. [[2] B hvørre nøgl. [3] B hun. [4] B *tilf.* þau. [[5] B buenn med godumm klædumm. [[6] B veittur, og drecka þeir allt þad kvølld gott wijn. [[7] B þeim og birlar, og nu. [8] B *tilf.* er hann fann þad, þa. [9] B skeinkte. [10] B steig. [11] B blijdlega.

er hon skenkir hano*m* an*n*at sin*n*i þa stigr hon afot hano*m*. Nv fellr hvarotveggia þeiʀ*r*a goðr hvgr til an*n*ars oc þetta vitv þav tvav ein með ser. Nv ganga | þeir at sialfri nott comandi til sœms. U 135
Sigvrðr oc þetleifr. oc hevir þetleifr goðan vmbvnað þa nott. oc sofnar han*n* þegar kœmr i reckivna.

Nv vill dottir Sigvrðar gera sætt.

216² (120). En þa er var mið nott kœmr þar til þetleifs dottir Sigvrðar oc stigr þegar i reckio hia hano*m*. Oc han*n* vacnar við oc gefr hen*n*i rvm hia ser. lioðlega sva. her gengr dottvr Sigvrðar engi lvtr annaʀ*r* til en hon vill gera orvgga sætt a millvm þeiʀ*r*a oc þyckiz hon gort hava braðlega til þetleifs vm kveldit oc veit hon at hano*m* man mislika ef sva bvit stendr oc veit hon at sa verðr at bœta er fyʀ*r*i bravt. ef eigi er allmikill mvn afgerðan*n*a. En bœta með hverio þa. þat mvnv þeir hyggia er heyra sagvna oc nær sitia oc flestv vilia aferlegra veg snva at hon mvndi sialva sec fram bioða. Nei þat for sva fiaʀ*r*i til þess gecc hon þangat at skemta hano*m* með fagro*m* dœmi sago*m* oc aðro*m* kvrteislego*m* rœðom. þeim er hon kvn*n*i betr en flestar meyiar aðrar. oc hitt at hon vissi at min*n*r sottv flœr tva men*n* saman i reckiv en ein*n* saman. Nv hava þav talazc við marga lvti

---

fót. og annat sinn[1] gerir hun [þuilikt mark[2] honum. og nv fellur hvarutueggia godur vili[3] til annars. Nu ganga þeiʀ til svefns og hefuer Þettleifur godann wmmbúnad. 216ᵃ. ok er kom[4] mídnott þa kemur[5] til hans dotter Sigurdar og stigur[6] i ʀekkiuna hia honum, þa talast þau vid og sagdi nv[7] hvart ødru marga luti[8] þa

---

[1] B *tilf.* er hun skeinker. [[2] B þvilijka bending. [3] B hugur. [4] B var. [5] B kom. [6] B stie upp. [7] B *mgl.* [8] B *tilf.* alla.

sin a· millv*m* oc segir nv hvart aðro þat er vita fysir oc hevir ho*n* nv lægt með viti vandræði sin. siolf hevir hon þvi sett oc engan an*n*an til beðit með ser nema þav tvav hava þessari oro allri *sett*[1] sin amilli opt verðr oc xij· man*n*a domr rofin*n* en þessi mvn eigi verða rovin*n* man hon oc slict alt hava i set þvi at hon var bæði vitr oc divpraðog[2] . . .

[1] *Hdskr. mgl.* sett. [2] *Her mangler et blad i* Mb².

---

er vita fýsir. Nu er hun veit[1] ath hann er sonur Bitrulfs stigur hun framm vr rekkiunni og geingur þar til ath[2] fader hennar[3] svaf fast er hann var víndrukkinn og tok nv[4] af hans hælsi[5] sigursteininn [fyrer þui ath[6] hann hafde tekit þegar[7] vmm kvelldit er hann kom heím. Nu fer hun aptur til rekkiunnar og fær honum steininn og liggia þau þar[8] naligha til daghs.[9]

Enn[10] er lysa tekur[11] standa þeir vpp og skemta sier og[12] syner Sigurdur honum allar sinar gersimar. enn er lídandi woru dagmæl gannga þeir til [matar. epter þat[13] taka þeir sina hesta[14] og skulu nv[15] reyna med sier ath fullu. Nu koma þeir til kastalanns og
A 116 stíga af | hestumm sínumm gannga samann og berriast leinngi[16] allhraustlega ok ædur enn lietti[17] verdur Sigurdur módur og feingit hefuer hann[18] iij. sár. ok nv gefur hann vpp sitt sverd og vill[19] eigi leingur berriast. þvi tekur Þettleifur vel [og gannga til hesta sinna
B 65 þa[20] sagde Þettleifur honum | nafn sitt og ætt. Nu verdur Sigurdur þessu feiginn og tekur vid honum wel

[1] B verdur þess vør. [2] B *mgl.* [3] B *tilf.* var og. [4] B *mgl.* [5] B punge. [[6] B þvi. [7] B hann adur. [8] B *tilf.* samann bæde. [9] B *tilf.* enn hvat þar fleira giordest, meiga aller vita. [10] B Nu. [11] B tok. [12] B *mgl.* [[13] B matborda, enn er þeir eru metter. [14] B *tilf.* og sijn vopn. [15] B þeir. [16] B Nu beriast þeir langa hrijd. [17] B lietter, þa. [18] B *tilf.* nu. [19] B *tilf.* nu. [[20] B Nu geingur hvørutvegge tll sijns hests, og adur þeir stijga a bak.

(121) . . . | meira ravstleic en ec kvn*n*a fra at segia oc haf þoc firir dottir at þv villt samþyckiaz goðo raði oc lita minv*m* raðo*m*. oc þar til vil ec hava handsal þitt at þetta haldiz af þin*n*i hendi. hon svaraði. halda mvn ec min orð varaztv at þit haldit sva alla lvti er þit mælit oc tecr hon nv i hond feðr sino*m*. Nv gengr Sigvrðr oc segir þetleivi oll hen*n*ar orð oc at hon vill þecciaz raðoneyti við han*n*. þetleifr svaraði. havið þocc firir yðra syslo oc yðart sœmilect boð vel havi þer minv mali aleiðis comit við hana iamovænt sem var. oc giarna vil ec þetta boð þiggia oc kvn*n*a yðr micla avvssv firir. en nv vil ec riða svðr at hitta jarlin*n* moðor faðor min*n* fyrst allra raða en þa er ec vændi heim þaðan þa kœm ec her með þvi moti at þa hevi ec dottvr þina heim með mer. Sigvrðr svaraði. alt vil ec eftir þvi sem þv villt oc vil ec at þv farir sem fyrst oc comir þvi fyʀ*r* aptr. Mb² 81; U 136,21

þetleifr danski riðr nv abrot fra Sigvrðar.

217². Pa riðr þetleifr abravt en Sigvrðr fær hano*m* .x. mercr gvllz en aðr hafði han*n* .xx. mercr

---

og rida nv heim[1] bæder. Nv mællti Sigurdur longu[2] bad ek þess er nv er framm komit ath son Bitrulfs kæmi til mín. ok vil ek gefa þier dottur mína ef þu villt þiggia. [hann seigist fyrst vilia finna[3] jarl módur fødr sinn og nv dvelst hann þar [nokkura dagha. 217[a]. siþann rídur hann burt þegar hann er buinn og fær Sigurdur honum x[4] merkur gulls. enn ædur hafde hann heimann[5] xx. merkur gulls.[6]

---

[1] B afttur til jardhusins. [2] B laungumm. [[3] B Þiettleifur þackar honum vel bod sitt, en þo vill hann first fara ad hitta. [[4] B nockrar nætur og skiemter sier vid dotter(!) Sigurdar og er hann er ad þvi buinn sem hann lyster, þa rijdur hann j burtu, og tekur þar af sier xij. [5] B *tilf.* haftt. [6] B *mgl.*

gvllz. hverfr nv Sigvrðr til hans aðr en þeir skilizc en dottir hans sialdnaʀ*r* en hon vildi firir þvi at af malv*m* verða men*n* kvn*n*ir. sva var hen*n*i oc við
U 137 han*n*. (122). | feʀ*r* nv þetleifr veg sin*n* oc riðr þingat sem han*n* hevir ætlat langar leiðir bygðir oc obygðir. Nv er han*n* co*m* svðr i saxland þa mœtir han*n* man*n*i a veg sinv*m*. han*n* fagnar þeim man*n*i oc spyʀ*r* hvaʀ*r* an*n*an tiðenda eða hvert fara scal. En maðren*n* sagði at han*n* com svn*n*an af amlvnga landi oc scal fara norðr i hvna land. þa m*œ*l*t*i þetleifr. hevir þv heyrðan nemndan þan*n* man*n* er þiðricr heitir svnr þetmars k*o*n*o*ngs af bern. eða veiztv noccor deili a hvat man*n*a han*n* er. eða hvart han*n* er nv heima ibern eða eigi.

her spyrr þettleifr til þiðrics.

218^{2}. Maðrin*n* svarar hano*m*. kan*n* ec þiðric kon*on*gs svn af bern oc allir men*n* mvnv heyrt hava

---

[Frá Þettleifi Danska.[1]

Nu rídur [hann sem allra[2] mest maa hann wmm[3] bygder ok vbýgder og[4] hann kiemur i Saxlannd [og hitter[5] þar einn mann er [hiet Godzsvin[6] og spyr hvor annann[7] huert fara skal[8] edur huaþann [kiæmi. Godzsvin[9] svarar ath hann er[10] kominn sunnann vr[11] Aumlunnga lanndi og skal fara nordur i Hunalannd. þa svarar Þettleifur. [kanntu nokkut[12] þann mann er heíter Þidrek af Bern edur veitstu huad manna hann er edur hvart hann er heima j Bern.[13] 218^{2}. Nu svarar [Godzsvin. kann[14] ek Þidrek af Bern er aller menn j werolldu hafua heyrt

---

[[1] B Cap. LXVIII(!). [[2] *sål. rettet;* A sem hann allra; B hann sem. [3] B langar leider. [4] B Nu er. [[5] B hitter hann. [[6] B heiter Gáistunn. [7] B *tilf.* ad nafne, og so. [8] B skule. [[9] B kominn er. Gaistsunn. [10] B sie. [11] B af. [[12] B heirder þu nefndann. [13] B borg sinne. [[14] B Gaistsunn. kienne.

hann nefndan oc veit ec at hann er ivir maðr allra manna at reysti. oc at drengscap. oc at mildi oc bliðlæti oc þo grimr ovinvm sinvm. hann mvn nv eigi heima vera. hann er riðinn til veizlv iromaborgar til ærminrics konongs frænda sins. þa mælti þetleifr kanntv noccora leið at segia mer þa er sva væri scom at ec kœma fyrr afvnd þiðrics konongs svnar en hann kœmi til romaborgar. Maðrinn svaraði er sa vegrinn er skemri er með þvi at þiðricr ferr varla alt hit beinsta svðr til romaborgar. mer var sva sagt at hann scyldi eiga afvic noccot avstr til hafs i fenedi oc dveliaz þar noccora sva daga aðr | en hann riði svðr. En er þv Mb²82
kœmr svðr itrentvdala miðia til trentar sialfrar þa vicþv af þeim vegenvm er til bernar sialfrar liggr oc rið avstr vm scarðit sem þv mvnt sia firir þer opit. oc spyr aðr vandlega vegarens i trent oc þa er þv kœmr avstr til sioarens þa mvn hvert barn kvnna at segia þer satt til hvar þiðricr er. nv kann ec eigi giœrr þer til hans at segia. þetleifr gefr hanom fingr gvll sitt oc lavnaði hanom sva sin orð. Nv sciliaz þeir oc ferr nv hvarr sinn veg.

---

nefndann. ok[1] hann er ifirmadur allra manna ath hreysti [og dreingskap og er hann[2] þo grimmur vvinumm sínumm. hann mun nv ei heima vera þviat[3] hann er riddinn til[4] Roma borgar til Erminreks kongs. þa svarar Þettleífur. Kanntu nokkura[5] þa leíd er ek mætti[6] fyrr [koma æ funnd Þidreks[7] enn hann kiæmi[8] til Roma borgar. Godzsvin[9] svarar [Sa wegur er[10] miklu er skemri [og liggur sa inn vmm Trentudali.[11] ok ædur þeir skiliast gefur Þettleifur [honum mikit[12] fingur gull.

---

[1] B *tilf.* veit eg ad. [[2] B dreingskap og abli millde og lijtelæte og er. [3] B *mgl.* [4] B *tilf.* veislu til. [5] B nockud seigia mier. [6] B kunne. [[7] B finna Þidrek. [8] B kome. [9] B Gaistsunn. [[10] B er sa vegur þar til sem. [[11] B *mgl.* [[12] B Gaistsunn.

Ærminricr k*onon*gr lætr bva veizlv.

219² (123). Erminricr k*onon*gr ˚hevir gort
U 138 veizlv micla oc rika | oc til byðr han*n* viða rikis man*n*vm konongo*m* oc iarlv*m* hertogo*m* oc greivóm oc barvnv*m* oc allzconar hofðingiv*m*. þar til hevir han*n* boðit þiðric af bærn oc hans man*n*vm. Nv veit þetleifr at han*n* mvn eigi hitta þiðric heima. En þa er han*n* kœmr þar sem vegirnir skiliaz oc ligr nv an*n*aʀ*r* vegrin*n* til iarlsins moðor faðvr hans en annaʀ*r* liggr svðr vm fiall. Nv heldr han*n* hesti sinv*m* a gatna moti oc ihvgar með ser hvarn veg er han*n* scal riða oc mæliz við ein*n* saman. Meiri forvitni er mer a þiðriki a bærn oc a hans felagv*m* en mer er amoðorfeðr minv*m* afgamlv*m*. Endă mætti ec þo han*n* fin*n*a at ec fin*n*a þiðric fyʀi.

her fin*n*r þetleifr herra þiðric.

220². Lystr han*n* nv hest sin*n* sporo*m* oc riðr sva svðr idalana tvn fra tvni allan veg sem hano*m* var visaðr oc er han*n* þar enga nott aðra sem aðr hevir han*n* verit. han*n* kœmr vm siðir til kastala noccors oc þar fin*n*r han*n* þiðric af bærn oc viðga oc heimi. hava þeir tekit ser gisting ihvsvm þess man*n*z er heitir [*ak*i amlvngatravsti.[1] han*n* er broðir

[[1] *Hdskr. har* iamlvngatravsti.

A 117 219ª. | Ok[1] nv kiemur Þettleifur[2] þar sem leider skiliast. liggur annar vegur til jarls módur fødur hans enn annar sv́dur wmm [fiall og[3] vender hann þann veg [og kiemur til þeirrar borgar[4] er heíter Fritila[5] og þar finnur hann Þidrek af Bern [og Widga[6] og Heimir.[7] hafa þeir tekid gisting og weitslo i hvsumm þess manns er heiter Aki Orlungatrausti.[8] hann er bróder

[1] B enn. [2] B hann. [[3] B fialled, nu. [[4] B er þar til helldur. [5] B Fritula borg. [[6] B Wirga. [7] B *tilf.* og. [8] B Aulldungatrauste.

erminrik k*o*n*o*ngs sa*m*mœðra oc þetmars k*o*n*o*ngs af gaum. þessi staðr heitir fritila borg. (124). Nv tecr þetleifr ser herbyrgi i þeim samv hvsvm sem þiðrecr var oc hans felagar. Nv spyʀ þiðric[1] hvert nafn hans se eða hvaðan han*n* co*m*. han*n* svaraði. Ec heiti ę̨lminricr. faðir min*n* heitir soti af vetlan*nz* heraði i danmarkv. þa spyʀ*r* þiðricr. hvert scaltv fara er þv comt sva langan veg hingat. Nv segir þetleifr. Ec rið þar til er ec fin*n* þan*n* tigvrlegan hofðingia er þeckiaz vill mina þionastv hesta hans at gæta eða vapna eða þarf han*n* eins man*nz* gengi þess er noccot ma firir ser þo at eigi se mikit oc frett hevi ec til eins hofðingia er kallaðr er þiðricr af bærn. Mætta ec han*n* fin*na* þa vilda ec hano*m* veita mina þionastv ef han*n* vill við taca. en nv vil ec yðr spyria hvaðan þer comvð eða hver

---

[1] *Sål. hdskr.*

Erminreks kongs og Þettmars.[1] 220[a]. ok i þessumm sama by [gijster Þettleifur.[2] Nu spyr Þidrek hvort nafn hans er edur huadann hann kom. hann svarar Nafn mitt er Æmelrik[3] fader minn er[4] Sóti af Westlanndz herudumm[5] af Danmørk. Nu[6] spyr Þidrek huert skalltu fara er þu komt[7] suo langann vegh ath.[8] Nv[9] svarar Þettleifur ek rídur þar til er[10] egh finn þann tígulighann [mann er ek fer ath leíta og[11] þekkiast vill mína þíónostu. hestz hans ath giæta edur waapna [edur þarf hann eins manns geingi þess er maa nokkut fyrer sier. ok[12] til hefuer ek friett eins hofþingia er heiter[13] Þidrek af Bern mætta egh hann finna[14] villda egh giarna[15] honum veita mina þionosto ef hann villdi vidtaka. enn nv vil ek ydur spyria [hver er ydur

---

[1] B *tilf.* kongs fødur Þidreks. [[2] B tekur Þiettleifur gisting. [3] B Enielrik. [4] B hiet. [5] B hierade. [6] B þa. [7] B ert. [8] B *tilf.* komenn. [9] B þa. [10] B *mgl.* [[11] B høfdingia er. [[12] B *mgl.* [13] B kalladur er. [14] B *tilf.* þa. [15] B *mgl.*

Ib²83 ero nomn yðor. | eða hverr er yðarr hofðingi. eða hvert scvlv þer heðan vænda. oc eigi vilda ec at þer firir kvn*n*it mec orðan*n*a þo at ec spyria ofroðlega firir þvi at ec em vtlen*n*zcr maðr oc aldrigi fyr*r*i sva langt fra mino heimili comin*n* fyr*r* sem nv oc
139 set aldrigi an*n*ar*ra*[1] man*n*a | siðv.

Viðga svaraði þetleifi.

221². Viðga svaraði. ecki mvn þat illa virt firir þer þo at þv spyrir slicra lvta. Nv hevir þer vel til borit goðr maðr ef þv vildir fin*n*a þiðric k*on*-*on*gs svn af bærn oc hano*m* *þiona*[2] firir þvi at her mattv nv han*n* sia þiðric af bern oc með hanom þan*n* man*n* er heitir heimir. Oc en*n* ero her fleiri men*n* dvgandi með hano*m* þo at þen*n*a nemna ec fyrst oc væntir mic at þiðricr k*on*o*n*gs svn mvn

[1] *Hdskr. har* annar*r*. [2] *Hdskr. mgl.* þiona.

---

nøfn[1] edur huadann komi[2] þier edur hvert skulu þier heþann wennda og ei [vænti ek ath þier fyrerkunnit[3] migh þott ek spyrie vfródligha fyrer þui ath ek er vtlenndur madur og langt kominn fra mínu heimili.[4]

[Frá Þidrek af Bern.[5]

221ᵃ. Nu svarar Þidrek [af Bern.[6] Ei skal [illa vid verda þott[7] þu spyrier [þuilikra hluta.[8] Nu hefuer[9] wel tilborit ef þv villt finna Þidrek af Bern og honum þióna[10] þviat her matto hann[11] siá og med honumm [Widga og[12] Heimir og wænter mik ath Þidrek [man

[[1] B hvørt er nafn ydar. [2] B komu. [[3] B villda eg þier kijmed. [4] B *tilf.* enn hier til hefe eg alldrei so langt heiman geinget sem nu em ek kominn. [[5] B *mgl.* [[6] B *mgl.* [[7] B þad jlla virda þo. [[8] B slijkra orda. [9] B *tilf.* hier. [10] B *tilf.* ad fyrer. [11] B Þidrek af Bern. [[12] B þann mann er heiter Wirga, annar.

þat ecki illa virða firir þer at þv vilir heldr hano*m* þiona en aðro*m* tignv*m* man*n*v*m*.

þetleifr byðr þiðrici þionastv sina.

222[2]. Þettleifr stendr vpp oc gengr fir*ir* þiðric. Heill heʀ*r*a segir han*n*. fegin*n* em ec þvi at ec þyrfta eigi lengra eftir þer at fara. oc ec matta yðr her fin*n*a. Nv vil ec bioða yðr mina þionastv oc þinv*m* man*n*vm. þiðricr lezc þat vilia at taca hans þionastv oc segir at han*n* scal riða með þei*m* til veizlvn*n*ar hesta þeirra at gæta oc vapna. Nv lætr þetleifr ser þat vel lica. Oc at morni riða þeir ibrot leið sina oc aki með þei*m* amlvngatravsti. varo með þei*m* .xx. riddarar. oc como til romaborgar aþei*m* degi er veizlan hofsc. oc ero þar comnir margir rikis men*n*. oc ero hinar agætaztv k*onon*gs hallir skipaðar af dyrlego*m* hofðingiv*m*.

þad[1] vel virda ef[2] þu villt honum þióna helldur enn ødrumm | hofþinghium. 222[a]. Nu[3] svarar Þettleifur. B 66
þui em ek feiginn er ek fann[4] her Þidrek[5] og bioda vil ek honum mina þionusto og hans førunautum. Nu svarar Þidrek og lietst | [taka vilia[6] hans þiónusto ok A 118
[nv skal hann rída med Þidreki[7] og giæta vapna þeirra og hesta. Nu rída þeir[8] leíd sína [ok med þeim Aki Orlunngatrausti og hafa xx ʀiddara þar til er[9] þeir koma j Roma borg. ad þeim deighi er veitslan [hefst og eru nu[10] þar komner marger ʀikissmenn og[11] eru nv hinar stærstu [haller kongsins[12] skipadar høfdinghiumm og ʀikissmonnum. enn sveinar og þionusto

---

[[1] B mune. [2] B er. [3] B þa. [4] B finn. [5] B *tilf.* og ei þirftta eg leingur epter honum ad rijda. [[6] B þad giarnann vilja ad taka. [[7] B seiger ad nu skule hann fara med þeim til veislu og þiona þeim lagsmonnum. [8] B *tilf.* burt. [[9] B ad morne og med Aka og hafa þeir allz xx riddara, fara nu leid sijna so marga daga sem þarf adur. [[10] *sål.* B; A eru. [11] B *mgl.* [[12] B konga haller.

en sveinar oc þionastv men*n* ero iþeim hallvm er hestar ero in*n*i oc þar er þetleifr með þei*m*.

Vm borðhald þetleifs.

223[2] (125). Nv uill þettleifr eigi ganga i k*on*-*on*gs garð at krefia ser matar oc dryckiar arla oc siðla oc gerir þat ihvg ser at heldr scal han*n* vela vm þat er sialfr ahan*n* meðan er þat vin*nz*. oc segir at æ man noccot firir hando*m* verða þegar þat er vppi. Nv hin*n* fyrsta dag er sv veizla hefsc. þa gengr þetleifr vt amarkat oc með hano*m* margir sveinar. Nv como þeir a torg oc lætr þetleifr kavpa þeim vin oc mioð oc allzconar crasir sva at eigi skyldi sialfs k*on*o*n*gs borðet betr vera bvit at mat oc drycc en þeiʀ*r*a skyldi vera oc hei*m* lætr þettleifr þat flytia til herbyrgis sins oc setr þar sitt borð með costnaði. Oc til sin byðr han*n* margu*m* sveinvm. oc þionastv man*n*vm. oc veitir þessa veizlo

---

menn eru i þeim höllumm[1] er hæstar ero jnni og þar er Þettleifur med þeim.

[90. Capitule.[2]

223[a]. Hinn[3] fyrsta dagh er su weitsla stenndur þa geingur Þettleifur vt a torg[4] og med honum margir[5] sveínar. Nu kauper hann miød og wín og allskonar kræser [suo ath ei sialfur kongur hefer betra bordhalld[6] og heim lætur hann þat[7] færa til sins herbergis og setur þar[8] sitt bord med þeim[9] bunadi og tilbydur hann med sier morgumm sveinumm og þionostumonnum og veiter[10] þessa veitslu med mikilli rausn og

---

[1] B husumm. [[2] B Cap. LXVIII. [3] B Nv hinn. [4] B þorp. [5] B adrer. [[6] B og ei sialftt kongz bord skillde vera betur bued ad dryck og mat. [7] B *mgl.* [8] *sål.* B; A hver. [9] *sål.* B; A þenna. [10] B *tilf.* nu.

af miklv cappi .iij. daga fvlla. oc nv er vppi hans fe alt þat er han*n* hafði heiman i þessari veizlo. xxx. marka gvllz.

En*n* lætr þettleifr danski eigi veizlv fall verða.

224[2]. | En hvat firir þvi en*n* vill han*n* eigi lata falla niðr | sina veizlo meðan veizlan k*onon*gsens stendr oc gengr vt amarkað oc kavpir nv allra flest til borðbvnaðar. Oc setr at veði hest heimis rispa oc sverð hans naglring. oc oll vapn hans firir x. mercr gvllz oc nv byðr han*n* til sin allra flestv*m* man*n*vm. oc neytir nv til þess er vppi er þetta fe allt. Mb[2]8 U 14

þetleifr veðsetr hest viðga oc oll hans vapn.

225[2]. Varla vill han*n* en*n* lata firir vin*n*az oc gengr en*n* vt atorg oc kavpir nv allra flest til sins borz oc veizlv allt þat sem han*n* fær bezt. Oc nv setr han*n* at veði hest viðga ske*m*ming oc sverð

---

kappi fulla iij dagha. Nu er vppgeingit[1] hans fee j þessari veitslo xxx marka gulls. 224[a]. ok[2] enn vill hann ei [minka þessa[3] veitslo meþann kongs weitslann stenndur. ok utgeingur hann [nv æ torg[4] og kauper nv allra mest[5] og setur nv ath vedi hest Heimirs[6] og oll hans væpn fyrer x merkur gulls. ok nv bydur hann til sín allra flestumm og neyter[7] nu þar til ath vppi er[8] þetta fee. 225[a]. enn epter þat geingur[9] hann vt æ torgh og kauper nv til sins bordz[10] allt þat er hann[11] fær best. ok nv setur hann ath wedi hest Vidga[12]

[1] B uppgiefed. [2] B enn hvad fyrer þvi. [[3] B lata mijnka sijna. [[4] B a torged. [5] B flest til bordbunadar. [6] B *tilf.* Rispa, og sverd hannz Naglhring. [7] B veiter. [8] B *tilf.* allt. [9] B fer. [10] B *tilf.* og veislu. [11] B *tilf.* nu. [12] B Virga.

hans mimvng oc oll vapn hans firir xx mercr gvllz oc nv eycr han*n* mikit a sitt boð oc alt sitt herbyrgi lætr han*n* tialda með dyrv*m* pellvm oc nv veitir han*n* þetta fe meðan vin*n*z. oc er nv vppi alt. þa vill han*n* at nyiv til veizlvn*n*ar afla. Nv hevir k*onon*gs veizlan staðit fvlla .vij. daga oc nv er tva daga oveitt.

En*n* vm þetleif dansca.

226². Riðr nv þetleifr vt atorg. hesti þiðrics falka með allvm hans vapnv*m* oc herclæðo*m*. oc aflar ser nv til veizlv at nyiv oc kavpir alt þat er han*n* fin*n*r dyrast oc ef han*n* ser man*n* vilia cavpa ein*n* hvern lvt amarkaði. oc er metið fir*ir* xij pen*n*inga.[1] þa gengr han*n* firir han*n* oc kavpir firir xx pen*n*inga. heldr en han*n* missi. oc aðr en han*n* havi fvllkeypt til sin*n*ar veizlo þa setr han*n* at veði

[1] *Hdskr. har* pen*n*ina.

Skemming og [hans sverd Minnung.[1] og oll hans væpn fyrer xx merkur gullz og enn miklu eykur hann sitt bod[2] og allt sitt herbergi lætur hann tiallda hinumm dyrstum[3] tiølldumm. ok nv veiter hann þetta fee meþann vinnst. enn er þessu[4] er lokit þa vill hann [enn af[5] nyu til fæ[6] veitslunnar. Nu hefuer veitslann stadit xij[7] daga ok[8] eru nv tveir vveitter.

A 119 226ᵃ. | Nu rídur hann[9] æ torgh hesti Þidreks Falka og med ollumm hans wæpnum og nv aflar hann sier til veitslo. [setur hann ath vedi hest Þidreks og[10] þat er hann fær dyrligazt[11] og þat er meted var[12] xij peninga vill hann helldur kaupa fyrer xx og ædur [hefuer hann[13] fullkeypt til sinnar veitslu [enn hann setur[14] ath

[[1] B sverded Mimmung. [2] B bord. [3] B dyrustu. [4] B *tilf.* fie. [[5] B ad. [6] B afla. [7] B vij. [8] B enn. [9] B *tilf.* ut. [[10] B allt. [11] B dyrast. [12] B *tilf.* fyrer. [[13] B hann hefur. [[14] B setur hann.

hest þiðrics falka oc sverð hans gvlli bvit ecki sax. oc hin*n* harða hialm hans hildigrim oc þar með oll hans vapn firir .xxx. marka gvllz. oc nv byðr han*n* til sveinv*m* oc þionastv man*n*vm. loddarvm oc leikarv*m* hveriv*m* er þiggia vill. oc eigi scortir nv ihans holl af hans boðs man*n*vm .xxx. .c. man*n*a oc drecka nv þa rið er veizlan stendr. Nv þan*n* dag er lycr veizlvn*n*i þa gefr þetleifr havvð lodd-ara einv*m* þeim er isvngr heitir sin*n* gvllring er moðir hans gaf hano*m*. Sa leikari var ivir aðrv*m* leikarv*m* oc loddarv*m* oc frægri en hveʀ*r* an*n*aʀa oc en*n* gaf han*n* hano*m* oll ny klæði gvll savmað oc scoren af pvrpvra þat varo tignar clæði þiðrics k*onon*gs svnar oc lavnaði isvngi sva sina skemtan oc hverio*m* leikara gefr han*n* morc eða tvær.

Nv vill heʀ*r*a þiðricr hava vapn sin.

227[2] (126). Nv kallar þiðricr þetleif til sin oc er han*n* kœmr þar þa spyʀ*r* þiðricr han*n* at vapn-

---

wedi hest Þidreks Fælka ok [oll hans herklædi fyrer[1] xxx marka gulls og nv bydur hann til sin sveinum og þionusto monnum loddorumm og leíkurumm og hverium er þiggia vill. [ok eru nv ccc i hans høll og drekka nv þat er epter var veitslunnar.

91. Capitule.

Þann dagh er lokit var veitslunni[2] gaf Þettleifur [Isungi høfudloddara[3] sinn gullhring sem moder hans gaf[4] honum og launadi honum suo[5] sína skemtan. ok enn gaf hann honum oll klædi skorinn af purpura er atte Þidrek [af Bern og hans voru tignar klædi. 227[a]. Ok nv lætur Þidrek kalla Þettleif.[6] ok er hann

[[1] B sverd hanz gullbued Eckesax og hannz harda hialm Hilldegrijm, og þar med øll hannz vopn til. [[2] B þa. [[3] B høfudloddara er hiet Isungur. [4] B hafde gefed. [5] B *mgl.* [[6] B *mgl.*

U 141 v*m* sinv*m*. oc mælir við han*n* at sœðla | scal hest hans oc allra þeiʀ*r*a hans man*n*a firir þvi at nv vill han*n* heim bvaz. þa segir þetleifr. heʀ*r*a þer mvnvð fyrst vilia leysa þat fe er ec hevi neytt meðan þer varoð at þessari veizlv[1] . . .

[1] *Her mangler et blad i* Mb[2].

---

kemur þar þa [lætur Þidrek[1] taka þeirra hesta og sødla og faa þeim vaapn sín fyrer þui ath nv vill hann[2] buast. þa sagde Þettleifur þu mant fyrst vilia leysa þat er eg hefuer neytt[3] meþann[4] þessi veitsla hefuer stadit fyrer þui ath ek vard ath hafa nokkud og miner feelagar þviat[5] langt þotti mier til kongs bordz[6] ath ganga ath[7] taka þar af mat þviat mier var[8] þessi stadur
B 67 vkunnigur.[9] Nu svarar Þidrek Jaa | Jaa seiger hann þat skal[10] ath wísu giallda er þik kostadi þessa stunnd. enn[11] hversu mikit er þat er[12] þu vill luka [lata, þa seiger Þiettleifur þad er ei myked, þad er eg atta sialfur neitta eg first, og þad skalltu ecki luka[13] þat voru xxx marka[14] gulls. enn siþann [þad er eg neitta, þad eru[15] lx. marka gulls. þat skalltu[16] lvka ef þu villt fyrer þui ath þar [stenndur ath wedi hestar ydrer þriggia felagha og oll ydar herklædi og hier a ofuann gaf ek ydur tignar[17] klædi einum loddara og[18] minn gullhring. og nv er ek gekk[19] hingad er[20] gardurinn læstur og ei var hann suo skiott vpplaatinn sem mier var titt a yduarn[21] funnd og hratt ek hurdinne vid[22]

[[1] B bidur Þidrek hann. [2] B *tilf.* heim. [3] B eidt. [4] B *tilf.* eg hefe hier vered, og. [5] B meþann vid døldunst hier. og. [6] B borda. [7] B og. [8] B er. [9] B okunnur, er eg kom alldreij firr. [10] B *tilf.* eg. [11] B eda. [12] B ad. [[13] *sål.* B; A *mgl.* [14] B merkur. [[15] *sål.* B; A þess er ek neytta. [16] B mattu. [[17] B standa ad vede hestur Heimerz og vopn hannz til x. marcka gullz, hestur Wirga og hannz vopn fyrer xx merckum gullz, og þijn vopn fyrer xxx merckumm gullz, og þar ofan a gaf eg þijn en bestu. [18] B *tilf.* þar med. [19] B skillda ganga. [20] B var. [21] B ydar. [22] B med.

minum[1] fæti suo ath su jarn hurd hnøgg[2] | vuægi- A 120 ligha þeim er fyrer jnnann stód,[3] enn er eg kom i gardinn þa komu[4] ath mier knapar[5] og steikarar og budust[6] ath veita mier nokkura skømm þar til ath ek tok einn ath fótunumm[7] og þar med laust ek ij adra til dauda[8] og þo [wænnti ek[9] ath sa þikkist[10] illa leikinn er [ek hellt a.[11] Nu veit ek ath [þier munut vilia svara þessu mali[12] fyrer mik. Nu ed fyrsta þikkist Heimer kenna þenna mann enn Þiettleifur[13] kendi hann [þegar j fyrsta sinn er hann sa hann.[14] Nu mællte Heimir hvart er sem mier synist[15] ath wier munumm hafa feinngit oss þann hesta svein[16] ath þo hann taki øll[17] war vapn og kasti nidur j saur og geinngi a ofuann ath vier munumm þo[18] werda ath þola honumm.

[92. Capitule.

228ª. Sidann[19] stendur Þidrek upp og [geingur til kongs og mællte[20] herra sagde hann hvart villtu lvka þat fee er sveinar vorer hafa neytt og hross[21] meþann wier [worum hier.[22] kongur svarar skiott ath víso skal ek þat lvka. kalli fehirdi[23] minn Sifca. [og bid hann taka so myked fie sem þarf til,[24] edur hversu mikit fee er þad. þa svarar[25] Þidrek. spyr hann[26] sveininn og lat hann seigia þier. kongur mællti vid Þettleif. þu enn vngi madur. hversu[27] mikit fee neytter þu [og hross þeirra meþann þier worut hier. Þettleifur svarar herra þad er litid fee. Af minne eign neítta egh[28]

---

1 B *tilf.* vinstra. 2 B hrøck. 3 B *tilf.* og giæta skillde. 4 B hlupu. 5 *sål.* B; A hnapar. 6 B biuggust vid. 7 B fotumm. 8 B bana. [9 B vænter mig. 10 B hinn þridie væri. [11 B vier skilldunst. [12 B þu villt giegna þessu male, og svara. 13 *sål.* B; A Þidrek. [14 B hid firsta sinn. 15 B lijst. 16 B *tilf.* og þionustu mann. 17 *sål.* B; A oss. 18 B *mgl.* [19 B Nu. [20 B er hann kiemur fyrer kong þa mællte hann. 21 B *tilf.* vor. [22 B høfumm hier dvalist. 23 B a fiarhirdi. [24 *sål.* B; A *mgl.* 25 B mællte. 26 B ad. 27 B hvad. [28 B umm þessa hrijd. herra seiger hann, þad er ei meira fie er eg hefe neitt af minne eigu enn.

xxx marka gulls og mattu vel lᴂta þat kyrt vera ef þu villt enn annat fee neytta ek lx. marka gulls [og þar[1] verdur þu ath giallda fyrer þuiat þar [setta egh ath wede wᴂpn Þidreks og tueggia hans felaga. þa[2] svarar kongur reiduligha. hvad manne[3] ertu þess ath þu skallt suo mikit[4] eyda ᴂ xii.[5] doghum edur huad afrek [munntu þess giora ath sliks[6] see verdt ath þu gerer suo mikit ræsi af þier edur ertu nokkur kempa, edur ertu eitt A121 fól. Nu sagde Þettleifur. þat var tiginna manna | sidur þar sem wier komumm fyʀr ath ei skilldu þeiʀ suo leingi tala vid menn[7] ath ei bydi þeir honum til bordz.[8] Nu mællti kongur ath honum skilldi færa[9] mat og drykk, og sua var giort ok nv etur hann sem þrír menn,[10] ok ein gull skᴂl var honum færd[11] full af víne suo mikil sem skutulsveinninn [gat mesta[12] borit. Nu [tok hann vid og drakk af j einu.[13] enn kongur og Þidrek og aller þeiʀa menn [horfa ᴂ meþann hann gerir þetta[14] enn hann hirder þat allitid.[15]

[Þa tók Walltare af Waskasteipi(!) suo til ordz[16] huad kann þessi madur fleira ath geyra[17] enn eyda fee edur[18] eta ok drekka kantu nokkut skapti[19] skiota edur steini verpa Þettleifur svarar þᴂ vænnti egh ath ek geri hvarttueggia wid hvern yduarn[20] er vill þa sagdi B 68 Walltare af miklu kappi þa skalltu þessa | leika vid mig fremmia enn ef þv leikur betur[21] þa skalltu fyrer ræda minu hofdi. enn ef þu kant ei[22] sem þu lætur

---

[[1] B þad. [[2] B standa ad vede vopn og hestur mijnz herra Þidreks og so tueggia manna. Nu. [3] B madur. [4] B myklu. [5] B ix. [[6] B mattu þad giora er þess. [7] B mann. [8] B *tilf.* ef hann være fastande. [9] B fá. [10] B riddarar. [11] B feinginn. [[12] B feck mest. [[13] B tekur hann vid og dreckur i einumm dreck af. [[14] B sitia og sia a hvad hann giører. [15] B allt lijtt. [[16] B nu mælite eirn riddare, sa hiet Valltare af Waskasteine, hann er systursonur Ermenriks kongs og Þiettmars og allra kappa mestur j kongs hird ad afli og atgiørfe. [17] B *tilf.* seiger Walltare. [18] B *mgl.* [19] B spiotskapte. [20] B ydar. [21] B *tilf.* enn eg. [22] B ecke þessa leike.

228² (128) . . . | at visv her lata lif þitt með osœmð oc aldrigi siðan scaltv eyða iam miclv fe sem nv logaðir oc engv*m* hofðingia siðan gera þvilica neisv sem nv hevir þv konongeno*m* gort er þat segir maðr man*ni* at þin veizla var halv*v*[1] rikvlegar veitt at allvm lvtv*m*. en k*onon*gsens sialfs. oc er slict diorfvng mikil at gera man*ni* eigi meira firir ser en mer syniz þv vera. Mb² 85 U 142,2

þetleifr vill fremia þessa leika.

229². Þetleifr svaraði miskvn*n*ar mvn hveʀ*r* asinv mali þvrva en albvin*n* em ec at fremia þessa leika oc freista hversv at feʀ*r*. hvat man þa meiʀ*r* ef ec kan*n* ecki at þa | lata ec lif mitt enda er œren soc til at sv se. mvn oc frændo*m* minv*m* þyckia litill sacnaðr eptir mic vera ef ec em ecki at man*n*a ef noccorir ero þeir er dvgandi men*n* se en ec ætla at vist engi se. U 143

Nv reyna þeir afl sitt Valtari oc þetleifr.

230² (129). Ganga þeir nv vt a voll noccorn oc taca stein ein*n* er eigi stoð min*n*a en .ij. scip pvnd. þan*n* stein toc valtari oc kastaði fra ser. ix.

---

[1] *Hdskr. har* halv.

þa skallttu ekki j[1] dyliast ath þu lætur[2] þitt líf med vsæmd og alldri siþann skalltu glutra [suo miklu[3] fee. sem nv fórtu.[4]

229ª. Nu [lietst hann albuinn ath reyna þessa leíka. 230ª. og geingu nv[5] vt æ viþann wøll og toku[6] einn stein þann er ei stod minna enn ij skippunnd. Nu tekur Walltari þann stein og kastar þa[7]

---

[1] B vid. [2] B skallt lata. [[3] B meira. [4] B *tilf.* med. [[5] B læst Þiettleifur albuinn ad fremia þessa leike, og ganga þeir. [6] B taka. [7] B *mgl.*

fet. En þetleifr kastar .x. fet. Nv kastar valtari .xiij. fet. þa kastar þetleifr xviij. fet. Nv vill valtari eigi optaʀ til ganga oc hevir þetleifr nv vn*n*it þen*n*a leic. oc fin*n*z allvm man*n*vm mikit vm. Nv taca þeir eina merkistong en þa atti atila k*onon*gr er ærminrikr k*onon*gr hafði þingat boðit til sin*n*ar veizlv firir þvi at þar var goð vinatta milli þeiʀ*r*a. en sv merkistong var allra þeiʀ*r*a skapta þvngast er þar varo þa komin. Nv skytr valtari þesso scapti ivir k*onon*gs holl sva at an*n*aʀ*r* endir kœmr niðr a hallarveginv*m*. Nv mæltv allir þeir men*n* er þetta sa at fvrðv sterklega er scotið. þetleifr tecr nv scaptit oc skytr aftr ivir hollena oc er han*n* hevir scotit þa ren*n*r han*n* igegnv*m* hollina er tvidyr var oc toc a lopti spiotscaptit oc gengr nv ibrot við sva bvit. Nv mælto þat allir er sa at þetleifr hevir vn*n*it þessa tva leica. oc at han*n* hevir oðrlaz havvð valtara.

---

frá sier ix feta.[1] Nu [kastar Þettleifur þessum steini[2] x. fet. þa kastar Walltare[3] xiij. fet. Nu kastar Þettleifur xvíij fet. Nu vill Walltare ei til gánga optar og hefuer Þettleifur unnit þenna leik. Nu taka þeir merki støng[4] kongs fyrer þui ath þat var þyngst skapt þeiʀa er þar voru kominn.[5] Nv skýtur Walltari þessu skapti yfuer holl kongs suo ath annar endinn[6] kom nidur æ hallar wegginn og nv mæla þeir allir ath þetta se [furdanlega skoted.[7] Nu tekur Þettleifur spiót skaptid og skytur aptur yfuer hallina og þegar[8] rennur hann j giegnum hallina og tekur æ lopti [skaptit og geinngur[9] i brott siþann. Nu hefuer Þettleifur vnnit þessa ij leíka[10] og[11] hefuer hann audlast[12] høfud Walltara.

---

[1] B fet. [[2] B tekur Þiettleifur þann stein og kastar fra sier. [3] B *tilf.* j annad sinn. [4] B *tilf.* Ermenriks. [5] B komner. [6] B ende. [[7] *sål.* B; A furdu sterklega skot. [8] B er hann hefur skoted. [[9] B spiotskaftted og gieck. [10] B leike. [11] B *tilf.* nu. [12] B unnid.

Ærminrikr k*onon*gr leysir havvð valtara.

231[2]. Konongren*n* ęrminrikr m*æ*l*ti* þv goðr drengr. Ec vil leysa havvð frænda mins með gvlli oc silfri oc goðo*m* gripv*m* sva dyrt sem þv villt. þa mælti þetleifr. hvat scal mer havvð frænda þins. han*n* er goðr drengr oc vil ec geva þer heʀ*r*a havvð hans en lavna þv sem sialfr villtv en æ verðr þv at leysa vapn heʀ*r*a mins oc hans lagsman*n*a. | en ecki scaltv her meira firir gialda en sialfr villtv. Mb²86 þa mælti k*onon*gren*n*. þen*n*a kost vil ec giarna þeckiaz oc haf firir micla gvðs þocc oc mina. þetta scal ec þer vel lavna. Nv lætr k*onon*gr taka sva mikit fe sem mest hafði han*n* neytt oc leysir vt vapn oc hesta þeiʀ*r*a felaga er at veði lagv. oc þar a ovan gefr han*n* hano*m* hin*n* gafvglegsta bvnað

231[a]. | Nu mællte [sialfur kongur til Þettleifs[1] A 122 þu gódur dreingur [sagde hann.[2] Eg vil leysa hofud frænnda míns vid[3] gulli og silfri.[4] Nu mællti Þettleifur. huad skal mier høfud frænda þíns hann er gódur dreingur [og vil ek giarna[5] gefa þier hans høfud enn þu launar ef þu [vill leysa[6] vꜳpn mins herra og hans felagha enn ekki skalltu meira giallda.[7] Nu seiger kongur þann kost vil ek giarna þekkiast ok haf fyrer Gudz [þokk ok sua mína.

Siþann lætur kongur taka[8] sua mikit fee sem Þettleifur hafdi eýdt[9] þessa stunnd [og leysir nv vt[10] vꜳpn og ʀoss Þidreks kongs[11] og hans felagha og aptur lætur hann giallda xxx marka.[12] ok her ꜳ ofuann gefur hann[13] honum hinn tiguligsta[14] bunad ok [nu

---

[[1] B kongur. [[2] B *mgl.* [3] B med. [4] B *tilf.* og godumm gripumm, ef þu villt þat þeckiast. [[5] B eg vil. [[6] B villt. leisa verdur þu. [7] B *tilf.* hier fyrer, enn sialfumm þier þiker vel. [[8] B laun og mijna vinattu, og nu tekur hann. [9] B allra mest neitt. [[10] B ut ad leisa. [11] B *mgl.* [12] B merkur er Þiettleifur atte. [13] B kongur. [14] B gøfuglegasta.

oc sva mikit fe gefr han*n* hano*m* siðan sem han*n* kostaði af sialfs sins. oc eptir þat dvbbar konongrin*n* han*n* til riddara. Nv segir þetleifr nafn sitt oc alla ætt sina. oc verðr han*n* viðfrægr vm oll U 144 lond af reysti sin*ni*. Nv tecr þiðr-|-icr han*n* ser til felaga. oc kallar han*n* sin*n* iafningia. oc skiliaz þeir nv at veizlvn*ni* oc heitr þar hveʀ*r* aðro*m* sin*ni* vinattv. Riðr nv þiðricr k*onon*gs svn heim til bernar oc með hano*m* þetleifr oc allir hans men*n* er þangat fylgðv hano*m*. oc isvngr havuð loddari með þei*m*.

her kœmr amlvngr til hirðar.

232[2] (130). Fa daga hava þeir heima verið ibærn. þa kœmr þar ein*n* vngr maðr riðandi sa heitir amlvngr svn hornboga iarls en han*n* for þan*n*ig eptir feðr sinv*m* oc þar vill han*n* dveliazc. oc þiðricr tecr vel við hano*m*. oc nv erv þeir þar. ix felagar þeir er hveʀ*r* er an*n*ars iamni*n*gi.[1]

[1] *Hdskr. har* iamnigi.

---

dubbar hann[1] hann til ʀiddara ok nu sagde Þettleifur nafn sitt og ætt sina og werdur hann frægur vida wmm lond.[2] Nu tekur Þidrekur Þettleif, og hans lagsmenn[3] sier til felagha[4] og ridur[5] nv heim med Þidreki.[6]

232[a]. Enn er þeir hafua faa dagha heima verid [þar kiemur[7] þar ridandi einn vngur madur, enn þat var[8] Aumlungur son Hornboga jarls[9] og vill dveliast [med Þidreki og fedr sínumm.[10] þeir taka vid honum vel sem likligt er. ok eru þeir nv ix. lagsmenn.

[[1] B dubbar [2] B *tilf.* af sijnu atgierffe. [3] B fielagar. [4] B filgiara. [5] B *tilf.* hann. [6] B þeim j Bern. [[7] B i Bern, þa kom. [8] B er. [9] B *tilf.* og fer eftter fødur sijnumm. [[10] B þar med þeim, enn.

Vm andlat þetmars k*onon*gs oc þiðric tecr k*onon*gdo*m*.

233[2] (131). Þetmaʀ*r* k*onon*gr tecr nv sott oc þvinæst bana oc let han*n* nv lif sitt með fvllvm veg sinv*m*. oc toc nv rikit þiðricr svn hans oc er han*n* nv k*onon*gr ibern oc er hin*n* mesti hofðin*n*gi sem kvn*n*ict er viða vm heimin*n*. oc hans namn man vppi vera oc eigi verða tapað nalega vm alt svðrriki meðan vero*l*den[1] stendr.

Nv kœmr Vildever til bærnar.

234[2] (132). Nv er þat ein*n* dag er þiðricr k*on-on*gr sitr i sinv hasæti oc með hano*m* hans kappar. Nv kœmr þar in*n* gangandi ein*n* maðr han*n* er mikill vęxti oc sterclegr eigi er han*n* vel bvin*n* at clæðv*m* ne at vapnv*m*. han*n* hevir ein*n* siðan hott

[1] *Hdskr. har* veroden.

233[a]. Nu tekur Þettmar kongur sott og [anndast. ok epter þat tok Þidrek allt ʀíki.[1] Nu er Þidrek[2] kongur i Bern og er[3] hinn mesti hofþingi[4] og hans nafn mun ei tapast[5] meþann werolldinn stenndur.

[93. Capitule.[6]

234[a]. Nu er þat einn dagh ath Þidrek kongur[7] situr j sínu hasæti ok med honum hans kappar þeir er fyrr eru[8] nefnder. Nu [kom þar[9] madur gangandi. hann er mikill vegsti og allsterkligur,[10] ei er hann wel buinn ad klædumm nie[11] wæpnum. hann hefuer[12] siþann

[[1] B eftter þa sott leifde hann sitt rijke Þidrek. enn sialfur feck hann bana. [2] B *tilf.* ordenn. [3] B *tilf.* hann. [4] B *tilf.* sem alkunnugt er orded vijda umm heimenn. [5] B verda tapad nalega umm allt sudur rijke, [[6] B Cap. LXIX. [7] B *mgl.* [8] B voru. [[9] B kiemur þar jnn. [10] B sterklegur. [11] B og. [12] B *tilf.* eirn.

oc eigi megv þeir sia vandlega hans andlit. Sia maðr gengr firir k*onong* oc kvaddi han*n* kvrteislega oc vel. k*onong*ren*n* fagnar hano*m* vel þo at han*n* se vtlen*n*zcr maðr firir þvi at han*n* var litillatr oc kvrteiss. Nv spyʀ*r* þiðricr k*onong*r hvat man*n*a han*n* er. han*n* svarar. Ec heiti Vildiver ætt min er i amlvngalandi. en firir þvi em ec hingat komin*n* at ec vil yðr mina þionastv bioða með yðr at riða oc yðaʀ maðr at gerazt ef þer vilit þeckiazt.

Mb²87 | Þa svaraði þidricr k*onong*r. þo attv ser okvn*n*igr þa vil ec þiggia þina þionastv ef þv villt vel þiona. oc vilia þessir hinir goðo drengir taca þec ilagvneyti viðr sec. er með mer erv. her firir. þa svaraði viðga. engi mvn a moti hano*m* mæla heʀ*r*a ef þer vilið við hano*m* taka. enda er betra goðan dreng at taka i samneyti við sec en at visa fra ser. konongren*n* tecr vel við þeima man*n*i oc er hano*m* til sess visat. han*n* gengr fyʀ*r* at taka

---

hatt og ei sia þeir vandligha[1] anndlit hans. hann geingur fyrer kong og kuedur[2] hann vel [enn kongur B 69 fagnar utlendskum manne[3] þviat hann var | litilatur madur og kurteis og spyr huad manna hann er? [hann seiger[4] ek heiti Willifer, ætt min er [a Auml- A 123 ungha landi.[5] enn þui er egh hier | kominn ath ek wil ydur [þióna og bioda mina[6] þionosto og med ydur[7] rida og yduar madur[7] vera ef þier vilid[8] þekkiast. Nu svarar Þidrek[9] wel megu wier þat giera þott þu siert oss vkunnur ok[10] maa oss vel koma þin þionusta ef þu vill þiona wel. og nv taka þeir hann[11] til [lags med

---

[1] B nalega. [2] B kvadde. [3 *sål.* B; A *mgl.* [4 B eda hvadann kominn er enn sa svarar. [5 B umm Aumlungaland. [6 B bioda. [7] B *tilf.* ad. [8] B villdud. [9] *sål.* B; A Þettleifur. [10] B madur. Nu. [11] B vid honum.

ser handlavg en han*n* gangi til borðz. oc er strycr vp ermina af vlf-|-liða ser þa ser viðga at han*n* U 145 hevir digran gvllring vm sin*n* armlegg. oc firir þvi þyckiz han*n* vita at þessi maðr mvn vera goðrar ættar þo at han*n* lati litið yfir ser.. Nv fær þiðricr hano*m* goð klæði oc goðan hest oc vapn oc syniz nv vildiver man*n*a friðaztr oc kvrteisaztr oc þyðiz han*n* fyrst konongin*n* sialvan oc þar næst alla hina beztv men*n*. Oc þeir Viðga oc vildiver geraz goðir felagar. sva at hvargi ma an*n*an an. er oc kongr-in*n* fyrst vel við han*n* oc allir aðrir siðan.

þiðricr sendir eptir herbrandi.

235[2] (133). Þidricr k*onon*gr spyʀ*r* nv til eins man*n*z gafvgs sa heitir herbrandr han*n* er allra man*n*a þeirra viðforlaztr er han*n* hevir frettir til. oc nalega hevir han*n* verit með allv*m* hinv*m* gofg-astv*m* hofðingio*m* er firir norðan haf ero oc viða

---

sier. enn er hann tok handlaugar med ødrum mønnum og[1] strauk vpp[2] ermina þa sier[3] Vidga[4] ath einn digur gullhringur liggur wmm hans arm og nu þikkist hann vita ath þessi madur man[5] vera af gódri ætt þott hann [læti ei[6] mikit yfuer sier.[7] Nu fær Þidrek brátt honum god klædi og god wæpn og goþann hest. og er hann nv[8] manna dreingiligastur.

[94. Capitule.[9]

235[a]. Nu spyr kongur[10] til eins manns [sa het[11] Herbrandur. hann er allra manna [ʀikastur og[12] wíd-førlastur, ok naligha hefuer hann verid med hinum stærstum[13] hofþingium ok hann weit hvers þeirra sidu

[[1] B manns, Nu geingur hann og tekur handlaugar, adur hann geingur til bordz. enn er hann. [2] B *tilf.* treyu. [3] *sål.* B; A svarar. [4] B Wirga. [5] B skule. [[6] B liete ecke. [7] B *mgl.* [8] B *tilf.* allra. [[9] B Cap. LXX. [10] B Þidrek. [[11] B er heiter. [[12] B þeirra er hann spir til. [13] B stæstu.

i girklandi hafði han*n* verit oc han*n* veit hvers þeiʀa siðv han*n* kan*n* nalega allar tvngvr er mæla ma oc han*n* er hin*n* mesti reystimaðr. þessv*m* man*n*i sendir þiðricr orð at han*n* comi a hans fvnd oc sva kœmr han*n* til k*onon*gs hirðar oc er þar vel við hano*m* tekit oc geriz herbrandr riddari þiðrics k*onon*gs. oc þvi næst er han*n* raðgiavi hans firir þvi at han*n* er vitr maðr oc vel siðaðr vm alla lvti. oc han*n* bar merki þiðrics k*onon*gs oc for hano*m* þat vel oc kvrte*i*slega.[1]

Nv er an*n*at sin*n*i viðrscipti þeiʀ*r*a osantrix k*onon*gs oc atila k*onon*gs.

236[2] (134). A þessari stvndv allri hevir verit mikill ofriðr milli atila k*onon*gs i hvna landi oc osantrix k*onon*gs i vilcinalandi oc hava imsir sigr oc imsir osigr. Atila k*onon*gr hevir styrcnat mikit oc aflat ser viða vinattv af agætv*m* hofðingio*m*. oc rikis man*n*vm. var han*n* oc þocca sæll isinv riki við alt lanzfolkit vildv þar allir liva oc deyia sem han*n* var. en han*n* matti sialfv*m* ser eigi meira lið vin*na* af allv lan*n*z folkino firir þvi at engi mvndi skipti a vilia gera hofðingio*m* in*n*an lan*n*z meðan

[1] *Hdskr. har* kvrteslega.

---

og margar tunngur kann[1] hann mæla[2] hann er hinn mesti hreysti madur þessumm manne sender Þidrek ord ath hann komi til hans og suo [gerer hann[3] og gerist hans madur og ʀædgiafui fyrer þui ath hann var vitur madur ok hann ber merki Þidreks kongs.

[Fra Åttila konge.

236[a]. Nu æ[4] þessare stunndu er mikill vfridur

[1] B kunne. [2] B og. [[3] B verdur. [[4] B Cap. LXXI. A.

han*n* var hœgr allv*m* þei*m* er han*n* scyldi stiorna. firir þvi at illt | þyckir flestv*m* vndir ofmiclv ofrelsi Mb²88 at bva.

her rœðir vm scaplyndi osant*rix* k*ono*n*g*s.

237². Osantrix k*onon*gr hafði fengit an*n*at scaplyndi er han*n* leið vp a aldr en þa | hafði han*n* er U 146 han*n* var yngri gerðiz han*n* sva harðr ivir boði at lyðrin*n* sa er i var landino fec varla borit þetta hit þvn*ga*[1] oc er han*n* lagði a hals hveriv*m* man*n*i. treystiz han*n* viðlendi sino oc fiolmen*n*i oc var æ þvi gri*m*mari a hendr þegnv*m* sinv*m* in*n*an lan*n*z til fear er meira var hano*m* fœrt. hafði han*n* oc hvern at fe kavpv*m* ser rikan oc orikan iamvel sialfs sins hirð sem bondan*n* eða kavpmen*n* vt ifra. Sva oc þo at han*n* fengi sinv*m* riddarv*m* len til sin*n*a mala at hava at þo vildi han*n* sialfr vera syslv maðren*n* at han*n* hefði þa ivir setta fœrðv þeir aldrigi hanv*m* sva mikit at han*n* fryði eigi æ iam mioc kom oc aldrigi sva mikit i hans garð fe eða vistir at ei var æ sem i svelg bæri oc æ var þar svltr oc seyra. varo a hverio*m* tolf manaðom vtboð mikil oc stor sem þat þotti allvm at vanv*m* meðr þvi at han*n* atti iamnan við mikin*n* ofrið at skipta þar sem atila k*onon*gr var. firir þvi at han*n* lagðiz mioc arikit firir hano*m* oc hvaʀ*r* þe*i*ʀ*r*a[2] firir aðrv*m* en hitt þotti allvm vm fram þat sem vera matti oc hovino gegndi at þegar er ofriðrin*n* geck af hano*m* hin*n* mesti at han*n* lagði þegar

[1] *Hdskr. har* þvn. [2] *Hdskr. har* þeʀ*r*a.

---

og oʀostor[1] millumm Attila kongs og Osantrix.[2] 237ª. og hafa ymser betur. 238ª. Nu sennder Attila

[1] B bardage. [2] B *tilf.* kongs Wiltina landz.

gioldin oc avarkostina a alt folkit er i var landino. oc han*n* naði kyʀ*r*sætino dro han*n* oc eignir an*n*aʀ*r*a man*n*a vndir sec oc frændr sina firir þvi at allir varo þeir a eina boc lærðir til frekvn*n*ar. var oc þat eitt ro hans þegnv*m* er han*n* var i hernaði or landino brottv væntv oc allir at han*n* scyldi noccot sin*n*i sva or rikinv fara i herforena at han*n* skyldi aldrigi aftr coma. fegnir væri þeir allir dvolen*n*i en allir ottadvz heimqvamvna hans. Osantrix k*onon*gr hafði nv iamnan með ser tva risana. vidolf mittv*m*stanga oc aventroð broðor hans. En ein*n* risan*n* broðvr þeiʀ*r*a þan*n* er atgeiʀ*r* het þan*n* hafði han*n* brot sendan firir vinattv sakar til isvngs kon*on*gs i bertanga land. En isvngr k*onon*gr setti atgeir risa við landa mæri i ein*n* mikin*n* skog lan*n*z at gæta oc ottaðiz isvngr k*onon*gr ecki þaðan a riki sitt sem risin*n* gætti.

Atila k*onon*gr senðir þiðric k*onon*ge orð til liðs.

238^2 (135). Vm Atila k*onon*g er nv at rœða han*n* vildi giarna sættaz við osantrix k*onon*g ef han*n* reði oc marga men*n* gerir han*n* afvnd hans at vita af hano*m* hvart han*n* vill sættaz eða eigi. en han*n* firir qveðr þat. Oc þa er k*onon*gr verðr
Mb^{2}89 | viss at með engo moti vill han*n* sættaz við han*n* þa sendir han*n* bref sin oc in*n*sigli til þiðrics k*onon*gs i bærn at han*n* scal coma til hans i hvnaland ef han*n* vill hano*m* lið veita með alla sina hina

---

kongur ord Þidreki af Bern ath hann skal[1] koma ef hann vill honum lid veita wid[2] alla sina hina bestu

[1] B skule. [2] B med.

beztv drengi firir þvi at han*n* | vill nv heria i vilcinaland. a hendr osant*rix* k*onon*ge. Biðr nv at han*n* scal eigi þetta vndir havvð leggiaz inavðsyn hans eftir þvi sem hvaʀ*r* þeiʀ*r*a hevir aðrv*m* vinattv heitið. Oc nv vill þiðricr k*onon*gr fara meðr þvi at han*n* ser at vinr hans þarf liðveizlv hans. U 147

þiðricr k*onon*gr riðr vt af bern.

239[2]. Han*n* riðr vt af bærn með fim hvndrað riddara alla yrit reynda at ravstleic oc með hano*m* hans kappar allir vm fram. Oc þa er þeir coma i hvnaland þa verðr atila k*onon*gr fegin*n* qvamv þeiʀ*r*a oc fagnar þei*m* vel oc er han*n* nv albvin*n* með hano*m* at riða i vilcina land. Nv riða þeir með herin*n* allan ivilcinaland. oc er þeir coma þar. þa ræna þeir men*n* oc marga drepa þeir oc svmir flyia vndan. Nv bren*na* þeir storar borgir oc fagrar oc morg þorp oc stora bœa oc taca þeir nv mikit herfang bæði men*n* oc gvll oc silfr.

---

dreingi og vill hann nv herria j Willtinus[1] land. Enn Þidrek vill ei vid bila er hans winur [bidur hann. 239[a]. fer nv[2] a fund Attila kongs med v^c ʀiddara [wel buna og wel[3] reinda[4] og med honum hans kappar. Enn er þeir finnast werdur Attila kongur feiginn þessu lidi og er nv [buinn vid sina menn fara nv til þess er[5] þeir koma j Willtina lannd. Enn er þeir koma þar þa ræna þeir þar[6] og drepa marga menn,[6] enn sumer flýia.[7] og nv | brenna þeir stórar [borger og bygder[8] A 124
og morg þorp og stora bæi ok taka fee mikit.[9]

---

[1] B Willtina. [[2] B þikest vid þurfa hannz geingiz, og fer. [[3] B og fullmiøg. [4] *sål.* B; A reyndra. [[5] B albuinn med sinn her og fara med sinn er(!) allt þar til. [6] B *mgl.* [7] B *tilf.* undann. [[8] B bigder og fagrar. [9] B *tilf.* og herfang myked gull og silfur, og allzkonar fe.

Orrosta Osantrix k*onon*gs oc þiðrics k*onon*gs.

240[2] (136). Konongrin*n* osantrix hevir nv saman samnat miklv liði vm alt sitt riki oc er nv comin*n* til motz við þa oflyiandi heʀ*r*. oc riða nv saman oc verðr þar nv mikil orrosta oc man*n*skœð. Nv riðr fram hvgman*n*lega hærbrandr merkis maðr þiðrics k*onon*gs oc hœgr atvær hendr bæði men*n* oc hesta oc kastar hverivm davðvm ovan a an*n*an. En eftir hano*m* riðr sialfr þiðricr k*onon*gr oc hans kappar oc beriaz af miclv drambi oc reyna sverð sin i harðom hialmvm oc stin*n*vm skioldo*m* oc sterkv*m* brynio*m*. oc engi þeiʀ*r*a fela*ga*[1] livizt við aðrvm at dvga oc at fylgia. oc engi fylking stendr við þeim þar sem þeir coma at farandi.

[1] *Hdskr. har* fela.

240[a]. Þa[1] hefuer Osantrix kongur safnat samann miklumm her vmm allt sitt ʀiki ok er nv kominn til móts vid þa.[2] ok nv er þeir finnast fylkia huartueggiu[3] lidi sinu til oʀosto [ridast nv ath og verdur hin hardasta[4] oʀosta. Nu ridur framm hardligha og diarfliga Herbrandur [wid merki[5] Þidreks kongs og hoggur a tuær henndur[6] sier menn og hesta[7] kastar hueriumm æ annann ofuann enn Þidrek kongur[8] rídur þar epter[9] og berriast med[10] miklu drambi[11] og einngi bilar [nv þa[12] x. felagha ødrumm ad fylgia og einginn fylking stenndur fyrer þeim þar sem þeir rída,[13] fella þeir menn æ baadar henndur sier suo langt fræ sier sem sverd þeirra taka.

[1] B Nu. [2] B *tilf.* med mykinn her. [3] B hvørir. [[4] B og rijda saman og verdur nu hørd. [[5] B merckiz madur. [6] B hlidar. [7] B *tilf.* og. [8] B sialfur. [9] B *tilf.* og hannz kappar. [10] B nu af. [11] B *tilf.* og reina sijn sverd i hørdumm hialmumm, stinnumm skiølldumm og sterckumm brynjum. [[12] B þeirra. [13] B rijdast ad.

þeir riða imiðian her vilcina man*na* oc fella men*n* abaðar hendr ser.

Viddolfr lystr viðga af hesti.

241^2. A moti þeim kœmr vidolf mittvm stangan oc lystr með sin*ni* iarnstong til viðga þvi at han*n* var þeiʀ*r*a allra framarst oc lystr a hialm hans sva at þegar fell han*n* til iarðar af hesti sinv*m*. oc sva þavt at hans þvnvangv*m* at mioc sva vissi han*n* ecki til sin. En þar var nær staddr heimir oc fær þegar sverð hans mimvng er han*n* var fallin*n*. oc leitar þegar brot með. Nv ganga vilcinamen*n* fram ravstlega oc beriaz þeir nv snarplega oc verðr nv mikit man*n*fall.

þiðricr k*onon*gr eggiar men*n* sina til framgango.

242^2. Þidricr k*onon*gr eggiar nv alla | sina U 148
men*n* til framgango oc segir at han*n* vill eigi | at Mb^{2}90
þeir beriz af scarti sva miclv oc mælir nv at engi scal livazt við lengr oc biðr nv at þeir lati vilcina men*n* sia hvat hans kappar mego. *oc* latv*m* þa sia

---

Þeir rída nu j midiumm her Villtinus manna. 241^a. ok[1] nu kemur j[2] móti þeim ʀisinn Vidolfur Mittumstangan[3] og lystur Vidga[4] med sinne jarnstøng fyrer þui ath | hann var þa einna framast[5] suo ath B 70
þegar fell hann af sinumm hesti [j svíma ok nær var[6] staddur Heimir [þeirra felaghi og fekk[7] tekit Mimvng.[8] Nu drifua Willtinus menn ath og werdur nu hord orrosta og mikit mannfall. 242^a. og nu eggiar Þidrek sina menn [ath þeir gangi vel framm og þeir

[1] B *mgl.* [2] B a. [3] B Mittiztange. [4] B til Wirga. [5] B fremstur og listur a hannz hialm. [[6] B og j svima til jardar nidur, þar var nær. [[7] B þetta sinn, og fær. [8] B *tilf.* sverd Wirga.

handaferðir varar. Nv verða þeir halvv oðari en aðr oc stendr nv ecki viðr þei*m*. Nv ser osantrix k*onon*gr at þar er enskis at biða nema illz eins oc flyr han*n* nv vndan oc allir hans men*n* oc hevir aðr latit fimhvndrað riddara. en atila k*onon*gr þriv hvndrað riddara oc recr han*n* nv flottan*n*.

Nv er viðga hertekin*n*.

243[2] (137). I þvi bili co*m* farandi hertnið broðvr svn osantrix k*onon*gs með sina fylking oc sia þeir nv hvar viðga ligr oc ken*na* þegar vapn hans oc sialvan han*n* at sion oc at sogn. oc taka han*n* oc binda oc hava með ser. Nv ser hertnið at engi er an*na*ʀ*r* til en vndan at halda. meðr þvi at osantrix k*onon*gr frændi hans er flyðr oc allr herrin*n*. oc flyr nv vndan sem allir aðrir. nv fara vilcina men*n* osigr i þetta sin*n*i. oc skiliaz nv at sva bvnv. oc fara hvarirtveggiv nv hei*m* til

---

gannga vel framm.[1] ok nv flyr Osantrix kongur og aller hans menn og latid hefuer hann[2] vc Riddara enn Attila kongur ccc. 243[a]. Ok j þui bili kemur til Hernit bródur son Osantrix kongs med sina fylkinngh og finnur Vidga[3] þar sem hann læ [kenner hann og lætur taka hann[4] og binnda og hefuer[5] brott med sier. enn [þa fara[6] allir Willtinus[7] menn j [þenna tíma[8] vsigur og skiliast[9] ath suo bunu. [fara nu[10] huartueggiu heim til sins Rikiss. Osantrix kongur lætur

---

[[1] B alla, og eru þeir nu myklu odare enn adur, og má nu einginn vidstanda. [2] B *tilf.* adur. [3] B hann Wirga. [[4] B og kienner vopn hannz, og taka þeir hann sijdann. [5] B færa. [[6] B þo fa. [7] B Wiltijna. [[8] B þetta sinn. [9] B þeir skiliast nu. [[10] B og fara.

sins rikis. Osantrix k*onon*gr lætr coma viðga idyflizv.

heimferð atila k*onon*gs oc þiðrics k*onon*gs.

244[2] (138). Atila k*onon*gr oc þiðricr k*onon*gr riða nv heim i svsat sem havvð staðr var þa atila k*onon*gs. oc dveliaz þar vm nott en vm morgonin*n* eftir þa riðr þiðricr k*onon*gr svðr til bernar. Oc hevir han*n* latið .lx. man*n*a vm fram viðga en siðr vildi han*n* missa hans eins en allra þeiʀ*r*a an*n*aʀ*r*a. Vildiver gengr firir þiðric k*onon*g oc biðr han*n* leyva *ser*[1] eftir at dveliaz noccora stvnd. þiðricr k*onon*gr spyʀ*r* han*n* hvi þat sætir. En vildiver segir at aldrigi vill han*n* fyʀ*r* heim coma til bernar en han*n* veit hvart viðga felagi hans er lifs eða andaðr. Þiðric[2] k*onon*gr lovar hanom þat oc er han*n* nv eptir með atila k*onon*gi. en þiðricr k*on-on*gr riðr nv heim til bernar.

Atila k*onon*gr feʀ*r* a scog a dyra veiðar.

245[2] (139). Fam dagvm siðaʀ*r* feʀ*r* atila k*on-on*gr i ein*n* scog er heitir lyravald at veiða dyr

[1] *Hdskr. mgl.* ser. [2] *Sål. hdskr.*

---

kasta [Vidga j dimma dyflizu.[1] 244[a]. Þidrek kongur hefuer latid lx. manna og wmmframm Vidga[2] er sidur villdi hann missa[3] enn hinna allra og ridur nu heim til Bernar enn Willifer vill ei heim fara ath suo bunu og er hann[4] med Attila kongi.

245[a]. | Nokkuru[5] siþar fer Attila kongur j[6] skóg A125
þann er [heiter Lutunalld[7] ath weída dyr[8] og med

[[1] B Virga j dyblisu j Viltina lande, enn Attila kongur og Þidrek skiliast vid Susa, og. [2] B Virga. [3] B *tilf.* hannz einz. [4] B *tilf.* eftter. [5] B Cap. LXXII. Nockrumm døgumm. [6] B a. [[7] B hiet Lurnualld. [8] B *tilf.* og fugla.

U 149 oc fvgla með havca oc hvnda oc með han-|-o*m* vildiver. oc mart an*n*arra man*n*a oc riddara. oc er a liðr dagin*n* þa feʀ*r* atila k*onon*gr heim með sina men*n*. Nv er vildiver ein*n* eptir orðin*n* i scoginv*m* með micla .ij. veiðihvnda han*n* fin*n*r ein*n* scogar biorn þat var allra dyra mest. nv fær han*n* þan*n* biorn veiddan oc flær af hano*m* belg en siðan feʀ*r* han*n* heim oc for leynilega með scin*n*i biarnarins. oc hirðir þar sem han*n* veit ein*n* saman. (140).
Mb²91 | þat er eitt sin*n* er isvngr havuðloddari kœmr til atila k*onon*gs svn*n*an af bern fra þiðrics k*onon*gs. han*n* hevir gœrvan han*n* a niosn at vita ef viðga væri lifs firir þvi at hvervitna megv leikarar fara ifriði millim hofðingia þar sem eigi comaz aðrir men*n*. firir mistrvnaðar sakar. Atila k*onon*gr fagnar hano*m* vel oc fellr han*n* þar i sið með aðro*m* man*n*vm. oc skemtir vm þat kveld alt.

Vildiver talar við isvng leikara.

246². Vildiver talar við isvng leikara oc segir hano*m* sina ætlan alla at han*n* vill aldrigi fyʀ*r*

---

honum Willifer [enn er alídur[1] daghinn fer kongur heim med sína menn. Willifer fer enn[2] med ij hunnda wmm skóginn og finnur[3] einn biørn ok var sa allra dyra mestur. Ok nu fær hann þann biørn tekid[4] og flær af honum[5] belg og [siþann fer hann heim og felur belginn j skógi og þurkar.

Eitthvert kuelld kemur til Attila kongs Jsung hofud loddari[6] og war wel vid honum tekit og skemter hann mønnumm wm[7] þat kuelld. 246 a. Willifer kiemur æ tal vid hann og sagde honum sína ætlun [huad hann

---

[[1] B og er aleid. [2] B nu. [3] B *tilf.* hann. [4] B drepinn og tekur hann. [5] B *mgl.* [[6] B fer heim sijdann og fer leinelega med skinn biarnarinz. Eitt sinn kiemur Attila kongs hofudloddare Isung. [7] B vel.

coma aftr til bernar en han*n* hittir viðga an*n*at hvart lifs eða davðan. en ec vil at þer hattið sva með velvm yðrvm oc bragðom at ec coma ihirð osantrix k*ono*ngs. sva at engi maðr kendi mic ef þv vilt sva sem ec vil. Isvngr lezc þess albvin*n* eigi sein*n*a en vm morgonin*n* eptir oc biðr han*n* sva við bvaz oc þegar er dagr kœ*m*r vm morgonin*n* eptir. þa gengr vildiver firir atila k*ono*ng oc segir at han*n* vill fara litla stvnd i ætthaga sin*n* hei*m* i amlvngaland[1] oc aptr til hans siðan. Atila k*ono*ngr biðr han*n* raða oc spyʀ*r* ef han*n* vili hava hans riddara með ser oc riða eigi ein*n* saman. vildiver segir sva at isvngr havvð loddari feʀ*r* með hano*m* oc eigi vill han*n* fleiri men*n* hava firir þvi at ivir friðar lond er at fara sitia oc vinir firir oc frændr er fra*m* kœmr. k*ono*ngrin*n* atila gefr þei*m* orlof.

Vm vildiver *oc* isvng leicara.

247[2] (141). Ganga þeir nv vt af borgin*ni*[2] svsat baðir saman oc er þeir ero fra comnir aðrv*m* man*n*vm þa tecr vildiver skin*n* biarnarins oc lætr

[1] *Sål. rettet i hdskr. af skriveren selv for opr.* bertangaland. [2] *Hdskr. har* borgin*n*.

---

berst fyrer[1] ath hann vill ei aptur koma [til Bernar ædur[2] hann finnur sinn felagha Vidgam[3] annad huort lifs edur daudann enn ek wil ath [þu stodir mik wid[4] brøgdum og slægd[5] ef þier vilied sem ek. enn Jsung [letst þessa[6] albuinn. 247[a]. Enn[7] ath morni[8] fara þeiʀ ij j[9] brott fraa borginne. Ok er þeir [koma i skóghinn[10] tekur Villifer [belginn biarnarins[11] og fer j wtann

[[1] B *mgl.* [[2] B firr enn. [3] B Wirga. [[4] B þier stidied mig til med. [5] B slægleik. [[6] B læst þess. [7] B og. [8] B *tilf.* dagz. [9] B saman. [[10] B eru fra komner ødrumm mønnum. [[11] B belg biørnsinz.

isvng sia oc spyRr ef þat megi þei*m* noccot til vela verða. Isvngr leikari hygr at skin*n*inv oc snyr vm oc gefr gavm at alla vega hversv orðit er. oc segir at þat mæti þei*m* at liði verða ef vel vildi til segiaz. Nv mælir Isvngr at han*n* fari i belgin*n* oc sva gerir han*n* at han*n* feRr i belgin*n* ivir brynio sina vtan. Oc nv tecr isvngr ser nal oc
U 150 þrað oc savmar sva fast at hans baki oc | foto*m* með bragðo*m* oc kvn*n*astv fær han*n* sva gort at vildiver syniz sva hverivm man*n*i sem han*n* se ein*n* biorn. oc sva lætr vildiver sem han*n* se biorn. Nv leggr isvngr helsi a hals hano*m* oc leiðir han*n* eftir ser. Oc fara þeir nv hvern dag fra aðrom til þess er þeir coma i vilcinaland. Oc nv er þeir attv scamt til borgar osantrix k*onon*gs þa mœta þeir man*n*i. oc Isvngr spyRr han*n* tiðinda oc hvaRr þeirra an*n*an. Isvngr spyRr hvaðan han*n* hevir farit en han*n* kvezc farit hava or borgin*n*i fra
Mb²92 osantrix k*onon*gs. | Isvngr spyRr ef konongren*n* se heima eða hverso fiolmen*n*r han*n* er. maðrin*n* segir at han*n* er vist heima oc nv er fatt man*n*a með hano*m* firir þvi at han*n* var scammv i herfor sem þv mvnt spvrt hava oc ero nv flestir hans riddarar hei*m*farnir til sin*n*a hibyla þeir sem noccor eigv firir þvi at costnaðarsamt er at sitia

---

[wmm brynniu[1] og tekur Jsung[2] næl og þræd og saumar[3] ath hondumm hans og fótumm og [af brogdum kænleiks hans[4] fær hann suo gert ath Willifer er sem[5] biorn. Nu leggur[6] hann æ hæls honum helse og leider hann med[7] sier [fara nu[8] þar til er þeir koma j Willtinaland og[9] wmm sider[10] til hirdar Osantrix kongs.

[[1] B yfer brynjuna. [2] B hann sier nu. [3] B *tilf.* sem fastast. [[4] B med brøgdumm og kunnleik. [5] B *tilf.* eirn. [6] B lætur. [7] B eftter. [[8] B og fara hvørn dag eftter annann. [9] B enn. [10] B *tilf.* koma þeir.

langv*m* i kavpstað. isvngr spyʀ*r* hversv k*onon*gr-en*n* lætr ivir sinv*m* sigri er han*n* feck i herforin*ni*. han*n* segir at fatt hevir k*onon*gren*n* sialfr þar vm en aðrir men*n* segia at han*n* hevir þar meira latit en vn*n*it firir vtan þat at han*n* feck ein*n* kappa af þiðric af bern. oc mvndi han*n* eigi þan*n* fengit hava ef eigi væri hertnið broðvr svn hans. isvngr spyʀ*r* nv ef hertnið frændi hans se heima i borgin*ni*. eða hvat sa kappi heti er hertekin*n* var. eða hvart han*n* var nv lifs eða eigi. han*n* segir at hertnið er nv eigi heima. han*n* hevir farit til kast-ala sin*n*a oc bva. en viðga heitir sa maðr er her-tekin*n* var. oc er han*n* i myrkvastofo oc i storom fiotrom oc ætla ec at han*n* biði þar sins enda dags. með margv*m* oc miclv*m* pinslv*m*. Isvngr segir at þat er eptir vanvm at han*n* vili varðveita hanom fastlega oc segir at kononginv*m* mvn eigi til snvðar at han*n* verði lavss oc biðr han*n* vel fara. oc hvaʀ*r* þeiʀ*r*a an*n*an oc skiliaz nv.

Isvngr leikari kœmr til osantrix k*onon*gs.

248² (142). Þa gengr isvngr til borgaren*n*ar en þvi næst in*n* i borgina oc firir konong sialvan. Oc nv er þar kœmr hin*n* agezti havvð loddari þa er hano*m* þar vel fagnat. Nv spyʀ*r* osantrix k*on-on*gr hvat þessi hin*n* frægi leikari kan*n* þess at leika at han*n* er agætri en aðrir leikarar. Isvngr

248ª. enn er þar kom[1] hinn agiætasti loddari þa[2] er honum[3] vel fagnat. Nu spyr Osantrigs kongur huad þæ[4] hinn frægi [loddari kann leíka þviat hann er frægari enn annar leikari. þa[5] svarar Jsung. þat vænter

[1] B kiemur seigia þeir, þar kiemur. [2] B þar. [3] B *tilf.* forkunarlega. [4] B þesse. [[5] B leikare kann ad leika, þess ad hann sie agiætare enn adrer leikarar. Nu.

svarar þat væntir mic heʀ*r*a at fatt man þat leikit her i vilcina landi er ec man eigi kvn*n*a betr en flestir aðrir ec kan*n* qveða. ec can*n* sla harpv oc draga fiðlv oc gigiv oc allzkonar strengleica.

Isvngr leicr firir Osantrix konongi.

249². Harpv lætr konongrin*n* fa hano*m*. oc slær han*n* nv harpvna oc mælir sva k*onon*grin*n* U 151 oc hveʀ*r* an*n*aʀ*r*a at aldrigi | heyrðv þeir betr slegit oc sva sem han*n* slo harpvna þa leicr hans biorn oc hoppar þar eptir. oc nafn hevir isvngr gevit birni sinv*m* oc kallar han*n* vizleo. oc hveriv*m* man*n*i þyckir vndr oc fvrða hversv sa biorn kan*n* vel at leika. oc kvrteislega eða hversv han*n* var vanðr. Oc isvngr skemtir k*onon*gi þat kveld Mb²93 vel oc kvrteislega oc hans biorn oc sva er | han*n* vanðr at engan man*n* vill han*n* lata nær ser coma nema isvng ein*n*. oc hvatvitna vill han*n* riva oc slita an*n*at er nær hano*m* kœmr.

---

mik ath fátt mun[1] þat leikit j Willtinus lanndi er ek mun ei[2] leíka og kann ek kueda kuædi. ek kann [leíka hørpu fidlu[3] gigiu og allskonar søngtól. 249ᵃ. Nu var honum feinginn harpa ok [hann liek hana suo vel ath þat mæler huer madur ath hann hefur betur leikit enn fyʀ heyrdi einngi madur.[4] ok iafntitt [sem hann leikur hørpuna[5] hoppar þar epter hans biørn suo ath þat[6] þotti hvorium manni mikil[7] furda hversu [med mikilli list ath biorninn liek[8] og skemmter hann

---

[1] B mune. [2] B *tilf.* kunna. [[3] B slá hørpu, eg kann sla fidlu og. [[4] B slær hann og þad mæla aller ad ei heirdu þeir hørpu betur slegna. [[5] B er hann slo hørpuna, þa leikur og. [6] B *mgl.* [7] B mest. [[8] B biørnenn kunne.

Osantrix k*onon*gr beiðizt leics af birninv*m*.

250[2]. K*onon*grin*n* mælti. þessi biorn er vel vanðr. kan*n* han*n* noccot at leika fleira en nv er sagt oc ver havum sett. þa svaraði isvngr. sva viða sem ec hevi farit vm heimin*n*. þa fan*n* ec aldrigi meiri gersimi en biorn min*n* er oc alla leika oc iðrottir kan*n* han*n* sva vel at svmir einir men*n* kvn*n*v iamvel. (143). Nv feʀ*r* isvngr at sova þa nott. en at morni an*n*an dag [þa biðr[1] osantrix k*onon*gr at isvngr scal veita hano*m* noccora skemtan af birni sinv*m*. Isvngr sagði at varla matti han*n* þess synia hano*m* en allilt þycki mer sagði han*n* at veita yðr leic af birni minvm ef þer vilið ofmioc freista hans. k*onon*grin*n* segir at han*n* vill freista a þessa leið fyrst at han*n* vill lata til veiði hvnda

[[1] þa biðr *står gentaget i hdskr.*

---

kongi | þat kuelld.[1] 250[a]. ok nv | mællti[2] kongur þesse biorn er vel [tambdur edur hvart[3] kann hann nokkud fleira ath giera? enn þat sem wier siaam.[4] þa suarar Isungur. suo vida sem [ek hefui[5] farit wmm heiminn fann ek alldrei slika[6] hofud gersimi sem þenna biørn [og alla leika[7] kann hann sua vel ath sumer [einer menn megu[8] vid hann iafnast. A 126 B 71

[Ath morni annars daghs[9] bidur kongur Isung ath hann mun[10] veita honum skemtan af birne sinumm. Isungur svarar warla maa ek þess synnia [ef þu vill þess ei ofmiog[11] freista. nv seiger kongur. ek vil fyrst þess[12] freista aa þa[13] lund ath laata taka[14] mína weidi hunnda

[1] B *tilf.* allt med mykille list og kurteise. [2] B mæler. [[3] B vandur. [4] B *tilf.* nu. [[5] B vier hofumm. [6] B so mykla. [[7] B a alla leika, og iþrotter. [[8] B menn meiga ei. [[9] B Enn ad morne annann dag. [10] B vilie. [[11] B þier, enn jllt þike mier ad veita ef þu villt so miøg. [12] B *mgl.* [13] B þessa. [14] B til.

sina oc vita hversv frœcn biornin*n* mvn vera. þa svaraði isvngr. Illa mælir þv til mins biarnar k*on*-*on*gr segir han*n*. firir þvi at ef ec missi biarnarins oc læzc han*n* þa vil ec þat eigi firir alt þat gvll oc silfr er þv att. þo at þv gevir mer. Oc ef sva verðr at þv tynir hvndo*m* þinv*m* firir birni minv*m* þa man*n*tv reiðr verða oc drepa biorn min*n* oc men*n* *þ*inir[1] en mer þyckir mestar vanir at biorn min*n* veri sic noccot oc geviz eigi þegar vp i fyrstv. k*on*o*n*grin*n* mælti. Eigi mattv þess synia mer til verð ec at lata hvndana biarnarins. en heita vil ec þer þvi at engi min*n*a man*n*a ne sialfr ec scal misþyrma birni þinvm. Nv verðr isvngr þessa heitzi er konongrin*n* bað. En bæði þan*n* dag oc hit fyʀ*r*a qvældit þa heyrþv þeir vm rœtt at viðga la þar i myrkva stofo i stercv*m* beiv*m* oc stin*n*vm hals iarnv*m*.

[1] *Hdskr. har* minir.

og wita [hversu frækn[1] biorninn see. Nu svarar Isungur. Illa mælir þu [nv kongur[2] er þu villt granda birninumm. firer þui ef hann[3] lætst þa vil ek þat sídur enn [allt gull þat[4] er þu átt. Enn ef suo er ath þu [tyner hunndumm þínumm[5] þa munntu reidast. og kann vera [ath þui reidist og þiner menn og wilie drepa hann. Nu svarar kongur, ei mattu þessa synnia til verdur ek ath lata hundana. og skal ei ath helldur drepa biorn. ok kongur verdur nu ræda enn heyra þeir bæder gietid ath i þeim sama stad liggur Vidga j jarnum j dyflitzu.

[[1] B hvad hundfrækinn. [[2] B herra. [3] B biørnenn. [[4] B taka allt þitt fie. [[5] B lætur hunda þijna fyrer bijrnenumm.

| Osantrix gengr til leics með hirð sin*ni*. U 152

251^{2} (144). En vm morgonin*n* eptir þa gengr k*onon*grin*n* vt or borgin*ni* oc allir hans men*n*. þeir sem til varo a ein*n* fagran voll. oc þar með hano*m* vidolf mittvmstangan i stercv*m* iarnvm. firir þvi at han*n* matti aldrigin lavss verða nema i orrastvm. En þa þotti eigi væra hins mesta ofriðar van. aventroð risi broðir hans leiðir han*n* oc ero þeir vapnlavsir oc sva allir k*onon*gs men*n* aðrir. oc nv fara þar vt or borgin*ni* conor oc karlar vngir men*n* oc gamlir oc hvert barn er i var borgin*ni* at sia þan*n* leic oc skemtan er þar scyldi vera. Oc nv spyʀ*r* | viðga idyflizvna at isvngr vin Mb²94 hans var comin*n* oc grvnar at han*n* mvn vilia leysa han*n* vt með noccorv*m* bragðom or myrkva stofon*ni* með raðo*m* þiðrics k*onon*gs eða an*na*ʀ*r*a hans felaga.

Viðga brytr af ser iarnin oc vm liflat Osantrix k*onon*gs.

252^{2}. Nu brytr viðga af ser iarnin. En þeir leysa at birninv*m* .lx. storhvnda oc nv lavpa þeir

---

95. Capitule.

251^{a}. Nu fer kongur vt af borginne og aller hans menn æ eirn fagrann vøll ok þar er nv med kongi Widolfur Mittumstangan og hans bróder Aventrod. ok ut fara af borginne konur og kallar. ok[1] nv spyr Vidga[2] þar sem hann er[3] j dyflitzu ath þar er[4] kominn Isungur hans win og grunar ath[5] hann muni [vilia hann finna og[6] vtleysa med nokkurrum brogdumm [ok mun Þidrek hafua sendt hann.[7] 252^{a}. Nv brytst hann wmm og brytur af sier jarninn. [Ok j audru laghi láta þeir

[[1] B þa ad þu og þijner menn drepa biørnenn, og verdur so ad vera sem kongur vill. [2] B Virga. [3] B liggur. [4] *sål.* B; A *mgl.* [5] B þat. [[6] B sig vilia. [[7] B *mgl.*

allir at hano*m* i sen*n*. En biornin*n* toc hin*n* mesta hvnd i eftre fœtr með sinv*m* fyrrvm fotom. oc drap þar með aðra xíj. hvndana þa er baztir varo. Nv verðr k*onon*gren*n* reiðr er hvndar hans ero drepnir. oc leypr at birninv*m* oc brigðr sverði oc hœgr a ryggin*n* ovan. En sverðit beit skin*n*it en i bryni-vn*n*i nam staðar oc gengr i brot oc vill til sin*n*a man*n*a. En vildiver þrifr sverð sitt oc brigðr or hendi isvngi leikara oc leypr eftir kononginv*m* oc hœgr af hano*m* havuð. leypr siðan at aventroð risa oc veitir hano*m* bana. En þvi næst gengr han*n* at vidolve mittvmstangan oc veitir hano*m* bana. oc lycr nv sva osantrix k*onon*gr sin*n*i ævi oc með hano*m* tveir risar hans þeir er han*n* þottiz hava mikit travst af meðan þeir lifðv allir saman. Oc nv leypr ser hveʀ*r* k*onon*gs man*n*a. er firir ero staddir vapnlavsir. oc verða allir rygvir oc felms

---

hlaupa[1] ath birninum lx stórhunnda og vpp[2] tok hann hinn [stora hunnd[3] med sinumm fyrrumm[4] fótumm og drap þar med adra xij þa er bester voru. Nu werdur kongur reidur miogh[5] er hans hunndar eru drepner
A 127 | og hleypur ath birninumm og bregdur sverde og hoggur ꜳ hrígginn biarnarins, sverdit beit hvdina enn stadar nam i brynniunne. Nu tekur Willifer og rífur af sier hv́dina og bregdur sverde[6] enn kongur hleypur apttur til sinna manna, enn Willifer hleypur[7] epter honum med brugdit sverdit. ok hid fyrsta hogg høggur hann til Widolfs Mittumstangan.[8] suo ath af flaugh høfudith. ok þegar i stad [hoggur hann[9] annat hogg til Aventrod[10] og veiter honum bana sꜳr.

[[1] B Nu leisa þeir. [2] B hlaupa þeir ad honumm, og nu. [[3] B besta hundenn. [4] B fremre. [5] B *mgl.* [6] B *tilf.* sijnu. [7] B *mgl.* [8] B mittistanga, a hannz halz. [[9] B *mgl.* [10] B *tilf.* broder hannz.

fvllir við fall k*onon*gsens oc ætla allir at fiandin*n* sialfr se lavpin*n* i þan*n* biorn firir þvi at þei*m* þotti með ofmikilli œði vera hans athævi *oc* verðr þeim flestvm fatt firir.

Nv rœðir *vm*[1] vildiver oc þa alla felaga.

253[2]. Vildiver leypr nv vp i borgina oc kallar oc spyʀ*r* hvar er hans hin*n* goði vin viðga. En viðga hevir nv brotit dyflizvna oc lavpa þeir nv baðir saman vm staðin*n* oc drapv þar .xvi. men*n*. Oc nv skortir þar eigi goð vapn oc goða hesta oc þar ken*n*ir viðga hest sin*n* skeming oc oll vapn sin firir vtan sverð sitt mimvng han*n* fin*n*r han*n* eigi oc þyckir hano*m* þat all illa. Nv | rifr vildiver U 153
af ser biarnarins belg oc lætr nv sia sic hveʀ*r* han*n* er oc sia nv borgarmen*n* at han*n* er maðr en eigi troll sem þeir hvgðv oc fin*n*a þeir nv at með storom svikvm er aftac þeiʀ*r*a hofðingia orðit. oc ætlaz nv at hefna hans oc na svmir vapnv*m*.

Viðga er nv lavss.

254[2]. A hesta lavpa þeir nv viðga oc vildiver oc isvngr leikari meðr þeim oc vilia nv þar enskis avarkostar biða lengr. oc þyckiazt þo nv vel hava

[1] *Hdskr. mgl.* vm.

253[a]. kallar hætt hvar ertu hinn[1] godi felaghi Vidga[2] her er[3] nv kominn þinn [hinn godi felaghi[4] Willifer og vill leysa þigh. Nu brytur Widga[2] vpp stofuna og hleypur vt i giegn honum[5] og verdur hvor ødrumm feiginn. 254[a]. ok nv [hlaupa þeir til hesta og hlaupa æ bak og drápu þo marga menn er wæpnlauser woru fyrer þeim og ridu nv brott af borginne.

[1] B minn. [2] B Wirga. [3] *sål.* B; A *mgl.* [[4] B vin. [5] B þeim.

arnat sem var. oc hava aðr tekit gvll oc silfr oc Mb[2]95 goðar gersimar slicar | sem þeir mattv með fara. oc riða nv vt af borgin*ni* oc nv riða þeir alt vtan bygða sem þeir mego þvi við coma þar til er þeir comă *i*[1] hvnaland til atila k*onon*gs. (145). K*onon*grin*n* fagnar viðga all vel oc þeim felagv*m* oc lætr sem han*n* havi viðga or heliv heimtan oc spyʀ*r* hversv han*n* varð lavss fra osantrix k*onon*gs. en viðga segir k*onon*ge allan voxt aferð þeiʀ*r*a oc davða osantrix k*onon*gs. þa mælti atila k*onon*gr vist er þat satt at þv ert goðr hofðingi þiðricr k*onon*gr oc mikill reystimaðr enda hevir þv miclar man*n*gersimar meðr þer. er sva vill hveʀ*r* felagi legia sitt lif við an*n*ars þvrft. oc við þina sœmð oc iam vel leysa or slicv*m* sva vanda sem nv vartv goðr vinr i stadr oc vist er þetta með goðom lvtvm gialdandi. sva er oc af min*ni* hendi vel þetta verc yðr lavnandi. firir þvi

[1] *Hdskr. mgl.* i.

Frá Wirga Welentssyne.

Þetta er nv sagt ath þeir rida nv allt vbygt þar er þeir megu wid koma æ Saxland til Attila.[1] Enn Osantrigs kongur kiemst[2] vnþann ath sinne og mestur hluti hans lidz. enn þo [voru drepner hans menn xij. Enn þetta var hid fyrsta frægdar werk Willifers[3] siþann hann kom til Bernar. Attila kongur tekur vid þeim hardla[4] vel og verdur nv allfeginn Vidga[5] og þikkist

[[1] B ganga þeir umm borg og Isung þeirra fielage, og drepa allt þad er fyrer þeim verdur kvikt, bæde hross og menn, og ei skorter Wirga þar gód vopn og hesta, og rijda nu ut af borginne, og med þeim Isung þeirra fielage, nu rijda þeir þar til er obigt er allt þad er þeir meiga, þar til er þeir koma j Hunaland til Attila kongs. [2] B komst. [[3] B eru xvj menn drepner, enn Willifer hefur eckert frægdarverk unned meira firr enn þetta. [4] B forkunar. [5] B Virga.

at þer havet mer frið keypt ef ec kan*n* nv sialfr til at gæta. Nv er þat salt at litit lagðiz firir þec osantrix k*onon*gr. oc vist væri þer sœmilegra at hava tekit sættir oc mvndi þer engi ovegr eða svivirði*ng* at occaʀ*r*i magsemð vera ef han*n* vildi friðgiarnari verið hava. en nv gerðir þv ocr baðom mikil ohœg-|-endi. oc mikin*n* scaða þin*n*i oro. Oc U 154
væri þer betra oc baðvm ocr fyʀ*r* sett hava.

Viðga riðr hei*m* til bernar.

255[2] (146). Nv tecr viðga oc vildiver oc isvngr orlof af atila k*onon*ge oc riða nv svðr til bernar heim til þiðrics k*onon*gs oc þar coma *þeir*.[1] þiðricr k*onon*gr varð þeim storfegin*n* oc spyʀ*r* þa tiðenda oc þeir segia oll þav sem þeir vissv. oc alt þat er þeim hafði til handa borit. Nv lætr þiðricr k*on-on*gr vel ivir þesso allv saman oc þackar vildiver vel sina ferð oc verðr han*n* nv frægr viða vm lond af þeima sigri. viðga er nv heima oc er mioc oglaðr. þiðricr k*onon*gr spyʀ*r* viðga hvi han*n* er sva okatr viðga svaraði oc segir at han*n* man aldrigi glaðr

[1] *Hdskr. mgl.* þeir.

---

hann vr heliu hafva heimtann. 255[a]. þar dveliast þeir [lánnga hríd og rida siþann til Bernar[1] a funnd Þidreks kongs og vard þar mikill fagna[2] funndur. og eru þeir nv heima wmm hríd. Nu spyr Virga Þidrek ef hann [mun vita hver tekit hefuer hans suerd[3] Mimung? þann dagh er ek var handtekinn[4] og þat [harmar migh[5] mest er ek hefui hann lætid og alldrei mæ ek

[[1] B litla hrijd sijdann, og rijda. [2] B fagnadar. [[3] B veit þann nockurn mann þar j lande edur utann landz er teked mun hafa. [4] B tekinn. |[5] B harma eg.

verða fyʀ*r* en han*n* spyʀ*r* noccot til sverðs sins mimvngs. Oc ef þan*n* man*n* fin*n* ec er þat sverð beʀ*r* þa verðvm við æ noccot við at talaz oc at visv verð ec at lata mitt lif eða hava mimvng. þa mælti þiðricr k*onon*gr. eigi scaltv sva mikit vm þat mæla ec man segia þer til þes man*n*z er sverðit hevir þat er her in*n*an hirðar þat hevir heimir felagi vaʀ*r* han*n* toc þegar er þv vart fallin*n*. En nv liða noccorir sva dagar þaðan.

Orðsendi*n*g Ærminrics k*on*!*on*gs til þiðrics k*onon*gs frænda sins.

256² (147). Ærminricr k*onon*gr sendir svn*n*an
Mb²96 af romaborg men*n* sina til þiðrics | k*onon*gs frænda sins með þeim orðsendingvm. at þiðricr af bærn scal coma með allan sin*n* her hin*n* bezta at veita hanom lið i eina herfor ahendr iarli þei*m* er heitir

---

gladur wera fyrr enn ek spyr nokkut til hans. Ok ef ek hitti þann mann er þetta[1] sverd ber þa werdumm vid ath vísu[2] vid ath talast.[3] Nu svarar Þidrek. Ei
A 128 skalltu suo [margtt vmm þetta hafua þuiat[4] | ek man seigia þier til þess[5] manns er [suerdit hefuer[6] her
B 72 innan [hirdar enn þat er[7] | Heimir wæʀ felaghi og tok hann[8] þegar þu vart fallinn.

256ª. [Epter þat[9] komu til Bernar [senndimenn Erminreks kongs af Roma borg[10] med þa ordsendingh ath Þidrek skilldi[11] koma med alla sina menn ath[12] veita honum lid[13] til oʀosto þuiat[14] Erminrekur kongur vill fara herfør æ henndur jarli þeim[15] er heiter

---

[1] B þad. [2] B *tilf.* nockud. [3] B *tilf.* og verd eg ad hafa Mimmung edur lijf mitt lata. [[4] B myked tala umm þetta mal. [5] B þessa. [[6] B sverd þitt hefur og er. [[7] B borda þad hefur. [8] B *tilf.* þad. [[9] B Cap. LXXIII. Þa er Virga hafde vj daga heimann verid, þa. [[10] B utlender menn af Romaborg Ermenreks kongs. [11] B kongur skule. [12] B og. [13] B menn. [14] B *mgl.* [15] B einumm.

rimstein*n* sa iarl var skatgildr vndir erminrik k*on*-*on*g oc vill nv afrœkiaz at gera hanom skatta oc skil en han*n* sitr i borg þeiʀ*r*i er heitir gerimsheimr. en þiðricr er þess albvin*n*. Oc nv er viðga heyrir þessi tiðendi þa gengr han*n* til heimis oc biðr han*n* fa ser sverð sitt mimvng. heim-|-ir sagði U 155
sva at han*n* vill lia hano*m* mimvng i þessa herfor ef han*n* vill fa hano*m* er han*n* cœmr aftr. en viðga segir sva vera scvlv sem han*n* vill at se.

Nv riðr þiðricr vt af bærn.

257² (148). Konongrin*n* þiðricr riðr nv vt af bern með fim .c. herman*n*a alla fvll frœcna oc vm fram alla sina kappa er kallaði sialfs sins iafningia riðr nv til motz við frænda sin*n*. Ærminricr k*on*o*n*gr er firir með lx hvndrað man*n*a oc goðra riddara.

Reimsteinn.[1] hann a þa borg er heiter Gerings[2] heim. enn Þidrek var þeirrar farar albuinn. [Vidga geingur nv til Heimir(!) og bidur[3] hann fa sier sitt sverd Minnung.[4] Nu suarar Heimir. Ek vil þess bidia [ydur godur dreingur[5] ath þu liáer mier j þessa [ferd Minnung.[6] enn eg fæ þier [hann þegar vid komumm apttur. Vidga jatar þessu.

Frá Þidrek kongi er hann for til Erminreks.[7]

257ᵃ. Nu ridur Þidrek vt af Bern [vid D. riddara[8] til mots vid sinn frænda Erminrek kong. [enn hann var[9] fyrer med [vj þusunnd[10] riddara. Nu rida[11]

---

[1] B Runsteirn. [2] B Beringz. [[3] B enn er Virga heirer þesse tijdinde, þa gieck hann til Heimirz og bad. [4] B Mimmung. [[5] B þig godur vinur. [[6] B herfør Mimmung. [[7] B þegar þu kiemur afttur, enn Virga kvad so vera skillde. [[8] B med vᶜ manna, og kiemur. [[9] B og var hann þar. [[10] B lx. [11] B ridu þeir ij.

Nv riða þessir .ij. k*onon*gar i riki iarlsens með allan þen*na* her oc bren*na* hvar sem þeir fara oc drepa margan man*n*. Nv coma þeir firir borgina gerimsheim. oc bren*na* alla bygðina inand borgin*ni*. Oc nv reisa þeir landtiold sin oc herbvði*r*[1] vtan vm staðin*n*. Erminricr k*onon*gr la firir aðrv borgar liði með her sin*n*. En þiðricr k*onon*gr la með sina men*n* firir aðro portinv.

Viðga drepr rimstein jarl.

258[2]. Vm þa borg lagv þeir .ij. man*a*ðr[2] sva at þeir fengv ecki at vn*n*it. (149). En þat var eitt kveld er rimstein*n* riðr vt af borgin*ni* a nios*n*[3] með .vi. riddara oc feʀ*r* leynilega at skynia vm her ovina sin*n*a oc hyggr at hvat titt er hvart þeir ero

[1] *Hdskr. har* herbvði. [2] *Hdskr. har* manðr. [3] *Hdskr. har* nios.

---

kongar [med allann þenna[1] her þar til ath[2] þeir koma [j ʀiki[3] jarls þa herria þeir og brenna [allt þar er þeir fara[4] og drepa [marga menn.[5] Nu koma þeir fyrer [borgina Geringsheim og[6] hafua nv brennt alla bygd j nænd.[7] ok nv slæ þeir landtiolldumm wmm borgina. [Vid annat hlid er Erminrek kongur. enn Þidrek vid annad[8]. 258[a]. wmm þa borg liggia þeir ij[9] mánadi og fæ ekki ath gert.

[Fra Rimsteini jarli er hann reid æ niósn.[10]

Þath var eitt kuelld ath [Rimsteinn jarl[11] ridur ut af borginne æ niosn vid[12] vj. ʀiddara og ridur[13] leyniligha til[14] Erminreks kongs og hyggur ath [huad titt se[15]

[[1] B vid allann sinn. [2] B er. [[3] B til Runnsteinz. [[4] B allstadar. [[5] B margann mann. [[6] B borg Beringzheim. og þeir. [7] B *tilf.* borginne. [[8] B Ermenrek kongur med lide sijnu og Þidrek fyrer ødru borgarhlide med sijna filking. [9] B xij. [[10] B *mgl.* [[11] B Runnsteirn. [12] B med. [13] B *tilf.* nu. [14] B *tilf.* hers. [[15] B *mgl.*

noccot viðbvnir eða ecki. en aðr hevir han*n* latið vapna allan sin*n* her oc lætr standa sinar fylkingar viðrbvnar firir in*n*an oll port oc til skipaðar at beriaz ef þeir væri eigi við bvnir. En þa er iarlin*n* vill aptr snva til borgaren*n*ar oc han*n* er orðin*n* viss þeiʀ*r*a tiðenda er han*n* vildi oc han*n* er imillvm komin*n* borgarin*n*ar *oc* lantialdan*n*a[1] þa riðr a moti hano*m* sa maðr er þiðricr k*onon*gr hafði gort at skynia vorð af sin*n*i hendi. en þat var hin*n* sterki viðga. Oc þeir .vi. riða i moti hano*m* eino*m* en han*n* þei*m* igegn til þess er þeir mœtaz. Nv megv þeir gœrla sia at han*n* er þeiʀ*r*a fian*n*maðr oc raða nv til hans oc legr nv hveʀ*r* af sinvm hesti. Viðga veʀ*r* sec væl oc drengilega oc nv hœgr han*n* af allv afli til iarlsins sialfs oc klyfr hialm hans oc havvð oc bvc sva at ibelti nam

[1] *Sål. hdskr.*

hvart þeiʀ see nokkud vid buner. [hefuer hann læted æþur wæpna sinn her. hann lætur stannda sitt merki fyrer vtann og innann borgar hlid og hefuer settar sinar fylkingar og tilskipadar so sem berriast skal ef þeir være ei vid buner.[1] Enn er jarl [sneyri aptur og[2] er víss orþinn þeirra tiþinda er hann forvitnnadist | þa A 129
rídur Vidga[3] millumm þeirra og [borgarinnar. hann[4] var wardmadur Þidreks [kongs. Nu ridur Vidga einn i senn mot þessumm vj.[5] forkunnar[6] diarfligha og hverir ødrum i mót [til þess[7] er þeir finnast. ok rida þeir æ ij [hlidar Vidga og hoggva[8] til hans hveʀ af sinum hesti. enn hann ver sigh menniligha[9] og hoggur[10] af ollu afli til jarls og klyfur hialm hans ok hofud [og bvkinn

[[1] B *mgl.* [[2] B vill aptur snua til borgarinnar, og hann. [3] B eirn madur. [[4] B borgar, sa. [[5] B a þeirre nottu, þad er Wirga, nu rijdur hann eirn mote þeim iiij monnum. [6] B *tilf.* vel og. [[7] B þar til. [[8] B hendur Virga, og høggur. [9] B vel og dreingelega. [10] B *tilf.* nu.

Mb²97 staðar oc fellr | han*n* davðr a iorð. hans man*n*vm verðr datt við fall iarlsens· oc riða til borgaren*n*ar með þvnglegvm tiðendo*m*.

Nv riðr Viðga heim til landtialda.

259[2] (150). Nu keyrir viðga hest sinn sporo*m*
U156 skemming oc riðr nv | til felaga sin*n*a oc lætr hest
sin*n* bvrdia fast oc riðr stollzlega at landtialdvm. þiðricr k*onon*gr oc allir hans men*n* standa uti firir landtialdvm oc þyckiaz nv sia at viðga mvn vn*n*it hava noccot frægðarverc. heimir mælti stolzlega riðr nv viðga. oc kynlect er ef han*n* þyckiz nv eigi vn*n*it hava noccot frægðar verc þat er han*n* mvn nv þyckiazc meiri maðr firir ser en aðr. Nv fagna þeir viðga vel oc spyria han*n* tiðenda. han*n* segir

---

brynniadann[1] og fell iarl[2] daudur af [sínumm hesti.[3] 259[a]. Nu keyrer Vidga[4] sinn hest[5] sporumm og ridur brott fræ þeim[6] til sinna manna og ridur nv [allur stolltuligur[7] þar til ath[8] hann kemur ath lanndtiolldum [og nu þikkiast aller sia ath hann mun nokkut rausnar verk gert hafua.

Fra Wirga.

Nu stenndur vti fyrer lanndtiolldum Þidrek kongur af Bern[9] og aller hans felaghar. Nu mællti Heimir. Suo ridur Virga nv stolltzligha[10] sem hann [mun gert hafua[11] þat verk er hans ofmetnadur [mun nv[12] vera meiri enn ædur. Nu [fagnar Þidrek Vidga[13] vel er þeir hittast og [spyr hversu farist hafvi. Enn[14] Wirga svarar.

[[1] B búk og briniu. [2] B hann. [[3] B hestenumm. [4] B Virga. [5] B *tilf.* Skemming. [6] B *tilf.* og afttur. [[7] B allstolltzlega. [8] B er. [[9] B Þidr. [10] B dreingelega. [[11] B hafe giørt. [[12] B mune. [[13] B fagna þeir Wirga. [[14] B spyria hvørsu fared hafe.

at eigi mvno þeir þvrfa at sitia þar lengr firir iarlsens sakar þvi at han*n* er nv davðr þeir spvrðv hveʀ*r* þvi hevir valdit. Viðga svaraði. sa ec þan*n* man*n* er þat gerði at feldi han*n* davðan til iarðar af hesti sinv*m*. heimir mælti. eigi þarftv at leyna þvi firir oss vitv ver at þv hevir þat vn*n*it enda mattv oc allitt rosa þvi firir þvi at litit fremðar verc var at drepa han*n* firir þvi at vel matti þat ein cona hava gort ef hon kyn*n*i með vapnvm at fara. firir þvi at han*n* var sva gamall at han*n* var ein*n* orvasi.

her skil þa a viðga oc heimi.

260[2]. Þa er viðga heyrir þetta þa verðr han*n* akaflega reiðr oc leypr at heimi oc toc vm meðalkaflan*n* a sverði sinv mimvngi er han*n* var gyrðr með oc nyckir or sliðrvm. En naglring tecr han*n* oc kastaði firir fœtr hano*m* oc byðr hano*m*

[mik wænter ath ei þurfum vier[1] ath liggia leingur [wmm borg þessa fyrer[2] jarls saker. Nu spyr Þidrek[3] hversu barst ath þui. edur hverr gerdi þat. þessi sami madur seiger hann[4] er nv stígur [her nidur[5] af sinumm hesti. Nu mællti Heimer, ei þarftu ath hrosa [þui suo miok. þetta werk maa ei suo frægt vera fyrer[6] þui ath þessi jarl var sua gamall ath vel matti ein[7] kona hafua hann i heliu [ef þess kynni hun þørf.[8] 260[a]. Nu reidist Vidga[9] og hleypur ath Heimir og tok wmm medalkafla sins sverdz Minnungs.[10] og hnykker vr slídrumm enn kastadi[11] nidur fyrer fætur honum

---

[[1] B þad vænt eg ad vier munumm ei þurfa. [[2] B fyrer þessare borg fyrer þessa. [3] B Þiettleifur danske. [4] B Wirga. [[5] B *mgl.* [[6] B þier. [7] B *mgl.* [[8] B og mun þetta verk ei virdast so frægt fyrer þier. [9] B Virga miøg. [10] B Mimmungz er hann var girtur med. [11] B kastar.

nv til einvigis. en heimir lætr sec ecki til dvelia. Nv leypr þiðricr k*onon*gr a | milli oc aðrir felagar þeiʀ*r*a oc vilia þeir nv vist eigi at þeir beriz. oc biðia nv at viðga lati vera kyrt. en han*n* tecr þvi þvnglega. Oc lezc hitt 'ætla firir ser at mimvngr mvn eigi fyʀ*r* isina vmgerð coma en han*n* hevir gengit a milli havvðs oc bvcs heimis oc qveðr þar yrit til saca vera a milli þeiʀ*r*a oc sagði at han*n* hafði oft niz a hanom oc segir at eigi mvn varða hvart þeir eigv fyʀ*r* vandræðom at skipta sin a milli eða siðaʀ*r*. kveðr þat mvnv verða aðr en lvki. Segir at eigi var þat man*n*lega gort þa er han*n* ko*m* at hano*m* þar sem han*n* la i valinom fallin*n* þa er þeir attv orrostv við osantrix k*onon*g i vilcina landi. oc matti vel hava hano*m* borgit ef han*n* vildi sva at han*n* kœmi eigi a ovina sin*n*a vald i þat sin*n*i. oc fletti han*n* af mer vapn min sem han*n* væri min*n* fiandmaðr heldr en lagv navtr.

Mb^{2}98 | Nv sættaz þeir Viðga oc heimir.

U 157 261^{2}. Nv svarar þiðricr k*on*-|-*on*gr at eigi var þat vel gort oc mælir við heimi at han*n* scal eftir

---

Naglhring og bydur Heimir[1] til vígs. enn Heimir [kuedzt ekki[2] dvelia.

[Fra Heime.[3]

Nu hleypur Þidrek æ mille þeirra og aller þeirra[4]
felaghar og vilia þa [fyrer eingann mun[5] lata berriast.
og bidia Vidga[6] læta vera kyrt. enn Vidga[7] svarar þui
A 130 þunngligha og [letst hitt ætla[8] ath [Minnungur | skilldi[9]
B 73 ei fyrr koma j sina vmmgierd | enn hann hefuer midiann hæls Heimirs sunndur snidit. 261^{a}. ok nv bidia

---

[1] B honum. [[2] B kvad sig ei. [[3] B *mgl.* [4] B þeir. [[5] B vijst ei. [6] B nu Virga ad hann vilje. [7] B Virga. [[8] B læst hitt vilja. [[9] B Mimmungur skule.

vikia meðr þvi at han*n* hevir at gort. Oc þar kœmr at heimir vin*n*r eið at han*n* mælti þetta firir gamans sakir við felaga sin*n*. viðga tecr við þessari sætt oc mioc travðr oc lvka þeir þen*n*a veg sin*n*i deilv. Nv mælir þiðricr k*onon*gr við viðga. vinr goðr segir han*n* ollir þv davða iarlsins. ia heʀ*r*a segir han*n*. vist reð han*n* a mic fyʀ*r*i oc hans fim riddarar aðrir oc hafði han*n* lægra lvt i ocrvm skiptum en hinir flyðv vndan. k*onon*grin*n* þiðricr svaraði. vist erttv ravstr drengr oc mikil scarvngr haf micla þoc fiʀ*ir* oc vara vinattv. (151). Oc nv er morna tecr þa lætr þiðricr k*onon*gr segia frænda sinvm erminric k*onon*ge fall iarlsens. Oc þegar er han*n* verðr san*n*froðr at þvi þa lætr han*n* blasa allvm lvðrvm sinv*m* oc vapna alla riddara sina oc siðan veita þeir at gangv at borgin*n*i með valslœngom oc með lasbogom oc skoteldi oc allz conar velvm. Nv sia borgar men*n* engan sin*n* cost

---

þeir [Heimir ath[1] hann skuli til wægia ath þeir sættist. [koma þeiʀ honum til þess ath hann[2] vinnur eid Vidga[3] ath hann mællti þetta [ei til svivirdingar Vidga[4] helldur fyrer gamans saker [vid felagha sína og[5] luka þeir[6] sínu wsætti. Enn er [morna tekur þa sagde[7] Erminrekur kongur ath [jarl var[8] daudur og lætur nv[9] blæsa ollumm lvdrumm. ok [er menn voru vopnader[10] þa gera þeir mikla athgøngu til borgarinnar bædi med [walslonghum og læsbogumm og elldi.[11] ok nv sia[12] borgar menn [ei annann betra sinn kost enn leggia æ kongs

[[1] B *mgl.* [[2] B og sijdann koma þeir þvi fyrer ad Heimer. [3] B Virga. [[4] B mal ei til þess ad hann villde giøra svivirding Virga. [[5] B til fielaga sinna, og nu. [6] B *tilf.* a þennann veg. [[7] B mornar þa spir. [[8] B jallenn er. [9] B *mgl.* [[10] B nu vopnast aller þeirra riddarar. [[11] B skotumm og valsløngumm og med ellde ad sækia hana. [12] B *tilf.* þeir.

væn*n*a en a hond at ganga oc leggia sitt mal a k*onon*gs vald oc geva vp borgena. En k*onon*gren*n* gefr þei*m* lifs grið oc fear sins. en han*n* eignaz sialfr staðin*n*. oc setr þar ivir hofðingia valtara af vascan*n*steini frænda sin*n*. Nv riða þeir heim kon-ongarnir oc gætir nv hvaʀ*r* sins rikis. ærminricr k*onon*gr i romaborg en þiðricr k*onon*gr ibærn með sina kappa oc liðr nv sva vm rið noccora at þiðricr k*onon*gr er heima oc sitr vm kyrt. en þvi a han*n* sialdan at rosa a sinvm aldri þotti hanom oc þa at eins vel eða hvgr sin*n* ror er han*n* skyldi i stor-ræðvm lvt eiga i orrastvm eða i einvigo*m*. þei*m* sem allan aldr mætti vppi vera.

þiðricr k*onon*gr hevir bvit til veizlv micillar.

J 171,19 [275^2 (170).[1] | Þiðricr k*onon*gr lætr bva til veizlv mikillar oc agætrar ser til tignar oc skemt-anar allvm sinvm man*n*vm. Oc til þessarar veizlv

[1] *Det i skarpe klammer satte stykke er skrevet af anden hånd og udgør de sidste 8 linjer af nuværende 49. blads bagside; tredje skriver har overstreget dette og det oprindelige derpå følgende stykke, de 22 første linjer på nuværende 60. blads forside, og ind mellem blad 49 og blad 60 har tredje skriver skudt 10 blade (kapp. 262^3—294^3); på indskuddets 7. blads forside har tredje skriver afskrevet de af ham selv overstregede stykker (kapp. 275^3—277^3).*

---

dom allt sitt[1] mæl og gefua vpp borgina. og suo gera þeir.[2] enn kongur lætur þa hallda lifui [sínu og fe,[3] enn hann eignast sialfur stadinn og [setur þar[4] ath høfþingia Walltara af Waskasteini.[5] nu rida þeir heim[6] Erminrekur og Þidrek.

[[1] B øngvann sinn kost annann lijklegra, enn ad leggia a kongdom allann sinn kost og. [2] B *tilf.* sijdann. [[3] B og fie sijnu. [[4] B lætur þar yfer. [5] B *tilf.* greifa yfer borgena, og. [6] B *tilf.* kongar.

byðr han*n* allvm hinv*m* rikastvm man*n*vm er i hans riki ero oc margvm vtlen*n*zcvm hofðingio*m*. heyrt hevir han*n* sagvr til eins k*onon*gs at sa var goðr drengr oc mikill reysti maðr han*n* heitir Irvngr at namni. han*n* ræðr firir niflvnga landi. hans cona het oda hon var | eins rics k*onon*gs U 172 dottir. en þessir verða atbvrðir eitt sin*n*i með kono irvngs k*onon*gs þa er han*n* var eigi sialfr heima i borg sin*n*i at til drotningaren*n*ar kœmr ein*n* maðr þa er]

| fra Sigmundi konunge. Mb[3] 99; U 157,25

262^3 (152). Ein k*onu*ngr Sigmundr er næfnðr er reð firi þui landi er heitir tarlunga land faðir hans het sifian k*onu*ngr han er rikr maðr | oc U 158 mikill hofðingi. En nu er hann hafði tekit riki æptir fauður sinn sendir han vestr i hispana t*il* þ*ess* k*onu*ngs Niðungs oc h*ans* sonar ortvangis. ef niðungr k*onung*r vill geva honu*m* dottur sina. sisibe hon var allra kuenna friðuzt oc kurteisust[1] at ollum

[1] *Hdskr. har* kurteistust.

[Frá Sigurdi Fafnisbana.[1]

262^a. Einn kongur het Sigmundur er ried fyrer landi þui er heiter Tarlungaland[2] fader hans hiet Sifian.[3] hann er ríkur kongur[4] og mikill hofþingi. Enn er hann hefuer tekit [fødurleífd sína[5] sennder hann menn[6] westur j Spania[7] til Nidungs kongs ogh hans sonar Ortunagrs[8] ef [hann villdi[9] gipta honum sina dottur Sisibe. Hun var allra kuenna fegurst[10] og kurteisust ath ollum [þeim

[[1] B Cap. LXXIV. [2] B Jarlungaland. [3] B *tilf.* kongur. [4] B madur. [[5] B rijke eftter fødur sinn. [6] B *mgl.* [7] B Hispaniam. [8] B Ortuangz. [[9] B Nidungur kongur vill. [10] B frijdust.

lutu*m* þess er han hafði spvrt. Niðungr k*onung*r oc hans son taka uel v*ið* sendi mon*n*um Sigmunðar k*onun*gs oc veita þeim mikit yv*ir* læti oc storar giafir i gulli oc gersimu*m* þeim er fagetar eru i þe*i*ʀa[1] l*an*di. En œrendi þ*ei*ʀa Sigmundar k*onu*ngs [*tekr hann*[2] a þessa lund at hann lezt æigi vilia senda sina dottur i okun*n*igt l*an*d oc með þeim mon*n*um e*r* bæði erv hen*n*i okun*nir* oc oss. En fra k*onu*ngi yðru*m* feʀ mikit orð at han se en mesti agetis maðr. oc kom þat longu aðr her en þer komut. Nu vilív*m* ver æigi varna at gipta honu*m* uara dottur. er þer havit sealf*ir* hingat sott æpt*ir* hænni a varn fund. oc her með send*ir* niðungr k*onung*r oc hans son ortuangis. ge*r*simlega*r* sendingar. Sigmundi k*onu*ngi oc fara sendi m*enn*

[1] *Hdskr. har* þeʀa. [[2] *Hdskr. mgl.* tekr hann.

---

lutumm[1] er hann hafdi spurt. Nidungur kongur og hans son taka vid senndimonnum[2] Sigmundar kongs forkunnar vel og veita þeim[3] mikit yferlæti og stórar giafuer.[4] Enn eyrendumm[5] Sigmundar kongs tekur hann aa þa[6] lunnd ath hann letst[7] ei vilia sennda sina dottur j [wkunnigt lannd wid[8] þeim monnum er bædi eru vkunner henni og[9] oss. enn fra kongi ydrum fer [mikil frægd[10] ath hann [see mikill[11] agiætiss madur.[12] Nu [vil ek honum ei fra vísa ef hann kemur sialfur ath sækia mína dottur. ok her epter fara senndimenn heim og sender Nidungur kongur agiætar giafuer Sigmundi kongi.

[[1] B hlutumm þess. [2] B sendemanne. [3] B honum og hannz filgiurumm. [4] B *tilf.* i gulle og gersemumm þeim er fasiedar voru j þeirra lande. [5] B *tilf.* þeirra. [6] B þessa. [7] B læst. [[8] B okunnug lønd, og med. [9] B *tilf.* so. [[10] B myked ord. [[11] B er hinn meste. [12] B *tilf.* og kom þat løngu adur hier enn þier komud.

aptr v*ið* sva bvit. oc er þ*eir* ko*m*a heim sægia þ*eir* Sigmundi k*onung*i oll sin œrendi hversv mikillega Niðungr k*onung*r hafði þeim vel fagnat. (153). Eigi liða langar stundir heðan ifra aðr Sig*mun*dr k*onung*r byr ferð sina. oc vill riða brott af sinu riki i spanl*an*d æpt*ir* þessu œrendi. oc með ser hæv*ir* han*n* .cccc. hundrot riddara oc allvel bvna. nv feR han*n* m*eð* miklv drambi oc hœv*er*skv. oc æ*igi* lett*ir* han sin*ni* ferð fyR. en han*n* kemr vestr ispanl*an*d iriki niðungs k*onung*s. nu spyR niðu*n*gr k*onung*r t*il* f*er*ða Sigm*un*ðar k*onung*s oc lætr honu*m* allt setia torg. oc veizlur þar sem han*n* *feR*[1] t*il* þess er þeir fin*n*az sealf*ir*. niðu*n*gr k*onung*r tekr v*ið* Sig-

[1] *Hdskr. mgl.* feR.

Enn[1] er þeir koma | heim seigia þeir Sigmundi kongi A 131
oll sijn eýrendi huersu Nidunngur kongur [hafde þeim fagnad.

96. Capitule[2]

Eigi lída lanngar stunnder þaþann[3] ædur Sigmundur kongur byr sik til ferdar og vill rída vt [i Spania[4] lannd epter þessu[5] eyrendi ok hann hefuer med sier ccc. Ridd-ara allvel bvna. Nu fer haRn sinnar ferdar wid[6] miklu drambi og hæversku og ei lietter hann sinne ferd ædur[7] hann kemur j Spania[8] j ríki Nidungs kongs.

Nu spyr Nidungur kongur til ferdar Sigmundar kongs og lætur honum[9] setia torg og veitslur þar[10] sem hann fer til þess er þeir finnast.[11] Nidungur kongur

[[1] B vilium vier ei honumm varna ad giftta vora dottur er þier hafed sokt a vorn fund efter henne, og hier med sender Nidungur kongur og hans son Ortuang gersemar og sendingar Sigmunde konge og fara sendemenn afttur vid so bued, og. [[2] B fagnade þeim vel. Cap. XXV (!) [3] B hiedann i fra. [[4] B af sijnu rijke i Hispania. [5] B þesse. [6] B med. [7] B firr enn. [8] B Hispania lannd. [9] B *tilf.* allstadar. [10] B hvar. [11] B *tilf.* sialfer.

m*un*di k*onung*i vegsamlega. oc g*er*ir micklar veizlur með allz konar tign oc virðing. nv sæg*ir* Sigm*un*dr k*onung*r sin ærendi. at han*n* vill biðia dottvr niðv*n*gs k*onung*s sem aðr v*ar* rœtt oc sagt at niðvngr k*onung*r hefði þei*m* malu*m* vel tekit. Nv svarar
U 159 niðv*n*gr | k*onung*r at þat skal v*er*a æptir þvi sem þeir hofðv fyʀ mællt v*ið* sendi m*enn*. oc mattv nv þetta rað vel oðlaz er þv ert sealfr komin. oc aðr þ*ei*r lyci sin*n*i rœðv festi niðv*n*gr k*onung*r Sigm*un*di k*onung*i d*ottur* sina.

bruð laup Sigm*un*dar k*onungs*.

263[3] (154). Nv er at brvðkavpi fengit með miklv*m* kostnaði. er niðv*n*gr k*onung*r gefr dottvr sin*n*i oc magi storar borg*ir* oc sterka kastala. oc nalega halft sitt riki. En þat sem æptir er gefr han ort-

---

tekur vid Sigmundi kongi [all hæverskligha[1] og gerir mikla veitslu med allskonar tign og virþing. Nu seiger Sigmundur kongur sin eyrenndi ath hann vill bidia dottur Nidunngs kongs sem æþur [hefuer honum sagt verid.[2] Nu svarar Nidunngur [.þat skal[3] wera epter þui sem fyrr sogdum wier senndimonnum og munntu[4] nv þetta ʀæd vel audlast er þu ert sialfur epter kominn. og æþur þeir luki[5] sinne rædu festi Nidungur kongur Sigmundi kongi sína dóttur.
B 74 263[a]. | [6] Nu er ath brullaupi[7] feingit med miklumm kostnadi er[8] Nidungur kongur gefur dottur sina Sigmundi kongi og þar med [mikit fe og margskonar gersimar og i hennar heimanfylgiu gefur hann[9] naligha halft sitt ʀíki. en [þat er epter er gefur hann Ortuagi[10]

[[1] B vegsamlega. [[2] B er sagt ad kongur hafe þvi male vel teked og vænlega. [[3] B kongur ad þad skule. [4] B mattu. [5] B lietta edur luka. [6] B Cap. LXXVI. [7] B brudkaupe. [8] B og. [[9] B margar storborger og kastala fagra. og. [[10] B hvad eftter er midlar hann Ortuange.

vangres syni sinv*m*. oc gefr honu*m* k*onung*s nafn fir*ir* | þvi at niðv*n*gr k*onungr* v*ar* þa œrvasi at Mb[3] 1 allðri. þessi veizla en mikla var með allz konar fagnaði oc tign. hvarttvæɢɢia af t*il*fongu*m* þeiʀar veizlv bæðe i borð bv*n*aðe oc sva hallar bvnaðren. oc samsæti v*ið* ena stœrstu hofðingia þa er varv i ollv hispania l*an*di. oc i allzcon*ar* ske*m*tan leikv*m* oc songv*m*. oc storu*m* fegiofv*m* oc isva micklv feolm*en*ni ati æin*n*i veizlv hafði æigi meiri ravsn v*er*it gor of allt ispanial*an*d. en er þessi veizla hafðe staðit .v. daga. riðr Sigm*un*ðr k*onun*gr brott m*eð* sina riddara oc m*eð* honu*m* hans kona sissibe. Nv feʀ han*n* m*eð* mikilli vegsemð þar til er han kemr heim isitt riki.

vm h*er*for Sigm*un*dar k*onungs*.

264[3] (155). Nv er han hæv*ir* heima v*er*et .vij. daga koma þar .ij. sendi m*enn*. drasolfs k*onung*s

---

sinumm syni og [þar med[1] kongs nafn fyrer þui ath Nidungur kongur [er þa gamall.[2] þessi veitsla[3] var med allskonar prydi og[4] samsæti hinna bestu hofþingia er voru j ollu Spania[5] lanndi og[6] allskonar skemtanar leikumm og saungum og fee giøfumm. ok i suo miklu fiolmenni ath ei hefuer[7] verit j einni veitslu meiri rausn giør[8] vmm allt Hispania land. Enn er þessi veitsla hafdi stadit v dagha ridur Sigmundur kongur vid[9] sina ʀiddara [heim med sina konu[10] Sisibe. [Nu fer hann med mykílle vegsemd, þar til er hann kiemur heim j sitt ʀijke.[11]

264[a]. | [Nu er Sigmundur kongur hefuer heima A 132 setid nokkura stunnd koma[12] senndimenn Dræsolfs kongs

---

[[1] B giefur honum. [[2] B var þa ørvasa ad alldre. [3] B *tilf.* hin mykla. [4] B *tilf.* tign hvørtveggia af øllumm tilfongumm er þa veislu ma pryda, j bordbunade og hallarbunade og j. [5] B Hispania. [6] B j. [7] B hafde. [8] B *mgl.* [9] B a burt med. [[10] B og med hønum hannz kona. [[11] *sål.* B; A wid mikilli vegsemd heimi i sitt ʀiki og situr nv vmm kyrt. [[12] B Cap. LXXVII. En nu er hann hefur heima verid vij daga koma þar .ij.

oc ganga f*irir* Sigm*un*ð oc syna honu*m* bref oc in*n*zigli. oc sægia honv*m* sin œrendi. nv mæla þeir sendi m*enn* drasolf [k*onungr oc* þin systir send*a*[1] þer kvæðiv oc þat með at han*n* hæv*ir* nv bvit allan sin*n* hær. með ollv*m* sinu*m* hertogvm *oc* greifv*m*. oc s*ka*l nu fara i *P*vlinal*an*d[2] herfor. oc sendir nu yðr orð m*eð* sonv*m* iartegnu*m* at þer komit honv*m* lið at veita með ollv*m* *yðrvm*[3] m*onn*vm. oc sem flesta mægi þer fa. Nv svarar S*ig*-*mundr* k*onung*r þa er æ*igi* illa t*il* fallit ef min*n*
U 160 | magr oc min systir þikciaz þyrva mins fvlltings oc at ec veita þeim lið oc mitt travst oc sva s*ka*l oc v*er*a. oc en sama dag let han g*er*a bref oc in-

[[1] *Hdskr. har* k*onung*s. þin systir sendi. [2] *Hdskr. har* þvlinal*and*. [3] *Hdskr. har* sinv*m*.

[med brefumm. ok nu mælltu[1] senndemenn Dræsolfur kongur og þin syster Signy[2] sennda þier kuediu og þad med ath Dræsolfur[2] kongur hefuer buid her sinn wid[3] ollumm sínumm hertughum og greífumm og ʀiddorumm ok [skal nu[4] fara austur j Pulina[5] land herfør[6] og sender nv ydur ord med sonnum jarteignum ath [þu komer og veiter honum lid med alla ydra menn sem flesta megu þier[7] fæ. Nu suarar kongur, þat er ei[8] illa fallit [þo ath[9] minn mægur og min syster þikkiast[10] mins fulltingis[11] þurfa og[12] ek veita þeim[13] mitt traust og suo skal[14] wera. ok hinn sama dag lætur [Sigmundur kongur bref gera med jnsigli til

[[1] B og ganga fyrer Sigmund kong og syna honum bref og jnnsigli og seigia honum sijn erinde. Nu mæla þesser. [2] B *mgl.* [3] B med. [[4] B skulu. [5] B Polima. [6] B herfarer. [[7] B þier komed honum lid at veita med øllum ydar monnum og sem flestumm er þier meiged. [8] B *mgl.* [[9] B ef. [10] B þikest. [11] B *tilf.* vid. [12] B ad. [13] B *tilf.* ei. [14] B *tilf.* og.

zigli t*il* sina rikis m*anna* sva vitt sem hans riki er. oc sva byðr han*n* at a þeim .iiij. nottv*m* s*ka*l til hans koma hveʀ sa m*aðr* er honv*m* vill lið veita sa er kynni skilldi at hallda oc hæst at riða oc þori at b*er*iazt. oc sva heiman at bvaz at han mvni æ*igi* a enu*m* næstu*m* .xij. manodu*m* heim koma. Nv er þessi h*er*r er allr saman co*m*in*n* þa þœysir han h*er*en vt af sinv riki. (156). Aðr Sigm*un*dr k*onung*r fari heiman kallar han t*il* sin sina raðgiafa hartuin oc h*er*man þ*ei*r ero greifar isvava oc mikl*ir* hofðingiar. oc man*n*a friðastir oc mikklir kappar. oc nv setr han*n* þessa .ij. cappa at gæta konu sin*n*ar oc rikis oc allz sins varnaðar f*irir* þvi at han trvir þeim all vel. oc þat hæv*ir* oppt at

---

sinna[1] manna suo vidt sem [hans land[2] er og suo bydur hann ath[3] æ þeim vj[4] nattumm skal[5] til hans koma hver madur sa er honum vill lid veíta [og er kunni skilldi[6] hallda og hest[7] rida og þori ath berriast [suo ath[8] hann muni ei aptur koma æ þeim xij manudum. [Nu er[9] þessi her er samann kominn[10] þeyser kongur[11] herinn vt af sínu ʀiki til mots vid mægh sinn.

[12]Adur Sigmundur kongur rídur heimann kallar hann til sín[13] ʀædgiafa sína ,[og bæder mikler høfþingiar annar hiet Artus enn annar Hermann og woru greifar j Svava[14] manna frijdaster og miklir kappar. þessa[15] hofþingia setur hann til[16] ath giæta sins ʀikiss[17] og alls sins warnadar, þviat hann truer þeim allvel

---

[[1] B kongur samansafna sijnu folke og giører bref til sinna rijkiz. [[2] B þad. [3] B *mgl.* [4] B 4m. [5] B skule. [[6] B sa er kinne skillde ad. [7] B heste ad. [[8] B og so heimann buast sem. [[9] B allur. [10] B *tilf.* og nu. [11] B hann. [12] B Cap. LXXVIII. [13] B *tilf.* ʀiddara og. [[14] B Artum og Hermann, þeir eru greifar i Svafa, og bader mykler høfdingiar og. [15] B *tilf.* 2. [16] B nu eftter. [17] B *tilf.* og sinnar drottningar.

boritz at sa m*aðr* er vel trv*ir* œðrv*m* man*n*i at sa v*er*ðr svikin*n* af þeim. oc vt riða þ*ei*r .ij. hofðingiar m*eð* kon*un*gi. oc sæg*ir* han*n* þeim marga lvti hve þ*ei*r skvlv haga mæðan han e*r* i brottu. oc vm allt an*n*at fra*m*m byðr han þeim at g*er*a sva alla luti sem sisibe vill. oc þvi heita þ*ei*r at sva s*ka*l v*er*a. Oc nv er þ*ei*r hittaz magr S*igmundar* k*onun*gs oc han*n* oc hæv*ir* drasoll æigi min*n*a lið en .xxx.
Mb^3 101 hvndraða riddara | oc allz æigi min*n*a lið en .lxx. hvndraða riddara. En S*igmundr* k*onung*r hafðe æ*igi* min*n*a lið en magr hans þa er þ*ei*r hittvz oc fara þ*ei*r nv með allan sin*n* hær. oc h*er*ia nu i pvlina l*an*d oc vin*n*a þar morg storvirki.

[enn þat hefer opt henndt ath þeim er hann truer wel ath hann verdur af þeim svikinn.

Ut[1] rída þesser ij hofþingiar med kongi og seiger hann[2] marga luti hversu þeir skulu breita[3] meþann hann er j brottu. ok [vmm allt[4] framm bydur hann þeim mest [ath gera suo allt sem hans frv Sisibe[5] vill. og þvi heita þeir ath suo skal[6] vera. ok nv[7] rída þeir aptur enn kongur ferr leid sina.

[8]Nu er þeir hittast mægar Sigmundur kongur og Dræsolfur kongur þa hefuer Dræsolfur kongur [iij þusund[9] riddara og ei minna lid alls enn [vij þusunder[10]
B 75 enn Sigmundur kongur hefuer [og ei minna[11] her | er
A 133 þeir hittast. ok | nu fara þeir vid[12] allann þennann[13] her og heria[14*] i Pulina lanndi og vinna þar morgh [stor werk.

[[1] B og nu. [2] B *tilf.* þeim. [3] B haga. [[4] B yfer allt annad. [[5] B umm, ad so giøre þeir hvørn hlut sem þeirra fru. [6] B skule. [7] B sijdann. [8] B Cap. LXXIX. [[9] B xxx c. [[10] B lxx c. mannz. [[11] B ei minna lid og. [12] B bader med. [13] B sinn. [14] B heim nu.

Vm Greiuana oc v*m* Sisibe drottni*n*g.

265[3] (157). Nv er sva hava lengi þessir greivar raðit riki þa er þat æin*n* hvern dag at artvin gengr t*il* sin*n*ar fru sisibe. oc mæl*ir* t*il* henar Riki þetta oc allar gersimar oc yður varðveizla er nu i min*n*i gezlu oc mun ek þer sægia hvat ec hævi nu fir*ir* ætlat at ek hævi ætlat þic mer t*il* un*n*ostu oc æignar konu. oc þar með ætla ek ockr þetta riki er nu hævi ek við tekit. Oc er o vist at Sig-|-m*un*ðr U 161
k*onung*r komi aptr or þessi herfor. En þott han*n* komi aptr þa s*ka*l han*n* þat æigi fa aptr af mer oc baðu*m* ockr ef þv villt sem ek. Oc ec em æigi veʀi riddari en Sigm*un*ðr k*onung*r eða nockvru betri. Nu svarar sisibe æ*igi* skalltv slikra orða v*ið* mik leita. ek vil biða mins hærra Sigm*un*ðar k*on*-

---

97. Capitule.

265[a]. Enn[1] er þesser Greifar hafa ei leingi rædit rikinu, þa er þath einhuern dagh ath Artus[2] geingur til sinnar frv[3] Sisibe og mællti til hennar ʀiki þetta [og ydar lidveitslu og allar gersimar Sigmundz kongs hefuer ek j minne geímslu[4] og mun ek seigia ydur[5] huad ek fyrerætlast.[6] ek ætla þigh mier til vnnástu og eignar konu. þar med ætla ek okkur allt þetta ʀiki er [vid hofumm vidtekit[7] og er vvist ath[8] Sigmundur kongur [komi apttur vr þessari ferd,[9] þa skal hann [alldrei aptur fæ ʀikit[10] af mier og bædumm okkur ef þu vill sem ek og er ek ei verre ʀíddari enn Sigmundur kongur edur nokkuru[11] betri. Nu suarar Sisibe. ei skalltu slikra[12] orda vid mik leita þviat[13] ek vil bída

---

[[1] B stórvirke. Cap. LXXX. Nv. [2] B Artum. [3] B frúr. [[4] B er j ydar vardveislu, og allar gersemar Sigmundar kongs. [5] B þier nu. [6] B hefe fyrer ætlad ad vera skule, ad. [[7] B nu hefe eg medteked. [8] B hvørt. [[9] B kiemur afttur. [[10] B ei fa. [11] B helldur. [12] B þvilijkra. [13] B *mgl.*

*ung*s. oc ængi man*n* fyʀ taka en han*n* kemr heim. En þottv havir þetta mællt þa ma ek þessv vel lœyna þo at sin*ni*. En ef optaʀi mælir þv þetta þa man ec er min*n* h*er*ra ke*m*r heim sægia honu*m* hvat þv villt. oc mantu þa v*er*a skiot hængðr. Nv mæl*ir* han*n* þv frv æigi mattu sva mæla sem nu mælir þv fir*ir* þvi at þat mantu spurt hava at a minu l*an*di em ek æigi orikari en Sigm*un*dr k*on*-*ung*r a sino l*an*di. nv svarar hon þottu ser sua rikr at þv rað*ir* .i. mestu*m* lut v*er*alldarenar. þa. en *Sigmundr*[1] k*onu*ngr þionostu maðr. þa vil ec þo han*n* hava en æ*igi* þic. oc æ*igi* skalltv æinv orði lengr vm þetta tala. ef þv villt hallda þinu livi. nu gengr artuin abr*o*t. oc hætta þav sinu tale. (158). Nv sæg*ir* Artuin sinu*m* felaga allt hv*er*sv

[1] *Hdskr. har* Sigvrðr.

---

mins herra Sigmundz kongs og eingann mann[1] fyʀ taka enn hann kiemur heim. enn þottu hafer þetta mællt þa maa ek þessu leýna ath sinne. enn ef optar mælir þu slikt[2] mun ek seigia þa er minn herra kiemur heim huad þu villt og munntu þa verda skiott heingdur. [þa svarar Artus[3] þu fru ei mattu suo [til ordz taka.[4] þv munnt þat spurt hafua ath aa minu landi er egh ei vrikari madur[5] enn Sigmundur kongur aa sinu lanndi. Nu [mællti Sisibe[6] þottu siert suo rikur ath þu [ræder mestumm[7] lut weralldarinnar enn Sigmundur kongur se þinn [þionustu madur[8] þa vil ek hann eiga[9] enn ei þigh, ok ei skalltu einu[10] ordi leingur med[11] þetta tala.[12] ef þu villt hallda þínu lífi. Nu geingur hann[13] i brott og hætta þau [þessu tali.[14] Nu seiger [Artus allt þetta

[1] B *mgl.* [2] B þessumm ordumm, þa. [[3] B Nu mæler hann. [[4] B taka til þijns málz sem þu mæler, fyrer þvi ad. [5] B *mgl.* [[6] B seiger hun. [[7] B rieder eirn mestann; A *tilf.* hier vt. [[8] B þienare. [9] B hafa. [10] *sål.* B; A neinu. [11] B umm. [12] A *tilf.* enn. [13] B Artum. [[14] B so talinu.

farit hafðe með þeim drottningu oc honu*m*. oc spyʀ han*n* raðs hv*er*su hann s*ka*l sinu male fra*m*m koma. Nv suarar herman*n*. goði felagi letia vil ec þic þessa sem ek ma at æ*igi* ge*r*ir þv þetta. En hvart er þv villt þetta eða an*n*at. þa v*er*ð ec at veita þer slikt sem ec ma iraðv*m* eða oðru. Nv svarar artuin ʼæcki er þvi at lœyna at sva mikill hvgr er m*er* a þessu at fra*m*m v*er*ðr ko*m*a at visv þat sem ec vil æða ælligar læt ec mitt lif eða at þriðia kosti ma hon æ*igi* lifa. Nv svarar h*er*man. ef þv villt mikit kapp a leɢia þet*t*a mal. þa ma þetta æn*n* sva fara sem við viliv*m* baðir. Nu er liðnar ero fra þessv nockorar stundir. þa gengr herman*n* t*il* mals v*ið* sina frv oc tekr hon vel v*ið* honu*m*. oc talaz þau v*ið* marga lvti. En of sið*ir*

---

mꜳl[1] sinumm felagha Hermann og spyr hann mꜳls[2] huersu hann skal[3] sinu mꜳli framm koma. Nu svarar Hermann, Godi felaghi [sagdi hann[4] letia vil ek þik þessa[5] sem ek kann ath þu gerir ei[6] þetta. enn huart er þu gerir[7] þetta edur annat þa verd ek veita þier slikt[8] egh mꜳ j ʀꜳdumm edur ødru. Nu svarar Artus.[9] Ekki er þui ath | leyna ath suo mikit er mier[10] vmm A 134 þetta mꜳl ath framm verdur ath koma ath visu þat er ek vil ella verdur egh ath láta mitt líf.[11] Nu suarar Hermann ef þu vill suo mikit kapp leggia ꜳ þetta mꜳl þa mꜳ þetta [suo vel[12] fara sem vid wiliumm.[13]

Ok[14] er lidnar eru fra [nokkurrar stunnder[15] geingur Hermann [eitthuert sinn til mꜳls vid sina frv́[16] og talast þau vid marga luti. enn vmm siþer

---

[[1] B Artum allt hid sanna fra þeirra ordumm. [2] B radz. [3] B skule. [[4] B *mgl.* [5] B *mgl.* [6] *sål.* B; A *mgl.* [7] B villt. [8] B *tilf.* er. [9] B Artum. [10] B *tilf.* i hug. [11] B *tilf.* edur ad þridia koste ma hun eij lifa. [[12] B efne. [13] B *tilf.* bader. [14] B Nu. [[15] B þessu nockrer tijmar þa. [[16] B annad sinn til sinnar frur, og tekur hun vel vid honum.

Mb³ 102 mælti h*er*man | þetta sama mal sem honu*m* hafdi
vmbodit artuin. En hon svarar með sama hætti oc
reiðiz nu meoc. Nv gengr h*er*man abrot v*ið* sva
bvit oc sæg*ir* nu felaga sinu*m* þat er þav hava
talat. Nu liðr þaðan ifra stvnd hv*er* af an*n*aʀi. oc
leitar Artuin optlega þessa mala v*ið* sina frv. oc
kan*n* aldrigi fa þat er han beiðiz. Nv er Sigm*und*r
U 162 k*onung*r oc hans magr dras-|-ollf h*er*ia viða um
pulina l*and* oc g*er*a mikin skaða þeim er f*irir* ero.
bæði i mandrapv*m* oc l*and* avðn oc ranu*m*. oc
optlega b*er*iaz þ*ei*r v*ið* lanz m*enn* oc fa stvndu*m*
sigr. En stvndv*m* osigr. en er þ*ei*r snva aptr heim
þa hava þ*ei*r latit meoc mart sina man*n*a. oc koma
þo heilir aptr.

---

mællte Hermann þat sama sem hafer[1] bodit Artus.[2] enn hun svarar med sama hætti og reiddist þa miogh. Nu geingur Hermann j brott[3] og sagde felaga sínumm þat sem þau hofdu[4] mællt [og aull hennar suør.[5] lidur nv heþann[6] huer stunnd af annare og leítar [Artus optliga slikra mæla vid fruna[7] og kann alldrei þat fæ er hann beídist [af hinne hæversku frv Sisibe.

98. Capitule.

Nu er fra þui ath seigia er[8] Sigmundur kongur og hans mægur Dræsolfur heria vida wmm Pulina[9] land og gera mikinn skada þeim er fyrer eru bæþi [i manndrape[10] og land audn[11] og optliga berriast þeir vid lanndzmenn og [hafa ymser betur.[12] Enn er þeir snua heim apttur hafa þeir lætid[13] margt sinna manna og koma þo apttur heiler [til sinna manna.

---

[1] B honum hafde. [2] B Artum. [3] B *tilf.* vid so bued. [4] B hafa. [[5] B *mgl.* [6] B *tilf.* i fra. [[7] B Artum miøg optlega þvilijkra mála vid sijna fru. [[8] B Enn. [9] B Polenia. [[10] *sál.* B; A manndrapunn. [11] B *tilf.* og ranumm. [[12] B fa stundumm sigur, enn stundumm osigur. [13] B *tilf.* miøg.

lat sisibe drottningar.

266[3] (159). Nv er Sigm*un*dr k*onung*r komin i sit rici vttan v*er*t. oc þat spyria nu hans l*an*dz gæzlv m*enn*. Artuin oc h*er*mann oc nv g*er*a þ*ei*r sitt rað. þa mællti artu*in* v*ið* felaga sin*n*. þat ventir mik at[1] Sigm*un*dr k*onung*r *kemr*[2] heim at sisibe drottning skal[3] sægia honu*m* allar varar rœðvr sva þvnglega oc vsœmilega sem hon hæv*ir* iafnan suarað varv*m* œrendu*m*. oc k*onung*r man oss geva mikklar sakar f*irir* ef han*n* veit et san*n*a. Nu v*er*ðv v*ið* æ*igi* se*i*nni[4] j ockrv*m* raðum. oc man nu oc þess v*ið* þurva ef lyða s*ka*l. oc aðr þ*ei*r skiliaz. þa sætia þ*ei*r allt sitt rað hv*er*sv fara s*ka*l. Nv ganga þ*ei*r a fund drottningar oc sægia hæn*n*i

[1] *Sål. hdskr.* [2] *Hdskr. mgl.* kemr. [3] *Hdskr. har* sakl. [4] *Hdskr. har* senni.

266[a]. Ok[1] er Sigmundur kongur [kiemur heim i sitt ʀiki spyria þat[2] | hans landgiætslu menn Artus[3] B 76
og Hermann og nv gera þeir sin[4] ʀæd Artus[3] mællti vid Hermann. þat vænter migh er Sigmundur kongur kemur heim ath drottning seigi[5] honum allar vorar rædur suo þungligha [sem hun hefer tekit voru mæle[6] og kongur mun giefa oss storar[7] saker æ[8] ef hann [veit hid[9] sanna. Nu werdum vid [ei seinni j okkrum ræd-umm[10] mun nv og þess[11] þurfua [ef hlyda skal.[12] og ædur þeir skiliast setia þeir allt sitt ʀæd hversu fara skal.[13]

Nu gánnga þeir æ funnd drottningar og seigia

[[1] B Cap. LXXXI. Nv. [[2] B er komenn j sitt rijke utanvert, og spyria nu. [3] B Artum. [4] B sitt. [5] B Sissebe skal seigia. [[6] B og osæmelega er hun hefur jafnann svarad vorumm erendumm. [7] B myklar. [8] B *mgl.* [[9] B er ei leindur hinu. [[10] B ad giøra ockar ʀad. [11] B *tilf.* vid. [[12] B *mgl.* [13] B skule.

alla sina ætlan. at nv vilia þ*ei*r fara a k*onun*gs fund. oc spyria hvat er tit vm han. En hon let ser þat vel lika. oc biðr þa fara sem skiotast. oc nv g*er*a þ*ei*r sua. En er þ*ei*r koma afvnd Sigm*un*ðar k*onun*gs þa fagnar han*n* þeim vel nu stefna þ*ei*r honu*m* a æinmæli. en er þ*ei*r .iij. erv staddir saman. þa mællti artu*in*. Goði hæʀa ek hævi at sægia þer ill tiðændi oc erv þo sœn*n*. en þess bið ek þic at æ*igi* kvn*ir* þv mik þott ec sægia þer f*irir* þvi at ec fæ æ*igi* lœynt þic er þv hæv*ir* þin*n* varnað allan mer ihond sellt. oc ocr felogu*m*. at þægar þv vartt heiman farin. þa toc kona þin sisibe illt rað upp oc usœmilekt. hon toc .i. þræl þin er v*ar* fagr at aliti. oc leɢʀ hia ser. En er vit felagar villdu*m* þat ban*n*a hen*n*i þa het hon ocr þvi at hon

---

alla sina[1] ætlan ath nv vilia þeir rida æ kongs funnd
A 135 og spyria huad tidt [se vm hans farar[2] | hun lætur sier þat wel hugna og bidur þa fara sem skiotast ok nv gera þeir suo. [Enn er[3] þeir koma æ [kongs funnd[4] fagnar hann þeim wæl. Nu stefna þeir honum æ einmæli. [ok er þeir koma j einn stad[5] þa mællti [Artus góde herra,[6] ek kann seigia þier ill tiþindi og[7] þo sønn [og bidur ek ath þier kunnit mik ei þott ek seigi ydur[8] þviat ek fæ ei leynt [þar sem þier hafued mier allann yduarn varnad[9] j henndur selldt og okkur felaughum [þeghar þier vorut heimann farnir[10] tok Sisibe [kona ydar[11] jllt ʀæd og vsæmilight. hun tok eirn þræl þann er fagur var[12] alitumm og leggur j hia sier. enn er[13] vid felaghar villdum henni þat banna þa hiet hun ath

---

[1] B *mgl.* [[2] B er umm hann, enn. [[3] B *mgl.* [[4] B funnd Sigmundar kongs þa. [[5] B enn er þeir iij eru stadder samann. [[6] B Artum. [7] B enn eru. [[8] B enn þess vil eg þig bidia, ad eij kunner þu mig umm þo eg seige þier, fyrer. [[9] B þig, er þu hefur þinn varnad allann mier. [[10] B og þegar er þu varst heimann farinn, þa. [[11] B drottning þiin. [12] B *tilf.* ad. [13] *sål.* B; A *mgl.*

skylldi ocr rœgia f*irir* þer er þv kœmir aptr. oc þv
mynd*ir* ocr lata drepa ef hon villði. oc sa en sami
þŕæll hæv*ir* siða*n* sovit hia hen*n*i hv*er*ia nott i
hæn*n*ar faðmi. oc nu er hon sealf vlett. oc æigi
þorðv*m* v*ið* h*er*ra at þv skyllðir sva heim koma attu
vissir þetta æ*igi* aðr. Nv svarar k*onung*r at visv
mægi þit þat vita ef þit levgit æinu orði ahana at þat
er yckar bani. Nv svarar h*er*man*n* oc sv*er*r vm at
þetta er allt satt | er þer er sagt. Nv mællti k*onung*r Mb^3 103
goðir vinir. hvat s*ka*l ec af g*er*a þessi konu er sva
illa er t*il* borit. | Nu suarar artu*in*. þv v*er*ðr raða U 163
k*onung*r allt g*er*vm v*er* þat er þv villt. æn mælti
k*onung*r. þat er t*il* at hon se hængð. oc æn*n* ma
v*er*a at hon se bli*n*duð. eða fot hœɢvin eða send

---

hun skilldi okkur rægia [vid ydur þegar þier kiæmut apttur og þier munndut[1] okkur drepa lꜳta[2] ok sa[3] sami þræll hefuer siþann sofuit hueria nott ꜳ[4] hennar fadmi, og nv er hun vlett sialf,[5] enn vid þordumm ei [ath þier kiæmud suo heim[6] ath [þier vistid[7] þetta ei ꜳdur. Nu svarar kongur ath visu megi þid[8] vita ef þid liuged[9] ꜳ hana ath þat er ykkar bani. Nu svaradi Hermann og sver vmm ath [þat er[10] allt satt sem [þeir hafua[11] sagt. Nu seiger kongur.[12] Goþir winir huad [skulu wier[13] af gera þessari konu er suo illa hefuer[14] tilborid. Nu svarar [Artus þier werdit ath rꜳda[15] allt gerumm vid þat er [þier viliet,[16] kongur mællti. þat er til [ath þrællinn see heingdur edur fothaugginn enn[17] hun see blínndut[18] og suo sennd faudur sín-

---

[[1] B fyrer þier er þu kiemur afttur, og þa munder þu. [2] B *tilf.* ef hun villde. [3] B *tilf.* hinn. [4] B i. [5] B *mgl.* [[6] B herra. [[7] B þu visser. [8] B *tilf.* þad. [9] B *tilf.* einu orde. [[10] B þetta sie. [[11] B þier er. [12] B *tilf.* Nu. [[13] B skal eg. [14] B er. [[15] B Artumm, þu verdur rada kongur. [[16] B þu villt. [[17] B hun sie heingd, og enn ma vera. [18] B *tilf.* edur fothøggvinn.

sva fæðr sinu*m*. Nv suarar artu*in* æn er þat rað at senda hana i suava skog. þat er ænskis mannz gata. oc þar ko*m* ængi m*aðr* a .x. vetru*m*. oc skera þar or henni tunguna oc livi hon þa mæðan Guð vill. En þetta rað þickir k*onun*gi vel. (160). Nv riða greivar ibrot oc heim aleið. oc .i. dag stendr drottning i vigskorðu*m* oc ser iorœyc oc þvi næst ser hon reið man*n*a. oc kenn*ir* at vapnu*m* at þar ero greivarn*ir* heim komner með sina menn. oc þægar er hon vænt*ir* at þ*ei*r muni hœyra. *[þa kallar hon*[1]. þat skylldi Guð vilia at goðtiðændi spyrða ec t*il* S*igmundar* k*onun*gs. eða hvat þit sægit fra honum. oc sægit satt nu oc levgit æ*igi*. Nv svarar artuin. Sigm*un*dr k*onung*r er heill oc

[1] *Hdskr. mgl.* þa kallar hon.

umm. Nu svarar [Artus enn er til annad[1] ʀæd ath sennda hana j Svava[2] skóg þar er eingis manns gata og komi[3] eingi madur æ x wetrum og skera þar vr henni tunnguna, og lifer [þa æ[4] meþann Gud will. þetta likar kongi wæl.

[99. Capitule.[5]

Greífarner rída nu heim æ leid. ok [einn dagh[6] stendur drottning[7] j vigskørdumm og sier jorreyk og [þui næst[8] manna reid og kienner [ɢreifana ath wæpnum[9] og þeghar hun vænter[10] ath þeir muni heyra [hennar kall. mællte[11] hun. þat skyldi Gud [vita og[12]
A 136 vilia | ath ek spyrda[13] god tiþindi til Sigmundar kongs edur huad kunni [þier mier[14] seigia fra honum, seigit satt og[15] liugit ei. Nu svarar Artus,[16] Sigmundur kongur

[1] B Artum. Enn er þad. [2] B Svana. [3] B þar kiemur. [4] B hun þar. [5] B *mgl.* [6] B nu. [7] B kongur. [8] B nu bratt leit hun. [9] B ad vopnumm ad greifarner eru heimkomner med sijna menn. [10] B veit. [11] B þa kallar. [12] B *mgl.* [13] B spurda. [14] B þid ad. [15] B nu enn. [16] B Artum.

vel hæv*ir* honu*m* fariz. han liɢʀ nu i suava skog með h*er* sinn. oc þau orð sendi han*n* þer at þv s*ka*llt þar koma t*il* hans. oc vill hann þic hitta en v*er* mægu*m* vel þer þangat fylgia at hans boðorði. Nv svarar drottni*ng* æcki duælr mik þar t*il* er ec s*ka*l honu*m* igegn fara. oc hv*er* er sv kona er m*er* skal fylgia þangat. Nv svarar h*er*man*n* æcki skippt*ir* hv*er* kona feʀ m*eð* þer þat er æcki long leið er þv skallt fara. Þa suarar hon nu em ec albvi*n*. oc nu fara þau þar t*il* er þav koma i æin dal iskoginv*m*. þar er alldrigi hafði aðr m*aðr* komit. oc fara nu þar af hæstv*m* sinu*m*. oc nu mællti d*ro*tning af mikklum moði. hvar erttu nu Sigm*un*dr k*onung*r eða hvi bavttv þessv*m* monu*m* mic hengað at flytia. Nv veit ec at visu at ec em svikin.

---

er heill og vel hefuer honum farist. hann er[1] j Svava[2] skógi med her sinn ok [bad ydur[3] þar koma til [mots vid hann. Enn vid[4] megumm ýdur[5] þangad vel fylgia ath hans bodi.[6] Nu sagdi drottning, ekki dvelur mik þar til ef[7] egh skal honum i gegn fara,[8] enn huar er su kona ath mier skal [þann vegh[9] fylgia. þa [mællti Artus,[10] ekki skipter ydur[11] hvart kona fer med [ydur þviat[12] þat er ekki laung leíd.[13] Nu sagde hun þa [er ek buinn ath fara, og nu stígur hun vppa sinn hest og rida[14] þar til er þav koma j einn dal j mørkinne[15] þar er alldri hafdi fyʀ madur komit | B 77 og stiga[16] þar af hestumm sinumm. og nv mællte drottning af miklumm harmi.[17] huar ertu[18] Sigmundur kongur edur[19] baudtu þessum monnum ath[20] lata mik her[21] koma. Nv veit ek

---

[1] B liggur nu. [2] B Svana. [[3] B þau ord sende hann þier, ad þu skallt. [[4] B hannz, og vill hann þig hitta, enn vier. [5] B þier. [6] B bodorde. [7] B er. [8] B koma. [[9] B þangat. [[10] B seigia greifarner. [11] B þad. [[12] B þier. [13] B *tilf.* er þú skallt fara. [[14] B ma eg albuenn, og nu fara þau sijdann. [15] B skogenumm. [16] B fara nu. [17] B mode. [18] B *tilf.* nu. [19] B *tilf.* þvi. [20] B *tilf.* þeir skilldu. [21] B hingad.

oc æigi hæv*ir* þv mik svikit æina saman hælldr
manntu svikit hava barn þit oc gret nu sarlega.
Nv mællti GREIVI *greivi* artu*in*. Nv v*er*ðu v*ið* at g*er*a sem
mællt er við ocr oc k*onung*r bavð. at sk*er*a s*ka*l
tungu or hofði þinu oc fœra k*onung*i. oc h*er* skalltu
lata þitt lif. Nv mællti herman. saklavs er þessi
kona. oc g*er*vm nu annat rað. tœcv*m* nu .i. hund
er h*er* fylg*ir* oss. oc sk*er*vm hans tungv or oc fœr-
u*m* k*onun*gi. Nv svarar artu*in*. hon s*ka*l nu þess
giallda er hon hæv*ir* opt varv mali illa tecit. oc
U 164 nu s*ka*l fra*m*m fara oll uar | ætlan. Nv svarar h*er*-
man. sua hialpi mer Gvð at alldrigi skalltu hen*n*i
mein g*er*a ef ec ma ban*n*a þer oc bregðr nu sv*er*ði
sinu. En i þessv bili v*er*ðr d*r*ottni*n*g lettari oc
Ib³ 104 fœðir .i. sveinbarn | all vænt. oc þa toc hon af sin*n*i

---

ath vísu [ath ek er[1] svikinn og ei [muntu mik eina svikit hafa helldur[2] barn þitt med og griet[3] nv sarligha. Nu [seiger Artus.[4] Nu verdum vid þat[5] gera sem kongurinn baud ath skiera tunguna[6] vr hofdi þínv[7] og færa kongi og her skalltu lata þitt líf. Nu mællti Hermann saklaus er þessi kona og tokum[8] annat ʀæd. tokumm einn hund er okkur[9] fylger[10] og skerum hans tungu og færumm kongi. [þa seigir Artus[11] hun skal nu þess giallda er hun hefuer[12] illa tekit [wæru mæli[13] og nu skal framm fara oll vor ætlan. Nu svarar Hermann. Sua hialpi mier Gud[14] alldri skalltu henni mein giora ef ek fæ [þat bannat þier[15] og bregdur nv[16] sverdi og i þessu bili verdur drottning liettari og fæþer eitt sveinbarn allvænt og þa tekur[17] hun af sinni

---

[[1] B nu em eg. [[2] B hefur þu mig sviked einsaman helldur muntu sviked hafa. [3] B grætur. [[4] B mæler Artum. [5] B ad. [6] B skal tungu þijna. [7] B þier. [8] B giørumm. [9] B oss. [10] B *tilf.* hier. [[11] B nu mæler Artum. [12] B *tilf.* opt. [[13] B vorumm malumm. [14] B *tilf.* ad. [[15] B bannad. [16] B *mgl.* [17] B tók.

meoðdrecku ær hon hafði haft æin gler pott. oc er hon hævir sveipað barnit i klæðu*m*. þa lætr hon þat koma i glerpottin oc lycr aptr siðan uandlega. oc legr ihia ser. En nu taka þeir at b*er*iaz. oc er þetta viðrskippti alldrengilikt. oc at lyctu*m* fellr artv*in*[1] v*ið* sealft þar er drottning hvilir. Nv skytr artu*in* sinu*m* fœti t*il* gler pozens sua at h*ann* rytr vt a ana. En i þvi bili reiðir h*er*man sitt sv*er*ð .ij. hondu*m* a hans hals artu*in* sua at hofuðit fauc af. En nu er d*ro*ttning ser hv*er*su barnit feʀ. þa með an*n*aʀi sott fællr a hana omægin. oc anðaz hon nu siðan. (161). Nv tekr h*er*man*n* lik hen*n*ar oc byr vm sem honu*m* þickir vænlegast. þa tecr

[1] *Hdskr. har* jartv*in*.

---

miød drekkiu[1] einn mikinn gler pott og er hun hefuer sveipat barnit klæþum[2] þa lætur hun þat koma j gler-pottinn[3] og lykur aptur siþann vandligha og setur[4] hia sier.

[Nu bregdur Artus sinu sverdi og[5] taka þeir ath berriast og er[6] þeirra vidskipti allsnarplight.[7] ok ath lyktum fellur Artus[8] þar vid sialft er drottning hvilir [og aadur skytur hann[9] sinum fæti til glerkersins [og hrytur þat[10] vt aa ana. enn j þui bili [reider Hermann | sitt sverd og setur aa haals Artus suo at aftók høfudit.[11] A 137
ok er drottning sier hversu barnit fer[12] fellur aa hana vmegin[13] ok andast hun.[14] Nu tekur Hermann lik hennar og byr vmm sem honum [þikker wænst.

[1] B *tilf.* er hun haftt hafde med sier. [2] B i klædinn. [3] B pottinn. [4] B leggur. [[5] B Enn nu. [6] B eru. [7] B all-þragiarnleg. [8] B Artum. [[9] B Nu skytur Artum. [[10] B so ad þad hrytur. [[11] B høggur Hermann af høfud Artum. [12] B *tilf.* þa med annare sott. [13] B omeige. [14] B *tilf.* sijdann.

han sin*n* hæst oc loypr a bac oc riðr aptr alla leið þar t*il* er han fin*n*r Sigm*und* k*onung*. nv spyʀ k*onung*r hvar er nu artu*in* þin*n* felagi. h*er*man sæg*ir* ocr hæv*ir* skilt þat a at han villdi drepa konuna eða meiða. en mer þotti þat au*m*likt.[1] er ec sa hvat fir*ir* v*ar* ætlað. oc villdi ec hænni v*ið* hialpa. oc þar t*il* þrettu v*ið* vm þetta mal ockar a millu*m* at v*ið* borðumz oc drap ec han aðr en letti. Enn konan hæv*ir* fœddan æin suein. oc allvænan oc f*irir* for artu*in* þeim aðr han*n* let lif sit. þa spyʀ Sigm*und*r k*onung*r hvart hafðe drottning sagt a hænðr k*onung*i eða sagði hon a hændr þræli oc havi þit logit. þa svarar h*er*man. æ*igi* er þ*at* logit

[1] *Hdskr. har* aulikt.

100. Capitule.

Þath er nu ath seigia ath Hermann tekur[1] sinn hest ok ridur[2] þar til er hann finnur Sigmund kong. Nu spyr Sigmundur kongur huar er nv þinn felaghi Artus.[3] Nu svarar Hermann okkur [skildi æ er[4] hann villdi drepa konuna [og meida[5] enn mier þotti aumligt[6] og villdi ek henni vidhialpa og þar til [þreyttu vid okkart mál ath[7] vid børdunnst og drap egh hann.[8] enn konann hefuer fæddann ein svein alvænann og fyrerfór [Artus honum[9] ædur hann liet sitt lif. Nu spyr kongur hvart hafi þid satt sagt [af drottningu[10] edur hafi þid logit [æ hana? Nu[11] svarar Hermann. Ei [seigi ek þier þat lygi[12] herra. kongur mællti. fyrer[13] þvi brautstu[14] mitt bod og rauft þinn eid? þa

[[1] B þotti vænlegazt, þa tekur hann. [2] B hlejpur a bak, og rijdur alla leid. [3] B *mgl.* [[4] B hefur skiled þad ad. [[5] B edur myrda. [6] B *tilf.* er eg sa fyrer var ætlad. [[7] B þreittumm vier þetta mal ockar j milli er. [8] B *tilf.* adur enn liette. [[9] B Artum þeim. [[10] B a hendur konunne. [[11] B þa. [[12] B er þad loged. [13] B *mgl.* [14] B *tilf.* þa.

h*er*ra þat kan v*er*a at man hænðir mikin glœp oc fin*n*r han*n* þat sealfr oc iðraz. oc er þa dugandi m*aðr* alla stund siðan. Nu mællti k*onung*r reiðulega. far abrott af min*n*i avgsyn. ecki vil ec þina þionostu opttar haua þvi at þv mant v*er*a .i. d*r*ott-insvikare. Nu gengr h*er*man t*il* sins hæstz oc riðr a brot með alla sina m*enn*. oc er nu fægin er han kemz undan. En S*igmundr* k*onung*r sitr nu at sinv rici.

um Sigurð suein.

267[3] (162). Þetta sama glerk*er* rækr æpt*ir* anni t*il* sævar. oc er | þat æ*igi* ævar langt. oc er U 165
nu uttfall sæuar. nv rekr k*er*et a æina œyri. nu fellr seoren af sua at þar er allt þvrt er k*er*et ligr.

---

seiger Hermann. herra [sagdi hann[1] þat kann vera[2] ath mann hennder einn glæpur og finnur hann sialfur þat og[3] idrast og er þo dugandi madur alla stunnd siþann. Nu svarar[4] kongur reiduglígha far[5] brott af minne augsyn. ekki vil ek hafua þina þionusto [leingur þvi ek se nu at þu ert drottinns sviki.[6] Nu geingur Hermann til síns hests og [vard nv feiginn ath hann komst med lifi j brott.[7] enn [Sigmundur kongur styrer nu[8] sínu riki og [bar mikinn harm efter drottningu.

101. Capitule.

267[a]. Þath er nv sagt ad glerkierit rekur med strøndinne til[9] siofar. Nv rekur kerit æ eina eýri [fellur siorinn af[10] suo ath allt er þurt þar er kerit liggur.

[[1] B *mgl.* [2] B verda. [3] B edur. [4] B mæler. [5] B fardu. [[6] B afttur, fyrer þvi ad þu munt vera drottinz svikare. [[7] B rijdur i burt med alla sijna menn og er nu feigenn er hann kiemst undann. [[8] B kongur situr ad. [[9] B styrer þvi. Cap. LXXXII. Þetta sama glerkier rekur epter anne til siafar og er þat ei ofurlangt, og er nu utfall. [[10] B enn sjorenn fellur.

nv hæv*ir* *sveininn*[1] nockot vaxit. oc er k*er*et rœrir v*ið* œyrina þa brotnar þat isundr oc grætr barnit. Nv kom þar at æin hind oc tecr barnit imun*n* ser oc be*r*r heim t*il* sins bœlis þar atti hon .ij. born. þar leɢr hon sveine*n* niðr. oc lætr sveinen drecka sic. oc þar fœð*ir* hon han sem sin born. oc er han þar m*eð* hinðin*ni* .xij. manaði. nv er han sva st*er*cr oc mikill. sem œn*n*ur born .iiij. vetra gomvl.

um mimi oc regin.

[b³ 105 268³ (163). | Ein maðr het mim*ir* han er smiðr sua frægr oc sva hagr. at nalega v*ar* ængi hans maki at þ*ei*ri iðn han hævir marga sueina með ser. er honu*m* þiona. hann a ser konu oc a þeim .ix. vetru*m* siðan er han feck hana mægu þau æcki

[1] *Hdskr. har* ker*i*t sveinu*m*.

[ok nv[1] er kerit hrærist[2] vid eyrina þa brotnar þat og B 78 grætur | barnit. þar kiemur nv ath ein hind og tekur barnit j munn sier og ber heim til sins bóls. þar ætti A 138 hun firir | [tua huna. hun legst[3] nidur og lætur sveininn drekka sigh ok þar[4] fæder hun hann sem sin born og er[5] þar xij manadi med hinndinne. Nu er hann og[6] sterkur og mikill sem ønnur børn [fiøgra vetra gømul.[7]

[Fra Mime smid.

268ª. Madur er nefndur[8] Mimer hann er smidur [miogh frægur ath hagleik[9] hann hefuer marga sveina med sier er honumm þióna. Hann æ sier konv. ok æ þeim ix[10] vetrumm siþann[11] hann fekk hennar megu

[[1] B Nu hefur sveirninn nockud vaxed, enn. [2] B fellur. [[3] B tvau børn, þa leggur hun sveinenn nidur, og legst so. [4] B þa. [5] B *tilf.* hann. [6] B so. [[7] *sål.* B; A *mgl.* [[8] B Cap. LXXXIII. Eirn madur heiter. [[9] B so mykill og frægur og so hagur ad nalega var einginn hannz make ad þeirre jdn. [10] B xii. [11] B er.

barn fa. oc þat harmar han mioc. hann hev*ir* at ser æin broður er het regin*n* hann uar mikill f*irir* ser oc allra man*n*a verstr. oc honum uar þat oc golldit. at han feck sua miklar g*er*ningar oc kynzl at hann uarð at ormi. oc nu g*er*ðiz sua at han var allra orma mestr oc verstr. oc nv vill hann huern man*n* drepa næma vel er han*n* v*ið* broður sin. oc nu er han*n* allra st*er*castr oc nu veit ængi maðr bœli hans næma broð*ir* hans mim*ir*.

um mimi oc Sig*urð* s*uein*.

269[3] (164). Nv er þat æin dag at mim*ir* ætlar at fara i skog oc brenna kol oc ætlar at v*er*a þar þria daga. oc er han*n* kemr i skogin þa g*er*a þ*ei*r stora ællða. oc er han*n* er staddr v*ið* ælldin æin*n*-

---

þau ei [børn gieta,[1] og þat harmar hann miogh. Hann hefuer átt sier[2] bródur er[3] het Reginn hann var mikill fyrer sier og allra manna werstur og þat vard[4] honum golldit þviat[5] hann feck suo miklar gerningar og kynzl[6] ath hann vard ath ormi [fullumm af eítri.[7] ok nv vill hann hvern mann drepa [og suo mikill ath vndur er ath og ei þora morg hunndrud manna j næand honum ath koma. ok eingi veit nv[8] hvar hans bygd er nema[9] Mimer.

[Wmm funnd Sigurdar.

269[a]. Einn dagh fer Mimer j skog vid nokkura menn ath brenna kol og[10] gera þeir þar stóra ellda. ok er [Mimer er[11] staddur vid elldinn einnsamann[12]

[[1] B barn fa. [2] B *tilf.* eirn. [3] B sá. [4] B var. [5] B ad. [6] B kynge. [[7] B og nu er so ordid ad hann er nu allra verstur. [[8] B er hann má, nema vel er honum vid brodur sinn, ock nu er hann allra sterckastur og einginn madur veit. [9] B *tilf.* broder hannz. [[10] B Cap. LXXXIV. Nv er þad eirn dag ad Mijmer ætlar ad fara i skóg og brenna sier kol og vera þar iij daga, og er hann er kominn i skoginn þa. [[11] B hann er þar. [12] B *mgl.*

saman. þa kemr þar at honu*m* æin*n* suein. sa v*ar* ven oc ren*nr* t*il* hans hann spyʀ hvat sueina han se. en sa suein kan*n* ækci mæla. en þo tecr mim*ir* han*n* til sin oc sætr han akne ser. oc leɢr klæði yu*ir* han. þvi at han*n* hævir æcki klæði aðr. oc þa kemr þar .i. hind ræn*n*andi. oc gengr at kniam honu*m* mimi oc sleik*ir* um andlitit oc haufvð barninv. oc at þvi *þ*ikciz[1] mim*ir* vita at hindin man*n* hava fostrað barnit. oc *firir* þvi vill han æ*igi* tortima hindini. oc tecr sueinen*n* oc varðveit*ir*. oc hæv*ir* heim með ser oc ætlar nu upp at fœða ser t*il* sonar oc gefr
U 166 nafn oc kallar Sigfrœð. | nu vex sa svein þar upp til þess er han er .ix. vetra gamall *oc* er han nv sva mikill oc sterkr at hans maka sa ængi m*aðr*.

[1] *Hdskr. har* ikciz.

þa kemur þar ath honum einn sveinn sa er[1] vænn og rennur til hans.[2] tekur Mimer hann[3] og leggur klædi yfuer hann þviat hann [var nøktur[4] þa kemur þar rennanndi ein hind og geingur ath honum[5] og sleiker wmm hofud og anndlit barninu. Ok af þui þikkizt Mimer vita ath hinndinn mun[6] hafa fóstrad þetta[7] barn og þui vill hann ekki [banna hinndinne. Hann hefuer sveininn heim[8] med sier og [vill gera sier ath oskbarne[9] og gefur nafn og lætur heita [Sigfrœd. og vex hann nv[10] vpp til þess er hann [var xii.[11] wetra gamall. ok er hann nv suo mikill og sterkur ath hans maka

[1] B *tilf.* helldur. [2] B *tilf.* hann spir hvørt sveina hanns(!) sie, enn sa sveirn kann ecke ad mæla, enn þo. [3] B *tilf.* til sijn, og setur hann i knje sjer. [[4] B hefur ei fat adur. [5] B kniam Mijmers. [6] B mune. [7] B þad. [[8] B tortijna henne, enn þo tekur hann svejnenn og vardveiter og hefur hann. [[9] B ætlar nu upp ad fæda sier fyrer son. [[10] B Sigurd. Nu vex sa sveirn. [[11] B er xi.

han er sua illr viðr æignar at han beʀ oc brytr sveina mimis sva at varla þick*ir* vært hia h*onum*.

um Sigurð oc æcki harð.

270[3] (165). Ein sueinn heit*ir* æckiharð. han var mestr f*irir* ser af þeim .xij. sueinu*m*. Nv er þat .i. dag at Sigfrœðr kom ismiðiv þar er æcki harð smidaði. nu lystr æckiharð S*igfrœð* með sin*n*i tong v*ið* œyra honu*m*. En nu tekr Sigfrœðr suein en*n*i vinstri hendi ihar hans sua fast at han fællr þægar t*il* iarðar. oc nu laupa at honu*m* allir smiðiv sveinar oc vilia duga æckiharð. en S*igfrœðr* feʀ undan at dyrunu*m* sua skyndilega oc vt um dyʀnar. oc dregr æcki harð | æptir ser at harinu. oc sua fara Mb[3] 106

---

sa alldri.[1] Hann er[2] illur widureignar og[3] ber[4] sveina Mimers svo ath warla þikkir vært[5] hia honum.

| [Fra Ekkihard og Sigurdi.[6] A 139

270[a]. Einn sveinn hiet Ekkihard hann er mestur fyrer sier af [ollum sveinum Mimers. Einn dag kiemur Sigurdur[7] j smidiu þar sem Ekkihard [smídadi og eigast þeir enn illt vid. ok[8] nv lystur Ekkihard Sigurd[9] med tøng sinne vid eyrad.[10] ok nv tekur Sigurdur sinne winnstri henndi i hans hár og hnykker honum suo fast ath hann [hnykker honum[11] til jardar ok nv hlaupa aller smidiu sveinar ath þeim[12] og vilia duga Ekkihard enn Sigurdur fer vndann ath dyrunumm[13] og suo vt og [dróst þar[14] Ekkihard ath hárinv og [svo fara þeir

---

[1] B einginn madur. [2] B *tilf.* og so. [3] B ad hann. [4] B *tilf.* og buckar. [5] B *tilf.* vid ad vera. [[6] B Cap. LXXXV. [[7] B þeim xij sveinum, Nu er þad eirn dag, ad Sigurdur kiemur. [[8] B smijdar. [9] B *mgl.* [10] B *tilf.* honum. [[11] B fellur. [12] B honum. [13] B *tilf.* skindelega. [[14] B dregur eftter sier.

þ*ei*r til þess er þ*ei*r koma f*irir* mimi oc nu mællti mim*ir* t*il* Sigvrðar. illa g*er*ir þv þat er þv villt beria sma sueina þa er nockot nytt vilia g*er*a. en þv g*er*ir æcki næma illt æitt. oc nu ertu œrit sterkr. oc nu mattu æigi min*na* vina en .i. þ*ei*ra oc nu sk*a*l ek þer t*il* koma at þu skallt þar til koma fvss oc æf æigi villtu ælligar þa skal ec beria þic þar t*il* er þv v*er*ðr fægin*n* at hælldr vin*n*ir þu. oc tekr i hond honu*m* oc leiðir han t*il* smiðiu. Nv sæzt mimir f*irir* aflen*n* oc tecr æitt mikit iarn. oc lætr i ælld oc æina þyngstv slæɢiv. oc selldi Sigurði. en er iarnit var heitt orðit bregðr han þ*vi* or aflinu*m* oc a steðian oc biðr S*igurð* nu til leosta. Sigurðr lystr et fyrsta hoɢ sua fast at steðia ste*i*nen[1]

[1] *Hdskr. har* stenen.

til þess er[1] þeir koma fyrer[2] Mimer. [hann mællte[3] jlla giører þu þat [Sigurdur er þv ber[4] mina sveina þa er nokkut nytt vilia giera, enn þu gerir ekki nema[5] illt, B 79 og nv ertu [yfrid sterkur[6] og ei mattu[7] | minna vinna enn einn þeirra ok nu skal ek þier þar til koma ath þu skallt [þat fuss vilia ella berria þik suo ath þu vinner þo ath naudigur[8] og tekur nu[9] j hønnd honum og leider hann[10] til smidiu. Nu setst Mimer j afl og tekur eitt mikit jarn og leggur[11] j elld og [tekur eina[12] hina þyngsto sleggio og selur Sigurdi ok nv[13] er jarnit er ordit heitt [þa tekur[14] hann þat vr aflinumm og leggur[15] æ stediann og bidur hann þar[16] til liósta. Sigurdur lystur hid[17] fyrsta hogg suo mikit[18] ath steþia stokkurinn brotnar[19] enn stedienn geinngur nidur allt

[[1] B fara þeir allt þar til. [2] *sål.* B; A til. [[3] B og nu mæler Mijmer til Sigurdar. [[4] B er þu villt beria. [5] B annad enn. [[6] B yfersterckur. [7] B *tilf.* nu. [[8] B fuz ad giera, og ef ei villtu, þa skal eg beria þig þar til er þu ert þvi feiginn. [9] B sijdann. [10] B *mgl.* [11] B lætur. [[12] B *mgl.* [13] B *mgl.* [[14] B ber. [15] B *mgl.* [16] B nu. [17] B nu þat. [18] B fast. [19] B klofnade.

klofnaði en steðin geng*r*[1] niðr allt til hausen*s*[2] en iarnit rytr ibrott en tongin brestr i sundr v*ið* sleGiv skaptit oc kemr feaRi niðr. oc nu mælir mim*ir* alldregi sa ec .i. manz hœG ogvrlegra ne ohaglegra en þetta. oc huat sem an*n*at v*er*ðr af þer þa ma þic ækci nyta t*il* iðnar. Nv gengr Sigurðr til stofv oc sæzt niðr hia fostru sin*n*i. oc sægir nu œngum man*n*i huart honum þikcir vel eða illa.

| er Sigurðr drepr Regin. U 167

271[3] (166). Nv gerir mimir sitt rað. oc ser nv at af þessu*m* sueini man honu*m* standa mikit ohapp. oc nu vill hann fir*ir* fara honum. oc nu gengr han*n* i skogin þar er æin mikill ormr er. oc sægir at þa man han æin*n* svein geua honu*m* oc biðr han drepa

[1] *Hdskr. har* geng. [2] *Hdskr. har* hausen.

til hofudsins[1] enn jarnit hrytur vpp[2] j brott enn taunginn brotnar og i sunndur sleggio skaptid.[3] ok nv mællte Mimer [Alldrei sa ek neins[4] manns hønnd vhagari og þo sterkari enn þina og huad sem[5] af þier werdur þa mæ ek[6] þik ekki nyta til [þeirrar þionusto edur[7] idnar. Nu geingur hann[8] bort og inn j stofu og setst nidur hia fostru sinne og sinnti[9] eingumm manni hvart er honum þikker[10] væl edur illa [vmm þetta mæl.

Wmm Ræd Mimers.

271[a]. Þegar i stad[11] gerir Mimer sitt Ræd og sier nv ath[12] af þessumm | sveini stenndur honum mikit A 140
vhapp og vill [nv fyrerfara[13] honum og nv geingur hann [æ heidina[14] þar er hinn mikli ormur [liggur wid skóginn og sagde hann man þa sennda honum ein suein

[1] B haussinz. [2] B *mgl.* [3] B *tilf.* og kiemur hun fiærre nidur. [[4] B ad alldrej hefde hann sied einz. [5] B *tilf.* annad. [6] B *mgl.* [[7] B þessarar. [8] B Sigurdur. [9] B seiger nu. [10] B lijkar. [[11] B Cap. LXXXVI. Nv. [12] B *mgl.* [[13] B hann nu farga. [[14] B j skoginn.

han*n*. Nu feʀ mim*ir* heim. oc an*n*an dag mælir mim*ir* við Sigurð fostra sinn ef han man uilia fara iskog at bren*n*a honu*m* kol. þa suarar S*igurðr*. ef þv ert iam uel *við* mic heðanifra sem hingat til þa fer ec oc þa vil ec vi*n*a allt þat er þu villt. Nu byr mim*ir* han til þessar farar. oc fær honu*m* vin oc vist til .ix. daga er han skal i brott v*er*a. oc æina viðar œxi oc nu feʀ han*n* oc visar honu*m* til skogar þar sem honu*m* syniz. Nv fer S*igurðr* i skog oc byr um sic. oc nu gengr han oc hœgr stora viðu oc g*er*ir i mikin*n* ælld. oc beʀ þar a þau en storu treo er nu hev*ir* han*n* vpp hoɢvit oc þa ero dagmal. oc sezt han t*il* sins[1] matar. oc ętr þar til er vppi er

[1] *Hdskr. har* sinis.

og bidur hann drepa hann.[1] Nu fer Mimer heim. ok [annann dag[2] mællte Mimer vid Sigurd fostra sinn ef hann [man vilia[3] fara i skóg og brenna honum kol. Enn Sigurdur svarar Ef þu ertt jafnnvel vid mik heþann [af sem hier til þa man[4] ek winna allt þat er þu vill. Nu byr Mimer hann til þessarar[5] ferdar og fær honum vin og [wister til vj[6] dagha er hann skal [burt vera[7] og eina vidareýxi og[8] vísar honum [æ heídina til skogarins.

Siþann[9] fer Sigurdur j skóginn og byr vmm sik og nv geingur hann og hoggur [stort widinn[10] og gerir eirn mikinn elld og ber [æ þau env stóru tre er hann hefuer[11] vpphøggvit. [þa er dagmæl eru[12] setst hann til sins matar og nv [etur hann allann

[[1] B er og seiger ad þa mun hann eirn svein honum gefa og bidur hann skule drepa þann svein. [[2] B annarz dagz. [[3] B vill. [[4] B i fra sem hingad til, þa skal. [5] B þeirrar. [[6] B vist til ix. [[7] B a burt fara. [8] B *tilf.* nu fer hann og. [[9] B til skogz þar sem honum syniz. Cap. LXXXVII. Nv. [[10] B stora widu. [[11] B þar a trjen er nu hefur hann. [[12] B og þa eru dagmál.

allr hans matr. oc æ*igi* lætr han oc æpt*ir* æin*n* sopa vins þat er mim*ir* hvgði at honu*m* skylldi vinaz .ix. daga. oc mælir nv han f*irir* sealfv*m* ser varla | veit ek nu þess man*n*z vanir er ek munda nu Mb³ 107 æ*igi* beriaz við ef nu komi han til moz við mic. oc þat hugða ek at æins man*n*z vig mætti m*er* v*er*a æcki ofrefli. oc nu er han*n* hæv*ir* þetta mællt. þa kemr at honu*m* æinn mikill linn ormr. oc æn*n* mællti han*n*. Nv kan*n* v*er*a at ek mæga skiott rœyna mik allz þo bað ek þess aðan. oc lœypr vpp oc til ællzsins oc tecr nu hit mesta tre þat er avar ælldinu*m* loganda oc lœypr at orminu*m* oc lystr a hans hœfvð oc lystr han*n* ormin niðr v*ið* hœGit. oc æn*n* lystr han an*n*at sin*n*i ahofut orminu*m* oc fellr nu ormren t*il* iarðar. oc nv lystr hann huart

---

sinn mat[1] og ei lætur hann epter einn swp[2] vins. þat er Mimer hugdi honum [winnast skilldu vj[3] daga. ok nv mællte hann fyrer sialfumm sier Varla veit ek nv[4] þess manns wæner ath[5] ek mundi ei berriast vid ef nv kiæmi[6] til mots vid mik. ok þat hygg ek ath j einns manns vigi mætti mier ekki j[7] ofurefli vera. ok nv er hann hefuer þetta mællt þa kiemur hinn mikli [ormur ath honum.[8] Ok enn mællte hann. Nu kann vera ath ek meighi[9] reyna migh [til allz[10] þo [bad ek[11] þess æþann.[12] ok hleýpur nv vpp[13] til elldsins og tekur hid[14] mesta trie af[15] elldinum logannda[16] og lystur til ormsins æ hans hofuth [sua ath sa ormur getur nv ei eitri blæsit[17] og lytur [hofþinu ath jørdunni. ok nv slær

---

[[1] B matast hann, þar til er uppe er matur hannz allur. [2] B sopa. [[3] B skillde endast i ix. [4] B *mgl.* [5] B er. [6] B *tilf.* hann. [7] B *mgl.* [[8] B lingormur til hannz. [9] B *tilf.* skiótt. [[10] *sål.* B; A alla. [[11] B eg bæde. [12] B adur. [13] B *tilf.* og. [14] B þad. [15] B er a var. [16] B logande. [[17] B *mgl.*

a an*n*at. til þess er sa ormr er i hæliv. oc nu tekr
han sina œxi oc hœɢr af hœfuð ormsins. oc nv
sæzt han*n* niðr oc er orðin*n* all moð*r* oc er nu
fram orðit dags. oc veit han nu at æ*igi* mun han
heim ko*m*a um kvælldit. oc æ*igi* veit han nv hvat
han s*ka*l fa ser t*il* matar. en æit kemr honu*m*
hællzt i hvg at han skal seoða ormin oc s*ka*l han
C 168 fa honu*m* natv*er*ð | um kuelldit. oc tekr han*n* nu
sin ketil oc fyllir upp vaz oc hæng*ir* yv*ir* ælld.
Nv tecr han sina œxi oc brytiar hælldr stort t*il*
þess er hans ketil er fullr. oc nu er honu*m* tit t*il*
sins matar. oc er han hyɢr at soðit man v*er*a tekr
han sinni hendi iketilin. oc er vall ikatlinum þa bran
han a hœndunu*m*. oc a fingrunu*m* oc stingr nu i

---

hann hvert ath ødru æ haufud ormsins þar til ath sa
ormur var j heliu. Ok epter þat hoggur hann og skier[1]
af haufud ormsins. ok nv [er hann allmódur og setst
nidur[2] og veit hann nv ath hann ma[3] ei heim komast
vmm kvelldit og ei veit hann huad hann skal fæ[4] sier
til nattverdar [ok þat[5] kiemur honum[6] j hug ath hann
skal[7] sioda orminn og [nv krypur(!) hann hann og tekur
A 141 vr honum hiartad og fester vpp sinn | kietil og lætur
þar j af orminum þar til[8] hans kietill er fullur og er
honum nv tidt til sins matar. ok er hann hyggur ath
sodit skal vera tekur hann sinne hennde i kietilinn og
er vall j katlinum brann[9] æ fingrinumm og stakk[10] j

[[1] B ormurinn nidur vid høggid, og nu listur hann annad
høgg a høfud ormenumm, og fellur nu ormurinn til jardar,
og nu lystur hann hvort eftter annad, til þess er sa ormur
er i heliu, og nu tekur hann sijna øxe, og høggur. [[2] B sest
hann nidur og er ordinn allmódur og er framm orded nu
dags. [3] B mune. [4] B rada. [[5] B enn eitt. [6] B *tilf.* hellst.
[7] B skule. [[8] B skal hann fa af honum nattverd um kvellded,
B 80 og tekur nu | sinn kietel og filler upp vatnz, og heinger sijd-
ann yfer elld. Nu tekur hann sijna øxe og britjar helldur
stort, til þess er. [9] B þa brann hann. [10] B stingur.

mun*n* ser oc kœl*ir* han sva. En er soð ran a hans tungu oc i hans hals. þa hœyrir han at fuglar .ij. satu aviðinu*m* oc klakaz v*ið* oc nu hœyrði hann huat þessi annaʀ mællti. betr mætti þessi maðr vita þat sem v*ið* vitum. þa skylldi han nu heim fara oc drepa mimi fostra sin f*irir* þvi at nu hafði han raðit honu*m* bana ef sva fœri sem han hugði at v*er*a skylldi. oc þessi ormr var broðir mimis. Oc ef han vill æ*igi* drepa mimi. þa man han hæfna broður sins oc drepa sueinin. nv tekr ha*n* sueita ormsins oc riðr a sic oc hænðr ser oc allt þar sem akom. er æptir sem horn se. oc nu feʀ han af sinu*m* klæðum oc riðr a sic allan bloðinu. þar sem

---

munn sier og kiæler hann suo. Enn er sodit rann [aa hans tungu og i hans haals[1] þa heyrir hann ath ij fuglar sátu[2] aa widinumm og kløkudust[3] vid. ok nv skilldi[4] hann huad þeir saugdu[5] annar mællte[6] þetta. Mætti þessi madur vita [þat er[7] vid vitum þa skilldi hann[8] heim fara og drepa [skilldi hann[9] Mimer sinn fóstra fyrer [þat er[10] hann hafdi nv raadit honum bana. ef suo fer[11] sem hann hvgdi. og[12] þessi ormur war bróder Mimers. Ef hann vill ei drepa Mimer þa man hann hefna bródur sins og [mun hann þa[13] drepa sveininn.

[102. Capitule.

Nu er þat sagt ath Sigurdur tekur blod[14] ormsins og rídur aa henndur[15] sier og allt þar sem aa kom er hardt[16] sem horn see. Ok nv feʀ hann af ollum sinumm klædumm og ridur aa sigh blodinv allann þar sem

---

[[1] B i hannz munn. [2] B sitja. [3] B klakast. [4] B skilur. [5] B seigia. [6] B mæler. [[7] B hvad. [8] B *tilf.* nu. [[9] B *mgl.* [[10] B þvi ad. [11] B fære. [12] B ad vera skillde. [[13] B *mgl.* [[14] B Nu tekur hann sveita. [15] B hende. [16] B eftter.

han ma til taka. a milli hærðana ma han æ*igi* til na. nu feʀ h*ann* isin klæði. oc feʀ heim siðan oc hæv*ir* hofut ormsins i hændi ser.

Sigurðr drepr mimi fostra sin*n*.

272[3] (167). Nv er æcki harð vti oc ser hvar Sigvrðr feʀ oc gengr t*il* meistara sins. oc mællti ia
Mb[3] 108 h*er*ra nu feʀ | Sigurðr heim oc hæui*r*[1] hœfuð ormsins ihændi ser. oc man hann haua drepit hann. oc er nu ængi annaʀ til en nu forði hueʀ ser. f*irir* þui þott u*er* sem nu her .xij. oc þo at uer sem halfu fleiri þa hæfði hann þo oss alla ihæliu sua er hann nu reiðr. oc nu laupa þeir allir til skogar. oc fæla sic. En mim*ir* gengr æinn saman imoti Sigurði oc biðr hann nu uel komin. Nu suarar sigurðr

[1] *Hdskr. har* hæui.

---

hann maa til taka. aa medal[1] herdanna maa hann ei[2] seilast. Nu fer hann[3] i sin klædi og fer siþann heim og hefuer tronu[4] ormsins med[5] sier. 272[a].[6] Nu er Ekkihard vti og sier huar Sigurdur fer og geingur til Mimers[7] og mællte.[8] Nu fer Sigurdur her[9] og hefuer [orms tronu[10] i hendi [og man hann nv hafua drepit orminn[11] og er nv [eingi annar[12] til enn hver fordi sier fyrer þui þo ath wier [seum hier nv xij og þo ath wier wærum[13] halfu fleire þa hefdi hann oss þo alla i heliu. suo er hann nu reidur. ok nv hlaupa þeir aller til skogar og felast. enn Mimer geingur einn [samt j[14] moti Sigurdi og bidur hann nv vera[15] velkominn. Nu svarar

[1] B millumm. [2] B *tilf.* til. [3] B *tilf.* afttur. [4] B høfud. [5] B i hende. [6] B *tilf.* Cap. LXXXVIII. [7] B meistara sijns. [8] B *tilf.* herra. [9] B heim. [[10] B hann nu høfud ormsinz. [[11] B sier, og mun hann hafa dreped hann. [[12] B ei annad. [[13] B sem erumm hier xij, og þo ad vier sjeum hier. [[14] B saman. [15] B *mgl.*

ængi yðaʀ skal uera uel komin *firir* þui at þetta hœfuð skalltu gnaga sem hundr. Nu suarar mimir æigi skalltu þat gera er nu mælir þu. oc skal ec hælldr bœta þat er ek hæui illa gort uið þic. Ek man geua þer hialm æinn oc æi*n* skiolld oc æina bryniu. þau uapn hæui ec gort hertnið iholmgarði. oc eru allra uapna bæzt. oc æinn hæst uil ek geua þer er heitir grani. sa er i stoði brynilldar. oc æitt suerð er heitir gramr þ*at* er allra suerða bazt. Nu suarar Sigurðr þessu ma ec iata ef þu hæfnir[1] þat sem þu heitr. oc nu ganga þeir heim baðir saman. |Nv tecr mimir iarnhosur oc fær honum. oc hann U 169
uapnar sic með. *oc* þui næst æina bryniu. oc stœypir hann hænni a sic ofan. siðan fær hann honum hialm

[1] *Sål. hdskr.*

Sigurdur eingi ydvaʀ skal wera welkominn fyrer þui ath þetta sama[1] høfud skalltu gnaga sem hunndur. Nu svarar Mimer ei skalltu þat[1] gera er nv mæler þv. ek vil[2] bæta þier ef egh hefi þat gert er þier likar illa. [ek vil[3] gefa þier einn hialm og einn skiolld | og eina A 142
brynniu þau vææpn hefuer ek gert [minne henndi[4] Hernit kongi i Holmgardi,[5] og einn hest vil ek fææ[6] þier sa[7] heitir Grani. hann[8] er i stodi Brynhilldar. ok eitt sverd þat[9] er heitir Gramur[10] og er þat[9] allra wææpna best. Nu svarar Sigurþur. þessu mææ ek jææta ef þu efnir þat er þu heiter.

[103. Capitule.[11]

Nu tekur Mimer brynhosur[12] og fær honum og wææpnar hann sik [vid og þui[13] næst eina brynniu [biarta sem silfur harda sem stææl[14] steyper hann þeirre yfuer[15] sik. þa[16] fær hann honum hialm þann

[1] B *mgl.* [2] B skal helldur. [[3] B og mun eg. [[4] B *mgl.* [5] B *tilf.* og eru allra vopna best. [6] B giefa. [7] B er. [8] B sa. [9] B *mgl.* [10] B Garmur. [[11] B og nu ganga þeir heim bader samann. [12] B jarnhosur. [[13] B med, og þar. [[14] B og. [15] B a. [16] B sijdann.

þan er hann sætr a hofuð ser. oc nv gefr hann honum skiolld. oc eru nu þessi uapn oll sua goð at traut matte finna onnur iam goð. Nu sælr hann honum æitt suerð. oc er Sigurðr tecr uið suerðinu *[bregðr hann þui*[1] oc syniz allgott uapn. oc nu reiðir hann þat suerð sem harðast ma hann oc hœgr mimi bana hoG.

Sigurðr suein þiGr Grana.

273[3] (168). Nv gengr Sigurðr ibrott oc feR þa leið sem honum er uisat til borgar brynilldar. oc er hann kemr þar til borgar liðs er þar fir*ir* iarn hurð. oc ængi maðr er nu þar honum upp at luka. Nu rindr hann þeiRi hurðu sua hart at isundr ganga

[[1] *Hdskr. mgl.* bregðr hann þui.

[er eingi sa annann betra. ok hann[1] setur hann æ hofud sier. ok nv fær[2] hann honum einn[3] skiolld [sa er þykkur og þvngur og allur lagdur med raudu gulli og settur dyrumm steinumm ok nu fær[4] hann honum eitt sverd. [Sigurþur bregþur[5] þui ok synist [honum þat[6] allgott wæpn. ok nv reider hann [þat sverd[7] sem hardast mæ hann og hoggur Mimer bana hogg.

273[a]. [Þaþann fer[8] Sigurdur brott [þa leid sem honum var sagt ath borg Brynhilldar var. ok sem[9] hann kiemur [til borgar, þa er afttur borgarhlided lukt med[10] storumm jarnhurdumm og einngi madur er nu
B 81 þar [fyrer honum[11] vpp ath luka. | Nu hrindur hann hurdinne[12] med sinumm fæte suo ath i sundur bresta

[[1] B *mgl.* [2] B giefur. [3] B *mgl.* [[4] B og eru nu þesse vopn øll so gód ad trautt ma fá ønnur þvilijk. Nu selur. [[5] B og er Sigurdur tekur vid sverdenu, bregdur hann. [[6] B *mgl.* [[7] B sverded. [[8] B Cap. LXXXIX. Nu geingur. [[9] B og fer þá leid er liggur ad borg Brinhilldar, og nu er. [[10] *sål.* B; A þar eru opinn borgar hlid og lukt vid. [[11] B til. [12] B þeirre hurd.

iarn slarnar. er hurðen uar lukt með oc nu gengr hann iborgina. oc þa koma þar at moti honum .vij. uarð menn er geta skylldu borgarliðs. oc þickir nu illa er hann hæuir brotit upp borgar liðet. oc firir þetta uilia þeir drepa hann oc nu bregðr[1] Sigurðr sinu suerði. oc æigi lettir hann fyR en hann hæuir drepit þessa þionostu menn alla. oc nu uerða uarir við þe-|-tta riddar*ar*[2] oc laupa nu til vapna sin*na*. Mb[3] 10
oc ueita honvm at gongu. en han veR sic uel oc drengilega. þessi tiðænði spyr brynilldr þar sem hon sitr i ske*m*mu sinni. oc mælir þar man uera komin Sigurðr sigmunðar son.[3] oc þott þar hæfði hann drepit .vij. Ridðara mina. er nu hæv*ir* han

[1] *Hdskr. har* bregr. [2] *Hdskr. har* riddar. [3] *Hdskr. har* sonar.

---

jarnslárnar er hurdinn var[1] lukt med ok nv geingur hann[2] j borgina. þa koma j mót honum vij vardmenn er giæta skilldu borgar hlidz og þikker þeim[3] illa er hann hefuer uppbrotid hlidit og fyrer þetta vilia þeiR [drepa hann.

Nu er þat sagt ath Sigurdur bregdur[4] sinu sverde [Gram og hoggur ꜳ ij henndur[5] og ei lietter hann fyR enn hann [drepur borgar menn þa alla. ok vid þetta[6] verda varer [borgar menn[7] ok veita honum athgøngu. [hann werst hæverskligha. þetta spyr Brynhilldur[8] þar er hun situr i [sinne skemmu. þa mællte hun[9] þar mun kominn[10] Sigurdur Sigmundsson. ok þott hann hefdi | drepit þar vij Riddara sem nu hefuer hann A 143

[1] B *tilf.* aptur. [2] B *tilf.* jnn. [3] B nu. [[4] B lata hann deyia, og nu bregdur Sigurdur. [[5] B Garm. [[6] B hefur drepid þa þiónustu menn, og nu. [[7] B vid þetta riddarar, og hlaupa til vopna. [[8] B enn hann ver sig dreingelega. þesse tijdinde koma fyrir Brinhillde. [[9] B skiemmunne, og mæler. [10] B nu kominn vera.

drepit .vij. þræla þa skylldi han þo vel komin með oss. oc nu gengr hon ut oc þar til er þeir beriaz. oc biðr þa hætta. Nu spyR hon hv*er*r sa maðr er her er komin. en han nefnir sic. oc kvaz heita Sigurdr hon spyR hver ætt hans er. en h*ann* lez þat æigi vita at sægia hænni. þa mælir brynilldr ef þv veitz æ*igi* at sægia mer. þa kan ec at sægia þer at þv ert Sigurdr Sigmunðar son k*onun*gs. oc sisibe. oc skalltu her vel komin med oss. eða hv*er*t[1] hev*ir* þv ætlað ferð þina. Nv svarar Sigvrðr hingat hævi ec ætlat mitt orenði þvi at mim*ir* min fostri visaði mer hingat til hæstz æins er grani heit*ir*[2] er þv att. nv villda ec h*ann* þiGia ef þv villt veitt haua.
U 170 þiGia mattu æin | hæst af mer ef þv villt. oc þott

[1] *Hdskr. har* hv*er*tr. [2] *Hdskr. har* heitr.

---

drepit vij þræla þa skylldi hann þo welkominn med[1] oss geingur nv vt og þar til er þeir berriast og bidur þa hætta. Nu spyr hun hver þessi madur see[2] er þar er kominn [enn hann seigist[3] heita Sigurþur. Hun spyr hveR ætt hans see? enn hann [lietst þat vglogt[4] vita ath seigia.[5] Nu mællte Brynhilldur Ef þu weitst [mier vgløgt[6] ath seigia þa kann egh þier seigia ath þu ert son Sigmundar kongs og Sisibe. Nu[7] skalltu welkominn med oss edur hvert ætlar þu þína ferd. Nu seiger [Sigurdur. Hegat[8] er mitt eyrendi þviat Mimer minn fóstre visade mier hegat til eins hestz er Grani heiter[9] er þv ætt. Nu villda ek þat[10] þiggia ef þv villt veitt hafua. [Nu seiger Brynhilldur[11] þiggia skalltu[12] af mier einn hest ef þu vill og þo

[1] B hia. [2] B er. [[3] B hann nefner sig og læst. [[4] B læst þad ei. [5] B *tilf.* henne. [[6] B þad eij mier. [7] B og. [[8] B hann hingat. [9] B hiet. [10] B hann. [[11] B *mgl.* [12] B mattu.

fleiri uilir þv. en heimill er vaʀ beini sa er þer vilit hava. nv fær hon t*il* men at taka hestin. oc erv þ*eir* at allan dagin at taka hæstin oc geta æigi tekit. oc fara heim um kuelldit uið sua bvit. oc er Sigurðr þa nott i goðum beina. en at morni fær hon til .xij. m*enn*. oc feʀ han nu sealfr enn .xijj. oc nu fara þeir .xij t*il* oc æltaz lengi við hæstin oc fa æigi tecit oc aðr lettir biðr Sigurðr fa ser beislit oc gengr han nu til hæstzens. en hæstren gengr at moti honu*m* oc tekr han nu hæstin oc leɢr við beisl oc stigr a bac. Nv riðr S*igurðr* a braut oc þackar uel brynilldi sin*n* beina. Nu er han alldrigi þar aðra nott sem han er æina þar til. er han kemr a bertanga l*an*d þar ræðr fir*ir* sa

---

ath fleiri vilier þu og heimill er þier[1] wærr beini sa er þier wiliet[2] hafua. Nu sennder hun til v menn ath taka hestinn og eru þeir[3] allan dag ath[4] og fæ[5] ei tekit og fara[6] heim wmm kvelldit.[7] ok er Sigurdur þar þa nótt j godum fagnadi. ok[8] ath morni fara[9] til xij menn og fer hann[10] sialfur hinn þrettanndi og [leinngi elltast þesser xij wid og fæ[11] ei tekit ok ædur lietter bidur Sigurdur fæ sier beislit og geingur nv[12] til hestzinz og[13] hesturinn geingur [j mot[14] honumm og tekur hann nv hestinn og leggur vid beísl og stigur æ bak [hann þakkar wel Brynhilldi beina og ridur nv dag og nott til þess er[15] hann kiemur[16] þar er heitir Bertánnga-

---

[1] B *mgl.* [2] B *tilf.* hier. [3] B *tilf.* nu. [4] B *tilf.* taka hann. [5] B *tilf.* þo. [6] B *tilf.* þeir. [7] B *tilf.* vid so bued. [8] B enn. [9] B fær hun. [10] B *tilf.* nu. [[11] B nu fara þeir til og elltast leinge vid hann og fa hann. [12] B *mgl.* [13] B enn. [[14] B a mote. [[15] B Nu rijdur hann a burt og þackar vel Brinhillde bejnann, nu er hann alldrej þar adra nott sem adur var hann, firr enn. [16] B *tilf.* til.

k*onun*gr er heit*ir* Isungr. han a .xi. syni. Isungr er allra kappa mestr oc allir hans synir han tecr við Sigvrðe oc gerir hann sinn raðgiava oc m*er*cis mann. oc þyckiz hann nu uel komin.

dauði Alldrians k*onun*gs.

274[3] (169). Ein k*onun*gr er nefndr Aldrian er reð fir*ir* niflunga landi hann uar rikr maðr oc hans kona er .i. riks k*onu*ngs dottir. oc þat bar at æitt sinn at hon uar uin drukcinn þa er k*onu*ngr uar
Ib³ 110 æigi hæima i sinu riki. oc uar sofnuð i .i. | grasgarði uti oc til hennar kom æinn maðr oc ligr hia henni oc er hon uacnar þickiz hon kenna Alld*ri*an k*onu*ng þar. oc er hana minzt uarir þa er þessi madr brottu horfin. oc nu er þaðan liðr nockor

---

lannd. þar rædur fyrer einn[1] kongur er Jsungur heiter [er allra kappa mestur.[2] hann a xi sonu [aller afburdar menn hann tok[3] wel wid Sigurdi og [er hann þar med honum langar stunnder.

104. Capitule.[4]

274[a]. Einn kongur hiet Alldrian er ried fyrer Niflungha lanndi [og var rikur kongur. Hans kona[5]
A 144 var ein kongs dóttir. ok þat bar | til eitt sinn ath hun ward vindrukkinn þa er kongur[6] ei heima i sinne borg og var [hun sofnut vt[7] j sinumm grasgardi. ok til hennar kom madur og legst med[8] henni. ok er[9] hun vaknar þikkist hun kienna ath þar er kominn Alldrian kongur. ok er hana minnst varer er þessi madur brott[10] horfinn vaveifligha [fra henne.[11]

---

[1] B sa. [[2] B *mgl.* [[3] B Isungur kongur er allra kappa mestur og aller hans syner, hann tekur. [[4] B giører hann sinn riddara og merkizmann, og þikest hann nu vel kominn. Cap. XC. [[5] B hann var rijkur, og hannz drottning. [6] B *tilf.* var. [[7] B sofnud ute. [8] B hiá. [9] B þegar. [10] B j burtu. [[11] B *mgl.*

stund er drottning ulett oc aðr hon fœði barn. þa b*er*r þat at þa er hon er æin saman stœdd at til hennar kemr enn sami maðr oc nu sægir hann hænni þat er at hafði boritz et fyrra sinn i þe*i*Ra fundi oc hon uar nu olett oc þat barn a hann með hænni. en hann lez uera æinn alfr. en ef þat barn mætti upp uaxa þa sæg þvi sitt faðærni en lœyn huern mann annarra. Nu er þat sueinbarn sem mik uarir. s*ægir* hann. oc sa man uera mikill firir ser oc opptlega man hann vera i nauðum staddr oc hvert sinn er[1] hann er sua staddr at æigi fær hann sic sealfr lœyst. þa skal hann kalla a sinn foður. oc man hann þar vera þa er hann þarf. oc nu huerfr þessi allfr sua sem skuGi. | En er þaðan U 171

[1] er *gentages i hdskr.*

Ok nv er þaþann [lidur nokkur stunnd[1] þa er drottning vlett og ædur hun [ali barn[2] þa ber þat ath ath[3] hun er einsaman stødd ath | til hennar [er kominn[4] B 82 sami madur og nv sagdi hann henni þat er ath [hefuer borist hid fyrsta sinn[5] i þeirra funndi ok[6] hun var nv vliett og þad barn atti hann vid[7] henni. Enn hann letst[8] vera einn ælfur. Enn ef þat barn mætti vaxa[9] skalltu seigia honum[10] sitt faderni enn[11] leyna hvern mann annaRa. Nu er þat sveinn[12] sem mik warer [þa man sa sveinn mikill werda fyrer sier[13] og [mun optt[14] verda j naudum staddur [og hvert sinn er hann er suo illa staddur[15] ath ei fær hann sik sialfur leyst þa skal hann kalla æ sinn fødur.[16] ok nv hverfur þessi ælfur [j brott.

[[1] B lidu nockrar stunder. [[2] B ól barned. [3] B er. [[4] B kom hinn. [[5] B hafde borist firr. [6] B ad. [7] B med. [8] B læst. [9] B uppvaxa. [10] B þvi. [11] B og. [12] B sveinbarn. [[13] B seiger hann, og sa sveirn mun vera fyrer sier mykill madur. [[14] B optlega mun hann. [[15] B *mgl.* [16] B *tilf.* og mun hann þar vera þa er hann þarf.

liðu stu*n*dir. ælr drottning suein barn. oc heitir sa suein hogni. oc er nu kallaðr sun a*l*drian[1] k*onu*ngs oc nu er hann .iiij. uetra gamall er han*n* gengr ilæ*i*ka[2] með sueinu*m*. oc er hann harðr oc sterkr oc illr viðr æignar. oc nu er honum þvi brugðit at hann er yuirliz sem troll en æigi sem menn oc æptir skapi sinu er hans a seona. oc þessu reiðiz hann mioc oc gengr til æins uaz oc ser sinn skuɢa. oc nu ser hann at hans andlit er sua bleikt sem bast oc sua folt sem aska. oc þat er mikit oc ræðilikt oc grimlegt. oc nu gengr hann til sinnar moður oc spyʀ hana hui gegna mun er hans likami er sua skapaðr. Nu sægir hon honum et sanna til sins faðærnis. ,oc uið uarð stœdd æin kona. oc hœyrði. oc su uar siðan friðlla þiðrex k*onu*ngs af bern oc sagðe honum af trunaði þenna lut. oc þar

[1] *Hdskr. har* adrian. [2] *Hdskr. har* ilæka.

Fra Hogna er hann war fæddur.[1]

Enn er þadann lidu stunnder elur drottning sveinbarn og hiet [Hogni og er[2] kalladur son Alldrians kongs ok [nu er hann iiij vetra gamall er hann geingur[3] j leíka med sveínumm ok er hann hardur og sterkur og illur widureignar ok nv er honum þui brugdit ath hann see[4] yferlitz sem trøll enn[5] ei sem menn. ok epter hans[6] skapi er hans asiana. ok þessu reidist hann miogh og geingur til[7] vatz og sier sinn skugga. ok nv sier hann [ath hans andlit er[8] bleikt sem bast og følt[9] sem aska [ok er þat mikit og rædilight.[10] ok nv geingur hann til sinnar módur og[11] spyr hana hvi[12] gegna mun[13] er hans likami er suo skapadur ok nv seiger hun honum hid

[[1] B sem skugge. [[2] B sa svejrn Høgne, og er nu. [[3] B XV vetra gamall geingur hann. [4] B er. [5] B og. [6] B *mgl.* [7] B *tilf.* einz. [[8] B þad er myked og hrædelegt hanz andlit. [9] *sål.* B; A følur. [[10] B *mgl.* [11] *sål.* B; A *mgl.* [12] B hvorju. [13] B mune.

af kom upp allt þetta mal um siðir. Alld*ri*an k*on*-*u*ngr a með sinni konu .iij. sonu. oc æina dottur. het son hans enn ællzti Gunnaʀ en annaʀ Gernoz[1] þriðe gilser hann er þa æitt barn er þessi tiðændi geraz. en grimilldr het systir þe*i*ra. þa er Alldrian k*onu*ngr leifir riki sitt oc hann fær bana þa hæuir Gunnaʀ s*on* hans halldit æptir þui riki oc k*onu*ng domi.

| Þiðrecr k*onu*ngr byr til veizlo. Mb³ 111

275[3] (170).[2] Þiðrecr k*onu*ngr lætr bua til veizlu mikillar oc agetrar ser til tignar oc skemtanar ollum sinum mon*num* oc til þessarar veitzlu byðr

[1] *Hdskr. har* Gerneroz. [2] *Jævnfør noten s. 281 i denne udgave.*

[sannasta vmm[1] hans fadirni og [vid var stødd[2] ein kona | og heyrdi og var su siþann frilla [Þidrikz kongs af Bern[3] og sagde honum j[4] trunadi þenna lut og þar af kemur vpp allt þetta mæl vmm siþeʀ. A 145

[Fra Alldrian Kongi.[5]

Alldrian kongur æ vid sinne konv iij sonu. hiet[6] hinn ellsti Gunnar annar Gernoz.[7] [þridi Gisler.[8] hann er þa eitt barn er þessi tiþindi gerast. enn Gudrun[9] hiet þeirra syster. þa er Alldrian[10] fær bana [tók Gunnar son hans þat ʀiki og kongdom.

Fra Þidreki Kongi.[11]

275[a]. Nu er þatt eitt sinn ath Þidrekur kongur j[12] Bern lætur gera veitslu[13] og nv vill[14] hann samann setia alla sina[15] vine og hina mestu menn þa er i hans

[[1] B sanna og. [[2] *sål.* B; A var. [[3] *sål.* B; A Alldrians kongs. [4] B af. [[5] B Cap. XCI. [6] B eirn hiet son hannz. [7] B Gernis. [[8] B *mgl.* [9] B Grijmhilldur. [10] B *tilf.* kongur leifer ʀijke og hann. [[11] B þa hefur Gunnar son hans hallded eftter ʀijke og kongdóm. Cap. XCII. [12] B af. [13] B *tilf.* til skiemtunar sier. [14] B lætur. [15] B *tilf.* kiærustu.

hann ollum hinum rikastum mon*num* er i hans riki eru. oc morgum mon*n*um. oc hofðingium. Hœyrt hæuir hann sœgur til æins k*onu*ngs at sa uar goðr drengr oc mikill rœysti maðr. han*n* heitir Jrungr at nafni. hann ręðr firir niflunga l*an*de. hans kona het oda. hon uar æins rix k*onu*ngs dott*ir*. En þessir u*er*ða at burðir æitt sin*ni* með konu Jrungs k*onu*ngs þa er hann uar æigi sealfr hei*ma* i borg sin*ni*. at til drottningar kemr æin*n* maðr þa er hana uarði minzt. oc hvilir ihia hænni. oc þar af getr hon æin*n* sun sa heit*ir* Hogni. oc þo at hann syndiz
U 172 maðr u*er*it haua þa uar | þat alfr. hogni v*ar* mikill m*aðr* oc st*er*cr oc æ*igi* meoc uæn. Sealfr k*onu*ngren a uit drottningu .iiij. sunu oc æina dottur oc heit*ir* su Grimilldr. hinn ællzti k*onu*ngs sun heit*ir* Gunnaʀ oc annaʀ Guðzormr. þriði Gernoz feorðe Gisler.

ʀiki eru. Til þessarar weitslu stefner hann ekki morgumm monnum helldur velur hann [till hina gøfgustu menn[1] og setur þa alla j eitt samsæti. bædi jnnlendska menn og vtlendska.

276ª. hann hefuer nv[2] og sanna frett af þessum[3] kongi Gunnari ath hann er [afburdar maður og[4] godur dreingur og hreysti madur mikill og suo[5] hid sama hans bródir Høgni og [Gernoz og Gisler og sender menn ꜳ hans funnd og bydur honum ꜳ sinn funnd.[6]

Nu koma senndimenn ꜳ fund Gunnars kongs og [bera vpp[7] sin eyrendi, enn kongur tekur med [þakk hans winattu lietst[8] ath visu fara munnu[9] og med honum Hogni, [enn Gernoz er[10] þvi heima ath hann er siukur. Nu fer Gunnar kongur vid[11] sina menn[12] ath heimbodi

[[1] B jnnlenndska menn og utlendska. [2] B *mgl.* [3] B þeim. [[4] B afburda. [5] B *mgl.* [[6] B Gernis. [[7] B seigia hønumm. [[8] B þøck vinattu bod Þidreks kongs og læst. [9] B mune. [[10] B og Gernis er fyrer. [11] B med. [12] B *tilf.* til Bernar.

F*ra* Gun*n*ari k*onu*ngi oc hans brœðrv*m*.[1]

276.[3] En þa er jrungr k*onu*ngr fellr ifra. þa tecr Gun*n*aR sun h*ans* hin*n* ællzti v*ið* rikinu. oc þui v*er*ðr han*n* hallzi. þiðrecr k*onu*ngr hæu*ir* san*na* frett af honum oc sendir orð Gun*n*ari k*onu*ngi at han*n* skal koma til hans ueizlu oc þiGia þar mikin*n* soma oc tign. oc sua byðr hann broður hans HoGna oc Guthormi. Oc er senndimenn þiðrex k*onu*ngs koma afund Gunnars k*onu*ngs. þa tecr hann með þocc oc vinattu boð þiðrex k*onu*ngs. oc lez fara munu at visu. oc sua HoGni broðir hans. En Guthormr er heima. f*irir* þvi at han*n* er seucr. Nu feR GunnaR k*onu*ngr til veizlunnar með sina menn t*il* bernar. oc er hanum þar vel fagnað. oc er nu veizlan albuin með ollum hinum bæztum

[1] *Hdskr. har* broðrv*m*.

---

sem ætlat var, ok er su weitsla nv allbuinn með ollum føngum þeim[1] er til þarf.

Ok nv eru samansetter aller hiner tignustu menn og hiner bestu viner Þidreks kongs.

277[a]. þesser aller sitia [nv j[2] einn pall. Þidrek kongur og Gunnar kongur Hogni bróder hans Hilldibrandur og Hornbogi jarl Ømlunngur[3] son hans Widga[4] hinn sterki, Þettleifur Danski Fasalld stollzi Sintram af Fenidi. Willifer hinn kappsami. Herbrandur hinn vitri og hinn[5] vidførli Heimer hinn grimmi. ok þat mæla nv aller, ath | varla sæi[6] j einni høll tignari menn[7] fyrer saker allrar athgiørfi enn nv eru þar komner. A 1

[Wapna mark Þidreks.[8]

278[a]. Þidrekur kongur [af Bern[9] hafdi skiolld a

[1] B *mgl.* [[2] B samann | a. [3] A *tilf.* og. [4] B Wirga. [5] B *mgl.* [6] B sje. [7] B *tilf.* edur mejre atburdumenn. [[8] B Cap. XCIII. [[9] B *mgl.* B 8

fongum er til þarf at haua. oc eru saman sett*ir* allir hinir tignuztu menn. oc hinir bæztu uin*ir*.

J 173 | her nefn*ir* kappa Þiðrex[1] konungs.

277[3] (171). Allir sitia þessir a æin pall þiðrecr k*onu*ngr oc Gun*n*ar k*onu*ngr. oc Hogni. oc Hilldibrandr. oc Hornbogi jarl. A vinst*ri* hond honum sat Viðga oc Avmlungr. Þettleifr oc Fasolld. Sistram oc Villdifer. Herbrandr en vitri oc hin viðforle. Heimir g*ri*m*mi*. oc þat mæla nu allir er þar varu at alldrigi sa tigurleg*ri* men*n* alla ne iamrausta komna i æina holl. ne meiri abburðar men*n* f*irir* sacar allrar atgervi en þar uoru þa komnir.

[1] *Hdskr. har* kiðrex.

þessa lund [hann er raudur sem blód[1] og a markadur leo med gull hans hofud horfer[2] vpp epter skilldinumm. [Enn siþann er[3] Þidrek vard kongur j Bern tok hann þat mark suo ath yfer[4] hofdi Leoninu[5] stod hans korona af gulli. og þuilikt mark hefer hann a sinv merki [og sodli.[6] enn þetta mark hefer hann [fyrer þui ath[7] suo sem Leo[8] er allra dyra mestur[9] ath virdingu og hug[10] ok vid hann[11] eru aull dyr hrædd j werolldunni suo var og Þidrek kongur whrædinn og ifer madur allra manna, enn aller menn[12] voru vid hann hrædder og [hans vapn[13] ok einginn[14] madur sa skilldi hafa Leon a sinum skilldi ath fornum sid er nokkud sinne vill flyia [vr stríde.[15]

279[a]. Hilldibrandur hinn gamli hefer skiolld vid[16]

[[1] B steindur raudumm steine. [2] B horfde. [[3] B og fætur til spordsinz og sijdann. [4] B *mgl.* [5] B leonssinz. [[6] B sødle og vopnrock, og þar af ma hann kjenna hvar sem hann rijdur og hvør ed skrifa vill hannz likneske, þa giøre hann so. [[7] B af þvij. [8] B ljóned. [9] B mest. [10] B ad hug. [11] B þad. [12] B *mgl.* [[13] B fyrer hannz vopnumm. [14] *sål.* B; A einn. [[15] B Cap. XCIV. [16] B med.

| Fra vapna bu*n*aði[1] þiðrex k*onu*ngs. Mb³ 1

278³ (172). Þiðrecr k*onu*ngr hafði skiolld a þessa lund steindr rauðum steini oc amarkat með gulli leon oc hans *hofuð*[2] horfir upp æptir skilldinum. oc fœtr taka sporðen. En siðan er þiðrecr uarð k*onu*ngr yu*ir* bern. toc han*n* þat mark sua at yuir hofði hans stoð korona af gulli. oc þvilikt mark hæu*ir* han a m*er*ki sinu oc sœðli oc vapnroc. oc þar af ma han kenna huar sem hann riðr. oc hv*er*r er skrifa vill hans liknæskiu þa g*er*i han sua. En þetta mark hæv*ir* han*n* af þvi at sua sem leon er allra dyra mestr at virðingu. oc at hug. oc við hann eru oll dyr rædd er i v*er*olldunni eru. Sva var oc þiðrecr k*onu*ngr uræðin *oc* yvir maðr allra manna. En allir voru v*ið* hann ræddir. oc f*irir*

[1] *Hdskr. har* buaði. [2] *Hdskr. mgl.* hofuð.

---

sama lit ok Þidrek kongur og skrifut [æ borg vid[1] hvitumm steini, og gyllter aller turnnar. og er su borg skrifut epter Bern. enn þad [volldi þui er[2] Hilldibrandur hefer[3] þat mark æ[4] ollum sinum wæpnum og hann hefer merki og væpnrokk [vid sama[5] lit og Þidrek kongur [ath alldri vill hann leyna ath hann er madur Þidreks kongs[6] hvar sem hann ridur og einkiskonar naud[7] ne[8] wandrædi vill hann sic [vid þui[9] fira ath leyna[10] þeirra vingan.

280 a.[11] Heimer hinn mikiláti hefer oll vapn mørkut æ þessa lunnd hans skiolldur er blár, ok æ markadur hestur vid[12] bleikumm lit og þat er skrifat æ allre[13] hans herneskiu og merker blár litur illt[14] brióst

[[1] B borg med. [[2] B giegner þvi ad. [3] A *tilf.* hann. [4] B i. [[5] B allt med sama hætte og. [[6] B *mgl.* [7] *sål.* B; A mod. [8] B edur. [[9] B þar med. [10] B hann lejne. [11] B *tilf.* Cap. XCV. [12] B med. [13] B *mgl.* [14] B kallt.

hans uapnum oc ænngi maðr skylldi sa haua leon a sinum skilldi at fornum sið er nockot sinn vill flyia.

F*ra* vapna bunaði hilldibra*nds*.

279[3] (173). Hilldibrandr enn gamli hæuir skiolld með sama lit oc þiðrecr k*onung*r oc a sk*ri*fot
U 174 borg með[1] hvitum steini oc gyllt*ir* t*ur*nar. | oc er su borg skrifuð æpt*ir* b*er*n. En þat gegn*ir* þvi at hilldib*randr* hæuir þat marc a ollum sinum uapnum oc hann hæuir merki oc uapn rock allt með sama lit. oc þið*recr* k*onung*r af þvi at alld*ri*gi vill hann lœyna þ*vi* at hann er *þiðrecs* k*onungs* maðr. huar sem hann riðr. oc ænskiskonar navð oc uandræði vill hann sic með þvi f*irr*a[2] at lœyna þ*ei*ʀa vingan.

[1] *Hdskr. tilf.* ravði. [2] *Hdskr. har* friða.

---

og grimmtt hiarta. og sa hestur merker jdn [hanns og hanns ætt manna[1] og[2] hann er hinn[3] beste ʀiddari.

[Fra Wirga Velentssyne.

A 147 281[a]. | Vidga son Velents war synum[4] æ þessa lunnd. hann [var hvitur æ hær sem gras þat er heiter Lilium, þat var þykkt og lidadist[5] allt j locka[6] stora[7] og [sitt hær hafdi hann og[8] biart andlit og allann likam hvítann [sem snió. hans augu voru snør suo ath varla[9] matti i gegn siá ef[10] hann var reídur. hans andlit var [allt vid sik og var þo mikit og[11] fagurt og hardlight. ok [þa er[12] hann var reidur var þat [raudt sem blod[13] og grimmlight. hann var allra manna hæstur þeirra [er ei woru[14] ʀisar kallader. [hann var bædi

[[1] B edur mann hanns. [2] B *tilf.* þat er ad. [3] B *mgl.* [[4] B Cap. XCVI. Virga var sýndumm. [[5] B hafde hvijtt hár sem lilja og þikt og lidast. [6] *sål.* B; A sokka. [7] B sma. [[8] B er sijtt. [[9] B augu snør so valla. [10] B þegar. [[11] B myked og ad øllu. [[12] B þegar. [[13] B sem blód ad siá. [[14] B eg eru.

vapna bunaðr hei*m*is.

280[3] (174). Heim*ir* en mikillati hæfir oll uapn a þessa lund morkuð hann hæuir skiolld blan oc a [markaðr *hestr með*[1] bleiku*m* lit. oc þat er skrifað a allri hans hærneskiu. oc m*er*kir blar litr kallt briost. oc g*ri*mt hiarta. En sa hestr m*er*kir iðn ætt manna hans oc þui at hann er en*n* bezti R*iddari*.

vapna bunaðr Viðga e*ns* st*er*ca.

281[3] (175). Vidga Velent s*on* uar syndum a þessa lunð. hann hafði huit har sem gras þat er lilia heitir oc þyct oc liðaðiz allt i stora locka. oc sitt har hæuir han*n*. oc biart andlit oc allan likam hæuir han*n* hvitan sem *sneo*.[2] hans augu uoru snor

[[1] *Hdskr. har* markað. [2] *Hdskr. har* nevor.

þykkur og breídur wmm herdar, midmiór.[1] allra manna best limadur Rettvaxinn [og ath ollu var hans voxtur suo ath aller saugdu ath einghann mann hefdi þeir sed hæverskligra ne tiguligra og ath ollu skoruligra var hann lunndadur kyrlatur og hofsamur. ok ef hann satt hia feloghum sínumm og war fatt manna hia var hann gladur og mæalteitinn enn optast fæamæalugur. j fiolmenni ordfæar og spakmæalugur þa er hann var æa þingumm. litilatur vid sina vine þa er hann kom j her og hann var vid vapnum þa var hann þegar svo grimmur ath alldrei j einkiskonar hernadi var þat ath honum þætti hørmuligt yfrid var hann sterkur og allmikill hreysti madur og ath allri athgerfi var hann fyrir flestum monumm þeim er skapadir hafa werit. hann[2] hefer alla herneskiu hvita skiolld og[3] sodul

[[1] B herda mykell bæde þickur og breidur, mittizmiór og.
[[2] B hann | var kurteisastur manna, kirrlatur, og hugarlat- B 84
samur, optast var hann fámalugur j fiølmenne, enn gladur vid vine sijna og fielaga. Wirga hinn stercke. [3] B *mgl.*

sua at uarla matti i gegn sea. ef han*n* uar reiðr. En ængi maðr ma han langleitan kalla ne breiðleitan f*irir* þui at allt v*ar* við sic hans andlit. oc var þo mikit oc at ollu fagrt oc harðlikt. oc þa er han var reiðr uar hans andlit raut sem bloð oc g*ri*mlikt. han var allra manna þ*ei*ra hæstr sem æ*igi* uoru risar kallaðir hærðimikill bæði þyckr oc breiðr miðmeor. oc allra mana bæzt limaðr retuaxin*n*. oc at ollu uar hans uoxtr sua at allir sogðu at ængi maðr hæfði set kurteisara eða tigin man*n*legra. han var lundaðr a þan*n* veg. kyʀlatr oc hugat samr. oc er han*n* sat Ib[3] 113 með felogum sinum. oc fatt v*ar* mana i hia þa | var han glaðr oc malrœtin. en optazt famalugr í feolmen*n*i. orðfœrr oc spacmalugr þa er han v*ar* a stefnu*m*. hoguærr oc litillatr v*ið* vini sina. þa er hann kemr i her oc han*n* er með vapnu*m* sinum þa v*ar*

---

og[1] wapnrokk og[1] merki og[1] hialm høtt. a hans skillde[2] er[3] markad med raudumm steini hamar og tøngh. a[4] þeim skilldi woru[5] þrir Carbunculi steinar[5]. ok þetta mark wættar[5] epter edli fødur hans[6] er hann var smidur.[7] Enn gimsteinar iij wotta hans moderni æ hans hialmhetti er [markadur ormur[8] sa er Slangi heíter fullur af eítri fyrer þat[9] ber hann þat mark ifer sinu hofdi ath eingi skuli [vid dyliast[10] er hann sier hversu[11] mikit kapp hans er og reidi þeim er fyrer verdur. A hans sodli og [merki skilldi og væpn rokk er þetta A 148 sama mark birte | hans herneskiu[12] gegner þui ath sem leingsta leid [meigi sia og kenna hann[13] huar sem hann rídur.

[1] B *mgl.* [2] *sål.* B; A skiolldi. [3] B var. [4] B og i. [5] B *mgl.* [6] B sijnz. [7] B *tilf.* og hagastur allra manna j verølldunne. [[8] B skrifadur ormur af gulle. [9] B þvi. [[10] B ijfa. [11] B huad. [[12] B vopnrock er same ormur a hanns mercke og hanns skillde sama marck, hannz harneskia. [[13] B skule hann kiendur vera.

han*n* þægar sua g*ri*mligr at alld*rigi*[1] v*ar* þat gort i [ænskiss konar[2] h*er*naði. er honu*m* þœtti þa hormulekt. œrið v*ar* han*n* sterkr. oc mikill hugmaðr. oc at allri atg*er*vi v*ar* han f*irir* flestum monv*m* þeim er skapað*ir* haua v*er*ið. Viðga en sterki hafði alla h*er*neskiu huita at lit. skiolld sauðul vapn rœck. m*er*ki hialmhavt a | er markat hans skilldi með U 175 rauðum steini hamaʀ oc tong. oc i þeim skilldi eru .iij. karbunkuli steinar. oc þetta mark er æpt*ir* æðli foður hans. han*n* er smiðr oc allra man*na* hagastr i u*er*olldunni. en gimsteinar iij m*er*kia moður hans. a hans hialmhætti er skrifaðr ormr af rauðu gulli sa er s*l*angi[3] heit*ir*. fullr af æitri. f*irir* þvi b*er*r han*n* þat mark yu*ir* sinu hofði at ængi skyli i dyliaz at han ser hue mikit hans skap er. oc reiði þeim er f*irir* u*er*ðr oc moti vill bioðazc. a hans sœðli oc a

[1] *Hdskr. har* alldigr. [[2] *Hdskr. har* ænskis skonar. [3] *Hdskr. har* sangi.

[Fra Hornboga jarli.[1]

282[a]. Hornbogi jarl j Vindlandi var biartlitadur og allra manna var hann vænstur og tiguligastur bædi j andliti og[2] ollum vexti skiotligur og snøfurmannligur[3] j ollum hætti [kærhøfdadur og[4] medalmadur ꜳ vøxt [þviat hann var optazt wid koppumm þeim er naligha woru ʀisar ꜳ vøxt hia þui sem annad folk þo var hann hinn sterkasti og enn meir var þat wid afburd hversu[4] hann var frækn og fimur vid skiolld og sverd og spiót og eingi af ollumm [þessum er nv eru talder[5] var jafngódur bogmadur edur spióti ath skióta. hann var [suo gódur dreingur og[6] ʀiddari ath alldrei kom hann þar i oʀosto edur einvígi ath hann skildist vid

[[1] B Cap XCVII. [2] B *tilf.* ad. [3] B fyrermannlegur. [[4] B *mgl.* [[5] B þeim er upptalder eru. [[6] B og so gódur.

hans vap*n*rock[1] er sami ormr. oc a hans m*er*ci er sama mark oc a hans skilldi birti h*ans* hærnæskiu mark*ar*[2] þat at sem lengsta leið mætti hann kennðr v*er*a huar sem han*n* riðr.

herbunaðr Hornboga jarlls.

282[3] (176). Hornbogi jarll v*ar* i viðrliti biartlitaðr. oc allra manna v*ar* hann venstr oc tigurlegastr at aliti oc ollum vexti. skiotligr oc snofurman*n*legr i ollum hætti. karhofðaðr mæðal maðr at ollum uexti f*irir* þui at han var optast hia þeim er nalega v*oru* risar hia þui sem annað man*n*folk þo v*ar* han*n* hin*n* sterkasti. oc ænn meiʀ v*ar* þat með abburð hv*er*su hann v*ar* frœcn v*ið* skiolld oc su*er*ð oc spiot. oc af ollum þessum er nu eru tald*ir*. v*ar* ængi iam goðr bogmaðr eða spioti at skiota. hann v*ar* oc sua goðr riddari at alld*ri*gi kom hann þar

[1] *Hdskr. har* vaprock. [2] *Hdskr. har* mark.

---

sinn hest med vsæmd. hann var[1] hliodlyndur [optast enn a þingum og stefnum var hann greidmælltur og fagurordur og einardmælltur hamælltur og welromadur spakur ath wite[2] og skiótur j alitumm [og skorug-lyndur dreinglyndur og[3] diarfur i ollu[4] og yfrid sterkur.[5] hann hefer skiolld og alla[6] herneskiu med brunumm lit. a hanns vapnumm er markadur haukur med[7] gulli og ij fuglar fliuga med[8] honumm ok þat sama mark hefer hans son Ømlungur og merker [þeirra ʀiddaraskap[9] ok suo sem fyrer haukumm fliuga allskonar[10] fuglar suo optt atte Hornbogi jarl epter ath rida sinumm vvinumm ok med suo snarann hug og[11] fliota ferd [og

[1] B *tilf.* falatur og. [[2] B optlegast, han var veltaladur. [[3] B *mgl.* [4] B øllumm hlutumm. [5] B hraustur. [6] B *mgl.* [7] B af. [8] B fyrer. [[9] B hannz vopnalitur. [10] B 2. [11] B *tilf.* so.

i orrostv eða æinuigi at hann skildizc v*ið* sin*n* hæst m*eð* usœmð. hann v*ar* falatr. oc leoðlynðr optlegast. en aþingum oc stefnum v*ar* han*n* greiðmælltr oc fagrmalugr æinarðmælltr oc sneallmælltr oc hamælltr. oc vel romaðr. spakr at viti skiotr i alitu*m* oc skœrunglyndr. oc reð hv*er*t rað þui spaclegra er han*n* hugði lengr at. drenglyndr diarfr i ollum lutu*m*. oc œrit raustr. hornbogi j*arll* hafði skiolld oc alla h*œr*næskiu m*eð* bru*n*um[1] lit. a hans vapnu*m* v*ar* marcaðr haucr af gulli. oc f*irir* honu*m* fleuga .ij. fuglar. oc þat sama marc hæv*ir* hans sun avmlungr. þat markar hans uapna litr oc þessi sk*ri*fan Ri*ddara* skap oc sua sem opt fleuga .ij. fuglar f*irir* hauku*m*. sua opt atti hornbogi j*arll* æpt*ir* at riða

[1] *Hdskr. har* bruðum.

---

wid[1] sinn hinn goda hest [maa þat[2] iafnast vid haukinn. enn brúnn litur hans vaapna merker hans [list og hæversku. Hornbogi jarl[3] var hinn ríkasti og winsælasti[4] suo ath fra[5] honum geingu[6] søgur vida wmm lond, [Vindlannd og margar borger aa hann og margann vaskann Riddara og yfrid lausa fee.[7] 283[a]. Aumlungur son Hornboga jarls war i asianu og aa haarslit[8] [og allann likama[9] likur fodur sinumm | og ei[10] minni madur edur vsterkari A 149
og [hinn besti Riddari diarfur[11] og vforsiall hættinn i bardoghum. villdi annadhvort vinna[12] frægd edur faa[13] bana [og allmikill var hann[14] ofurkapps madur agiarn og [gott þotti honum ordlof[15] og til þess willdi hann winna alla luti [bædi mannhættu og litilæti

[[1] B med. [[2] B ad þvi má. [[3] B tijginleik og kurteise, hann. [4] B *tilf.* madur. [5] B af. [6] B geingur. [[7] B hann a og marga Riddara og ærid fie, og er þidrek spir þetta, sender hann inn ædsta mann Hirdebrand og sinn besta þionustumann Heimer. Cap. XCVIII. [8] B hared. [[9] *sål.* B; A var hann. [10] B *tilf.* var hann. [[11] B allgodur Riddare. [12] B fa. [13] B *mgl.* [[14] B hann var. [[15] B lofgiarn.

sinu*m* ovinu*m* me*ð* sua snaran hug. oc sua fleota
Mb³ 114 fe*r*ð me*ð* sinn | hin goða hæst at þat ma iafnaz v*ið*
havkin*n*. En brun litr hans vapna merc*ir* hans
tiginleik ok kurteisi. hornbogi j*arll* v*ar* en*n* rikasti
U 176 oc hin*n* vinsælasti sua at af | honum gengu sogur
viða um lond. uitt land oc storar borg*ir* a hann
oc marga riddara. oc œrit lausa fe. oc þetta allt
spurðe þiðrecr k*onung*r af b*er*n oc f*irir* þui sendi
hann honum orð at koma t*il* sin oc með þessu
œrenði sendi hann sinn bæzta mann hilldibrand
oc sin hinn goða þionostu mann heimi.

F*r*a Avmlungi oc h*ans* vapna p*ro*fan.

283³ (177). Aumlungr son Hornboga j*arls* v*ar* likr fæðr sinum i aseonu oc a harslit oc a allan likama. oc æigi v*ar* hann minni maðr ne ost*er*cari.

---

milldi og[1] ath þola margskonar naud[2] fyrer sitt nafn.

[Frá Sintram.[3]

284ª. Sinntram af Fenidi[4] var fagurleitur og lios-
litadur og [ei mikileitur hans andlit er fagurt og wel
B 85 vaxit[5] | føgur augu[6] [bleikur æ[7] hær og hrokkur nokkut
helldur[8] hælslángur allann likama hefer hann hvítann.
hár og ei digur hans hendur og fætur eru[9] fagrer og
einginn mann sa betur limadann fimur [og wel[10] sterkur
og hinn mesti athgerfis madur og allra manna[11] [er
hann[12] kurteisastur [skapadur æ allann vøxt.[12] hann er
leikmadur mikill [og gledi madur og drykkiu madur
hinn meste,[12] mælsniallur og skoruglyndr skiotrædur og
yfrid hraustur til vigs milldur og litilatur og kappsamur.

[[1] B *mgl.* [2] B RAUN. [[3] B Cap. XCVIIII. [4] B *tilf.* hann. [[5] B velvaxinn. [6] A *tilf.* hefer. [[7] B bleikt. [8] B *mgl.* [9] B *tilf.* digrer og. [[10] B *mgl.* [11] *sål.* B; A mann. [[12] B *mgl.*

oc allgoðr ʀ*iddari* oc hinn diarfasti. oc oforseall hættinn i bardœgum villdi annat huart vinna frægð eða fa bana. oc all mikill v*ar* hann ofkaps m*aðr* a giarn oc gott þotti honum at v*er*a lofaðr. oc t*il* þess villdi hann uinna alla luti bæði i mann hættu oc litillæti. i milldi oc vilsin*ni* v*ið* sealfan sic at þola margskonar ravn f*irir* sit naf*n*.

F*ra* vapnabunaði Si*n*tram.

284[3] (178). Sinntram af fænidi hann v*ar* fagrleitr. leoslitaðr oc æigi mikil leitr. oc hans anndlit er fagrt oc vel vaxit. fogr avgu hæu*ir* han*n* bleikt har oc rœckr nockot. sitt oc þyct. halslangr nakcuað. oc allan likam hæu*ir* hann huitan. har oc æ*igi* digr. hans hændr oc fœtr eru sua fagrir at æ*n*gi m*aðr* sa mann betr limaðan. fimr oc vel st*er*cr. oc hinn mæsti at g*er*ui m*aðr* oc allra manna er hann mestr

---

Sinntram[1] hefer mark æ sinumm vapnumm æ þa leid ath hans skiolldur og oll[2] herneskia er græn [sem gras og æ[3] markadur dreki brúnn hid efra en raudur hid[4] nedra. þetta mark jarteigner hversu hann var staddur fyrer drekans saker og hversu[5] mikla sæmd hann æ ath þakka[6] Þidrek kongi meþann hann lifer er hann leysti hann af drekans munne. hanns hinn græni wæpna litur þionar þar til þess[7] hid besta[8] sverd er hann atti hafdi grænann lit [sem gras.

Wmm Fasolld og Ekka.[9]

285[a]. Fasolld og Ekka voru[10] sua liker ath warla matti hvern þekkia[11] fra odrumm wmm asión[12] og vøxt [bleikhæʀer og hrokkinnhærdir lioslitader og breidleiter og raudleitt skeggiad og lidadist allt.[13] føgur augu

---

[1] B hann. [2] B *mgl.* [[3] B og. [4] B *mgl.* [5] B hvad. [6] B syna. [7] B er. [8] B *tilf.* vopn. [[9] B Cap. C. [10] B eru. [11] B kienna. [12] B asiónu. [[13] B bleikt hár og hrocked, liósleitur, breidleitur, ʀaudbleikt skiegg.

kurteisis maðr skapaðr a allan uoxt hann er leik maðr mikill oc gleði maðr dryckiu m*aðr*. malsniallr skœrunglyndr oc skiotraðr. oc yfrit ravstr t*il* vigs. milldr litillatr. kapsamr. Sin*ntra*m hæu*ir* marc a sinum vapnum a þa leið at hans skiolldr oc oll hærnæskia er grœn sem gras. oc amarkaðr dreci brunn et œfra en rauðr et næðra. þetta marc iartein*ir* hu*er*su hann v*a*r staddr f*irir* drecanum oc hue mickla sœmð hann a at launa þiðreci k*onung*i mæðan hann liu*ir*. er hann lœysti hann af drekans mun*n*i. hans hinn grœni vapna litr þionar þar t*il* er[1] hit bæzta su*er*ð er[2] h*ann* atti hafði grœna*n* lit.

Fr*a* vapnu*m* æcka oc fasolld.

285[3] (179). Fasolld oc æcka v*oru* sua likir at

[1] *Hdskr. gentager* er. [2] *Hdskr. tilføjer* a.

[hofdu þeir og[1] digrann hals og ei langann miklar herdar og [sterkligar. hafer voru þeir og furdu sterkligher.[2] vel hendter og fætter [sterker og goder[3] a hesti [og wel kunna þeir vid sverd og skiolld[4] | þeiʀ

A 150 eru [mikiláter diarfsamer og[5] vþýder famalger og wellitader[6] skartsmenn mikler wmm wapn [og herklædi[7] wingoder [og fastudger[8] kappsamer [og þrálýnder[8] agiarner og hiner hraustustu j ollum mannraunum.

Fasolld [hinn stollzi[8] hefer skiolld og alla[9] herneskiu sem gull og a markad leon[10] med raudu sem Þidrek kongur fyrer utann þat ath þetta Leo[11] horfer[12] wmm þverann skiolldinn[13] og ej[14] med koronu. þetta[15] sama mark hafde att[16] Ekka hans brodir [þviat þeir

[[1] B *mgl.* [[2] B ei eru þeir so háer, sem þeir eru digrer til þrekleger. [[3] B og goder ʀiddarar. [[4] B *mgl.* [[5] B mykeleiter, drambsamer. [6] B weltalader. [[7] B edur klæde. [[8] B *mgl.* [9] B adra. [10] *sål.* B; A *mgl.* [11] B leon. [12] B *tilf.* yfer. [13] B skiølld. [14] *sål.* B; A er. [15] B *mgl.* [16] *sål.* B; A *mgl.*

varla matti kenna huarn *fra* œðrum of a seonu eða uœxt. bleicharir oc hrockinhar*ir*. oc leoslitaðir. breiðleit*ir* ravðbleict skeGit. oc liðaðizt nockot. fogr augu hœfðu þ*ei*r. digran hals*in*n oc æ*igi* langan. mikklar herðar oc st*er*c- | -lig*ar* oc æ*igi* eru þ*ei*r sua (U 177) hau*ir* sem þ*ei*r eru furðulega þrecleg*ir*. vel hænt*ir* oc vel fœtt*ir*[1] st*er*cir oc goð*ir* Ri*ddarar*. oc vel kunnu þ*ei*r v*ið* skiolld oc su*er*ð. þ*ei*r eru mikillat*ir* oc dra*m*b- | -sam*ir* oþyðir famalg*ir*. uel latað*ir* (Mb³ 115) skarz men*n* miklir of vapn eða klæði vingoð*ir* fastuðg*ir*. kapsam*ir* þralynd*ir*. agiarn*ir* oc in*ir* raustustu i ollu*m* man*n*ronu*m*.[2] Fasolld en stollzi hæu*ir* skiolld oc alla hærnæskiu sem gull. oc markat

[1] *Hdskr. har* fottir. [2] *Sål. hdskr.*

---

vilia ei[1] flyia vr nokkurskonar naud [j bardoghum. ok hinn Raudi wæpnalitur þeirra[2] merker kapp [og wfrid.

Frá Þettleifi Danska.

286[a]. Þettleifur son Biturulfs war vaskligur madur.[3] hans hær var jarptt og þykt og rett, hann var mikilleítur j andliti. Nef[4] hans var hætt og þunnt [og Rett.[5] hanns andlit var [breitt, og var þo allt vid sigh[6] wel eygdur[7] og wænn madur [og ekki miog lioslitadur. Enn[8] er hann var reidur var hann følur [sem aska. allra manna var hann[9] mestur og sterkastur allra Þidreks kappa manna best æ sik kominn. hanns lunnderni var æ þessa leid.[10] hann var allra manna gladastur og litilætastur [wid hvert barn[11] og alla

[[1] B enn giegner þad sem firre var sagt, ad Þidrek og þeir brædur hafa leon a synumm vopnumm, ad helldur skule þeir bana hafa enn. [[2] B enn raudur litur þeirra vopna. [[3] B yfrid. Cap CI. Þjettleifur Danske. [4] B hanns hár. [[5] B enn. [[6] B langt. [7] B *tilf.* var hann. [[8] B synumm og. [9] *rettet for* A alla. [[10] B allra manna mestur a hæd og a digurleik og hinn vaskasti a allan vøxt. [[11] B *mgl.*

a leon *með* rauðu sem þiðrecr k*onung*r f*irir* þat uttan at þetta leo horf*ir* um þueran skiolld. oc æ*igi* með koronu. Sama mark hafði haft Ecka hans broð*ir*. En gegn*ir* þvi sem fyʀ hafði v*er*it sagt at þ*ei*r brœðr haua leo a sinu*m* vapnv*m*. oc hælldr skulu þ*ei*r fa bana. en flyia nockv*er*skonar nauð. En rauðr litr þ*ei*ʀa vapna m*er*cir capp oc ufrið.

fra Þettleif danska.

286[3] (180.) Þettleifr bit*urulfs* s*on* v*ar* iarpr a hár oc retthaʀ oc þyct meoc[1]. han*n* v*ar* mikilleitr i andliti. hans næf v*ar* hatt oc þunt oc v*ar* hans andlit allt v*ið* sic. æ*igi* meot oc þo langt. vel œygr oc væn*n* m*aðr* synu*m* æcki leoslitaðr en þa er han*n* v*ar* reiðr þa v*ar* han folr sem aska. allra man*na* v*ar* han mestr a hæð oc a digrleic. oc hin*n* vaskasti a allan uoxt. hans lunderni er a þessa lunð han er allra man*na* glaðastr. oc litillatastr v*ið* hv*er*t barn. oc alla ske*m*tan oc leica ma v*ið* han æiga. en min*n*zti maðr hvar sem han kom. han er diarfmælltr f*irir* tignu*m* monu*m* þo at honu*m* se okun*ir*.

[1] *Hdskr. har* mec.

---

skemtan [og gledi[1] mꜳ vid hann eiga.[2] hann er[3] diarfmælltur fyrer[4] tignum mønnum þott honum see vkunner og suo[5] j mannfiaulda diarfur er hann i ollumm lutumm [hann er[6] fimur vid alla leika. hardur. og grimmur og ꜳgiarn vid sina vuini [j oʀostom og holmgongumm þrꜳr og eliunar madur mikill milldur suo ath hans jafningi hefer varla feingist. Þettleifur[7] hefer mark ꜳ sinumm wꜳpnum [wid dokkvann[8] lit [a hans vøpnum er markat þat[9] er [þydsker menn[10] kalla alpanndýr en væringiar[11] fil af gulli lagt. enn þui hefer hann þat mark ꜳ sinumm

[[1] B *mgl.* [2] B hafa hvar sem hann kom. [3] B var. [4] B hia. [5] B *mgl.* [[6] B so varla fanst hannz make, sterkur og. [[7] B hann. [[8] B med døckumm. [[9] B og amarkad þad dyr. [[10] B þydversker. [11] *sål.* B; A væingiar; B *tilf.* kalla.

oc sua oc i feolm*enn*i. oc diarfr er han i ollum lutum. sua at varla fæzt hans maci. st*er*cr oc fimr v*ið* alla leica harðr oc g*ri*mr v*ið* alla ovini sina. oc i orrostu*m* eða holmgongu*m*. þrar oc æliunmaðr mikill. sua at hans iafningi hæv*ir* varla fengiz. Þetleifr danski hæuir marc a sinu*m* vapnu*m* með dœck blan lit. a hans vapnu*m* er markað þat er þyðeskir m*enn* kalla alpandyr. en væ*r*ingiar[1] fil. af gvlli lagt. en f*irir* þvi hæ*vir* han*n* með þvi markat sin uapn at Sigurðr gircr enn gamli reið æinum fil. oc v*ið* | þetta allt saman haði þettl*eifr* d*anski* U 178 mikcla orrostu oc feck sigr oc sœmð hans en*n* dockblai skiolldr a honu*m* ser litt hoɢ sua at han bregði sinu yv*ir*bragði. oc þar t*il* let han*n* g*er*a sin*n* skiolld. fyrsta sini at sem bæzt þœlði han oc sem minzt brygðiz han*n* i ænskiss konar nauð. f*irir* þvi hæv*ir* han*n* gull a sinu*m* skilldi at hans moð*ir* er tigi*n*b*orin*.

fra Villdifer.

287[3] (181). Villdifer en dramblati oc hin kappsami h*ans* har er dœkt en andlit leost. oc langt oc

[1] *Hdskr. har* væingiar.

---

vopnum at Sigurdur gamli Grikkur reid[1] fil. ok vid þetta alltsaman hædi[2] Þettleifur [vida oʀostor[3] og B 86 feck iafnann[4] sigur og sæmd. | [a hans | hinumm A 151 dokkua skilldi[5] sier litt stór[6] høgg suo ath hann bregdi[7] sinv yfuerbragdi og þar til let hann gera sinn skiolld [ath sem best þoldi hann j allre[8] naud, fyrer þui hefer hann gull æ sinumm skilldi ath hans moder er tigin [borinn.

Fra Willifer.[9]

287ª. Willifer [hefer hær[10] daukt enn andlit liost og langt og wel vaxit nockud biugnefiadur haukligur[11]

[1] B *tilf.* einumm. [2] B hafde. [[3] B mykla orustu. [4] B þar. [[5] B hanz hin dockve skiølldur a honum. [6] B *mgl.* [7] B bregdur. [[8] B firsta sinne ad best þilde hann og seinast brigdest hann i ejnkizkonar. [[9] B Cap CII. [[10] B hinn kappsame hannz hár er. [11] B og snarlegur.

vel vaxit. nockot bivgnæfiaðr oc havclegr i avgu*m*. har oc h*er*ðibreiðr oc vel vaxin*n*. fagra hond hæv*ir* han oc hvita oc digran arm oc st*er*can. han*n* er allra man*n*a fimastr oc vel ærn. Atg*er*vi m*aðr* mikill iallzkonar leikum. han*n* er vitr oc raða m*aðr* mikill. stilltr vel iskapi oc skavrunglyndr. oc diarfr ef han*n* skal f*irir* raða oðrum mon*num*. en listvgr
b³ 116 oc kurteis | ef han*n* skal þiona oc nackuat vnd*ir* hyGiu m*aðr* oc en harðasti iorrostu*m* oc sigursæll. Villdif*er* hin frœkni markaðe sin uapn a þenna veg at a hans skilldi er skrifaðr æin golltr oc æin*n* biorn með dœkcrauðum lit. En gulan hæv*ir* han*n* lit a skilldi. oc um utan dœckravða rœnd. oc þuilikan lit hæu*ir* hans oll h*er*neskia. þ*at* iartegn*ir* h*ans*

---

j augumm hær og herdimikill. [hond hefuer hann hvita og[1] digrann arm [og sterkann.[2] hann er allra manna[3] fimastur og athgerfi madur mikill,[4] wel stilltur i skapi [rædugur og skoruglyndur og diarfur ef hann skal fyrer ræda ødrumm mønnumm enn listugur[5] og kurteiss [ef hann skal þiona[6] og nokkut vnderhyggiu madur, og hinn[7] hardasti j ollumm oRostum og sigursæll. hann markadi sin væpn [þann vegh ath[8] æ er skrifuad hans skilldi gølltur og biørn med daukkraudumm lit. enn gylltann[9] hefer hann skiolld ok vmm vtann rønd daukkrauda[10] ok [þuilikum lit og merki er[11] oll hans herneskia. þat jarteigner hans [bunadur willugoltur þad er a þydversku Willifer[12] [og þui er Willifer[13] suo kalladur ath [alldrei reid hann med sinumm frændumm og ei æ sinne fóstur jørdu helldur[14] med vtlendum

[[1] B og vel vaxinn. [[2] B *mgl.* [3] B *tilf.* frijdastur og. [4] B *tilf.* i allzkonar leikumm, hann er vitur og radamadur mykell. [[5] B *mgl.* [[6] B j þiónustu. [7] B *mgl.* [[8] B a þessa lund. [9] B gulann. [10] B Raud døck. [[11] B þvilijkann lit hefur. [[12] *sål.* B; A bunat þuiat willugøltur er aa þa litsku. [[13] B fyrir þvi er hann. [[14] B ætijd reid hann.

bunaðr villdigolltr. Þat er a þyðesku villdif*er* f*irir* þvi er han kallaðr sva at han er alld*ri*gi með sinu*m* frændu*m*. oc æigi a sin*n*i fostr jorðu. hællðr iafnan m*eð* utlenzkum hœfdingium. villdigolltr er allra dyra frocnastr oc verstr v*ið* at æiga þeim er veið*ir*. en biorn er f*irir* þvi a hans uapnu*m*. at þar með ros*ar*[1] han þvi at hann kallaðez .i. biorn þa er han lœysti vt sin*n* felaga Viðga. þvi hæv*ir* villdifer sundrlita h*œr*neskiu oc annan veg en að*r*ir[2] kappar at han vill lata ken*n*a sina ferð sua langt sem hu*er*r ma sea.

fra herbrandi enu*m* viðfœrla.

288[3] (182). Herbrandr en viðfœrli er iarpr a harslit oc hrockinhaʀ oc dœycklitaðr oc þo faul litaðr. skarpleitr oc liðr anefi. brunt skeɢ oc liðaz oc tuikvislot langt andlit oc æ*igi* meoc breitt oc

[1] *Hdskr. har* rosir. [2] *Hdskr. har* aðir.

---

hofþinghium. [Willugolltur er allra dyra fregnastur og westur vidureignar.[1] enn biorn er fyrer þui ꜳ hans wꜳpnumm ath þar med hrosar hann þui [ath hann kalladist[2] einn biørn þa er hann leysti vt sinn felagha [Widga. þui hefer Willifer sunndurleita hernerskiu og annan vegh enn adrer kappar ath hann vill kienna lꜳta sina reíd sua langt sem sia mꜳ.

Fra Herbrandi.[3]

288 ª. Herbrandur hinn vidførli er jarpur ꜳ hꜳrslit hrokkinnhærdur og dokklitadur [og þo føllitadur[4] skarpleitur og lidur ꜳ nefi. brunt skegg[5] langt andlit [og ei miott og | frecnott augu hefer hann allsnørp hans A 15
andlit er hardligt og grimmligtt hann er hꜳr madur

[[1] B *mgl.* [[2] B er hann var kalladur. [[3] B Wirga, og þar fyrer vill hann lata þeckja sig, so langt sem hvør ma sia. Cap. CIII. [[4] B *mgl.* [5] B *tilf.* og tvijkvijslad.

frecnott. augu snœr. oc æigi er han*n* ven *oc* æ*igi* er hans andlit fagrt oc er þo harðlict oc g*ri*mlikt. mikill m*aðr* vexti | har oc velvaxin. oc st*er*cr. oc J 179 allra man*na* kan*n* han*n* bæzt a hesti. spekingr mikill. mælsku m*aðr* fagr orðr. harðmælltr diarfr. vaskr forvitin glogþeckin*n*. min*n*igr ospaʀ af sealfum ser i man*n*rœnu*m*. h*er*brandr hæv*ir* skiolld oc alla h*er*neskiu at rauðr er allr skiolldri*n* oc lagðr a [*skotælldr með gulli sem logi. en*[1] skotælldr er a hans uapnu*m* er harðara flygr oc siðr f*irir* færsk en ængi litr annaʀa þan*n* er ihærnaði se hafðr. þar t*il* er iamnað iorrostu er h*er*branðr riðr at [*sva sem*[1] skotælldren flygr oc er alldregi kyʀ. þa er han*n* skal t*il* vapns hava. sva er oc h*er*bra*n*ðr er alld*ri*gi v*ar* kyʀ oc naliga hæv*ir* han farið v*m* alla v*er*olldina.

[1 *mgl. i hdskr.*; *jfr.* AB.

vexti og wel vaxinn sterkur og allra manna kann hann best æ hesti. hann er spekingur mikill og mælsku madur fagurordur og hardmælltur[1] diarfur og forvitinn glogþekkinn [minnugur ok vspar af sialfumm sier j allskonar raunum.[2] hann hefer [raudann skiold og alla herneskiu[3] og lagdur æ skotelldur med gulli. [enn þvi er skotelldur æ hans wæpnumm[4] er hardara flygur [enn vid meigi siá ath þar er tiljafnat j oʀosto[5] sem Herbranndur rídur er fyrer honum fellur mannfolk sem skottelldur fliugi. ok onnur merking er sv [hans wæpna litar ath[6] suo sem skotelldur flýgur og er alldri kyʀ þa er hann skal til væpns hafua suo er [Herbrandur er alldrei var[7] kyrr og farit hefer hann naligha vmm [allann heim.

[1 B frænottur i augumm, og allsnør hefur hann, og ei er hann værn madur, mykill madur vexte, hár vel vaxinn og sterckur hardmælltur er hann. [2 B *mgl.* [3 B skiølld og alla hardneskiu, ad raudur er skiølldurinn. [4 B sem loge, og þann veg er øll hannz hardneskia, enn sa skotelldur merker. [5 B og sijdur ma fyrer fara øngvumm hlut ødrumm, þeim er j hernade er hafdur, þar til er jafnad i orustumm. [6 B *mgl.* [7 B og Herbrandur alldrei.

fr*a* Gvn*n*ari k*onu*ngi oc h*ans* vap*num*.

289[3] (183). Gvn*n*aʀ k*onu*ngr var leos haʀ oc breiðleitr. leost skeɢ oc skamt h*er*ðibreiðr leoslitaðr oc haligr at ollu*m* uexti syndu*m* kurteiss st*er*cr oc allgoðr ʀ*iddari* oc haucligr er han sat a sinu*m* hæsti oc vel kan*n* han*n* asinu*m* hæsti v*ið* skiolld oc suer*ð* oc skot. han*n* er arę̧ðiz m*aðr* mikill frocn oc oforseall. g*ri*mr. glaðr oc millðr af fe. avðtryɢr v*ið* vini sina. tallyði*n* goðr drengr. harðr v*ið* sina ovini. Gun*n*aʀ k*onu*ngr hæv*ir* alla h*ær*næskiv hvita sem silfr oc er amarkað hans skilldi orn æin oc korona a hofði. þat marc b*er*r han a ollv*m* sinu*m* vapnu*m*. en f*irir* þvi at han er k*onu*ngr b*er*r orn koronu a sinu hofði. En f*irir* þvi hæv*ir* han sic sua markaðan. at avrn er kallaðr k*onu*ngr allra

---

Frá Gunnare Kóngi.[1]

289[a]. Gunnar kongur var madur [lios hær og hrokkinn hær[2] breidleítur liost skegg og skamt lios-litadur og herdibreídur [hær ok kurteiss j ollumm wegsti[3] sterkur og allgodur ʀiddari. [haukligur þa er hann sat æ sinumm hesti ok wel kann hann vid skiolld og sverd og allskonar skot[4] hann er arædiss madur mikill diarf-ur ok oforsiall[5] [og audtryggur[6] frækn og grimmur [gladur og milldur af fe talhlydinn vid vini sina[7] ægiarn og hardur vid vvini. hann hefer alla herneskiu hvíta sem silfur. a hans skilldi er markadur aurn [med koronu.[8] þat mark | bar[9] hann æ ollum sinumm wæpn- B 87
umm. [fyrer þui ath aurn er kalladur[10] kongur allra fugla. [ok fyrer þui hefer ørn koronu ath Gunnar er kongur. hans wæpn eru audkiend og alldri kemur

[[1] B alla werølld. Cap. CIV. [[2] B lióslitur a hár og hrockinnhærdur. [[3] B kurteiz. [[4] B *mgl.* [5] *sål.* B; A forsiall. [[6] B *mgl.* [[7] B *mgl.* [[8] B og kóróna a høfde og. [9] B ber. [[10] B og merker þad, ad ørnin er.

fugla. oc hans vapn erv avðkend. oc scyrlit. sua kemr han oc alld*ri*gi með morgu*m* mon*num* at æ*igi* ma skiott h*ann* ken*n*a af ollum sua er han *k*vrteis[1] oc hœverskr.

fra vapnabunaði hogna broð*ur*.

b³ 117 290³ (184). | Hœgni broð*ir* hans hæv*ir* har suart oc sit oc nockorr sueipr i. langleitr nef mikill brvnsiðr dœkt skeG oc allr er han*n* dœkclitaðr harðligr andlit hæv*ir* han g*ri*mlikt .i. auga oc er þat helldr snarpt oc frœcnlekt. mikill vexti har oc digr a allan voxt. oc þa er han*n* ke*m*r isin h*er*clæði
U 180 er han*n* huarttveGia sœmilegr oc | þo ogvrlegr. oc han er allra man*n*a st*er*kastr oc in bæzti Riddari.

[1] *Hdskr. har* hvrteis.

---

hann med suo morgumm monnum ath ei ma hann skiott kienna[1] af ollumm [suo er hann og kurteiss og hæverskligur.

Frá Høgna.[2]

A 153 290ᵃ'. | Hogni bródir Gunnars kongs[3] hefer hær svart og sítt [langeygdur og nefmikill[4] og hardligt andlit[5] mikill vegsti hær og digur [og grimmligur og eitt auga[6] allsnarpt wegligur og[7] manna sterkastur [Riddari godur æ hesti og ei sidur er hann[8] holmgongu madur [og þesskonar kempa.[9] Hann er spakur [ath vite og forsiall[10] vþydur og fælætur kappsamur[11] skiotur til alls þess sem hann vill gera, þrælyndur og einfalldur hardudigur [og milldur hiartaprúdur hann hefer wæpna bunad med sama hætti[12] og Gunnar kongur [fyrer vtann

[[1] B so ma hann og þeckia. [[2] B monnum, so er kurteise hannz og hæverska. Cap. CV. [3] B *mgl.* [[4] B langleitur nef myked, brun sijdur døkt skiegg og allur er hann døcklitadur. [5] B *tilf.* hefur hann. [6] *sål. rettet*; A *mgl.* auga. [[7] B hann er allra. [[8] B og meste. [[9] B *mgl.* [[10] B madur og forsiár. [11] B *mgl.* [[12] B gott hiarta hefur hann og hugprudt, hann hefur sama marck a sýnumm wopnumm.

oc æ*igi* siðr er han holmgongu m*aðr* oc su kempa. han er spacr m*aðr* at viti forseamaðr mikill oc þyðr oc falatr. g*ri*mr oc kappsamr. got hiarta hæv*ir* han oc hugprutt. skiotr t*il* allz er han vill g*er*a þralyndr æinfalldr. harðuðigr oc oarmvitigr. Hogni hæv*ir* vapna marc, með sama hætti oc Gvn*na*ʀ k*onung*r b*roðir* hans. h*ans* skiolldr oc oll h*ær*neskia er lagt meðr silfri oc avrn er i stendr hans vapnu*m*. er steinðr rauðu*m* steini. þetta marc silfri lagðr skiolldr ef han*n* er borin isolskin þa glitrar han*n* oc birt*ir* sua at ængi fær igegn seð langa rið þætta bragð v*ar* vitrlikt. sem van v*ar* at honum. þat er nu aftekit i sœgu*m* þyðeskra m*anna* at ængi s*ka*l b*er*a aholm silfrlagðan skiolld eða buklara. hans œrn v*ar* æ*igi* koronaðr f*irir* þvi at h*ann* v*ar* æ*igi* k*o*n*u*ngr.

fra Sigurði svein.

291[3] (185). Sigurðr suein hans har er brvnt oc fagrt oc liðaz ilocka stora. oc hans skeɢ er skamt oc þykt. oc með sama lit. hanefiaðr breitt andlit

---

þat ath aurn hefer ei koronu. Su nattura fylger hans skilldi[1] ef hann er borinn i solskin þa birter hann og glitrar suo ath ei[2] fær i giegn sied [langa hríd.[3] þat bragd var witurligt sem wæn var ath honum þat er nv aftekit i sogum þydskra manna ath ei[4] skal bera æ holm silfur lagdann skiolld edur bvklara.

[Fra Sigurdi sveini.[5]

291[a]. Sigurdur sveinn hans hær er brunt og [fagurt sítt og lidazt j stóra lokka[6] og hans skegg er skamt og þykt[7] hanefiadur ok breidt andlit og storbeinott.[8]

[[1] B broder hanns, skiølldur og øll hardneskia er lagt af silfre og ørn a med øngre kórónu þad mercker. [2] B einginn. [[3] B *mgl.* [4] B einginn. [[5] B Cap. CVI. [[6] B er i stórumm lockumm. [7] B *tilf.* og med sama lit. [9] B stór bein, og.

oc stor bein. oc hans avgu erv sua huoss. at fair m*enn* munu v*er*a sua diarf*ir* at þori at lita und*ir* hans bryn. hans hœrund er allt sua hart sem siG villigaltar eða horn. at [ænskiss konar[1] vapn bita a. hans h*er*ðar eru sua miklar a at sea at sua er sem .iij. m*enn* se a þyct. hans likami er allr skapaðr v*ið* sic a hæð oc digrleic þan veg sem bæzt ma sama oc þat er mark of hans hæð. þa er han hæu*ir* gyrt sic sinu su*er*ði gram of sic miðian er v*ar* .vij. span*na* hatt. oc þa er han oð i rvgacr alskotin tecr niðr dœGskorin a acrin uppstandanda. oc þo er hans afl meira en voxtren. oc vel kan*n* han*n* su*er*ði at beita e*ða* spioti at skiota e*ða* leGia. eða skilldi hallda. eða boga spenna. e*ða* hæsti at riða. oc margskonar kurteisi oc hœv*er*skv er han*n* nam

[1 *Hdskr. har* ænskis skonar.

hans augu er suo sniøll[1] ath fáer menn eru suo diarfuer ath þora ath lita vnder hans brun. hans [holld er allt hardt sem sigg,[2] hans herdar eru suo [þykkar sem þrennar[3] see ꜳ ath sia. hans likami er allur vid sik [þann veg sem best ma sama. ok þat er mark vm hans hæd þa er hann hefer gyrt sigh sverdinu Gram er war[4] vij spanna hꜳtt og [þa er hann od Rugakurinn alskorinn, tekur nidur døkskóRinn ꜳ akurinn vppstandannda og hans afl er meíra enn vøxtur[5]. Vel kann hann sverdi[6] beita [edur spióti skióta skilldi hallda boga spenna edur hesti rída og margskonar kurteisi og hæversku er hann nam ꜳ vnga alldre.[7] hann er svo vitur madur ath suma luti veit hann[8] þa er ei [eru frammkomner,[9] og hann skilur[10] Radder fugla og þui[11]

[1] B hvøss. [[2] B hørund er hart sem horn, ad einkizkonar vopn bijtur a. [[3] B myklar sem iij menn. [[4] B ad hæd og digurleik, hanns sverd Garmur er. [[5] B *mgl.* [6] B þvi ad. [[7] B *mgl.* [8] B *tilf.* fyrer. [[9] B hafa frammkomed. [10] *sål.* B; A kann og skil og. [11] B þar af.

aunga alldri. han*n* er sua vitr m*aðr* at suma luti veit han f*irir* þa er eigi eru fra*m* komn*ir*. oc han kan*n* oc skilr rœdd fugla. oc þar af koma honu*m* fair lut*ir* at ovoru*m*. han er maldiarfr oc giarn raða v*ið* vini sina. malsniallr oc langtalaðr. oc æcki mal tecr han þat tala at han skiliz fyʀ v*ið* en sua skal synazt þei*m* er hœyra sem a œngan veg | mægi U 181 v*er*a næma sua sem han*n* mælir. oc þat er hans sce*m*tan at veita lið vinu*m* sinu*m* *eða* gengi eða rœyna sealfan sic a nackuara lund. istorv*ir*kiv*m* oc taka fe oc gersimar af sinu*m* ovinu*m*. oc geva sinu*m* vinu*m*. oc alld*ri*gi skortir han*n* hug. En alld*ri*gi v*ar*ð han ræddr assin*ni* ævi. Sigvrðr suein hæv*ir* markað sin skiolld aþan*n* veg han er lagðr rauðu gulli oc askrifaðr æin*n* dreki dœckbrun et œfra. en fagr

---

koma honum fæer luter [æ vvartt.[1] | hann var[2] mæl- A 154 diarfur[3] og langtaladur [og ekki mál tekur hann þat tala ath hann mun lietta enn suo skal synast þeim ed tilhlyda sem æ ongva leid meigi adra vera enn hann mælir ok[4] þat er hans skemtan ath veita lid sinum winum og [alldrei skorter hann fe.

Sigurdur sveinn[5] hefer markad sinn skiolld æ þannvegh ath[6] hann er lagdur [vid ʀaudagulli[7] og æskrifadur[8] dreki døckbrunn hid[9] [nedra enn ʀaudur ed efra, og þann vegh voru mørkud oll hans vøpn. ok[10] þegar hann er sien ma vita hver þar rídur. suo er [hann frægur vordinn þar er[11] hann drap þann mikla dreka

---

[[1] B ad ovørumm. [2] B er. [3] B *tilf.* og giarn rada vid vine sijna, málsniallur. [[4] B *mgl.* [[5] B taka fie og gersemar af sijnumm ovinumm, alldrej vard hann hræddur a sijnumm alldre, og alldrej skorter hann hug til þess er hann vill giøra. hann. [6] B *mgl.* [[7] B raudu gulle. [8] B *tilf.* eirn. [9] *sål.* B; A ad. [[10] B efra, enn fagurraudur hid nedra, og so er marckadur hannz hialmhøttur og hanns mercke, hanns sødull og wopnrockur, enn þar fyrer er hann so marckadur, ad. [[11] B þad frægt þa.

Mb[5] 118 ravðr | et næðra. oc a þan*n* veg er markaðr hans hialm hœttr oc hans m*er*ci oc hans sœðull oc vapn rockr oc f*irir* þvi er han sua markaðr at þægar er han*n* er sen*n*. þa ma vita hv*er*r þar riðr. oc sva er han*n* frægr er han*n* drap þan*n* mikkla dreca. er vęringiar kalla faðmi oc f*irir* þvi ero oll hans vapn gullbrunat at han*n* er um fra*m*m alla men*n* at drambi oc kvrteisi. oc allri hœv*er*sku. naliga i ollum forn sœngu*m*. þa er allir eru talðir en*ir* sterkustu oc hin*ir* frægustv. oc hin*ir* milldastu kappar oc hofðingiar. oc hans nafn gengr i ollu*m* tungu*m* f*irir* norðan g*ir*clandz haf. oc sua man v*er*a mæðan v*er*olld stendr.

f*ra* Sifka.

292[3] (186). Sifca hans har er ravtt sem bloð. eð*a* rosa grasit. oc karhofðaðr. hans andlit er leost oc ravðfrecnottr. oc biartan likama hæv*ir* han oc

---

er wæringiar kalla Fæbni.[1] ok fyrer þui eru oll hans vopn gulli buinn ath hann er wmmframm [alla menn[2] ath kurteisi og [allri hæversku[3] naliga j ollumm [fornumm søgumm[4] þa er aller eru talder hiner [frægstu og hiner stæstu og hiner[5] mikilátustu kappar og hofdingiar þa[6] geingur hans nafn j ollumm tungumm fyrer nordann [Gricklandz haf, og so mun vera medann verølldinn stendur.[7]

[Frá Sifka.[8]

292[a]. Sifka hans hær er raudt som blód [edur þat gras er heiter [rosa grasit[9] og lidadist allt j lokka.[10] hanns andlit er[11] ʀaud freknott og biartann likama

[1] B Fafni. [[2] *sål.* B; A *mgl.* [[3] B drambe. [[4] B frasøgnumm. [[5] B stærstu menn, hiner fræknustu og. [6] B og. [[7] *sål.* B; A *mgl.* [[8] B Cap. CVII. [[9] rosa grasit *rettet for* A rusalitter. [[10] *efter* blód *har* B sijtt og kárhøfdadur. [11] B *tilf.* ljóst og.

allan fręknottan. rautt skeɢ heu*ir* han*n* oc hællðr sitt. fagra aseonu. mæðalm*aðr* at hæð. oc þo er han st*er*cr at afle oc riðr hest alluasklega. oc mikill er hans g*er*vileicr[1] um marga luti h*ann* er vitr m*aðr* oc þolin moðr. langræcr oc vnd*ir*hyɢiv m*aðr* mikill. bliðmælltr fagr mall g*ri*mr illgiarn. otrur harðr v*ar* han*n*. Oc hans nafn man iafnan vppi v*er*a.

fra Hilldib*randi* m*eistara*.

293[3] (187). Meistari hilldibranðr hæv*ir* þan*n* lut vm fram*m* alla kappa ib*er*n at han kan*n* þat slag m*eð* sv*er*ði at ængi m*aðr* matti koma f*irir* sic skilldi hvar sem han*n* kemr i vig. oc optazt fær han sigr a æinu hoɢui oc v*ið* þat sama er hans getið hvar sem hans nafn er ritað eða fra h*onu*m sagt.

Hdskr. har g*er*vileick m*aðr*.

---

hefuer hann og allann freknottann[1] ʀaudt skegg og helldur sídt fagur i[2] asianu medal madur vexti[3] og þo er hann sterkur ath afli | og rídur hest allvaskliga B 88
og mikill [athgerfiss madur wmm[4] marga luti. hann er witur[5] og þolinmódur [langrækur vnderhyggiu madur mikill[6] blidmælltur og fagur mæll grimmur [og illgiarn[7] og otrur[8] og hans nafn mun avallt vppi [vera. hann[9] kalla væringiar [Bruna.

Fra meistara Hilldibrand.[10]

293[a]. Meistari Hilldibrand hefuer þann lut vmmframm alla[11] kappa j Bern ath hann kann þat slag med sverdi ath eingi madur mátti skilldi fyrer sigh koma huar sem hann kom j víg | og optast fekk hann A 155
sigur af einu hoggi. ok vid þat sama er hans getid [huar sem hans nafn er ritad edur fræsagt.

[1] B raudfreknóttann. [2] B *mgl.* [3] B a hæd. [[4] B er hans giørfugleikur a. [5] B *tilf.* madur. [[6] B underhiggiusamur. [[7] B *mgl.* [8] *sål.* B; A witur; B *tilf.* hardur var hann. [[9] B þann. [[10] B Bikka. Cap. CVIII. [11] B adra.

fr*a* Heimi.

294[3] (188). Heima en mikillati fær af þvi mestan U 182 metnað m*eð* þvi | er han er frœcn oc mikill b*er*serkr. er h*ann* mæl*ti* v*ið* þid*rec* æpt*ir* þ*ei*ʀa holmgongu. at *þiðrecr* k*onung*r my*n*di v*er*a yv*ir* ollu*m* m*onnu*m i v*er*olldu at afli oc hvg. oc þar með v*ar* h*ans* sv*er*ð betra kostu*m* en flest vap*n* oc hialmr harðari en fyʀ hæfði h*ann* seð[1] ænskiskonar stal. oc v*ið* hans bryniv feck h*ann* ængi maka. Oc œrit er hans skiolldr stin*n*r. En sua goðr drengr oc mikill hœfðingi. hvi barðiztv a sua vandu*m* hæsti. at h*ann* feck æ*igi* borit þik. oc æ*igi* stoz han*n* æitt lag. Ec veit i. hæst h*er*ra. oc er nu .iij. uetra gamal oc ef þv ke*m*r a hans bac þa skalltu leɢia þinv spioti

[1] *Hdskr. tilf.* en.

Fra Heimer Grimma.[1]

294[a]. Heimiʀ hinn mikillæti fær af þui mikinn[2] metnad j Bern med þui hann er bædi[3] frækn og mikill berserkur er hann mællte[4] wid þidrek epter þeiʀa holmgøngu ath þidrek mundi vera [ifuer ollum monnum[5] j werolldu ath afli og hug[6] ok þar med er[7] hans sverd betra kosti[8] enn flest [oll onnur[9] wæpn og hialmur hardari en fyʀ hefdi hann. sied eingiskonar stæl. [enn suo mikill kappi seiger Heimer[10] hvi bardist þu æ suo herfiligumm[11] hesti er[12] ei stodst hann eitt vøpnhogg[13]. Ek veit einn hest [sagde Heimer hann er þrevetur.[14] ok ef þu kemur æ hans bak þa skalltu leggia þinu spioti vhræddur huar til sem þu vill og legg ek þar ath vedi mitt høfud ath fyrr skal rakna þinn hinn sterki

[[1] B edur fra honumm sagt. Cap. CIX. [2] B mestan. [3] B *mgl.* [4] *sål.* B; A *mgl.* [[5] B yfermadur allra. [6] *sål.* B; A dugh. [7] B være. [8] B kostumm. [[9] B *mgl.* [[10] B og vid hannz bryniu feck hann øngvann maka, og ærid wære hannz skiølldur stinnur, enn so gódur dreingur og mykell høfdinge sem þu ert. [11] B vondumm. [12] B ad hann feck ei borid þig, og. [13] B slag. [[14] B herra, og er nu iiij vetra gamall.

oræddr hv*er* se*m* þv villt. oc ec leɢ þ*er* at veði mitt hœfuð at fyʀ s*ka*l. racna þin*n* en*n* st*er*ci armr oc in*n* digri en ha*n*s ryɢr skyli vikna. Nu suarar Þ*iðrecr* a þessa lunð. Mattu fa m*er* hæst þen*n*a er ec s*ka*l æ*igi* meiʀ ræðazc of han i orrostu eða t*ur*nim*ent*. en sealfan mic. þa skal ec g*er*a þic mestan man*n* oc m*er* næstan þa er fra er tekin*n* hilldib*randr* m*eistari* af ollum minu*m* mon*n*um. Oc af þessu orði reið heim*ir* heim aptr til sins fœður studars. oc tecr af hans stoði .i. fola han*n* er blæ*i*kr at lit .iii. uetra gamall. meiri en ængi m*aðr* sei fyʀ hest. hann er vel ramr alaup hann heitir falka. oc með þeima hætti riðr hann heim til bernar. oc gefr Þiðreki konungi. oc þetta launar þiðrekr k*onu*ngr honum vel mœrgu sinni.

---

armur[1] enn hann[2] skal vikna. Nu sagde þidrek. [ef þu fær þann hest[3] þa skal ek þigh gera mestann mann [og mier kiærastann vtann Hilldibrand enn af þessumm ordumm reid hann[4] aptur til fødurs sins [ok tok[5] af hans stódi einn fola [þrevetrann bleikann og meira vegsti enn eingi madur hefdi fyʀ sied.[6] hann er vel tamur æ hlaup, hann heiter Falka.[7] ok [vid þetta fer hann aptur j Bern med þenna hest[8] og gefur Þidreki og þetta launar[9] Þidrek honum vel [morgum sinnum.[10]

---

[1] B *tilf.* og hinn digre. [2] B hanns hriggur. [[3] B a þa lund, mattu fa mier hest þann, er eg skal ei meir hrædast umm hann j orustu edur turnreid enn sialfann mig. [[4] B þa er frá er tekinn meistare Hilldebrandur af øllumm mijnumm ʀiddør-umm, og af þessu orde Þidreks reid Heimer. [[5] B Studas og tekur. [[6] B hann er bleikur ad lit iij vetra gamall, meira hross mun eingenn firr sied hafa. [7] B Falke. [[8] B med þeim heste rijdur Heimer afttur i Bern. [9] B launade; A *har* sannar, *rettet til* launar *og tilf.* med *efter* þidrek. [[10] *sål.* B; A morgusinnum.

Mb² 119; U 172.3 [275² (170).[1] | hana varði min*n*zt. oc hvilir i hia hen*n*i. en þar af getr hon ein*n* svn sa heitir hogni. oc þo at han*n* syndiz maðr verit hava þa var han*n* þo alfr. hogni var mikill maðr oc stercr oc eigi mioc væn*n*. Sialfr k*onon*gren*n* a við drotningv .iiij. svnv oc eina dottvr. oc heitir sv grimhildr. hin*n* elzti k*onon*gs svn heitir Gvn*n*aʀ en an*n*aʀ Gvthormr. þriði Gernoz fiorði Gisler.

her segir fra Jrvngi k*onon*gi oc hans svnvm.

276². En þa er irvngr k*onon*gr fellr ifra. þa tecr Gvn*n*aʀ svn hans hin*n* ellzti við rikino oc þvi verðr han*n* hallzi. þiðric k*onon*gr hevir san*n*a frett af gvn*n*ari k*onon*ge oc senðir hanom orð at han*n* scal coma til hans veizlv oc þigia þar mikin*n* soma oc tign oc sva byðr han*n* hogna brœðr hans oc Gvthormi. Oc er sendimen*n* þiðrics k*onon*gs coma a fvnd Gvnnars k*onon*gs þa tecr han*n* með þocc oc vinattv boð þiðrics k*onon*gs oc lezc fara mvnv at visv oc sva hogni broðir hans en Gvthormr er heima firir þvi at han*n* er sivcr Nv feʀ Gvn*n*aʀ*r* k*onon*gr til veizlvn*n*ar með sina men*n* til bærnar. oc
U 173 | er hanom

[1] *Det i skarpe klammer satte stykke er skrevet af anden hånd og kommer lige efter tredje skrivers indskudte 10 blade; det udgør de 22 første linier på nuværende 60. blads forside og dannede oprindelig den umiddelbare fortsættelse af nuværende 49. blad (denne udgave s. 282,10); men tredje skriver har med rødt blæk overstreget disse 22 linier ligesom de oprindelig umiddelbart foregående 8 sidste linier på nuværende 49. blads bagside (de med rødt blæk skrevne kapiteloverskrifter er dog ikke overstregede), og de overstregede stykker har tredje skriver med få ændringer afskrevet på det indskudte lægs 7. blads (ɔ: hdskr.s nuværende 56. blads) forside, som optages helt af dette stykke (denne udgave kapp. 275—77³, s. 322,10); jvf. s. 281 note 1.*

þar vel fagnað er nv veizlan albvin mẽð allv*m* hinom beztvm fangvm er til þarf at hava oc ero nv saman settir allir hinir tignastv men*n* oc hinir beztv vinir.

her nemnir kappa þiðrics k*onon*gs.

277[2] (171). Allir sitia þessir a ein*n* pall. Þiðricr k*onon*gr oc Gvn*n*aʀ*r* k*onon*gr. hogni oc hildibrandr hornbogi iarl. A vinstri hond hano*m* sat Viðga oc Amlvngr. Þetleifr oc fasold. Sistram oc Vildiver. herbrandr hin*n* vitri oc hin*n* viðforli. heimir gri*m*mi. oc þat mæla nv allir er þar varo at aldrigi sa tigvrlegri men*n* alla ne iamravsta comna i eina holl ne meiri afbvrðar men*n* firir sakar alrar atgœrvi en þar varo þa comnir.][1]

Þiðricr k*onon*gr rœðir vm frœcnleic man*n*a sin*n*a.

295[2] (189). | Nv mælti þiðricr k*onon*gr. er han*n* U 182.22
ser a tvær hendr ser. Mikit ofrefli er her saman comit i eina holl af þessvm hinvm dyrvm drengivm hvat man*n*a mvndi sa vera er sva diarfr mvndi vera at han*n* myndi etia sinv kappi her við. Oc

[1] *Her ophører tredje skrivers overstregning af anden skrivers text (hdskr.s nuværende 60. blads forside l. 22), og anden skriver fortsætter.*

[105 Capitule.

295[a]. Þessir[1] sitia nv aller æ einn pall[2] ath þessari veitslu sem nv voru nefndir og frá var sagt. Ok þetta[3] mæla nv aller ath varla sæi j einni hall tignari menn edur meire [afburdar menn[3] saker allrar athgerfi enn þar voru komner. Nu mællte Þidrek

[[1] B Cap. CX. Þesser aller. [2] B *tilf.* med þidrek konge. [3] B þad. [[4] B atburdamenn fyrer.

her sitia a einvm palli .xiij. men*n* oc ef þeir coma
i sin vapn oc a sina hesta. þa væntir mic at riða
scvlv þeir mega ifriði vm alla verold sva at ald*r*igi[1]
mvnv fazc iamningiar þeiʀ*r*a oc aldrigi þeir er hava
mvnv diarfleic til at visa mvnv einvm spiotz oddi
moti þeim. Oc ef noccorir væri þeir men*n* er sva
J 183 diarvir | væri eða kapsamir oc ovitrir at eigi kyn*n*i
ɔ[2] 120 at ræðaz vart hit | micla afl oc aræði oc var hin
hvassv sverð oc hina harðo hialma oc hina stin*n*v
skialdv oc þær sterkv brynior oc þa hina skiotv
hesta er iamvel drepa men*n* sem hit ovarga[2] dyr.
þa mvndo þeir dœma sec bratt til bana.

---

[1] *Hdskr. har* aldigi. [2] *Sål. hdskr.*

---

kongur [og leit[1] aa tuær henndur.[2] Mikit ofurefli [kom
her saman[3] j eina hall af[4] hinum dyrligumm dreingiumm.
A 156 [Hver mun suo diarfur | vera ath þora mun sinu kappi
her við ath[5] etia ok her sitia j[6] einum palli xiij[7] menn
ok þa er þeir koma i sin vøpn og aa sina hesta wænter
[oss ath rida skulu þeir meiga[8] i fridi vmm alla verolld
suo ath alldrei [skulu til[9] faast iafnmarger menn ath
[dirfd hafi til[10] ath visa einu spiote[11] i gegn þeim. Ok
ef nokkur være suo kappsamur og vvitur ath ei kinni
ath hrædast vort[12] mikla afl og aarædi og waar [hinu
hvossu spiót og hina hørdu hialma hina stinnu skiolldu
og hinar sterku brynniur hina skiotu hesta þa er iafnvel
drepa hin vaurgu dyr[13] þa dæma þeir sik vslæliga[14]
til bana.

[[1] B er hann sier. [2] B hlider sier. [[3] B er hier saman komed. [4] B *tilf.* þessumm. [[5] B hvørjumm manne þeim er so diarfur munde vera ad hann hugdest nockur munde so kappe vid. [6] B nu a. [7] B xij. [[8] B mig ad þeir meigi ʀijda. [[9] B skule. [[10] B til skule hafa diarfleik. [11] *sål.* B; A sproti. [12] B *tilf.* ed. [[13] B hvøssu sverd. [14] B sialfa.

herbrandr hin*n* vitri merkismaðr svarar þ*iðric* k*onon*gi.

296² (190). Herbrandr hin*n* vitri merkismaðr konongsens tecr til orða oc an*n*svarar konongenv*m*. hættv heʀ*r*a oc tala eigi þar vm lengr. firir þvi at varla vitv þer hvat þer mælit. þv ert eitt barn oc vist mælir þv af kappi oc af oviti er þv hygr engan þin*n* iamningia vera ne þin*n*a man*n*a.

herbrandr segir þiðric k*onon*gi af bertangalandi.

297². Ec kan*n* at segia þer af einv landi þvi er heitir bertangaland. þar ræðr firir sa konongr er heitir jsvngr. han*n* er þeiʀ*r*a man*n*a sterkastr oc aprastr við at eiga er ver havum spvrt til. han*n* a .xi. svno oc ero þeir með sama *hætti*[1] oc faðir þeiʀ*r*a. han*n* hevir ein*n* merkis man*n* þan*n* er heitir sigvrðr svein*n*. han*n* er afrecs maðr sva mikill vm

[1] *Hdskr. mgl.* hætti.

---

296 a. Nu suarar [Hilldibrandur hans mæli. hætted herra og mæled ei slikt[1] þviat ei [witu þier[2] huad | [þier B 89
mæled. þier erut[3] eitt barn og mæled[4] af kappi og vvite er [þier hygged[5] ongvann mann yduarn[6] jafningia edur yduarra[7] manna. 297 a. Nu kann ek segia ydur[8] ath eitt land heiter Bertanga lannd þar rædur fyrer einn[9] kongur er heiter Jsungur hann er þeirra manna frægastur[10] og sterkastur er wier hofumm tilspurt. hann a xj. sonu og [er hver þeirra med sama hætte sem þeirra fader. ok hann[11] hefuer einn merkiss mann hann[12] heiter Sigurdur son Sigmundar kongs hann er manna mestur og giorfuiligastur vmm alla luti er til megi[13] henda

[[1] B Herbrandur. hætt herra og mæl ei leingur, fyrer. [[2] B veistu. [[3] B þu mæler edur seiger, þu ert. [4] B so mæler þu. [[5] B þu higgur. [6] B vera þinn. [7] B þinna. [8] B þier. [9] B sa. [10] B færastur vid ad eiga. [[11] B *mgl.* [12] B sa. [13] B meigu.

alla lvti at eigi mvn meiri fin*n*az með þeim man*n*i er kempa scal vera. Alt hans harvnd er sva hart sem horn. oc fa ein vapn bita ahano*m* oc sva er han*n* stercr at skiott mvndi han*n* binda hvern varn er cœmi til vigs við han*n* oc tœki han*n* handom. han*n* hevir eigi verra sverð en þer havit k*onon*gr. þat sverð heitir gramr oc þan*n* hest hevir han*n* er grani heitir. han*n* er broðir falka oc skemmings oc rispa oc miclv beztr af allvm þeim. Gramr er oc allra sverða bazt. vel kan*n* þat at skeina hialma oc scioldo eða man*n*abein svndr at skera. oc her eptir ero oll hans an*n*vr vapn. Oc þess væntir mic ef þv kœmr til vigs við þessa men*n* er nv hevi ec vm rœtt firir þer at aðr en þv komir heim segir þv þat til ef þat verðr heldr en eigi at þv comt aldrigi fyʀ*r* i iamstora man*n*ravn sem her scaltv coma. oc þess scaltv mer samqvæði gialda ef þv kœmr oc sva hveʀ*r* an*n*aʀa þin*n*a man*n*a.

þann mann er kempa skal wera[1] og suo er hann sterkur ath skiott mun hann binnda hvern wæarn[2] er til hans kemur. hann hefer [hinn besta hest er Grani heitir[3] og þat sverd [er Gramur heiter[4] allra væapna[5] best hialma ath skiemma og skiolldu ath kliufa[6] og [manna bein sunndur ath snída. þar epter eru[7] hans wøpn og þess vænter mik ef [þier vilid þar[8] koma ath æadur [þier komit heim megi þier sanna ath alldrei fyrr komu þier j jafn mikla raun.[9]

---

[1] B *tilf.* hanns hørund er allt sem horn og hann bijtur ecke wopn. [2] B mann. [[3] B ei verra hest og heiter Grane. [[4] B er hann hefur heiter garmur er. [5] B *tilf.* er. [6] B stijfa. [[7] B hier eftter eru øll. [[8] B þar villtu. [[9] B enn þu komer heim, þa komer þu alldrei j so mijkla raun sem hier skalltu koma.

Þiðricr k*onon*gr vill nv riða i bertangaland at reyna men*n* sina.

298^2 (191). Konongrin*n* þiðricr mælti af moði miklvm. ef sva er sem þv segir fra þessvm hino*m* frœcna k*onon*gi oc hans svnvm oc þei*m* | ravsta merkisman*n*i er þv lovaðir sva mioc þa scaltv nv i staði fara vt af þesso borði oc vapna þec sem bezt mattv oc stig a hest þin*n* oc tac merki mitt oc enga dvol veit ec mic eiga oc minir .xi. felagar at fylgia þer. Oc far oc rið firir til bertangalan*n*z. | oc aðr en ec sova ein*n* sœmn her i reckiv min*n*i i bern þa scal ec vita hvart þeir eða ver eigvm meira afl oc reysti oc aðrir hvarir scvlv ver sigrazt oc ivir coma aðra aðr en ver scilimc. U 184 Mb² 1

herbrandr herklæðir sec oc vapnar.

299^2 (192). Herbrandr stigr nv til vapna sin*n*a oc byr sec sem kvrteislegazt oc nv sitr han*n* a hesti

---

298^a. Nu [svarar Þidrek kongur af Bern med[1] miklumm módi. ef svo | er[2] sem nv hefer þu sagt fraa[3] Jsungi kongi og sonum hans og [þessum hinum[4] mikla Sigurþi þa skalltu nv j stad fara fra[5] þessu bordi og waapna þigh sem best máttu og stig[6] aa þinn hest og tak[7] mitt merki og ei skal ek miogh[8] dvelia og miner menn[9] xj. hiner kærstu[10] ath fylgia þier ok far fyrer[11] til Bertaanga lanndz. ok aadur ek sef[12] i minne ʀekkiu j Bern skal egh vita huad þesser megu fyrer sier[13] er her var[14] nv fráa sagt vm hríd. og þeir verda mik ifer ath koma edur ek þa ella og míner menn. 299^a. Hilldibrandur[15] tekur nv [sin waapn[16] og byr sigh sem[17] hvatligast og A 15

[[1] B mæler kongur |af. [2] A *mgl.* er. [3] B umm hrijd fra þeim. [[4] B fra þessumm. [5] B af. [6] B stijga. [7] B taka. [8] B *mgl.* [9] A *mgl.* menn. [10] B *tilf.* fielagar. [11] B *mgl.* [12] B kiem j svefn. [13] B *tilf.* enu myklu kappar. [14] B er. [15] B Herbrandur. [[16] B til sinna vopna. [17] B umm.

sinvm með allvm riddarabvnaði oc hinom beztv vapnvm. Oc hann hevir nv ihendi ser merki þiðrics konongs oc riðr nv i konongs garð miðian oc mælti hari raddv. Ef ec scal segia leið i bertangaland firir þer hinn riki þiðricr kongr þa em ec nv albvinn oc latið nv yðr ecki dvelia. Þiðricr konongr er nv albvinn oc allir hans menn oc stiga þeir nv a hesta sina allir veglega bvnir.

herbrandr merkismaðr riðr firir i bertangaland.

300[2]. Herbrandr riðr nv vt af bærn með merki þiðrics konongs fyrst allra þeirra oc eptir hanom hit næsta þiðricr konongr oc hverr eptir aðrom. Nv riða þeir leið sina sem firir var ætlat með raði sialfs konongsens oc hans hinna kvrteisastv riddara oc hinna agæztv kappa. þeir fara nv langar leiðir

---

situr nv a sinumm [heste med øllum[1] riddarabunadi og ber[2] merki Þidreks kongs j sinne hennde.

[106. Capitule.[3]

Þidrek kongur og hans lagsmenn eru nv[4] komner a sina hesta med ollum sinum hinumm[5] bestumm føngumm og wøpnumm. 300[a]. og nv ridur Hilldibrandur[6] vt af Bern. ok epter honum hid næsta Þidrek kongur ok[7] hver ath ødrum [hans felaga.[8] Nu rída þeir [sem fyr hefur ætlad Þidrekur kóngur.[9]

Þeir rida nv [langa vegu[10] og vkunnar brauter og furduligha stóra[11] skóga og[11] vbygder og þo longum[12]

[[1] *sål.* B. A *mgl.* [2] B hefur hann. [[3] B Enn. [4] B buner nu og. [5] B *mgl.* [6] B Herbrandur. [7] B *tilf.* nu. [[8] B *mgl.* [[9] B sijna leid, so sem firr var ætlad, sialfur kongur med sijna filking, og sijna ena vøsku og agiætu kappa. [[10] B lángar leider. [11] B *mgl.* [12] B myked.

oc fvrðvlega scoga bæði vm bygðir oc obygðir þar er aldrigi hafði þiðricr k*onon*gr fyʀ*r* komit oc engi hans man*n*a.

nv coma þeir at skogino*m*.

301[2] (193). Nv koma þeir at skogi einv*m* eink-ar miklv*m* oc þingat ligr vegr þeirra a þan*n* scog. Nv snyr herbrandr aptr hesti sinv*m* a mot k*onon*g-eno*m* oc mælti. heʀ*r*a segir han*n*. her ligr firir oss bertanga scogr. en iþessom scogi er ein*n* risi sa heitir ætgeiʀ*r*. han*n* er svn nordians k*onon*gs oc broðir hin*n*a risan*n*a er vildiver felagi vaʀ*r* drap með osantrix k*onon*ge. þat varo þeir aventroð oc vidolf mittvın stangan. Sia ætgeiʀ*r* risi er her til landvarnar isvngi k*onon*ge | oc orogg þyckir hano*m* U 185
gæzla vera heðan at landi oc at riki sinv sem han*n* var. en nv ef þv villt coma i bertangaland þa er engi an*n*aʀ*r* vegrin*n* en her fram at riða vm þen*n*a

---

med bygdum[1] þar er alldri hafdi fyʀ komid Þidrekur kongur ne hans menn.

301[a]. ok nv eru þeir komner fyrer[2] einn skóg og þeirra leid liggur ꜳ skóginn. Nu snyr Hilldibrandur[3] sinumm heste aptur [ꜳ leid ꜳ[4] mot kongi og mællti Heʀra sagde hann. hier er[5] einn skógur er heiter Bert-ánga skógur. j þessumm skogi er einn ʀisi er heitir Eddgeir son Nordians kongs hann er hier til landvarnar j skóginumm. ok nv ef þv vill koma j Bertꜳnga lannd þa skalltu[6] her rida vmm þenna skóg enn ei mattu [þar koma ella.[7] ok þessi ʀisi er suo sterkur ath eigi[8] veit egh hans maka. ok [ʀidi nv framm hveʀ ydar j

---

[1] B *tilf.* og borgumm. [2] B j. [3] B Herbrandur. [[4] B i. [5] B ligger fyrer oss. [6] B *tilf.* kongur. [[7] B kongur þangad komast annarš. [8] B øngvann.

scog oc engi von er at þv comir aðrv vegs. En þessi risi er sva stercr at ec veit aldrigi hans maka. Nv riði hveʀ*r* yðaʀ*r* fram i scogin*n* er vill en engi er von at ec coma framaʀ*r* en nv em ec komin*n* nema allir ver riðim saman þa ma ec vel vera þar sem þer eroð. en nv hevi ec sagt yðr þav tormerki er a ero oc kœmr yðr nv þetta eigi a ovart oc mego þer nv sva við bvaz at nv vitv þer hvat firir
b² 122 er titt. oc mego*m* ver nv riða fram allir saman. | Viðga svaraði með þvi at sva er sem þv hevir sagt herbrandr. þa scal k*onon*grin*n* oc allir þer halda her kyrrvm hestvm yðrvm en ec scal riða i scogin*n* oc skvlvm við risin*n* noccot viðr talaz. oc kan*n* at vera ef ec bið han*n* at ec fa leyfi til framreiðar allvm oss. Mer er sagt at við mvnvm eiga frænzemi saman. can*n* oc þat vera at han*n* lati oss þess allz viðniota. en ef han*n* vill eigi leyfa oss fram at riða þa beʀ*r* hestr min*n* mic eigi sein*n*a aftr til yðar en fram. oc gerv*m* ver þa allir samt þat rað firir er k*onon*grin*n* þiðricr ser at bezt ma lyða. konongrin*n* oc allir þeir felagar mæla at han*n* scal raða.

A 158 skóginn | er vill enn ei kemur egh leingra.[1] Nu svarar Widga[2] ef suo er sem [þier seigit Hilldibrandur þa skal kongur og aller þer hallda kyrrum hestumm ydrum ok skal egh[3] rida framm j skóginn, ok skulu vid nokkud widtalast risinn og egh. ok kann vera ef ek bidur hann ath ek fææ leyfui[4] til frammreídar. enn ef hann vill ei þa ber mik litla hrid aptur minn hestur[5] til yduaʀ.

[[1] B nu rijda þeir hvor yfer annann framm, enn Herbrandur seigest ei mune leingra komast enn hier. [2] B Wirga. [[3] B þu seiger Herbrandur, hallda skal þa kongur kyrru fyrer
B 90 og aller þid fielagar, enn eg skal. [4] B *tilf.* af honumm | ef eg bid hann oss. [5] B *tilf.* Skiemmingur.

vm frænzemi viðga oc ætgeirs risa.

302[2] (194). Þeir viðga oc ætgeiʀ*r* risi varo mioc scyldir at frænzemi þo at þeir rœcti hana eigi mioc. Viðga var svn velenz þess er væringiar kalla volvnd firir hagleics sakar. en velent var svn vaða risa. en vaði risi var svnr vilcin*vs* k*onon*gs oc sio kono ein*n*ar sem fyʀ*r* var sagt. Vilcinvs k*onon*gr *a*[1] an*n*an svn við eigincono sin*n*i. oc het sa nordian. k*onon*gr var han*n* oc þo min*n*i firir ser en hans faðir var firir hano*m*. En nordian atti .iiij. svnv eftir sec. varo þrir risar storir oc sterkir het ein*n* þeiʀ*r*a aventroð en an*n*aʀ vidolf mittvmstanga. en sia var hin*n* þriði er a scogeno*m* ligr er ætgeiʀ*r* risi heitir. oc nv var vm rœtt. hin*n* fiorði svnr nordians k*onon*gs var asplian. han*n* var k*onon*gr oc orðin*n* sem men*n*zkir men*n*. nv varo þeir viðga oc ætgeiʀ*r* risi sva scyldir sem nv er sagt·

Viðga riðr a scogin*n* til etgeirs risa.

303[2] (195). Viðga riðr nv fram i scogin*n*. han*n* ser firir sic fram | hvar ligr ein*n* maðr oc sœfr sa U 186
maðr er fvrðv mikill leggir hans ero digrir. han*n* hevir sterclegan bvc̨ digran oc langan. Oc a milli

[1] *Hdskr. mgl.* a.

[107. Capitule.[1]

303[a].[2] Nu ridur Vidga[3] fram i skoginn og er[4] hann hefer ridit vm hríd [þa sier hann liggia fyrer sier einn mann[5] sa er hardla mikill [hann sefur. hann hefer langann bv́k[6] og digrann ok hans andlit er sua mikit

[[1] B þeir giøra so sem Virga mælti. [2] A *og* B *mangler et til* Mb *kap. 302 svarende stykke.* [3] B Wirga. [4] B *mgl.* [[5] B sier hann fyrer sier hvar liggur eirn madur og sefur. [[6] B hannz legger eru afburda digrer og langer, og hann hefur sterklegann buk, langann.

hans avgna var vel sva alnar. oc þar eftir er allr hans an*n*aʀ*r* vǫxtr. oc eigi scortir han*n* grimleic ne an*n*vr illzca. Oc sva blæss han*n* sterclega isœfninvm. at alt limit a viðino*m* þar inand þa ristiz oc legz firir. Nv stigr viðga af hesti sinv*m* oc bindr við eitt olive tre. oc gengr at risanvm oc brigðr sverði sinv mimvngi. oc spernir til risans með fœti sino*m* vinstra. oc kallar a han*n* oc mælti. Statt vpp risi oc ver þic sa maðr er nv her comin*n* er lif þitt feʀ*r* at sœkia. eigi scyldi sa iamnan sova er settr væri til lan*n*z at gæta af hendi rics hofðingia.
Mb² 123 Nv vacnar | risin*n* oc litr við hano*m* oc ser at þar er comin*n* ein*n* maðr oc allz ecki ottaz ætgeiʀ*r* risi þan*n* man*n* oc mælti til hans. eigi sœf ec iafnan heldr vaki ec at mestv*m* navðsyniv*m*. en

---

ath i[1] millumm hans augna var[2] álnar. ok þar epter var[3] allur hans vøxtur og ei skortir hann grimmleik.[4] ok suo blies[5] hann sterkliga ath limid af[1] widinumm legst nidur.[6] Nu stígur Vidga[7] af sinumm hesti og geingur ath risanumm og bregdur sinu sverdi Minnung[8] og stigur til risans [sinumm fœti aa hann og mællti.[9] Statt vpp ʀisi og wer þigh. her er saa madur kominn er þitt líf fer ath[10] sækia. Nu vaknar risinn og lijtur vid honum og sier ath þar er[11] kominn einn madur og ekki ottast hann þann[12]. Nu mællti risinn huad mann[13] ertu edur hvi vekur þu migh giæt þin og far brott leid þína þviat mier þikkir mikit fyrer[14] ath rietta min bein fyrer þinar saker.[15] edur stannda vpp og drepa þigh. ok enn sofnar risinn. Nu stigur Wirga[16] sinum fæti annad sinn fyrer hans bríóst sua fast ath

---

[1] B a. [2] B er. [3] B *mgl.* [4] B *tilf.* og jllsku. [5] B blæz. [6] B fyrer. [7] B Wirga. [8] B Mimmung. [[9] B med sijnumm vinstra fæte, og kallar a hann og mæler. [10] B *mgl.* [11] B var. [12] B þad. [13] B arma. [14] B *mgl.* [15] B *tilf.* einz. [16] A *mgl.*

þess varir mic at ec gera hvart er mer þyckir hœgra at vaca eða at sova firir þinar sakar. eða hvi vecr þv mic eða hvat man*n*a ertv ec kalla þer rað at þv gætir þin oc far i brot leið þina. oc lett af kapvryrðom þinv*m*. firir þvi at mer þyckir mikit firir at retta bein min firir þinar sakir oc standa nv til þess eins vpp at drepa þic. Oc sofnar nv risin*n* i an*n*at sin*n*i eigi ofastari en fyʀ*r* svaf han*n*. Nv stigr viðga fœti sinv*m* an*n*at sin*n* til hans sva at svndr ganga .ij. rifin ihano*m*. oc nv leypr risin*n* vp oc er reiðr mioc oc þrifr iarnstong sina oc reiðir at viðga. oc er han*n* ser stongina hversv hon liðr þa skyzc han*n* vndan. En risin*n* lystr i iorðina sva at stongin stoð fost millv*m* tvegggia hamra. Nv heyra þeir þiðricr k*onon*gr brestin*n* er stongin

inn[1] ganga rifinn[2] og mællte Statt vpp ʀisi og wer þik þviat her er[3] kominn bani þinn. Nu hleypur risinn vpp allra tidast[4] og er nv reidur miogh og þrijfur sina støngh[5] og reider ath Vidga.[6] enn er hann sier hversu ath[7] þessi støng ridur fast og hversu hun er þunng þa snyr hann[8] vndann høgginu enn risinn lystur stønginni j jordina suo[9] fastur er annar endir[10] millumm | tueggia steina. Nu heyra þeir Þidrek [hversu A 159 fast stonginn kiemur[11] nidur so[12] er mikill gnyr af þui hoggi. Nu mællti Hilldibrandur[13] þar [munumm vier[14] heyra bana Widga[6] og man nv risinn hafua drepit hann og ridumm vndann sem hardast. en ef ei er þad þa er þat wær bani. Nu tekur risinn einn[15] athgeir og skytur ath Widga.[6] enn j þui hleypur Vidga[6] ath risanum.[16] enn athgeirinn flygur j jørdina suo ath ekki

[1] B sundur. [2] B ij ʀif i hannz sijdu. [3] B *tilf.* nu. [4] B hardast. [5] B *tilf.* hun er bæde há og digur. [6] B Wirga. [7] B *mgl.* [8] B *tilf.* sier. [9] B *tilf.* ad. [10] B endinn. [[11] B hvad stønginn kiemur fast. [12] *sål.* B; A fra. [13] B Herbrandur. [[14] B mattumm vier nu. [15] B sinn. [16] B honum.

com niðr. þa mælti herbrandr. þar mattv ver nv heyra bana viðga oc riðvm nv vndan sem harðast en ef eigi er sva gort þa er þat bani vaʀ*r*. Nv tecr risin*n* oc skytr at viðga. En viðga leypr imot hano*m* oc flygr atgeirrin*n* ivir han*n* oc sva i iorð-
U 187 ina at ecki stoð vpp af. Nv hœgr viðga til | ʀisans a lær hano*m* oc sva mikit af voðvanv*m* at engi hestr beʀ*r* meira. oc þa hœgr han*n* an*n*at hogg fadœmamikit oc hvert at aðro þar til er risin*n* fellr oc hevir morg sar oc stor oc firir þvi at han*n* hevir þa ecki vapn. þa veit han*n* at han*n* man eigi sigrazt i þesso einvigi. oc lætr han*n* nv fallaz til iarðar þvi at han*n* hygr at viðga man verða vndir hano*m* oc drepa han*n* sva.[1] þen*n*a hin*n* micla dyn heyra nv felagar viðga oc mæla. Nv hevir ʀisin*n*

[2] *Jvf.* AB, *undertexten l. 12–14.*

---

kom vpp og misti [ʀisinn Vidga j[1] þessu sinni. Nu høggur Widga æ lær ʀisanumm og af allann wodvann [og fotinn[2] ofann til kness og suo mikit snídur hann af hans lære j þessu sinne ath einghi[3] einn hestur mundi meira bera. ok[4] hoggur hann annat hogg[5] afburdar mikit huert ath audru þar til ath risinn fellur og hefer risinn feingit[6] mørg sær og vgurligh og fyrer þui ath ʀisinn [hefer ekki vøpn[7] sig ath werria med[8] og hann veit ath hann hefuer feingit bana sár þa liet hann þui[9] fallast til jardar ath hann hyggur[10] ath [widga skuli verda vnder honum og mætti hann suo bana honum. enn Widga[11] hleypur aptur j millumm fóta honum þa er hann reider[12] sik til falls og suo hellt Vidga[13] sinu lífui.[14]

[[1] B Virga ad. [[2] B ad beine. [3] B ei. [4] B *tilf.* nu. [5] B *tilf.* og enn. [6] B *tilf.* adur. [[7] B er wopnlaus. [8] B *mgl.* [9] B fyrer þad. [10] B hugde. [[11] B Wirga skillde under sier verda og fa bana, enn Wirga. [12] B reidde. [13] B Virga. [14] B *tilf.* þetta sinn.

drepit viðga. Oc þa mælto svmir vera ma oc at viðga havi fengit sigr oc se nv risin*n* fallin*n*. (196). Nv mælir viðga við Risan*n*. Nv vil ec af hogva þitt havvð eða með hveriv viltv leysa þec. Risin*n* mælti. Goði herra drep mec eigi. ec vil leysa mic með sva miclv gvlli oc silfri at eigi hevir þv set meira. þa mælti viðga þa scaltv nv fylgia mer þangat. Þa stendr risin*n* vp mioc moðr af bloðras oc ganga þeir þangat i scogin*n* sem ligr ein*n* mikill stein*n* oc slegin*n* vm ein*n* iarnringr. þa mælti Risin*n*. tac þv vp þen*n*a stein. þar mantv fin*n*a þetta fe hit micla. Oc viðga toc til af allv afli oc stein*n*in*n* bivaðizt ecki við. þa mælti viðga. Ef þv villt hava lif þitt þa tac þv brot þen*n*a stein. Nv tekr han*n*[1]

[1] *Med* han*n* *ophører anden hånd i* Mb *(midt på nederste linie af 62. blads forside), og tredje hånd fortsætter umiddelbart med* risin.

[108 Capitule.[1]

Þenna hinn mikla dyn[2] er oll jord skalf[3] heyra nv felaghar Vidga[4] og mælltu. Nu man risinn ath visu hafa drepit Vidga.[4] enn sumir [seigia ath[5] vera kann ath Widga[4] hafi sigur fengit og mun[6] Risinn fallinn. Nv mællte Vidga[7] vid Risann.[8] med hvoriu [muntu meiga[9] leysa [þitt høfud þviat egh hogg þat nv annars ella. Nu svarar Risinn[10] gode heRa drep mik ei. þviat[11] ek maa leysa | mitt lif [med þvi[12] ath koma þier j þann stad B 91
ath alldrei [skal meira gull samann komit[13] og adrar gersimar og mattu þat allt[14] vel eignast ef þu vill. þa svarar Widga[15] ef þu matt mier þetta faa sem þu seiger þa stattu[16] vpp og fylg þu[17] mier þar til. Nu

[[1] B *mgl.* [2] B gny. [3] B *tilf.* under. [4] B Wirga. [[5] B mælltu. [6] B sie nu. [7] B Wirga. [8] B *tilf.* nu mun eg afhøfda þitt høfud, edur. [[9] B mattu. [[10] B þig. Risinn seiger. [11] B *mgl.* [[12] B *mgl.* [[13] B sastu meira gull og silfur. [14] B *mgl.* [15] B Virga. [16] B statt. [17] B *mgl.*

Mb³ 124 risin helldr naudigr þen*na* stein oc hefr | a brot anaRi henndi oc undir þeima sama steini uar æin hurð oc tekr risin hurðena oc lycr vpp oc er þar undir æitt jarðhus. Nú mælir R*isin* tak nv goðr drengr feet þat er ek sagða þer. oc man nu æigi þessi stein ban*na* þ*er*. Nú hyGr Viðga ef han feR i husit at R*isin* mynde aptr luka hurðena oc leggiá iuir steini*n*.[1] oc veit han þa at þaðan kemr hann alldregi um alldr. Nu mælir han æn*n* við R*isan*. gak nu i husit oc syn mer þetta fe. nu stigr R*isin* ofan i jarð husit. þa reiðir V*iðga* sitt suerð .ij. hondum oc hœGr ahals R*isanum* sva at af flygr

[1] *Hdskr. har* steini.

A 160 stenndur Risinn vpp og gánnga þeir j skóginn | þar til ath einn steinn stenndur[1] fyrer þeim. ok vmm þann stein er[2] sleiginn einn[3] jarnhringur og nv mællti Risinn. tak [bort þann[4] stein og þar vnder muntu finna þat sama fe sem egh sagde þier. [Vidga tok til[5] steinsins sinum bædumm hondumm af ollu afli og[6] bifadist ekki[7] þa mællte Vidga[8] vid Risann ef þu villt lif þitt hafa og ei [skal ek af láta ath hoggua þitt hofud[9] tak i bort þenna stein. þuiat þu lagder hann nidur[10] Nu tekur risinn helldur naudigur[11] og hefur j brott[12] annare hendi steininn.[13] Ok unnder þeim sama steini var ein hurd og [lykur risinn vpp og var[14] þar vnder eitt jardhús. Nu mællte Risinn. tak nu[15] godur dreingur þat fee er ek sagda þier og mun nu ei þessi steinn banna þier[16]. Nu higgur[17] Vidga[18] ef hann fer j husit

[1] B liggur. [2] B var. [3] B *tilf.* digur. [[4] B upp þennann. [[5] B enn er Virga hefur tilteked. [6] B *tilf.* sa steirn. [7] B hvørge. [8] B Wirga. [[9] B lata þitt høfud afhøfda. [10] B hier. [11] B *tilf.* þennann stein. [12] B *tilf.* med. [13] B *mgl.* [[14] B tekur Risinn hurdena og lykur upp med annare hende og er. [15] B *tilf.* þu. [16] B *tilf.* þad. [17] *sål.* B; A seiger. [18] B Wirga.

hofuðet. oc fellr þar sa R*isi*. | (197). nu tekr V*iðga* U 188 hans tungu oc skeR or hofðinu. oc gerir han*n* sik i bloði æinu R*isans* oc gengr til hestz sins oc g*er*ir hestin allan bloðugan. oc R*isa* tunguna bindr han*n* við tagl hestzens fir*ir* þvi at han vill hava þat til iartegna at han*n* lygr æigi. oc nu lœypr h*ann* a sin hest. oc riðr sem allra harðazt ma han*n* til sina felaga. nv helldr han upp sinu suerðe sem hæst ma han*n*. oc œp*ir* sem han*n* getr hæst. Oc mælir nv. undan goðir vinir. R*isin* hævir veitt mer bana sar. oc slikt sama biði þer ef nu lœypir æigi hueR sem ma. oc er þ*eir* hœyra þetta kall V*iðga* þa ottaz nu allir. oc lœypa nu hueR sem ma næma þiðrekr k*onu*ngr han snyr sinum heste i gegn V*iðga* oc riðr kapsamlega. oc bregðr sinu suerðe oc kallar.

---

ath Risinn mun[1] aptur luka hurdina og leggia steininn ifer og veit hann þa ath þadan kemur hann alldrei. Nu mællti Vidga[2] vid Risann. gakk nv[3] i husit og syn mier þetta fee. Nu stigur risinn ofann i jardhvsit. þa reider Vidga[4] sitt sverd tveim hondumm og hoggur æ hæls Risanumm suo ad af tok[5] høfudith og þar[6] fellur sa Risi. Nu tekur Widga[4] hanns tunngu og sker vr høfdinu og nv gerir hann sig j einu[7] blódi allann og [siþann geingur hann[8] til sins hests og gerir hann[9] allan blódugan [enn Risatunguna[10] bindur hann vid tagl hestsins þui hann vill hana[11] hafua til jarteigna ath hann lygur ei. Nu hleypur Vidga[12] æ sinn hest og ridur sem[13] hardast mæ hann [til þess er hann kemur[14] til sinna felagha. Nu helldur hann vpp sinu sverdi. og [æpir vpp sem mest[15] mæ hann og mællte vndann, vndann[16] góder viner [þviat risinn

---

[1] B mune. [2] B hann enn. [3] B jnn. [4] B Virga. [5] B fellur. [6] B nu. [7] B Risannz. [[8] B geingur. [9] B hestinn. [[10] B og tunguna Risannz. [11] B *mgl.* [12] B *mgl.* [13] B *tilf.* allra. [[14] B *mgl.* [[15] B eftter þad æper hann sem hædst. [16] B nu.

goðe fælagi snu aptr sem harðaz oc baðir vit saman oc munu*m* nu huat mælltu*m*. at æigi skylldim vit flyia þo at viss se bani fir*ir*. oc æn man ækci til saka ef við eru*m* baðir saman. (198). Nv er þ*eir* hittaz segir V*iðga* þiðræke k*onu*nge allt huat tit er. oc þickir þiðreki k*onu*nge V*iðga* nu æn*n* vel rœynz hava sem van var at. oc nu er þetta fin*na* þ*eir* G*unnarr* k*onu*ngr oc aðrir hans forvnavtar at Þ*iðrecr* k*onu*ngr oc viðga erv hvergi nær þei*m* staddir oc ængi maðr feʀ nv æpt*ir* þeim sa er þeim verðe mein at. þa fin*na* þ*eir* at V*iðga* hævir gabbað þa oc spottað haðvlega. oc snua nu aptr æpt*ir* þeim þ*iðreci* k*onu*ngi oc v*iðga* oc vna nv illa við sina ferð. Nu mælir v*iðga* við G*unnar* k*onu*ng oc alla þa felaga. goðir vinir þess bið ek

---

hefer[1] veitt mier bana sár, og slikt sama bídi þier [utann þier leitid j brott.[2] ok er þeir [heyrdu þetta ottast þeir miøg ok hleyper nu hver sem hardast maa.[3] nema Þidrek kongur snyr sinumm hesti j [mót Vidga[4]
A 161 og ridur hartt og kappsamlega og mællte[5] | Gódi felaghi Widga[6] snuum aptur [og baader vid[7] og munumm huad vid mælltumm ath ei skilldumm vid flyia þott wíss være[8] bani fyrer [mun enn ekki til[9] saka ef wid erumm baader [samt.

109 Capitule.[10]

Nu er þeir hittast sagdi Vidga[11] allt huad tidtt var[12] og þikkir [Vidga nu[13] wel hafa reínst sem waan var. [ok nu epter þetta finna þeir[14] Gunnar kongur

---

[[1] B risinn hefur nu. [[2] B ef nu hleipur ei hvor sem hann ma hardast. [[3] B heira þetta kall Virga, þa hleipur hvør sem ma hann. [[4] B giegn Virga. [5] B bregdur sijnu sverði og kallar. [6] B Virga. [[7] B sem hardast bader vid saman. [8] B sie. [[9] B og enn mun ecke. [[10] B saman. [11] B Virga þidrek. [12] B er. [[13] B þidrek Wirga. [[14] B ad, nu er þeir finna þetta.

yðr at f*irir* þetta er ec sagða yðr æ*igi* satt. at æigi f*irir* kvn*ni* þer mik. eða ofvndit mik f*irir* þessa soc. fyrir þvi þott yðr havi þetta hen*n*t at sin*ni*. þa veit ek at i yðrv*m* flokci erv margir æigi veRi drengir en æigi ovaskari men*n* en ek em. En þetta vil ek við yðr bæta[1] er ek hævi illa gort. með gulle oc gersimu*m* margskonar. Nv svoruðu þ*ei*r nalega allir senn. ver mægu*m* fuslegar f*irir* geva þer þetta en þv vilir þiGia. oc vili Gvð at alldrigi fari ver | þvilika usœmð. oc æigi fyr*ir* þinar Mb³ 125
sakir hælldr hœfu*m* ver sealfir raðit. (199). Nu riða

[1] *Sål. hdskr.*

og adrer[1] hans felagar ath Þidrek ok [Widga er hvergi nær þeim og einngi sa madur er þeim muni grannd[2] ath þa finna þeir at Widga[3] hefer gabbad þa [og spottad[4] hæduliga og snua [nu aptur til þeira[5] og vna illa vid sina ferd. Nu mællti [Vidga til Gunnars kongs og allra[6] þeirra felaga. Góder winer sagde hann. þess bidur ek ydur ath [þier | fyrergiefed mier[7] þetta ath B 92
ok sagda ydur ei satt ath ei fyrer kunnit þier mik edur øfundit [af þeirri[8] søk[9] fyrer þui þott ýdur hafi þetta hennt[10] þa veit ek ath j ydrum flokki eru marger ei verre dreinger og ei vvaskare menn enn ek er. enn þetta er egh hefer illa gert vil ek ydur bæta med gulli og margskonar[11] gersimumm. [Nu svara þeir nalega aller senn.[12] Vær wiliumm[13] fvsligar fyrergefa ydur[14] enn þu villt[15] þiggia og wili Gud ath alldri fæi[16] ver slika vsæmd og ei fyrer þinar sakir helldur hofumm wier sialfer þessu [ollad.

[1] B *mgl.* [[2] B Virga eru hvørgi nærre þeim stadder og einginn madur fer eftter þeim sa er þeim sie mein. [3] B Wirga. [[4] B helldur. [[5] B aptur eftter þeim. [[6] B Wirga vid Gunnar kong og alla. [[7] *sål.* B; A fyrer. [[8] B fyrer þessa. [9] B *tilf.* þviad. [10] B *tilf.* ad sinne. [11] B allzkonar. [[12] *sål.* B; A *mgl.* [13] B meigumm. [14] B þier. [15] B vilier. [16] B faumm.

þeir allir samt oc sea huersu langt stongin hævir gengit i iorðena er r*isin* hafðe lostit. oc sua staðen hvar atgeirrein[1] hafðe gengit i jorðena oc var allr U 89 sokcin. Oc þvi næst ganga | þ*eir* þar til sem jarð husit var oc r*isin* er fallin i. oc taka þar ogryn*ni* fear i gulli oc brendu silfri oc allzkonar gersimu*m*. oc þar er nu komit allt þeira fe jsungs k*onu*ngs. oc sua þat fe er Eddgeir[2] r*isi* hafðe haft með ser af danmorc. Nv mælir þ*iðrecr* k*onu*ngr. v*iðga* felagi þat er mitt rað at þetta mikla fe latu*m* uer her vera oc hofum þat æigi heðan er æins pen*n*ings

[1] *Sål. hdskr.* [2] *Hdskr. har* oddgeir.

---

110 Capitule.[1]

Nu rida þeir aller samann[2] og sia huersu stonginn hefer langt [gengit nidur[3] j jørdina er risinn hafdi lostid ok suo stadinn [þar er geirinn[4] hafde geingit og er[5] hann allur sokkinn. ok þui næst gánnga þeir [þar til ath jardhusit var og[6] risinn var fallinn [taka þeir[7] þar vgrynni fiár j gulli og silfri og margskonar[8] gersimumm. ok þar er [kominn allur audur[9] Jsungs kongs og suo[10] þat fee er Eddgeir risi hafdi átt[11]. Nu mælti Þidrekur til Widga.[12] þat er mitt ræd ath þetta hid mikla A 162 fee | lætumm wier hier vera og berumm[13] ekki j brott [þat er eins pennings se verdt. ok[14] nv vil ek fara æ funnd Jsungs kongs og berriast vid hann enn ef wier fæm sigur þa megumm wier vel taka þetta fee og af gera slikt er wier viliumm. Enn ef wier fæm vsigur þa þikki mier þat illa ath þat skal[15] mællt vera ath vier tækim[16] hans fe enn berumm minna lut i [woru

[1 B raded. [2] B samt. [[3] B rided. [[4] B hvar arngejrenn. [5] B var. [[6] B til jardhussinz og þar til er. [[7] B og taka. [8] B allzkonar. [[9] B komid allt lausafie. [10] B *mgl.* [11] B *tilf.* af Danmørk. [12] B Virga. [13] B høfum. [[14] B enn. [15] B skule. [16] B tøkumm.

se vert. Nu vil ek fara afund J*sungs* k*onu*ngs oc beriaz við han*n*. en ef ver fam sigr. þa mægu ver vel taka þetta fe oc gera af slikt er likar. En ef ver fam usigr. þa þikci mer þat illa ef þat er mællt. at ver toku*m* her fe en fam usigr ivaru*m* viðskiptu*m*. En ef sua beʀ til i varum viðskiptu*m* at uer skiliumz goðir vinir. þa miðlu*m* ver þe*tt*a fe við þa með vinattu. Nu koma þ*ei*r or skoginu*m* oc sea æitt feall oc þar a uppi æin borg allfægr oc mikil. Nu slær *þiðrecr* k*onung*r .i. l*an*d tialld sitt a .i. fogru*m* uelle undir feallinu oc byz þar um.

---

vidskipti.[1] En ef suo ber til ath wer skiliunst góder[2] winer þa midlum vier [þetta fee allt[3] wær i millumm. Nu svarar Vidga[4] og bidur kong ræda þessu sem ollu[5] ødru. og nv var suo giort.

[111. Capitule.[6]

Siþann koma þeir vr skóginumm og sia eitt fiall og þar æ vppi eina borg [mikla og[6] fagra. Nu slær Þidrek kongur landtialld sitt æ einum velli fogrumm vnder fiallinu og buast þar vmm.

[[1] B vorum vidskiptum. [2] B *mgl.* [[3] B þessu fie. [4] B Wirga. [5] B *mgl.* [[6] B *mgl.*

ÞIÐRIKS SAGA AF BERN

UDGIVET FOR

SAMFUND TIL UDGIVELSE AF GAMMEL NORDISK LITTERATUR

VED

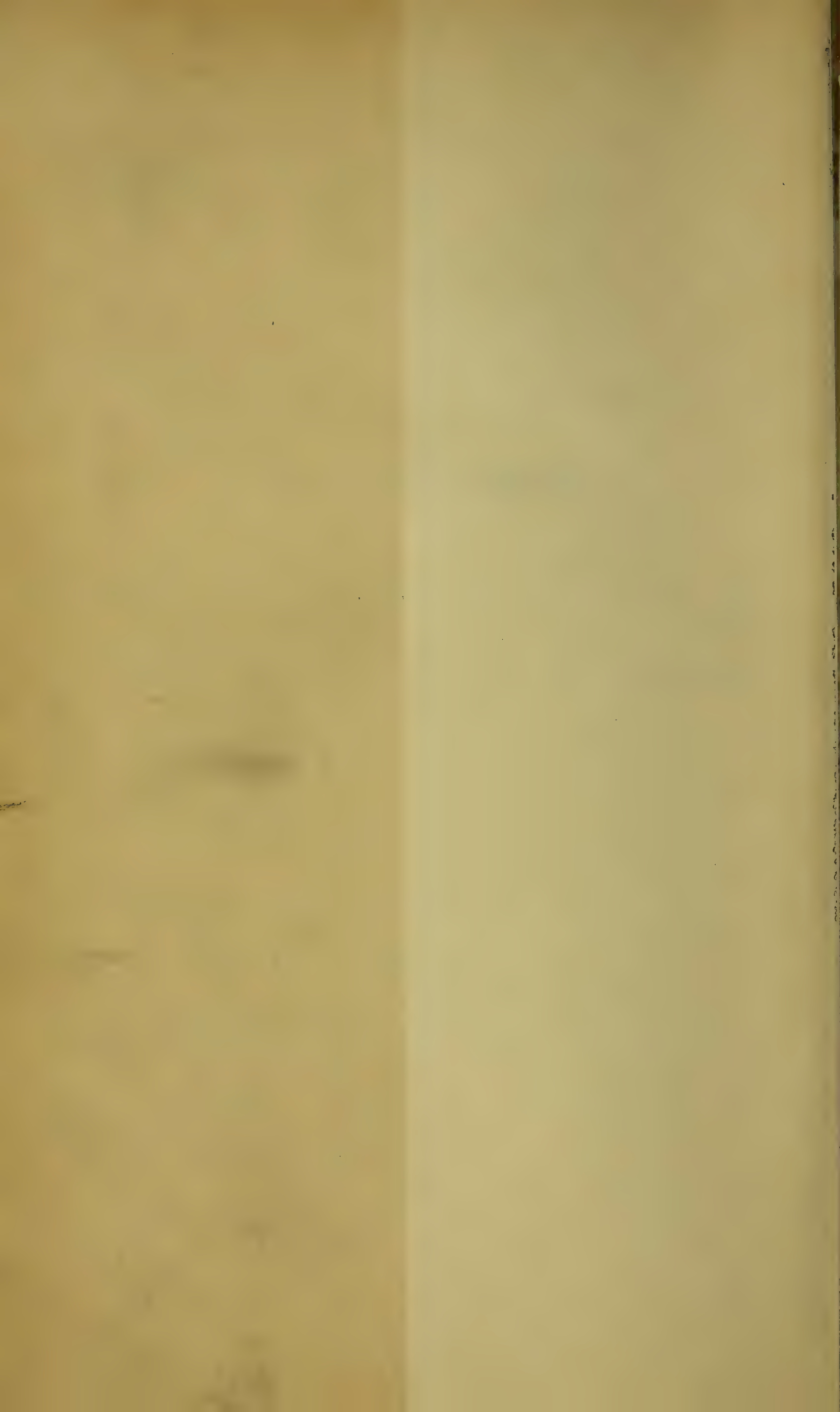
HENRIK BERTELSEN

II.

KØBENHAVN
S. L. MØLLERS BOGTRYKKERI
1908—11

INDHOLD AF BIND II

Mb[3] 125,16; A 162,12; B 92,23; U 189,15

[Fra Þiðreci k*onu*ngi oc Jsungi k*onu*ngi oc s*onum* h*ans*.[1]

304[3] (200). Nv er þat .i. dag at Jsungr k*onung*r oc allir hans synir sitia i sinu*m* kastala oc eru all katir. oc nu kemr til þ*ei*ra Sigurðr suein. oc mællti til [k*onu*ngs Jsungr[2] h*er*ra [sagðe han.[3] ec sa æin tiðændi er[4] mer þyckia[5] æigi litil. ec sa [.i. l*an*dtialld oc er reist a vellinu*m* fir*ir* borg þ*in*ni.[6] oc þat l*an*d tiald gort[7] a aðra lund en fyʀ hava[8] ec[9] set[10]. vr miðiu þvi l*an*dtialldi [stendr stong æi*n* en a ofanuerðri þ*ei*ri stong er æin*n* mikill gull knappr. oc af þvi tialldi[11] fra*m* er for tialld[12] með rauðu*m* steini[13] oc þar[14] fylgir stœng oc [gull knapr[15] a. oc innaʀ af er hit þriðia tialld.[16] grœnt oc þar[17] af stœng oc [en þriðe gull knappr.[18] oc æn*n* til hœgri han*n*dar er tialld [af gulli ofet. oc[19] þar fylgir oc gulle buin stong[20] m*eð* gull[21] knoppu*m*. oc a [vinstri hond[22] er tialld huitt. oc þar fylgir stong su er oll[23] gullebuin [upp at[24] knapponu*m*. oc þat hyɢ ec at ængi [maðr skal[25] set hava tigurlegra

---

[[1] A *mgl.* B Cap. XCXI. [[2] AB Jsungs kongs. [[3] AB *mgl.* [4] A þau er; B þau. [5] B þottu. [6] *rettet for* Mb[3] þeiʀi. [[7] A reist eitt tialld fyrer þinne borg og þat landtialld er gert. B eitt tialld er giørt var. [8] B hefe. [9] A *tilf.* slikt. [10] A *tilf.* ok. B *tilf.* og reist var a vellenumm fyrer þinne borg. [[11] AB *mgl.* [12] A *tilf.* eitt. [13] AB lit. [14] B þvi. [[15] A gert med gullhnapp. B gullhnappar. [16] AB *tilf.* þad er. [17] B *tilf.* upp. [[18] B umm iij gullknappar. [[19] AB gullvofid. [20] A *tilf.* ok enn. [21] B *mgl.* [[22] AB winnstra veg. [23] AB *tilf.* er. [[24] A og. B med. [[25] B skule.

l*an*dtialld.[1] firir þvi l*an*dtialldi[2] hanga .xiij. skilldir.
Oc a enu*m* yzta skilldi er markaðr hestr oc biorn.
[þar hævir han*n* set hæst[3] skiolld[4] Heimis. Oc a
þeim skilldi[5] er þar er næstr. er a markat [með
gulli haukr[6] oc .ij. fuglar | [er f*irir* honu*m* flevga.[7] A 163
oc þat mark vænt*ir* mik at [havi æin*n* hveʀ[8] mi*n* | Mb³ 126
frændi. þar[9] er | skiolldr hornb*oga* j*arlls* | [ok æ[10] B 93 U 190
þridia skilldi er markadur haukur med[11] gulli og þar[12]
er skiolldur Ømlungs sonar hans[13] oc a feorða skilldi er
[a markað[14] tong oc hamaʀ oc steðe oc [eigi er sa
litill[15] skiolldr. [þar er skiolldr[16] Viðga.[17] a enum
.v. skilldi er markat leo[18] [af gulli lagðr.[19] þat er
skiolldr *þiðrex* k*onu*ngs. oc þat leon[20] hævir hær[21]
koronu [a hofðe.[22] a enu*m* .vi. skilldi er œrn *með*
koronu. þat er skiolldr G*unnars* k*onun*gs. [a enum
.vij. skilldi er orn *œigi*[23] koronaðr a[24] [þar hævir
han*n* set skiolld[25] hogna. [Nu er sa en*n* atte sem
er allr skrifaðr sem gull[26] ælldr eða logi. [þar segir
han fra skilldi[27] h*erbrands*. [Nu er e*n* .ix. skiolldr.
þar er a[28] [markat leon oc æigi koronaðr. Nu er fra sagt
skilldi fasolld. Nu er en*n* .x. skiolldr oc er a þeim
dreci marcaðr. þar er fra sagt skilldi Sintram han*n*
feck þat mark siðan er han var lœystr af drekans

[1] AB tialld ok. [2] AB tialldi. [[3] AB og þat hygg egh (A *tilf.* sagdi hann; B *tilf.* ad) þar hafa ek sied. [4] B mark. [5] AB *mgl.* [[6] B haukur af gulli. [[7] A fliuga med honum. [[8] A eiga muni einn. [9] A þui þat. [10] B *tilf.* enum. [11] B af. [12] B þad. [[13] *sål.* AB. *beskrivelsen af det tredje skjold mangler i* Mb³. [[14] AB *mgl.* [[15] A mikill. [[16] AB þann (B *tilf.* skiolld) a. [17] B Virga. [18] AB leon. [[19] A med gulli. [20] A leo. [21] A *mgl.* B sier. [[22] A med gulle. [23] Mb³ *mgl.* æigi. [[24] *efter* Gunnars k*onungs* *har* A ok hinn vij med sama merki og hefer sa ei koronu. B a 7da skilldi er ørn og ei koronud. [[25] AB og þat er skiolldur. [[26] AB a hinumm atta skilldi er suo (B *tilf.* skrifad) sem. [[27] AB þat er skiolldur. [[28] AB a hinumm niunnda skilldi er.

mun*ni*. Nu er en xi. skiolldr. þar er markat a borg. þat *er*[1] skrifat[2] æptir bern. þat er skiolldr hilldib*ran**nz*.[3] [En þat gengr þar til at bern er a hans skilldi. at han kemr alldrigi i þan*n* haska at han*n* mægi þvi lœy*n*a at han*n* er maðr *þiðrex* k*onung*s af bern. Jn .xij skiolldr. þar er a[4] markaðr æin*n*[5] gavlltr. [þ*at* er sagt fra skilldi villdifers[6] [oc æpt*ir* hans natturu skrifat. nv er æpt*ir* en*n* .xiij. skiolldr þar er a maðr *oc* æin*n*[7] fill. þat er [sagt fra skilldi[8] þettl*eifs*.[9] f*irir* þvi at Sig*urðr* hin*n* gamle gricr reið[10] fil þa er han*n* barðiz við þettl*eif*. oc f*irir* þvi þikcivmz ec vita. sægir Sigurðr at komn*ir* munu vera[11] j uart l*an*d okun*n*ir[12] kappar huaðan sem þ*ei*r ero komn*ir*[13]. oc[14] huert œrendi er þ*ei*r haua. Oc nu [byð ec mik til[15] [k*onu*ngr m*eð* yðru raði at[16] riða til þ*ei*ra [oc vita[17] hverir þeir[18] ero. er sua [drembilega hava tialldat. oc sua mikit[19] lata [yvir ser oc sua diarfir hava orðit at f*irir* yðart rað[20] hava komit i yðart[21] land[22]. Nu suarar k*onu*ngr. Ek vil senda[23] til þeiʀa[24] [æin*n* kappa saman. oc[25]

[1] Mb[3] *mgl.* er. [[2] A markadur dreki, þat mark aa Sintram a hinumm x skilldi er morkut borg skrifut. B marckad leon og ei koronad, þad er skiølldur Fasolldz. a enum 10da skillde er marckadur dreke, þad er skiølldur Sintrams, hann feck þad mark, sijdann hann var frelsadur af drekanns munne. a 11ta skillde er morkud borg su er skrifud. [3] Mb[3] *har* hilldiban*nz*. [[4] A aa hinum xi skilldi er. B a 12 skillde er. [5] A *mgl.* [[6] B þann skiølld a Wjllifer. [[7] A a hinumm xij skilldi er markadur. B a 13da skillde er marckadur. [[8] B skiølldur. [9] A *tilf.* Danska. [10] B *tilf.* einumm. [11] A *mgl.* [12] AB nokkurer vtlender (B utlendsker). [13] AB *mgl.* [14] B edur. [[15] A vil ek. B fyser mig. [[16] A *mgl.* [[17] A ef ek mætte verda víss. [18] A þesser. [[19] A dreingiligha. B diarflega. [[20] A og suo diarfer hafua giorst ath fyrer vtan ʀaad ydvart herra. B og so myked fyrer sier, ad þeir. [21] B ydar. [22] AB *tilf.* vlofad. [23] Mb[3] *tilf.* þik. [24] AB þessara manna. [[25] A einn knapa. B *mgl.*

at b*er*a þeim þau orð[1] ef þ*ei*r vilia hallda sinu
livi. at þ*ei*r sen*n*di mer [toll oc[2] skatt sua sem
log var sta*n*da t*il*. Nu ma sa kappi[3] spyria þa
hværir þeir ero. [eða hvaðan þ*ei*r komu[4] eða huar
þ*ei*r voru[5] fœddir. oc[6] huert þ*ei*r vilia fara. | oc[6] U 191
huært þ*ei*ʀa[7] œrendi er[8] an*n*at en *gialda*[9] skatt eða
lu*t*a[10] oss. Nu suarar Sigurðr. sa kappi[11] er [þar
villtu senda. þa[12] s*ka*l æigi vera an*n*aʀ m*aðr*[13] en
ec. (201). Nu[14] tekr Sigurðr[15] ser [vapn oc[16] klæðe.
oc [æin*n* illan[17] hest oc æigi[18] hævir han*n* soðvl.[19]
oc riðr nu or[20] borgin*n*i ut | oc ofan fir*ir* feallit. oc A 164
[æ*igi* stoðvar han*n* sina ferð[21] fyʀ en han*n*[22] kemr
til l*an*dtiallz[23] *þiðrex* k*onu*ngs. [nu stigr han*n*[24] af
sinu*m* hesti oc gengr in*n* i l*an*dtial*ld*it.[25] oc siðan
mælir han*n* heilir se þer goðir drengir en meðr
nafni mynda ec yðr heilsa ef ek vissa [yðavr nofn.[26]
þ*ei*r suara honu*m* með[27] sama hætti oc biðia[28] han*n*
vel komin*n*.[29] Nu mælir[30] S*igurðr*[31] [jsungr k*onu*ngr
min*n* h*er*ra[32] sendi mic hengat [með sinu œrendi.[33]
at taka af yðr skatt sem h*er* | ero log til [at k*on*-
*ung*r a at hava.[34] En þen*n*a skatt verði[35] þer at Mb³ 12
giallda ef þer vilit. En ef k*onung*r skal missa skaz[36]
af yðr. þa mægv þer[37] æcki i dyliaz at skamt ma*n*
[liða aðr heðan[38] en þer [munut missa[39] allz fear
yðars oc þar með lifsins[40]. Nu svarar *þiðrecr*
k*onu*ngr ver g*er*ðum [at oðru[41] vara ferð [til þessa

---

[1] A bod. [[2] A *mgl.* [3] A hnapi. B knape. [[4] AB *mgl.* [5] B eru. [6] AB edur. [7] B *mgl.* [8] A var. [9] Mb³ *mgl.* gialda. [10] Mb³ *har* luka. [11] A hnape. B knape. [[12] AB þu will (B *tilf.* þangad) sennda. [13] B *mgl.* [14] B sijdann. [15] B hann. [[16] AB vond. [[17] B vondann. [18] AB øngvann. [19] AB skiolld. [20] AB af. [21] B reid. [[22] A *mgl.* [23] AB tialldz. [[24] B stijgur. [25] *sål. rettet for* Mb³ landtialit. AB tialldit. [[26] AB yduart heíti. [27] B og vid. [28] B seigia. [29] A *tilf.* 112. Capitule. [30] A mællte. [31] AB *tilf.* sweinn. [[32] A herra Jsungur kongur. [[33] B sinna erinda. [[34] A *mgl.* [35] A eigu. [36] B skatt. [37] B þid. [[38] A lida aadur. B hiedann lijda, adur. [[39] B missed. [40] A fiørsins. [[41] A til annars.

lanz at vpphavi en[1] giallda [k*onu*ngi yðru*m*[2] skatt. helldr var vart[3] œrendi þat er þu mat vel bera oc sægia [k*onu*ngi yðrum[4] at ek vil h*onu*m vig bioða [at han*n* komi[5] mer igegn með[6] iam marga m*enn* B 94 sem ek hævi. | oc aðr en ver skiliu*m*z skal han*n* kun*n*a at sægia hvilikir drengir han*n* hava heim sott. Nu svarar S*igurðr* svein*n*. Með yðru lœyvi vil ec nu yðr[7] spyria huert er nafn yðars hofðingia. eða af hveriv l*an*di [komu þer.[8] þat g*er*i þ*er* er alldregi var gort fyʀ. at bioða til vigs isvngi k*onu*ngi [oc hans mon*num*.[9] hvart[10] havi þer æigi hœyrt[11] sagt hvat [han ma[12] [f*irir* ser. oc[13] þess varir mik at æigi neiti han[14] at beriaz við yðr huat man*n*a sem þer erut. þa suarar Viðga[15] huart er [at tu[16] ken*n*ir nockorn þessa man*n*a eða æigi.[17] [er her ero komn*ir*. oc æigi s*ka*l[18] lœyna þic[19]. fir*ir* þessu*m* m*onnum* ræðr þ*iðrecr* k*onungr*[20] af bern. oc [er her oc[21] an*n*aʀ k*onung*r sa heit*ir* gun*n*ar [af niflunga l*an*de.[22] Oc en*n* eru fleiri dugandi drengir[23] þo at þessa nef*num* ver. En hvart ætlar þu at j*sungr* k*onung*r oc S*igurðr* svein munu[24] [at visu[25] vilia[26] beriaz eða [mvnu þ*ei*r við[27] bila. nu suarar A 165 S*igurðr* þess uæntir mik at j*sungr* | k*onung*r oc U 192 S*igurðr* s*vein* | munu[24] æigi flyia at[28] orœyndu fir*ir* yðr her i sinu l*an*de[29] þott her se [komin Þ*iðrecr*

[1 A j þetta land enn. B til ydarz landz helldur enn ad. [2 A *mgl.* 3 A *mgl.* [4 AB þinumm herra. [5 AB ok komi hann. 6 A vid. 7 AB *mgl.* [8 AB ero þier komner. þui. [9 B *mgl.* 10 A edur. B edur hvørt. 11 AB *tilf.* fra honum. [12 AB manna hann er. [13 A edur hans syner. Enn. B fyrer sier edur hannz fielagar. Enn. 14 B *tilf.* þess. 15 B Virga. [16 AB þu. 17 A eingann. [18 AB þa skal ek ei. 19 AB *tilf.* ath. 20 B *mgl.* [21 AB enn er. [22 A kongur. B *mgl.* 23 AB menn. 24 AB muni. [25 B *mgl.* 26 A *mgl.* [27 A muni þeir vilia. B vid. 28 A *tilf.* ollu. 29 B rijke.

k*onungr* af bern eða[1] h*ans* men*n*. En huersv [er þat[2] þa munu þer æigi vilia breota log [oc giallda æigi k*onu*ngi[3] skatt. oc þer mægut vel senda honu*m* [skatt yðr[4] til sœmðar [oc honu*m* með yðru boðe[5] þat sem h*onu*m se[6] tign[7] at en yðr ængi skaðe.[8] Nu svarar[9] þiðrecr k*onungr*[10] m*eð* þvi at þv rekr [hans œrendi með mikilli list oc kurteisi[11] [þa skal ek[12] senda h*onu*m þa sending er h*onu*m [er sœmð[13] at þiɢia. Nu mællti *Þiðrecr*[14] k*onungr* til sinna manna. eða[15] hvat skolum ver senda honum[16] [þat er honu*m* [se sœmð[17] at þiɢia. Nu[18] sendum ver[19] honu*m* æin hæst oc[20] .i. skiolld. oc [kœstum til lutu*m* hveʀ af varvm mon*n*um[21] skal senda honu*m*[22] sin*n* hest oc sin*n* skiolld at giof. oc þeir g*er*a sua. Nu er til luta[23] tekit oc kemr upp lutr avmlungs [s*onar* hornb*oga* j*arls*. Nu[24] var[25] tecin*n* hestr hans oc hans skiolldr. oc senðir þ*iðrecr* k*onungr*[26] jsungi[27] k*onu*ngi.[28] oc[29] nu riðr Sigvrðr i brot leið sina. (202). oc nu þick*ir* avmlungi forkun*n*ar[30] illa er han*n* hævir latit hest sin*n* oc þœtti[31] betra at hava [latit miklar æign*ir* sinar[32] heima[33]. oc vill nu [riða æpt*ir* S*igurð* oc vill æigi haua suabvit.[34] oc gengr til foður sins oc biðr han*n*[35] lea ser [hest. oc vill han*n* sœkia

[[1] A Þidrek af Bern og. B Þidrek kongur og. [[2] AB sem þat fer. [[3] A aa kóngi at sennda honum. B at senda kongi. [[4] AB *mgl.* [[5] AB og (B *tilf.* so) ydur. [6] AB er. [7] A sœmd. [8] A skadi ath laata. B ad lata. [9] B mæler. [10] B *mgl.* [[11] B so vel erinde þijns herra. [[12] A ok skal ath visu. B þa skal eg ad vijsu. [[13] AB somer. [14] A *mgl.* [15] AB *mgl.* [16] A kongi. [[17] *for* se sœmð *har* A somi. [[18] B *mgl.* þat er... Nu. [19] AB *mgl.* [20] B *tilf.* þar med. [[21] A leggium aa luti. hver wor. [22] AB kongi. [23] B hlutz. [[24] B oc. [25] AB er. [26] AB *tilf.* þetta hvartueggia. [27] A *mgl.* [28] A *tilf.* 113. Capitule. B *tilf.* Cap. CXII. [29] AB *mgl.* [30] B storumm. [31] AB þikker. [[32] AB mist mikillar eignar (B eigu). [33] B *mgl.* [[34] AB vist ei suo buit vera laata. [35] B *tilf.* lata.

Mb³ 128 sin*n* hest [af þessum er i brott reið.[1] | En jarllen
vill æigi at han riði æpt*ir* [oc vill æigi lea h*onum*
sin*n* hest oc vill lata vera s*va* gort.[2] Nu gengr
avmlungr til viðga[3] oc biðr han*n* lea ser[4] sin*n* hæst.
Nu suarar Viðga.[3] mik grunar at æigi [fair þv[5]
þin*n* hest af þessu*m*[6] sueini[7] ef sua er sem mik
varir hvᴇʀ [þar er.[8] En ef þv fær æigi þin*n* hest.
[En oc lætr þu[9] min*n* hest[10] huat [skal ec þa
hava.[11] Nu svarar avmlungr ef [þu lætr[12] þin*n* hest
þa skalltu æiga[13] allt[14] mitt rici en þat ero .xij.
enar sterkustv[15] borgir a vinl*andi*.[16] þat[17] gaf mer
min*n* faðir. en þv skallt vera hans ærvingi [sva
sem aðr[18] em ek[19] ef æigi fæ ek þin*n* hest þer aptr.
En ef [ek fæ þer þin*n* hest aftr þa a ek[20] mit [sem
aðr.[21] oc an*n*at hvart vil ek fa min*n* hæst æða bana.
[Nu svarar Vidga[22] at þessv skalltu fa min*n* hest
f*irir* þvi at þv [abyrgiz mest t*il* þessarar ferðar[23].
A 166 Nu stigr avmlungr a bac skem- | -*m*ingi oc riðr nu
U 193 sem mest ma han*n* þar til er | þ*eir* fin*n*az [en þat
B 95 er[24] skamt fra k*onungs*[25]. oc þar er i hia .i. | lindi
tre. oc nv kallaði avmlungr a [man*n*en oc bað[26]
han*n* biða sin[27]. en han*n* g*er*ir sva. Nu mælir
avmlu*n*gr stig[28] af baki hæsti þeim er þu riðr[29] þvi
at æigi vil ek [han*n* lata þvi at[30] ek a langt heim

[[1] B *mgl.* [[2] B *mgl.* [3] B Wirga. [[4] A *mgl. fra s.* 6,23 hest. oc . . . lea ser. [[5] B muner þu fa. [6] B þeim. [7] A manne. [[8] A þessi var. [[9] A enn þu laater. B og later þu. Mb³ *tilf.* þin*n efter* þu. [10] B mgl. [[11] A hefer ek þa. [[12] AB egh læt. [13] AB hafa. [14] B *mgl.* [15] AB bestu. [16] A Aumlunga lanndi. B Vindlande. [17] B þær. [18] A nv. [[19] B *mgl.* [[20] AB þu tekur (A *tilf.* apttur) vid þinumm hesti þa skal egh hafa. [[21] A sialfur. [[22] *sål.* A. Mb³ *mgl.* B nu s. Wirga. [[23] A wogar mest i þeirre ferd. B att mest i ad abirgiaz til þessa fiár. [[24] B *mgl.* [25] AB borginni. [[26] AB þenna mann (B *tilf.* og) bidur. [27] AB *mgl.* [28] B statt. [29] B *tilf.* og fa mier. [[30] AB laata minn hest.

at riða. [Nu svarar Sigurður[1] [hvat man*n*a ertu er sua diarflega[2] mælir til þessa hæstz [er ek sit abaki oc æigi varir mik at þu mun*ir* han*n* fa[3] hvart sem þu att h*ann* eða æigi. Nu mælir[4] avmlungr. stig af hestinu*m*. en[5] ef þv g*er*ir æigi sua. þa ma*n* tu lata lif þitt oc sua [þan*n* hæst.[6] Nu [grunar S*igurðr*[7] at þessi [m*aðr* mun[8] v*er*a sun hornboga jarls [er hans var[9] frændi. oc þa mællti han*n* ek se[10] giorla[11] þv villt b*er*iaz t*il* hæstzens[12] við mic. oc[13] kan*n* v*er*a at þu hitt*ir* þan*n* man*n*[14] er b*er*iaz vill[15] v*ið* þic a[16] skom*m*v bragði þo at æigi b*er*izt þu nu. oc þat kalla ek rað at vit freistu*m*[17] an*n*ars kostar ockar a millu*m*. hvart [er at þu mantt lata þin*n* hest þan*n* er þu kallar t*il* eða þu mant lata[18] þan*n* er þv sitr a. Nu snuðu fra*m*m[19] þinu spiotzskapti oc rið at m*er* en ek man hallda kyʀu f*irir*. oc með þvi at þv stœyp*ir* m*er* af minu*m* hæsti. þa [haf þv þin*n* hest[20] oc neot vel. en ef ek stœndu*m*k þina at reið þa ma ek freista at riða at[21] með[22] mitt spiotskapt.[23] oc hættu*m*[24] þessu*m* leic æigi aðr[25] en an*n*ar huaʀ lætr[26] sin*n* hæst. oc þetta likar avmlung vel oc vill sva[27] v*er*a lata.[28] (203). oc nv riðr av*m*l*un*gr at S*igurði* oc lystr skeming með[29] sporu*m* oc leɢr m*eð*[30] sinu spiotskapti a miðian

---

[[1] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* [[2] A Ef þu ert suo diarfur ath þu. [[3] A varir migh ath ei fair þu hann. B og ei varer mig ad þu muner hann fa. [4] AB svarar. [5] B þui. [[6] A hest. B hestinn. [[7] A svarar Sigurdur. [[8] B sveirn mune. [[9] A edur hannz. [10] AB *tilf.* þat. [11] AB *tilf.* ath. [12] AB þessa hests. [13] AB nu. [14] A *tilf.* her. [15] AB vili. [16] A ath. [17] A freistimm. [[18] A þu skallt hafa þenna hest edur mattu lata. B þu skallt hafa þennan hest eda muntu og lata og missa lijka. [19] AB *mgl.* [[20] AB hefuer þu hann (B þann). [21] AB *tilf.* þier. [22] A vid. [23] A skaptt. [24] A hættimm. [25] A fyrr. [26] B late. [27] B *tilf.* giøra og. [28] A *tilf.* 114. Capitule. B *tilf.* Cap. CXIII. [29] A fast wid. B fast med. [30] AB *mgl.*

skiolld S*igurðar* sua fast at hæstr S*igurðar* fell a
ena[1] æptri fœtr. en sealfr sitr[2] han*n* kyʀ i soðlin-
v*m*. oc gekc[3] isunðr spiozskaptit [i miðiv.[4] [oc þa
mælir[5] S*igurðr* her var [drengilega riðit[6] af [.i.
A 167 bærnskvm man*ni*[7]. oc þat kan*n* v*er*a at þa frændr |
æigir þv [i þini ætt[8] er vel munv kvn*n*at[9] hava
þvilika*n*[10] riðdara skap. stig nu ofan af þinu*m* hesti
oc gyrð han*n* fast oc bu han*n* sem bazt oc sua[11]
sealfan þic oc stig siðan abac oc hallt[12] fir*ir* mer
sem ek hellt[13] f*irir* þer. oc lat sva[14] sem allz [myn-
ir þu[15] [þess þyrfa[16] ef þu skallt æigi lata þin*n*
hæst. Nv g*er*ir avmlvngr sva. [*oc* byr sik sem
snofurlegast.[17] oc nv lystr S*igurðr* sin*n* hæst[18] spor-
Mb³ 129 *um* oc setr sitt digra spiotz | skap*t*[19] a [hans miðian
en fagra skiolld[20] sva hart ok sterklega [at með þessu
sama spiozskapti b*er*r[21] han avmlu*n*g langt[22] aptr
af sinv*m* hæsti.[23] Nu tekr Sigurðr itauma ske*m*ings[24]
U 194 oc mælti | nu.[25] þv goðr svein nu hævir þv æigi
[þin*n* hæst þan*n*[26] er þv reitt æpt*ir* oc latit hævir
þu an*n*an[27] þan*n* er ec [get t*il*[28] [at þic man kostat
hava œrit mikit[29] ef sua er sem [ek þickiv*m*c vita[30] at
þv mant[31] latit hava ske*m*ming hæst Viðga[32]. oc þat[33]
varir mic at þv mant fvll mikit veð hava honu*m* sett[34]

---

[1] A *mgl.* B sijnar. [2] B sat. [3] AB nu geingur. [[4] A *mgl.* [[5] AB þa mællte. [[6] B dreingeleg atreid. [[7] AB hende eins bernsku (B harneskiulauss) manns. [[8] B *mgl.* [9] AB þier kient. [10] *sål.* AB. Mb³ *har* þvilika. [11] B *mgl.* [12] A *tilf.* siþann suo. [13] A *mgl.* [14] AB *mgl.* [[15] A muntu. [[16] AB þessa vid þurfa. [[17] A *mgl.* [18] AB *tilf.* med. [19] *sål.* AB. Mb³ skap. [[20] A midiann skiolldinn. B hannz midiann skiølld. [[21] A med þessu hinu sam(!)lagi ber. B ad med þessu sama lagde. [22] AB *mgl.* [23] AB *tilf.* niu feta. [24] A hestsins. B hestenumm. [25] AB *mgl.* [[26] AB þann hest. [27] A *tilf.* til. [[28] AB hygg. [[29] B þig æred dyrt kostad hafa. [[30] A mik varer. [31] AB muner. [32] B Virga. [33] AB þess. [34] AB sellt.

aðr [en þv næð*ir*.[1] oc mun*n*tu þo hava [o þock[2] af
honu*m* er þu lezt. oc [hæfði nu bætra v*er*it[3] at hava
veret | kyʀ [þessa stv*nd*.[4] Nu svarar Av*mlungr*. B 96
Sva man litaz þei*m* mon*nvm* er œng*ir* erv aræðiz
men*n*. en g*er*az ma æn gott af varv male þott æ*igi*
havi nu vel tekiz. Nv mæl*ir* S*igurðr*. hvat villtu
nu til[5] gefa at þv fair þin*n* hest. oc þar með þan
er þv letz nu. þa suarar Av*mlungr* þar t*il* vil ec
vina alla þa luti er ek ma [þess er m*er* skyli æ*igi*
v*er*a at sko*m*m[6] eða minu*m* ætt monu*m*. Nu mælir[7]
S*igurðr*. [aðan er[8] vit fvndumz. þa spurða ec[9] hv*er*t
væri[10] nafn þitt [eða hvær væri ætt þin.[11] oc þv
vart sva stolz at tv villdir æigi sægia [ætt þina[12]
en nu skalltu sægia hvarttvæɢia ef þv villt fa[13] þina
hæsta baða. þa svarar avmlu*n*gr. ef ec lœynda [f*irir*
þer min*n*i ætt oc nafni[14] þa er ec hafða hæst min.
þa munu þat sægia min*ir*[15] felagar at ek sægia[16]
f*irir* ræzlv sak*ir*.[17] nv man[18] ec þat[19] vist æ*igi* til
vina mins hæstz [eða an*n*ars[20]. þo at allt mitt [fe
liɢi v*ið* eða riki. oc[21] þola sko*m*m oc amæli af
þessu. | [22] Nu mæl*ir* sigvrðr ec vil þic[23] nu æ*igi* A 168
spyria[24] mals f*irir* svivirðingar sakar. helldr með
þock ef sva [ma v*er*a til[25] sem mik varir.[26] at tu
ser[27] sonr hornboga jarlls frænda mins. þa vil ec
g*er*a þer hælldr sœmð en æ*igi*[28] osœmð. oc nu vil
ec sægia þer mit nafn fyʀi at ec heiti S*igurðr* svein.

[[1] A þu feinger hann. B þu nader. [[2] B þøck fyrer. [[3] AB være nu betra. [[4] A *mgl.* [5] B *tilf.* vinna edur. [[6] A og þo er mier ei skomm ath. [7] B seiger. [[8] A siþann er. B adur enn. [9] AB *tilf.* þigh. [10] A var. [[11] AB edur (B og) ætt. [[12] A *mgl.* [13] AB hafa. [[14] A minu nafne. B fyrir þier. [15] A *tilf.* ættmenn edur. [16] AB hafue sagt. [17] AB *tilf.* mina ætt. [18] AB maa. [19] A *mgl.* [[20] A *mgl.* B edur til annarz. [[21] A ʀiki liggi vid ath. B fie edur ʀijke læge vid ad. [22] A *tilf.* 115. Capitule. [23] AB *mgl.* [24] A *tilf.* þess. B *tilf.* þessa. [[25] AB er. [26] AB grunar. [27] AB ert. [28] AB *mgl.*

Nv mællti[1] avmlu*n*gr oc[2] fyr þvi at tu hæv*ir* nu sagt·m*er*[3] fyʀi þitt namn oc[4] rak þic[5] ængi[6] navðr t*il* þa vil ek[7] æ*igi* sægia þer mitt nafn. næma [þvi heit*ir* þv[8] v*ið*[9] ɢvðs vitni at m*er* skal[10] alld*r*ige sko*m*m at v*er*a.[11] Nv suarar S*igurðr*[12] þvi vil ek vist[13] heita þer. þa mæl*ir*[14] av*mlungr*. mitt nafn er avmlu*n*gr. [ec em son hornboga jarls[15] sem þv gaz t*il*[16] oc man son*n* vera[17] ockvr frænzœmi. [nu mællti S*igurðr*.[18] nu g*er*ðir[19] þv vel [er þv lœynd*ir* æ*igi* lengr er þu vart min*n* frændi.[20] [ec s*ka*l[21] sua t*il* haga at þer [s*ka*l þetta v*er*ða uegr[22] en æ*igi* u vegr. nu lœypr S*igurðr* af baki oc mæl*ir*. [Gac goðr frændi oc tac þar[23] [hæst þin oc baða .ij.[24] oc rið heim t*il* l*an*dtiallda oc þat skalltu sægia at þv tokt þen*na* hæst af m*er* navðgu*m* oc aðr [þv feʀ heðan þa[25] skalltv binda mik v*ið* þessa linð. oc a brot U 195 skalltu hava mitt spiot oc min*n* [hest oc[26] | skiolld oc sua g*er*a þe*ir*[27] oc nu riðr av*m*lu*n*gr aptr m*eð* sina hæsta baða. oc [er han*n* ke*m*r f*irir* [l*an*dtialldit þa riðr han*n* hart oc lætr[28] mik*i*lega.[29] (204). [30]Nu stendr þ*iðrecr* k*onung*r[31] oc Viðg*a*[32] vti [f*irir* l*an*dtialldi[33] oc sea reið av*mlungs*. Nv mæl*ir* Viðg*a*.[32] þar riðr avmlv*n*gr vaʀ felagi oc hæv*ir* nu fengit

---

[1] AB svarar. [2] A *mgl.* B nu. [3] A *mgl.* [4] AB *tilf.* þo. [5] A *mgl.* [6] B ecke. [7] B *tilf.* þo. [[8] A þu heiter. [9] AB ath. [10] B skule. [11] A verda. B *mgl.* [12] A *tilf.* sweinn. [13] AB ath visu. [14] A svarar. [[15] A *mgl.* B son Hornboga jalls. [16] A *mgl.* [17] AB *mgl.* [[18] A Sigurdur svarar. B *tilf.* sveirn *efter* Sigurdur. [19] B giørir. [[20] B *mgl.* [[21] A og skal. B og skal eg. [[22] A sie þat wegur. B sje vegur ad þvi. [[23] A Góþi frændi tak þar nv. B gode frænde, þar mattu taka. [[24] B þa ij hesta. [[25] A *mgl.* [[26] AB *mgl.* [27] Mb[3] *har* þer. [[28] *efter* firir *har* B tiallded, lætur hann. [[29] *efter* baða. oc *har* A lætur nv mikit ifer sier. mik*i*lega *er rettet for* Mb[3] miklulega. [30] A *tilf.* 116. Capitule. B *tilf.* Cap. CXIV. [31] A *mgl.* [32] B Virga. [[33] A *mgl.* B fyrer tiallde.

sin*n* hæst. oc munda ec þess t*il*[1] geta. ef þar hæv*ir*[2]
v*er*et S*igurðr* svein s*em* | [ec hyɢ[3] at av*mlungr* Mb^3 130
mu*n*[4] hava bæðit han giafar[5] vm hestana.[6] oc
sagt h*onu*m aðr [t*il* frænzœymi þ*ei*ra[7] oc mællt
t*il* aðr[8] helldr litillatlega. oc alldregi hæfði h*ann*
fengit han*n* ælla. Nu suarar *þiðrecr* k*onung*r æ*igi*
vænt*ir* mik at han*n* taki[9] þan*n* hæst eða[10] an*n*at af
S*igurði* sveini f*irir* utan vilia ha*n*s. | e*n*da kan*n* A 169
v*er*a at þar[11] væri[12] an*n*aʀ m*aðr* oc fengi h*ann* þa
slikt[13] er han villdi.[14] Nu riðr av*mlungr* at l*and*-
tialldino. oc [ganga ut igegn honum[15] fað*ir* hans
oc[16] hans felagar. oc biðia han vel komin. oc spyria
h*ann*[17] hværsu hann feck[18] sin*n* hæst. Nu sæg*ir*
av*mlungr* þa er ec kom i þessa feallz lið | þa var B 97
þar þessi[19] m*aðr* f*irir*[20] er [a brot hafðe min*n* h*est*[21]
oc reið ec at h*onu*m[22] sem harðazt[23] oc lagða ec [til
ha*n*s með[24] minu spioti i hans skiolld. oc mægu
þer her skiolldin*n* sea. oc i sundr gec spiozskaptit
[en þo[25] stœypða ec honu*m* af hæstinu*m*[26] oc barða
ec h*ann* m*eð* [spiozskapz brotunu*m*.[27] oc sva skilðvmz
ek v*ið* han*n* at ec batt han*n* v*ið* [lind æina[28]. oc
þar t*il* hafða ec hans bællti. oc fætil or skilldinu*m*[29].
[oc þar t*il* skar ec min*n* suerðfætil[30] aðr han*n* væri[31]
sua fastlega[32] bundin sem ec villda. oc þar stenðr

---

[1] B *mgl.* [2] AB hefdi. [[3] AB wier hyggiumm. [4] A muni. B munde. [5] A *tilf.* ath. [6] AB hestinn. [[7] A frændsemi. B sijna frændseme. [8] AB *mgl.* [9] A fengi. B tæke. [10] AB og ekki. [11] AB þat. [12] B hafe vered. [13] A þad. [14] A *tilf.* 117. Capitule. [[15] A kemur til. [16] A *tilf.* adrer. B *tilf.* aller. [17] A *mgl.* [18] AB fenngi. [19] AB sa. [20] AB *tilf.* mier. [[21] A i burt reid fra mier minum heste. B hiedann reid med minn hest. [22] B *tilf.* med mijnum heste. [23] AB mest matta egh. [[24] A *mgl.* [[25] AB og. [26] A sinumm hesti. [[27] B spiotskaptenu þvi brotna. [[28] A eitt linnditrie. [29] AB skilldi hanns. [[30] B *mgl.* [31] A var. [32] A *mgl.* B fast.

han*n* æn*n* oc þess[1] væn*tir* mic at æigi lœysi han*n*
sik sealfr þeðan.[2] Nu mælltu allir at han hæfði
sin hæst drengilega sot[3] oc biðia han*n* hava þœck
firir. Nu mælir v*i*ðga[4] [v*ið* þ*iðrec* k*onung*.[5] [nu vil
ec[6] t*il* riða þar sem han[7] kuæzt haua fundit[8] þen*n*a
man*n*. ef þar[9] e*r* S*igurðr* svein sem ek hyG [at v*er*a
myni[10] þa er þetta gort með [vel oc[11] prettu*m*. oc
ef han biðr min v*ið* treit þa skolu*m* ver sua skiliaz[12]
at ek s*ka*l [v*er*ða ens san*n*a viss[13] hvart han[14] er
S*igurðr* svein eða an*n*aR m*að*r. [En k*onungi* likar
þetta vel.[15] oc nu [tecr *hann sinn* hest[16] oc mæl*ir*.
þat[17] er mikil skœ*m*m ef [sea m*aðr*[18] s*ka*l þar standa
bundin oc mæga[19] æigi lœysa sik. nv s*ka*l ec at
visv han*n* lœysa. oc riðr nu skyndilega. Nv ser
Sigvrðr[20] hvar m*aðr*en riðr [t*il* hans.[21] oc slitr nu
isunðr[22] oll sin bond. oc lœypr [uppa bergit.[23] oc
A 170 vill æcki æiga v*ið* þen*n*a man. | [24]Nu riðr viðga[25]
U 196 | [þar t*il* er han*n* ke*m*r[26] at þessv[27] tre. oc ser þar
æpt*ir* liGia[28] bondin slitin oc [þar liGia spiozskapz
brotin.[29] Viðga[30] riðr nv heim oc hyGr [nu at þat
se allt satt er[31] avmlu*n*gr sagði.[32] [oc sagðe sua
sinum felœgu*m*.[33] (205).[34] Nu kemr S*igurðr* upp i
hollina[35] [a fund j*sungs* k*onung*s oc sæg*ir* h*onu*m
sitt œrendi. oc fra sin*n*i ferð aþessa lund.[36] ec kom

[1] AB þat. [2] AB *mgl.* [3] A sottann. B soktann. [4] B Virga. [[5] A *mgl.* [[6] A eg skal. [7] AB Omlungur. [8] AB bunndet. [9] A þat. [[10] A *mgl.* [[11] A *mgl.* B vielumm og. [12] AB skilia. [[13] A vita. [14] AB þat. [[15] B *mgl.* [[16] *sål. rettet.* Mb[3] tecr hest. A hleypur hann aa bak. B tekur hann sinn hest og hleypur a bak. [17] A þetta. [[18] AB madurinn. [19] A meigi. B ma. [20] AB *tilf.* sweinn. [[21] AB *mgl.* [22] AB af sier. [[23] AB skiott aa bak. [24] A *tilf.* Frá Wirga Welentssyne. [25] B Wirga. [[26] B *mgl.* [27] AB *tilf.* sama. [28] AB *mgl.* [[29] A spiotz skaptz brotin. B *mgl.* [30] B hann. [[31] A suo vera sem. B ad so sie sem. [32] AB hefer sagt. [[33] A *mgl.* [34] B *tilf.* Cap. CXV. [35] AB borgena. [[36] A til Jsungs kongs og sagde honum fraa sinne ferd og tekur til ordz aa þessa lunnd. B og seiger Jsunge kongi sijna ferd og tekur so til ordz.

t*il* þessa l*an*dtiallz ens tigurlega [er ec sagða yðr[1] i fra.[2] oc þar hitta ec .xiij.[3] m*enn*. þa er hælldr letu [yv*ir* ser[4] rikmanlega. Oc er þ*ei*ra hofðingi þiðrecr k*onung*r[5] af b*er*n oc m*eð* honu*m* en*ir* agetvstv kappar. oc [t*il* þ*ei*ra kaps[6] hofu*m* v*er* optlega spurt en nu munu ver v*er*ða [varir v*ið* at son*nu*[7] [f*irir* þvi at þ*iðrecr* k*onung*r[8] byðr þer [til vigs.[9] oc auðru*m* .xij. monu*m* m*eð* þer. oc han*n* sendi þer at | v*in*giof Mb³ 131
æin*n* hæst[10]. oc gaf ek þan[11] ibrot æinu*m* minu*m*[12] vin [er ec fan a leið f*irir* mer.[13] [Nu svarar Jsungur kongur[14] ef han[15] byðr mer t*il* vigs þa vil ec þat[16] fusari veita honu*m* oc s*ka*l mic þar t*il* æcki dvelia.

[Vm holmgongu *Þiðrex*.

305³ (206). Oc[17] at morni annars dags toc jsu*n*gr k*onung*r oll sin en bæztu vapn [oc vapnadiz *með*.[18] oc [æn með sama hætti buaz[19] hans m*enn*[20] oc[21] Sigurðr s*vein*[22] hæv*ir* nu oc h*er*clæz með ollum sinu*m* h*er*bunaði. [oc sitr nu a sinu*m* hæsti grana[23] oc hæv*ir*[24] ihendi m*er*ki j*sungs* k*onung*s. oc riða nu allir saman[25] vt af borgini. [þessir hava allir fagra skiolldu. og hvitar brynivr[26] sem silfr oc skygða hialma [sem gler.[27] oc gyrð*ir*[28] snarpæɢivðu*m* su*er*ðum [oc sliðrbeitu*m*.[29] þeir hofðu[30] stin spiozskopt oc hvoss

---

[1] A þier. [[2] B *mgl.* [3] B xij. [[4] B *mgl.* [5] A *mgl.* [[6] AB hier til. [[7] A vaar wid ath geyma. [[8] B þad Þidrekur. [[9] A einvígi. [10] AB *tilf.* og skiolld. [11] B *mgl.* [12] B *tilf.* frænda og. [[13] A er egh fann aa minumm vegh. B *mgl.* [[14] *sål.* AB. Mb³ *mgl.* [15] B Þidrekur kongur. [16] AB *mgl.* [[17] A 118. Capitule. B Cap. CXVI. [[18] A *mgl.* B og vopnar sig. [[19] B *mgl.* [20] AB syner XI. A *tilf.* ath vøpnum. [21] A *tilf.* suo. [22] A *mgl.* [[23] A *mgl.* [24] A *tilf.* nv. [25] AB samt. [[26] B med fagrumm skiølldumm, brynjur hafa þeir hvijtar. [[27] B *mgl.* [28] B *tilf.* eru þeir. [[29] AB *mgl.* [30] B hafa.

glafel.[1] stora hesta oc vel bryniaða [oc all fima[2].
B 98 þ*eir*[3] m*enn*[ero harðla sterk*ir* oc[4] storir. oc | œrit vel
hvgað*ir*. [Nu riða þ*eir* þar t*il* er þeir koma[5] t*il* land-
A 171 tiallda[6] Þiðrex k*onu*ngs.[7] | nv mæl*ir* jsu*n*gr k*onu*ngr.
ef Þiðrekr k*onu*ngr [af b*er*n[8] er sua dugandi drengr[9]
[sem sagt er. oc sua mikill rœysti m*a*ðr[10] at han
havi oss boðit æin vigi oc varu*m* monu*m*. þa standi
han nu[11] upp oc vapni sic oc co*m*i a[12] moti oss .xiij.
[m*onnum* með[13] sina .xiij. m*enn*.[14] oc rœynu*m* þa[15]
vart kapp oc at g*er*vi. f*irir* þvi at honu*m* er vera
at hœyra þat orð er mællt s*ka*l v*er*ða[16] aðr[17] v*er*
riðim[18] heim ef nu vill h*ann* æðrazc oc þorir[19]
æigi at b*er*iazc. Nu svarar Þiðrækr k*onu*ngr. æigi
þyrvi þer i at dyliaz at f*irir* þat[20] komu ver hingat[21]
oc hofu*m* [langa leið[22] t*il* sott. oc þolat morg[23]
vandræðe aðr en v*er* komum fra*m*m vari f*er*ð. at[24]
v*er* viliu*m* at visu haua vart œrendi [aðr en v*er*
U 197 fœru*m* heim. en þat er at vita | huart [þer eða[25]
ver æigu*m* betri suerð. eða sterkari skiolldu.
[eða harðari hialma. eða[26] meira afl oc rœyste.
oc[27] nu stigr af baki J*sungr* k*onu*ngr oc hans
m*enn*. En þiðrecr k*onu*ngr[28] oc hans m*enn* vapnaz
[amæðan sem bæst mægu þ*eir* oc nu ganga huarir
oðru*m* igegn. oc er þeir hittaz þa skipa þ*ei*r saman
.ij. m*onnum* i hv*er*ivm stað at b*er*iaz. oc skal v*er*a
æin sæn*n* holmgangan.[29] oc skal æingi oðru*m*[30] duga

---

[1] AB gladiel. [[2] B *mgl.* [3] AB þesser. [[4] A voru allir. B ero. [[5] B þeir rijda. [6] A landtialldz. B tiallda. [7] A *tilf.* 119. Capitule. [[8] A *mgl.* [9] AB madur. [[10] A ath hreysti. [11] AB *mgl.* [12] A ath. B j. [13] A vid. [[14] B *mgl.* [15] A nv. B *mgl.* [16] B vera. [17] B *mgl.* [18] AB ridumm. [19] AB þori. [20] AB þui. [21] AB hier. [[22] A langt. [23] B margt. [24] B og. [[25] A *mgl.* þer eða. [[26] A *mgl.* eða . . . eða. [[27] B *mgl.* *fra l. 17* aðr en ver . . . rœyste oc. [28] A *mgl.* [[29] AB oc skulu tueir menn berriast j hveriumm stad. [30] B *mgl.*

[sinu*m* lax man*ni*.[1] oc æ*igi* [vilia þe*i*r nu[2] a hæstu*m* b*er*iaz. i gegn þiðreci k*onu*ngi [af b*ern* er skipað Sigurði *svein*[3] en i gegn [Gun*n*ari k*onu*ngi jsvngr k*onungr*[4]. [j moti viðga[5] [er skipað[6] [enu*m* ællzta k*onun*gs syni oc in allra sterkasti.[7] en nu er skipat man*ni* mani igegn.[8]

[æinuigi heimis oc k*onungs* son*ar*[9].

306[3] (207). [Þat er[10] et fyrsta æinvigi[11] er heimir b*er*sk v*ið* en yngsta[12] k*onun*gs son. oc er sa [allmikill m*aðr*[13]. nu b*er*iaz þeir [.ij. m*enn* hællðr[14] raustlega. oc er þ*ei*r haua barz vm stund[15] þic*ir* k*onu*ngs syni æ*igi* vel ef han skal æigi b*er*a en hæra[16] lut af .i. mani [er honu*m* var t*il* handa skipaðr[17] oc v*er*ðr nu reiðr meok oc kastar [nu skillldinu*m*[18] [fra ser[19] oc tekr [sv*er*ðit .ij.[20] hondu*m* *oc* hœgr | t*il* heimis. [oc sva i hialmin[21] at [þægar fell Mb[3] 132
han*n*[22] [t*il* iarðar.[23] oc nu lægz k*onu*ngs son a han*n* ofan oc mællti ef þu villt [hallda livi þinu[24] þa lig[25] þu kyr. oc vil ek binda þic. en heimir vill þat vist æ*igi* oc bryz u*m*[26] af ollu afle. en k*onu*ngs son lystr hnæva sinv*m* uttan v*ið* hans œyra [a hialmin sva hart at hialmren svignaðe in*n* f*irir*[27] at hausinu*m*

[1 A *mgl.* [2 A *mgl.* [3 A skal Sigurdur sweinn. [4 A Jsungi kongi Gunnar kongur. [5 B mot Virga. [6 A *mgl.* B fer. [7 AB hinn elldsti kongsson, og sa er þeirra (B *tilf.* myklu) sterkastur. 8 AB j móte. [9 A Fra bardøgumm. B Cap. CXVII. [10 A þath er nv sagt ath her hefst nv. B Nv hefur. 11 A wíg. 12 A fyrsta. [13 A mikill og agiætur. B mykell fyrer sier. [14 AB bædi wel og. 15 B hrijd. 16 AB meira. [17 B *mgl.* A *har* skipt *for* skipaðr. [18 AB sinumm skilldi. [19 B *mgl.* [20 A sitt sverd. B sverded badumm. [21 A j hanns | hialm suo. B so hart. [22 AB hann fellur. A 172
[23 B þegar. [24 A hafa þitt lif. 25 AB ver. 26 B wid. [27 A suo ath hialminn ber. B so hialmurinn svignar fyrer inn.

oc ge*n*gr bloð ut u*m* [nasirnar. oc um mun*n* heimis.[1] oc veit han*n* nu nalega æcki t*il* man*n*a[2] oc i þvi bili [ero bundnar hænðr hans[3] oc fœtr. oc nu tekr k*onung*s son sitt spiotz skapt oc stingr i jorðena langt[4] oc her[5] v*ið* bindr han*n* heimi. oc gengr nu t*il* sin*n*a man*n*a oc biðr nu [ganga annan fra*m*m[6] [af monu*m* þ*iðrex* k*onung*s.[7] en han lezc þa[8] myndu sitia kyʀ oc hev*ir* [vel arnat. oc er nu locit enu[9] fyrsta æinvigi.[10]

[æin vigi h*er*bra*n*z oc an*nars*.[11]

307[3] (208). Nv ge*n*gr fra*m*m[12] h*er*brandr m*er*kiss m*aðr* þ*iðrex* k*onung*s oc [h*onu*m kemr iɢegn[13] an*n*aʀ sonr j*sungs* k*onung*s oc hæfia sitt æinvigi. þessir b*er*iaz nu langa stunð.[14] oc huargi sparir [sin uapn v*ið* an*n*an.[15] þ*ei*ra[16] v*ið*skipti skilsc m*eð* þeima[17] U 198 hætti at nu hæv*ir* | h*er*branðr lotit .v.[18] sar [oc æ*i*gi sma.[19] oc v*ið* þat[20] er honu*m* ren*n*r[21] bloð [oc han*n* er moðr[22] lætr han sitt[23] mægin sua meoc at [f*irir* enu mesta fell[24] han t*il* jarðar oc nu gefr han upp[25] sin uapn. oc h*er* ofan a er han bundin [sem en fyʀi.[26] en k*onung*s son gengr aptr[27] t*il* sin*n*a man*n*a. oc [vill nu lea oðru*m*[28] wigvøllinn[29].

[[1] A naser Heimer. [2] AB sín. [[3] A bindur hann hans hond. [4] AB *tilf.* nidur. [5] AB þar. [[6] AB til fara annann. [[7] B *mgl.* [8] AB *mgl.* [9] B þvi. [[10] A nv vel syslad. [[11] A *mgl.* B Cap. CXVIII. [12] AB til. [[13] A *mgl.* B honum a mote. [14] B hrijd. [[15] A annars waapn. B sijn vopn. [16] A og þetta. [17] AB þeim. [18] AB tvau. [[19] *sål. rettet.* Mb[3] oc ægi sma. A og ei litil. B mykel. [20] A þetta. [21] A rann. B runned myked. [[22] B *mgl.* [[23] A *mgl.* [[24] AB j einu hoggi fellur. [25] B *tilf.* sig og. [[26] A sem hinn. B *mgl.* [27] AB *mgl.* [[28] B liær honum. [29] *sål.* A. Mb[3] vigval'. B. vijgvøll.

[æinvigi Villdif*ers* oc en .iij.[1]

308[3] (209). Nv gengr fra*m*m uilldif*er* oc at moti honu*m* en þriði son k*onung*s oc hæfia þ*ei*r nu sina orrostu. oc er | su en harðasta. oc [abburd*ar* B 99 sterklig. oc[2] all[3] long. oc h*er* ma sea [stor hœɢ oc avar st*er*clig[4] [i þ*ei*ra fundi[5] oc mioc[6] eru þ*ei*ra vapn spillt aðr en þ*ei*r skili. oc hæv*ir* k*on*ungs son lotit .v. sár oc oll stor. en villdif*er* [a þa[7] .vij. [sar oc oll[8] stœrri. oc nu tekr han*n* at mœðazt f*irir* sak*ir* sara oc þo[9] bloðrasar oc fellr nu um sið*ir* | oc A 173 [lætr vapn sin oc[10] er þo[11] bundin oc skilsk k*onung*s son sua v*ið* han oc gengr nu t*il* sin*n*a man*n*a. [oc hæv*ir* nu vel syst.[12]

[Sint*ra*m oc en .iiij. sun J*sungs* k*onung*s.[13]

309[3] (210). Nv gengr fra*m*m sintra*m* af fænidi [af Þ*iðrex* monu*m*. en honu*m* at moti en .iiij. sun J*sungs* k*onung*s[14] oc hæfia þeir [sina orrostu[15] með storu*m* hoɢum oc ska*m*mt lata þeir a millu*m* oc huaʀ[16] gengr nær œðru*m*. oc huargi vill f*irir* oðru*m* uægia[17] oc þat suerð er sintra*m* hæu*ir* bitr sua vel hialm oc bryniu oc skiolld sem han sniðe klæðe. oc hæv*ir* nu k*onung*s son lotit .iij. sar [oc hællðr[18] stor en sint*ra*m er æn osarr *oc*[19] nu høɢr k*on*ungs son t*il* sint*ra*m af ollu afli i hialm hans sua hart[20] at i sundr [brast imiðiu[21] su*er*ðit[22]. oc nu er han

[[1] A *mgl.* B Cap. CXIX. [[2] B *mgl.* [3] AB *mgl.* [[4] A morg hogg og æwar stór. B mørg stor høgg. [[5] B *mgl.* [6] B *mgl.* [[7] AB hefer. [[8] A og enn. B og øll. [9] AB *mgl.* [[10] A *mgl.* B giefur upp sijn vopn og. [11] A epter þath. B *mgl.* [[12] A og hefer honum vel farist. B *mgl.* [[13] A *mgl.* B Cap. CXX. [[14] AB og j mot honum hinn fiorde kongsson. [[15] A sitt wig. [16] AB hvartueggi. [17] A hopa. B a hæl hopa. [18] A oll. [[19] B *mgl.* [20] AB *mgl.* [[21] A gekk. [22] AB hans sverd.

vapnlauss. Nu tekr han sin skiolld[1] [f*irir* þvi at han er sva mikill drengr oc rœysti maðr at hælldr vill han*n* dœyia en flyia eða friðar biðia.[2] [nu lœypr han*n* upp a sint*ra*m með sin skiolld.[3] oc rindr honu*m*
Mb³ 133 sua hart. at sint*r*am fæl- | -lr[4] abak aptr. oc æ*igi* kemz[5] han a sina fœtr [fyr en bundnar ero bæði hæ*n*ðr hans oc fœtr[6]. en k*onung*s son [skilz *þar*[7] v*ið* han oc gengr nu[8] t*il* sina man*na*. oc [þic*kir* þeim[9] nu vel mæðan sva ferr.

[æinvigi fasolld oc en .v son Jsungs k*onu*ngs.[10]

310³ (211). Nv gengr fra*m*m [fasoll en sterki.[11] [af monu*m* þ*iðrex* k*onung*s[12]. en at moti kemr[13] en .v. [s*on* j*sungs* k*onung*s[14]. þetta æinvigi[15] er sett með allmikilli hrœysti oc [of kappi[16] [f*irir* þvi at
U 199 þar er | huar tuægia en sterkasti[17]. oc langa rið ma [æigi f*irir*[18] sea hvar þ*ei*ra betra[19] lut man fa. oc hvar uæit*ir* oðru*m* mart[20] slag [oc skamt amillu*m*[21]. oc hvar gengr nalega[22] upp a an*n*an [en hvargi fer ahæl f*irir* oðru*m*[23]. oc nu hæu*ir* lotit[24] huarr[25] .ij. sar oc [hællðr stor.[26] oc nu hœgr[27] k*onung*s s*on* sua mikit hog i hialm fasolld at han fællr þægar v*ið*[28] i suima oc nu stendr han*n* yv*i*r honu*m* uppi[28]

---

[1] AB *tilf.* tueim hondumm. [[2] A fyrer þui ath hann er mikill hreysti madur ath helldur vill hann flyia enn fridar bidia. B *mgl.* [[3] B og hleipur upp a Sintram. [4] A fell. [5] A komst. B kiemur. [[6] A aadur hann er bunndinn. B firr enn bundnar eru hannz hendur og sijdan hannz fætur. [[7] skilz þar *er rettet for* Mb³ skilzstar. [[8] *efter* son *har* AB geingur. [[9] *sål. rettet for* Mb³ þic þeim; AB þikker. [[10] A *mgl.* B Cap. CXXI. [[11] AB Faasolld stolltzi. [[12] B *mgl.* [13] AB honum. [[14] AB kongsson. [15] AB vig. [[16] AB ofurkappi. [[17] B *mgl.* [[18] AB hier ei. [19] A hærra. [20] A *tilf.* høgg og. [[21] B *mgl.* [22] A nær. [[23] B *mgl.* [24] B feingit. [25] AB huartueggi. [[26] AB ei lijtil. [27] A hió. [28] AB *mgl.*

oc mæl*ir*. Sva mikill rœysti m*aðr* sem þv ert oc
hœv*er*skr[1] hui[2] skalltu falla f*irir* æins man*nz* hogui
oc stat upp oc v*er* þic ef þv vill[3] nu stenðr | fasolld A 174
upp hart[4] oc raustlega oc nu b*er*iaz þ*ei*r allra
harðazt[5] oc hælldr[6] lengi. [oc nu spari*r* hvargi
sitt su*er*ð. oc er þessi orrosta en harðasta[7]. oc nu
hygr k*onung*s s*on* [ihvg ser[8] at þat er sko*m*m mikil
at [ek s*ka*l h*er* standa iallan dag at[9] b*er*iazt v*ið*
.i. man er ec hvgða ef[10] þess væri þorf at .i. skyllda
ek sigr fa[11] af þessu*m* .xiij. oc nu hœgr han*n* af
mikilli reiði [sua hart[12] at nu fællr han*n* an*n*at
sin*ni*. oc æ*igi* skilsk [k*onung*s s*on*[13] fyr v*ið* en
f*asolld* er bundin [sem aðr*ir* hans felagar[14]. oc a
þessu*m* sama[15] velli standa nu .v. sp*i*ot[16] oc v*ið*
hv*er*t[17] bundin .i. m*að*r þ*iðrex* k*onung*s. [En b*er*t-
anga men eru nu glaðir oc þick*ir* nu uel ganga
sinu*m* monu*m*.[18]

[avmlungr oc .vi. s*on*.[19]

311[3] (212). Nv mæl*ir* avmlungr þetta[20] var
otima dagr mikill er þ*iðrecr* k*onun*gr g*er*ði sic t*il*
þessarar ferðar.[21] er han sealfr oc all*ir*[22] ha*n*s m*enn*
[skulu v*er*a[23] bun*dnir*[24] oc yv*ir* stign*ir* oc mætti
han[25] hællðr haua heima sætit [i b*er*n[26] oc gett rikis
sins. oc nu | kallar han ahornboga jarll fœður sin. B 100

---

[1] AB hæverskleghur. [2] B þvi. [3] Mb[3] *mgl.* vill. [4] A wel. B skiott. [5] AB snarpligast. [6] A *mgl.* [[7] A sparer hvargi sitt sverd. *B mgl.* [[8] B *mgl.* [[9] AB standa allann dag og. [10] A þo ath. [11] A bera. [[12] AB j hialm Fásolldz suo. [[13] A hann. [[14] A sem adrer. B *mgl.* [15] AB *mgl.* [16] *rettet for* Mb[3] spot. AB spiotskøpt. [17] A *tilf.* er. *B tilf.* þeirra er. [[18] B Nu eru v Bertangamenn glader, og þiker vel ad fara. [[19] A *mgl.* B Cap. CXXII. [20] AB þat. [21] A farar. [22] A *mgl.* [[23] A skylldu wera. B skulu. [24] *rettet for* Mb[3] bunir. [25] AB *tilf.* wel. [[26] AB *mgl.*

oc mællti. tac min*n* hialm oc bitt a hœfuð m*er* fast. oc min skiolld [oc bitt han[1] v*ið* [vinst*ri* hœnð mina[2] sua [fast at æigi mægi fra losna[3]. oc um þat skal ec sv*er*ia at fyRi[4] skal ec v*er*a[5] hoGvin sua smatt sem [þa er[6] brytiat er t*il* ketils allra smæst en ec skyla bundin v*er*a. oc þ*eir*[7] b*er*tanga m*enn* skyli styðia sinu spiozskapti v*ið* mitt bac. oc gengr nu fra*m*m alldiarflega[8]. oc h*onu*m at moti en .vj. [s*on* j*sungs* k*onung*s[9]. oc beriaz þ*eir*[10] nu af mikklu drambi[11] [oc þo[12] harðlega [langa hrið[13]. oc nu ser[14] avmlungr at lengi[15] mun sua bvit standa þ*ei*ra[16] mal [ef æ*igi* man han framaRi sic i hættv leGia[17] [en nu er.[18] oc nu tecr han sitt su*er*ð baðvm hondu*m*. [oc þo er hans skiolldr fast bundin[19] [v*ið* hans vinst*ri*
Mb² 134 hœnd[20] *oc* | hœGr nu [all fast oc harðlega[21] ahans
A 175 hialm oc þat sv*er*ð [ma æcki bita[22] | sua er | han
U 200 harðr. en þo fællr k*onu*ngs son v*ið*[23]. en avmlungr lægz[24] a han ofan oc mællti [v*ið* han*n*[25] ef þv villt hallda þinu livi þa skalltu lata[26] þin uapn oc [skalltu v*er*a bundin[27] v*ið* þitt spiozskapt [æpt*ir* þvi sem þin*ir* frændr bundu mina lags m*enn*[28]. en ef þu villt [lœysa þik[29] þa skalltu lœysa [lata vara men min en goða felaga fasolld oc min*n* en kera vin h*er*b*rand*[30] en k*onung*s s*on* vill þen*n*a kost at visu

---

[[1] A *mgl.* [[2] A winstra arm mier. B minn vinstra arm. [[3] A ath ei fraa losne. B ei meige losna. [4] AB fyrr. [5] AB *mgl.* [[6] A þat ath. B *mgl.* [7] A *mgl.* [8] AB allra diarfligast. [[9] AB kongsson. [10] AB *mgl.* [11] A kappi. [[12] A *mgl.* [[13] B *mgl.* [14] B skilur. [15] A ei. [16] A þetta. [[17] AB ef hann leggur sik ei (B nema hann legge sig) framar i hættu (A *tilf.* vm þetta maal). [[18] B *mgl.* [[19] A *mgl.* [[20] AB *mgl.* [[21] AB hart. [[22] A vill ekki bita. B beit ecke. [23] AB til jardar. [24] A *mgl.* B fellur. [[25] AB *mgl.* [26] B uppgiefa. [[27] AB bunndinn skalltu. [[28] A epter þui sem þiner brædur bunndu mina felagha. B *mgl.* [[29] A leysa þik laata. B lauz vera. [[30] A mina felagha Faasolld og Herbrand. B vorn hinn goda fielaga Fasold og minn hinn kiæra vin Hilldebrand.

oc er nu sua gort oc fara nu huarir[1] t*il* sin*n*a man*n*a. oc hæv*ir* þ*ei*ra[2] viðskip*ti*[3] sua farit sem f*irir* hafði ætlat S*igurðr* suein.[4]

[æinvigi hornboga j*arls* oc en*n* .vij.[5]

312[3] (213). Nv [riðr t*il*[6] hornbogi j*arll* oc[7] en .vij. k*onung*s son. Nu b*er*iaz þ*ei*r vel oc drengilega oc hornb*ogi*[8] j*arll* v*er*r sic [vel oc drengilega. oc af micilli rœysti.[9] oc veit*ir* harða v*ið*r tœku [oc langa[10]. en f*irir* [þa sœc at[11] han atti við ofrefli. [bæði f*irir* sakar sterkleica oc[12] storra[13] hoɢ*v*a oc drengilegrar atgœngu oc [æ*igi* fær han staðit v*ið* oc v*er*ðr han[14] yv*ir*stigin [oc fællr[15]. oc[16] bundin siðan[17]. oc skilsc k*onungs* s*on* sua v*ið* han. oc feʀ nu aptr t*il* sin*n*a man*n*a. oc vna b*er*tanga m*enn* nu vel [lut sinum[18].

[Hogni oc en atte s*on* k*onung*s[19].

313[3] (214). Nv gengr fra*m*m hogni af monu*m* þ*iðrex* k*onung*s[20] en honu*m* [at moti[21] en .viij. sun k*onung*s oc [hæfz nu her en .viij. orrosta. sea[22] er af ollu*m* þeim[23] mikklu [harðazt oc hættligvzt[24]. oc sva hart[25] hœɢr hvaʀ t*il* an*n*ars at af þ*ei*ra vapnu*m* flygr ællðr væri sva nott sem þa var dagr. þa væri þo

---

[1] A hvarirtueggiu. [2] AB þetta. [3] *rettet for* Mb[3] viðskippi. A einvigi. [4] A *tilf.* war siaa kongs son vsterkastur. [[5] A *mgl.* B Cap. CXXIV. [[6] AB geingur framm. [7] A *tilf.* jgiegn honum. B *tilf.* j mote honum. [8] B *mgl.* [[9] A afar vel af miklumm dreingskap ok hreysti. B afar vel. [[10] A og ei skamma. B *mgl.* [[11] A þær saker. B þvi. [[12] B at skipta saker. [13] A *mgl.* oc storra. [[14] AB fyrer þessu (B *tilf.* allu) fær hann ei stadid og verdur nu. [[15] A felldur. [16] B *tilf.* er. [17] AB *mgl.* [[18] A vid sina ferd. B vid. [[19] A *mgl.* B Cap. CXXV. [20] AB *mgl.* [[21] A j gegn. [[22] A þessi oʀosta. B su. [23] AB *mgl.* [[24] B hardare. [25] B *mgl.*

œrit leost at b*er*iazt f*irir* þa sœc [oc her vill hvargi
oðru*m* liva. oc æ*igi* þickiaz m*enn* vita giorla hve
þeir fa skiliz.[1] Oc nu er þetta vig hafðe sva lengi
staðit. þa hygr k*on*u*n*gs son þat[2] i hvg ser at han
[s*ka*l v*er*ða[3] sic t*il* at legia [i hættv meir[4] ef lyða
skal [oc nu vill han*n* at visv fa an*n*at hvart bana
eða sigr.[5] oc sœk*ir* nv halvo[6] fastara[7] oc veit*ir* nu
hœgna .iij. sar oc oll stor. oc h*er* æpt*ir* fellr han[8]
A 176 oc er bundin þvi næst v*ið* spiozskapt | sit. en
k*onung*s s*on* gengr katr[9] t*il* sin*n*a man*n*a oc mæl*ir*
at sva skyli[10] fleiri fara.

[þettleifr da*n*ski oc .ix.[11]

314[3] (215). Nv gengr fra*m*m af þ*iðrex* k*onung*s
monu*m* þettleifr danski. oc at moti honu*m* hælldr[12]
orrostu en .ix. [sun j*sungs* k*onung*s[13]. oc [nu er þessi
U 201 orrosta allhœrð oc með mikklu[14] kappi oc hvargi þ*ei*ra
B 101 sparir[15] | sic t*il* fram gongu. þ*ei*r [b*er*iaz bæði hart oc
tit. havgua þ*ei*r oc | legia sua tit[16] at varlega ma avga
a festa. oc sva lengi hallda þ*ei*r sinu vigi at nu
er hvartvægi þ*ei*ra[17] moðr. oc nu skytr hvarrtuægi
niðr [sinu skapti. oc styðz a ofan oc hvilaz nu.[18]
þa mællti þettleifr. villtv hallða þinu livi [oc v*er*a
Mb[3] 135 æ*igi* drepin.[19] þa gef þv vpp þin vapn | oc skal ec
binda þic. mattu[20] þo liua at þv ser [yv*ir* stigin
m*eð*[21] svivirding. þa suarar k*onung*s s*on*. æigi gef

[[1] AB *mgl.* [2] AB *mgl.* [[3] AB verdur. [[4] A framar. [[5] B *mgl.* [6] B myklu. [7] AB *tilf.* enn fyr. [8] AB Hogni. [9] AB *mgl.* [10] B skilldu. [[11] A *mgl.* B Cap. CXXVI. [12] A *tilf.* til þessarar. [[13] AB kongsson. [[14] A er þessi miklu sterkastur annar enn hinn ellsti og þesser berriast vid allra mestu. B er su orusta høfd med myklu. [15] B sparade. [[16] A hoggua suo titt og fimligha. B *mgl.* tit. [17] AB *mgl.* [[18] AB sinum skilldi og stydiast wid (B *tilf.* og hvila sig). [[19] AB *mgl.* [20] A og muntu. [[21] A iferstíginn og þo ath þu lifer vid. B yferkominn og lifer vid.

ec þer at svabvnu[1] min vapn þottu ser danskr oc en mæsti ofmætnaðar *maðr* [*firir* þvi at[2] af minu sv*er*ði skalltu[3] þola morg[4] hoɢ [oc stor aðr[5] en ec lata þat. [oc æ*igi* er va*n* at þer myni min*ni* þorf at lea þin*na* vapna aðr en v*ið* skiliv*m* en m*er* man v*er*a.[6] oc nu taka þ*eir* at b*er*iaz af æn*n* meira kappi en fyʀ.[7] oc æ*igi* lvka þ*eir* [sinu vigi[8] fyʀ en sva er hvaʀtvæɢi þ*eir*a moðr at nalega mægu þ*eir* æ*igi* standa[9]. oc tekr nu at myrkia af nott. Nu tecr þ*iðrecr* k*onung*r skiolld sin*n* oc an*n*an tecr[10] j*sungr* k*onung*r [oc ganga amillu*m* þ*eir*a[11] oc skilia þa. oc[12] er þo hvargi saʀ. oc hvargi [yv*ir* komin*n*[13]. oc [ængi veit hvaʀ þ*eir*a þettleifs meira ma. oc skiliaz at þvi.[14] Nu mæl*ir* j*sungr* k*onung*r v*ið* þ*iðrec* k*onung*. Nu er komit at kvelldi [þessa dags[15] oc ma nu æigi lengr b*er*iaz [at sin*ni*. Nu mun ec[16] heim riða [t*il* borgar.[17] en h*er* skolu æpt*ir* liɢia yðrir m*enn* bundn*ir* [þ*eir* er æ*igi* erv lœyst*ir*[18]. | En at morni [at A 177
leosum dægi[18] munumm[19] v*er* h*er* koma. oc [s*ka*l þa rœyna[20] vart v*ið*skippti [t*il* þravtar[21] oc þess var*ir* mic [at an*n*at kuælld[22] i þei*m*[23] sama stað er nv sitr þv. at þar skalltu þa bundin sitia. oc þat œrendi skalltu sott hava hi*n*gat [imitt l*and*[24]. oc nu skiliaz þeir at sin*ni*[25]. riðr j*sungr* k*onung*r heim [t*il* borgar[26]

---

[1] B so buid. [[2] B og. [3] B *tilf.* adur. [4] AB margt. [[5] AB fyʀ. [[6] A og ei hygg egh þier skulu minne þørf aadur vid skilium enn mier. B *mgl.* [7] B adur. [[8] A *mgl.* [9] A *tilf.* vpp. [10] AB *mgl.* [[11] A *mgl.* [12] B þa. [[13] AB hafdi (B hefur) odrum fyrer komit. [[14] A ei veit nv helldur enn aadur hvar af odrumm man bera ok skiliast vid suo buit. B ei veit enn hvør þeirra skal meiga meira og skiliast þeir vid so bued. [[15] B *mgl.* [[16] B og munumm vier nu. [[17] A ath sinne. [[18] B *mgl.* [19] *sål.* AB. Mb[3] mun. [[20] A reyna þa. [[21] B *mgl.* [[22] AB annat kvelld ath. [23] A þessum. [[24] A er ei er betra. B *tilf.* (*efter* land) edur ei betra. [25] A *tilf.* rædu. [[26] B *mgl.*

[oc hans men*n*[1] oc eru allkat*ir*. En *þiðrecr* k*onung*r [oc hans forunautar gengu t*il* l*an*dtiallda[2] [oc sofa af þa nott.[3] En at morni er leost er[4]. kemr þar[5] j*sungr* k*onung*r m*eð* sina .xiij[6]. m*enn* oc nu er [*þiðrecr* k*onun*gr albvin vt at ganga m*eð* sina m*enn*. oc er nu[7] [havit þetta et sama vig at þettleif*r* s*ka*l þrœyta þetta æinvigi.[8] Nv b*er*iaz þ*ei*r sem fyʀ [all rœystilega. oc[9] allst*er*cliga[10] þar t*il* er[11] [þettl*eifr* fær þar en meira lut. oc fællr k*onung*s s*on* oc nu
U 202 tecr þettl*eifr* han*n* oc kvæz | munu binda han*n* ef han*n* vill æ*igi* lœysa sic sva at gefa gang hogna oc lœysa hann[12]. oc eru nu rœyndar .ix. holmgongvr.

[hilldibrandr oc en*n* .x.[13]

315[3] (216). Nv gengr fram af *þiðrex* monu*m* hilldibrandr. oc þar at moti honu*m*[6] en .x. k*onung*s s*on*. Nv hæfia þ*ei*r sina holmgongv[14] m*e*ð[15] allmikclu kappi. oc b*er*iaz langa rið oc mioc mœðaz þ*ei*r aðr en letti. oc nu hæv*ir* hilldib*randr* veitt k*onung*s s*yni* .iij. sar oc oll stor. Oc æn hœɢr hilldib*randr* .i. mikit hœɢ [t*il* hans[16]. [oc nu brestr[17] i tva luti

[[1] A med ollum sinum monnum setiast til drykkiu. [[2] A i landtialld sitt. B og hans menn ganga til tiallda. [[3] B *mgl.* [4] A var. B var orded. [5] B *tilf.* rijdande. [6] B *mgl.* [[7] B *mgl.* [[8] A þetta víg vgurlight er Þettleifur skal þreyta vid hinn sterka kongsson. B Þiettleifur albuenn ad þreita sitt einvijge vid sinn dólg. [[9] A *mgl.* [10] AB forkunnar sterkligha. [11] Mb[3] *tilf.* k. [[12] A kongsson verdur bædi fyrer Þettleifi særdur og mæddur og fellur kongsson ok nu seigist Þettleifur skulu binnda hann edur drepa nema hann laati lausann Hœgna og þat vill kongsson giarna. B Þiettleifur feck enn meira hlut, og fellur kongsson og qvedst Þiettleifur mundi binda hann ef ei leiser hann sig þvi, ad giefa gang Høgna og leisa hann, og þad vill hann giarnann. [[13] A *mgl.* B Cap. CXXVI *(ligesom det foregående kapiteltal!).* [14] AB oʀostu. [15] A vid. [[16] A *mgl.* B til kongs sonar. [17] A *tilf.* sunndur.

sv*er*ð ha*n*s[1] oc nu gengr k*onungs* so*n* sva diarflega[2] at han*n* tecr hilldib*rand* hondu*m*[3] oc bindr han oc gengr [siðan aptr[4] t*il* sin*na* man*n*a [oc gleðiaz nu[5] b*er*tanga m*enn*.[6]

[Jsungr k*onungr* oc Gunnar[7].

316[3] (217). Nv gengr fra*m* Gun*n*ar k*onu*ngr af
niflungal*an*di. oc [þar at moti honu*m* gengr[8] Jsvngr
k*onungr*. Nu ganga þ*eir*[9] .ij. k*onu*ngar[10] avigvollin
oc hæfia [m*eð* ser snarpa socn[11] oc er sv en harðasta | A 178
orrosta[12] oc long bæði[12] | havgua þ*eir* bæði st*er*cliga Mb[3] 136
oc sva[13] harðlega. oc er J*sungr* k*onung*r æn[13] þo
mycklv st*er*cari oc þo fær G*unnarr* k*onung*r ækci
a hæl. oc veit*ir* [af sin*n*i hendi[14] morg stor hœg.
oc sva þigr han oc. Oc [er nu hæv*ir* sva farit vm
rið[15] v*er*ðr j*sungr* k*onung*r mioc[16] reiðr er .i. m*aðr*
skal sua lengi v*ið*[17] honu*m* standa. oc æ*igi* vill han
þat þola. [oc vill nu[18] hælldr hætta ser | diarflega[19]. B 102
at an*n*ar hvar skal fa skiott osigr. oc hœgr nu af
ollu afli [oc þyrm*ir* œngu vetta[20]. oc þat hœg[21] [næmr
staðar i hialmi[22] G*unnars* k*onungs* oc brestr[23] i tva
luti sverðet. [oc verðr sva mikit hœgit at furða v*ar*
at.[24] en sa hialmr var harðr sva at æcki beit a. Oc
nu þrifr j*sungr* k*onung*r [spiozskapt sitt.[25] þat er aðr
v*ar* bundin við[26] hœgni.[27] oc hnyck*ir* [or jorðini[28] all
st*er*cliga. oc lystr nu a hialm G*unnars* k*onung*s sua

[[1] B so ad i ij hlute fer sverdet. [2] A *tilf.* ath. [3] AB *mgl.* [[4] A vid suo buid. B so burt. [5] A *tilf.* miog. [[6] B *mgl.* [[7] A Fra Gunnare kóngi. B Cap. CXXVII. [[8] AB ath moti honum. [9] AB þesser. [10] AB *tilf.* saman. [[11] AB sina orostu. Mb[3] *har* son *for* socn. [12] AB *mgl.* [13] AB *mgl.* [[14] B *mgl.* [[15] A nu. [16] AB *mgl.* [17] AB fyrer. [[18] B *mgl.* [19] A suo diarfligha. B diarflegar so. [[20] B *mgl.* [21] *rettet for* Mb[3] hœgr. [[22] A kiemur i hialm. [23] AB brotnar. [[24] A *mgl.* [[25] A spiotskepti. [26] A med. [27] A *tilf.* broder Gunnars kongs. B *tilf.* broder hans. [[28] B upp.

at [hialmren*n* svignar f*irir*[1] en G*unnarr* k*onung*r fellr. oc fellr[2] bloð bęði at[3] nosu*m* oc mun*n*inu*m*. [Nu tecr j*sungr* k*onung*r han*n* oc bindr[4] han*n*[5] oc gengr abrot siðan oc m*œ*lir[6] nu sva mægu nu vel fara þ*ei*ra m*enn* þ*ei*r er æpt*ir* ero. oc hava þ*ei*r þa h*en*gat sott skapnaðar orenði.

[Viðga oc hin*n* .xi. sun k*onun*gs[7].

317[3] (218). Nv gengr fra*m*m en st*er*ci viðga. oc[8] en .xi. k*onungs* s*on* [v*ið* han*n*[9]. oc þessi er [æn mycklu[10] mestr [f*irir* ser[11] bæði at afli[12] oc[13] at giœrvi. [af
U 203 ollu*m* þeim sem fyr*ir* vorv[14]. oc er þeiʀa orrosta | [tecz þa er hon sua horð at[15] sva stor hœɢ gefr hvaʀ œðru*m* at [halfv œycr a þat er fyʀ v*ar*. oc nu sa ængi m*aðr*[16] ravstlegra[17] vig [.ij. man*n*a. en þetta[18] oc nu gengr hvaʀ oðru*m* sua nær at sem trauðast [ma f*irir* þvi hvaʀ hœɢva t*il* an*n*ars[19]. oc nu min*n*izt V*iðga*[20] [hvat mimungr hæv*ir* fyʀ gort[21] [þa e*r* han*n* bar þat sv*er*ð aholm[22]. [oc sua hve mikit traust han*n* ma þar æiga[23] oc sva hve litit han þarf at þyr*ma* honu*m* þott han*n* vili stort hœɢua. oc nv hœɢr han*n* af [ollu trausti. oc trunaði[24]

[[1] A hann suignar ath hausinumm. [2] A rann. B rennur. [3] A ut af. B ur. [[4] AB og siþann binndur Jsunngur kongur. [5] B Gunnar kong. [6] *rettet for* Mb[3] malir. A sagdi. [[7] A Fra Wirga. B Cap. CXXVIII. [8] B *tilf.* honum a mote. [[9] A hinn ellsti. B og ellste. [[10] A *mgl.* B mykilz til. [[11] B *mgl.* [12] B hreiste. [13] A *tilf.* allre. [[14] AB *mgl.* [[15] A tekst þa er hun miklu kappsamligust og. B myklu hardare og sterckare og. [[16] A einghi saa. B myklu eikur vid þad er firr var, og einginn madur sa. [17] B sterklegar. [[18] A af tveimur monnum en þetta. B af hvørutveggiumm edur af tveimur monnum. [[19] A megu þeir hoggua fyrer. B ma sia fyrer hvør sigre. [20] AB Virga. [[21] A hvert traust hann aa þar er Mimung er. [[22] AB *mgl.* [[23] A *mgl.* [[24] AB miklu trauste.

[við sv*er*ðit.[1] oc þat hœG keмr a hial*m* k*onung*s s*onar* oc [af gengr þar[2] er toc.[3] en þat er [sva mikit sem[4] kofri*n*[5] f*irir* ofan havsen[6] oc nockot [næmr hans haus[7] oc v*ar* þat æ*igi* mikit sar. oc æn*n* an*n*at sin*n*i reið*ir* han[8] sv*er*ðit [oc hart.[9] | oc A 179 hœGr ahans fotleG sva hart[10] at isvndr tok[11] [trœyiv hosvna oc sua brynhosvna. oc sua fotin*n*[12] [at litlu loð*ir*[13] v*ið*. oc nu fellr han[14] oc nu mæl*ir* viðga. þu jsungr k*onung*r [nu skalltu[15] hava þan*n* kost at [lavsa skalltu lata[16] mina felaga alla [eða her skalltu[17] lata þin*n* son. þa suarar j*sungr* k*onungr* æ*igi* ma[18] ek [lausa lata[19] þa a mæðan ek se [æ*igi* at visu at m*að*ren[20] [man drepin*n* v*er*a[21] oc æ*igi* hæv*ir* han æn lotit bana sar. þa kallaði k*onung*s s*on* afœður sin[22] þv v*er*ðr [at visu[23] at g*er*a sem[24] han*n* [beið*ir* þægar[25] [i stað.[26] | æða ælligar v*er*ð ec lata mitt lif.[27] han Mb³ 137 hæv*ir* sealfan diofulin i hændi *oc* ma ec æigi þar f*irir* standa[28] oc ængi an*n*aRa. þo er œrit dyrt lœystr .i. maðr [at f*irir* komi .i. m*aðr*. oc vil ec þat gefa f*irir* han*n*[29]. Nu mællti viðga ef [æigi villtv lata lausa alla[30] mina felaga. þa s*ka*l ec [af hoGva[31] hœfuð þins sonaR oc þar æpt*ir* sealfan þic [bana hoGvi hoGva[32]. oc mimungr s*ka*l æ*igi* koma fyR i sina um

[1 B *mgl.* 2 A þat. [3 B aftekur þad er nam. [4 A *mgl.* 5 A koparinn. B koppurinn var. 6 AB høfudit. [7 B nær hanz halz. 8 B *tilf.* upp. [9 AB hartt og titt. 10 AB *mgl.* 11 *sål.* A. Mb³ geck. B tekur. [12 A hans fótlegg og treyiu og jarnhosuna. B hans treyu og so jarnhosuna og fotinn med. [13 AB suo ath litid loddi. 14 AB kongsson. [15 A skallt. [16 A laata leysa. B þu later leisa. [17 A ella skalltu. B edur þu skallt. 18 AB mun. [19 A leysa laata. B leysa. [20 B at madurinn ei. [21 A sie daudur. 22 B *tilf.* og seiger. [23 B *mgl.* 24 AB þat er. [25 B beidest. [26 A *mgl.* 27 AB *tilf.* þvi at. 28 B standast. [29 A ath annar komi fyrer. B er annar kiemur fyrer. [30 AB þu Jsungur kongur vill (B lætur) ei leysa. [31 B afhøfda. [32 AB *mgl.*

giorð aðr en lausir eru all*ir*[1] min*ir* felagar. oc lœypr nu v*iðga*[2] t*il* þar sem hans felagar[3] eru bundn*ir*. oc hœgr isundr huært spiozskapt at oðru. þar t*il* er nu hev*ir* han*n* lœysta[4] alla sina mæn. oc nu lœypr han*n*[5] at þeim man*ni*[6] [er v*ið* han*n* hafðe barz[7]. oc vill[8] drepa þan[9]. Nu lœypr til[10] S*igurðr* svein oc J*sungr* k*onung*r oc [vill sua[11] þ*iðrecr* k*onung*r [at se. oc laupa amilli þ*ei*ra[11] oc sætta þa nu. oc er su sætt nu gor at nu [ero huar*ir* tuæggiu lausir *oc* obundn*ir*. oc at þetta vig s*ka*l u*er*a hvart iafnt v*ið* an*n*at[12]. oc skilia nu oc h*e*v*ir* viðga[13] nu[6] sua lœyst alla sina menn[14].

U 204 | [Þiðrecr k*onun*gr oc Sig*ur*dr svein.[15]

318[3] (219). Nv [tekr þ*iðrecr* k*onung*r[16] um [mæðal kafla sins sv*er*z[17]. æcki saks oc dregr þat or sliðru*m* oc gengr fra*m*m auollin.[18] [fra sinu*m* monu*m*.[19] oc er nu buin at beriaz. en S*igurðr*[20] gengr[21] at moti [með sitt sv*er*ð. oc gramr heit*ir* oc dregr or sliðru*m*[22]. oc [nu ganga þ*eir*[23] hvarr oðru*m* [diarflega igegn oc oræðilega[24] oc þægar er þ*ei*r fin*n*az [hœgr hvarr[25] oðru*m* [igegn harðlega huert at oðru[26] oc eru flæst œrit stor. oc nu spar*ir* huargi sin*n* skiolld ne

---

[1] A *mgl.* [2] AB Virga. [3] A lagsmenn. B menn. [4] AB leyst. [5] A sa. [6] AB *mgl.* [[7] B sem hann hefur barist vid. [8] A *tilf.* nv ad wisu. B *tilf.* nu. [9] AB hann. [10] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* [[11] AB *mgl.* [[12] A skulu aller lauser. B eru aller hvørutveggi obundner, og nu skal hvørt þetta vijg jafnt. [13] AB Virga. [14] AB lagsmenn. [[15] A Fra þidrek kongi. B Cap. CXXIX. [[16] AB er þad sagt ath þidrekur kongur af
B 103 Bern tekur. [[17] B medalkablann a sijnu | sverde. [18] AB aa wigvøllinn. [[19] B *mgl.* [20] AB *tilf.* sweinn. [21] A *mgl.* [[22] AB og dregur vr slídrumm sitt sverd Gram. [[23] A nv geingur. B geingur hier. [[24] B i mote alldiarflega. [25] A *tilf.* ath. [[26] A diarfligha.

bryniv. oc[1] lata f*irir* | v*er*a storu*m* hœGum.[2] oc A 180 huaRtuæGi dregr sitt sv*er*ð yv*ir* an*n*ars vap*n*[3] [diarflega oc[4] o þyrmilega. oc af þ*ei*ra vapnu*m* stendr sua mikill gnyr [oc ogn[5]. at hvarir tuæGiu [ottaz mioc þ*ei*r er hia eru stadd*ir*. ok þo mæst hvarir[6] um [sin man*n*[7]. oc er [þetta vig ogurlekt. oc[8] all frœcnlekt oc hvargi fær sar af oðru*m* sua þola vel þ*ei*ra hlifð*ir*.[9] oc nu b*er*iaz þ*ei*r þan*n* dag allan t*il* kuællz[10]. oc [æn veit ængi[11] huaR þeiRa meira[12] sigr man fa.[13] Nu tekr j*sungr* k*onung*r ser[14] skiolld. oc annan v*i*ðga[15]. oc ganga [nu milli[16] þ*ei*Ra oc biðia þa[17] hætta oc er[18] full barz at sin*n*i. oc [latit standa kyrt þessa nott. en[19] at morni mægu þit luka ykcru viðskippti. oc nu skiliaz þ*ei*r [at sua bunu[20] oc riðr j*sungr* k*onung*r t*il* [borgarenar með sina[21] m*enn*. En þ*iðrecr* k*onung*r gengr[22] t*il* l*an*dtiallda[23] oc hans m*enn* [oc eru þ*ei*r nu allkat*ir*. oc þick*ir* uel at hava farit. oc nu soua þ*ei*r þa not*t* huarir tuæGiv[24] (220) en at morni [er æ*igi* hafðe lenge v*er*et leost.[25] riðr J*sungr* k*onung*r | af sin*n*i borg t*il* moz v*ið* þ*iðrec* Mb[3] 138 k*onung* [af b*er*n. en[26] er þ*ei*r hittaz buazt þ*ei*r t*il* holmgœngu. [oc bardaga.[27] þiðrecr k*onu*ngr oc Sig-

---

[1] A ath. [[2] *efter* finnaz *har* B sokte huør ad ødrumm, og hvørugur sparade sinn skiølld og briniu. [3] B høfud. [[4] A alldiarfligha oc. B *mgl.* [[5] AB ath þeir mattu (B meigu vel) heyra er fiærre voru (B eru). ok af þeirra oRosto stendur suo mikil ógn. [[6] A ottast. B ottade miøg þeir ed hiá standa, og þo hvørjer. [[7] A sina menn. [[8] B þeirra vijg. [9] A høfut. B hlijfar. [10] AB myrkurs. [[11] A nv veit eingi madur. B ej vejt nejrn madur. [12] AB *mgl.* [13] B *tilf.* Cap. CXXX. [14] A *mgl.* B eirn. [15] B Virga. [[16] A i millum. B a millumm. [17] A *mgl.* [18] AB *tilf.* nv. [[19] A *mgl.* [[20] B *mgl.* [[21] AB borgar sinnar og hans. [22] A *mgl.* [23] AB tiallda. [[24] A og eru allkaater og þikker nv vel hafa farit sofa af þa nott. B og sofa þeir af þessa nótt. [[25] B þegar er lióst var. [[26] AB ok. [[27] AB *mgl.*

urðr svein [oc skulu nu fœra[1] sitt æin vigi t*il* nockorra[2] lykta. oc [er þeir eru bun*ir* t*il* bardaga[3] be*r*iaz þ*ei*r nu allra rœystilegast[4]. [oc sua sem þ*ei*r hæfði sic *með* ængis konar ravn aðr v*er*et[5] *oc* lata nu sem huaʀtuæɢi se spanyr. oc [hœɢuaz þ*ei*r t*il* m*eð* allmikklu kappi. þar t*il* er[6] huaʀtuæɢi er [sua moðr at[7] þ*ei*r[8] hvilaz um stund[9] oc æn g*er*a þeir aðra [rið. oc be*r*iaz bæði hart oc lengi[10]. [oc hue*r*ia at an*n*aʀi þan*n* dag allan t*il* myrkrs[11] oc hvilaz nu [þat æit er[12] ælla mætti[13] þ*eir* æ*igi* standa upp at U 205 be*r*iazt oc sua vel þola þ*ei*ra lifð*ir*[14] | at æn er hvargi saʀ drava.[15] Oc æ*igi* vita þ*ei*r æn[16] giœr en aðr [hvaʀ þeirra[17] mun sigr fa. oc [v*er*ða nu at skiliazt at sin*n*i at raði J*sungs* k*onung*s oc V*iðga* oc an*n*aʀa sin*n*a lags man*n*a. Nu riðr j*sungr* k*onung*r en t*il* borgarenar.[18] En þ*iðrecr* k*onung*r[19] t*il* l*an*d- A 181 tiallda[20] sin*n*a. oc duæliaz þar [ena þriðiv[21] nott. | (221). [22]oc þat[23] sama kvællð ganga þ*ei*r a malstefnu[24] þiðrekr k*onung*r oc viðga[25] .ij. saman. oc nu mæl*ir* v*iðga*[25] [h*er*ra kuað han hve[26] truir þv at þer gangi[27]

---

[1] A fremmia. [2] A *mgl.* [[3] B *mgl.* oc skulu . . . bardaga. A *mgl.* er þeir . . . bardaga. [4] A hraustlegast. B snarplegast. [[5] A og suo sem þeir hefdi sig alldrei mætt i einskonar raun. B *mgl.* [[6] AB berriast þeir (A *tilf.* nv) þar til (B *tilf.* med myklu kape), er ath. [[7] B módur og. [8] A nv verda þeir ath. B nu vilja þeir. [9] B hrijd. [[10] A hríd ath berriast bæði harda og langa. B sokn, bæde harda og langa. [[11] B og beriast þann dag allann. [[12] B *mgl.* [13] AB mattu. [14] A hlífar. B hialmar. [15] A drapa. B þeirra. [16] A nv. [[17] *rettet for* Mb[3] hvaʀa. [[18] A ad lyktum fekk Þidrek kongur ij saar. ok nv eru þeir skilder ath sinne og fer Jsungur kongur til borgar. B skiliast þeir ad sinne ad rade Jsungz kongs og Virga, og annara þeirra lagzmanna. rijdur Jsungur kongur til sinnar borgar. [19] B *tilf.* fer. [20] A manna. B tiallda. [[21] B þá. [22] A *tilf.* 120. Capitule. B *tilf.* Cap. CXXXI. [23] AB þetta. [24] B talstefnu. [25] AB Virga. [[26] A hverso. B herra hvorsu. [27] A enndizt. B mune endast.

v*ið* þen*n*a man S*igurð* svein þa er [þit hafit t*il* þrautar lagt at b*er*iaz.[1] han*n* liz mer at v*er*a myni allst*er*cr[2] m*aðr* oc forku*n*nar raustr oc sua eru þit bað*ir*. En þo ma ec æ*igi*[3] skilia huaʀ betr s*ka*l[4] haua [f*irir* þvi at m*er* liz sem huaʀtuæɢɪ yckaʀ man haua allt lagt fra*m*m við annan þat er fong hæv*ir* a haft. oc æn*n* huargi saʀ[5]. Nu suarar þ*iðrecr* k*onung*r æ*igi* ma ek þat vita giorla [at sua bunu[6] huaʀ bettra lut man fa. oc munda ek m*er* vel trœysta[7] [ef æigi væri þat at mitt sv*er*ð bitr æ*igi* hans hœrund sua e*r* þat hart at þat er harðara en ænskis konar vapn[8]. Nu villda[9] ec biðia þic goðr felagi[10]. [ef þu munt lea[11] m*er* þitt sv*er*ð mimung. oc veit ec[12] at han*n* [s*ka*l bita[13] huat sem f*irir* honu*m* v*er*ðr. oc þat æitt vapn ræðiz[14] han. f*irir* þvi iðag[15] aðr [han*n* villdi[16] v*ið* mic b*er*iaz | þa varð ec at vin*n*a honu*m* þan*n* æið at æigi hafða[17] ek mi*m*mu*n*g. Nu [mæl*ir* v*iðga*[18] æ*igi* mattu þess biðia at ec lea þer mi*m*ung[19] sv*er*ð mitt f*irir* þvi at .i. sin*n* hæv*ir* þat[20] komit i an*n*ars man*n*z [vmgiorð en mina[21] siðan er [han v*ar* gœrr. er han[22] toc heim*ir* vaʀ felagi. Nu reiddiz k*onung*r mioc[23]. oc mællti hœyr þar mikkla sko*m*m mællta[24] [k*onung*i B 104

[[1] A þid hafit lokid at berriast. B þu hefur barist til þrauta. [2] A sterkur. [3] B *mgl.* [4] B mun. [[5] A ok ottunst ek þo vmm þviat hann er ekki saar drafa enn ek hygg hwartueggia(!) framm hafa lagid slikt er maa. [[6] A *mgl.* [7] B trua. [[8] A ef mitt sverd biti suo vel holld Sigurdar sem hans sverd minn likama. B ad eg munde sigur fa, ef mitt sverd bite hannz holld og hørund, þvi þad er so hart ad einskiz konar vopn bijtur a. [9] A vil. [10] A win. [[11] A ath þu liaer. B ad þu villder lana. [12] A *tilf.* þad giørla. [[13] A bítur. B mune bijta. [14] A ottast. [15] *sål.* Mb[3]. [[16] B enn hann bardest, villde hann ei. [17] AB hefda. [[18] AB svarar Virga. [19] AB *mgl.* [20] A hann. [[21] AB valld. [[22] B þad var giørt, er þad. [23] A *mgl.* B næsta miøg. [24] A *mgl.*

sinu*m*[1]. at ætla mik æ*igi* v*er*a[2] betra[3] dreng en
min*n* [hæsta suein.[4] oc f*irir* þetta sama orð mægu
v*ið* æ*igi* v*er*a iam goð*ir* felagar[5] sem aðr.[6] nv svar-
ar V*iðga*[7]. [h*er*ra kvað han[8]. ef ec [mæli illa[9] t*il*
þin þa [er þat æ*igi* maklikt oc [10] fir*ir* gef m*er*.
En[11] ec vil þvi[12] launa þer. [at ec vil at visv lea
Mb³ 139 þer sv*er*ðit[13] oc komi þ*er* | uel [i þorf.[14] oc siðan
sælr[15] han honum sverðit sua at ængi vissi[16] næma
U 206 þeir .ij. oc nu ganga þeir til suefns.[17] | (222). [oc er
þessi nott er liðin þa[18] kemr J*sungr* k*onung*r [þar
oc hans enir somu men t*il* barðaga. oc nu er oc
albuin Þ*iðrecr* k*onung*r[19] með sina men. oc nu er
A 182 Þ*iðrecr* k*onung*r | kom[20] a holm [oc stendr þar
með brugðit suerð[21] oc sætr nv sin*n* skiolld firi
sic. oc nu[22] er æigi[23] komin*n* S*igurðr* suein. Nu
kallar Þ*iðrecr* at S*igurðr* [komi þar at b*er*iaz[24] við
han*n*. Nu suarar S*igurðr*.[25] ec [kem til[26] at beri*az*[27]
[við yðr sua[28] sem iger.[29] ef þu [vin*n*r þess æið[30]
[sem þa van*n*t.[31] at æ*igi* hæu*ir*[32] þu [borit i þen*n*a
holm[33] mimung[34] sv*er*ð viðga[35] [v*ið* han vil ec nu
æ*igi* hælldr beriaz en iger [*Þiðrecr segir*.[36] hællðr
skal ec æn vin*n*a þena æið en við berimz æigi sem

[[1] AB wid kongsmann. [2] AB *mgl.* [3] B *tilf.* mann edur. [[4] A svein Heimir. [5] AB winer. [6] B *tilf.* var firr. [7] B Virga. [[8] A *mgl.* B herra. [[9] B hefur jlla mællt. [[10] B *mgl.* [11] A þviat. [12] B þad. [[13] B og lána þier mitt sverd. [[14] AB ath halldi. [15] A fær. B feck. [16] A veit. B madur verdur var vid. [17] A *tilf.* og sofa af þa nótt. 121. Capitule. B *tilf.* Cap. CXXXII. [[18] A Ath morni. [[19] B *mgl.* [20] A kemur. B er kominn. [21] Mb³ *tilf.* mællti. [[22] A *mgl.* oc stendr . . . nu. [23] B *mgl.* [[24] A berriest. B skile koma og beriast. [25] A *tilf.* sweinn. [[26] A geinng til. B geing. [27] Mb³ *har* beriz. [[28] A vid þik enn. B enn. [29] A fyʀ. [[30] A sver þath. B vinnur þess hattar eijd. [[31] A *mgl.* B vanstu. [32] AB hafuer. [[33] A *mgl.* [34] B *mgl.* [35] B Virga. [[36] Mb³ *mgl.* Þiðrecr segir.

iger van ek oc far hingat S*igurðr*.[1] gengr S*igurðr* þa fra*m*m[2] En Þ*iðrecr* k*onung*r bra abak ser aptr[3] sverðinu[4] [oc stingr nu i iorðina niðr oddinu*m*. En hialltinu styðr han*n* við bac ser. oc nu tekr han*n*[5] oc vin*n*r þen*na* æið. oc biðr sua GUð hialpa ser at æ*igi* veit han*n* mimu*n*gs odd f*irir* ofan iorð. oc æ*igi* veit han[6] hans mæðalkafla i nockors man*n*z hendi. oc nu þick*ir* S*igurði* vel. oc bregðr han[7] sv*er*ði sinu gram. En þ*iðrecr* k*onung*r tecr[8] mimung. oc ganga nu saman oc b*er*iaz. En er þ*eir* hava æigi lengi bariz [þessu sin*ni*[9] þa hœgr Þ*iðrecr* huert [høgg epter[10] an*n*at. oc sniðr[11] þ*iðrecr* k*onung*r æ[12] nockot[13] af skilldi S*igurðar* eða hialmi eða bryniu. oc fengit hæv*ir* [S*igurðr* nu .v.[14] sar alitilli stundu.[15] Oc nu kemr S*igurði*[16] i hug huessu[17] Þ*iðrecr*[18] vann æiðin*n*. oc [þat at visu hæuir han nu[19] mimung. oc nu mælir Sigurðr[20] [h*er*ra Þ*iðrecr* upp vil ec nu geva min vapn oc g*er*az þin*n* maðr firer þvi at er ængi sko*m*m at þiona [þvilikum hofðingia sem þu ertt.[21] oc þat ueit ec at þu ert

---

[[1] *efter* sverð viðga *har* A þviat þa muntu mik ei winna enn vid hann vil ek ei berriast far hegad þviat helldur vil ek vinna eid enn ei berriunst vid. B *har* þviad vid þad vil eg ei beriast, og enn seiger Þidrekur kongur far hingad þu Sigurdur sveirn, helldur enn ei beriunst vid, þa verd eg helldur ad vinna eijd sem j giær. [2] A *tilf.* diarflega. B *tilf.* alldiarflega. [3] AB *mgl.* [4] AB *tilf.* Mimung. [[5] A enn helldur aa sinv sverdi. B *mgl.* [6] A ek. B *mgl.* [7] AB nu. [8] B *mgl.* [[9] Mb[3] þessu sin*n*. AB i þad sinn (B sinne). [[10] Mb[3] *mgl.* [11] A hoggur. [12] AB hvert sinn. [13] AB nokkurn hlut. [[14] A hann .iij. [15] A *tilf.* enn þo berst Sigurdur allra hraustligast og særer kong tueim saarum. B *tilf.* og þa ber Sigurdur sig allra best og hraustlegast i þetta sinn sem jafnann. [16] AB honum. [17] AB hvorninn. [18] A kongur. [[19] A kenner nv ath hann hefer. [20] AB *tilf.* sweinn. [[21] B *har* ydur *for* þvilikum . . . ertt.

sua goðr drengr oc [mi*kill ti*gnar[1] maðr at [ek ma vel ganga[2] a yðart valld helldr en tyna livi minu. Nu gefr Sigurðr upp sin uapn. en *þiðrecr* k*onung*r[3] tecr[4] vel v*ið* honum. Oc þickiz hava fengit ser [til mannz enn harðasta. oc[5] hin frœknasta[6] oc hin*n* sterkasta kappa[7]. oc skiliaz nu at suabunu. oc er nu Þiðrekr k*onu*ngr oc[8] hans men*n* enir katustu
U 207 [oc enir gloðostu. | oc þickir uel haua arnaz i þessi ferð. En Isungr k*onu*ngr oc hans menn eru en*ir* ogloðostu firir þvi at osigr skal haua fengit þeiʀa hin mesti maðr. oc hinn agetasti kappi. oc þeir þickiaz aðr mest trost undir hava att.[9] (223). En þa er þeir skolu skiliaz. Þiðrekr k*onu*ngr oc Is-
B 105 ungr k*onu*ngr gera þeir sin amilli ena | mestu vinattu oc [gefaz storgiafir.[10] Oc nu gefr Sigurðr suein*n* storgiafir[11] frændum sinum hornboga jarlle. oc av*m*lungi [syni hans[12]. oc sua kemr Sigurðr suein sinu male at [isungr k*onu*ngr gefr Aumlungi dottur sina þa[13] er fallborg heitir[14] hon er allra[15]
Mb³ 140 kuen*na* friðuzt[16] | oc kurteisust [firir allra luta sakir[17].

[[1] Mb³ *har* mignar. [[2] B eingi ma fyrer ydur standast, og þvi ma eg gefa mig. [[3] *efter* mælir Sigurðr sweinn *(s. 34,₁₇) har* A prettumm hafi þier vnnit heʀra og nv vil ek aa hønd gangast ok gerast yduaʀ madur fyrer þui ath þath er ei skømm meþann ek er ekki iferkomminn. Enn Þidrek kongur vard gladur vid ok. [4] AB *tilf.* afar. [[5] AB *mgl.* [6] A agiætasta. [7] A *tilf.* er j werolldunni er. [8] AB *tilf.* aller. [[9] A fyrer þui ath þeirra hinn mesti madur er nv i þeirra lidi er Bertraanga menn þottust allt traust vnder eigha. B er þeirra høfdinge skal hafa feingid sigur. [[10] A giefur hvaʀ ødrumm
A 183 gódar giafer | 122. Capitule. B giefa hvører ødrum storar giafer. Cap. CXXXIII. [11] A godar giafer. B dyrlegar giafir. [[12] A *mgl.* [[13] AB Ømlungur skal faa dottur Jsungs kongs þeirrar. [14] A hiet. [15] AB *mgl.* [16] A vænst. [[17] B *mgl.*

oc at þessu bruðlaupi[1] skal fa aðr þiðrekr k*onu*ngr [af bern fari heim.[2] Oc nu er til þessaʀar veizlu æfnat[3] með [ollum enum bæztum fongum þeim er til mægu fazt i þvi landi. oc stendr þetta bruðkaup .v. daga með mikilli pryðe oc al*lz*konar sœmð þeirri sem þa matti hon bætri vera en aðr. ok goða veizlu ma bœta bęðe i leikum oc allzkonar skemtan. (224). Nu[4] riðr abrot þiðrekr konungr oc hans menn [oc með honum[5] Sigurðr suein oc taka[6] han*n*[7] til felagskapar [með ser.[8] oc er þeir skiliaz þiðrekr konungr oc Jsungr konungr þa mæla[9] þeir til ennar mestu vinattu[10] [sin a millum[11] [huarer við aðra.[12] oc aumlungi fylgir abrot[13] kona hans fallborg [með allmikklu fe bæðe i gulli oc silfri oc oðrum gersimum. oc[14] nu feʀ þiðrekr konungr aptr alla sina leið [ena somu sem aðr for hann fra*m*m.[15] þar til er hann kom heim i bern [með sina lags menn[16]. oc er honum þar fagnað með allri virðing oc sœmð er til ma faz. oc nu lofar hann huerr maðr af sinni rœysti oc kapsæmi[17] sua viða sem hans nafn spyrsk. en þat er nalega um allan heiminn oc nu kann ængi maðr at sægia honum[13] til þess mannz at [nein van se at við hann vili[18] iafnaz firer atgorui sakar eða afls eða uapna. Oc nu veit hann firir þvi at

---

[1] B brudkaupe. [[2] A fer brott og hans menn. B og hans menn rijda heim. Cap. CXXXIV. [3] B stofnad. [[4] AB allskonar prydi bædi j leikumm og allskyns skemtan. ok er weitslunne er lokit (B veitsluna þrytur). [[5] A wid honum oc. [6] AB *tilf.* þeir. [7] B vel vid honum. [[8] B *mgl.* [9] A mælltu. [10] A vingonar. [[11] AB med sier. [[12] B *mgl.* [13] A *mgl.* [[14] A wid morgumm gersimumm. 123. Capitule. [[15] A hina sømu sem hann for þangat. B *mgl.* [[16] B *mgl.* [17] AB kappi. [[18] A won see ath vid hann meige. B vid hann meige.

[nu ma*n* h*ann*[1] mæga kyʀ sitia isinu riki [allan sinn alldr[2] [mæðan hann vill þat.

U 208 | kua*n*fa*n*g þ*ei*ra Sigurðar oc Gu*n*nars.[3]

319[4] (225). Nv er þidrecr k*onu*ngr oc allir hans m*enn* hava rœynt sic at þ*vi* at ængi m*aðr* iu*er*olldu er sa er nu þori skiolld at b*er*a þeim igegn a holm þa vilia þ*ei*r nu setia [sin riki. oc *borgir storar*[4] hofðingiu*m* t*il* forraða oc stiornar. [feʀ hornbogi jarll heim[5] | t*il* vinl*an*dz[6] oc [með honu*m*[7]
A 184 Au*m*lungr son hans [m*eð* sina[8] konu fallb*org*.[9] oc raða þ*ei*r [sinu riki langa stund[10] m*eð* ueg oc sœmð. [Nu fæʀ Sin*ntram*[11] austr i fenidi oc g*er*iz þar h*er*tugi. [oc er en frægsti m*aðr* se*m* hans ættm*enn* haua v*er*it[12]. Nu feʀ[13] h*er*brandr heim t*il* sins rikiss. oc er han*n* en*n* rikasti h*er*tugi. (226). [14]Nu riðr þiðrecr k*onungr*[15] [oc með honu*m* allir þ*ei*r er æpt*ir* v*oru* hans kappar[16] heim m*eð* G*unnari* k*onung*i t*il* niflunga landz. oc er nu þat rað gort er siða*n* [er orðit[17] hardla frægt. at S*igurðr* suein*n* skal [ganga at[18] æiga Gr*i*milldi[19] systur G*unnars* k*onu*ngs [oc hœgna.[20] oc taca m*eð* hen*ni* halft riki G*unnars* k*onu*ngs[21]. oc nu er þar fengit at

---

[[1] AB hann mune. [[2] B alla æfe. [[3] A 124. Capitule. B Cap. CXXXV. [[4] *sål. rettet.* Mb[3] sin riki oc stor. A sin riki og borgar. B sijnar borger stórar. [[5] A Nu fær Hornbogi jarll Heimer. [6] AB Windlandz. [[7] A wid honum. B *mgl.* [[8] A wid sinni. [9] B *mgl.* [[10] B sijdan leinge. [[11] B Sintram fer og heim. [[12] B *mgl.* [13] AB *tilf.* og. [14] A *tilf.* 125. Capitule. B *tilf.* Cap. CXXXVI. [15] AB *tilf.* af Bern. [[16] A og wid honum aller hans kappar þeir er epter eru. B *mgl.* [[17] AB hefer verid. [[18] A *mgl.* B nu ganga til ad. [19] A Guþrunu. [[20] AB *mgl.* [21] A *tilf.* og kongdom.

veizlu allmikilli[1]. oc t*il* boðit ollum enu*m* bæztu*m* monu*m*. [oc enu*m* tignostum[2] er i þessu landi v*oru*. oc þessi ueizla stenðr .v.[3] daga. [oc er forkun*n*ar veglig[4] [f*irir* allra luta sak*ir*.[5] [6]oc nu er[7] þeir sitia | allir saman. þ*iðrecr* k*onungr* oc G*unnarr* Mb³ 1 k*onungr* oc. S*igurðr* svein. mællti[8] S*igurðr* svein [t*il* Gunars mags sins.[9] ec veit þa .i. konu [er v*m* fra*m* er[10] allar konur i v*er*olldu | at fægrð oc kurt- B 10 eisi allri. Oc [þo er ho*n* v*m* fra*m* allar aðrar konur at vitrleic oc kurteisi oc allri speci. oc skœru*n*gs-skap oc storraða[11]. en su heit*ir* brynilldr. ho*n* ræðr f*irir* þ*ei*ʀi borg er heit*ir* segarðr.[12] þessa konu skylld*ir* þv fa [t*il* æigin konu[13] oc [ma ec þvi þar[14] t*il* stoða f*irir* þ*vi* at ek veit þangat allar leið*ir*. Nv svarar G*unnarr* k*onungr* oc lez v*er*a þessa raz en fusasti. (227). [15]Nu riða þ*eir* af veizlu þiðrecr k*onungr* oc G*unnarr* k*onungr* oc hœgni oc S*ig-urðr* suein. | oc [allra þ*ei*ʀa[16] felagar. oc [fara sua A 18 langa*n* veg at æ*igi* letta þ*eir*[17] fyʀ en þ*eir* ko*m*a t*il* borgar bryni*lldar*. [oc er þ*eir* ko*m*a þar. þa tecr ho*n*[18] vel v*ið* Þ*iðreci* k*onungi* oc Gu*n*ari k*onungi*. en helldr illa v*ið* S*igurði* suein [þ*vi* at nu veit ho*n*[19] at h*ann* [a s*er* konu.[20] [jt fyʀa sin*n* er þav hœfðu hitz þa hafði han þ*vi* heitið hen*n*i m*eð* æið-

---

[1] B brudkauplegre. [[2] B *mgl.* [3] A vij. [[4] A og fer forkunligha wal fram. B med enumm mesta prijs. [[5] B *mgl.* [6] A *tilf. overskrift* Frá Gunnari kongi og Sigurdi sveini. B *tilf.* Cap. CXXXVII. [7] A *tilf.* þat eitt sinn ath. [8] A ok nv seiger. [[9] B *mgl.* [[10] A vmm framm. [[11] A mest af witurleik og speki allzkonar skorungskapar og storraada. B allra mest fyrer saker viturleikz og speke. [12] A Sægard. B Regard. [[13] B Gunnar kong. [[14] AB þar maa egh þier. [15] A *tilf.* 126. Capitule. [[16] AB aller þeir. [[17] A lietta ei. [[18] AB hon tekur. [[19] A er hon weit. B þvi hun veit. [[20] AB er kvangadur (B *tilf.* madur).

U 209 u*m* at h*ann* skylldi œngrar ko*no* fa næma | hen*n*ar[1] [oc ho*n* et sama at gipptaz ongu*m* man*n*i oðru*m*[2]. oc nu gengr S*igurðr* svein t*il* tals v*ið* brynil*ldi* oc sæg*ir* hen*n*i allt þ*ei*ra[3] œrendi. oc biðr [nu at ho*n* s*ka*l ganga m*eð* G*unnari* k*onungi*. En hon suarar a þessa lund. Ec hævi þat spurt at son*n*u hv*er*su illa þv hæv*ir* halldit þin orð v*ið* mic þau er v*ið* hofðu*m* v*ið* [mællzc. at þott u*m* alla væri[4] at velia i v*er*olldun*n*i þa kaus[5] ec þic m*er* t*il* m*annz*[6]. Oc nu suarar S*igurðr* suein. sua v*er*ðr nu at v*er*a sem [aðr er raðit[7] en f*irir* þ*vi* at [þv ert en tignasta kona oc mestr skorungr [er ek vita.[8] oc nu ma þetta æ*igi* v*er*a[9] ockar amæðal sem ætlað v*ar*. þa hævi ec þ*vi* t*il* æggiað G*unnar* k*onung* at[10] han*n* er en mæsti[11] maðr oc forkun*n*ar goðr drengr. oc rikr k*onung*r. oc [þicki m*er* þat vel sa*man* so*ma* þu oc han*n*.[12] oc nu f*irir* þ*vi* feck ec hans systur hælldr en þin at þu att œngan broður. En han*n* oc ek [hævi þess[13] suarið at

---

[[1] A þuiath þat hafde werit i einka maalumm þeira fyrr þa er hann reid aa fiallit til hennar ath hann skilldi einn ei(!) adra konu eigha enn hana. [[2] A enn hun eingann annann mann enn hann og vnnu ath eida. B og so hafde hun heited ad eiga øngvann mann nema hann. [3] B sitt. [[4] *i stedet for* mællzc . . . væri *har* B talast af trunade en þo umm alla ætte eg. [5] B kys. [[6] *efter* oc biðr *har* A hana jaatast Gunnari kongi. ek er nv vis ordinn hversu haadugliga þu hefur þina eida rofid og hversu Guþrun hefer gabbath þik med sinne fiolkyngi ok til þess eins geing ek nv med Gunnari kongi ath hefna suo aa þier mins harms ok svivirdinghar. þviat ek kaus þik af ollumm þeim er skapader eru j werolldu. [[7] B orded er. [[8] *for* er ek vita *har* B þeirra kvenna er eg veit. [9] B giøra. [10] B *tilf.* bidia þijn. [11] B agiætaste. [[12] *for* þicki . . . hann *har* B þotte mer yckart ʀád vel soma. [[13] B høfumm þad.

han*n* s*ka*l [min broðir v*er*a en ec hans[1]. Nu suarar bryni*lldr*. Ec [se nu at ec ma æ*igi* þin neota. en þo vil ec taka af þer heil rað um þetta mal oc [þiðrex k*onungs*[2]. Nu gengr Þiðrecr k*onungr* oc G*unnarr* k*onungr* a [þessa mal stefnu.[3] oc æ*igi*[4] skilia þav sitt tal aðr en þ*at* v*ar* raðit at G*unnarr* k*onungr* s*ka*l fa brynilldar. (228). oc nu er [t*il* æfnat mikillar[5] veizlu. oc [er þessi er albuin. oc saman komi*n* mikill[6] feolði tigina man*na*[7]. s*ka*l nu Gun*n*aʀ k*onungr* ganga at æiga brynilldi. [Oc et fyrsta kuelld s*ka*l G*unnarr* k*onungr* hvila hia brynilldi isin*n*i sæng[8] oc s*ka*l ængi en .iij. m*aðr* þar sova i þ*vi* husi. En v*ar*ð men*n* skulu uti uorð hallda. oc nu er þau eru [.ij. saman[9] vill k*onungr* æiga lag v*ið* konu sina. En hon vill þat [vist æ*igi*[10]. oc sua þrœyta þau þetta sin amillu*m* at hon tecr [sitt bellti | oc sua hans.[11] oc bindr fœtr hans A 186 oc sua hændr. oc nu fest*ir* hon han upp a .i. nagla [m*eð* fotu*m* oc hondu*m*[12] oc þar er han*n* | naliga t*il* U 210 dags. oc þa er [at liðr deginu*m* þa[13] loysir hon hann. oc feʀ[14] h*ann* i sina hvilu[15]. oc liɢr [þar. þar t*il* er[16] m*enn* h*ans* [ganga igegn honu*m*[17] oc s*ka*l

---

[[1] B mier j brodur stad vera og eg honum. — *efter* en firir þvi at *(s. 39,11) har* A ek see nv ath ek em svipttur audnunne hefe ek eggiad Gunnar kong ath bidia þin þviat ek ann honum nv þessa ʀaads hellst. [[2] B af herra Þidrek. — *efter* brynilldr. Ec *har* A sagda i fyrstu fyrer huad egh giori veg aa ath eiga Gunnar kong þo verd egh honum alldrei vnnanndi vtann helldst fyrer þat eina ath hann yrdi þinn skada madur. [[3] B þeirra talstefnu. [4] B *mgl.* [[5] A til orkad mikillar. B ort til dyrlegrar. [[6] B kiemur þar samann [7] B *tilf.* og. [[8] B *mgl.* [[9] AB kominn i sina (B eina) sæng. [[10] AB fyrer øngvann mun. [[11] A þeirra bellte. [[12] AB *mgl.* [[13] A at deghi. B lijdur ad deige. [14] A færer. [15] A sæng. B reckiu. [[16] AB til þess ath. [[17] A koma til hans.

han*n* þa [vpp standa.[1] oc [m*enn* skulu fara[2] at dreka. oc seg*ir* h*ann* þetta œngu*m* man*n*i oc æ*igi* Mb³ 142 h*on*[3]. oc aðra nott feʀ a somu leið oc sua | ena þriðiv nott. oc nu er G*unnarr* k*onungr* allokatr oc veit æ*igi* hv*er*su han s*ka*l [fara m*eð* þessu mali.[4] *oc* nu g*er*ir han þetta ihug[5] s*er* at S*igurðr* magr h*ans* hæv*ir* vn*n*it [þessa æiða[6] at han*n* s*ka*l honu*m* v*er*a f*irir* broður i alla staðe. oc han*n* [v*ar* allra man*n*a spacastr. at honu*m* v*er*ðr han*n* t*il* trua þessa mals oc lata han*n* vita oc taka af h*onu*m rað hue haga s*ka*l[7] oc [nu heimt*ir* han*n* S*igurð* a æintal[8] oc sæg*ir* h*onu*m it san*n*a. oc nu suarar sigurðr ec mu*n* segia þ*er* huat t*il* [b*er*r er a þessa lvnð[9] feʀ. hon hæu*ir* þa natturu at[10] a mæðan hon fær halldit sinu*m* mœydomi [man varliga faz sa karllm*aðr* er afl havi[11] v*ið* hen*n*i. [oc þægar er[12] þvi er brugðit. þa er hon æcki st*er*cari en [aðrar konur.[13] Nu suarar G*unnarr*[14] f*irir* sak*ir* ockarrar vinattu oc magsemðar þa trui ec œngu*m* [man*n*i ia*m*[15] vel sem þer þottat þ*at* mal se er [mikit liɢi v*ið*[16] at lœynt se. oc ek veit at þu ert sva st*er*cr m*aðr* at þv matt fa hæn*n*ar meydo*m* ef nockuʀ m*aðr* er sa i v*er*olldun*n*i.[17] oc hællzt[18] ma ec þ*er* t*il* trua at þat s*ka*l alld*r*igi upp ko*m*a f*irir*

[[1] A klædast. [[2] A gánga. B fara jnn. [3] AB *tilf.* helldur. [[4] AB haatta (B hætta) wmm þetta mal. [5] B i hugarlund. B 107 [[6] A þess eid. B þann | eijd. [[7] AB veit ath hann er (B *tilf.* so) spakur madur og honum vill hann (B *tilf.* til) trua vmm þetta maal (A *tilf.* vmm alla menn framm) og raadgast vmm vid hann hversu med skal fara. [[8] A heimter hann aa einmæli. [[9] AB kiemur er þann vegh. [10] AB *mgl.* [[11] AB og (B ad) varla mun faast sa madur ath afl mun (B mune) hafua. [[12] AB enn þegar (B *tilf.* ad). [[13] A onnur kona. [14] AB *tilf.* kongur. [[15] B so. [[16] B mig vardar. [17] B verølldu. [18] AB þar.

œngan[1] man*n* [þott a þen*n*a veg se gort.[2] [Nu
suarar S*igurðr* oc lezt sua g*er*a vilia sem han*n*[3]
vill. Oc nu er þetta raðit. (229). [4][oc nu[5] er kuelld
ke*m*r oc G*unnarr*[6] s*ka*l fara[7] t*il* sin*n*ar [hvilu. oc
er þ*at* ifyrsta lagi.[8] þa er sua t*il* hagað at S*igurðr*
suein feʀ i reckivna[9] en Gun*n*aʀ[10] feʀ[11] i bravt
[með klæði S*igurðar*[12] oc hyɢia þat nu allir m*enn*[13]
at þar[14] se S*igurðr* suein oc nu kastar S*igurðr*[15]
klæðu*m* ahofuð s*er* oc lætr allomattulega[16] oc liɢr
sua þar t*il* er all*ir* m*enn* eru [sofnað*ir*. oc a bravt
farn*ir*.[17] oc þa tecr han*n* t*il* brynilldar. oc fær
skiott[18] hen*n*ar mœydo*m*. oc *er*[19] mornar þa tecr
han*n* af | hen*n*ar hendi .i. fingr gull oc lætr [a A 187
an*n*at istaðen.[20] oc nu kemr ut .c. man*n*a [j moti[21]
honu*m* oc er [þ*ei*ra en*n* fyrsti[22] G*unnarr* k*onungr*
oc[23] han*n* gengr t*il* sængarenar. [oc S*igurðr* gengr
nu igegn honu*m*[24]. oc [sua fa þ*ei*r t*il* hagat at[25]
aptr er skipt þ*ei*ra bunaði avllum. [oc veit nu ængi
m*aðr* at þetta hæv*ir*[26] sua farit.[27] | (230). Nu hæv*ir* U 211
þessi veizla staðit .vij. [daga oc[28] nætr oc nu buaz
þ*ei*r hei*m* at riða. Nu[29] sætr Gun*n*aʀ k*onu*ngr
yv*ir* þa borg hofðingia [at raða f*irir*[30] en han*n* riðr
hei*m* t*il* niflu*n*ga l*an*dz með konu sina brynill*di*.

---

[1] B nockurn. [[2] A *mgl.* B þott þann veg sie hagad. [[3] A Sigurdur lietst suo giora wilia sem hann. B Nu seiger Sigurdur ad hann vill so giøra sem Gunnar kongur. [4] B *tilf.* Cap. CXXXVIII. [[5] A Þaa. B En. [6] AB *tilf.* kongur. [7] A ganga. [[8] AB reckiu. [9] A sængina. [10] AB *tilf.* kongur. [11] B geingur. [[12] AB *mgl.* [13] AB *mgl.* [14] B þad. [15] AB *tilf.* sweinn. [16] A allvænligha. [[17] B i burt geingner. [18] AB *mgl.* [19] *rettet for* Mb[3] r. [[20] AB koma aa hond sier. [[21] *sål.* A. Mb[3] *mgl.* B i giegn. [[22] AB þar. [23] B *tilf.* er. [[24] A *mgl.* B kiemur Sigurdur ut a mote honum. [[25] B fa so til hagad. [26] A hafui. [[27] B so einginn veit. Cap. CXXXIX. [[28] AB *mgl.* [29] A *mgl.* B og. [[30] AB *mgl.*

oc [er han*n* kemr heim sitr han*n* isinu[1] riki oc [stiornar oc styrir nu[2] ifriði oc[3] magr hans S*ig*-*urðr* suein. oc brœðr[4] hans hogni oc Gernoz[5]. en þiðrecr k*onung*r [oc all*ir* hans m*enn* riða hei*m* t*il* b*er*nar[6] oc [skiliazt enir bæztu virkta vinir.[7]

[tistram drap herþe*n*gn.[8]

320[3] (231). Hardengn[9] greivi[10] atti isollde[11] systur *þiðrex* k*on*u*n*gs þau æigu .iij. sonu het[12] en*n* ællzti h*er*burt an*n*ar h*er*þegn[13]. þriði *tis*tr*a*m[14]. vigballd[15] kempa v*ar* m*eð* greivanu*m*. nu vill greif-i*n* lata han*n* ken*n*a sonu*m*[16] sinu*m* at skylmazt [þa er þ*ei*r eru fru*m* vaxta.[17] oc næma[18] margskonar iþrott*ir* oc kurteisi. h*er*burt oc h*er*ðegn næma[18] uel. en en yngsti[19] *tis*tra*m*[20] [h*onu*m nemz seint oc[21] fær v*er*st[22] numit. Nu er þat .i. dag er þ*ei*r sitia yu*ir* borðe vigballd[23] oc h*ans* lærisueinar[24] þa mæll*tu* þ*ei*r [ij brædur[25] sin amilli[26] at *tis*tra*m*[27] þ*ei*ra broð*ir* fær æcki[28] numit at skylmaz oc sægia at han*n* man[29] v*er*ða at taka aðra iðn [er h*onu*m skilsk æcki h*er* af.[30] Nv suarar ti*s*tra*m*[31]. [oc lez skolu freista at skylmaz v*ið* an*n*an hv*ar*n þ*ei*ra. oc lætr þa vita munu huart han*n* kan*n* nockot at eða

---

[[1] B situr ad sijnu. [[2] A styrer nv. B stiornar. [3] AB *tilf.* med honum. [4] B broder. [5] A Gisler. B Giller. [[6] B rijdur heim i Bern med alla sijna menn. [[7] AB sitia (B situr) nv ath sinu riki langha hríd. [[8] A Her hefur þátt. B Cap. CXXXX. [9] A Herþegn. B Herdegn. [10] AB *tilf.* j Weronni. [11] A Jsoddi. [12] B heiter. [13] B Herdegn sem hannz fader. [14] *sål. rettet.* Mb[3]. sintr*a*m. A Tristram. B Tilstram. [15] A Wigvalld. [16] B børnum. [[17] B *mgl.* [18] B læra. [19] AB vngi. [20] *sål. rettet.* Mb[3] sintra*m*. A Tristram. B Tilstram. [[21] AB *mgl.* [22] A ekki. [23] A Wigvalld. [24] B svejnar. [[25] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* [26] A j mille. B a millumm. [27] *sål. rettet.* Mb[3] sintra*m*. A Tristram. B Tilstram. [28] B vest. [29] AB mune. [[30] A *mgl.* [31] *sål. rettet.* Mb[3] tintra*m*. A Tristram. B Tilstram.

er sua sem þ*ei*r sægia at han*n* man æigi numit fa.[1] En þ*ei*r [lataz þat g*er*a munu se*m* han*n* vill.[2] oc tistra*m*[3] vill skylmaz þægar istað | [oc nu ganga Mb³ 143; þ*ei*r[4] ut brœðrn*ir*. oc þ*eira*[5] meistari vigballd.[6] oc A 188 taka[7] su*er*ð er þ*ei*r eru uanir[8] at skylmaz me*ð*. Nu seg*ir* en ungi tristra*m*[9] oc lætr þat æcki mark[10] at haua slæ[11] sv*er*ð [oc kveðz vilia hava hvoss su*er*ð[12]. oc man[13] þa vita [seg*ir* han ef æ*igi* kemr f*irir* sic þ*er* eða v*er* sinu*m* uapnv*m* ef var[14] su*er*ð bita.[15] en þo skolum v*er* æ*igi* reiðaz [f*irir* þa soc[16]. En hans broðir h*er*þegn uill nu t*il* gan*n*ga at skylmazt oc þick*ir* uel at þ*ei*r havi hvoss su*er*ð | f*irir* U 212 þ*vi* at han*n* kan*n* aðr bætr. En [vigb*alld* meistari[17] vill nu sea huart þ*ei*r kun*n*u nockot[18] [þat sem þ*ei*r haua nomit at hanu*m*[19] oc biðr þa æ*igi* reiðaz [þo at þ*ei*r haui hvoss suerð.[19] En h*er*þegn kuez [uist æ*igi*[20] [munu reiðaz[21]. en en ungi tistra*m*[22] lypt*ir* upp sinu su*er*ði. oc gengr amot sinu*m* brœðr [hellðr reiðr[23]. oc þa tecr h*ann* upp sin skiolld. þa[24] ·gengr t*il* hans meistari.[25] oc mællti at æ*igi*

[1 A og lietst vera buinn ath skylmast wid annann hvorn þeira og kuad þa reynt hvart hann kynni nokkud ath skylmast edur ei sem þeir sogdu ath hann munndi ei numid hafa. B Eg ma freista ad skilmast | vid annann hvørn yck- B 108 ar og mun þa vitast, hvørt eg mun nockud numed hafa. [2 B eru þess albuner. 3 A Tristram. B Tilstram. [4 A 127. Capitule. Nu er þat sagt ath þeir ganga. 5 Mb³ *har* þeir. 6 A Wigvalld. 7 AB *tilf.* sin. 8 B *tilf.* sialfer. 9 B Tilstram. 10 B *tilf.* ad vera. 11 AB slio. [12 A lietst vilia skylmast med hvossum sverdum. B vil eg helldur skilmast med hvøssumm sverdumm. 13 B má. [14 A hwersu waar. B hvad þaug. 15 A *tilf.* ef wier komumm ei fyrir oss vorumm hlífumm. [16 B *mgl.* [17 A Wigvalld. B Vijgballd. 18 AB *tilf.* edur ekki. [19 B *mgl.* [20 AB fyrer onguann (A ongu) mun. [21 B rejdur munde. 22 A Tristram. B Tilstram. [23 AB reiduligha. 24 AB siþann. 25 AB *tilf.* Wigballd.

s*ka*l[1] han*n* sua upp taka sin*n* skiolld oc [æ*igi* kendi han*n* honu*m* at taka upp *sva*[2] helldr a þessa lunð. oc seg*ir* h*onu*m[3] t*il* en tistra*m*[4] suarar [h*on*-*u*m reiðr[5] oc [seg*ir* at[6] æ*igi* fær han*n* þa nomit ef han*n* na*m* æ*igi* fyʀ. oc æcki stoðar þa at ken*na* h*onu*m. Nu[7] ganga þ*ei*r saman oc skylmaz oc þyck*ir* h*er*ðegn su*a*[8] [ef han*n* vill[9]. at þar fę̨r[10] han*n* hoɢ a[11] sinu*m* brœðr se*m* han vill. ef æ*igi* lif*ir*[12] han h*onu*m. En [ungi tistra*m*[13] lypt*ir* þa upp sinv su*er*ði. oc byðr h*er*ðegn[14] sinu*m* brœðr hœɢ[15] en h*er*degn breɢðr upp skilldinu*m* [f*irir* hœɢit.[16] en er tistra*m*[17] ser þat leɢr han*n* su*er*ðinu und*ir* skiolldin hans[18] oc i hans kvið f*irir* ofan broca belltið.[19] sua at þat su*er*ð flyɢr[20] ig*eg*nu*m* han*n*.[21] oc þar fell h*er*ðegn dauðr [a jorð.[22] en tistra*m*[23] skytr niðr sinu*m* skilldi oc ɢeck abrot með brugðit sv*er*ð[24]. oc þar t*il* er v*ar* h*ans* hæstr [oc lœypr abac[25] oc sua riðr han*n* abraut or þ*vi*[26] l*an*di. oc riðr[27] t*il* brandina borgar. til h*ertuga*
A 189 | jron[28] oc duelsk þaʀ langa rið oc seg*ir* h*ertuga* alla sina ferð. oc sua [hv*er*su at barsk er han*n* for or sinu l*an*di. oc[29] hvat han*n* hæv*ir* gort. [En h*er*-t*ugi* tekr uel v*ið* h*onu*m oc g*er*ir han*n* sin*n* þion-ostu man*n* oc fær han*n* i hænðr norðian sinu*m* ueiði man*n*i. oc get*ir* han*n* nu veiði hunða h*er*-

---

[1] B skillde. [[2] A kenndi hann honum sva. Tak upp. B ei kiende hann honum so. Mb[3] *mgl.* sva. [3] A þa. B honum þa. [4] A Tristram. B Tilstram. [[5] A nv reidur miok. B rejdur. [[6] A *mgl.* [7] B sijdann. [8] *rettet for* Mb[3] su. [[9] A *mgl.* [10] A faai. [11] B af. [12] A hlifdi. [[13] A hinn vngi Tristram. B Tilstram. [14] B *mgl.* [15] A *mgl.* [[16] B *mgl.* [17] A Tristram. B Tilstram. [18] A til Herþegns. B til hannz. [19] AB bellte. [20] A flaug. [21] B *mgl.* [[22] A *mgl.* [23] A Tristram. B Tilstram. [24] A sverdit. [[25] B *mgl.* [26] AB sins fedurs. [27] B *mgl.* [28] *sål.* B. A jrons. Mb[3] *iran*(?). [[29] B *mgl.*

t*ugans*. oc riðr aueiðar.[1] [Nu þockaz tistra*m* vel vel h*er*tuganu*m*[2].

[Fra þvi er herburt ko*m* t*il* b*er*nar.[3]

321[3] (232). [4]Greifi h*er*ðegn v*ar*ð þessa varr at hans son v*ar*[5] drepin. en in*n* ungi tistra*m*[6] [v*ar* brottu[7] farin*n*. Nu[8] kallar han [t*il* sin sin*n* son[9] h*er*burt. oc spyʀ hv*ar* hans broð*ir* er eða hvart þat er satt [er h*onu*m er sagt[10] at drepin se[11] hans [son h*er*degn[12] en brot riðin tistra*m*.[13] En h*er*burt sæg*ir* at þ*at* er satt. Nu [sæg*ir* greifin*n*[14] ec hævi nu tynt .ij. sonu*m* minum[15] oc þessu ollu uelldr[16] þu [æin*n* saman*n*[17] f*irir* þ*vi* at þu ert yðuar[18] ællztr. oc skylld*ir* hællzt haua þei*m* raðit. oc þei*m* banað [ef þ*eir* g*er*ði þat er illa v*æ*ri gort.[19] en nu hæv*ir* þu þa saman æɢiat. oc [raðit er a þessa leið hæv*ir* til[20] teciz. oc v*æ*ri | [hitt makligra[21] at U 213 þu æinn[22] gylld*ir*[23] oc alld*ri*gi v*er*ðr þu dugandi m*að*r siðan. Nu þick*ir* h*er*bu*r*t[24] illa er hans fað*ir* er h*onu*m reiðr. oc han*n* fær[25] [af þessu[26] ahyɢi*u*[27] oc gengr a brott oc duelsk þar litla[28] rið aðr en han*n* | tekr sin*n* hest. oc sin uapn oc riðr abrot B 109 [af iv*er*ne[29] oc feʀ alla leið er ligr t*il* b*er*nar a fund [þ*iðrex* k*onu*ngs[30] moður broður sins.[31] oc

[[1] AB *mgl.* [[2] B og nu duelur hann þar. [[3] A 128. Capitule. B Cap. CXLI. [4] A *tilf.* Nu er. [5] AB er. [6] A Tristram. B Tilstram. [[7] A i brott. B er burt. [8] A þa. [[9] A aa. [[10] B *mgl.* [11] B er. [[12] A broder. [13] A Tristram. B Tilstram. [[14] A svaradi Herþegn. [15] A *mgl.* [16] A rædur. [[17] B *mgl.* [18] B þeirra. [[19] AB ath (B eff) þeir gerdi illa. [[20] A radith ath aa þessa lunnd hefer. B ollad ad so hefer. [[21] A þat makligt. B maklegast. [22] A *tilf.* samtt. B *tilf.* samann. [23] AB *tilf.* þessa. [24] A honum. [25] A fekk. [[26] B hier af. [27] *rettet for* Mb[3] ahyɢi. AB vglede. [28] A langa. [[29] AB *mgl.* [[30] A *mgl.* [31] B hanns.

sæg*ir* h*onu*m allt hu*er*sv farit hæv*ir*. [at h*ans* broð*ir*[1] er drepinn oc þat hæv*ir* þ*ei*ra broðir [en yngsti gort er tistra*m* heit*ir*[2]. oc þat hit sama hæv*ir* þeiʀa fað*ir* [en gamle[3] h*onu*m ken*n*t oc þvi [er han*n* a brot farin*n*.[4] en *þiðrecr* k*onungr* tekr Mb³ 144 v*ið* sinum | frænða vel. er han*n* [með honu*m* i miklu*m* metnaði.[5]

[Fra herburt oc hilldi.[6]

322[3]. Herburt g*e*riz en mesti atg*er*vi m*aðr* v*m* alla[7] luti sua at hans iafnoki[8] fanz[9] varla u*m* [hu*ern* leik er leica skal. oc sua v*m* ʀ*iddara* skap.[10] (233). [11][Nu hæv*ir* þiðrek k*onungr* œnga konu ser t*il* æignar konu f*irir* þ*vi* at hv*er*gi hæv*ir* han*n* set oc æ*igi* hæu*ir* han*n* frett t*il* sua friðrar konu sem han*n* vill æiga[12] oc nu er h*onu*m sagt af æin*n*i konu. su heit*ir*[13] Hilldr dott*ir* art*us* k*onu*ngs or[14] b*er*ttanga.[15] hon er [allra kuen*n*a friðust h*onu*m sogð.[16] Nu send*ir* *þiðrecr* k*onu*ngr sina[17] m*enn* [of[18] u*er*olld alla[19] at leita [ser æpt*ir* kurteisis konu[20] oc þessir m*enn* ko*m*a i b*er*tanga[21] t*il* art*us*[22] k*onu*ngs. oc þat er þei*m* sagt at h*ans*[23] dott*ir* mun[24] v*er*a [allra

[1] A *tilf.* Herþegn. [[2] A gertt hinn vngi Tristram. [[3] A *mgl.* [[4] A for ek brótt. — B *mgl.* at hans brodir . . . a brot farinn. [[5] A med honum langa hríd. B þar leinge i gódumm fagnadi og vel metinn. [[6] A *mgl.* B Cap. CXLII. [7] B marga. [8] AB jafningi. [9] B fæst. [[10] A leik sem fremmia skal og wmm ʀiddara skap. B flesta hlute. [11] A *tilf.* 129. Capitule. [[12] AB Þath er nv sagt ath Þidrekur kongur leidir ath friettumm hvar | su kona situr ath honum þikkir sier sóma (B mun sitia er honum mun jafnræde). [13] A hiet. [14] *rettet for* Mb³ oc. [15] A Britannia. B Brittanga. [16] A saugd kvenna frídust. B kvenna frijdust. [17] A *mgl.* [18] A vmm. [[19] B *mgl.* [[20] A þeirrar konu er honum þikker wid sitt æde wera. B þessarar konu er honum hæfi. [21] A Britanniam. B Brittanga. [22] *rettet for* Mb³ ark*us*. [23] B kongs. [24] AB muni.

A 190

kven*na* friðuzt i v*er*olldu[1]. oc sua er hen*n*ar gett uanðlega at [sendi m*enn* mægu alld*ri*ge hana sea meðan þ*ei*r dueliazt þar. en þo sægia þ*ei*r allir er set haua. at ængi m*aðr* man set haua iamfriða konu eða ia*m*fagra[2] oc v*ið* sua bvit fara þ*ei*r aptr[3] t*il* b*er*nar. oc segia þiðreci k*onung*i hv*er*su mikit þei*m* [v*ar* fra sagt u*m* þessa konu at ho*n* v*ar* kurteisari oc fæg*ri* en œn*n*ur mætti fin*n*az slik. þo at leitað v*æri*[4] um alla u*er*olldina. oc [þat sægia þ*ei*r með at[5] hæn*n*ar v*ar* sua vandlega gett at æ*n*gi utlenzkur[6] m*aðr* [matti hana[7] sea. oc [æ*igi* en*ir* in*n*lenzku[8] næma en*ir* kerustu[9] k*onu*ngs uin*ir*. oc er þiðrecr [k*onung*r hæv*ir* hœyrt þessi tiðændi[10]. [g*er*ir han ser[11] [mikin huɢ a ef[12] | han*n* mætti[13] U 214 fa mega[14] þessa konu. Nu kallar han t*il* sin sin*n* frænda h*er*burt *oc* sæg*ir* [at han*n* s*ka*l fara hans[15] sendifor t*il*[16] brittanga[17] oc biðia t*il* handa h*onu*m hilldi[18] dottur art*us* k*onu*ngs. oc h*er*burt [lez fara vilia hv*er*t er han*n* vill senda han*n*.[19] [nv lætr þ*ið*-*recr* k*onung*r bua f*er*ð hans. Oc[20] .fær h*onu*m [.iiij. ʀ*iddara* oc .xx. oc fær þei*m* goð vapn oc goða

[1 B hin frijdasta. [2 A alldrei naer hana at siá. B alla þa hrijd er sendemenn eru þar, fa þeir hana alldreij siena, enn þo seigia þad aller, ad einginn sa adra jafnfrijda konu. 3 B heim. [4 A er af sagt dottur Artus kongs ath hæversku og wænleik ath hennar liki mundi ei faast þo ath leiti. B var fra flutt umm fegurd þeirrar konu, og kurtejse og hæversku. þo ath leite. [5 B *mgl.* 6 *sål.* Mb[3]. AB vtlendur. [7 B ma hennar! [8 A ongver jnnlensker. B einginn utlendur madur. 9 B stædstu. [10 B heirer þad. [11 A leggur hann. [12 B mykid umm, ad. 13 A mundi. 14 B *mgl.* 15 A sina. [16 B hann skule fara j. 17 A Britannia. B Britanjam. 18 AB Hilldar. [19 A kuedzt fara villdu hvert sem kongur will sennda hann. 130. Capitule. B vill fara sem kongur vill. [20 B Þidrekur kongur.

hesta oc goð klæði. (234). Nu feR h*er*burt alla þa[1]
leið t*il* [þess er þ*eir* koma t*il* b*er*ta*n*ga[2] oc er
þei*m* þar vel fagnað [m*eð* k*onu*ngi art*us*. Nu[3] er
[h*er*burt hæv*ir* þar dualz[4] litla rið gengr han*n* f*irir*
k*onu*ng. oc sæg*ir* [honu*m* sin œrenði[5] at þ*iðrecr*
k*onung*r af b*er*n [hans moður broðir[6] sendi han
þangat [t*il* þess[6] at biðia hans[7] dottur hilldi[8] t*il*
A 191 handa [þidreki k*onu*ngi[9]. þa | [suarar art*us* k*on-*
*ung*r oc spyR hvi æ*igi* for sealfr þ*iðrecr* k*onung*r
at biðia hans dottur[10] [ef han vill fa[11]. h*er*burt
suarar at þar [hofðu v*er*it aðrir m*enn*[12] þ*iðrex*
k*onung*s [nockura rið[13]. oc fengv æ*igi* set hana.
En nu sendi han af þ*vi* sin*n* systur son [þan*n* er
han*n* truði[14] vel at sea konu ser t*il* handa. þa
suarar k*onu*ngr at [ӕcki matti *hann*[15] æn*n* hana
sea. oc þ*at* u*ar* ængi siðr at utlenzk*ir* m*enn* skylldi
hana[16] sea næma þan*n* .i.[17] dag. er hon [v*ar* von at
ganga[18] t*il* kirkiv. (235). [19]Nu duelsk h*er*burt með
art*us*[20] k*onu*ngi langa rið. oc g*er*ir k*onung*r han
sin*n* ma*n*n. [s*ka*l han*n* oc[21] þiona k*onu*ngi. [Nu er
han þar um rið.[22] [h*er*burt er sua kurteiss ridd*ari*
at k*onu*ngr eða adrir m*enn* þikiaz varla set hava

[[1] A xxx riddara og marga sveina og agiætt skip. Nu fara þeir sina. B xxx riddara med enumm besta bunade, og fara þeir alla sijna. [[2] B fundar vid Artum kong. A *har* j Britannia *for* til bertanga. [3]] AB ok. [[4] B þeir hafa dvalest þar. [[5] A *mgl.* [[6] B *mgl.* [7] B Artuz kongs. [8] AB Hilldar. [[9] B sier. [[10] B spir Artuz kongur. hvi fer hann ei sialfur ad bidia dottur minnar. [[11] AB *mgl.* [[12] A hofdu aadur verit menn. B hafe vered sendemenn. [[13] B *mgl.* [[14] B ad hann trude mier. [15] hann *er rettet for* Mb[3] hana æcki. [[16] A hann mætti hana ei siá ath sua bunu og þat var sidur ath vtlender menn skilldu hana ei. B ei meige hann sia hana og utlender menn skulu ei hana. [17] AB *mgl.* [[18] B geingur. [19] A *tilf.* 131. Capitule. [20] B *mgl.* [[21] AB og skal hann. [[22] B og er hann þar vel virdtur.

hans maka[1]. oc nu er[2] k*onung*r ser hv*er*sv vel han*n* þionar. þa œycr han*n* hans mætorð.[3] oc g*er*ir han*n* sin*n* skenkiara. oc [lætr han*n* raða f*irir* miði oc gefa gestu*m* oc skenkia[4] þei*m* er [mestr vandi v*ar* i[5]. oc nu þion*ar* han*n* þetta af [sua mikilli list at ængi m*aðr* hafði sua set fyʀi þionað.[6] Nu [lætr k*onu*ngr æn avkaz hans æmbæti t*il* sœmðar sua at nu g*er*ir k*onung*r han*n* sin*n* skutilsuein. oc nu s*ka*l han*n* skenkia sealfu*m* k*onu*ngi. oc þessa þionostu kan*n* han*n* sua vel at sealfu*m* k*onu*ngi oc ollum hans mon*num* | þick*ir* ængi m*aðr* þar komit U 215 hava iam kurtteiss oc hov*er*skr in*n*lenzkr ne utlenzkr f*irir* allra luta sak*ir*. þ*ei*ra er bœta mæga.[7] | Mb[3] 145 [Oc han[8] g*er*ir þat .i. sin*n* þa er han hæv*ir* tecit laug[9] oc[10] han þionar[11] at[12] k*onu*ngs borði. [oc æ*igi* vil han[13] taka hankleęði [han hælldr þa vpp hondu*m* sinu*m*[14] i solar geisla oc þurkar han þær[15] sua. (236). [16] | h*er*burt er nu m*eð* k*onu*ngi [þar t*il*[17] B 110 er sa dagr kemr er v*ar* mikil hatið. [þa u*ar* mikil veizla[18] i k*onung*s holl. oc þan*n* sama dag s*ka*l

---

[[1] A hann er suo kurteiss madur at einghi þikkist sied hafa hans maka. B *mgl.* [2] AB *tilf.* A rtus. [3] AB metnad. [[4] A raada fyrer hundrad riddara og skeinkia gestum. B lætur hann rada fyrer minne og skeinkia giestum. [[5] A mestumm vanda þotti sæta. B mestur vande var a. [[6] A meiri list enn fyrr sæi einghi madur. B meire list enn nockur madur annar. [[7] A skeinker hann sialfum kongi med mikilli list og kurteisi og einghi madur þikkir þar slikur komid hafa huarki vtlendskur nie jnnlendskur. ok nv er hann giør hofþingi jnnann hirdar ifer kongs riddorum. B giorer kongur Herburt sinn skutulsvein, og hann skal skeinkia kongi sialfumm og øllumm hannz vandamønnum og eingenn madur þotte þar jafn kurteis fyrer allra hluta saker þeirra er bæta matte. [[8] AB Herburt. [9] B *mgl!* [10] AB aadur. [11] A þioni. [12] B fyrer. [[13] AB ath hann vill ei. [[14] B upp med høndunumm. [15] B sier. [16] B *tilf.* Cap. CXLIII. [[17] AB til þess. [[18] A *mgl.*

ganga hilldr[1] t*il* kirkiu. oc nu gengr h*er*burt a leið [f*irir* hana[2] oc vill nu sea hana. En er hilldi gengr fra [sin*ni* holl[3] [oc með hen*ni* ganga[4] .xij. greifar sex[5] [a huara hond hæn*ni*[6] þ*ei*r er [vpp hallda hænnar kyrtli.[7] oc þar æpt*ir* ganga .xij. munkar .vi. a hvara hond. þ*ei*r er[8] gieta skulu oc A 192 hallda upp | hennar skikciu. En þar æpt*ir* ganga .xij. jalllar m*eð* bryniu*m* oc hialmu*m*. [oc skiolldu*m*[8] oc[9] su*er*du*m* [oc skolu geta at ængi se sua diarfr at þori v*ið* hana at mæla.[10] oc uppi yu*ir* hen*n*ar hofði [u*ar* sua v*m* buit at sem uppi v*æri* iv*ir* henni .ij. pafuglar oc v*ar* þei*m* sua hatt halldit m*eð* sinu*m* umbunaði at þat skyGir hen*ni* v*ið* solar hita. eða at æ*igi* mætti solin brenna hen*n*ar fagra lit.[11] [oc um henar[12] haufuð er[13] sueipað silkiduku*m*[14] sua at ængi[15] fær set hen*n*ar iv*ir*lit.[16] oc sua[17] gengr hon ikirki*u* oc sezt a[18] sin*n* stol. oc tekr sina boc oc syngr[19] oc ser þar[20] af alld*r*igi. Nu feʀ h*er*burt i k*ir*k*i*u [sua sem han fær næst komiz þar sem sitr k*onu*ngs dott*ir*[21] oc ser han æ*igi* hen*n*ar a seonu f*irir* þ*vi* at f*irir* standa hen*n*ar gezlu m*enn* [þ*ei*r

---

[1] B kongs dottir. [[2] AB hennar. [[3] A kirkiu. [[4] AB þa fer med henni (B *tilf.* mykill) fioldi manna. henne fylgia. [5] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* [[6] AB til huorrar hanndar. [7] A klædumm. [[8] B *mgl.* [9] AB *tilf.* brugdnum. [[10] B Eirnenn(!) ganga med henne xij munkar 6 til hvørrar handar, ad hallda upp hennar klædumm. [[11] A war suo vmm buid ath þar satu tveir fuglar breidandi sina wængi fyrer solinne suo ekki matti koma aa hennar snióhvítann likam. B voru ij fuglar og var þeim so hattad, med sijnumm umbunade, ad þeir skyla henne vid solu, ad ei brenne solinn hennar hinn fagra lit. [[12] B hennar andlit og. [13] A var. [14] AB silki dvk. [15] A *tilf.* madur. [16] B andlit. [17] AB med þeirre (B þessare) list. [18] AB i. [19] AB *tilf.* aa. [20] A þadann. [[21] AB og leitar sier þar stadar sem hann fær nær (B næst) komid kongs dóttur.

er hen*ni* haua þangat fylt .xij. greifar oc .xij. muncar oc þ*ei*r .xij. jarllar er m*eð* vapnvnu*m* skulu geta hen*n*ar. standa f*irir* uti kirkiu.[1] Nv [hæv*ir* h*er*burt[2] tecit .ij. myss oc aðra latið bua m*eð* gulli en aðra [með silfri.[3] Nu lætr h*ann* þa lausa[4] musina [er m*eð* gullinu v*ar* buin[5]. [en su mus lœypr[6] at [steinueɢinu*m*. oc þar ner sem sitr k*on*-*u*ngs dott*ir*. oc er musen lœypr at hen*ni*. | þa litaz U 216
hon um skiott[7] oc ser [t*il* huar musin[8] lœypr. Oc nu fær h*er*burt set nockot hen*n*ar [andlit. Nockœrri[9] stundv sidaʀ lætr han*n* laupa þa musina er [af silfri[10] v*ar* buin[11] oc þessi mus lœypr ena[12] somv leið sem en fyʀi [oc at veɢinu*m* þar sem k*onu*ngs d*ottir* v*ar*[13] oc anað sin*ni* ser [k*onung*s dott*ir*[14] af sin*ni* boc oc ser [musina huar hon[15] lœypr. oc nu ser hon .i. man*n* abburðar kurteisligan. oc nv lær[16] hon t*il* hans oc [han*n* t*il* hæn*n*-ar[17] [igegn. litilli stundu[18] siðaʀ send*ir* hon sina [fylgisskonu t*il*[19] at spyria hu*er*ʀ hann se[20] eða hvadan han*n* kom. eða hu*er*ra ærenda han*n* feʀ.[21] | A 193
Han suarar ec heiti h*er*burt frændi þiðrex k*onung*s af b*er*n en [he*n*gat em ec sendr.[22] En ærendi

---

[[1] AB enn jarlarner (A *tilf.* xij) standa vti fyrer kirkiunni (B kyrkiudyrumm) med vaapnumm (B *tilf.* sijnumm). A *har herefter overskriften*: Herburt sier kongs dottur. [[2] AB er þat sagt ath Herburt hefer. [[3] A vid silfur. [4] B *tilf.* adra. [[5] A er vid gull var buinn. B þa er af silfre var giør. [[6] B og hleipur hun. [[7] AB kongsdóttur og litaz hun vmm skiótt (B lijtur hun af sinne bok). [[8] A hvar þessi mvs. B hvar musinn. [[9] A asianu. Nu. [[10] A vid silfur. B af gulle. [11] B giørd. [12] AB a. [[13] A *mgl.* B ad kongs dottur. [[14] B hun. [[15] B hvar musinn. [16] AB litur. [[17] B sier hann. [[18] A og hlær. 132. Capitule. Nokkuru. [[19] A mey. B filgekonu til hans. [20] AB er. [21] B *tilf.* Nu fer mærinn og spir huad manna hann er. [[22] AB ei skal ek fara leingra enn hegath.

mi*n*[1] ma ec ækki þer sægia. en ef þin fru vill vita þa ma ec hæn*ni* sægia [æin*ni* saman[2] oc nu feʀ aptr mæren. oc sæg*ir* k*onung*s d*ottur* [allt þetta er hen*ni* v*ar* sagt. oc sua at þessi m*aðr*[3] vill hana fin*na*. Nu suarar [hon oc sæg*ir*[4] at hon þorir æ*igi* .i. orð at mæla[5] v*ið* utlenzkan[6] man*n* mæðan mod*ir* henar oc fadir eru i hia. oc biðr[7] han*n* biða [þess er[8] þau eru a brot gengi*n* oc standa a bac k*ir*k*i*u hurðvni.[9] Nu feʀ mæren i an*n*at sin*n* oc sæg*ir* honu*m*[10] huat k*onu*ngs dott*ir* hafði[11] mællt. En han*n* ge*r*ir sua oc biðr þar v*ið* hvrðena [se*m* hon hæv*ir* mællt[12] [t*il* þess[13] er k*onu*ngr er [i brot[14] gengin. Nu gengr k*onu*ngs d*ottir* ut[15] t*il* dyran*na*[16] [æpt*ir* k*onu*ngi. nu snyr hon[17] a bac hurðen*ni* oc h*er*burt lytr [hen*ni* oc heilsaði hen*ni*[18]. en hon bað han velkomin oc spurði[19] hv*er*t ærendi han*n* atti[20] v*ið* hana.[21] [han*n* suarar[22] þat er langt at sægia[23] vart ærendi.[24] Nu hævi ec v*er*ið i þessu*m* stað[25]
B 111 halft[26] | misseri oc naða ec alldrigi fyʀ[27] yðr at sea [eða haua yðra rœðu. En v*ið* yðr a ec ærendi[28]. oc þat villda ec at þer mættit[29] sua t*il* haga at ec talaði v*ið* yðr[30] langa stunð. at þer mættit[29] vita vart œrendi [en hon suarar oc lez sva

---

[1] A mitt. [[2] A og einni samt. B einfalldlega einsamann. [[3] A allt þat er hun er vís vordinn. og sua ath hann. B ord hannz og þesse madur. [[4] AB kongs dotter. [5] A tala. [6] AB vtlendann. [7] B bad. [[8] B þar til. [9] B hurdu. [10] AB *mgl.* [11] A hefer. B hafe. [[12] A *mgl.* B er hun hefer akvedid. [[13] AB þar til. [[14] A vt. [15] AB *mgl.* [16] B kyrkiudyra. [[17] AB og snyr. [[18] AB henne (A hana) og kuaddi hana. [19] AB spyr. [20] AB aa. [21] B sig. [[22] A *mgl.* [23] A *tilf.* þier. [24] AB *tilf.* þviat. [25] A *tilf.* og miner riddarar. [26] AB *mgl.* [27] B *mgl.* [[28] A *mgl.* [29] AB mættud. [30] AB *tilf.* sua.

skulu t*il* haga[1]. | [2]i. muncr sa er v*ar* hen*n*ar gezlu- Mb³ 146
m*að*r gengr a milli þ*ei*ra oc skytr honu*m*[3] i fra.
oc spyʀ hvi han*n* se[4] sua diarfr utlænzkr m*aðr* at
han þorir at tala v*ið* [yðr fru.[5] Oc þessa s*ka*l
han*n* fa [giolld skiott.[6] En h*er*b*urt* tecr sin*n*i hœgri[7]
hændi ihans skeɢ oc skekr[8] sua fast at af losnar[9]
[skeɢ m*eð* skin*n*i[10] oc sæg*ir* at han*n* s*ka*l þat [leiða
honu*m* æitt sin*n*i[11] at rinda [utlænzku*m* man*n*i[12].
oc nu ge*n*gr ibrœt k*onu*ngs dott*ir* oc hæn*n*ar fylgð-
ar m*enn* | [oc konor.[13] en h*er*b*urt* gengr heim[14] t*il* U 217
k*onungs* | borða[15] [oc þionar.[16] En k*onungs* d*ottir* A 194
[dreckr þa m*eð* fæðr sinu*m* in*n*i i holl.[17] f*irir* þvi at
þa er hatið mikil. (237). Nu stenðr h*er*burt f*irir*
k*onu*ngs borði [oc þionar.[18] þa mællti k*onu*ngs
d*ottir* v*ið* sin*n* fœður. [h*er*ra villtu[19] giæva mer .i.
giof er ek vil þiɢia af yðr[20]. k*onu*ngr suarar huat villtu
þiɢia allt er [þat heimolt er þer vilið[21] æiga i minu
riki. hon suarar þat vil ec at [þer gefit[22] m*er* þen*n*a[23]
en kurteisa[24] skutil suein t*il* þionostu man*n*z. [k*on*-
*ung*r suarar[25] [haua v*er*ði þ*er* skutil sueinin*n*[26] þo
[het ec yðr[27] fyʀ bœnen*n*i en ec vissa huers [þer
mundut[28] biðia. oc [er lokit er þessi veizlu[29]. feʀ

[[1] A hun sagde suo skilldi vera. B kongs dottir seiger ad hun skal so til haga. [2] A *tilf. overskrift:* Fra Herburt og kongs dóttur. [3] B *mgl.* [4] AB er. [[5] B kongs dottur. [[6] B gollded. [7] AB *mgl.* [8] B skok. [9] A geingur. B losnade. [[10] A skeggid med skinnum. B skinned med skieggenu. [[11] B kienna honum. [[12] AB vtlendum monnum (B manne). [[13] AB *mgl.* [14] B *mgl.* [15] B bordz. [[16] A *mgl.* [[17] A heim i hall fødur sins. B geingur til kongz hallar og dreckur med sijnumm fødur. [[18] B *mgl.* [[19] A willtu. B vilje þier. [20] B *tilf.* herra. [[21] AB þier heimillt (B *tilf.* þad) er þu villt. [[22] B þu giefer. [23] B *tilf.* mann. [24] A *tilf.* riddara þinn. B *tilf.* ydar. [[25] B *mgl.* [[26] AB faa muntu skutilsvein. [[27] A hiet ek. B eg jatade þier. [[28] AB þu munder. [[29] A ath lokinni þeirri veitslu. B er lokid var veislunne.

k*onungs* dott*ir* isin*n* kastala. oc nu feʀ með hen*ni* en*n* ungi h*er*b*urt* oc s*ka*l nu hæn*ni* þiona. Nu send*ir* h*er*b*urt* [heim t*il* b*er*nar .xij. riddara at sægia þiðreki k*onung*i at nu er sua komit at nu ma han*n* fa hæn*n*ar tal oc þat m*eð* at han*n* hæv*ir* hana set. oc hon er allra kuen*n*a friðast sem sagt er. en aðra .xij. ridda*ra* lætr han*n* þar v*er*a oc skulu þ*ei*r biða hv*er*su hans œrendi villia lucaz.[1] nu fara sendim*enn* [t*il* þess er þ*ei*r koma[2] heim ib*er*n[3]. oc sægia þiðreci k*onu*ngi oll þessi tið*œ*ndi oc lætr han[4] vel iv*ir* þ*ei*ra ferð. (238).[5] h*er*b*urt* talar opt[6] v*ið* hilldi d*ottur* art*us*[7] k*onu*ngs. oc han*n*[8] sæg*ir* at *þiðrecr* k*onungr*[9] hans moður broð*ir* [hæv*ir* han sendan a hænar fund. þess œrendis at[10] biðia hæn*n*ar honu*m*[11] t*il* [æignar konu[12] hon spyʀ hvat man*n*a [er þiðrec af b*er*n seg*ir* hon eda huersu er han*n*[13] syndu*m*[14]. Nu suarar h*er*b*urt* [þiðrecr k*onu*ngr[15] er allra kappa mestr i v*er*olldu oc [allra milldastr[16] af fe. oc ef þu skallt v*er*a hans æigin kona skort*ir* æ*igi* þic[17] gull ne silfr ne[18] gersimar. hon suarar [mattu skrifa hans andlit h*er* a stein*n* ueɢinu*m*[19]. han*n* suarar. fru g*er*a ma

---

[[1] A sina riddara ath bua þeirra skip. enn xij af þeim sennder hann heim til Bernar ath seigia Þidreki ad nv hef-er hann sied Hilldi. ok hun er allra kuenna fridust. B heim til Bernar xij riddara ad seigia Þidreki kongi hve þa er komid. enn adra xij riddara liet hann eftter vera, og skulu þeir bijda hvorsu hannz erindi vilja lukast. [[2] B *mgl.* [3] AB til Bernar. [4] AB kongur. [5] A *tilf.* 133. Capitule. B *tilf.* Cap. CXLIV. [6] AB optliga. [7] B *mgl.* [8] AB *mgl.* [9] A *tilf.* af Bern. [[10] B vill. [11] AB sier. [[12] AB eiginn konu. [[13] A Þidrek kongur af Bern er edur hvernvegh hann er. [14] AB sýnumm. [[15] A Þidrek af Bern. B ad hann. [[16] A milldur. [17] A *mgl.* [18] B *tilf.* adrar. [[19] A skrifa hans haufud aa steinvegginum. B villtu nockud skrifa asionu hanns.

ek sva [með min*n*i hændi[1] at sa m*aðr* mun ken*n*a þiðrec k*onu*ng er han*n* hæv*ir* aðr[2] seð. oc nu skrifar han*n* a steinueginu*m* andlit mikit | oc ræðilekt. A 195 oc nu mællti han. frv se h*er* nu andlit þiðrex k*onu*ngs af b*er*n. oc sua hialpi Guð m*er* at [andlit þiðrex k*onu*ngs er nu mikclu ræðilegra.[3] Nu suarar hon.[4] v*er*ði æ*igi*[5] Guð mer sua reiðr at þessi en ræðilegi anzkoti fai min. oc æn*n* mællti hon h*er*ra hvi[6] biðr þu min [t*il* handa þiðreki k*onu*ngi af b*er*n en biðr min æigi[7] t*il* handa sealf-|-um þer. U 218 þa mællti h*er*b*urt*. [ec vil[8] reca ærendi þiðrex k*onungs* sem m*er* v*ar* boðit. En þa ef þer vilið æ*igi* [han*n* haua þa vil ec giarna þessa biðia ef þer vilit mic hava[9]. oc þott æ*igi* sea ec k*onu*ngr[10] þa er þo oll[11] min ætt tigin borin oc`œrið a ec gull oc silfr. at gefa þer. oc œngan man*n* ræðu*m*c ec [hvartki k*onu*ng artus eda hans m*enn*[12]. oc æ*igi* þiðrec k*onu*ng af b*er*n. oc œngan man*n* i | v*er*olldv B 112 oc alla luti s*ka*l ec t*il* þess[13] vin*n*a þa er ec ma [ef þu villt þetta.[14] Nu suarar hon[15]. h*er*ra[16] af ollu*m* monu*m* þeim sem ek hævi seð. þa mun ec þic kiosa hællzt oc æigi veit ek næma *þiðrecr* k*onung*r af b*er*n se rikari en þu ert. en þic vil ec hava[17] en æigi han*n*. oc aðr þau skili[18] [sitt tal[19] legia þau saman hændr sinar[20] oc viðr hvart œðru æiða[21]

[[1] A minni henndi. B *mgl.* [2] AB *mgl.* [[3] A hans andlit er einn vegh og enn hrædiligra. B hannz andlit er þo reiduglegra. [4] AB Hilldur. [5] AB alldrei. [6] AB fyrer þui. [[7] A ei helldur. [[8] A Fru ek villda. B eg villda. [[9] AB hans eyrendum (B erinde) taka þa wiliumm wier giarna þeirra maala leita. [10] AB kongborinn. [11] B *mgl.* [[12] A *mgl.* [13] AB *mgl.* [[14] AB ath ek meigi fáa ydra ast. [15] AB Hilldur. [16] AB *tilf.* seiger hun. [17] AB kiosa. [18] AB skilia. [[19] B *mgl.* [20] B *mgl.* [21] AB eid.

at þau [skal ækki[1] skilia næ*m*a bani. oc nu duelsk h*er*b*urt* þar[2] i hen*n*ar holl nockora stunð[3] [aðr en han*n* mællt*i*[4] æin*n* dag arðegis[5] t*il* k*onu*ngs dottur. fru[6] þat rað vil ec geva[7] at vit riðim[8] utt af borgin*n*i aðr en k*onu*ngr fae [nockvrn grun um þetta mal.[9] En hon [seg*ir* at han skal[10] raða [ollu v*ið* hana[11]. oc hon vill honu*m* fylgia sem at liva. Nu tekr han*n* .ij. hæsta oc [byr soðlu*m* an*n*an hæn*n*i
Mb³ 147 en an*n*an | ser.[12] þau riða ut af borgen*n*i. [oc riða[13] t*il* skogar skyndilega[14]. [En er[15] varðm*enn*[16] [þeir er geta borgar liða[17]. sea reið h*er*burtz oc [grunar þa huær[18] honu*m* man[19] fylgia. oc[20] ganga skyndilega a k*onu*ngs fund oc sægia honu*m* huat þ*ei*r
A 196 hava set | *oc* er k*onungr*[21] hœyrir þetta. þa send*ir* han*n* m*enn* t*il* [kastala k*onu*ngs dottur.[22] En er sendi m*enn* v*er*ða[23] varir [þ*ei*ra tiðænda[24] at k*onungs* dott*ir* v*ar* ibrautu riðin oc m*eð* henni h*er*burt [þa ganga þ*ei*r[25] [skyndilega t*il* k*onu*ngs hallar[26] oc sægia k*onu*ngi [þat er þ*ei*r hava[27] spurt. (239). þa kallar k*onu*ngr t*il* sin sin*n*[28] ʀ*iddara* h*er*man*n* oc biðr han*n* riða[29] æpt*ir* h*er*burti. oc [riða æ*igi* fyʀ heim en h*ann* hæv*ir* hœfuð h*er*b*urtz* oc fœrir

---

[[1] B skule ei. [2] AB *mgl.* [3] A hrid. [4] *sål. rettet for* Mb³ mællt. [[5] B ad hann talar ejrn dag. [6] AB *tilf.* seiger hann. [7] AB nv gera. [8] AB ridumm. [[9] A grun af þessu raadi. B grun af umm þetta rad. [[10] A bad hann. B seiger nu ad hann skule. [[11] A ollu vid sigh. B *mgl.* [[12] *sål. rettet.* Mb³ byr sodlu*m* an*n*an hæn*n*i en an*n*an hen*n*i. A byr sodlum annann sier annann henni. B sødlar. [[13] AB *mgl.* [14] A hvatt og skyndiligha. B hvatlega. [[15] B og. [16] Mb³ *tilf.* vita. [[17] A *mgl.* B þeir sem giættu borgarhlidz. [[18] A gruna huad konu. B grunar hvada kona. [19] B mune. [20] A *mgl.* [21] A Artus kongur. B Artus. [[22] B kastalannz. [23] AB koma (B komu) þar þa verda þeir. [[24] AB vid. [[25] AB þeir ganga. [[26] B til kongs. [[27] B hvad þeir hafa sjed og. [28] B *mgl.* [29] AB *tilf.* vt af borginni.

k*on*ungi.[1] h*er*man*n* tekr [skiott sin uapn oc[2] sin*n* hæst oc fylgia honu*m*. xxx. riddara oc .xxx. sueina með uapnu*m* [oc bryniu*m*[3] oc riða [alla leið þa er aðr hafði riðit[4] h*er*b*urt*. oc sua nær koma þ*ei*r at h*er*burt [ma sea[5] þa. oc mællti v*ið* sina fru h*er* riða æpt*ir* okr[6] k*on*u*n*gs riddarar[7] man k*on*u*n*gi þu þikcia | haua farið með[8] litilli sœ*m*ð [a brott.[9] þvi U 219 man han senda æpt*ir* þer[10] sina R*iddara*. [at þ*ei*r skyli þiona þer oc baðu*m* okr.[11] þa suarar [hon a þessa lund. h*er*ra an*n*at ærendi mun*u* þ*ei*r haua[12] en þer getið [þvi at[13] þ*ei*r munu vilia haua yðart lif. þa suarar han*n*[14] fru[15] hvi[16] munu þ*ei*r vilia haua lif saclauss m*annz*. En ef [þat er þe*ir*a ærendi[17] [sem þer sægið[18] þa hialpi m*er* sua GUð at alld*r*igi s*ka*l ec sua[19] dœyia firir þessum mon*n*u*m* at ek havi œnga sœc t*il*. en alld*r*igi s*ka*l ec [ren*n*a eða r*i*da vnda*n* le*n*gr.[20] [oc nu stiGR han*n*[21] af baki oc tekr hana[22] ofan oc binðr hestana v*ið* .i. tre. En han*n*[23] legðz hia k*on*u*n*gs dottur. oc fær hen*n*ar mæydom oc [litilli stundu[24] siðaR kemr þar h*er*man*n* [frendi art*us* k*on*u*n*gs[25] oc hans m*enn* oc [mællti h*er*burt at þ*ei*r skylldi v*er*a vel komn*ir*[26] en

---

[[1] A ei aptur koma fyrr enn hann hefer hans höfud ath færa honum. B færa honum høfud hanns. [[2] AB sinn skiolld og onnur (A *tilf.* sin) vaapn ok stigur aa. [[3] A *mgl.* [[4] B aller lejd eftter. [[5] AB fær sied. [6] A *mgl.* B oss. [7] B menn. [8] A vid. [[9] AB *mgl.* [10] A *mgl.* B oss. [[11] A ath þiona okkur. B til þiónustu. [[12] AB Hilldur (B *tilf.* herra) annat mun vera eyrindi þessara manna. [[13] AB *mgl.* [14] AB Herburt. [15] A *tilf.* seiger hann. [16] B fyrer þvi. [[17] A suo er. [[18] B *mgl.* [19] B *mgl.* [[20] A suo renna leingra. B *mgl.* lengr. [[21] A 134. Capitule. Þath er nv sagt ath Herburt stigur. B Cap. CXLV. Nu stijgur Herburt. [22] AB sina frv. [23] AB *mgl.* [[24] AB litlu. [[25] AB *mgl.* [[26] A bad Herburt þa welkomna.

h*er*man*n* suarar [at alld*ri*gi skal han g*ri*ð fa.[1] oc æn*n* mællti h*er*man*n* segd*u*[2] en*n* illi hunðr [aðr en þu dœyr[3]. oc sua hialpi Guð þer at þu lygr æ*igi* A 197 huart hæv*ir* hilldr halldit sinu*m* mœydomi | h*er*burt suarar j morgin er sol ran*n*[4] upp. þa v*ar* hon mær. en hon er nu kona min. þa reð[5] h*er*man*n* at honu*m* oc legr sinu spioti f*irir* hans briost. en [i sama stað[6] [bra h*er*burt[7] sinu su*er*ði oc hœgr i sv*n*nðr spiozskaptit. En an*n*at slag[8] hœgr han a hans hialm [sva at i sunðr tecr hialmin*n* oc bryniuna oc halssin*n*[9] oc fellr han*n* dauðr t*il* jarðar.[10] oc þægar veit*ir* han*n*[11] oðru*m* [r*iddara* annat[12] slag a hans lær sva at [i sunðr tecr[13] læret.[14] oc fellr sa[15] an*n*an veg af hestinu*m*. en en*n* þriðia legr han*n* með B 113 su*er*ðinu[16] jgegnu*m*. oc | þaðan ifra tekz[17] harðr bardagi oc [la*n*ga rið þar t*il* er[18] drepn*ir* eru .xij.[19] r*iddarar* oc xiiij sueinar. oc þ*ei*r er æpt*ir* ero flyia undan[20] t*il* borgaren*n*ar. En h*er*burt hæv*ir* .xi. sar oc oll stor. oc hans skiolldr oc brynia [eru slitin*n* oc i sundr hœguin[21] t*il* onyz. oc nu tecr hon[22] sin*n* duc oc[23] sueipar hans sar. [æpt*ir* þat stigr han*n* a sin*n* hæst[24]. oc riða [þau leið sina langar leið*ir* þar t*il* er þau koma[25] t*il* k*onu*ngs. .i.[26] oc

[[1] A ath hann skal alldrei vel kominn. B Alldrei skalltu vel kominn edur grid fa. [2] *rettet for* Mb[3] segdi. B *tilf.* mjer. [[3] B *mgl.* [4] A kom. [5] AB rídur. [[6] A þegar i stad. B *mgl.* [[7] B Herburt bregdur. [8] B sinn. [9] B bukinn. [[10] A og klauf hann og bvkinn og steyptist hann daudur aa jaurd. [11] A *tilf.* aa. [[12] AB *mgl.* [13] B nemur. [[14] A aftok. [15] A hann. B so. [16] B sijnu sverde. [17] AB er. [[18] AB þar til berriast þeir ath. [19] AB xiij. [20] A aptur. B aller afttur. [[21] A var hoggvinn. B er honum. [22] AB hans frv. [23] AB *tilf.* ristur i sunndur og. [[24] A siþann stiga þau aa sina hesta. [[25] A til hans riddara og stiga þar aa skip og sígla langt i brott j fjærlæg lønd og koma. B þau alla leid þar til er hann kiemur. [26] AB eins.

[duelsk han*n*[1] með honu*m* [langa rið[2]. oc v*ar*[3] þar h*er*togi [með honu*m*[4] innan hirðar [t*il* landvarnar[5]. oc hafðe þar mikin*n* metnað oc mart er af honu*m* at sægia stortiðænda.[6]

[kuanfa*ng* Þiðrecx k*onungs* oc fasollð oc.[7]

323[3] (240). Nv er [þat æitt hv*er*t sin*n* at þiðrecr k*onu*ngr[8] g*er*ir f*er*ð | sina norðr um feall oc m*eð*[9] U 220 honu*m* fasolld. oc þettleifr danski.[10] oc allz [hæv*ir* han*n*[11] .lx. R*iddara* oc þar t*il* feR han*n*. er han*n* kemr [t*il* borgar drecanfils[12]. oc er honu*m* þar vel fagnað [oc hans mon*num*[13]. þar raða þ*ei*ri borg .ix. dœttr drusians k*onu*ngs. oc þ*eira*[14] mod*ir* [hæv*ir* andazc[15] af [þeim harmi[16] [er hon feck þa er drepin*n* v*ar* æcka[17]. oc nu sæg*ir* þiðrec k*onu*ngr sitt ærendi at han*n* vill biðia ser t*il* æignar konu en*n*ar | ællzstu dottur drusians k*onu*ngs [en su he-|-it*ir*[18] A 198 Gudilinda[19]. oc an*n*ar*ar*[20] þeiRa[21] systur t*il* handa Mb[3] 14 [fasolldi. en en*n*ar .iij. s*ystur* t*il* handa[22] [þettleifi danska.[23] Oc nu kunu þær [dœtr drusians k*onungs*[24] æ*igi* at nita[25] veg sinu*m* oc vilia þær helldr þessu iata. oc nu er æfnað t*il* mikillar veizlu [oc gœfuglegrar.[26] oc at þessi veizllu kuangaz þiðrecr k*onung*r oc fasolld[27] oc þettleifr dan*ski*.[28] [oc er nu

[[1] A dveliast. B dvelst. [[2] A lengi. [3] A *tilf.* Herburt. [[4] AB *mgl.* [[5] A og wann morg stor werk og vard landvarnnar madur. [6] A og hans storvirkiumm. [[7] A 135. Capitule. B Cap. CXLVI. [[8] B ad seigia fra Þidreki kongi ad þad er eitt sinn ad hann. [9] A wid. [10] AB *mgl.* [[11] B *mgl.* [[12] AB j borgina (B borg) Drekanfil. [[13] A *mgl.* [14] *rettet for* Mb[3] þeir. [[15] A do. B hefur latest. [[16] A harmi. B strijde þvi. [[17] A epter Ekka er Þidrek drap. [[18] A *mgl.* [19] AB Godelinda. [20] *rettet for* Mb[3] an*n*ar. [21] AB hennar. [[22] A *mgl.* [[23] A Þettleifi. B Þiettleifz. [[24] AB *mgl.* [25] AB neita. [[26] AB *mgl.* [27] B *tilf.* stollte. [28] A *mgl.*

rofit þat rað er ætlað var við dottur Sigurðar griks[1]. En þessi ueizla stenðr[2] .ix. daga oc œycr[3] nockuat huern dag. at meira er veitt en [siðaʀa dag en þan sem aðr var[4]. oc nu[5] sætz fasolld[6] oc þettleifr at riki þvi[7] er att [hofðu dœttr drusians konungs[8] oc gerir Þiðrecr konungr þa baða hertoga en sealfr riðr han heim til bernar [við aðra sina menn[9] oc með honum hans kona Gudilinð.[10] oc [er han kemr heim sitr hann[11] nu isinu riki[12].
U 27; A79,3; (21). | [13] Villcinus[14] konungr [sitr nu isinu riki agetr
B45,19 [af sigrsælld. oc rœysti. hann æignaz[15] með riki[16] oc hernaði þat land er [kallað var villcina land. en þat heitir nu suiðioð oc gautland oc allt svia konungs uelldi skanœy sealand ivtland vinland. oc oll þau riki er þar til hallda.[17] sua viða stoð riki villcinus[18] konungs sem land[19] er við[20] kentt oc

---

[[1] AB *mgl.* — Sigurðar griks *er rettet for* Mb[3] Sigriks. [2] A *tilf.* nv. B *tilf.* yfer. [3] AB *tilf.* aa. [[4] A sídara enn hinn fyrra. B sijdasta enn hinn first̃a. [5] B er veisluna þrytur. [6] B *tilf.* eftter. [7] B *tilf.* og rada þar. [[8] AB hafdi Drusian kongur. [[9] B *mgl.* [10] AB *mgl.* [[11] A sitr. [12] A *tilf.* langa hrid wmm kyrtt. B *tilf.* langa hrijd. [13] *Her begynder i* Mb *den anden redaktion af „Vilkinasaga", hvis første redaktion findes i begyndelsen af* Mb *(denne udgaves 1. bind kapp. 34[1] —83[1]; se 1. bind s. 44 note 1). Anden redaktion begynder i* Mb[3] *på side 148 midt på linie 8, og begyndelsen særmærkes kun ved rødt kapitalbogstav. I* A *og* B, *som kun har én redaktion, der svarer til den i* Mb[3], *er afsnittet flyttet tilbage og står lige efter fortællingen om Ekka og Fasold.* A *har som overskrift:* 68. Capitule. Hier hefst þaattur. B *har som overskrift:* Cap. XXXVIII. [14] AB Villtinus. [[15] AB war i þann tima agiætur ath riki og sigursæli (B sigursælld) hreysti og milldi. hann eignadist. [16] *rettet for* Mb[3] rikinu. B hreiste. [[17] AB heiter Villtina land er (B en) nu er kollud Sviþiód og Gautland (A Jotland) Windland og aull þau riki er þar hallda til (A *tilf.* Gautland) og allt Suia kongs velldi (B rijke) og Skaney Sialand (A *tilf.* og Jotland Windland og oll þau riki er þar hallda til). [18] AB Willtinus. [19] A landit. [20] AB *tilf.* hann.

þat er hattr [frasagnar[1] iþessari[2] sogu at af heiti ens fyrsta hofðingia tekr hans rik*i*[3] nafn. oc su þioð er han*n* stiornar. Sua er þetta riki kallað villcina[4] l*an*d af nafni villcin*us*[5] k*on*ungs oc[6] villcina[7] m*enn* [su þioð er þar bygir.[8] allt þar t*il* er œn*n*ur þioð kemr [t*il* rikiss iv*ir* þetta[9] l*an*d. oc skiptaz þa [af nyiv nœfn.[10] (22). En er villcin*us*[11] k*onu*ngr hæv*ir* styrt þessu riki um stund[12] þa byr han*n* her sin oc [riðr m*eð*[13] otal r*iddara* oc an*n*ara h*er*mana ut i pulinal*an*d. oc a þar margar orrostur. oc storar [bæði. þar kemr jgegn honu*m* h*er*tnið k*onu*ngr er i þan tima styrði ruczcil*an*d. oc mikit af g*ri*cl*an*di oc ungæra l*an*di. oc nalega allt austr riki hæu*ir* han und*ir* ser. oc hans broð*ir* hirð*ir* þe*i*r æigv margar orrostur oc storar.[14] villcin*us*[11] k*onu*ngr fær jafnan sigr[15] v*ið* [rvzcina m*enn*[16]. oc allt œyd*ir* han*n* pulinal*an*d. oc [allt œyd*ir* han*n* ut t*il* hafs oll þioðlond[17]. oc þar æpt*ir* flytr han*n* h*er* sin*n* vpp[18] i ruzi l*an*d oc vin*n*r þar margar [storar borg*ir*[19] [smalenzkiv[20] oc pallteskiv.[21] oc aðr[22] letti | riðr h*ann* jn*n*[23] i holm- A 80

[1] B frasagna. [[2] A þessarar. [3] *rettet for* Mb[3] rik. [4] AB Villtina. [5] AB Villtinus. [6] AB *tilf.* siþann. [7] A Villtinus. B Viltijna. [[8] B af nafne hannz þeir er þar bjuggu. [[9] A til rikri j. B rijkare i þad. [[10] B ad nyu nafnid. [11] AB Willtinus. [12] AB hrijd. [[13] A ridur vid. B med honum rijda. [[14] AB *mgl.* [15] B *tilf.* i sijnumm orustum. [[16] AB russimenn. [[17] AB Sialand (A *tilf.* og oll) þau er til hafa leigit (B hafz liggia). þa (B þar) kiemur i giegn (B mot) honum Hernit kongur er (B *tilf.* j) þann tima styrdi Russia lanndi og mikit (B myklu) af Gricklanndi ok Vngaria (B *tilf.* lande) og naliga ollu Austur riki og hans brodir Hirdir. þeir Villtinus kongur eigu margar orrostor og storar og hefer Villtinus kongur jafnan sigur. [18] AB *mgl.* [[19] AB stórborger. [20] A Smalencium. [[21] B *mgl.* [22] A *tilf.* enn. B *tilf.* hann. [23] B nu.

garð er hofuðstaðr er [f*irir* borgu*m* h*er*tnit k*on*-*ung*s.[1] þar [v*ar* mikill bardagi aðr h*er*tnit kœmi[2] aflotta. þar fell hans brod*ir* hird*ir* oc [mikill h*er*r[3] af ruzi monu*m*. oc feolþi [manz var tekin oc halldit t*il* lausnar[4] oc þar toc villcin*us*[5] k*onung*r sua U 28 mikit | gull oc silfr oc margskon*ar* g*er*simar. at | B 46 alld*ri*gi fyʀ hafði han slikan[6] sigr fengit[7] siðan er han h*er*iaði fyrsta sin*ni*. [nockorri stundu siðaʀ[8] sættaz [þ*ei*r k*onu*ngarn*ir*[9] [m*eð* þvi moti. at[10] h*er*t-nit k*onung*r sk*a*l haua sealfr sitt riki. en giallda skal han skatt villcino[11] k*onung*i sua vit sem hans l*an*d[12] er. v*ið* þetta staðnar[13] h*er*r villcina[14] man*na* iruzcil*an*di[15] oc feʀ villcin*us*[5] k*onu*ngr heim [i vill-cin*a*lanð.[16]

A33,18; B19,23 | [17][fra Villcino k*onu*nge.[18]

324[3] (23). [Þess er æn getið æitt hv*er*t sin*n* at villcin*us* k*onu*ngr feʀ[19] m*eð* her sin*n* i austr ueg. oc er h*ans* skip[20] lagu v*ið* l*an*d v*ar* þat .i. hv*er*t sin*n* at k*onu*ngr sealfr v*ar* [staddr al*an*di[21] [oc farin*n* i[22] æin*n* skog [sua at h*ann* v*ar*[23] æin*n*

[1 A Hernitz kongs. B i þvi lande. [2 AB attu þeir mikla orrosto (B myklar orustur) Hernit (B *tilf.* kongur) og Willtinus og lauk suo ath Hernit (B *tilf.* kongur) kom. [3 A margt. [4 A var hertekinn. B manna var drepinn, sumer tekner og halldet til lausnar. 5 AB Willtinus. 6 B þvi-lijkann. 7 A bedit. [8 A nokkuru siþar. B Cap. XXXIX. Nockru sijdar. [9 B kongar. [10 AB og. 11 AB Villtinus. 12 B rijke. 13 B stødvast. 14 A Villtinus. B Vilt. 15 AB og ruzimanna. [16 A j Willti. land. B vid þat. 17 *Dette kapitel, 324, om Vilkinus' sønner, er i* AB *anbragt tidligere, nemlig foran fortællingen om Vade Rise og Velent.* [18 A hier hefur vpp enn þátt. B Cap. XVII. [19 AB Villtinus kongur Willtina landz (B i Wiltijna lande) var rikur og hermadur mikill. hann var farinn. 20 A herskip. [21 B a lannd geinginn. [22 A vid. [23 A og var hann.

samman*n* oc ængi [hans m*a*ð*r* með[1] honu*m*. oc þar
hitt*ir* han æina konu. su[2] v*ar* fœgr[3] oc k*onu*ngi
ran*n* hugr t*il* hen*n*ar oc [lægðz með hæn*n*i[4]. en
þetta v*ar* æcki avn*n*ur kona en [þat se*m* kallað er
sæ kona.[5] [en þat a æðli i sæ sem skrimsl en syniz
al*an*di sem kona.[6] oc [er hans m*enn* þ*ei*r er hon-
u*m* skylldu fylgt haua missa hans oc leita hans[7]
um skogin. oc | næst kemr | k*onu*ngr[8] til sin*n*a A 34
man*n*a oc sin*n*a skipa. þa er[9] byʀ oc sigla þ*ei*r Mb³ 149
ihaf oc er þ*ei*r koma langt [undan l*an*di[10] þa[11]
kemr upp hia k*onu*ngs [skipi hia lyptinguni[12] kona
oc tekr i skipstafnen. oc hælldr sua fast at skip-
et | stendr[13] kyrt. oc nu kemr k*onu*ngi ihug [hui U 29
gegna mun[14] [at þessa somu[15] konu man han*n* haua
funðit[16] iskoginu*m* [hia sæuar strœndu[17]. oc[18] mællti
t*il* hæn*n*ar. lat oss fara vara leið. oc ef þu att
[nockot v*ið* oss at tala.[19] þa kom[20] t*il* mins lanðz oc
man ec þar[21] vel fagna þer oc [v*er* siðan m*eð*
mer[22] igoðu iu*ir*læti. oc nu lætr hon laust skipit
[oc feʀ[23] aptr | iseoin*n*[24]. en k*onu*ngr feʀ leið sina B 20
aptr[25] t*il* sins rikis[26]. oc er han*n* hæv*ir* heima
v*er*it[27] misseri þa kemr[28] t*il* hans kona .i. oc [seg*ir*

[[1] A hans manna med. B madur hia. [2] A hun. [3] A forkunnar føgur. B føgur næsta. [[4] A lagdizt med henne. B gieck til hennar. [[5] A sem kalladar eru siókonur. B so sem menn kalla sækonur. [[6] B og legst kongur þar med henne. [[7] A þeir menn sem honum skulu fylgia missa hans leita hans vida. B er hans menn sækna hanns, þa leita þeir hanns fast. [8] A hann. [9] B fiell. [[10] B i haf. [11] A þar. [[12] A lypting. B skipe um liptingena. [13] A stod. [[14] A *mgl.* [15] A *mgl.* [[16] B og huxar hann hafe funded hana. [[17] B med sæfar strønd. [18] A kongur. [[19] AB eyrindi vid mik. [20] B mattu koma. [21] A þa. B *mgl.* [[22] A ver med oss. B skalltu vera med mier. [23] B fór sijdann. [[24] A *mgl.* [25] A allt. [26] B lands. [27] AB *tilf.* eitt. [28] AB kom.

at hon feʀ[1] m*eð* hans[2] barn. [oc han*n* ken*nir* full giorla þessa konu[3] oc lætr flytia hana t*il* æins hus[4] [er han*n* a[5]. oc er hon hæv*ir* dualz þar[6] litla rið. ælr hon sueinbarn. oc er sa suein*n* kallaðr vaði. oc nu vill hon æcki [dueliaz þar lengr. oc hu*er*fr abrott[7]. oc ængi m*aðr* veit[8] huat af hæn*ni* [v*ar*ð siðan[9]. oc [þessi suein er han*n* ælsk[10] upp v*er*ðr sua mikill at han*n* er risi[11]. oc bra þvi[12] t*il* hans[13] moðærnis. at[14] han*n* v*ar* æ*igi* sem menzk*ir* m*enn* han*n* v*ar* illr v*i*ðr skiptis. oc f*irir* þa sœc v*ar*[15] han*n* oþocka sæll. Oc hans faðir ann honu*m* litið. [oc þo gefr han honu*m* .xij. bu j sviðioðu aðr en han*n* andaz.[16] k*onu*ngr a[17] son annan ungan sa heit*ir*[18] Norðian han [er mikill m*aðr* f*irir* ser. oc allra man*na* uænstr. oc st*er*castr harðr oc g*rim*m*u*ðigr. oc singiarn af fe oc ovitr hia þvi sem hans frændr v*oru* f*irir*. oc f*irir* þa sœc feck han*n* ækci lof sua mikit sem hans fa*ðir*.[19]

[[1] B seigest fara. [2] AB *mgl.* [[3] A kongur kienner hana. [4] A hvss. B huss þess. [[5] A *mgl.* [6] B *mgl.* [[7] A þar vera og hvarf hun i brott. [8] B *tilf.* meir. [[9] A vard. B verdur. [10] B óx. [[11] A er þessi sveirn Wadi vex vpp var hann risi ath vexti. [12] B miog. [13] A *mgl.* B sijns. [14] B og. [15] A vard. [[16] A 22. Capitule. Villtinus. B *mgl.* [17] B atte. [18] AB hiet. [[19] AB er (B var madur) frijdur synumm og vaskligur. hann hafdi mikla aast af sinum fødur og tok hann riki og kongdom epter hann enn gaf (B giefed hefur hann) Wada syni sinum xij (B ix) bv j Saxlanndi (B a Siálande adur hann andadest). Nordian kongur var mikill hofþingi aadur tjl hans kom Hernit kongur af Ruþsia lande og heriadi hans riki. (A *tilf.* sem sagt mun verda siþar. B *tilf.* enn umm sijder kom Nordian a hannz mijskun og var sijdann hanz underkongur, og gallt skatt a medann hann lifde). Hans syner voru þeir iiij risar er gietid mvn verda siþar. Vidolfur mittumstangan (B Mittiztange) og Aspilien risi (B Aspiliam), Aventrod og Eddgeir. þesser voru aller hiner mestu afburdarmenn fyrer saker afls og hardfeingi og vaapna þeirra
A 35 (A *tilf.* er þeir høfdu) er myklu | voru betre enn flest ønnur.

| [dauði Villcinus k*onung*s.[1] A 80,11; B 46,6; U 30

325[3] (24). Nv fær Villcin*us*[2] k*onu*ngr sott oc aðr en h*ann* andaz gefr han*n* riki[3] oc k*onu*ng dom Nordian sinu*m* syni. tecr han nu ualld [oc forræði[4] iv*ir* ollu villcina l*an*di. en er þat spyʀ h*er*tnit k*onu*ngr [iruzi l*an*di[5]. þa [mællti han*n* oc biðr[6] sina m*enn* lyða s*er* þa er hans mal mægv næma[7]. Guð se lofaðr.[8] er ek beið [i minu hasæti þar til[9] [er ek hœyrða sagðan dauða villcin*us*[10] k*onu*ngs.[11] oc vm þat vil ek sv*er*ia at þott ec liua .iij. man*nz* alldra. at alldrigi skal ek skatt giallda villcina[12] m*onnum* [heðan ifra f*irir*[13] þ*vi* at nu er lypt þ*vi* oci[14] af minu*m* halsi er a [hæv*ir* lagtt[15] hin*n* riki Villcin*us*[16] k*onu*ngr. oc hœyri nu all*ir* min*ir* m*enn* [mitt boð. oc allir ruzi m*enn* spyri min orð.[17] at hv*er*r | m*aðr* iminu riki [se*m*[18] sua gamal U 31 se[19] at han ma[20] riða hæst sin*n* oc b*er*a skiollð sin*n*. eða þori at b*er*iaz eða bregða sv*er*ði[21] taki han*n* vapn sin oc hæst. [bui sic[22] oc komi t*il* min.[23] Nu

---

Ændringen og tilføjelsen i AB *(s. 65, note 19) står i forbindelse med, at kap. 324 i disse to hdskr., som ovenfor nævnt (s. 63, note 17), er revet løs fra sin oprindelige sammenhæng og anbragt foran fortællingen om Vade Rise og Velent (denne udgave kap. 84ª, 1 bind p. 73). Stykket om Nordians sønner gentages senere på sin oprindelige plads i* AB *(kap. 327, s. 69).*

[[1] A 69. Capitule. B *mgl.* [2] A Willtinus. B Vilt. [3] AB *tilf.* epter sigh. [[4] A *mgl.* [[5] B *mgl.* [6] B *tilf.* alla. [[7] A kallar hann til sijn sína menn og mællte. B *har* heira *for* næma. [8] A þess lofadur sagde hann. [[9] *sål.* A. Mb[3] þessi tiðændi iminu hasæti. þessi dagr. B i miinu hasæte þess. [10] A Villtinus. [[11] B er daudur er Vilt k. [12] A Willtinus. B Vilt. [[13] B *mgl.* [14] A anaudar oki. [[15] *sål.* A. Mb[3] hæv*ir* lægit. B lagdi. [16] AB Willtinus. [[17] AB og aller Ruzia menn mitt bod. [18] *rettet for* Mb[3] se. [19] A er. [20] A meigi. [[21] *efter* riki *har* B sá er herfær er og þorer ad beriast. [[22] AB *mgl.* [23] AB *tilf.* þviat.

skulu v*er* hæfna var a villcina[1] monnum.[2] f*irir* þvi
at dauði villcin*us*[3] k*onu*ngs sleit isundr *grið* [ruzi
man*na* oc villcin*us*[4] man*na*.[5] en halldit hofu v*er*
vara æiða. [þa er v*er* sœru*m* villcino[6] k*onu*ngi.[7] (25).
A 81 [8][Litilli stunðu siðaʀ byr[9] h*er*tn*it* k*onu*ngr reið
sina ut af holmgarde [oc riðr[10] norðr aleið t*il* vill-
cinal*an*dz.[11] [oc t*il* hans drifr h*err* vvigr[12] [bæðe
ʀ*iddarar* oc fotgœngu m*enn*[13] oc er han*n* kemr
i villcina[1] l*an*d. þa bren*nir* han oc drepr m*enn* oc
ræn*ir*. oc feʀ oddi oc æɢiu allt [þat l*an*d.[14] þar t*il*
er han*n* fin*n*r nordian k*onu*ng [m*eð* sin*n*[15] h*er*.[16] þa
v*er*ðr[17] mikil orrosta oc long oc mikit man*n*fall.
[ihu*ar*ra tueɢiu lið.[18] oc felr[19] þo m*eir*a af villcina[20]
monu*m* f*irir* þvi at nordian k*onu*ngr hæv*ir*[21] lið
min*na*. oc marg*ir*[22] hava[23] heima sætið. [oc g*er*ðu
æ*igi* veita honu*m*.[24] oc sua lavk þessi orrostu at
Mb³ 150 Nordian k*onungr* ko*m*[25] | aflotta oc [all*ir* hans m*enn*
fara usigr[26]. [En h*er*tnit k*onungr* fær sigr oc[27] rækr
flotta .iij. daga. oc nu fin*n*r Nordian k*onu*ngr at
han*n* a .ij. kosti f*irir* hondu*m* [an*n*að hv*ar*t at
flygia abrot or[28] sinu riki eða falla [m*eð* usig*ri*.[29]
oc [f*irir* þa soc[30] [g*er*ir han*n* þat rað at han gengr[31]
a miskun[32] h*er*tnit k*onungs* [m*eð* alla þa m*enn* er
U 32 æpt*ir* erv | hans h*er*man*na*. oc þa er h*er*tnið k*onu*ngr

[1] A Willtinus. B Villt. [2] *sål.* AB. Mb³ m*enn*. [3] AB Willtinus. [4] *rettet for* Mb³ willcinis. B Vilt. [[5] A wor j millumm. [6] A Willtinus. [[7] B *mgl.* [8] A *tilf.* 70. Capitule. B *tilf.* Cap. XL. [[9] A Epter þetta bydur. [[10] B *mgl.* [11] A Willtinus lannds. B Vilt lannds. [[12] B med ovijgann her. [[13] AB *mgl.* [[14] A lanndit. [15] A sinum. [[16] B *mgl.* [17] AB vard. [[18] AB af huarumtveggium. [19] A *mgl.* B fiell. [20] A Willtinus. B Vilt. [21] B hafde. [22] AB *tilf.* hofþingiar. [23] B høfdu. [[24] B *mgl.* A *tilf.* lid *efter* honum. [25] A komst. [[26] A allt hans lid. B *har* feingu *for* fara. [[27] B Hernit. [[28] AB flyia af. [[29] B vid osigur. [[30] A nu. B. sijdann. [[31] B geingur hann. [32] AB valld.

er astefnu. oc vilia[1] me*nn* taka ser g*ri*ð af honu*m*. þa kemr þar nordian k*onung*r oc gengr f*irir* h*er*tnið k*on*ung oc fellr t*il* fota honu*m*. oc gefr sic oc sitt riki ihans ualld[2] oc biðr ser miskun*n*ar fir*ir* hans ko*nun*gdom. En h*er*tnið k*on*ungr su*ar*ar[3] [aþessa lund.[2] En riki villcin*us* k*on*ungr[4] bravt und*ir* sec vart riki. [oc atti orrostur margar v*ið* oss.[2] oc komu*m* v*er* a hans valld [oc vart riki sua[2] sem nu eru þer avaru valldi. Nu f*irir*[5] þvi at v*er* fengu*m* g*ri*ð af honu*m*. þa skolu*m* v*er* nv þat launa yðr.[6] en allt riki yðart skulu v*er* æignaz at skottu*m* oc at forraðu*m*.[7] en[8] skuluð su*er*ia æiða. [oc hallda sætt oc tryGð.[9] sua sem nu sægi þer[10] upp [atryGð yðra.[11] Oc þessi sætt er nu fest[12] [amæðal þ*ei*ra[13] [h*er*tnit k*on*ungs oc nordian k*on*ungs[14]. Nu leGr h*er*tnit k*onung*r vnd*ir* sic [allt villcinal*an*d.[15] oc aðr han*n* feR heim isitt riki sætr han norðian.[16] hofðingia yv*ir* [þat l*an*d. er v*er* kollum[17] suiþioð[18] oc a þessa lund stendr riki | h*er*t- A 82
nit k*on*ungs langa stund.[19] han*n* a .ij. syni v*ið* sin*n*i konu. heit*ir*[20] en ællri osangt*ri*x.[21] En en yng*ri* Valldimar. En þriðia son a han*n* við frillu sin*n*i sa heit*ir*[22] jlias.

[fra h*er*tnit k*on*ungi.[23]

326[3] (26). Nv er h*er*tnit k*on*ungr orðin gamall oc þungfœr. þa setr ha*nn* sin*n* son osangt*rix*[21]

---

[1] A *mgl.* [[2] B *mgl.* [3] A *tilf.* svo. [4] A *tilf.* þinn fader. [5] B med. [6] B *mgl.* [7] *rettet for* Mb[3] forraðu. B forrade. [8] AB *tilf.* þier. [[9] A ath alla sætt og trygder. B ad hallda tru og digd. [10] B eg ydur. [[11] AB aa ydra trv. [12] A fost. [[13] A aa millum. B med. [[14] B kongum. [[15] A allt Willtinus land. B landed. [16] AB *tilf.* kong. [[17] B *mgl.* [18] AB Siaalannd. [19] AB hrid. [20] A hiet. [21] AB Osantrix. [22] A hiet. [[23] AB *mgl.*

hofðingia. oc gefr honu*m* allt riki villcina[1] man*na*. oc k*onu*ngs nafn. oc f*irir*[2] þessu riki ræðr osangt*rix*[3] [langa ævi.[4] oc hans und*ir*k*onu*ngr er[5] nordian. [Litilli stundu[6] siðaʀ setr h*er*tnit k*onu*ngr sin*n* son[7] hœfðingia[8] yv*ir*[9] ut i greka. [en sa heit*ir* jlias[10] oc giefr honum[11] jarlldom han er [hœfðingi mikill. oc rikr[12] kappi.

[andlat h*er*tnit k*onungs*.[13]

327[3]. Nv fær h*er*tnit k*onung*r sott. [oc iþ*ei*ʀi sott U 33 B 47 heimt*ir* han*n*[14] | t*il* sin hina stœrstu hœfðingia | [oc ena vitrustu m*enn*.[15] [han*n* skipar allt riki sitt. oc sæg*ir* alla sina ætlan hue stanða s*ka*l æpt*ir* hans dauða.[16] þa gefr han*n* k*onu*ngs nafn Valldimar syni sinu*m* oc sætr han*n* k*onu*ng yv*ir* allt ruzcil*an*d oc pulinal*an*d oc allar austr halfvr [rikiss sins.[17] Litlu siðaʀ andaz h*er*tnit k*onu*ngr [með fullu*m* ueg sinu*m*.[18] oc syn*ir* han*s* styra [rikinu langa stunð.[19]

(27). [20]Nordian k*onu*ngr a seol*an*d*i* asonu .iiii. æin*n* heit*ir* ædgæir.[21] an*n*aʀ auentroð. þriði Viðolfr mittu*m*stangi[22] .iiii. aspilian. þ*ei*r v*oru* risar allir at afli. oc æðli. oc þa er nordian k*onu*ngr hæv*ir* fængit[23] bana sott. setr Osangt*rix*[24] k*onu*ngr aspilian [son nordi*ans* k*onung*s[25] hœfðingia. oc gefr honu*m* k*on*-

---

[1] A Willtinus. B Villt. [2] A widur. B *mgl.* [3] A Osantrix. B Wilt. [[4] A kongur. [5] AB *mgl.* [[6] B litlu. [7] AB *tilf.* Jlias. [8] B *mgl.* [9] AB *mgl.* [[10] AB *mgl.* [11] AB *tilf.* þar. [[12] A rikur madur og mikill. B mykill høfdinge og mykill. [[13] A 71. Capitule. B Cap. XLI. [[14] A þa heimter hann. B og heimter. [[15] B *mgl.* [[16] A hann skipar sínu riki hvorsu stannda skal epter hans dauda. B og sagde þeim alla skipan hvørsu stiórna skal epter hann. [[17] AB heimsins. [[18] B vid fullann veg. [[19] A rikiumm langa hríd. B sijnumm rijkiumm. [20] B *tilf.* Cap. XLII. [21] B Elldgeir. [22] A Mitrimstanghan. B mittiztange. [23] B tekid. [24] A Osantrix. B *mgl.* [[25] AB *mgl.*

*u*ngs nafn. [han*n* er k*onu*ngr[1] iv*ir* þvi riki se*m* aðr
hafði fað*ir* hans nordian.[2] Viðolf mittu*m*stangi[3] er
sua mikill at hans œxl b*er*r æ*ig*i lægr*a* en hœfuð
an*n*aʀa risa. han*n* er oc st*er*cari æin*n*[4] en .ii. brœðr
hans. [oc eru þ*ei*r þo badir risar.[5] oc sua er han*n*
illr [v*ið* skiptis[6] at [ongu uetta[7] þyrm*ir* han*n*.
m*onnum* eða[8] kuikvendu*m*. aspilian k*onu*ngr[9] lętr
sla iarn[10] um han*n*s hals. oc [vm hans | arma[11] oc U 34
fottleɢi | oc þaraf eru digrir iarnhlækcir oc lœng Mb^3 151
[iarnfestr | fylɢir.[12] en edgeir[13] oc auentroð setr han A 83
t*il* at b*er*a þa ena digru iarn festi. oc leiða Viðolf
mittu*m*stanga[3] [æpt*ir* ser[14] oc alld*r*igi *ska*l han*n* lauss
fara[15] næma [þa er b*er*iaz *ska*l.[16] han*n* a[17] æina
iarn stœng haua oc [st*er*ca oc digra[18] oc þar með
uegr han*n* iœrrostu*m*.[19] oc f*irir* þat[20] er han*n* kallaðr
Vidolfr mittumstangi.[21] aðgeiʀ[22] hæv*ir* at vapni .i.
atgeir slegin af iarni sua þungan at æ*igi* fa .xii.
m*enn* [meira lypt.[23]

[andlat j*u*liane.[24]

328^3 (28). Osangt*rix*[25] k*onu*ngr a þa konu er heit*ir* iuliana hen*n*ar faðir var iran[26] k*onu*ngr af skorottan[27] eða mittan þat er nu kallat ængland

---

[[1] AB *mgl.* [2] A aatt. B raded. [3] A Mitrimstanghan. B Mittiztange. [4] AB *mgl.* [[5] A risarner. B *mgl.* [[6] B vidur eignar. [[7] A ongv. B øngumm. [8] A edur fenadi og. B nie. [9] AB *mgl.* [10] AB jarnrekendum. [[11] A arma og vmm hans armleggi. [[12] B jarnfeste. [13] B Elldgeir. [[14] B þa er beriast skal. [15] A werda. B vera. [[16] B þegar barist er. [17] AB atte. [[18] B gillda, [19] AB j orrosto. [20] AB þvi. [21] A Mitrimstanghan. B Mittiztange. [22] A Eddgeirr. B Elldgeir. [[23] A meira vpphalldit. B meiga ei meira vallda(!). [[24] A 72. Capitule. B Cap. XLIII. Mb^3 *har* jliane. [25] AB Osantrix. [26] A Jron. [27] A Serotan. B Skottan.

[eða skotl*an*d.[1] juliana drottni*n*g fær bana sott. oc
[hennar bana[2] harmaði hu*er*t barn.[3]

[fra Milias k*onungi*.[4]

329[3] (29). Mil*i*as[5] het k*onu*ngr er reð f*irir*
huna landi [i þan*n*[6] tima. er v*ar*[7] allra k*onu*nga
rikastr oc mikillatastr han*n* a[8] æina dott*ur* er heit*ir*
oða hon er allra kuen*na* friðazt. hen*n*ar hofðu[9]
bæðit |en*ir* stœrstu hœfðingiar oc[10] k*onu*ngar oc
iarlar. k*onu*ngr un*n*i hen*n*i sua mikit at han matti
alld*ri*gi[11] af hen*n*i sea oc œngum man*n*i villdi han*n*
hana [gipta. þeim er bað.[12] En er osangt*ri*x[13] k*on*-
*u*ngr spyʀ [þessi tiðæ*n*ði[14] af þessu*m* k*onu*ngi oc
hans dottvr. þa sendi han ʀ*iddara* sina .vi.[15] alluel
buna t*il* milias k*onu*ngs oc lætr[16] g*er*a bref m*eð*
þeima hætti. osangt*rix*[13] k*onu*ngr Villcina[17] man*n*a
send*ir* q*ueðiu* k*onu*ngi huna Milias[18] enu*m* rika.
yður dott*ir* oða[18] er meoc lofað [i varu l*an*di[19] f*irir*
fægrð oc kurteisi. oc sagt er oss af yðru ʀiki[20] v*er*
U35 viliu*m* biðia yðaʀar | dottur oss t*il* æiginkonu. [og
þier[21] sendit oss suo mikit fee sem sómer ath heimann
fylgi yduarri dottur og waarre eiginnkonu[22] oc nu
sen*n*tv oss þetta[23] allt með goðu*m*[24] riddœru*m* oc
allu*m* ʀ*iddara*[25] bunaði oc m*eð* storu*m* fegyrðlu*m*[26]
A84 oc fulu*m* af ɢulli oc silfri oc œðru*m* g*er*simu*m*. | en
v*er* skulu*m* veita vinattu [yðr igegn v*ið* vart

[[1] B *mgl.* [[2] A þat. B hennar dauda. [3] AB *tilf.* i landinu. [[4] AB *mgl.* [5] Mb[3] *har* Milas. [6] A þenna. [[7] B *mgl.* [8] AB atte. [9] A *tilf.* bæþi. [[10] AB *mgl.* [11] AB ei. [[12] A gefua. B giefa þeim er hennar bad. Cap. XLIV. [13] AB Osantrix. [[14] A tiþindi. B *mgl.* [15] A iiij. B vij. [16] A let. [17] A Willtinus. B Viltin. [18] B *mgl.* [[19] AB *mgl.* [20] AB *tilf.* mikit. [21] B þvi. [[22] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* [23] A *tilf.* fee. [24] AB kurteisum. [25] A *mgl.* [26] AB feehirdslumm.

va*n*dendi.[1] þetta rað er sua algort[2] af varri hendi at[3] ef þer vilit [afrœkiaz oc uvirða vart œrendi oc orðsendingar[4]. þa man þetta þrœytt v*er*ða m*eð* liðs | B 48 feolða var amili aðr en ver hv*er*fim fra þessu ęrendi.[5] (30). þessir riddara*r*[6] [riða sina leið þar t*il* er þeir koma[7] ihuna land. oc næst[8] afund milias k*onu*ngs. oc syna honu*m* bref[9] Osangt*rix*[10] k*onungs* oc þar með[11] kueðiu osan*gtrix*[10] k*onu*ngs. milias k*on*-*u*ngr tecr vel v*ið*[12] kueðiu [osangt*rix* k*onu*ngs[13] oc lætr læsa upp brefin[14] oc vill hœyra huat k*onu*ngr [villzina man*n*a[15] mun vilia i hans riki sa er alldrigi ˮfyʀ [vissi han*n* at fyʀ hæfði[16] v*er*it hans vin sva at han*n* vissi[17] at þetta v*œr*i[18] vinattu orð-senðingar.[19] oc æcki v*ar*[20] han*n* hans ovin [sva at k*onu*ngi þœtti þat liclekt[21] at han*n* [myndi girnaz ʀiki[22] hans. en er milias k*onu*ngr [hœyrir læsit brefit oc huat er vnd*ir* v*ar* orðsending osangt*rix* k*onu*ngs. þa suarar han*n*[23] a þessa lund. Min[24] dott*ir* oða hæv*ir* upp fædz[25] [imini hirð.[26] oc er hon[27]. xv. vetra gomul. | hen*n*ar hafa beðit k*onu*ngar af enu*m* U 36 stœrstu*m* londu*m*. oc h*er*tugar þ*eir* er eru rikari en k*onu*ngar oc mællti[28] til þessa raðs m*eð* list oc [kvrteisi oc syniuðu*m* v*er*[29] þeim [vars mægis[30] fir*ir*

[1] A waara j móti. B vora þar j giegn. [2] AB fullgert. [3] B enn. [4] A vrækiast og vvirda oss og waara ordsending. B orækia og vanvirda vora ordsending. [5] AB *tilf.* verit heilir. [6] *rettet for* Mb[3] riddara. [7] A koma nu. [8] AB *mgl.* [9] A *tilf.* og jnsigli. [10] AB Osantrix. [11] AB *tilf.* bera þeir. [12] AB *mgl.* [13] A Osantrix kongs. B hannz. [14] A bref. B brefid. [15] A Villtinus landz. B Vilt. manna. [16] AB hafde. [17] A veit. B vænte. [18] A *tilf.* hans. [19] AB sending. [20] B væri. [21] A *mgl.* B so ad konge þætte von. [22] AB mundi vilia girnast rikiss. [23] A heyrdi lesit bref huad er vnder ordsending hans var. kongur suarar(!). B heirer brefed, svarar hann. [24] *sål.* AB. Mb[3] Milias. [25] B alist. [26] A i minni hall. B i minu rijke. [27] B *tilf.* nu. [28] A mælltu. B hafa mællt. [29] B hæversku, og leist oss ad synia. [30] A vaarrar mægiss. B vorra magsemda.

þvi at varla mattv[1] v*er* af heni sea. [en*n*i fogru mœey oða[2] [sua an*n* ec hen*n*i mikit.[3] En þessi k*on*-*u*ngr villcina[4] man*n*a er sua stolz. oc sva rikr at han hyɢr mic mvnu[5] gieva mina dottur [helldr en ec muna vilia[6] sea hans h*er*. [En þat s*ka*l han
Mb³ 152 rœyna | oc kallar[7] sin*n* fehirði. [at han*n* s*ka*l taka[8] þessa sendim*enn*. oc kasta[9] idyflizu oc seg*ir* at þar skolu þ*ei*r biða osangt*ri*x[10] k*on*u*n*gs. (31). [11][A þessi tið[12] koma t*il* o*sangtrix*[10] k*onung*s [i uillzinal*an*di[13] .ii. [m*enn* ung*ir* oc[14] havf*ðingiar* h*er*tnit[15] oc hirð*ir* [hans broð*ir*[16] syn*ir* jlias jarll*s*[17] af Greca broður syn*ir* o*sangtrix*[10] k*on*u*n*gs. þa [er h*er*tnit[18] [xi. vetra gamal[19] en hirðir .x. vetra. h*er*tnit er allra man*n*a
A 85 frið-|-as*tr*.[20] [oc vaskastr um alla luti.[21] ængi ʀ*iddari* iollu villzinal*an*di[22] er hans [noti iturnim*en*t oc i[23] ollu*m*[24] ʀ*iddar*askap. han*n* setr o*sangtrix*[10] k*on*u*n*gr hofðingia in*n*a*n* hirðar oc gaf honu*m* jarlls nafn sem hafði fað*ir* hans. [oc mikit len i uillzina[25] l*an*di.
U 37 | (32). [26]nu spyʀ o*sangtrix*[10] k*onung*r [um riddara sina.[27] er han*n* hæu*ir*[28] sentt i huna l*an*d [at þeim

---

[1] AB meigum. [[2] AB *mgl.* [[3] B *mgl.* [4] A Willtinus. B Viltin. [5] A vilia. B mune vilia. [[6] A helldur enn. B enn helldur. [[7] B og kallar þa kongur. [[8] A ath hann taki. B og skipar honum ad taka. [9] A kasti. [10] AB Osanntrix. [11] *Foran bogstavet* A, *og med rødt blæk ligesom* A *har* Mb³ hert s (s = son?), *begyndelsen til en kapiteloverskrift, der er opgivet.* A *tilf.* 73. Capitulo. jarll. [[12] B vmm þennann tijma. [[13] A *mgl.* B j vilt. lande. [[14] AB ungir. [15] AB Hernit *her og senere.* [[16] B *mgl.* — broðir *er rettet for* Mb³ broður. [17] *rettet for* Mb³ jarll. [[18] A var Hernit. B var Herburt. [[19] B xij vetra. [20] *rettet for* Mb³ friðast. [[21] A oc waskastur fyrer allra luta saker. B *mgl.* [22] A Windlandi. B Vilt. lande. [[23] AB maki aa (B bæde j) turnreid og. [24] A allann. [[25] A j Willtinus. B j Viltijna. [26] B *tilf.* Cap. XLV. [[27] AB ath riddarar þeir (B þesser). [28] AB hafde.

er kastað[1] idyflizu[2] han heimt*ir* a malstefnu[3] hofdingia sina[4] oc [alla ena[5] vitrostu m*enn* oc spyʀ raðs hue hatta[6] skal. oc sæg*ir* at hans ʀ*iddarar*[7] sitia[8] i iarni ihunal*an*di oc[9] hv*er*su vvegliga milias k*on*-*ung*r hæu*ir*[10] tecit hans œrendi[11]. [Nu læz[12] han þess u*er*a[13] fusastr at samna h*er* [ut fara sua ihuna l*an*d[14] oc b*er*iaz v*ið* milias k*onu*ng. [oc lezt þa myndu[15] fa dottur hans[16]. [milias k*onu*ngs[17] eða dœyia[18] ælla. [Mali k*onu*ngs[19] su*ar*ar æin*n* vitr m*aðr*[20] oc lætr þat v*er*a vitrlegra at freista þessa mals enn framaʀ með orðsenðingu*m*[21] oc fegiofu*m*. oc kallar þess uan at milias k*onu*ngi [muni þessir þikcia[22] haua[23] far*it*[24] [æ*igi* með sua mikilli tign sem hann villdi oc[25] v*er*a ætti. [o*sangtrix* k*on*-*ung*r[26] tecr þat rað [at senða aðra[27] m*enn* mycklu tignari oc fleiri saman oc með þeim [mikit fe oc vingiafar[28]. oc [sea ef k*onu*ngr vill nockot æpt*ir* þ*vi* hyɢia. oc ef [þa fæz æ*igi*[29] senda þa[30] on*n*ur bref mikklu frecari en en fyʀi v*oru* oc vita[31] ef [han*n* vili nokcot v*ið* þat lata [scipaz þetta mal. oc lycr aþa lund þessu mali.[32] at sealfr k*onu*ngr oc allir þ*ei*r sem alyða [samþyckiaz h*er* v*ið* oc sua er

---

[[1] A var kastad. B voru kastader. [2] B i mirkvastofu. [3] A tal vid sigh. B stefnu alla. [4] *sål.* AB. Mb[3] hofuð. [[5] A alla sina. B sina. [6] AB haga. [7] A menn. [8] B sæte. [9] A *tilf.* seiger. [10] B hafe. [11] B erindumm. [12] A lietst. [[13] B læst þvi. [[14] A samann og fara i Hunalannd. B *mgl.* [[15] B mun eg þa. [16] A *mgl.* [[17] B *mgl.* [18] A bana. [[19] A Osanntrix kongi. [20] A madur og høfdingi. B høfdinge. [21] B wirdingum. [[22] AB þikki þeir. [23] B hafe. [24] *ret-tet for* Mb[3] fart. [[25] AB vid minne tign enn. [[26] A *mgl.* B og kongur. [[27] B og sender. [[28] A fee mikit og storar giafer. B myklar fiegiafer. [[29] A þat fæz. [[30] B *mgl.* sea . . . þa. [31] AB sia. [[32] A skipazt. þetta maal lykz a þa lund.

nu firir ætlað.[1] Nu kallar k*onu*ngr[2] [t*il* sin[3] sin frænda
U 38 h*er*tnit[4] oc | sæg*ir* at han*n* vill[5] han senda ihuna-
l*an*d afund milias k*onu*ngs. oc biðia hans dottur
[fyrst m*eð* fagr mæli oc fegiofu*m* en siðan er þat
stoðar æ*igi* sægia honu*m* van hans oc ofridar ef
han vill æ*igi* gipta mœyna.[6] En jarll læz v*er*a[7]
buin at fara hu*er*t er k*onu*ngr vill.[8] Nu letr[9] k*on-*
*u*ngr g*er*a bref annat[10] oc [stenðr þat h*er* a.[11] O*s-*
angtrix[2] k*onungr*[12] send*ir* orð milias k*onu*ngi
A 86 huna.[13] | þer hafit illa [gort oc[14] v*ið*r tekit [varu
œrendi oc ordsending.[15] þar [mætti þer[16] sua [t*il*
haga[17] at oss væri at vegr oc sua yðr. þa[18] haui
þer gort oss sko*m*m oc varu*m* monu*m*. [en þv*er*r
yðra[19] tign. þa er þer [tokut vara m*enn* oc settuð[20]
ipislir saklausa m*enn*[21]. Nu sendu v*er* yðr varn
frænda h*ertnit* j*arl* oc aðra .xi.[22] R*iddara* tigin-
borna m*enn*[23]. Nu g*er*it[24] þat hans erendi at tak[25]
ut or [myrkua dyflizv[26] vara m*enn* oc fait h*onu*m
[oc þar m*eð* yðra dottur. þa sendi þer oss t*il* æigin
konu með vegsæmð.[27] En ef þer vilit oss v*ar*na
nockuers lutar þess er [v*er* beiðum yðr.[28] [þa kan

[[1] A ætla nv suo fyrer sier sem nv var tiaad. 74. Capitule. — *efter* ef *(s. 74, 19) har* B kongur vill vid þetta betur skipast. [2] AB Osanntrix. [[3] A *mgl.* [4] AB Hernit jarl. [5] B vilje. [[6] A med fagurmæli og fegiofumm. enn vmm sider med þui ath segia von hans vfridar ef ella tiaar ekki. B *mgl.* [7] AB *mgl.* [8] AB *tilf.* hann sennda. [9] AB *tilf.* Osantrix. [10] B ønnur. [[11] B seiger so. [12] AB *tilf.* Willtinus (B Viltina) lands. [13] A i Hunalandi. [[14] A *mgl.* [[15] A voru eyr-inndi. B vorre ordsending. [[16] AB er þier mættid (B mattud). [[17] A hafua hagad. B haga. [18] AB enn nv. [[19] A enn lægt ydra. B þvert a mote ydar. [[20] B settud vora menn. [21] AB *mgl.* [22] B xii. [23] AB *mgl.* [24] A geri þier. B er. [25] AB þier takit. [[26] A dyflizu. B fangelse.
B 49 [[27] AB j henndur. ok þar med senndit (B sende þier) oss | ydra dottur Odam til eiginkonu med sæmd og prydi. [[28] A bedit er. B vier bidjumm.

v*e*ra[1] at f*irir* þat sama lati þer yðart ʀiki oc þar m*eð* lifit.[2] (33). O*sangtrix*[3] k*onung*r lætr bua [f*er*ð h*er*tnit a hv*er*ia leið er han*n* ma veglegast.[4] oc m*eð* h*onu*m .xi. ʀ*iddarar* m*eð* gulli oc silfri oc allzkonar g*er*simu*m* oc margskonar[5] storgiaf*ir* send*ir* han milias k*onungi*. h*er*tnit j*arll* riðr nu suðr i hunal*an*d [afund milias k*onu*ngs.[6] oc kemr [þar er k*onung*r v*ar* þa er han*n* sitr um mat borð.[7] þ*eir* biðia ser lofs[8] t*il* in*n*gongu oc [er þeim þat veitt[9] hertnit jarll [heilsar k*onu*ngi[10] oc sæg*ir* [at O*sangtrix* k*onung*r villzina | lanz hæv*ir* | sentt honu*m* Mb[3] 15 U 39 q*ueðiu* oc han*n*[11] hæfr upp langa tolu oc sægir allt fra[12] sin*n*i ferð. oc hv*er*t orendi hans var oc rœð*ir*[13] morgu*m* fœgru*m* orðu*m* v*m* þetta mal. En mili*as* k*onu*ngr tecr þunglega hans mali[14]. þa tekr [h*er*tnit .i. purpura pell[15] oc .ij. borð k*er* af gulli oc .i. l*an*dtialld skorit af silki [oc[16] gullsaumat.[17] oc sæg*ir* at osangt*r*ix[3] k*onu*ngr [villzcina man*n*a[18] hæv*ir*[19] þetta[20] sen*n*t honu*m*[21] [at vingiof oc[22] t*il* þess at [k*onu*ngr lati þat v*er*a ærendi jarls er O*sangtrix* k*onu*ngr vill beiðaz.[23] þa svar*ar* milias k*onu*ngr at æ*igi* fa villcina[24] m*enn* kœyppta [hans dottur[25] með fegiofu*m* oc ambat*ir* sinar vill[26] han sua selia at

[[1] A *mgl.*(!) [2] AB *tilf.* aa ofuann. B *tilf.* Cap. XLVI. [3] AB Osantrix. [[4] A ferd jarls virduligha. B sem wirdulegast ferd Hernit jarls. [5] AB margar. [[6] B *mgl.* [[7] A ath hans høll þa er kongur var yfer matbordi. B so til Miljaz kongs ad hann situr yfer matbordumm. [8] *sål.* B. Mb[3] leoðs. A orlofs. [[9] A þat fekst. [[10] A kuedur kong. [[11] A honum qvediu Osantrix kongs. B Osantrix kongur sende honum kvedju sijna, og. [12] B af. [13] AB talar. [14] AB eyrindi. [[15] A jarl purpura. [16] B allt. [[17] A *mgl.* [[18] AB *mgl.* [19] B hafe. [20] A þessa luti. B þat. [21] A Milias kongi. [[22] A *mgl.* [[23] A hann liete þat vera eyrindi jarls er Osantrix kongur beiddi. B jall feinge sitt erinde. [24] B þeir Willtinus. B Wilt. [[25] A konuna. B sijna dottur. [26] B vilje.

taka fe f*irir*. Nv tekr h*er*tnit j*arll* bref oc inzsigli
O*sangtrix*[1] k*onu*ngs [oc syn*ir* mili*as* k*onu*ngi[2]. En
er k*onu*ngr hæv*ir* [læsit brefit. oc þat les han sealfr
oc mællti siðan[3] reiðulega. O*sangtrix*[1] k*onu*ngr [villzc-
ina man*n*a[4] hyGR f*irir* ser micla dul at han s*ka*l
fa mina dottur [eða mina vinattu[5] [með heitu*m* eða
A 87 ofrmæli.[6] f*irir* þvi at ec toc hans | .vi. [ena bæztu[7]
R*iddara* oc kastaða ec i dyflizv.[8] en nu s*ka*l [þar
kasta h*er*tnit[9] h*ans* broður syni oc [ollu hans foru
nœyti.[10] oc sua kan*n* v*er*a at O*sangtrix*[1] k*onu*ngr
[komi i þessa[11] dyflizu.[12] þa er tekin*n* h*er*tnit jarl
oc allir[13] hans m*enn*[14] oc sett*ir* i iarn oc kastað i
dyflizu[15]. (34). [þessi tiðænd*i* spyri*az* viða u*m* l*on*d.
oc þat spyR Osangt*ri*x k*onu*ngr at hans broður
sonr liGR nu ijarnu*m* oc i dyflizu. þa send*ir* han[16]
boð v*m* allt sitt riki[17]. oc biðr m*eð* ser fara[18] hv*er*n
man*n* er sv*er*ði kan*n*[19] bregða. eða skiolld b*er*a
eða boga spen*n*a. oc allz hæv*ir* han*n* .x. þvsund*ir*
U 40 R*iddara*[20] oc .iij. þusunðir [fotgongu man*n*a | þar
er[21] m*eð* honu*m* aspilia*n* k*onungr* oc hans broð*ir*
auentroð oc aðgeiR[22] [oc en st*er*ci[23] viddolfr mitt-
u*m*stangi[24] [er ællztr v*ar* þ*ei*ra broðra[25] oc mestr
f*irir* ser.[26]

---

[1] AB Osantrix. [[2] AB *mgl.* [[3] AB sied brefit (B *tilf.* og lesed sialfur) þa mællti hann. [[4] A Willtinus manna. B *mgl.* [[5] A *mgl.* [[6] A vid heitan edur ofurmæli. B med storumm heitingumm. [[7] AB *mgl.* [8] B myrkvastofu. [[9] AB þanngat kasta hernit jarli. [[10] AB aullum hans faurunautumm. [[11] A sialfur komi i þa. [12] B myrkvastofu. [13] A *mgl.* [14] A faurunautar. B riddarar. [15] B mirkvastofu. [[16] A ok nv skal þangat kasta Hernit jarl. þa sennder hann. B þesse tijdinde spir Osantrix kongur og sender nu. [17] A *tilf.* þegar hann spyr þessi tiþindi. [18] A vera. [19] A kunni ath. [20] A *mgl.* [[21] A fótgánngandi manna þa var. B fotfaranda lidz. þar foru. [22] A Eddgeir. B Elldgeir. [[23] A hinn sterki og. [24] B *mgl.* [25] *sål.* Mb[3]. [[26] AB *mgl.*

[h*er*fe*r*ð Osangt*ri*x k*on*u*n*gs oc h*ann* fær odda.[1]

330[3] (35). Nv er Osangt*ri*x[2] k*on*u*n*gr er[3] kominn með þenna [enn mickla[4] h*er* ihunaland. þa skipt*ir* [o*sangtrix* k*onung*r[5] nafni sinu oc [kallar at hofðingi h*er*sins heiti þiðrecr.[6] hann feʀ friðsamlega [m*eð* þenn*a* her[7] oc g*er*a[8] œngu*m* mann*i* mein. oc æcci ræna þ*ei*r oc [eru þei*m* allt torg sett at kaupa allt þat er þ*ei*r þyrva.[9] þeir hitta milias k*on*u*n*g. [þa riðr þidrekr k*on*u*n*gr i borg*ina* m*eð* h*er* sinn. m*ilias* k*on*u*n*gr hæv*ir*[10] f*ir*i*r* [allmikit feolm*e*nni[11]. [þa kueðr þiðrecr k*on*u*n*gr ser[12] in*n*gongu ihollena[13] oc lez æiga skyllt ærendi v*ið* k*on*-*u*ng[14]. oc er h*onu*m þat lœyft. þa er þiðrecr k*on*-*u*ngr[15] [er komin*n*[16] f*ir*i*r* hasæti mili*as* k*on*u*n*gs [sæg*ir* han*n* sua[17] sitið heilir.[18] oc allir yðrir m*enn* k*onung*r *svarar*. Guð fagni[19] yðr hu*err*[20] erttu at nafni [eða at ætt eða æðli.[21] eða huar v*ar*tu[22] fœddr [eða hv*er*t skalltu fara[23]. han*n* suarar mit nafn er þiðrekr. ec em fœddr i villcina[24] l*an*di ec v*ar* þar h*er*tugi aðr [en ec yrða[25] osattr v*ið* O*sangtrix*[2] k*on*-*ung*. nu hæv*ir* han*n* mik ræcit[26] or sinu riki oc

[[1] A *mgl.* B Cap. XLVII. [2] AB Osantrix. [3] AB *mgl.* [[4] AB *mgl.* [[5] B hann. [[6] A kallar hofþingia hersins Þidrek ath nafni. B kallast hofdinge hersinz og nefniz Þidrikur. [[7] B *mgl.* [8] AB gerir. [[9] A er þeim allt selldt ath kaupa þat er þeir þurfu. B allt þad er þeir þurfa kaupa þeir. [[10] AB og hefuer hann. [[11] A allmikinn her. B mykid fiølmenne [[12] A þa beidist Þidrek. B og kvedur sjer. [13] A j kongs høllina. B i kongzhøll. [14] B hann. [15] AB *mgl.* [[16] A er. B kiemur. [[17] A mællti hann. [18] A *tilf.* herra. B *tilf.* herra kongur. [19] AB signi. [20] *rettet for* Mb[3] huert. [[21] B og ætt. [22] B ertu. [[23] A þu ert mikill madur og tiguligur. [24] A Willtinus. B Wiltijna. [[25] A ek vard. B og vard. [26] AB *tilf.* aa brott.

U 41 æ*igi* ma ec þar v*er*a firir honu*m*. Nu vil ec | yðr
biðia[1] h*er*ra at þer takit v*ið* m*er* [t*il* man*nz*[2] oc
ollu*m* varu*m*[3] monu*m* oc viliu*m* v*er* yðr þiona sua
sem aðr hœfum v*er* þionat O*sangtrix*[4] k*onung*i. [oc
þa fell þiðrecr akne baðu*m* fotu*m* f*irir* knia*m*
milias k*onung*s.[5] [þa suarar[6] mili*as* k*onung*r [þu
goðr drengr[7] m*er* liz sem þu man*n*t v*er*a rijkr m*aðr*
i þinu l*an*di hui v*ar*tu æ*igi* sattr v*ið* k*onu*ng þi*n*[8]
h*onu*m attu at þiona. far aptr þu i riki[9] þitt oc
sæzt v*ið* k*onung*[10] þin*n*. En f*irir* þ*vi* mællti k*on*-
*u*ngr[11] sva[12] at han*n* þickiz[13] æ*igi* vita hu*er*r[14] [sea
er.[15] þa fell þiðrekr t*il* [jarðar f*irir* fotu*m*[16] m*ilias*
A 88 k*onung*i oc gaf sic | i h*ans* valld. oc bað han*n*
taka v*ið* s*er*. þa suarar k*onung*r þer hafit flutt
mikin*n* h*er* il*and* v*ar*t. nu [g*er*iz þer[17] var*ir* m*enn*[18]
B 50 kan v*er*a at æ*igi* þioni þer [sua vel[19] | oc v*er*ðu*m*
v*er* missatt*ir* oc tynu*m* ver þa varu*m*[20] h*er* aðr en
v*er* fai*m*[21] rekið yðr [fra m*er*.[22] Nu mellti oða k*on*-
*u*ngs dott*ir* [hui villtu[23] æ*igi* gipta mic[24] þei*m*
b^3 154 k*onu*ngi er sua[25] | [rikr[26] m*aðr* er at þen*n*a[27] hœfð-
U 42 ingia rak[28] or sinu | l*an*di[29] oc[30] hyg at þessi mætti
allt þitt l*and*[31] vin*n*a m*eð* sinu su*er*ði. ef han*n* vill
lyppta orrostu igegn[32] yðr. [oc æn[33] vill k*onung*r
æ*igi* up taka þiðrec[34] þar se*m* han*n* [er f*irir* fotu*m*

[1] A bioda. B biodast. [[2] AB *mgl.* [3] A minum. [4] AB Osantrix. [[5] A og fell Þidrek aa kne fyrer Milias kongi. B *mgl.* [[6] AB Nu mællti. [[7] B *mgl.* [8] B þvi. [9] A land. [10] AB hofþingia. [11] B hann. [12] A þetta. [13] B þottist. [14] B *tilf.* maður. [[15] A þessi var. B hann var. [[16] B fota. [[17] B ef þier giorest. [18] AB *tilf.* þa. [[19] A sva vel sem oss likar. B sem oss lijkar. [20] AB miklumm. [21] AB faumm. [[22] AB burt. [[23] AB þier vilied. [24] AB *tilf.* Osantrix. [25] *rettet for* Mb^3 suar. [26] B mykill. [[27] A er mikill er slikann. [28] A *tilf.* brott. [29] AB riki. [30] AB ek. [31] B rijke. [32] A j mot. [[33] B þo. [34] AB hann.

hans oc liGr þar. oc æ*igi* taka han*n* t*il* man*nz* ser.[1] (36). þa[2] hœyra þetta sagt[3] Risarn*ir*. oc v*er*ðr vidolfr [mittu*m* stangi[4] sua reiðr at nu vill han*n* [drepa m*ilias*[5] k*onung*. En aðri*r* .ij. risar[6] hallda honu*m*.[7] oc nu stigr han*n* baðu*m* fotu*m* allt t*il* œcla i jorðena niðr[8]. oc kall*ar* hatt.[9] h*er*ra[10] hvi liGr þv f*irir* fotu*m* Milias k*onu*ngs þu ertt mikclu gofgari m*aðr*[11] en han*n*. [Œyðu*m* v*er*[12] borg hans oc briotu*m*[13] oc foru*m* ælldi yv*ir*[14] allt hans riki. tak þu [dottur hans[15] oc æig[16] s*em* ambatt. Nu hœyrir þiðrecr kall R*isans* [oc fin*n*r at han*n* er reiðr. þa send*ir* han*n* R*iddara* ut[17] oc mellti[18] at risarn*ir*[19] [skylldi binda[20] han v*ið* borgar veGin oc sua g*er*a þ*eir* [at þar v*ar* han bundi*n* | m*eð* storu*m* jarn- U 43 rækendu*m*. bæði hænðr oc fotr[21]. Nu fell[22] þiðrecr .iij.[23] sin*n*i t*il* fota M*ilias* k*onungi* oc mællti f*irir* Guðs sak*ir* oc [drengskapar þins[24] er som*ir* at haua hv*er*iu*m* hofðingia. oc f*irir* k*onu*ngdo*m* þin*n*[25] oc mando*m* veit m*er* fr*ið* oc minu*m* monu*m* [h*er* i þinu l*an*di.[26] þui at ek ma æigi v*er*a iminu velldi[27] f*irir* osangtr*ix*[28] k*onu*ngi [enu*m* rika.[29] oc ef han*n* fær mic tekin. þa man ec skiott uppi ha*n*ga. Nu [su*ar*ar M*ilias*[30] k*onungr*. statt upp m*aðr* oc gack ibrot [oc far[31] ifriði vtt af minu riki. þessi staðr er

---

[[1] A liggur fyrer fótumm hans. B liggur. [2] AB nu. [3] AB *mgl.* [[4] B *mgl.* [[5] A drepa. B strax drepa. [6] A hofdingiarner risarner. B risarner. [7] B *tilf.* so þeir hafa nóg vid ad vinna. [8] AB *mgl.* [9] A *tilf.* og wgurligha. B *tilf.* og ofurlega. [10] AB *tilf.* Þidrek. [11] AB *mgl.* [[12] B eid þu. [13] B briottu. [14] B og eggiu. [15] A *tilf.* ath herfangi. [[16] B rijke hannz og dottur og halld. [[17] B *mgl.* [18] AB bidur. [19] B Aspiljam kongur. [[20] A binndi. [[21] A bundu hann vid storumm jarnrekendum. B *mgl.* — *med* fotr *i* Mb[3] *jvf. s. 77, 22* broðra. [22] AB fellur. [23] AB þridia. [[24] AB dreingskap þinn (B ydar). [25] B ydar. [[26] B *mgl.* [27] AB landi. [28] AB Osantrix. [[29] A *mgl.* [[30] A mællte. [[31] A *mgl.*

allr[1] fullr af yðru*m* he*r*monu*m*. Ecki viliu*m* v*er*
utlænzkan h*er* haua j uaru Riki.[2] En ef [þer g*er*it[3]
æ*igi* sua. þa skulu v*ið* kueða varir luðrar. oc munu
þa[4] varir R*iddarar* [h*er*klæðaz oc[5] reca yðr nauðga
utt af staðinu*m*. þetta orð[6] hœyr*ir* aspilian k*on*-
A 89 *u*ngr oc v*ar*ð[7] sua reiðr at hans h*er*ra | la f*irir*
fotu*m* mili*as* k*onu*ngi.[8] oc Gekc in*n* ihœllina oc
reið*ir* upp sin*n* neva oc laust[9] [við œyra[10] milio[11]
k*onu*ngi sua at han fell þægar isvima. oc nu sprat
upp osangt*ri*x[12] k*onu*ngr oc bregðr sinu su*er*ði oc
allir þ*ei*r er in*ni* u*oru* villzcina[13] m*enn*.[14] oc nu veit
viðolfr [mittu*m* stangi[15] at aspilia*n*[16] broð*ir* han*n*s
er reiðr orðin[17]. þa brytr han*n* isundr [alla iarn-
recenðr þa er han*n* v*ar* bundin m*eð*[18] oc þrifr[19] sina
iarn stong. oc lœypr um[20] borgina jnnan oc drepr[21]
bæði karlla oc konur oc born oc fenuð[22] oc allt þat
er f*irir* honu*m*[23] [v*ar*ð kvikt[24] oc kallar hatt[25] huar
U 44 erttu [nu h*er*ra[26] | h*er*tnit j*arll*. v*er* katr oc glaðr
ec [man*n* ko*m*a bratt[27] at lœysa þic. h*er*tnit j*arll*
hœyrði kall R*isans*[28] oc v*ar*ð fegin. oc [toku þ*ei*r at
b*er*iaz[29] u*m* idyflizun*ni*[30]. oc þar var .i. R*iddari* sa
heit*ir*[31] herman*n*. han*n* er[32] sua st*er*cr at han*n* [fær
upp[33] brotit dyflizuna[34] oc laupa þ*ei*r ut [oc þangat[35]
sem þ*ei*r hœyra kallit[36] risans. oc allir saman villc-

[1] A aadur. B *mgl.* [2] AB lanndi. [[3] B þu giører. [4] B snogt. [[5] A *mgl.* [6] B *mgl.* [7] A hann var. B var. [8] A kongs. [9] AB lystur. [[10] B i hofud. [11] AB Milias. [12] A Milias. B Osantrix. [13] A Villtinus. B Wilt. [14] A manna. [[15] A Mitt'. B *mgl.* [16] A Aspilias. B *her og ofte* Aspiliam. [17] A *mgl.* [[18] A allar jarnrekendur. B jarnbondinn øll. [19] AB *tilf.* nu. [20] A nv vmm alla. [21] A drap. [22] *sål.* Mb[3]. AB fenað. [23] B *mgl.* [[24] A er. [25] B og seiger. [[26] AB *mgl.* [[27] B kiem nu strax. [28] AB hans. [[29] A toku þeir nv ath leysa sik og briotast. B voru þeir nu ad briotast. [30] B j myrkvastofunne. [31] AB hiet. [32] AB var. [[33] A gat. B feck. [34] B myrkvastofuna. [[35] A og þann vegh. B þann vegh. [36] AB kall.

ina[1] m*enn* drepa þ*eir*[2] otal man*n*a en Milus[3] k*on*-
*ung*r kemz[4] a flotta undan[5]. (37). þa[6] taka villcina[1]
m*enn* oða dott*ur* M*ilias* k*onungs* oc allt hans[5] lausa
fe þat er i borgini v*ar* [oc fœra hœfðingia villcino[7]
man*n*a[8] þa mællti han*n*[9] t*il* hæn*n*ar. Nu þott
f*aðir* þin*n* villdi æ*igi* geva þic osangt*rix*[10] k*onu*ngi
þa skal [ec nu[11] fœra þec minu*m* h*er*ra. oc kaupa
mic sua ifrið v*ið* han. [oc fa sua vingan h*ans*.[12] [hon
suarar[13] h*er*ra sua er nu komit varv raði at þer
[verðit nu at[14] raða huart [er þer vilið g*er*a[15] vel
eða illa. þa tecr hœfðingin*n*[16] sko [slegin af brendu[17]
silfri oc nu setr han*n* k*onu*ngs dottur i kne ser.
[þa dregr han[18] skoin*n*[19] a hen*n*ar fot. oc v*ar* [æ*igi*
ofmikil | oc æ*igi* oflitill. helldr v*ar* han[20] sua sem Mb³ 155
han væri þar t*il* gorr. [þa dregr han*n* af skoin oc
dregr a an*n*an[21] sa v*ar* slegin af ravðu[22] gulli. oc
dregr þan*n*[23] a sama fot hen*n*i[24]. oc vill sea hv*er*sv
[sea sami hen*n*i.[25] oc [þessi ferr en halfv betr en
en*n* fyʀɪ.[26] oc nu [strauc k*onu*ngs d*ottir*[27] sin*n* leɢ[28]
oc [mællti oc ser i loptit upp [29] Guð i himnu*m* nær
skalltu v*er*a m*er* sua ihugu*m*[30] at ek | liva þan*n* dag A 90
at ec mæga sua strykua[31] min*n* fot ihasæti osang-

---

[1] A Villtinus. B Wilt. [2] A þar. B *mgl.* [3] *sål.* Mb³. AB Milias. [4] B kiemur. [5] AB *mgl.* [6] A þar. [7] A *sål.* Mb³. A Willtinus. [[8] B *mgl.* [9] B hertoginn. [10] AB Osantrix. [[11] B samt taka þig og. A *mgl.* [[12] A *mgl.* [[13] AB þa svarar Oda. [[14] A munud. B meiged. [[15] AB þier giorid vid oss (B til vor). [16] B eirn høfdinge. A *tilf.* einn. [[17] A sa var sleiginn af hvítu. B af hvijta. [[18] AB og dregur. [19] B *mgl.* [[20] B rjett matulegur. [[21] A þa tekur hann þenna af og tekur annann skó. B sijdann tekur hann skoenn af fæte hennar og tekur annann skó. [22] AB rauda. [23] AB hann. [24] AB *mgl.* [[25] A samer. B hlyder. [[26] AB þenna berr halfu betur enn hinn fyrra. [[27] AB strykur hun. [28] A fótlegg. [[29] AB sier j lopt vpp og mællti. [30] A drottinn hollur. B hollur. [31] *rettet for* Mb³ stryku.

tr*ix*[1] k*onu*ngs. þa suarar k*onu*ngr oc lo[2] nv er þat
idag at Guð er þer sua hollr [oc i hugu*m*[3] at þu
U 45 matt strykua[4] þin*n* fot i hasæti [Osangt*rix* k*on*-|
-*u*ngs[5] [villcinal*an*dz man*n*a[6] oc sua v*er*ðr hon vor[7]
at þar er komin*n* osangt*rix*[1] k*onu*ngr sealfr.[8] oc
fagnar honu*m* [vel oc[9] bliðlega. (38). osang*trix*[1]
B 51 k*onu*ngr | feʀ nu heim v*ið* sva buit [oc hæv*ir* m*eð*
ser[10] k*onu*ngs dottur. litlu siðaʀ send*ir* O*sangtrix*[1]
k*onungr* menn afund m*ilias* k*onung*s oc vill nu
sættaz v*ið* han*n* Milias k*onu*ngr hæv*ir* gefit sin*ni*
dott*ur*[11] halft riki sitt[12]. oc þei*m* man*ni* er hen*n*ar
fær. Nu vill osangt*rix*[1] k*onu*ngr hava oðam ser t*il*
æigin konu. en æcki vill han*n* min*n*ka riki mags
si*ns* [Milus k*onu*ngs[13]. oc vill [honu*m* upp ɢeua[14]
t*il* forra*ða*[15] meðan han*n* liv*ir*. en æpt*ir* M*ilias* k*on*-
*u*ng vill han*n*[16] taka allt rici[17] með konu sin*ni* oða.[18]
oc [a þessa lund v*er*ða þ*ei*r sat*ir* k*onu*ngarn*ir*.
Osangt*rix* k*onu*ngr lætr g*er*a bruðlaup virdulegt
æpt*ir*[19] þat ræðr Osangt*rix* k*onu*ngr sinu ʀiki en M*ilias*
k*onu*ngr huna l*andi*.[20] O*sangtrix* k*onu*ngr a við
sin*ni* konu .i. dottur su heit*ir* Erka hon v*ar* allra
mœyia friðazt oc kurteisavzt vm alla luti. þa er
konu ma bœta.[21]

---

[1] AB Osantrix. [2] A *tilf.* ath fru. B *tilf.* fru seiger hann. [[3] AB *mgl.* [4] A styrkia. B striuka. [[5] A Osantrix kongs. B hans. [[6] AB *mgl.* [7] AB *tilf.* vid. [8] A *mgl.* [[9] AB *mgl.* [[10] AB med. [11] A *tilf.* Ode. B *tilf.* Oda. [12] A *mgl.* [[13] *sål.* Mb³. AB *mgl.* [14] B *tilf.* rijked. [[15] A ath hann hafui. Mb³ *har* forra *for* forraða. [16] AB Osantrix kongur. [17] A *mgl.* B hannz rijke. [18] A Ode. B *mgl.* [19] *rettet for* Mb³ æpt. [20] *rettet for* Mb³ land. [[21] AB epter þat rædur Osantrix (B rædur Osantrix kongur) sínu riki og verda (B *mgl.* verda) þeir Milias kongur wel sátter. Ok hier epter drekkur Osantrix kongur brullaup (B *tilf.* sitt) til Ode (B Odam) og verda þeirra samfarer gódar. þau eiga dottur eina su hiet Erka su er allra meyia frijdust (B *tilf.* og hæverskust umm alla hlute).

[vpp haf Attila konungs.[1]

331[3] (39). Konu*n*gr heit*ir*[2] osið han*n* ræðr[3] riki um frisl*an*d. han er[4] rikr hofðingi oc mikill bæði at l*on*d*u*m[5] oc lausa fe han*n* a .ij. sonu. heit*ir*[6] en ællri ortnit[7] en [en yng*ri*[8] attila han*n* er[9] snemændis mikill oc st*er*cr at afle goðr R*iddari* ahesti [milldr af fe[10] [vitr oc agiarn. of | alla luti er han en*n* U 46 mesti[11] kaps m*aðr* þa er han*n* er[12] .xij. vetra gamall[13] þa setr osið han*n* hofðin*n*gia [yv*ir* alla hofdingia.[14] attila k*on*u*n*gr[13] riðr optlega [vt með[15] h*er* sin*n* [ariki mil*ias* k*on*u*n*gs[16]. oc [v*ið* þat er[17] mil*ias* k*on*-*u*ngr er œruasi at alld*ri* [en han*n* a œngan son æpt*ir*[18] at u*er*ia hans riki[19]. þa g*er*ir attila mikin*n* skaða a hans riki[20]. oc tecr[21] margar borg*ir* [ihans l*an*di[22]. a þessi tið fær mil*ias* k*on*u*n*gr sott hættliga. þa[12] heimt*ir*[23] han*n* t*il* sin hofðingia sina[24] oc rœð*ir* f*irir* þeim [marga luti lœyniliga.[25] [oc harmar nu þetta[26] meoc er[27] han*n* a | œngan son[28] at lata styra A 91 riki æptir sic. en hans dott*ir* [er nu[29] gipt norðr ivillcina[30] l*an*d oc hans magr osangt*rix*[31] k*on*u*n*gr [er nu[29] fearri at geta rikis sins. En [h*er*ra at*ila*[32] [son osið k*on*u*n*gs[33] gengr nu meoc yv*ir* hunl*an*d[34]

[[1] A 75. Capitule. B Cap. XLVIII. [2] AB er nefndur. [3] B hafde. [4] B var. [5] B lande. [6] A het. [7] A Ortun. B Ortunint. [[8] B annar. [9] B var. [[10] B fie milldur. [[11] A og vmm alla luti hin mesti ofur. B mykill madur umm alla hlute, og hinn meste. [12] A *mgl.* [13] AB *mgl.* [[14] A yfuer alla sina riddara. B jnnann hirdar. [[15] A vid. B med. [[16] A aa henndur Milias kongi. [[17] B med þvi ad. [18] A *mgl.* [[19] B *mgl.* [20] AB landi. [21] B vinnur. [[22] AB j Huna lanndi. [23] B kallar. [24] A *mgl.* B *tilf.* og vine. [[25] AB sina (B marga) leynda luti. [26] A *mgl.* [[27] B hellst þar umm ad. [28] A mann. [[29] B *mgl.* [30] A j Willtinus. B i Wilt. [31] AB Osantrix. [[32] B Attiliz kongur. [[33] AB *mgl.* [34] *sål.* Mb[3]. AB Huna lannd.

oc f*irir* þvi þikkizt han*n* sea[1] at riki [hunl*an*dz mun ganga[2] or hans ætt. oc þo[3] villdi h*ann* giarna at æignaðiz riki osang*trix*[4] k*onu*ngr. [oc fengi varit f*irir* attila. En af þessu*m* har*m*i oc m*eð* þui at han*n* hæv*ir* mikla sott þa andaz Milus k*onu*ngr han*n* er nu meoc harmaðr[5] [v*ið*a of hunal*an*d[6] f*irir* þvi at han var[7] friðsamr[8] oc milldr af fe. oc hellt vel log mæðan han reð[9] huna l*an*di. (40). En er þetta spyʀ attila[10] son osið k*onu*ngs. at nu er dauðr Mil*ias* k*onu*ngr huna[11] þa stefn*ir* han*n* feolm*ent* þing oc [lætr koma t*il* sina vini. han[12] talar [nu langa tolu[13] hu*er*su uel[14] honum hæu*ir* gengit h*er*naðr ihuna l*an*di oc hu*er*su margar borg*ir* han*n* hæv*ir* vn*n*it Ib³ 156 [i huna landi[15] | [af riki Mil*ias* k*onu*ngs[16]. oc u*m* þat su*er*r han at alldregi kemr han [fyʀ heim[17] iriki U 47 foður sins [adr en han hæv*ir*[18] vvn*n*it | allt huna-l*an*d. oc at hans rœðu [v*ar* gorr mikill romr.[19] oc langa stu*n*d dags [v*ar* þat at allir lofoðu han f*irir* sina milldi oc rœysti. oc þat er han er ordin mikklv rikari en enir fyʀi hans frænðr hofðu v*er*ið[20]. (41). Nu er attila[21] tecin*n* t*il* k*onu*ngs yv*ir* h*er*en*n*[22]. oc gefa liðsm*enn*[23] honu*m* k*onu*ngs nafn. en han su*er*r þeim imoti rett. oc[24] log. [oc þvi heitr han æn*n*

[1] AB vita. [[2] AB Hunalandz kann vera ath hverfi. [3] B þvi. [4] AB Osantrix. [[5] B og med þvi ad Milias kongur hafde hætta sott, andadest hann og er miøg harmdaude. A *har som* B Milias. [[6] A *mgl.* B umm alt Hunaland. [7] Mb³ *mgl.* var. [8] AB *tilf.* kongur. [9] A hellt. [10] B Attilis kongur. [11] B *mgl.* [[12] A *mgl.* [[13] B langt um þad. [14] AB *mgl.* [[15] AB *mgl.* [[16] B þar. [[17] A fyrr. B *mgl.* [[18] A enn hann hafi. [[19] AB verdur (B vard) godur rómur og mikill. [[20] A var þat ath allur lydur lofar hann fyrer sina milldi og hreysti .og var nv vordinn miklu rikare enn hiner fyrre frændur hans. B lofudu aller hannz millde og rijke, og þat hann vard myklu hraustare enn hannz firre forelldrar. Cap. XLIX. [21] B *her og ofte* Attilis. [22] B allt Hunaland. [23] AB landsmenn. [24] A *mgl.*

annat sin*ni* at alldregi s*ka*l han koma fyʀ iriki fœður sins aðr en han hæv*ir* vn*n*it allt hunal*and*[1] [m*eð* sinu su*er*ði[2] allt riki þat er [att hæu*ir*[3] mil*ias* k*onu*ngr. [mil*ias* k*onu*ngr hafði sin*n* hofuð stað þar er heit*ir* uallt*er* borg[4]. En attila k*onu*ngr setr sin*n* stað[5] þar er heit*ir* susa*m*[6]. [su er nu kolluð susack[7] han geriz en rikasti k*onu*ngr. þar v*ar* langa rið [usætti mikit[8] imilli villcina[9] man*na*. *firir* þui at osangt*ri*x[10] [kongi þikker attila kongur hafa[11] fengit þat riki[12] at h*er*naðe [er atti[13] hans drottning oða oc f*irir* þat hen*n*ar fað*ir* m*ilias* k*onu*ngr. en att*i*la k*onu*ngr helldr þvi riki ollu[14] er liɢr t*il* hunal*an*dz U 48 sua at | osangt*ri*x[10] k*onu*ngr fær hu*er*gi[15] | skatt af. B 52 Nu andaz osið k*onu*ngr[16] fað*ir* attila k*onu*ngs[17] oc hans riki tecr þa en ællri son hans ortnið[18] oc er han*n*[19] nu k*onu*ngr | ifrisl*an*di han a æin*n* son [sa A 92 heit*ir*[20] osit han*n*[21] send*ir* han*n* t*il* attila k*onu*ngz oc er han*n*[22] þar upp fœddr. osit er allra man*na* drengilegastr [oc vasklegastr.[23] han sætr a*ttila* k*onu*ngr hofðingia innan hirðar yu*ir* marga[24] ʀ*iddara* sina a þessa lund[25] stanða [rici langar stu*n*d*ir*.[26]

[[1] AB epter þetta (B sijdann) fer Attila kongur herskilldi yfer allt Hunaland og aa margar orrostor aadur hann faai (A *tilf.* vnnit). [[2] B *mgl.* [[3] B hafde. [[4] A *mgl.* B *har* Villera borg *for* uallter borg. [5] AB hofut stad. [6] AB Susa. [[7] A enn nv er kollud Súsak. B *mgl.* [[8] AB vsætt. [9] A Willtinus. B Wilt. [10] AB Osantrix. [[11] *sål.* AB. Mb[3] k*onu*ngr þyckiz att afa. [12] Mb[3] *tilf.* er. [13] Mb[3] *tilf.* hævir. [[14] AB *mgl.* [15] B ei. [16] B *mgl.* [17] A *mgl.* [18] B ortuint [19] A *mgl.* [[20] AB er het. [21] B þann. [22] A *mgl.* [[23] AB *mgl.* [24] B *mgl.* [25] A leid. [[26] A rikinn lánnga stunnd. B rijke unm hrijd.

[bonorð attila k*onu*ngs.[1]

332[3] (42). Þat er æitt sin*n* at A*ttila*[2] k*onung*r kallar t*il* sin sin*n* frænda osið. oc [sæg*ir* at han vill[3] senda han*n* norðr [i uillcinal*and*[4] [afund osangt*ri*x k*on*-*u*ngs. þ*ei*ra ærenða at biðia[5] dottur hans[6] [ærka t*il* handa attila k*onu*ngi[7] oc t*il* [þ*eir*rar farar[8] [fær attila k*onu*ngr[9] an*n*an hœfðingia [sa var hertugi[10] [in*n*an hirðar yu*ir* Riddarum attila k*onu*ngs[11] sa heit*ir* Roddolfr. oc þeim[12] t*il* fylð*ar*[13] fær [attila k*onu*ngr[14] .xx. Riddara [þa er vald*ir* eru af[15] hirð hans at kurteisi oc hœv*er*sku. oc hu*er*r hæu*ir* .ij. sueina uelbuna.[16] oc er nu þessi f*er*ð buin alluegliga[17] f*irir* allra luta sak*ir*. osið oc roddolfr riða alla sina leið [þar t*il* er þ*ei*r koma iuillcina l*and*[18] oc fersk þeim vel. þ*ei*r hitta osangt*ri*x[6] k*onu*ng [j svjðioðu[19] h*ann* fagnar [vel sendim*onnum* utlenzkra k*onu*nga[20] oc [vill vita[21] œrendi þ*ei*ra þo at attila[22] k*onu*ngr u*œr*i hans ovin. osit sæg*ir* o*sangtrix*[23] k*onu*ngi oll þ*ei*ra[24] œrendi [oc sæg*ir*[25] at Attila k*onu*ngr vill fa dottur han*s*[26] erka.[27] En þessu mali tecr[28] o*s*-*angtrix*[6] k*onu*ngr [æ*igi* lett[29] oc sæg*ir* at Attila
U 49 k*onu*ngr [hæv*ir* rent han*n* sinu riki oc han*n* | hæu*ir*

[[1] A 76. Capitule. B *mgl.* [2] B *her og ofte* Attiliz. [[3] B seigest vilja. [[4] A i Willtinus land. B til Willtinuz landz. [[5] B þess erindiz (!) [6] AB Osantrix. [[7] B sjer til handa Erckam. [[8] AB þessarar ferdar. [[9] B velur hann. [[10] *sål.* A. Mb[3] sa heit*ir* hertnid. B *mgl.* [[11] A jnnann hirdar. B *mgl.* [12] B *tilf.* badum. [13] *sål* Mb[3]. [[14] B hann. [15] A *tilf.* allri. [[16] B og voru aller vel valder af hannz ferd (!), og huør eiın hefur ij sveina. [17] AB vegligha. [[18] A j Willtinus land. B til Wiltjna landz. [[19] B *mgl.* [[20] A þeim vel. B vel sendemonnum utlendsk kongs. [[21] A vill hann heyra. B heira má hann. [22] B Attilis. [23] A Osantrix. B *mgl.* [24] AB sin. [[25] AB *mgl.* [26] Mb[3] *har* han. [27] B *mgl.* [28] A tok. [[29] B þunglega.

gorz mikill ovin uillcina man*na*[1]. en [osangt*ri*x k*on*-*u*ngr[2] seg*ir* at sendim*enn* skulu v*e*ra vel ko*m*nir. [oc þa rið v*era*[3] er þ*ei*r vilia [dualz haua[4]. en er[5] osið oc Rodolfr sea at æcki [man v*er*ða[6] þ*ei*ra ærendi. þa [vilia þ*ei*r nu heim riða oc sua g*er*a þ*ei*r.[7] [en er þ*ei*r riða heim þa rœða[8] þ*ei*r sin a millu*m* at [œngua kono hofðu þ*ei*r set iamvæna[9] sem erca. oc þui nest [b*er*ta hen*n*ar systir[10] [aðra dottur o*sangtrix* ko*n*u*ngs*.[11] [Nu kemr osit oc rodd-olfr heim oc sægia attila k*onu*ngi sina ferð. hv*er*su farit hæu*ir* oc hu*er*su osangt*ri*x k*onu*ngr tok sein-lega hans œrendi þ*via*t han*n* mu*n*i vilia gefa sina dottur A*ttila* ko*n*ungi.[12] (43). Nu send*ir* A*ttila* k*on*-*ung*r orð [margreifa roðingeir. er ræðr[13] f*ir*i*r* borg þ*eiri* er heit*ir* bakalar. han*n* er mestr hofðingi iriki[14] a*ttila* ko*nu*ngs. [En er | margreifi ke*m*r t*il* A 93
susa*m* a fu*n*d a*ttila* ko*nu*ngs[15]. þa sæg*ir* a*ttila*[16] k*onung*r at han*n* vill senda han*n* norðr i villcina-l*an*d[17] afund o*sangtrix*[18] k*onung*s at biðia dott*ur*[19] hans Erkam til hannda Attila[20] kongi. Enn ef hann vill synnia oss sinnar dóttur [og gera þa svivirding til waar þa skalltu ekki þvi leyna ath hann bui[21] sik og sitt riki [fyrer Huna her.

[[1] A hafdi setst i hans riki og hann hefuer giert mikit ofriki Willtinus monnum. B hefur sokt i hannz rijke. [[2] A *mgl.* B Osant. k. [[3] AB þa hrid. [[4] A þar hafua dvalist. B þar dveliast. [5] A herra. B hert. [[6] A verdur. B má verda. [[7] A rida þeir heim ath sinne. [[8] A ok aadur þeir koma i Susa lala. B og þeir rijda heim, ræda. [[9] A alldrei sau þeir konu jafnfrída. B øngvø komu þeir a leid, og j annann stad ad alldrei sau þeir jafnfrijda konu. [[10] A hennar syster Herat. B hennar systur. [[11] A *mgl.* [[12] AB *mgl.* [[13] AB einum hofþingia sa hiet margreifi Rodingeirr er ried. [14] A i ollu riki. [[15] B *mgl.* [16] AB *mgl.* [17] A Willtinus lannd. B Wiltijnaland. [18] AB Osantrix. [19] *her mangler et blad i* Mb[3]; *lakunen udfyldes efter* A *med varianter fra* B. [20] B Attilis. [[21] B þa má hann bua.

77. Capitule.[1]

333.[a] Margreifi Rodengeirr fer[2] nu [þar til ath hann kemur j Willtinus lannd. hann hefuer med sier LX riddara og marga sveina[3]. ok er honum vel fagnad [huar sem hann kiemur[4] fyrer þvi ath hann er allra hofþingia frægstur og winsælstur wmm oll lond og mest af milldi er hann [hefver wmm fram hvern mann. Allra manna var hann fræknastur i turnreid[5]. ok er hann kemur j Willtinus lannd þa hitter hann Osantrix kong. [kongur tok vid honum forkunnar vel sem vert var og geyrer[6] weitslu rikulega [og bydur til sinumm morgumm vinumm.[7] (44). ok er[8] þessi weitsla hefer stadit iij daga þa mællte margreifi Rodingeirr[9] til Osantrix kongs þier werdit ath heyra ordsendingar þær er komnar eru til yduar vr[10] Huna lanndi. Hinn
U 50 riki Attila[11] kongur | [hefuer senndt[12] qvediu Osantrix kongi og[13] bad Gud hialpa ydur og ydru ríki. ok þat med ath hann vill fa ydvarar dottur Erkam wid[14] sua miklu fee og metnade sem bædi somer ydur og [suo honum.[15] Enn þat vill hann ydur launa [bæþi i fegiøfumm[16] og annare winattu. og stenndur nv hans riki med mikilli tign wmm allt Huna lannd. ok hann er nv allra konga frægastur. þa svarar Osantrix kongur. Þu ert gódur hofþingi [margreifi Rodingeirr[17] og fer wel med ordsending þins herra [Attila kongs.[17] Enn þat þikkir oss[18] vndarligt ath Attila[19] kongur er suo diarfur ath hann þorer ath bidia vorrar dóttur þar er hann tok ath hernadi vart riki og af þessu[20] einu maa hann

---

[[1] B ut med her j móte oss. Cap. L. [2] B rijdur. [[3] B alla sina leid. [[4] B allstadar. [[5] B hafde ummframm alla menn adra. [[6] B og tekur hann vel vid honum og giører j mot honum. [[7] B *mgl.* [8] A *mgl.* er. [9] B *mgl.* [10] B af. [11] B Attilus. [[12] B sende. [13] B *mgl.* og. [14] B med. [[15] B henne vell. [[16] B med storumm giøfum. [[17] B *mgl.* [18] B mier. [19] B Attilus. [20] B þvi.

metnad faa. enn hans fader Osid var litill kongur og ei
[er hans ætt suo gøf-|-ug sem werit hafua[1] Ruzi menn A 94
wárer frænndur. Huar fyrer[2] skal ek virda hann suo
mikils ath[3] gefa honum [mína hina føgru[4] dóttur Erkam
er ek ann meira enn miklumm[5] luta mins rikiss. [Nu
fari þier i fridi yfer allt vart land og wered med oss
welkomnner. Enn[6] Attila kongur aa aungva vaan ath
ek [gipta honum mina dottur Erkam[7]. Nu svarar
[margreifi Rodingeirr. Herra sagdi hann þat[8] | ætladi B 53
Attila kongur ath [hann senndi oss ath wier mundum
reka hans eyrendi sem hann mællti og suo skal wera.
Attila kongur er mikill hermadur og hann aa marga
fræga riddara og margar þusunder riddara þeirra er
gott þikkir[9] at berriast[10] ef þier vilied ei gipta Attila[11]
kongi [ydra dottur[12] þa er þess[13] waan ath hann mun[14]
giera mikinn skada aa ydru riki og vered vid þui
búner ath hann mun[15] eyda yduart land huort er hon-
um edur ydur verdur [þess audit ath sigra annann[16].
Nu svarar Osantrix kongur hlæianndi[17] þu margreifi
Rodingeirr[18] ert godur dreingur[19]. Suo rekur þu þitt
eyrendi sem þier er bodit og einga sok skalltu af oss
hafua fyrer þetta enn[20] þinn herra Attila[21] kongur
komi [hann i Willtinus | land sem fyrst[22] med sinn U 51
her [hann hrædunnst vier[23] alllítt ok þat [seiger hann[24]
aadur hann kiemur aptur ath Willtinus[25] menn eiga[26]
snorp sverd og stinna skiolldu og hardar brynniur og

[[1] B hafa hannz ættmenn vered gøfuger sem. [2] B eftter þa. [3] B og. [[4] B vora bestu. [5] B mesta. [[6] B þar fyrer meigi þier j fride fara og. [[7] B giefe honum vora dottur. [[8] B margreifinn þess. [[9] B senda oss ad hannz erinde skillde afrekast, enn hann a so marga riddara og er so mykill hermadur ad honumm þiker gott. [10] B *tilf.* og. [11] B Attiliz. [[12] B meyuna. [13] B *tilf.* ovijz. [14] B mune. [15] B *tilf.* rejna sijna riddara og. [[16] B meira sigurz auded. [17] B og sagde. [18] B *mgl.* [19] B riddare og. [20] B *tilf.* þo. [21] B Attilis. [[22] B med(!) Wilt. land. [[23] B þa hrædunst vær hann. [[24] B skal hann seigia. [25] B Vilt. [26] B eige.

goda hesta og ei [eru þeir later[1] ath berriast. Nu fer [margreifi Rodingeirr[2] aa brott enn Osantrix kongur gefur honum[3] godar giafver enn hann ridur nv alla sína leíd til þess er hann kiemur i [Susa aa funnd[4] Attila kongs og seiger honum alla sina ferd ok[5] sua ath einngi waan er aa ath Osantrix kongur [muni faa honum[6] dottur sína. (45). [7]Nu er Attila kongur heyrer [þessi tiþindi þa sender hann bod vm allt sitt riki enn honum safnast her og vill hann rida j Willtinus lannd ath[8] hefnna sinnar svivirdingar. ok [er Attila kongur rídur vt af Susa[9] hefuer hann fimm þusunndrud[10]
A 95 riddara [og míkinn her annann og ridur hann vid[11]| þenna her nordur j Willtinus[12] lannd [brenner hann og ræner huar sem hann fer.[13]

Þa kiemur igegn honum med sinn her [Aspilias risi. þa verdur[14] mikill bardagi [aadur lietti[15] koma Willtinus[16] menn aa flotta og aadur hafua þeir láted .v.c. manna og nv rekur Attila kongur þennan flotta allt[17] i Willtinus[16] lannd [þa flyr Aspilias risi og Eddgeir[18] hans broder i austur riki. enn Widolfur Mittrimstanghan[19] og Aventrod broder hans flýia aa fund Osantrix kongs. enn Attila[20] kongur tekur allt lausa fee Aspilias[21] ok mikit herfáng[22] annad.

Ok er Osantrix kongur spyr ath Attila[23] heriar i riki hans þa safnar hann her samann og fer i giegn [honum ok er hann kemur svdur i Jotland þa hefuer
U 52 hann x þusunnder | riddara og mikinn her annnann og

[[1] B er þeim leidt. [[2] B margreifinn. [3] B henne(!) [[4] B susam til. [5] B *mgl.* [[6] B giefe honum Erkam. [7] B *tilf.* Cap. LI. [[8] B þetta safnar hann her umm allt sitt rijke og rijdur sijdann j Wilt. land og vill. [[9] B nu. [10] B þusund. [[11] B hann rijdur med. [12] B Wiltijna. [[13] B *mgl.* [[14] B Aspiliam kongur med sinn her, og verdur þar. [[15] B og. [16] B Wilt. [17] B langt. [[18] B og flyr nu Aspilia kongur og Elldgeir. [19] A har Mitt'. B *mgl.* [20] B Attiluz. [21] B *tilf.* kongs. [22] B fie. [23] B Attiluz kongur.

vill nu berriast vid Attila kong[1]. enn Attila kongur rídur[2] vndan svdur[3] i Huna lannd enn Osantrix kongur ridur epter honum [med allann sinn her. Nu er Attila kongur kemur þenna tíma aa[4] þann skogh [er liggur[5] milli Danmerkur ok Hunalandz þa slær hann sinumm landtiolldum og vill bida hvart Osantrix kongur vill rida [ut af[6] sinu riki i Hunaland.

[78. Capitule[7].

334[a] (46). Enn Rodolfur enn godi riddari [hiellt niosn[8] aa skóginumm. þa[9] er Osantrix kongur kemur [þar med sinn her stodvar hann herinn og lætur[10] slaa þar sinumm landtiolldumm. Nu er Rodolfur [verdur varr þessa tiþinda þa ridur hann aptur til hers Attila kongs og fær[11] sier .ccc. riddara alvapnadra þa tok [ath nátta og var myrkt naaligha. Nu[12] ridur Rudolfur [vid sina menn aptur yfuer[13] skoginn og [hitter vid skoginn wardmenn[14] Osantrix kongs xij samann og drap[15] þa alla. ok nv rida þeir i landtiolld Osantrix kongs og blaasa ollumm sinumm lvdrumm og drepa allt þat er fyrer þeim verdur bæþi menn og hesta. [þa hefuer Rodolfur og hans felaghar giort mikinn skada[16] aa herinumm og [er hans ofurefli mikit vid ath eiga þa[17] ridur hann [brott og aptur aa[18] skóginn. og nv kannar hann sína | menn og hefuer hann halldit A 96 [þeim ollumm[19] og ei eru þeir miok sárer. Enn drepit[20] af Osantrix kongi fimm hundrut | manna. [Nu ridur U 53

[[1] B Att. k. [2] B fer. [3] B *mgl.* [[4] B og sem Attil. k rijdur j. [[5] B sem verdur. [[6] B ur. [[7] B *mgl.* [[8] B helldur vørd. [9] B og. [[10] B ad skogenumm, lætur hann. [[11] B veit þetta, lætur hann fara med. [[12] B miog til ad dimma af nottu, og sijdann. [[13] B afttur i. [[14] B verdur var vid vøkumenn. [15] B drepur. [[16] B og giøra mykinn oskunda. [[17] B sijdann. [[18] B afttur i. [[19] B øllum sijnumm monnum. [20] B *tilf.* hafa þeir.

Rodolfur aptur til hers Attila kongs og sagde[1] honum alla sína ferd. [Attila kongur bidur[2] hann hafa fyrer Gudz laun og [lietst þetta sama skilldu launa honum wel. Epter þat[3] fer Attila kongur heim i Swsa. enn Osantrix kongur[4] heim aptur i sitt riki [og skiliast ath svabunu.

79. Capitule.

335[a] (47). Þa er Attila[5] kongur hefuer verit heima [i Svsa þa er þat eitt sinn ath Rodolfur hertugi geingur[6] fyrer hann og mællti. Herra, einnar bænar wil ek ýdur bidia ath þier gefid mier .ccc. riddara til einnrar ferdar og suo mikit gull ok silfur sem ek þikkiunst þurfua [til þessarar ferdar[7]. Attila kongur svarar[8]. Hvert villtu fara er þu þarft suo mikit lid. [þa svarar Rodolfur hvoriu[9] skipter ydur hvert ek ætla[10] enn [ef ek kiem ei apttur þa er[11] lidner eru iij wetur þa man ek vera daudur. enn Attila kongur [lietst vilia[12] faa honum slikt er hann beiddi[13].

Nu fer Rodolfur med .ccc. riddara vt af Swsa og [snyr aa[14] leid nordur til Willtinus[15] landz. ok nv eru þeir komner i einn skóg vbygdann og slaa þar sinumm landtiolldumm og er þeir hafua þar dvalist eina natt þa kallar [Rodolfur aa tal vid sik[16] alla sína menn og sagdi sua. þessi mørk er vbygd og hier [er eingra manna ferd[17] i naand. her skulu þier dveliast [miner U 54 menn[18] | og gera ydvr hv̂s þar[19] til er ek kiem [til yduar. Enn[20] þetta gull[21] og silfur er ek sel[22] ydur

---

[[1] B og rijda sijdann aptur til Attilis kongs og seigia. [[2] B Att. kongur bad. [[3] B eg skal þier vel launa. sijdann. [4] B *tilf.* fór. [[5] B vid so bued. Cap. LII. Nu er Attiluz. [[6] B B 54 litla hrijd geingur Rodolfur | hertogi. [[7] B *mgl.* [8] B spurdi. [[9] B riddarinn seiger herra, ei. [10] B fer. [[11] B kome eg ei afttur adur. [[12] B vill. [13] B beider. [[14] B sijna. [15] B Wilt. [[16] B riddarinn. [[17] B ero øngvar mannferder. [[18] B *mgl.* [19] B þangat. [[20] B ad finna ydur. [21] B *tilf.* allt. [22] B fæ.

skulu þier hallda ydur ath vistum [og klædumm og dryck wel og kurteisligha og senndit menn ydra i herud ath kaupa þat er þier þurfit ath hafua. Enn ef ek kem[1] ei til yduar [þa er lidner eru iij wetur[2] þa [fari þier[3] heim og seigit Attila[4] kongi ath ek man þa[5] vera daudur. [þa tekur hann[6] sier siþann høtt og einn hest og ridur [nv j Willtinusland[7] nefnist [Sigifrid þat kollumm vier Sigurd. (48). enn fraa hans ferd er ekki ath seigia aadur hann kom til Osantrix kongs. ok nv er hann kiemur til kongs hallar[8] bidur hann sier leyfuiss inn | ath gánga i hallina. hann er gamall A 97
madur ok vskygn ok hefuer síþann høtt suo ath [naaligha maa ekki[9] sia i hans [andlit.

80. Capitule.

336.[a] Nu er[10] hann kiemur fyrer kong fellur hann til fóta honum og mællti. Herra Osantrix kongur fyrer Gudz saker veit mier miskun[11] fyrer yduarn kongdom. þa svarar Osantrix kongur. hver ertu edur hvert skalltu fara, eda huadann komtu. [þu mæler sem vviner varer. hvi[12] ertu hier kominn. Rodolfur svarar. herra, ek er fæddur j Húnalande.[13] þar aa ek frændur ok rikur | Mb[3] 157
[14]m*að*r var ec oc sua min*n* faðir. ec heiti Sigurdr[15] oc hævi ec flyit mitt riki f*irir* minu*m* ouinu*m*. Osangt*rix*[16] k*onu*ngr suarar þu [ert hynskr at ætt oc þin vœxtr er[17] þvi[18] likastr sem þu [mvn*ir* v*er*a[19]

[[1] B enn kome eg. [[2] B ad lidnumm 3 vetrumm. [[3] B farid. [4] B Att. [5] B *mgl.* [[6] B han fær. [[7] B sijna leid j Wiltina land, og. [[8] B Sigfridur, af ferdum hannz var ecke sagt, firr enn hann kiemur til hirdar Osantrix kongs og þar. [[9] B ei má. [[10] B augu, og sem. [11] B *tilf.* og. [[12] B og þvi. [13] *sål.* B. A Ruzia landi. [14] *her begynder igen* Mb[3] *efter lakunen.* [15] A Sigifrid. B Sigfridur. [16] A *mgl.* B Osantrix. [17] A være. [[18] B þike mier. [[19] A munder vera. B siert.

roddolfr. [Att*ila* k*onung*s m*a*ð*r*[1] er [uan. i. dag a
oss sua[2] mikin*n* skaða [at han*n* drap a æinu*m*
uelli .d. man*na*.[3] oc ef han mætta ec [hondu*m* taka[4]
U 55 skylldi [han*n* hanga[5] f*irir* min*n*i borg. þa | suarar
Sigurðr[6] alldregi v*ar* vel með okr att*ila* k*onu*ngi.
ec v*ar* m*a*ð*r* [mil*ias* k*onu*ngs[7] oc atta ec [m*er*
.iii.[8] brœðr aðra[9]. En att*ila* k*onu*ngr hæ*n*gdi æin
þ*ei*ra en annan drap han*n* með su*er*di oc en þriðia
særði han*n* oc la sa æn*n* isaru*m* er ec [reið i brœt.[10]
oc ueit ec æ*igi* huart han*n* mu*n* bana fa [eða æ*igi*[11].
en [æpt*ir* þat[12] drap ec f*irir* honu*m* hundrat man*na*
oc brenda ec hans bu .v. þa[13] flyða ec af[14] huna
l*an*di. þa suarar[15] k*onung*r þat v*ar* [þinn dreng-
skapr[16] oc haf[17] f*irir* Guðz lavn. oc v*er* t*il* var vel
komin*n*. oc ef [þetta er satt er þu sæg*ir*.[18] þa s*ka*l
ec gefa[19] þer [jarlldo*m* oc[20] sua mikit riki sem þv
villt sealfr.[21] þa suarar Sigurðr[22] [h*er*ra h*er*[23] vil ec
v*er*a nockora vetr[24] i þin*ni*[25] hirð oc ef þin*ir*[26] m*enn*
eru v*ið* mic vel oc þicki m*er* h*er*[27] gott. þa vil ec
þetta þeckiaz. þetta þikcir k*onu*ngi vel mællt [oc
vill sua v*er*a lata[28]. oc þar duelz han*n* .ij.[29] vetr oc
A 98 a allri þessi stundu hæv*ir* han æcki[30] mællt[31] v*ið* |
U 56 erca k*onung*s dottur. | (49). [32]þa ko*m* t*il*[33] k*onu*ngs

---

[[1]A *mgl.* [[2] AB mier (B oss) vann einn (A *tilf.* sua). [[3] B *mgl.* [[4] B fa. [[5] A egh hann haanga laata. B hann hanga uppe. [6] A Sigfrid. B Sigfridur. [[7] B hanns. [[8] AB iiij. [9] B *mgl.* [[10] A fór þaþann. [[11] AB *mgl.* [[12] B sijdann. [13] B og eftter þad. [14] A brott af. B ur. [15] AB *tilf.* Osantrix. [[16] A til dreingskapar er þu gerdir. B þinn dreingskapur er þu so giørder. [17] A tak. [[18] B þu seiger satt. [19] A faa. [[20] B *mgl.* [21] AB hafua. [22] A Sigfrid. B Sigfridur. [[23] A herra B hier. [24] B hrijd. [25] AB ydvarre. [26] B ydrer. [27] AB *mgl.* [[28] B *mgl.* [29] A þria. [30] A alldrei ord. B ei ord. [31] B talad. [32] A *tilf.* 81. Capitule. B *tilf.* Cap. LIII. [33] AB *tilf.* Osantrix.

æin*n* k*on*ungr utan [af suaua landi[1]. sa [het Nordung. hann[2] feʀ at biðia [erca dottur *osangtrix*[3] k*onungs*[4] han*n* er rikr k*on*ungr. þessu mali fylg*ir*[5] meoc h*er*tnit jarll oc h*ir*d*ir* brod*ir* hans. Norðu*n*gr er mikill þ*ei*ra vin. osa*n*gt*r*ix[6] k*onung*r tecr þessu mali vel ef þat er rað hans dott*ur* oc[6] lætr | g*er*a B 55 ueitzlu mikcla oc uegliga mæða*n* norðu*n*gr k*onung*r duelsk m*eð* honu*m*. En erca k*onung*s d*ottir* sitr i æinu*m* kastala. þar [er alldregi s*ka*l t*il* hen*n*ar[7] karllm*aðr* ko*m*a oc v*ar*[8] þar m*eð* hen*n*i .xl.[9] tigi*na*[10] meyia. Nu mæl*ir* osa*n*gt*r*ix[6] k*on*ungr v*ið* Sigurð[11] vin sin*n*. þu hæu*ir* u*er*et i minu[12] riki .ij. uetr. þu ertt m*aðr* vitr oc goðr drengr trulyndr oc rett orðr. ec vill þic senða at hitta[13] mina dott*ur* erca [i hen*n*ar kastala oc sægia[14] at norðu*n*gr k*onung*r biðr hen*n*ar. oc rœða[15] f*ir*i*r* hen*n*i hu*er*su hon vill taka hans mali. osa*n*gt*r*ix[6] k*onung*r oc norðu*n*gr k*onung*r sitia uti a[16] borgar vegginu*m* þa er þetta er[17]. (50). Sigurðr[18] geng*r*[19] at k*onung*s boði t*il*[20] [k*on*ungs dott*ur*[21] oc biðr ser[22] upp luka[23] kastalan*n*. En er k*on*ungs dott*ir* veit at þetta[24] [*er* *s*endim*aðr*[25] hen*n*ar fœður. þa tecr hon vel v*ið* honu*m* oc biðr han vel komi*n*. oc spyr[26] hv*er*t[27] œre*n*di han a þangat. [oc æn*n*[28] mællti hon þu munt v*er*a vitr m*aðr* oc listugr.[29] Engi m*aðr* hæv*ir* sa[30] v*er*ið m*eð* minu*m* fæðr [tuæn*na* .xii.

[[1] A af Svava. B ur landumm. [[2] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* [3] A Os. [[4] B kongs dottur. [5] A fylgia. [6] AB Osantrix. [[7] B skal alldrei. [8] A er. B voru. [9] AB lx. [10] B tijennbornra. [11] AB Sigfrid. [12] B voru. [13] B tala vid. [[14] AB og seg (B *tilf.* henne). [15] A ræd vmm. B ræd. [16] B hia. [17] AB *tilf.* tidinnda. [18] AB Enn Sigfrid. [19] *rettet for* Mb[3] geng. [20] AB *tilf.* kastalans [[21] A *mgl.* [22] A *mgl.* [23] AB laata. [24] AB þessi. [[25] *rettet for* Mb[3] endim*aðr*. [26] *sål.* AB. Mb[3] sægi. [27] A hver. [[28] A þa. [29] B lijflegur. [30] A sia.

U 57 manaði[1] er [sua havi at far*i*t[2] sem þu | er æcki uetta hæv*ir* forvitnaz næma nytt æitt. oc yðr er lofað[3] oc alldregi ko*m*ttu auart tal [þessa rið er þu hæu*ir* h*er* v*er*it.[4] þa suarar Sigurðr.[5] fru þat er æcki tit i[6] uaru l*an*di. at m*aðr* fari [afund drottningar sin*n*ar[7] sið eða sne*ma* [oc alldregi næma sealfr[8] k*onu*ngr lofi[9]. oc æcki skulu utlenzcir[10] m*enn* tala v*ið* tignar meyiar. þa[11] kurt[12] na*m* ec i huna l*an*di. en f*irir* þvi at sealfr k*onu*ngr [sendi mic[13] t*il* tals v*ið* yðr. [oc skulu*m* v*ið* tala lœynða luti[14] Nv mællti[15] erca t*il* sin*n*ar systur b*er*ta[16]. gac[17] ut af kastalanu*m* oc allar þer oc skulu v*it* .ij. [h*er* v*era*. oc s*ka*l han*n* sua sitt œrendi reca[18] [v*ið* mic[19]. [sigurðr suarar[20] fru[21] gongu*m* ut i [grasgarðen oc er þat mycklu kurteisligra[22] oc taulu*m* þar[23] [ockra rœðu.[24] þviat k*onu*ngr sitr asinu*m* borgar ueG. oc [ma han*n* þa[25] sea huat v*it* hofu*m*z at. en þo [ma ængi[26] næma ockur orð[27]. þa grunar ængi m*aðr*[23] huat [utlænzkr[28] m*aðr* talar v*ið* k*onu*ngs dottur[29] [eða hv*er*t mitt œre*n*di v*ar* hingat.[30] Nu svarar erca vist erttv

[1 A ij aar. 2 *rettet for* Mb3 fart. [3 A suo færi sem þu ath ekki vætta forvitnadist nema þat er ydur er lofuad. B ecke forvitnadest umm mig nema þu. [4 A her til. B *mgl.* 5 AB Sigifrid. 6 A aa. [7 B til sinna drottninga. [8 A nema. 9 AB senndi hann. 10 AB vtlender. 11 A þessa. 12 B kurteise. [13 A hefver mik sendt. [14 A
A 99 skulu vid þui tala | leýniligha sua ath einger menn see vid. B og skulum vid tala leinelega. Cap. LIV. 15 A *tilf.* jungfru. B *tilf.* fru. 16 A fru Herat. B Herad. 17 A *tilf.* hegat og. [18 B tala a medan hann flytur sitt erinde. [19 A *mgl.* [20 AB Sigifrid mællti. 21 AB *tilf.* wid skulum gera annad ráad miklu fegra. [22 AB þinn (B ydar) grasgard. 23 B *mgl.* [24 AB okkar eyrendi fyrer. [25 A maa hann. B mun hann. [26 AB mun hann ei (A *tilf.* ath heldur). 27 AB *tilf.* enn. 28 B utlendur. [29 A wtlendir menn tala vid þigh. [30 AB *mgl.*

kurteiss r*iddari* oc þu namt goða[1] list aunga allðri. þa kallar [erca asina systur b*er*ta at hon taki[2] .ij. hœgendi oc leGi[3] ut i apalldrs garðin. | (51). oc U 58 [nu ganga þav[4] ut oc sætiaz[5] und*ir* .i. fagrt tre. En osa*n*gtrix[6] k*onung*r oc norðu*n*gr k*onu*ngr sea huar þau sitia. nu | eru allar mœygiar gengn*ar* Mb^{3} 158 brot [fra þei*m*[7]. nu mællti Sigurð[8] fru nu skalltu [hengat sea er[9] ec tec ofa*n* min*n* hœtt. Ec sueik[10] karlla ec sueik[10] konur. ec sueik norðu*n*g k*onu*ng. ec sueic[11] Osa*n*gt*ri*x[6] k*onun*g oc ek [hævi svikit[12] þic fru. Ec em[13] eigi sigurðr[14] helldr em ec h*er*tugi[15] Roðolfr. Att*ila* k*onung*s m*aðr*. han*n* hæv*ir* mic sendan t*il* þin at þu ge*r*ir sua vel f*irir* þina kurteisi attu [lof*ir* han*n* þin*n*[16] h*er*ra. oc tac[17] han þer t*il* man*n*z. oc v*er* hans iungfru[18]. þa man*n* han*n* gefa þer [sonu oc[19] marga[20] r*iddara* kurteisa. storar borg*ir* mikit gull [oc silfr[21]. oc gullsaumaðan[22] purpura skalltu draga oc allar þinar [mœygiar oc[23] fylgis konur skulu u*er*a tiginbornar oc [draga gullsaumat[24] pell. rik*ir* h*er*tugar skulu hallda klæðu*m* þinu*m*[25] en sealf skalltu u*er*a drottning mest iallri[26] v*er*ollduu*n*i. nu suarar erca af miclu*m* moði oc reiði oc kallar. Min sœta syst*ir*[27] hœyr nu [ærendi þessa man*n*z[28] han*n* er æigi Sig*ur*ðr[29] hellðr Roddolfr h*er*tugi[30] Att*ila* k*onung*s

[1] AB mikla. [[2] AB hun aa eina sina mey (B *tilf.* og) bad hana taka. [3] AB leggia. [[4] B mun ganga þangat. [5] AB *tilf.* nidur. [6] AB Osantrix. [[7] B *mgl.* [8] *sål.* Mb^{3}. AB Sigifrid. [[9] B higgia ad, lijttu a. [10] AB svík. [11] AB hefuer suikit. [[12] AB svík. [13] B heite. [14] AB Sigifrid. [15] A *mgl.* B riddare. [[16] AB lofa minn. [17] B taka. [18] A frw. [[19] AB *mgl.* [20] A mega. [[21] A *mgl.* B og gersemar. [22] B *mgl.* [[23] B *mgl.* [[24] *sål. rettet.* Mb^{3} dragillsaumat. AB draga gullofinn (B gullofid). [25] A *tilf.* vpp. [26] AB i. [27] AB *tilf.* Herat. [[28] B tijdinde, þesse | madur. [29] AB B 56 Sigifrid. hann er. [30] AB *mgl.*

m*a*ð*r*. [oc han*n* sueic[1] mic[2] oc [han*n* sueic[3] min*n*
A 100 foður. Gakc | [4] æpt*ir* minu*m* fæðr oc sæg honu*m*[5]
þessi tiðænði. at[6] [han*n* s*ka*l skiot drepa f*irir* þui
at han drap .v. h*undrað* man*n*a[7] f*irir* minu*m* fæðr.
oc f*irir* þat sama skal han*n* nu[8] skiott[5] uppi hanga.
þa suarar roðolf[9] g*er* helldr sem ec bið far m*eð*
m*er*. oc v*er* kona attila[10] k*onu*ngs [oc hans drottn-
U 59 i*ng*[11]. En [en unga b*er*ta | yður[12] syst*ir* s*ka*l v*er*a
min kona. þa suarar b*er*ta[13] oc mællti v*ið* erca. fru
þu ert k*onu*ngs barn oc skalltu æ*igi* rœgia [mane*n*
er[14] han*n* ko*m* a þitt ualld af[15] trunaði þat er yður
tign. lat[16] han fara i brœt hu*er*t er han*n* vill. eða
huat sagd*ir* þu .i. sin*n* syst*ir* erca[17] sua at ec
hœyrða [hu*ar*t æ*igi* þetta[18]. En helgi Guð i himn-
u*m*[19] ueittu m*er* þetta[20] at ek v*er*da[21] drottni*ng*
hunal*an*dz. oc drottni*ng*[22] attila k*onu*ngs. mun þu
nu þat sama. nu hæu*ir* Guð ueitt þer þat[23] er þu
batt. eigi skalltu rœgia [ut lenzkan[24] man*n*. þu
s*ka*lt v*er*a drottni*ng* [hunal*an*dz en rikasta[25] oc
ek vil fara með þer. oc aðr en [b*er*ta haui[26] mællt[27]
sitt œrendi. þa vill Roddolfr upp standa oc ganga
ibrot [þvi at han*n*[28] hyɢr at erka[29] muni[30] segia
[fæðr sinu*m*. sva sem[31] hon het. Nu kallar ho*n*
hœyr nu [godr drengr[32] Roðolfr [oc hu*er*f[33] aptr

---

[1] A hefuer svikit. [[2] B *mgl.* [[3] AB svikit hefuer hann. [4] AB *tilf.* nu. [5] A *mgl.* [6] AB ok. [7] A riddara. [[8] B mun hann. [9] *sål.* Mb[3]. [10] B Attiliz. [[11] A *mgl.* [[12] AB jungfru Herat þin. [13] AB Herat. [[14] AB mann. [15] A med. B ad. [16] B ad lata. [17] AB *mgl.* [[18] B *mgl.* [19] B *tilf.* uppe. [20] AB þath. [21] B sie. [22] A *mgl.* [23] B *tilf.* sama. [[24] AB vtlendann. [[25] A Attila kongs og Hunalanndz. B Att. kongs. [[26] AB Herat hafdi. [27] B talad. [[28] A *mgl.* B og. [29] A *tilf.* drottning. [30] A mun. [[31] AB kongenum sem (B þad er). [[32] A godi win. B gode riddare. [[33] A hverf. B snu.

oc far æ*igi* ibrot[1]. Ec vil[2] v*era* drottni*n*g attila k*onu*ngs. en b*er*ta[3] þin kona. oc ek fæ þer nu min*n* gullring [at ueði at sua s*ka*l u*er*a sem ek sægi þer. oc þetta ser nordu*n*gr k*onungr* oc osa*n*g-t*ri*x k*onungr*. at ho*n* selldi honu*m* æin*n* gullri*n*g[4]. Nu ætla[5] þ*eir* at hon mun vilia æiga norðu*n*g k*on-ung*. en hans v*ar*[6] þo rœyndar[7] æcki v*ið* getið. | U 60 (52).[8] [en þa geck sigurðr[9] [ibraut þaðan oc for[10] t*il* k*onungana*[11]. Nu mællti Norðu*n*gr k*onungr*[12] goði vin [sig*ur*ðr. huart hævir þu af trunaði rækit mitt æren*n*di. en ef þu hæv*ir* uel rækit oc t*il* lycta fœrt[13] þa[14] s*ka*l ec þat launa þer. [skalltu g*er*az[15] min*n*[16] jarll oc man ec gefa þer mikit[17] riki. þa svarar Sigvrðr[18] h*er*ra af trunaði sæg*ir* [hon m*er* þat at[19] hon vill æ*igi* taka man*n* a þessu*m*[20] .xii. manuðu*m*. oc at festi*n*g | þessa mals feck hon m*er* A 101 æin*n*[21] gullring. se h*er* nu h*er*ra [gullri*n*gin þen*n*a[22]. en sua hialpi Guð m*er* at ec rac mitt[23] ærendi sem ec kuna. oc æ*igi* fæ[24] ec þat nu betr ræcit. oc [fair æin*ir* hugða ec at þat muni betr reca oc diarflegar[25] utlænzkr[26] maðr oc[27] f*irir* [ia*m* tiginlegu*m* monu*m*[28]. Nu su*ar*ar norðungr k*onu*ngr oc lez[29] þess uilia

---

[1] A *mgl.* B skiótt. [2] A *tilf.* feiginn. [3] AB Herat. [[4] A *mgl.* B *har* hringenn *for* æinn gullring. [5] B mælltu. [6] B er. [7] AB *mgl.* [8] A *tilf.* 82. Capitule. [[9] AB Nu geingur Sigifrid. [[10] A i hallina. B burt þadann og i borg-ana. [11] *sål. rettet for* Mb[3] kirk. AB kongs. [12] B *mgl.* [[13] AB Sigifrid huad seigir þu af trunadi ef þu hefuer (B hefur þu) vel fært til lykta vart eyrindi. [14] A þo. [[15] B vel og skalltu vera. [16] A *tilf.* madur og. [17] A mitt. [18] AB Sigifrid. [[19] B hann. [20] A *mgl.* [21] AB sinn. [[22] A hring þennann. B hringinn. [23] B *mgl.* [24] B feck. [[25] A faar ein hygg ek ath þat skal betur reka. B hvør eirn higg eg ad þad skule ei betur reka. [26] AB vtlenndur. [27] AB *mgl.* [[28] A jafntignum monumm. B jafntijguglega menn. [29] B læst.

giarna[1] biða [ef adra .xij. manaði[2] s*ka*l lukazt
vart œrendi[3]. oc biðr Sigurð haua þar[3] f*irir* mickla
þock[4] sina ferd. oc af þ*ei*ra tali byr norðungr
U 60 k*onu*ngr f*er*ð sina oc[5] heim t*il* sins rikis. | (53).
[6]osa*n*gt*ri*x[7] k*onu*ngr heimt*ir*[8] sigvrð[9] t*il* sin. sin*n*
vin oc [er Sigurðr[10] ke*m*r f*irir* k*onu*ngs hasæti.
Mb³ 159 þa mæl*lt*i | osangt*ri*x[7] k*onu*ngr. goði vin Sigurðr[10]
þu[11] hæv*ir* nu[5] v*er*it iminu riki .ij. uetr. oc nu
hæui ek þat roynt at þu ertt kurteiss riddari oc
þu mant v*er*a rikr m*aðr* iþinu l*an*di [at ætt.[12] oc
nu vil ec gefa þer nockot riki. þu skallt v*er*a min*n*
hirðst*i*ori[13] oc riða með[14] min*n* h*er* oc v*er*ia mitt
U 61 l*an*d. | Nu suarar sigurðr[9] æigi fæ ec golldit attila
k*onu*ngi er han*n* drap mina brœðr[15] oc han[16] rak
mic fra minu riki. en ungi min*n* brodir alibrandr
v*ar* særðr han*n* er nu heill oc vil ec han*n* sœkia
h*er*ra oc [s*ka*l han*n* g*er*az[17] *y*ðaʀ[18] þionostu m*aðr*.
han*n* er mycklu vaskari[19] m*aðr* en ec em oc bett*ri*
ʀ*iddar*i. han er [yðr so*m*iligr at þiona.[20] þa suarar
Osa*n*gt*ri*x k*onu*ngr oc þikc*ir* þat vel fallið at han*n*
fari æpt*ir* sinu*m* brodur oc komi þ*ei*r baðir oc
g*er*iz hans m*enn*. (54). oc æpt*ir* þat riðr Roddolfr
ibrott oc allt þar t*il* er h*ann* kemr aþan*n*[21] skog.
er hans ridðarar eru oc hava þ*ei*r sic vel halldit
[siðan er þ*ei*r skilðuz[22]. han*n* tekr þa t*il* fylðar[23]

[1] AB *mgl.* [2] *rettet for* Mb³ mananaði. [[3] A adra xij manudi og man þa lukast hans eyrindi og bidur hann hafua. B næstu xij manude, og ma þa lukast hannz mál, og hann hafa. [4] A *tilf.* fyrer. [5] AB *mgl.* [6] A *tilf.* 83. Capitule. B *tilf.* Cap. LV. [7] AB Osantrix. [8] A heiter. [9] AB Sigifrid. [10] A Sigifrid. [[11] B mællte þu. [[12] B *mgl.* [13] *rettet for* Mb³ hirðstori. [14] B vijda umm. [15] A frændur. [16] AB *mgl.* [[17] A sie hann. B skal hann vera. [18] *rettet for* Mb³ þaʀ. [19] B røskvare. [[20] AB þier sæmiligt ath þiggia. [21] AB i þann. [[22] B *mgl.* [23] *sål.* Mb³.

[v*ið* sic[1] osit en*n* unga broður son attila k*onu*ngs.
þ*eir* riða[2] [þa leið alla er liGR[3] t*il* villci*na*[4] l*an*dz
afunð osangt*rix*[13] k*onu*ngs | [5] Nu gengr sigurðr[6] A 102
f*irir* k*onu*ngs hasæti oc lytr h*onum* oc kueðr
han*n* vegliga. en k*onu*ngr heilsar[7] vel | sigurði[8] B 57
sinu*m* vin*n*[9]. oc spyR [han*n* hue fariz havi[10]. En | U 62
han*n* su*ar*ar[11] h*er* er nu ko*min* en ungi alibrandr
[b*r*oð*ir* min[12] oc skalltu sea hv*er*su fridr m*aðr*
han*n* er. O*sangtrix*[13] k*onung*r fagnar vel baðu*m*
þei*m* oc [sæg*ir* at han*n* skal g*er*a hv*ar*ntueGia
þ*ei*ra mikin*n* hofdingia i sinu rici[14]. en er þ*eir*
hava þar dualz[15] .vij. daga. ept*ir*[16] um kuelldit þa
er k*onung*r er [sofa farin*n*[17] ganga þ*eir*[18] sigurðr[19]
oc alibrandr[20] t*il* sin*na* hæsta. oc haua aðr tekit
sin uapn oc sitt fe allt oc riða nu[21] t*il* [kastala
erka drottni*n*gar[22] oc þa er þ*eir* koma [f*irir* kast-
alan[23] þa kemr igegn[24] þeim erca d*rottning* oc
hen*n*ar syst*ir* b*er*ta[25] oc vilia nu fara[26] brot með
þeim þau riða þa nott sem [mest mæga[27] oc [bæði
riða þau[28] netr oc daga sem [þau mæga mest. oc[29]
[hestar þola[30]. (55). Nu er osa*n*gt*rix*[13] k*onung*r v*er*ðr
v*ar*r at han*n* er svikin*n* þa letr han*n* bua alla
riddara sina oc sealfan sic oc riðr[31] æptir þei*m*[32]

[1 B med sier. 2 AB *tilf.* baadir. [3 B *mgl.* 4 A Willtina. B Wilt. 5 A *tilf.* 84. Capitule. 6 A Sigifrid. B Sigfrid. 7 AB fagnar. 8 *sål. rettet for* Mb[3] sigurði sigfrœyð. A Sigifrid. B Sigfrid. 9 *sål.* Mb[3]. [10 AB hve farist (B fared) hefdi. 11 A *tilf.* herra. [12 A *mgl.* 13 AB Osantrix. [14 B skulu þid vera mykler høfdingiar. A *har* landi *for* rici. 15 AB verit. 16 A og. B og epter. [17 B sofnadur. 18 B *tilf.* framm. 19 A Sigifrid. B Sigfrid. 20 AB *tilf.* leyniligha. 21 AB *mgl.* [22 A kastalans Erkam kongs dottur. B kastala kongs dottur. [23 A til kastalanns. 24 B a mote. 25 AB Herat. 26 A rida. [27 AB þau meiga mest af taka. [28 B so. [29 B *mgl.* [30 A þeirra hestar meiga mest af taka. B þeirra hestar meigu þola. 31 AB rida. 32 B honumm.

sem mest ma han*n* [bæði nætr oc daga[1]. oc nu fara hvarir tveggi [se*m* mest[2] mægv. en rodolfr hitt*ir* sina m*enn* oc v*er*ða þ*ei*r honu*m* fegn*ir* meoc[3] f*irir* þvi at þ*ei*r þickiaz han aðr naliga hafa tapað. þ*ei*r riða nu aleið t*il* hunal*an*dz. en osangt*rix*[4] k*on*-*u*ngr [riðr æpt*ir* þeim m*eð* sin*n* h*er*[5]. oc nu kemr U 63 han*n* sua nær þeim at Rodolfr oc hans m*enn* | sea at þ*ei*r fa æ*igi* unða*n* komiz. oc rida nu t*il* æins kastala sa[6] heit*ir* marcstein[7] i falstr skogi oc luca A 103 aptr kastalan[8] æpt*ir* ser[9]. | Nu kemr osangt*rix*[4] k*onu*ngr[10] at kastalanu*m* m*eð*[11] allan sin*n* h*er*. oc setr [þar um[12] h*er*budir. en roddolfr hæu*ir* sen*nt* .ij. m*enn*[13] ihunal*an*d [at sægia attila k*on*-*u*ngi hu*er*su nu er komit hans ferð.[14] [oc þægar er[15] [þ*ei*r m*enn* koma isusa[16] afu*n*d attila k*onu*ngs. oc [er han*n* hœyrir hu*er*su roddolfr hæu*ir* rækit h*ans* ærendi. oc hu*er*su þa er komit um hans rað.[17] þa kallar han*n* [þægar oc biðr fa ser sin uapn[18] oc lætr blasa ollum sinu*m* luðru*m*. oc send*ir* m*enn* um allt sitt riki oc samnar[19] saman h*er* uuigu*m*. oc riðr dag oc nott sem mest ma han*n* þar t*il* er han*n* kemr ifalstr skog. en roddolfr oc osit[20] haua barz hv*er*n dag v*ið* [osangt*rix* k*onu*ng[21]. oc [drepit af

---

[[1] AB dagh og nótt. [[2] B slijkt er. [3] AB *mgl.* [4] AB Osantrix. [[5] B kiemur epter þeim. [6] B hann. [7] AB Marsteinn. [8] A kastalanum. [9] A *tilf.* 85. Capitule. [10] B *tilf.* utan. [11] A vid. [[12] A vmm sinar. B umm hann allar sijnar. [13] AB riddara af sinumm monnum (A *tilf.* er rida skulu). [[14] A aa funnd Attila kongs og hann heyrer huersu Rudolfur hefuer rekit hans eyrendi og hversu nv var komit. B at seigia Attil. kongi hve komid var hannz ferdumm. [[15] B *mgl.* [[16] AB þesser riddarar koma i Hunalannd. [[17] A seigia sitt eyrendi. B seigia honum fra ferdumm Rodolfz. [[18] B til sinna vopna. [19] Mb[3] *mgl.* [20] AB *tilf.* og þeirra føruneyti (B fielagar). [[21] A lid Osantrix kongs.

þei*m*[1] mikit lið. stundu*m* utt riðit af kastalanu*m*
en stundu*m* barz or[2] vigskorðu*m*. oc aðr en attila
k*onu*ngr | [komi t*il* at veita þeim[3] haua þ*ei*r latit U 64
[.xl. man*na*[4] en osangt*ri*x[10] k*onungr* [hæv*ir* latit[5]
.c. [man*na*. oc þessi[6] kastali er sua st*er*cr. at o*s-
angtrix*[10] k*onung*r fær æcki at un*n*it[7]. oc er han*n*
fær neosn san*na* at a*ttila* k*onung*r er ner[8] komi*n*
með[9] ouigia*n* h*er* þa tekr han[10] upp sinar h*er*budir
oc riðr heim isitt riki. [oc skiliaz[11] at sua bunu[12].
(56). en | er[13] [Osa*n*gt*ri*x k*onung*r er abrott riðin Mb³ 160
með h*er* sin*n*[14] þa mællti [rodolfr v*ið* sina m*enn*[15]
at þ*ei*r [skulu taka[16] sin uapn oc sina hæsta oc
skulu[17] riða igegn þeim[17] attila k*onu*ngi oc sua
g*er*a þ*ei*r oc hittaz [þ*ei*r Att*ila* k*onung*r[18] a .i. uelli
fogru*m*. oc hæu*ir* han*n* þa æ*igi* min*na* lið[19] en
.xx.[20] þus*undir* ʀ*iddara*. En Rodolfr fær þar[21]
A*ttila* k*onung*i erka dottur O*sangtrix*[10] k*onu*ngs [oc
v*er*ðr þar mikill fagnaðar fundr. þa uikr[22] At*tila*
k*onung*r aptr[23] með[24] alla*n* sin*n* h*er* [oc heim[25] i
susa*m* oc litlu siðaʀ let[26] han*n* [g*er*a bruðlaup
ueglikt t*il* erca.[27] oc þa | gippt*ir* han*n* b*er*ta[28] U 65
aðra[29] dottur O*sangtrix*[10] k*onung*s rodolfi h*er*tuga

[[1] B drapu af honum. [2] AB af. [[3] AB kemur ath veita honum (B þeim lid). [[4] AB lx (B *tilf.* manna). [[5] AB *mgl.* [[6] B enn þeirra. [7] AB giort ath vinna hann. [8] AB i naand. [9] A vid. [10] AB Osantrix. [11] A *tilf.* þar. [[12] B *mgl.* [13] A *tilf.* Erka og Rudolfur verda þess wør ath. [[14] B hertugi Rodolfur verdur þess var. [[15] AB hann til sinna manna. [[16] B skilldu taka øll. [17] AB *mgl.* [[18] B *mgl.* [19] A her. [20] AB XV. [21] AB *mgl.* [[22] B snyr. [23] B þa heim. [24] A vid. [[25] B *mgl.* [26] AB lætur. [[27] A gera wegligt brudkaup til Erkam | dottur Osantrix kongs A 104
og þar til bydur hann ollum hinum tignustumm monnum i sinu lanndi. B bua veglega veislu, og bydur til øllumm hinum tiguglegustu monnum j sijnu rijke og dreckur þa brudkaup til Erkam. [28] AB Herat. [29] A *mgl.*

sinu*m* oc gefr honu*m* mikit riki ihunal*an*di þessi
ueizla er gor m*eð* mikilli pryði oc[1] man*n*feolða oc
allz konar leiku*m* oc fegiofu*m* oc stendr [su veizla[2]
.vij. daga.[3] Nu ræðr Attila k*onu*ngr sinu riki [m*eð*
sin*n*i konu erca þav æiga .ij. sonu erp[4] oc ortuin.
heða*n* ifra [er mikill ofriðr[5] millu*m* hu*n*al*an*dz. oc
uillci*na*[6] l*an*dz[7]. oc margar orrostur a at*tila* k*on*-
*ung*r *við* [Osa*ngtrix* k*onu*ng villci*na* m*anna*[8] oc
u*ið* ualldamar[9] k*onu*ng ruzi man*n*a oc haua ymsir
B 58 betr. oc standa nu þessur | riki [a þa lund nocku-
J 220,20 ara rið.[10] (241). | Attila k*onungr* af susa [v*ar*
bæði[11] rikr [oc feolm*enn*r[12]. oc van*n*[13] morg riki.
han leGr vinga*n*[14] *við* erm*in*rik k*onu*ng er þa[15]
reð[16] puli. þessir ij. k*onu*ngar leGia vi*n*ga*n* sin
amæðal[17] [sua at[18] At*tila* k*onungr* se*n*d*ir* erm*in*rik
k*onu*ngi[19] sin*n* frænda Osið m*eð*[20] .xij. riddara[21]. erm-
*in*ric[22] k*onu*ngr send*ir* igegn[23] Valltara af uaska-
steini sin*n* systur son m*eð*[20] .xij. R*iddara*[21]. þa v*ar*
Valltari .xij.[24] uetra[25]. þar dualdiz[26] han*n* .vij. uetr.

---

[1] A bæþi j. B bæde. [[2] AB *mgl.* [3] A *tilf.* 86. Capitule. [[4] B þau Erka attu .ij. born. Orp. [[5] AB gerist mikill stormur (A *tilf.* og vfridur). [6] A Willtinus. B Wilt. [7] AB *tilf.* og Ruzi lanndz. [[8] AB Osantrix kong Willtinus (B Wilt.) lanndz. [9] *sål.* Mb³. [[10] A wid miklum storm og wfride af hernade lánnga hríd. *Derefter overskrift*: Frá Attila kongi og Osantrigs kongi. B vid myklum ofride og hernade langa hrijd. Cap. LVI. — *Her ender anden redaktion af Vilkinasaga* (Mb³ *s. 160,10*), *og* Mb³*'s skriver fortsætter på samme linie, uden ny overskrift, med den følgende fortælling. Også i* AB *står denne umiddelbart efter anden redaktion af Vilkinasaga.* [[11] AB er. [[12] A af fiølmenne. B og fiølmentur. [13] B vinnur. [14] A sina vingan. B sijna vinattu. [15] AB i þann tima. [16] A rædur. [17] B jmille. [[18] AB *mgl.* [19] *rettet for* Mb³ k*onung*. [20] B vid. [21] A riddorum. [22] *sål.* Mb³. A enn. [23] A igiegn Attila kongi. B j mote Attiliz konge. [24] *sål.* AB. Mb³ .iiij. [25] AB *tilf.* gamall. [26] AB dwelst.

.ij. uetru*m* siðaʀ ko*m* þar [en Valt*ari* com t*il* susa[1] hilldigu*n*ðr[2] dott*ir* jlias jarls af greca oc v*ar* senð at gisling At*tila* k*onung*i. þa v*ar* hon .vij.[3] vet*ra* gomul. [þessir en*ir* ungu m*enn*[4] unnuz mikit oc veit þat þo[5] æ*igi* attila k*onung*r. (242). | A 105 [6]þat er .i. dag at veizla rik er[7] *i*[8] grasgarði[9] at*tila* k*onung*s oc danz rikr[10]. oc [þa hellt[11] Vall*t*ari[12] i honð hilldigu*n*di[13]. þau[14] talaz v*ið* | U 221 marga luti oc þat grunar ængi m*aðr*. Nu mællti Vallt*ari* hue le*n*gi skalltu v*er*a ambatt [erca drottni*n*gar[15] oc væri bætr fallit attu forir[16] heim med oss t*il* min*na*[17] fræ*n*da. [hon mællti h*er*ra æ*igi* skalltu spotta mic[18] þo at ec se æ*igi* hia[19] minu*m* frændu*m*. Nu suarar Vallt*ari*. fru[20] þu ertt dott*ir* jlias jarls [af greca oc þin*n* er fauður brod*ir* O*sangtrix* k*onung*r villci*n*a m*anna* oc an*n*ar i mikcla ruzi.[21] en ec em systur son ærm*in*rix k*onung*s af romaborg. oc an*n*ar er min*n* frændi þiðrecr k*on*u*n*gr af b*er*n [oc hvi[22] s*ka*l ec þiona Attila k*onung*i. g*er* sua uel[23] far hei*m* með mer. oc[24] sem ec em þer hollr sua se Guð m*er* hollr [þa suarar hon. þægar[25] ec ueit þin*n* vilia at sœn*n*u [þa skalltu oc vita mic oc min*n* uilia.[26]. [þa v*ar* ec .iiij. uetra gomul er ec sa þic et fyrsta sin*ni*. oc[27] un*n*a ec þer [þægar sua mik*it* at œngu*m* lut i v*er*olldu[28] meira[29] oc fara vil ec med þer

[[1] AB *mgl.* [2] A Hilldigunn. B Hilldegrijmur. [3] A xij. [[4] A þau Walltari. [5] B þa. [6] B *tilf.* Cap. LVII. [7] B var. [8] Mb[3] *mgl.* i. [9] A garde. [10] AB hringur. [[11] AB helldur. [12] *rettet for* Mb[3] Vallari. [13] A Hilldigunn. B Hilldegunne. [14] A og. [[15] B Attil. kongs. [16] *sål.* Mb[3]. [17] AB waarra. [[18] B herra seiger hun. spotta mig ei. [19] AB med. [20] A *tilf.* sagde hann. [[21] AB *mgl.* [[22] B þvi. [23] B *tilf.* fru og. [24] AB *tilf.* suo. [[25] AB og hun svarar. [[26] A þa skalltu og vita minn vilia. B *mgl.* [[27] A ath þegar fyrsta tíjma er ek sa þik iiij wetra gømul. [28] B *tilf.* ann eg. [[29] A *mgl.*

[þangat er[1] þu villt. þa suarar Vallt*ari* ef sua er
sem þu sæg*ir* þa ko*m* þu amorgi*n* er sol ren*n*r
vpp t*il* ens yzta borgar liðs oc haf sua mikit gull
með þer sem þu mat mest b*er*a a[2] anaRi hen*n*di
þin*n*i [f*irir* þui at þu ueiz allar fehirzlur erka
drottni*n*gar[3] [frænkonu þin*n*ar[4]. oc hon sæg*ir* sua
v*er*a skulu. oc nv v*er*ðr At*tila* k*onung*r æcki varr
v*ið* þetta [rað fyR en[5] Vallt*ari* hæu*ir* ut riðit af
susa*m*. oc með honu*m* hilldigu*n*ðr[6] oc hofðu nu[7]
mikit fe i gulli oc .ij.[8] riðu[9] [ut af borgi*n*i oc
ængi v*ar* þ*ei*ra sua godr vi*n*r at þav tryði[10] [t*il*
þessa at vita sina færð.[11] (243). oc nu v*er*ðr v*ið*
va*r*r[12] At*tila* k*onung*r at Vallt*ari* er brot ridin*n* oc
hilldig*undr*[13] oc [nu biðr han*n* sina m*enn* .xij. riða[14]
æpt*ir* þei*m*. [hilldi*gundi* oc Valltar*a*[15] oc skulut[16]
aptr haua fe þat allt er brot er[17] tecit oc sua
høfud[18] Vallt*ara*. oc af [þessu*m* v*ar* .i. m*aðr*[19]
havgni son alld*ri*an k*onu*ngs oc nu rida þessir[20]
A 106 .xij. R*iddarar* æpt*ir* [þei*m* skyndilega[21] oc sea | nu
huar*ir* an*n*aRa reið. Nu lœypr Vallt*ar*i af [sinu*m*
hæsti[22] m*eð* mikilli [kurteisi oc[23] rœysti oc tekr ofa*n*
sina fru hillðigu*n*di[24]. oc þ*ei*ra g*er*si*m*ar nu[25] lœypr
han asin*n* hest [oc setr *s*in*n*[26] hialm a hœfuð ser. oc
Mb³ 161 snyr fra*m* sinu*m* glaðil[27] nu mæll*ti* | hilldigu*n*dr[28]

[1 A hvort sem. 2 A *mgl.* B j. [3 B *mgl.* [4 AB *mgl.* [5 AB aadur. 6 AB Hilldigunn. 7 AB *mgl.* 8 B ødru. 9 AB *tilf.* þau. [10 A og einngum trudu þau. [11 A her til. B til ad vita þessa ferd. Cap. LVIII. 12 *sål. rettet for* Mb³ v*ar*ar. 13 AB Hilldigunn. [14 B sender xij sijna menn. 15 *rettet for* Mb³ Valltari. [16 AB og skulu þeir. 17 AB var. 18 *sål.* AB. Mb³ hafit. [19 A þessum xii. var einn. B þeim xij var. 20 AB þeir. [21 B þvi sem hvatlegast. [22 B bake. [23 AB *mgl.* 24 AB Hilldigunn. 25 B sijdann. 26 *rettet for* Mb³ in*n*. [27 A vel herklæddur. B *har* sijnu gladjele *for* sinum glaðil. 28 AB Hilldigunn.

[v*ið* sin*n* sœta lafarð[1] h*er*ra[2] harmr er þat er þv skallt .i. b*er*iaz v*ið* .xij. ʀ*iddara*. rið hælldr [aptr oc forða[3] þinu liui.[4] fru [sæg*ir* han*n*[5] grat æ*igi* set hævi ec fyʀ[6] hialma klofna | skiolldu U 222 skipta[7] bryniur sunðraðar[8]. oc m*enn* stœypaz [af sinu*m* hæstu*m*[9] havfuð lausa. [oc allt þetta hæui ec gort min*n*i hen*n*di[10] oc æcki er m*er* þetta ofrefli[11] | [12] oc nv riðr han[13] i moti þei*m*[14]. v*er*ðr B 59 nv[15] mikill[16] bardagi. oc[17] fyʀ er myrct af nott en lokit se viginu[18]. (244). En Vallt*ar*i er nu saʀ mioc oc[19] drepit hæv*ir* han nu .xi. ʀ*iddara* en hœgni komz unða*n*. [oc komz[20] i [skog en Valltari hitt*ir* nu sina fru. oc buaz þar[21] um v*ið*[22] skogin. Valltari slær þa ælld v*ið* tin*n*v oc g*er*ir þar[23] [mikin*n* ælld[24] oc þar v*ið* steik*ir* han*n* .i. bœysti villigalltar. oc nu mataz þau siðan[25] oc [luka æ*igi* fyʀ en allt er[26] af beinunu*m*. Nu snyr hœ*g*ni[27] or skoginu*m* oc [t*il* ællzens[28] er Valltari sat hia[29] oc hyɢʀ at han*n* skal[30] drepa han. oc bregðr nu[31] su*er*ði. hilldigu*n*r mællti t*il* Vallt*ara*[32] vara þic h*er* [feʀ nu .i. af þinu*m* ouinu*m*. er þu barðiz[33] v*ið* iðag. oc nu tecr

---

[[1] A *mgl.* B vid sinn hinn ljufa lavard. — lafarð *er rettet for* Mb[3] lafavarð. [2] A *tilf.* minn. B *tilf.* mykill. [[3] AB vndann og hialp (B hallt). [4] AB *tilf.* Nu svarar Walltari. [[5] B *mgl.* [6] B *mgl.* [7] A skýfda. B styfda. [8] A sundur rifnar. B rifnar. [[9] A *mgl.* [[10] AB *mgl.* [11] AB *tilf.* ath berriast vid þessa xij riddara (B menn). [12] B *tilf.* Cap. LIX. [13] AB Walltari. [14] A *tilf.* xij riddurum. [15] B þar. [16] AB hinn hardasti. [17] AB *mgl.* [18] B vigunum. [19] B er. [[20] AB *mgl.* [21] A þau. [[22] B *mgl.* [23] AB *mgl.* [[24] A mikit baal. [25] A *mgl.* [[26] AB aadur lietti var allt holld. [27] *rettet for* Mb[3] hœni. [[28] A ath elldinum. [29] B *mgl.* [30] B skule. [31] A *mgl.* B sijnu. [32] *rettet for* Mb[3] alltara. [33] *rettet for* Mb[3] bariz.

han*n* vpp[1] bœystið[2] uilligalltare*ns* [er af u*ar* etit oc kastar at hœgna. oc lystr[3] sua mikit hoɢ at [þægar fellr han t*il* iarðar.[4] oc ko*m* a hans kin*n* sua at [þægar rifnaði holldit[5] oc ut sprac augat. oc [nu stenðr han upp[6] [skiott afœtr oc lœyp*r*[7] asin*n* hæst[8] oc riðr v*ið* þetta heim t*il*[9] susa*m*. [oc sæg*ir* Att*ila* k*onung*i vm sina f*er*ð.[10] Vallt*ari* stigr nu a bac oc riða þau suðr um feall afund ærm*in*rix k*on*u*n*gs [oc sæg*ir* h*onu*m nu allt at sinu*m* f*er*ðu*m*.[10] oc þo fa þ*eir* [*Attila* k*onungr*[11] halldit sinu vinfengi m*eð*[12] fegiofu*m* er ærm*in*rikr k*on*u*n*gr gaf Attila k*onu*ngi.

A 198,12: B 113,24 [13] | [Fra þvi er Jsungr k*onu*ngr oc synir ha*n*s komo j b*er*tangala*n*d[14].

337[3] (245). J [l*an*di þvi er heit*ir* b*er*tangal*and* u*ar* .i.[15] k*onu*ngr er [heit*ir* art*us*[16] han*n* er mikill m*að*r f*irir* ser oc er nu ga*m*all[17] orðin han*n* a .ij.[18] sonu en*n* [ællri heit*ir*[19] iron en en*n* yng*ri*[20] apollon*ius*. [art*us* k*onungr* fær bana sott. En æpt*ir* hans

---

[[1] A feʀ nv einn af þeim er þu laust til jardar. hann tekur vpp. B hleipur nu eirn er þu bardest vid. hann hleipur upp og tekur. [2] A brystid. B beiste. [[3] AB og lystur Høgna. [[4] A Hogni hann fellur. B hann fiell vid. [[5] AB rifnadi. [[6] A siþann spratt hann vpp. [7] *rettet for* Mb[3] lœyp. [[8] AB *mgl.* [9] A i. [[10] AB *mgl.* [[11] *sål. rettet.* Mb[3] Þ*iðrecr* k*onungr*. A kongar. B Attil. k. [12] AB *tilf.* stórumm. [13] *Den følgende fortælling, om Iron jarl, står i* AB *lige efter fortællingen om Didriks giftermål (k. 323, s. 60–61), idet de mellemliggende fortællinger i* AB *er skudt tilbage mod sagaens begyndelse (s. 61 note 13). Fra nu af har* AB *samme rækkefølge som* Mb. [[14] A Her hefur vpp þaatt. B Cap. CXLVII. [[15] A Bertaanga landi rikti sa. [[16] A Arkimannus het. B Artuz hiet. [17] A *tilf.* madur. [18] AB *tilf.* unga. [[19] A yngri het. [20] A ellri.

dauða ke*mr*[1] t*il* [rikis b*er*tanga isungr k*onu*ngr oc
hans syn*ir* .xi.[2] [oc allir þ*ei*r[3] sua mikclir kappar
at uarla fenguz iafni*n*giar þ*ei*ra sem fyʀ er ritað[4].
J*sungr* k*onu*ngr æignaz allt b*er*tanga l*an*d með
h*er*naði en syn*ir* art*us*[5] k*onu*ngs [flyia unda*n* m*eð*
sina m*enn*[6] [þ*ei*r fara[7] viða um lo*n*d oc æ*igi* fa
þ*ei*r ser riki aðr en þ*ei*r koma ihunal*an*d [oc þar
fin*n*a þ*ei*r Attila | k*onung*[8] isusa*m*[9] [er aðr hafði U 223
[æ*igi* mikklu[10] æignaz hunal*an*d.[11] han tecr v*ið*
þei*m* bað*um*[12] uel[13] [oc m*onnum*[14] þ*ei*ra[15] oc g*er*az
þ*ei*r[16] hans und*ir*[17] m*enn*.[18] | [æpt*ir* þat[19] ueit*ir*[20] A 199
Attila k*onu*ngr [þei*m* riki bað*um*[21] Iron [setr han*n*
jarll yu*ir*[22] brandina borg. oc þat l*an*d er þar
[helldr t*il*.[23] Apolloniu*m* setr han jarll yu*ir* tira[24]
skamt fra rin. oc gefr honu*m* [þar lonð[25] apolloni*us*
var allra man*n*a friðastr[26] [oc st*er*cr m*aðr* at afli.[27]
[oc en*n* bæzti riddari. oc man*n*a raustastr[28] t*il*
vigs.[29] Iron [v*ar* oc[30] [væ*n* m*aðr* oc giorvilegr[31]
synu*m*.[32] st*er*cr oc mikill atgervi m*aðr*. hans kapp

[[1] A fader þeirra tok bana sótt. enn epter hann kom. B og er Artuz kongur fær bana, enn eftter lifa hannz syner, þa kom. [[2] A rikiss sa kongur er Jsungur het vid sina xi sonu. B Bertanga rijkiz Isungur kongur sem firr er fra sagt og hannz ix syner. [3] A *tilf.* eru. [[4] B hiner mestu kappar. [5] A Arkimannus. B Artuzar. [[6] B flydu undann. [[7] A þeir foru. B og fara. [[8] B til Attala(!) kongs. [9] A af Suava. B af Susa. [[10] A *mgl.* æigi mikklu. [[11] B *mgl.* er . . . hunaland. [12] B agiæta. [13] A *mgl.* [14] *rettet for* Mb[3] m*enn*. [[15] AB *mgl.* [16] B *mgl.* [17] A *mgl.* [18] A *tilf.* 136. Capitule. [[19] A epter þetta. B sijdann. [20] AB fær. [[21] AB hwerium þeirra riki. [[22] A gerir hann jarl og gefur honum. [[23] A fylger. B liggur til. [24] A Tyram. B Tyro. [[25] A þat riki. A þat land. [26] A *tilf.* synumm. [[27] AB mikill og sterkur. [28] A *tilf.* og kappsmaður mikill. [[29] B *mgl.* [[30] AB iarl var. [31] B gofuglegur. [[32] A virduligur.

v*ar* þat mest[1] at veiða dyr oc þar m*eð* g*er*ði han*n*
micit afrec optlega[2]. i hans landi v*ar* .i. skogr er
B 114 heit*ir*[3] valslœngu skogr han*n* liɢr [imilli oc[4] uestra |
fracl*an*dz er þa reð *firir*[5] solumon[6] k*onung*r [er
allra k*on*unga v*ar* rikastr[7] oc uaskast*r*[8] oc auðg-
astr[9] [at lausa fe[10] hans kona het [h*er*borg. þau
attu æina dottur hon heit*ir* sem hen*n*ar moð*ir*
h*er*borg hon er allra meyia fridazt[11] k*on*u*n*gr un*n*i
hen*n*i mikit. marg*ir* [k*on*unga syn*ir*[12] [eða h*er*tuga[13]
hofðu[14] hen*n*ar beðit. En sua mikit an*n*[15] hen*n*i
salomo*n* k*onung*r at œngu*m* vill han*n* hana gipta.
(246).[16] t*il* þessar meyiar spyʀ [h*er*tugi apolloni*us*.[17]
han*n* send*ir*[18] sina m*enn* ifracka vellði[19] t*il* salom-
ons k*on*ungs at biðia [hans dottur[20] t*il* hanða ser.
[þessir ʀ*iddarar* fara se*m* jarllen hafdi þei*m* boðit
ifracka riki t*il* salomons k*on*ungs at biðia hans
d*ottur*.[21] þei*m*[22] er þar[23] fagnað uel en œrendu*m*
þeiʀa tekr han*n*[24] seinlega. oc fara þ*eir*[23] heim v*ið*
Mb³ 162 sua buit oc [sægia ap*o*llonio[25]. h*onu*m lic*ar*[26] | illa
þetta. oc[27] feʀ afunð jron[28] sins broður oc sæg*ir*
honu*m* þetta mal allt [hu*er*su farit hæf*ir*[29] oc þat
með at a œngu*m* lut er honu*m* þvilikr[30] hugr sem

---

[1] A *tilf.* ok og skemtan. [2] A opt. B jafnann. [3] A hiet. [[4] AB millumm. [5] A *mgl.* [6] *sål.* Mb³. AB Salomon. [7] A *tilf.* ath lausa fee. [8] *rettet for* Mb³ uaskast. [[9] B hann var rijkur og audugur. A *mgl.* oc auðgastr. [[10] A *mgl.* [[11] A hwartueggi Herborg. mærinn er allra kuenna fegurst. B Herborg. kongur a dottur sem heiter einz og hennar moder Herborg. hun er føgur og frijd. [[12] B kongar. [[13] AB og hertugar. [14] B hafa. [15] A vnni. [16] A *tilf. overskrift*: Fra Apollonio Jarli. [[17] A Apollonius jarl. [18] A senndi. [19] AB riki. [[20] B hennar. [[21] A þeir riddarar sem jarl hafdi bodit koma til Salomons kongs. B *mgl.* [22] B sendemonnum. [23] AB *mgl.* [24] AB kongur. [25] *rettet for* Mb³ apllonio. [[26] B lijkar Apollonio. AB *tilf.* stor. [27] AB hann. [28] A Jrons. B Iron jallz. [[29] B *mgl.* [30] AB iafn mikill.

at fa þessa mey. oc [biðr han broð*ur* sin*n* stoða ser t*il* oc vill hellzt fa ser[1] h*er* oc fa sua konuna. Jron jarll seg*ir*[2] honu*m* hu*er*su rikr salomo*n* k*on*-*ung*r er[3]. oc æcki fa þ*ei*r hans dottur með h*er* [sua er han*n* rikr oc feolm*enn*r.[4] þa mællti isolldo[5] kona iron jarls | er allra[6] [er fridaz[7] oc [vitrust oc[8] bæzt A 200 at ser[9] [um alla luti[10]. ec vil raða [þer rað apoll-oni*o* oc jron iarle. þer[11] sculut æ*igi* fara [med h*er* ifrakca riki[12] [*þ*ottit[13] sendit þagat mikcla kappa. oc þit *set*[14] micklar ke*m*pur[15]. | þa er salomon k*on*-U 224 *u*ngr mycklu rikari en þit bað*ir*[16]. [oc mægu þit æcki standa við hans h*er*.[17] takit[18] fa R*iddara* oc [buit vegliga. oc[19] riðit[20] [ifracka velldi med fa rid-ara[21] afund salumonis[22] oc biðit [at han*n* gefi[23] apollon*io*[24] sina dottur. með þui [at þetta mal[25] [gangiz v*ið*[26] þa er uel[27] en ef salomon k*onung*r syniar konun*n*ar þa vil ec gefa t*il*[28] æitt rað. eitt fingr gull litit[29] vil ec gefa þer apolloni*us*[29]. þat gaf min*n* fad*ir* min*n*i moður með festar fe i þessu gulli er æin*n* stein*n* [oc þat er natt*ur*a steinsens oc hann*s* umbunaðar[30] at[31] ef karll m*aðr* dregr

---

[[1] A bidur sinn brodur stoda sier til og will hann fara med. B vill ad þeir brædur fare med. [2] A svarar. [3] Mb[3] *mgl.* er. [[4] B *mgl.* [5] *sål.* Mb[3]. AB Jsodd. [6] AB *tilf.* kuenna. [[7] B var fegurst. [[8] AB *mgl.* [9] AB *tilf.* giør. [[10] B *mgl.* [[11] AB ykkur (A *tilf.* brædrumm) raad. þid. [[12] B j Frackland. [13] *rettet for* Mb[3] tottit. [14] Mb[3] *mgl.* set. [[15] AB þott þid sieud mikler kappar. [16] B *mgl.* [[17] B *mgl.* [18] AB *tilf.* helldur. [[19] A buid waal. B *mgl.* [20] *rettet for* Mb[3] rikit. [[21] A *mgl.* B i Frackland. [22] AB Salomons kongs. [[23] A hann gipti. B hann giftta. [24] *rettet for* Mb[3] apollono. [[25] B þad. [[26] A geingur vel. B gange vel. [27] A vel vmm raadit ath fara ei herfør aa hendur slikumm kongi. B betur giort ad heria ei. [28] A þier. B *mgl.* [29] AB *mgl.* [[30] B med þeirre natturu og ummbunade. [31] A *mgl.*

[þetta fing*rgull*[1] a fi*n*gr konu. þa s*ka*l hon sua mikit un*n*a honu*m* at f*irir* [huet uetna[2] fram vill hon [haua han*n*[3] hu*ar*t er þat er vili [frænða hennar[4] eða æ*igi*. (247).[5] Jron jarll oc[6] apolloni*us* þacka Jsollde[7] vel sin heilræði[8]. oc [taka þetta rað.[9] [bua sic oc sina m*enn*[10]. fara [alla leið[11] ifracka rici afund salumons k*onungs*. k*onung*r[12] tecr [vel v*ið* þvilicu*m*[13] [er han haua heim sott[14]. oc byðr t*il* sin morgu*m* monu*m* oc g*er*ir veizlu mikkla[15]. [Jron iarll oc h*ans* brodir[16] b*err*[17] upp [sina roðu[18] ef han*n* [mundi vilia[19] giptta sina[20] dot*tur* apollonio [j*arli*. en[21] salumo*n* k*onung*r neit*ar* þessu [oc uill æ*igi* gippta sina æinga dottur apolonio jarli.[22] f*irir* þvi at han*n* er jarll en æ*igi* k*onung*r. þetta v*ar* þo talað marga daga. Apolloni*us* jarll sa h*er*borgu oc leiz[23] forkun*n*ar uel[24] [sem honu*m* v*ar* sagt. oc nu er honu*m* halfv meiri [fyst a en fyʀ ef han mætti hana fa[25]. han*n* talar f*irir* hen*n*i sitt[26] œrendi. en hon sæg*ir* at fad*ir* henar [ma uel[27]
A 201 raða f*irir* hen*n*i slikt er han*n* vill. | [vill hon æ*igi* neita þeim man*n*i er k*on*ungi þick*ir* sin so*mi* at taka ser t*il* mags. oc æ*igi* uill hon oc þei*m* iata[28]

[[1] *sål. rettet.* Mb[3] þetta fingur. A þat. B þetta gull. [[2] A hvervetna. B hvern hlut. [[3] AB hans aast. [[4] A hennar. B frænda. [5] A *tilf.* 137. Capitule. [6] AB *tilf.* hans bróder. [7] A Jsodd. B Jsodde. [8] A raad. [[9] A *mgl.* [[10] B og. [[11] A *mgl.* B alla sijna leid. AB *tilf.* til þess er þeir koma. [12] AB hann. [[13] AB vid þeim wal (A *tilf.* þuilikumm hofþingiumm). [[14] B *mgl.* [15] B rijkuglega. [[16] B þeir brædur. A *tilf.* Apollonius. [17] *sål.* Mb[3]. AB bera. A *tilf.* nv. [[18] AB sin eyrindi fyrer kong. [[19] AB vill. [20] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* [[21] AB *mgl.* [[22] A *mgl.* B og vill ei giftta hana honum. [23] A lett. [24] B væn. [[25] *for* fyst ... fa *har* A hugur aa ath faa hana enn aadur. B *mgl.* sem ... fa. [26] AB sijn. [[27] A mun. B mune. [[28] AB og kuedst ei vilia jata þeim manne.

er k*onu*ng*r* hæv*ir* adr[1] neitað. [Apolloni*us* suarar[2] sua ma v*era* at fad*ir* þin*n* vili æ*igi* gipta þic m*er*. en þu ert vist[3] kurteis mær. oc mikit an*n* ec þer. [og þo ath alldrei faae ek þik[4] þa wil ek hier med sina mina ast[5] og[6] tecr nu fingr gullit. oc dro[7] a hen*n*ar fingr oc sæg*ir* at þetta | vill[8] han*n* gefa U 225 hen*ni* t*il* iartegna si*n*s uilia [biðr han*n* hana v*er*a heila. hon biðr[9] han vel fara (248). [h*er* æpt*ir*[10] buaz jarlar[11] ibraut oc una illa [sin*ni* f*er*d[12]. þa er Apolloni*us* jarl kemr [a sin*n* hest[13] oc allir þ*eir* þa mællti han*n* salomon k*onu*ngr hæv*ir* gort vara f*er*ð[14] [at ollu osomilega. oc helldr suivirðliga[15] er honu*m* þickir skom [at gipta[16] sina d*ottur* oss. oc nu mætti sua t*il*[17] | b*er*a[18] at [ek fenga hans dottur B 115 m*eð* suivirðing oc æn mætti sua v*er*a[19] at han*s*[20] riki stœði litla rið ifriði.[21] salomon k*onungr* hirðir [allitt um[22] þo at jarll [hœti honum sœku*m* eða h*er*naði[23] skiliaz at sua bunu fara jarllar heim fru h*er*borg hæu*ir* fingr[24] gull er apollo*nius* jarl gaf hen*ni*. oc siðan er hon fecc þat an*n* hon honu*m*[25] sua mikit at helldr vill hon m*eð* honu*m* liva anott[26] en með feðr sinum heima [um daga[27].

---

[1] AB *mgl.* [[2] AB þa mællte Apollonius. fru sagde hann. [3] A *mgl.* [4] B *tilf.* edur þijna ast. [5] B *tilf.* og vilia. [[6] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* [7] AB dregur. [8] B vilje. [[9] A og bidur hana nv heila lifa. enn hun bad. B hun bad. [[10] AB Epter þetta. [11] A jarlarner. B þeir jallar. [[12] A vid sina ferd. B sijnu erinde. [[13] A *mgl.* [14] B *tilf.* hingad. [[15] A svivirdiligha. B svivirdelega og helldur osæmelega. [[16] A i at gipta. B ad giefa. [17] AB ath. [18] B berast. [19] A ath bera. [20] *rettet for* Mb[3] han. [[21] B fyrer þessa søk stande litla hrijd j fride hannz rijke. [[22] A alldrei. B lijtt. [[23] AB heiti honum hernadi og. [24] AB þad. [25] AB Apollonio. [26] A wmm nott. [[27] AB aa dagh.

(249).[1] þa er Apolloni*us* reið[2] af borgin*ni* [oc han hafdi skilz fra salomo*n* k*onu*ngi. koma igegn honu*m* drottni*ng* oc[3] iungfru h*er*borg. oc [ganga baðar þær oc kyssa[4] j*arl*. iungfru h*er*borg [kysti apolloni*us*. oc[5] leGR [ihond honu*m*[6] .i. æpli rautt sem bloð mikit[7] oc fagrt. jarll*in*[8] reið um dagin oc lec m*eð*[9] þessu æpli kastar iloptið upp oc tekr[10] er ofan kemr. oc æitt sin*n* tekr[11] han sua hart v*ið* æplinu [er at honu*m* flo[12] at æplið[13] klofnar itua luti han leGR lutina ilofa ser oc [hyGR at han[14] Mb^3 163 fin*n*r | [inan i æplin*u*[15] at þar er[16] .i. bref. han toc brefit[17] oc las. þat v*ar* i[18] [þessu brevi[19]. at h*er*borg iungfru[20] send*ir* apollonio jarlli q*ueðiu*[21]. hon uill þess[22] sue*r*ia v*ið* GUð at ef apolloni*us* an*n* A 202 hen*ni*. at hon | mun[23] un*n*a honum halfu meira oc ef sua fær han*n* t*il* hagat at koma lœynilega þa er hon send*ir* honu*m* orð at hon[24] vill koma amoti honum[25] f*iri*r uttan uilia sins foður. oc æ*igi* skal han*n* ge*r*a skaða ariki salomonis k*onun*gs jarll[26] [þick*ir* nu nockoru betr en aðr. oc æn*n*[27] lætr han f*irir* ollu*m*[28] monu*m*[29] sem han uni jlla v*ið* sina fe*r*ð.[30] duelsc heima isin*ni* borg tira[31] nockora[32] hrið. jron j*arll* er isin*ni* borg. oc uill buin*n* v*er*a

---

[1] A *tilf.* 138. Capitule. B *tilf.* Cap. CXLVIII. [2] A reid vt. B rijdur ut. [[3] A kemur i giegn honum. B kiemur i giegn henne drottningenn og. [[4] A kyssir. [[5] AB *mgl.* [[6] A j henndur Apollonio iarli. [7] A *mgl.* [8] *rettet for* Mb^3 jarlln. AB jarl. [9] B ad. [10] B *tilf.* vid. [11] AB tok. [[12] AB *mgl.* [13] AB þat. [[14] B *mgl.* [15] *rettet for* Mb^3 æplini. [[16] A ath i eplinu var. B *mgl.* [17] A *mgl.* B þad. [18] AB a. [[19] B brefenu. [20] B *mgl.* [21] B ord. [22] B þad. [23] B mune. [24] *sål.* AB. Mb^3 h*ann*. [25] *sål.* AB. Mb^3 hen*ni*. [26] A jarlinn. [[27] AB er nu nokkuru (B nockud) gladari (A *tilf.* enn fyrr) enn þo. [28] AB odrum. [29] A *mgl.* [30] AB *tilf.* og. [31] A *mgl.* [32] AB vmm.

at h*er*ia ef hans b*roðir* uill þat.[1] apolloni*us* j*arll* seg*ir* at þ*eir* skulu biða æit misseri oc [buaz v*ið* oc sua g*er*a þ*eir*[2]. (250).[3] aðr en liðit se allt[4] misseri þa er þat .i. kuelld i tira[5] at [þar kemr .i. maðr sua sem lodðari. han*n*[6] kom t*il* jarlls[7] lœynilega. | oc feck honum .i. bref [loynile*ga*[8] oc honu*m* U 226 sendi þetta[9] jungfru h*er*borg send*ir* q*ueðiu*[10] apollonio j*arli*. salomo*n* k*onung*r er riðin or[11] sinu riki t*il* ueizlu jruma borg t*il* ærm*in*rix k*onung*s. Nu skalltu [taka þina R*iddara* .x. eða .xij. oc æ*igi* fleiri oc riða[12] sem huatast. oc þo lœynilega[13] ifracka riki þa ma [ec sua[14] til stilla at v*it* fin*nimz*. þa er jarll hæv*ir* set[15] þetta bref v*er*ðr han allcatr[16] oc þægar at morni lætr han bua [.x. R*iddara* oc reið[17] ut af borgin*n*i oc œngu*m* man*n*i sagði han*n* hu*er*t han vill riða. þ*eir* riða mest [með obygð[18] oc skogu*m*[19] allt þar er[20] [sua ma riða oc optazt sið eða snema. oc[21] um nætr. t*il* þess er þ*eir* koma i fracka velldi[22]. þ*eir* riða [i hia borg[23] [þar til er woru[24] nauckor hrisskior i þeim[25] stað er [fruan kuað a at þau skylldi hittaz. þ*eir* hitta þar ængi man*n* f*irir* s*er* stiga af hestunu*m*. oc lœynaz þar i hriskiorrunu*m*. nu þickiz jarllin æ*igi* uita hv*er*iu

[1] A *mgl.* [[2] B bua vid. [3] A *tilf.* 139. Capitule. B *tilf.* Cap. CXLIX. [4] AB eitt. [5] A Tyro. [[6] AB einn madur sem være loddari. [7] A Apollonius. [8] *rettet for* Mb[3] loynile. [[9] A stenndur þetta a. B og a þessu brefe stendur þetta. [10] B ord. [11] AB af. [[12] AB fara vid þina xij riddara (A *tilf.* og rid). [13] B leinelegast. [[14] A *mgl.* [15] B lesed. [16] A gladur. B allgladur. [[17] AB sina riddara (B rejsu) og ridur. [18] B obigdumın. [[19] A vmm vbygder og skoga. [20] B til ad. [[21] A þvi mega vid koma. [22] AB riki. [[23] A med borginne. B j nand borg. [[24] *sål.* A. Mb[3] þeir er. B þar ed er. [25] A þann.

gegn*ir* er[1] ængi m*að*r kemr t*il* han*n*s.[2] þ*ei*r dueliaz þar um nottina. (251). at morni mællti jarllin at A 203 [m*enn* hans[3] skulu[4] þar biða en han vill | fara æin*n* saman a neosn [oc vill vita hv*er*s han*n* v*er*ði viss[5]. han*n* gengr [þar t*il* er han*n* kemr[6] i æitt þorp litit oc i æinv husi fin*n*r han æina konu. oc mællti t*il* konun*n*ar[7] at hon skylldi fa honu*m* [sinn høfuddvk[8] oc sina skikciu en han gaf hen*n*i sitt fingr[9] gull [oc sina goða skikciu[10] han toc hœfuðuc[11] oc [sueip*ar* um[12] hœfut ser [en kuenskikciu yu*ir* sic[13]. oc gengr [t*il* borgaren*n*ar[14] [helldr sið dags. oc þar er opit borgar lið[15] han snyr[16] [aþa holl[17] er drottni*n*gi*nn* atti. oc kom þar in t*il* B 116 kuen*n*a[18] [oc konor[19] spyria | þær [er f*irir* varo hu*er* er þessi kona[20] en hon nefniz heppa. drottning min*n*iz a at hon hæv*ir* [hana opt heyrt nefnnda Heppu[21] faranda vif þat kollu*m* v*er* foru[22] konu. þessi[23] hafði v*er*it allra putna mest.[24] hon v*ar* oc allra kuena [mest sua at œngir karllar v*oru*[25] hæri oc[26] þrecligri[27]. f*irir* [þa soc[28] nefndiz jarllen*n*

[[1] A fru Herborg hefer aakuedit ath þau skilldi finnast enn hitta þar ongvan mann og stiga þar af hestum sinumm og leynast j hrískiørunum. Nu þikkist iarl ei vita hvi gegner er. B *mgl.* [2] AB þeirra. [[3] A menn. B þeir. [4] AB skilldu. [[5] A og wita hvers hann mætti vis verda. B *mgl.* [[6] AB *mgl.* [7] B hennar. [[8] *sål.* AB. Mb[3] hofuðducin. [9] AB *mgl.* [[10] B *mgl.* [11] *sål.* Mb[3]. AB hofuddukinn. [[12] A sveipadi ifer. [[13] A og lætur ifer hofudit skikkiuna. B og lætur yfer sig kvennskickiu. [[14] A siþann til borgar. B sijdan i borgena. [[15] B *mgl.* [16] B snere. [[17] AB til þeirrar hallar. [18] A *tilf.* þeirra. B *tilf.* þeirra er þar satu. [[19] A nu. B og nu. [[20] A hver madur þessi væri. B hvør þesse kona være. [[21] *sål* AB. Mb[3] nefnða. [22] AB gøngu. [23] AB *tilf.* kona. [24] B vest. [[25] AB hæst suo ath nær war einngi karl madur. [26] A ne. [27] B þreklig var hun, og. [[28] B þvi.

hen*n*ar[1] nafni margar meyiar mælltu v*ið* konuna
oc [henda ser gama*n* at[2]. oc þotti v*er*a[3] nyraðlekt
er[4] þessi | kona v*ar*[5] komin. fru Herborg[6] [*g*eck[7] t*il* U 227
hennar oc mællti v*ið* hana[8] sem aðrar [meyiar
*k*atlega[9] seg nu[10] hu*er*sv marga m*enn* toc þu a
æin*n*i nott. þessi kona þottiz æ*igi*[11] kun*n*a at
suara[12] kurteislega afranzeis[13] tungu sem somdi at
suara conungs d*ottur* oc toc [vpp yu*ir* hœfut ser
ollu*m*[14] fingrunu*m*. þa lo k*onu*ngs d*ottir* oc allar
meyiar. h*er*af [þikciz fruin*n* uita hu*er*su marga
m*enn* han toc heiman með ser. en aðrar meyiar
leia oc hall*d*a[15] .x. m*enn* toku hana a æin*n*i nott.
(252).[16] litlu siðaʀ [tok fruan æpli oc gaf hu*er*ri
konu þ*ei*ri[17] er in*n*i v*ar* [oc er[18] ollu*m* hafði hon
gefit. [kastar hun[19] .i. æpli t*il* forukonunar[20]. hon
toc æplit oc skar isundr [oc at sem aðrar konur | A 204
þær er in*n*i v*oru*.[21] h*er*i fan hon[22] .i. bref [vafit
saman[23]. þickiz han nu skilia[24] at fruen[25] hæf*ir*
ken*n*t han*n*. h*ann* stendr upp oc gengr ibrot. biðr
k*onu*ngs dottur [v*er*a heila[26] oc allar þær. drott*n*-

---

[1] A *mgl.* [[2] AB henndu gaman ath henni. [3] AB *mgl.* [4] AB vmm ath. [5] A *tilf.* þar. [6] *sål.* AB. Mb[3] hilldi. [7] *rettet for* Mb[3] feck. [[8] AB mællti og kalladi til þeirrar (B þessarar) konu. [9] *rettet for* Mb[3] hatlega. [[10] A þær og spyr. B þær og mællte. [11] A *mgl.* [12] B *tilf.* so. [13] A aa frankis manna. B a fracka. [[14] AB siþann upp ifer sik baadum høndumm og helldur vpp. [15] *rettet for* Mb[3] halla. [[16] AB þikkiast þær vita huersu marga hun tók aa einni nott. enn kongs dotter (B drottning) þottist (B þikest) vita huersu marga menn jarl hafdi heimann med sier. A *tilf.* 140. Capitule. B *tilf.* Cap. CL. [[17] A gaf fru Herborg epli hverri konu. B gaf fru Herborg konunne(!). [18] *sål.* A. Mb[3] æ*igi*. [[19] A *har* kastar hun. Mb[3] *har* oc kastar (*jfr. note 18*). — *for* oc er ... kastar hun *har* B og hun kastar. [20] AB gongu konunnar. [[21] B *mgl.* [22] AB hann. [[23] B *mgl.* [24] AB vita. [25] AB fru Herborg. [[26] B vel lifa.

ing toc þa .i. serk mikin*n*[1] [goðan oc æin*n* haufuð duc.[2] oc gaf hen*n*i. skiliaz þau at sua bunu. han less brefit þægar er han ma oc stendr [þat i breu-inu[3] at fruan[4] ke*m*r t*il* hans þa nott i þan*n* stað Mb³ 164 sem | mællt v*ar* millu*m* þ*ei*ra. j*arll* feʀ þa aptr t*il* sin*n*a man*n*a oc dueliaz þar um nott[5] [um miðia[6] nott hœyra þ*ei*r huar fara munu .ij. m*enn* oc an*n*aʀ mællti þa er þ*ei*r koma fra*m*m[7] at kiorr-unu*m* ertu h*er* f*irir* [mitt id leufasta lif.[8] eða huat er með[9] þer. þa suarar jarllen. h*er* em ec með minu*m* sonu*m*[10] oc þa spratt j*arll* upp oc gec i moti hen*n*i. oc lagði hond sina yf*ir* [hals hen*n*i[11] oc kysti hana þa kallar han*n*[12] at ʀ*iddarar* skvlu [bua hæsta[13] sem huatast[14]. Nu er apolloni*us* er[15] komin*n* ahæst sin með[9] sina fru. oc all*ir* ʀ*iddarar* eru bun*ir* þa mællti jarlen t*il* konun*n*ar er hen*n*i[16] hafði þangat[17] fylgt oc spyʀ [hvat konu hon er[18]. hon kuezt[19] v*er*a .i. fatok kona af borgin*n*i þa toc jarllin*n* serkin*n* oc [hofuduc er h*er*borg gaf[20] honu*m* oc [gaf konun*n*i. han*n*[21] feck hen*n*i .i. bref oc bað hana fa[22] d*rottningu* oc þessi kona g*er*ir[23] sua. drottni*n*g [v*er*ðr nu[24] all[25] sorgfull [oc ryg[21] er hen*n*ar dott*ir* er horfi*n*. i þessu breui [seg*ir* sua[26] at [h*er*-borg s*kal*[27] æ*igi* v*er*a okat [f*irir* þa sœk. at

[1] A *tilf.* og. [[2] B og høfudduk godann. [[3] A þat her aa. B þa. [4] AB fru Herborg. [5] AB nattina. [[6] A ath midre. [7] AB *mgl.* [[8] A minn sæte. [9] A wid. [10] AB riddurum. [[11] AB hennar haals. [12] B hun. [[13] A buast. [14] AB skiotast. A *tilf.* 141. Capitule. [15] AB *mgl.* [16] B jungfruinne. [17] AB *mgl.* [[18] AB hver (B *tilf.* kona) hun sie. [19] AB kallast. [[20] *sål.* Mb³. AB hofuddukinn er frv Herborg (B jungfru) hafdi gefit (B gaf). [[21] B *mgl.* [22] AB færa. [23] AB gerdi. [[24] B er. [25] A *mgl.* [[26] A stód. B seiger. [[27] B hun skule.

h*en*nar dott*ir* er vel komin hon er[1] itira[2] m*eð*
apol*lonio* jarli. | Sua kemr upp [allt þetta[3] rað. U 228
iarlin feR nu heim oc [œll þau saman. v*er*ða hon-
u*m* all*ir* m*enn* fegn*ir* fyrst itira oc hans brœðr
Jron oc aullu*m* þei*m*[4]. (253).[5] Apolloni*us* j*arll* talar
nu v*ið* sina fru oc sæg*ir* at han vill fa hen*n*ar. En
hon biðr han*n* biða oc senda m*enn* t*il* salomo*n*s
k*onu*ngs | oc sættaz v*ið* han*n*. oc man þa v*er*ða A 205
[þ*ei*ra rað sœmilegra. jarllin*n*[6] vill [æcki g*er*a a
aðra leið[7] en[8] hon vill[9]. þa er salomo*n* k*onung*r
spyR [þessi tiðændi[10] likar honu*m* stor[11] illa. [þa
er fruan[12] hæf*ir* v*er*it manað itira[13]. voru[14] send*ir*
m*enn* afund salomons k*onu*ngs. oc vill apoll*onius*
j*arll* sættaz. v*ið*[15] þessu mali tekr salom*on* k*on-
ung*r vel oc g*er*a[16] stefnu [hu*ar* þ*ei*r skulu fin*n*az
oc sættaz[17]. þa er aptr koma sendi m*enn* i tira
hæf*ir* jungfru[18] | tecit sot hættliga oc fam dogu*m* B 117
siðaR[19] andaz hon oc [með þvi[20] slitnar þ*ei*ra[21] sat
mal [alla stund[22] siðan[23] v*ar* illa amillu*m* þ*ei*ra
Apol*lonius* j*arls* [oc hans broður jrons j*arls*[24] oc
salomo*n*s k*onung*s. (254).[25] Jron jarll af brandina

[[1] B ad hennar dottir er komenn. [2] A i Tyro. [[3] A þeirra. [[4] AB ollumm þeim er vaal fagnath (A *tilf.* fyrst er þau koma i Tiram hans borg Jron iarl oc hans landzmenn). [5] B *tilf.* Cap. CLI. [[6] AB þetta raad sæmiligt. hann. [7] A lund. [[8] B so giøra sem. [9] A *tilf.* huart sem þetta er edur annat. 142. Capitule. B *tilf.* þetta og annat. [[10] B ad hannz dotter er burt horfinn. [11] AB forkunnar. [[12] AB enn er fru Herborg. [13] A i Tyro. B i Tyra borg. [14] AB eru. [15] AB *mgl.* [16] A *tilf.* med sier. B *tilf.* þeir med sier. [[17] B lag til satta. A *mgl.* oc sættaz. [18] AB fru Herborg. [19] B þar eftter. [[20] A vid þetta. B vid þad. [21] B kongs. [[22] AB allar stunnder. [23] A heþann frá. B þadan i fra. [[24] A *mgl.* B og Jrons jarls. [25] A *tilf.* 143. Capitule. B *tilf.* Cap. CLII.

borg[1] [veid*ir* iafna*n* dyr m*eð* sinu*m* hundu*m* oc
haucu*m*[2]. s*ua* micit kapp hef*ir* han t*il* veiðan*na*[3]
at optt er han*n* i[4] skogu*m* [.vij. netr eða .ix. nætr
eða .xij.[5] daga sua at æ*igi* kemr han[6] t*il* sin*n*ar
borgar. oc viða riðr h*ann* um œyði[7] m*er*cr. þetta
likar isollde[8] hans konu illa. [er han*n* feʀ opt
ov*ar*lega. oc er sko*m*mu*m*[9] hei*m*a m*eð*[10] hen*n*i en
longu*m* i brottu.[11] þat er .i. sin*n* er jron jarll byr
sic oc sina m*enn* [oc vill nu ællta dyr[12] oc sua
lætr han bua [f*er*ð sina[13] at [abrottu skal han*n*[14]
v*er*a .xij. daga. þetta hoyrði isollde[15] [ko*n*a hans[16]
hon[17] mællti. h*er*ra illa [g*er*i þer[18] þat at keppaz
v*ið* dyra veiðar[19]. eða riða u*ið*[20] fa m*enn* um œyð-
im*er*cr. oc [sua mikit sem þv leif*ir* æpt*ir* þer[21] þat
er l*an*d þit oc m*enn* þin*ir*. þu riðr opt i þa morc
er[22] skamt ifra riða[23] þin*ir* ovin*ir* salomo*n* k*on*-
*u*ngr oc hans m*enn*. [han*n* er æ*igi* min*n*i veiði[21]
A 206 m*að*r en þu.[24] | v*er* hællðr heima[25] oc get rikis
þins. [þar ma standa mikill ofarnaðr af dyra veid-
in*n*i. ef æ*igi* lætr þv.[26] þa suarar jron. fru[27] þat er
min en mesta skemtan [at veiða dyr. oc þat nen*n*i
U 229 ec vist æ*igi* at f*irir* lata[28]. æcki ræðumc | ek salom-

---

[1] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* borg. [[2] AB ridur iafnann aa dyra weídi (B weidar) med (B vid) sina hauka og hunnda. [3] B veidarinnar. [4] A aa. [[5] A x nætur edur siau edur xij. B ix nætur, viij og vij. [6] AB *tilf.* heim. [7] B *tilf.* skoga og. [8] A Jsodd. B Isodde. [9] A sialldann. [10] A hia. [[11] B *mgl.* er . . . brottu. [[12] A og ætlar enn aa dyra weidi. B a dyra veíde. [[13] A ferdina. B þeirra ferd. [[14] A j brott skal. B þeir skule j burt. [15] A Jsodd. B Jsolld. [[16] B *mgl.* [17] AB og. [[18] AB gerer þu. [19] AB weidi. [20] B med. [21] A *mgl.* [[22] B leifer þar fyrer land þitt. enn. [23] AB eru. [[24] B *mgl.* [25] AB *tilf.* herra. [[26] A þviat af dyra veidi ma stannda mikill vfagnadur ef ei lætur þu af. B *mgl.* [27] A iarl. frv́ sagde hann. [[28] A og þa skemtan mun ek vist ei láta. B *mgl.*

on k*onu*ng eða hans m*enn*. oc æ*igi* þicki m*er* v*er*ra at veiða i hans morc[1] en sealfs mins. [þau letta[2] þessu tali oc v*er*ðr[3] drotni*n*g allreið. þetta v*ar* um uetr oc v*ar* falli*n* nyr[4] sneor. (255). [5]Sne*m*ma um morginin æpt*ir*[4] stenðr jarll upp [or sin*n*i reck*i*u[6] oc gengr at snæða oc kallar t*il* sin ueiði m*enn*ina. þa[7] er jarlin v*ar* [nystaðin or sæng sin*n*i stenðr upp fruan.[8] oc gengr [ut af[9] borgin*n*i. ska*m*mt i fra borgin*n*i stendr .i. lindi tre fagrt.[10] hon gengr und*ir* treit. oc [legr af s*er* oll klæðin[11]. þa breid*ir* hon hendr sinar[12] oc lætr fallaz ofan[13] i sneoen sem hon [er long. þa[14] stendr hon upp oc feʀ ikleði sin. [hon ser[15] i sneonu*m* [likneskiu sina. oc allz m*er*ci sua[16] sem | kona hæfdi þar legit. hon Mb³ 165 gengr[17] heim t*il* borgar oc þar t*il* er jarllin sat [iu*ir* matborði[18]. [hon mæl*ir*[19] hui snæði þ*er* sua sne*m*ma h*er*ra [huat villtu nu g*er*a[20]. [þa suarar jarlli*n*. fru[21] ec s*ka*l[22] riða [ut i skog at ueiða dyr sem min*n* uandi[23] er t*il* þa mællti hon.[24] hui uilltu [æ riða ut a ueiði morc. en veiða eigi þau dyr er h*er* eru v*ið* hond sealfa. oc mattu[25] þa riða heim

---

[1] A *tilf.* helldur. [[2] A siþann lietta þau. [3] AB var. [4] AB *mgl.* [5] A *tilf.* 144. Capitule. [[6] A ur sinni sæng. B *mgl.* — reck*i*u *er rettet for* Mb³ recku. [7] B og. [[8] AB stiginn vr rekkiunni stenndur drottning vpp. [[9] B upp a bake. [10] B *mgl.* [[11] AB fer af sinumm klædumm. [12] B fra sier. [13] AB *mgl.* [[14] AB var long (B *tilf.* til). sidann. [[15] AB hier sier epter. [[16] A likneskid alldz merki. B lijkneske allmyked. [17] A *tilf.* nv. [[18] A ath bordi. B vid matbord. [[19] AB þa mællte hun. [[20] B *mgl.* [[21] AB frv seiger hann. [22] B vil. [[23] AB vt aa skogh sem (B *tilf.* minn) wani. [24] AB drottning. [[25] A rida aa eydimerkur ath veida er þau dyr eru hier wid sialft og muntu. B rijda a eidemerckur, enn veida ei þau dyr sem hier eru vid sialftt, og mattu.

at kuelldi. oc sofa i sæi*n*g[1] þin*ni*.[2] þa suarar jarllen æ*igi*[3] eru dyr h*er* [v*ið* borgina[4] þau er frami se[5] i at veiða. [sma[6] dyr laupa h*er* þav er ækci[7] vil ec sla[8] minu*m* hundu*m* t*il* þ*ei*ra[9]. þa [su*ar*ar isollde. h*er*ra[10] h*er* laupa[11] þau dyr hia [sealfri borg þin*ni*[12] er varla [mattu sua viða riða i œyði m*er*cr er þu muntt[13] finna bettri veiði[14] en þat ef þu fær þessi[15] tecit. [oc hit bæzta dyr af þessu*m* ollu*m* er ec sægi þ*er* fra. sa ec nu er ec v*ar* gengin ut af borgin*ni*[16]. oc ef þu villt [skiott v*ið* skipaz[17] þa mun*n*tu æn[18] fa tekit þat[19] dyr [ef þu villt veiða.[20] æigi skalltu g*er*a hesta þina sueituga[21] f*irir* þa sœc. oc æ*igi* mun*n*tu[22] spilla hundum þinu*m* oc æin saman fær þu þat[23] tecit ef þu villt. Villtu[24] æ*igi* veiða þat [vist sægi ec þer at þa veið*ir* þat[25] an*n*aʀ m*aðr*. jarlin stenðr[26] upp þegar[27]. oc geck[28] [með hen*ni*[29] utt af borgin*ni*[30] oc t*il* linditresens. þa mællti d*rottning*. h*er*ra se h*er* nu huar þetta dyr man farit haua[31] oc [hyɢ at æf þu ken*nir*[32] huat [dyra þetta[33] man v*er*it haua. jarlin*n* litr i[34] sneoen oc ser stadin[35] at kuenm*aðr* mun þar [niðr hava

---

[1] A rekkiu. B hvijlu. [2] *rettet for* Mb[3] þin. [3] B einginn. [[4] AB *mgl.* [5] B er. [6] A *tilf.* ein. [[7] B og ei. [8] AB *tilf.* lausum. [9] A *mgl.* [[10] A sagde hun. B seiger drottning. [11] B hlupu. [[12] A borg þinne. B borginne. [[13] A mattu suo rida wmm eydimerkur ath þu muner. B muntu. [14] B *tilf.* dyr. [15] A þessi dyr. B þad dyr.
A 207 [[16] A og hid besta dyr | þetta dyr er nu seigi ek þier frá sa egh fyrer litlu er ek gekk vt af borg. B *mgl.* [[17] B fljott vid kieppast. [18] B *mgl.* [19] A þetta. [[20] B *mgl.* [21] AB sveitta. [22] B mattu. [23] A *mgl.* [24] AB enn ef þu vill. [[25] AB þa seghi ek þier wist ath þat weider. [26] AB *tilf.* nv. [27] B *mgl.* [28] B geingur. [[29] A *mgl.* [30] A *tilf.* frá þeim. [31] A *mgl.* [[32] A hygg ath. B so ef kienned. [[33] A dyr. B dyra. [34] Mb[3] *mgl.* i. [35] AB *mgl.*

lagz[1] isneoen[2]. þa mællti [fruen h*er*ra. se nu[3] ef þu munt set haua nœkcuat þetta dyr[4] villtu æ*igi* | U 230 veiða þat þa veið*ir* þat an*n*aʀ m*aðr* þa [mællti jarlin fru þetta dyr[5] s*ka*l ueiða æng*i*[6] m*aðr* næma[7] ec. oc snœri[8] aptr iborgina oc kallar t*il* [sin*n*a man*n*a[9] at ofan s*ka*l[10] taka þ*ei*ra sœðla. oc binda hunda hans[11] nu vil han*n* æ*igi* utt riða[12]. (256). | B 118 [13]Jron jarll sitr nu [heima i borg sin*ni*[14] allt misseri [sua at[15] alldregi kemr[16] han iskog[17] at veiða dyr. þat er[18] æit kuelld at kemr t*il* hirðar j*ron*[19] jarls .i. garð syn[20] [oc tecr þar nat gisting.[21] [en jarllin*n* setr han f*irir* sec oc[22] spyʀ han*n* margra tiðænða. [han spyʀ huar þessi m*aðr* hæu*ir* þa u*er*it aðr.[23] [garð syn*n*[24] seg*ir*. f*irir* skom*m*u[25] hefi ec set tigna m*enn*. salomon k*onung* i franz m*eð* honu*m* v*ar* ec allan uetr[26] [i goðu yu*ir*leti.[27] þa suarar jarlin er salumon k*onu*ngr mikill hofðingi. huat hef*ir* han*n* optazt t*il* skemtanar. eða huat er hans iðn. [þa svarar gesturinn herra[28] han*n* er vist [goðr drengr[29] oc dyrleɢr hofdi*n*ngi hans skemtan er mest[30] at veiða dyr. | oc er han*n* allra A 208 veidi man*n*a mestr.[31] oc þar með vin*n*r han*n* mikit

---

[[1] B farit hafa og lagst nidur. [2] A i sniónumm. [[3] AB drottning hygg ath (B *tilf.* nu herra). [4] A *tilf.* er hier hefer farit. [[5] AB sagde jarl. frv, sagde hann. þetta dyr er hier hefer farit. [6] *rettet for* Mb[3] æng. [7] A annar enn. [8] AB *tilf.* i brott. [[9] A sina menn. [10] B skule. [11] B þeirra AB *tilf.* þviat. [12] AB *tilf.* aa dyra weidi (B veidar). [13] A *tilf.* 145 Capitule. B *tilf.* Cap. CLIII. [[14] A i sinu riki. B heima. [[15] A ath. B so. [16] A kom. [17] A aa skogh. [18] B var. [19] B *mgl.* [20] *sål.* Mb[3]. AB sveinn. [[21] B *mgl.* [[22] AB jarl. [[23] B og so hvar hann hefer vered. [[24] *sål.* Mb[3]. AB hann. [25] A litlu. [26] A *tilf.* i giegnum. [[27] B *mgl.* [[28] *sål.* A. Mb[3] *mgl.* B þa svarar giest madur. ja. [[29] AB mikill. [30] A *mgl.* [31] B stæstur.

afrec iafnan.[1] þa [suarar iron jarll. hu*er*t[2] ridr salumon k*onu*ngr optaz[3] at veida dyr. [þa suarar ɢ*arð* suein*n* at[4] han*n* riðr [optazt[5] aualslœngu skog. oc viða[6] an*n*ar staðar enn[7] þar veid*ir* han flest. [þa spyʀ *jron*[8] jarll huat er dyra flest[9] i þeim skogi er[10] mest eru f*irir* ser. [þa suarar ɢ*arð* s*veinn*[11] þar eru margskon*ar*[12] dyr hirt*ir* oc birn*ir*. oc þar er visundr æin*n* [er allra dyra er[13] mestr[14] er m*enn* [muni set haua[15]. oc faer m*enn* þora honu*m* i namu*n*da[16] at koma. þan visund a salo*mon*[17] k*onu*ngr i sin*ni* morc. þa mællti iro*n*[18] j*arll*. riðr salumon k*onungr* æcki t*il* at veida visunde*n* [þa suarar ɢ*arð* s*veinn*[19]. æcki vill han ueiða lata[20] helldr g*er*az nu ung*ir* [visundar und*ir*[21] enu*m* gamla[22] oc erv orðn*ir*[23] nu .x. allz[24] vis*u*ndar[25]. oc ængi er sua diarfr at þar þori at veiða[26] er salom*on* k*onungr* a.[27] þetta[28] kuelld allt[29] drecka þ*ei*r oc skemta ser. [oc feʀ garð suein*n*en brot of morgine*n*[30]. en jarl ihugar[31] þetta meoc[32]. (257). Men apolloni*us*[33] haua farit iskog[34] at veiða dyr.[35] oc þa er þ*ei*r riða um skogi*n* [fin*n*a þ*ei*r*[36] ser dyr dauð hiortu oc

---

[1] B *mgl.* [[2] A mællti jarl. huar. [3] AB mest. [[4] AB hann svarar. [5] A mest. [[6] B vijda bæde j valsløngu skog og. [7] Mb[3] *mgl.* enn. [[8] AB þa mællti. [9] AB *mgl.* [10] AB þeirra er. [[11] AB hann svarar. [12] *rettet for* Mb[3] margskona. [[13] AB allra dyra. [14] A mest er þeirra(!). B mestur þann. [[15] A munu sied hafua. B hafa sied. [16] A giegnn. B mote. [17] *rettet for* Mb[3] salono. [18] AB *mgl.* [[19] A *mgl.* B hinn seiger. [20] A *tilf.* hann. [[21] AB fra. [22] A *tilf.* visundi komner og borner. B *tilf.* komner. [23] A *mgl.* [24] AB *mgl.* [25] *rettet for* Mb[3] visndar. [26] AB rida. [27] A *tilf.* 146. Capitule. [28] B þad [29] AB *mgl.* [[30] AB enn ath morni fer gesturinn (B gardsveirn; A *tilf.* snemma) i brott. [31] B huxar. [32] A *mgl.* B eftter. [33] A Solomons kongs. [34] B a skog. [35] B *tilf.* hiørtu og bijrne. [[36] AB hitta þeir fyrer.

biornu. oc sea at hundu*m* eru beitt*ir*[1]. þ*ei*r riða aptr t*il* borgar oc [hitta nockora[2] m*enn* [er byGua[3] v*ið* skogin oc spyria R*iddarar* ef þeir viti [nockora m*enn* sua diarfa[4] [hava v*e*rit[5] at farit[6] havi[7] [iskog aplonij.[8] | þorpkarlarn*ir*[9] segia | at [meiri uan[10] at U 231 Mb³ 166 þ*ei*r uiti hu*e*rir v*e*rit[11] haua.[12] [oc þat munu v*e*rit haua m*enn* salomons k*onung*s. oc þyckiaz þ*ei*r æ*igi* vita hvart sealfr han*n* hæu*ir* faret eða æigi[13]. R*idd*-*arar* riða heim[14] t*il* borgar tiro[15] oc sægia aplon*io*[8] jar*li*[15] [þat er[16] þ*ei*r hafa fregit[17] at salomon k*on*-*un*gr ifranz[18] hæv*ir* spillt dyru*m* hans [oc riðit iskogin*n*[19]. A*pollonio* jarlle [þick*ir* þetta illa[20]. [han send*ir* m*enn* oc bref[21] t*il* [sins broður[22] irons j*arls* [oc let[23] segia honu*m* þessi tiððænði[24] oc biðr han*n* koma t*il* sin m*eð* sina hunda | oc veiði m*enn*. oc A 209 apolloni*us* j*arll* vill fara med honu*m* at veiða dyr.[25] þa er jron j*arll* [hœyri*r*[26] sagt fra þessu*m* tiðænd-u*m*[27]. kallar han [hvar er nordia*n* min*n* en bæzti ueiði m*aðr*[28]. bui[29] mina hunða skiott tak nu stapp[30] min*n* en bæzta racka. oc t*ac*[31] stut han uil ec oc[32]

---

[1] B beitt. [[2] B finna. [[3] A *mgl.* B er biuggu. [[4] AB nokkud til huorier suo diarfer. [[5] A eru. [6] B veidt. [7] A hafua. [8] *sål.* Mb³. [[9] AB aa skóg (B j skoge) Apollonius jarls. þeir. [10] A *tilf.* sie. [11] A weitt. [[12] B *mgl.* [[13] A og seigia þat hafa werid Frakka menn Solomon kongs. enn þeir kallast ei wita hvart hann hefer verid sialfur. B þad hafe vered fracka menn Salomonz kongs ad hann hafe spillt dýrumm hannz, enn þeir kvadust ei vita hvørt hann hafe sialfur vered. [14] A nv. B *mgl.* [15] B *mgl.* [[16] AB huad. [17] B friett. [18] B ad hann. [[19] B *mgl.* [[20] AB likar þetta stor illa. [[21] A sender nu bref. B og sender menn med breffinu. [[22] B *mgl.* [[23] A og lætur. B ad. [24] *sål.* Mb³. [25] A *tilf.* 147. Capitule. [26] *rettet for* Mb³ hœyri. A hefer(!). [[27] B spir þetta. [[28] A Nordian sinn besta weidimann. [29] AB bu nv. [30] A Staffa. B Stappa. [31] AB suo. [32] A *mgl.*

haua m*eð* m*er*. [han vil ec hællðr en et bæzta œss.[1] oc bracka. oc alla mina ena bæztu racka. tak nu oc losca[2] er ec veit allra tika bæzta. oc rusca [þu ert[3] riddara uaskastr.[4] jsollde[5] d*rottning* toc þa badu*m* hondu*m* um hals iron[6] jarli oc mællti min*n* leufi[7] h*er*ra g*er* sua vel v*er*[8] heima iborg þin*ni*[9] oc rið æcki ut at veiða dyr f*irir* þessa soc þa suarar jarli*n* frua[10] ut v*er*ð ec nu at riða. [þuiat[11] m*er* hæv*ir* sentt orð min*n* broðir apoll*onius* j*arl*l oc vill han[12] veida dyr oc skulu*m* v*it* fara bad*ir*. þa mællti hon[13] grata*n*di[14]. fæ ec þic
B 119 æ*igi* latt at | veiða dyre*n*[15] rið[16] m*eð* þinu*m* æigin[17] brœdr oc[9] veið i þinu[18] l*an*di oc far æ*igi* i ualslœngu skog [at veiða dyr heit m*er* þvi[19]. þa suara*r*[20] j*ron*[9] jarll ec ma vel fara imin*n* skog. at[21] veiða dyr[22]. en ef salomon*n* k*onu*ngr hæu*ir* riðit iskog [mins broður þa ma ec þvi varla heita [t*il* fasta[23] at æ*igi* koma ec i hans l*an*d[24]. þa mæl*ir* fruen[25] kemr[26] þv i val slœngu skog m*eð* þina hunda. þa ma þar[27] v*er*ða[28] mikill stormr við visu*n*d en mikkla. oc[29] v*er*ðr[30] salomon k*onu*ngr v*ar*r at hans dyr eru beitt[31] þa ma þar v*er*da af[32] mikil

---

[[1] A hann vil ek helldur enn minn hinn besta hest. B *mgl.* [2] AB Luska. [3] A *tilf.* allra. [[4] B *mgl.* [5] A Isodd. B Isolld. [6] AB *mgl.* [7] B hinn beste. [8] A wera. B og ver. [9] B *mgl.* [10] AB fru. [11] A *mgl.* [[12] B med mijnum brodur, hann vill. [13] AB drottning. [14] AB *tilf.* herra. [15] AB dyr. [16] B *mgl.* [17] AB *mgl.* [18] A *tilf.* eigin. [19] B *tilf.* trulega. [20] *rettet for* Mb[3] suara. [21] B og. [[22] *for* at veiða ... veiða dyr *har* A med þina hunda. [[23] B *mgl.* til fasta. [[24] *for* mins ... hans land *har* A bródur þins og mattu þat wel þola. jarl svarar. vist ei maa suo wera, frv, ath ek veiti ei brodur minumm lid. [25] AB drottning. [26] B komer. [27] AB þat. [28] A vera. [29] AB *mgl.* [30] B verde. [31] B drepinn. [32] A *tilf.* miogh.

osætt. (258). [1]jron jarll [kallar R*iddara* sina oc biðr þa bua sic sem huatlegast[2]. [Jron j*arll* riðr nu[3] ut af [brandina borg[4] m*eð* sina hunda. oc þat er mællt[5] i sogu*m* at æ*igi* mun getit v*er*a betri veiði[6] hunða en[7] han atti .xij. v*oru*[8] en*ir* bæztu hundar[9] þ*eir* er all*ir* eru nefnd*ir* i þyðesku*m* kveðu*m* en allz [hafði han*n*[10] með ser .lx. goðra[11] veiði hunda. [han riðr nu [m*eð* sina ueiði hunda oc si*n*a m*enn*[12] t*il* moz v*ið* apoll-|-oni*us* jarll[13] brodur U 232 sin*n*[14] | oc allz hava þ*eir* .lx. man*n*a er þ*eir* riða A 210 askogin*n*. þ*eir* riða fyrst i sin*n* skog er heit*ir* ung-*ar*a skogr. oc veiða[15] þar nockura daga [oc steicia dyr t*il* matar s*er*. [æin*n* dag taca þ*eir*[16] sina hæsta oc riða þan dag allan. oc [um nott[17] æpt*ir* oc anan dag. oc[18] allt þar t*il* er þ*eir* koma i val slœngu skog. þar sla þ*eir*[19] sinu*m* hunðu*m* oc beita[20] þar martt[21] dyr [hiortu oc biornu oc hindr oc allz konar dyr.[22] oc eru þar marga daga. .i. dag hava þ*eir* riðit viða[23] um skogin*n*. oc veitt mœrg dyr. þ*eir* koma a sloðena[24] þar [er laupit man hafa[25] nockuers konar dyr. þessi[26] spor eru mycklu m*eir*i[27]. en þ*eir* hefði[28] fyR seð. þ*eir* lœypa hundu*m* sinu*m* at sporinu[29]. oc þar riða þ*eir* æpt*ir* sealfir[30]. [siðla

---

[1] B *tilf.* Cap. CLIV. [[2] B bidur nu buast sijna riddara. [[3] A ok þeir rida nv. B og sijdan rijda þeir. [[4] A borg-inne. B borg. [5] B sagt. [6] B *mgl.* [7] A *tilf.* þeirra er. [8] A er(!). B hunda og voru. [9] A weidi hunndar. B *mgl.* [[10] B hafa þeir. [11] A *mgl.* [[12] A *mgl.* með ... menn. [13] A *mgl.* [[14] B *mgl.* han riðr ... brodur sinn. [15] A eru þeir. [[16] A þath er nu einn dag ath þeir taka. [[17] A nottina. [[18] B *mgl.* oc steicia ... dag oc. [19] AB *tilf.* lausum. [20] B veida. [21] A morg. [[22] B *mgl.* [23] B til veida. [24] B slod eina. [[25] A hafdi hlaupid. [26] A þess. [27] B stærre. [28] A hafi. B hafa. [29] A sporumm. B spor-unumm. [30] A aller. B *mgl.*

um kuelldit[1] sea þ*ei*r huar hundarn*ir* laupa oc f*irir* þeim [morg dyr oc stor þar[2] er visunðr æin*n* mikill. sua at ængi þ*eira*[3] hæv*ir* set ia*m* mikit dyr [oc iafn ogurlegt[4]. oc honu*m* fylgia en*ir*[5] ungu sua at allz *ero*[6] .x. [saman visu*n*darn*ir*[7] [jarllarn*ir* laupa[8] æpt*ir* dyrunu*m*[9] oc heita fast a sina hunða. dyren spilla þar morgu*m* goðu*m* hundu*m* [f*irir* þei*m*[10]. oc æ*igi* at siðr komaz þav unðan næma .iij. [en minztu hava[11] þ*ei*r veit*t*. jarllarn*ir* veiða j valslongu skogi allz .lx. [dyra þ*ei*ra er oll eru stor[12] hiortu oc biornu með visundunu*m*[13]. oc hv*er*t dyr er [fellt er[14] lata þ*ei*r [ligia sua at[15] æcki haua þ*ei*r af[16] [næ*m*a þat er[17] hunðar þ*ei*ra ęta. [oc þat an*n*at er sueinar þ*ei*ra steicia[18]. (259). þ*ei*r[19] haua dualz [i valslongu[20] skogi manað. þa mællti [iron iarll v*ið* broður sin apolloni*us*[21]. v*er* hofu*m* [h*er* dualz le*n*gi[22] i riki salomo*ns* k*onu*ngs. nu er þat mitt rað at [v*er* snuim[23] aptr[24] v*er* hofu*m* æcki lið v*ið*[25] sal-
Ib³ 167 *omon* | k*onun*gi ef han spyʀ [f*er*d vara[26] v*er* hofu*m* nu gort a hans ueidi skog[27] halfu meira [slag en han*n* g*er*ði oss[28]. þa suarar apolloni*us*[29] j*arll*[30]. uilltu nu heim riða [i v*ar*t riki þat[31] þikci m*er* [vist illa ef[32] v*er* skolu*m* sua skiliaz [v*ið* veiði skog[30] sal-

[1 A sidla vmm daginn. B sijdann. [2 B dyr stort, þad. 3 *rettet for* Mb³ þeir. [4 B *mgl.* 5 A hinu. B hin. 6 *rettet for* Mb³ oro. [7 A dyr. B saman dyrenn. [8 AB þeir rída. 9 A dyrinu. [10 AB wmm daghinn. [11 A hina minnstu fa. B þau mestu fa. [12 AB stordyra. 13 AB wisundumm. [14 A þeir hafa veidt. B þeir veida. [15 AB þar liggia og. 16 B *mgl.* [17 AB meira enn. [18 A *mgl. efter* steicia *tilf.* B til matar fyrer annad framm skipta þeir sier ecke af. 19 A nu er þeir. B og nu er þeir. [20 B þar. [21 AB Apollonius iarl (B *tilf.* til Ironz brodur sijnz). [22 B dvalist. [23 A vid farim. 24 AB *tilf.* þvi. 25 B móti. [26 B til vor. AB *tilf.* enn. 27 AB mork. [28 AB skada enn hann hefer oss gert. 29 AB Jron. 30 A *mgl.* [31 B nu. [32 A stór illa ath. B stor jlla ef.

umo*n*s k*onun*gs[1] at v*er* hofu*m* latit marga[2] hunda
f*irir* þessu*m*[3] mikla visu*n*d en dyret s*ka*l hava | A 211
komiz unda*n*. þa sua*ra*r jron j*arll*. brot skulu v*er*
nu [sem skiotazt[4] [v*ið* sua buit[5]. en [sua v*er*ða ec
heill at an*n*at sin*n*[6] s*ka*l ec [sua riða a valslongu
skog at ec s*ka*l nær haua komit þessu*m* visu*n*d oc
æ*igi* s*ka*l ec[7] [fyʀ letta en han*n* er veiddr[8]. | þ*ei*r U 233
taka nu skiot[9] sina hesta oc [at ollu bua þ*ei*r nu
sina f*er*ð. riða þ*ei*r nu heim v*ið* sua buit[10]. oc eru
nu | allkat*ir*. (260). salomo*n* k*onung*r [hœyr*ir* nu B 120
sœgð[11] [tiðændi or[12] valslongu skogi [þ*ei*r m*enn* er
farit haua u*m* skogi*n* haua þar fundit[13] morg dyr[14]
su*m* stor en sum sma [oc sua þ*ei*r m*enn* sem þar
haua farit um skogi*n* haua þar fundit mart dyrskin
i gautun*n*i f*irir* ser at ængi vissi þess skyn ne
skil[15]. Salomo*n* k*onung*i likar þetta all[16] illa oc
þikc*ir* [ser gorr[17] stor[18] skaði. [oc þar m*eð* suiuird-
ing[19]. han*n* kallar nu [t*il* sin[20] ʀ*iddara* sina oc biðr
þa [buaz at rida aueiði[21] oc sua [g*er*a þ*ei*r. han[22]
riðr nu m*eð* .xl.[23] man*n*a oc feolða hv*n*da i[24] val-
slongu skog han ser[25] at þessi tiðændi munu son*n*
v*er*a [er honu*m*[26] v*oru* sœgð oc[27] sua mikill feoldi[28]

[1 B hiedann. 2 AB wora. 3 A þeim hinumm. B þeim. [4 AB rída sem huatast og heim j wart riki. [5 B *mgl.* [6 B verde ad heill i annad sinn. [7 B rijda i valslønguskóg, og ei. [8 A lietta aadur egh skal hann weida. B firr lietta enn eg hefe veitt þennann vijzsund. 9 AB *mgl.* [10 A bua sina ferd heim wid suo buit. B rijda heim. [11 B spir nu. [12 AB þessi tiþendi af. [13 B ad þar eru. A *tilf.* suo *efter* fundit. 14 A *tilf.* ath eingi madur kann skyn aa. B *tilf.* daud ad einginn veit skil a. [15 AB *mgl.* 16 AB stor. [17 B giør vera. 18 AB mikill. [19 A med svivirdingh. B og skømm. [20 B *mgl.* [21 A rida vt aa skóghinn. B buast ad rijda ut a skóg. [22 A gerir hann. 23 AB lx. 24 A aa. 25 AB *tilf.* nv. 26 A þeim. [27 B ad. 28 AB *tilf.* dyra.

[mu*n* vei*dd*r[1] v*er*a[2] [dyrana i hans skog[3] at varla [man talt fa han ser oc m*a*rgar[4] ælldstoar. hu*er*su[5] skogren [hæv*ir* v*er*it[6] hœguin*n*[7]. Salomo*n* k*onung*r duelsk litla rið iualslœngu skog oc riðr norðr i ung*ar*askog[8] þar [g*er*ir han[9] sua mikit [at dyra veiði[10] at naliga er [al avðn orðin[11] i þessu*m*[12] skog. (261)[13]. Apol*lonius* j*arll* hæu*ir* [senðan sin veiði man*n* Rolf biðr han*n*[14] rida ut i [ung*ar*a skog[15]. [at veiða dyr[16] [oc m*eð* honu*m* fa R*iddara*. sem han*n* v*ar* optlega vanr at haua[17]. þa er [Riðar*ar* Ap*ollonius* jarlls[18] riða um skogi*n* [oc fa[19] æcki veitt þa koma þ*ei*r þar[20] er þ*ei*r fina [morg dyr f*irir* ser[21] dauð oc[22] koma asloð mikcla þar er m*enn* haua[23] riðit[24]. Rolfr riðr viða vm skogi*n*. oc leitar æpt*ir* um[25] m*enn*ina. han*n* [riðr i æitt reoðr. oc ser f*irir*[26] ser marga m*enn* oc marga hunda. [En Rolfr er s*va*[27] mikill rœysti m*að*r at helldr vill
A 212 han tyna sinu | lifi en kuna æ*igi* segia sinu*m*[28] h*er*ra er han ke*m*r heim hu*er*r honu*m* hæu*ir* [skada gort oc suivirði*ng* þa[29] at veiða dyr i hans skogi

---

[1] *rettet for* Mb[3] veiðr. [[2] AB mun (B mundi) veiddur. [[3] AB *mgl.* [[4] B munde talt verda, þa hann sier og mercker storar. — marg*ar* *er rettet for* Mb[3] mœrgar. [5] A og. B og hvørsu. [[6] A er. B var. [7] A *tilf.* 148. Capitule. [8] A *tilf.* og weider dyr og med honum hans menn. B *tilf.* ad veida dyr og hannz menn. [[9] B giøra þeir. [[10] A *mgl.* B ad dyra weidum. [[11] B aleijdt orded af dyrumm. [12] AB þeim. [13] B *tilf.* Cap. CLV. [[14] A senndt sina weidi menn og war sa fyrer þeim er Rolfur hiet. hann bidur hann. B sendt Hrolf og fleire sijna veide menn og riddara, og bidur þa. [[15] B Valsløngu og Vngaria skoga. [[16] A *mgl.* [[17] A og med honum fara nokkurer riddarar. hann bidur hann veida dyr. B *mgl.* [[18] AB þeir. [[19] A faa þeir. [20] A *tilf.* ath. [[21] A faa dyr og eru þau. B fyrer sier dyr og øll. [22] AB þeir. [23] B høfdu. [24] AB farid. [25] A wid. [[26] B kiemur þar er hann. [[27] B og so er hann. [28] A til sins. [[29] AB giort svivirdingh.

[f*irir* vttan h*ans* uilia[1]. [oc riðr[2] diarflega [iscog-i*n* at þei*m*[3]. oc hitt*ir* þar[4] f*irir* ser salomo*n* k*on-u*ng [af fracka riki[5]. þa [mællti Rolfr. oc spyʀ[6] hvi [salomo*n* k*onu*ngr er[7] þar komin*n*. en[8] [salom*on* k*onungr* seg*ir*[9] at han*n* vill hefna [sin*n*ar svivirð-i*n*gar. er[10] Apo*llonius* j*arll* oc hans [brod*ir* Jron[11] hau*a*[12] riðit i hans[13] skog oc veitt þar morg dyr. oc þau sum er k*onu*ngr [sealfr let frið haua[14] [f*irir* ser oc sinu*m* m*onnum*[15] [er | v*oru*[16] hans visu*n*dar. U 234 [þa mællt*i*[17] Rolfr[18] [muni þer þora at biða[19] ef[20] ec rið heim [oc segi ec[21] apollon*io* i*arlli*. þa suarar salomo*n* k*onungr*[22]. Apollon*ius* jarll villdi æ*igi* biða var i val slongu skogi [þa er han hafdi veitt þar[23] dyr[24]. nu [viliu v*er*[25] oc æcki h*er* hans biða. en nu mattu vel[26] b*er*a honu*m* þessur[27] tiðændi at salomo*n* k*onu*ngr [af franz[28] hæv*ir* hæfnt sin [er Apolloni*us* j*arll* œyddi skog hans þott æ*igi* haui han*n* hæfnt an*n*ars þess er han g*er*ði[29]. Salomo*n*[30] k*onu*ngr lætr nu taca sina hesta oc ridr aptr i sitt riki oc hev*ir* h*er*[31] gøruan mikin skaða. [oc al-œydda*n* ner at dyrum oc brenðan þo viða skogi*n*[32]. (262). Rolfr riðr[33] nu[34] heim oc sæg*ir* apollon*io*[35]

[[1] B Cap. CLVI. [[2] AB Rolfur ridur nu. [[3] B *mgl.* [4] AB *mgl.* [[5] AB *mgl.* [[6] AB spyr (B mællte) Rolfur. [7] A være. [[8] B veider þu j skoge Apollonius jarls. [[9] A kongur sagdi. [[10] AB sin. þviat. [[11] B menn munu. [12] *rettet for* Mb[3] hau. [13] AB warn. [[14] A lætur grid hafua. B villde ei veida lata. [[15] B *mgl.* [[16] A enn þau eru. [17] *rettet for* Mb[3] mællt. [[18] A *mgl.* [19] A *tilf.* hier. [[20] B vilje þier ei bijda hier til þess. [[21] AB ad seigia. [22] AB *tilf.* þinn herra. [23] A war. [[24] B *mgl.* [[25] AB vil ek. [26] AB og. [27] AB þau. [[28] A j Frans. B *mgl.* [[29] AB og vner wel sinum hlut. [30] B *mgl.* [31] A nv. B *mgl.* [[32] AB *mgl.* [33] AB fer. [34] A *tilf.* og. [35] A *mgl.*

jarlle[1] hu*er*s[2] han*n* er v*ar*r orðin*n* [at alœyddr er hans skogr at[3] dyru*m*. oc þetta hæv*ir* salomon k*onung*r gort[4] [af fracka riki. oc han*n* hæv*ir* hitt k*onung*in sealfa*n* i skoginu*m*. oc sæg*ir* a*pollonio* jarlle oll orð þau er Salumo*n* k*onung*r hafði mællt t*il* hans. Nu send*ir* apolloni*us* jarll orð sinu*m* broður jron iarlle[5] h*ann* lætr oc sægia honu*m* huat salomo*n* k*onun*gr hæv*ir* gort[6]. þa er þetta [hœyr*ir* jron jarll[7] v*er*ðr han*n* meoc reiðr oc kallar [t*il* sin*n*[8] nordia*n* sin*n* veiði man*n*. bidr han*n* nu taca Mb³ 168 alla[9] sina hv*n*da | oc [kuezt sua nu v*ið* skolo skiliaz at han s*ka*l heiman v*er*a[10] .ij. manuðr. Nu [v*er*dr isollde alloglоð oc gretr[11] sarlega. hon legr sinar baðar henðr of hals [jron jarlle[12]. [oc mællti[13] min*n* leuui h*er*ra rið æ*igi* ut sua sem þu sæg*ir*[14] u*er* A 213 helldr heima. oc haf[15] | skemtan [i þin*ni* seing með m*er*.[16] en [rið æ*igi* vt at þin*ni*[17] dyra veiði. þvi at [þar mun illt af standa[18] þ*er* sealfu*m* [oc sua m*er*[19] [ef þu villt æ*igi* lata leiðaz[20]. þa su*ar*ar jarl*inn*[21] æcki ma ek [en lata leiðaz. En*n* v*er*ð ec vt at riða. at veiða dyr.[22] þa mællti hans dott*ir* [isollde

[1] B *mgl.* [2] AB þau tiþindi sem. [3] A af. [[4] B *mgl.* [[5] A og egh hefer hitt kong i skóginum og sagde nv jarli aull þeirra ord. Nu sagde jarll ath hann vill sennda hann epter Jron jarli og skal hann nv koma ath efna sina heitstreinging. B Nu mællte jall til hannz og seiger nu skule senda ord Jron jalle, ad hann kome ad hefna hannz og efna sijna heitstreinging. [6] A *tilf.* 149. Capitule. [[7] A sier Jron jarl er aa brefunumm war. B spir Jron jarll. [[8] A *mgl.* B a. [9] AB *mgl.* [[10] A kuedzt nv skulu buast sem hann skuli brott vera. B buast hvatlega og skulumm vier vera j burtu. [[11] A grætur Jsodd. [[12] B hannz. [[13] A *mgl.* [14] B sagder. [15] B *tilf.* helldur. [[16] A i þinne rekkiu. B vid mig. [[17] AB far ei aa. [[18] AB af henne man stannda mikit vhapp. [[19] B mier og morgumm ødrumm. [[20] A ef þu vill ei letiast. B *mgl.* [21] AB Jron jarl. [[22] A nv letiast ath finna dyr. B letiast lata ad fara.

hon v*ar* þa[1] .xij. uetra gœmul. h*er*ra þer[2] mun illt
af þessi dyra veiði standa [ef þv feR.[3] villtu æ*igi*
moður min*ni* ueita | þessa[4] bœn [at lata dueliaz B 121
þessa utreið[5]. þa munttu vilia ueita m*er*.[6] Þa
mællti jron jarll æ*igi* skalltu biðia þess at æ*igi*
[riða ec at efna[7] mina heitstre*n*ging. stand*i*[8] nu
upp allir riddarar [þ*ei*r er fara skolu[9] oc v*er*ðu*m*[10]
bvn*ir* æcki mægu[11] konur letia mic. þa mællt*i*[12]
[isollde hans | dottir.[13] þu þrœyt*ir* um[14] veiði v*ið* U 235
salomo*n* k*onu*ng[15] veiztu at han*n* er meiri m*að*r
en þu.[16] oc ef nu veiztu þat æcki þa fær þu nu þat[17]
rœynt aðr en locit se yðru v*ið* skipti. (263). Jron
jarll ridr[18] nu ut af brandina borg með[19] marga
R*iddara* [oc hæu*ir* með ser alla sina veiði hunda
oc riðr t*il* tira[20] afund [sins broð*ur*[21]. þa er han[22]
kemr itira þa er apolloni*us* jarll seucr oc er han
æ*igi* fœrr [at riða með honu*m*[23]. En Iron jarll uill
æ*igi* biða oc tecr [af honu*m*[24] sua marga R*iddara*
sem han vill.[25] nu riðr iron j*arll* ut askogi*n*[26] með
.lx. R*iddara*. [jron jarll riðr nu alla sina leið sua
at æcki duelsk han*n* aðr[27] han*n* kemr i valslongu
skog. oc [er han*n* kemr þar tekr han[28] at ueida
dyr. oc hu*ar* sem [han kemr[29] [a dyra spor[30]. [þa

[[1] AB *mgl.* [2] AB hier. [[3] A *mgl.*. [4] A sina. B eina. [[5] A ath dveliast epter. B *mgl.* [6] B *tilf.* og dvelst heima. [[7] B effne eg. Mb[3] *har* hefna *for* efna. [8] *sål.* AB. Mb[3] standa. [[9] B *mgl.* [10] A werdi. B vered. [11] A munu. [12] *rettet for* Mb[3] mællt. [[13] A Jsodd drottning. B drottning. [14] A vt. [15] AB *tilf.* þat. [16] AB *tilf.* ert. [17] A *tilf.* sidar. B *tilf.* sijdann. [18] AB reid. [19] A wid. [[20] A hann hefer med sier marga sina hunnda. hann ridur til Tyram. B *mgl.* [[21] AB Apollonius iarls. [22] B jall. [[23] B *mgl.* [[24] B hann þar. [25] A *tilf.* haft hafa. 150. Capitule. B *tilf.* hafa. Cap. CLVII. [26] A i skog. B a skog. [[27] A hann ridur til þess er. B og alla sijna leid, þar til er. [[28] A tekur þegar. B þar tekur hann. [[29] AB þeir koma. [[30] aa dyr spor. B vid dyr.

riðr han sua æpt*ir* at æcki dyr er þat f*irir* honum at lif hafi huar sem þ*ei*r koma iskogi*n*[1]. oc nu er þat æin*n* dag. at [jron[2] jarll riðr um skogi*n* m*eð* sina hunda han*n* kemr[3] aspor[4] huar farit mun haua en mikcli[5] visunðr. þa slęr han [æpt*ir* sporinu[6] morgu*m* hundu*m* [han*n* riðr akaflega oc[7] hu*n*darn*ir*
A 214 fa hitt visu*n*din[8] [sua ero þ*ei*r | skiot*ir* at þægar [geta þ*ei*r han*n* farit[9] wisundurinn[10] [snyz v*ið* hundunu*m*[11] oc v*er*r sic með hornunu*m*. hunðarn*ir* sœkia at fast. [en fyrsti kemr[12] at nordia*n* veiði m*aðr* [æpt*ir* hundunu*m* af ollu*m* þeim R*iddorum*[13] oc han hæv*ir* itaumi .ij. hunda [ena bæztu j*arlls* stutt oc stapa. oc litlu siðar jron j*arll* oc han*n* hæv*ir* itaumi bracca oc Por*sa*[14]. þar nest [kemr skenkiari jarllse*ns*[15] h*onum* fylgia [tikrnar rusca oc luska[16] [er und*ir* eru aln*ir* allir en*ir* bæztu hundar jrons jarlls. oc huartueggi þ*ei*ra er allra ueiði hu*n*da bæz*tr*.[17] þa mællti jron[18] j*arll* v*ið* drottsæta*n*. sla nu lausu*m* þinu*m* hundu*m* [bracka oc porsa.

[[1] A þa rida þeir þegar epter ath ekki dyr kiemmst vnndann huar sem þeir rída wmm skóginn. B geingur ei undann þeim. [2] A *mgl.* [[3] B þeir koma. [4] AB aa slód. [5] A stóri. [[6] A epter sporumm. B lausumm. [[7] B *mgl.* [8] A wisunndana. [[9] A faa þeir fundit þa. — B *mgl.* sua ero . . . farit. [10] *sål.* A. Mb³ vistu*n*den. B hann. [[11] B snyr þegar j mote. [[12] A hinn fyrsti riddari kiemur her. B first kiemur. [[13] AB *mgl.* [[14] A Faron og Bonikt. og þui næst kemur jarl og hefuer j taumi tuo hina bestu rakka Stutt og Staffa. þa rídur drottseti jarls og hefuer j henndi Brakka og Possa. B Paron og Bonikt, þa rijdur drottsete, og hefur j taume Bracki og Polli. Por*sa* *er rettet for* Mb³ Por. [[15] AB rídur hanns skeinkiari. [[16] AB Luska og Buska tíkur tvær. [[17] A er unndir eru alnir hiner bestu rakkar. huartueggi tíkinn er hinn besti weidi hunndur. B *mgl.* — bæz*tr* *er rettet for* Mb³ bæzr. [18] AB *mgl.*

oc latu*m* t*il* dyrsins oc han*n* g*er*ir sua[1]. hundar[2] laupa [at dyrinu[3] allg*ri*mlega[4] oc [a sina lið hvarr[5]. visundren[6] ueiv*ir*[7] hofdinu a hœgra veg ser oc [stingr han hornunu*m*[8] und*ir* bog bracka suat[9] þægar stingr han*n*[10] igegnu*m* han*n* oc kastar [honu*m* fra[11] ser. oc nu snarar[12] han*n* [vin*n*stra veg ser[13] t*il* porsa[14] oc stingr[15] sua sinu hofði[16] i[17] hans sidu at han*n* rist*ir* han*n* daudan[18] af [sinum hornu*m*[19]. | þa kallar [h*ann* jarlin[20] [at skenkiarin*n* U 236 s*ka*l[21] lausar lata[22] tikrnar lusko oc rusko[23] han g*er*ir sua. [þær laupa þægar at dyrinu. nu eru aðr farn*ir* af enu*m* bæztu*m* hundu*m* tueir þ*ei*r er bazt*ir* uoru.[24] þær laupa nu at[25] baðar sen*n*. luska lœypr und*ir* dyret. oc þrifr[26] i kuiðen sua fast[27] at dyret [svignar v*ið*.[28] dyret lœypr [baðu*m* sinu*m*[29] æptru*m*[30] fotu*m* a[31] rygg lusko sua at isundr gec[32] ryɢren oc sua fær hun[33] bana. [Rusko[34] lystr han*n*[35] sinu hofði sua at þar af fær hon bana.[36] n*u*[37] lætr nordia*n* lausa*n* stutt oc stapa[38] er bæzt*ir* uoru af aulu*m*[39] hundunu*m*[40]. stapi[41] lœypr at dyrinu [oc a

---

[[1] A Brakka og Possa. B til dyrssinz han giører so. [2] AB hunndarner. [[3] B framm. [4] A gifurligha. B allgijfurlega. [5] A hvart. [[6] B sijna leid hvør ad vijshundenum, hann. [7] AB veifar. [[8] A *mgl.* B hornena (!). [9] *sål.* Mb[3]. [10] A *tilf.* horninu. [[11] AB ifer hofud. [12] AB snyst. [[13] A aa winstra vegh. B *mgl.* [14] A Possa. B Polla. [15] AB stirer. [16] B horne. [17] AB aa. [18] B til daudz. [[19] AB hornunumm. Nu eru farner tueir hiner bestu hunndar. [[20] A Jron jarl. B jarl. [21] A skuli. [[22] B a skeinkiarann ad hann late lausar. [23] AB Busko. [[24] AB *mgl.* [25] AB *tilf.* dyrinu. [26] A bitur. [27] A *mgl.* [[28] A wiknar. B kiknar vid. [[29] AB hinumm. [30] B epter. [31] A ofann aa. B uppa. [32] AB brotnar. [33] *sål.* AB. Mb[3] han*n*. [34] A Busko. [35] A *tilf.* med. [[36] B *mgl.* [37] *rettet for* Mb[3] n. B j þuj. [38] AB Stappa. [39] *sål.* Mb[3]. [40] A hunndumm. B veidehundumm. [41] A Stappa. B Stappe.

halsin sua fast at han*n* tekr milli horna dyrinu[1]. þar bitr han*n* allfast[2] en dyrit [skekr han*n* allfast með hœfðinu. oc um sid*ir* kastar dyrit honu*m*[3] A 215 ilopt | upp sua langt[4] at [þa er[5] han kemr [a jorðina[6] þa er hu*er*t bein brotið i honu*m*. Nu vill stuttr vpp laupa a [hals dyrinu[7]. en dyrit lystr han*n* með hofðinu.[8] oc kastar honu*m* [a jorðina[9] s*va*[10] ath hann kemur daudur nidur.

Nu hleypur[11] dyrit undann og werdur hrædtt [fyrer hunndunumm[12] þa slær Jron iarll lausumm sinumm hunndumm Parðn[13] ok Bonikt. dyrit rennur nu vndann enn hunndarnir sækia[14] epter. Einn riddari hefer fylgt[15] jarli. [hann het[16] Wanndilmar. hann var mikill og sterkur og allra manna var hann þo vdiarfastur. hann hræddist miogh dyrit [þegar hann sa þat og hleypti[17] vndann og sier[18] ath þat munndi[19] faa tekid hann og hleypur af hestinum og vpp i eitt trie. Nu hleypur dyrid epter honum og unnder treit, [Nu werdur hann haalfu[20] hræddari enn aadur[21] og hleypur vpp i kvistuna [er aa woru trenu[22]. enn kvisterner faa ei borit B 122 hann og fellur hann ofann. Nu er | dyrit[23] vnder og hefur[24] snuist [j mot[25] hundunumm riddarinn[26] fellur ofan og kemur millumm hornna dyrsins[27] og sinum meginn[28] huorr fóturinn haalsins. hann spenner hond-

---

[[1] AB suo (B *tilf.* hart og) haatt ath hann sest ofann aa haals dyrinu (A *tilf.* og milli hornanna) [2] AB fast. [[3] AB kastar honum wid (B med) sinu hofdi. [4] B hart. [[5] B adur. [[6] AB nidur. [[7] A haals dyrsins. B bak dyrenu. [8] AB horninu [[9] AB *mgl.* [10] *her mangler et blad i* Mb[3]; *lakunen udfyldes efter* A *med varianter fra* B. [11] B leitar. [[12] B *mgl.* [13] B Parme. [14] B *tilf.* a. [15] B *tilf.* Jron. [[16] B er heiter. [[17] B og hleiper. [18] B enn sier hann. [19] B mun. [[20] B og var hann þa myklu. [21] B firr. [[22] B *mgl.* [23] B *tilf.* þar. [24] *sål.* B. A er nv. [[25] B a mote. [26] B Vandilmar. [27] B dyrenu. [28] B *tilf.* veit.

unumm wmm horn[1] dyrsins og helldur allfast. dyrit verdur allhrætt[2] hleypur vndann enn hunndarner epter. Jarl og hans menn hlaupa[3] nv epter hunndunumm. þeir fara nv[4] langa leid. þa mællte jarl wid Nordian [sinn hinn besta[5] weidi mann egh sie [huar dyrid hleypur og þar med ath mikil furda er ath madur nokkur liggur[6] aa haalsi dyrsins. Nu sier Nordian suo sem jarl sa[7]. Þa kallar jarl[8] hátt. sækiumm[9] epter dyrinu [þviat nv[10] mun þat mædast, einn wor madur er nu kominn aa dyrith. Nu [hleýper Nor- | -dian og U 237 hverr riddari sem hans hestur ma[11] fara. dyrit hleypur [nv sem þat má fara vid[12] manninn. þar fylgia vij hiner yngstu[13] wisunndar og aller hundar Jrons ialls þar er nv mikit kall,[14] hunnda skøll [og óp, af weidimonnum[15]. dyrit hleypur | nordur áa[16] heidina til wngA 216 ara skogs. Wanndilmar er nu suo[17] hræddur ath hann muni falla[18] af dyrinu [fyrer þa søk ath þetta dyr er suo mikit ath hann veit at hann hefer[19] bana ef hann fellur ofann [og þat veit hann ef hann fær halldit ath dyrit mun mædast[20]. a þessa lund hleypur dyrith þar til er þat kiemur j wngara skog og þar[21] i skoginumm komast[22] fyrer hundarner Paron[23] og Bonikt og faa rekit[24] dyrit apttur og nv verdur dyrenu[25] þungt ath hræra [haalsinn og hofudit er madurinn sat aa.

J þessu[26] kemur ath Jron jarl wid[27] sitt gladil.

---

[1] B halz. [2] B nu hrædt og. [3] B hleipa. [4] B *tilf.* so. [[5] B *mgl.* [[6] B undarlega sión, eg sie hvar dyred hleipur og madur nockur. [7] B *mgl.* [8] B hann. [9] B *tilf.* nu fast. [[10] B og. [[11] B hleipa þeir aller so sem hestar meiga. [[12] B og med. [13] B ungu. [14] B *tilf.* og mykil. [[15] B *mgl.* [16] B j. [17] B *mgl.* [18] B *tilf.* ofan. [[19] B þvi hann veit hann mune fa. [[20] B *mgl.* [21] A *tilf.* fyrer. [22] B koma. [23] B Parme. [24] B tekid. [25] *sål.* B. A dyrit. [[26] B høfuded og veria sig er madurinn var þar. nu. [27] B med.

hann leggur i giegnumm dyrit. [med þessu[1] fellur wisundurinn. þa mællti Jron wid Wanndilmar[2] riddara. þu ert kalladur allra manna vvaskastur [til wigs. hier[3] hefer þu nv vnnid þat verk ath eingi er suo diarfur edur hraustur j minu lanndi[4] ath meiri sæmd hafi mier[5] vnnid [enn þu wid þinne reysti[6] og skalltu þess wel niota [er vid komumm heim fyrer saker hugprydi þinnar og athgiorfui[6].

Nu ridur ath Nordian og adrer riddarar þar er dyrid hefer fallit, [þeir lofa nu[7] miok afrek jarls [er hann hefer gert[8] enn eingi þeirra[9] weit nema hann einn er[10] þann veg hefer tilborid. þeir [taka dyrit og gera[11] til matar[12] og gefa sinumm hundumm og eru nv all káter. þa ridur Jron iarl vid alla sina menn heim og hefer nu efnt sina heitstreinging vel og prydiliga.

[151. Capitule.[13]

338 [a] (264). Þa er Jron[14] jarl kemur heim [i Brandina borg[15] geingur [i giegn[16] honum hans frv[17] og hennar dotter jungfru Jsolld[18] og fagna nu vel jarli og verda nv[19] miok fegnar. hann tok i hond Jsolldi[20] og leiddi hana fyrer Wandilmar riddara og sagdi ath þessa giof vill hann gefa honum. [þat þakkar Wandilmar[21] vel jarli. epter þat var giert þeirra brullaup og fekk hann Jsolld dottur jarls. [Suo launar
A 217 Jron | jarl Wanndilmar er hann fieck fyrer hans saker weidtt hinn mikla wisunnd[22]. Wandilmar war siþann greifi Jrons iarls[23].

[[1] B vid þetta. [2] B Valdilmar. [[3] B og. [4] B lide. [5] B madur. [[6] B *mgl.* [[7] B og lofudu. [[8] B *mgl.* [9] B *mgl.* [10] B hvi. [[11] B giøra dyrit. [12] B *tilf.* sier. [[13] B Cap. CLVIII. [14] B *mgl.* [[15] B til Brandina borgar. [[16] B a móte. [17] B *tilf.* Jsollde. [18] B *mgl.* [19] B þær. [20] B sinne dottur. [[21] B hann þakkar. [[22] B fyrer hrædsluna. [23] B *tilf.* i langa rijd.

Þaa er heþann var lidinn nokkur stunnd þa mællte jarl vid [sina weidi menn og nefndi[1] Nordian. Mantu þat hversu[2] hiner vngu wisunndar woru j wngara skogi. [þat wære[3] nu vel fallid ath taka þa [sem hinn gamla[4]. Nordian kallast vera albuinn [þegar jarl will fara[4]. þetta heyrir Jsodd[5] og grætur nv all sárligha | og geinngur til jarls[6] og bidur[7] enn sem fyrr B 123 at jarl skal[8] | ei fara aa dyra weidar. enn jarl will U 238 fara [ad visu[9] sem hann hefer ætlad. þa sagde Jsodd[10] ath hana hefer dreymt einn[11] draum þann er hun weit víst ath mikit illt mun[12] af stannda þui mikla dyri er Jron[13] hefer weidtt[14]. jarl suarar ath hann vill rida[15] j sinn skog ath veida dyr og ekke mun hann þa fara leingra og þat sagdi hann wid[16] sina tru. þa [gladdist Jsodd[17] og leyfdi[18] honumm [þa ath hann fare[19]. Nu rídur jarl og [hefer med sier 12 riddara[20] og hunnda sina og fer nv 3[21] dagha til þess er hann kemur j Wngara skog. Nu rídur hann wmm kuelldit j skoginn og sier þar marga ellda og stóra.

[152. Capitule.[22]

339 [a] (265). Nu er ath seigia fra Solomon kongi hann spyr ath Jron jarll hefer drepid hans wisund hinn mikla og spillt aullumm hanns hinum bestumm dyrumm og gert margt illt i hans riki. ok þa er hann heyrer þessi tiþindi þa[23] kallar hann til sin sina riddara og bidur þa vaapna sigh og sagde ath nv

[[1] B sinn veidemann. [2] B þegar. [[3] B og er. [[4] B *mgl.* [5] B Jsollde. [6] B *tilf.* og leggur badar hendur umm hannz halz. [7] B *tilf.* hann. [8] B skule. [[9] B *mgl.* [10] B Jsolld. [11] B *mgl.* [12] B mune. [13] B hann. [14] B *tilf.* Jron. [15] B fara. [16] A a. [[17] B gledst Jsolld. [18] B leifer. [[19] B ad fara. [[20] *sål.* B. A wid honum xij riddarar. [21] B sogd. [[22] B Cap. CLIX. [23] B *mgl.*

skal[1] hann hefna sín aa Jron jarli og Apollonio hans bródur.

[2]Salomon kongur [byst nv skyndiligha og hefer med sier[3] D riddara [alvopnadra hann ridur nu[4] alla leid þar til er hann kemur j wngara skóg eitt kuelld
A 218 og hefer þa[5] slegit landtiølldum. | [wmm kuelldit sidla[6] ridur kongur sialfur vt af skóginum og vill brenna bygd[7] Apollonius jarls wmm nottina. Jron jarl er þa kominn i skoginn og ridur i giegn þeim. þa er jarl og hans menn sia lid mikit rida igiegn sier flyia aller riddarar i skoginn, enn jarl er[8] suo mikill reysti madur ath helldur vill[9] hann faa bana enn flyia og hans godi winur Nordian vill[9] ei flyia fra honum. þa tekur Salomon kongur hondum Jron jarl og lætur binnda huartueggia þeirra. [þa wendir Salomon kongur[10] aptur til sinna manna.

Epter þetta[11] snyr hann [apttur vid sitt lid[12] i sitt Riki og hefer vid[13] sier Jron jarl. hann[14] lætur kasta honum j dyflitssu. Wanndilmar hans maagur kemur heim wid þa riddara er epter voru og sagdi Jsodd[15] þessi tiþindi. þar er nu mikill [og hardur[16] harmur j þeirra lanndi er jarlinn er tekinn. [þa er Jron[17] jarl hefer leigid þriar nætur j dyflitssu þa kemur sa madur er giætti turnsins og færdi jarli vist. þa mællti Jron jarl til þessa mandz ef hann [mundi wilja reka[18] eyrindi hans til Salomons kongs. Sa madur sagde ath hann maa wel[19] mæla wid Salomon kong slikt er jarl will. þa mællti jarl ath hann skal[20] bidia kong ath hann komi til tals vid [mig wmm[21]

[1] B skule. [2] B *tilf.* Cap. CLX. [[3] B rijdur nu ut vid. [[4] B *mgl.* [5] B þar. [[6] B sijdla, og. [7] B bigder. [8] B var. [9] B villde. [[10] B og vender sijdann. [11] B þad. [[12] B heim. [13] B med. [14] B kongur. [15] B Jsollde. [[16] B *mgl.* [[17] B og er. [[18] B vill bera. [19] B *mgl.* [20] B vill. [[21] B hann.

daghinn epter. þessi madur giorer sem jarl bad. hann sagdi kongi ath iarl vill tala vid hann. kongur geinngur til turnsins [þar er jarl sat j[1] og spyr huad jarl[2] will honum [edur fyrer þui hann senndi honum ord[1]. þa sagdi jarl ath hann vill bidia hann[3] einnrar | bænar U 239 [ef hann will veita honumm[1]. enn þat er su bæn ath hann laati vt[4] Nordian ok [kuedst hann heim vilia sennda[5] til Brandina borgar wid [sinum riddurumm og eyrindumm[6]. þa sagde kongur ad[7] jarl er [ekke makligur af honum veitslu[8] enn þo vill[9] hann veita honum þessa bæn.

[153. Capitule.[10]

340[a] (266). | Þa er Nordian látinn lauss og feinginn A 219 honum[11] hestur og skal hann nu rida i Brandina borg wid eyrinndi[12] jarls og [sagdi Jsoddi[13] | hans B 124 qvediu og bidur ath hun skal[14] koma og safna hinumm mestumm[15] gersimum [þeim er eru j hans lanndi og bioda[16] til vt lausnar jarli[17]. Nordian rídur nv sina leid[18] þar til er hann kemur j Wngara skog. þar hitter hann Apollonium jarl og hans riddara alvopnada og will hann fara i Frakkland epter bródur sínumm [wid her. þa[19] er Nordian kemur til hersins þa [tekur Apollonius jarl sótt mikla og[20] hættligha og | Mb^3 169 [21]fam dogu*m* siðaʀ [andadiz han af þ*ei*ri sott[22]. Nu staðnar[23] h*er*in oc fara þ*ei*r[24] heim [oc eru nu[25]

[[1] B *mgl.* [2] B hann. [3] B kong. [4] B til. [[5] B vill jall senda hann heim. [[6] B sitt erende. [7] *sål.* B. A er. [[8] B þess ei maklegur ad hann veite honum. [9] B skal. [[10] B *mgl.* [11] B eirnn. [12] B *tilf.* Jron. [[13] B seigia Jsollde. [14] B skillde. [15] B bestu. [[16] B j hanns rijke. [17] B Jrone jarle. Cap. CLXI. [18] B *tilf.* alt. [[19] B med sinn her, og. [[20] B hefur Apollo tekid sott. [21] *her begynder igen* Mb^3 *efter lakunen.* [[22] A do hann vr þeirre sótt. B andadest hann. [23] AB stodvast. [24] B *mgl.* [[25] AB er þeir eru.

hœfdingia lausir. Nordian ridr nu t*il* brandina borgar oc sæg*ir* [nu jsollde[1] [oll sin œrendi oc syn*ir* hen*n*i rit jrons jarls[2]. [fru isollde[3] tecr v*ið* honu*m* fæginsa*m*lega[4] oc sæg*ir* at hon s*ka*l vist[5] æcki duelia[6] at lœysa ut jron j*arl* [ef nockor fong eru a þvi[7]. [Nv send*ir* hon[8] boð um allt sitt riki oc læɢʀ skatt a huern mann bæðe [ungan oc gamlan[9] hon dregr saman sua mikit fe at hon hæu*ir* ladit æin uagn af gulli oc silfri [oc goðu*m* g*er*simu*m*[10]. hon feʀ nu[11] afu*n*d Attila k*onu*ngs [oc sæg*ir* honu*m* huat tit er oc biðr han*n* stoða t*il* m*eð* ser. Attila k*onung*r suarar aþessa lund at han vill ækci t*il* stoða med fegiofu*m* fyst at sin*n*i með hen*n*i. en senda vill han bref t*il* salomo*n* k*onu*ngs at han þeciz af jsolde þetta er ho*n* byðr honu*m* oc lati ut jron j*arll*. f*irir* þa soc g*er*ir attila k*onung*r sua at Salomo*n* k*onung*r v*ar* hans vin. Antiocus k*onung*r fad*ir* salomo*n* k*onung*s hafðe fostraða*n* attil*a* k*onung* allt f*ra* bar*n*œsku. en salomo*n* k*onung*r oc att*ila* k*onung*r un*n*uz f*irir* þvi micit. oc f*irir* þa soc[12] [h*er*iaði salomon k*onung*r alld*ri*ge

[[1] A *mgl.* [[2] AB sitt eyrinndi. [[3] A hun. B Jsolld. [4] AB wel. [5] AB *mgl.* [6] B *tilf.* vid. [[7] B mgl. [[8] AB ok sendir. [[9] AB audgan og vaudgan. [[10] AB *mgl.* [11] A first. [[12] A aa þessa leid ath hun hefer ekki bedit og ei vill hun beida til stoda j fegiofumm wid Attila ath hann geri aa henndur Salomon kongi her helldur vill hun bidia ath Salomon kongur þekkist af Jron jarli þetta er honum er bodit og laati hann vt af dyflitsu og gerir Attila kongur þetta ath hann sender bref Salomon kongi þeir vnnust mikit i barnæsku og þui. B og seiger a þessa leid ad hun vill ecke tilstoda j fiárgiøfum vid Attila kong ad hann giøre her á hendur Salomon konge, helldur vill hun bidia, ad Attala kongur sende ord Salomon konge med sijnu brieffe ad hann þeckest af Jrone jarlle þetta er hann hefur boded, og lat ut

i[1] riki jrons jarlls eða[2] apollo*nius* [hans broður[3].
at þetta riki atti rœynðar[4] [att*ila* k*onung*r[5] þott
jarlarn*ir*[6] varðueitti. | (267)[7]. jsollde[8] ferr nu alla U 240
sina leið þar t*il* er hon ke*m*r j fracka[9] riki[10] t*il*
borgar salomo*n* k*onungs*[11]. hen*ni* er þar vel fagnat | A 220
setr k*onung*r hana hia[12] drottn*ingu* sin*ni* et fyrsta
kuelld er isollde[13] ko*m* t*il* salom*on* k*onungs* [syn*ir*
hon*n* honu*m* bref attila k*onu*ngs oc[14] stoð[15] upp
or sinu sæti oc [hne*i*g[16] k*onu*ngi[17] oc mællti sua.
goði h*er*ra sal*omon* k*onung*r um[18] langa leið [sotta
ec[19] aþin[20] fu*n*d [me*ð* mikclu*m*[21] harm oc þo [me*ð*
morgu*m*[22] g*er*simu*m* oc[23] gulli oc silfri [oc p*ur*p-
ura[24] pellu*m*[25] goðu*m* hestu*m* [oc goðu*m* h*er*nesk-
iu*m*[26] oc margskonar kurteisu*m* Riddoru*m*. allt
þetta fluttu[27] v*er* iyðart riki [oc ualld[28]. [hœyr nu[29]
h*er*ra .i. bœn [hu*er*s ec bið[30] lat ut min*n* h*er*ra
jron iarll oc tac allt þetta fe [oc alla þessa luti er
v*er* hofu*m* flutt i yðart riki[31]. þa suarar sal*omon*
k*onung*r[32] þu ert vist[33] kurteis kona far hei*m*[34]

Jron jarl ur dyblisunne. Attala kongur giører þetta fyrer þa søk ad þeir untust myked Salomon kongur og Attala kongur, og fyrer þvi. [[1] AB hafdi Salomon kongur alldrei heriad aa. [2] A og. [[3] B jarls. [4] A allt. B *mgl.* [[5] B *mgl.* (!). [6] A jarl. [7] A *tilf.* 154. Capitule. [8] AB Isolld drottning. [9] B Franka. [10] B *tilf.* og. [11] B *tilf.* og syner honum breff Attala kongs. [12] A *tilf.* sier fyrer. B *tilf.* sier og. [13] AB hun. [[14] B *mgl.* [15] AB *tilf.* hun. [16] *rettet for* Mb[3] hneg. [[17] AB fellur (B fiell) aa knie fyrer honum (B konge). [18] B *mgl.* [[19] AB hefe ek sott. [20] B a ydvarn. [[21] AB wid mikinn. [[22] A miklum. B wid mørgumm. [23] AB i. [[24] AB purpura og. [25] A pellumm og. B perlumm og. [[26] A og godre herneskiu. B hardneskiu. [27] AB flytiumm. [[28] A *mgl.* B ydur til sæmdar. [[29] A heyrdu. [[30] A er ek bidur þigh. [[31] A og þessa lute er wier hofumm flutt þier til hannda. B *mgl.* [32] AB *tilf.* frv. [33] AB *mgl.* [34] A helldur.

iþitt riki oc haf m*eð*[1] þer allt gull þitt oc [silfr oc[2] g*er*simar. En[3] jron j*arll* hæu*ir* sua mart illt gort i[4] minu riki oc m*er* t*il* suivirðingar at vel ma han þess nu giallda oc varlega[5] ma ec han*n* [þægar ut lata eða abrott fara[6]. þa stendr upp drottni*n*g sal*omon* k*onung*s oc gengr [t*il* hans[7] oc leGr sinar baðar henðr [upp um[8] hans hals. oc kyss*ir* han oc mællti. Min*n* leui[9] h*er*ra oss hæu*ir* heim sot dyrlig fru jsollde hon stendr nu f*irir* yðru*m* knia*m* gratandi oc fær æ*igi* sina bœn[10]. veit m*er* nu [oc hen*n*i sina[11] bœn m*eð* orð senðing [vars ens kersta[12] vinar attila k*onung*s þa mællti sal*omon* k*onung*r [v*ið* sina[13] [riddara at þ*eir*[14] skulu[15] fara ut i turni*n* oc taca j*arll*[16] oc leiða han in*n* [t*il* sin[17]. oc sua g*er*a [þ*eir* R*iddarar*[18]. (268).[19] þa er jron jarll stoð[20] f*irir* salom*on* k*onung*i þa mællti k*onung*r til fru[21]
B 125 isollde se þar | nu[22] jron jarll [bonda þin*n*[23] han
Mb[3] 170 viliu*m* v*er* nu senða aptr m*eð*[24] yðr t*il* | sins h*er*ra att*ila* k*onung*s uiliu*m* v*er* [han*n* upp[25] gefa f*irir*[26] sac*ir* hans orðsendingar oc yðaRar kurteisi. [Nu stendr upp isollde oc gengr at jron jarlle oc leGr upp bad*ar* sinar henðr of hals honu*m* oc kyssir han*n*. oc v*er*ðr nu hu*ar*t oðru allfeg*it*[27]. Nu þackar jsolde[28] Sal*omon* k*onung*i [vel sin*n* uelg*er*ni*n*g[29].

---

[1] AB wid. [[2] AB *mgl.* [3] AB *mgl.* [4] A aa. [5] AB warla. [[6] A laata brott. [[7] A fyrer kong. B fyrer hann. [[8] AB ifer. [9] *sål.* Mb[3]. [10] AB *tilf.* af ydur. [[11] AB herra þessa. [[12] AB þins. [[13] B til sinna. [[14] A frv ath þær. [15] A skuli. B skilldu. [16] AB jarn (B jarninn) af Jron jarli. [[17] A fyrer kong. B fyrer sig. [[18] A þær. [19] A *tilf.* 155. Capitule. B *tilf.* Cap. CLXII. [20] AB stendur. [21] AB *mgl.* [22] AB *tilf.* frv. [[23] AB þinn vnnasta. [24] A vid. [[25] A honum hann. B honumm. [26] B *mgl.* [[27] AB *mgl.* [28] A Jsodd. B Jsolld. [[29] B *mgl.*

Salomon | k*onung*r [setr nu[1] iron jarll i hasæti[2] A 221 hia ser oc lætr skutil sueina sina[3] þiona honum. [dueliaz þ*ei*r[4] þa nott en at morni stendr jron jarll[5] f*irir* salo*mon*[6] k*onung*i [oc all*ir* þ*ei*r Ri*dd*-| U 241 *arar* er heiman hofdu[7] fylgt isollde. þa seg*ir* salomo*n* k*onung*r[8] at han*n* vill at iron jarll su*er*i honu*m* [þess æiða[9] at æ*igi* siða*n* s*ka*l[10] han h*er*ia i[11] hans riki.[12] jron j*arll* uin*n*r þess[13] æið[14] oc .xij. Ri*ddarar* *með* honu*m* at þ*ei*r skulu[15] nu u*er*a satt*ir* hedan[16] ifra oc jron iarl [s*ka*l æ*igi* þessa[17] hefna [a[18] sal*omon* k*onung*i[19] er han v*ar* settr j dyflizuna[20]. Jron jarll oc fru[21] isollde[22] gefa Salomon k*onung*i margar giaf*ir* [aðr en þau fari[23] ibraut[24]. Jron jarll feR[25] nu heim ihuna l*an*d [oc fyrst[26] afund attila k*onung*s oc sæg*ir* honu*m* [hv*er*ia sætt[27] salomon k*onu*ngr hæv*ir* gort t*il*[28] h*ans* orðsendingar.[29] [seg*ir* nu jron jarll at han er komin aualld attila k*onung*s[30] oc spyR huat h*ann* vill nu g*er*a af honu*m*. Attila k*onung*r seg*ir* [at jron j*arll* s*ka*l[31] fara heim[32] isitt riki sem aðr [hafði h*ann* haft[33]. Jron j*arll* þackar nu[34] att*ila* k*onung*i[35] sina vingan

---

[[1] A lætur. [2] A sætid. [3] B *mgl.* [[4] AB og dvelst jarl þar. [5] A *tilf.* vpp. [6] *rettet for* Mb[3] salono*n*. A *mgl.* [7] *rettet for* Mb[3] hofdu*m*. [[8] A og aller hans riddarar þeir er heimann hafa sott og fylgt Jsodd. þa sagdi Salomon kongur. B *mgl.* [[9] A eid. [10] B skule. [11] A aa. [12] B *tilf.* og er. [13] A þenna. B *mgl.* [14] B *tilf.* winna. [15] B skule. [16] A þaþann. [[17] B skule ej. [18] B vid. [[19] A *mgl.* [20] AB turninn. B *tilf.* Cap. CLXIII. [21] AB hans kona. [22] A Jsodd. B Jsolld. [23] A foru. [[24] B *mgl.* [25] A for. [[26] AB *mgl.* [[27] AB hversu mikla sæmd. [28] A fyrer. [29] *rettet for* Mb[3] orsendingar. [[30] B ein eg nu a ydru vallde. [[31] B hann skule. [32] AB aptur. [[33] AB war hann. [34] AB vel. [35] AB *tilf.* alla.

þa er han*n* hæv*ir* lyst v*ið* han i þessi[1] f*er*ð. [oc skiliaz þ*ei*r nu[2] god*ir* vin*ir*. Nu [riðr jron jarll heim oc er nu i[3] sinu riki langa rið. oc æigi miklu siðaʀ [tekr sott jsollde kona jrons jarls[4]. oc þessi sott leiðir hana t*il* bana þet*t*a þyckir jron jarli enn mesti skaði.

[drap jrons jarlls af Aca hertuga.[5]

341[3] (269). Attila k*onung*r [af susa*m* s*ka*l[6] fara t*il* ueizlu[7] [t*il* romaborgar suðr[8] t*il* ærm*in*riks k*onu*ngs m*eð*[9] honu*m* fara marg*ir* hans hœfðingiar. þa feʀ oc jron jarll af brandinaborg. oc haua[10] allz .c. ʀ*iddara* oc marga sueina[11]. attila k*onung*r [hæv*ir* nu komit með sina m*enn*[12] suðr *i*[13] au*m*lungal*an*d[14] iþa borg er heit*ir* fritila[15]. oc g*er*ir imoti

A 222 þei*m*[16] veizlu aki avrlinga[17] | trausti brod*ir* ærm*in*ri*ks* k*onung*s. þar er nu en dyrlegsta[18] veizla. um kuelldit [drecka þ*ei*r gott[19] vin*n*. bolfriana [ko*n*a h*er*tuga*ns*[20] ske*n*k*ir* u*m* kuelldit hon er allra kuen*n*a friðaz[21] hon*n* skenk*ir*[22] tignu*m* monu*m*. hon ser þar m*eð*[23] k*onu*ngi æin*n* man*n* mikin*n*[24] sa hæu*ir* har sua [micit oc[25] fagrt [se*m* barit[26] gull bleict

[1] A þeirre. [[2] A skiliast nv ath þessu. B og skildust nu. [[3] AB rædur Jron jarl. [[4] A fær Jsodd drottning sott. B feck Jsolld sott. [[5] AB *mgl.* [[6] AB skal nv. [7] A *tilf.* vt. [[8] AB i Roma borg. [9] AB wid. [10] AB *tilf.* þeir. [11] B *tilf.* 156. Capitule. [[12] AB kemur. [13] Mb[3] *mgl.* i. [14] A Ømlunngha lannd. B Ørlungaland. [15] B Fritula. [16] AB honum. [17] *sål.* Mb[3]. AB Ørlunngha. [18] A wirduligasta. B dyrsta. [[19] A og drukkit gott. B er þar drucked. [[20] A kona hertuga Aka. B drottning hertogannz. [21] B fegurst. [22] A er af. B skeinker øllumm. [23] AB *tilf.* Attila. [24] B *mgl.* [[25]AB *mgl.* [26] B brenda.

skeG oc biart andlit oc at ollu fagrt[1] faugr avgu [hæf*ir* han*n*[2] oc hvita hond[3] oc æ*igi*[4] er ha*ns* iafni*n*gi iþessu samsæti at fægrð þetta er jron jarll [af brandinaborg[5] hon[6] litr optlega t*il* jrons j*arls* þa er hen*ni* þick*ir* se*m* aðrir gai [æ*igi* at u*m* at hugsa oc þo bliðlega[7]. jron [ser oc[8] hu*er*su fogr þessi kona er. han*n* gair litt at drecka um kuelldit. honum fellr mikill hugr ti*l* konun*n*ar[9] [sua at af | U 242
þessu v*er*ðr[10] han*n* seucr. all*ir* m*enn* *a*ðrir[11] [drecka oc[12] eru kat*ir*[13] oc um sid*ir* [leGiaz allir *d*avð[14] druckn*ir* niðr næma jron j*arll* oc bolfriana[15]. þa talaz þau v*ið* sin amilli huat [huaru þ*ei*ra byr iskapi v*ið* anat.[16] jron j*arll* gefr [bolfria*n*a þat[17] fi*n*g*rgull*[18] er att hafði hans brod*ir* a*pollonius* oc han*n* hafði gefit [fru h*er*borgu dottur sal*omon* k*on*-*u*ngs[19]. um morgi*n*en | æpt*ir*[20] feR attila k*onung*r [t*il* Mb³ 17
ueizlu[21] iroma[22]. at þessi ueizlu er[23] þidrec[24] k*on*-*ung*r af b*er*n oc viðga[25] oc heim*ir* [þessu sin*ni*[26] leku[27] þ*ei*r þettleifr danski oc vallt*ar*i af uaska-steini[28] sem fyR [v*ar* ritað[29]. (270). þa er attila k*on*-*ung*r feR[30] heim af veizlun*ni* [riðr han[31] t*il* ueizlu

[[1] A *mgl.* [[2] AB *mgl.* [3] B húd. [4] AB einghi. [[5] B *mgl.* [6] AB Bolfriana. [[7] AB síst. [[8] AB jarl sier. [9] A þessarar konu. B hennar. [10] A ward. [11] *rettet for* Mb³ ðrir. [[12] A *mgl.* drecka oc. [[13] B *mgl.* sua at . . . katir. [14] *rettet for* Mb³ avð. [[15] AB verda aller menn daud drukkner nema þau (B *tilf.* jall) tvau. [[16] B hvøriu þeirra byr j skape. [[17] B henne. [18] *rettet for* Mb³ fin*n*. [[19] AB Herborgu. A *tilf.* 157. Capitule. [20] B *mgl.* [[21] B sijna lejd. [22] A j Roma borg. B til Romaborgar. [23] AB var. [24] *sål.* Mb³. [25] *rettet for* Mb³ viga. AB wid honum Vidga (B Virga). [[26] AB þa. [27] B kunnu. [28] AB *tilf.* margskonar (B margar) jþrótter. [[29] AB er sagt. B *tilf.* Cap. CLXIV. [30] B reid. [[31] AB rida þeir.

i frittila[1] [m*eð* aca h*er*tuga[2]. oc taka þar veizlu. en[3] at þessi[4] ueizlu gilldrar t*il* jro*n* j*arll* at tala v*ið* bolfriana. oc at skilnaði þ*ei*ra tals bi*n*da þau sin*n* amilli m*eð* iarteinu*m* at huart [þ*ei*ra skal[5] oðru A 223 un*na* [hu*ar*t er þav mæga[6] fi*n*az eða æ*igi*[7]. | Att*ila* [k*onung*r oc all*ir* h*ans* m*enn* riða[8] nu heim norðr[9] ihunal*an*d [isitt riki[10]. jro*n* j*arll* feR oc[6] hei*m* ibrandina borg [m*eð* sina m*enn*[11]. han*n* riðr æn*n*[12] optlega ut[13] a skog at veiða dyr [með sina hu*n*da[14]. (271). nockoru siðaR er þat[15] jro*n* j*arll* byr f*er*d sina oc m*eð*[16] honu*m* norðian hans[17] ueiðim*aðr* [oc nocorir aðrir[18] R*iddarar*[19]. oc [haua með[20] ser marga hunða. [Nu buaz þ*ei*r sua heiman sem þ*ei*r skyli v*er*a heima*n* .ij. manudr[21]. þ*ei*r rida nu[22] langt ibrot i[23] œyðim*er*cr. veiða dyr [oc skemta s*er*[24]. jarllin*n*[25] riðr nu suðr [iskoga sua sem œydim*er*crnar vin*n*az þar t*il* er allt koma þ*ei*r i avmllunga l*an*d iriki aka oc frittila.[26] þa spyR [jron jarl[27] at ærm*in*ri*k*r k*onung*r hæv*ir* buit[28] veitzlu mikcla iromaborg oc þar[29] t*il* boðit þiðreki k*on*ungi [af b*er*n.[30] oc h*er*tugi aki s*ka*l þar oc[31] t*il* k*om*a. þa send*ir* jron j*arll* æin*n*[32] R*iddara* iborgina [sa f*er*r m*eð* hans brefi[33]

B 126 [1] B Fritula | borg. [[2] A vid hertughann Aka Ørlunngha trausta. [[3] B *mgl.* með . . . veizlu. en. [4] B þeirre. [[5] B skuli. [6] B *mgl.* [[7] A 158. Capitule. [[8] B ridur. [9] AB *mgl.* [[10] AB *mgl.* [[11] B *mgl.* [12] AB *mgl.* [13] A *mgl.* [[14] AB *mgl.* [15] *sål.* Mb[3] A. B *tilf.* ad. [16] A wid. [17] B *mgl.* [18] A *mgl.* [[19] B *mgl.* [[20] B hafde vid. [[21] A Nu buast þeir sem þeir munu brott wera tuo mánudi. B *mgl.* [22] AB *mgl.* [23] AB aa. [[24] B *mgl.* [25] AB Jron jarl. [[26] A suo sem þeir finna eydimerkur til ok aller koma þeir i Ørlunngha land i riki Aka Ørlunngha trausta. B j Ørlungaland. [[27] B hann. [28] AB *mgl.* [29] A *tilf.* er. [[30] A *mgl.* [31] AB *mgl.* [32] AB *tilf.* sinn. [[33] A Fritila sa hefer hans eyrindi. B Fritula vid sijnu erinde.

t*il* bolfriana[1] [at jron j*arll* send*ir* [hen*n*i ord[2]
hv*er*su þau skulu fin*n*az [þa er aki[3] er heima*n*
riðin.[4] þessi R*iddari* fe*r*r se*m* [.i. loddari[5] oc fær
s*er* klæði lodðara oc f*er*r[6] sua i borgi*n*a[7] [þar er[8]
dryckia micil [i hollin*n*i[9] fru bolfria*n*a [stendr oc[10]
skenk*ir* h*er*tuganu*m*[11]. oc þa er hon gengr imoti
bord[12] k*er*inu [er skenkiarin hev*ir* in*n* borit[13] þa
kemr[14] t*il* hen*n*-|-ar senði m*að*ren[15] oc [fær hen*n*i U 243
brefit ihond[16]. oc sæg*ir* hen*n*i iartegn*ir*[17] hon [lætr
brefit[18] isin*n* pung[19] oc mæll*ti*[20] at jron j*arll* skylldi
riða [j borgena[21] þa er aki væri brot riðin um nott.
R*iddarinn* hv*er*fr[22] brot or hollin*n*i[23] skyndilega.
fru bolf*ri*ana tecr nu[24] borð k*er*it oc [skenk*ir* h*er*tug-
anu*m*[25] han tecr [nu v*ið* k*er*inu oc drecr t*il* bolf*ri*-
ana[26] oc mællti [se h*er*na[27] fru. oc drecc til halfs
v*ið* mic. hon [tecr v*ið* skalen*n*i[28] oc dreccr[29] af
allt[30]. [þetta kuelld[31] lætr h*er*tugin*n* hana drecca[32]
t*il* halfs | v*ið* sic. oc aðr en letti v*ar*[33] bolf*ri*ana A 224
druckin sva at hon sofnaði[34] fast h*er*tugin[35] biðr
R*iddara* [sina taka upp[36] bolf*ri*ana[37] oc b*er*a t*il*[38]

---

[1] A borgar. [[2] A kuediu Bolfriana og. B *mgl.* at jron . . . ord. [3] A *tilf.* Ørlunngha trausti. [[4] B *mgl.* [[5] A loddarar. [6] B kiemur. [7] B *tilf.* og geingur til hallarinnar. [[8] A ok er þa. [[9] A i høll Aka. B *mgl.* [[10] B *mgl.* [11] AB *tilf.* Aka. [12] A drykkiu. [[13] A er skutilsveinninn bar innar i hallina. B *mgl.* [14] AB kom. [15] AB madur Jrons jarls. [[16] B feck henne i hendur eitt breff. [17] A *tilf.* jarls. B *tilf.* Jrons jarls. [[18] A lætur þat. B tekur brefed og lætur. [19] AB puss. [20] AB *tilf.* til riddarans. [[21] *sål.* AB. Mb[3] istegina(?). [22] B snyr. [23] AB borginne. [24] AB *mgl.* [[25] A byrlar. [[26] A vid. B vid bordkierenu og dreckur af til halfz. [[27] A se her. B so heir nu. [[28] AB tok vid. [29] AB drakk. [30] B *mgl.* [[31] A allt kuelldit heþann j fra. B allt kvellded. [32] B *tilf.* þaþann fra. [33] A werdur. B vard. [34] AB sofnar. [35] AB Aki. [[36] AB taka. [37] B hana. [38] A *tilf.* sinnar. B *tilf.* svefnz til sinnar.

reckiv oc sealfr f*er*r[1] han þa at sofa. ʀiddara*r* leɢia bolf*ri*ana [upp i hviluna[2] m*eð* ollum sinu*m*[3] klæðu*m*. [þa biðr han riddara*na* fara[4] at sofa. [oc standa .vi.[5] k*er*ti [er bren*n*a skulu[6] at hofði oc at fotu*m* h*er*tuganu*m*[7]. þa er sko sueinen hafði dregit af [honu*m* h*ans* klæði[8]. þa biðr han[9] han brot ganga. han lycr fast hvrðena þa gengr [han þangat sem hans fru v*ar*[10] [han tecr af hen*n*i hen*n*ar pung oc yr þat sem i v*ar* han*n* hitt*ir* þar i æitt bref han*n* recr þat isunðr oc less. h*er* stendr þætta a[11]. jron jarll af brandi*n*a borg send*ir* q*veðiu* bolf*ri*ana sin*n*i un*n*astu han er komi*n* iþan skog er ska*m*t er heðan ef aki h*er*tugi riðr [ut af sinu riki þan dag er amorgin er[12]. þa an*n*at kuelld [i dagsætr skolu v*it* fin*n*az[13] [v*ið* þan lunð er stenðr hia borg- Mb² 172 in*n*i mu*n* | han*n* þa dueliaz m*eð* yðr nockora rið[14]. [Með þvi at aka h*er*tuga dueliz meiʀ sin bravtreið þa g*er*it m*er* þar u*m* skyr orð oc mun ec þa þess biða m*eð* þeim er þu t*ru*ir[15]. h*er*tugi*n* brytr[16] sama*n* brefit [sua sem aðr v*ar*[17] oc lætr[18] [niðr ipung-

---

[1] AB geingur. [[2] AB i rekkiu. [3] AB *mgl.* [[4] A siþann ganga þeir. B *tilf.* j burt. [[5] AB enn hann tendrar. [6] B skilldę. [7] B hennar. [[8] B henne skoklæde. [9] B hertuginn. [[10] B hertuge Ake þar ad er svaf hannz fru. — A *mgl.* er brenna . . . fru var. [[11] A og leyser til hennar puss og finnur brefit og less og er þat þar aa ath. B og tekur ur hennar pusse þad sem j var, þar hitter hann eitt breff og rekur j sunndur og les. hier stod þad a. [[12] A aa weitslu aa morginn. [[13] AB wmm dagseturs skeid skalltu mik finna. [[14] A *mgl.* B vid þinn lund utan borgar, mun eg þa dveliast vid þier medan hann er j burt. [[15] AB enn ef hannz ferd (B før) dvelst leingur enn ætlad er (B enn nu er a kvedit) þa send (A *tilf.* mier) mann j (B a) morgin (B *tilf.* til fundar vid oss) þann er þu meiger wel trua. [16] A braut. [[17] B *mgl.* A *har* hafdi werid *for* var. [18] B leggur.

in*n*[1] oc legz [nidr i hvilu sina[2] oc [sefr. (272). Nu er h*er*tugi*n* hæu*ir* sofit lengi. þa stenðr han upp snem*ma*[3] um morgi*n*in oc gengr þangat se*m* bolf*ri*ana sefr vecr hana vpp oc er[4] en katasti v*ið* hana oc biðr hana standa upp m*eð* ser. vill han*n* nu [riða sina leið. han*n* bað koma t*il* sin*n* R*iddara* .xij. bað þa | bua sic sne*m*a dagse*n*s. oc s*ka*l han*n* U 244 nu riða suðr t*il* ruma borgar þ*ei*r buaz allir kurteislega m*eð* godu*m* uapnu*m* oc haua sina ena bæztu hesta[5]. f*irir* miðia*n* dag [riða þ*ei*r[6] ut af borgin*ni*[7] frittila[8] [oc f*a*ra[9] leið sina allt þar t*il* er þ*ei*r ko*m*a i skogi*n* þ*ei*r riða nu[10] allan dagi*n*[11] t*il* nons þa mællti [h*er*tugi aki[12] v*ið* sina m*enn*. vist reið[13] ec nu sneypilega[14] ef[15] ec s*ka*l æ*igi* biða mi*n*s fræ*n*da þidr*ix* k*onungs*[16] af b*er*n oc riða m*eð* honu*m* t*il* [veizlun*n*ar. er þat illa funðit ef han kemr j fritila at v*er* se*m* þa æ*igi* heima.[17] Nu s*ka*l[18] aptr uenda oc biða hans heima snyr nu aptr hest*i*nu*m*[19] oc all*ir* þ*ei*r oc er þ*ei*r ko*m*a [aptr i skogin þa riða þ*ei*r um rið. oc litlu[20] æpt*ir* solar setr þa sea[21]

[[1] AB j pussinn. [[2] A nidur siþann. B nidur i reckiu sijna. [3] *rettet for* Mb[3] snem. [[4] AB sefur (B *tilf.* allt) til dags. þa wekur hann Bolfrianam og er nv. [[5] A buast. hann hefer med sier xx hina fræknustu riddara og wel buna ath wopnumm. 159. Capitule. B buast ad rijda sijna leid, kallar nu til sijn xij riddara og ætlar ad rijda sudur til Romaborgar. þeir bua sig aller hæverskliga vid sijnum vopnum og hafa sijna enu bestu hesta. | Cap. CLXV. [[6] AB ridur Aki. [7] A B 127 *mgl.* [8] B *mgl.* [9] *rettet for* Mb[3] fra. [[10] A og ridur. B sijna leid. [11] AB dag. [[12] AB hann. [13] AB rid. [14] AB snaapligha. [15] A ath. B er. [16] AB *mgl.* [[17] AB weitslu. ok ef Þidrek kongur kemur j Fritila (B til Fritula) og se ek ei heima þa er þat vsæmilight (B osome mykell). [18] AB vil ek. [19] *rettet for* Mb[3] hestunum. AB sinumm hesti. [[20] AB j skóg þann nordan verþann er skamt er fraa borginne og var þat. [21] A saa.

þ*ei*r hv*ar* riðr .i. m*aðr*. f*irir* honu*m* ren*na* .ij. hunðar avinstri [sin*ni* henði[1] hev*ir* han*n* hauc han*n* A 225 hæv*ir* fagran [oc f*ri*ðan[2] skiollð | oc markaðr a haucr af gulli oc hunðr. þar ken*ir* aki at v*er*a mun[3] jron jarll [af brandina borg[4]. oc kallar nu a sina m*enn* at þ*ei*r skulu[5] riða t*il* oc drepa han*n*. þa bregðr aki sinu su*er*ði oc [allir R*iddarar*[6] riða igegn[7] honu*m*. jron jarll ken*ir* nu [þen*na* en fyrsta[8] man*n*. [sa hefer raudann skiolld[9] [oc amarkaðan leon af gulli[10] [at þetta er[11] h*er*tugi aki [af frittila borg er allra kappa v*ar* mestr oc b*er*serkia[12]. þ*ei*r fin*n*az[13] v*ið* gotuna oc b*er*iaz þegar[14]. jron jarll v*er*r sic [vel oc drengilega[15] oc aðr en letti skilsk han*n* v*ið* sin*n* hest oc lætr sigaz t*il* iarðaren*n*ar með morgu*m* storu*m* saru*m*[16] h*er*tugin aki riðr [nu abrot v*ið* sina [m*enn* skilsk nu[17] v*ið* jron jarll davðan. h*er*tugi[18] aki ridr[19] [nu t*il* bus þes er han a[20] v*ið* skogin oc [tecr þar gisting[21] um notti*na*. (273). þetta sama kuelld ke*m*r i frittila borg[22] þiðrecr k*onu*ngr af b*er*n [v*ið* alla sina m*enn* þar er þa v*ið*[23] hanu*m* [viðga en st*er*ci[24] oc heim*ir* þ*ei*r dueliaz þa nott ifrittila[25] i goðu*m* fagnaði [iholl aka[26] [h*er*tuga en um morgini*n* æpt*ir* byz i brot þiðrec[27]

[[1] A hendi sier. B hende. [[2] AB hialm og nyann. [3] B mune. [[4] B *mgl.* [5] AB skuli. [[6] B hannz riddarar og. [7] A j mot. [[8] AB hinn fyrsta þeirra. [[9] *sål.* A. Mb[3] sa hævðan skiolld. B *mgl.* [[10] A og a markadur leo med gulle. B *mgl.* [[11] A og var þat. B þar var. [[12] A er allra kappa var mestur. B *mgl.* [13] AB hittast. [14] AB *mgl.* [[15] AB allhæverskligha langa hríd. [16] A *tilf.* og vgurlighum. [[17] B riddara, og skiliast þeir þar. [18] B enn. [[19] A *mgl.* nu abrot . . , ridr. [[20] AB i eitt bv er hann atte. [[21] B er þar. [22] AB *mgl.* [[23] A vid sina menn og þar med. B og vid. [[24] B Virga. [25] B þar. [[26] B *mgl.* [27] *sål.* Mb[3].

k*onu*ngr snem*ma* m*eð* ollu*m* sinu*m* mon*n*um allt[1] þar t*il* er þ*ei*r koma a[2] skogin. þar hitta þ*ei*r igotun*ni*[3] .i. man*n* dauðan f*irir* ser. oc er þeir [koma at fra*m*[4] sea þ*ei*r [þar oc[5] .i. hest m*eð* riddara soðli. sea hestr bitr oc | beʀ t*il* þ*ei*ra oc vill æ*igi* [lata U 245 hœndla sic æpt*ir* sin*n*[6] h*er*ra þar eru oc .ij. hvndar oc nollra[7] þ*ei*r oc gre*n*ia[8]. [þ*ei*r vilia oc æ*igi* alata taka sinv*m* h*er*ra þar ero oc haucar .ij.[9] itrenu uppi[10] oc gialla[11] hatt. þa mællti þiðrecr k*onu*ngr at þ*ei*r skylldi ofan stiga oc vita [hv*er*r sea m*að*r muni v*er*a er h*er* liɢi þui at[12] [han*n* hæv*ir* kvrteislega*n* bunat[13] [oc han mun v*er*it hava abburðar m*að*r þvi[14] vn*n*a honu*m* mikit[15] hans hundar oc havkar oc hestr [at þ*ei*r þick*i*az mikillar g*er*simi haua mist. þa er þ*ei*r mistu sins h*er*ra þ*ei*r stiga nu af baci oc[16] taka upp man*n*in oc [sea ef þ*ei*r mægi ken*na*[17]. þa seg*ir* þidrecr k*onungr* h*er* er fallin dyrlegr drengr oc mikill hœfðingi jron jarll af brandina | borg [huar þ*ei*r m*enn* munu v*er*a er han A 226 hava[18] drepit tœku*m* nu oc buu*m* vm lic hans þa taca[19] þ*ei*r vpp [stor treo[20] iskoginu*m* oc g*er*a þar[21]

[[1] AB snemma wmm morgininn byst þidrek kongur wid sina menn og vill rida epter sinumm frænda Aka. þeir rida (A *tilf.* vt af borginne og) alla leid. [2] AB i. [3] AB *mgl.* [[4] AB rída ath manninumm. [[5] AB *mgl.* [[6] AB ath þeir ridi ath hannz. [7] A gnøllta B gnølldra. [8] B geyia. [[9] AB wid (B ad) þeim ok wilia aa þa raada og tueir haukar sitia. [10] AB *tilf.* ifer. [11] A *tilf.* hardla. [[12] AB ef þeir kienna (B kiende) manninn. [[13] B *mgl.* [[14] A sagde hann og mun vera nokkur afburdar madur, suo. B og mun þetta vera nockurzkonar hreiste madur og hæverskur riddare. so. [15] B *mgl.* [[16] AB þeir. [[17] AB vita (B higgia) ath ef þeir kienni (B kienna) hann. [[18] AB huer sem hann hefer. [19] A briota. B brutu. [[20] A stort trie. B stor trie. [21] B *tilf.* af.

grof [virðulega. taka nu jron j*arll*[1] oc leGia [h*ann* Mb³ 173 igrofi-|-na með allan sin*n* h*er*bunað[2]. b*er*a at[3] griot oc viðu oc *ger*a um m*er*kilega[4] sua at kena mægi[5] hv*er*r þar liGr. oc [þa er þ*ei*r bua v*m* jron j*arll.* þa[6] kemr þar aki h*er*tugi [at riðandi[7] m*eð* sina m*enn* han fagnar[8] vel þiðreci k*onu*ngi sinu*m* fræ*n*da oc [sæg*ir* at[9] þ*ei*r munu[10] riða all*ir* saman til roma borgar. þa [su*ar*ar þiðrecr k*onung*r h*er*-tuganu*m* at han*n* mun[11] vita hu*er*r drepit hæf*ir* jro*n* j*arll* [af branðina borg[12]. En h*er*tu*g*in[13] seg*ir* [at han*n* drap han oc hans m*enn.* þa su*ar*ar þiðrecr k*onung*r oc[14] spyR hu*er*ia sœc gafttu honu*m* [er þu drapt sua goðan dreng sem v*ar* jron jarll af B 128 bra*ndina* borg[15]. þa sv*ar*ar aki[16] | han villdi veiða [imorkun*n*i tvifœtt dyr m*eð* velsamlegri flærð oc m*eð*f*er*ð oc slogligri raða *gerð* beGia þ*ei*ra f*irir* uttan min*n* vilia[17]. [þiðrecr k*onung*r oc m*eð* honum aki h*er*tugi hans frænði[18] [rida nu alla sina leið t*il* rumaborgar[19]. (274). [20]Norðian oc [m*eð* honu*m* .iij. R*iddarar* þei*m* þick*ir*[21] [jro*n* j*arll*[22] sein*n* [aptr t*il* sinn riða nu um kuelldit suðr a leiðina at leita

---

[[1] AB *mgl.* [[2] A þar i ofann Jron jarl med allann sinn herklæþnad. B þar j lijk Jronz jallz vid øllumm sijnumm herklædumm. [3] AB *tilf.* siþann. [4] B mykelega. [5] AB maa. [[6] A nv. B þa er þeir eru þar ad. [[7] A *mgl.* [8] AB heilsar. [[9] B *mgl.* [10] AB skulu nv. [[11] AB spurdi (B spir) Þidrek kongur ef hann man (B mune). [[12] AB *mgl.* [13] *rettet for* Mb³ h*er*tutin. [[14] B eg drap hann og mijner menn. Þidrekur kongur. [[15] A *mgl.* B er þu drapst hann so godann dreing og mykinn høfdingia. [16] A hann. [[17] AB j minne mørk vlofad medann ek være (B var) j brottu. [[18] A *mgl.* B þeir. [[19] A *mgl.* [20] A *tilf.* 160. Capitule. B *tilf.* Cap. CLXVI. [[21] AB ødrumm riddorumm (B *tilf.* Jrons jalls) þotti. [[22] B hann.

h*ans* þa er[1] þ*ei*r koma [imorc þa er han*n*[2] v*ar* drepi*n* [oc i þat reoðr er han v*ar* iarðaðr[3] þa hœyra þ*ei*r at hundarn*ir* nœllra[4] [yv*ir* leiði jrons j*arls*[5]. [þa riðr nordia*n* þar t*il* oc ken*ir* þar hunða jro*n*s j*arls* oc hans hest oc hauka. þar sea þ*ei*r oc umbunað nockuerskonar[6]. [Nu | riða[7] þ*ei*r þar til U 246 oc ken*na*[8] þar sin*n* h*er*ra [jron jarll[9] dauða*n*[10] m*eð* sin en storu sar þickiaz [þ*ei*r nu sea[11] at þet*ta* man gort haua aki [h*er*tugi. taka þ*ei*r nu hestin*n* oc sua hundana oc sua et sama havkana dueliaz nu þar t*il* i avmlunga l*an*di er þ*ei*r v*er*ða varir at þetta hæv*ir* gort aki h*er*tugi or fritila[12]. [siðan riða þ*ei*r heim norðr[13] i hunal*an*d [m*eð* þessi tidændi[14] [oc sægia att*ila* k*onung*i[15] oc nu setr han*n* an*n*an h*er*tuga[16] yv*ir* bra*n*di*n*a borg [at styra þvi[17] riki er [aðr hafdi haft[18] jron jarll.

[dauðe Aka hertuga[19].

342[3] (275). Þau tiðændi v*er*ða [a langbarðal*an*di at andaz æin*n* greifi[20] er heit*ir*[21] aki avrlinga[22]

[[1] A og leitadi hanns. B afftur til sinna manna, rijda umm kvellded ad lejta hanns er a leid, og er. [[2] AB þar (A *tilf.* ath) sem jarl. [[3] AB *mgl.* [4] A gnaullra. B geya edur gnøllta. [[5] B *mgl.* [[6] A *mgl.* [[7] A riufa. B og leita. [8] AB finna. [[9] A *mgl.* [10] AB *mgl.* [[11] AB nv vita. [[12] A enn hanns menn taka nv hanns hest og hunnda og hafa med sier. B hertugi edur hanns menn, taka nu hannz hest hauka og hunda og hafa vid sier, dveliast i Ørlungalande, þar til er þeir vita, ad þetta hefur giort Ake. [[13] AB rida nv aptur (B sijdann). [[14] AB wid þessum (B þeim) tiþindumm. [[15] B a fund Attala kongs. [16] B høfdingia. [[17] A og rædur saa þui. B og yfir þad. [[18] A átt hefer. B att hafde. [[19] A *overskrift:* Her hefur vpp þaatt. B Cap. CLXVII. [20] A hertugi. [[21] B nu ad andast. [22] AB Orlungha.

trausti. han a æpt*ir* .ij. sonu[1] v*ið* konu sini [oc er huartu*e*ggi[2] bar*n* at alldri[3]. heit*ir* an*n*ar egard[4] en annaʀ aki sem fad*ir* hans het[5]. En þ*ei*ra mod*ir* A 227 het[6] bolf*ri*ana [hon v*ar*[7] allra kuen*n*a | friðust[8]. [en gamli aki v*ar* sa*m*feðri v*ið* erm*in*ric k*onu*ng oc en rikasti m*aðr*[9]. Nu f*er*r þiðrecr k*onu*ngr oc m*eð* honu*m* .c. ʀ*iddara*[10] oc viðga[11] hans en goði vin [oc f*e*lagi[12]. oc riða alla sina leið sua se*m* f*irir* liɢr t*il* þess er þ*eir* koma iroma[13] afunð ærm*in*riks k*onu*ngs oc nu [b*er*r han*n* vpp sitt[14] ærendi[15]. [at han*n*[16] vill biðia [bolfriana af Drecanfil[17] t*il* handa [sinu*m* enum bezta vin viðga[18]. þessu mali tekr[19] vel erm*in*rikr k*onung*r oc sæg*ir* ef viðga[29] vill v*er*a m*er*[20] [s*va* trur[21] se*m* aðr [v*ar* han þer[22]. [oc sua mikill min*n* vin[23] þa [vil ec gefa þer[24] þessa konu[25] oc þar með borgina[26] oc s*ka*l han*n* þar v*er*a yv*ir* greifi. oc [at raði þiðrex k*onung*s oc erm*inriks* k*onung*s[27] er nu þetta gort[28] at Viðga[29] gengr at æiga bolfria*n*a oc er han[30] greifi ærm*inriks* k*onungs*[31]. En þiðrekr k*onu*ngr [f*er*r nu aptr isitt

[1] B *tilf.* unga. [2] *rettet for* Mb[3] huartuggi. [[3] A og eru born ath alldri. B *mgl.* [4] A Eddgeir. [5] *rettet for* Mb[3] hete. AB *mgl.* [6] B *mgl.* [[7] A og er. B er. [8] AB *tilf.* og ung kona. [[9] A hinn gamli Aki var brodir Erminreks kóngs sammæddur og war rikur madur. B *mgl.* [10] B manna. [11] B Virga. [12] *rettet for* Mb[3] falagi. [[13] A til Romaborgar. B og rijdur til Romaborgar. [[14] AB bera þeir vpp sín. [15] A *tilf.* fyrer Bolfriana og Erminrek kongi. B *tilf.* fyrer kong. [[16] B Þidrekur kongur. [[17] A hennar. B Bolfriane. [[18] A Vidga. B Virga sijnumm vin. [19] A skilldi taka. [20] A honum. [[21] A slikur. B slijkur madur. [[22] A war hinn Þidrek. B er hann þier. [[23] B *mgl.* [24] A honum. [[25] B mun eg giffta honum Bolfrianamm. [26] A *tilf.* Gregen. B *tilf.* Greings. [[27] A *mgl.* [28] A raadit. B ad rade giørt. [29] B Wirga. [30] AB *tilf.* nu. [31] B *tilf.* og er nu effter j Romaborg.

riki[1]. (276). Nv sitr erm*inrik*r k*onung*r i[2] sinu riki [han*n* er[3] yf*ir* k*onu*ngr i rumaborg. oc vm morg on*n*ur stor k*onunga*[4] riki. [oc t*il* hans þiona oc luta all*ir* k*onu*ngar oc h*er*tugar f*irir* sun*n*an feall.[5] [oc þo viða an*n*ars staðar[6] oc er han mestr [oc rikastr k*onu*nga[7] i [þan luta | heims[8] er heit*ir* U 247 europa. [þvi at sealf*ir* keisa*rar*[9] raða[10] nu mest ut um bolg*ara*[11] l*an*d. oc v*m* gricl*an*d. [En riki erm*inriks* k*onung*s stenðr allt ut t*il* seofar þess er heit*ir* aðrimar[12]. oc þat er æitt[13] sin*n* at erm*inrikr* k*onung*r send*ir*[14] raðgiava sin*n* sa[15] heitir sifca. t*il* þess staðar[16] er heit*ir* sarca stein*n*[17] han*n* s*ka*l þar skipa ollu*m*[18] k*onu*ngs malu*m* oc dœma | log[19] Mb[3] 174 oc m*eð* honu*m*[20] marg*ir* R*iddarar*. [oc er þetta fœr en vegligsta[21]. oc nv feR sifka [með erindi sitt. allt sua[22] [sem honu*m*[23] hæv*ir* sagt erm*inrik*r k*on*-*ung*r[24]. en heima v*ar* kona hans [er het odila[25] [hon er allra kuen*n*a friðust þ*ei*ra er m*enn* hafa set. oc þat b*er*sc[26] at sem aðr[23] hæu*ir* ætlat k*on*-*u*ngre*n*[27] at æinsaman er stodd odila[28] i [husi nockvrv[29] [oc fyR en hana varir kemr þar[30] erm*in*-*rik*r k*onung*r .i. saman lœynilega[31] oc han seg*ir*

[1 A fer heim og stirer sinu ríki lánnga hríd. B rijdur nu heim j Bern. Cap. CLXVIII. 2 A ath. [3 B og er nu. 4 A kongs. B borgar. [5 B *mgl.* [6 AB *mgl.* [7 A og ríkastur hofud konga. B yferkongur. [8 AB þeim luta heimsins. [9 A keisare. 10 A rikti. B rijkia. 11 B Borgara. [12 B *mgl.* A *har* Adriaticus *for* aðrimar. 13 AB eitt huert. 14 A sennde. 15 B er. 16 A *mgl.* 17 B stinn. 18 B *mgl.* 19 AB landz løg. 20 A *tilf.* rida. [21 AB *mgl.* [22 A *mgl.* B med sijnu erinde. 23 A fyrer. [24 B effter bode. [25 AB Odilia. 26 A bar. 27 A Erminrek kongur. [28 B *mgl.* hon er . . . odila. A *har* Odilia *for* odila. [29 A einu huse litlu. B ejrne lijtille stofu. [30 A þa kom þar ath henni. 31 AB *mgl.*

hen*ni* at han*n* vill hava hen*n*ar vilia[1] [sem han*n* hæf*ir* aðr f*irir* ætlat opp*t*[2]. En hon vill þat vist A 228 æ*igi* [oc þo þorir hon æ*igi* an*n*an veg v*er*a | lata en k*onung*r vill[3] oc han g*er*ir [sva sem han*n* hæf*ir* aðr ætlað[4] [at han*n* a lag v*ið* hana oc aðr bryz hon v*ið* sva at [j sunndur[5] rifnuðu[6] henar klæði oc fær hon [harð leicit f*irir* aðra sœc[7]. Nu gengr han[8] abrœtt en hon an*n*an veg. (277). Nv kemr sifka heim[9] oc hæf*ir* [vel rekit[10] erenði oc gengr [nu heim[11] isin*n* garð [oc i sin hus. oc hitt*ir* konu sina[12] odila*m*[13]. en er hon ser sifca stendr hon upp oc gengr i moti honu*m* oc veinar ser[14] oc grætr all[15] sarlega. oc nu mællti sifka hvi grætr þv[16] frv ec hugða attu munðir hellðr fagna [er ec vera heim komin[17] [en grata æ*igi*[18]. Nu su*ar*ar hon þat er langt at sægia [hvi ec græt[19]. En þvi velldr erm*in*-*rik*r k*onung*r oc hans illzca þat v*ar* [.i. sin*n*[20] [er þv v*ar*t i brottu farin*n*[19] er ec sat imin*ni* litilli stofu oc saumaða ec þina silki skyrtu. en[21] þar kom[22] erm*in*rikr k*on*ungr[23]. oc aðr han*n* [fœri ðaðan ibrottu[24] munttu aldregi honu*m* fa golldit[25] m*eð* illu[26]

---

[1] AB lag. [[2] B *mgl.* opp*t* *er rettet for* Mb[3] opp. [[3] B *mgl.* [[4] AB henni (B þo) epter sinne ætlan. [[5] *sål.* AB. Mb[3] han. [6] A *tilf.* oll. [[7] A þo hardleikid fyrer aadur enn lykur. — *for* at han*n* . . . sœc *har* B og fær hun þa hardteked fyrer adra søk, og adur hann feinge hennar lag, bryst hun vid so j sundur riffna hennar klæde. [8] AB kongur. [9] A aptur vr þeirri før. B heim afftur. [[10] A wel vt hennt sitt. þo hann vel rekid hannz. [[11] AB *mgl.*
B 129 [[12] B ad finna | sijna husfreyiu. [13] A Odiliam. B *mgl.* [14] AB *mgl.* [15] A *mgl.* [16] A *tilf.* suo. [[17] AB vaarri (B minne) heimkvamu. [[18] A *mgl.* [[19] B *mgl.* [[20] A þa. [21] A ath. B og. [22] AB *tilf.* til min. [23] B *mgl.* [[24] A fór þaþann. [25] B borgad. [26] A ilsku.

þa vsœmð er han ger*ð*i m*er*. oc sæg*ir* honu*m* [allt glœglega[1] hv*er*su[2] far*i*t[3] hæv*ir*[4]. Nu su*ar*ar[5] sifka. v*er* katt fru oc lat sem þetta havi æcki v*er*it. en ek *ska*l sua t*il* haga at k*onung*r *ska*l þessa[6] giallda með margskonar osœmð aðr en ec hætta. Nu gengr sifca t*il* k*onu*ngs[7] oc lytr honu*m* oc [heilsar h*on*u*m* oc er[8] allra glaðastr. En k*onu*ngr tecr honu*m* vel [oc hava nu saman oll rað[9] [sem aðr.

| Vm svic sifca[10]. U 248

343[3] (278). Þat er .i. sin*n* er þ*ei*r sitia amalstefnu[11] erm*in*rikr k*onu*ngr oc sifka [oc hans rað giafar.[12] Nu mællti sifka [t*il* k*onu*ngs[13] h*e*ʀa seg*ir* han*n* þu er*t*[14] allra k*onu*nga [rikastr oc[15] mestr i u*er*olldu. oc allir k*onu*ngar oc tign*ir*[16] m*enn* luta yðr oc þiona [t*il* ydars rikiss með[17] storu*m* sk*a*tt[18] giofu*m* [um allar norðr halfur heimsins[19] f*irir* uttan þat [er Osangt*rix*[20] k*onu*ngr [villcina l*an*dz[21] veit*ir* þer[22] œnga sœmð | af [sinu riki[23]. oc þat harmar oss meoc þina [ena kerstu[24] vini [oc er han æcki meiri m*að*r f*irir* ser helldr en þ*ei*r er yðr þiona[25] somilega[26]. Oc þat rað vil ec gefa yðr at [þ*er* *s*endit[27] yðarn[28] son en dre*n*gilega[29] friðrec t*il* hans A 229

[[1] A *mgl.* B allgløgglega. [2] AB sem. [3] *rettet for* Mb[3] fait. [4] AB hafdi. [5] *rettet for* Mb[3] suar. [6] B þess. [7] A borgar. [[8] A er nu. [[9] B *mgl.* [[10] A sin sem fyrr. 161. Capitule. B *mgl.* [11] B *tilf.* tveir saman. [[12] A hans raadgiafi. B *mgl.* [[13] AB *mgl.* [14] *rettet for* Mb[3] er. [[15] AB *mgl.* [16] B rijker. [[17] A til ydvarrar tignar wid. B vid. [18] *rettet for* Mb[3] skitt. [[19] B *mgl.* [[20] AB ath Osantrix. [[21] A villtina lanndz. B *mgl.* [22] B ydur. [[23] B vilsina lande. [[24] AB *mgl.* [[25] B *mgl.* [26] AB *mgl.* [[27] *sål. rettet.* Mb[3] þendit. A þu skallt sennda. B þier skulud senda. [28] A þinn. [29] B diggelega.

oc[1] [bidia han veita yðr[2] skatt fyrst[3] með ska[4] en um siðir með þvi at þv mant [g*er*a h*er* ahenðr honum[5] oc bu þu for hans sœmilega. oc lat honu*m* æ*igi* fylgia marga men*n* þat er sendi man*nzz*[6] hattr [at þ*ei*r skulu æ*igi* v*er*a marg*ir* m*enn* saman.[7] þetta lik*ar* k*onu*ngi vel [oc vill sua v*er*a lata.[8] oc nu kallar han*n*[9] sin*n* son friðrec oc sæg*ir* honum hv*er*su han*n* skal haga [sin*ni* f*er*ð oc hv*er*t hans œrenði s*ka*l v*er*a[10] oc[11] nu [byr friðrecr sina f*er*ð oc m*eð* honu*m* .vi. ʀ*iddarar*[12] oc [fara siðan allt t*il* þess[13] er þ*ei*r koma t*il* [borgar þ*ei*rar er heit*ir*[14] [villcina borg[15]. þa borg a .i. jarll [sa er m*aðr*[16]
Mb^3 175 osa*ng*t*rix*[17] k*onung*s. Nu hef*ir* S*ifka* [sent | man*n*[18] f*irir* loynilega [oc þo skyndile*ga*[19]. oc nu koma sendi m*enn* S*ifka*[20] afund jarllse*n*s[21] m*eð* þ*eiri*[22] ordsending. at [þa er jarlin spyʀ f*er*ð[23] friðrex [k*onu*ngs sonar[24] [s*ka*l han[25] m*enn* g*er*a t*il* at[26] drepa han. oc er sa jarll frændi sifka. Nu er Friðrekr [kemr iborgina[27] þa [kemr igegn ho*num* jarllin oc hans m*enn* oc drepa þa alla[28] .vij. oc

[1] AB ath. [[2] B heimta. A *har* þier *for* yðr. [3] B *mgl.* [4] A vmmælumm. B vinattumalum. [[5] AB herria aa hans riki. [6] AB manna. [[7] A ath wera ei marger samann. B *mgl.* [[8] B *mgl.* [9] A *tilf.* til sin. B *tilf.* a. [[10] A *mgl.* [11] A *mgl.* B Cap. CLXIX. [[12] A byriar herra Fridrek sina før og wid honum vij riddarar. B fer Fridrekur vid vij riddara. [[13] AB foru (B rijda þeir) sina leid allt þar til. [[14] B *mgl.* [[15] A Willtina borg. B Wilsina borgar. [[16] A og sa madur. B *mgl.* [17] AB Osantrix. [[18] A sendt menn. B sendemann. [19] *rettet for* Mb^3 skyndilea. [20] A hans. [[21] B *mgl.* [22] *rettet for* Mb^3 þeir. [[23] B þegar er hann spir til ferda. [[24] AB *mgl.* [[25] B ad hann skule. [26] AB og. [[27] AB vill vt rida. [[28] A kom j mót honum jarl og hans menn og drepur jarl þa alla. B koma j mote honum jallz menn og drepa þa.

lycr þar ævi friðrex s*va* sem sifka hæv*ir* [f*irir* raðit[1]. Nu er erm*inrik*r k*onung*r spyʀ þetta þa hyɢr han at þat [skulu v*er*it hava[2] rað osangt*rix*[3] k*onu*ngs. oc han*n* [muni þui raðit[4] haua er han v*ar* beiddr skatz. (279). An*n*at sin*n*i ga*n*ga þ*ei*r a [æinmæli oc malstefnu[5] erm*in*ric k*onu*ngr oc sifka. oc nu mællti sifca þat grvnar mic h*er*ra at [þu munt[6] haua fengit œngan skatt af ænglandi. oc [þar af[7] skyld*ir* þu at visu skatt hafa. oc [þat ueit ec ef[8] þitt in*n*zigli kemr þangat at ængla k*onung*r þorir[9] æ*igi* at neita þer skatt at giallða. oc þat væri nu mitt rað at þu send*ir* nu þin son reginballð oc m*eð* honu*m* | marga riddar*a*[10]. | oc mun U 249 A 230
honu*m* v*er*a | frægðar[11] for mikil[12] oc badum ycr B 130
k*onung*r[13] oc [þat rað vil ec gefa þer at hans f*er*ð lat*ir* þu bua [an*n*ars vegar en[14] oðru*m* monu*m* er tit þu skallt lata[15] bua hanu*m* skip[16] f*irir* þvi at þat er halfu min*n*i fekostnaðr en halfv[17] meiri rausn enda megu þa æ*igi* ovin*ir* hans suikia han*n*[18] [sem broður hans[19] en ef hann fær skatt sem mic var*ir*[20] þa er þan*n* skatt bettra [at flytia askipu*m* en at b*er*a[21] ahestum oc [þessi skipa for er mycklu auðsottari en þer[22] man sagt u*er*a. Þetta [rað liz

---

[[1] B rád fyrer giørt. [[2] A skal werid hafa. B hafe verid. [3] AB Osantrix. [[4] AB man þvi reidst. [[5] A maalstefnu. B radstefnu. [[6] B þier muned. [[7] A þaþann. [[8] A þess wænter mik ath. B þess varer mig ef. [9] AB þori. [10] *rettet for* Mb[3] ridda. [11] AB fremdar. [12] *sål.* AB. Mb[3] mikla. [13] AB *mgl.* [[14] A sem skyndiligast annars kostar enn nv. [[15] *for* þat rað . . . skallt lata *har* B latum. [16] A *tilf.* til ferdar. [17] AB miklu. [18] A *mgl.* [[19] B *mgl.* [20] A wæntter. [[21] A heim ath flytia enn. [[22] A er þann veg skipfør miklu betri og audsottri enn þat. B er þesse skipferd myklu skiemre og audsoktare enn ydur.

k*onu*ngi vel raðit[1] oc vill sua u*er*a lata[2]. oc[3] kallar t*il* sin*n* sin*n* son reginballd. oc sæg*ir* h*onu*m [huat han ætlaz f*irir*[4]. en han biðr foður sin*n* raða [f*irir* sin*ni* f*er*ð[5]. oc lez mundu[6] g*er*a allt þat er han*n* villdi. Nu f*er*r reginballd [þar sem skipi*n* eru i æin*ni* á[7]. oc með[8] honu*m* sifka. oc hitta þar .iij. skip oc nu sæg*ir* reginballd at han vill haua[9] et bæzta skip [er þar se[10]. Sifka seg*ir* at k*onu*ngr vill þat æ*igi* lata. [oc han*n* sealfr vill þat haua[11] [ef han s*ka*l fara[12]. oc visar honu*m* t*il* [þess skips er v*er*st v*ar*[13] oc telr þo v*er*a[14] full gott t*il* æ*igi* leng*ri* ferðar.[15] oc nu vill regi*n*balld æ*igi* fara næ*m*a han*n* havi gott skip. þa su*ar*ar sifca [at þa mun han*n* haua f*irir* reidi foður sins ef han*n*[16] kemr sua aptr[14] ahan*n*s fund at þu ract æ*igi* hans ær-endi. Nu f*er*r reginballd oc hæv*ir* et v*er*sta skip oc er han*n* [er komi*n*[17] skamt i haf þa fær han*n* [veðr sua mikit[18] at h*ans* skip lœysir allt i sunðr[19] oc þar tyniz han*n*[20] oc all*ir* h*ans* m*enn*.

[Fra dauða Samsons sonar erm*in*rix k*onu*ngs[21].

344[3] (280). Þat er æitt sin*n* at erm*in*rikr k*on-ungr* riðr ut adyra veiði. oc m*eð* honu*m* hans en

---

[[1] A raad líkar kóngi afar vel. B lijkar konge vel. [2] A *tilf.* 162. Capitule. [3] AB Erminrek kongur. [[4] AB sina raadagierd. [[5] A sinne før. B sinne ferd. [6] B munde. [[7] A þar til er skipinn eru j einni aa. B til skip-anna. [8] AB vid. [9] A *tilf.* lata. [[10] AB *mgl.* [[11] A *mgl.* [[12] AB *mgl.* [[13] AB hinns (B þess) vesta skipsins. [14] AB *mgl.* [15] B leidar. [[16] AB þar (B *tilf.* fyrer) muntu hafa (B fa) reidi þins fødur ath (B eff) þu. [[17] A nv kominn. B kemur. [[18] A wedur suo mikit og storm. B so mykinn storm. [19] B *tilf.* under honum. [20] AB Reg-inballd. [[21] A *mgl.* B Cap. CLXX.

yngsti[1] son samson oc sifka [hans raðgiafi. oc er
sifka[2] allokatr oc riðr þo [m*eð* k*onun*gi iafna*n*[3].
þa mællti k*onungr* [en goði[4] sifka hvi ertv sua
ocatr. | S*ifka* suarar h*er*ra seg*ir* han*n* mer þikcir A 231
þat mikil sko*m*m er þin*n* son*n* g*er*ði[5] er han villdi[6]
taka mina dottur nauðga en[7] allra meyia er fægrst[8].
en þess v*er*ðr alldrigi hefnt næma [þu hefn*ir* sealfr
h*er*ra a nockora lund[9]. oc nu u*er*ðr k*onungr* reiðr
sinu*m* syni [sa*m*son v*ar* þessi fru*m*vaxta oc æ*igi*
alvaxin han*n* er yngstr k*onungs* sona oc æfnileg-
astr. Nu riðr erm*in*rikr k*onungr*[10] at sa*msoni*[11]
[syni sinu*m*[12] oc g*ri*pr t*il* hans af reiði mikilli oc
sua [ihar honu*m*[13] at han[14] fell [af | hestinu*m*[15] oc U 250
k*onungs*[16] hestr lœypr ollu*m*[17] fotu*m* asueinin oc
fær sueine*n*[18] [af þvi[19] bana. oc nu riðr k*onu*ngr
heim oc þat sama kuelld spyʀ k*onu*ngr[20] at regi*n*-
balldr son hans[21] er druknaðr oc nu hæv*ir* han*n*
latit alla sonu sina af raðum sifka oc er han nu
allocatr[22]. (281).[23] Nu [er þat en .i.[24] sin*n* at odila[25]
kona sifca gengr m*eð*[26] | sinar mœyiar t*il* sin*n*ar Mb³ 17
frouo[27] drottningar[28] *erminrix*[29] k*onungs* [oc sitia

---

[1] A wngi. [[2] B og er nu. [[3] AB wid kongi. [[4] A hinn godi win. B gode vin. [5] A villdi gera Samson. B Samson vill giøra. [6] B vill. [7] AB er. [8] AB frídust. [[9] B þier hefnit. [[10] A Samson var nv j føruneyti og ei roskinn hann er yngstur kongssona og allra efniligastur. ok nu rídur Erminrek kongur. B og rijdur. [11] *rettet for* Mb³ salomoni. AB *mgl.* [[12] B honum. [[13] B hart. [14] B sveirnenn. [[15] AB þegar af baki. [16] AB hans. [17] B *tilf.* sijnumm. [18] AB hann. [[19] B þar af. [20] AB hann. [21] AB *tilf.* nv. [22] B allkatur. [23] A *tilf.* 163. Capitule. B *tilf.* Cap. CLXXI. [[24] A werdur þat eitt. B er þat eitthvort. [25] AB Odilia. [26] AB vid. [27] A fru. B frur. [28] A konu. [29] *rettet for* Mb³ arm*in*rix.

þer oc drecka allar sama*n* gott vin oc eru katar[1]
[oc seg*ir* oðila drottn*in*gu[2] mart fra egarð oc aka
af[3] aurlingal*an*di[4] oc þat [sæg*ir* odila með[5] at
egarð [mundi uilia ef h*ann*[6] mætti ækci þyrma[7]
drottni*n*gu[8] oc [seg*ir* at hon[9] hafði[10] hen*n*i þat
ærendi boðit oc biðr hana varaz. en d*r*ottni*n*g
reiðiz[11] meoc oc þick*ir* egarð haua mællt mickla
sko*m*m v*ið* sic. oc þa ke*m*r þar erm*in*rikr[12] [oc
sitr[13] oc drekr m*eð* þeim. Nu[14] m*æl*lti odila[15] nu er
B 131 vestan veðr oc | suna*n* oc[16] fagrt ski*n* oc heitt. oc
stu*n*dv*m* smatt regn oc fagrt austan oc norðan
huat kemr þaðan nema en*n* ungi egarð oc hans
brod*ir* aki[17]. oc [þa er þat er[18] [þa er grida[19] laust
hu*er*t villi dyr oc hv*err*[20] skogar fugl oc furðu
[mikla hrœsni[21] g*er*a þ*ei*r af ser. k*onu*ngr þæg*ir* nu
oc sv*ar*ar[22] œngu. Nv su*ar*ar d*ro*ttni*n*g æ*igi* er þat
mikil furða [at æ*igi* hafi fir*ir* þeim g*ri*ð[23] dyr eða
A 232 fuglar | er hv*er*t sin*n* er þ*ei*r koma [h*er* t*il* var[24]
skulu[25] æ*igi* haua[26] g*ri*ð[27] f*irir* þeim varar þionostu
konur[28] ef þ*ei*r mægu raða. oc æn*n* þæg*ir* erm-
*inrik*r k*onung*r. oc at hyGr[29] han [full giorla[30] huat
þær[31] konur sægia oc þa*n*gat v*ar* gengi*n* m*eð* k*on*-

[[1] A ath þær sitia allar saman. B og þær sitia allar samt og skiemta sier. [[2] AB Nu sagde Odilia sinne fru. [3] *sål.* AB. Mb[3] a. [4] AB Ørlungha lanndi. [[5] AB sagde Odilia (B hun) sinne frú. [6] *rettet for* Mb[3] hon*n*. [[7] B mune ei þirma. [8] AB *tilf.* sialfri. [9] A hann. [[10] B hun hefde. [11] A hrædist. [12] AB *tilf.* kongur. [[13] B *mgl.* [14] A hun. B þa. [15] AB Odilia. [16] AB *mgl.* [17] AB *mgl.* [[18] A *mgl.* [[19] *sål.* AB. Mb[3] ega*r*ð. [20] *rettet for* Mb[3] hve*r*n. [[21] A mikit ræd. B mykel ræde. [22] B *tilf.* allz. [[23] AB þott ei faai frid (B grid) fyrer þeim (B honum) grimm. [[24] A til. B til vor. [25] B skule. [26] A faa. [27] B frid. [28] AB meyiar. [29] A hugar. B *tilf.* heirer. [[30] A *mgl.* [31] B þessar.

ungi [sa maðr[1] [er heitir[2] fritila. oc er fostri egarz [oc aka[3] oc ænn mællti drottning[4]. Nu eru þau orð borin at sonnu at sealfrar min a[5] ec at geta firir þeim oc mic vilia þeir osœma ef þeir skulu[6] raða. Nu suarar konungr af[7] reiði mikilli. ef æigi skalltu drottning[8] [hava grið af þeim[9] þa skulu þeir æigi fa grið firir[10] mer. oc[11] þat vil ec sueria at æigi skal ec þar[12] liɢia [a aðra nott er ec em aðra[13] adr enn ver skolum finnaz. oc sua hatt skolv þeir hanga at [ængi maðr[14] skal [hanga hæra[15]. oc nu suarar fritila. nu mun þess giallda egarð oc hans brodir aki[16] at viðga[17] er riðin afund þiðrex konungs af bern [oc ef hann væri | heima fyʀ[18] en U 251
hans stiup[19] synir væri hængdir myndi margr hialmr klofinn uera[20] [oc mundi þar fylgia hœfut[21] oc mœrg brynia slitin. margr skiolldr veikr gorr. oc [margs mannz[22] son mundi sic aldrigi sea siðan[23]. oc nu suarar konungr æcki mægu þeir neota [þins ofr mælis[24] þottu ser þeira fostri hælldr skulu þeir nu hanga nockurv[25] hæra. en ec hafða aðr ætlað. oc nu mællti fritila. mædan ec stend upp[26] oc min son skal ec æigi þat sea at þeir

[[1] B *mgl.* [[2] A ath hiet. [[3] B Akasonar. [4] A *tilf.* ei meigu frialsar vera fyrer þeim worar þionusto meyiar. B *tilf.* Ey meiga v riddarar veria fyrer honum mijnar meyar og þionustu konur. [5] AB verd. [6] A meigu. [7] A med. B vid. [8] AB fru. [[9] A faa grid fyrer þeim. B grid hafa. [10] B af. [11] AB *tilf.* vmm. [12] A *mgl.* [[13] A adra nott. B adra nott sem adra. [[14] AB einskis mans barn. [[15] A hærra hangit hafa. B firr hærra. [16] A *mgl.* [17] B Virga. [[18] A enn aadur. B og firr. [19] *rettet for* Mb[3] stup. [20] A *mgl.* [[21] AB suo ath hofudit munde fylgia. [[22] B margr modur. [[23] A *mgl.* margs . . . siðan. [[24] B þessa þins formælis. [25] AB *mgl.* [26] B uppe.

hangi agalga. oc nu gengr fritila[1] t*il* sins hestz [oc nu sem hardast ma han not oc dag þa riðr han[2]. (282). [Nu lætr erm*inrik*r k*onung*r blasa sinu*m* luðru*m*. oc stefn*ir* t*il* sin ollu*m* riddœru*m*[3] [oc hæu*ir* marga ʀ*iddara*[4] [oc riðr t*il* funðar egarz oc hans brod*ur*[5]. oc [er f*ri*tila kemr .i. dag at rin laupa þ*ei*r[6] af hestu*m* sinum oc a ana vt [hava hestana m*eð* ser yv*ir* ana. treli*n*n borg[7] stenðr a [rina*r*[8] backa oc nu ser egarð[9] hu*ar* m*enn*en*ir* suima oc [ken*n*ir oc mællti egarð[10] min*n* fostri fritila svimr þar. oc æ*igi* vill han*n* skips biða[11]. [oc þvi veit ec at all stor nauzsyn er t*il* hans fara. oc nu er fritila kemr[12] yv*ir* ana ganga þ*ei*r egard oc aki igegn honu*m* oc spyria hvi han*n* [feʀ sua skyndilega. en han*n*[13] su*ar*ar œrin*n* næuzsyn er[14] t*il*. erm*inrik*r k*on*ungr er komin*n* af*er*ð[15] með sin*n* h*er* oc vill drepa ycr[16] oc forðit ycr. nu su*ar*ar egarð ver[17] munu*m* sættaz er[18] v*er* finnu*mz*[19] oc skolu v*er*[17] æcki ræðaz varn fœður brod*ur* oc nu seg*ir* f*ri*tila þei*m* oll[20] m*er*ci huaðan af þetta er.
Mb^3 177 en þ*ei*r vilia æ*igi*[21] flyia oc se*n*da | boð æpt*ir* sin-

---

[1] AB hann. [[2] A sem hardast og rídur i brott dagh og nott sem mest ma hann. 164. Capitule. B sem hradast og rijdur j burt dag og nott. [[3] B *mgl.* A *tilf.* sinumm. [[4] AB *mgl.* [[5] A og ridur dagh og nott til bródur sins. B til fundar vid Eggard og hannz brodur Aka. [[6] A nv kemur Fritila einn dag aadur enn þeir hlaupa. [[7] AB og leggiaz
A 233 ifer ana | og hafa hesta sina med sier enn ein trieborg (B turnborg). [8] *rettet for* Mb^3 rina. [[9] AB arbackanum og i þeirre borg war Eggard. hann sier. egarð *er rettet for* Mb^3 egarz. [[10] A mællti. B kienner. [11] B bidia. [[12] AB ok nv kemmst (B kiemur) Fritila. [[13] AB fære (B fare) suo akafligha. enn Fritila. [14] A helldur. B dregur. [15] AB aa før. [16] AB *tilf.* gerit suo vel (B nu giøred so) farit sem huatast. [17] A wid. [18] AB ef. [19] A hittunst. [20] AB *tilf.* sonn. [21] AB *tilf.* vndann.

um monnum. oc nu draga þeir [upp bru[1] af dikinu oc vilia | v*er*ia borgina[2]. oc nu kemr erm*in*rikr B 132 k*onu*ngr [með sinu liði[3] til borgaren*n*ar. oc aðr han*n* riðr at borgini tecr han*n* sitt merki oc riðr [han sem hardast[4] ma hann at dikinu oc skytr m*er*kis stongen*n*e in*n* yu*ir* dicit. Nu mællti egarð h*er*ra huat gefr þu oss at soc. fir*ir*[5] hvi villtu taka borg vara. þa mællti k*onu*ngr huat sem ec gef ycr[6] at soc [þa skulu þit i þvi tre han*n*ga idag er ec fin*n* hæst[7]. Aki mellti aðr en v*er* latim[8] vart lif þa skalltu oss dyrt kaupa oc lata margan duganda[9] dreng. Nu skiota huarir a aðra um[10] rið. Nu letr erm*inrik*r k*onu*ngr reisa valslœngur[11] oc þar i [lætr han leɢiá | elld. oc siðan letr han*n* slœngua i borg- U 252 ina s*va* at allr logar kastalin*n* oc[12] stadren*n*. oc nu mællti fritila. [oc biðr þa dœyia f*irir* sœmð en æigi bren*n*a[13] her[14]. Nu ganga þ*ei*r ut[15] [með .lx. man*n*a[16] [nu b*er*iaz þ*ei*r við ærm*inrik* k*onung*[17]. þar til er fallnir eru af erm*in*rik k*onu*ngi .cccc. hunðruð[18]. Nu v*er*ða þeir brœðr hand tekn*ir* [oc hengd*ir*[19] bad*ir*[20] oc er nu[21] um þ*ei*ra alldr sua sem sjfka hafði raðit. [Nu feʀ erm*inrik*r k*onu*ngr

---

[[1] AB bruar. [2] A *tilf.* 165. Capitule. [[3] AB med (B vid) sinn her. [[4] AB sem allra mest. [5] AB *mgl.* [6] AB ydur. [[7] AB skalltu þenna dagh haanga vid þat trie sem hier er (B er eg fæ) hæst. [8] AB látumm. [9] AB dyrligann. [10] AB langa. [11] A valslonghu. [[12] AB leggia (A *tilf.* þeir) mikinn elld þann er siþann war slongt i borgina suo ath nv logar. [[13] A gongumm vt og deyumm | A 234 med sæmd en brennum ei. B og bidur at utganga og deya vid sæmd, og brenna ei jnne. [14] AB *tilf.* sem grey. [15] B *tilf.* af borg. [[16] A lx manns. [[17] AB enn Erminrek kongur aa mote (B ad mote þeim) og berriast. [18] A manns. B manna. [[19] A *mgl.* [20] B *mgl.* [21] AB *tilf.* lokið.

heim. (283). oc[1] nu kemr Viðga[2] aptr oc hittir nv sina borg brenða[3] oc allt[4] lausa fe. oc konv sina fin*n*r han*n* i æinu*m* kot bœ.[5] oc nu tecr Viðga alla sina men*n*. oc allt sitt fe oc ferr a fund þiðrex k*onu*ngs [til bernar[6] oc seg*ir* honum sua buit. oc vill þiGia hans rað hve með skal fara. þiðrekr k*onu*ngr feR nu með Viðga[2] a fund erminrix k*on*-*u*ngs oc spyR han hv*e*riv þetta gegn*ir*.[7] eða huart [Viðga hæu*ir*[8] nockora soc til þess[9]. en k*onu*ngr sæg*ir* at æigi beR þat til oc[10] Viðga er saclauss oc byðr honu*m* til [sin oc skal han*n*[11] nv g*er*a hans metnað æ*igi* min*n*a en aðr. oc nu [gefr han[12] hon-u*m* þa borg er rana heit*ir* oc nu ræðr[13] Viðga þeiRi borg. Nv feR þidrecr k*onungr* heim[14] oc þickc*ir*[15] þat[16] mikill harmr er erm*in*rikr k*onu*ngr er sua[17] illr sinu*m* frændu*m*.

[drap Ega*r*z[18] oc Aka.[19]

345[3] (284). Nv er þat .i. sin*n* at erm*in*rikr k*on*-*u*ngr kallar sifca a malstefnu. oc nu mællti Sifka [við k*onu*ng[20]. h*er*ra sægir han*n*. nu liz mer sem þu mun*ir*[21] verða[22] at varaz þin*n* frænda þiðrec

[[1] A enn heim kemur Erminrek kongur. *derefter overskrift*: Fra Wirga. B enn heim fer Erminrek kongur til Romaborgar. Cap. CLXXII. [2] B Virga. [3] AB og er hun brend. [4] A *tilf.* hanns. B *tilf.* hennar. [5] AB *tilf.* enn hun kann ath seigia (B *tilf.* honum) hversu Erminrek kongur hafde medfarith. [[6] B af Bern. [7] B giegne. [[8] AB hefer Widga (B Virga). [9] B þessa. [10] A þviat. B *mgl.* [[11] A þess ath hann skal. [[12] B fær kongur. [13] A ried. [14] AB *tilf.* wid suo buith. [15] *sål.* Mb[3]. [16] AB þetta. [17] A *tilf.* mikill og. [18] *rettet for* Mb[3] Egaz. [[19] A 166. Capitule. B Cap. CLXXIII. [[20] AB *mgl.* [21] AB munnt. [22] B þurfa.

k*onu*ng [af b*er*n mer liz sem[1] han*n* mun bua [yu*ir*
nockoru*m* storraðu*m* við yðr[2] firi þvi at han*n* er
otrur[3] maðr oc en mesti kaps[4] maðr oc nv[5] grunar
mik huartt[6] þu munt[7] fa halldit þinu*m* k*onu*ng
domi [eða æigi[8] firi ofkappi hans | oc [nu munttu[9] A 235
verða við at buaz[10] oc geta[11]. han*n* hæv*ir* siðan er
han*n* varð k*onu*ngr mikit[12] aukit sitt riki [i marga
staðe[13]. En han*n* min*n*kar þitt rici eða hueʀ hæuir
skatt af [aumlunga landi[14] þan er [han feck með
sinu su*er*ði er atti þin*n* faðir.[15] þat er ængi[16]
næma | þiðrecr k*onu*ngr[17] [oc miðlar han*n* þer U 253
æcki af[18] oc alldregi man*n*tu fa | meðan han*n* ræðr B 133
firir bern. [k*onu*ngr suarar[19] þat er satt er nu
min*n*iz þu a[20]. þat land atti faðir min*n*. oc æigi
veitt ec at ec sea v*er*r tilkomin*n* en þidrekr k*on*-
*u*ngr oc þat v*er*ð ec at visv fa[21]. oc nu mællti
sifca. g*er*um nu þat rað at þu skallt senda Rein-
alld en meira[22] riddara oc með honu*m* .lx. | ridd- Mb³ 178
ara til aumlunga l*an*dz oc biðia[23] þer senda skatt[24].
en ef þat er sua gort þa er þat uel. en sa er við[25]
mælir sa er þin*n* san*nr* ovinr. huart sem þat er
þiðrecr k*onu*ngr[26] eða [annaʀ maðr[27]. oc þetta rað
likar k*onu*ngi uel. oc vill nu sua v*er*a lata. Nu

[[1] AB *mgl.* [[2] AB wmm nokkur storrædi vid þik. [3] AB vitur. [4] AB ofurkapps. [5] A þo. B þad. [6] AB ef. [7] A skallt. B villt. [[8] AB *mgl.* [[9] A þu munnt. B þa mun. [10] AB sia. [11] A *tilf.* þin þui. B *tilf.* þvi ad. [12] A miog. [[13] AB aa margann wegh. [[14] A Orlunngha lanndi. B Ømlunga rijke. [[15] AB þinn fader feck med (B vid) sinv sverdi. [16] AB *tilf.* madur. [17] AB *tilf.* af Bern. [[18] B *mgl.* [[19] B nu er kongur heirer þetta mæler hann. [20] A *tilf.* ath. [21] AB ath hafua. [22] A mæta. [23] B bid. [24] AB *tilf.* af landinu. [25] A j mót. [26] AB *mgl.* [[27] A adrer menn.

fara þessir[1] sendi men*n* alla sina leið til þess er þeir koma i aumlunga land. oc nu stemna þeir þing við lanz men*n* oc beR Reinalld[2] upp sitt[3] erendi. Nu suara landz men*n* ver hofum skatt gefit aðr[4] þiðreki k*onu*ngi[5] þan*n* er uer attum[6]. En nu með þui at[7] han vill upp geva skattin*n* ærm*in*rik k*onu*ngi þa v*er*ðr sua at vera en æigi uiliu*m*m uer baðum [þeim giallda skatt[8]. Nu [senda þeir orð[9] þiðreci k*onu*ngi at hann skal til koma oc hallda suorum[10] firir þa. oc lata segia honu*m* [huat tit er[11]. Nu riðr *Þ*iðrecr[12] k*onu*ngr ut af bern með[13] .xij. ridðara oc til þings. [oc nu er hann kemr þar[14] stenðr hann upp oc talar oc lycr sua sinu male at hann bað reinalld[15] fara heim oc sægia erm*in*ric k*onu*ngi at alldregi fær hann skatt af aumlunga[16] lande mæðan [þiðrecr k*onu*ngr er[17] ibern. oc her a
A 236 ofan skal hann | haua mikkla[18] oþœck firer þessa orðsending. (285). Nu feR Reinalld [afund erm*in*rix k*onu*ngs oc segir honum sua buit[19]. Sifka hœyrir þessi tiðændi. þa mællti sifca[20] [ja segir hann[21] nu for sem mik grunaðe[22] [firir longu[23] at þiðrecr k*onu*ngr uill nu æigi vera min*n*i maðr en þu. oc sua man uera af þu varaz[24] æigi meiR. Nu suarar erm*in*rikr k*onu*ngr male sifca sua liz mer sem

---

[1] AB *mgl.* [2] *sål.* AB. Mb[3] Reginballd. [3] A *mgl.* B sijn. [4] AB *mgl.* [5] AB *tilf.* af Bern. [6] AB *tilf.* ath greida. [7] B ef. [[8] A ykkur lúka. 167. Capitule. [[9] AB gera þeir menn (B *tilf.* ord). [10] AB *tilf.* up. [[11] B hvor komid var. [12] *rettet for* Mb[3] kiðrecr. [13] AB vid. [[14] A þa. *for* þar *har* B til þijngs. [15] AB *tilf.* riddara. [16] A Orlunnga. B Ømlunga. [[17] A hann er kongur. B eg em kongur. [18] B *mgl.* [[19] A og seiger Erminrek kongi. AB *tilf.* ok nu er. [20] AB hann. [[21] B herra. [22] B varde. [[23] A *mgl.* [24] AB *tilf.* hann.

min*n* frændi þiðrecr k*onu*ngr af bern hævir[1] gort sua mikit kapp bæði við mic oc [sua uið alla[2] aðra huar sem han*n* hævir farit oc nu vill han iafnaz við [mic oc[3] mitt riki oc þat skal [honu*m* sua[4] verða golldit sem nu [mægu þer[5] hœy*ra*[6]. at fyʀ en han fai þvi aflat skal han [hanga þa er ec veit oc hann hvarr ockar er rikari[7]. þa mællti heimir Guð hialpi þiðreci k*onu*ngi. en firir [þui er[8] þu spillir sua morgum þinum frændum oc ætt mon*n*um þa[9] muntu þess giallda [um sidir[10] með allzkonar osœmð. [þui at[11] þessu oc ollu oðru velldr sifca. [ja seg*ir* | viðga þetta verði[12] en mesta skom[13] U 254 su er [jafnan verði getið[14] meðan verolld stendr [erm*in*rikr k*onu*ngr[15]. (286). Nu gengr Viðga[16] þegar[17] til sins hæstz oc riðr nu[18] allra mest nott oc dag sem han ma. [En erm*in*rikr k*onu*ngr letr a somu stundu[19] við kueða alla sina luðra og letr kalla at allir hans | men*n* skulu taka uapn sin oc hesta. Mb³ 179 oc er þessi he*rr* er buin riðr hann nott oc dag sem allra mest ma hann. oc samnar at ser huerium manni er h*ann* fær[20]. [oc stefnir með þenna her til bernar.[21] Viðga[22] kemr um miðia[23] nott [til bernar[24]. oc eru[25] aptr oll[26] borgar lið. | oc nu uerða B 134

---

[1] AB hafe. [[2] A alla. B *mgl.* [[3] A *mgl.* [[4] A *mgl.* B honum. [[5] A skal meiga. [6] *rettet for* Mb³ hœya. [[7] AB vera heingdur þa veit hann hvart ek em rikari (B orijkare) enn hann. [[8] B þad. [9] A nv. [[10] A *mgl.* [[11] AB *mgl.* [[12] AB Nu mællte Vidga (B Wirga) ja ja sagdi hann. þat verdur (B *tilf.* ad vijsu). [13] A *tilf.* Erminrek kongi. B *tilf.* er hann giører konge. [[14] A æ mun uppi. B jafnann mun gieted. [[15] AB *mgl.* [16] B Virga. [17] B *tilf.* j stad. [18] AB *tilf.* med (B i burt vid) oll sinn hervaapn. [[19] A 168. Capitule. Nu lætur Erminrek kongur. [20] AB náer. [[21] A og stefner til Bernar. B *mgl.* [22] AB Virga. [23] A *mgl.* [[24] B fyrer Bern. [25] A er. [26] AB *mgl.*

uarð menn uarir uið at maðr er komin*n* undir borgina oc spyria hueʀ þar[1] se. Viðga[2] nefnir sic oc biðr upp lata borgina. Nu ganga uarð menn til borgar liðs en sumir at sægia þiðreki k*onu*ngi at Viðga[2] er þar komin*n* hans[3] felagi. En þegar er þiðrecr k*onu*ngr hoyrir þetta stendr hann[4] upp oc A 237 gengr i gegn honu*m* | oc þegar er þ*ei*r fin*n*az fagnar [k*onu*ngr honum[5] [uel oc[6] bliðlega[7] oc spyʀ [hv*er* tiðændi han*n* kann sægia. oc ænn spyʀ hann[8] ef [Viðga viti[9] hui erm*in*ricr k*onu*ngr heimtir skatt af minu lanði[10]. Vidga[2] segir[11] ec kan*n* sægia þer ill tiðændi oc mikil. oc þo[12] sonn. [Ef her biði þer[13] dags þa man her koma[14] erm*in*ric k*onu*ngr með u uigian her. oc nu erttu sua rœgðr firi honum at hann vill drepa þic sem alla[15] frændr sina. (287). Nu [gengr k*onu*ngr isina holl oc lætr blasa sinum luðrum oc stefnir til sin ollum sinum hofdingium oc radgiofum oc riddorum[16] oc segir [huer tidændi Viðga hefir sagt.[17] oc lycr a [þessa lund sinu[18] male at nu munu oss uera[19] .ij. kostir geruir[20]. sa er annaʀ[21] at biða hans[22] oc ueria sic[23] sem bæzt[24] oc mun erm*in*rikr k*onu*ngr lata [marga dugandi[25] drengi. oc uer munum [oc firi sakar ofreflis[26] lata

---

[1] B hann. [2] B Wirga. [3] B *tilf.* godi. B *tilf.* góde vin og. [4] A Þidrek kongur. [[5] B hann honum æfar. [[6] A *mgl.* [7] B *tilf.* og kysser hann. [[8] A tiþinnda. kongur spyr. [[9] AB Wirga veit þat. [10] A riki. [11] A *tilf.* herra. [12] A eru þau. B eru þo. [[13] AB ath ef her bídur þu. [14] B kominn. [15] AB adra. [[16] A stefner kongur samann ollumm rikiss monnum j einn stad. [[17] A honum þessi tiþindi. B allt hid sanna huor tijdinde Wirga hefer sagt honum. [[18] A þa lunnd þessu. [19] AB *mgl.* [20] B fyrer høndumm. [21] A *tilf.* kostur. [22] AB hier. [23] AB oss. [24] A *tilf.* megumm wer. B *tilf.* kunnumm. [[25] AB fyrer oss marga dyrliga. [[26] AB saker hans ofrikiss.

uart riki oc sua sealfa oss aðr letti[1]. Sa er annaʀ
kostr at uer buum oss oc riðum [i brottu[2] oc leif-
um borgina[3]. Guð ma[4] raða ner[5] uer fam hana.
oc holldum uer þa monnum uarum oc liui. oc er
þat mitt rað ef þer vilit sem ec. Nu suarar hilldi-
brandr [hans enn bæzti uin[6] [þat ueit Gud[7] at nu
uerðu uer at lata vart riki usœmilega ner sem uer
fam[8] þat. oc hueʀ [þ*ei*ra er nu uill flyia. þiðrecr
k*onu*ngr[9] hann skal nu[10] upp standa oc bua sic
sem tiðast fir*ir* þui at [æcki er nu her lengr | at U 255
tala[11] undan skal nu riða at sin*ni*[12] en[13] uer mæg-
um fa uart[14] ef Guð uill. oc nu [er þetta hæuir
mellt hilldibrandr[15] uerðr mikill [romr um alla
bern[16] af konum oc bornum [sumar grata sina
menn sumar sonu sumar brœðr sumar feðr sumar
adra uini sina goða[17]. en ioðrum[18] stað er mikit
uapna brac [oc hesta gnegivn[19] er hueʀ riddari tecr
sin uapn oc hest. oc er nu a þessi nott | mikill Mb³ 180
grat*r*[20] oc veinan ibern[21]. oc mikill stormr af luðr-
um oc opi. oc [nu ero albunir allir t*il* reiðar með
uapnum oc ganga þeir allir[22] i [enar mestu k*on*-

---

[1] B lietter. [[2] A brott. B i burt. [3] B borg vara. [4] A *tilf.* enn. B *tilf.* eirn. [5] A ath. [[6] A *mgl.* [[7] B *mgl.* [8] A faim. [[9] AB er (B *tilf.* nu) fylgia vill Þidreki kongi. [10] B strax. [[11] A *mgl.* [12] *rettet for* Mb³ sin. [13] B og. [14] AB *tilf.* riki. [[15] A *mgl.* [[16] A graatur. B gratur umm alla borg. [[17] A sumar grietu fedur sina edur brædur edur adra goda wine. B sumer grata fedur sina, sumer brædur sijna, sumer sonu sijna, sumar bændur sijna, sumer adra goda vine. [18] A i annann. [[19] AB *mgl.* [20] *rettet for* Mb³ grat. [21] AB *mgl.* [[22] A er þeir eru buner gánnga aller riddarar. B nu er albuner eru aller riddarar med vopnumm, þa ganga þeir aller samt.

*u*ngs hallir[1] oc [sitia þar oc talaz við[2]. oc drecka [uin um stund[3]. Nu kemr [riðandi at bern[4] heimir þeirra f*e*lagi[5]. oc kann segia en sœmu tiðændi. at erm*in*ricr konungr [mun æiga[6] skam*m*t þangat. A 238 oc | hann hæuir[7] .v. þusundir ridd*ara*[8] oc otal annaʀa manna[9]. En þiðrekr konungr hæuir .dccc.[10] riddara. [oc er þeir hœyra þessi tiðændi. þa[11] [sueʀ heimir þat við[12] Guð at uist latum uer uart riki [uið usœmð[13] firir sakar erm*in*rix k*onu*ngs oc en ma hann fa af oss meira skaða en gagn aðr en uer skilium[14]. þott hann taki bern oc allt[15] aumlunga land. oc nu tekr hilldibrandr meistari[16] [merkis stong[17] þiðrex konungs. oc biðr nu alla fylgia ser. En hann [lez munu fyrir r*i*ða[18]. Nu laupa [allir B 135 riddarar hu*er*ʀ a | sin*n* hest[19]. Oc nu riðr firi[20] hilldibrandr ut [i langbarðal*and*[21] oc [snyr með mundinu[22]. oc [sua iʀ*iki*[23] [erm*in*rik*s* konung*s*[24]. nu brenna þeir borgir oc kastala [oc þorp oc bœi[25] oc margan mann drepa þeir. oc aðr þeir riði[26] norðr um feall. haua þeir brentt iriki erm*in*rix k*onu*ngs .xi.[27] þusundir þorpa oc bea oc kastala. (288). oc

---

[[1] AB hina mestu (B *tilf.* kongs) hall. [[2] A hvila sik vmm stunnd. B setiast nidur og hvijlast. [[3] A gott wín. [[4] AB þar. [5] *rettet for* Mb[3] falagi. [[6] AB a. [7] AB *tilf.* meir enn. [8] *rettet for* Mb[3] ridda. [9] A riddara. [10] A nv hunndrad. B ix hunndrad. [[11] A nu. [[12] AB svarar Wlfard kempa (B Ulfar). þat weit. [[13] B osæmelega. [14] AB skiliunnst. [15] B *mgl.* [16] AB *mgl.* [[17] A merke. [[18] A mun nv fyrer rída. B liest nu mundu fara ad rijda. — *r*iða *i* Mb[3] *er rettet for* raða. [[19] A riddarar aa sina hesta. [20] A *mgl.* [[21] A j Lungbardi. B a Langbardi land. [[22] AB svdur vmm (B med) Munndiu. [[23] B sia nu riki. [[24] *rettet for* Mb[3] Erm*in*rikr konungr. [[25] B *mgl.* [26] B rijda. [27] A ix.

nu riða þeir aptr Viðga[1] oc heimir oc ski*li*az[2] nu uið sina[3] felaga [all okatir[4] oc fara[5] afund erm*in*rix k*onu*ngs heimir gengr [nu afund erm*in*rix k*onu*ngs[6] með reiði mikilli oc mællti[7]. þu erm*inrik*r k*onu*ngr hæfir mart illt gort a þinum frændum[8]. [friðrec oc reginballd[9] [sendir þu fyrst sealfr til dauða[10]. oc en unga samson draptu[11] oc þina broður sonu [egarð oc aka[12] leztu hengia. oc her a ofan hæuir þu abrot recit or[13] sinu riki [þin*n* frænda[14] þiðrec k*onu*ng. oc peth*er* oc ulfrað[15] [þin*n* systur son[16]. oc en goða dreng hilldibrand. oc marga [aðra goða[17] riddara suma drepit en suma brott recit. oc | þessu[18] ollu illu[19] uelldr sifca en illraði. þa U 256 suarar sifca. þat sagða ec þer firir longu h*er*ra þa er þu drott heimi hengat oc gerðir hann sua sto*l*zsan[20] at nu ofr yrðir han sealfan þic oc þat veri[21] | Mb³ 18 fallit attu letir han[22] fara i sama skog oc hans faðir sat oc getti han*n* þinna hesta sem fad*ir* hans. þa mællti heimir þat veit Guð ef nu hæfða ec h*er* mitt et goða su*er*ð naglring. þa skyllda ek sua[23] drepa þic sem .i. | hund. oc nu lystr han*n* A 239 t*il*[24] sifca með nefa sinu*m* a hans uanga sua at þegar fell[25] han*n* [agolfit fra*m*[26] firir fœtr k*onu*ngi[27] oc or reota[28] .v. tenn or hans hofði oc ækci veit

[1] AB Wirga. [2] *rettet for* Mb³ skiaz. [3] A Þidrek sinn. B sinn. [[4] A *mgl.* [5] B rijda. [[6] A fyrer kong. B a kongs fund. [7] A nv mællte Heimer. [8] AB ætt monnumm. [[9] A *mgl.* [[10] AB þina sonu sennder þu sialfur til bana. [11] AB *tilf.* sialfur. [[12] A *mgl.* [13] AB af. [[14] AB *mgl.* [15] A Wlfard. B Ulfar. [[16] B þijna systur syne. [[17] A agiæta. B adra hrausta. [18] A *tilf.* og. [19] B hinu jlla. [20] *rettet for* Mb³ stozsan. [21] AB *tilf.* betur. [22] A *tilf.* falla og. [23] AB Sifka. [24] AB *mgl.* [25] B fellur. [[26] AB *mgl.* [27] B kongz. [28] AB hrutu.

han*n* til sin[1]. oc nu mællti erm*inrik* k*onu*ngr [standi upp all*ir* min*ir* men*n* oc taki han*n* oc hengi[2]. oc nu gengr heim*ir* skyndilega ibrot. [þa er han*n* hœyr*ir*[3] orð k*onu*ngs oc [þar t*il* sem u*oru* hans vapn oc byr sic sem tiðast. Nu lœypr han*n* a sin*n* hest[4] rispa oc riðr ut [at borgar liði[5]. en æpt*ir* honu*m*[6] .lx. ʀ*iddara* aluapnaðra. oc nu [kemr at liðinu Viðga oc loypr f*irir* mitt liðit[7] oc hæu*ir* mimung ihendi. oc nu þorir ængi [þessi ʀ*iddari*[8] ut at riða. oc [kemz heim*ir* undan[9] at sin*n*i. oc riðr ut askog. oc allt þar [sem eru bu eða æign*ir*[10] erm*in*rics k*onu*ngs eða[11] sifca þa bren*ir* han*n* oc drepr m*enn*. oc [æ*igi* lett*ir* han*n* fyʀ en han*n* hæu*ir* bren*n*t .d. bœa. oc nu liɢr han*n*[12] uti a skogu*m*. En sifca þorir alld*r*igi með[13] færi men*n* at riða en .lx. ʀ*iddara*[14]. oc [nu ottaz þeir æ[15] heimi.

[fra Þiðreci k*onu*ngi oc margreifa roðingeir[16].

346[3] (289). Nv er at sægia fra þiðreci k*onu*ngi at han riðr norðr[17] vm feall [oc f*er*r leið sina allt þar t*il*[18] er han*n* kemr iborg þa er heit*ir* bacalar

[1] A *tilf.* fraa þui. [[2] A standit upp skiott og heingid hann. [[3] A þegar hann heyrdi. *B tilf.* þesse. [[4] A grípur sin vopn og hest og hleypur aa. [[5] A vmm borgar hlidit. B af borgarhlide. [6] AB *tilf.* fara. [[7] A hleypur i midtt borgar hlid Vidga. B kiemur ad borgarhlide Virga, og hleiper fyrer mitt borgar hlided. [[8] A þessara riddara. B af þessumm riddurumm. [[9] A suo kiemst Heimer ut. B komst Heimer undannn. [[10] A til er hann hitter bv. B til fyrer eru bu og eigner. [11] B og. [[12] A liggur. [13] AB vid. [14] A *mgl.* [[15] AB þo ottast þeir (B hann) iafnann. [[16] A *overskrift:* Fra Þidreki kongi. B Cap. CLXXIV. [17] B leid sijna sudur. [[18] A þar til. B til þess.

hon stendr *við* rin[1]. þar ræðr *firir* mikill hofðingi margreifi Roðingeiʀ oc nu er greifi*n* hœyr*ir* [sagt at komin*n* er þiðrecr k*onu*ngr af b*er*n[2] ska*m*t fra borgin*ni* [han*n* lætr[3] bua alla sina men*n*[4] [oc setr a hesta oc sealfr riðr han*n*[5] ut af borg*inni* oc kona hans gudelinda oc lætr han*n*[6] skipa allt með [klæðum allzkonar oc riða[7] sua igegn þiðreci k*onu*ngi. oc nu er þ*ei*r fin*n*az riðr at[6] guðilinða[8] at þiðreci k*onu*ngi oc gefr honu*m*[9] m*er*ci af silki[10] halft grœntt en halft rautt. oc markat a leo [allt með[11] gulli oc æn*n* gefr[12] hon honu*m* æitt purpura pell þat er ængi m*aðr* sa meiri g*er*simi. [Nu gefr margreifi | U 257 rodi*n*geiʀ[13] honu*m* [hesta. oc gull oc uapn oc goð klæðe[14]. oc [nockora goð g*ri*pi hv*er*ium þ*ei*ra ʀ*idd*-*ara* er með k*onu*ngi v*oru*.[15] riðr nu þiðrecr k*on*-*u*ngr t*il* borgaren*n*ar með [margreifa Rodi*ngeir*[16] oc sitr þar [i enu*m* bæzta[17] fagnaði. (290). | [18]Nu A 240 riðr þiðrecr k*onungr* oc með honu*m* greifin[19] til susa*m* afu*n*d Attila[20] k*onungs*[21]. oc er att*ila* k*on*-*ungr* spyʀ [at þiðrecr k*onungr* er þar komin*n*[22] lætr han*n* bla-|-sa [ollum sinum luðrum[23] oc bua alla Mb³ 182 sina riddara sem bezt ma hann oc ut[24] letr hann bera oll[25] sin merki oc riðr siðan[26] i moti þiðreci

---

[1] *sål. rettet.* Mb³ rin*ar*. [[2] A þetta ath Þidrek kongur er. [[3] B þa lætur hann. [4] B *tilf.* sem tijdast. [[5] A sem best og ridur sialfur. [6] AB *mgl.* [[7] AB leikurum (B allzkonar leikum) og ridur. [8] AB *tilf.* kona greifans | (B margreifannz). [9] A Þidreki kongi. [10] AB *tilf.* gert. B 136 [[11] A med. B vid. [12] B gaf. [[13] AB ok hier med (B og nu) gefur margreifinn. [[14] A margar gersimar. B eirn hest og øll vopn og klæde. [[15] A hverium hans riddara nokkura giof. B nockra goda gripe hvørjumm riddara. [[16]A margreifanum. B margreifa. [[17] A med hinum besta. B j mesta. [18] A *tilf.* 169. Capitule. [19] AB margreifinn. [20] B *her og oftere* Attala. [21] B *tilf.* þeirra húna. [[22] AB ferd (B før) Þidreks kongs. [[23] AB i alla sina lúdra. [24] AB nv. [25] A fyrer sier. [26] AB *tilf.* vt.

k*onu*ngi með[1] mikilli[2] pryðe [oc drambi[3] oc [með honum[4] hans [kona erka drottning[5] oc með honum [margir leikarar[6] með allzkonar skemtanar leikum. oc nu er þeir finnaz fagnar huaʀ odrum[7] uel. Nu riðr þiðrecr k*onu*ngr með[8] Attila k*onu*ngi heim isusa*m*. oc setr[9] [Attila k*onu*ngr[10] hann et nesta ser. oc ollum hans riddœrum[11] skipar hann ueglega oc gerir [han*n* nu[12] mikcla ueizlu oc gofuglega[13] oc byðr[14] þiðreci k*onu*ngi með ser at v*er*a sua lengi sem han*n* vill sealfr [oc þiɢia hans oll en bæztu fong þau er til se[15] oc þetta boð þeckiz [nu þiðrecr[15] k*onu*ngr. oc [duelsk nu með[16] attilla k*onu*ngi langa rið.

[fall Osangt*ri*x konungs.[17]

347[3] (291). Attila k*onu*ngr sægir nu Þiðreci k*onungi* huersu [mikit uandreði osangt*rix* k*onu*ngr villcina man*n*a hæuir gort honum langa rið[18]. bæði iman*n*drapum oc i land auðn. oc nu suarar Þiðrec k*onu*ngr [oc lez uilia[19] [at þess[20] [ueri hefnt[21] meðan han [skal uera[22] iriki attila k*onu*ngs oc æigi uilium uer nu þat[23] þola. [oc æigi mycklu h*er* æptir coma[24] til attila k*onu*ngs sendi men*n*[25] með[26] þeim tiðænðum. at osangtrix[27] k*onu*ngr[28] er komin*n* [með

[1] B vid. [2] AB hinni mestu. [[3] B *mgl.* [[4] AB *mgl.* [[5] A kona Erka. B drottning Erka. [[6] AB fer mikill fiauldi (A *tilf.* riddara og) leikara. [7] A *tilf.* afar. [8] AB vid. [9] A setti. [[10] B *mgl.* [11] A monnum. [[12] A *mgl.* B nu. [13] A fagurliga. [14] AB bídur. [[15] A *mgl.* [[16] B dualdist vid. [[17] A 170. Capitule. B Cap. CLXXV. [[18] AB mikil wandrædi hann hefer þolad vmm hríd af Osantrix (A *tilf.* Willtina lanndz) kongi. [[19] AB ath hann vill. [[20] B a þessu. [[21] AB verdi ennder. [[22] A er. [23] A *tilf.* leingur. [[24] A eitt sinn kiemur. B *tilf.* ejtthvørt sinn. [25] A madur. [26] AB vid. [27] AB Osantrix. [28] B *tilf.* Vilcinalandz.

her mikin[1] ihans riki[2] oc brennir bygðir og œyðir
lanð hans oc hevir drepit [marga men*n*[3]. oc nu er
þetta heyrir attila k*onu*ngr oc þiðrecr konungr. [Nu
suarar[4] attila k*onu*ngr. þat skulu vita allir minir
men*n* at nu skulu [uer við buaz[5] sem tiðazt [oc
skulu uer ut riða oc[6] ueria uart land. oc dugi nu
hueʀ sem drengilegast.[7] oc nu mællti þidrecr k*on*-
*u*ngr | [uið sina men*n*[8] meistari hilldibrandr þu U 25
skallt taka mitt merki oc allir uarir[9] men skulu nu
uera bunir at ueita lið | Attila konungi. oc a þessi A 24
stundu mu*n* rœynt uerða huart aumlungar þora at
ueita honum[10] lið. Nu riðr Attila k*onu*ngr ut af
susa*m*[11] [með sin*n* allan her. oc með honum[12] þið-
recr k*onu*ngr oc margreiui roðingeiʀ. oc [allz hæuir
han*n*[13] .x. þusunðir riddara. oc [þenn*a*[14] her flytia[15]
þeir[16] [i þann stað[17] er heitir brandi*n*a borg. [en
þa borg heuir aðr tecit osangtrix konungr oc
drepit | þar margan mann. attila konungr oc þeir Mb[3] 1
sezt nu þar. Osangtrix[18] konungr [med allan sinn
her er þar. (292). oc nu er Osangtrix konungr
spyrr at Attila konungr er þar nær kominn. byr
han her sinn oc riðr ut igegn Attila konungi. oc
nu er þeir hittaz. oc eru huarir tueggiu bunir til

[[1] A *mgl.* [2] AB land. [[3] AB margann mann. A *tilf.* 171. Capitule. [[4] AB þa mællte. [[5] A þeir buast. B þier vid bua. [[6] A ath. [7] AB best maa og skoruligast. [[8] AB til sinna manna. [9] A miner. [10] A kongi. B Attila kongi. [11] AB *her og ofte* Susa. [[12] A og. B vid sinn her og vid honum. [[13] A alls hafa þeir. B hafa vid sier. [14] *rettet for* Mb[3] þenn. [[15] B vid þennann her fara. [16] A *tilf.* þar til er þeir koma. [[17] B þar til þeir hittast, þa eru hvørtvegge buner til vijgz, þar. [[18] AB ok þar situr (B *tilf.* sialfur) Osantrix.

uigs[1]. þar ma sea margan fagran hialm oc nyian skiolld [hvitar bryniur oc hu*o*ss[2] suerð[3]. [oc margan drengilega*n*[4] riddara[5]. Nu kallar Osangtrix[6] konungr huart Attila konungr er buinn oc hans heʀ[7] at beriaz. oc [nu kallar hann[8] rað at [hynir ueri sic drengilega[9]. Nu heitr han a uillcina[10] menn at þeir skulu[11] nu beriaz [af kappi[12]. oc nu flyi[13] ængi
B 137 fra honum[14]. Nu suarar Þiðr*e*cr[15] konungr | af bern [oc mællti[16] þu Osangtrix[6] konungr munt[17] skiott fin*n*a at Attila konungr er nu[18] albuin[19]. En fyrst[20] skulu þer mœta þui liði er aumlungar heita oc þar nest hunum oc weried[21] yðr sua[22] [sem nu se her[23] komnir þeir er socia munu ydart lif. oc enn mællti hann til sinna man*n*a sœkit fra*m*m uel goðir drengir mic uentir at þeir[24] muni fa bana. en uer sigr. [oc ueitum ver uel lið et fyrsta sinn Attila k*onu*ngi[25]. Nu riðr fra*m*m[26] hilldibranðr með[27] m*er*ki þiðrex konungs oc hœggr a baðar[28] henðr. [oc fellir villcina men*n* hue*r*n[29] a annan ofan. oc þegar æptir honum riðr þiðrecr k*onu*ngr oc firir honum falla

---

[[1] A vid alla sina riddara og hefer ei minna her. ok er hann spyr ath Attila kongur er þar nær kominn byr hann sinn her og ridur vt af borginne j gegn Attila kongi. enn er þeir hittast þa eru hvorer tueggiu bvner til wiga. B *mgl.* [2] *rettet for* Mb[3] huss. [[3] AB hvita brynniu og huast sverd. [4] B skøruglegan og hæverskann. [[5] A 172. Capitule. [6] AB Osantrix. [7] AB lid. [[8] A nu kalla ek þat. B seiger þad. [[9] AB hwerr weri sigh sem dreingiligast. [10] A Wiltina. B Vilcinj. [11] B skule [[12] AB med miklu drambi. [[13] B flyia. [14] AB odrumm. [15] *rettet for* Mb[3] Þiðrcr. [[16] AB *mgl.* [17] A maatt. [18] B *tilf.* kominn og. [19] AB buinn. [20] B firr. [21] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* [22] A *mgl.* [[23] AB þui (B þviad) hier eru. [24] B hans menn. [[25] A *mgl.* B og veitumm vel lid Att. konge. [26] AB *tilf.* meistari. [27] AB vid. [28] AB tvær. [29] *rettet for* Mb[3] huen.

villcina menn a tuer liðar[1]. oc ulfrað[2] hans[3] frændi
[fylgir honum alldrengilega[4] [oc her æptir riðr
fra*m*m[5] hueʀ at oðrum aumlunga [lanz hers[6]. oc
firi þessi | fylking falla uillcina[7] menn [huar sem A 242
þeir koma fram[8] oc hilldibrandr meistari[5] beʀ merki
þiðrex k*onu*ngs sua lanct[9] fra*m*m iher villcina[10]
manna sua at allar fylkingar riða þeir i gegnum.
oc þo[11] snua þeir aptr a[5] leid aðra. oc drepa [uill-
cina menn | huern yuir annan. oc a þessa lund fara U 259
þeir þan*n* dag allan oc nu[12] ser[13] osangtrix[14] kon-
ungr oc riðr herðilega[15] a hendr hunum[16] oc drepr
margan man*n*. oc uerður[17] [nu orrostan[18] all[19] mann-
skeð [af huaʀa tueggiu liði[20]. Osantrix[21] konungr
riðr i enduerðri[21] fylki*n*g | [oc veitir nu morgum Mb³ 18
manni skaða[22]. oc nu riðr ulfraðr[23] i gegn[24] honum
frænði þiðreks konungs með[25] sina sueit oc [æiga
þeir all[26] harða[27] orrostu. oc aðr en letti fellr
Osangtrix[14] konungr. oc [nu er konungr er fallin[28]
flyia uillcina[29] menn en hynir[30] sœkia nu æptir oc

[[1] A og fellir margann mann. þegar ridur epter Þidrek kongur og hoggur aa tvær henndur og feller Willtina menn hvorn aa fætur ødrumm. B her Vilcina manna, og fellur hvørn yfer annann. [2] A Vlfard. B Ulfar. [3] B Þidreks kongs. [[4] A fylger honum allhraustligha. B rijdur eftter honum, og berst hid hraustlegasta. [5] A *mgl.* [[6] A *mgl.* lanz hers. [7] A Willtina. [[8] A *mgl.* [9] *rettet for* Mb³ lant. [10] A Willtinus. [11] A þa. [[12] A huern ifer annann framm. þetta. [[13] *for* oc her æptir . . . leid aðra *har* B og j þessare filkingu vard myked mannfall, og hvar sem þeir komu framm j lid Vilcina manna, eru þeir miøg mannskiæder, og rijda framm eina, enn aptur adra leid, og a þessa lund for framm umm stund orustann. Þad sier. [14] AB Osantrix. [15] A hardligha. B framm. [16] A honum. [17] *sål.* Mb³. [[18] AB þesse orrosta. [19] B *mgl.* [[20] A *mgl.* [21] *sål.* Mb³. [[22] B *mgl.* [23] A Vlfard. B Ulfar. [24] *rettet for* Mb³ egng. [25] AB wid. [[26] AB eigast þeir wid. [27] B langa. [[28] A epter hann fallinn. [29] A Willtinus. B Vilcini. [30] A hiner.

drepa sua[1] margan mann at[2] fatt kemz[3] undan oc heuir nu Attila konungr sigr oc [þo latið aðr i orrostunni[4] .v. hundruð[5] riddara[6]. [En þiðrecr konungr hefir latit halft hunðrað af sinum monnum.[7] Nu feʀ Attila konungr heim [með sinn her[8] oc hæuir nu frelst [sitt riki fyrir uillcina[9] monnum. Nu taka uillcina[10] menn hertnit[11] til konungs son Osangtrix konungs[12].

Mb[4] 185 | [13][fra hær for Attila konungs[14].

348[4] (293). [En er attila konungr hæfir hæima verit æigi lengi þa spyrr han[15] þau tiðinde at valldemaʀ konungr af holmgarðe brodir Osantrix konungs er kominn i hunaland oc hæriar með[16] [almikinn hær[17]. Oc nu er þat æinn dag at þiðrekr konungr[18] [stendr i hinum[19] hæsta turn oc nu ser hann viða um hunaland [hann ser mikinn reyk oc mikinn loga viða of landit[20]. oc nu gengr hann [til Attila konungs[21] oc mælti. Stat upp herra oc bu
A 243 þik oc [allir þinir[22] menn. [Ek hæfi þat set at |

---

[1] AB *mgl.* [2] AB og. [3] A komst. [[4] A hefer laated. B þar til lætur hann adur. [5] B *tilf.* manna og marga sijna. [6] *rettet for* Mb[3] riddarara. [[7] A og xx riddara og cc af Þidrek kongi. B og þat manna sem fiell af Þidrek kongi. [[8] A vid suo buith. B vid øllumm sijnumm her. [[9] A allt sitt riki af Willtinus. B allt sitt land af Vilcini. [10] A Willtina. [11] AB Hernit. [12] B *tilf.* yfer sig. [13] *Her begynder 12. læg i Mb. og med dette den fjerde skrivers hånd.* [[14] A *overskrift:* Her hefur vpp þenna þaatt fra Attila kóngi. B Cap. CXXVI. [[15] A þessu næst er þat sagt ath Attila kongur spyr. [16] AB og hefer. [[17] B allmyked lid. [18] B *tilf.* af Bern. [[19] A var i. B stendur j einumm. [[20] A hann sier mikinn reyk og loga wmm lanndit. B *mgl.* [[21] A fyrer Attila kong. [[22] B alla þijna.

þæna dag man Valldemar k*onung*r brænna[1] mart þit bu [oc marga fagra staðe[2] oc mikin*n* skaða man h*ann* ge*r*a a[3] riki þino. oc ef þu villt æigi [h*ann* fin*n*a[4] oc v*æ*ria land þitt þa mun h*ann* [þo[5] her koma oc skaltu[6] þo b*æ*riaz at þu vilir æigi eða flyia ælligar[7]. Ok nu stændr Att*ila* k*onung*r upp[8] oc biðr blasa ollum[9] luðru*m*. Oc [nu riðr Attila k*onung*r vt af Susa með sin*n* hær.[10] Oc nu hæf*ir* ValldemaR k*onung*r tækit æina rika[11] borg af Att*ila* k*onung*e oc i þ*æi*ri[12] borg tok h*ann* æin*n*[5] goðan[13] riddara Roðolf sendiman*n* oc bindr h*ann*. Oc nu hæf*ir* h*ann* drepit allz .x. hundrað man*n*a. Oc h*ann* hæf*ir* brænt [.x. hundrað þorpa[14] oc .xv.[15] kastala oc borgir oc tækit[16] mikit fe oc men*n*[17]. Oc nu er h*ann* spyR at Att*ila* k*onung*r hæf*ir* hær uvigian flyr[18] han*n* undan oc aptr i sitt riki. (294). Nu færr Att*ila* k*onung*r með hær sin*n* oc hæf*ir* nu samnat um allt sitt riki h*æ*rtogu*m* oc græivo*m* oc riddaro*m* oc allzkonar | hær[19]. oc nu er h*ann* U 260
er buin*n* færr h*ann* i ruzi land. Oc vill nu hæfna sin oc þægar [er h*ann* kom i riki vilcina lan*n*z oc ruzi landz h*æ*riar h*ann* oc brænnir allt þar[20] sem h*ann* færr[21] oc ge*r*ir þæi*m* mikin*n* skaða. þætta spyr[22] Valldemar k*onung*r huat Att*ila* k*onung*r hæfz

---

[[1] B þvi eg hefe mykel tijdinde, enn þo sønn ad seigia þier, þviad þennann dag hefur Valldimar kongur brendt. [[2] A *mgl.* B og fagrann stad. [3] B *mgl.* [[4] B frelsa. [5] A *mgl.* [6] A *tilf.* þa. [[7] B þad skiótt eyda. A *tilf.* 173. Capitule. [8] A *tilf.* skiolt. [9] AB *tilf.* sinumm. [[10] B stefner til sijn her ovijgumm, og rijdur nu ut af Susa. [11] AB *mgl.* [12] B þessare. [13] B agiætann. [[14] A xi þorp. [15] AB xx. [16] A tok. [17] AB margann mann. [18] B ridur. [19] A lýd. B lydumm. [[20] AB hann kemur þar (B i Vilcina land) heriar hann huar. [21] B kiemur [22] AB *tilf.* nv.

at oc samnar [ser liði[1] um allt sit riki oc færr igegn
þæi*m* oc hittaz i vilcina[2] lande oc hæf*ir* Valldemar
B 138 k*onun*gr þa miclu mæira | lið. oc nu ætlaz[3] þ*œi*r
at b*œr*iaz huar*ir*tvæggio. Oc skipar Att*ila* k*on*-
*un*gr huna hær oc sinu mærki igegn[4] merki vald-
emars k*onun*gs. En þiðrekr k*onun*gr sætr[5] [sitt
mærki oc[6] sina fylking i gegn mærki þiðreks [sonar
valldemars kon*un*gs.

Vm bardaga huna oc ʀuziman*n*a[7].

b[4] 186 349[4] (295). | Oc nu riða þ*œi*r saman [oc b*œr*iaz
allraustlega hvarer aðru*m* igegn.[8] Oc nu riðr þid-
r*ekr* af bærn fir*ir* miðri sin*n*i fylking oc hoggr[9]
ruzimen*n* a [hvaratvæggio hlið ser[10]. Oc nu riðr
A 244 at hono*m* þidr*ekr* Valldemars[11] s*on* | oc bæriaz þ*œi*r
nu tvæir [sua at ængi maðr væit*ir* nu hvarigu*m*[12].
Oc[13] nu væit*ir* hvarr oðro*m* stór [hogg oc marg
sar oc stór[14] oc b*œr*iaz [af hino mæsta kappi[15] [oc
ofstopa[16]. Oc nu hæf*ir* þidr*ekr* [af b*œr*n hlotið[17]
.ix. sar[18] en þiðr*ekr* [vald*emars* son .v. sar. oc oll
stór[19]. Oc nu riðr þidr*ekr* af bærn [allra diarfleg-
az[20]. oc æigi lett*ir*[21] h*ann* aðr[22] en h*ann* hæf*ir*
[tækit þiðr*ek* vald*emars* s*on* oc siðan[23] bundit. Oc

[[1] A her. B sier her. [2] AB Pulina. [3] AB buast. [4] A j mot. B a móte. [5] A lætur. [[6] B *mgl.* [[7] AB Walldimarssonar. [[8] AB allhraustligha og berriast med miklu drammbi (B *tilf.* og akafa). [9] B hefur. [[10] A tuær hlidar. [11] A *tilf.* kongs. [[12] B sijn a mille. [13] AB *tilf.* þar verdur nu hardur funndur (B adgangur) og. [[14] AB slogh. [[15] B med hinumm mestu kappzmunumm. [[16] A og hreysti. B *mgl.* [[17] B Valldimarson feinget. [18] A *tilf.* og oll stór. [[19] B kongur v. [[20] A allra dreingiligast. B framm og sæker ad nafna sijnumm med hinumm mesta akafa. [21] B hætter. [22] AB fyrr. [[23] B hann felldann og feinged.

nu hæyra þ*æi*r mikit hæróp oc þæss verða þ*æi*r var*ir* at nu flyr Att*ila* k*onun*gr [með ollo*m* huna hær[1]. Oc nu kallar þidr*ekr* af b*œr*n hat oc grimlega. Allir minir men*n* snuit aptr[2] oc bæriz. æigi vil ek flyia [at sua buno oc en*n* munut þer sigr fa[3] ef þer vilit duga yðr[4]. Oc riðr nu fra*m* harðlega[5] oc hoggr a baðar[6] hliðar oc allir h*an*s men*n* fylgia h*onom* drængilega. Oc nu hæf*ir* attila k*onungr* latið af sinu liði .v. hundrat man*n*a oc flyr nu undan við suabuit til þæss er h*ann* kæmr undan[7] i hunaland. En þiðr*ekr* af b*œr*n bærsk nu allan þan*n* dag. Oc nu hæf*ir* h*ann* latið af sino*m* mannom .cc. man*n*a[8]. En valld*emar* k*onun*gr hæf*ir* allz latið [mæiʀ en .xx. hundrað[9] riddara[10]. (296). Oc nu sœkir þidr*ekr* með [alla sina men*n*[11] þar til er [værit hæf*ir*[12] æin borg forn oc [var þa æydd[13]. Oc i þa borg for þidr*ekr*[14] [með sina men*n*[15]. [En um utan sitr[16] Valld*emar* k*onun*gr oc hæf*ir* mæiʀ en*n* .xij. þusundrat riddara. Oc hv*er*n da*g* bærsk[17] Þ*iðrekr* k*onun*gr við [þat mikla[18] lið. oc dræpr af þæi*m* fiolða liðs[19]. oc g*er*ir þæi*m* mart illt | annat[20]. U 261 [Oc nu er þiðr*ekr* oc h*an*s men*n* hafa vista fatt. þa hæf*ir* Þiðr*ekr* k*onun*gr[21] til gilldrat með niosnu*m* at h*ann* v*er*ðr varr at Valld*emar* k*onun*gr sitr yf*ir*

[1 AB og allur Huna her med honum. 2 B ad. [3 A og enn munu þier sigur faa. B *mgl.* 4 A *mgl.* 5 A diarfligha. 6 AB tuær. 7 A heim. B. *mgl.* 8 AB *mgl.* [9 A ij þusunnder. 10 A manna. B *mgl.* [11 A sinumm monnum. [12 A var. B vered hafde. [13 A aud. B var þa aud. 14 AB *tilf.* kongur. [15 A wid þetta lid. [16 B og ad utann berst. 17 *rettet for* Mb1 bærks. [18 B þetta. 19 B manns. [20 A *mgl.* En um ... annat. [21 A ok vmm sider hafua þeir wista faatt. 174. Capitule. Þath er eitt sinn ath Þidrek kongur hefer. B og nu hefur Þidrek kongur vista fatt. Cap. CLXXVII. Þad er *osv. som* A.

matborðe[1] oc allr h*an*s hæʀ. Oc nu lætr h*ann* vapna[2] .v. hundrat riddara oc lætr vt ganga[3] m*eð* [sinu*m* mærkio*m*[4] [halft þriðia[5] hundrat riddara. Oc um[6] annat borgar hlið lætr h*ann* vt riða annat [halft þriðia[5] hund*rat*. finna æigi fyʀ ruzi men*n* en þ*æir*[7] koma tvæim megin [at þæi*m*[8] oc nu œpa þ*æir* hær óp [mikit þ*æir* þidr*ekr* k*onungr*[9] oc blasa
A 245 i alla[10] luðra. Oc nu hyggr Vald*emar* | k*onun*gr[11] oc h*an*s men*n* at þar se komin*n* [Att*ila* k*onun*gr með sina men*n*[12] oc flyr nu undan m*eð* allan sin*n* hær oc nu dræpr Þiðr*ekr* [*oc* h*an*s men*n*[13] af h*onom* mikit lið. Oc tækr þidr*ekr* k*onun*gr þar[14] ærna vist[15] og wín. ok er þeir voru[16] skamt vndann flydir þa ward[17] Walldimar kongur var wid ath þetta var [ekke vtann[18] gabb og spott hans vvina enn ekki lid er komit af Attila[19] og nv snyr hann aptur til borgarinnar og situr vmm hana þar til er Þidrek kongur [er wista lauss[20]. og þar kemur er[21] þeir [eta hrossinn[22].

(297). Einhvern dag mællte Þidrek kongur vid
B 139 meistara Hilldibrand og ganga [samann tveir[23] aa tal | og [riedu wmm[24] hvad til raadz skilldi taka. nu mællti Þidrek kongur. hvern munu wer finna j woru lidi suo frækinn riddara ath diarfleik hafi til ath rida j giegnumm her[25] Ruzi manna og yrdi suo wel ath hann kiæmi aa funnd margreifans mins [besta vinar[26] og

---

[1] A bordi. B bordumm. [2] AB vaapnast. [3] AB fara. [[4] A sinu merki. [[5] B iij. [6] AB *mgl.* [7] AB *tilf.* Þidrek. [[8] A *mgl.* [[9] A *mgl.* [10] AB *tilf.* sina. [11] A *mgl.* [[12] A her Attila kongs. [[13] A *mgl.* [14] AB *mgl.* [15] *her mangler et blad i* Mb[4]; *lakunen udfyldes efter* A *med varianter fra* B. [16] B eru. [[17] B verdur. [[18] B *mgl.* [19] B *tilf.* konge. [[20] B og hanns menn hafa øngva vist. [21] B ad, ad. [[22] B atu hross sijn ad liktumm. [[23] B þeir nu. [[24] B rædast vid. [25] B lid. [[26] *sål.* B. A herra.

segdi honum[1] j hverium naudumm wier erumm stadder.
þa svarar Hilldibrandur. þar þikki mier eingi madur
[jafn likligur til[2] sem þinn godi win Willifer. ef nokkur
hefer diarfleik til j waaru lidi þa wænter mik ath
hann mune hafa. [Þidrek kallar hann nv til sin og
mællte. ríd vt[3]. Willifer ef þu hefuer fræknleik til[4] ath
rida j giegnumm lid [Walldimars kongs[5] og mætti þa
suo tilbera[6] ath þu mætter koma[7] aa funnd [margreifa
Rodingeirs[8] þa wænter mik ef þu hitter hann ath hann
muni oss lid weita ef hann weit j hverri naud wier
erum stadder. Nu [suarar Willifer[9]. ek hefer [so stór sar,
ad ek em[10] ei wel tilbuinn ath fara i suo sterka orrostu.
oc þat annat ath[11] meþann ek maa bera minn skiolld
og mitt sverd wil ek alldrei vid þik skilia[12]. fyrer þui
mællte hann suo ath hann treystist ei ath rida. og
enn[13] mællti Willifer kalla þinn frænda [Wlfard, bidt
hann fara þessi senndiferd[14] eingi madur er [her jafn-
vel til fallinn[15] þessarar | farar[16] fyrer saker arædiss A 246
og styrkleiks. ok nv gánnga | þeir þar til sem var U 262
[Wlfard. Nu mællte Þidrek kongur.[17] þu minn [frændi
Wlfard willtu rída[18] mina senndiferd[19] j giegnum lid
Ruzi manna og bera bod [margreífa Rodingeir[20] hversu
wier erumm komner[21] og seig honum [j hverium naud-
um wier erumm staddir[22]. Nu suarar Wlfard.[23] herra,

---

[1] B *mgl.* [[2] B so lijklegur. [[3] B og nu gánga þeir til Villifers og kalla hann til sijn, þa mællte Þidrek kongur rijd til. [4] B *tilf.* og hreiste. [[5] B Ruszi manna. [6] B *tilf.* ad so vel yrde. [7] *sål.* B. A *mgl.* [[8] *sål.* B. A margreifans. [[9] B mællte Willifer til Þidreks kongs. [[10] *sål.* B. A stor sar og. [11] B a. [12] B skiliast. [13] B nu. [[14] B Ulfar. lat hann fara j þessa sendefør. [[15] B betur til fallinn til. [16] B ferdar. [[17] B Ulfar, og kalla hann til sijn. [[18] B gode frænde, seiger þidrek kongur munt rijda vilja. [19] B sendefør. [[20] *sål.* B. A margreifanum. [21] B stadder. [[22] B þad j hvøriar nauder vier erumm komner. [23] B Ulfar.

Willifer vill rída þessa senndifør, hann er mest[1] kempa j [woru lidi[2], enn ek em vnngur madur og litt reyndur ath hreysti ath fara i suo mikla raun. Nu suarar Þidrek kongur Willifer hefer stor[3] saar og morg[4] og maa hann ei rída þui j einwigi vid suo mikinn her. Nu svarar Vlfard[5] Willifer wor winur þorer ei ath rída[6] og wisadi til min. enn ef þu fær mier þinn goda[7] hest Falka og goda hialm Hilldigrím, ok þitt góda[8] sverd Ekkisax þa rid ek þessa senndi før[9] ef þier vilied. þa mællte Þidrek þad man egh til winna ath þu farer þessa før þa skipta þeir waapnumm[10] Þidrek kongur og [Wlfard.

175. Capitule.

350[a] (298). Wlfard[11] hefer nv aull vopn Þidreks kongs og [suo hans[12] goda hest og rídur nv vt af borginne er myrkt var af nótt og þar til [ath menn Walldimars haufdu haft ellda[13] og tekur sier elldiskíd logannda. rídur nv þar til er hann kemur[14] i midt lid Walldimars kongs ok nv hyggia aller ath [hann muni[15] vera nockur af vardmonnum[16] er hann rídur svo whræd- iligha j giegnum lid þeirra. Vlfard[17] kemur þar er stenndur j midiumm herbudumm lanndtiald mikit. þar sefur sialfur Walldimar kongur [og marger hofþ- ingiar[18]. hann lystur j[19] þetta lanndtiald elldzskídinu[20] er hann hafdi[21] til ath lysa sier med leid[22]. Nu logar þetta tialld fyrer þui ath silkid er elldfimt[23]. Nu hlaupa

---

[1] B mesta. [[2] B vorre ferd. [3] B mykel. [4] B *tilf.* bæde. [5] B Ulfar. [6] B *tilf.* i giegnumm herinn. [7] B skióta. [8] B hvassa. [9] B ferd. [10] B *tilf.* sijnumm. [[11] B Ulfar, Ulfar. [[12] B hans hinn. [[13] B er sveinar Walldimarz kongs høfdu hafdan elld. [14] B rijdur. [[15] B mun. [16] B monnum Valldjmars. [17] B Ulfar. [[18] B *mgl.* [19] B *mgl.* [20] B *tilf.* logande. [21] B hefur adur haftt. [22] B *mgl.* [23] B eldnæmt.

þeir vpp [er i lanndtialldinu[1] eru er tialldit logar ifer
þeim og vilia forda sier. [þa drepur Wlfard x riddara[2]
annare | sinne hennde enn[3] | þuiat nott er myrk þa B 140 A 247
vissi hann ei hvart Walldimar kongur hafde laatid sitt
líf[4]. hann [hleyper nv[5] i brott. Þidrek kongur og Hilld-
ibrandur og Willifer stannda nv[6] aa borgar arminum[7]
og sia þeir ath landtialldit logar[8]. og þetta sama hafdi
giertt [Wlfard ath brenna landtialldit[9], huad sem hann
hafdi meíra[10] giert og woru nv allkaater[11].

[176. Capitule[12].

351 a. Nu ridur Vlfard[19] þa nott og[13] dag til kuelldz
sem allra mest ma hann [þar til er hann kemur j
Huna land og[14] finnur Attila kong wid sinn her og
[margreifann. hann kienner[15] wopn Þidreks kongs og
[hyggur ath hann muni sialfur wera. og[16] rídur | framm U 263
fra lidinu[17] j móte honum. Enn er[18] þeir finnast þa
mællte Wlfard[19] waal kominn margreife. Þidrek kongur
sender[20] þier kvediu sina[21]. ok nv kennir margreife
ath þetta er ei Þidrek [og þessi[22] er madur Þidreks
kongs. Nu mællte hann. Gud se þess lofadur er ek
veit Þidrek kong heilann ok skulum vier skiott koma
ath[23] weita honum lid. Nu [suarar Wlfard og sagde[24]
allt af sinne ferd ok hvert eyrinndi Þidrek hefer[25]
honum bodit. Margreifinn fer nv aa funnd Attila kongs
og seiger honum þessi tiþinndi.

[[1] B j tialldenu. [[2] B þar drepur Ulfar xv høfdingia. [3] A *tilf.* ridur. [4] B *tilf.* eda ey. [[5] B hleipur nu a sinn hest og rijdur. [6] B ut. [7] B arme. [8] B tók ad loga. [[9] B Ulfar. [10] B fleira. [11] B *tilf.* og geingu ad sofa. [[12] B *mgl.* [13] B *tilf.* þann. [[14] B adur hann. [[15] B margreifa Rodingeir, enn er margreifinn sier hann þa kienner hann. [[16] B *mgl.* [17] B *tilf.* og sem allra mest ma hann. [18] B þegar. [19] B Ulfar. [20] B sende. [21] B *mgl.* [[22] B kongur enn þad. [23] B og. [[24] B seiger Ulfar margreifa. [25] B kongur hafe.

Enn er Attila kongur heyrer þetta[1] stenndur hann vpp og [lætur blaasa ollum sinumm lvdrumm og taka aller sin waapn og[2] lanndtiolld og vennda aptur ath veita lid Þidrek kongi. þeir rida nv vid sinn her þar til er þeir koma j naand vid borg þa er Þidrek kongur er inne[3]. Enn er wid werda waarer wardmenn Walld-
b⁴ 187 imars kongs[4] | [5]at hæʀ var komin*n* uvigr i ruziland þa [fara þ*æi*r skyndilega oc sægia[6] k*onun*gino*m*. þa lætr Valld*emar* k*onungr* þæyta luðra sina oc byðr at allir[7] men*n* skulo vapnaz oc taka hæsta sina oc riða undan[8]. (299). Nu er Þ*iðrekr* k*on-ungr* v*er*ðr var þess[9] at Vald*emar* k*onungr* riðr undan. ganga þ*æi*r or borgin*ni* oc riða[10] at þæi*m*
A 248 oc drepa | af þæi*m* .cc. man*na*. En þa er Þ*iðrekr* k*onungr* fæʀ aptr [til borgarinar[11]. þa mæt*ir* h*ann* Att*ila* k*onun*gi með mikin*n* h*ær*. oc [þa er þ*æi*r hittaz[11] fagnar huaʀ þ*æi*ra oðro*m* forkun*n*ar[12] væl[13]. oc var[14] Att*ila* k*onungr* fægin*n* er Þ*iðrekr* k*onungr* var[15] hæill [oc lifs[16]. Oc ept*ir* þat ganga þ*æi*r upp i [borg*ar* stadin[17]. Nu mælti [M*argræifi* R*oðingæirr*[18]. Mikil harmr var þat at ver mattu*m* æigi fyrr koma at væita yðr lið sua nauðolega sem þer vorot[19] staddir. Þa m*ælti* hildib*ra*ndr. Ek hæfi nu at alldri hundrað[20] vætra oc kom ek [æigi i slika nauð[21] fyrr [sem h*er* hofo*m* v*er* haft fim

[1] B *tilf.* sagt. [[2] B mæler at blasa skillde øllumm lúdrumm, og taka upp hanz. [3] B j. [4] B *tilf.* af Holmgarde. [5] *her begynder igen* Mb⁴ *efter lakunen.* [[6] A seigia þeir skyndiligha. B fara vardmenn skindelega ad seigia. [7] AB *tilf.* hans. [8] A heimleidiss. B *tilf.* Cap. CLXXVIII. [9] A wid. [10] A leggia. B leggia þegar. [[11] A *mgl.* [12] B *mgl.* [13] AB *tilf.* og woru glader. [14] A vard. B verdur. [15] A er. [[16] A *mgl.* B og lifer. [[17] A borgena. [[18] AB margreifinn. [19] B hafed vered. [20] A lxx. [[21] A alldrei i slika raun.

hundrað man*na*[1] oc sua hæf*ir* at oss gengit sultr at v*er* hofo*m* etið fim hundrað hæsta oc .vii.[2] æin*ir* lifa[3] ept*ir* [af þæi*m*[4] er v*er* hofo*m*[5] hi*n*gat. Her ept*ir* gengr Þ*iðrekr* k*onun*gr þar til er var Þidr*ekr* Valld*emars* sun. oc syn*ir* h*ann*[6] Att*ila* k*onun*gi oc m*œlti* her er Þ*iðrekr* sonr Valld*emars* k*onun*gs[7] er ek fecc tækit iorroston*ni* en fir*ir* sakir okkars vinfængis vil ek þer h*ann* gefa oc mattu gera huart er þu vilt at drepa h*ann* eða lata [h*an*s faður[8] læysa h*ann* vt [m*eð* gulli oc silfri[9] [oc storo*m* borgu*m* oc miklu riki[10]. Nu m*œlti* Att*ila* k*onun*gr Nu [gaftu mer þa[11] giof er bætri þotti mer en skippund rauðs gullz oc haf fir*ir* mikla þauck [oc vara vinattu[12]. | Nu fara þ*œi*r Att*ila* k*onun*gr oc Þ*iðrekr* k*onungr* hæi*m*[13] aptr i huna land [oc er æki at sægia fyr af for þ*œi*ra en þ*œi*r koma hæi*m*. Þidr*ekr*[14] hæf*i*r nu morg sár oc stor oc liggr[15] nu i saro*m*. En þidr*eki* Valld*emars* syni var[16] kastað i dyflizo oc var h*ann* oc[17] miok sárr. U 264

[ærka d*rotning* læcn*ar* þiðrek Valldimars so*n*[18].

352[4] (300). Þa er Att*ila* k*onun*gr hafði hæima v*œr*it [æitt misseri[19] þa er þ*at* æit sin*ni* at h*ann*

[[1] A og neýd. B sem vier høfumm hier verid, fimm manna. [2] B iiij. [3] A eru. [[4] A af hestumm þeim. B hestar þeir. [5] AB høfdumm. [6] A Þidrek. [7] AB *tilf.* af Ruza (B Ruszi) lannndi. [[8] A Valldimar. B hannz fødur Valldimar kong. [[9] B vid gialldi. [[10] A borgum edur rikiumm. B og storborgum, og | myklu rijke, helldur enn hann B 141 fae hann ei. [[11] A munntu hafa þokk fyrer þessa. [[12] A *mgl.* B og vinattu. [13] AB sina leid. [[14] AB suo sem fyrr foru þeir framm. Þidrek kongur. [15] AB *tilf.* hann. [16] AB er. [17] AB *mgl.* [[18] A 177. Capitule. B Cap. CLXXIX. [[19] A wmın hríd.

vill [riða at[1] hæria. oc nu lætr h*ann* þæyta ludra sina oc [sendir boð[2] sua vitt sem h*an*s riki var[3] at[4] allir men*n*[5] skylldi til h*an*s koma þ*æir* er h*on*-
A 249 *om* villdi lið væita | oc þærði[6] at b*æ*riaz. Oc nu er Att*ila* k*onun*gr [buin*n* me*ð* allan sin*n* hær oc[7] hæf*ir* h*ann* [nu æigi min*n*a hær[8] en lxxx. hundraða riddara[9] oc utal an*n*ara man*n*a.[10] En Þið*rekr*[11] er sua[12] saʀ at æigi ma h*ann* nu fara med Att*ila* k*onun*gi at væita h*onom* lið. Nu gengr Erka d*ro*tning a fund Att*ila* k*onun*gs oc m*æ*lti. æin*n*ar
Ib⁴ 188 bæinar[13] vil ek yðr biðia h*er*ra | at þ*er* takit [út af[14] dyflizo þið*rek* Valld*emars* sun frænda min*n* oc læyfit [h*onom* at ek læcni h*ann* oc græða h*ann*[15] at hæilo oc yrði[16] sua væl at þit sættiz.[17] Valld*emar* k*on*-*un*gr oc þ*er*.[18] oc er þui þa bætr raðit at [þ*iðrekr* se[19] æigi drepin*n*. Nu suarar Att*ila* k*onun*gr. Þætta ma ek yðr æigi væita [er þer biðit[20] fir*ir* þui at ef h*ann* v*er*ðr hæill meðan ek em brotto þa [fa ek h*an*s volld[21] alld*ri* siðan. Þa mælti Erka d*r*otni*n*g. ef h*ann* v*er*ðr hæill þa legg ek i væð mitt hofut.[22] [en með þ*vi* at h*ann* se[23] brot riðin*n* þa er þ*er* komit hæi*m* þa skaltu hoggua mitt hofut af i læyfi. Nu ræiðiz Att*ila* k*onungr* mioc[24] oc m*ælti*. viltu taka ut af dyflizo min hin*n* mæsta ovin Þ*iðrek* Valld*emars* sun oc [villtu h*ann*[25]

[[1] A vt rida og. [[2] AB sennda sina menn. [3] A er. [4] A til ath. B og. [5] AB *mgl.* [6] A þyrdi. B þore. [[7] A albuinn vid sinum her og. B er buinn vid øllum sijnumm her. [[8] AB ei færra lid. [9] A manna. [10] A riddara. [11] AB *tilf.* kongur. [12] A miogh. [13] *sål.* Mb⁴. [[14] AB vr. [[15] AB mier ath græda hann (B lækna hann og græda). [16] AB wære. [17] AB sættuzt. [18] AB þu. [[19] A Þidrek Walldimars son er. B hann er. [[20] A *mgl.* [[21] AB fæ ek hans walld. [22] AB *tilf.* og lif. [[23] A see hann og i. [24] AB *mgl.* [[25] A *mgl.*

græða at hæilu. nu ef ek tapa[1] hono*m* oc riðr h*ann* [brot fra þer[2] i ruziland þa er mer þ*at* mæira at lata en Susat[3] b*org* mina. fir*ir* þui at h*an*s frændr mono[4] h*ann* [læysa m*eð*[5] morgo*m* storborgu*m*[6] oc miclu riki hælldr en*n* þ*æi*r fa h*ann* æigi. Nu [bioðit þ*er* fru yðart[7] hofut [at væði.[8] dylst ækki i þui[9] ef þu gefr upp Þ*iðrek* Valld*emars* son. at af skal hogga þitt hofut. oc ef h*ann* v*er*ðr hæill þa fær þu æigi ban*n*at h*on*om [at riða hæi*m*.[10] [Nu verdur so sem drottning vill.[11] [Nu lætr Erka d*ro*tning[12] taka Þ*iðrek* [frænda sin*n* vt af[13] dyflizo oc færa h*ann* i æin*n* turn oc lætr u*m* h*ann* bua alvægliga.[14] oc sitr | siolf yfir h*onom* oc græðir U 265 h*ann*.[15]

[brot ferð Þ*iðreks* Vall*demars sonar*.[16]

353[4]. Nv fær Att*ila* k*onun*gr m*eð* sitt lið langar læiðir um [bygðir oc[17] ubygðir þar til er h*ann* kemr i pulina land oc i ruzila*n*d þa hæriar h*ann* oc brennir oc æyðir [land Valld*emars* k*onungs*[18]. | A 250 (301).[19] [Nu er þar til at taka er Erka d*rotning* er[20] hv*er*so ho*n* græð*ir* Þ*iðrek* V*alldemars* son frenda sin*n* [ho*n* lætr h*ann* fara i æina hina bæzto sæing[21] oc færði h*onom* hv*er*n dag | [fra adru*m*[22] B 142

---

[1] A *tilf.* fyrer. [[2] A fra heim. [3] AB Susam. [4] *sål. vist* Mb[4], *rettet for* mano. [[5] AB i brott leysa. [6] A borgum. [[7] AB bydur þu firir hann (B þad) þitt. [[8] A *mgl.* [9] AB *mgl.* [[10] AB ath hann ridi (B *tilf.* ecke heim) j Rutzi land. [[11] *sål.* B. Mb[3] *mgl.* A hwad meira suo verdur þetta sem drottning vill. [[12] A og lætur hun. [[13] AB Walldimars son af (B ur). [14] B allvandliga. [15] A *tilf.* med allri virkt. [[16] AB *mgl.* [[17] B *mgl.* [[18] A lanndit. [19] A *tilf.* 178. Capitule. B *tilf.* Cap. CLXXX. [[20] A næst þessu er ath tala wm Erku drottningu. [[21] A *mgl.* B hun lætur hann fara j enu bestu laug. [[22] A *mgl.*

[margar dyrligar[1] krasir[2] oc g*er*ði hono*m* iamnan[3] kerlog.[4] oc geddi h*ann* margu*m* gersimo*m*. En ho*n* let fara æina sina[5] þionastu kono til *Þiðreks* k*on*-*un*gs af bærn [at læcna h*ann*[6] oc kun*n*i[7] ho*n* æigi sua væl læcning sem d*ro*tningin. hofðoz[8] sár h*an*s illa oc grœro sæint. oc gek af [vandr þæfr.[9] En þa er *Þiðrekr* Vald*emars* son var hæill orðin[10] þa tækr h*ann* vopn sin oc skuar[11] sik með godo*m*[12] bryn-hoso*m* oc stæyp*ir* yf*ir* sik bryn*io*[13]. setr a hofoð ser[14] hialm skygðan sem glær [hvitan se*m* silfr [b⁴ 189 harðan sem stal.[15] þa m*æl*ti | h*ann* við hialmin*n*. þu hin*n* harði hialmr sæg*ir* h*ann* morg hogg oc stor hæf*ir* þu þolat af Þiðr*eki* k*onun*gi [af b*ær*n[15] oc [oll haugg þau er ek þa[16] [af h*onom*[17] galt ek h*onom*[18] æigi fœri [oc æigi[19] smœri oc h*ann* liggr en[20] i saro*m* en ek em hæill[21] oc[22] ef þ*æt*ta hæfði annaʀ maðr g*er*t þa [myndi ek[23] dræpa h*ann*. en h*ann* er sua goðr drengr at æigi [kem ek[24] bana h*onom* [þ*vi* at[25] h*ann* er [nu uvigr.[26] Nu [skal ek ut[27] riða af Susat[28] oc [alla mina læið til þess er ek kem[29] hæi*m* i ruziland. nu ban*n*ar mer æigi[30] þ*at* [Att*ila* k*onun*gr oc æigi *Þiðrekr* af b*ær*n. oc ængi annarra.[31] Oc [nu er[32] við þ*æt*ta v*er*ðr vor

[[1] AB hinar dyrdligstu. [2] A *tilf.* med ferskum drykk. [3] A *mgl.* [4] AB kerlaug. [5] B *mgl.* [[6] AB *mgl.* [7] B kann. [8] A *tilf.* af þui. [[9] A hræfa þefur. B ærinn daun. [10] B *mgl.* AB *tilf.* ath einhverium deigi. [11] A byr. B skrijder. [12] A *tilf.* vøpnumm og. [13] A hvitri brynnio. B bryniunne. [14] A *tilf.* hardann. [[15] A *mgl.* [[16] AB þau (B øll) hogg er ek hefi þolad. [[17] B *mgl.* [18] A *tilf.* apttur. [[19] A ne. [20] A nv af þui. B nu. [21] AB *tilf.* vorþinn. [22] A *tilf.* sver ek þess ath. [[23] A skillda ek nv j stad. [[24] AB nenne ek ath. [[25] AB er. [[26] A vvigur. B so ungur. [[27] A i stad vil ek. [28] A Susam. B Susa. [[29] A *mgl.* [30] A einngi. B einginn madur. [[31] A *mgl.* [[32] A er. B *mgl.*

Erka d*rotning* at h*ann* ætlar til brotfarar[1] [spyr ho*n* Þ*iðrek* frænda sin*n*[2]. huat ætlar þu seg*ir* ho*n* fir*ir* þer. Nu sæg*ir* Þ*iðrekr* Valld*emars* son. Ek hæfi v*er*it her i huna landi allz[3] til læingi oc vil ek nu hæim fara i mit riki. Þa m*ælti* Erka d*rotning*. þu riðr heðan[4] i brot m*eð* litlu*m* drængskap oc launar m*er* sua þan*n*[5] vælg*er*ni*ng* | er ek hæfi A 251 gort við þik oc[6] ek hæfi lagt i væð fir*ir* þik mitt hofut. En þu hirðir [nu þat æigi[7] [þo at mer se banat[8] ef þu kemz i brot. Nu m*ælti* Þið*rekr*. þu ert rik d*ro*tning oc man æigi Att*ila* k*onungr* drepa þik en ef ek bið h*an*s þa man h*ann* vist mer bana. Nv gengr h*ann* þannog[9] sem[10] Þ*iðrekr* k*on*-*ungr* [af b*æ*rn huilldi[11] | oc spyrr[12] huart h*an*s sar U 266 være[13] groin [eða huart h*ann* være hæill maðr oc hraustr.[14] Þið*rekr* k*onungr* svar*ar*. Sar min ero morg oc stor sua at [daun*n*[15] gengr af oc[16] ek ma huarki riða ne ganga [meðan ek em slikr.[17] Þa gengr Þ*iðrekr* Valld*emars* son ibrot oc þar til er hæstr h*an*s var oc kastar a sauðle oc stigr a bac siðan.[18] [en þan*n*[19] hæst atti Att*ila* k*onungr*. Nu m*ælti* Erka d*rotning* til [sins frenda Þið*reks*[20]. Ver [þu her með[21] mer oc skal ek[22] þ*er* sua til stoða at þit skulut v*er*ða[23] men*n* satt*ir* Att*ila* k*on*-

---

[1] AB brottferdar. [[2] A spurde hun. Þidrek frændi. B og seiger Þidrike frænda sijnumm. [3] AB allt. [4] A *mgl.* [5] A litinn. B minn. [6] AB ath. [[7] AB ekki wmm. [[8] A mitt lif. [9] AB þar til. [10] B er hann visse ad. [[11] AB laa (B hvijlde) j einne rekkiu. [12] B *tilf.* Þidrek af Bern. [13] A eru. [[14] A og þa ætladi hann ath drepa hann ef hann være gróinn. B edur hvørt hann væri heill madur og hraustur, fyrer þvi spurde hann þess ad hann ætlade hann ad drepa. [15] B odaunann. [[16] A *mgl.* [[17] A *mgl.* B medan slijk eru sem nu. [18] A *mgl.* [[19] AB þenna. [[20] A hans. [[21] B nu hia. [22] B *mgl.* [23] AB vera.

ungr oc þu. En ef þu villt þ*at* æigi. þa er Att*ila*[1] k*onungr* sua *gri*mr at h*ann* man mit hofot af hoggua er h*ann* kemr hæi*m*. En þ*iðrekr* riðr nu i brot oc lætr sem [hon mællti[2] ækki.

[F*ra* ærka d*rot*ning oc þ*iðreki* ko*nu*ngi af b*er*n.

354[4] (302). Nv[3] grætr Erka d*rotning* allsarlega[4] oc væinar ok rifr klæði sin oc gengr þar til er þ*iðrekr* af b*œr*n hvilir[5] i saro*m*. Nu m*ælti* Erka.[6] Þiðr*ekr* goðr[7] drængr nu em ek her komin at sœkia þin hæil[8] rað. Ek hæfi græddan Þiðr*ek* Valld*emars*
b[4] 190 son. en h*ann* launaðe | mer sua at nu ræið h*ann* ibrot. en ef[9] Att*ila* k*onun*gr kemr hæi*m* væit ek visan bana min*n* nema ek niota þin við.[10] Þa m*ælti* Þ*iðrekr* k*onun*gr væl er þat at h*ann* launaðe
B 143 þ*er* sua er þu græddir | h*ann* at hæilu oc g*er*ðir væl við h*ann* [oc færðir hono*m* hv*er*skonar[11] krasir oc g*er*dir h*onom* kerlog[12] oc geddir h*ann* með[13] gersimo*m*[14]. En þu sendir[15] hi*n*gat hinu[16] verstu ambott til min oc ho*n* kun*n*i æigi sar min at græða [oc æigi villdi hon[17] oc ho*n* la með man*n*e
A 252 hv*er*ia nott oc er þ*at* ækki [læcna siðr.[18] | Nu ero min sar halfo værri[19] en þa er ek hafða ny fengit fir*ir* þui at nu er holldfui a[20] þæi*m*. Nu em ek saʀ ok siukr sua at ek ma æigi ganga oc æigi sitia oc við engan man*n* b*œr*iaz oc æigi [komut þ*er*[21]

---

[1] AB *mgl.* [[2] A hann heyre. B hun mæle. [[3] A 179. Capitule. Her af. B Nu. [4] A suo saarligha. [5] A la. B liggur. [6] A hun. B Erka drottning. [7] B gode. [8] B *mgl.* [9] AB er. [10] B *tilf.* og hafe eg lijf mitt. [11] B hvern dag. [12] B kierlaug. [13] B ad. [[14] A *mgl.* [15] A gerdir. [16] A eina hina. B þijna hina. [[17] A *mgl.* [[18] A lækna haattur. B læknara sidur. [19] AB werr. [20] A ath. B af. [[21] AB komtu.

fru fyʀ til min [en nu[1] [siðan er[2] ek ko*m* i þessa sœing.[3] Þa gret[4] erka d*rotning* oc væinar [oc lætr illa oc væit at sua er se*m* h*ann* hæf*ir* sagt um sin sar. Oc en m*æl*t*i* ho*n*[5]. Goði h*er*ra Þ*iðrekr* k*onun*gr. þu ert yfir maðr allra man*n*a[6] i verolldo at hug oc at hreysti. Væi [verði mer sagði ho*n*[7] er ek skylldi æigi græða þik sua at þu mett*ir* hiolpa[8] mer. En ef ek hæfði sua g*er*t þa hæfði æigi Þ*iðrekr* [Valld*emars* sun[5] brot riðit. Nu a ek engan man*n* i minu riki þan*n* er | m*er* hialpi við.[9] Nu U 267
mun Att*ila* k*onun*gr [af hogga[10] mitt hofot en þ*at* man spyriaz um all laund. [O h*er*ra þiðr*ekr* k*on*-*un*gr v*ær*it þ*er* nu hæilir þa mendi ek[11] lifa oc raða minu riki. oc nu m*ælti* ho*n* opt hið sama oc væinar [oc rifr sin klæði oc sit har[12] oc b*œr*r a sitt briost.

[Fra þiðreki k*onu*ngi oc þiðreci Vallde-*mars* syni.[13]

355[4] (303). Nv m*æ*lti Þ*iðrekr* k*onungr* fae m*er* hi*n*gat brynio mina oc vopn[14] [oc en*n* m*æ*lti h*ann* fae mer min*n* skiolld[15] oc skulo við Þiðr*ekr* saman koma.[16] Nu er þ*iðrekr* k*onungr* hef*ir* vapnat sik bað h*ann* taka sin*n* hæst oc læggia a soðul oc siðan leypr h*ann* a bac oc riðr sem[17] mest ma h*ann*[18] oc [er h*ann*[19] riðr blœða h*an*s sar sua at oll er h*an*s brynia oc h*an*s hæstr[20] all bloð-

[[1] B *mgl.* [[2] A sitz. [3] AB hvilu. [4] A grætr sarligha. [[5] A *mgl.* [6] A *mgl.* [[7] AB mier verdi. [8] *sål.* Mb[4]. AB hialpa. [9] A til. [[10] B afhøfda. [[11] AB værir þu heill Þidrekur kongur þa munda ek nv. [[12] A *mgl.* B miog og rijfur sijn klæde. [[13] AB og. [14] AB *tilf.* min. [[15] A *mgl.* [16] AB ganga (B koma) j vijg. [17] B *tilf.* allra. [18] A *tilf.* 180. Capitule. [19] A Þidrek kongur. [[20] B nu voru hanns sár ad blæda sem mest, so ad hannz brynja og hestur eru nu.

ogr.[1] nu riðr h*ann*[2] þar til er h*ann* kemr fir*ir* vilcina[3] borg. J þ*æi*ri borg var fridrækr[4] drepin*n* sun Ærminriks k*onung*s er Sifka reð a[5]. J[6] þ*æi*ri borg i æino*m* turn stoð æin iuncfru dott*ir* jarls þess er firir[7] reð borgin*ni*. ho*n*[8] hafði set for Þ*ið*-*reks* Valld*emars* sonar. oc nu ser ho*n* æin*n* man*n* akaflega rida ept*ir*[9] oc gengr ho*n* til borgar hlids-ins. sem ho*n* ma leyniligaz [oc þo skyndilega.[10] Oc nu kemr Þ*iðrekr* k*onungr* sua ner at [ho*n* ma
Mb^4 119 tala við h*ann*[11] oc mælti | h*ann*. Sattu nockorn
A 253 man*n* | fru h*er* riða fra*m*[12] þan*n* er hæfði huita brynio oc hvitan skiolld oc gran hæst þ*at* var min*n* felagi oc vil ek h*onom* fylgia i sitt[13] riki. þa m*ælti* ho*n*. Ek sa þan*n* man*n* er þu sægir ifra oc h*ann* er æigi langt riðin*n* fram i skogin*n*.[14] oc nu keyr*ir* h*ann*[15] hæst sin*n* falka sporo*m* oc riðr halfo akafligar [nu en aðr.[16] Nu grunar dottor[17] jarlsins at þessi man[18] æigi v*æ*ra vin [hins er fir*ir* ræið hælldr mun h*ann*[19] vilia drepa h*ann* oc þickiz ho*n*[20] nu hafa ofbratt til sagt. at skamt væri[21] milli þ*æi*ra oc kallar [annat sin*ni*[22] a [h*ann*. Goði h*er*ra rið higat ek se at þer erot miok sar*ir* bloð fællr ut um yðra brynio. Goði[23] h*er*ra rið higat [ek man binda yðor[24] sar þo[25] [f*ait* þer[26] brat[27] ept*ir*

---

[1] A blodught. B blódug. [2] A *tilf.* allt. [3] A Willtin. B Vilcinj. [4] A Þidrek. [5] A bana. B *mgl.* [6] AB a. [7] A *mgl.* [8] AB og. [9] AB *mgl.* [[10] A og skunndulig-ast. B *mgl.* [[11] AB hann naer ath (B má) tala vid hana. [12] AB fra borginne. [13] B hanz. [14] A *tilf.* 181. Capitule. [15] AB Þidrek kongur. [[16] AB og setur framm sitt gladiel og sinn skiolld setur hann fyrer sitt briost og ridur nu all-kappsamligha (B all akaflega). [17] A drottseta. [18] A mad-ur muni. [[19] AB hans ær fyrer reid og mun. [20] AB *mgl.* [21] A var a. [[22] A *mgl.* [[23] AB manninn. [[24] AB og vil (B mun) ek græda (B binda) þín. [25] A þa. [[26] *sål. rettet.* Mb^4 fær þer. AB fær þu. [27] B skiott.

riðit þæi*m* man*ne*[1] er [þ*er* vilit hitta. en þer megit[2] æigi sua skiott riða [at þ*er* megit h*ann* fin*na*[3] fir*ir* yðru*m*[4] saro*m* [þ*vi* at þau blæda oll.[5] en ef [þ*er* vilit dvæliaz þa man[6] ek binda | yðor[7] sar oc B 144 man yðr[8] þa hœgra[9] at riða. Nu vill Þ*iðrekr* k*on*-*ungr* vist[10] æigi. [Riðr nu[11] siðan[12] sem akafligaz oc nu þikkiz ho*n* þ*at* vita at þ*œi*r [muno v*œra*[13] sann*ir* uvin*ir* oc hvaʀ | hæf*ir* sar af adru*m* fengit. U 268 oc vill ho*n* æigi ganga i brot[14] fyʀ en ho*n* væit [hv*er*so þ*œi*ra vidskipti færr.[15]

[fra þ*vi* er Þ*iðrekr* k*onung*r biðr hin þiðrec biða sin.[16]

356[4] (304). Nv riðr Þ*iðrekr* k*onungr* af b*œr*n þar til er h*ann* kemr fir*ir* þa*nn* skog er hæit*ir* borgar skogr sa skogr[17] liggr milli pulina landz oc huna landz. Nu ser Þ*iðrekr*[18] af b*œr*n ræið Þ*iðreks* Valld*emars* sonar er h*ann* ræið fir*ir* skogin*n* oc kallar [a h*ann*.[19] Snu aptr. Ek vil gefa þer gull oc silfr [sua mikit[20] sem ek a ihuna lande. oc koma þer i vingan[21] við Att*ila* k*onun*g. Nu m*œlti* þ*iðrekr* Vald*emars* son. hui byðr fiandi | þin*n* mer A 254 gull oc silfr. Er[22] ek skal alldri þin*n* vinr vera oc ef mer veri æigi osæmð .j.[23] þa skylldir þu alldri sia ærka d*ro*tning siðan.[24] Rið ib*ro*t fra mer þ*vi*

---

[1] A *mgl.* [[2] AB þu vill finna enn þu matt (B munt). [[3] A *mgl.* B ad þu meiger hann hitta. [4] AB þinumm. [[5] A *mgl.* [[6] AB þu vill dveliast þa munnda. [7] AB þin. [8] AB þier. [9] A hægt. [10] A þat. B þad vijst. [[11] AB og ridur. [12] A *mgl.* [[13] A eru. [14] AB *tilf.* vr þeim stad sem hun var. [[15] AB þeirra vidskipti (B *tilf.* hvørsu fer) og ætlar ath sia þeirra bardagha. [[16] A 182. Capitule. B Cap. CLXXXI. [17] AB *mgl.* [18] AB *tilf.* kongur. [[19] AB *mgl.* [[20] A þat allt. B þad. [21] AB *tilf.* og sætt. [22] AB *mgl.* [23] B *mgl.* [24] A *mgl.*

at [daun illr[1] stendr af saro*m* þino*m*. Nu m*æ*l*ti* þ*iðrekr* k*onung*r af b*œr*n. Snu aptr hin*n* goði felagi þer[2] er engi sœmð i at riða sua[3] af huna lande at hofut Erka d*ro*tningar [þin*n*ar frændkon*u*[4] liggi at[5] væði fir*ir* þic. [þ*vi* at[6] [vit skulu*m* þer[7] bæði[8] stoða til at [þu skallt koma[9] i sætt[10] við Att*ila* k*onung*. Nu m*æ*lti þ*iðrekr* valld*emars* son en[11] þau samo orð [sem aðr.[12] Nu reidist[13] þiðr*ekr* af bern oc m*æ*lti. Ef þu villt æigi aptr snua með mer i huna land fir*ir* sakir gullz oc silfers[14] oc min*n*- Ib[4] 192 ar[15] vinattu. oc æigi fir*ir* lif Erka d*ro*tningar | þin*n*ar frændkono oc æigi fir*ir* mænzku yðra [eða yðarra ættman*n*a.[16] þa stig nu af hæsti þino*m* ef þu þorir at b*œr*iaz. En ef þ*at* villðu æigi þa skalltu vera hv*e*rs manz niðingr oc alldri siðan [hæita dugandi[17] maðr ef þu villt flyia fir*ir* æinu*m* man*n*e en min hæstr er sua goðr at þu skalt æigi [fa undan riðit[18] oc mantu þa vera[19] dræpin*n* i flotta oc alldri siðan man þitt nafn v*œr*a haft með hreysti man*nom*.

[v*m* liflat þidrex.[20]

357[4]. Nv snyr þiðr*ekr* Valld*emars* son aptr sino*m* hesti er h*ann* hæyrir þessi orð oc vill vist [b*œr*iaz oc alldri[21] flyia þot h*ann* vissi visan bana sin*n*. Oc nu leypr huar[22] af sinu*m* hæsti oc ganga

[[1] A vdaun. B odaun og jllur vindur. [2] B þad. [3] AB *tilf.* buit. [[4] A *mgl.* Mb[4] *har* frændkonar. [5] AB j. [[6] AB enn. [[7] B vier skulumm þig. [8] AB suo. [[9] A vid skulumm koma þier. [10] AB *tilf.* og winattu. [11] A *mgl.* [[12] B *mgl.* [13] *sål.* AB. Mb[4] riðr. [14] *sål.* Mb[4]. [15] B mykillar. [[16] A *mgl.* [[17] B vera dugandiz. [[18] A vndann komast. B fa undann komest. [19] A verda. [[20] AB *mgl.* [[21] A ei. [22] AB hwartueggi.

saman oc b*œr*iaz [langa hriδ[1] forkunnar rausliga[2] oc diarflega[3] oc spillir huar[4] annars skilldi oc brynio oc ero þ*œi*r nu baδir[5] sar*ir*.[6] Nu er þ*œi*r hafa lengi bardzt mæδiz Þ*iδrekr* af b*œr*n af saro*m* þæi*m* er h*ann* hafδi fyr haft[5] [oc þæi*m* er nu[7] fek h*ann*[8] Oc sua er nu Þ*iδrekr* Valld*emars* sun og[9] moδr oc sætr nu | huaʀ sin*n* skiolld fir*ir* sik [at A 255 styδiaz[10] a oc huilaz.[11] Þa m*œl*ti Þ*iδrekr* af b*œr*n. þu goδr vinr | [oc nafne[12] snu aptr foro*m* hæi*m* U 269 baδir saman[13] oc skal ek þ*er* sua tilduga[14] at þu [komer isætt viδ Att*ila* ko*nung*[15]. en af sua illa er[16] at þu [kemr[17] æigi i sætt viδ h*ann*[18] þa skal ek [taka min vopn oc[19] min*ir* men*n* oc[20] fylgia þ*er* hæi*m* i þitt riki.[21] En þiδr*ekr* Valld*emars* sun vill þ*œt*ta vist æigi. [Ga*n*ga þ*œir* nu saman annat sin*ni*[22] oc b*œr*iaz af mikilli ræiδi [oc nu i æinu miklu hauggi er Þ*iδrekr* k*onungr* af b*œr*n hio ko*m* a hals þiδr*eki* Valld*emars* syni[23] hinu*m* hægra megin sua | at af [fok hinu*m* vinstra megu*m*.[24] B 145 (305). Nu gengr Þ*iδrekr* k*onun*gr til sins hæstz oc hæf*ir* hofot [þ*iδreks* Valld*emars* sonar[25] i hændi ser [oc knyt*ir* viδ sinar slagalar[26] oc riδr [nu[27] samu læid þar til er h*ann* kemr[28] til [borgarin*n*ar

---

[[1] A *mgl.* [2] *sål.* Mb[4]. [3] A hardliga. B sterklega. [4] A huarutueggi. [5] AB *mgl.* [6] A *tilf.* 183. Capitule. [7] A enn. [[8] B *mgl.* [9] *sål.* AB. Mb[4] nu. [[10] A og stydzt. [11] A hvilist. [[12] A *mgl.* [13] AB sammt. [14] AB til stoda. [[15] AB skallt faa sætt af Attila kónngi. [16] AB werdur. [17] B kiemst. [[18] A fær ei grid af Attila kongi. [19] B *tilf.* so. [[20] A og miner menn. [21] B *tilf.* og land. [[22] AB og ganga saman. [[23] AB Nu weiter Þidrek af Bern nafna (B frænda) sinumm (B *tilf.* þidr. Valld. s.) eitt mikid slagh aa hans haals. [[24] A tok hofudith aa winnstra wegh. B flaug høfuded. [[25] A nafna sins. [[26] A *mgl.* B og knyter slagólar sier. [27] B afttur ena. [[28] A *mgl.*

vilcin*ar*.[1] oc [hitti þar þa samv iunkfru[2] sem fyʀ hafði boðit[3] at binda[4] h*an*s sar [þæckiz h*ann* nu þ*at* oc lætr nu binda sin sar oc er ho*n* [batt h*an*s sar[5] þa hafði h*ann*[6] kastat æinu klæði [yf*ir* hofut *Þiðreks* Valld*emars* sonar[7] at[8] æigi [skylldi hon[9] sia. Þa kemr þar jarlin*n* faðir h*œnn*ar oc spyʀ hv*err* sa maðr veri er þar var ihia h*an*s dottor. Þa m*œl*t*i* *þiðrekr* ek væit æigi huart ek skal sægia yðr hit san*n*a um mitt nafn[10] fir*ir* þui ef sua[11] er sem

b[4] 193 mik grunar at ek mun her hafa latið [æin*n* min | skylldan[12] frænda. En þo skal ek sægia yðr [hit san*n*a.[13] Ek hæiti þiðr*ekr*[14] sun þetmars k*onung*s af b*œr*n.[15] Nu er jarlin*n* hæyr*ir* þ*œt*ta byðr h*ann* þiðr*eki* til sin um kvælldit virðulega oc þ*at* þiggr h*ann*. þui at h*ann* var þa bæði sárr miok[16] oc moðr oc er h*ann* þar þa nott i goðo*m* fagnade oc sua bærr[17] til at *Þiðrekr* oc dott*ir* jarlsins liggia [bæði i æin*n*i reckio[18] [u*m* nottina.[19] (306). En er dagr ko*m*[20] þa gengr jarlin*n* til sin*n*a man*n*a oc læitar raðs[21] við þa huat h*ann* skal[22] bioða þiðr*eki* k*on*-

A 256 *un*gi fir*ir* sin frænda þæss[23] er h*onom* [se | sœmð i[24] [oc sua baðu*m* þæi*m*.[25] Þa suar*ar* h*onom* æin*n* riddari sa er[26] frændi sifka. Nu er *Þiðrekr* [er æin*n*[27] komin*n* oc sua[28] sarr taku*m* nu vopn vár oc dræpu*m* h*ann* oc þurfu*m* ver æigi þa at hrœð-az[29] h*ann* um alldr siðan. En ef v*er* lato*m* h*ann*[30]

[[1] *sål.* Mb[4]. AB Willcina (B Vilcini) borgar. A *tilf.* og hefer med sier hofudit. [[2] AB hittir (B *tilf.* þar) sømu fru. [3] AB *tilf.* honum. [4] B *tilf.* umm. [[5] B hafde þad giørt. [[6] *for* þæckiz . . . hafði hann *har* A hann hafdi. [[7] A aa hofud nafna sins. [8] A suo ath. B so. [[9] A skilldu. [10] B *tilf.* edur eij. [11] A sa. [[12] A einhvern minn. [[13] B satt. [14] A *tilf.* af Bern. B *tilf.* og er. [15] A *tilf.* 184. Capitule. [16] AB *mgl.* [17] AB bar. [[18] AB j einni hvílu. [[19] B þa nótt. [20] AB kemur. [21] A raada. [22] B skule. [23] A þa. [[24] B sæmde. [[25] A *mgl.* [26] AB var. [[27] AB her. [28] AB þo. [29] B ottast. [30] A *tilf.* nv. B *tilf.* lausann.

i brot fara þa kann væra at hann taki upp alla[1] vara borg oc dræpi alla sina uvini sua er hann grimr at hann þyrmir engu[2] vetta þo at minna [hæfðim ver til[3] gert en nu er. Nu suarar jarlinn. Ef ver drepom þiðrek konung her [með[4] liðs fiollda[5] þa æigom ver visan[6] ufrið af Attila | konungi þæg- U 270
ar er hann spyʀ at drepinn er þiðrekr konungr [oc firir honom getom[7] ver æigi halldit varom[8] stað miklu er hann rikare maðr. Nu suarar annar hofðingi gerom hælldr annat rað gerom væizlu[9] [Þiðreki konungi[10] oc gefom honom goðar gjafir [i gulli oc silfri[11] oc fam honom marga riddara at fylgia honom [i svsat[12] oc man hann þætta væl þæckiaz sua er hann goðr drengr oc þesso raði [lyðir jarlinn.

Fra Þiðreci konungi.

358[4] (307). Nv lætr jarlinn æfna til[13] [væizlu mikillar[14] at væita þiðreki konungi oc duællz Þiðrekr[15] þar marga daga þa lætr jarlinn bua .vi.[16] hina bæztu riddara sina með purpura[17] oc allzkonar aðrom[18] gersimum. oc gengr nu firir Þiðrek[19] oc mælti[20]. Þiðrekr konungr. Þæssa .vi.[21] ʀiddara [vilium ver[22] yðr gefa til yðars hæils hugar [við oss. Þiðrekr suarar[23] biðr hann hafa[24]

---

[1] B *mgl.* [2] B øngumm. [[3] AB hafi til verit. [4] *rettet for* Mb[4] mið. [[5] A *mgl.* [6] A waan(!). [7] B faumm. [[8] A og faam vier þa ei halldit warn. [9] AB *tilf.* wirduligha. [[10] A honum. B mote Þidreki kongi. [[11] AB wid gull og silfur. [[12] AB heim i Susam. [[13] AB fylger jarl og lætur nv tilefna. [[14] A dyrdligrar weitslu. B j dyrliga veislu. [15] A hann. B *mgl.* [16] AB vij. [17] A *tilf.* klædumm. B *tilf.* klæde. [18] AB *mgl.* [19] AB *tilf.* kong. [20] AB *tilf.* herra. [21] AB vij. [[22] A wil ek. [[23] AB enn Þidrek kongur. [24] B *tilf.* hier.

fir*ir* micla 'þaukk oc þiggr Þ*iðrekr*[1] alla þæssa sœmð er j*arlinn* ger*ð*i h*onom*[2]. þa m*æl*ti jarli*nn* Ein*n*ar bœnar vil ek biðia yðr h*er*ra er ek villdi giarna[3] þiggia[4]. k*onung*rin*n* svar*ar*. Eigi ma ek þui fyʀ hæita[5] en ek væit hv*er*s þu biðr oc fir*ir* [sakir ydarra[6] vælg*er*ninga [man ek yðr þ*at* væita sem þer biðit.[7] Þa m*ælti* j*arlinn*. Ek villdi giarna at þ*er* fir*ir* [kun*n*it mik æigi fir*ir*[8] þ*at* er ek drap [yðarn frænda Friðræk[9] með[10] raðo*m* Sifka oc
Ib³ 194 vist | eigi [menda ek þ*æt*ta[11] ge*r*t hafa ef ek [hæfða
B 146 vitað þ*æt*ta mal með sanendu*m*.[12] Þa m*æl*ti Þ*iðrekr* | [k*onung*r til jarlsins[13]. at viso skal[14] [þ*æt*ta æigi yðr at sok[15] gefa fir*ir* þui at þ*er* hafit virðuliga[16] við [mer tækit[17] oc gefit mer godar[18] giafir. En ef þu hæfðir æigi sua ge*r*t þa [skyllda ek at viso hæfna[19] mins frænda.[20] Oc nu er Þ*iðrekr* [albuin*n* at fara ibrot oc með h*onom* þessir .vi. hin*ir* kurtæiso riddarar. Nu[21] gengr j*arlinn* [til hæst*s*[22] Þ*ið*-*reks*[23] oc tækr [af þ*at* klæði[24] er yf*ir* var [lagt h*an*s saðul[25] oc [fær nu set[26] hofuðit oc verðr sua[27] viss[28] hv*er*so farit hæf*ir*[29] þ*æi*ra vidskipti[30] Þiðr*eks* Valldemars sonar. her ept*ir* leypr Þ*iðrekr* k*onung*r

---

[1] AB *mgl.* [2] AB til hans. [3] B *mgl.* [4] AB *tilf.* af ydur. [5] AB játa. [[6] A ydra. B saker þinna. [[7] A werdur ek skylldur at gera þat er þu bidur. [[8] AB gefit mier. [[9] A þinn frænda Þidrek. [10] B af. [[11] AB munda
A 257 ek þat. [[12] AB vissa sannindi vmm þat (B þetta) | maal. [[13] AB til hans. [14] B *tilf.* eg. [[15] A ydur þessa sok fyrer. [16] A sæmiligha. B sæmdarlega. [[17] A migh gert. B *tilf.* og vid mykille list. [18] AB virdulighar. [[19] A hefnda ek ath visu. [20] A *tilf.* 185. Capitule. [[21] A kongur kominn til sins hestz og. B kongur albuinn, og vid honum þesser vij riddarar, nu. [22] *rettet for* Mb⁴ hæst. [[23] A ath honum. [[24] B klæded. [[25] A sodlinum. [[26] A kenner. [27] B *mgl.* [28] A *tilf.* hinns sanna. [29] A hafa. [30] A skipti. B *tilf.* og.

abac [hesti sinu*m* oc með hono*m* h*an*s .vi.[1] riddarar. riðr nu [þar til er h*ann* kemr[2] hæi*m* i hunal*and*[3] [oc er h*ann* kemr hæi*m* i susat[4] þa gengr moti h*on*o*m* Erka d*ro*tning oc hyggr [nu er ho*n* ser ræið *Þiðreks* oc h*an*s riddara[5] at [þar man i for v*era*[6] *Þiðrekr* Valld*emars* sun oc v*er*ðr nu miok[7] fægin. Nu tækr *Þiðrekr* k*onung*r hofut nafna sins. oc kastar fir*ir* fætr d*ro*tningin*ni*.[8] Þa grætr Erka d*ro*tni*ng* oc | harmar [þ*at* mioc er[9] sua marg*ir* U 271 h*æ*n*n*ar ætmen*n* leto[10] sitt lif firir h*æn*nar sakir. Oc nu gengr þ*iðrekr* til sin*n*ar sæingar[11] oc liggr [þar nu i saro*m* sem fyrr. en[12] þessir .vi.[13] ʀiddarar ero þar i goðo*m* fagnaðe [m*eð* h*on*om oc þionaðu þ*æi*r h*on*om med mikilli sæmð oc trulæik.[14]

[F*ra* bardaga Att*il*a.[15]

359[4] (308). Nv er at sægia [fra for[16] Att*ila* k*onun*gs at[17] h*ann* hæf*ir* brænt storar borg*ir* [oc kastala[18] i riki Valld*emars* k*onungs*. [En þa er þ*æt*ta spyʀ Valld*emar* k*onungr* at ufriðr er i h*an*s riki þa sendir h*ann*[19] boð um allt sitt [land at allir skulo[20] til h*an*s koma þ*æi*r er skilldi mego vallda oc þori at b*æ*riaz. oc nu er Vald*emar* k*onungr* er[21] albu-

[1 AB og wid honum vij. [2 A *mgl.* 3 AB Susam. [4 AB *mgl.* [5 A *mgl.* [6 A med honum fare. B þad mune vera. 7 AB *mgl.* 8 AB henne. [9 A ath. 10 A laata. 11 AB rekkiu. [12 AB i sárumm sem (B *tilf.* hann hafdi) aadur hann færi þessa før (B j þessa ferd) ok. 13 A B vij. [14 AB og þiona honum wid mikilli list og kurteísi (B truleik). [15 A 186. Capitule. B Cap. CLXXXII. [16 B af ferd. 17 AB *mgl.* [18 A *mgl.* [19 A og vfridur er j hans riki. þetta spyr Valldimar kongur og senndir. [20 AB riki og lætur vid kueda alla sina lýdra og bidur ath aller menn skuli. 21 AB *mgl.*

A 258 in*n* at fara i mot Att*ila* k*onung*e | þa hafðe h*ann* æigi min*n*a lid en*n* .x. þusundrat[1] riddara oc mikin*n* annan hær. Nv færr h*ann* þar til er h*ann* hitt*ir* Att*ila* k*onung* oc v*er*ðr nu þar mikil[2] orrosta er þæssir tvæir k*onung*ar fin*n*az[3]. Nv b*œr*iaz þ*œir* langa rið af mikilli reysti oc drængskap. Riðr Att*ila* k*onung*r [fræ*m*str isin*n*i[4] fylking oc hæf*ir* sialfr sit mærki i hændi[5]. [Nu riðr i annarri fylkingu hilldibrandr með lið Þ*iðreks* k*onung*s aumlunga[6] oc hæf*ir* mærki Þ*iðreks* i sin*n*i hendi oc bersk[7] [h*ann* nu[8] all hraustlega. oc fællr fir*ir* hono*m* margr[9] madur af lidi Walldimars kongs. slikt sama gerir nv margreifi Rodingeirr.

[187. Capitule.[10]

360[a]. Valldimar kongur ridur nv framm alldiarfligha[11] og eggiar[12] Ruzimenn og lætur blaasa morgumm ludrum, gerist nv mikill stormur [af op og eggian[13] Ruzi manna. ok nv fellur miog[14] her Huna[15]. fer aa þa leid widskipti þeirra at Attila kongur flyr vndann med allt lid sitt og aadur hefer hann laatid af sinumm monnum ei færre enn x. c. þetta sia þeir margreifinn og Hilldibrandur ath Attila kongur flyr. þa minnist Hilldibrandur hversu frækner menn[16] Ømlungar eru[17] til wígs [og eggiar þa nú ad nyu ad berjast[18] og slikt sama gerir margreifinn víd sitt lid

---

[1] AB þusunndir. [2] A allhord. B forkunnar hørd. [3] AB hittast. [[4] A framazt i. B fremstur j. [5] AB *tilf.* og berst wid miklu drambi. [[6] A Enn j annarre fylkinng ridur Hilldibranndur. B og i annare filking rijda framm menn Hilldibrands vid Ømlunga her. [7] *rettet for* Mb[4] bersks. [[8] A *mgl.* [9] *her mangler et blad i* Mb[4]; *lakunen udfyldes efter* A *med varianter fra* B. [[10] B *mgl.* [11] B hardlega. [12] B *tilf.* miøg. [[13] B og gnyr af eggian og atreid. [14] B *mgl.* [15] B *tilf.* og nu. [16] B *mgl.* [17] B sjeu. [[18] *sål.* B. A *mgl.*

[og eggia þa hworer adra[1] og hallda nv vpp orrostu[2] forkunnar hraustliga. ok aa litilli hrid[3] hafa þeir fellt x .c. manna. Suo ber til ath[4] mote þeim kemur jarl einn af greka[5] Walldimars kongs og lagde til Hilldibrandz suo [fast sinu spióte[6] ath Hilldibrandur fell[7] af baki til jardar.

[188. Capitule.[8]

361ª. Enn er þetta sier margreifinn ath Hilldibrandur er fallinn eggiar hann sina menn | [9] og suo B 147 Ømlungha ath þeir gánngi framm[10] ath | veita[11] Hilldi- A 259 branndi ath hann kiæmist[12] vndann. ok nv rídur margreifinn | þar til er war Hilldibranndur og fær [tekit U 272 hest hans ok færer honum. og er hann kemur aa sinn hest berst hann allra fræknligast[13] og ridur nv hardt framm og [berst vmm stunnd[14] med mikilli hæversku.[15] Nu likur suo þeirra widskipti ath Hilldibrandur flyr vndann fyrer þui ath suo mikit ofur efli var [vid ath eiga ath æigi matti[16] lennda og hefer nv lated .c. manna af Omlungum. ok suo lætur margreifinn ei færre menn og komast[17] suo vndan ath sinne ok fara nv þar til er þeir koma j Hunalannd og hitta þar Attila kong ok hafa nv feingit vsigur [med wsæmd og fara nv[18] heim i Susam. (309). ok er þeir koma heim geingur Hilldibranndur þar til er Þidrek kongur liggur[19] j saarumm og mællte þui[20] er ek feiginn er ek sie [þig lijfs[21] enn þui munda ek fegnastur verda [ath þu yrder herfær.

[[1] B *mgl.* [2] B skiølldumm. [3] B stundu. [4] B a [5] B Gerseka borg frænde. [[6] B forkunnar sterklega. [7] B fellur. [[8] B *mgl.* [9] B *tilf.* alla. [10] B *tilf.* hart. [11] B *tilf.* lid. [12] B komest. [[13] B honum sinn hest afttur, og nu berst Hilldibrandur allra hraustlegast. [[14] B beriast umm hrijd. [15] B hreiste. [[16] B i mote, ad ej ma vid. [17] B komust. [[18] B og fara so. [19] B hvilde. [20] B þess. [[21] *sål.* B. A ath þu ert heill.

189. Capitule[1].

362a. Þidrek kongur spurde Hilldibrannd huad giorst hafdi[2] til tiþinda j þeirra ferd j Ruzi lannd. Nu suarar Hilldibrandur. þar er nokkut af ath seigia. þu hefer optt fra sagt ath Attila kongur wære mikill hreysti madur[3] og diarfur til wígs, enn mier virdist sem hann man[4] vera einngi kempa edur arædiss[5] madur. helldur þikki mier hann vera eitt hid mesta grey[6], fyrer þui ath þa wier komumm j Ruzi land þa kom ath moti oss Walldimar kongur. ok þa er wier worumm buner[7] til orrostu þa komu j mot oss Rutsi menn og bordust forkunnar hraustliga, og er wigit var hardast og wier skilldum best sækia þa flydi sa A 260 hinn ille hunndur | Attila kongur og liet falla sina merkistøng wid allann her Huna. þa minntist ek aa hversu [mikit traust[8] egh atta þar er voru Ømlunngar og[9] med mier margreifinn[10]. þa reid ek framm i gegnum her Ruzi manna þrim[11] sinnumm og [fell þar margt af Ruzum. þa kom aa móti[12] mier einn jarl Walldimars kongs og [13] lagdi til min suo ath ek steyptunzt aa jord af minumm heste, [enn þat eigumm wier ath launa margreifanum[14]. ath hann kom mier aa minn hest[15] og kom mier suo vnndann og suo hofum vier og feingit vsigur og svivirding j Ruzi lanndi.

Nu suarar Þidrek kongur. Meistari Hilldibrand [hætt og seig[16] mier æigi fleira af ydvarre ferd, þviat

---

[[1] B ef þu yrder heill og herfær. [2] B hefdi. [3] B *tilf.* godur dreingur. [4] B mune. [5] B afrex. [6] B *tilf.* og vesta. [7] B komner. [[8] B traust lid. [9] B *tilf.* so. [10] B margreife Rodingeir. [11] B þrisvar. [[12] B j þeirre hrijd fiell ei færra enn xc manna. enn litlu hier eftter kom ad. [13] B reid ad mier dreingelega og af øllu afle. [[14] B og þo ad sinne hiellt eg mijnu lijfe. en þad attu ad launa margreifa Rodingeir og so eg, fyrer þvi. [15] B *tilf.* og færdi mier hann. [[16] B hætted og seiged.

hun er stór ill[1] vorþinn, en mik væntir ath mier muni
betrast og mun egh heill werda minna saara. ok ef
suo verdur þa skulum vier enn koma j Ruzi lannd,
og aadur wier skiliunst þaþann[2] þa skulum vier reyna
hwarir fyrr[3] flyia Walldimar kongur | edur wier[4]. ok ei U 273
skulu Ruzi menn leingi hælast ath þeir beri meira lut
enn Hýnar[5] edur Omlungar. enn aadur heþann var
lidit eitt misseri war Þidrek kongur [heill.

190. Capitule[6].

363[a] (310). Þath var einn dag ath Þidrek kallar
Attila kong aa tal vid sigh og mællte. Manntu nockud
þat[7] herra hve mikla vsæmd þu forst næsta sinn j
Ruzi lannd af Walldimar kongi edur[8] willtu hefna þin
edur hafua suo gert. þa svarar Attila kongur [ath
wisu wil ek ei suo gert hafua[9] ef egh hefui fulltingh
af þier og ek[10] vænter ath þu muner | mier[11] lid veita B 148
sem fyrr af ydrumm dreingskap og hreysti. Nu
svarar | Þidrek kongur. Ath wisu skal ek ydur lid A 261
veita. ef þier wilied hafa min raad þa skal nv her
safna wmm allt þitt riki og nv skulumm wier ei
dvelia[12] fyrer þviat annadhvort skal Walldimar kongur
flyia sitt riki fyrer oss edur laata sitt lif. edur ath
þridia kosti skulumm wier [ei lijfz[13] apttur koma.

Nu lætur Attila kongur sennda bod wmm allt sitt
riki ath huerr madur skal til hans koma sa er honum
vill lid weita[14] til at berriast. | [15]Nu fær Att*ila* k*on*- Mb[4] 1
*un*gr a litilli stundo mikit lið ægi [min*n*a en .x.

[1] B illa. [2] B *mgl.* [3] B *tilf.* skulu. [4] B vorer menn. [5] B Hyner. [[6] B heill ordinn. Cap. CLXXXIII. [7] B i þvi. [8] B hvørt. [[9] B *mgl.* [10] B mig. [11] B *tilf.* enn fullting og. [12] B dveliast. [[13] *sål.* B. A *mgl.* [14] B *tilf.* og diarfleik hefur. [15] *her begynder igen* Mb[4] *efter lakunen.*

þusundrat[1] [riddara. oc en*n* lætr h*ann* senda boð a nyia[2] læik at allir skulo til h*an*s koma þ*æir* er ero tvitugir[3] eða ællri. oc aðr en h*ann* fæʀ af huna landi þa hæf*ir* h*ann*[4] .xx. þusundrat[5] riddara oc mikit lið annat. Nu feʀ h*ann* með þen*na*[6] hær i ruziland oc pulina land oc brenn*ir* borg*ir* ok kastala[7] [allt þar se*m* h*ann* fæʀ[8]. oc nu er Att*ila* k*onungr*[9] m*eð* allan sin*n* hær fir*ir* þa borg er hæit*ir* palteskia[10] sa staðr er sua sterkligr[11] at nu vita þ*æir* varla hv*er*so þ*æir* fa [þ*æn*na stað tækit[12]. þar [er sterkr stæinvæggr[13] oc storir kastalar. diki [bræið oc diup[14] oc i staðino*m* var mikill hærr [at v*ær*ia þan*n* stað[15] oc þ*æir* er staðin*n* vardvæita[16] hræðaz allitið hær At*tila* k*onungs*. En er Att*ila* k*onun*gr[17] ser hv*er*so staðrin*n* man v*ær*a torunnin*n*[18] þa lætr h*ann* sla hærbuðir oc skipt*ir*[19] i þria staðe herinu*m* vndir sinu m*ær*ki sætr h*ann* .x. þusundrat[20]. En annur[21] .x. þusundrat[22] riddara setr h*ann* i annan stað[23] oc þar hofðingia[24] yf*ir* *Þiðrek* af b*ær*n [oc þessi fylking fylg*ir* ok mikill fioldi ribballda[25]. Oc i þriðia stað sætr h*ann* .x. þusundrat[26] ʀidd*ara* til at fylgia [M*argrœifa* Roð*in*g*æir*[27] oc hæf*ir* h*ann* oc mikin*n* [hær loddara[28]. Nu

---

[[1] AB færra enn .x. þusunder. [2] B nyann. [3] B xx vetra. [4] B *tilf.* alls. [[5] A *mgl.* [6] AB *tilf.* mikla. [7] A *tilf.* og. [[8] B *mgl.* [9] AB *tilf.* kominn. [10] A Pall-tica. B Faltica. [11] A styrkur. B sterkur. [[12] A vnned. [[13] B eru sterker steinvegger. [[14] AB breidtt og diupt. [[15] AB *mgl.* [16] A byggia. [17] AB *mgl.* [18] A stórvnninn. [19] A skiptti. B skiftta. [20] AB þusund (B þusunder) riddara og mikinn her annan. [21] B adra. [22] AB þusund. [23] A *tilf.* og annad lid halfu fleíra. [24] AB *mgl.* [[25] A *mgl.* B og þeim her filger myked fiølmenne ribballda. [26] A þusunnd. B þusunder. [[27] A margreifanumm. [[28] B herfiølda.

sætr i sin[1] stað hv*er*ʀ [þessara hofðingia[2] sinar h*œr*buðir fir*ir* borgina[3] oc margan dag b*œr*iaz þ*œir* við borgarm*enn*[4] | oc vin*n*a morg stór verk oc U 274 hvar*ir* tvæggio tapa[5] | [nu af oðro*m* morgu*m* man*n*e[6]. A 262 (311). [oc er þ*œir* hafa legit u*m* staðin*n* .iii. manaðe[7]. [þa seg*ir* *Þiðrekr* k*onungr* Att*ila* k*on*-*ungi* at æigi vill h*ann* v*œr*a lengr i þæi*m* stað með allan þen*n*a h*œr*. oc m*œlti* a þessa lund[8]. [h*er*ra Att*ila* k*onun*gr[9]. Nu viliu*m* v*er*[10] annat huart at þ*er* riðit m*eð* [yðrar fylkingar v́t[11] i ruziland oc sua marg*rœ*ifin*n*[12] i annan stað [en v*er* mano*m*[13] sitia um þ*œn*na stað með[14] vara fylking oc skiliaz æigi heðan[15] fyʀ[16] en stadrin*n* er unnin*n*. En m*eð* þui at þer vilit helldr her sitia[17] þa viliu*m* v*er* fara i annan stað. Nu sv*arar* Att*ila* k*onungr* hofsamlega[18] oc ko*m*[19] þ*at* i hug at *Þiðrekr* k*onun*gr myndi[20] nu vilia æinsaman ha*fa*[21] af[22] ordlof fir*ir* þ*at* [at þessi staðr v*œr*i unnin*n*. oc[23] h*ann* þickiz nu sia at mikit er spilt [at borgar veggiono*m*[24] er dag oc nott hafa gengit valslengor[25] þǽr[26] er [æigi

---

[1] A sinum. B hvøriumm. [[2] A þessara hofþingia og riddara. B høfdinge. [3] A borginne. [4] A þa. B þa er stadnumm hallda. [5] AB tyna. [[6] A morgumm monnum. B hier nu mørgumm manne. [[7] A wmm þenna stad lagu þeir þria manade. 191. Capitule. [[8] A Þidrek kongur kallar Attila kong aa tal vid sig og mællte. B þa er þad eirn dag, ad Þidrek kongur kallar Attala kong a tal og mællte. [[9] AB Herra sagde hann. ei wilium wier her leingur wera j þenna (B þessum) stad med allann waarn her. [10] AB *tilf.* herra. [[11] AB ydra fylkingh (B *tilf.* upp). [12] A marger riddarar. B margreifi Rodingeirr, enn. [[13] B munumm vier. [14] AB wid. [15] B *tilf.* fra. [16] A aadur. [17] B vera. [18] AB hógsamligha. [19] AB kemur. [20] A mun. B mune. [21] *rettet for* Mb[4] ha. [22] AB *mgl.* [[23] A ef þessi stadur werdur vnninn enn med þui ath. [[24] B umm borgarveggena. [25] AB *tilf.* ath borginne. [26] B þar.

hafa fœri men*n*[1] ræidt en .iij.[2] hundrað oc ero
þær margar i hv*er*ri fylkingo. oc þ*at* annat[3] kemr
h*onom* i hug at ef Att*ila* k*onung*r vill ept*ir* sitia
me*ð*[4] sina fylking æina saman at þa kan*n*[5] vera at
þar komi Valld*emar* k*onungr* oc b*œ*riz við h*ann*
b⁴ 196 [með uvigian her[6] sem h*ann* spyʀ | at [þa hæf*ir*
h*ann*[7] saman dregit en þa missir h*ann* lidvæizlu
Þiðreks k*onung*s oc margr*œ*ifa.

[Attila k*onun*gr suar*ar* a þa læið male *Þiðreks*
k*onung*s. Goði vinr[8] sua mikit kapp hæfi ek a lagt
at fa [þenna stað[9] at æigi ma ek heðan fara aðr en
B 149 mit mærki er borit | yfir vigskorð borgarin*n*ar[10] en
ek vil biðia þic [hælldr at æigi farir þu[11] ibrot oc
A 263 sua M*argrœifi* R*oðingœirr*[3] fir*ir* þui at | v*er* hofo*m*
optlega bariz [við ruzi men*n*[12] sua at v*er* [hofo*m*
orðit[13] liðvana af ofrliði[14] landzman*n*a nu hofo*m*
ver mikin*n* her sua at [oss ma[15] ækki til saka ef
ver skiliu*m* æigi lið vart. Nu sv*arar* *þiðrekr* k*on*-
*un*gr. Sæint fáám ver unnit ruziland ef ver liggi-
o*m* þrir[16] um æina borg. Ver komo*m* [i allan[17]
hær ruziman*n*a með æigi mæira lið en*n* .x. h*undrað*
man*n*a[18]. en nu hofo*m* v*er* [.x. þusundrat[19] riddara
oc mæira[20] hær annan oc leystumz ver[21] sua ibrot
[af hærino*m*[22] at ruzimen*n* leto fir*ir* oss mæira en
.xx. h*undrað* man*n*a[23]. Nu [verit þer[24] ept*ir* h*er*ra

---

[[1] A eina hafa æigi færre. [2] AB *mgl.* [3] A *mgl.* [4] AB vid. [5] A kunni. [[6] B *mgl.* [[7] A hann hefer. B hann hafe. [[8] AB Gode vin sagde Attila kongur. [[9] B stadinn. [10] AB þessarar borgar. [[11] A ath helldur farer þu æigi. [[12] AB j Ruzi lanndi. [[13] A vrdum. [14] AB ofurefli. [[15] A mun. [16] A her þrír. B hier aller. [[17] A i annann. B eitt sinn i. [18] B *mgl.* [[19] AB xxx þusunder. [20] AB mikinn. [21] AB *tilf.* þa. [[22] AB *mgl.* [23] A riddara. [[24] AB were þier her.

með yðarn her oc M*ar* Gr*æifinn* [m*eð* sin*n* hær[1]. en ek man | ýt riða með[2] mina fylking oc hitta U 275 fir*ir* mer flæiri staðe fir*ir* þui at nu muno hynir fa sigr [oc þesso iatta þ*æir*[3]. (312). Þ*iðrekr* k*on*-*un*gr tækr nu upp allar[4] sinar h*ær*buðir. oc flytr nu allan sin hær[5] iruziland h*ann* færr nu [hær-skilldi yf*ir* oc huar sem h*ann* ko*m* drepr h*ann* nu margan man*n* oc brytr margan kastala oc borg*ir* oc g*er*ir mikit illvirki[6] oc nu kemr h*ann* fir*ir* þan*n* stað er hæit*ir* smaland[7] oc þar legz[8] h*ann* um staðin*n* med[9] her sin*n* oc a margar orrostor við borgar mennina. [Oc nu er h*ann* hef*ir* þar v*ær*it .vi. daga[10] þa kemr þar Valld*emar* k*onun*gr [með her ruzi man*na*[11] oc hæf*ir* æigi mina hær en [.xl. þusunðraða[12]. En þ*iðrekr* k*onungr* lætr blasa i alla sina luðra oc biðr aumlunga oc hyni vapna sic oc hlaupa a sina hæsta oc riða igegn Valld*emar* k*onun*gi oc sægia[13] at þ*æn*na dag skal Vald*emar* k*onun*gr fa bana eða flyia eða at þridia kosti skal þ*iðrekr* k*onun*gr sialfr falla med[14] allan hær sin*n*. Nu riðr Þ*iðrekr* k*onun*gr [i andv*er*ðri[15] fylkingu oc með h*onom* h*an*s | frændi vlfarð[16] [oc mæist*ari* A 264 hilldib*randr*[17] oc h*an*s hin*n* goði vin villdif*er*. oc nu verðr horð orrosta oc long bæði[18]. Þiðr*ekr* k*onungr* er nu riðin*n* imiðian hær Ruziman*na* oc

[[1] A med sitt lid. B vid sijna filking. [2] AB vid. [[3] A 192. Capitule. B Cap. CLXXXIV. [4] AB *mgl.* [5] B *tilf.* upp. [[6] A og brytur borger og kastala og drepur margann mann. B herskillde yfer og giører margt jllt, brenner borger og kastala, og drepur margan mann. [7] A Sinalannd. B Syrialand. [8] B liggur. [9] A wid. B vid allann. [[10] AB Enn er vij dagar hafa þaþann lidit er hann kom til borgarinnar. [[11] B *mgl.* [[12] A xl þusunder. B lx þusunder riddara. [13] AB sagde. [14] AB wid. [[15] B sialfur i ondveige(!). [16] B Ulfar. [[17] A *mgl.* [18] A *mgl.*

hoggr a tvær liðar bæði men*n* oc hæsta oc fællir
hv*er*n a[1] annan oc h*an*s kappar fylgia h*onom* all-
b4 197 drengiliga [oc hverr | þ*æi*ra fællir mikin*n* man-
fiolda[2] oc allir Aumlungar ero nu katir oc bæriaz
nu[3] allan þan*n* dag með[4] miklu drambi oc nu
bærsk[5] *Þiðrekr* [k*onun*gr sua i hærino*m* sem leon[6]
i dyra flokki oc hræðaz nu allir h*an*s vopn ok allr
er h*ann* bloðogr oc sua h*an*s hæstr oc nu hitt*ir*
h*ann* fir*ir* ser m*ær*ki oc fylking sialfs[7] Valld*emars*
k*onun*gs oc riðr þar at[8] alldiarflega[9] oc hoggr [i
æino hauggi þan*n* riddara er bærr mærkit a h*an*s
hægri hond oc af hondina með bryniun*n*i oc þa[10]
fællr mærkit a iorðina oc þar með hoggr h*ann*
sialfan Valldemar k*onung* bana hogg her ept*ir*
verðr ·[op mikit oc[11] gnyr af aumlungum oc hyn-
u*m* oc æggiar hv*er*r annan. oc falla ruzi men*n*
hundrað*um*. Nu flyia [ruzimen oc er þa drepit aðr
suá sem storð[12] þar er þ*æi*r hafa fundiz. auml*ungar*
oc hyn*ir* b*æ*riaz allan þan dag oc [þa nott[13] oc
annan dag oc drepa hv*er*n man*n* er þ*æi*r [fa staðit
oc nu hæfir litill lutr undan komiz.[14] (313). En
þrim dagu*m* siðar en *þiðrekr* k*onungr* var brot
riðin*n* [fra Att*ila* k*onun*gi[15]. g*er*ir Att*ila* k*onun*gr
U 276 sua harða atgangu at borg-|-in*n*i m*eð* mango[16] [oc

---

[1] B umm. [[2] A *mgl.* [3] AB *mgl.* [4] AB vid. [5] AB ferr. [[6] A i herinum sem wargur. [7] B *mgl.* [8] A til. [9] AB allskoruligha. [[10] A þann bana hogg er merkid bar og þar. B j einu hogge þann riddara er merckid bar, og af høndena med brynjunne, og þa. [[11] A mikill. B op og. [[12] A Ruzi menn og er þaa adur drepit nidur wnnworpum. B þeir og eru þo adur drepner unnvørpumm. [[13] AB nottina (B *tilf.* med) epter. [[14] A naa en fátt var epter. 193. Capitule. B fa, og lijtill hlutur hefur undan komiz af þeim her. Cap. CLXXXV. [[15] A *mgl.* B fra Faltica borg. [16] AB walslonghum.

lasbogo*m*[1] [at nu fa þæir[2] unnit[3] staðin*n* oc a þæi*m* degi ganga hynir upp i borgina m*eð*[4] allan sin*n* hær oc drepa | margan man*n* oc taka orgryni[5] B 150 fear oc briota þan stað nalega allan til iarðar. oc þau verk[6] [voro þa unnin er en mego[7] sia þ*æir* er þar koma i þan sama stað.

[vm Attila k*onu*ng oc Jron J*arl*[8].

364[4] (314). Her ept*ir* flytr Att*ila* k*onun*gr allan sin*n* hær | vpp i Ruziland [þar sem h*ann* A 265 spyʀ til Þ*iðreks* k*onun*gs[9]. oc nu er Þ*iðrekr* kon-*un*gr [er aptr horfin*n* til smalænzku. þa co*m*[10] þar Att*ila* k*onungr* m*eð*[11] sin*n* her oc segir nu þ*iðrekr* k*onungr* Att*ila* k*onung*i oll tiðindi þau er [orðit hafðo[12] [i h*an*s ferð siðan þ*æi*r skilduz[13]. J þæi*m* stað[14] var Jron jarl broðir Valld*emars* k*onun*gs. h*ann* ræðir við sina men*n* sua liz mer sem ver æigi*m*[15] tua kosti fir*ir* hondo*m*[16]. sa er annar kostr[17] at hallda[18] [upp bardaga[19] við Att*ila* k*onung* meðan v*er* megu*m*. En þo er þess mest von at v*er* [standimz ekki vid þ*æi*ra ofræfli oc latimz[20] v*er*. en hin*n* er annar kostr at v*er* gefi*m* oss upp oc staðin i valld Att*ila* k*onun*gs. þa fæʀ jarlin*n* af sino*m* skom[21] oc niðr leggr h*ann* alla sina hærn-eskio oc a þessa lund ganga[22] allir hofðin-|-giar Mb^3 19

[[1] B *mgl.* [[2] A faa þeir nv. [3] B *mgl.* [4] AB wid. [5] AB ogrynne. [6] B virke. [[7] AB er þa (B þar) woru vnninn maa enn. [[8] AB Enn. [[9] A *mgl.* [[10] AB aptur kominn (B horfinn) til sinna landa þa kemur. [11] A *tilf.* allann. [[12] A gerst haufdu. B giørdust. [[13] A *mgl.* [14] B *tilf.* er þeir fundust. [15] AB eigumm. [16] B hende. [17] B *mgl.* [18] AB wier holldumm. [[19] A orrostu. [[20] AB stondumst ei ofurefle þeirra (B þetta) og latunnst. [21] AB skoklædumm. [22] AB gera.

Ruziman*n*a oc[1] ganga bærfættir oc vap*n*lausir[2] ut af borgin*n*i oc syna a þessa lund at þ*æi*r ero yf*ir* komn*ir* ok þæn*n*a dag er upp gefin tign oc vælldi ruzi [k*onun*ga i valld Att*ila* k*onung*s. Nu ræðs Att*ila* k*onungr*[3] við þ*iðrek* k*onung* hvart grið skal[4] gefa .þesso*m* jarle. þat syniz mer rað[5] [sagde Þidrek kongur[6] [ef þ*er* vilit sua g*er*a[7] at gefa [þessu*m* jarli[8] grið oc h*an*s manno*m*. [þo kom h*ann*[9] a yðart valld oc allt h*an*s riki er nu undir yðr [komit þat er yðr nu drængskapr oc tign at drepa h*ann* æigi [þo hæf*ir* h*ann*[10] engi vopn at v*æ*ria sik[11] oc allt riki ruziman*n*a megut þer þa[12] væl æignaz. Nu m*æ*lti Att*ila* k*onungr* [til jarlsins[13] ef þ*er* vilit oss þiona m*eð* trunaðe[14] þa skulut þer þ*at* upp sægia a yðra tru oc þa viliu*m*[15] v*er*[16] yðr grið gefa oc allu*m*[17] ydro*m* mo*n*no*m* þæi*m* er a vart valld ero komn*ir* [með raði[18] Þ*iðreks* k*onun*gs oc annarra varra[19] hofðingia. Nu sv*arar* Jron jarl a þessa lund. h*er*ra Att*ila* k*onun*gr. Ef v*er* hæfði*m* lið sua mikit at v*er* fengi*m* halldit [staðino*m* fir*ir* huna hær[20] þa gengi*m* v*er* æigi a yðart valld oc fir*ir* þui megut þer g*er*a [hvat er[21] [þ*er* vilit[22] af varo raði. [En fir*ir* þui lagðu*m* v*er* niðr var vopn oc luku*m*
U 277 upp staðin*n*[23] | oc gengo*m* sialfir fir*ir* yðr [bæro*m* foto*m*[24] ok stondu*m* nu fir*ir* yðru*m* kniom at v*er*

---

[1] A ath þeir. [2] *rettet for* Mb[3] vaplausir. [[3] AB manna. Attila kongur ræder nv wmm. [4] B skule. [5] B radlegt. [[6] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* [[7] A *mgl.* B ef þier vilied sem eg herra. [[8] A jarli. B honum. [[9] A þaa kom hann. B er hann kom. [[10] B er hann hefur nu. [[11] A *mgl.* komit þat . . . væria sik. [12] A nv. B *mgl.* [[13] A *mgl.* [14] B truleik. [15] AB meigumm. [16] A *tilf.* wel. [17] B *mgl.* [[18] A wid raad. B vid rade. [19] A *mgl.* [[20] A stadinn. [[21] AB þat sem. [[22] B ydur lijkar. [23] B stadnumm. [[24] B berfætter.

visso*m* yðr [goða drengi oc mikla men*n* sua sem nu er komit[1] oc sa lutr annaʀ bar[2] til at allir hin*ir* stærsto haufðingiar ʀuziman*n*a ero nu dauðir[3] oc[4] skulo ver nu at viso *þat* ge*r*a með trunaðe | at væita yðr lyðni. Oc nu tækr[5] Att*ila* k*onun*gr upp [Jron jarl[6] oc setr h*ann* med sinum [hofðingium. A 266

vm malstefnu þiðrex k*onu*ngs oc Attila k*onu*ngs[7].

365[4] (315). Nv kallar[8] Att*ila* k*onungr* *Þiðrek* k*onung* amalstefno oc marga aðra hofðingia[9] oc raða nu[10] landraðu*m* hv*er*so nu skal sætia allt *þæt*ta riki er þa hafa *þæir* unnit. [oc her ept*ir*[11] m*eð* umræði[12] *þiðreks* k*onun*gs oc annaʀa hofðingia sætr Att*ila* k*onungr* Jron jarl hofðingia i ruzilandi at styra þui riki oc dœma landzlog oc giallda skatt Att*ila* k*onun*ge oc væita hono*m*[13] liðvæizlu hvers er h*ann* þarf við[14].

| [vm þiðrec k*onu*ng oc attila[15]. B 151

366[4] (316). Ðiðrekr k*onun*gr af b*œr*n kom til Att*ila* k*onun*gs i Susat[16] þa er h*ann* flyði sitt riki fir*ir* Ermenrik k*onungi* sinu*m* faður brœðr oc þar

---

[[1] B godann dreing og mykinn mann so sem oss er nu vorded. [2] B er berr. [[3] *for* En firir þui lagðum . . . . eru nu dauðir *har* A og þviat nv eru aller dauþer hiner stærstu hofdingiar Ruzi manna. [4] AB þa. [5] AB lypter. [[6] AB Jrone jarle. [[7] A willdar monnum. B tignar monnum. [8] AB heimter. [9] B *tilf.* j Ruszi lande. [10] A *mgl.* B umm. [[11] A Nu. [12] A raadumm. [13] AB *tilf.* lotning og. [14] B *tilf.* hier eftter rijdur Attala kongur heim j Hunalannd vid allan sinn her. [[15] A Hier hefur vpp þátt. B Cap. CLXXXVI. [16] A Susa. B Susam.

var með[1] h*onom* h*a*ns broðir Þether[2] h*ann* var þa [vetr gamall[3] er h*ann* kom i susat[4] oc hæf*ir* b[4] 199 h*ann* nu þar dualz .xx. vætr með Att*ila* k*onungi*.| h*ann* var allra man*n*a drengiligaztr [oc vaskastr[5] fir*ir* allra luta sakar. oc sin iamn alldra fekk h*ann* alld*ri*gi þan*n* er h*a*ns maki [mendi v*æra*[6] fir*ir* sakar st*er*klæiks oc venlæiks oc allrar [hœværsku oc kurtæisi[7]. Att*ila* k*onungr* atti[8] tva sono annar hæit*ir* Ærpr[9] en annar ortvin[10] þæssir þrir suæinar[11] ero[12] allir iamgamler oc sua mikit an*n* hv*er*ʀ þ*æi*ra oðro*m* at varla mego þ*æi*r skiliaz[13]. Erka d*ro*tning an*n* mikit sino*m* sono*m* [Erp oc Ortvin[14] oc æigi min*na* an*n* ho*n* [junkh*er*ʀa Þether sino*m* fostra[15] oc slict sama Att*ila* k*onungr* oc allra man*n*a lof hafa þ*æi*r i huna lande.

[vm Þiðrec k*onu*ng oc ærka drottning[16].

367[4] (317). A æinu*m* degi gengr Þ*iðrekr* k*onungr* [af b*ær*n[17] i þa holl er atti Erka d*rotning* [oc ho*n* sitr in*n*i með sinar fylgis konor[18]. [oc er d*ro*tningin[19] ser at þar er kominn Þ*iðrekr* k*onungr* af b*ær*n stendr ho*n* upp[20] oc fagnar h*onom* blid- U 278 lega[21] oc lætr[22] taka æina gullskal fulla[23] | [af vini oc berr siolf þ*iðreki* k*onungi*[24] oc m*ælti*. Vel

[1] AB vid. [2] A Þettmar. B Þietter. [[3] B ungur. [4] AB Susam. [[5] A *mgl.* [[6] A mundi wera. B munde verda. [[7] A athgiørfui. [8] AB a. [9] B Erper. [10] B Otun. [11] A menn. [12] A *tilf.* nær. B *tilf.* miøg so. [13] A skilia. [[14] A *mgl.* B Erpe og Ortun. [[15] A Þettmar. B jungherra Þietter. [[16] AB *mgl.* [[17] AB *mgl.* [[18] A ok hun situr jnni vid sin- A 267 umm | fylgiss konumm. B *mgl.* [19] B hun. [[20] A hun stenndur vpp j mote Þidreki kongi. B *tilf.* j móte honum. [21] A wel. B vel og blijdlega. [22] AB liet. [23] AB og fylla. [[24] A med win og færa honum.

komin*n* goði h*er*ra [sit her[1] oc dreck [með oss[2] [oc haf *h*er[3] allt þ*at* er v*er* kun*num* at væita yðr. Ok en m*æ*l*t*i ho*n*. h*er*ra huaðan ko*m*tu eða huat villtu eða[4] attu nokkot skylt œrindi við oss[5]. eða kantu at segia oss[6] nokkor nytiðindi. *Þiðrekr* k*onun*gr er nu fullr af harme oc nu flytr vatn[7] [af h*an*s baðo*m* augu*m*[8] oc suarar a þessa lund fru ek kom af mino*m* garði oc hingat a ek skylld œrindi en engi kan*n* ek at sægia ny tiðindi. En þo kan*n* ek sægia mikil[9] tiðindi oc [ero nu[10] forn. Ek miniz nu hv*er*so ek let mitt riki oc min*a*[11] goðo borg b*œr*n. oc hina riku Rauenna*m* [oc marga aðra dyrlega staðe[12] oc sua ko*m* ek a miskun*n* oc halld[13] Att*ila* k*onun*gs. oc allz þessa hæfi ek[14] mist[15] .xx. vætr. oc þ*œt*ta hit sama harmar mik miok[16]. þætta mal[9] vil ek fir*ir* yðr kera oc fir*ir* ollo*m* hyno*m* sua at [spyriaz skal[17] um allt huna land.

[v*m* þiðrec k*onu*ng er ærka drottning bað attila k*onu*ng fa ho*n*v*m* lið[18].

368[4]. Nv suarar Erka d*ro*tning. Goði h*er*ra *Þiðrekr* k*onungr* þat ero mikil tiðindi er nu min*n*iz þu a[19] oc þ*at* er æigi kynligt at[20] yðr komi þ*at* optlega ihug þer hafit lengi i varo riki v*œr*it oc væitt oss opt [mikit lið[21]. En þer hafit latið mikit riki fir*ir* yðro*m* frænda Ermenrik k*onungi*. Nv[22] ef þ*er* vilit minaz rikis yðars oc til riða[23] oc fræista

[[1] A sit: B *mgl.* [[2] A med mier. B vid oss. [3] *rettet for* Mb[4] er. [4] B *tilf.* hvørt. [[5]A *mgl.* [6] A *mgl.* B ockur. [7] AB *tilf.* ut. [[8] B um hans bæde augu. [9] A *mgl.* [[10] A nv þo. [11] *rettet for* Mb[4] mino. [[12] A *mgl.* [13] A walld. [14] Mb[4] *mgl.* ek. [15] B minst. [16] AB *mgl.* [[17] A spyriest. [[18] AB *mgl.* [19] B *mgl.* [20] B þo. [[21] AB mikla sæmd. [22] A enn. B og. [23] B sækia.

b[4] 200 at þ*er* fait | un*n*it þa er þat macligt at hyn*ir* stoði[1]
yðr til með sin*n*i liðvæizlu [skal ek oc[2] v*œr*a hin
fyrsti maðr oc nu skulut þ*er* þ*at* hæyra huat ek
[man til stoða[3] þ*œi*rar[4] færðar. Ek vil fa þer mina
tva sono ærp oc ortvin[5] oc þar m*eð* .x. hundrað
ʀiddara oc [en*n* her með vil[6] ek bidia Att*ila* k*on*-
ung at h*ann* væiti yðr lið. Nu sv*arar* Þ*iðrekr*
A 268 k*onungr* oc bað d*ro*tningina hafa fir*ir* mikla þauk. |
(318). Nu stendr upp Erka d*ro*tning [ok tekr sin
yf*ir* klæði[7] oc gengr til þ*œi*rar hallar er isat Att-
ila k*onun*gr [ok Þ*iðrekr* k*onungr* fylgir h*œnn*e[8].
Nu er d*ro*tningin kemr fir*ir* hasæti Att*ila* k*onun*gs
fagnar k*onun*gr[9] hen*n*e vel oc let b*er*a[10] hen*n*i
B 152 æina gullskal | [fulla af vini oc[11] gefr hen*n*i oc bað
hana sitia [i hasetino[12] hia ser oc spyʀ ef ho*n*
[hafi[13] nokkor tiðindi frægit[14] nyliga eða huart ho*n*[15]
þikkiz nokkot œrinde æiga. Þa [su*arar* Erka
d*ro*tning h*er*ra seg*ir* ho*n*[16]. Ek a skyllt œrindi [a
yðarn fund þ*at* er[17] Þ*iðrekr* k*onungr* af b*œr*n hef*ir*
kert fir*ir* mer um rið. [h*ann* hef*ir* oss a mint[15]
hv*er*so h*ann* var rekin*n* ór sinu riki oc hv*er*so
h*ann* let sin*a*[18] goðo[19] borg b*œr*n oc rauenn-
U 279 a*m* | oc [allt sit riki[20] [hef*ir* h*ann* latið[21] oc nu raða
fir*ir* h*an*s ovin*ir*[22]. Þ*at* harmar h*ann*[23] miok oc
vil [nu giarna[24] fara aptr i sitt land[25] oc hæfna sin
ef h*ann* fær af yðr [lið veizlu[26]. Þ*iðrekr* k*onungr*

---

[1] AB stydie. [[2] AB og til þessa fulltings (B *tilf.* vid ydur herra) skal ek. [[3] A skal til leggia. B ma ydur tilstoda. [4] AB þessarar. [5] B Ortun. [[6] A hier med skal. [[7] A *mgl.* B og tekur sijna gódu skickiu. [[8] A henni samfara var Þidrek kongur. [9] A hann. [10] AB byrla. [[11] A med wín. [[12] A *mgl.* [13] B hefde. [14] B feinget. [[15] A *mgl.* [[16] B seiger drottning. [[17] AB vid ydur. þviat. [18] *rettet for* Mb[4] sino. [19] A *mgl.* [[20] AB alla sina eign (B eigu). [[21] A *mgl.* [22] B *tilf.* hanns løndumm. [23] AB *tilf.* nv. [[24] A nu. B giarnann. [25] A riki. [[26] A styrk. B styrk og lid.

hef*ir* v*œr*it[1] [langa rið[2] *h*er[3] ihuna landi oc v*œr*it i morgu*m* haska beði[4] i orrostu*m* oc i æinvigi[5] oc [margan dag illa*n*n haft[6] fir*ir* [yðrar sak*ir*[7] hef*ir* h*ann* oc [mikit lið væitt yðr oc m*eð* sino sv*er*ði mikit land[8] yðr u*n*nit. nu munut þ*er* þat vilia[9] h*onom* væl launa oc[9] fa h*onom* her af yðro landi til[10] at vin*n*a sitt riki.

[liðveizla At*tila* k*onungs* v*ið* þ*iðrek* k*onung*[11].

369[4]. Þa suar*ar* Att*ila* k*onungr* reiðulega oc þykkir illa [at h*ann* er þess bæðin*n*[12]. Ef Þ*iðrekr* k*onungr* vill hafa lið at vin*n*a sitt land [eða varn styrk[13] þa ma h*ann* þess[14] sialfr biðia eða er h*ann* sua stollz at h*ann* vill æigi lið hafa nema ver bioði*m*[15] h*onom*. Þa suar*ar* d*ro*tningin. Þ*iðrekr* k*onungr* ma væl þ*œt*ta œrindi ræka[16] oc æigi gengr h*onom* þ*ar* til kapp eða metnaðr [at æigi rak h*ann* sitt œrindi[17]. [fir*ir* þui talaði ek hælldr en h*ann* at h*ann* hugði oc sua ek[18] at þa skylldi v*er*ða bætra[19] h*an*s œrindi. en [þa at æin*n* saman ræddi h*ann* um[20]. Ek skal væita hono*m* til liðvæizlu[21] mina sono [erp oc ortvin[22] oc þar með[23] .x. h*undrað* riddara væl vapnaða. Nu [mattu segia h*er*ra huat

---

[1] AB dvalist. [[2] A leingi. [3] *rettet for* Mb[4] er. [4] A *mgl.* [5] A einvígumm. [[6] AB marga naud þolat. [[7] A ydra skulld. [[8] AB mikla sæmd. [9] A *mgl.* [10] AB *mgl.* [[11] AB *mgl.* [[12] B er hun hefur hann þess bedit. A *tilf.* og mællte. [[13] A *mgl.* B edur vopnastyrk. [14] AB *tilf.* vel. [15] AB biodumm. [16] B ræda. [[17] AB er ei taladi hann sitt maal. [[18] A fyrer þui ath helldur ætladi hann suo. B helldur fyrer þat hann hugde og so eg. [19] A skiotara. [[20] A hann taladi einn til. [21] AB lids bada. [22] B Ortumm. [[23] A og.

A 269 er þu villt h*onom*[1] fa[2]. | Þa sv*arar* Att*ila* k*onungr*.
Mb4 201 fru vist segir þu sat*t* at Þ*iðrekr* k*onungr* af bœrn | hæf*ir* længi með oss værit oc mart gott oss gort [ok mikit styrkt vart riki siðan[3] h*ann* ko*m* i vart land oc vist er þ*at* macligt at v*er* fam h*onom* lið [til at fa[4] sitt riki oc en fir*ir* þui er[5] þer rekit h*ans* œrindi þa skal mer þickia bætra at g*er*a þ*œt*ta bæði fir*ir* h*ans* sakir ok yðrar[6]. Nu hafit þ*er* væitt h*onom* yðra tua[7] sono oc .x. h*undrað* riddara[8]. þa skal ek[9] væita h*onom* min*n* man*n* [Margræifa R*oðingœir*[10] oc með h*onom* .xx. h*undrað* riddara. oc alla væl buna. Þa m*œl*t*i* Þ*iðrekr* k*onungr* til Att*ila* k*onung*s. Nu for sem mer var von at[5] at mikit gagn[11] mendi[12] mer af standa liðvæizlu Erka d*ro*tni*n*gar [oc sua þ*at* h*er*ra at þer mendit[13] vel við verða at væita oss lið[14]. oc [þessa fulting[15] viliu*m* ver þiggia með þauk [oc ofusso[16]. oc hafit fir*ir* guðs lau*n*. oc nu dvælr mik [ækki vetta. þæssi hæʀ byz nu allan þenna vætr oc er nu ækki vetta iamtit*t* oc iamkert[17] at smiða i huna landi sem at bua sværð oc spiot oc hialma oc brynior [skiolldo
U 280 sauðla[18] hesta[19] oc allzkonar hærneskio | at bua [sem riddarar skulo hafa i hær[19]. Oc sne*m*ma þess vars samnaz hæʀ saman i susat[20] sa er fara skal m*eð* Þ*iðreki* k*onungi* at vin*n*a sitt[21] riki. (319). [22]Oc

---

[[1] A munnt þu seigia huad þu villt. [2] A til leggia. B tilstoda. [[3] A *mgl.* [[4] A ath hann faa. [5] AB *mgl.* [6] A yduarrar bænar. [7] A *mgl.* [8] A manna. [9] Mb4 *mgl.* ek. [[10] A margreifann. [11] B geinge. [12] AB munde. [13] B mundud. [[14] A *mgl.* [[15] AB þetta. [[16] A *mgl.* B og aufusu, [[17] A ekki. þessi her er bvinn hier epter allann þenna wetr er ekki vætta iafntidt. B ecke vætta þegar þesse her er buinn. Allann þann vetur er ecke jafntijtt og kiært. [18] B *tilf.* og ala. [[19] A *mgl.* [20] A Susa. B Susam. [21] A hanns. B *mgl.* [22] B *tilf.* Cap. CLXXXVII.

nu er þessi her er albuin*n*[1] þa er þ*at* æin dag at
syn*ir* Att*ila* k*onungs* | [erpr oc ortvin[2] oc [hin ungi B 153
h*er*ra Þether[3] oc [með þei*m*[4] marg*ir* ung*ir* dreng*ir*[5]
sato i æino*m* apalldrs garði oc þa ko*m* þar Erka
d*ro*tni*n*g oc kallar[6] [til sin[7] sina sono oc m*æ*l*t*i [til
þ*æi*ra[7]. [Minir liufo syn*ir*[8] nu skal ek bua[9] ykr i
færð m*eð* Þ*iðreki* k*onun*gi [h*ann* skal fara i sitt riki
at vina þ*at*[10]. Hon let færa þæi*m* brynhosor oc
þ*æi*r vapna sik með oc her[11] nest letr ho*n* taka
tvær brynior [ok fœra þæi*m*. þæssar brynior voro
liosar[12] sem silfer oc [af horðo stale gorvar. Nu[13]
steypa þ*æi*r [a sik bryniuno*m*[14] [þessar brynior ero
miok bunar m*eð* rauðo gulli. oc nu[15] lætr ho*n* fœra
þæi*m* tva hialma. [þessir hialmar ero skygðir[16]
[sem sværð[17] og allir | naglar þ*æi*r | er istanda ero A 270
bunir af[18] gulli. oc nu hafa þ*æi*r spent sino*m* hialm-
o*m* þa lætr ho*n* færa[19] þæi*m* tva skiolldo huar-
tvæggi þ*æi*ra er þykkr[20] oc ste*i*ndr[21] rauðu*m* stæini
oc bunir [m*eð* gulli[22] merki með stong[23] en þ*at*
gegn*ir* þui er þ*æi*r hafa æigi a sino*m* vopno*m* dyr
eða fugla at [en*n* ero þ*æi*r æigi sua gamlir at þ*æi*r
havi[24] v*æ*rit dubbaðir til riddara. Oc nu m*æ*l*t*i
Erka d*ro*tning gratande | Nu hæfi ek buit ykr til Mb[4] 20
vigs [mina baða sono[25] oc þ*at* hygg ek at æigi

---

[1] AB buinn. [[2] B Erper og Ortun. [[3] A ungherra Þetter. B jungherra Þietter. [[4] A wid þeim. B med honum. [5] A menn. [6] AB kalladi. [[7] A *mgl.* [[8] B *mgl.* [9] B lata. [[10] AB er (B enn) hann skal winna sitt ríki. [11] A þar. B þvi. [[12] A hvitar. B og færa þeim, og þær eru miøg bunar vid rauda gulle og liosar. [[13] A *mgl.* [[14] A ifer sik. [[15] A þær voru hardar sem staal og miøk bunar med raudu gulle. Nu. B sijdann. [[16] AB skygda. [[17] B *mgl.* [18] A wid. B *mgl.* [19] B fa. [20] B *tilf.* og þrijbirdur. [21] *rettet for* Mb[3] stendr. A steinder. B steindumm. [[22] A gulli og. [23] B *tilf.* fær hun þeim. [[24] A fyrer alldurs saker hafa þeir ei. [[25] B *mgl.*

skulo tvæir k*onung*s syn*ir* [b*er*a bætri vopn en þit[1]. nu v*ær*it[2] þit sua vaskir oc raust*ir* sem ykkor vapn duga oc sua mikit sem i[3] skipt*ir* at þit [komit hæilir[4] hæi*m* þa þikki mer halfu[5] mæira varða at þit [megit hæita[6] raust*ir* [men*n* oc godir[7] drengir. þa er þit [hafit v*ær*it[8] i orrosto.

[F*ra* ærp og ortvin[9].

370[4] (320). Nv kallar ho*n* [til sin[10] sin fostra Þether[11] oc lagði um h*an*s hals baða sina arma oc kyssir h*ann* oc m*æ*l*ti*. Min liufe fostre Þether[11] se her nu mina tva[12] syni [erp oc ortvin[9] er ek hæfi buna til vigs[13] at fylgia Þ*iðreki* k*onun*gi oc [þer er[14] [þit skulut[15] b*ær*iaz til yckars[16] rikis. Nu [þessir þrir ungo svæinar er þer erot an*n* hv*er*ʀ yðar sua mikit aðru*m*[17] [at alldrigi [komut þ*er* sua ilæik[18] at æigi vægði hv*er*ʀ ydar adru*m*[19]. [Nu farit þer i hina fyrsto hærfor fylgis væl oc væiti hv*er*r yðar aðru*m* lið[20] i þesso*m*[21] læik er nu komit þer i. Þa sv*arar* Þeth*er*[11] fru nu ero bunir þin*ir*[22] synir til U 281 orrosto [oc ek | nu[23] hialpi mer sua guð at ek skal fœra[24] þer baða þina sono hæila. En ef þ*æi*r falla i orrosto þa ma ek æigi aptr koma oc æigi skaltu þ*at* spyria at ek lifa ef[25] þ*æi*r ero daudir. ⌊Oc nu

[1] A betur buner. B betur til vijgs buner vera. [2] AB være. [3] AB *mgl.* [[4] B komest. [5] A miklu. [[6] A sieud. [[7] A *mgl.* B og goder. [[8] A komit. [[9] AB *mgl.* [[10] A a. B *mgl.* [11] A Þettmar. B Þietter. [12] A *mgl.* [13] A bardaga. [[14] A *mgl.* [[15] B þetta hin mesta sæmd ad. [16] AB ykkar eiginn. [[17] AB þessara iij sveina (B þesser iij sveinar) ann hvorr audrumm (B *tilf.* og so myked). [[18] B komu þeir so j leik med ødrumm. [[19] A *mgl.* at alldrigi ... aðrum. [[20] A Nu fare þier hina fyrstu herfør. fylgiast þier wel og veita hverr yduarr odrum. B *mgl.* lid. [21] A þeim. [22] B *tilf.* tveir. [[23] AB þa. [24] B fa. [25] A þa.

m*æl*t*i* d*rotning* at h*ann* skal[1] hallda sin orð oc [hafa fir*ir* guðs þauck ef h*ann* æfnir þ*æt*ta[2]. Oc ho*n* letr fœra[3] h*onom*[4] hosor af goðo[5] stale [oc æina[6] goða brynio þessi[7] er | huit oc horð oc [oll A 271 tvi gor[8] h*ann* [vapnar sik þesso*m* vopno*m*[9]. þa fœrir[10] æin riddare h*onom* hialm er Erka d*ro*tni*ng* hef*ir* bua latið [þessi hialmr er allr buin*n* rauðo gulle en ofan v*er*ðr skygðr sem glær[11]. þessi hialmr er ok[12] buin*n* [m*eð* morgu*m* dyrligu*m*[13] stæino*m*. [þa er tækin*n* æin skiolldr oc[14] er fœrðr h*onom* [þessi er harðla[15] sterkr oc [h*ann* er lagðr með gulli oc raut leon amarkat.[16] Nu ero þessi*r* þrir junkhærrar[17] vapnað*ir* oc sua er sagt i forno*m* sogo*m* at engi maðr [hafi sett. iij[18]. k*onun*gs sono með[19] mæiri[20] kurtæisi buna ne[21] mæira gulli oc dyro*m* stæinu*m* en oll var[22] hærneskia þessa[23] suæina.

[heimfor þidrex k*onu*ngs[11].

371[4] (321). Nv er i Susat[24] sua[25] mikill gnyr | B 154 ok stormr af [vapna braki[26] oc af[27] allzkonar[28] kalli oc [hæsta gneggian[29] oc [allzkonar gny[30] af hær-

[[1] A hun bad hann. [[2] AB haf fyrer gudz laun ef þu efner. [3] AB fa. [4] B *tilf.* godar. [5] AB hordo. [[6] A og med. B er hann vopnar sig vid, og hier eftter lætur hun fa honum. [7] AB hun. [[8] A tvigiør og aull laugd miklu gulli. B øll tvigiørd og løgd med miklu gulle. [[9] A byr sigh hier med. B steiper a sig brynjunne. [10] A fær. [[11] AB *mgl.* [12] A *mgl.* [[13] AB wid hinumm dyrustumm (B dyrlegustu). [[14] A skiolldur. [[15] A hann er hardur og. B þesse skiolldur er hardur stinnur og. [[16] AB lagdur gulle fyrer midium (B midiann) og aa markadur leo. [17] AB sveinar. [[18] AB sa. [19] AB wid. [20] B *tilf.* list og. [21] AB og. [22] A *mgl.* B er. [23] B þeirra iij. [24] AB Susa. [25] AB *mgl.* [[26] AB wopnum. [27] Mb[4] *tilf.* kalli oc. A *mgl.* af. [28] AB *mgl.* [[29] B hestar gneggjudu. [30] B er(!).

ino*m*[1]. allr þessi staðr er sua fullr af manno*m* oc
hesto*m* at ængi maðr fær fram komiz þott ganga
b⁴ 203 vili. engi ma | hæyra[2] annars mal ef æigi er við
sialft. Nu stigr Att*ila* k*onungr* upp a æin*n* turn
ok kallar hatt. hlyðit[3] mer allir men*n* [ok næmi
staðar[4] meðan ek tala mitt œyrindi. [Ok [þui nest
verðr lioð[5] u*m* alla borgina sua er mikils[6] metið
h*an*s œyrendi[7]. [þa m*æl*t*i* k*onungrinn*[8]. Sua liz mer
sem her [man v*æ*r*a*[9] saman komin*n* mikill hærr
man*na* oc margir dyrlig*ir* hofðingiar. Nu skulut
þer sua fara með þen*na* hær sem ek kenni yðr.
Þiðr*ekr* k*onungr* skal fara æin*n* saman með sin*n*
hær. en min*n* maðr [Margræifi R*oðingæirr*[10] h*ann*
skal fara með[11] annan flok [með þæi*m* riddaro*m*
er ek hæfi fengit[12] Þ*iðreki* k*onun*gi. Oc nu allir
adr*ir*[13] men*n* þ*æ*i*r* er saman ero komn*ir*[14] oc æigi[15]
ero talldir þ*æ*i*r* skulo fylgia mino*m* sono*m* oc [hin*n*
ungi Þether[16]. Oc þesso iatta allir er [Att*ila* k*on*-
ungr hef*ir* boðit[17]. Nu riðr út [af susat M*argræifi*
R*oðingæirr* með sina[18] fylking h*an*s hæʀ er [mikill
A 272 oc[19] væl buin*n*. [Nest h*onom*[20] laupa a sina hæsta |
junkhærra[21] ærpr oc [ortvin h*an*s broðir[22] oc [með
þ*æ*i*ra*[23] fylking er hærtogi nauðung af valka[24] borg
J 282 h*ann* hæf*ir* merki Þ*ethers.*[25] | oc þar er[26] Vlfarð[27]

[[1] A *mgl.* B *tilf.* ok. [2] A hier heyra. B heira a. [3] AB hlydi. [[4] B *mgl.* [[5] B þegar næst var hljótt. [6] B myked. [[7] A *mgl.* ok þui . . . œyrendi. [[8] AB ok nv mællte hann. [[9] AB muni. [[10] A margreifinn. [11] AB vid. [[12] A þann er ek fekk. [13] AB *mgl.* [14] AB *tilf.* hier. [15] B *mgl.* [[16] AB iungherra Þettmar (B Þetter). [[17] A kongur baud. [[18] AB fyrst af Susa margreifinn wid sina (B med sinne). [[19] AB *mgl.* [[20] A næst. B hier næst. [21] A junkherrar. B *tilf.* Þetter. [[22] A Ortuin. B Ortun syner Attila kongs. [[23] A j þeirre. B vid þeirra. [24] A Walkim *el.* Valkun. B Vølsku. [25] A þett͛s. [26] AB *tilf.* hinn hrausti. [27] B Ulfar.

frændi *þiðreks*[1]. oc þar er hin*n* [goði riddari[2] hialprik frændi [*Þiðreks* k*onung*s[3]. oc er h*ann* leypr a sin*n* hest[4] þa m*æ*l*t*i Erka d*ro*tning goði vinr hialprikr þer fa[5] ek mina sono til gezlo oc latið þa með yðr riða þa er þer komit til[6] orrosto. [þa svar*ar* hialprikr[7]. fru þæss vil ek[8] sv*æ*ria við guð at alldri kæm ek hæi*m*[9] af þessi orrosto ef ek læt þina sono. Þa m*æ*l*t*i Erka d*ro*tning oc bað h*ann* [hafa mikla þauk fir*ir* sin hæit[10]. Nu riðr út af Susat[11] Nauðung hærtogi oc [þar nest Þether. oc þar nest Erpr oc Ortvin[12] [oc goði riddari hialprik þa vlfarð oc allt lið þ*æi*ra[13]. Nu læypr *Þiðrekr* k*on*-*ungr* a sin*n* hæst falka oc mæist*ar*i Hilldib*randr* hæf*ir* [h*an*s mærki[14] oc riðr út[15] fir*ir* *Þiðreki* k*on*-*ungi* oc[16] Villdifer oc allr herr *Þiðreks*[17] sa er h*an*s m*æ*rki fylg*ir* [riðr nu út[18] oc er nu i þesso*m* þrim flokko*m*[19] æigi [min*ni* hæʀ en .x. þusundrat[20] ʀ*idd*-*ara* oc mikill[21] uvigr hæʀ annar.

[en um heim for þidrex k*on*u*n*gs[22].

372[4] (322). Nv fara þ*æi*r sina læið með sin*n* hær oc ækki er af at sægia þ*æi*ra færð[23]. þa er *Þiðrekr* k*onungr* hæf*ir* alæið[24] snuit sino*m* hær þa

[1] AB *tilf.* kongs. [[2] AB riki. [[3] A Þett's. B Þetters. [4] AB *tilf.* vid sinumm vopnumm. [5] *sål.* Mb[4]. AB fæ. [6] AB j. [[7] A hann svarar. [8] AB *tilf.* ydur. [9] B *tilf.* afttur. [[10] A wel efna og gaf honum mikit gull. B hafa fyrer mykla þock og efna vel ord sijn. [11] AB Susa. [[12] A aller jungherrar iij. B þar næst Þetter og so aller hvor eftter odrum. [[13] B *mgl.* [[14] AB merki Þidreks kongs. [15] A nv. B nu ut. [16] AB *tilf.* næst epter. [17] AB hans. [[18] A *mgl.* [19] B filkingumm. [[20] AB minna lid enn x þusunder. [21] AB *mgl.* [[22] AB ok. [23] A *tilf.* meþann þeir foru framm. B *tilf.* medann þeir fara framm. Cap. CLXXXVIII. [24] AB aleidiss.

kallar h*ann* til sin tva [sina men*n*[1]. h*ann* seg*ir*
at þ*æi*r skulo[2] fara sem[3] mest [megu þ*æir*[4] dag oc
nott til þess er þ*æir* fin*n*a Erminrik k*onung*. oc
sægia at *þiðrekr* k*onungr* oc þether h*an*s broðir
b[4] 204 vilia nu riða hæim i aum-|-lunga land i sitt riki ok
fara m*eð*[5] her. oc ef Ærmenrik*r* k*onungr* vill v*æri*a
landit þa skal h*ann* koma igegn[6] þæi*m* við gronss-
A 273 port[7] með sin*n* hær. oc þessir tvæir men*n* | fara
[alla sina læið[8] oc æigi fin*n*a þ*æi*r Erminrik k*on*-
*un*g [fyʀ en*n*[9] [þ*æi*r koma[10] i romaborg [ok er
þ*æi*r koma fir*ir* Erm*in*rik[11] k*onung*[12] þa m*æ*l*t*i sa
B 155 er œyrindit bar [hæyr þu[13] k*onun*gr Erm*inrikr*. |
þu er*t* vist otrur svikare[14]. Þiðr*ekr* k*onun*gr oc
h*an*s broðir þether hafa nu samnat h*er* um allt
huna land. ok þar ero m*eð* þæi*m* tvæir synir Att-
ila k*onun*gs ok nu vilia þ*æi*r hæfna þæss er þu
tokt af þæi*m* þ*æi*ra riki með osæmð [ok nu[15] kan*n*
v*æ*r*a* at [nu v*er*ði þer[16] golldin aull[17] [þin otru[18]
fir*ir* þui at allan þ*æn*na vætr hafa þ*æi*r buit sitt
lið oc nu ero þ*æi*r a leið komn*ir*. En ef þu villt
v*æri*a þitt riki þa ko*m* þu i gegn þæi*m* [til grons-
port[19]. oc nu sendi h*ann* oss at segia þer þessa[20]
hærsogo. [oc vill h*ann* æigi[21] stælaz a hendr þer
U 283 [eða a land þitt[22]. Nu [er | Erminrikr k*onungr*
hæyr*ir* þessi tiðinde saugð[23] lætr h*ann* taka tva
goða hæsta oc goð klæði tvæggia man*n*a ok lætr

[[1] A sina laupara. B menn sijna hlaupara. [2] A skilldu. B skule. [3] Mb[4] *mgl.* sem. B *tilf.* allra. [[4] A maa hann. [5] AB vid. [6] AB j mót. [7] A Gransport. B Grunzport. [[8] A wid sin eýrendi. [[9] B adur. [[10] A *mgl.* [11] B *mgl.* [[12] A *mgl.* [[13] B heired. [14] AB *tilf.* þviat. [[15] A *mgl.* [[16] A þier sie. [17] AB *mgl.* [[18] B þinn ojøfnudur og otruleikur. [[19] A wid Gransport. B vid Grunnzport. [20] AB *mgl.* [[21] B þviad ei vill hann. [[22] A *mgl.* [[23] AB heyrer Erminrek kongur þessi tiþindi (A *tilf.* savgd) og.

fa þesso*m* manno*m* er h*ono*m hafa sagt hærboðit[1]. oc [m*æ*l*t*i at þ*æi*r skulo[2] [riða hæi*m* oc[3] hafa fir*ir* h*an*s vinattu þessa [sendifor. fir*ir* þui at[4] ek hræðomz[5] allitt hær huna ef æigi koma þ*æi*r at oss obuno*m*[6]. ok við sua buit rida brot sendi men*n*. (323). En Erminrikr k*onungr* sendir boð u*m* allt sitt land[7] [sua vitt sem þessi tiðindi spyriaz[8] at til h*an*s komi[9] hv*er*r maðr er sua er ungr[10] eða sua gamall at h*ann* ma væl[11] riða eða vop*n*[12] sin b*er*a [eða þori at b*ær*iaz[13] oc þ*æt*ta h*ær*boð fæʀ .iii. daga ok .iij. nætr. En er þ*æt*ta var[14] liðit þa er saman ko*m*it [i romaborg[8] .xvii. þusundrat[15] ʀ*iddara* oc albunir[16] til bardaga oc þ*æi*ra er hin*n* fyrsti maðr[17] h*ær*togi [Viðga Velent son af fritila oc þessir ero búnir með stinno*m* hornbogo*m* oc svortu*m* hialmo*m* oc huito*m* spanga brynio*m*[18]. þa m*æ*l*t*i Viðga[19] til Erminriks k*onungs*. her ero nu komnir allir minir men*n* oc æigi fæ ek samkat[20] mæira hær alitilli stundo | oc allir þessir ero nu fusir[21] at A 274 b*ær*iaz við hyni en æigi em ek fuss at b*ær*iaz við þ*iðrek* k*onung* af b*ær*n eða h*an*s broðor Þeth*er*. en þo verð ek [at g*er*a nu slict er[22] [þu villt.

F*ra* ærm*in*rik k*onungi*[23].

373[4] (324). Nv er [sua mikit kall[24] [oc óp[25] oc [stormr um[26] alla þessa borg oc vapna brak oc

[1] B hersøgu. [[2] A bad þa. [[3] B *mgl.* [[4] B sendeferd og bad þa rída heim, þad. [5] AB ottunnst. [6] B ovørumm. [7] A riki. B rijke og land. [[8] A *mgl.* [9] AB skal koma. [10] AB vígur. [11] B *mgl.* [12] *rettet for* Mb[4] vop. [[13] A *mgl.* [14] AB er. [15] AB þusunder. [16] AB aller wel buner. [17] B *mgl.* [18] A *tilf.* stórumm. [[19] B Virga. hann mællte. [20] AB safnat. [21] AB buner. [[22] A wera sem. B giøra slikt er. [[23] AB þier wilit. [[24] A mikill stormur. [[25] AB *mgl.* [[26] A kall fyrer.

hæsta gnæggr[1] [oc þyss man*n*a at hv*er*t stræti er nu fullt af hærma*nn*o*m*[2]. Oc nu fæʀ k*onun*gr Erm*inrikr* upp i æin*n* hin*n* hæsta turn oc kallar at nu b 4205 skolo[3] h*onom* allir hlyða. Min*n* goði vinr Sifka | þu skalt hafa mitt m*ær*ki oc mina hirð oc æigi min*n*a lið en .vi. þusundrat[4] riddara en ef þu kemr i vig þa skaltu hitta *þiðrek* k*onung* af b*ær*n oc allir yðrir m*enn* skulo[5] h*ann* sœkia oc h*an*s fylking oc væri þ*at* drengiligt at við þ*at* slit*ir* þu þessa[6] orrosto at þu bær*ir* h*an*s suærð þer i hændi. Oc en kallar h*ann*. [Min*n* goði frændi[7] Reinalld þu skalt v*æ*ra h*ær*togi yf*ir* .v. þusundrad[8] ʀ*iddara*. þu skallt styra þesso liði til motz við hyni oc i þessi orrosto skulut þer drepa [margan man*n*. Min*n* frændi Þ*iðrekr* k*onungr* oc Peth*er* huartvæggi þ*æi*ra skylldi v*æ*ra drepin*n* i þessi orrosto ef þer fait sigr[9]. Oc en*n* hæyrdo[10] goði vinr viðga[11] min hin*n* bæzti h*ær*togi þu skalt hafa i þina fylking .vi. þusvndrað[12] riddara oc þessir allir ero fvsir [at b*ær*iaz[13]. þu munt æigi koma aptr i romaborg með U 284 usigri. Ek [villdi | giarna at drepin*n* v*æ*ri Þ*iðrekr* k*onungr* oc þeth*er* h*an*s b*roðir*[14] oc[15] nu h*æ*ria a B 156 mitt riki oc fir*ir* hve*t*vitna[16] fram annat[17] | latið þer alldrigi[18] koma hæi*m*[19] með lifi sono Att*ila* k*onungs*. Nu gefi yðr guð sigr i þessi færð[20] oc farit

[1] AB gnegg. [[2] A *mgl.* — *for* hermannom *har* B monnum. Cap. CLXXXIX. [3] B skule. [4] A þusund. B þusunder. [5] A skulut. [6] B þessare. [[7] A Minn kiære frænnde. B o minn gode vin. [8] A þusund. B þusunder. [[9] A margreifann. [10] *sål.* Mb[4]. AB heyrdu. [11] B Wirga. [12] A þus. B þusunder. [[13] AB ath berriast vid Hyni. [[14] B vil lijda giarnann ad Þidr. kᵛ. og þetter hanns brodᵛ. [15] AB er. [16] *rettet for* Mb[4] hvevitna. AB hvervetna. [17] A *mgl.* B annann. [18] B ei. [19] AB aptur. [20] AB før.

hæilir oc v*ær*it nu hraust*ir* oc goðir[1] dreng*ir* þar[2] fir*ir* megit þ*er* hafa [ordlof.

Viðga oc reinalld oc Meistar*e*[3] hilldibran*d*[4].

374[4]. Nv suarar Vidga oc lez nu v*ær*a albuin*n* at b*ær*iaz við [hyni oc æi þikir h*onom* illt at b*ær*iaz við[5] sono Att*ila* k*onung*s en ækki mæin vill h*ann*[6] g*er*a | Þ*iðreki* k*onung*i ef h*ann*[6] skal[7] A 275 raða. [Nu lata þ*æi*r blasa ollo*m* sino*m* luðro*m*[8] oc laupa upp[9] a sina hæsta oc riða með kalli oc opi oc luðra gang[10] ut af borgin*ni* (325). Nu fara þ*æi*r sina læið [með sin*n* hær[11] norðr um fiall[12] oc ægi letta þ*æi*r sin*ni* færð[13] fyʀ en þ*æi*r koma i þan*n* stað er hæit*ir* gronsport[14] oc þar hitta þ*æi*r[15] fir*ir* norðan ana Þ*iðrek* k*onung* af b*ær*n með[16] sin*n* hær. [Nu sætia aumlungar niðr sin lantiolld[17] fir*ir* sunnan ana oc hyn*ir* hafa slægit sino*m* landtiolld-o*m* fir*ir* norðan ana[18] oc nu liggia þ*æi*r her[19] [hvar*ir* tvæggio[8] þessa nott. A þessi nott var Meistare hilldib*randr* varðmaðr Þ*iðreks* k*onungs* [af bern yf*ir* hærbuðo*m*[20] oc þa er allir m*enn* ero sofnaðir i hærbuðo*m* þa riðr[21] hilldib*randr* ofan med anni æin*n* saman [læynilega oc[22] þar til er h*ann* hitt*ir* vað á anni oc riðr nu yf*ir* ana. [oc aðr en h*ann* fin*ni*[23] riðr[24] maðr at[25] moti hono*m* oc sua er myrkt af nott at hvargi þæirra ser[26] fyʀ en [hvaʀ riðr upp

[1] B hvater. [2] *sål.* AB. Mb[4] þa. [3] *rettet for* Mb[4] Meistara. [[4] AB fagra sæmd og mikit lof (B ordlof). [[5] AB *mgl.* [6] AB ek. [7] B ma umm. [[8] A *mgl.* [9] A nv. [10] Mb[4] *tilf.* rida. [[11] A *mgl.* [12] AB Mundiu. [13] A før. [14] A Græensport. B Grunnzport. [15] AB *tilf.* fyrer sier. [16] AB vid. [17] *sål.* Mb[4]. [[18] A *mgl.* [19] AB þar. [[20] A *mgl.* B yfer hans herbudum. [21] B *tilf.* meistare. [[22] A *mgl.* [23] B finnur. [[24] A þa kom einn. [25] AB j. [26] AB *tilf.* annann.

a annan[1]. Nu [mællte Hilldibrandur hvor erttu ridd-
ari er suo vsidliga lætur og suo akafliga ridur. Þa
svarar Reinalld[2]. Eigi þarf[3] ek at segia þer mitt
Mb⁴ 206 nafn nema ek vilia fir*ir* þui at[4] þu riðr ein*n* | saman[5]
sem ek. Oc æigi þarf ek at spyria þic ept*ir*[6] nafne
fir*ir* þui at ek kenni þik þo at æigi sæims[7] við a
.xx. vætru*m*. þu ert mæistare hilld*ibrandr* [maðr[8]
Þ*iðreks* k*onung*s. Þa sv*arar* Hilldibr*andr*[9]. [Þu
sægir satt[10] ek em vist hilld*ibrandr* hin*n* bæzti vinr
Þ*iðreks* k*onun*gs [æigi vil ek þui fir*ir* þer leyna
ne[11] fir*ir* engu*m*[12] man*ne* iv*er*olldo[13] at ek em h*an*s
vinr oc vist ertu væl komin*n* [min*n* hin*n* bæzti vin[14]
ræinalld oc sæg mer tiðindi af [*y*ðro[15] liði[16]. Þa
sv*arar* Ræinalld[17] þau ero hin fyrsto tiðindi yðr[18]
at sægia at yf*ir* [hær Erm*inriks* k*onun*gs[19] er æin*n*
hærtogi Vidga[20] yðar hin*n* godi vinr oc annaʀ er[21]
Sifka yðaʀ hin*n* mikli[22] uvinr oc [þ*at* kan*n* ek yðr
U 285 annat[23] at sægia | at[24] sua ræið ek læynilega af var-
o*m* landtiolldo*m* at allir hyggia þat at [en*n* sofa
ek imin*n*i sæing[25]. en ek villda riða afund Þ*iðr-
eks* k*onun*gs [oc segia h*ono*m tiðindi[26] ef æigi hitta
A 276 ek þic[27] oc þ*at* villdi | ek vist at h*onom* [færiz væl
at.[28] en þo v*er*ð ek væita mino*m* manno*m*. en engo
[vil ek[29] læyna þiðrek[30] þui er h*ann* vill vita af
varri færð.

[[1] A þeir mætast. [[2] *sål.* AB. Mb⁴ suarar hilldi-
br*andr*. [3] A *mgl.*(!) [4] B *mgl.* [5] B *mgl.* [6] AB ath.
[7] AB sæunst. [8] B hinn beste vin. [[9] A hann suaradi.
[[10] AB *mgl.* [[11] A þui vil ek leyna. [12] B nockrumm.
[13] AB *mgl.* [[14] A *mgl.* [15] *rettet for* Mb⁴ þðro. [[16] B
mijnu lande. [17] A hann. [18] B þier. [[19] A herinumm.
[20] B Wirga. [21] B *mgl.* [22] AB mesti. [23] B enn.
[[24] A *mgl.* [[25] AB ek sofa j minne hvilu. [[26] B *mgl.*
[27] AB *tilf.* og seigia ydur tiþindinn (B þesse tijdinde). [[28] AB
færist wel (B fære vel ad) enn berriast munu wier j dagh.
[[29] A *mgl.* [30] AB *tilf.* kong.

[F*ra* meistara Hild*ibrandi* oc R*æinalldi*[1].

375[4] (326). Oc nu riða þ*æi*r [baðir saman[2] upp með ánni oc talaz við. Oc nu kemr upp tungl oc g*er*ir sua liost at þ*æi*r megu sia yfir hvar tvæggia liðit. Nu mælti Hilldib*randr*. hvar er [lið Sifka oc h*an*s[3] landtiolld[4] h*ann* er vaR hin*n* mæsti uvinr. nu mætta ek h*onom* væita nokkot illt ef æigi viltu mæinat hafa. Þa sv*arar* Ræinalld [þu matt[5] sia æitt land tialld gult[6] oc [af upp[7] stongin*n*i þrir | B 15 gullknappar storir þat land tialld mattu[8] væl ken*n*a þat a erm*inrikr* ko*nungr*. þar liggr Sifka i en þo at ækki ban*n*a[9] ek þer þa mattu[10] h*onom* ækki mæin g*er*a at sin*n*i sua liggr þar um mikill hæR. Þa m*æl*t*i* hilld*ibrandr* hvar er Vidga[11] vaR [keri vin[12] með[13] sit lið. Nu sv*arar* Ræinalld. Þu mat sia grœnt landtialld oc [af upp með[14] stongin*n*i æin*n* [mikill silfr knappr[15]. [J þesso landtialldi[16] sæfr [Viðga oc þar[17] marg*ir* aumlungar oc þ*æi*r hafa þæss[18] hæitstrængt at idag skulu þ*æi*r kliufa margan hialm þan*n* er hyn*ir* muno upp sætia oc þ*at* fa þ*æi*r væl[19] æfnt. Þa m*ælti* Hilld*ibrandr* hv*er*r a þar landtialld svart. þa sv*arar* Ræinalld þar mattu væl ken*n*a[20] mitt tialld[21] þar sofa i min*ir* men*n*. Nu m*æl*t*i* Hild*ibrandr*. Nu hæf*ir* þu væl g*er*t er þu sagðir mer dæili[22] hv*er*so skipat er[23] [ydro*m*

[[1] A *mgl.* B Cap. CXC. [[2] A *mgl.* B saman. [[3] A *mgl.* [4] A lanndtialld Sifka. B landtialld. [[5] AB þar muntu (B mattu). [6] B gillt. [[7] AB vpp af. [8] A muntu. [9] A bannadi. [10] A muntu. [11] B Virga. [[12] A felagi hinn besti. B hinn gode vin. [13] AB vid. [[14] A af vpp. B upp af. [[15] B mykinn silfurknapp. [[16] A þar i. [[17] B Wirga og. [18] A þat. [19] A *mgl.* [20] A sia. [21] AB landtialld. [22] AB *tilf.* a. [23] B sie.

hærbuðo*m*[1]. Nu [skalltu fara með mer vpp með
anni gagnvart þui[2] er standa [var landtiolld[3] oc[4]
4 207 skal ek segia þer | hv*er*so v*er* hofo*m* skipat varo*m*
A 277 hærbuðu*m*[5]. [oc sua g*er*a þ*œi*r[6]. | (327). Ok [þa er
þ*œi*r riða[7] upp með anni[8] riða i gegn þæi*m* .v.[9]
menn[10] þ*at* ero auml*ungar*[11] [oc ero[12] af liði Sifka
oc[9] h*an*s varðmen*n*. Nu riða þessir .v. diarflega at
þæi*m* oc hyggia at þ*œt*ta myni v*œr*a[13] hyn*ir* oc fara
a niosn i hær[14] þ*œi*ra oc brægða sværðo*m* oc vilia
drepa þa. Nu brægðr hilld*ibrandr* sv*er*ði sinu all-
diarflega oc riðr i gogn[15] þæi*m*. Nu m*œlt*i Ræin-
alld oc biðr þa æigi riða at[16] sua hart þessi maðr
fylgði mer hi*n*gat ok er min*n* maðr. Nu þikiaz
þessir ken*n*a at þ*œt*ta [man v*œr*a[17] Mæistare hilld-
ibrandr oc hoggua til h*an*s[18] a h*an*s hiolm hott [ok
sundr hialm hottin*n*[19] oc[20] ekki [vetta bitr[21] hialm-
J 286 in*n*. | Nu hoggr hilld*ibrandr* [til eins þeirra[22] [með
sværðe[23] a h*an*s hals sua at af flygr hofuðit oc sa
fællr dauðr af hæstino*m* oc at suabuno skiliaz þ*œi*r.
[þ*ui* at[12] Ræinalld vill æigi at þ*œi*r b*œr*iz lengr[24].
[riðr nu[25] Ræinalldr oc hilld*ibrandr* sem þ*œi*r[26]
hofðo[27] ætlat oc[28] varðmen*n* riða læið sina.

(328). [Nv koma þ*œi*r hilld*ibrandr*[29] a arbakkan*n* gagnvart h*œr*ino*m*. þa m*œlt*i hilld*ibrandr*. Þar mattu sia landtialld [oc fim stangir[30] ok gullknappr

---

[[1] A i landtiolldum ydrumm. [2] B þar. [[3] B vorar herbuder. [[4] A *mgl.* skalltu fara . . . oc. [5] AB her. [[6] A *mgl.* [[7] AB nu rijda þeir. [8] AB *tilf.* og þa. [9] A *mgl.* [10] AB riddarar. [11] AB Omlungar. [[12] A *mgl.* [13] B *mgl.* [14] AB lid. [15] AB mote. [16] B *mgl.* [[17] AB er. [18] AB *tilf.* hardt. [[19] A og hann i sunndur. B *mgl.* [20] AB enn. [[21] A beit. [[22] *sål.* AB. Mb[3] igegn. [[23] B *mgl.* [24] A *mgl.* [[25] AB rida þeir. [26] A *tilf.* megu og þeir. [27] B *tilf.* adur. [28] AB enn. [[29] A og koma. [[30] AB wid (B med) fimm stongumm.

a hv*er*ri[1] þat er audkent þ*at* er tialld[2] Þ*iðreks* k*onun*gs. oc þar mattu[3] sia a hægra veg rauð*t*[4] landtialld med[5] rauðo silki þat er med[5] ix stongo*m* oc [ix. gullknappo*m*[6] þ*at* er landtialld Attila k*on*-*un*gs. þar [i ero[7] syn*ir* [Att*ila* k*onungs*[8] oc junkh*er*ra Þether b*roðir* Þiðr*eks* k*onun*gs. oc vill h*ann* nu hæfna sin*n*ar svivirðingar. Oc en m*ælti* h*ann*[9]. A vinstra væg [fra Þ*iðreki* k*onun*gi[10] mattu[11] sia æitt landtialld grœnt þ*at* [er tialld Margræifa Roð-*ingœirs*[12] oc vill h*ann* nu væita lið Þedth*er* oc þ*iðreki* k*onungi*. Nu hæfi ek sagt þer hv*er*so sætt ero var landtiolld oc þ*at* [skal spyria med sonno[13] Sifka at Þ*iðrekr* k*onungr* vill [hællzt lata[14] | sitt A 27 mærki igegn[15] [fara Sifka oc þ*at* skal h*ann* spyria[16]. Þa m*æl*ti Ræinalld. Sifka hæf*ir* aðr sua ætlat at b*œr*iaz við þ*iðrek* k*onung* en mitt mærki [vil ek lata fara igegn[17] [M*argrœifa* R*oðingœir*[18] h*onom* fylgia hynir þ*œi*r ero ækki var*ir* vinir. | En þa B 15 v*er*ðr Viðga vaʀ vinr [m*eð* sina fylking[19] b*œr*iaz við junkh*er*ra[20] peth*er* oc junkh*er*ra[21] sono Att*ila* k*onun*gs oc er h*ann* [þo hælldr[22] trauðr at b*œr*iaz við peth*er* fir*ir* sakir [h*an*s broðor[23] Þ*iðreks* k*on*-*un*gs en þo man sua [v*œr*a v*er*ða[24] oc nu kyssir [hvaʀ þ*œi*ra annan oc skiliaz. biðr hvaʀ þ*œi*ra annan væl fara[25]. (329). Riðr hilld*ibrandr* nu hæi*m*

---

[1] A *tilf.* stong. [2] AB landtialld. [3] A mvntu. [4] *rettet for* Mb[3] rauð. [5] AB wid. [[6] AB gullknappur aa hverri stong. [[7] B eru jungherrar. [[8] A hans. [9] AB Hilldibrandur. [[10] A þier þar. B Þidreki kongi þar. [11] A munntu. [[12] A aa Margreifinn. Ro*ðingœirs* er *rettet for* Mb[4] Rodolfs. [[13] A skal spyria. B spyria (!). [[14] A laata bera. [15] A j móte. [[16] AB honum. [[17] A skal fara j mote. [[18] AB margreifanumm. [[19] A *mgl.* AB *tilf.* ath. [20] AB *mgl.* [21] A *mgl.* B hans jungherra. [[22] A *mgl.* [[23] A *mgl.* [[24] AB verda ath wera. [[25] A hverr annann og bidiast wel fyrer.

til sin*na* landtiallda [oc þar til vadsins er aðr hæf*ir* h*ann* yf*ir* riðit[1]. [En Ræinalldr i sin landtiolld[2]. [oc er h*ann* kemr i landtialld þa er þar[3] fir*ir* h*on*-
b[4] 208 o*m*[4] Sifka með marga m*enn* | ok er nu albuin*n* at b*œr*iaz h*ann* hæf*ir* spurt um for Hilldibranz[5] oc vill nu riða ept*ir* h*onom* oc drepa h*ann*. Þa mællti Ræinalld til[6] Sifka. Villtu riða ept*ir* hilldibrand oc drepa [min*n* goða vin með þino liði[7]. þa ma ek a allitilli[8] stundo fa æigi min*na* lið [en þu hæf*ir*[9] oc skaltu þa[10] fyʀ við mik b*œr*iaz en við[10] h*ann* oc vænt*ir* mik aðr þu naer hilldi*brandi* at [fyrr skaltu lata[11] margan man*n* oc [þo er[12] mæiri von at h*ann* riði [sina læið at sin*ni* huart er þu riðr
U 287 ept*ir* | hono*m* eða æigi[13]. Þa svaraðe Sifka. [Þu Ræinalld. Viltu g*er*az uvinr erm*inriks* k*onun*gs er mik sætti hofðingia til þessarrar hærfarar oc þu[14] villt fir*ir* standa varo*m* ovino*m*[15]. þa sv*arar* Reinalld[16]. Ek vil eigi [v*œr*a uvinr Erminriks k*onungs* hælldr vil ek væita yðr lið til orrosto þott ek[17] b*œr*iz við vara frændr ok vini. en æigi ma[18] ek þætta væita yðr at þer drepit hilldib*rand* [er h*ann* riðr ein*n* vndan[19]. Nu kan*n* v*œr*a at þen*na* [hin*n* sama[20] dag fait þer fullgoða kosti at hitta hilld*i-brand*. þa er h*ann* kemr með sinu*m* mon*nom*. Nu

---

[[1] A *mgl.* [[2] AB Reinalld ridur (B *tilf.* og heim) i sitt landtialld. [[3] A þar er. [4] B *mgl.* [5] *sål.* AB. Mb[4] h*ans*. [6] B vid. [[7] B hann. [8] AB litilli. [[9] B *mgl.* [10] AB *mgl.* [[11] A þu laater. [[12] A þo. B þess. [[13] AB fyrer ydur huert er hann vill. [[14] AB hvi villtu (A *tilf.* Reinalld) gerast vvin Erminreks kongs og. [15] B fiandumm. [16] A hann. [[17] AB ath helldur wera vvin Erminreks kongs er mik sette hofdingia (B høfud til) þessarar ferdar fyrer þui ath ek skal veita ydur lid þo ath þier. [18] B mun. [[19] A *mgl.* B *tilf.* ydur. [[20] A *mgl.* B sama.

vil ek þ*at*[1] engu*m*[2] ban*n*a [at til h*an*s riði[3] oc kan*n* þa v*œr*a at sialfr væri h*ann* sik. Ok af [þesso*m* orðo*m*[4] læz[5] Sifka [ok h*an*s men*n*[6] [oc riða æigi[7] | A 27 ept*ir* hilldib*randi*. En hilldibrandr[8] [riðr hæi*m* til landtiallda[9] *Þiðreks* k*onung*s oc er þa i dagan. han*n* sæg*ir* *Þiðreki*[10] aull þau tiðindi er h*ann* [varð vaʀ a þ*œi*ri nott[11]. En k*onungr* sæg*ir* at en*n* for h*ann* drengilega sem fyʀ.

[Fra Þiðreci k*onu*ngi oc Erm*in*riki k*onu*ngi[12].

376[4] (330). Ok nu er mornar oc alliost er orðit stendr Þiðrekr k*onun*gr upp oc lætr blasa [sin bosun[13] oc þægar istað lætr við kvæða junkh*œr*ra Þether sina ludra oc slict sama [M*argrœifi* Roð-*ingœirr*[14] oc standa nu upp allir oc vapna sik. oc er[15] þ*œi*r koma a sina hæsta þa riðr fir*ir* M*œistari* hilldib*randr* oc bærr i sin*n*i hændi m*œr*ki stong[16] þ*iðreks* k*onun*gs. oc þægar ept*ir* h*onom*[17] riðr *Þiðr-ekr* k*onungr* oc [hv*er*r ept*ir* aðro*m* allir[18] h*an*s men*n*[19] oc riða til þessa[20] vaðs er aðr [um nottina[21] hafði yf*ir* riðit[22] hilldib*randr*. Oc er [þ*at* sia auml-ungar[23] letr Sifka blasa [basun erm*inriks* k*onun*gs[24]. oc er þ*œt*ta hæyr*ir* Viðga[25] oc ræinalld þa lata þ*œi*r blasa ollo*m* sino*m* manno*m*[26] til at vapnaz oc bua sik til orrosto. Oc nu læypr viðga[25] a sin*n*

[1] AB þa. [2] B *tilf.* manne. [[3] AB til hans ath rida. [[4] A þessu. [5] AB letst. [[6] A *mgl.* [[7] AB ath rida. [8] B hann. [9] B landtialldz. [[10] A kemur j dagan j land-tialld Þidreks kongs og sagde honum. [[11] A var war vorþ-inn. [[12] A *mgl.* B Cap. CXCI. [[13] AB ollum sinumm lvdrumm. [[14] AB margreifinn. [15] A þegar. [16] B *mgl.* [17] B þat. [[18] A aller. B hvørr eftter honum. [19] B manna. [20] AB þess sama. [[21] A *mgl.* [22] AB *tilf.* meistare. [[23] AB þetta sia Omlunngar. [[24] A *mgl.* [25] B Virga. [26] AB lvdrumm.

hest skemming med[1] allu*m* sinu*m* vopno*m*[2] oc er
209 albuin*n*[3] at b*œr*iaz. slict sama rei-|-nalld með sin*n*
hær. Valllt*ar*i af vaskastæini er nu komin*n* a sin*n*
hæst oc bærr i hændi ser mærkistong Erminriks
k*onung*s. þ*at* mærki er a [þa lund[4] g*er*t at hin*n*
[ytri lutr[5] m*œr*kisins er [suart silki sem ramn[6]. en
annaʀ lutr[7] er silki litt sem gull. en hin*n* þriði
lutr m*œr*kissins[8] er græn*n*[9] sem gras oc utan[10]
159 við þ*at* mærki er | saumat siautig*ir*[11] dynbiollor [af
gulli[12] sua ringir þ*œt*ta merki oc glymr at hæyr*ir*[13]
um allan hærin*n* [þegar er[14] riðit er m*œr*kit[15] eða
288 vindr bæʀ þat oc | her ept*ir* riðr sifka með alla
sina fylking[16] [.vi. þusundrat[17] ʀ*iddara* oc [mikin*n*
fiolða[18] sargenta[19]. [Oc er Þiðr*ekr* k*onun*gr ser
m*œr*ki Erminriks k*onun*gs[20] oc h*ann* væit at þar
fylkir[21] Sifka. þa kallar h*ann*[22] Mæist*ar*i hilld*ibrandr*
skylldi[23] b*er*a [þar i mot[24] h*an*s m*œr*ki þat er gort
af huito silki þar stendr i leo [af gulli með korono[25]
oc þar fylgia dynbiollor [af gulli[26] æigi færi en [.vij.
tigir[27]. þ*œt*ta m*œr*ki hæf*ir* erka d*ro*tning latið g*er*a
oc gaf Þ*iðreki* k*onun*gi. [Nu riða saman þessar
tvær fylkingar[28]. Ræinalld riðr [með sino*m*[29] flokk.
h*an*s m*œr*ki er a þessa lund buit[30] þ*at* er raut
silki[31] sem bloð oc fir*ir* ofan [a millo*m*[32] oc[33] spiotz-

---

[1] AB vid. [2] AB herwaapnum. [3] AB nv buinn. [[4] A þa leid. B þann hatt. [[5] A ytzti litur. [[6] AB svart (B svartur) sem hrafn. [7] B *mgl.* [8] AB *mgl.* [9] A grænt. [10] B ut. [11] A *mgl.* B LXX. [[12] AB *mgl.* [13] B heirist. [[14] B þa. [15] A med merkit. B *mgl.* [16] A *tilf.* vid. [[17] A vj þusunnd. B vij þusunder. [[18] A mikill fiauldi. [19] A
280 skardiant. B annarz lidz. [[20] AB þetta sier | Þidrek kongur huar merki Erminreks kongs er. [21] AB fylgir. [22] AB *tilf.* ath. [23] AB skuli. [[24] A j mote. B a mote. [[25] A med koronu af gulli. [[26] AB *mgl.* [[27] A lx. B lxxx. [[28] A *mgl.* [[29] AB vid sinn. [30] B *mgl.* [31] A *mgl.* [[32] AB milli. [33] B *mgl.*

ins ero þrir knappar af gulli oc h*ann* stæfn*ir* sin*om* [hær igegn[1] [M*argrœifa* R*oðingœir*[2]. [oc þa riðr Viðga[3] með sin*n* hær h*an*s mærki bar hin*n* st*er*ki runga er engi risi [fekz sa er h*onom* v*œr*i iamsterkr[4] þ*œt*ta m*œr*ki er suart oc af [hvit*om* stæini[5] hamar oc tong oc stæði. her igegn riðr h*œr*togi nauðung oc bærr i sin*n*i hændi m*œr*ki huit oc a markat[6] leo af[7] gulli oc þ*at* merki gaf erka d*ro*tning[8] þether. [oc þar ept*ir* riðr junkh*er*ra þeth*er* oc tvæir syn*ir* Att*ila* k*onun*gs erpr oc ortvin[9]. ok hin*n* goði riddare hialprik er allra [riddara er kurtæisaztr oc[10] vaskastr[11]. þ*œi*ra [skor er buin allt[12] [með rauðo gulli[13] suo[14] at liomin*n* stendr af sem a loga sei.

[er þiðrecr k*onu*ngr bersk við Sifka[15].

376[4] (331). Nv riða þessar .vi.[16] fylkingar saman. Þ*iðrekr* k*onungr* [af b*œr*n[17] riðr nu fra*m* [með sin*n* hæst falka oc sit goða sv*er*ð ækkisax[18] oc hoggr atvær hlidar ser men*n* oc hæsta oc fællir hv*er*n yfir[19] annan allt þar[20] sem h*ann* fæʀ[21]. oc fyr*ir*[22] h*onom* riðr mæist*ar*i hilld*ibrandr* með h*an*s m*œr*ki [ok drepr margan man*n* annari sin*n*i hændi[23] oc þ*œi*ra goði[24] felagi Vildifer fylg*ir* [þæi*m* all-

[[1] A monnum j mot. B her a mote. [[2] A Margreifanum. [[3] B Nu rijdur framm Virga. [[4] A fæst honum sterkari. [[5] A hvitu silki. [6] AB markadur. [7] A med. [8] AB *tilf.* junkherra. [[9] A og þar fylgia ij syner Attila kongs. B og sonumm Attala kongs Erp og Ortun. [[10] A manna er. [11] A traustastur. B hraustastur. [[12] A skari er buinn allur. [[13] AB vid gull. [14] *sål.* AB. Mb[4] *mgl.* [[15] AB *mgl.* [16] A iij. [[17] A *mgl.* [[18] A aa sinumm heste Falka. [19] B umm. [20] B þad. [21] A fell(!). [22] *rettet for* Mb[4] fyr. [[23] B *mgl.* [24] AB *mgl.*

drengiliga[1] ok er þessi orrosta en harðasta oc falla nu 210 281 miok aumlungar | af liði[2] Sifka. | ok nu kallar *Þiðrekr* k*onungr* hatt [ok eggiar sina men*n* ok m*æ*l*t*i fra*m* hart var*ir* men*n* oc[3] b*œr*iz nu af kappi miklu ok drengskap. þ*er* hafit optlega bariz við ruzimen*n* eða vilcina[4] men*n* oc fengu*m* ver þa optaz[5] sigr. [En nu i þessi orrosto sœkiu*m* ver vart land ok[6] riki oc [her af[7] mego*m* v*er* [hæita miklir[8] men*n* ef v*er* fam vart æiginland[9] oc hedan af v*er*ðr þessi [væizla miklu[10] akavare. Oc nu riðr *þiðrekr* k*onungr* imiðia fylking Sifka oc drepr [men*n* ok 289 hæsta[11] [ok alt þ*at* sem fir*ir* | h*onom* v*er*ðr oc sua fram i gegno*m* þ*æi*ra fylking[12] oc aptr aðra læið h*ann* hræðaz nu allir ok engi þorir fir*ir* hono*m* at standa huar sem h*ann* riðr ok þa hæf*ir* h*ann* drepit utal man*n*a. A annan veg i miðri fylking auml*unga* riðr Villdif*er* [oc fir*ir* h*onom* falla auml*ungar*[13] oc hvar sem h*ann* kom i hærin*n* þa hælldr ængi maðr sino*m* hesti ok sino*m* vopno*m* fir*ir* h*onom* ok nu hæf*ir* h*ann* drepit [marga rika[14] hofðingia ok er h*ann* en*n* æigi [sárr drava.[15] Þætta ser h*œr*togi Valltari af Vaskastæini hv*er*so mikin*n* skaða Villdif*er* g*er*ir a aumlungu*m* [oc fir*ir* h*onom* flyia Auml*ungar*[16] hvar sem h*ann* kemr fram[17] ok riðr [i gegn hono*m* allkapsamlega[18] ok leggr m*œr*kispiotino fir*ir* h*an*s briost ok[19] [spiotið gengr i gegn-

---

[[1] A honum allhraustliga. [2] A *mgl.* [[3] B a sijna menn og mælti. [4] A Willtin. B Vilcjnj. [5] AB jafnann. [[6] AB Nu sækiumm wier waart. [[7] A *mgl.* [[8] A þa mester. B heita mejstara. [9] A land. B eigid land. [[10] AB orrosta halfu. [[11] A margann mann. [[12] A og suo ridur hann i giegnum fylking. B og fer so fram i giegnumm filkingar. [[13] B *mgl.* [[14] A marga. B margann. [[15] A saar drafa. B sar. [16] A þeir nu. [[17] B *mgl.* [[18] AB j mote honum akafliga (B allakaflega). [19] AB svo ath.

o*m* h*ann* oc út[1] um hærðarnar ok nu hoggr
[villdif*er* af ser spiotskaptið[2] oc riðr[3] at valtara oc
hoggr a h*an*s lǽr við sauðlino*m* ok sundr tækr
bryniuna sua at isauðlino*m* nam staðar ok sin
væg | fell huarr af sino*m* hæsti dauðr a iorð. Oc B 160
nu er Sifka ser at h*an*s merki er fallit oc drepin*n*
er hin*n* matki[4] kappi valt*ar*i snyr h*ann* sino*m*
hæsti undan ok flyr oc þar ept*ir*[5] allt h*an*s lið. En
þ*iðrekr* k*onung*r oc allir[6] h*an*s men*n* ræka flott-
an*n* oc drepa þa[6] [allan þan*n* dag[7] oc fylgia þæi*m*
[allan þan*n* dag langa læið[8] ok skiliaz æigi við fyR
en dræpin*n*[9] er [mæstr luti[10] [þæssa hærs[11] oc er
þ*at* [langa rið at[12] | þ*iðrekr* k*onungr* riðr[13] aðr A 282
h*ann* skiliz[14] við oc h*ann* snyr aptr[15].

[Fra Viðga hinum sterka[16].

377[4] (332). Nv ser viðga[17] at Sifka flyr oc allir
h*an*s men*n* oc nu væit h*ann* at æigi fa aumlungar
sigr ef sua fæR i aðru*m* stað sem her oc [nu riðr
vidga[18] fram alldiarfliga.[19] h*ann* ser huar riðr hær-
togi nauðung oc hæf*ir* dræpit margan man. [Vidga
riðr at h*onom*[20] oc huar [i moti oðro*m*[21] oc þui
nest verðr[22] hin harðasta[23] orrosta oc með þui
skilia þ*œir* sit æinvigi at Viðga[24] ræiðir upp [ann-

[1 A vt geck. [2 A hann af sier spioted. 3 B sijdann rijdur hann. 4 A mesti. B mykle. 5 B er og. 6 AB *mgl.* [7 A margan mann. [8 AB langa hríd. 9 A fallinn. [10 A mikill lutur. B mesti hlutur. [11 B þess lids. [12 AB løng leid (B *tilf.* er). 13 B rekur. 14 AB skilst. 15 A *tilf.* fra hernum. [16 A *mgl.* B Cap. CXCIL. 17 B Wirga. [18 B rijdur nu. 19 AB alldreingiligha. [20 B Wirga rijdur honum j giegn. [21 A odrumm j giegn. B ødrumm. 22 AB *tilf.* þar. 23 A snarpasta. 24 B Wirga.

b[4] 211 arri hendi[1] sit*t* sværð mimung oc hog-|-gr sundr
m*œr*kistongina ok fællr mærkit a iorð. oc i þæsso
bili annat hogg[2] a h*an*s hals sua at [sundr tækr
bryniuna ok halsin ok fællr ser huart a iorðina
hofuðit oc bolrin*n*[3]. ok þ*œt*ta sia iunkh*er*rar. Þa
mælti Ortvin[4] [við hialprik sin*n*[5] felaga mattu[6] sia
hv*er*so hin illi hundr [Viðga g*er*ir skaða a varo*m*
man*nom* ok nu hæf*ir* han*n*[7] dræpit varn hærtoga
nauðung ridu*m* nu til h*an*s ok lato*m* æigi[8] længr
fara [a þessa lund.[9]

[Fall Þether.

379 (333). Her ept*ir*[10] riðr fra*m* Ortvin[11] all-
drengiliga i [moti Viðga[12]. oc með h*onom* hialprik.
U 290 ok þar i mot hin*n* st*œr*ki Runga oc v*er*ðr | nu
þæssi orrosta forkunnar stærk. oc aðr en letti falla
[til iarðar[13] dauðir ortvin[14] oc h*an*s felagi hialprik.
oc er þ*œt*ta ser erpr oc Þeth*er* þa riða þ*œir* fra*m*
[all ræystimanlega[15] oc b*œr*iaz af miklo kappi
þether oc Runga. [oc æitt mikit hogg hoggr Þeth*er*
a h*an*s hialm oc klyfr hialmin*n*[16] oc hofuðit sua at
i ioxlono*m*[17] nam staðar oc fell Runga dauðr til
iarðar. Oc iþesso bili hæfir nu Viðga[18] drepit erp.
A 283 | þa er þ*œt*ta ser þether at [drepin*n* er iunh*er*ra[19]
huartvæggi erpr oc ortvin. þa riðr h*ann* i gegn

[[1] AB *mgl.* [2] B *mgl.* [[3] A af tok høfudit. [4] A Ortum. B Ortun. [[5] A til Hialpriks sins. [6] A nu munntu. B nu mattu. [[7] B Virga hefur. [8] AB *tilf.* suo. [[9] A fyrer þa søk ath wier eigumm aa dreingiumm wol. [[10] AB Nu. [11] B Ortun. [[12] B giegn Wirga. [[13] A þeir. [14] B Ortun. [[15] A allhraustliga. B alldreingelega. [[16] B Nu høggur Þetter myked høgg a hialm Runga so hann klyfur hann. [17] A i joxlum. B j øxlumm. [18] B Virga. [19] *sål.* Mb[4].

Viðga[1] ræiðr[2] oc nu vill h*ann* lata sit lif eða hæfna sin*n*a fostbræðra oc hǫggr nu at[3] Viðga[4] opt ok hart. Þa m*æl*ti Viðga. Ertu þar þether broðir Þiðreks k*onun*gs [af bærn[5] [ek ken*n*i þik.[6] rið a braut ok i annan stað[7]. fir*ir* h*an*s sakir vil ek ækki mæin þer g*er*a [ok bersk við aðra men*n*.[8] þa svaraði þether. Þat væit guð fir*ir* þui at falln*ir* ero min*ir* junkh*er*rar ærpr oc ortvin[9] oc þu hin*n* illi hundr hæf*ir* þa baða drepit [þa vil ek vist æigi lifa[10] nema ek fa hæfnt þ*æi*ra. oc annathuart [skal v*ær*a at þu skalt[11] fælla mik dauðan af mino*m* hæsti eða ek skal v*ær*a þin*n* bana maðr. oc nu hauggr h*ann* en*n* halfo stærkligar oc sækir nu allra fastaz. Nu mælti Viðga[12]. Þat væit guð með mer at þat g*er*i ek nauðigr [ef ek drepr[13] þik fir*ir* sakar þins broðor. *Þiðreks* k*onungs* [af b*æ*rn.[14] Þa hio[15] þether til Viðga[16] af ollo afle a h*an*s hialm en þessi hialmr er sua harðr at ækki stal er harðare. Nu stokkr sværðit af hialmino*m* [fra*m* oc hlæypr ofan[17] fyrir framan sauðulbogan*n* sua at af tækr[18] hofut hæstzins [fir*ir* framan bogan*n*[19] oc þar let skemingr | sitt lif [hæstr Viðga.[20] [Nu m*æl*ti Viðga þar sem h*ann* stendr a iorðun*n*i Þat væit hin hælgi guð at nu g*er*i ek þat v*ær*k at[21] [vist

Mb[4] 2

[1 B drepner eru hvørutvegge jungherrar, Erp og Ortun, rijdur hann framm j mote Wirga. [2] AB *tilf.* miog. [3] AB til. [4] B Virga. [5 A *mgl.* [6 AB *mgl.* [7] AB *tilf.* og berst vid adra menn þviat. [8 AB *mgl.* [9] B Ortun. [10 A *mgl.* [11 A skalltu. [12] B Virga. [13 *sål.* Mb[4]. AB ath drepa. [14 AB *mgl.* [15] B høggur. [16] B Virga. [17 A nidur. [18] AB tók. [19 A *mgl.* B fyrer framann bogana. [20 A *mgl.* B hestur Virga. [21 AB Þath weit Gud sagde Widga (B Virga) ath þat geri ek naudigur er.

B 161 hugða ek at æigi skyllda | ek[1] g*er*a oc sua [mikil nauð[2] hændir mik nu at nu v*er*ð ek lata mitt lif eða en*n*[3] aðru*m* kosti v*er*ð ek nu at drepa þik. Oc nu tækr Vidga[4] baðo*m* hondo*m* of[5] meðalkafla sins suærðs [mimungs oc reiðir upp[6] ok hoggr nu a bak þeth*er*[7] sua at [suærðit bæit isundr[8] bryniuna ok bukin*n* oc fell h*ann* með[9] tvæi*m* lutu*m* a iorðina[10] oc her ept*ir* v*er*ðr [nu mikil[11] orrosta oc drepr Viðga[12] margan man*n* oc h*ann* lætr [nu ok A 284 margan man*n*[13] af aumlungu*m*. | (334). G*o*ði[14] riddari vlfarð bærsk nu oc[15] allan þ*æn*na dag af[16] miklo kappi. h*ann* [bæʀ m*œr*ki Margræifa R*oðingœirs*.[17] h*ann* er nu riðin*n* langt fram i hær auml*unga* oc hoggr a tvær liðar[18] ser men*n* oc hæsta oc h*onom* fylg*ir* [m*argrœifi* R*oðingœirr* alldrengi- U 291 liga oc hafa | nu[19] drepit mikin*n* fiolða man*n*a oc engi skor[20] stændr fir*ir* þæi*m*. [slict sama riðr fra*m* fra sino*m* m*onno*m Ræinalld hin*n* mæri riddare oc hoggr hyni[21] oc kastar hv*er*io*m* yf*ir* annan ok alla hæf*ir* h*ann* sina brynio bloðga oc sin*n* hest. h*ann* ser nu hv*er*so mikin*n* skaða g*er*ir Vlfarð[22] h*an*s frændi a aumlungu*m* oc nu vilia[23] flyia h*an*s men*n* fir*ir* M*argrœifa* R*oðingœir*[23] oc Vlfarð. Nu riðr

[1] A ek villda alldrei. [2] A mikil vndur og naud. B mykla naud. 3 AB ath. 4 B Virga. 5 AB *mgl.* [6] A *mgl.* 7 B honum. [8] AB j sunndur tok (B tekur). 9 A j. B vid. 10 AB jord. [11] A hørd. B umm hann mykel. 12 A *mgl.* B Virga. [13] AB og margann (B marga). 14 *rettet for* Mb4 Guði. 15 AB *mgl.* 16 AB wid. [17] A berst med margreifanum(!). B hefur merke margreifannz. 18 B hendur. [19] AB margreifinn allhraustliga (B allskøruglega), og nv hafa þeir. 20 A skari. [21] AB Reinalld hinn mæri (B meiri) riddari berst (B *tilf.* nu) vid miklu drambi og høggur Hyni allann þenna dagh. 22 B Ulfar. 23 AB *mgl.*

Ræinalld i moti[1] þæim alldrængiliga með miklo kappi oc sætr sitt glaðil firir briost [sins frænda Vlfarð[2] sua at [sundr nam[3] bryniona ok briostit oc ut um hærðarnar oc [fællr hann[4] dauðr af sinom hæsti. Þesso ner [er staddr Margræifi Roðingæirr[5] [ok tækr upp sina merkistong oc hælldr upp merkino[6] oc riðr nu fram allra diarflegazt[7]. hann[8] hoggr sino sverði til riddara er bar mærkit[9] a hans hals sua at af nam hofuðit oc sundr mærkistongina. oc fællr mærkit a iorð.

[Fra bardaga þiðrex konungs *eptir*[10] fall hans brodur.

380[4]. Nv[11] er þætta sa[12] aumlungar at fallit er mærki Ræinalld[13] oc Sifka hæfir flyit [oc nu[14] flyia [allir aumlungar[15]. [Oc er Ræinalld ser at [allt hans[16] lið flyr þa verðr hann oc at flyia sialfr. (335). [her eptir[17] riðr æinn riddare all kapsamlega at *Þiðreki konungi* þat er hans maðr oc sægir [ok callar. Goði herra *Þiðrekr konungr*[18] rið æigi længr æptir þessom hær rið hælldr aptr.[19]

---

[1] B giegn. [[2] A hanns. B sijns frænda Ulfars. [[3] AB i sunndur nemur. [[4] A fellur. B so fiell hann. [[5] AB var staddur margreifinn. [[6] A tekur vpp sitt merki. B *mgl.* [7] AB *tilf.* og helldur nv (B *tilf.* upp) sinu merki. [8] A *mgl.* B og. [9] AB merki Reinalldz. [10] Mb[4] *mgl.* eptir. [[11] A ok. B og nu. [12] AB sia. [13] AB Reinalldz. [[14] AB þa. [[15] B þeir eirnenn. [[16] B sitt. [[17] B Nu. [[18] B gode herra. [[19] *for* Oc er Ræinalld . . . hælldr aptr *har* A enn Reinalld hleypur ath margreifanum og hoggur i hans hialm suo hartt ath hann fellur af hestinumm og weit ekki til sin. enn siþann reid Reinalld vndan ath forda sier. Nu kemur einn riddari j mot þidrek kongi og mællte. herra.

Ek kan*n* sægia þer [ill tiðindi ok mikil oc ero
A 285 saun*n*. hin*n*[1] illi hundr Viðga[2] | drap fyrst þin*n*
goða hærtoga nauðung oc þar nest [hæf*ir* þu lat-
b⁴ 213 ið[3] [ortvin oc h*an*s | broðor[4] erp þina junkh*er*ra oc
[en[5] er drepin*n* þin goði vinr[6] hialprik oc nu er
dauðr[7] þin*n* broðir þeth*er*[8] oc þætta alt hef*ir*
ge*r*t hin*n* illi hundr viðga[2] rið[9] aptr hærra oc
hæfn[10] þæirra.

[v m þiðrec k*onu*ng oc hans orrostu.

381⁴. Nv[11] suar*ar* þ*iðrekr* k*onungr*. huat gaf
guð mer at sok er h*ann* let koma sua[12] illan dag
yf*ir* mik at ækki vapn fæsti a m*er* i dag [ok ek
hæfi ækki sar[13] en min*ir* junch*er*rar ero baðir[14]
dauðir oc min*n* [liufi broðir þeth*er*[15] oc þot þat
tælia ek [at h*ann* er dauðr[16] þa ma[17] ek þ*at* væl[5]
b*er*a ef min*ir* junch*er*rar lifði.[18] fir*ir* þa sok at[19]
fra þæsso*m* dægi ma ek æigi koma i hunaland. oc
nu verð ek dæyia eða hæfna min*n*a junch*er*ra.
(336) Nu snyr h*ann* aptr sinu*m* hæsti falka oc
keyr*ir* h*ann* fast m*eð* sporo*m* oc h*ono*m fylgir nu
U 292 allr h*an*s hæʀ oc sua riðr h*ann* | [huat ok þioð-
synlega[20] at ængi maðr[21] fær h*ono*m fylgt ok nu
riðr h*ann* þar til er orrostan [hæf*ir* v*œ*rit[22] oc sua

[[1] A sonn tiþinndi og ill. hinn. B jll tijdinde enn eru þo sonn, sa. [2] B Virga. [[3] AB *mgl.* [[4] B Ortun og. [5] B *mgl.* [[6] A hier med þínn goda win. [7] B drepinn. [8] AB Þetter. [9] B rijded. [10] *sål. rettet.* Mb⁴ hæfnd. AB hefnid. [[11] AB Þa. [12] B *mgl.* [[13] A *mgl.* B og eg em ecke sar. [14] A *mgl.* [[15] A brodir. [[16] A *mgl.* [17] AB mætta. [18] B lifdu. [19] AB *tilf.* vpp. [[20] AB hart. [21] B *mgl.* [[22] AB er.

er h*ann* nu ræiðr ok harmsfullr oc grimmr at ælldr brænnande flygr af h*an*s mun*ni* oc ængi riddare er sua diarfr at vit h*ann* þori at b*œr*iaz. Oc er þ*œt*ta | ser Viðga[1] þa flyr h*ann* sem aðr*ir* [men*n*. B 16 þan*n* hæst sem att hafði þeth*er* þæi*m* riðr viðga sem skyndiligazt[2] ofan með ánni musula[3]. en Þiðrekr k*onun*gr riðr ept*ir* h*onom* oc nu kallar Þ*ið*-*rekr* k*onungr* á Viðga[4]. Þu[5] hin*n* illi hundr bið min ek vil hæfna broðor mins er þu drapt ok æigi skalltu længr lifa ef þu þorir at [b*œr*iaz við æin*n* man*n*[6] [þa bið min[7] en Viðga[8] lætr sem h*ann* hæyri æigi oc riðr nu allra | huatazt[9] oc en*n* kallar A 28 þiðr*ekr* annat sin*n* oc bað han*n* biða ef h*ann* þorir oc sægir at þ*œt*ta er skom at flyia fir*ir* æino*m* man*ne* oc[10] h*ann* vill hæfna broðor sins. Þa sv*ar*-*ar* viðga[11]. Ek drap þin*n* brodor nauðigr oc æigi hæfði ek h*ann* drepit [ef ek mætta hallda mino lifi.[12] oc ef ek fæ þ*œt*ta bætt við þik m*eð* gulli ok silfri þa vil ek vist bæta. Oc nu riðr h*ann* allt [þat er[13] h*an*s hæstr ma fara. En þ*iðrekr* sækir ept*ir* h*onom*. Oc nu riðr [viðga út a sióin*n* en þiðrekr er nu komin*n* naliga at h*onom*. oc i þesso bili sokkr viðga i sioin*n* oc nu skytr þ*iðrekr* k*on*-*ungr* spioti ept*ir* h*onom* oc[14] spiotskaptið stoð

---

[1] B Wirga. [[2] AB wid þann hest er att hafde Þetter og ridur. [3] A Musala. B Vinsala. [4] B Virga. [5] AB og mællte. [[6] B bijda einz mannz. [[7] A *mgl.* [8] B Virga. [9] B hardazt. [10] B er. [11] B Virga. [[12] B hefda eg matt hallda mijnumm heste og undann honum rijda. [[13] A til þess. [[14] A Þidrek ath sionum enn Widga hleyper aa sioinn. Þidrek er þa nær honum kominn og skytur sinv spioti ath honum. ok i þessu bili sokkur Widga i sióinn. enn. B Wirga ad siónumm og a siòenn ut, en Þidrek kongur er nu kominn so nær ad hann skytur sijnu spiote ad honum, og i þessu bile sockur Virga i siòenn, enn.

ept*ir* er i hafði bitið jorðina i ár osino*m*. oc þar stendr[1] þat spiotskapt[2] [en i dag oc þ*at* ma þar sia hv*er*r er þar kêmr[3].

[vm þiðrec k*onun*g.[4]

382[4] (337). Nv riðr *Þiðrekr* k*onungr*[2] aptr[5] þar sem[6] bariz hafði v*œr*it oc ser h*ann* þar fallin*n* margan sin*n*[7] man*n* [vin oc frænda[8] oc nu kemr h*ann* þar [at er[9] liggr h*an*s broðir þeth*er*.[10] Oc
214 þa m*œl*ti h*ann*. þar | liggr þu [min*n* broðir þeth*er*[11] þat er mer hin*n* mesti harmr er þu ert sua buin*n* ok nu tok h*ann* upp h*an*s skiolld oc kastar a brot þæi*m* skilldi er aðr hæf*ir* h*ann* fir*ir* þui at sa[12] er hoggin*n* til onytz. Oc nu gengr h*ann* þar til se*m* voro h*an*s iunkh*er*rar faln*ir* með[13] sinar hinar huitu[14] brynior [oc hina horðo hialma[15] [ok þo hafði þ*at* nu ækki tioat þ*vi* at þo hofðo þ*œir* nu fallit.[16] Oc [nu m*œl*t*i* *Þiðrekr* k*onungr*[17] Min*ir* liufo junkh*er*rar[18] þ*at* er mer mestr harmr er ykr hæfi ek latið oc huat ma ek nu fara hæi*m* i susat.[19]
U 293 Þat væit guð með mer[20] | hælldr villdi ek hafa borit[21] stor sar oc v*œr*it[22] þit hæilir. [23]Oc nu gengr *Þiðrekr* k*onungr* brot oc allir h*an*s men*n* ero nu til h*an*s komn*ir*. Þa m*œl*t*i* *þiðrekr* k*onungr*[24]. hæyr þu nu. margræfi R*oðingœirr*.[24] Bær þu mina

---

[1] A stod. [2] B *mgl.* [[3] A lánnga æfi sídann. [[4] AB *mgl.* [5] A *mgl.* [6] AB til er. [7] A *mgl.* [[8] B vine og frændur. [[9] B sem. [10] AB Þetter. [[11] AB broder. [12] B hann. [13] AB wid. [14] A bestar. [[15] A *mgl.* [[16] AB *mgl.* [[17] B mællte. [18] AB herrar. [19] AB Susam. [20] A *tilf.* ath. [21] A *mgl.* [22] AB være. [23] B *tilf.* Cap. CXCIII. [24] A *mgl.*

goða[1] q*veðio* Attila k*onungi*[2] oc fru[1] Erka d*ro*tningo hæi*m* i huna land. | Alldri siðan vil ek koma A 28 [i huna land[3] sua margan dreng goðan se*m* Att*ila* k*onungr* hef*ir* latið fir*ir* minar sakir. Oc nu suarar margræifin*n* oc marg*ir* adrer hofðingiar [oc sægia.[4] Eigi skaltu sua g*er*a þ*at* kan*n* opt [hænda i orrosto[5] at hofðingiar lata[6] sina dyrliga drengi ok fa [þo sia*lfir*[7] sigr sua se*m* her er. [Nu skalltu þ*at* væl þacka at þu fect sigr en[8] æigi skalltu fir*ir* lata þic[9] þot þu haf*ir* [latið þina[10] iunkh*er*ra Ver skolu*m* helldr biðia erka d*ro*tning at ho*n* v*er*ði væl við þ*at*[11] þot ho*n* hafi mist [sin*n*a sona[12]. oc allir skulu*m* v*er* [þar til stoða þer[13] sua at Attila k*onungr* skal [nu æigi v*er*a þ*er* v*er*ri vinr[14] en aðr. Nu m*ælti*[15] þ*iðrekr* k*onungr* oc quæz[16] alldri myndo[17] hæi*m* fara at sua buno. fir*ir* þui at ek het[18] Erka d*ro*tningo at ek skylldi færa hæn*n*i baða sono sina en nu hæfi ek þ*at* æigi æfnt. Þa gengo til þ*iðreks* k*onungs* | allir hofðingiar oc allir riddarar oc sogðo. B 16 Goði h*er*ra Þ*iðrekr* k*onungr* far hæi*m* með[19] oss i hunaland. [V*er* skolu*m* þ*er*[2] sua til stoða at Att*ila* k*onungr* oc Erka d*ro*tning skal [nu v*æ*ra þin*n* vin æigi min*n*i[20] en aðr. Villtu æigi fara aptr i huna land[21] þa viliu*m*[22] v*er* allir þer fylgia [far þa[23] ept*ir* þino riki oc b*ær*rsk[24] við erminrik k*onung*. oc viliu*m* v*er* alldri aptr koma

---

[1] AB *mgl.* [2] A *mgl.* [[3] A þar. [[4] AB *mgl.* [[5] B verda i orustumm. [6] B late. [[7] B þeir opt. [[8] A og. [9] B *tilf.* ad helldur. [[10] A mist þinna. [11] B *mgl.* [[12] AB sina sonu. [[13] AB til stoda. [[14] B vera meire vin þinn. [15] A svarar. [16] B kvadst. [17] A munu. B munde. [18] AB *tilf.* þui. [19] AB vid. [[20] A þier nv æigi wera werri winur. [[21] B *mgl.* Ver skolum . . . huna land. [22] B skulumm. [23] B þu. [24] *sål.* Mb[4].

fyʀ[1] en þu hæf*ir* þitt riki. Þa sv*arar* *Þiðrekr* k*onungr*[2]. þat þori ek vist æigi at fara með hær Att*ila* k*onung*s lengr[3] [at sin*ni*[4] sua illa sem [at hæf*ir* borit[5] er ek let h*an*s tva sono.[6] oc hælldr værð[7] ek hæi*m* fara með yðr. Oc nu [snua þ*œir* aptr ollo*m* h*œr*ino*m* oc fara alla læið sina allt þar til er þ*œir* koma[8] i huna land a fund Att*ila* k*on*-*ungs* [isusat.

Fall erp oc ort*vin*[9].

4 215 383[4] (338). | Nv er *Þiðrekr* k*onungr* kemr i susat[10] þa gengr h*ann* i æit litid[11] hús oc vill nu vist æigi (koma at[12] fin*na* Att*ila* k*onung* [oc Erka d*rotning*.[13] Nu gengr marg*rœifi* Ro*ðingœirr*[14] i haull Att*ila* k*onungs* oc fir*ir* h*ann* ok m*æl*ti. Sit hæill h*er*ra[14] Att*ila* k*onungr*. Oc þa sv*arar* [A*tt*-*ila* k*onungr*.[15] Vel komin*n* [min*n* maðr[16] m*ar*-*grœifi* Ro*ðingœirr*.[17] hv*er* tiðindi kantu at segia
A 288 mer af yðarri | ferð. hvart[18] [lif*ir* *Þiðrekr* k*onungr* af b*œrn*[19] eða huart[18] hafa hyn*ir* sigr fengit eða [usigr eða[20] huart hæf*ir* yðr farit[21] væl at eða illa.
J 294 Þa sv*arar* [M*argrœifi* Ro*ðingœirr*[22]. lif*ir* | *Þiðrekr* k*onungr*. oc hyn*ir* hafa sigr fengit i orrosto oc þo hæf*ir* oss illa fariz fir*ir* þa sok at v*er* hafo*m* latið

---

[1] B adur. [[2] A þott þu wilir enn nv berriast wid Erminrek kong og sækia þad riki er þu átt. [3] B *mgl.* [[4] A *mgl.* [5] B borist. [[6] A mier hefer tiltekist. [7] AB wil. [[8] A fara þeir heim. [[9] *sål.* Mb[4]. AB *mgl.* [10] A Swsa. B Susam. [11] AB *mgl.* [[12] AB *mgl.* [[13] A *mgl.* [14] AB *mgl.* [[15] A Attila. B kongur. [[16] A *mgl.* [17] AB *mgl.* [18] B *mgl.* [[19] A hefer Þidrek kongur. [[20] A ei. [21] AB farist. [[22] AB margreifinn.

vara iunkh*er*ra erp oc ortvin[1]. Nu grætr erka d*rotning* er ho*n* hæyr*ir* þ*æt*ta sagt[2] oc naliga allir þ*æi*r er in*ni* ero[3] i hollin*ni*. þa m*ælti* Att*ila* k*on*-*ungr* hv*er*ir hafa fallit af hyno*m* med mino*m* son-o*m*. þa sv*arar* m*ar*GR*æifinn*. h*er*ra[4]. margir dyrlig*ir* drængir. hin*n* fyrsti maðr [junch*er*ra Peth*er* af b*ær*n[5] oc [þin*n* goði vin hialprik oc h*ær*togi nauðung[6] Villdif*er*[7] oc marg*ir* aðrer goðir[8] dreng*ir* oc miklir haufðingiar. oc sua hafa Aumlungar latið fir*ir* oss halfo[9] flæiri men*n* ok með[10] flotta [komuz undan þ*æi*r er lifit þago.[11] Nu m*ælti* A*ttila* k*on*-*ungr* [oc varð[12] við [drengiliga þessi tidindi. Nu er[13] en*n* sem fyʀ[14] þ*æi*r v*er*ða at falla er fæig*ir* ero oc engu*m* man*n*e gefr lif [goð vapn eða mikit afl ef þo[15] skal h*ann* deyia. ¡Vist reyndi[16] þ*at* her[17] i þessi[18] færð at hin[19] bæztu vopn er bun*ir* voro með min*ir* syn*ir* erpr *ok* ortvin[20] oc þ*æi*ra fostbroðir þeth*er*[21] þar með[22] lago þ*æi*r nu allir[2] dauðir. [oc en m*ælti* A*ttila* k*onungr*.[23] huar er nu min*n* goði vin þ*iðrekr* k*onungr*. þa sv*arar* æin*n* maðr.[24] J æino stæikara husi [þar sitr nu þ*iðrekr* k*onungr*[25] oc mæist*ar*i h*illdibrandr*. oc [þar hafa þ*æi*r[26] af farit

---

[1] B Ortun. [2] A *mgl.* [3] AB voru. [4] A *mgl.* [[5] A Petter broder Þidreks kongs. B Þetter Þidreks kongs broder aff Bern. [[6] A þinn gode win hertuginn Naudunng Hialprik. B hinn mykle hertuge þinn góde vin Naudung. Hialprik og. [7] AB *tilf.* og Wlfard (B Ulfar). [8] A *mgl.* B dyrleger. [9] B myklu. [10] AB vid. [[11] A komst vndan meiginherr Erminriks kongs. [[12] A werdumm. B og verdur. [13] B *mgl.* [[14] A alldreingiliga þessi tiþinndi. [[15] B afl edur góд vopn ef þa. [16] B reindest. [17] AB *mgl.* [18] B *tilf.* orustu og. [19] B þau. [20] B Ortun. [21] AB Petter. [22] AB *mgl.* [[23] AB Attila kongur spyr nu. [24] A gardtzurr(!). [[25] B situr hann. [26] A þar. B hafa.

sino*m* vapno*m* oc [vilia æigi[1] koma i augsyn [þ*er* h*er*ra[2] sua þikk*ir* h*onom* illa er h*ann* let[3] [sina iunkh*er*ra[4]. þa m*ælti* A*ttila* k*onungr*. [Min*ir* tvæir riddarar gangit ut ok biðit þ*iðrek* k*onung* min vin in*n* koma h*ann* v*er*ðr en*n* mik hitta þo at a þessa lund hafi at boriz.[5] [Þessir tvæir riddarar ganga þar sem sat Þ*iðrekr* k*onungr* af bœrn.[6] oc biðia h*ann* ganga in*n* fir*ir* At*tila* k*onung* oc segia þ*æir* sik ept*ir* h*onom* senda[7]. Þ*iðrekr* k*onungr* sv*arar* at miklo er h*onom* i [sino skapi[8] þyngr*a* [oc mæiri harmr[9] en*n* h*ann* vili koma med adro*m* ma*n*no*m* at sua buno oc þessir riddarar ganga in*n* oc segia At*tila* k*onungi* at þ*iðrekr* k*onungr* vill æigi koma i augsyn hono*m*.

[þiðrec k*onung*r.

384[4] (339). Ept*ir* þ*æt*ta stendr upp erka d*rot*ning[10] gratande oc m*eð* hen*n*i hæn*n*ar[11] þionastu[12] konor oc
4 216 gengr þar til | er sat[13] þ*iðrekr* k*onungr*. ok er ho*n* kemr i husit m*æl*t*i* ho*n* [við þ*iðrek* k*onung*[14] [Goði vinr þ*iðrekr*[15] hv*er*so varðu sik min*ir* syn*ir* [baðir eða hv*er*so goðir dræng*ir* voro þ*æir*[16] aðr
295 þ*æir* fello.[17] Þa sv*arar* þ*iðrekr* k*onungr* af | mikl-
3 164 u*m* harmi. fru vist voro | þ*æir* goðir drengir oc

[[1] AB ei vill hann. [[2] A vid ydur. B ydar herra. [3] AB hefer laated. [[4] A ydra sonu. [[5] A kalli nv jnn minn hinn goda win þidrek kong. [[6] A Nu ganga ij ridd-
289 arar | þann veg sem Þidrek kongur sat. B þesser ganga nu þangat er situr Þidrek kongur. [7] *sål.* AB. Mb[4] sendan. [[8] A sinumm hug. [[9] AB *mgl.* [[10] AB suo er hann j illu skapi. Erka drottning stenndur nv vpp. [11] AB margar. [12] A hennar fylgiss. [13] AB situr. [[14] AB til Þidreks kongs. [[15] A godi herra sagde hun. B góde vin. [[16] A *mgl.* [17] A felli.

væl vorðo *þæir* sig[1] oc ængi *þæi*ra[2] villdi fra adr*um* skiliaz. þa gek ho*n*[3] at hono*m* oc lagði [badar sinar hendr of[4] hals h*an*s oc kysti h*ann* [oc m*æl*t*i*.[5] Godi vinr *þiðrekr* k*onungr* gac [nu med mer in i holl til[6] Att*ila* k*onung*s oc v*œr* nu væl komin*n* oc [v*œr* katr. Opt[7] hæf*ir* sua til borit fyʀ sem nu at *þæi*r m*enn* fengo bana i orrosto er [þess var[8] auðit. oc *þæi*r er ept*ir* lifa v*er*ða þo sialfra[9] sin at geta. ekki tyr[10] at harma dauða men*n*. v*œr* nu katr[11] oc væl komin*n* m*eð* [oss ok[12] Att*ila* k*onungi* oc gack [nu með[13] mer. Nu stendr *Þiðrekr* k*onungr* upp oc gengr in*n* ept*ir* Erka d*ro*tning i hollina. Oc er h*ann* kemr fir*ir* Att*ila* k*onung* stendr k*onungr* upp oc biðr *Þiðrek* k*onung* v*æ*ra væl komin*n* oc kyssir h*ann* oc [bað h*ann* sitia hia ser i hasæti en*n* sem fyʀ oc *þæt*ta þækkiz *þiðrekr* k*onungr* oc er nu m*eð* Att*ila* k*onung*i en langar[14] riðir oc er *þæi*ra vinfængi nu engu v*er*ra en fyʀ.

andlat ærka drottningar.[15]

385[4] (340). | Tvæim vætro*m* siðaʀ en bariz A 29
[hæf*ir* v*æ*rit[16] við gronsport[17] tækr sott Erka d*ro*tn-

---

[1] *sål.* Mb[4]. [2] AB *mgl.* [3] AB drotning. [[4] AB sina (B *tilf.* bada) arma wmm. [[5] A *mgl.* B so mælande. [[6] B inn med oss i høll. A *mgl.* til. [[7] AB kaatur. jafnann. [[8] A þa werdur. [9] AB sialfer. [10] AB tiaer. [11] AB *tilf.* og gladur. [[12] A *mgl.* [[13] AB inn vid. [14] *rettet for* Mb[4] langa. [[15] A sagde ath þeirra winatta skal nv ei wera verre enn aadur og bidur hann sitia hia sier. og þetta þekkist Þidrek kongur. ok er nv med Attila kongi langa hrid. B bad hann sitia i hasæte hia sier enn sem firr, og sagde, ad nu skule þeirra vinfeinge ei verra enn adur, og þetta þeckest Þidrekur kongur. Cap. CXCIV. [[16] AB var. [17] A Gransport. B Grønzport.

ing oc er þæssi sott hætlig sua at þat þikkiz hon fin*na* at ho*n* mun æigi læingi lifa[1] ef æigi [vill letta[2] þessi sott sua færr [sottin akapt.[3] [oc nu[4] [a æinu*m* dæigi[5] sendir ho*n* orð *þiðreki* k*onun*gi at h*ann* komi til h*æn*nar. oc er h*ann* spyR [at h*on* sendir h*onom* orð þa[6] ferr h*ann* þægar i[7] stað a h*æn*nar fund. [oc er þau fin*n*az þa quæðr[8] væl huart þ*æi*ra annat.[9] Oc nu m*æ*l*t*i Þ*iðrekr* k*on*-*ungr*. þætta[10] ma [v*æ*ra hin*n* mesti[11] harmr oc[12] ef þessi sott fær þer[13] fir*ir* komit[14] ma mikit spill-az huna land. ef sua dyrlig kona fær bana oc þ*at* væit guð ef sua bæR til at þa læt ek[15] min*n* hin*n* bæzta vin. Oc nu m*æ*l*t*i Erka d*ro*tning. Þ*iðrekr*[16] þu hæf*ir* v*æ*rit [mikill vinr vaR[17] oc Att*ila* k*on*-*un*gs oc mikit hæf*ir* þu styrkt vart riki oc mikit[18] gott æigu*m* v*er* þ*er* at launa. Nu kan*n* sua til b*er*a at þessi sott skili vara [vinattu. Nv[19] vil ek at þ*er* þiggit af oss vingiaf*ir*. Ek vil gefa þer .xv. m*æ*rkr [af raudo gulli[20] i æino staupi oc h*er* með oll klæði skorin af purpura [er engi
296 maðr sa | dyrligri en her var iskorit. þ*æt*ta mægo v*æ*ra yðor semdar klæði oc tignar.[21] [Junkfru herað min frændkona[22] hana vil ek yðr gefa oc getið sua hen*n*ar raðs. Þa su*arar* *þiðrekr* k*onungr*. Goða

---

[1] A hafa. [[2] A lietter. [[2] AB hun akafliga. [[4] A ok þo. B *mgl.* [[5] A *mgl.* [[6] A wanmatt drottningar. B þad, þa. [7] B af. [8] B kvadde. [[9] A *mgl.* [10] AB þat. [[11] B oss vera mykill. [12] *sål.* Mb[4]. A ollum. B *mgl.* [13] B ydur. [14] AB *tilf.* og af þessu. [15] AB *tilf.* einn. [16] AB herra Þidrek kongur. [[17] B minn hinn beste vin. [18] AB margt. [[19] AB wingan og. [[20] AB gulls. [[21] A ath einngi madur aa dyrdligra pell. þetta mega sagde hun wera ydur tignarklædi. B enn einginn madur sa dyrlegra pell enn hann er j skored, þetta ma vel vera sagde hun ydrar jungfrur Herad minnar frændkonu. [[22] B *mgl.*

fru Erka d*rotning*[1]. vist er þin sott hætlig. | mikla Mb⁴ vinattu[2] hæf*ir* þu lyst við oss nu sem fyʀ [bæti guð þer nu þina sott. en ækki fam v*er* at gort en*n*[3] mæira er Att*ila* k*onung*i at lata [slica kono[4] en mikin*n* lut[5] huna landz. oc þa var [*Þiðreki* k*onung*i sua mikill harmr[6] at h*ann* gret sem barn oc æcki fek h*ann* flæira um rætt oc nu gekk h*ann* ibrot. | Oc en m*æ*l*ti* ærka d*ro*tning huar er min*n* A 2 keri[7] vin. M*æistari* hilldibrandr. her em ek sagði h*ann* oc gek til h*æn*nar [oc spyʀ hvat ho*n* vill.[8] ho*n* toc af hendi ser sin*n* hin*n* bazta gullhring oc gaf h*onom* oc m*æ*l*ti* at þau skulo skiliaz vin*ir*[9] oc sua finnaz [þa er þau hittaz.[10] þa sv*arar* M*æistari*[11] hilldib*randr*. fru haf fir*ir* guðs laun þessa vingiof oc marga aðra er þu gaft mer fyrr [oc alla vinattu[12] er þu væitt*ir* bæði m*er* oc *þiðreki* k*onungi*[13] oc nu grætr M*æistari* hilld*ibrandr* oc allir þ*æi*r er [hia ero.[14] Þa m*ælti* Erka d*rotning* við sina riddara [oc biðr kalla til sin[15] Att*ila* k*onung* hælldr[16] | skyndi- B 16 lega. Oc er [þessi riddare hef*ir*[17] rekit h*æn*nar œyrindi. stendr Att*ila* k*onung*r upp skyndilega[18] oc [þegar sem h*ann* kemr fir*ir* hennar sæi*n*g. spyrr h*ann* hvat ho*n* vill h*onom*. Erka d*rotning* sagði.[19] Riki k*onung*r Att*ila*. Nu kan*n* v*æ*r*a* at

---

[1] A *mgl.* [2] AB wingan. [[3] A og. [[4] A þigh. B þvilijka konu. [5] AB lvta. [[6] A Þidrek kongur suo harmsfullur. [7] A gode. [[8] AB *mgl.* [9] A wal. [[10] AB *mgl.* [11] AB *mgl.* [12] A wingan. [[13] B *mgl.* [[14] A hia woru. B fyrer voru. [[15] AB kallid til min. [16] A *mgl.* [[17] B þesser riddarar hafa. [18] A *mgl.* [[19] A geingur til drottningar og spyr huad hun will wid hann mæla. hun suarar. hinn. B er hann kemur fyrer sængena, spir hann hvørt drottning vill tala vid hann. enn hun seiger.

vit skilimz[1] [oc kan*n* sua til b*er*a at þv v*er*ðir kvanlauss[2]. þa mantu æigi længi[3] þat vilia. leita þer goðrar kvanar[4] oc dyrligrar sem v*er*t er en ef þu tækr illa kono þa ma þat v*er*a þitt gialld oc margra annarra. Goði h*er*ra Att*ila* k*onungr*. tak æigi kono af niflunga landi oc æigi af kyni alld*ri*ans oc ef þat g*er*ir þu[5] þæss mundo[6] gialda oc af engu*m* lut man [iammikit uhap[7] standa [wmm þina daga[8] oc þin*n*a barna sem af þesso ef þ*œt*ta g*er*ir þu. Oc þa er ho*n* hæf*ir* þ*œt*ta mællt [snyz ho*n* fra h*onom*[9] oc þui nest andaz ho*n*. Oc þa er þat spyrsk [at Erka d*r*otni*n*g er dauð þa[10] harmar þat oc gret[11] hv*er*t barn oc hv*er* maðr of[12] allt huna land oc viða annars staðar. oc þ*at* mæla allir at alldri kom[13] dyrligri kona i huna land. eða su er flæiro*m* ma*n*no*m*[14] hæfði[15] gott g*er*t en Erka
A 292 d*rotning*. oc þ*at* með | at enga kono i huna lande hafa[16] flæiri[17] men*n* gratið.

U 297 | [Vm licfærð fru Erka d*ro*tningar.[18]

386[4] (341). Attila k*onun*gr lætr bua vægliga um lic [sin*n*ar fru d*ro*tningarinar[19]. oc var ho*n* jarðat við[20] borgarvæggin*n* oc yf*ir* henar græpti stod Att*ila* k*onungr* oc *þiðrekr* k*onungr* [af b*œr*n[21]. oc allir

---

[1] AB skiliunst. [[2] A nu ber suo til ath þu ertt kvaanlauss. B og ef so ber til ad þu ert konulauz. [3] AB *mgl.* [4] AB konu. [5] *sål.* AB. Mb[4] *mgl.* [6] AB munnttu. [[7] A þier jafnmikit illt. B jafnjllt. [[8] *sål.* AB. Mb[4] *mgl.* [[9] A snyr hun framm. [[10] A andlat drottningar. [11] AB grætur. [12] AB wmm. [13] A komi. B kiæme. [14] A *mgl.* [15] B hefur. [16] AB hafi. [17] A jafnmargir. [[18] AB *mgl.* [[19] AB Erka drottningar. [20] A fyrer. [[21] AB *mgl.*

hin*ir* dyrligsto men*n* er þa voro i susát[1] oc allir greto en*n* med[2] nyio hen*n*ar dauða.

[hær hæfr vpp sagu Niflunga oc fra vidskiptu*m* þ*æi*ra Sigurðar svæins oc haugna oc gun-|-nars k*onun*gs oc af bardagano*m* Mb[4] i susat. oc hv*er*so grimilldr hæf*n*di[3] sin*n*ar osæmðar er hen*n*i var gor at saclauso i fyrstun*n*i oc hæfr her vpp capitula.

387[4] (342). A þæssum tima i niflunga landi i þæirri borg er hæitir V*er*niza þar ræðr[4] fir*ir* Gunnaʀ k*onun*gr oc m*eð* h*onom* h*an*s broðir haugni oc hin*n* þriði þ*æi*ra magr sa er agetastr hæf*ir* v*œr*it fir*ir* allu*m* koppo*m*[5] oc haufðingio*m* hvartvæggia i suðr laundo*m* oc norðr landu*m*. en til þess bar [h*an*s afl oc allzkonar atgorvi[6] hugpryði ok spæki oc framvisi en [þ*œt*ta var[7] Sigurðr svæin*n* er þa[8] atti grimilldi d*ottor* alld*ri*ans k*onun*gs oc systor [þ*œi*ra gunnars oc haugna[9] er þa atti brynilldi[10] hina riko oc hina fagru. Oc [þaðan ifra er[11] Sigurðr hafði fengit grimh*illdar* stoð þ*œt*ta[12] riki m*eð* mikilli pryði [a alla lund fyrst at þui at iammarger haufdingiar sem þar styrðo fenguz æigi iamcapsam*ir* oc matker oc fir*ir* þei*m* voro hræddir allir þ*œi*ra vvin*ir*. oc þar nest með þui at mæira attu þ*œir*

---

[1] AB Susa. [2] AB af. [3] *rettet for* Mb[4] hæfdi. [[4] A Her hefur vpp þaatt. Ein borg i Niflunga lannde heiter Wermintza, þar rædur. B Cap. CXCV. I Niflungalande i þeirre borg er heiter Vermista þar ried. [5] A kongumm. [[6] B hann afl og atgiorfe, allzkonar. [[7] A þat er. B sa var. [8] AB *mgl.* [[9] A Gunnars kongs. B Hogna og Gunnarz kongs. [10] A *tilf.* Budla dottur. [[11] A siþann. [12] AB þeirra.

lausa fe gull oc silfr en allir[1] k*onun*gar aðr*ir* þ*œi*r voro ærit[2] grimmir sino*m*[3] ovino*m*. en hv*er*r þ*œi*ra[4] var adru*m* sua goðr vinr. sem allir[3] v*œr*i þ*œi*r brœðr. Sigurðr[5] svæin*n* var ok[6] fir*ir* þæi*m* of[7] alla luti. hans horond var sua hart seṁ sigg villigaltar eða horn[8] [oc ængiskonar vapn matti a fæsta[9] nema
293 milli hærðan*na* þar | var h*an*s horond sem ann-arra man*n*a.

[F*ra* G*ri*milldi oc b*rynilldi*.[10]

388[4] (343). Nv er þat æit sin*n* at d*ro*tningin brynilldr gengr i[11] sina holl oc þar sitr [fir*ir* hen*n*i grimhilldr syst*ir* Gun*n*ars k*onun*gs oc þa er bryn-illdr kemr til sins sætis. þa m*œ*l*t*i ho*n* til grim-
298 illdar.[12] | hui[13] er tu sua stollz at þu stændr æigi upp i gegn[14] mer [d*ro*tningo þin*n*i[15]. Þa sv*arar* G*ri*milldr. [Ec kan*n* þat segia þer huat til bær
166 er eigi stend ek upp þer igegn þat[16] hit | fyrsta at þu sitr i þui hasæti er min modir atti oc em ek æigi v*er*r til komin en þu þar at sitia. Þa m*œ*l*t*i brynilldr þot þin moðir ætti þ*œt*ta sæti[17] oc þin*n* fadir ætti þessa borg oc þ*œt*ta land þa skal ec nu

---

[[1] A þviat þar var þeim køppumm samann skipad er aller ottudust. ok þeir attu meira gull ok silfur enn neiner. B a alla lund, first af þvi ad aller høfdingiar jafnmarger sem þar styrdu, feingust ei jafn kappsamer, og fyrer þeim voru hrædder þeirra oviner. þeir attu meira lausafie gull og silff-ur enn aller. [2] A ørfer enn. B ørfer vinumm sijnumm, enn. [3] A *mgl.* [4] B *mgl.* [5] A *tilf.* kongur. [6] AB *mgl.* [7] AB wmm. [8] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* [[9] A ok varla matti vaapn aa bita. B ad einskiz konar vopn a festa. [[10] A *mgl.* B Cap. CXCVI. [11] A wmm. [[12] A Grimilld-ur drottning Sigurdar. þa mællti Brynhilldur. [13] AB þui. [14] AB mote. [[15] A *mgl.* [16] B *tilf.* er. [17] B hasæte.

þat æiga en*n* æigi þu hælldr mattu nu[1] fara [of skoga at kan*n*a hindar stiga[2] ept*ir* Sigurði[3] þino*m* bonda [þar til er tu nu komin bœtr en*n* vera[4] d*ro*tning i niflungalande. Þa m*æl*t*i* Grimilldr. [Þui bregðr þu nu m*er* | oc fær*ir* mer þ*at* nu [i brigzli Mb4 oc til svivirðingar er ek hugði at m*er* skylldi at v*æ*r*a* vægr oc somi[5] at min bondi se Sig*ur*ðr svæin*n*.[6] Nu hæfr þu vpp þ*æn*na læic [er þu mant[7] vilia at vit talim[8] flæira [ockar amilli[9] hvat þer er til sœmðar eða vsœmðar. Seg nu m*er* fyrsto[10] spurning er ek spyr þic hv*er*r tok þin*n* mæydo*m* eða hv*er* er þin*n* frumvæʀ. Þa sv*arar* brynilldr. þar hæf*ir* þu mik[11] spurt þæss er ek kan*n* væl at sægia[12] oc mer er ængi osœmð i. Riki k*onun*gr gun*n*aʀ kom til min*n*ar borgar oc með h*on*o*m* marg*ir* dyrlig*ir*[13] hofðingiar oc m*eð* raði min*n*a vina tok ek h*ann* til manz[14] [oc var ek h*on*o*m* giptt m*eð* margskonar pryði oc gor til hin dyrligazta væizla með manfiolða oc m*eð* h*on*o*m*[15] fór ek hæi*m* higat[16] iniflunga land. oc þæsso vil ek æigi þik læyna oc [engi annan ef ept*ir* spyʀ[17] at h*ann* er min*n* frumvæʀ.[18] Nu sv*arar* g*ri*milldr. Nu lygr

---

[[1] A Ei weit ek waan þeirrar drottningar j werolldu ath ek þurfa lotning weita og þuiat ek hefer feingit þann kong er frægstur er j werolldu. Nu svarar Brynhilldur. Med svikum komtztu ath Sigurdi, enn ek skal þo ifer þier rikia og þui næst munnttu. [[2] AB hinndarstigu wmm skóga. [3] AB *tilf.* sweine. [[4] A ok er þat betur fallit ath þu sier. B þar til ertu betur fallinn enn vera. [[5] B til svivirdu, sem ek hugdi mier skillde vegur ad verda. [[6] A *mgl.* þui bregðr . . . svæinn. [[7] A wmm brigsli og munntu. [8] B tølumm. [[9] A *mgl.* [10] A eina. B first. [11] A *mgl.* [12] B *tilf.* þier af. [13] A *mgl.* [14] AB *tilf.* mier. [[15] A siþann Sigurdur sveinn var fraa mier svikinn ok med Gunnari kongi. [16] AB *mgl.* [[17] A ongann mann annarra. [18] AB *tilf.* og minn bóndi.

þu [þ*at* er ek spurða þic[1] sem m*er* var von sa maðr er þin*n* meydo*m* tok fyrsta sin*n* hæit*ir*[2] S*ig*-
A 294 *urðr* svæin*n*. | Nu sv*arar* brynilldr. Ek varð[3] alldrigi Sigurðar kona oc alldri h*ann* min*n* maðr.[4] Þa m*ælti* G*r*imild*r* þat[5] skyt ek her til þessa fingr gullz er h*ann* tok af þer[6] þa er h*ann* hafði tækit þin*n* meydom þ*æt*ta sama gull tok hann[7] [af þin*n*i hændi[8] oc gaf mer. Oc nu er brynilldr ser þ*æt*ta gull [þa kenn*ir* ho*n*[9] at ho*n* hæf*ir* átt oc nu kemr hæn*n*i i hug hv*er*so farit hæf*ir* oc idraz nu hælldr sarlega hv*er*so þ*æ*r skulo þræyt[10] hafa [með ser of þ*æt*ta mal sua[11] at [iammargir skulo hæyrt hafa[12]
U 299 oc þessir lut*ir* ero nu [upp komn*ir* fir*ir* | alþyðo er fyʀ hafa fair men*n* vitað oc sua mikils þikkir brynilldi þ*æt*ta v*er*t at h*æn*nar licame er nu sua rauðr sem ny dreyrt bloð. oc nu þægir ho*n* oc mælir ækki orð stendr upp oc gengr ibrot oc[13] ýt af borgin*n*i. (344). hon ser ræið þriggia man*n*a til borgar*innar*. [þ*æi*ra er hin*n* fyrsti maðr[14] G*unn*-*arr* k*onungr* oc [h*an*s brodir haugni oc hin*n* þriði G*er*noz[15]. [hon gengr imoti þæi*m*. oc væinar oc grætr allsarliga oc rifr sin klæði.[16] [Gun*n*aʀ k*on*-*ungr* oc h*an*s b*roðir* haugni[17] hafa riðit þ*æn*na dag a skog at væiða dyr. oc er þ*æi*r sia brynilldi

[[1] AB *mgl.* [2] A hiet. [3] B var. [4] A bonde. [5] AB þvi. [6] B hende þinne. [7] Mb[4] *mgl.* hann. [[8] AB af þier. [[9] B og kienner. [10] A þrætt. B þrejtt. [[11] A *mgl.* B umm þetta, so. [[12] AB marger hafa heyrt þeirra tal (B vidurtal). [[13] A opinnberer fyrer alþydu er aadur woru leynder og fylldist nv wgurligrar grimmdar wid Sigurd er hann skal suo opt og saarligha hana svikit hafa ok geingur siþann. [[14] A þar var. [[15] AB Hogni og Gernost. [[16] A hun geingur j giegn þeim og grætur sarliga og rifur sin klædi. B *mgl.* [[17] A þeir. B *mgl.*

d*rotning*[1] hv*er*so ho*n* lætr oc þat vito þ*œi*r æigi huat hana [man harma[2] [oc staudva[3] nu hesta sina. þa m*œl*ti d*ro*tni*n*gin. Riki G*unnarr* k*onungr* ek gaf mik upp i þitt valld oc fir*ir* let ek mitt riki | Mb4 ok mina vini oc mina frændr þ*œt*ta allt gerða ek fir*ir* þinar sakar huart skaltu eða annar maðr hæfna min*n*ar suivirðingar [oc ef þu villt æigi hæfna min[4] þa [mattu þo[5] hæfna sialfs þins. Sigurðr svæin*n* hæfir rofit yckor trunaðar mal oc sagt sin*n*i kono grimilldi allt[6] hv*er*so þu | lagðir[7] þin*n* B 16' trunað undir h*ann*. oc þa er þu fect æigi sialfr mitt lag oc letz S*igurð* svæin taka min meydóm þat sama færði[8] grimildr mer [i brigzli[9] i dag fir*ir* ollo*m* mo*n*no*m*. | Þa sv*arar* haugni. Þu rika A 29 d*ro*tning b*rynilldr* grat æigi længr oc haf engi orð um oc lat sem þ*œt*ta hafi æigi v*œr*it.[10] þa sv*arar* b*rynilldr* væl ma ek sua lata sagði ho*n*. Sigurðr svæin*n* ko*m* hi*n*gat[11] til yðar sem æin*n* vallari en nu er h*ann* sua stollz oc sua rikr at æigi man[12] langt heðan liða aðr en þer munot[13] allir h*onom* þiona. oc sua ko*m* h*ann* til min fyrsta sin*n*i at æigi vissi h*ann* sin*n* faðor eða[14] sina moðor. oc enga sina ǽtt.[15] Þa m*œl*ti G*unnarr* k*onungr*. Fru. Æigi skaltu grata [oc þægi þu þægar istað.[16] S*igurðr* svæin*n* mun æigi læingi[17] v*œr*a vaʀ h*er*ra oc min syst*ir* Grimildr man æigi v*œr*a þin d*ro*tning.

---

[1] A *mgl.* [[2] A muni harma. B angrar. [[3] AB stodua þeir. [[4] B *mgl.* [[5] A muntu. B mattu. [6] B *mgl.* [7] Mb[4] *har måske* sagðir. [8] B lagde. [[9] AB til brigsla. [10] B orded. [11] AB *mgl.* [12] A maa. [13] A wilit. B skulud. [14] B og ei. [15] A ættmenn. [[16] A *mgl.* [17] A leingur. B *mgl.*

[Fr*a* brynilldi oc G*unnari*.

389⁴. Nv g*er*ir brynilldr ept*ir* *þvi* sem k*on*-*un*grin*n* bað.[1] G*unnarr* k*onungr* oc [h*an*s broðer haugni[2] rida nu i borgina oc til hallarin*n*ar oc h*onom* fagna h*an*s men*n* oc sua [lætr nu G*unnarr* k*onungr* oc h*augni* oc g*er*notz[3] sem *þœi*r hafi æcki vettan*n*a[4] spurt oc slict hit sama brynilldr. Sig*ur*ðr svæin*n*[5] hæf*ir* ridit a skog at væiða dyr at[6] skemta ser med[7] sino*m* mo*n*no*m*.[8] [oc er h*ann* nu æcki hæima þæssar riðir.[9]

U 300 | [um Hœgna oc Sigurð suein.[10]

390⁴ (345). [Fam dogo*m* siðaʀ at kvælldi kemr hæi*m* *Sigurðr*[11] svæin með sino*m* mo*n*no*m*[12] oc er h*ann* kemr i hollina [þar er in*n*i sitr G*unnarr* k*onungr* stendr[13] k*onung*r vpp oc fagnar væl magi sino*m* [*Sigurði svœin*[14] oc slict sama H*augni* h*an*s b*roðir* oc g*er*notz oc allir *þœi*r er in*n*i ero[15] oc *þœt*ta kvælld dræcka *þœi*r oc ero allkatir. Brynilldr d*ro*tning er [nu all ugloð. Fám dogo*m*[16] siðaʀ *mœlti* haugni [til sins broðor G*unnars* k*on*-*un*gs.[17] H*er*ra [ner viltu riða út[18] a skog oc[19] væiða
A 296 dyr oc v*er* allir saman. | K*onungr* sv*arar* at h*ann* vill nu ut riða [þa er[20] gott er væðr æin*n* hv*er*n

[[1] A hun gerir nu svo. B Brinhilldur giorer sem kongur vill. [[2] AB aller (B *mgl.*) hans brædur. [[3] B lata þeir aller. [4] A *mgl.* B vætta. [5] A kongur. [6] A *mgl.* B og. [7] B og. [8] A riddorumm. [[9] B *mgl.* A *har* tídir *for* riðir. [[10] AB *mgl.* [11] A *tilf.* kongur. [[12] B *mgl.* [[13] AB stenndur Gunnar. [[14] A *mgl.* [15] AB voru. [[16] A allkaat. og litlu. B og allkat, og ei mørgumm dogumm. [[17] A til Gunnars kongs. B vid Gunnar kong. [[18] A nær skalltu rídu. B vjer skulumm rijda. [19] B ad. [[20] A þegar.

dag. oc nu liða nocorir dagar. þa gengr haugni til stæikara hus oc m*æ*l*t*i [vid stæikaran*n*[1] læyniliga. [Þan*n* dag er a morgin | er skaltu hafa buit sni*m*ma[2] Mb[4] varn mat oc allar krasir skaltu [v*œr*a lata[3] saltar sua se*m* þu fær fong á. oc bær þ*at* fir*ir* S*igurð* svæin allt[4] er [saltazt fær þu.[5] oc h*er* ept*ir* gengr h*ann* i brot oc kallar sin*n*[6] skænk*iar*a oc m*æ*l*t*i. at morni er v*er* motomz sni*m*ma þa skaltu skenkia oss sæint. oc nu gengr [haugni aptr.[7]

[ænda lyct Sigurdar sueins.[8]

391[4] (346). [Nesta morgin ept*ir*[9] ardegis [kallar G*unnarr* k*onungr* oc haugni at þ*œir* vilia buaz at riða út at væiða dyr. þar ept*ir* ganga þ*œir* til borða[10] oc snæða. Oc þa kemr S*igurðr*[11] svæin*n* þar oc m*æ*l*t*i til G*unnars* k*onung*s. h*er*ra[4] hv*er*t villtu riða[12] hui snædir þu sua sni*m*ma. Þa sv*ar*ar k*onungr*. V*er* viliu*m* ý́t riða at væiða dyr oc skemta oss. hvart viltu fara með oss eða viltu[13] hæima v*œr*a. Þa sv*ar*ar S*igurðr* svæin*n*.[14] H*er*ra viltu riða út[15] þa vil ek vist fylgia þer. Þa m*ælti*[16] k*onungr*. Gac þa[17] til borðz oc snæð oc sua g*er*ir h*ann*. oc[18] þessi stæikari oc skænk*iar*i hafa allt sua g*er*t sem haugni [bað þa.[19] þa er þ*œir* [hafa

---

[[1] B til steikaranz. [[2] A J morgun snemma skalltu hafua buit. [[3] A giaura. [4] B *mgl.* [[5] A sallt er. [6] A til sin. [[7] B hann j burt. [[8] A *mgl.* B Cap. CXCVII. [[9] A ath morni. B Næsta morgun. [[10] AB will Gunnarr kongur og Hogni vtrída ath weida dyr. þeir gannga nv til bordz. [11] A *tilf.* kongur. [12] AB *tilf.* edur. [13] AB *mgl.* [14] A kongur. B *mgl.* [15] AB *tilf.* ath weída dyr. [16] A *tilf.* Gunnarr. [17] AB þu. [18] AB enn. [[19] A baud þeim.

snætt ero bunir[1] þ*æi*ra hæstar oc[2] riða þ*æi*r v́t a
skogin*n* oc hlæypa[3] at dyro*m* oc sla[4] sino*m* hund-
u*m*. oc þegar er S*igurðr* svæin*n* er v́t riðin*n* [af
B 168 b*orginni*[5] gengr Grimilldr til sin*n*ar | reckio[6] oc
legz niðr at sofa. fir*ir* þa sok at sua illa er hen*n*i
A 297 við brynilldi at æigi vill ho*n* | með[7] hen*n*i sitia
oc enga skemtan [við hana[8] æiga. Haugni hef*ir*
riðit nocoro[9] siðaʀ af b*orginni* en adr*ir* þ*æi*r oc
hæf*ir* talat við d*r*otningu b*rynilldi* langa rið. oc
i [þ*æi*ra æin mæli er þ*æt*ta[10] at brynildr biðr
haugna at sua skal h*ann* til haga at S*igurðr*
svæin*n* skal æigi hæi*m* koma þ*at* quælld. oc at
U 301 h*ann* megi þan | dag deyia. en þar til vill ho*n*
gefa h*onom* gull oc silfr oc adrar g*er*simar[11] [slict
allt er h*ann* beiðiz[12]. En h*ann*[13] sægir at S*ig-*
urðr svæinn er sua mikil kenpa[14] at æigi [ma
h*ann* vist[15] sægia þat huart h*ann* getr[16] radit h*an*s
bana en við kvæz[17] h*ann* [læita mono[18] at sua
megi verða. oc her ept*ir* riðr haugni [v́t a skog-
inn[19] en d*r*otningin bað h*ann* væl fara oc æfna
orð sin. (347). Nu hlæypa þ*æi*r ept*ir* dyro*m*[20] oc
fara [all mæðilega oc[21] stundo*m* rena þ*æi*r. oc
S*igurðr svæinn*[22] er þ*æi*ra fræmstr nu sem hv*er*t
sin*n*i oc nu hafa þ*æi*r dræpit æin*n* villigault mik-
in*n*[23] oc her ept*ir* hafa þ*æi*r aðr[24] længi sott. oc

[[1] A eru buner og snætt eru til reidu. [2] A *mgl.* B sijdann. [3] B er þeir þar koma, hlaupa þeir. [4] AB *tilf.* lausumm. [[5] AB *mgl.* [6] B hvijlu. [7] A hia. [[8] B med henne. [9] B nockud. [[10] AB þessu (B þeirra) eintali er þat. [11] B *tilf.* og. [[12] A *mgl.* [13] AB Hogni. [14] AB kempa. B *tilf.* og sterkur madur. [15] B *mgl.* [16] B fær. [[17] A er þat i hans sialfrædi, enn wid lietst. [[18] B leitast mune. [[19] B *mgl.* [20] B dýrenu. [[21] AB veidimannligha (B allveidemannlega) enn. [22] A kongur. [23] A *mgl.* [24] AB *mgl.*

þa er hundarner hafa vid fæstz[1] svinit[2] skaut haugni sino spioti þen*na* villigaullt[3] | til bana oc Mb[4] her yf*ir* standa þ*æir* [nu allir ok skera suinit oc taka allt innan ór[4] oc gefa hundo*m* sino*m* oc nu er allo*m* þæi*m* sua[5] varmt oc nu ero þ*æir* sua moðir at naliga [hyggia þ*æir* at þ*æir*[6] mono springa oc þa koma þ*æir* þar sem flytr æin*n* bæckr oc G*unnarr* k*onungr* slær ser niðr oc dräkkr oc [adru*m* mego*m*[7] h*an*s broðir haugni oc þa kemr at S*igurðr* svæin*n* oc slæzt þægar[8] niðr at bæckino*m* sem aðrer þ*æir*. Oc þa stendr upp haugni er h*ann* hæf*ir* drukkit oc tækr sitt spiot baðo*m* hondo*m* oc læggr milli | hærða S*igurði*[9] svæin sua at A 29 stendr i gogno*m* h*an*s hiarta oc [vt um briostið.[10] Oc þa m*ælti* S*igurðr* svæin*n* [er h*ann* feck lagit.[11] Þæss matti mik æigi vara af mino*m* magi er nu gerðir[12] þú oc ef þ*æt*ta vissa ek þa er ek stoð upp a mina fætr[13] aðr þu ynnir þ*æt*ta v*er*k[14] at fa mer bana sar þa v*æ*ri min*n* skiolldr brotin*n* oc hialmr spiltr oc mitt sv*er*ð skorðott[15] oc mæiri von [aðr þ*æt*ta væri gort at allir þer[16] fiorir væri dauðir.[17] oc her ept*ir* dæyr nu[18] S*igurðr* svæin*n*. Nu m*ælti* haugni. Allan þ*æn*na morgin[19] hofo*m* v*er* ællt æin*n* villi gaullt oc v*er* fiorir fengi*m*[20] h*ann* varla sott en nu a litilli rið[21] hæfi ek væitt æinsaman æin*n* biorn eda[22] æin*n* visund oc v*er*ra v*æ*ri[23] oss

---

[1] B fest. [2] A þa. [3] B gøllt. [4] B *tilf.* þvi. [[5] A og er vordit. [[6] AB hyggiast þeir. [[7] AB ødru meiginn (B *tilf.* þess beckiar). [8] AB *mgl.* [9] A *tilf.* kongi. [[10] B briost. [[11] B *mgl.* [12] B giører. [13] B *tilf.* bada, þa. [14] A *mgl.* [15] A brotid. [16] B þeir. [[17] A ath fyrr lægi þier aller davþir enn þat væri giortt. [18] AB *mgl.* [19] A dag. [20] AB fengumm. [21] AB stunndu. [22] AB og. [23] AB war.

fioro*m* at sœkia S*igurð* svæin ef h*ann* væri við bu-
in*n* en at drepa biorn eða[1] visund [er allra dyra
er fræcnastr.[2] Nu m*ælti* G*unnarr* k*onungr* vist
hæf*ir* þu væl væitt oc þæn*na* visund skolu*m* v*er*
hæi*m* hafa oc fœra Grimilldi min*n*i systor huar
sem ho*n* er. Nu taka þ*æi*r upp lic S*igurðar*
svæins oc fara [með hæi*m*[3] til borgar. (348). Oc nu
stændr d*r*otning brynilldr uppi a borg oc ser at
G*unnarr* k*onungr* oc h*an*s broðir Haugni oc G*er*n-
oz riða til b*orgar*. oc sua at þar mono þ*æi*r fara
302 með S*igurð* svæin dauðan. Hon gengr | [or borg-
in*n*i moti[4] þæi*m* oc m*ælti* at þ*æi*r hafi væitt allra
man*na* hæilaster oc biðr þa nu[5] færa Grimilldi ho*n*
sæfr[6] i sin*n*i sæing faðmi ho*n* h*ann* nu dauðan[7].
[þui at nu hæf*ir* h*ann* þat sem h*ann* hæfir til
299 g*er*t oc sua Grimilldr.[8] | Þæir b*er*a nu likit upp
169 at | loptino oc er læst loptið. oc þægar briota þ*æi*r
upp hurðina oc bera in*n* likit oc kasta i sæingina
upp i [fang h*æn*n*e*[9] oc við þ*æt*ta vacnar ho*n* oc[10]
ser at S*igurðr* svæin*n*[11] er nu þar [i rækkiun*n*i
hia hen*n*i oc er nu dauðr.[12] Þa m*ælti* G*rimilldr*
við S*igurð* sv*æin*[13]. [Jll þickia mer[14] þin sár huar
223 fectu þau. hér | stendr þin*n* gulbuin*n* skiolldr hæill[15]
oc æcki er h*ann* spilltr oc[16] þin*n* hialmr [er hv*er*gi
brotin*n*.[17] hui vartu[18] sua saʀ þu mant v*ær*a myrðr.
vissi ek hv*er*ʀ þ*at* hæfði gort þa mætti þat væra

---

[1] AB og. [[2] A *mgl.* [[3] A heim. B med þad. [[4] AB vt (B *tilf.* af borg) j giegn. [5] B *tilf.* fara ad. [6] B hefur sofed. [7] AB *mgl.* [[8] AB þuiat (B þa) hafdi nu Sigurdur kongur (B hefer Sigurdur sveinn) sem hann (B *tilf.* er verdur, og hann) hafdi til giort og bæde þav (B *tilf.* Grijmhilldur). [[9] AB fadm Grimilldar. [10] AB ath hun. [11] A kongur. [[12] AB daudur hia henni. [13] AB *mgl.* [[14] AB illa þiki (B Jll þiker) mier nv. [15] A *mgl.* [16] B *tilf.* ecke. [[17] AB *mgl.* [18] AB erttu.

h*an*s gialld. Þa sv*arar* h*augni*. Æigi var h*ann* myrðr. V*er* ælltom æin*n* villigolt oc sa hin sami villigaultr [væitti h*onom*[1] bana sár. Þa sv*arar* Grimilldr. Sa sami villigaulltr[2] hæf*ir* þu v*œr*it haugni oc engi [maðr annarra[3] oc nu grætr ho*n* sarlega. Þ*œi*r ganga nu brot af loptino oc in i hollina oc ero nu kat*ir* oc brynilldr æigi ukatare. En G*ri*milldr[4] kallar sina men*n*[5] oc [lætr taka[6] lic S*igurðar* svæins oc bua[7] um all vægliga. Oc er þessi tidindi spyriaz at S*igurðr*[8] svæin*n* er drepin*n* þa sægir þat hv*er*r maðr at [æigi mun[9] ept*ir* lifa i v*er*olldini oc alldri siðan mon borin*n* [v*er*ða þuilikr[10] maðr fir*ir* sakir afls oc [reysti oc allrar[11] kurtæisi caps oc milldi er h*ann* hafði umfram hv*er*n man*n* annarra[12] oc h*an*s nafn mun aldrigi tynaz i þyðværskri tungo oc slict sama með norðmannom[13].

[Fra hertnið k*onu*ngi oc hans drottning Ostacia.[14]

392[4] (349). [Hærtnið k*onun*gr [var rikr maðr i villcina lande[15] oc mikill hofdingi fir*ir* allra luta sakir. h*ann* er[16] allra kappa mæstr h*an*s kona var ostacia[17] dott*ir* Runa k*onun*gs af austr riki hennar stiupmoðir var sua fiolkunnig at ho*n* fir*ir* g*er*ði hen*n*i i barneskio oc kastaði

[1] B Sigurde. [[2] A *mgl.* [[3] AB annar. [4] A *tilf.* drottning. [5] A riddara. [[6] AB syner þeim. [7] AB *tilf.* þeir. [8] A *tilf.* kongur. [[9] A einngi madur man. B einginn mune. [[10] AB vera slikur. [[11] AB *mgl.* [12] B annann. [13] A *tilf.* Litlu sidar anndast drottning Brynhilldur. [[14] A *mgl. såvel overskrift som hele kap.* 392. B Cap. CXCVIII. [[15] B i Wilcina lande var madur rijkur. [16] B var. [17] B Ostancia.

til h*œnn*ar sin*n*i fiolkyngi sua at ho*n* er nu [iamkun*n*ig se*m* fir*ir* hen*n*e[1] var h*œnn*ar stiupmoðir. Ostacia[2] er æigi at siðr allra kuænna vænst oc vitrazt oc ærit er ho*n* illgiorn. hærtnið[3] k*onun*gr ann hænni mikit.[4]

303 | [Fra Jsungi k*onu*ngi enum sterka oc hans sonu*m*.[5]

393[4] (350). J þæn*n*a tima ræðr[6] bærtangalande Jsungr k*onungr* hin*n* stærki med sino*m* sono*m* h*ann* er mikill[7] vvinr h*œr*tnið[8] k*onun*gs
300 | oc hæf*ir* væitt mikit lið iamnan Att*ila* k*onun*ge oc ge*r*t mart illt villcina[9] mo*n*no*m*. H*œr*tnið[10] k*onungr* villdi þess giarna hæfna er drepin*n* var Osant*rix* k*onun*gr h*an*s [faðor broðir[11] fyrst[12] Att*ila* k*onungi* eða Þiðreki k*onun*gi oc þar nest Jsungi k*onun*ge er hin*n* þriði var [hin*n* mesti hofuðs[13] maðr at drapi osant*rix* k*onun*gs. Nu samnar h*œr*tnið k*onun*gr saman[14] [hær miclu*m* oc fæʀ með hærin*n* til þæss er h*ann* kemr i b*œr*tanga land i riki Jsungs k*onun*gs þar bræn*nir* h*ann* oc drepr
224 men*n* oc | tækr mikit fe.[15] [Jsungr k*onun*gr oc h*an*s syn*ir* sitia i b*œr*tanga borg oc[16] v*œr*ða æcki við varir huat h*œr*tnit k*onungr* hæf*ir* ge*r*t. Oc þa er h*œr*tnit k*onungr* hæf*ir* fængit sua mikit h*œr*fang oc sua viða farit sem h*ann* villdi i b*œr*tangal*andi* fæʀ h*ann* hæi*m* aptr oc hæf*ir* halldit ollo*m*

[[1] B iafnfiølkunnug sem firr. [2] B Ostancia. [3] B Hernid. [[4] A *mgl.* Hærtnið konungr var . . . mikit (*kap.* 392). [[5] AB *mgl.* [6] AB ried fyrer. [7] B *mgl.* [8] AB Hernitz. [9] A Willtina. [10] AB *her og senere* Hernit, Hernid. [[11] AB fader. [12] B *tilf.* a. [[13] A mestur hofud. B hofudz. [14] AB sier. [[15] A lidi og fer i Bertangaland og. [[16] A *mgl.* B Jsungur kongur og hanns syner.

sino*m* mono*m*. (351). Jsungr k*onungr* oc h*an*s syn*ir* spyria huat gort hæf*ir* h*œr*tnit k*onungr* [af vilcinal*andi*[1] er þ*œi*ra var [hin*n* mæsti[2] uvinr. þ*œi*r samna hær um alt sitt riki oc fæʀ[3] ept*ir* h*œr*tnit k*onungi* oc vilia[4] hæfna sin. h*ann* sendir orð sin*om* hinu*m*[5] goða vin þetlæif dansca oc [aðro*m* man*n*e[6] fasolld stollza. þ*œi*r [verðaz við væl ordsendingina[7] oc fara með sino*m* m*onnum* til motz vid Jsung k*onung* oc koma nu allir saman[8] i vilcinal*and*[9] [oc bræn*na* þar morg heroð oc[10] stor oc drepa margan man*n*. fir*ir* þæi*m* flyr allt þar sem þ*œi*r fara. engi maðr[11] er sua diarfr at þori at skiota æino spioti moti[12] gegn þæi*m*.[13] allt flyr sumt a morkina sumt a skip oc | sumt a hæiðar B 170 [obygðar. sum*ir* flyia til[14] h*œr*tnit k*onungs* oc sægia[15] [h*onom* at comin*n* er i h*an*s riki[16] jsungr k*onungr* [af b*œr*tanga landi[17] med sina sono oc [þar er[18] með h*onom* þetlæifr danski oc fasolld stollzi oc allz hafa þ*œi*r .v. þusundrat[19] herman*na*[20] oc engi fylking stendr fir*ir* þæi*m* oc ængi kappi þorir at biða þ*œi*ra[21]. | Við þessi tidindi verðr A 301 h*œr*tnið k*onungr* ræiðr miok oc sendir boð um allt sitt land at allir h*œr*menn[22] komi [saman vilcina[23] man*na*[24] oc væri land sitt. þessi tiðindi þickia ollo*m* ogorlig at b*œr*iaz igegn [sua miclu*m*[25] kapp*um* sem nu ero komn*ir* i [vilcina land.[26]

[[1] A *mgl.* [[2] B mestur. [3] AB fara. [4] A will. [5] A *mgl.* [[6] AB *mgl.* [[7] A werda wal vid ordsendingina. B verpast vel vid ordsendingunne. [8] AB samt. [9] A Willtina land. [[10] A brendu nv borger og herud. [11] B *mgl.* [12] AB i. [13] A honum. [[14] B og obigder, sumt flyr a fund. [15] B segir. [[16] A þessi tiþinndi(!). [[17] A *mgl.* [[18] A *mgl.* B þar. [19] A þusunnd. B þusunder. [20] A riddara. [21] A þar. [22] AB *mgl.* [[23] A til hans Willtina. [24] AB menn. [[25] AB slikum. [[26] A Willtina lanndi.

[orrosta Jsung k*onungs*.

394[4] (352). Her ept*ir*[1] samnaz saman með[2]
304 h*ær*tnið k*onun*gi mikill | hêr. oc h*an*s kona ostacia[3] fæʀ út oc rærði sin*n* gand[4] þ*at* kollo*m* ver at ho*n* færi[5] at sæiða sua sem gort var i forneskio at fiolkungar konor þ*œ*r er v*er* kollo*m* volor[6] skylldo sæiða[7] h*onom* sæið. Sua mikit g*er*ði[8] ho*n* af ser i fiolkyngi oc trollskap at ho*n* sæiddi[9] til sin margskonar[10] dyr [leona or[11] biorno oc flugdræka stora[12] ho*n* tamði þa alla þar til at þ*œi*r lyddo h*œnn*e oc ho*n* matti visa þæi*m* a hændr[13] sino*m* uvino*m*. Sua sægir i kvæðo*m* þyðærsko*m* at h*œnn*ar hæʀ v*œr*i likr fiando*m*[14] sialfo*m*. ho*n* siolf var ok sem æin*n* flugdreki. h*œr*tnið k*onungr* flytr sin*n* hær igegn[15] isungi k*onun*gi oc þar er þ*œi*r fin*n*az v*er*ðr[16]
225 strong orrosta. Jsungr k*onun*gr oc h*an*s | synir [með sin[17] m*œr*ki ganga hart fram oc drepa margan man*n* hauggua a tvær hliðar ser hæsta oc men*n* oc fir*ir* þæi*m* fællr hærrin*n* allt þar sem þ*œi*r [komo fram.[18] J aðru*m* stað riðr fram þetlæifr danski [með sina fylking h*ann* væit*ir* oc margu*m* man*n*e bana [oc fir*ir* h*onom* standaz ækki vilcina men*n*. oc[19] hina þriðiu fylking hæfir fasolld stollzi h*ann* bærsk þen*n*a dag af miclu kappi oc skilr margan man*n* við sin hæst sua at alld*ri* sa sik siðan.[20] Villcina[21]

[[1] A Nu. B her. [2] B j mote. B vid. [3] A Ostantia. B Ostancia. [4] *sål.* A. Mb[4] gauð. B gaund. [5] B fare. [6] A wølvur. B vølfur. [7] B sida. [8] B giører. [9] B seider. [10] A allskonar. [[11] AB og leona. [12] B *mgl.* [13] B hvørn aff. [14] B fiandanumm. [15] B a mote. [16] AB ward. [[17] A wid sin. B vid sitt. [[18] A rída. B fara framm. [[19] B ef fyrer honum standa. [[20] *for* með sina . . . sik siðan *har* A og Faasolld stollzi hann weiter morgumm manni bana. [21] A Willtina. B Vilcini.

m*enn* falla i þ*æi*ri orrosto sua sem þa er akr er skorin*n*.

[Fall Jsungs.[1]

395[4] (353). J þæsso bili kemr til ostacia[2] með sina suæit þa er ho*n* hæf*ir*[3] saman dregit | af[4] fiol- A 30 kyngi. drekarn*ir* flugo yf*ir* hærin*n* oc væita[5] manom[6] bana með klom sinu*m* oc með mun*n*i oc leonar b*æ*riaz oc bita [oc slict sama birnir[7] oc siolf ostacia[8] flygr sem dreki yf*ir* h*æ*rino*m* oc pin*ir* til oll dyr oc alla[9] dreka at b*æ*riaz. Jsungr k*onungr* oc h*an*s syn*ir* sia nu hv*er*so þessi [micla oc[10] hin illa suæit[11] g*e*rir þæi*m* mikin*n* skaða. h*ann* keyr*ir* sporo*m* sin hest oc spenn*ir* fast sit spiotskapt þ*at* er hatt oc sua digrt at [i þriu er clofin*n* askrin*n* oc h*an*s spiotskapt er æin*n* lutrin*n* af hino*m* digra aski[12] h*ann* ser huar flygr hin*n* illi dreki sa er [mæiri oc[13] hræðilegre en allir aðrir. h*ann* skytr spiotino at drekano*m*. drekin*n* ser hv*er*so þ*æt*ta micla spiot flygr [til h*an*s bre*g*ðr[14] ser undan [flygr spiotið hia h*onom*[15] en*n* drekin*n* steypir[16] ser ofan[17] at k*onunginom*[18] oc tækr[19] með sin*om* [mun*n*i oc klono*m*[20] oc[21] glæypir h*ann*. þ*æt*ta ser [h*an*s ællzti

---

[[1] AB *mgl.* [2] A Ostantia. B orustunnar Osancia (!). [3] B hafde. [4] A af sinne. B med sinne. [5] A weittu. [6] B mørgum manne. [[7] AB *mgl.* [8] A Ostantia. B Ostancia. [9] A *mgl.* [[10] AB *mgl.* [11] B *tilf.* og grimma. [[12] A j þriu er klofinn askurinn. B þo þad være j þrent klofed, þa er hvør partur nógu digur. [[13] B nu. [[14] A ath honum og bregdur. B ad sier, bregdur hann. — bregðr *er rettet for* Mb[4] breðr. [[15] A og miste hans. [16] B varpar. [17] A nidur. [18] *rettet for* Mb[4] k*onungnom.* [19] A grijpur hann. B tekur hann. [[20] B klom. [21] A *tilf.* drepur hann og.

son sa er allra þ*œi*ra var[1] sterkaztr. h*ann*
305 læggr drekan*n*[2] með sino spioti [gogno*m* fotin*n* |
uppi[3] við bukin*n*.[4] drækin*n* snaraz við lagino oc
þrifr sino*m*[5] klom h*ann* sva fast at gogno*m* gengr
[bryniuna oc[6] bukin*n* sua fær h*ann* bana. oc aðr
171 hæfir h*ann* drepit leon oc | biorn. [Nu i þesso
bili[7] hæf*ir* lorantin[8] hin*n* yngsti sonr k*onung*s
[drepin æin*n*[9] leon oc orðit sárr[10] oc æin*n* dræka
særði h*ann* til bana oc þæssi dreki væit*ir*[11] h*on*-
o*m* bana sár með sino*m* klo*m*. Sva læingi stendr
þessi orrosta at drekarn*ir* oc leonar hafa latið na-
liga allir sitt lif af storo*m* hoggo*m* [sona Jsungs
k*onungs*[12]. Oc Jsungr k*onungr* [er nu dauðr með
303 alla sina sono[13] fir*ir* dyrono*m* oc dreko*m* oc engi |
maðr[14] væitti þæi*m* bana annars kostar en með
226 fiolkyngi ostacie[15]. (354). Fasolld | stollzi lætr b*er*a
sitt m*œr*ki fra*m* i miðian hær vilcina[16] man*n*a
igegn h*œr*tnið[17] k*onungi* oc stendr[18] þar snorp[19]
orrosta milli þ*œi*ra [tvæggia hofðingia[20]. fasolld
hæf*ir* nu drepit annarri sin*n*i hændi morg hundrat
vilcina[21] man*n*a h*ann* er nu miok sáʀ oc moðr i
vigino. Nu riðr at h*o*no*m*[22] sialfr h*œr*tnið k*onungr* oc
læggr til h*an*s sino [glaðel i[23] h*an*s briost sua at
ut geck um hærðarnar [fællr nu fasolld[24] dauðr

[[1] A hinn ellste kongsson. sa var þeirra. [2] A *mgl.* [3] B upp. [[4] A vpp j kvidinn j gegnum fotinn. [5] A *tilf.* baadum. [[6] A *mgl.* [[7] A Nu. B Eigi myklu hier eftter. [8] B Borantin. [[9] A drepit einn. B drepit eitt. [10] A *tilf.* med. [11] B veitte. [[12] A Jsungssona. B *mgl.* [[13] B og syner hanns eru dauder. [14] AB *mgl.* [15] A *mgl.* B Ostanciæ. [16] A Willt. B Vilcini. [17] AB *her og oftere* Hernit *og* Hernid. [18] A er. [19] A hørd. B skørp. [[20] B *mgl.* [21] A Willtinus. B Vilcini. [22] AB Faasold. [[23] B gladjele fyrer. [[24] AB fell hann nv.

af sino*m* hesti oc fallin er nu aðr mæstr lutr liðs h*an*s. þætta ser þetl*æifr* danski þar er h*ann* bærsk oc hæf*ir* fællt vilcina[1] men*n* sua at æigi liggr lægra valkaustrin*n* en saðul h*an*s bar[2] h*ann* hæf*ir* latið oc flæsta alla sina men*n* oc sialfr er h*ann* nu[3] miok saʀ. æigi at siðr riðr h*ann* nu diarflega fram i h*ær* vilcina[4] man*n*a oc vill hæfna fasolld sins hins[5] kera vinar. h*ann* keyr*ir* hæstin*n*[6] sporo*m* oc [riðr at h*ær*tnið k*onungi* leggr sino spioti[7] i h*an*s skiolld sua at sundr tækr skiolldin*n* oc bryniuna tvæfallda[8] oc vndir hondina oc snæið[9] isundr herðarnar allt a hol við herðar blaðit oc fællr k*onun*gr [þægar af hæstino*m*[10] til iarðar. Þetlæifr[11] drepr þar með sino sværði margan goðan dreng yf*ir* h*ær*tnið k*onungi* oc marg*ir* flyia nu. en fair standa ept*ir*[12]. Þa flygr æin[13] hin*n* v*ær*sti dræki yf*ir* Þetlæif með gapanda mun*n*[14] oc vill væita h*onom* bana. þetl*æifr* læggr [sino glavel[15] vpp i gegn drekano*m* i h*an*s mun*n* sua at [ut geck[16] u*m* halsin*n*. | drekin*n* spennir h*ann* með A 304
sino*m* clóm oc lystr með vængiono*m* oc fællr allr yf*ir* h*ann* ofan[17] oc sua fǽr þetl*æifr* danski bana. oc hæstrin*n* undir h*onom*. (355).[18] þa er fallner eru aller kappar af bertanga[19] skiliaz villcina[20] men*n* ei

---

[1] A Willtinus. B Vilcina. [2] B ber. [3] AB *mgl.* [4] A Willtinus. B Vilcini. [5] AB *mgl.* [6] AB sinn hest. [[7] A leggr sinu spiote til Hernitz kongs. [8] B ferfallda. [9] A skier. B snijdur. [[10] AB af hesti. [11] AB *tilf.* Danski. [12] A vppi. [13] B *mgl.* [14] AB munne. [[15] A wid sinumm gladil. B med sijno gladjele. [[16] B upp geingur. [17] AB framm. [18] *med* honom *ophører fjerde hånd i* Mb *(linie 22 på 113. blads bagside), og femte hånd fortsætter umiddelbart på samme linie med* þa. [19] A *tilf.* lidi. B *tilf.* lande. [20] A Willtinus. B Vilcinj.

fyrr við en drepit er hv*er*t manz barn [bertanga
hers.[1] Villcina[2] men*n* hitta sin*n* herra hertnið k*on*-
306 *ung* mioc [sáran með[3] | storu*m* saru*m* flytia[4] h*ann*
með ser. oc koma til lœcnar[5] þeir er bezter eru
i villcinal*ande*[6] oc groða[7] h*ann*. Þa er h*er*tnið k*on*-
*un*gr er heim komen isina borg. þa er h*an*s kona
ostatia[8] siuc. oc þa v*er*ðr[9] h*er*tnið k*onun*gr varr
við huaðan af[10] h*anom* er komen liðveizla. su er
drekarn*er* eða dyren hava hanv*m* veit. oc hv*er*sv
h*an*s kona var fio*l*ku*n*neg[11] oc þrim[12] dagum siðaʀ
dœyr hvn með litlum *o*rðstir[13]. Hertnið k*onun*gr
227 v*er*ð*r*[14] | en*n*[15] heill sinna sára. oc styrir sinv riki
[villc*ina* l*ande*[16] sua sem [hœyrer en*n*[17] isagv h*an*s.
oc h*ann* vinr morg storvirke meðan h*ann* er k*on*-
*un*gr i villc*ina*[18] l*ande*. oc af hanvm er allmikil[19]
saga. þo at þes uerðe nu eigi her[20] getet [i þess-
are frasogn.

kuanfang attila k*onu*ngs er han*n* fecc G*ri*milldi.[21]

396[5] (356). Attila k*onun*gr [af Susa[22] spyrr at
dauðr er Sigurðr svein*n*[23] oc æpt*er* lif*ir* h*an*s kona
grimhilldr ær allra kvinna er[24] vitrast [oc fegrst.[25] en*n*
h*ann* ær nu kvanlaus. H*ann* send*er* æpt*er* sinvm
172 frœnda osið [i h*er*ral*and*[25] at h*ann* skal | coma til

[[1] B af Bertanga her. [2] A Willtinus. B Vicini(!). [[3] A særdann. [4] AB *tilf.* þeir. [5] AB læknarar. [6] A Willtina lande. [7] AB græda. [8] A Ostantia. B Ostancia. [9] B var. [10] AB *mgl.* [11] *rettet for* Mb[5] fiokunneg. [12] B fám. [13] *rettet for* Mb[5] órðstir. [14] *rettet for* Mb[5] verð. [15] B nu. [[16] A *mgl.* B Vilcinj lande. [[17] A seiger. B heirist. [18] A Willtina. [19] A mikil. [20] B *mgl.* [[21] A *mgl.* B i þessare søgu. Cap. CXCIX. [[22] AB *mgl.* [23] A kongur. [24] AB *tilf.* frídust og. [[25] A *mgl.*

h*ans*. Oc er hertogen*n* spyrr at h*an*s frende attila k*onun*gr vill h*ann* hitta. [Gerer h*ann* færð sina[1] til Susa.[2] oc með hanv*m* [.xx. ridd*er*ar.[3] Attila k*onun*gr fagnaðe honv*m* vel oc seger at h*ann* have hanu*m* sent orð. oc vill at h*ann* fare [hans sendefor[4] iniflvngal*and*. | [attila k*onun*gr vill senda A 305
h*ann* at biðia ser konv[5] G*ri*mhilldar systvr Gvnn*ars* k*onung*s er átt hev*er*[6] Sigvrðr svein*n*. Osiðr hertoge lez fara vilia hv*er*t er k*onun*gr vill h*ann* ⌊sent hava.[7] [Nv byz h*ann*[8] til þessar ferðar með mikilli kurteisi[9] oc hev*er* með ser .xl.[10] enna kurteisastu riddera oc marga sveina vel buna. H*ann* fer alla sina leið til þess er [þeir komv iniflungal*and* oc hitta[11] Gunn*ar* k*onung*[12] i v*er*nico[13]. Þeim er þar vel fagnat. [dvelz h*ann*[14] þar nokora daga. (357). Ein dag heimter han*n* gunn*ar* k*onung* a tal[15] oc með hanum hogna oc gernoz oc er þeir ero a malstefno. mellte osið hertoge. Attila k*onun*gr af Susa sender goða[16] kveðio gu*nnare* k*onun*ge oc ⌊hogna h*an*s broðor.[17] Att*ila* k*onun*gr vill fa [yðra systor Grimhilldi[18] með sva miklo fe sem yðr som*er* at senda honv*m*. oc h*ann* vill v*er*a yðar vin. En aðr ek fare heðan[19] verð ek hœyra mitt erende hvert[20]
| vera skal. Þa suar*ar* Gunn*arr* k*onungr*. att*ila* U 307
k*onun*gr er maðr[21] rikr oc mikill hofðingi. ⌊vill

[[1] A fer hann. [2] B Susam. [[3] A xxx riddara. [[4] A *mgl.* [[5] A Attila kongur will bidia sier konu. B ad bidia Attala kongi. [6] AB hafde. [[7] AB sennda. [[8] A Osid byst. B og byst. [9] AB *tilf.* og drambi. [10] AB lx. [[11] B hann kiemur j Niblungaland og hitter. [12] *rettet for* Mb[5] k*onungr*. [13] A Vermintzu. B Vermustu. [[14] AB og dveliaz. [15] A *tilf.* wid sigh. [16] AB *mgl.* [[17] AB hans brædrumm (B *tilf.* Høgna og Gernost). [[18] AB yduarar systur Grimilldar. [19] AB *tilf.* j brott. [20] B hvørsu. [21] A *mgl.* B kongur.

hogne oc Ger*n*oz[1] minir brœðr sem ek þa megom ver ei synia [hanum þessa.[2] Þa suar*ar* hogni. Sua liz mer sem os mune þat vera mikill vegr at [hin*n* riki attila k*onun*gr[3] fae varrar[4] systor. h*ann* er allra k*onun*ga rikastr [oc mestr.[5] nu megvm ver [af þvi vera[6] meiri men*n* en nv[7] erom ver. en
5 228 þetta mal [verðr þo[8] at rœða | fyr henne. fyr þ*vi* at hennar skap er sua stort. at ei ma attila k*on*-*un*gr oc enge annarra[9] iverolldo henna*r*[10] fa fyr uttan hennar vilia. Gernorz biðr [raða k*onun*g oc þa hogna.[11] oc þikkir þetta vel fallit ef þeim syniz
A 306 | Nu ferr Gunn*arr* k*onungr* oc [með hano*m*[12] Vsið oc hitta Grimilldi oc seger Gu*n*n*arr* k*onungr* [henne aull[13] þesse tiðinde oc spyrr huessu henne [man v*er*a[14] iska*pe*[15] þetta[16] rað. En hvn seger at [ho*n* þorer eigi at[17] neitta attila k*onunge* ser til manz. Sua er h*ann* rikr k*onungr* oc sua er fengit þess manz at reka h*an*s erende. at helldr vill ho*n* þessv iatta[18] [ef þ*at* er rað Gunn*ars* k*onun*gs[19] [hennar broðor. en k*onun*gr seger þ*at* at eigi vill han*n* neita þessu raðe með þ*vi* at þ*at* er ei imote he*n*nar vilia. Gu*n*n*arr* k*onun*gr oc h*an*s brœðr tala[20] allt þetta mal [við hert*oga* Osid[21] sua at [þetta skal v*er*a[22] r*a*ðet.[23] Oc her æpt*er* byz hert*oge* osið

[[1] A wilia. Ger*n*oz *er rettet for* Mb[5] Geroz. [[2] A þessa raadz. [[3] A Attila. [4] AB vora. [[5] A *mgl.* [[6] B verda af þessu. [7] B adur. [[8] B verdumm vier þo adur. [9] A *mgl.* B madur annarra. [10] *rettet for* Mb[5] henna. [[11] A þa raada. B Gunnar kong ráda og høgna. [[12] AB hertugi. [[13] A *mgl.* [[14] A mune vera. B sje. [15] *sål. rettet.* Mb[5] iska. A jskap. B j skape. [16] AB þesse. [[17] A þorer nv (!). [18] AB *tilf.* enn neita. [[19] A *mgl.* [[20] A og siþann tala þeir hertuginn og þeir brædur. B og hanns brædur tala. [[21] A *mgl.* [[22] A þessu war. B þetta vard. [23] *rettet for* Mb[5] reðet.

hei*m* at riða. Oc er h*ann* er albuen*n* þa tecr gu*nn**arr* k*onun*gr skiolld gullbven[1] oc hialm er att hafðe Sigvrðr s*veinn* er allra vapna er beztr. oc gefr h*ann*[2] osið oc skiliaz þeir goðer vinir. Riðr[3] hert*ogenn*[4] heim i hvnal*and* oc seger att*ila* k*on-unge* alla[5] sina ferð. k*onungrenn* þakkar hanu*m* vel oc seg*er* at h*an*s ferð er hin bezta vorðen. (358). Litlo siðaʀ [byr att*ila* k*onungr* færð sina oc skal nv fara iniflvngal*and* ept*er* sinni festar konv g*ri*mh*illdi*. Þessi ferð er bven allvegleg.[6] Att*ila* k*onungr* hev*er* .d. hvndrað ridd*er*a oc marga sveina. Þa er gun*narr* k*onungr* spyrr at att*ila* k*on*un*gr oc þiðrecr ero ko*m*ner i hans land. riðr h*ann* ít igegn þeim með allu*m* sinum [envm bezt-um[7] mannvm. oc þa er þeir finnaz. riðr G*unnarr* k*onungr* f*yr* att*ila* k*onung* oc [heilsar honv*m*. oc h*an*s broðer hogne f*yr* þiðrek k*onung* oc kyssaz þeir[8] oc hittaz nv ener bestu vinir [riða nu aller saman[9] aptr til borgar[10] v*er*nicv.[11] oc er [nv bven en dyrlecsta[12] veiðzla. oc at þesse veizlv [gipt*ir* G*unnarr* k*onungr* att*ila* k*onunge* g*ri*milldi systvr | sina. oc er lokit er þesse veizlv. riðr att*ila* k*on-* U 30
ungr oc þiðrecr[13] k*onungr* brvtt oc at skilnaðe gaf G*unnarr* k*onungr* þiðreke k*onun*ge [grana hest sig*urðar* s*veins*[14] oc sv*er*ðet gra*m* gaf h*ann* mar-

[1] A buinn vid gull. [2] AB hertuganumm. [3] AB fer. [4] B hertoge Osid. [5] B þessa. [[6] B fer Attala kongur til og byr ferd sijna j Niblungaland eftter Grijmhilldi sinne konu. þesse ferd er buenn all veglega. [[7] B bestu. [[8] B minnest vid hann. [[9] B og rida. [[10] *efter* litlo siðaʀ *har* A byr Attila kongur ferd sina og wid Þidrek kongur og fara sina leíd j. [11] A Verminnu. B Vermistu. [[12] A þar wirdulig. [[13] A giptist Grimilldur Attila kongi. ok ath liþinne weitslunne ridur Attila. [[14] AB hestinn | Grana er att hafdi Sigurdur (A *tilf.* B 17
kongur) sweinn.

greifanum[1]. [En att*ila* k*onunge* grimh*illdi* oc silfr sua mikit sem hanvm v*ar* some at. oc[2] skiliaz nu goðer vinir. Riðr att*ila* k*onungr* oc þið*rekr* k*onungr* hei*m* i sitt riki. oc geter vm stvnd sins rikis[3]. b[5] 229 en h*an*s kona g*ri*mhilldr | grœtr hv*er*n dag sin livua bvanda[4] Sig*ur*ð s*vein*.

[er attila k*onun*gr oc G*ri*milldr bioða hei*m* Gv*n*ari oc hœgna.[5]

397[5] (359). Oc er liðnir vorv .vij. vetr sua at grimh*illdr* hev*er* veret i hvnal*ande* þa er þ*at* eina not at hvn mellte við att*ila* k*onung*. [Herra att*ila* k*onungr*[6] þ*at* er mikill harmr er a þessv*m* .vij. vetrvm [hevi ek eigi hitta[7] mina brœðr hve ner A 307 villtv herra[8] þeim heim bioða. Ec kan*n* | segia þer þau tiðindi er þo kann[9] vera at aðr vitir þv at Sig*ur*ðr s*veinn* [min*n* maðr[10] atti sva mikit gull at engi k*onungr* i v*er*olld*u* [var iamn avðegr. en þat mikla fe hava nv[11] minir brœðr. oc eigi vilia þeir mer af vnna eins penni*n*gs. en mer þætte[12] sœmelegre herra at ek rœða[13] fyr þessv fe. oc þat skalltu vist[14] vita ef ek fœ[15] þetta gull at allt skalltv þ*at* eiga með mer. [En er att*ila* hœyrer þesse orð þa ihvgar h*ann* vandlega hvat hvn seger oc[16] veit at satt er. En att*ila* k*onungr* er[17] allra manna fegiarnastr. oc þikkir illa [er h*ann* skal ei fa[18] niflunga skatt oc suar*ar* a þessa lund ek veit

---

[1] B *tilf.* Rodingeir. [[2] A *mgl.* [3] B landz. [4] AB mann. [[5] A *mgl.* B Cap. CC. [[6] A herra. B *mgl.* [[7] A hitta eg alldrei. B kom eg ei ad hitta. [8] AB *mgl.* [9] Mb[5] *mgl.* kann. [[10] A kongur. [[11] A átte slikt, og þat hafa. [12] B þotte. [13] AB reda. [14] B *mgl.* [15] B feinge. [[16] A kongurinn j hugar þetta og. [17] Mb[5] *mgl.* er. [[18] A ef hann fær æigi. B ef hann skal ecke fa.

fru at Sigvrðr *sveinn*[1] atte mikit gull. þ*at* fyrst er h*ann* toc vndan[2] þeim mikla dreka er h*ann* [hafðe drepit.[3] nest þ*at* er h*ann* fecc i hernaðe. oc þar með þ*at*[4] er h*an*s faðer [hafðe att[5] Sigm*un*dr k*onungr*. en allz þessa missu*m* ver. en þo er *gv*nn*arr*[6] k*onungr* várr en kerste[7] vin. Nv vil ek fru[8] at [þv bioðer þeim ef þv vill[9] heim þinvm brœðrvm. En*n* ekki vil ek til spara at bva þa veizlv sem vegligast. þau skilia sina rœðv at sinni. Oc [eigi mikilli stv*n*du siðar letr[10] Grimilldr[11] kalla til sin [.ij. men oc seger þeim sin ere*n*de.[12] at hon vil senda þa i niflvngal*and* [at reka mitt erende.[13] en til þessar [farar skal ek ykr[14] bva með gulli [oc silfri[15] oc goðum[16] klœðum. oc goðum hestvm. [oc þesser leicmen segia at þeir vilia allt[15] [þ*at* er hvn byðr giarnsamlega gera.[17] Nu byr hon færð þeirra[18] [hv*er*ia leið er hv*n* ma vegligast[19] oc fœr þeim bref oc in*n*sigli. att*ila* k*onungs* oc sitt. | (360). U 309
Þesser men*n* fara alla sina leid[20] [til þess er þeir koma[21] i niflvngal*and*. oc hitta Gv*nnar* k*onung* i [v*er*nico borg. Gu*nnarr* k*onungr*[22] tecr[23] vel[24] sendi monn*um* att*ila* k*onung*s mags sins. oc ero þ*eir*

---

[1] A kongur. [2] A vnndir. [[3] A drap enn. [4] B *mgl.* [[5] A atti. [6] *rettet for* Mb[5] kv*nnarr*. [7] AB beste. [8] A *mgl.* B þo. [[9] B þier bioded eff þier vilied. [[10] A litlu siþarr let. [11] A Gudrun. B drottning Grijmhilldur. [[12] AB fimm leikmenn. hun ræder (B talar) fyrer þeim sitt eýrendi og seiger. [[13] A *mgl.* B at reka hennar erinde. [[14] AB ferdar skal (B vil) ek ydur. [[15] A *mgl.* [16] A dyrum. B dyrlegumm. [[17] A *mgl.* B giøra sem drottning bydur þeim. [18] B þessa. [[19] A sem wegligast. B a þa lund er hun ma vandlegast. [20] *sål.* AB. Mb[5] *mgl.* [[21] A *mgl.* [[22] A Wermintzu. hann. B Vermistu, hann. [23] B tok nu. [24] AB *tilf.* vid.

þar igoðvm fagnaðe. Nv ⌊er sende men[1] haua
þar dualz litla rið[2] stendr vpp sa er erendit bar.
Gengr f*yr* Gu*nnar* k*onung* oc m*ell*t*e*[3]. Att*ila*
k*onun*gr af Susa oc ha*n*s [drottni*n*g G*r*imh*illdr*[4]
send*er*[5] q*ueðio* Gu*nnare* k*onunge* [i v*er*nizv[6] oc
h*an*s broðor[7] hogna oc [Genorz. oc[2] Gislh*er*[8] oc
A 308 allu*m* þeirra vin*um*[9] G*uðs* | oc sina. Ver vili-
Mb5 230 v*m* yðr | bioða heim til veizlu [oc[10] vinattu[11] ivart
land. Att*ila* k*onungr* er nu gamall oc þungfeʀʀ
at styra [sinu riki.[12] en h*an*s unge sun ald*ri*an er
en[13] fara vetra gamall. Nu liz [oss sem þier mvnit
vera bezt til komner[14] at stiorna[15] þessv riki með
[yðrum frœnda h*an*s moður breðr.[16] þa rið[17] er
h*ann* heuir ei sialfr alldr til at geta sins rikis. Nu
B 174 verðit | þer at koma æptir varre orðsending. oc
raðet[18] landraðum [með oss[19] hvat sem þa syniz
oss[20] af at taka um þetta mal. oc havit með yðr
sva marga men*n* sem yðar some[21] er til oc veret
heiler. (361). Þa er k*onungr* gv*nnarr* hev*er* lesit
þetta bref. kallar h*ann* [amalstemnv sina brœðr
hogna. oc[22] g*er*noz oc gislher. h*ann* berr vpp þetta
mal oc [leitar raðs við þa[23] hv*er*so hatta skal. þa
svar*ar* hogne. þa*t*[24] kan v*er*a herra at þér vilit fara
i Hunaland[25] [at heimboðe þins mags[26] att*ila* k*on*-

---

[1] B *tilf.* Attala kongs. [[2] A *mgl.* [3] B sýner honum brefed, hann tekur vid brefenu og les, enn so seiger þesse bref. [[4] A Gudrun. [5] AB senda. [[6] A *mgl.* B j Vermistu. [7] AB brædrum. [8] B Giller. [9] B *tilf.* og. [10] A *tilf.* i. [[11] B *mgl.* [[12] B rijkenu. [13] AB *mgl.* [[14] B sem er, hann mun vera best kominn til. [15] A styra. [[16] A ydrum frænda. B ydur frændum sijnum modur brædrumm. [17] *rettet for* Mb5 riðr. [18] AB rada. [[19] A *mgl.* [20] A *mgl.* [21] AB sæmd. [[22] A Hogna. B a malstefnu Høgna og sijna brædur. [[23] A *mgl.* B vill vita. [24] *sål.* AB. Mb5 þa. [25] *sål.* AB. Mb5 niflungal*and*. [[26] A til.

ungs en með þ*vi* at þu [far*er* i Hunaland[1] þa mantu eigi [aptur koma[2] oc enge sa[3] er þer fylgir.[4] f*yr* þ*vi* at g*ri*mh*illdr*[5] er ut*ru* kona oc vitr. oc ma vera at hvn se isvikvm um[6] os. Nv svar*ar* gv*nn*-*arr* k*onungr*. Att*ila* k*onungr* [min*n* magr[7] hev*er* mer orð sent með [vinattv[8] at ek skal koma til hunal*ands* oc fara þesser menn með[9] sannendv*m*. en þ*at* er þitt rað hogni at ek skal[10] ei fara. en þetta rað gefr þu mer ept*er* þ*vi* sem [þin moðer gaf minu*m* feðr[11] er hv*er*t sinni v*ar* verra et[12] siðarra en et fyrra. Nv vil ec þ*at* eigi af þer þiggia. Nv skal ek [at sonno[13] i hvnal*and* oc vent-*er* mik at ek kome aptr epter[14] minv*m* vilia. oc áðr en ek fer af hvnal*ande* man allt hvnal*and* gevit i mitt valld. en þv hogne fylg | mer ef þv villt. en A 309
ella sit[15] heima[16]. ef þv þorer ei at fara. þa m*e*llte hogne ei melir ek þetta f*yr*[17] þ*vi* at ek [mvni v*er*a[18] rœdd*ar*e um mitt lif en þv [skallt vera[19] | U 310
vm þitt. oc ei þikki mer verra at beriaz en þer [skal þickia.[20] en at sonnv ma ek þer þ*at* segia ef þv ferr i hvnal*and* hvart er þv ferr með marga men*n* eða fa [engi þeira kemr[21] aptr [lifs i nifl-*ungaland*.[22] en ef þu vill fara i hvnal*and* þa vil ek[23] ept*er* sitia.[24] eða mantv ei [Gv*nnarr* k*onungr*[25] hv*er*sv ver skilldvmz[26] við sig*urð* s*vein*. en [með

[[1] *sål.* B. Mb[5] far*er* i niflungaland. A fer. [[2] *sål.* AB. Mb[5] *mgl.* [5] AB þeirra. [4] A fylgia. [5] A Guþrun. AB *tilf.* wor syster. [6] AB vid. [[7] A *mgl.* B vor mágur. [8] A wingan. [[9] B *mgl.* [10] B skule. [[11] A þinn fader gaf minne mædur. [12] B hinu. [[13] AB fara ath wisu. [14] A med. [15] AB *tilf.* þu. [16] A *tilf.* og giæt rikiss þins. [17] AB af. [[18] A see. B væri. [[19] AB *mgl.* [[20] A *mgl.* B þiker. [[21] AB þa man einngi (B *tilf.* þeirra) koma. [[22] A med lifi. [23] AB *tilf.* æigi. [24] A wera. [[25] A *mgl.* [26] A skildum.

þ*vi* at[1] þv mant ei. þa [veit ec þan*n* man*n* i hvna-
l*ande* er mvna skal. en þ*at* er g*ri*mh*illdr*[2] var
systir oc hon skal vist[3] þic aminna þa er þv kemr
…5 231 i Susa.[4] þa svar*ar* G*unnarr* k*onungr* þottv ser sva
rœdr[5] f*yr* þinni systvr Gri*m*h*illdi*[6] at f*yr* | þa
skylld[7] þorer þv ei at fara. þa skal ek fara ei at
siðr. Hogna v*er*ðr nv hermt við er sva opt er i
b*ri*gzli fœrt h*an*s moðerne. h*ann* ste*n*dr vp*p* oc
gengr in*n* iholl til[8] sins frœnda folker. oc mellte
[við ha*n*n[9] þv mant vilia fara ihvnal*and* með oss
sem G*unnarr* k*onungr* hev*er* nv raðet epter orð-
sending Grimh*illdar*.[10] oc með oss skalv fara aller
varer men*n* oc vapne sic nv [oc bvez hvatlega[11]
oc þeir einir þvrvo[12] at fara er þore at beriaz.
(362) [Þa stoð vp[13] drotni*n*g oda moðer G*unnars*
k*onungs* oc gis*l*h*er*. oc[14] gengr til k*onung*s oc
mellte til h*an*s. Herra mik drœymðe[15] æin*n* draum
er þv skallt hœyra. en*n* þ*at* er i [þessvm drav*m*.[16]
at[17] ek sa i hvnal*and* [sva marga fvgla dauða at
allt land vart v*ar* avtt af fvglv*m*.[18] Nv hœyre ek
A 310 [þ*at* at þer niflvng*ar*[19] etlet at fara ihvnal*and*. |
en af þesse ferð veit ek at standa man mikit uhap.
hvartvegia niflv*n*gv*m* oc hvn*um*. oc meiri von
B 175 [þikki mer[20] ef þer faret at margr | maðr[21] lati [fyr
þ*at*[22] sitt lif. Ger sua vel herra far ei. illt eina
man af standa [þot*t* er faret.[23] þa svar*ar* hogne.

[[1] A ef. [[2] A mun muna Guþrun. [3] AB *mgl.* [4] AB Svsam. [5] A *tilf.* her. B *tilf.* Høgne. [6] A Gudrunu. [7] AB sok. [8] A *mgl.* [[9] AB *mgl.* [10] A Guþrvnar. [[11] AB sem hvatast. [12] B þurfe. AB *tilf.* med oss. [[13] AB *mgl.* [14] AB *mgl.* [15] A hefer dreymt. B dreimde i nott. [[16] AB drauminumm. [17] B *mgl.* [[18] AB marga (B máta!) fvgla dauda enn allt vart land autt (B var landed eidt) af fuglunum (B fuglumm). [[19] A ath þier. [[20] A *mgl.* [21] A *mgl.* [[22] B þar. [[23] A þessi ferd.

G*unnarr* k*onungr* hev*er* nv raðet ferð sina[1] [sva sem h*ann* vill vera lata.[2] oc ekki hirðvm ver vm dravma yðra gamalla kvinna. fatt gott [vitit þer.[3] [ekki megv yðor orð standa[4] vm vara ferð.[5] þa svar*ar* drott*ning*. G*unnarr* k*onungr* man[6] raða [sinni ferð.[7] oc sva þv hogne [hvart er þit skalut fara i hvnal*and* eða ei.[8] En*n* min unge son gislh*er* h*ann* skal heima vera. Ja seger gislh*er* ef minir brœðr fara þa skal ek vist ei ept*er* sitia. [oc hlœy*p*r[9] vpp[10] oc tekr [vop*n* s*in*[11]. | (363). Nv send- U 311
er G*unnarr* k*onungr* boð [vp*p* i[12] sitt land at til h*an*s skalu[13] koma aller h*an*s men*n*. þeir er vaskastir erv. oc frœcnaster erv. oc hanum[14] bazt hvgaðer. Oc er þesse ferð er bven.[15] hev*er* G*unnarr* k*onungr* .x. hvndrad manna.[16] goðra drengia. oc vel bve*n*na. með hvitv*m* brynio*m* oc biartv*m* hialmv*m* oc skarpv*m*[17] sv*er*ðv*m* oc hvossv*m* spiotom.[18] oc skiotv*m* hestvm. oc þar sitr heima morg fogr kona oc dyrlig ept*er* sin*n* bvanda. [oc sin*n*[19] sun oc broðvr. Nv tecr hogni m*er*ki G*unnars* k*onungs* i sina hond. [Þ*at* m*er*ki er in*n* [yzta lvt lit[20] sem gvll en i miðiv hvitt. oc i[21] markaðr avrn með koronv af[22] ravðo silki. [oc neðsti lvtr merkis[23] grœn. G*unnarr* k*onungr* hever þvilikan orn[24] a allri

---

[1] AB þessa. [[2] A *mgl.* [[3] AB wita þeir. [4] B standast. [[5] A *mgl.* [6] AB ma. [[7] A sinumm ferdumm. [[8] A *mgl.* B hvørt þier skulud fara edur eige. [9] *rettet for* Mb[5] hlœyr. [[10] A *mgl.* B og hleipur nu. [[11] *sål.* AB. Mb[5] vopsen. [[12] AB wmm allt. [13] B skuli. [14] B *mgl.* [15] AB albuinn. [16] AB *mgl.* [17] A snorpumm. [18] AB *tilf.* og nyium skiolldumm. [[19] B *mgl.* [[20] B meste hlutur silkiz, alt. [21] B a. [22] B og. [[23] B enn hinn meste hlutur merkesinz er. [[24] *efter* sina hond *har* A hann hefer ørn med gulli og koronu.

sinni h*er*neskiv. En hogni hevir[1] a sinni h*er*n-eskio.[2] oc ei með koronv. Gernorz oc Gislh*er* hava b[5] 232 skiolldo | rauða oc [lact með gulli haucr oc þ*at* marc hava þeir aller asinni h*er*neskiv. oc með sama lit erv þeirra merki. Her af ma þa kenna með sina skor hvar þeir riða.[3] niflvng*ar* fara nv alla sina leið til þess er þeir koma at rín. [þar sem A 311 saman kem*r*[4] dúná oc rín.[5] | oc þar er breitt[6] er arnar hittaz. en þeir finna ekki skip. þ*ei*r dveliaz þar um nottena með[7] sinu*m* landtiolldu*m*. (364). Vm kvelldit er þeir eru metter [at nott*ur*ðe[8] mellte G*unnarr* k*onungr* til hogna [sins broðvr[8] hveʀ skal hallda vorð [þessa[9] nott[8] af varum m*onnu*m. Scipa [þeim er þer syniz.[10] Þa svar*ar* H*ogne*. [Þer meg-oð[11] skipa þeim[12] er [yðr syniz til varð halldz[13] vp með ánne. en f*yr* neðan liðit vil[14] ek her[15] vera [varð halldz maðr[16] sialfr. þ*vi* at þa mego*m* ver til geta ef ver fám oss nockort skip. En G*unnare* k*onunge* likaðe[17] þetta vel[18]. Þa er aðrer[19] men*n* forv[20] at soua. tecr hogni oll sín vópn oc gengr með ánne ovan en á er tvngls lios mikit oc ma h*ann* f*yr* þ*vi* sea sina leið. Nu kemr H*ogne*[21] til ei*ns* vatz [er heitir mœre[22]. oc h*ann* ser nockora men*n* a vatneno. oc ser h*ann* þeirra bvnað liggia við

---

[1] A *tilf.* og orn. [2] B *tilf.* ørn. [[3] A aa merktur leo med gulli og slikt hid sama aa allre herneskiu, og þar af maa þa kienna hvar sem þeir rída. B lagdur a haukur vid gulle. [4] *rettet for* Mb[5] kem. [[5] A þar er saman falla Dyna og Rín. B *mgl.* [6] AB *tilf.* yfer. [7] AB i. [[8] A *mgl.* [9] B j. [[10] B til hvorn er þier lijkar. [[11] A *mgl.* [12] B þann. [[13] A þier likar. [14] A man. [15] AB *mgl.* [[16] AB wardmadur. [17] AB likar. [18] B *tilf.* Cap. CCC. [19] A *mgl.* [20] AB eru farner. [21] B hann. [[22] A *mgl.*

vatnit [oc[1] milli oc are*nnar*[2]. h*ann* tecr klœðen oc
felr. oc þetta[3] erv ekki aðrer men*n*. en [þ*at* sem
kallaðar[4] erv siokonor. [þær eigv æðli a[5] sio eða
votnv*m*. en þessar siokonvr hava faret ór rín oc i
[þetta vatn[6] at skemta ser. Nv kallar siokonan[7]
oc biðr h*ann* fa ser | klœðe sín. [oc gengr vp ór U 312
vatnenv.[8] Nv svar*ar* H*ogne*. [Seg mer þetta fyrst.
Hvart[9] skalvm coma[10] iv*ir* þessa œ[11] oc aptr. [með
þ*vi* at ei seg*er* þv[12] mer þ*at* er ek spyr þic. fær þv
alld*ri* þin klœði. [þa mællte ho*n*.[13]. þer megoð
komaz aller heilir iv*ir* þessa œ[14] en alld*ri* aptr. oc
mantv þo[15] hava áðr [eð mesta[16] æ*r*viði firir. Nv
brigðr H*ogne* sinv sverðe oc [drepr siokon*una*.[17] oc
hæggr ímiðio svndr hvaratvegio oc dottor hennar slict
sama.[18] (365). oc en*n* gengr h*ann* ova*n* | með ánne A 312
vm rið. þa ser h*ann*[19] eit skip vt amiðia ána oc
ein man*n* á[15] oc[20] bað h*ann* roa at lande. oc[21] sœkia
ein*n* Elsungs[22] man*n*. [en sva kallar h*ann* h*er* f*yr*
þ*vi*[23] at þa erv þeir komn*er* iriki elsvngs iarlls ens
vnga. oc hyʀ h*ann*[24] at skipmaðren[25] man[26] þa
roa skiotare[27] [imot hanvm.[28] þa svar*ar* scipmaðren

---

[1] B *mgl.* [[2] A *mgl.* [3] B þesser. [[4] B þeir er kallader. [[5] AB þeirra edli er i. [[6] AB watnid. [7] A *tilf.* aa Hogna. [[8] A *mgl.* [[9] A huar. [10] AB wier komast. [11] AB a. A *tilf.* framm. [[12] B nema þu | B 176 seiger. [[13] A *mgl.* [14] AB a. [15] B *mgl.* [[16] AB mest. [17] *rettet for* Mb[5] siokona. [[18] AB hoggur sækonuna sunndur j midiu og slikt sama (B *tilf.* drepur hann) dottur hennar. [19] B *tilf.* a. [20] AB *tilf.* kallar. [21] AB *tilf.* bad hann. [22] *sål.* AB. Mb[5] elsvngis. [[23] AB og (B *tilf.* fyrer) þui sagde (B kallar) hann svo. [24] A *mgl.* [25] *rettet for* Mb[5] skipmaðen. [26] AB muni. [27] B hvatara. [[28] A igiegn honum enn aadur. B i giegn þeim enn ødrumm.

Ecki sœker ek helldr [elsvngs man*n*. en*n* annan man*n* [5] 233 oc[1] vil ek vist ei | roa [vttan kavp.[2] þa mellte h*ogne* oc tecr sin*n* gullri*n*g[3] oc helldr vpp. se her goðr [drengr þina[4] skipleigv. [her er ein*n* gvllri*n*gr[5]. h*ann* gef ek þer [i þin*n* ferio skatt[6] ef þv flytr mik. Oc er þesse [skipmaðr veit at hanv*m* er gullringr boðen i[7] skipleigu[8] þa minniz h*ann* þess at h*ann* hever[9] sko*m*mv[10] aðr qvangaz oc fengit fagrar[11] konv oc an*n* mikit. oc vill fa henne gull huar sem h*ann* getr. h*ann* legr[12] sinar arar v́t oc rœr at lande. Nv stigr h*ogne* askipit oc fœr farning*ar*[13] ma*n*ne sin*n* gvllri*n*g [oc gengr vt askipit.[14] Nv vill feriomaðren roa aptr yv*ir* ána. en*n* h*ogne* biðr h*ann* roa vp með la*n*de. en ferio*maðren*[15] vill ei roa. h*ogne* seg*er* at h*ann* skal roa ef h*ann* vill oc sva þott h*ann* vili eigi. Nu v*er*ðr ferio maðren rœdr. oc rœr sem h*ogne* vill. [oc baðer þeir roa[16] allt þ*ar* til er þeir [koma til liðs[17] niflvnga. (366). Nv er G*unnarr* k*onungr* afotv*m*[18] oc allt lið h*an*s. oc hava feng*it* aðr eitt skip. oc er þ*at* allitit[19]. [oc með[20] þ*vi* litla skipi hava nockorer men*n* [faret iv*ir* øna[21]. oc þegar er þeir forv[22] fra[23] lande fyllir [allt þetta skip.[24] oc hvelv*er* vnd*er* þeim oc komaz þeir navðvglega til landz. en er [h*ogne* kemr[25] til þeirra með þetta mikla skip. v*er*ða nifl-

[[1] B þa enn aðra, so. [[2] A vtann kauplaust. B upp til þijn utann kaup. [3] B *tilf.* af hende sier. [[4] A vin. [[5] B eirn gullhring. [[6] A *mgl.* B i þinn feriutoll. [7] B *tilf.* sijna. [[8] A madur sier, ath honum er gull bodit. [9] B hafde. [10] A litlu. [11] AB fagra. [12] AB lætur. [13] AB feriu. [[14] AB *mgl.* [15] *rettet for* Mb[3] ferio. [[16] A *mgl.* B *mgl.* roa. [[17] AB finna. [18] AB klæddur. [19] A albuid. [[20] B *mgl.* [[21] A ifer farit. [22] AB fara. [23] B þvij ad. [[24] A þetta skip. B þad allt. [[25] A þeir Hogni koma.

vng*ar* fegn*er*.[1] Stígr G*unnarr* k*onungr* [sialfr askipit. oc með hon-|-*um* .c. ma*n*na[2]. roa þeir a miðia øna. h*ogne* | rœr sva mikit at i einv*m* verre brytr h*ann* sv*n*dr baðar árarnar. oc af keipana oc mellte at[3] alld*ri* þriviz sa [er þessa hae hio os til handa.[4] [oc hliop vp*p*[5] oc bra sverðe oc hio havoð af skipma*n*nen*um*[6] er sat f*yr* hanu*m* aþilionu*m*.[7] Þa mellte G*unnarr* k*onungr* [til H*ogna*[8]. Hvi gerðer þv þetta illa v*er*c. hvat gaftv han*um* at soc. Þa svar*ar* H*ogne*. Ek vil ei at boð fare f*yr* i hvnal*and* varre ferð. [nu kan*n* h*ann* ekki af[9] at segia. Oc þa[10] mellte G*unnarr* k*onungr* reiðvlega illt eina mantv gera nu oc hv*er*t sinni. oc alld*ri* ertv kátr nema [þa er[11] þv g*er*er illt. Þa [svar*ar* H*ogne*[12]. hvat skal ek spara nv at gera illt meðan ver farv*m* fr*a*m[13]. ek veit nv g*er*la at ekki barn i varre ferð kemr aptr. [G*unnarr* k*onungr* styrir oc nv[14] brestr isvndr stiornviðin[15] oc gengr f*ra* styrid[16] oc svifr[17] [skipinv bœðe f*yr* stravme[18] oc veðre. Nv lœypr H*ogne*[19] skyndilega aptr [til styrisins[20] oc dreg*r*[21] i stiornviðina[22] allharðhendilega.[23] Oc þa er h*ann* hev*er* [bœtt stiornviðina[24]. oc [h*ann* hev*er*[25] við komit styrinv. þa er skamt til landz. oc i þessv bili[26] hvelvir skipinv. oc vit þ*at* koma

U 313 A 313

[1] AB *tilf.* Nu. [[2] A aa skipit og wid honum fiauldi riddara. [3] AB *mgl.* [[4] AB madur er þetta rædi (B reide) bio til. [[5] A *mgl.* [6] A baatmanninumm. [7] B a þiljunne. [[8] A *mgl.* [[9] A og kann þessi nv ekki fraa. [10] B enn. [[11] B þegar. [[12] A mællte Gunnar(!). [13] A *tilf.* þui at. B *tilf.* er. [[14] AB Nu (B enn) er Gunnar kongur styrer þa. [15] A stiorninn. [16] *sål.* AB. Mb[5] styrir. [17] A *tilf.* fra. [[18] B skiped fyrer straumenumm. [19] A hann. [[20] A þann vegh. B þannig. [21] B þegar þrijfur hann. [22] A stiorn wid. [23] A allhardmannliga. [[24] B þa bætt. [[25] AB *mgl.* [26] A *mgl.*

þ*eir* til landz. at hvert klœðe[1] er alvátt [um þa. þ*at* er i*n*nan borðz[2] var. [Leiða þ*eir* nv[3] skipit
5 234 aland. | oc bœta at þ*at* | [sem brotet var. oc lata
B 177 aptr fara sina men iv*ir* ána i mote sinv liði.[4] oc [flytiaz iv*ir* ona allt þar til er iv*ir* er komit allt liðit. Oc ept*er* þ*at* fara þeir[5] leið sina allan þan dag. (367). At kvellde [legiaz þeir niðr. oc lata H*ogna* hallda[6] vorð.[7] [oc er[8] aller men*n*[9] erv sofnaðer. þa gengr H*ogne* einsaman a niosn langt fra liðinv. h*ann* kemr þar at er ein*n* maðr ligr[10] oc sefr sa
A 314 er með vopnvm. oc sverð sit hevir h*ann* lagt | vnd*er* sik oc koma hiollten fram. tecr H*ogne* [til sverðsens[11] oc bregðr sverðinv oc kastar fra ser. h*ann* stigr[12] sinvm hœgra[13] fœte a hans siðv[14] oc biðr h*ann* vaka. en þesse maðr lœypr vp oc þrifr til sverðsens.[15] oc[16] missir h*ann*[17] oc mellte. vei verðe mer f*yr* þenna[18] svefn er nv svaf ek. [Nv er komen[19] herr iland mins herra. Rodi*ngeirs* m*argreifa*. Ec hev*er* nv vakat[20] .iij. daga oc .iij. nætr oc f*yr* [þat sama[21] sofnaða ek. Þa mellte H*ogne* við h*ann* oc f*in*nr at h*ann*[22] er goðr drengr.[23] [Þv mant vera góðr drengr. se her min*n* gullring.

---

[1] AB fat. [[2] AB þat er jnnbyrdiss. [[3] AB og þar leida þeir vpp. [[4] A er þarf. B sem brotnad er, og lata síjdann aptur fara yfer ána i giegn síjnu lide. [[5] A siþann flytia þeir þar aa allann herinn til landz, ok siþann fara þeir. Mb[5] *mgl.* þeir. [[6] A legst nidur herinn enn Hogni hellt. [7] B *tilf.* Cap. CCII. [[8] A sem. [9] AB *mgl.* [10] AB *tilf.* fyrer honum. [[11] A *mgl.* B j. [12] B stijngur. [13] A *mgl.* [14] AB hlid. [15] B sijnz sverdz. [16] AB *tilf.* nv. [17] B *tilf.* þess. [18] B minn. [[19] AB mista ek mins sverdz, og illa mvn þikia minumm herra giætt sins rikiss er suo svaf egh. ok nv sier hann hvar lidit er komit, og enn
U 314 mællti | hann, wei verdi þessum swefni er nv suaf ek er kominn ær. [20] AB *tilf.* aadur. [[21] AB þa sok. [22] B þesse madur. [23] A *tilf.* og mællte.

h*ann* skal ek þer geva f*yr* þin*n* drengskap. oc þv skallt betr niota. en sa er fyrr var gevit. ek skal oc fa þer sverð þitt[1] og sva gerer h*ann*.[2] Nv svar*ar* þesse maðr. haf f*yr* mikla guðs þocc [þina giof.[3] fyrst er þv gaf*t* mer sverð mi*tt* en siðan þin[4] Gvllring. Nv mellte h*ogne*. Ecki skalltv v*er*a rœdr [um þenna[5] h*er* ef þv geter landz Rodi*ngeir*s m*ar*g*reif*a. h*ann* er várr vin. Fyr [þessv rœðr varo liði[6] G*unnarr* k*onungr* [af niflvngal*ande*. oc h*an*s brœðr.[7] Seg m*er* en*n*[8] góðr drengr. hvar visar þv oss til gisting*ar* i nótt eða hv*er*sv[9] heit*er* þv. Ek heiti ekkivorðr[10] [sagði h*ann*.[11] Oc nu vndrv*m*c ek hv*er*sv þv ferr. [er þv[12] h*ogne* alld*ri*ans son. er drapt min*n* herra Sig*ur*ð s*vein*.[13] get þin meðan þv ert i hvnal*ande*. þv [mátt her eiga[14] marga avondar men. En ecki kan*n* ek visa þær til betra natstaðar en i bakalar. til m*argreifa* Ro*ðingeirs*. h*ann* er goðr hofðinge[15]. þa mellte H*ogne*. þangat[16] hev*er* þv oss visat er aðr havom ver ætlat. Rið nv heim [til borgar[17]. [oc seg at vér[18] manv*m* þangat[19] koma. [seg oc at ver erum helldr[20] vater.[21]

[[1] A Ek skal fa þier þinn hest og sverd. B þu munt vera hraustur madur, eg skal fa þier þitt sverd. [2]. A *tilf.* og enn mællte hann. þv godur dreingur see hier minn gullhring. hann skal ek þier gefa fyrer þinn dreingskap og þu skalt betur niota hans enn sa er aadur var gefinn. B *tilf.* sellde honum sverded, og enn mællte Høgne, siá hier godur dreingur eirn gullhring, hann skal eg þier giefa fyrer þinn dreingskap og þu skallt betur niota hannz, en sa hann var adur giefinn. [[3] A þessa giøf. B *mgl.* [4] B þann. [[5] AB fyrer þessum. [[6] AB þessum her (B þessu lide) rædur. [[7] A *mgl.* [8] AB *mgl.* [9] AB huad. [10] A Ekkihard. B Ekevard. [[11] A *mgl.* [[12] AB þv ertt. [13] A *tilf.* kong. ok þu. B *tilf.* og nu. [[14] AB att þar. [15] A dreingur. [16] A þann veg. [[17] A *mgl.* [[18] B ad. [19] A þar. B þannig. [20] B *tilf.* miøg. [[21] A *mgl.*

A 315 (368). | Nv skiliaz þeir. oc riðr eckivarðr[1] heim. en
h*ogne* [ferr aptr[2] til sinna manna. oc seger G*unnare*
k*onunge* [allt hv*er*sv han*um* hev*er* fariz.[3] oc biðr
þa standa vpp sem hvatazt. oc riða heim[4] til borg-
ar*e*nnar. oc sva g*er*a þeir. Ecki*n*varðr[5] riðr hei*m*[6]
[sem hvatlegast[7] til b*orgar* oc er h*ann* kemr i
hollena. hev*er* m*argreife* R*oðingeirr* mataz. oc
b[5] 235 ætlar [at sova | ganga.[8] Þa seger eickinvarðr.[9] at
h*ann* [hev*er* hitt[10] H*ogna* oc sva at G*unnarr* k*on-*
ungr er þ*ar* komen með mikit lið. oc vill[6] riða
þangat [til gisting*ar*[11]. Roddi*ngeir*[12] m*argreife*
stendr vpp. oc kallar til allra[13] sinna manna. biðr
þa taka [skyndiliga oc buaz um sem bezt oc[14]
vegligast. oc sva sin hvs. Oc [nv sialfr m*argreife*
R*oðingeirr* letr[15] taka sina hesta oc vill vt[16] riða
B 178 imote þeim [með margv*m*[12] | ridd*er*v*m*.[17] [oc aller[18]
h*an*s men*n* erv nv istarve [oc vm bvnaðe.[19] En
er[20] m*argreife* R*oðingeirr* riðr v́t af borg*enne*.
U 315 kemr[21] igegn[22] hanv*m* | G*unnarr* k*onungr* með
allt sitt lið. R*oðingeirr*[23] m*argreife* fagn*ar* vel
niflv*ngum* oc byðr þeim með ser[24] [til fagnaðar.[25]
En þessv tecr vel G*unnarr* k*onungr*. Oc H*ogne*
biðr eckinvarð[26] hava f*irir*[23] mikla gvðs[27] þock.
hv*er*sv h*ann* rac þeirra œrende.

---

[1] A Ekkihard. B Ekevardur. [[2] A *mgl.* B fer. [[3] A *mgl.* B allt hvørsu fared hefur. [4] A *mgl.* [5] A Ekkihard. B Ekevard. [6] B *mgl.* [[7] AB *mgl.* [[8] A sofa. [9] A Ekkihard honum. B Ekevard honum. [[10] A hitti. [[11] A *mgl.* [12] B *mgl.* [13] AB *mgl.* [[14] A sin vopn og buast sem. B skindelega sijn vopn og buast vid sem. [[15] A nv lætur margreifi Rodingeirr. B sialfur hann lætur. [16] AB *mgl.* [[17] A *mgl.* [[18] AB *mgl.* [[19] A miklv. B og fyrer bunade. [20] AB *mgl.* [21] AB þa ridur. [22] A j mot. [23] B *mgl.* [24] AB *tilf.* ath fara. [[25] A *mgl.* [26] A Ekkihard. B Ekevard. [27] AB *mgl.*

[her sæg*ir* i fra er margreifi R*oðingeirr* gefr si*n*a d*ottur* Gisl*her*.[1]

398[5] (369). Nv koma nifl*ungar* igarð R*oðingeirs* m*argreifa* oc stiga af sinv*m* hestom. En*n* men*n* R*oðingeirs*[2] m*argreifa* [taka þa oc[3] gœyma vel.[4] [Oc sva · sem sagt hæv*er* eck*invar*ðr l*ætr* m*argreifenn*[5] *gera* tva ellda [vti i garðenv*m*[6] er þ*ei*r ero vater. oc við annan ell*d*[7] sitr G*unnarr* k*onungr* oc H*ogne* [oc þeirra brœðr.[8] oc svmer þ*eir*ra men*n*. [en svmt lið þeirra[9] við annan ælld. En þ*ei*r er f*irir* v*oru* fylgia m*argreifa* in*n* i hollina. oc skipar h*ann* þ*ei*m ápalla. Nv fara nifl*ungar* af sinu*m*[10] klœðu*m* [við elldana.[11] Þa mellte Gvdelinda kona m*argreifa*. hvn var systir[12] h*ertoga* Naudungs[13] er fell við g*ra*nsport.[14] Niflvng*ar* hava hingat fœrt[15] marga hvita brynio. oc margan[2] harðan hialm | oc skarpt[16] sverð nyian skiolld. oc A 316
þ*at* [er harmanda[17] mest at G*rim*h*illdr*[18] grœtr hv*er*n dag Sig*ur*ð svein sin*n* bvanda. Þa er þesser ælldar ero [brv*n*ner gengr G*unnarr* k*onungr* oc H*ogne* oc þeirra[19] brœðr in*n* i hollena.[20] oc sitia þ*at* quelld oc drecka[21] með hinvm bezta fagnaðe. [oc ero nv allkater.[22] Oc [þa fara þeir[23] at sova. R*oðingeirr*[24] m*argreife* ligr i sinni sœng hia sinni

---

[[1] AB *mgl.* [2] AB *mgl.* [[3] A *mgl.* B taka vid og. [4] A þeirra. [[5] A Nu lætur margreifi Rodingeirr. B og giøra so sem fyrr hefur sagt Ekevard. Margreifinn lætur. [[6] A vt j gardinn. B jnn i gardenumm. [7] *rettet for* Mb[5] ell. A *mgl.* B elldinn. [[8] B *mgl.* [[9] A og sumer. [10] B *mgl.* [[11] A *mgl.* [12] B søk til dauda. [13] *sål.* AB. Mb[5] niðv*n*gs. [14] B Grønzport. [15] B flutt. [16] A snørp. [[17] A harmadi mik. B harmar mig. [18] A Gudrun. [[19] A buner geingur Gunnar kongur og hans. [20] AB *tilf.* epter margreifa Rodingeir. [21] AB *tilf.* win. [[22] A *mgl.* [[23] B fara nu aller. [24] B *mgl.*

konv. oc talaz þav við. Þa mellte R*oðingeirr* m*argreife* frv hvat skal ek geva G*unnare* k*onunge* oc h*ans* brœðrv*m*. þ*at* er þ*ei*m se v*ir*ðilict[1] við at taka. [oc m*er* se vegr at geva.[2] Hon svar*ar*. þ*at* herra sem [yðr syniz rað til.[3] þ*at* allt skal v*er*a mitt rað [um þenna lut er þitt er.[4] Oc en*n* mellte R*oðingeirr* m*argreife*. Ek ma segia þer [vm ivngh*er*ra Gislh*er*[5] ef þ*at* er yðart rað [at ek man geva hanu*m* iungfrv[6] mina dott*ur* ena fysto giof. Nv svar*ar* Godelinda. Þ*at* er vel at þv gev*er* hanu*m*[7] ockra dott*ur*. ef sva er at h*ann* mette niota. en þ*at* rœðv*mk*[8] ek.[9] (370). [Nv er lios dagr oc[10] stendr R*oðingeirr* m*argreife* vp [oc klœðez. oc h*ans* ridd-
Mb[5] 236 *er*ar oc | þa standa vp[11] niflung*ar* oc kalla [sin klœðe.[12] En R*oðingeirr*[13] m*argreife* biðr þa dveliaz með ser nockora daga. en niflu*ngar* vilia nv fara [oc dveliaz ecki.[14] Oc þa seg*er* R*oðingeirr*[15] m*ar*g*reife* at h*ann* vill riða[16] með þ*ei*m [með sinum
U 316 ridd*er*um.[17] oc ganga | nv til borða[18] oc drecka nu gott vin. oc ero allkáter. [Þar ero nv margskon*ar* leikar oc annor skemtan.[19] Nv lætr R*oðingeirr* m*argreife* bera in*n* ein*n* hialm [gvlle varðan[20] oc settan dyrlegv*m*[21] steinv*m*. oc gefr G*unnare* k*on*-*unge* [oc þessa giof þackar G*unnarr* k*onungr* vel

---

[1] AB wirduligt. [[2] A *mgl.* B enn mier vegur i ad giefa. [[3] AB þier þikker raad. [[4] A *mgl.* B hier umm sem þitt er. [[5] A *mgl.* [[6] A frv ath gefa junkherra Gisler. B fru, ad eg giefe. [7] AB Gisler. [8] *rettet for* Mb[5] rœðv*m*. AB bræduns t. [9] B *tilf.* og nu hætta þau þessu tale. [[10] AB ok er lioss dagur er þa. [[11] A og suo. B og aller hannz riddarar, og þa stannda vpp. [[12] B til sinna klæda. [13] AB *mgl.* [[14] A *mgl.* [15] AB *mgl.* [16] AB fara. [[17] AB wid sina menn. [18] A bords. [[19] A *mgl.* [[20] AB buinn med rauda (B af raudu) gulli. [21] A dyrumm. B vid dyrlegumm.

þikkir vera en mesta[1] gerseme. Þa tecr R*oðingeirr* m*argreife* ein nyian skiolld[2] oc gefr G*er*norz. Þa [gefr m*argreife* sina dott*ur* Gislh*er* oc meler.[3] Goðe herra Gislh*er* þessa mœy vil ek þer geva til eigin konu ef þv villt þiggia.[4] Gislh*er* svar*ar*. oc biðr h*ann* geva allra manna heilastan. [oc lez vilia þiggia með þock.[5] Ok | en*n* mellte R*oðingeirr* A 317 m*argreife*. Se her | iuncherra Gislh*er* eitt sverð B 179 er ek vil geva þer þ*at* hæit*er* gr*a*mr. þ*at* hev*er* at Sig*ur*ðr *sveinn*. [þ*at* hyg ek at v*er*a skal allra vapna bezt er i yðarre for se.[6] oc en*n* þackar Gislh*er* þessa giof. oc [biðr h*ann* hava f*yr*[7] Guðs lavn alla sina[8] sœmð er h*ann* hev*er* gert[9] han*um* i [þeirri for.[10] Nv m*ellte* [R*oðingeirr* m*ar*-*greife* til H*ogna*.[11] Goðe vin H*ogne*.[12] hv*er*n g*r*ip mattu[13] þan*n* sia h*er* með mer er þv villt hellzt[14] þegit hava. Þa svar*ar* H*ogne*. Mer [liz sva[15] [seger h*ann*[16] sem h*er* man[17] hanga ein*n* skiolldr sa[18] er davcblár[19] [at lit[16]. h*ann* er mikill oc stercr [uent*er* mek at v*er*a mune. h*ann* hev*er*[20] stor hog*g* h*ann*[21] vil ek þiɢia [at giof.[22] þa svar*ar* R*oðingeirr*[23] m*ar*-*greife*. þ*at* kemr vel við [f*yr* þa soc at[24] þan*n* skiolld bar [goðr drengr.[25] h*er*toge Naudung[26] oc

[[1] A og þakkar kongur wal ok þikkir honum mikil. B og þiker vera enn besta. [2] AB *tilf.* og wal buinn. [[3] AB tekur margreife sina dottur og fær (B færer) junkherra Gisler og seger. [4] *sål.* AB. Mb[5] þickia. [[5] A ek þigg giarna seiger hann. [[6] A *mgl.* B þat higg eg ad skule þeirra vopna bezt vera, er j ydvarre ferd eru. [7] B *mgl.* [8] B þa. [[9] A alla þa sæmd er hann gerdi. [[10] AB þessare ferd. [[11] B margreife. [12] A seiger hann. [13] A muntu. B mun eg. [14] AB *mgl.* [[15] B synest. [[16] AB *mgl.* [17] B mune. [18] A hann. [19] B dockur. [[20] A hann hefer. B vænter mig ad hann mune þola. [21] AB þann skiolld. [[22] A *mgl.* [23] B *mgl.* [[24] A fyrer þui ath. B þvi. [[25] A *mgl.* [26] *sål.* AB. Mb[5] niðvngr.

[h*ann* fecc stór[1] hoG und*er* mimv*n*gs eggio*m*[2] af enu*m* sterka viðga.[3] aðr h*ann* felle. oc [er þetta hœyrer frv Gvdeli*nn*[4] grœtr hvn sarlega sin*n* broðor navðvng. oc þesse skiolldr var nv[5] geven*n* h*ogna*. Þeir þakka R*oðingeir*[6] m*argreif*a forkv*nnar* vel [sinar giaver oc velgerni*n*g.[7] Þa er þeir [ero metter[8] lata þ*ei*r taka sina hesta. oc bua [sialfa sik. oc með[9] þ*ei*m R*oðingeirr*[10] m*argreife* oc með honv*m*[11] en*er* voskvstv Ridd*er*ar. oc Riða vt af borge*n*ne. er þ*ei*r vorv [at þvi[12] bvn*er*. þa [bað frv Gvdelin þa[13] fara vel oc [hæila. oc koma sva aptr með sœmð oc[14] virðing. [Oc margreiv*enn* kyssir sina frv Gvdelin*n* aðr h*ann* riði brott oc biðr hana vel styra sinv riki þ*ar* til er þav finnaz.

U 317 | fra niflungum.[15]

399[5] (371). Nv er ecki af[10] at segia þeirra ferð [annat en þeir[16] riða [hv*er*n dag ept*er* anna*n*[17] [Oc þan*n* dag er þ*ei*r riða[18] til svsam. er [vatt veðr oc b5 237 mikill vindr.[19] oc allir niflv*n*gar eru nv uat*er* | [oc þeirra clœðe.[17] Oc er þ*eir* koma [fr*a*m hia borg einnihv*er*re[20] er heitir þorta.[21] riðr imot[22] þeim

[[1] B feck. [2] AB egg. [3] AB Wirga. [4] B Godelinda. [[5] A þess(!) skal nv vera. [6] B *mgl.* [[7] A sínar vidtøkur. B sijna vidtøku og velgiørdning. [[8] A hafa matast. B hafa snædt. [[9] A sig og wid. [10] A *mgl.* [11] AB *tilf.* vij. [[12] AB *mgl.* [[13] AB mæltte fru Godelinda ath þeir skilldu. [[14] A heiler, ok koma apttur med. B koma heiler afttur med sæmd og. [[15] A *mgl.* B og margreivenn kisser konu sijna adur hann rijdur j burt, og bidur hana vel styra rijkenu, þar til er þau finnast afttur. Cap. CCIII. [[16] A fyrr enn þeir. B og. [[17] A *mgl.* [[18] A *mgl.* B til þess er þeir koma j Hunaland, en er þeir koma. [[19] B gott vedur en þo nockud regn. [[20] A hia þeirre borg. B fra eirne borg. [21] AB Sporta. [22] AB j gegn.

ein*n* maðr. h*ann* er sende maðr att*ila* k*onung*s oc skal fara ibakalar[1] oc bioða [R*oðingeir* m*ar*-g*reifa* til veizlv. En h*ann*[2] riðr f*yr* liðinv með sina men*n*. oc er þeir finnaz. spyrr margreivin.[3] Hverr ero tiðindi [i svsa.[4] Þesse maðr svar*ar*. Þat er nv [i svsa[4] tiðast at niflvngar | ero kom*n*er A 31 i hvnal*and* oc att*ila* k*onungr* byr nv þeim veizlo. [en ek var sendr imote þer at bioða þer til veizl-v*nnar*.[5] En nv man[6] ek aptr huerva með yðr f*yr* þ*vi* at nv hevi ek fengit mitt erende. [Snyr h*ann* aptr nv með þeim. oc riðr[7] með R*oðingeir*[8] m*argreifa*. Þa mellte R*oðingeirr*[9] m*argreife* við sende man*n*. Hverso mikit boð ætlar att*ila* k*onung*r at g*er*a eða hv*er*sv mavrgo*m* mo*n*nu*m* til bioða. Þa svar-*ar* sendemaðr. Mer liz sva sem eig*i* mvne her vera faer[10] i yðarre for.[11] En att*ila* k*onung*r | B 18 hev*er*[12] boðet margom mann*um* til veizlv. En drottn*ing* G*r*imh*illdr*[13] hev*er* stemnt halvo fleiro*m* sinvm vinv*m*. oc hon samnar mo*n*nu*m* um allt riki sitt. þeim er henne vilia lið veita. oc her er[14] sva mikit til emnat þessarar veizlv sem h*er* skili vera allmikit fiolmenne. oc þo [mvne hvn[15] lenge standa. [Roding*eirr* biðr[16] þenna man*n* riða f*irir*[17] til borg*are*n*nar*. oc segia at nv eru niflv*ngar* ko*m*n*er*. [fyrer borg Attala kongz. hann rijdur strax a fund Attala kongs, og seiger honum þesse tijdende ad nu eru komner Niflungar[18] f*yr* borg h*an*s oc Roð-

---

[1] B i Makalar. [[2] AB margreifa til weitslu. Margreife (B *tilf.* Rodingeirr). [3] B *tilf.* er hann kienner þennann mann. [[4] A *mgl.* [[5] B *mgl.* [6] AB maa. [[7] A og suo gerir hann og ridur nu. [8] B *mgl.* [9] AB *mgl.* [10] AB *tilf.* menn. [11] *rettet for* Mb[5] fór. A før. B ferd. [12] A *tilf.* til sin. [13] A Guþrun. [14] *sål.* AB. Mb[5] *mgl.* [[15] A mun. B mun hun. [[16] A Nu bidur margreifenn. B Nu mæler margreife og bidur. [17] AB *mgl.* [[18] *sål.* B. Mb[5] *mgl.*

ingeirr m*argreife*.[1] Nv send*er* k*onungr*[2] um alla þessa[3] borg at hv*er*t hus [er bvet sum með[4] tiolldum. en isvmu*m* skal gera ellda[. oc er nu mikill f*irir* bunaðr i borg svsa.[5] Nv mællte att*ila* k*onungr* til þiðrecs k*onung*s oc biðr [h*ann* at h*ann* skal[6] vt riða igegn þ*ei*m. oc [nv gerer h*ann* sua. oc riðr vt með sina men*n*. Oc er þ*ei*r fi*n*naz fagna hvar*er* adrum vel[7] oc riða aller saman[8] til borgar.

[Fra drottning Grimilldi.[9]

400[5] (372). [Drotni*n*g G*r*imh*illdr*[10] stendr ieinu*m* tvrn oc ser for brœðra sinna oc [þ*at* at þeir
U 318 riða nv i borgena sv*s*a.[11] Nv ser hon[12] þar marg-|an [nyian skiolld. oc marga[13] hvita brynio. oc [margan dyrligan dreng.[14] Nv mællte G*r*imh*illdr*[15]. [nv er þetta eð grœna svmar fagrt.[16] [nv fara minir brœðr með margan nyian skiolld oc marga hvita brynio. oc[17] nv mi*n*nv*m*c ek hv*er*su [mik harmar[18] en storo sar Sig*ur*ðar s*veins*. Nv grœtr[19] hon [allsarlega S*igurð* s*vein*[20] oc geck[21] i mote
A 319 þeim[22] niflv*ngum* | oc bað þa uera[23] velko*m*na. oc kyssir [þan*n* er henne var nœstr. oc[24] hv*er*n at øðru*m*.[25] Nv er þesse borg nalega[26] full af monn-

---

[[1] *for* fyrer borg Attala ... margreife *har* A hann ridur aa funnd Attila kóngs og sagdi honum þessi tiþinndi. [2] B *tilf.* bod. [3] AB sína. [[4] A see buit med. B sie bued sum vid. [[5] A stóra. [[6] A ath hann skal. B hann skule. [[7] A suo gerir hann, fagna her hvarer audrum. [8] AB samt. [[9] AB *mgl.* [[10] A Guþrun. [11] *rettet for* Mb[5] svna. B Susam. [[12] A sier. [[13] A nyiann skiolld ok fagrann hialm og. B hialm og marga. [[14] A dyrdligann dreng. B *mgl.* [15] A drottning. B hun. [[16] B *mgl.* [[17] A og. B *mgl.* [[18] AB mik (B eg) harma. [19] A griet. [[20] AB sarliga. [21] B *tilf.* þo. [22] A *mgl.* [23] AB *mgl.* [24] B *tilf.* so. [[25] A alla. [26] B *mgl.*

u*m* [oc hestv*m*.[1] oc þar ero oc[2] f*irir* isvsa morg hvnd*r*að[3] manna[4] [oc sua hesta sua at ei fær talu a komit.

Fra brœðrum G*r*imilld*ar*.[5]

401[5] (373). | [Attila k*onung*r tecr vel við sinu*m* Mb[5] magv*m*.[6] oc er þ*ei*m fylkt[7] i hallernar þer [sem bunar ero.[8] [oc ger*er*[9] f*yr* þeim ælldar. en[10] niflvng*ar* fara ecki af sinu*m*[11] brynio*m*. oc ecki lata þeir sin vopn at sinni. Nv ke*mr* G*r*imhilldr[12] in*n* i hollina þar er f*irir* vorv[13] hennar brœðr [við elld[14] oc þurka sik.[15] hvn ser hversv[16] þ*ei*r lypta vp[17] sinu*m* kyrtlu*m*. oc þar vnd*er* erv hvitar brynior. Nu ser H*ogne* sina systor G*r*imh*illdi*.[18] oc tecr þegar[19] sin*n* hialm oc setr a hauoð ser. oc spenn-er fast. oc slict eð sama folkher.

[Fra G*r*imilldi oc brœðrv*m*.[20]

402[5]. Þa mællte G*r*imh*illdr*[21]. H*ogne* sitt heill. Hvart hev*er* þv nu[22] fœrt mer [nifl*unga*skatt þ*ann*[23] er atte Sig*ur*ðr s*veinn*. [Þa svarar Hogne.[24] Ek fœre þer. s*eger* h*ann* mikin vvin*n* þar fylgir min*n* skiolldr oc min*n* hialmr [með minu sverðe.[25] oc ei

---

[1] A rossumm. [2] A *mgl.* [3] *rettet for* Mb[5] hundað. [[4] B *mgl.* oc hestvm . . . manna. [[5] AB *mgl.* [[6] B *mgl.* [7] A fylgt. B filgt. [[8] AB er aadur woru (B eru) bvnar. [[9] A og gerfer. B Attala kongur tekur vel vid síjnumm magumm. þar er fyrer i Susa mørg hundrud manna. nu er giørder. [10] A ok. B *mgl.* [11] B *tilf.* klædumm edur. [12] A drottning. [13] AB eru. [14] B ellda. [[15] A *mgl.* [16] AB huar. [17] A *mgl.* [18] A Guþrunu. [19] B sijdann. [[20] AB *mgl.* [21] A Guþrun. [22] AB *mgl.* [[23] AB nokkurt af Niflunngaskatti. [[24] *sål.* AB. Mb[5] *mgl.* [[25] AB og mitt sverd.

lei*f*ða[1] ek mina brynio. Nv m*e*llte G*unnar*r k*on-*
ungr [við Gr*i*mh*illdi*. Fru[2] systir gack hingat oc
sit her. Nv gengr Gr*i*mh*illdr*[3] at sinu*m* vnga
brœðr Gislh*er* ⌊oc kyssir h*ann*[4] oc sitr ihia hanu*m*
[oc milli oc G*unnars* k*onungs*[5] oc nv grœtr
181 hun | sarlega. oc nu spyr Gislh*er* huat grœtr þu
fru. ho*n* suar*ar* þ*at* kan ek vel þer[6] segia. Mic
harmar þ*at* mest [nu sem iamna*n*[7] [þau storo[8] sar
er hafðe Sig*ur*ðr s*veinn* ser miðil[9] herða oc
ekki vopn [var fest[10] a h*an*s skilldi. þa suar*ar*
H*ogne*. Sig*ur*ð s*vein* oc h*an*s sar latv*m* [nv
u*er*a kyrr oc getv*m* eigi.[11] att*ila* [k*onung* af hvna-
320 l*andi*[12] [gero*m* h*ann*[13] | nv sva livvan sem aðr uar
þer Sig*ur*ðr sveinn. h*ann* er halvo rikare.[14] en
ecki fœr[15] [nv at gort at grœða sar Sig*ur*ðar s*veins*.
sua v*er*ðr þ*at* nu v*er*a sem aðr er vorðet. Þa
319 stendr upp Gr*i*mh*illdr*[16] oc gengr[17] ibrott. Þvi |
næst kemr þar þiðrekr af bern oc kallar at nifl-
v*n*gar skulo fara til borðz. Oc honv*m* fylgir svn
att*ila* k*onung*s alld*r*ian. Nv tecr [gu*nnarr* k*on-*
ungr[18] suein*in* alld*r*ian[19] oc ber ifaðme ser út.
En þiðreckr k*onungr* [af bern[20] oc H*ogne* ero sua
goðer vin*er* at hvaʀ þeirra legr hond sina ivir
annan. oc ganga sva[21] út ór hollenne. [oc alla leið[22]
þar til er þeir koma til k*onung*s hallar oc a hv*er*i-

---

[1] *rettet for* Mb[5] leiða. [[2] AB fru Guþrun (B Grijmhilldur) waar. [3] A Guþrun. B hun. [[4] B *mgl.* [[5] A millumm og Gunnars kongs. B mille og Gernost. [6] B ad. [[7] A *mgl.* [[8] A þess stóre(!). B þad stóra. [9] A medal. B j mille. [[10] A festi. [[11] A wier nv kyrt wera. B vier liggia kirt og giætumm ei. [[12] A kong. B kongur er rijkur kongur. [[13] AB ger hann þier. [14] AB *tilf.* madur. [15] AB faaim (B faumm) vier. [[16] A grætt sár hans. þa stod Guþrun vpp. [17] AB gekk. [[18] A drottning. [19] B upp. [[20] AB *mgl.* [21] B *mgl.* [[22] A allt.

o*m* tvrn oc a [hverre holl oc a hv*er*io*m* garðe. oc a hv*er*io*m* borgarv*egg*[1] standa nv kurteisar[2] konor. oc [allar vilia[3] hogna sia sua [frœgr sem h*ann* er[4] um oll laund [af[5] hrœysti oc drengskap.[6] Nv komo þeiʀ[7] i [hall Attila kóngs.[8]

[F*r*a attil*a* k*o*n*u*ng *o*c[9] brœðru*m* G*rimilld*a*r*.[10]

403[5] (374). Att*ila* k*onungr* sitr nu isinu hasete. oc setr a hœgra veg[11] ser G*unnar* k*onung* sin*n* mag. oc [þar nestr sitr[12] iv*n*ch*er*ra Gislh*er*. þa g*er*norz. þa H*ogne*.[13] þa folkh*er* [þeirra frœnde.[14] A vi*n*st*ri* | [lið att*ila* k*onungs*[15] sitr Þiðrekr k*on*-*ungr* [af bern[6] oc[16] R*oðingeirr* m*argreife* þa meistare Hilldibrandr. Þesser aller sitia ihasete Mb[5]
með[17] att*ila* k*onunge*. Oc nu er skipat þesse holl [fyrst með[10] envm tignasto*m* mann*um* [oc þa hueriom at oðro*m*.[18] Þ*eir* drecka þ*at* kvelld gott vin. oc her[19] er nv en dyrlegsta veizla[20] [oc með allzkonar fongo*m* er bezt megv vera. oc eru nv kater.[21] Oc nu er sva mikill fiollðe ma*n*na[22] kome*n* iborgena. at huert h*us* er fullt nalega [i borge*n*ne.[23] Oc þessa nott soua þeir igoðum f*r*iði oc [ero nu allkater oc með goðum umbunaðe.[24] | (375). Þa er A 321
mornar oc men*n* standa upp. kemr lil niflu*n*ga

[[1] A hverium mwr. B hvøriumm garde. [2] A kurteisiss. [[3] A vilia. B allar vilja þær. [[4] AB er hann frægur. [5] B ad. [[6] A *mgl.* [7] AB Niflungar. [[8] *sål.* AB. Mb[5] *mgl.* [9] Mb[5] *mgl.* oc. [[10] AB *mgl.* [11] A hond. [[12] AB þa. [13] AB Hogna. [[14] A *mgl.* B þeirra frænda. [[15] Attila kongi. [16] AB þa. [17] AB hia. [[18] A *mgl.* B og so hvørjum af ødrumm. [19] AB *mgl.* [20] B *tilf.* alls hins. [[21] AB med hinumm bestumm føngumm og eru nv kaater og glader. [22] A *tilf.* saman. [[23] AB *mgl.* [[24] A godum wmmbunadi. B godumm fagnade med dyrligumm bunade.

þiðrekr k*onun*gr. oc hilldibrandr [oc marg*er* aðrer ridd*er*ar.[1] Nu spyrr þiðrecr k*onungr* hu*er*su þeim haui[2] sovez [þa nott.[3] Þa suar*ar* H*ogne* oc letr ser haua uel sofnat.[4] En þo er mitt skap æcki betra en [til meðal lags.[5] Nu meler þiðrekr k*on-ungr*. v*er* katr min goðe vin hogne.[6] oc glaðr oc með oss velkomen. oc uara þic her i hvnal*ande*. f*yr* þ*vi* at þin systir G*r*imh*illdr*[7] grœtr en*n* [hu*er*n dag[8] S*igurð* *svein* oc allz mantu þess við þurva. aðr en*n* þu komer[9] heim. [Oc nu er þiðrecr en*n* fysti maðr er varat hev*er* niflunga.[10] þa er þeir[11] ero buner[12] ganga þeir ut[13] igarðen. Gengr a aðra lið [Gunnare k*onunge*[14] þiðrekr k*onungr* en a aðra[15]
J 320 m*eistare* hill*dibrandr* oc með H*ogna* | gengr folkh*er*. oc nu ero aller niflung*ar* upp staðner. oc ganga um borgena oc[16] skemta ser. Oc nu stendr att*ila* k*onungr* upp oc gengr ut i sualernar. oc ser til huar ganga niflung*ar*. oc margr maðr gengr nu at sia [sk*r*autlega[17] ferð þeirra.[18] oc er þo[19] allum tiðast at spyria huar hogne ferr[20] [sua er h*ann* frœgr.[21] Nu ser att*ila* k*onungr* huar H*ogne*
B 182 ferr oc folkh*er*. | oc ei er þeirra bunaðr uerre en Gu*nnars* k*onungs*. oc ei kenn*er* att*ila* k*onungr* til viss huar[22] H*ogne* ferr[23] eða folkh*er* [f*yr* þ*vi* at ei ma h*ann* sia þa[24] sua gerla.[21] [þ*vi* at þeir hava[25] siða hialma. oc spyrr hu*er*er þar[26] ganga[27]

[[1] A *mgl.* *for* ridderar *har* B høfdingiar. [2] A hefer. B hefur. [[3] A *mgl.* [4] AB sofist. [[5] A ath medallagi. B ad medallæge. [6] A *mgl.* [7] A Guþrun. B *mgl.* [[8] A *mgl.* [9] AB kemur. [[10] A *mgl.* B *tilf.* j Susa. [11] A Niflungar. [12] B klædder. [13] B jnn. [[14] A Gunnar kongur. [15] AB *tilf.* hlid. [16] AB ath. [17] *rettet for* Mb[5] skautlega. [[18] A til þeirra ferda. B til þeirra þar er þeir fara. [19] AB *mgl.* [20] AB wære. [[21] A *mgl.* [22] AB hvert. [23] B er. [24] B þad. [[25] AB suo hafua þeir. [26] B þesser eru sem. [27] A gangi.

með G*unnare* k*onunge* oc þiðreke k*onunge*. þa suar*ar* h*er*t*oge* blodlen*n*. Þat vent*er* mek at þ*ar*[1] man[2] u*er*a Hogne oc folk*er*. Þa suar*ar*[3] k*onung*r. vel metta[4] ek kenna H*ogna* f*yr* [þui ath hann var med mier vm hríd og[5] ek dubbaðe h*ann* til ridd*er*a. oc erka drotn*in*g. Oc vist v*ar* h*ann* þa uar vin goðr.[6] Nu ge*n*gr H*ogne* oc folk*er* um borgena. | oc helldr A 3 huar þeirra sinni hende um herðar aðrum. oc sia þeir þar margar kurteisar[7] konor. oc nu taka þeir ovan sina hialma oc lata sia sic. En H*ogne* er [at þessu[8] auðkendr.[9] h*ann* er mior um miðian[10] oc breiðr um herðar lanct andlit [hev*er* h*ann*[11] oc bleict sem aska. oc eitt auga oc allsnart.[12] oc ei er h*ann* at siðr allra ma*n*na drengelegastr. Nu [standa nifl*u*ngar[13] | með sit lið ut við[14] borg*ar*-veg*ginn* oc [sia staðen oc skemta[15] ser. En*n* þiðrekr [af bern gengr nu heim[16] isin*n* garð [sem h*ann* a erende til. Mb[5]

Fra giucungu*m*.[17]

404[5]. Att*ila* k*onungr* ser nu hu*er*su mikit fiolme*n*ne er her sama*n* kome*t*[18] oc ecki fœr h*ann* skipat þessu allu[19] folki i eina holl. En nu er gott veðr oc fagrt skin[20] h*ann* letr bua væizluna ieinu*m* apalldrs garðe. (376). J þessu bili gengr drott*ning*

[1] AB þad. [2] B mune. [3] AB *tilf.* Attila. [4] AB matta. [[5] *sål.* AB. Mb.[5] rið þ*vi* at. [6] A *mgl.* [7] A kvrteisis. [[8] A *mgl.* B med þessu. [9] B *tilf.* ad. [10] A *tilf.* mann. [[11] A *mgl.* [12] B alsvart. [13] *rettet for* Mb[5] niflingar. [[14] AB ganga niflunngar med (B vid) allt sitt lid vt wmm (B vid). [[15] A skemmta. B sia yfer stadinn og skipta. [[16] AB kongur geingur (A *tilf.* heim). [[17] A *mgl.* B Cap. CCIV. [18] *rettet for* Mb[5] komen. [19] AB *mgl.* [20] *sål.* AB. Mb[5] sem.

G*rim*h*illdr*[1] i holl þiðrecs af bern. oc til einmelis[2] við h*ann* [h*ann* fagnar henne vel oc spyrr huat hon vili.[3] hon seger gratande oc veinande.[4] Goðe vin þiðrecr.[5] Nu em ek komen at sœkia [þin hæil[6] rað. Nu vil ek þic biðia [goðe herra[7] at þu veit*er*[8] mer lið [at ek[9] hemna mins ens mesta harms þar[10] er drepin u*ar* Sig*ur*ðr s*veinn*. Ec vil nu[10] þess hemna a hogna oc G*unnare* oc aðrum þeirra brœð*r*um[11]. Nu villtu sua[12] goðe herra. þa vil ek geua þer [sua mikit[13] gull oc silfr sem sialfr villtu.
U 321 Oc her með | vil ek þer lið veita er[14] þu villt riða
A 323 um[15] rin oc villtv[1] hemna þin.[16] | Þa s*eger* þiðrecr k*onungr*. fru þ*at* ma ek gera vist eigi. oc huer er þ*at* gerer. [þa skal þ*at* vera gort[17] uttan mitt rað oc [uttan min*n*[18] vilia f*yr* þ*vi* at þeir eru minir ener beztu uinir. oc helldr skillda[19] ek [veita þeim gagn en ugagn.[20] Nu gengr hon braut gratandi. oc iþa holl er i[10] var bloðlin h*er*t*oge*. [Hon mellte en.[21] Herra bloðlin*n*. viltu ueita mer lið at hemna minna harma. Nu [minnir mik[22] sarlega hu*er*su niflung*ar* [biogu við[23] Sig*ur*ð s*vein*. þess villda ek nu hemna þeim[24] ef þu villdir mer lið ueita. Oc [ef þu villt sua gera þa man[25] ek þer geua mikit riki oc [þ*at* sem þu beiðiz[26]. [Þa suar*ar*

---

[1] A *mgl.* [2] AB eintals. [3] B vill honum. [[4] A og mællte grátande. [5] AB *tilf.* kongur. [[6] B ydar god. [[7] A *mgl.* [8] B munt veita. [[9] AB til ath. [10] AB *mgl.* [11] *rettet for* Mb[5] brœðum. [12] B sem eg. [[13] B *mgl.* [14] AB ef. [15] AB ifer. [16] A *tilf.* aa Sifka og Ermin-rek kongi. [[17] A skal. B *har* fyrer *for* gort. [[18] AB *mgl.* [19] A vil. B skal. [[20] A giora þeim gagn enn mein. [[21] AB og mællte. [[22] B minnest eg. [[23] B lieku. [24] A *mgl.* B a þeim. [[25] A þa maa. B villtu mier lid veita, þa vil. [[26] AB huad er þv beider.

bloðlin*n*. Fru[1] [er ec geræ þetta[2] þa man[3] ek haua *firir*[4] mikla uvinattu[5] att*ila* k*onungs*. h*ann* er þeirra sua[6] mikill vin. þa gengr drotn*ing* [þaðan abrott. Oc[7] [nu gengr hun[8] til att*ila* k*onungs* oc mellte [en við h*ann* sem fyrr.[9] Herra att*ila* k*onungr*[10] huar er þ*at* gull [eða huar er þ*at*[11] silfr er minir brœðr haua fœrt þer. Att*ila* k*onungr* seg*er* at þeir haua ekki fœrt hanu*m* gull ne[12] silfr. En þo vill h*ann* þeim velfagna. er[13] þeir hava h*ann* heim sott. [þa mellte d*r*otn*ing*.[14] herra huer skal hemna | minnar sviuirðingar ef þu villt ei. B 183 Nu er mer þ*at* en*n* in*n* meste harmr. hu*er*su myrðr var *Sigurðr* s*veinn*. Ger nu sua vel herra hemn min. oc þa mattu[15] fa[16] niflunga skatt. oc allt niflungal*and*. [þa mellte k*onungr*.[17] Fru hett oc mel ei [þetta optar.[18] hui munda ek[19] suikia mina maga. er[20] þ*ei*r hava gengit a mina tru. [oc ei skalltu þ*at* gera ne ein*n*[21] | maðr at misbioða þeim.[22] Nu Mb[5] 24 gengr hon[23] a brutt. oc þikkir [henne nu allra verst.[24] (377). Nu gengr att*ila* k*onungr* ut[25] i apa*lldr*s[26] garðen. þar sem | veizlan skal vera. oc kallar til A 324 sin boðsmen oc þangat driva nu aller. Nu mellte drotn*ing* til niflung*a*. þer skaluð nu selia mer til varðveizlu vopn yður. her skal [nu enge maðr[27] með vopnu*m* ganga.[28] þer [megoð nu vel[29] sia at

[[1] B fru, seiger hann. [[2] A ef ek geri þat er þv bidur. B *mgl.* [3] AB maa. [4] A þar fyrer. B fyrer þad. [5] A vþakk. [6] AB *mgl.* [[7] A *mgl.* [[8] AB *mgl.* [[9] A til hans. B *mgl.* [10] A *mgl.* [[11] AB og. [12] B og. [13] B first. [[14] A *mgl.* [15] A muntu. [16] AB hafa. [[17] B *mgl.* [[18] A slikt. [19] A *tilf.* wilia. [20] B so ad. [21] B einge. [[22] A *mgl.* [23] AB drottning. [[24] B allra mest. [25] A *mgl.* B jnn. [26] *rettet for* Mb[5] apaðs. [[27] A eingi. [28] B *tilf.* i minne veislu. [[29] A meigit. B munud þad nu giørla.

sua gera huner.[1] Nu s*varar* Hogni[2] þu ert ein drotni*ng*. huat skalltu taka vopn man*n*a. oc þ*at* kendi mer min*n* faðer [þa er ek var ungr[3] at alldri[4] skillda ek legia min vopn a[5] konu t*ru*. oc meðan ek em i hunal*ande* þa let ek alld*ri* min vopn. Nu setr hogni up sin hialm ok bindr nu allra fastast. oc nu [finna þetta allir at[6] H*ogne* er
U 322 [nu mioc[7] reiðr [oc[8] illu skapi.[9] | oc vita ei hveriu gegnir. þa suar*ar* Gernorz. [h*ogne* uarð[10] alld*ri* igoðu skapi siðan er [h*ann* kom[11] i þessa ferð. oc [þenna dag kan vera at h*ann* syni sin*n* drengskap oc vitrleik.[12] [Oc nu grunar gernorz[13] at uera manu[14] svic.[15] oc sua at hogni man[16] fyrr vitað haua huersu takaz man niflu*ngum* þesse ferð. oc setr[17] nu up*p* hialm sin*n* oc [spenner fast[18] oc [ganga við sua buet[19] [i grasgarðen.

Fra Hogna oc gernoz.[20]

405⁵. Nu skill[21] att*ila* k*onungr* at hogni [lœtr ræiðulega oc h*ann*[22] spenn*er* fast[23] [sinum hialme.[24] oc spyrr þiðrec af bern. Huerir [setia upp þar sina hialma oc lata reiðulega.[25] Þa suar*ar* þiðrecr[26] sua syniz mer sem þar[27] mune vera[28] H*ogne*

[1] AB *her og ofte* Hyner. [2] *sål.* AB. Mb⁵ *mgl.* [[3] A *mgl.* [4] B *tilf.* ad ei. [5] B i. [[6] A sia þeir hversu. B finna aller hvørsu. [[7] AB *mgl.* [8] B *tilf.* i. [[9] A *mgl.* [[10] A ath vera muni svik og Hogni var. [[11] AB wier komumm. [[12] AB kann wera ath þenna dag reyni (B reiner) hann sinn fræknleik. [13] B hvor madur. [14] B mune. [[15] A *mgl.* [16] AB muni. [17] B lætur. [[18] B lætur reiduglega. [[19] A geingur suo. [[20] A i apalldurs gardinn. B til Apalldurz gardssinz. [21] AB sier. [[22] A *mgl.* [23] B *mgl.* [[24] AB sinn hialm. [[25] A þar sette wpp sina hialma. B þar sæte med sijna hialma og late reiduglega. [26] AB *tilf.* kongur. [27] B þad. [28] AB *mgl.*

oc h*an*s broðer g*er*norz. oc eru baðer goðer dre*n*g*er* [a[1] ukunnu lande. oc þetta gera þeir við mikin moð.[2] [oc en mællte þiðrecr k*onungr*. Vist eru þeir goðer dreng*er*[3] oc meiri von herra at þenna dag meger[4] þu þ*at* vel sia ef sua[5] ferr sem [mer vere von.

um bardaga niflu*n*ga.[6]

406[5]. Nu stendr att*ila* k*onungr* up oc gengr i mot þeim G*unnare* k*onunge* oc Gislh*er* oc toc [sinni hœgre hende[7] i hond [G*unnare* k*onunge*[8] oc [vinstri hende toc h*ann*[9] i hond iunch*er*ra[10] Gislh*er*[11] oc kallar [H*ogna* oc Gernorz oc att*ila* k*onungr* setr þessa alla i veglict sæte. a hœgri hlið ser. huern fra aðrum. sua sem fyrr uar sagt.[12] Mikill elldr var[13] gor i garðenu*m* oc allt umhverfes þan elld er[14] sett borð. [oc þar sœten með.[15] Oc nu eru aller niflung*ar* komn*er* in*n* igarð með sinu*m*[16] hialmu*m*. oc huitu*m* brynium. [oc skorpu*m* sverðum[17] en þeirra skilld*ir* oc [þeirra glaðel[18] ero selld

---

[1] A j. [[2] B *mgl.* [[3] AB *mgl.* [4] A muner. [5] B ad. [[6] AB mik warer. [[7] A sinne hendi. B med hægre hønd. [[8] B Gunnarz kongs. [[9] A annare. [10] AB *mgl.* [11] B Gillers. [[12] A ath Hogni og Gernotst og Folker skulu sitia hia sier. aa winnstre hlid sier setur hann Þidrek | kong og margreifa Rodingeir og hertuga Osid. kongur bid- A 325
ur hann skipa monnum sem hans raad er til. B ad Høgne og Gernost skule filgia þeim. Attala kongur setur þessa j veglegt sæte a hægre hlid sier hvørn fra ødrumm, first Gunnar kong og Giller, þa Høgna og Gernost og Folker, og a vinstre hlid sier setur hann Þidrek kong af Bern, og margreifa Rodingeir, og hertoga Osid sinn frænda. kongur bidur hann skipa monnum eftter þvi sem hannz rad er til. [13] B er. [14] AB eru. [[15] A *mgl.* B og þar setiast menn. [16] AB *tilf.* hinum biortum. [[17] A *mgl.* [[18] A gladil. B gladjel.

242 til varðveizlo. oc þar [hava | þ*ei*r til sett sina
sueina. oc .xx. sveina haua þeiʀ til set f*yr* gezlu
liðz at[1] bera þeim niosn ef svic [eða ufriðr[2] [kunne
hefiaz.[3] oc þessu hev*er* raðit h*ogne* oc g*er*norz.
323 Folkh*er* sitr [hia fostra[4] ald-|-*ri*ans s*onar* att*ila*
k*onungs*. drottn*ing* G*rim*h*illdr*[5] letr setia si*nn*[6] stol
gagnvart att*ila* k*onunge* oc þ*ar* er[7] h*er*t*oge* bloð-
len*n*. (378). J þessu bili gengr d*rotning* G*rim*h*illdr*[8]
til [sins ridd*er*a er f*yr* ræð*r* aðrum ridd*er*um. oc[9]
heit*er* jrungr[10] oc mellte við han*n*. Goðe vin jr-
184 ung*r*[11] villtu | hemna minnar sviu*ir*ðingar. Nu[12]
vill eigi he*m*na att*ila* k*onungr* oc ei[13] þiðrecr k*on-
ungr* oc eng*er* miniʀ[14] vin*ir*. Þa suar*ar* irungr.[15]
hu*er*s uilltu hemna lata fru eða f*yr* h*vi* grœtr þu
[sua sarlega.[16] Þa s*varar* d*rotning*.[17] nu kemr
m*er* mest ihug huersu S*igurðr* s*veinn* uar myrðr.
h*an*s uillda ek [nu hemna. ef nockorr vill nu mer
til duga.[18] þa toc hun h*an*s gullbuen*n* skiolld oc
mellte. Goði vin irungr.[15] villtu hemna mi*n*nar
sviu*ir*ð*ing*ar. [Ec fœ[19] þer þenna skiolld fullan af
rauðu gulli sem mest fœr þu fyllt. oc [h*er* með
alla mina vinatto. Þa mællte jrungr. fru[20] þ*at* er
mikit fe[21] en þo er [en meira u*er*t at fa þina vin-

[[1] A ifer hafa þeir sett xx riddara til giætslu og. B yff-er haffa þeir sett síjna xx sveina ad giæta til sijnz lidz, og. [[2] A *mgl.* [[3] *sål. rettet.* Mb[5] kunne hefiar. A hæfist. B heffur hafest. [[4] A og þar fostri. B þar og næst fostre. [5] A Guþrun. [6] AB *mgl.* [7] AB aa situr. [8] A *mgl.* [9] B er. [[10] A Hirunngs riddara hofþingia. *for* jrungr *har* B Hijrungur. [11] *rettet for* Mb[5] jrung. AB Hirunngur. [12] A min. [13] B *mgl.* [14] AB adrer waarer. [15] AB Hirungur. [[16] A *mgl.* [17] B hun. [[18] A hefna. — *for* duga *har* B stoda. [[19] A fæ ek. B þa fæ eg. [[20] A mína winattu. Fru seiger Hirungur. B hier med alla mijna vingan gief eg þier. Fru seiger Hijrungur. [21] AB *tilf.* er þv bydur mier.

attu. Oc[1] stendr upp skiot oc vapnar sik oc kallar sina ridd*er*a [til sin[2] oc [biðr þa vapnaz. | oc hev*er* nu .c. ridd*er*a.[3] Nu setr h*ann* up*p* sit*t* merki. Oc nu mæl*er* drotn*in*g at h*ann* skal[4] [fara fyrst oc[5] drepa[6] þeirra sveina. oc lata engan [þan komaz igarð[7] er aðr er[8] f*yr* uttan [af niflu*n*gum oc engan þan ut komaz[9] [með livi er aðr er f*yr* inna*n*.[10] (379). Oc nu gengr dro*tning* skindilega[11] igarðen. [þar er veizlan var oc setz isitt[12] hasete.[13] oc nu re*nn*[14] til hennar ald*ri*an son hennar. oc kyssir hana. [Oc nu m*e*llte drotni*ng*.[15] min*n* sœte son mantu uera licr þinu*m* frœndum. Oc heuir[16] þu hug til þa skalltu ganga til hogna oc þa er h*ann* lytr fra*m* iv*ir*[17] borðet oc tecr mat af diskinum. reið up*p* þin*n* neva oc liost[18] a h*an*s kin*n* sem allra[19] harðast[20] mattu. þa mantu vera[21] goðr drengr. [ef þetta þorer[22] þu.[23] [Svei*nn*e*nn* ran*n* þegar[24] [ivir til hogna.[25] oc þa er hogne[26] lytr fram iv*ir* borðet. þa lystr sueinin*n* sinum neva ahans kin*n*. en[27] þ*at* hog uarð[28] meira en von [vere at.[29] af sua ungum manne.[30] Oc nu sinni vinstri hende tecr H*ogne* [sueinin með harenu.[31] oc mellte. þetta heu*er* þu eigi gort með[32] þinu raðe. oc ei með[33] raðe att*ila*

A 326

[[1] AB meira verd ydur wingan. hann. [[2] A *mgl.* [[3] B *mgl.* [4] B skule. [5] B ad. [[6] A drepa fyrst. [[7] A i gardinn komast. B þeirra j gardenn koma. [8] AB eru. [[9] A og eingann þann vt. B *mgl.* [[10] B *mgl.* [11] *sål.* Mb[5]. A *mgl.* [[12] B og bidur adur Hijrung j ad lata øngvann af nifl-ungum ut koma med lijfe er adur eru fyrer utann jnnann (!). drottning sest nu j. [13] A sæte. [14] AB rann. [[15] AB og mællte hun hljott j eyra sveininumm. [16] A hefder. B hafer. [17] B umm fyrer. [18] B liosta. [19] A *mgl.* [20] AB mest. [21] B verda. [22] B giører. [[23] A *mgl.* [[24] B og nu rann hann. [[25] A til þar sem Hogni sat. [26] AB hann. [27] A og. [28] B verdur. [[29] AB var. [30] A *tilf.* og blod stokk vr nausumm Hogna aa bordit. [[31] A j haar sveinsjns. [32] A wid. B eftter. [33] A vid.

k*onungs* [faður þins.[1] helldr [er þetta[2] eggian þinnar moður. oc þess mantu[3] nv lit*t* niota [þessu | sinni.[4] Oc sinni hœgre hende tecr hogne um meðalkafla | sins sverðs oc dregr ór sliðrum. oc hegr[5] af havoð sveinsins. oc kastar [hofðenu abriost G*r*imh*illdi*.[6] oc[7] meltte hogni. i þessum apalldrs garðe dreckum[8] gott vin. oc þ*at* uerðum ver dyrt at kaupa. [ena fystu[9] skulld lyc ek [með þessu G*r*imh*illdi* systor.[10] oc en hogr h*ann* [iv*ir* havoð folkh*er* til fostra suei*n*sins oc af h*an*s hovoð.[11] [Nu er launat drotningo[12] sem uert[13] er hu*er*su þu getter þessa sueins. Nu lœypr att*ila* k*onungr* upp oc kallar.[14] Stande[15] vpp [hvner aller[16] min*ir* men*n*. oc [vapne sic oc drepe[17] niflung*a*. Oc nu loypr upp hver maðr er iuar garðenum. Oc niflungar bregða nu sverðu*m* sinu*m*. At raðum[18] g*r*imh*illdar*[19] varu breiddar fir uttan garðz liðit nauta huðer rablautar. oc þa er niflungar laupa[20] ut af garðenum falla þeir ahuðunum.[21] [oc þar fœr[22] margr maðr sua at h*ann* fec bana. En irungr stendr þar með sina men*n* oc drepr þar margan goðan dreng[23]. Oc nu drepa niflung*ar* igarðenum margan man*n*. oc la nu valren margu*m*[24] h*u*ndraðum[25] igarðenu*m*.

(Margin: J 324 — line 2; [5] 243 — line 3; A 327 — line 12)

[[1] A *mgl.* [[2] AB epter. [3] B máttu. [[4] AB *mgl.* [5] AB hoggur. [[6] A fyrer briost drottningar. [7] A þa. B nu. [8] AB *tilf.* wier. [[9] A þessa. [[10] AB minne systur (B *tilf.* Grimhilldi). [[11] B af høfud Folkers fostra sveinsins. [[12] AB og mællte. Nu lyk ek (B *tilf.* drottningu og) þier. [13] A makligt. [14] B *tilf.* hátt. [15] AB stanndit. [[16] A aller hyner og. B aller. [[17] AB drepid. [18] AB raade. [19] A drottningar. [20] B hørfa. [21] *rettet for* Mb[5] ahuðuðum. [22] *sål.* Mb[5] (= ferr). [[23] A *mgl.* B og þar fellur margur godur dreingur. [24] AB *mgl.* [25] *rettet for* Mb[5] handraðum.

[Fra niflungum.[1]

407[5] (380). [Nu *er*[2] niflu*ngar* | finna at þeir lata sina men þa er ut koma af garðenu*m* snuaz þeir ap*tr*[3] oc gera en*n*[4] hrið annat sinni oc[5] beriaz við huni igarðenum.[6] oc ei letta[7] þ*ei*r [aðr en þ*ei*r hava drepit[8] hu*er*t manbarn[9] af hunu*m* þ*at* er ei kom aflot*ta* undan.[10] att*ila* k*onungr* stendr nu iv*ir* einu*m* kastala oc egiar þaðan[11] alla sina men til atgongu við [sina maga[12] niflung*a*. En þiðrecr k*onungr* [af bern gengr heim isin*n* garð m*eð* alla sina men.[13] oc þikkir stór[14] illa er sua marger h*an*s goðer[15] vinir skulu ganga i tua staðe oc beriaz. En drotn*ing* G*rim*h*illdr*[15] gerer þ*at* allan þan dag. tecr brynior oc hialma oc skiolldu oc suerð er att*ila* k*onungr* a[16] oc vapnar með þa men*n*[17] er beriaz vilia. oc stundum gengr hun út iborgena[18] oc egiar men[19] atgongu. oc kallar at [huer maðr[20] er þigia vill gull oc silfr [oc goða gripi[21] [af henni[22] sœki [at niflungu*m* oc drepi þa. þetta er henn*ar* athevi[23] alla*n* þenna dag.[24] B 18

| [Vm orrostu j homgarðe.[25] U 325

408[5] (381). Nu uerðr snorp orosta þenna dag er[26] hun*er* sekia garðen en niflung*ar* veria [oc

---

[[1] AB *mgl.* [[2] *sål. rettet.* Mb[5] Nu snuaz. A Þa er. B þa. [3] *rettet for* Mb[5] apr. [4] Mb[5] *tilf.* a. B *mgl.* [5] AB ath. [6] B þa sem j gardenumm eru. [7] B hætta. [[8] A fyrr enn drepit er. [9] AB manns barnn. [10] A *mgl.* [11] AB *mgl.* [[12] A *mgl.* B þá. [[13] A geingur i sinn gard. [14] A afar. B æfar. [15] A *mgl.* [16] B atte. [17] A *mgl.* [18] A aa borg. [19] AB *mgl.* [[20] B hvørjumm manne. [[21] AB *mgl.* [[22] A ath hann. [23] B athøfn. [[24] A wel framm ok drepi Niflunnga. þetta gerir hun þann dag allann. [25] *rettet for* Mb[5] holmgarðe. [[26] A Nu verdur hord orrosta er. B *mgl.*

heit*er* ho*m*garðr er orostan stendr i oc sua heit*er* h*ann* en i dag. niflunga ho*m*garðr.[1] Her verðr mikit mannfall. [huartvegia af hunu*m* oc niflungum.[2] oc þa[3] falla hun*er* halvo fleiri. [Oc sua[4]
b[5] 244 drifr þo[5] til manfolk[6] | af heroðu*m* | oc aðru*m*
A 328 borgum. oc[7] nu haua hun*er* halvo [meira lið en fyrst er til v*ar* tekit.[8] Nu mellte H*ogne* t*il* G*unnars*[9] [sins broðor.[10] Mer liðz sua sem hun*er* oc aumlungar[11] mune[12] marger falln*er* v*er*a.[13] En sua marga [hunska men*n*[14] sem ver havum drepit. þa driva þo[15] til halvo fleiri [af heraðe[16] oc [er þo[17] sem ver gerem[18] ecki. En hofðingiar huna koma [þo huergi nær.[19] Oc beriomz ver nalega við þrela þæirra.[20] Nu er m*er* þ*at* [en meste[21] harm*r*[22] er ei komu*m*[23] ver ut af [þessum garðe.[24] oc mette*m*[25] ver þa sialver kiosa við hv*er*ia [men wer skylldim b*er*iaz.[26] en gerla megum ver sia hu*er*su þesse leikr man fara ef sua buit skal standa. Niflung*ar* manu falla þott helldr þole þeir[27] spiot[28] oc skot huna[29] en sv*er*ð þeirra.[30] En ecki afrek meg*um* uer vinna ef eigi [megu*m* ver niota[31] varra hogvapna [við hune[32]. Oc nu vil ek [seger h*ann*[32] at ver leiti*m*[33] ut af garðenu*m* drengelega.[34] en steinvegr var gerr

---

[[1] A *mgl.* B er heiter Høgnagardur. [[2] A af hwarumtueggiumm. [3] AB þo. [[4] A og. B enn þo. [5] A *mgl.* B þar. [6] B mannfiolde. [7] B ad. [[8] AB meira her (B fleire menn) enn j fyrstu (B *tilf.* er til var tekid i firstu ad beriast). [9] AB *tilf.* kongs. [[10] A *mgl.* [11] AB Niflungar. [12] *rettet for* Mb[5] mun*n*e. A munu. [13] A *mgl.* [[14] A *mgl.* [15] A *mgl.* [[16] A *mgl.* B af hierødumm. [[17] A suo. B er. [18] B giørumm. [[19] A hvergi i nand. B hvørge nærer. [20] A eina. [[21] A *mgl.* [22] *rettet for* Mb[5] harm. [23] A komunzt. [[24] A gardinum. [25] AB mættum. [[26] A vier berdunnst. B menn vier mættum beriast. [27] B *mgl.* [28] *rettet for* Mb[5] spoit. [29] AB *mgl.* [30] B Huna. [[31] A niotu wer. [[32] A *mgl.* [33] A laatim. [34] A *mgl.*

um þenna garð [limðr sem borg*ar* vegr[1] oc same[2] steinvegr er en [um h*ann*[3] idag. Nu laupa þ*ei*r h*ogne* i[4] vestan [verðan garðen.[5] þ*ar* [uar steinvegren[6] hellzt stockin*n*. [Nu briota niflu*ngar*[7] vegen[8] allsterclega.[9] Oc ei letta þ*ei*r aðr hlið er a garðenu*m*. Oc nv lœypr H*ogne* [þegar ut um hliðit.[10] oc þar f*irir* [vtann war[11] strœte breit oc haller a tuer hendr[12] oc ecki er[13] rumt. g*er*norz oc gislh*er* fylgia hanu*m* oc marg*er* niflung*ar* oc sœkia f*ra*m amilli husa*n*na. þa kom[14] amoti[15] þ*ei*m blodlin iarll[16] [með sina sueit[17] oc u*er*ðr þar [nu þeirra imilli[18] snorp[19] orosta. (382). [20]Nu lata huner við kueða[21] sina luðra. oc kalla at niflung*ar* eru ut komn*er* ór[22] garðenu*m* oc þar til driva nu aller hunar[23]. [oc nu er h*ertoge* blodlin komi*n*n i orustu við niflunga.[24] [driva nu til huner[25] [þessar orustu[26] sua at hu*er*t streti er fullt [þar inand[27] af hunu*m*.[28] oc verða nu niflung*ar* of liði born*er*. oc hrokva nu | aptr igarðen. En hogni [at up*p* hollenne[29] oc B 186 styðr | sinu baki við [hurð hallarenn-|-ar.[30] oc hun A 329 var luct oc[31] skytr f*yr* sic skilldinum oc hœgr[32] U 326 sinni hendi hu*er*n man*n*[33] iv*ir* annan af sumum hendr eða[34] fœtr. sumu*m* havoð suma sundr imiðio.

[[1] A *mgl.* B lundur sem borg. [2] A sa. [[3] A *mgl.* [4] *sål.* A. Mb[5] *mgl.* B a. [[5] A *mgl.* [[6] A er steinveggurinn var. B sem hann er. [[7] B enn niflungar briota hier. [8] AB garþinn. [9] A *mgl.* [[10] A vt vmm. B midt umm hlided. [[11] *sål.* AB. Mb[5] ut um. [12] B hlidar. [13] AB *mgl.* [14] B koma. [15] A j moti. [16] AB hertugi. [[17] A *mgl.* [[18] A *mgl.* [19] AB hin hardasta. [20] B *tilf.* Cap. CCV. [21] AB *tilf.* alla. [22] AB af. [23] B hynsker menn. [[24] A *mgl.* [[25] AB *mgl.* [[26] B *mgl.* [[27] A *mgl.* B naliga. [28] B monnum. [[29] A vpp ath einne holl. B upp med eirne holl. [[30] A hallar wegginn. [31] A *tilf.* styrk. [32] A *tilf.* med. [33] B *mgl.* [34] A og. B en sumum.

oc engi[1] sœkir sa at honu*m* at ei [hev*er* þ*vi*lika[2] kaupf*er*ð.[3] oc sua mikil þrong er þar um at þeir er drepn*er* eru megu traulla[4] falla til iarðar. oc sua ver h*ann* sic með sinu*m* skilldi at ecki fœr h*ann* sar. oc a vinstri lið niflu*ngum* stendr holl þiðrecs k*onung*s. oc þar stendr ha*n*n sialfr [uppi a[5] vigskorðum með allt alvapnat sitt lið. Nu snyr g*er*norz[6] og Gisler og Folker af strætinu og wnder haallina[7] og snua [þar vid sinu baki.[8] ok werria sig alldrengiligha, ok drepa þar margann mann og Hyner sækia nv ath þeim allfast. Nu mællte Gernoz til Þidreks kongs[9] betur mætter þv nv til gánga wid[10] þína menn og weita oss og læta ei suo [marga menn[11] berriast vid einn mann. Nu suarar Þidrek kongur godi win Gernoz mier er þat[12] hinn mesti harmur er þessum stormi var lypt. her læt ek nv marga goda wine og fæ ek[13] ekki ath gert. ek vil ei berriast wid Hyni[14] menn Attila kongs mins herra og[15] ekki mein vil ek gera Niflungumm ath suo bvnu. (383). Gunnarr kongur veit nv ath Hogni Gernoz og Gisler hans brædur eru ut farner af gardinumm og þat med ath [honum er komid[16] ofurefli lidz og berst wid [hann og aller hafa nv fra honum flyit og aptur j gardinn.
A 330 Gunnar kongur[17] hefer stadit [og warit hlidit | hid eystra þad er fyrer stód[18] Hirungur og hans menn. Þa er Gunnarr kongur heyrer at Hogni [mun þurfa[19] lidveitslu þa strykur[20] hann westur j gardinn til þess

[1] A ei. [[2] AB hafe slika. [3] B kaupfør. [4] AB warla. [[5] A upp j. B uppa. [6] *her mangler et blad i* Mb[5]; *lakunen udfyldes efter* A *med varianter fra* B. [7] B þessa høll. [[8] B bake ad høllenne. [9] B *tilf.* herra Þidrek kongur. [10] B med. [[11] B margann mann. [12] B *mgl.* [13] B *tilf.* nu. [14] B *mgl.* [15] B enn. [[16] B komid er. [[17] B Gunnar kong. hann. [[18] B vid eistra hlided, þar er fyrer. [[19] B hannz broder þarff med. [20] B rennur.

hlidz er Niflungar hafa aa brotid og geingur vt [vid sina menn allvaskliga og þegar fyrer vtann gardinn stannda Hyner alwæpnader og werdur þar hin hardasta orrosta og sæker Gunnar kongur hart framm og eingi er suo sterkur hans manna at honum fæi fylgt.

Nu kiemur j giegn Gunnari kongi hertugi Osid frændi Attila kongs er allra kappa er mestur og berriast þeir Gunnar kongur af miklu kappi langa hríd til þess er myrkt var af nott. Ok nv fyrer þui ath Gunnar kongur er kominn einn samt j her Huna og hann atte wid ath eiga hinn mesta kappa werdur hann ofurlidi borinn og handtekinn og lætur sin waapn og her epter bunndinn. Enn er Hyner hafa fengit þenna sigur ward heróp mikid. og þa kallar Attila og drottning ath þeim skal færa Gunnar kong og drepa ei. Osid færer Gunnar kong fyrer kne Attila kongi. er honum kastad j orma gard epter | raade drottningar U 327 og þar lætur hann sitt líf. og sa turn stenndur[1] j midri Susa. (384). Nu heyrer Hogni og Gernoz huad Hyner kalla ath þeir hafa tekid Gunnar kong. werdur Hogni suo ódur ath [hann hleypur fra hurdunne og fram aa strætid og høggur aa bædar henndur og ma nv ekki vid hann festast[2]. og þetta sier Gernoz. snyr i mot honum aa strætid[3] og hoggur Hyni [aa | bædar A 331 henndur[4] og hans sverd nam [stad hvergi[5] fyrr enn j

[[1] *efter* geingur vt *har* B enn þar woru fyrer utann gardenn hyner alvopnader, og veitast(!) ad Gunnare konge enn hann ver sig dreingelega, og einginn er so stirckur ad eirn þore ad honum, enn med þvi vid ofurefli var ad eiga fá þeir teked hann, og þa kalla þeir Attala kongur honum skal færa Gunnar kong og drepa hann ei. Nu stendur Gunnar kongur fyrer knie Attala kongs enn Attala kongur stendur upp og fer med Gunnar konge og med honum mykill mannfiølde, hann kastar Gunnare konge j einn turn, enn þar eru inne eturormar, og þeir veita Gunnare konge bana, og so lætur hann sitt lijff, sa turn stendur enn. [[2] B eckert má fyrer honum standa. [3] B strætenu. [[4] B badumm høndumm. [[5] B alldrej stadar.

jordunne. Ok honum fýlger junkherra Gísler[1] og drepur margan mann med sinu sverdi [Gram og suo mikit giøra þeir af sier ath ekki stenndur fyrer þeim og aller Hyner flyia, enn sumer woru drepner. og nv koma Niflunngar vt æ strætid af gardinumm og æpa mikid heróp og kalla ath Hyner eru illir hunndar. renni nv er Niflungar wilia nv hefna sin. ok nv hlaupa þeir allt wm borgina og drepa menn huar sem þeir koma og er nv allmyrkt af nótt. ok Hyner fara nv ok berriast wid þa flokkum.

Attila kongur fer nv vpp j sinar haller og lætur[2] lwka apttur gardinn og weria suo at niflunngar fæ þar ekki ath gertt. Margreife Rodingeirr geinngur vpp i hall Þidreks kongs og dvelst þar wmm stunnd med honum. Hertugi Blodlin fer j eina hall vid sina menn og Hirungur vid sína menn. A þessi nott drifur fioldi manna i borgina, nv er og myrkt.

(385). Hogni lætur nv wid kueda sinn bason[3] og stefner til sin ollumm Niflunngumm. enn Hogni er nv kominn vid borgar vegginn. Nu koma til hans aller Niflunngar, þa mællte Hogni vid Gernoz, hversu margann mann hofum wier lætid med Gunnari kongi Gernoz suarar ath þetta er wel mællt. wier skulum nv kanna vora menn, til hægri handar fra Hogna skal stannda Gisler vid sitt merke, enn miner menn sagde Gernoz til winnstri handar Hognna og vt j fra mier þeir menn er fylgt hafa þessum merkiumm er epter
A 332 eru | ok ut j fra Gisler skulu wera þeir menn er fylgdu merkium Gunnars kongs og med þeim Folker. ok suo
J 328 skipa Niflungar sinu lidi. Nu telia þeir hve marga | menn þeir hafa lætid, og hafa látid ccc manna. enn vijc eru epter. og þa mællti Hogni ath enn hafa þeir mikid lid og Hyner skulu enn lata marga menn ædur Niflungar lwti allir, og þessu jæta aller. Nu mællte

[1] B *tilf.* alldreingelega. [2] A *mgl.* lætur. [3] *rettet for* A baron.

Hogni[1] | [2][vere nu dagr. oc mette*m* ver sea at beriaz Mb[5]
sua sem nu er nott. þa mundu*m* ver fa nu sigr.[3] [Nu hev*er* att*ila* k*onungr* litlu[4] [fleira lið en v*er* hovum. En[5] ef ver [skulum her biða[6] [þess er dagar.[4] þa [man drifa til borgar lið af heroðum oc munum ver þa eiga við sua mikit lið at oss man vera ofrefle. Oc ei veit ek hvart ver munu*m* nokot frœgðar v*er*c vinna aðr ver latim vart lif. Oc mikill[7] harmr er ver fam oss ei[8] elld. [þa myndim[9] ver en [mega b*er*iaz[10] [oc nu snyr h*ogne*[11] brut*t* m*eð*[12] fa men. | Oc [þar ner var[13] æitt steikara hus. oc þar B 18
fa þeir ser elld. Oc kasta þegar[14] þ*ei*m elldi i husit. oc brenna up*p*. oc nu gerer liost um alla borge*na*.

[vm bardaga niflunga *ok* h*una*.

409[5] (386). Þa setia[15] niflung*ar*[16] up sin merki oc [ganga um borgena með kallæ oc

---

[[1] *efter* med sinu sverdi (s. 315,$_2$) *har* B og stendur þesse orustann framm a nótt, og er nu Høgne komenn framm ad borgarveggenumm, og þar nemur hann stadar, þa mællte Høgne vid Gernost, vier høfumm lated Gunnar kong og margt af vorumm monnum. [2] *her begynder* Mb[5] *efter lakunen.* [[3] A være nv suo dagur sem nv er nátt og mættumm wier siá ath berriast munndi wier faa sigur. B enn ef væri nu lios dagur sem nu er nótt, þa mættumm vier beriast. [[4] B *mgl.* [[5] A fleiri menn enn wier. enn. B þuij. [[6] A bídum. B bijdum hier. [[7] A veit ek ei hwart wier faaim nokkurt frægdar werk unnid aadur vier laatum waart lif. þui at tit mun drífa lanndherr og winnumm wier þa æigi suo mikid ofurefli ath margur mun wera wmm einn. enn þat er oss hinn mesti. B kunnumm wier eckert frægdarverk ad vinna adur enn vier latunst þar og so mun drijffa borgarlid ad og so aff hierødumm, og munumm wier þa eiga vid myked ofurefle, og þad er mier enn meste. [8] *sål.* AB. Mb[5] *mgl.* [[9] B þviad þa mættumm. [[10] AB berriast wid Hyni. [[11] AB Nu (B sijdann) snyr Hogni. [12] AB wid. [[13] AB fyrer honum vard. [14] AB *mgl.* [[15] AB þa laata. [16] A *tilf.* fara.

luðra þyt.[1] oc egia huni at sœkia at ser [er þeir koma f*yr* hallernar. En[2] hun*er* standa a[3] vigskorðu*m* uppe[4] oc skiota [a þa oc[5] huarer á aðra. Oc vilia hun*er* ei beriaz [f*yr* dagan.[6] Oc[7] þo drepa
A 333 niflung*ar* [mart manna a þeirri[8] nott. | Oc nu[9] dagar. þa laupa huner up [a borgena. oc ganga in*n* þ*ei*r er sott hava[10] af heruðum. oc hava [þa allmikin*n*[11] her.

[Fall h*ertoga Bloðlinns*.[12]

410[5]. [Nu setia up*p* huar*er*tuegio sin merki[13] [oc blasa ollu*m* sinu*m* luðru*m* huar*er*[14] oc þar nest verðr [en snarpasta[15] orrusta [oc lang.[16] Oc sœki*a*[17] hun*er* nu alldrengelega[18] f*ra*m. Egiar nu huer annan. [Oc g*ri*mhilldr drotni*n*g egiar nu hu*er*n man at drepa skal af niflungum slict allt sem ma. oc byðr þar til[19] gull oc silfr. þenna dag eru þeir h*ertoge*[20] blodlin*n* oc [jrungr i bardaga.[21] [Oc nu er att*ila* k*onungr*[22] huergi ner. [Gernoz lœtr bera sit[23] m*er*ki imot blodlin. oc gangaz[24] þer tuinnar[25]

[[1] A blaasa ollum sinumm baarunumm (!) med miklu kalli og ope vmm borgina. B ganga um borgena med lúdrumm og kalle. [[2] B *mgl.* [3] A j. B upp j. [4] AB *mgl.* [[5] A *mgl.* [[6] A aadur dagar. B vid þa adur dagar. [7] AB enn. [[8] AB margann mann aa þessari. [9] AB *tilf.* er. [[10] A j borgina þeir er sott hafa til. B og þeir menn sem j borginne eru tilkomner. [[11] B þeir þa aller samann mykinn. [[12] *muligvis kan overskriften* fall h. *opløses på anden måde.* AB *mgl.* [[13] B *mgl.* [[14] A *mgl.* B og blasa øllumm sijnumm bárunumm (!). [[15] A hin strangasta. B hørd. [[16] AB *mgl.* [17] *rettet for* Mb[5] sœki. [18] AB dreingiliga. [[19] AB ath drepa (B *tilf.* skule) Niflunnga. ok (B *tilf.* Grijmhilldur) drottning (B *tilf.* eggiar þar til hvørn mann, og) bydur (A *tilf.* þar til; B *tilf.* þeim.). [20] B *tilf.* Osid. [[21] AB Hirungur komner j orrosto wid Niflunga. [[22] B Enn Attala kongur kiemur. [23] A framm. [24] A gánga. [25] A ij.

fylkingar at mote með miklu kappe.[1] Nu gengr G*er*noz fr*a*m fr*a* allu*m* sinu*m* m*annu*m. oc hogr atuer hliðar ser.[2] oc drepr nu margan man*n*. Oc nu kemr igegn hanum h*ertoge* blodlin*n*. Oc hefia þ*eir* þar sitt einvigi með stor*um* hog*um*. oc sœkia[3] langa | rið allrœ*y*stimanlega.[4] Oc g*er*noz skilz sua U 32 þaðan.[5] at h*ann* heuir af hogit hauoð [bloðlin*n* i*arl*s.[6] Oc nu g*er*a niflungar mikit af ser. [Oc er nu fallin ein*n* hofði*n*gi huna.[7]

[Oc þa hœyrir Roddi*ngeirr* m*argreife*. oc verðr reiðr mioc at fallen er blodlin*n* h*ertoge* ok kallar[8] asina men*n* at nu skulu þ*eir* beriaz oc drepa niflunga. oc lœtr h*ann*[9] bera merki sit*t* fr*a*m [i orrustu allrœystimanlega.[10] oc firi han*um* falla niflu*ngar*. [oc nu hev*er* h*ann* barez langa rið.[11] (387). [Nu gengr hogni ein*n*saman | fr*a*m i miðian her huna. Mb5 2 oc hœɢr annarre sinni[4] hende hu*ar*tuegia til hœgre handar oc uinstri handar[4]. oc[12] firi sic fr*a*m huni sua lanct sem suerð h*an*s tecr. oc mikit vegr h*ann* oc[13] með sinu spioti. oc allar hendr heuir h*ann* nu bloðgar up til axlar oc øll er h*an*s brynia se*m* drœyri.[14] [oc sua lenge heuir h*ann* nu barz oc sua lanct er h*ann* nu kom*enn* i her huna at[15] nalega er h*ann* nv móðr. oc ei veit h*ann* nu huárt h*ann* [fœr aptr komez[16] til sinna manna. oc snyr at

---

[[1] B *mgl.* Gernoz . . . kappe. [2] B *mgl.* [3] AB sækiast (B *tilf.* ad). [4] A *mgl.* [5] A wid. [[6] AB Blodlins. [[7] A *mgl.* [[8] AB Ok er þetta heyrer margreife Rodingeirr (A *tilf.* werdur hann reidur miog og kallar; B *tilf.* kallar hann). [9] AB *mgl.* [[10] A i orrostona. B *mgl.* [[11] A *mgl.* [12] A *tilf.* feller. [13] A *mgl.* [[14] B og geingur eirn saman langt framm fra sijnumm monnum. Hogne berst allhraustlega og feller margan mann af hunumm. [[15] A ok suo langt er hann nv komin fram j her Huna ath. B og er langt kominn framm i húnaher, og. [[16] A kemst aptur.

A 334 [æin*ni* holl. oc brytr up*p* | hollena[1] oc gengr in*n*. oc snyz aptr at[2] durunu*m*. oc nemr þa[3] staðar[4] oc hvilir sic. R*oðingeirr* m*argreife* gengr nu hart f*ra*m a hendr niflung*um*. oc verðr þar [nu mikil[5] orrosta. Nu sœkia hun*er* at holle*n*ne. [þar sem hogni er inni. oc h*ann*[6] ver dyrrenar.[7] oc drepr margan man*n*. Nu ser G*ri*mh*illdr*[8] þetta huar Hogni er. [oc sua at h*ann* drepr margan man*n*.[9] Hun kallar hátt a huni oc biðr [at þ*ei*r skulu sla elldi[10] i hollena. [þ*vi* at af tre var gort hraf[11] hallarenar. Oc sva [er gort.[12] Þa kallar Grimhilldr[13] sin*n* kera vin jrung.[14] Goðe jrung*r*[15] sagðe hun. Nu mattu[16] sœkia at hogna. [þar sem h*ann* er[17] i einu husi. fa mer nu h*an*s hovoð. en ek man fylla þin*n* skiolld af rauðu gulli. Nu snyr irungr[18] til hallar-e*n*n*ar* huatlega[19]. [sem drotni*n*g bað.[20] oc nu er[21] rœykr vorðen iholle*n*ne. þar sem hogni er inni. Jrungr[22] hlœypr in*n* i hollena [alldiarflega. oc þa er h*ann* kom in*n*. hœgr h*ann*[23] til hogna [alldiarf-lega með[24] sin*u*[25] suerði. a h*an*s lœr sua at isundr nemr bryniuna. oc sua mikit af[26] lere sem eð mesta stycki þ*at* er [til ketils[27] er[19] brytiat. Þa hlœypr [h*ann* þegar[28] v́t ór holle*n*ne. Nv ser G*ri*mh*illdr*[13] at H*ogna* bloðer.[29] oc gengr til jrungs[30] oc mellte.

[1] A *mgl.* [[2] B *mgl.* [3] A þar. B *mgl.* [4] B stad. [[5] B en hardasta. [[6] B og Høgne. [7] A dyrinn. B dyrnar. [8] A drottning. [[9] AB *mgl.* [[10] A ath þeir slaai elld. B þa sla elld. [[11] AB (B *tilf.* er) af trie var ræfur (B ræfrid). [[12] B giøra þeir. [13] A Guþrun. [14] AB Hirung (B *tilf.* jarl). [15] *rettet for* Mb[5] jrung. AB win. [16] A muntu. [[17] A hann er byrgdur. [18] *sål. også* A. B Hijrungur. [19] A *mgl.* [[20] B *mgl.* [21] *sål.* AB. Mb[5] *mgl.* [22] B Hijrungur. [[23] A og hoggur. [[24] AB *mgl.* [25] *rettet for* Mb[5] sina. [26] AB *tilf.* hans. [[27] AB i kietil. [[28] A Jrungur. B Hijrungur. [29] *sål.* Mb[5]. [30] B Hijrungz.

Hœyr[1] min livvi jrvngr[2] [allra drengia beztr.[3] Nu
veitt*er* þu hogna sar en annat sinni mantu drepa
h*ann*. Hon toc [.ij. gullringa. oc spenti oðrum um
h*an*s hialmband enu*m*[4] hœgra mœgen. | en oðru*m* U 33
envm[5] vinst*ra* megen. oc mellte. Jrungr goðe
drengr[6] fer[7] mer nu hafuð hogna. þu skallt haua
sua mikit gull oc silfr sem [þu villt[8] mest fylla
þin skiolld. oc | vel [annat iammikit.[9] Oc nu hlœypr B 18
jrungr[10] annat sinni [ihollena at hogna. Oc nu varaz
hogni[11] við. oc snyr igegn honu*m*. oc legr sinu spioti
und*er* h*an*s skiolld i h*an*s briost sua at sundr | A 335
tecr bryniona oc | bukin*n* sua at um herðarnar Mb^5 2
kom út. oc þa letr irungr[10] sigaz við steinvegin*n*.[12]
oc þesse [steinuegr heiti*r* irungs vegr[13] en i dag.
oc spiotit hogna nemr[14] staðar i steinveginu*m*.[15] þa
mellte hogni hefða ek sua golldit grimh*illdi*[16] sina
illzku sem nu gallt ek [jrun*n*ge mitt[17] sár. þa hefða
ek latit drengilega syngia mitt suerð ihunalande.

[v*m* bardaga G*islhers*.[18]

411[5] (388). J þessu bili eru nu[1] mikil tiðindi. R*oðingeirr* m*argreife* sœk*er* nu hart f*ra*m oc drepr niflung*a*. oc honu*m* i mot kemr iu*n*cherra Gislh*er*. oc nv nœyta þ*ei*r sinna vapna. Oc suerð gislh*ers* g*ra*mr beit[19] nu sua vel. at þa er h*ann* hogr skiolld

---

[1] AB *mgl.* [2] B vin Hijrungur. [[3] A *mgl.* [[4] A sinn gullhring oc spennti aa hans hialmband. [5] A hring. [[6] *efter* Hon toc *har* B nu Hijrung sijnumm ørmumm og mællte. [7] *sål.* Mb^5. [[8] AB ek ma. [[9] B annann jafnmijkinn. [10] B Hijrungur. [[11] A ath Hogna. Nu verdur hann var. B jnn i høllena, og vard Høgne var. [12] AB steinvegginn. [[13] AB steinveggur heiter Hirungs weggur. [14] *rettet for* Mb^5 nemar. [15] AB wegginumm. [16] A Gudrunu. [[17] B Hijrunge. [[18] A *mgl.* B Cap. CCVI. [19] AB bitur.

oc brynio oc [hialma sneið[1] sem klœðe. oc þar fellr R*oðingeirr*[2] m*argreife* f*yr* gislh*er* [davðr til iarðar[3] með[4] stor*um* saru*m*. oc þetta alltt þa[5] h*ann* [með þvi sama[6] suerði er fyrr gaf h*ann* gislh*er* at vingiof. Nu sekir hart f*ra*m Gernoz oc gislh*er*. oc sœkia in*n* i hollena att*ila*[7] k*onungs* oc drepa þar margan man*n*. En folkh*er* h*ann*[8] sok*er* nu[9] fast[10] f*ra*m oc drengilega at hollen*ne*[11] er hogne er inni. oc [sua hogr h*ann* nu[12] huern man[13] iv*ir* annan. ad alld*ri* stigr h*ann* a bera iorð [helldr buc af buc.[14] oc nu ser hogni huar [ferr ei*n*n niflu*n*gs maðr oc fellir huni. oc vill veita hanum lið.[15] Nu spyrr hogni hueʀ [er sa[16] maðr er til min[17] sœkir sua drengela.[18] þa suar*ar* h*ann*. Ec er folkh*er* þin*n* felage[19]. Se gotona nu[2] [ek hev*er* her[20] hogvit. þa suar*ar* H*ogne*. haf mikla guðs þavk f*yr*. huesu[21] þu lezt[22] syngia [þitt suerð i hialmu*m* huna.

F*ra* þidreci k*onu*ngi oc niflungu*m*.[23]

412[5] (389). Nu ser þiðrecr k*onungr* at roddi*n*g*eirr* m*argreife* er dauðr.[24] þa kallar h*ann* hatt. Nu er dauðr min*n* bezte vin [R*oðingeirr* m*ar*-
A 336 g*reife*[25]. Nu ma ek ei lengr vera kyrr. | Taki allir minir menn sin vopn. oc verð ec nu beriaz við

[[1] AB hialm snídur hann. [2] A *mgl.* [[3] A *mgl.* [4] AB *tilf.* morgumm. [5] B þáde. [[6] AB af þui. [7] A til. [8] AB *mgl.* [9] B og so. [10] AB hartt. [11] AB hvsinu þui. [[12] AB høggur nv (B so). [13] B *mgl.* [[14] A *mgl.* [[15] A fer einn af Niflungumm og sæker til mots vid hann. B ad er ejrn Niflunga madur og j mote honum Hýner og vill veita honum. [16] A sia. [[17] B sa madur er ad mier. [18] *sål.* Mb[5]. [19] AB leikmadur. [[20] AB hversu egh hefi. [21] *sål.* Mb[5]. A hve. [22] B lætur. [[23] AB þinn hørpu streing. [24] B fallenn. [[25] A margreifenn.

niflunga. Nu gengr þiðrecr ovan a strœtit. oc sua er sagt i þyðeskum kueðum. at[1] þar var blauðum | [U 33] ma*n*ne ei vért. er saman komo[2] ivig þiðrecr[3] oc niflung*ar*. oc sua[4] viða hœyr*er* um b*orgena*[5] huersu eckisax syngr i hialmu*m* niflunga. Oc nu[6] er þiðrecr[3] allreiðr. en niflung*ar* v*er*ia sic [vel oc[7] drengiliga. Oc [fella mioc aumlunga[8]. [men þiðrecs k*onungs* oc niflvng*ar*[9] falla nu[6] mioc iþessi orrostu. Nu sœkir þiðrecr sua hart fra*m* með[10] sina men. at goðe drengr hogni [af troia[11] feʀ nu vndan[12] með sitt huassa suerð. [þar er oc inni gislh*er* oc g*er*noz.[13] oc þiðrecr k*onungr* sœkir nu [ept*er* þeim.[14] oc meistare hilldibrandr. Oc | [Mb5] nu er inni i hollinni hogni Gernoz[15] oc gislh*er*[16] oc folkh*er*. Nu gengr þiðrecr k*onungr* in*n* i hollena alldiarflega[17] oc f*yr* honu*m* stendr folkh*er* [i durunu*m*. oc ver hanu*m*. oc fysta hog*g*[18] hoggr þiðrecr k*onungr* [með sinu suerðe[19] a h*an*s hialm[20] sua at [hovoðet fykr af.[21] oc þa kemr H*ogne* imot[22] hanu*m*. oc hefia þeir þar sit einvigi.[23] oc me*i*stare[24] hilldibrandr sœkir at g*er*noz. oc verðr þar mikill stormr. Oc nu hœgr[25] hilldibrandr g*er*noz [með hinu*m*[26] [mikla lagulf. oc þar af f*er* gernoz bana sar. oc

[1] *sål.* AB. Mb[5] oc. [2] A kom. [3] AB *tilf.* kongur. [4] AB *mgl.* [5] A herinn. [6] AB *mgl.* [[7] A *mgl.* [[8] A falla miok Omlungar. B *mgl.* [[9] B *mgl.* [10] A wid alla. [[11] B *mgl.* [12] A aa hæl. [[13] A og sæker til þeirra Gernoz og Gisler. B *mgl.* [[14] A ath þeim. B ad hollinne. [15] *sål.* AB. Mb[5] *mgl.* [16] B *tilf.* hans brædur. [17] A *mgl.* [[18] A þa mællte hann. Seed er nv ath þv nidungurinn ætlar ad drepa wini þína wigmóda og nær ath þrotum komna, og munu aller dugandi menn kalla þigh ath werra dreing. þa. B *har* slag *for* hogg. [[19] A *mgl.* B *tilf.* Ekesax. [20] A haals. [[21] AB af tok høfudit. [22] B j giegn. [23] B *tilf.* med stórumm høggum. [24] *rettet for* Mb[5] mestare. [25] AB veitir. [[26] AB *mgl.*

fellr nu dauðr til iarðar.[1] Oc nu standa[2] ei fleiri upp[3] i þessi holl [þeir er vapn fœrer eru[4]. en þessir fiorir. þiðrecr[5] oc H*ogne* [með sitt vig.[6] Hilldibrandr. oc Gislh*er* [iaðru*m* stað.[4]

[Fra Hogna oc h*ans* syni Alld*ria*n.[6]

A 337 413[5] (390). | Oc nu kemr att*ila* k*onungr* af sin-
B 189 u*m* turn. [oc til þar[7] | er þ*ei*r beriaz. þa mellte
H*ogne*. þ*at* er drengs verk. att*ila* k*onungr* at þer[8]
gevit grið þessum sueini Gislh*er*. h*ann* er sac-
laus af drape Sig*ur*ðar suein*s*[9]. oc ek einsaman
veitta hanum banasar. Latet er Gislh*er* þess ei
giallda. [h*ann* ma verða goðr[10] drengr ef h*ann* ma[11]
hallda sinu lifi.[12] Þa mellte Gislh*er*. ei [mœli ek[13]
þvi þetta at ei þore ek at ueria mik. þ*at* veit min
systir grimhilldr[14]. [ath þa[15] er drepin uar Sig*ur*ðr
svein. þa uar ek .v. vetra gamall.[16] oc la ek i
reckio minnar moðor [með henni. oc saclaus em
ek þess[17] vigs.[18] en*n* ecki hirði ek at liva ein[19]
J 332 [eptir mina[20] brœðr. Oc nu sœk*er* [Gislh*er* at |
hilldib*ra*ndi m*eistara* oc hogr huert hog at oðru.
En þeirra[21] einvigi ferr sem von var at.[10] ad meist-
are h*illdibrandr* veitir[22] Gislh*er* bana sar. oc fellr

[[1] A mikid slagh og þar af fieck hann bana sár, þviat aadur var hann nær sprunnginn af mædi. [2] A eru. [3] A inni. B menn. [[4] A *mgl.* [5] AB *tilf.* kongur. [[6] AB *mgl.* [[7] A þar til. B þar. [8] *rettet for* Mb[5] þeir. [9] *rettet for* Mb[5] suei*nn*. [10] B *mgl.* [11] B náer ad. [[12] A enn nv er litil þravt slikumm kempum ath drepa hann nær sprunginn af mædi. [[13] A mæler þv. B mællte eg fyrer. [14] A Guþrun. [[15] *sål.* AB. Mb[5] oc þar. [16] A *mgl.* [17] B þessa. [[18] A *mgl.* [19] B eirnsamann. [[20] AB ef drepner eru (A *tilf.* aller) miner. [21] B þetta. [22] B var rijkare, og veitte.

h*ann* nu.[1] (391). Nu mellte h*ogne* [til þiðrecs k*onungs*.[2] Nu liz mer sua sem her man[3] skilia occart vinfengi [sua mikit sem u*er*it heuir. oc nu [vil ec[4] sœkia sua fast ept*er* minu livi at annat huart verðr nu vera at ek letr nu mitt lif eða ek vinr þitt lif.[5] vinnu*m* þetta einvigi[6] með drengskap. oc fœri nu huargi aðrum[7] ibrigzli sina œtt. [En[8] suar*ar* þiðrecr k*onun*gr. Engi man bið ek mer liðveizlu[9] iþessu einvigi. oc þ*at* vil ek vist vinna með list oc drengskap. þ*ei*r b*er*iaz lengi oc sterclega.[10] oc varla [kan nu at[11] sia huar [þeirra man nu betr[12] haua. oc [sua lengi stendr þetta | vig at[2] huartvegi A 3 er nu moðr oc sar bœðe.[13] Oc nu[14] verðr þiðrecr k*onungr* sua reiðr. [oc sua fœr h*ann* mikin*n* moð[15]. at þ*at* harmar h*ann* huerso lengi h*ann* skal[16] beriaz við ein*n* man*n*.[17] [Þa mellte | hann[18] þetta er Mb[5] vist mikil skom er[19] ec stendr her allan dag. oc f*yr* mer [skal standa oc beriaz[20] ein*n* alfs son. Nu suar*ar* hogni. huat ma[21] verra von f*yr* alfs son[22] en[23] diovolsins sialfs. Oc nu verðr þiðrecr k*on*-

[[1] A Hilldibrandur ath honum, en Gisler ver sigh prydiligha og weiter Hilldibrandi morg saar og stor, enn þo fer svo sem won var ath Gisler lætur sigast til jardar med storumm saarumm. [[2] B *mgl.* [3] AB muni. [[4] B villtu. [[5] A og sie egh æigi ath þv meiger med dreingskap þetta einvigi winna aa mier módumm og saarumm. wæra ek suo hvildur sem þu ertt þa skilldir þv alldri þinn likam heilann heþann bera, og þo skal ek enn æigi vpp gefa mitt lif fyrer ne einum manne. [6] A *mgl.* [7] B *mgl.* [8] B nu. [9] B lid veita. [[10] A þeir taka nv og berriast leingi allhraustligha. [[11] AB maa. [[12] A betur skal. [13] AB *mgl.* [14] A af þessu. [[15] A *mgl.* [16] B skule. [17] A *tilf.* þann er aadur hafdi barist iij dægr. [[18] A ok nv mællte hann. B og mællte. Mb[5] *mgl.* hann. [19] *sål.* AB. Mb[5] *mgl.* [[20] A skal standa. B stendur. [21] AB mun. [22] A syni. [23] AB *tilf.* fyrer syni (B son).

ungr sua reiðr at elldr flygr af h*an*s mu*n*ne. oc
þar af u*er*ðr sua heit brynia hogna. at h*ann* breðr
af. [oc hon hliuir honu*m* ecki. helldr bre*n*ner hon[1]
h*ann*.[2] Oc nu mellte Hogni.[3] Nu [vil ek giarna
sœtaz oc geua upp min vopn[4]. Nu brin*n*[5] ek af
minu*m* brynio ringum. vera ek sa[6] fiskr sem nu
em ek maðr. þa [em ek sua steictr at sumt mitt
holld v*er*e nu[7] ett. Nu tecr þiðrecr k*onungr* við
hanu*m* oc nykir af hanum brynio*n*ne. (392). [Oc
nu gengr[8] Grimh*illdr* oc tecr ein*n* mikin*n*[9] bra*n*d[10]
þar er husid[11] hafði bru*n*nit. oc gengr at gernoz sin-
u*m* broðor. oc stingr brandenu*m* loganda imun*n*
honu*m*. oc vill vita huart h*ann* er davðr [eða liu-
ande.[12] [En gernoz er at visu dauðr. oc nu[13] gengr
hon at gislh*er* oc stingr elldibrandenu*m*[14] imu*n*n
hanu*m*. h*ann* uar eigi aðr dauðr. oc af þessu dœyr
J 333 gislh*er*.[15] Nu ser þiðrecr k*onungr* [af bern[16] huat |
grimh*illdr*[17] gerer. oc mellte til att*ila* k*onun*gs.
B 190 Se huersu diovollin[18] Grimh*illdr*[19] [þin kona[20] kuellr |
brœðr sina goða drengi. oc huersu [margr maðr
hev*er*[21] latit sitt lif f*yr* hennar sak*er*. oc hu*er*so
morg*um* goðum m*onnum*[22] hon heu*er* spillt. hun-
u*m* oc aumlongu*m* *ok* niflung*um*. oc slict sama
[villdi hon koma þer ihel. oc mer ef þ*at* mette

---

[1] B *mgl.* [[2] A *mgl.* [3] *sål.* AB. Mb[5] *mgl.* [[4] A verd ek vpp at giefa min wopn þuiat. [5] AB brennur. [6] AB suo. [[7] A være summt mitt holld. [8] B *tilf.* drottning. [[9] A Nu tekr drottning einn. [10] A log-brand. B elldibrand. [11] *sål.* AB. Mb[5] hogni. [[12] AB *mgl.* [13] B sijdann. [14] B *tilf.* logande. [[15] A enn suo skilur hun vid hann ad af þessu deyr hann ok slikt sama gerir hun wid Gisler, hann var ei aaþur davþur. [[16] A *mgl.* [17] A drottning. [18] AB *tilf.* þessi. [19] A Guþrun. [[20] B *mgl.* [[21] B marger menn hafa. [22] AB dreingiumm.

hun. þa mellte[1] att*ila* k*onungr*. vist er hon diavoll oc drep þu hana [oc þ*at* vere[2] gott v*er*c ef þu hefðer þat gort .vij. notto*m* fyr. þa[3] veri margr | dyrligr dre*ngr*[4] sa heill er nu er[5] dauðr[6]. Nu lœ*y*pr[7] þiðrecr k*onungr* ad g*ri*mh*illdi*[8] oc hogr h*an*a i sundr imiðio. (393). Nu gengr þiðrecr k*onungr* til hogna oc spyʀ ef[9] h*ann* muni vera[10] grœðande. Hogni [seg*er* at h*ann* man[11] liva nokora daga[12]. En [engi von er at ei man[13] h*ann* dœyia af þessum sarum.[14] Nu letr þiðrecr k*onungr* bera[15] hogna heim isina holl[16] oc [binda sar h*an*s. Herrað het frœnkona þiðrecs k*onung*s. hana fœr h*ann* til at binda sar h*ans*.[17] oc um kuelldit [melir hogni við þiðrec k*onung* at h*ann* fae hanu*m* konu. oc segir at h*ann* vill sova með[18] um nottina. oc sua gerer [þiðrecr. Oc at morni[19] meler hogni við þessa konu. Nu kan vera þa er heðan liða nokorar[20] stunder. at þu munt eiga son við mer oc skal sa suein heita ald*ri*an. Oc her eru lyclar er þu skallt varðveita. | oc fa þeim sueini er[21] h*ann* verðr roskin*n*. þessir lyclar ganga at sigisfroð[22] kiallara [er i er[23] hirdur[24] niflunga skattr. Oc her ept*er* dœyr hogni.

A 3 — Mb⁵ 2

[[1] A gerir hun wid sialfa ydur. þa suarar. [[2] AB wist være þat. [3] B og. [4] *rettet for* Mb⁵ dre*n*. [5] *sål.* AB. Mb⁵ *mgl.* [6] AB drepinn. [7] *rettet for* Mb⁵ lœpr. [8] A Guþrunu. AB *tilf.* og reider vpp sitt sverd (B *tilf.* Ekesax). [9] *sål.* AB. Mb⁵ er. [10] A *mgl.* [[11] A seigist mega. B seiger ad hann mune. [12] AB hrid. [13] B mune. [[14] A ei sagdi hann sik græþanda. [15] AB færa. [16] B hvijlu. [[17] AB binndur Herat kona Þidreks hans saar. [[18] A bidur Hogni Þidrek kong faa sier konu af gódri ætt oc vill hann hvíla hia henne. B mællte Høgne til Þidreks kongs ad hann fáe honum konu til ad hvijla hiá. [[19] A hann. Ath lidnum .iij. dægrumm. B Þidrek kongur, og umm morgunenn. [20] B *mgl.* [21] AB ef. [22] B Sigfred. [[23] B og er i. [24] *sål.* AB. Mb⁵ huitr.

Oc nv er lokit œve niflunga [oc sua allra[1] enna rikustu[2] manna[3] [i huna lande nema att*ila* k*on*-*ungs* oc þiðrecs k*onung*s oc meistara hilldibranz.[4] I þessi orrustu hava fallit þvsund niflunga. oc fiorar þusund*er* af hunu*m* oc avmlungv*m*. sva segia þyðeskir men*n*. at engi orrosta hevir[5] verit frœgri[6] i [fornsogum helldr[7] en*n* þessi. oc ept*er* þessa orrostu [hever vorðit[8] sua mikil auðn i hunal*ande* stormen*n*is[9]. at ei á dogum att*ila* k*onungs* hev*er* [orðit iamn gott manval i hvnal*ande*[10] sem aðr
A 340 [var en þesse ofriðr hófz[11]. | Nu er þ*at* fr*a*m komit er erka drottni*n*g spaðe[12] [att*ila* k*onunge*. at[13] ollum hunu*m*[14] mundi standa af ugagn[15] ef h*ann*
U 334 kvangaðez[16] i niflunga l*and*[17]. | (394). her ma nu hæyra frasogn þyðærskra manna huærso farit hafa þæssi tidinde [þ*æi*ra nockorra[18] er fæddir [hafa v*ær*it[19] i susat[20] [þar er þæssir atburdir hafa orðit[21] oc margan dag hafa set staðina en obrugðna [þa somo[22] er tiðindin urðo huar[23] haugni fell eða Jrungr[24] var vægin*n* eða orma turnin*n* er[25] gunnar k*onun*gr fecc bana oc garðin*n* er en*n* er[26] kallaðr niflunga garðr oc [stændr vallt[27] a somu læið [se*m*

[[1] A allra. B og so. [2] AB tignnustu. [3] B *tilf.* og bestu dreingia. [[4] A *mgl.* [5] AB j Hunalanndi hafi. [6] A fegri. [[7] AB fornum sid. [[8] A hefdi weret. B ward. [9] A *mgl.* [[10] A wered jafnmikid mannval. [[11] AB *mgl.* [12] B hafde spád. [[13] A ath Attila kongi og. [14] B *mgl.* [15] A mikid vhapp. B ohapp. [16] *Med* kvangaðez *ophører femte hånd i* Mb *(midt på linje 11 på 125. blads bagside), og fjerde hånd fortsætter umiddelbart på samme linje med* i. [17] A lanndi. [[18] A þeir. B af þeim monnum. [[19] A woru. [20] AB Svsa. [[21] AB *mgl.* [22] B suma. [[23] A þar er. [24] B Hijrungur. [25] B *tilf.* þar. [26] A *mgl.* [[27] *sål.* Mb[4]. A allt. B stendur jafnann.

þa var er niflungar voro drepn*er* oc[1] hliðin[2] [hit forna hlidit hit eystra[3] er fyrst hofz orrostan oc hit væstra hliðit[4] er kallat er haugna hlið er[5] niflungar bruto[6] a garðinu*m*[7] [þat er en kallat a samu læið sem þa var[8]. *þæir* men*n* hafa [oss oc[9] sagt ifra þesso[10] er fœddir hafa v*ær*it i [brimu*m* eða mænstr borg[11] oc engi *þæi*ra vissi dæili a adro*m*[12] oc sagðu allir a æina læið[13] fra. oc [er þat[14] mæst[15] ept*er* þui sem sægia fornkvæði[16] i þyðærskri tungu [er gort hafa storir men*n*[17] um þau stortiðinde er i þæsso landi hafa orðit.

| [Fra þiðreci k*onu*ngi oc fru herad.[18] B 19

414[4] (395). Þiðrekr k*onun*gr af bærn hæf*ir* nu latid [margan dyrlegan dreng[19] [i hunal*andi* af aumlungu*m*[20] [oc nu er h*onom* all illt i skapi[21]. *þæir* talaz nu vid .ij. saman þidr*ekr* k*onungr* oc [hilld*ibrandr* h*an*s mæistare.[22] þa m*ælti*[23] k*onungr*. [M*æistari* hilldibr*andr*. Vist er mer[24] þat hin*n* mesti harmr er ek hæfi sua længi mist mins rikis [oc her v*ær*it i hunal*andi*[25]. oc nu hæfi ek latið | alla mina [drengi oc vini[26] [oc alla mina sœmð.[27] Se her Mb4 2

[[1] A *mgl.* [2] B *mgl.* [3] *sål.* B. Mb4 væstra. [4] B *mgl.* [5] B og. [[6] A *mgl.* [7] B gardinn. [[8] AB *mgl.* [9] B *mgl.* [[10] A frasagt. [[11] A þeim borgumm. B brinnon edur mesturborg. [12] A audru. [13] AB lunnd. [[14] A þo. [15] B *mgl.* [16] AB forn kuæþi. [[17] A þau er ort hafa werit þar og giør. B þaug er giort hafa froder menn. [[18] A Her hefur vpp þaatt fra Þidreki kongi og Hilldibranndi Meistara. B Cap. CCVII. [[19] AB dyrdliga dreingi. [[20] A *mgl.* [[21] A og. B og er honum allmyked i skape. [[22] AB meistari Hilldibrand. [23] A *tilf.* Þidrek. [[24] A wist er. [[25] A *mgl.* [[26] A dreingi. B vine. [[27] A *mgl.*

nu [m*æistari* hilld*ibrandr*[1] hu*er*so drepn*ir* ero varir
A 341 vin*ir* marg*ir* [hin*n* goði[2] | m*argrœifi* [R*oðingœirr*.
Nu er drepin*n*[3] G*unnarr*[4] k*onung*r af niflunga
l*andi* oc haugni af troia [er v*œr*it hafa varir virkða
vin*ir*.[5] [huat g*erom* v*er* her i hunal*andi*. f*irir* hui
skulu*m* v*er* her ælldaz[6] oc þat viti[7] guð [m*eð* mer[8]
at hælldr vil[9] ec dæyia f*irir* mitt riki [auml*unga*
l*and* oc mina goðo borg b*œr*n en ek vili v*er*ða[10]
œrvasi i hunal*andi* [m*eð* usœmð[11] oc v*er* hofu*m*
œrit længi þionat att*ila* k*onungi*. þa sv*arar* m*œist-
ari*[12] hilld*ibrandr*. Herra v*er* hof*om*[13] lengi v*œr*it
B 335 fra varo riki oc mikit hafu*m* | v*er* latit [fyrst af raðu*m*
Sifka oc mikit ofr æfli æigu*m* v*er* við at skipta
fir*ir* riki erm*in*riks k*onungs*. en við þætta rað er
þu mælir nu[14] vil ek samþyckiaz at dæyia hælldr
i au*m*lungal*andi* en elldaz m*eð*[15] usœmð i huna-
l*andi*. þa m*œlti* þ*iðrekr* k*onungr*. [M*œistari* hildi-
b*randr*.[16] huat hæf*ir* þu nu spurt af min*ni*[17] borg
b*œr*n hv*er*r [fir*ir* h*œnne* ræðr.[18] Þa s*varar* m*œist-
ari*[19] h*illdibrandr*. h*er*ra[19] ek væit þ*at* æigi hv*er*r
h*œnne* ræðr en [hæyrt hæfi ek nokkot[20] at þar
[man[21] v*œr*a yf*ir*[22] h*œr*togi sa er hæit*ir* alibrandr
oc myni[23] v*œr*a min*n* son oc er sagt at h*ann*[24] er[25]
allra kappa[26] mestr oc allra drengia mestr[27] [fir*ir*
allra luta sakar.[16] en sua ma v*œr*a at min kona
oda hafi v*œr*it ulet þa er ek for brot [af b*œr*n[28] oc

[[1] A *mgl.* [[2] AB ok hinn gode warr win. [[3] A *mgl.* [4] B *mgl.* [[5] B og þeir brædur. [[6] A *mgl.* [7] AB weit. [[8] A *mgl.* [9] AB skal. [[10] A enn ek werdi. [[11] A *mgl.* [12] A *mgl.* [13] B *tilf.* so. [[14] A enn wid þad. B og vid þessa radagiørd. [15] AB wid. [[16] A *mgl.* [17] B vorre. [[18] A rædur henne? B henne rædur. [19] AB *mgl.* [[20] A þat hefer ek heyrt. B nockut hefe eg spurt og heirt. [21] B mune. [[22] A rædur fyrer. [23] AB mun. [24] B *mgl.* [25] AB see. [26] A manna. [27] AB bestur. [[28] B *mgl.*

hafi h*ann* v*œr*it siðan[1] fœddr. Þa s*œgir* *þiðrekr* k*onungr*. V*œr*i þin sonr h*œr*togi[2] yfir min*n*i borg [b*œr*n. þat[3] v*œr*i oss mikit happ h*ann* myndi oss væl fagna ef h*ann* v*œr*i oss sua trúr se*m* þu [hæf*ir* v*œr*it.[4] Nu m*œlti* h*illdibrandr*. h*er*ra hv*er*so muntu til æfna um þessa færð.[5] Nu s*varar*[6] k*onungr*. Ekki fam v*er* nu komit hæi*m*[7] i auml*ungaland* [með hær[8] sua mikil man*n* auðn se*m* [her hæfir orðit[9] [i hunal*andi*[10] [at[11] Att*ila* k*onungr* ma æigi nu fa oss sina hofð*ingia* til at vin*n*a vart riki.[12] Nu vil ek fara i auml*ungaland* læynilega | A 34
oc v*œr*i sua væl at ek kœmi [i auml*ungaland*[13] [m*eð* æigi flæiri men*n* en tvæir v*œr*i við[14] saman. þa vil ek sværia u*m* at æigi kem ek annat sin*n* ór auml*ungalandi* [m*eð* usœmð[15] [þar skal ek dæyia eða fa mitt riki. Þa s*œgir* M*œistari* h*illdibrandr*. þessi færð mun þickia v*œr*a[16] stefnd m*eð* litilli sœmð ef vit foro*m* h*er*ra[16] tvæir æinir[16] saman. en hælldr en æigi komi*m*[17] v*er* i auml*ungaland*. þa em ek fuss at[16] a þæssa læið g*er*im[18] vit.[19] (396). Oc en m*œlti*[20] h*illdibrandr*. Skolum vit[21] nokkot þ*œt*ta mal [æiga vit Att*ila* k*onung*[22]. þa s*varar* *þiðrekr* k*onungr* þ*œt*ta rað er nu sua gort at hæi*m* vil ek fara [i auml*ungaland*[23]. huart er Att*ila* k*onungi* þikk*ir* væl eða illa. oc þesso skal

---

[1] A siþarr. [2] B *mgl.* [[3] A þat. B Bern þa. [[4] B *mgl.* [5] A raadagiaurd. [6] AB *tilf.* Þidrek. [7] A *mgl.* B her vid. [[8] B *mgl.* [[9] B ordinn er. [[10] A *mgl.* [11] A *mgl.* [[12] B *mgl.* [[13] A þar. [[14] A æigi wid fleiri menn enn wid wærumm ij. B enn vid værimm ij. [[15] AB *mgl.* [16] B *mgl.* [17] B komimst. [18] B giørumm. [19] B vier. [[20] A Nu spyr. [21] AB wier. [[22] AB fyrer Attila konungi tala. [[23] A *mgl.*

252 leyna Att*ila* | k*onung* [oc huern man*n* annarra[1].
192 aðr en vit ero*m* | brotbun*ir*.[2] [Oc nu[3] m*ælti* þ*iðrekr* k*onungr*.[4] Fru herad skal fara m*eð* okr ef ho*n* vill. gak[5] oc sæg h*œnne* [oc spyr huart ho*n* vill fara eða æigi. Oc m*æistari* h*illdibrandr* kemr til fru herað oc segir h*œnne* m*eð* æinmæle[6] huat Þ*iðrekr* k*onungr* [af b*œrn*[2] hæf*ir*[7] ætlat. [8]Herað [s*varar* a þa lund. Ef þ*iðrekr* k*onungr* vill heðan fara af huna l*andi* þa vil ek vist h*onom* fylgia en þ*œt*ta rað vil ek hæyra af h*ans*[9] mun*ni*[10] [ef sua skal v*æra*[11]. [þa gengr hilldib*randr* til Þ*iðreks*
336 k*onungs* oc sæg*ir* [h*onom* hv*er*so ho*n* | hæf*ir* suarat. Þa[12] gengr Þ*iðrekr* k*onungr* til h*œnn*ar oc m*ælti*. Fru herað.[13] villtu fara hæi*m* [m*eð* mer[14] i aumlunga l*and* ef ek vil fa mitt riki [eða bana at adru*m* kosti oc æigi ma ek nu duæliaz[15] lengr i hunal*andi*. sua marga mina kersto vini se*m* ek hefi her latið[16] [oc m*æistari* hilldib*randr* skal fara m*eð* mer min*n* hin*n* bæzti vinr.[17] [Ek hæfi nu latit mitt riki[18] .xxx. vætra oc ij vætr. Þa su*arar* herað.[19] h*er*ra giarna vil ek yðr[20] fylgia [hæi*m* i yðart[21] land.[22] at[23] þ*at* man guð vilia at [þer fait yðart[24] riki [sua lengi sem þer hafit mist.[25] engi dagr

---

[1] B annann. [[2] A *mgl.* [3] A enn. [[4] B *mgl.* [5] B *tilf.* nu mæistari Hilldibrandur. [[6] A Hilldibrandur gerir suo, sagdi henni. B hann giører so eg seiger henne eintaled. [7] B hafe fyrer. [8] AB *tilf.* fru. [9] B *tilf.* sialfz. [[10] A seigist þetta wita wilia af sialfum Þidrek kongi. [[11] AB *mgl.* [[12] B hennar svør. sijdann. [[13] *for* Þa gengr . . . Fru herað *har* A Hilldibrandur sagde þetta kongi, kongur geinngur nv til frv Herat og mællte. [[14] A med okkur. B vid oss. [15] B dvelia. [[16] A *mgl.* [[17] A og meistari Hilldibrand skal fara wid mier. B *mgl.* [[18] A egh hefi mist mins rikiss. B hier hefe eg nu og lated mitt rijke. [19] B hun. [20] AB þier. [21] B þitt rijke og. [[22] A *mgl.* [23] AB og. [[24] AB þu faair þitt. [[25] A *mgl.* B so leinge sem þu hefur mist.

mun[1] sa koma[2] er ek mætta iamfægin verða sem [þat at þ*er* fengit yðra[3] sœmð. bu þik þa skiot. [sagdi kongur[4] þœ*tt*a kuælld skolu*m* ver abrot fara[5] af Susat.[6] ho*n* sægir at sua skal[7] vera.

[F*ra* þiðreki k*onu*ngi oc h*ans* fru.[8]

415[4] (397). Oc at kuælldi [þessa dags[9] þa hæf*ir* m*œistari* h*illdibrandr* buit [þœ*i*ra færð oc .iij. hesta[10] oc hin*n* fiorða hest[11] hef*ir* h*ann* klyfiat m*eð* gulli oc silfri oc þœ*i*ra klednaði[12]. Nu hæfia þœ*ir* upp herað a sin*n* hest oc klyfiar[13]. Þa m*ælti* m*œistari*[14] h*illdibrandr*. [h*er*ra æigi muntu vilia fara m*eð* usœmd fra att*ila* k*onungi*. sua[15] at æigi hitt*ir* þu h*ann*. Þiðrekr k*onungr* s*varar*. fari þit [fru herað fir*ir* ut til borgar hliðs en ek vil ganga at[16] hitta att*ila* k*onung*. [Þ*iðrekr* k*onungr* gengr[17] upp i hollina att*ila* k*onung*s þar sem h*ann* sœfr oc h*ann* sæg*ir* varðmannu*m*[18] at h*ann* vill [ganga in*n* at hitta att*ila*. en[19] varðmen*n* lata [ganga þ*ið*-*rek* k*onung*[20] hv*er*t er h*ann* vill [vita þœ*i*r at h*ann* er s*va* mikill vin att*ila* k*onungs*. at ækki mun þat saka þott h*ann* gangi m*eð* vopnu*m* til h*ans*.[21] Þ*iðrekr* k*onungr* gengr in*n* i hollina þar se*m* sœfr Att*ila* k*onun*gr oc vækr h*ann*. þa [m*ælti* Att*ila* k*onungr* er h*ann* ser at þar er komin*n*

[1] B ma. [2] A wera. [[3] AB sa ath (B er) þu feinger þina (B þitt rijke og). [[4] *sål.* AB. Mb[4] *mgl.* [5] AB rída. [6] AB Swsa. [7] B skule. [[8] AB *mgl.* [[9] A þess dags. B *mgl.* [[10] A þeirra hesta. B þeim .iij. hesta med sødlumm. [11] B *mgl.* [12] A klædum. [13] B *tilf.* a annann. [14] AB *mgl.* [[15] A muntu suo wilia fara herra fra Attila kongi. [[16] AB Herat (A *tilf.* fyrr vt) af borginne | enn eg vil. [[17] B hann geingur nu. [18] B *mgl.* [[19] A hitta kong. B finna Attala kong, enn. [[20] B hann ganga. [[21] AB *mgl.* A 343

Þiðrekr k*onungr* æin*n* saman.[1] Væl komin kér[2] vinr *Þiðrekr* k*onungr*. huat viltu hui færr þu m*eð* vapnu*m* æin*n*saman. Nu s*varar* *þiðrekr*.[3] h*er*ra 253 [þ*at* skalltu nu hæyra er ek | mun[4] [sægia þer huat til berr er ek bær min vopn oc[5] gac æin*n* saman við mik a æinmæli.[6] k*onungr* stendr upp oc g*er*ir sua. Þa melti *Þiðrekr* k*onungr*. Riki[7] att*ila* k*onungr*. ek kan*n* þer sægia tidindi. Ek hæfi latid mina goðo[8] borg b*œr*n oc allt mitt riki oc þ*at* hafa minir[9] úvinir. Nu harmar mik þat sua miok at æigi U 337 ma[10] | v*œr*a sua buit lengr. Ek vil fara hæi*m* i aumlunga land oc skal ec fa mitt riki eða bana at adru*m* kosti. Þa sv*arar* At*tila* k*onungr*. huar ero þin*ir* hær men*n*[11] huerso [mat þu[12] fa þitt riki[13] eða[14] hu*er*ia lund hæf*ir* þu þ*œt*ta rað stofnat. *Þiðrekr*[15] sv*arar*. Ek vil fara leynilega i mitt riki [þ*vi* at ek hæfi nu enga hærmeɴ til sua at ek mega með ofriki[16] sœkia mitt land. Þa m*œlti* Att*ila* k*onun*gr. Min*n* goði vin *Þiðrekr* k*onungr* duællz en*n* hælldr[17] med oss um hrið. en ef æigi viltu þat þa vil ek fa þer [lið huna her til[18] at þu fair þitt riki. [far æigi með usœmð heðan fra oss.[19] Þa m*œlti* *Þiðrekr*. h*er*ra [þ*œt*ta er sua sem mer er von at þer at þu mundir hafa af drengilega oc haf fir*ir* þauk þitt vinattu boð[20] en æin*n*saman

[[1] B seiger Attala kongur. [2] A kiære. B gode. [3] AB *tilf.* kongur. [[4] A *mgl.* B þad skal eg nu. [[5] A *mgl.* [6] AB eintal. [7] A *tilf.* herra. [8] A *mgl.* [9] B vorer. [10] AB *tilf.* nv. [11] AB *tilf.* edur. [[12] A munntu. [13] A *tilf.* far ei wid wsæmd heþann frá oss. [14] AB *tilf.* aa. [15] AB *tilf.* kongur. [[16] AB ek hefer ongva hermenn ath. [17] B *mgl.* [[18] A her Huna. B Húna her. [[19] A *mgl.* [[20] A Attila kongur. for þat sem mik wardi af ydur ath þier mundut dreingiliga vid oss giaura og haf fyrer Gudz þøkk. B Attala kongur. þat var sem mig varde ad þier mundud hafa dreingelega af mále, og fyrer þetta haf mykla Gudz þøck.

vil ek [hæi*m* fara oc[1] leynilega oc m*æistari* hilldi-
b*randr* me*ð* mer. æigi vil ek optaʀ spilla þinu*m*
[dyrligu*m* drengiu*m* at vin*n*a mitt land.[2] þa[3] gengr
Att*ila* k*onun*gr með honu*m* ut til borgar hliðs oc
þar skiliaz[4] | þ*æi*r oc kyssast[5]. oc nu grætr[6] Att*ila* A 344
k*onungr*. oc harmar þat miok at h*ann* skal [þ*ið-
rek* k*onung* sua brot læysa at æigi se m*eð* mæira
soma en nu. En*n*[7] þ*iðrekr* k*onungr* biðr Att*ila*
k*onung* oc h*an*s riki v*æ*ra iguðs gezlu oc sægir at
en*n* [muno þ*æi*r hittaz[8] vi*nir*.[9] oc leypr [nu a sin*n*
hæst | falka.[10] fara [nu alla sina[11] læið. Riðr B 193
m*æistari* hilldib*randr* fir*ir*[12] með klyfia hestin*n*
[en ept*ir* Þ*iðrekr* oc herað.[13] þ*æi*r snua[14] hina
væstri læið til mundio oc [þar vill nu þ*iðrekr* k*on-
ungr* fra*m* fara.[15] [þ*æi*r fara nu[16] nætr oc daga oc
hitta ækki m*enn* oc æcki fara þ*æi*r iborgir. (398).
Æina nott koma þ*æi*r fir*ir*[17] bacalar. Þa m*ælti*
þ*iðrekr* k*onungr* oc snyr sinu*m* hæsti [at borg-
in*ni*.[18] Nu harmar mik bacalar þin*n* h*er*ra M*ar-
græifi* [R*oðingæirr* er allra man*n*a var milldastr
oc baztr drængr.[19] þa er ek hafða latið mitt riki
[fir*ir* minu*m* fadur brodor kom ek[20] her fir*ir* bacal-
ar[21] þa kom igegn[22] mer m*ar*gr*æifi*[23] m*eð* sina
d*ro*tni*n*g gudel*inda*. hon gaf mer æin*n* grænan
gun*n*fana sa [varð margu*m* hunu*m*[24] at bana [oc

[1 A fara. B rijda. [2 A dreingium. 3 B Sijdann. 4 A skildust. 5 B minnast til. 6 A *tilf.* þat. [7 A ei med meire sæmd þidrek kong j brott leysa. [8 B mune þeir finnast. 9 AB *mgl.* [10 A aa bak. [11 B þau nu alla. 12 B undann. [13 A *mgl.* 14 B *tilf.* nu. [15 B *mgl.* [16 A *mgl.* B fara nu. 17 AB j. [18 A af borginne og mællte. [19 A *mgl.* [20 B og eg kom. 21 A *tilf.* og. 22 A j móte. 23 B *tilf.* Rodingeir. [24 A war morgumm manni.

æitt hit þycka purpura pæll[1] [þat þorði at b*er*a
254 vtlændr hofdingi vel.[2] | Nu harmar mik miok min*n*
[goði vin m*argrœifi*[3]. [verir þu[4] nu lifs þa fœri ek
æigi sua fir*ir* þœ*n*na stað at æigi fyndi ek þik[5].
338 Þa svarar m*œistari*[6] hilldib*randr*. vist | seg*ir*[7] þu
satt[8] m*argrœifi* uar goðr drengr. þat reyndu*m* v*er*
i ruzilande. þa er ek [hafðe latið[9] min*n* hæst oc
h*ann* [fecc mer hæstin*n*[10] oc ef æigi v*œr*i h*ann*
þa[11] menda oc lata mitt lif þess a ek min*n*az a[12]
h*onom*.[13] Nu fara þ*œir*[14] sina læið oc riða ner[15]
skoginu*m* [luruvalld oc u*m* daga dvæliaz þ*œi*r
iskoginu*m* en*n* um nætr fara þæir.[16]

[Fra þiðreki k*onu*ngi oc M*eistara* hilldibran*di*.[17]

416[4] (399). Elsungr jarl hin ungi hæf*ir* farit
yf*ir* rin með sinu*m* [manno*m* tvæi*m* riddaru*m* oc
345 .xxx. h*ann* feʀ sin*n*a œrinda.[18] | oc [nu fœr
h*ann* af niosn. at *Þiðrekr* k*onungr* af bœrn mun
þar riða. h*ann*[19] min*n*iz þess at hin*n* gamli Sam-
son oc h*an*s synir Erm*in*rik oc Þetmaʀ hafa
drepit h*an*s frænda elsung jarl af b*œr*n hin*n* gamla
oc [hin*n* skegsiða[20]. oc [liz sem h*ann* muni v*œr*a
bæzt til komin*n* at[21] hæfna. riðr nu m*eð* skoginu*m*

[[1] A *mgl.* [[2] AB *mgl.* [[3] B goda vin margreifa Rodingeir. [[4] AB være hann (A *tilf.* hier). [5] AB hann. [6] AB *mgl.* [7] A sagdir. [8] A *tilf.* ad. B *tilf.* herra. [[9] A liet. [10] B annan hest. [11] B þar. [12] B af. [[13] A sotti hann mier til handa. [14] A þav. [15] AB j naand. [[16] A Lutuualld, enn dveliast j skóginumm wmm daga. enn rida nættur. [[17] A *mgl.* B Cap. CCVIII. [[18] A riddorum. B riddørumm ij og xxx. [[19] B fer a niosn umm ferder þidreks kongs og. [[20] B skegglausa. [[21] A litst þeim hann vera betur til fallinn ath. B vill hannz.

oc læitar þ*æi*ra [þa er sol er lag[1] um kuælldit. m*ælti* Þ*iðrekr* k*onungr*[2] at þ*æir* skulo[3] buaz oc riða læið sina [u*m* nottina[4]. Nu riðr k*onungr* fir*ir* oc[5] herað en [hilldib*randr* ept*ir* oc læiðir þ*æi*ra klyfia hæst. Oc nu litr hilldib*randr*[6] aptr h*ann* ser joreyk mikin*n* [oc þar undir blickia[7] fagrir skilldir[8]. [Nv keyrer hann hestinn og ridur epter Þidreki kongi og sagdi honum[9]. Jegh see joreyk mikinn og þar vnder[10] skillder fagrer[11] oc huitar brynior oc riða [huast ept*ir* oss.[12]. Nu suarar[13] herað oc grætr. [þ*æt*ta manu vera yckrir uvin*ir* oc mun ykr ofr æfli i vera viðr at æiga.[14] Þa snyr þ*iðrekr* k*onung*r aptr sinu*m* hæsti oc lyptir [upp hialminu*m*[15] oc m*ælti*. þat er vist ioreykr oc vapnaðir men*n* undir. hv*er*ir muno þar fara sua rikman*n*lega hv*er*s [gettu m*æistari*.[16] þa sv*arar* hilldib*randr*.[17] Ekki væit ek her von hofðingia nema[18] Elsungs iarls at h*ann* se farin*n* yf*ir* rin oc [væit ek[19] ef h*ann* er oc [hef*ir* h*ann* af spurt[20] varri færð þa kan*n* v*æ*ra at h*ann* vili hafa varn fund. Þa m*ælti* þ*iðrekr*.[21] Sua riða þessir m*enn* akapt[22] sem þ*æi*r vili oss fin*n*a. en*n* [hv*er*so skulu*m* v*er* þa[23] huart skal undan riða askogin*n* oc[24] forða oss eða skulu*m* ver stiga af hestono*m*[25] oc

---

[[1] B *mgl.* [2] A *mgl.* B *tilf.* til Hilldibrands. [3] B skule. [[4] AB *mgl.* [5] B *tilf.* fru. [[6] A Hilldibrand epter med klyfia hestinn og litur. B mæistari Hilldibrandur lijtur nu. [7] B blaka. [[8] A *mgl.* [9] B *tilf.* herra. [10] B *tilf.* blika. [[11] *sål.* AB. Mb[4] *mgl.* [[12] A fast epter. B hvatt eftter oss. [13] B *tilf.* fru. [[14] A mik vgger þar see wviner ydrer. B þat ugger mig at þetta mune vera yckrer fiandmenn og mune vera ofurefle vid ad eiga. [[15] B sijnumm hialme. [[16] AB getur þv meistari Hilldibrandur. [17] AB hann. [18] B utann. [[19] B *mgl.* [[20] AB hafi hann (B hefur) spurn af. [21] AB *tilf.* kongur. [22] AB akafliga. [[23] A *mgl.* [24] A at. [25] A hestumm worumm.

[buaz við at[1] veria oss. Þa snyr M*œistari*[2] hilld*i*-
B 194 *brandr* aptr sinu*m* hesti oc te*kr*[3] af hofði ser |
hialmin*n* oc litr a ræið þessa man*n*a oc m*œlti*
[siðan. h*er*ra[4] men*n* tvæir hins fiorða tigar [rída
A 346; U 339 þar[5]. stigu*m* [ofan af varo*m*[6] hesto*m* [sem huataz[7] |
oc buumz við. Ver skulu*m* æcki flyia fir*ir* þæi*m*
hitt skal spyriaz um[8] huna land at þessir skulo
Mb[4] 255 falla [sum*ir* fir*ir* varo*m* vapno*m*[9] | en sum*ir*
hreddir[10] undan flyia oc hlæypr af hestinu*m*. oc
slict sama Þ*iðrekr* k*onungr* [binda sina hesta[11] oc
taka ofan herað þa spen*na* þ*œir* fast [sina hialma[12]
oc brægða suærðu*m*. Þa m*œlti* þ*iðrekr* k*onungr*.
Vist ert þu [en*n* goðr drengr sem fyrr. m*œistari*[13]
hilldib*randr*. [huar se*m* men skulo b*œr*iaz þa er
sa sæll[14] er a aðra lið ser a[15] slican dreng[16]. fru
herað grat æigi en*n*[17]. ver kat þar til er þu ser
okr falla[18] en bætr mun [fara en*n* sua.[19].

[F*ra* Þ*iðreki* k*onu*ngi oc fall elsungs j*arls*.[20]

417[4] (400). Nv kemr at þæi*m* riðandi[21] elsungr
jarl [m*eð* sina[22] men*n*. Þa mælti junkh*er*ra Auml-
ungr systur sun elsungs jarls [er allra m*anna* er
vaskastr[23] h*ann* ser konona oc m*œlti*. Vilit[24] [þessa
kono[25] lata [oc fari ho*n* hæi*m* m*eð* oss[26] þa [skulut

[1 AB *mgl.* 2 *A mgl.* 3 *rettet for* Mb[4] te. [4 A herra. B *mgl.* [5 *sål.* AB. Mb[4] *mgl.* [6 B af. [7 A *mgl.* 8 A j. [9 A vnder worumm høggumm. B *mgl.* 10 B med hrædslu. [11 A *mgl.* [12 A sinn hialm. B sijnumm hialmumm. [13 A gódur dreingur. [14 AB sæll er sa. 15 A hefer. 16 A *tilf.* þa er berriast skal. 17 AB *mgl.* 18 AB fallna. [19 A werda. [20 AB *mgl.* 21 A *mgl.* [22 B og hans. [23 B *mgl.* 24 A wili þid. A vilie þier. [25 AB konuna. [26 A *mgl.*

þer[1] hallda yðro lifi. [þa suarar Hilldibrand[2] ho*n* for til annars af Susat[3] m*eð* *Þiðreki* k*onun*gi en at fara hæi*m* með yðr oc þat viliu*m* v*er* vist[4] æigi. Þa sv*arar* æin*n* ælsungs maðr. Alldri hæyrði[5] ek gamlan man*n* suara diarflegar [oc uhræðilegar oc þo drambsamlegar. Þa sv*arar* *Þiðrekr* k*onungr*[6]. Þu munt v*æra* miclu[7] b*er*nskare at viti oc allri kurteisi þo at æigi ser þu œri[8] at vætra tali h*ann* hæf*ir* sig[9] flutt fram allan sin*n* alldr med sœmð oc drengskap oc sua er han*n* gamall orðin*n*. [Ver þu[10] æigi sua diarfr at þu snæiðir h*onom* opptar fir*ir*[11] sina ælli Nu m*ælti* Auml*ungr*. gefit upp vopn yð*ur*[12] skiot oc sialfa yðr[13] i vart valld. en*n* ef æigi viltu þ*at* tæk ek min*n*i hendi i[14] þitt skegg sua at mestr[15] lutr skal hendin*n*i brot fylgia. Þa sv*arar* hilld*ibrandr*. kemr[16] þin hond a mitt skegg þess mantu iðraz | firir þui at annat huart skal A 34 v*æra*[17] at sundr mun[18] bræsta min*n* armr i æino hoggui eða af skal falla þin hond skiot eða hv*er*r er hofðingi yðaʀ. Þa sv*arar* æin*n*[19]. þottu ser harr[20] i skeggi þa [er tu vist[21] favis. [ken*nir* þu æigi h*er*ra[22] Elsung jarl varn [oc fir*ir* hui er tu sua[23] diarfr at þu þorir at spyria ept*ir*[24] varo*m* haufðingia.[25] Ver ero*m* oc vist fol er ver stondu*m*[26] sua lengi fir*ir* tuæi*m* ma*n*no*m* þ*œi*r[27] iamnaz vid oss

---

[[1] A skulu þid. [[2] *sål.* AB. Mb[4] *mgl.* [3] AB Swsa. [4] A *mgl.* [5] AB sa. [[6] A *mgl.* [7] A *mgl.* [8] A ellri. [9] *sål.* Mb[4] B. A suo. [[10] B enn þu verdur. [11] B umm. [12] *rettet for* Mb[4] yðr. [13] B yckur. [14] AB vm. [15] A meire. B meste. [16] B kome. [17] A werda. [18] A skal. [19] AB Jngram. [20] B hærdur. [[21] A ertu þo. B muntu þo harla. [[22] A edur kienner þu. [23] B *tilf.* favijz og þo. [24] B ad. [[25] A *mgl.* [26] A *tilf.* her. [27] A þeim er. B og þeir.

[i orðo*m*.[1] h*ann*[2] bregðr sinu sv*ær*ði hærmilega oc
hoggr til m*æistara*[3] hilldib*rands* a h*an*s hialmhott
oc þ*at* sværd bitr hialmhottin*n* en þar[4] fir*ir* innan
var hilldigrimr hialmr þ*iðrek*s[5] oc þar[6] varð stað-
U 340 ar[7] nema þ*æt*ta hogg [se*m* fyʀ.[8] En | þ*iðrek*r k*on*-
ungr [sialfr hefir nu[9] þan*n* hialm er att hef*ir*[10] Sig-
b⁴ 256 urðr suæin [er allra vapna | er baztr oc mæst gull-
buin*n*.[11] en[12] hilldib*randr* brigðr sínu sv*er*ði gram
er att hafði Sigurðr suæin*n* oc hoggr til ingrams
a h*an*s hialm [oc sua stritt klyfr h*ann* hialmin*n*
oc hofuðit oc bukin*n* oc bryniuna at ælldr flygr
af[13] en suærðit nam staðar i sodulboganu*m*[14] fræmra
[oc Jngram fra*m* af hestinu*m* dauðr.[15] Nu bregðr
Þ*iðrekr* k*onungr* [sino sv*ær*ði[16] ecki sax oc [hoggr
fyrsta slag hin*n* fyrsta[17] riddara a h*an*s œxl sua
at af fykr[18] hondin m*eð* sidunni oc sa fællr dauðr
B 195 af hestinu*m* oc annat slag | væit*ir* h*ann* sialfu*m*
iarlinu*m* elsungi[4] undir hondina hœgri hœggr upp[19]
œxlina [m*eð* bryniuni[20] oc suerðit[21] sniðr af hond-
ina oc upp a kinnina oc sundr kialkan*n* oc sua
i[22] iaxlana oc steypiz h*ann* hin*n*[23] vinstra væg
dauðr af hestino*m*. (401). Nu varð mikil hræzla [oc
skialpti[24] oc allir vilia nu[25] v*ær*a hæima [i babil-
onia.[26] en þo[27] uerðr her nu strong orrosta oc a

[[1] A *mgl.* [2] AB Jngram. [3] AB *mgl.* [4] A *mgl.* [5] AB *tilf.* kongs. [6] AB enn. [7] AB *tilf.* ath. [[8] A *mgl.* [[9] AB hefer. [10] AB hafdi. [[11] A *mgl.* [12] AB *tilf.* meistari. [[13] A suo ath klofnar haufudit med brynniunne. [14] A *tilf.* hinumm. [[15] A enn Jngram fell davþur aa jørd. B enn Jngram fellur af hestenumm daudur. [[16] A *mgl.* [[17] AB weiter hid fyrsta slagh hinum (B einumm) fremmsta. [18] A flygur. B flyr. [19] B *tilf.* vid. [[20] A *mgl.* [21] AB *mgl.* [22] A *mgl.* [23] AB aa. [[24] A og mikill skialfti. B *mgl.* [25] B *tilf.* helldur. [[26] A j Babilon. B *mgl.* [27] A þa.

22*

litilli hrið[1] hæf*ir* Þ*iðrekr* k*onun*gr [nu drepit[2] .vii. ʀ*iddara* [annarri sin*n*i hendi.[3] en m*æistari* hildib*randr* hæfir | nu drepit .ix.[4] Þa[5] sækir at h*onom* A 34 hin*n* ungi Auml*ungr* oc b*œr*sc við h*ann*. en fir*ir* Þ*iðreki* k*onungi* flyia nu allir þ*œi*r er ept*ir* ero. Nu væit*ir* hilldib*randr* Auml*ungi* æitt slag a h*an*s [skiolld oc a h*an*s[6] hialm oc fir*ir* þui[7] [micla hoggi[8] fællr Auml*ungr* oc hilldib*randr* a h*ann* ofan oc biðr h*ann* gefa upp sin vopn oc hallda [sinu lifi.[9] Þa sv*arar* Auml*ungr*. Vist æigi[10] er mer bœtra[11] at lifa við þat at sua [gamall maðr[12] skal mik hafa [y*fir* stigit.[13] en þo vil[14] ek gefa upp min vopn [oc lifa at sin*n*i.[15] [h*ann* gefr upp vopn sin oc[16] biðr hilldib*randr* h*ann* upp standa oc spyʀ huat man*n*a h*ann* er eða[17] fir*ir* hui[18] þessir men*n* hafa sott þ*œi*ra lif. en Auml*ungr* [sæg*ir* elsung j*arl* uilldo[19] hæfna sins[20] frænda elsungs jarls[21] er drepit hafði samson k*onung* oc þ*iðrekr* k*onungr* var[22] skylldr [frendi h*an*s.[23] Nu m*œlti* Þ*iðrekr* k*onungr*. Auml*ungr* goðr [drengr þu skalt nu sægia[24] oss tiðindi [ef þu væizt suðr til fealz[25] oc siðan skalltu þiggia þitt lif [oc þin vopn oc alla þina hærneskio[26] oc allra[27] þin*n*a faronauta [oc þ*at* skaltu hafa fir*ir*[28] ibœtr þins frænda els*ungs* j*arls*. þa m*œl*t*i* Auml*ungr*.[29] Goði h*er*ra þ*iðrekr* k*onungr*. Ec kan*n* segia þer

---

[1] A stundu. [[2] A *mgl.* [[3] AB *mgl.* [4] A *tilf.* riddara. [5] AB Nu. [[6] A *mgl.* [7] AB þessu. [[8] A slagi. [[9] A lifi suo. [10] A *mgl.* [11] *sål.* Mb[4]. AB betra. [[12] A gomul rytta. [[13] A vnnit. [14] B skal. [[15] A *mgl.* B B ad sinne og lifa. [[16] A þa. [17] A *mgl.* [18] B hvad. [[19] AB suarar ath Elsungur jarl willdi. [20] *sal.* AB. Mb[4] sin*n*a. [21] B *tilf.* hins gamla. [22] AB er. [[23] B *mgl.* [[24] A win, segh. [[25] A þav er þv veitzt. B *mgl.* [[26] A *mgl.* [27] B *mgl.* [28] B first. [[29] A *mgl.*

U 341 mikil tidindi af þino*m* faðorbrœðr ermenrik | k*on*-*ungi*. h*ann* hef*ir* nu nockora[1] rið siukr v*œr*it af þui at h*an*s kuiðr var slitnaðr oc ofan hafa sigit h*an*s þarmar oc istra[2] oc her hef*ir* Sifka lagt til rad at skera skylldi til oc draga[3] sua ut istru[4] og seiger ath þa munde wera betur.[5] Ok suo war gert og er nv halfu[6] werr enn ædur. ok nv vitum wier æigi hvort [kongur lifer[7] edur æigi. ok nv hlær Hilldibrand og Þidrek[8] og bidia hann hafa mikla[9] þaukk fyrer sin tiþindi. Nu [fara aptur riddarar aller þeir er æ flotta komu og seigia ath daudur er Elsungur jarl huar sem þeir koma. og fæir hafa vndann komizt[10] hans manna. Og þetta hafa giort ij menn, einn gamall madur[11] og annar gilldur madur. (402). Nu fara þesser menn [ifer Rín og alla leid j Babilon.[12]

A 349 | Ok er þeir koma i [stadinn kunnu þeir seigia slik tiþindi sem fyrr.[13] þa spyr rædgiafi jarls, [huerier hafa þetta gert.[14] þa suara riddararner. ij menn hafa þetta gert. ok annar þeirra war suo gamall ath furda war ath.[15] og þat [weit ek[16] ei. hvi sa fianndi var suo[17] gamall ordinn og wist war þat fiandi[18] og hann hafdi fiandann sialfann j henndi sier[19]. þar fyrer stod ekki wætta ok þat hid græ skegg war suo mikid ath

---

[1] A wmm. [2] A hans jstur. [3] B *tilf.* skillde. [4] AB jstruna. — *Her mangler 9 blade i* Mb; *lakunen udfyldes efter* A *med varianter fra* B. [5] B betra. [6] B myklu. [[7] B Ermenrekur kongur mun lifa. [8] B so þidrek kongur. [9] B *tilf.* Gudz. [[20] B vijsar Ømlungur þeim leid sudur yfer fialled, en riddarar Elsungs jallz fara heim afftur sijna leid, og hvar sem þeir koma, seigia þeir mykel tijdende, drap Elsungs jarls og margra. [11] B kall. [[12] B heim. [[13] B holl Elsungs jarls, eru þeir spurder tijdinda, seigia þeir drap jallssinz og hannz manna .xvi. enn .xv. eru heim komner. [[14] B hvørier þetta haffe giørt edur hvij hafe so tilborid. [15] B *mgl.* [[16] B vitumm vier. [17] B *tilf.* diarffur og. [18] B *tilf.* og hann steipe honum. [19] B *mgl.*

huldi hans bringv.[1] [þa seiger radgiafenn, þad þike mier mest von ad þad mune vered hafa Þidrik kongur af Bern og hannz fostre Hilldebrandur, og mune komit hafa j vort land, og þar sem hafa sig hirt, þa munu þeir giøra mørgumm manni skada ádur þeir hafa bana, og j þessu bile kiemur þar rijdande | B 19
Ømlungur, óg med honum rijda xij menn, og þar hafa þeir øll vopn Elsungz jarlls. Og er borgarmenn sia þetta, þa seigia þeir ad þad mun vera Elsungur jarll, og mune riddarar hafa flued fra honum lifande.[2]

Nu stenndur vpp sialfur rædgiafenn og marger riddarar fylgia honum[3] og heilsa wal[4] Omlungi og kalla[5] mikla giæfu er hann er apttur kominn. spyria nv hverier þesser ij menn eru er [vid hann hafa[6] barist. edur hver sa war[7] hinn gamli og hinn skeggsídi[8]? Nu svarar Omlungur. Sa hinn gamli[9] er þier spyriest[10] epter, er[11] gódur dreingur [sem gaf mier líf er atte kost æ[12] ath drepa mik, ok enn [ædri madur[13] [var | Þidrek kongur af Bern, enn enn gamle mad- U 342
urinn er[14] meistari Hilldibrand en þat er þeirra dreingskapur ath þeir werdi sik suo[15] wal. þeim þreingdi ærinn[16] naudsyn til. þeir stodu [fyrir .ij. monnum og fimmtigumm[17] og þo lietum wier xiiij[18] menn fyrer þeim tueimur.[19]

---

[1] B bryniu. [[2] *sål.* B. A *mgl.* [3] B *tilf.* og so þeir er flued høfdu. [4] B *mgl.* [5] B *tilf.* þad. [[6] B þar hafe. [7] B er. [8] B *tilf.* er so stórt hió. [9] B *tilf.* og skieggsijde. [10] B spired. [11] B *tilf.* vijst. [[12] B og hann gaf mier lijf og atte hann kost. [[13] B jngre madurinn. [[14] *sal.* B. A er þar var Þidrek kongur og. [15] B *mgl.* [16] B yffrid. [[17] B ij fyrer xxxij monnum. [18] B xvj. [19] B *tilf.* eru þeir þvi betre drenger, sem þeir vørdu sig hreistemannlegar.

418[a] (403).[1] Þidrek kongur [mællte wid Hilldibrannd ath þeir skulu rida sydur wmm Mundiufiall, ok þa er fyrer þeim[2] skógur. Nv wender Þidrek kongur j skóginn. þar stiga þeir af hestinumm og taka ofann klyfiarnar. Nu [er epter j skóginumm[3] Þidrek kongur og fru Herat.[4] Enn meistare[5] Hilldibrand ríd-ur af skoginum til borgar og þessa borg aa annar[6] jarl sa heiter Hlodver[7] og er nv gamall[8]. hans son A 350 er | vngur. hann heiter Konrádur. þa hitter Hilldibrand einn mann j skóginumm. þess[9] heimili er j borginne. Hilldibrandur spyr þenna mann. Hver rædur þessi borg [er eg sie her. þessi[10] madur svarar. [þar rædur fyrer[11] hertugi Lodver[7] og hans son Konradur. Hilldibrandur mællte [huad kanntu seigia af þui[12]. Hwer rædur fyrer Bern? hann[13] svarar. þat er[14] Alibrandur son gamla Hilldibrandz. þa mællte Hilldibrandur og hlær.[15] Hversu gódur dreingur er Alibrandur edur hversu mikill madur er hann fyrer sier? borgar madur suarar. Alibrandur er allra kappa mestur og ifer[16] ollum monnum wmm[17] milldi og kurteísi. hann er þo[18] grimmur og kappsamur og illur sinumm vvinumm og wid einngann mann will[19] hann iafnast. [Nu ridur Hilldibranndur wid[20] honum og enn mællte Hilldibrandur wist erttu godur dreingur. [Hver tiþinndi kantu fleiri[21] seigia? borgar madur suarar. Søgd eru mikil

---

[1] B *tilf. overskrift* Cap. CCIX. [[2] B og meistare Hilldebrandur fara alla sijna leid sudur umm Mundiu fiall, og er þeir koma af fiallenu ofan er þar. [[3] B dvelst þar eftter. [4] B *tilf.* hia honum. [5] *sål.* B. A er. [6] B eirn. [7] B Lodvijgur. [8] B *tilf.* madur. [9] B sa høggur vid, hannz. [[10] B borgar. [[11] B þat er. [[12] B *mgl.* [13] B borgarmadur. [14] B *tilf.* herra. [15] B *tilf.* vid. [16] B fyrer. [17] B ad. [18] B so. [19] B villde. [[20] B og nu meistare Hilldibrandur og þesse madur med. [[21] B hvad kantu meira ad.

tiþinndi[1] og þikki mier[2] won ath sønn sie ath Erminrek kongur[3] mun wera davþur.

Þa suarar Hilldibrandur. Þat eru[4] mikil tiþindi og munu ei god þikia hans winum. (404). Nu koma þeir vnder borgina. þa mællti Hilldibrandur. willtu godur dreingur reka mitt eyrendi j borgina, [enn egh wil nv ei fara leingra | ath sinne.[5] bid koma til mín junkherra Konrad [fyrer þui ath hann er liettfærri enn hans fader.[6] borgar madur [kuadzt reka munndu[7] hans eyrendi.[8] Ok þa er hann kømur j borgina hitter hann[9] Konrad og mællte til hans. junkherra Konrad. her stenndur fyrer [þessi borg[10] einn madur mikill med hvitt skegg og bad [migh kalla þigh[11] og gaf mier sitt fingur gull.[12] Konrad er madur lítilætur | og will | fara ath[13] vtlenndur madur sennder honum ord, geingur vt[14] af borginne einn sammt.[15]

U 34
A 351
B 197

Firer vtann borgar hlid stenndur Hilldibrandur og bidur koma heilann þann[16] mann og spyr hver hann er? Ek heiter Konrad seiger hann. enn minn fader heitir Lodver.[17] Edur hvert er þitt nafn.[18] Ek heiti Hilldibrand Ylfinga meistari ef þu hefer heyrt[19] þann mann nefndann. þa geinngur Konrad ath honum og [bidur hann koma allra manna heílastann. Konrad mællte[20]. gakk med mier[21] til mins faudurs, vist skalltu her[22] wal kominn med oss. þa suarar Hilldibrandur. Ek mæ nv ei fara med þier ath sinne. kantu nokkur[23] seigia[24] ny tiþinndi? ek kann seigia[25] mikil tiþinndi,

---

[1] B *tilf.* hier j lande. [2] B *tilf.* meire. [3] B *tilf.* af Romaborg. [4] B *tilf.* vijst. [[5] B og. [[6] B *mgl.* [[7] B vill reka. [8] B *tilf.* i borgena. [9] B *tilf.* jungherra. [[10] B borginne. [[11] B ad þu geinger ut til hannz. [12] B *tilf.* ad skilnade. [13] B er. [14] B *mgl.* [15] B samann. [16] B þennann. [17] B Lodvigur. [18] B *tilf.* hann svarar. [19] B heirdann. [[20] B mintest vid hann og mællte: kom þu allra dreingia heilastur og sælastur mier meistare Hilldibrandur. Eg em og Ilfinga ættar lijka sem þu ert, minn frænde. [21] B *tilf.* upp. [22] B *mgl.* [23] B nockud. [24] B *tilf.* mier. [25] B *tilf.* þier.

seiger Konradur. Ermenrek kongur[1] er daudur. þa suarar Hilldibrandur. Hverr ber nv hans korvnu? nv suarar Konradur. þat[2] er illt ath seigia, þat er hinn ille hunndur[3] Sifka Balerad. Konradur spyr[4]. Hver tiþindi kantu oss [seigia, huadann er þin før?[5] þa seiger Hilldibrandur. [þess er meiri won ath ek kunni seigia þier þat[6] er þu munt æigi spurt hafa ath drepinn er Elsungur [j Babilon ok þad[7] ath Þidrek kongur er kominn j Omlunga lannd.

Gud see þess lofadur, sagde Konradur, þviat[8] Alibrandur þinn son hefer senndt menn nordur j Hunalannd epter Þidrek kongi ath hann skal[9] koma aptur j sitt riki. og wist æigi will Alibrandur gefa vpp [sina borg[10] fyrer Sifka, og ongvann stad annann j Omlunga lanndi. fyrri wilia aller Omlungar deyia enn Sifka rædi Bern.[11] Hilldibrandur gódur dreingur far med mier [j borg[12] til mins favþurs. [þa seiger Hilldibrandur.[13] Ek werd nv fyrst ath rída vt æ skóg-
A 352 inn fyrir þui | ath þar [bídur min Þidrek kongur.[14] Þa mællte Konrad. [godur win[15], bíd mín, ek wil[16] seigia minumm fedur þessi tiþindi. (405). Ok nv geingur Konrad[17] i borgina til sins faudurs og mællte. Herra, ek kann seigia þier mikil tiþinndi og gód. Þidrek kongur af Bern er kominn j omlunga lannd og[11] Hilldibrandur wær frændi med honum. ok hann er hier [fyrer vtann borgina[18] og bídur min þar.

---

[1] B *tilf.* i Romaborg. [2] B þadan af. [3] B mordinge. [4] B *tilf.* meistare Hilldibrandur. [[5] B ad seigia, eda hvadan af er þijn koma. [[6] B meire von er ad eg mune kunna ad seigia þau tijdinde. [[7] B jall af Babilone, og annad. [8] B er Þidrek kongur er kominn j Ømlungalannd, og. [9] B skule. [[10] B borgina Bern. [11] B *tilf.* meistare. [[12] B *mgl.* [[13] B og ver þar j enumm besta fagnade. hann seiger. [[14] B liggur Þidrek kongur af Bern. [[15] B Hilldibrandur, godur dreingur. [16] B *tilf.* fara og. [17] B *tilf.* upp. [[18] B utann borgar.

| Enn er jarl heyrer þetta[1] stenndur hann vpp[2] j U 34
stad og geingur vt[3] og med honum[4] marger riddarar. ok er þeir koma vt af borginne hitta þeir[5] Hilldibrand. Hertuginn Lodver[6] geingur ath honum og [minnist wid hann[7] og sagde. Meistare Hilldibrandur[8]. her skalltu walkominn med oss og haf[9] her alla þa sæmd er wier meigumm weita þier. edur huar er Þidrek kongur? þa suarar Hilldibrandur. hann er æ[10] þessum skóghi. þa kallar hertugi[11] ath taka skal[12] hans hesta og will hann rida vt [ath finna Þidrek kong. Ok[13] i þessu bili koma þar [vij borgar menn[14] med hlodnum vøgnumm af hunangi og wíni. þa lætur jarll taka þessa wagnna og aka[15] æ skóginn. og þar med hina bestu wist. rida þeir nv allir[16] þar til er þeir finna Þidrek kong[17] og hefer hann þa gert sier[18] elld.

Hertuginn Lodver[19] stigur af sinumm heste og hans son Konrad. gánnga fyrer kong og [fellur æ kne huartueggi þeirra[20] og kyssa[21] hans hønd og bidia hann heilann koma sinn herra Þidrek kong af Bern og bioda honum[22] sialfa sig til lidveitslu huad er hann vill [gert hafa.[23]

Þidrek kongur stenndur þa vpp og tekur j hond þeim[24] og bidur þa vpp stannda og sitia hia sier.[25] þa spyria hwarer adra ath tiþindum. þa sagdi Þidrek [kongur margt af sijnumm ferdumm[26] og slikt

---

[1] B *tilf.* sagt. [2] B *tilf.* þegar. [3] B *tilf.* vid Conrád. [4] B þeim. [5] B *tilf.* meistara. [6] B Lodvigur. [[7] B legger sijna hønd umm hannz halz. [8] B *tilf.* vor frænde. [9] B hafa. [10] B hier i. [11] B hann. [12] B skule. [[13] B i mot Þidrek kongi. enn. [[14] B sjó menn til borgar. [15] B *tilf.* þeim. [16] B j skogenn, hertogenn og hannz | son Con- B 198
rad og meistare Hilldibrandur. allt. [17] B *tilf.* af Bern. [18] B *tilf.* eirn mykinn. [19] B Lodvigur. [[20] B falla a knie. [21] B *tilf.* a. [22] B *tilf.* alla sijna menn og. [[23] B giøra. [24] B hvørutveggi þeirra. [25] B *tilf.* og so giøra þeir. [[26] *sål. B.* A kong af sinne hende frid.

A 353 sama | [Lodver hertugi aull[1] tiþindi er [hann weit. Jarll[2] bidur þa Þidrek kong [fara heim med sier.[3] enn kongur sagde ath [þar will hann vera[4] j skóginumm fyrst. Enn meistare Hilldibrandur [skal rida sagde hann ath hitta sinn son Alibrand. og nv byst Hilldibrandur.[5] Enn fyrer þui vill Þidrek kongur ei til borgar fara ath þess hefer hann heit streingt ath alldrei [fyrr skal hann koma j nokkurskonar[6] bygd enn j sina borg[7].

419[a] (406). Nu er meistare Hilldibrandur albuinn[8] og junkherra Konrad ridur æ leid med honum. Nu mællte Konrad wid Hilldibrand.[9] Ef þv hitter þinn son Alibrand, mæl vid hann kurteisliga og seig ath þv ert hans fader. enn ef[10] ei gerir þu suo, þa [er þat J 345 þinn bani.[11] | Þa seiger Hilldibrand. gode win. huad kannttu mier af ath seigia, hversu mæ egh kienna minn son[12] hwart hann er edur annar madur.

Hann hefer einn hvitann hest, sagde Konradur, og [naglar j skom hans eru af gulli.[13] hans skiølldur [er hvitur[14] sem miøll og [æ penntud[15] borg. eingi madur j Omlunga lanndi er hans maki[16]. og nv erttu gamall og munnttu æigi mega fyrer honum stannda. þa hlo

[[1] B Lodvigur øll þau. [[2] B nyleg voru, hertoginn. [[3] B heim med sier til borgar. [[4] B þad vill hann þiggia, og þo vill hann hvijlast. [[5] B vill fara ad hitta sinn son Alebrand og byst hann j burt, enn eftter er Þidrek kongur og med honum hertoginn og hannz son, og skorter þar eij dryck og annann fagnad. [[6] B skal hann firer koma i nockra. [7] B godu borg Bern. *derefter overskrift* Cap. CCX. [8] B *tilf.* og rijdur j burt. [9] B *tilf.* gode meistare Hilldebrandur. [10] A *mgl.* ef. [[11] B hrædunst eg ad þat verdi þinn bane, so er hann mijkel kiempa. [12] B Alebrand. [[13] B hinn firste nagle i hannz skóm er sleiginn af rauda gulle og so aller adrer, og so hannz hestskór er af gulle og so aller adrer. [[14] B og mercke er hvijtt. [[15] B adreiginn. [16] B *tilf.* so er hann godur riddare.

Hilldibrandur og mællte. þott Alibrand [minn son[1] hyggi sik wera mikinn mann og hans ofmetnadur er suo stolltz ath hann will[2] wid ongvann mann jafnast. enn suo gamall sem egh em þa kann vera ath [enn seigi hann æigi siþar[3] sitt nafn mier enn egh seigi honum mitt.[4]

(407). Nu rídur Hilldibrandur huatliga [þa leid er til Bernar er ok nv er hann kominn suo ath[5] hann sier staþinn. þa ridur einn madur j mot honum med tvo hunnda. og a winnstri hlid[6] hefer hann einn | hauk. A 35 Sa madur er mikill a hestbaki og situr hæverskliga sinn hest, hann hefer hvítann hest og hvita alla herneskiu og a mørkut Bern, med gylltum turnum.[7] Hilldibrand ridur | j [mót manninumm og þikkist finna ath B 19 sia mun æigi minni þikkiazt enn hann.[8]

Ok þa er Alibrand sier [j gegn sier rida einn mann med wapnum og sa rídur alldreingiligha a mót honum og ekki maa hann sia ath hann lægi sik nockut fyrer honum[9] þa verdur Alibrand reídur[10] og lítst sem þessi muni[11] vid hann kieppast[12], spenner fast sinn hialm og skytur fyrer [briost sier[13] sinum skilldi, og sitt gladil setur hann framm og keyrer sinn hest sporumm, Ok er Hilldibrand sier hversu Alibrand[14] hefer wid bvist helldur hann[15] sinum skilldi fyrer bríóst sier og setur framm sitt gladil og keyrer sinn hest sporumm og rídur j mót honum hwergi vdiarfligar

[[1] B *mgl.* [2] B vilie. [[3] B ei seige hann sijdur. [4] B nu skiljast þeir. [[5] B til Bernar, og er. [6] B hende. [7] B turne. [[8] B giegn honum og þikest kienna ad vera mun Alebrandur hannz son. [[9] B þad ad eirn madur med vopnumm rijdur ad sier miog drembelega, og ecke má hann þad finna ad hann mune minne þikiast enn hann. [10] B *tilf.* miøg. [11] B madur mun vilja. [12] B kieppa. [[13] B sig. [14] B þesse madur. [15] A *mgl.* hann.

[og ridast ath[1] leggur nv hvor sinu spioti j skiolld annars suo fast at sundur bresta spiotskoptinn bædi. ok hinn gamli hleypur þegar[2] af baki og bregdur sinu sverdi, ok slikt sama hinn yngri. geingu[3] samann og berriast[4] til þess er hwartueggi war módur. Ok nv setia þeir nidur sina skiølldu og [studdust ꜳ.[5] (408). Nu mællti Alibrandur.[6] Hverr er þessi hinn gamli [madur er stadist[7] hefer fyrer mier wmm[8] hrid. Seig U 346 skiott þitt heiti og gef vpp | þin vopn, þa munntu hallda lifi þínu, enn ef æigi villtu þat[9] þa mꜳ þat verda þinn skadi. Hilldibrandur suarar. Willtu wita mitt heiti þa munntu fyrr verda ad seigia[10] þitt heíti og vpp muntu verda ath gefa [þitt sverd og wopn ꜳdur wid skiliunst. ok ef þat villtu æigi lostigur og[11] þa munntu þo gera werda naudigur. þa reider Alibrand vpp sitt swerd allkappsamliga og hoggur til A 355 hinns gamla. og [Hilldibrandur | ath móti, werdur þar nv hord orrosta og giaura adra hrid hálfu waskligri enn fyrr og nv er hwartueggi[12] módur, og setur Alibrandur nidur sinn skiolld og will hvílast og suo will Hilldibrandur. þa mællti Alibrandur, willtu seigia þitt nafn [og gefa vpp þin vopn þa munntu[13] hallda þinu lifi. enn ef ei giaurer þu suo[14] þa muntu vera[15] drepinn. [þu villder[16] æigi seigia þitt nafn þa er vid hittunnst, og war þat þier einngi vsæmd enn nv muntu seigia werda med vsigri.[17] Ok nv verdur hinn yngri

[[1] B enn hinn jngre, rijdast þeir nu ad, og. [2] B hvatlega. [3] B ganga nu. [4] B *tilf.* langa hrijd. [[5] B stidiast a ofan. [6] B hinn jngre. [[7] B er staded. [8] B so langa. [9] B *tilf.* giøra. [10] B *tilf.* mier. [[11] B þijn vopn, enn eff þu villt ei giøra þad lostugur. [[12] B slijkt ed sama Hilldibrandur. reider upp sitt sverd og høggur j giegn, og verdur þar nú løng orusta og snørp, og nu hafa þeir barist so ad hvørtvegge er. [[13] B þa mattu. [14] B þad skiótt. [15] B verda. [[16] B þo villder þu. [17] B *tilf.* og lata øll þijn vopn med osæmd, eda þola bana ad ødrum koste.

allra ódastur og will ath visu drepa hann og hoggur nv af aullu afli[1] til hinns gamla enn hann ver sig nv allra dreingiligast. Ok nv mællte Hilldibrandur. erttu nokkud af Ylfinnga ætt þa seig mier og fæ egh þier grid. [enn ef þat er ei þa[2] drep ek þigh. þa suarar Alibrandur. Ef þv víll hallda þinu lifi þa [gieffst upp, enn eg em ecke Ylfinga ættar[3] helldur enn þv ok vist ertu heimskur þo ath þu sier gamall, og seig skiott þitt heiti. enn med þui [ad þu[4] vissir hver ek wæri þa munder þu æigi kalla[5] minn fødur Ylfing. [sækiast þeir nv[6] allra fastast.

Hinn gamli geingur nv nær honum og hoggur helldur stórtt og nv | slær Hilldibrandur eitt[7] slagh ꜳ hans lær suo ath sunndur tekur brynniuna og fær nv Alibrand mikit sꜳr suo ath nꜳligha er honum sinn fótur vnytur. ok mællte. See her nv mitt sverd. Nv[8] fæ ek ei stadit leingur fyrer þier. þu hefer Fiandann j henndi þier. og rietter framm hondina. enn [hinn gamli[9] snyr skilldinum [frꜳ ok og tekur hendinne j mot sverdinu.[10] Nu hoggur Alibrand[11] til hinns gamla leyniliga og will afhoggua hondina. enn hinn gamli skytur skilldinum vpp hꜳtt[12] og skyndiliga og mællte. þetta slagh mun þier kient hafa | þin kona enn æigi þinn fader. ok sæker hinn gamli suo fast ath nv fellur hinn vnngi til jardar og hinn gamli ꜳ hann ofann og setur sitt sverd fyrer hans | brióst og mællte. seig mier skiott þitt heiti og þina[13] ætt, ella skalltu lꜳta þitt líf. þa svarar [Alibrand. þat seig egh nv alldri

B 200 A 356 U 347

[1] B kappe. [[2] B ella. [[3] *sål.* B. A er ek æigi Ylfingur. [[4] *sål.* B. A *mgl.* [5] B hallda. [[6] B sæker nu hvør ad odrum. [7] B *tilf.* myked. [8] B *tilf.* verd eg þat upp giefa, þvi nu. [[9] B Hilldibrandur. [[10] B vid og rietter framm høndena a mote sverdenu og ætlar vid at taka. [11] B hinn unge. [12] B hart. [13] B so.

þviat ekki[1] hirdi ek nv vmm [lifit heþann j fræ er[2] suo gomul græ gæs skal mik hafa ifer stígit.[3] Hilldibrandur[4] mællte. willtu hallda þinu lifi þa seigh mier skiott ef þu ertt Alibrand minn son, þa er ek Hilldibrand þinn fader. þa seiger hinn vngi. Ef þu ert Hilldibrand minn fader þa er ek Alibrand þinn son. þa stenndur vpp Hilldibrandur skiott af honum og Alibrand æ sinar fætur og kyssast og kennast[5] nv wid. werdur nv Hilldibrandur allfeiginn sinumm syni [Alebrande og Alebrand slíjkt sama sijnumm fødur Hilldebrandi[6]. hlaupa nv æ sina hesta og rida [heim til borgarinnar.[7]

Nu spyr Alibrand.[8] Huar skildist þv vid Þidrek kong. [þa seiger Hilldibrandur allt, hvørsu hann skildest vid hann[9] j skóginum ok suo þat ath[10] Alibrand ridi ut [j giegn[11] honum wid[12] alla sina menn. (409). Nu rída þeir wmm kuelldit til módur Alibranndz. hun geingur j mot þeim og sier sinn son Alibrand blodgann [og særann[13]. Nu weinar hun og grætur ok mællte, Minn sæti[14] son, [15]hwerr weitte þier þetta sær.[16] Nu suarar Alibrand. frv þetta sær mæ ek val þola. [þo ath þat sie æigi litid[17]. þat hefer mier weitt minn fader[18]. hann ridur her nv wid[19] mier. þa werdur hun feiginn sinumm syni[20] og sinumm bónda[21] og geinngur j mót þeim og[22] werdur nv hvart þeirra audru feigit[23].

[[1] B hinn jngre, allijtt. [[2] B mitt lijf, ad. [3] B komet. [4] B hinn gamle. [5] B kannast. [[6] *sål.* B. A Alibrand og sinumm fedur. [[7] B bader heim til Bernar. [8] B *tilf.* Hilldebrand. [[9] *sål.* B. A Hilldebrand svarar þat war(!) þeir skildust. [10] B *tilf.* hann vill ad. [[11] B mot. [12] B med. [[13] B *mgl.* [14] B liufe. [15] B *tilf.* Alebrandur hvar ertu sár, edur. [16] B *tilf.* eda hvor er þinn førunautur. [[17] B *mgl.* [18] B *tilf.* Hilldebrandur Ylfinga meistare. [19] B med. [20] B *tilf.* Alebrande. [21] B *tilf.* Hilldebrande. [22] B *tilf.* leggur sijna bada arma umm halz Hilldebrande, og. [23] B *tilf.* og þar er nu mykel glede og fagnadur þa nótt.

| Nu binndur sær Alibrandz hans móder og snæda A 35 þar vmm kuelldid. [epter þat[1] taka þeir sina hesta og rida til Bernar[2]. ok nv er wardmadur tilkominn og will lykia | borgar hlidit. enn Alibrand rídur vpp j B 20 borgar hlidit og wardmadur kenner hann warla, og Hilldibrandur rídur [nv ath og hrinnda[3] vpp hurdunni helldur vþyrmiliga. ok nv werdur wardmadur reídur og høggur sverdinu[4] til Hilldibranndz, enn hann bregdur [vnnder sinumm skilldi[5] og werdur ekki sær. Enn er Alibrandur sier þetta bregdur hann sinu sverdi[6] og hoggur til wardmannsins æ hans hæls suo ath af tók[7] høfudit. þa mællte Hilldibrandur. Nu gerdir þu illt werk er þu drapt saklausan mann fyrer þui ath þetta høgg sakadi ekki mik. Þa svarar Alibrand, þui volli[8] þin brynnia [er þik sakadi ekki.[9] hefdi hun æigi [fyrer verid, þa hefþa eg att[10] ath hefna míns fauþurs og | U 348 wære þa æigi saklaust. [Þessu næst rida þeir i borgina og var þeim þar val fagnad.[11] (410). Alibrand senndder nw bod wmm alla [þessa borg[12] og lætur kalla til sin alla hina ríkustu menn [er j woru staþinum. þa[13] er samann er [kominn mikill fiauldi manna i kongs hall.[14] þa mællti Alebrandur[15]. Egh kann seigia ydur góđ[16] tiþinndi ath Þidrek kongur Þettmarsson er kominn j Omlunnga lannd og will beida sins rikiss. Nu skulu þier hugsa hwer andsvør þier wilid [weita edur[17] hvart þier wilid þiona Þidreki kongi edur Sifka Balerad.

[[1] B og er þeir haffa snædt. [2] B *tilf.* og þa er nalega myrkur er þeir koma til Bernar. [[3] B þegar a eftter, og hafa hrunded. [4] B med sverde. [[5] B vid skilldenum. [6] B *tilf.* skindelega. [7] B flaug. [8] B olle. [[9] B *mgl.* [[10] B vered þa ætta eg. [[11] B Alebrandur og hannz fader rijda nu j kongsgardinn og næst i høllena, þar var fagnad Alebrande og hans førunaut. [[12] B borgena. [[13] B og. [[14] B komid i hanns høll myked fiølmenne. [15] *sål.* B. A Hilldibrandur. [16] B mykel. [[17] B hafa.

Hanns[1] mæle suarar einn hofþingi og [sagdi suo, wissi[2] wer Þidrek kong wera[3] kominn j Omlunngaland [og wer mættim æ hans funnd komast[4], þa weit
A 358 ek allra manna wilia | her j lanndi[5] ath þeir hafi[6] halldit rikinu[7] langa hrid fyrer Sifka og hans monnum og bida suo Þidreks kongs. þa wilia nv aller helldur deya med Þidrek kongi enn æigi fæi hann sitt rijke.[8] Ok ath þessu[9] mæli werdur mikill rómur suo ath langa stunnd næturinnar kalla allir [þeir er wid woru stadder[10] og þakka Gudi ad Þidrek kongur [meige koma j augsyn þeim, og þetta mæla sumer ad Þidrek kongur mune fa sitt rijke er hann hefer leinge mist, og honum skulumm vier þióna, og alldrei annann hafa ad honum lifande, og enn mælltu sumer, ad þetta mune osatt ad Þidrek kongur[11] see kominn j Ømlunnga lannd. þa suarar Alibrand. Þidrek kongur er [ath wisu[12] kominn j Omlunngaland. og honum hefer fylgt Hilldibrand Ylfinga meistari. hann situr nv her [hia oss[13] hann er minn fader. Nv kalla aller [j senn ath[14] Hilldibranndur see wal kominn.[15]

420[a]. Nu mællte Alibrandur. Ef [þier wilid Þidrek kong[16] hafa ath kongi skulu nv taka hesta sina og sin wopn aller hiner bestu menn og rída vt j mót Þidrek kongi. (411). Nu bua sig aller riddarar [og rida vt af borginne og wid þeim vij. c. manna. ok[17] rida nv alla sina leíd þar til er þeir koma j skóginn, þar

---

[1] B þessu. [[2] B seiger. vissum. [3] B hingad. [[4] B *mgl.* [5] B Bern, og øllumm borgum j Ømlungalande. [6] B hafa. [7] B sijnu rijke. [8] A *mgl.* [9] B hannz. [[10] B *mgl.* [[11] *sål.* B. A *mgl.* [[12] B *mgl.* [[13] B a hægre hlid mier. [[14] B ad meistare. [15] B *tilf.* og seigia ad hann sie hinn beste dreingur og raustaste madur. *derefter overskrift* Cap. CCXI. [[16] B Þidrek son Þiettmarz kongs vilied. [[17] B med Alebrande, j dagan ríjdur hann ut af borginne, og med honum meistare Hilldebrandur og med þeim 4. C. riddara.

er fyrer war Þidrek kongur [og hertugi Lodwígur.[1] Meistari Hilldibrand og Alibrand og aller riddarar stíga af sinumm hestumm og | hneigia[2] Þidrek kongi. B 20
kongur stenndur vpp j | giegnn þeim og kyssir[3] Ali- U 34
brand og werdur þar [míkill fagnna funndur.[4] þa stíg-ur Þidrek kongur a sinn hest[5] og rida aller samt[6] þa leid er liggur til Bernar. ok er þeir koma j nand staþnum [og borgar menn sia reid Þidreks kongs[7] fer vt i [gegn þeim[8] aull alþýda wid leikumm og allskyns[9] gledi. ok þa er Þidrek kongur kom [fyrer Bern[10] ridur Hilldibrand wid hans merki. enn Alibrand [a adra hond[11] honum. hann tekur sinne henndi j hond Þidreki kongi og tok eitt litit fíngur gull og fær honum [og mællte[12].

| Ríki herra Þidrek kongur, siþann er anþadist A 35
þinn frændi Erminrek kongur er mik setti ifer þenna stad og þar med[13] ath giæta alls Omlunnga lanndz þa kom [þetta riki[14] alldrei vnder Sifka.[15] þetta litla fíngur gull wil ek gefa ydur herra og her med Bern og allt [Omlunnga lannd[16] og sialfan mik til fylgdar og alla mína menn.

[Nu svarar Þidrek kongur og bidur hann hafa fyrer Gudz laun[17] og sagde ath þetta [will hann[18] launa honum wid gódu.[19] Nu gefa Þidreki kongi aller riddarar, sumer stór bv, sumer hesta góda [edur adra herneskiu, og[20] aller gefa honum riker menn hinn

---

[[1] B med sijnumm monnum. [2] B nijga. [3] B minnt-est vid. [[4] B enn meste fagnadar fundur allra manna er þar finnast. [5] B *tilf.* Falka. [6] B saman af borginne og a. [[7] B *mgl.* [[8] B mot honum. [9] B allzkonar. [[10] B j borgena. [[11] B rijdur a hægra veg. [[12] *sål.* B. A *mgl.* [13] B *mgl.* [[14] B rijke Ømlungalandz. [15] B *tilf.* og þad høfumm vier halldid jaffnann. [[16] B rijke Ømlungalandz. [[17] B þidrek kongur bidur hann hafa fyrer mijkla gudz þøck. [[18] B skal hann vijst. [19] B *tilf.* so leinge sem hann lifer. [[20] B sumer god sverd eda brynjur, hialma og skiølldu, gull og silffur, og gód perl, enn.

besta grip. Nu werdur her mikill fagnadur. med þessu[1] rídur Þidrek kongur[2] j Bern til sins gardz[3]. hertugi Alibrand og[4] Hilldibrand leida hann til sins[5] hasætiss[6], ok þenna dagh [æ hann ei færre menn enn x. c. til sins bords.[7]

[8] Kongur sennder nv bod wmm allt sitt riki og stefner til sin ollumm[9] þeim er ræda fyrer borgumm edur kostolumm edur herudumm. Nu koma marger [hvern dagh til Þidreks kongs þeir er honum gefa borger vpp edur kastala edur onnur riki.[10]

(412). Fæm doghum siþar ridur Þidrek kongur vt[11] med mikinn her til þess stadar er heiter Ran. [þa er hann kiemur i stadinn[12] stefner hann þing ok æ þessu þingi sagdi hann mikil tiþindi ath Sifka [hefþi samann dreigit[13] wwigann her og will [rida j Omlunnga lannd og vinna lanndet. Nu spyrr Þidrek
U 350 kongur[14] borgarmenn | huart þeir wilia hafa hann ath kongi edur Sifka og sagdi [sik ei flyia munu fyrer her
A 360 Sifka.[15] enn aller borgarmenn svara | [þeir er wid eru[16]. ath Þidreki kongi wilia[17] þeir þióna[18] ok helldur vilia þeir falla med Þidreki kongi enn weíta Sifka einn penning. Þa mællte Þidrek kongur ath aller hans menn og aller[19] þeir er honum wilia[20] weíta skulu[21] væpna sik og nv vill hann þar ongva nott wera [sem adur var hann, firr enn hann hitter[22] Sifka.

---

[1] B *tilf.* øllu. [2] B *tilf.* nu jnn. [3] B *tilf.* og j sijna høll. [4] B *tilf.* meistare. [5] B *mgl.* [6] B *tilf.* og þa drijfa til hannz marger riddarar og gieffa sig j valld hannz og þionustu. [[7] B hefur hann ad sijnu borde x. c. riddara. [8] B *tilf.* Þidrekur. [9] B *tilf.* valldzmonnum. [[10] B rijker menn hvørn dag med sijnumm monnum fyrer hasæte Þidreks kongs. [11] B *tilf.* af Bern. [[12] *sål.* B. A *mgl.* [[13] B Balerad dregur saman. [[14] B vinna Ømlungaland, þa talar Þidrekur kongur þad erinde, og spir. [[15] B ad Sifka skule ei haffa so mykinn her ad Þidrekur kongur mune flyia, helldur hann fae annadhvørt sigur eda bana. [[16] B *mgl.* [17] B vilie. [18] B *tilf.* enn eij Sijfka. [19] B *mgl.* [20] B *tilf.* líd. [21] B skule. [[22] *sål.* B. A aadur hann finnur.

(413). Nu ridur Þidrek kongur [vt af stadnum[1] Ræna [og hefer hann nv viij þusunder manna.[2] Sifka er kominn med sinn her fyrer þann stad er heiter Gregen[3] borg wid xiij þusunder [manna. þa[4] kemur j [gegn þeim[5] Þidrek kongur.[6] þa ridur framm Hilldibrandur med merki Þidreks kongs og [þegar eftter Þidrekur kongur sialfur og[7] aller hans menn.[8]

Ì þessu bili kemur lid af Romaborg til[9] ath weita Sifka med vij þusunnder[10] riddara og koma æ bak fylking Þidreks[11] kongs ok er Omlunngar werda þessa[12] warer þa snyr Þidrek[13] med sitt merke æ[14] mót Romveriumm [enn Hilldibrandur og Omlunngar mot Sifka.[15] Alibrand hertugi ridur [nv j mot[16] Sifka alldiarfliga [allt framm vnder hans merki. ok fyrsta slagh veitti hann æ hond þeim er merkit bar suo ath af tók[17] høndina og j sunndur merkisstøngina og fellur merkit æ jørdina og þa ridur [Siffka j gegn honum[18] alldiarflega og hwar veitir audrumm stór høgg og þeirra einvigi stenndur wm hríd allt þar til ath Alibrand werdur rikare og Sifka fellur dauþur af sínumm heste.

Ok nv er fallinn er kongur Romveria þa œpa omlunngar mikit[19] sigur óp og þui næst gefa Romveriar sik vpp[20]. þa er Þidrek kongur verdur var [ath Sifka

---

[[1] B af. [[2] B med viij þusund riddara. [3] B Gergen. [[4] B riddara, þar. [[5] B móte honum. [6] B *tilf.* med sinn her. [[7] *sål.* B. A *mgl.* [8] B *tilf.* þar verdur hørd orusta og løng. og. [9] B *mgl.* [10] B þusundumm. [11] B *mgl.* [12] B þess. [13] B *tilf.* kongur. [14] B j. [[15] B og Alebrandur vid | sijna skør mote Sijfka, þennann dag berst Þid- B 20
rekur kongur med myklu kappe, og fyrer honum fer meistare Hilldebrandur og høggur a badar hlidar menn og hesta, og eckert matte fyrer honum standa, allt rijda þeir i giegnumm herinn hvar ed þeir koma ad. [[16] B framm j giegn. [[17] B og hvar sem hann rijdur feller hann bæde menn og hesta, og nu er hann kominn under merke Sijfka, þa høggur hann firsta slag þann er bar merked a hannz hønd og af. [[18] *sål.* B. A j gegn þeim. [19] B *tilf.* heróp og. [20] B *tilf.* og stødvast orustann.

A 361 er fallinn[1] og til hans kiemur | Alibrand þa seiger hann[2] ath vist hefer[3] hann þenna dag henndt mikit happ og ef þat hefdi hann gert ix[4] wetrumm fyrr munnde betur stannda riki Omlunnga[5]. Er Romverium [ekki mikill[6] harmur epter sinn hofþingia, og [allur þessi her gefur sik[7] vpp j walld Þidreks kongs.

Ų 351 | (414). [Þidrek kongur rídur nv med þenna her þa leid er liggur[8] til Romaborgar, fyrer honum eru vpp gefnar borger og kastalar huar sem hann ferr. [hann ridur j Roma borg med allann sinn her og til þeirrar hallar[9] er att hafdi Erminrek kongur og setst i hans hæsæti, ok þar setur[10] Hilldibranndur æ [hans hofud koronu Erminreks kongs.[11] þa gannga til hanns aller riddarar þeir er þionad haufdo Erminrek kongi og gerast hans menn og aller hnijga[12] nv til hans j þessu riki, sumer [med vingan enn sumer[13] med [þvi ath þeir þora ei annad.

421ª. Nu[14] hefer Þidrek kongur gert [morg werk[15] þav er enn mæ siá. badet ær kallad ær[16] Þidreks bad. ok j Roma borg liet hann [steypa eitt[17] likneski epter sinumm hesti Fælka. og sialfumm sier. [þat er gert[18] af kopar.[19] annad likneski liet hann enn giera [nordur j

---

[[1] B vid ad stødvud er orustann og Sifka er drepinn. [2] B Þidrekur kongur. [3] B hafe. [4] B xi. [5] B *tilf.* þessu verda nu aller fegner. [[6] B lijtell. [[7] B aller giefast þeir. [[8] B og med honum rijdur allur þesse her allt. [[9] B og einginn er so diarffur ad þore j giegn honum ad skiota einu skaffte edur spióte. Þidrekur kongur rijdur nu til Romaborgar og til þeirra halla. [10] B *tilf.* meistare. [[11] B høffud honum coronu er átt haffde Ermenrekur kongur. [12] *sål.* B. A hiner gánga. [[13] *sål.* B. A *mgl.* [[14] B hrædslu giede, hann var nu þvi milldare og stiornsamare sem hann var rijkare. Cap. CCXII. Þo. [[15] B miøg mykel stórvirke. [16] B *mgl.* [[17] B giøra. [[18] B og setia uppa borgarvegginn, og steiftt. [19] B *tilf.* þetta lijkneske munu sied hafa nalega aller þeir menn er komed haffa j Romaborg.

borginne[1]. þar stenndur hann j turn og reider sitt sverd Ekkisax wid steinboga þann er ifer ana liggur.[2]

(415). Ofarliga[3] æfe Þidreks kongs [war fyrerdæmd willa Arrius[4] af kristnum monnum og snuast til riettrar truar aller þeir er med hafa farit villuna.[5] Litlu her epter tekur sott[6] | Hilldibrandur. þessi sott B 20 er[7] hættiligh og Þidrek kongur situr ifer honum[8]. Nu mællti Hilldibrandur. herra, þessi sott hefer mier suo fyrerkomit ath egh hygg ath [hun leídi mik til[9] | bana. A 36 Nu vil ek þess bidia[10] ath minn son Alibrand [læter þu[11] nióta okkarar winattu og min vopn wil ek honum [sie feinginn.[12] ok litlu [hier epter[13] anndast Hilldibrandur. [ok þa grætur Þidrek kongur[14] sinn góda win Hilldibrannd. [Þidrek kongur liet bua vegligha wmm lik hans og gera hans leidslu gøfugliga, og war Hilldibrandur harmadur miøg.[15] ok i allri þessi søgu þa er einnghi | madur iafn miøgh lofadur sem[16] Hilldibrandur. U 35 enn þat er mest af trunadarleik[17] þeim er hann hafdi vid Þidrek kóng ok þat[18] med ath hann

---

[[1] B j borginne Bern eftter sier af kopar. [2] B *tilf.* og vijda annarstadar er hann skrifadur og eftter honum giørd lijkneske, hann er so frægur og rijkur, ad eingenn þorer vid hann ad jafnast, kongur nie hertoge, og einskizkonar kiempa. Þidrekur kongur setur hertuga Alebrand yffer Ranam, og veiter honum myked lien j Ømlungalande. Enn meistare Hilldebrandur skilst alldrij vid Þidrek kong so leinge sem þeir liffa bader. [3] B *tilf.* a. [[4] B er fordæmd Ariuz manna villa. [5] B *tilf.* Nu snyr Þidrekur kongur til Christne, og meistare Hilldebrandur og allt rijke Rómverja, og lijngbardij christnast nu aff nýu. [6] B *tilf.* meistare. [7] B *tilf.* bratt. [8] B *tilf.* og alldrej skillst hann nott nie dag vid hann. [[9] B eg fae hier af. [10] B *tilf.* ydur. [[11] B late þier. [[12] *sål.* B. A sennda. B *tilf.* þau skal hann bera fyrer þier, hvar sem þu þarftt lidz. [[13] B sijdar. [[14] B Þidrekur kongur lætur nu bua veglega umm lijk hannz og grætur allsárlega. [[15] B hann var og harmadur af ødrumm eftter sinn bana. [16] B *tilf.* meistare. [17] B truleika. [18] B þar.

var allra manna vaskastur[1] og bestur til wígs, ok[2] milldastur af fee[3]. seigia þydversker menn ath [hann hefdi halft annad hunndrad[4] wetra þa er hann anndaþist. enn þydersk kuæde seigia ath hann hefdi .cc. wetra.[5]

Litlu epter andlat meistara Hilldibrandz tekur sott fru Herat kona[6] Þidreks kongs og af þessi sott fær hun bana. hun var god kona kurteis og winsæl [epter þui sem war[7] aaþur hennar frændkona Erka drottning, og Godelinda kona [margreifa Rodingeirs[8]. þessar iij konur hafa werit bestar ollumm sinumm og[9] mílldastar af fee [af ollumm þeim er gietid er j þessari søgu.[10]

422[a] (417). Hernit kongur j Bergara[11] er[12] kappa mestur. hans kona var[13] Jsolld. [hann er suo mikill madur fyrer sier ath einskiskonar føruneyti vill hann hafa þa er hann fer ath veida dýr.[14] hann hefer spurt [ath j einum skogi liggur einn dreki, sa hefer morgumm manni veitt bana og marga hrædda gert. Nu vill

---

[1] B hraustastur. [2] B *tilf.* allra manna var hann. [3] B *tilf.* og fyrer var hann øllumm monnum þeim er gieted er j þessare søgu, nalega umm alla hlute. [[4] B Hilldebrandur heffde xvij tugu. [5] B *tilf.* tijræd. Hertuge Alebrandur tekur nu firsta sinne vopn sijnz fødurz, og ber fyrer Þidreki konge sverdet Gram, og hialminn er att hafde Sigurdur svejrn, og ønnur vopn er átt hafde hannz fader meistare Hilldebrandur og ber hvort sinn j hende þar i frá, þa er Þidrek kongur skal berjast. [6] B drottning. [[7] B hafde eggjad einz betra Þidrek kong sinn mann hvort sinn, eftter þvi sem giørt haffde. [[8] B margreifanz. [9] B vinumm og þo. [[10] B Cap. CCXIII (416). Þidrekur kóngur af Bern hender myked gamann ad dyraveidum og med hunda sijna og hauka, enn so er hann diarfur, og so er hann stolls, ad rijda eirnsaman j ejdemerckur, fyrer þvi ad ecke er hann hræddur fyrer monnum og einkizkonar dýrumm, og hannz enn gode hestur Blanke er so skiotur, ad einginn hestur má honum filgia, þann hest gaf honum hertuge Alebrandur. Þidrekur kongur hefur nu rided einsamann ad veida dyr langa leid. [11] *sål.* B. A Babilon. [12] B *tilf.* allra. [13] B heiter. [[14] B *mgl.*

Hernit kongur[1] rida einnsaman j skóginn og annat huart[2] vinna frægd edur fa bana. hann er ridinn j skóginn dag og nott og annann dag epter heyrer hann [j skoginn til þess ath fyrer man[3] nokkurskonar [kvikvenndi.

| Ok nv er hann vt ridinn af mikilli ræsni[4]. þa A 36 kiemur j mot[5] honum [einhverr | hans dolgur. sa er nv U 35 kennir honum mikinn stórm. enn[6] þat er einn ormur. sa er digur og lángur. hann hefer mikid gin og sterkliga fætur. Hernit kongur ridur ath drekanumm meir af kappi og metnadi enn af viturleik fyrer þui[7] ath þesse dreki er suo styrkur[8] ath þegar þeir koma samann tekur drekinn hann med sinumm klóm og flygur med hann j einn diupann dal | og þar er eitt berg B 20 og[9] einn hellir mikill. og þar a þessi dreki iij vnga. [hann kastar kongi dauþumm fyrer þa. þeir[10] eta hans holld.[11] enn drekinn rótar j brott ollum hans wopnum[12] vr sinv bæli.

Þetta spyrst vída ath Hernit kongur hefer vt ridit[13] og kemur æigi apttur. þetta spyria skakmenn þeir er vte liggia vída vm Huna lannd[14], þeir safnast samann [og wmm siþir fa þeir sier mikinn her ath þeir hafa iij þusunder skakmanna og fara med þenna her til borgar Hernits kongs. ok[15] þeir vilia fa sier fee[16] þar sem fyrer er riki kónglaust.

[[1] B i ejnumm skog til eins dreka, er mørgumm manne hefur veitt skada. Nu vill Hertnid. [2] B *tilf.* vill hann. [[3] B til þess ad fara mun j skogenumm. [[4] B kviknræde. [5] B giegn. [[6] B einhvør hannz dolga. [7] B þa søk. [8] B sterkur. [9] B *tilf.* j bergenu er. [[10] B og þeir aller saman. [11] B *tilf.* allt aff beinumm. [12] B *tilf.* og beinumm. [13] B *tilf.* einsamann. [14] B *tilf.* og hvørvetna fyrer sunnann fiall og nordan. [[15] B vid mykinn her, og hafa iij þusunder skakmanna, og fara vid þennann her j Bergara. þeir hafa ongvann høfdingia, þeir eru aller med einu skape, ad. [16] B *mgl.*

423ª (418). Þidrek kongur [ridur iafnann ath weida dyr. ok nv hefer hann ridit langt a merkur med hauka sina og hunnda.[1] hann hefer spurn af þessum skækmonnum [og huad þeir vilia giora og hann vill hitta þa og kannazt wid hverir þeir menn eru.[2] hann er suo kappsamur ath hann vill winna [nockurt rausnar werk.[3]

Ok eitt sinn hefer hann ridit ifer[4] skóginn og kemur [þar er ein mikil slód er fyrer honum og þat
A 364 veit hann ath þessa slod hafa farit[5] skækmenn. | hann fer eptir slódinne og vill hitta þa [og allt þar til fara þeir er þeir koma i lannd þat[6] er att hefer Hernit kongur. Ok ekki vita skækmenn ath Þidrek kongur [ridur epter. Ok suo nær er hann kominn ath hann sier her skækmanna, enn þat er[7] vid skóg einn mikinn. Þidrek kongur heyrer [j skóginn huar wera munu nockurskonar stormar og þar er ath heyra mikil grennian og stor hogg og mikid brak.[8] og æigi vill hann suo rida wmm framm ath ei [skal hann þetta[9] wita huad tidt er. [hann keyrer sinn hest sporum. hann er suo diarfur ath hvergi er honum þess framm visat ath æigi mun hann gánga.

Þa er hann hefer ridit æigi lángt[10] j skóginn sier hann vndarleg tiþindi [huar er war ein mikil slód. þessa hafdi farit einn dreki, hann rídur epter slódinne. þar
U 354 til hann sier | drekann og einn[11] leon og berriazt þeir allgrimmliga, [og her til hefer hann heyrt.[12] Nu kem-

---

[[1] B hefur nu rided langt umm merkur og skóga. [[2] B og hann vill finna þá, og. [[3] B nu nockurz konar frægdarverk. [4] B umm. [[5] B ad eirne mykille slód er fared hafa. [[6] B allt þar til rijda þeir, er þad land tekur til. [[7] B kiemur eftter þeim, og nu sier hann lided. [[8] B j skogenumm mykinn storm med grenjumm og stórumm høggumm og furdulegu brake. [[9] B skule hann. [[10] B og er hann kiemur skamt. [[11] B hann sier hvar saman eru kominn æselegur dreke og eirn mykell. [[12] B *mgl.*

ur Þidrek kong i hug [ath hann ber leon a sinum wopnum[1] og fyrer þa sok vill hann weita leoninum[2]. hann hleypur [af sinumm heste[3] og bregdur sinu [sverdi alldreingiliga[4] og stigur ath drekanumm [framm. hoggur annare hende a hans[5] bak suo mikid[6] slagh ath ormurinn suignar[7] ath jordunni ok nv gallt Þidrek[8] þess ath [hann hefer heima latid[9] Ekkisax fyrer þui ath þetta sverd beit ekke og hiallted epter[10] brestur af [og brandurinn fell vr hendinne og kom nidur[11] audru meginn ormsins[12]. þa kallar Þidrek kongur. hinn helgi gud [hialpi mier og weiti mier.[13] og siþann ek truda a þigh med riettu þa er þessi hin fyrsta mín[14] bæn er ek bid þig. leys mik nv Gud drottinn ok ef ei leyser þu mik | þa werd ek æigi leystur. þa A 365 þrijfur hann eitt mikit trie[15] vpp med rótumm. [j þessu[16] bili vard drekinn suo reidur[17] ath hann tekur leonid[18] i sinn munn og nv [hrøkkvist hann med sinn[19] hala wmm midiann Þidrek kong og hnykker[20] suo fast halanum ath ekke ma hann[21] vid gera. ok med avllu þessu hefst hann vpp og flygur til sins bæliss þar sem woru hans vngar. þegar[22] kastar hann [leoninum fyrer vngana[23] og aller þeir samann eta þetta[24] leon og þa eru þeir fuller.

Nu sem hinn mikli dreki er fullur rietter hann

[[1] B hvad vopn hann hefur a sijnum vopnumm, þad er leon. [2] B þessum leon. [[3] B nu aff hestenumm. [[4] B sverde allhraustlega. [[5] B og høggur a hannz halz og. [6] B *tilf.* hid firsta. [7] B *tilf.* fyrer. [8] B *tilf.* kongur. [[9] B heima var. [10] B efra. [[11] B og fellur a jørd, enn sverded fellur ur hendinne. [12] B *tilf.* og kiemur þar nidur. [[13] B hialp mier og veit mier nu, þviad eingenn madur ma mier nu veita. [14] B *mgl.* [15] B *tilf.* og rijfur. [[16] B og j þvi. [17] B *tilf.* og ódur. [18] B leoninn. [[19] B rekur hann ad med sijnumm. [20] B *tilf.* ad sier. [21] B kongur. [22] B og þar. [[23] B nidur þessum leone. [24] B þennann.

sinn hala. nu werþur Þidrek kongur lauss. ok er þar
suo myrkt ath ekki[1] sier hann. hann hleypur sem
huatast þar [til er[2] hann wænter dyranna og nv hleyp-
ur hann ofànn þar [er vnder[3] woru klædi nockur.
[hann þreyfar til huad þat mann wera.[4] hann tekur
vpp klædinn og þar finnur hann eitt sverd. Nu reider
hann vpp sverdet og hoggur suo fast j griótid ath
elldur flygur af suo ath [nv sier hann wmm[5] allt
bergid. hann sier huar liggur hinn gamli dreki. [hans
B 206 vngar sofa[6]. ok nv vill hann annat huart winna sæmd
edur fæ bana. hann stigur vpp ath drekanumm[7] og |
hoggur til [hans æ[8] hans bak. Þetta sverd bítur
[drekann og i sunndur hrygginn. hann reýner sverdet
annat sinn ok hoggur hvert epter annat. þar til[9] sa
dreki er davþur. [hann sier huar liggia hans vngar[10],
æigi fer hann þaþann ædur hann hefer drepit þa
alla[11]. (419). ok nv sier hann huar liggur aull[12] hern-
eskia [þar tekur hann aull vopn og klædi. gieck siþ-
ann[13] vpp vr dalnum.

Nu sier hann huilik eru þessi vopn [er hann hefer
A 366 fundit. þesse[14] brynnia er hvit sem silfur og skiolldur
lagdur wid gulle. | [hann hefer feingit einn hialm er
skygdur er[15] sem gler. þar stannda j fimm karbunkuli
[steinar ofan i koppnumm[16] og alldrei sa hann meira
grip j einum hialmi. hann setur hann[17] æ hofud sier

---

[1] B *tilf.* vætta. [[2] B sem. [[3] B sem. [[4] B og. [[5] B sier
nu. [[6] B og hannz ungar. [7] B *tilf.* hart og hugmannlega.
[[8] B drekanz hart og skiótt a midt. [[9] B so ad i sund-
ur tekur hrigginn, og hann høggur hvørt høgg ad ødru, til
þess er. [[10] B og þad veit hann eff hannz ungar lifa ad
þeir verda ei betre, og. [11] B *tilf.* og sijdann geingur hann
U 355 i burt, og høggur sverdenu j grióted | so ad elldur flygur aff.
[12] B ein. [[13] B hann tekur øll klædinn og vopnenn, og
sijdann geingur hann ut og. [[14] B *mgl.* [[15] B hialmur-
enn er skigdur. [[16] *sål.* B. A og steinar j koppunum.
[17] B hialminn.

og tekur alla þessa herneskio og vopnar sigh[1] og mællte. Gud hialpi þeim manne er [þesse wopn hefer att.

424[a]. Epter þat[2] geingur hann [epter skóginumm langa hrid og veit æigi[3] huert wera mun hans leíd. ok þar [kiemur hann er fyrer honum var einn hestur, sia er svartur[4] ath lit og saudull fylger og hefer snvist nidur[5] vnder kvidinn og þessi hestur er allra hesta [bestur og frídastur og allfeitur. og er hesturinn[6] sier manninn leypur hann enn Þidrek kongur epter honum[7] langa hríd og wid þessu werdur honumm allhermt [er hann fær æigi þenna hest tekid[8]. hann stigur vpp j hid hædsta trie. þar fester hann sinn skiaulld og [sinn hialm hilldigrim og suo þann skiolld er nv hefer hann tekid og hleypur nv[9] epter hestinum. [hesturinn hleypur nu j dal nockurn og[10] þar fær hann tekid [hestinn j taglit.[11] en hesturinn hefur vpp bæda[7] sina eptri fætur og lystur hann. annari henndi tekur Þidrek kongur wmm[12] fot hestinumm og kijpper suo fast ath hesturinn fellur. ok nv fær hann tekid wmm hæls hestinumm og fær[13] halldit ok þetta mattu æigi xij menn giaura. ath taka [þenna hest.[14] hesturinn hefur brotid[15] bæda sødulbogana. enn þar sem gerdinn[16] hefer [leigit ath hestz bakinu[17] war blodugt og sært.[18] snyr hann vpp sodlinum þott brotinn wære. og þessi

---

[1] B *tilf.* med. [[2] B þessa hardneskiu hefur borid, og þad þike mier vænst ad þesse vopn haffe borid Hertnid kongur er allra kappa var mestur. sijdann. [[3] B j skóginn, og veit varla. [[4] B finnur hann eirn hest svartann. [5] B *mgl.* [[6] B frijdastur, og er hann. [7] B *mgl.* [[8] B *mgl.* [[9] B hialminn Hilldegrijm, og þann er nu haffde hann feingid. epter þad hleipur hann. [[10] B so strijdt, ad hesturinn hleipur j dalinn. [[11] B hann vid tauglinne. [12] B i. [13] B *mgl.* [[14] B hestinn nema hiner vøskustu. [15] B *tilf.* i sundur. [16] B giordenn. [[17] B adleiged. [18] B *tilf.* þar ad einu var hann ei alsvartur, allra hesta var hann frijdastur nalega. Nu.

savþull hefer [werid allur lagþur med gulli[1]. þa rídur
[hann þar til ad vpp eru fest wæpninn og tekur of-
ann enn sinn hialm og skiolld lætur hann þar hanga[2]
A 367 og vill sækia | annat sinn. og þess þikkir honum
meiri won ath fæir [munu leita wmm þenna skog[3].
(420). hann rídur [til þess[4] er hann finnur einn[5] stíg
er menn munu[6] farit hafa fýrr meir og þar epter
rídur hann þar til hann kemur af skóginumm. þar
stenndur fyrer honum ein[7] borg. ok vmm þessa borg
U 356 [sier | hann ath[8] liggur her mikill ok þat grunar hann
ath vera muni skækmenn þeir er hann hefer epter
ridit. ok þetta mun vera borg sv er att hefer[9] Hernit
kongur.[10]

425[a]. Ok j þessu bili stendur drottning [Jsolld j
enum[11] hæsta turn og[12] sier ath af skoginumm rídur
B 207 einn madur. | ok hans herneskia er oll[13] ath siá sem
gull og hans hialmur glóar sem fimm stiørnur og
[gloar sem gull æ hans wopnumm sem logandi elldur.
verdur hun feiginn er hun kienner hestinn og herklædinn
og þikkist wita ath kongurinn Hernit man nv heim
rída og hafa vnnit nokkurt frægþar verk.[14] hun geing-
ur ofann skyndiligha til sinna manna og kallar ath

[[1] B adur vered gullegur. [[2] B Þidrekur kongur þar til er hann hefur upp fest vopnenn, tekur upp þennann skiølld er þa hefur hann nyfeinged, og þann hialm, og sinn hialm Hilldegrijm, og skiølld lætur hann hanga eftter. [[3] B mune so diarffer ad eftter mune leita umm þennann skiølld, þar til spurt er drekinn sie drepinn. [[4] B nu þar til. [5] B *tilf.* lijtinn. [6] B munde. [7] B og ei skamt til ein føgur. [[8] B *mgl.* [9] B haffde. [10] B *tilf.* hann rijdur nu til borgarinnar allhreistemannlega. [[11] B Jsolde j einumm. [12] B borgarinnar. hun. [13] B *mgl.* [[14] B er gulled gloar a hanns vopnumm er til ad sia sem loge, þesse riddari hefur svartann hest, og syndest henne heste Hertnidz kongz miøg lijkur, verdur hun feiginn miøg, er hun sier ad vijsu hest sijnz herra, og þikest vita, ad hann mun heim rijda.

aller skulu[1] sik vopna [sem skiotast. Ek seigi[2] yþur god tiþenndi. [3]Herra Hernit kongur ridur[4] her ath borginne, ridit vt i gegn honum allhreystimannliga.[5] hann mun[6] berriast wid þenna her þott hann hafi ongua lidveitslu menn.[7] Aller riddarar [taka sin vopn og hesta og[8] merki Hernits kongs. luka vpp borgarhlidinu[9] og rida vt ꜳ henndur[10] skꜳkmonnum ok er skꜳkmenn sia þetta[11] wopna þeir sigh og hlaupa ꜳ sina hesta. rída j giegn þeim og berriast. J [þessu bili[12] kemur þar ath[13] Þidrek kongur. hann þikkist kienna huar wera mun merki Hernitz kongs [epter hans wopnum.[14] hann rídur ath diarfligha og[15] veiter borgar monnum. þeir þikkiast kienna þar sinn herra Hernit kong og werda [nv | halfu diarfari enn ꜳdur, þui- A 368 at þeir vitu ath þeim er betra hans geinngi enn c. riddara. suo er hann mikill kappe.[16] [Þidrekur kongur høggur nu a tvær hlidar sier, og so myked giører hann aff sier, ad ecke vætta stenndur fyrer honum, og med þvi ad borgarmenn eru røskver, enn skakmenn hafa øngvann høfdingia þa flyia þeir. Enn Þidrekur kongur og borgarmenn reka flottann og drepa margann mann, og so langt filgia þeir þeim ad ei minna lid er dreped aff skakmonnum enn xv. c. og margt komst undann med sárumm, og nu fer hier sem vijda fer þar sem er høfdingialaust, þo samann sie saffnad vøskumm monnum ad þeir munu jafnan fa osigur.[17] (421). Þidrek kongur ridur nv aptur til borgarmanna[18] og hyggia þeir ath þar [sie þeirra herra[19]

---

[1] B skule. [[2] B eg kann seigia. [3] B *tilf.* vor. [4] B *tilf.* nu. [5] B hreistemannlega. [6] B *tilf.* ad vijsu vilia. [7] B *tilf.* og eingenn fær nád borgenne eff hann naer eij. [[8] B herklædast, og taka. [9] B borgarhlided. [10] B mote. [11] B þesse tijdende. [[12] B þessare svipan. [13] B *tilf.* rijdande. [[14] B *mgl.* [15] B *tilf.* berst og. [[16] B þeir nu myklu akaffare og diarfare enn firr. [[17] *sål.* B. A *mgl.* [18] B borgarinnar. [[19] B mun vera.

Hernit kongur til þess er hann tekur ofann hialminn.[1]
357 ok [er þeir sia hans andlit þikkiast þeir[2] ei vita | [huadann af þessi[3] er kominn er suo er [mikill og[4] ifermannligur og æigi var þeirra [herra Hernit[5] iafnnmikill madur. Nu er drottning verdur þessa wør ad [þetta er annar madur[6] þa geinngur hun vt med mikilli ahyggiu og særu hiarta[7] til þessa manns og spyrr. godi herra, æigi vil ek [ath þier kunnid migh[8] þott ek spyria þessa. Hvert er þitt nafn eder hver er þín ætlan, edur [hverrar tignar erttu[9] edur huar fekstu vopn míns herra Hernits kongs? Hann suarar æ þessa lunnd. hui skal ek leyna mínu nafne fyrer ýdur og [þo meiri won ath[10] þier hafid heyrt [þat ædur.[11] Ek hefi kalladur werid [langan tima[12] Þidrek kongur af Bern, enn nv er ek bædi kongur ifer Bern og ifer[13] Romaborg og morgumm audrumm stórborgumm suo sem ydur mun[14] kunnikt vera þott æigi hafi þier mik sied. enn þessi vopn tok ek langt i [jørdina nidur i þeim[15] skógi þar er fyrer war einn dreki helldur[16] mikill sa er drepit mun hafa Hernit kóng[17]. þar lau hans bein og herklædi[18].

208 426ª. Þa er drottning heyrer þessi tiþindi | geingur hun ath Þidreki kongi leggur vpp bædar[19] henndur wmm hans hæls og kyssir hann og bidur hann

---

[1] A *tilf.* hefer hann þa fellt af skaakmonnum xv hundrad manna og rekit aa flotta. [[2] B þeir sia hanns andlit, og þikkiast nu. [[3] B hvør þesse madur er, eda hvadann hann. [[4] B *mgl.* [[5] B kongur. [[6] B þesse madur er ecke Hertnid kongur. [7] B brióste. [[8] B þu kunner mig. [[9] B hvar ertu tijgenn madur. [[10] B meire von. [[11] B mig firre nefndann. [[12] B langa rijd. [13] B *mgl.* [14] B *tilf.* þad. [[15] B jørd nidur hier i þessumm. [16] B furdu. [17] B *tilf.* ydvarn. [18] B hardneskia, þar tok eg øll hanns vopn, enn hestinn tók eg i skógenumm, enn adur hafde hann broted sødulenn, enn minn hestur mun vera nockur i skógenumm. [19] B *tilf.* sijnar.

[kominn allra konga[1] heílastann. hun leider | hann til A 36 hasætiss Hernits kongs og fær til [alla hina rikustu menn ath weita honum og þiona honum[2]. Þidrek kongur þekkist þetta forkunnar wel og dvelst þar wmm hríd. (422). hann sier hversu þessi kona Jsolld[3] er føgur og witur og [Þidreki kongi þokknast þessi kona vel og vill fa hennar og er þetta ræd hinna vitrustu manna.[4] gerir hun þetta ræd[5] ad giptast Þidreki kongi.[6]

Ath þessi veitslu tekur Þidrek kongur Jsolld sier til eiginnkonu og [byst siþann[7] heim j sitt riki og wid honum hans kona Jsolld[8]. Hann setur epter i borginne ath giæta lanndz einn jarl er het[9] Artus. hann er systur son Jsungs kongs af Bertanga lanndi.[10] Þidrek kongur rídur nu [sina leíd[11]. | Nu þikker morg- U 35 umm[12] monnum sem Þidrek kongur muni wera davþur er suo leinngi [hefer ekke til hans spurst[13] og rida nv[14] wída wmm lannd ath leita hans ædur þeir spyria til hans ferdar, ok þat[15] med huersu mikit afreks werk hann hefer vnnit. [feʀ Þidrek kongur med sinumm monnum[16] heim til Romaborgar.[17]

[[1] B koma allra manna. [[2] B þionustu vid hann alla hina rijkustu menn er j voru stadnumm, og veita honum alla sæmd er þau meigu til henda, og gieffa honum allt þad er hann vill, og þaug haffa føng á. [3] B *her og senere* Jsolde. [[4] B ad øllu vel, og bidur hana ad taka sig sier til manns og vill eiga hana. er þetta rad allra hinna rijkustu og vitrustu manna er voru i stadnum. [5] B *tilf.* fyrer sier. [6] B *tilf.* og nu er tilefnad umm dyrlega veitslu og til boded mørgu stórmenne. [[7] B er lidenn er þesse veisla, byst Þidrekur kongur ad rijda. [8] B *tilf.* og vid honum rijda .v. c. riddarar, og. [9] B heiter. [10] B *tilf.* og frænde Jsolldi. [[11] B alla sijna leid vid sijna menn. [12] B *mgl.* [[13] B spirst ecke til hanns. A *har* spurt *for* spurst. [14] B *tilf.* marga daga. [15] B þar. [[16] B fara nu j giegn honum aller hiner rijkustu menn, þa er til hanns spyria. rijdur Þidrek kongur nu med alla sijna menn. [17] B *tilf.* og hefur nu enn myked vaxed hannz frægd. Cap. CCXIV.

427[a] (423). Attila kongur Huna[1] styrer sinu riki epter dræp Niflunnga og þar fædist vpp Alldrian son Hogna. þenna[2] son atte Hogni wid [þeirre konu, er Þidrek kongur feck honum næstu nótt adur hann feck bana[3]. og nv var þessi sveinn[4] .xij. wetra gamall. Attila kongur ann honum mikit.[5] Attila kongur æ einn son [sia er nv[6] .xi. vetra gamall. [þa fóstrar ein kona bæda og Alldrian[7]. þat er eitt kuelld ath Attila kongur situr j[8] hasæti og fyrer honum stenndur Alldrian [med eitt kerte og þar war[9] einn arinn og elldur æ ok af elldinum stokk[10] einn brandur logandi litill
A 370 og kom æ fót Alldrian[11] og brann j | giegnumm skóinn og hosuna[12] og fóturinn brann enn Alldrian fann ekki til þessa sialfur ædur [einn riddari[13] tok branndinn [af honum[14]. Þetta sier Attila kongur og mællte. Alldrian ath hvoriu hyggur þv suo fast ath þu gáir eí ath taka elld af þier? Þa svarar Alldrian. herra, egh hugda ath þuí er litil eru[15] merki [j ath fyrer ydur[16] stenndur simile[17] braud og allskyns[18] kræser og hid besta win.[19] hwart sa dagur man[20] koma ath þu munder eta byggbraud[21] og drekka vatn[. þa seiger kongur[22], fyrer hui kom þier þat i hug[23]. enn staddur hefer ek optliga þar werid i [her ath mik þyrsti[24] og hungradi. enn nv em eg suo gamall og

---

[1] B i Hunalande. [2] B af Troja, þann. [[3] *sål.* B. A dottur Jrungs riddara hofþingia. [4] B *tilf.* ordinn. [5] B *tilf.* og hann er efnelegur ad allre kurteise og hæversku. [[6] B hann er. [[7] B enn Aldrian xij vetra, þa fostrar eirn báda, og øllu skiffte Attala kongur og jafnade med þeim. [8] B *tilf.* sijnu. [[9] B son Høgna, og helldur kierte fyrer hasætenu, og þar er. [10] B støckur. [11] B Alldrians. [12] B leistenn. [[13] B annar madur. [[14] B *mgl.* [15] *sal.* B. A er. [[16] B til, hier. [17] B similiu. [18] B margzkonar. [19] B *tilf.* þad huxade eg. [20] B munde. [21] B bigg. [[22] B ef þu ætter kost. Attala kongur seiger. [23] B *tilf.* ad eg skillde drecka vatn og eta bygg? [[24] B hernade a unga alldre ad so nauduglega for eg, ad bæde þyrste mig.

ørvasi ath [ek weit ath alldrei kem eg svo i her heþann i frá ath ek þurfe[1] watn ath drekka edur bygg eta.[2]

428[a] (424). Eitt sinn er Attila kongur er ridinn vt æ skóg med sina | menn ath weída dyr [þa skiliast U 3 fra honum aller menn nema[3] Alldrian. þa mællte Alldrian [til kongs[4]. hversu mikid fe mun att hafa Sigurdur sweinn [þat sem kallad[5] er Niflunga skattur?[6] þa seiger kongur. þat fe [er kallad er niflunnga skattur er mest fe saman komid suo ath wier witumm.[7] þa seiger Alldrian. Hverr wardveiter nv [þessu miklu[8] fe | [9][*þa suarar konungr. eigi veit ek, huar nifl-* Mb3 unga skattr er folgin. oc þat hyg ec at þat skal nu ængi maðr vita. þa suarar alld*rian*.[10] h*er*ra,[11] huat manntu þeim manni lavna[12] er þer ma[13] syna niflunga skatt. þa suarar k*onu*ngr. hu*er*r [ma þat[14] g*er*a sva skyllða ec [þann mann mikin g*er*a[15] [i minu rici.[16] at far æin*n* skyllði [v*er*a iafn avðigr.[17] þa mællti alldrian. Villtv nv g*er*a þan*n* man*n* sva mikin*n* [oc rikan[18] sem nu seigir[19] þv [at þer ma syna niflvnga skatt.[20] þa kan*n*[21] v*er*a at ec se[22] sa maðr. þa svarar k*onungr*. Vist væri þat mikit

---

[[1] B alldrej kom eg i her hiedan j frá, ad eg þurfte. [2] B *tilf.* þesse sveirn | Alldrian er optlega huxe, og þo mest B 20 umm þad hvort hann mune hefnt fá sijnnz fødurz og sinnar svivirdingar a Attala konge. [[3] B og aller hannz menn eru fra honum ridner, nema hannz fostre. [[4] B herra. [[5] B edur þad fie er kalladur. [6] B *tilf.* er mest gull er i ejrn stad komed. [[7] B higgiumm vier mest saman komed. [[8] *sål.* B. A þessi. [9] *her, d. v. s. med bogstaverne* unga *begynder det sidste bevarede blad i* Mb, *skrevet med tredje hånd.* [[10] AB *mgl.* þa suarar . . . alldrian. [11] A *mgl.* B veistu þad ei herra. [12] AB giefa. [13] A mun. [[14] B mun þad meiga. [[15] A gera mikinn mann. B hann giøra mykinn mann. [[16] A *mgl.* [[17] A iafnrikur. [[18] AB *mgl.* [19] *sål.* AB. Mb3 g*er*ir. [[20] A *mgl.* [21] B ma. [22] AB meigi vera.

happ[1] [ef þv kynn*ir* at sægia mer hvar komin*n* er niflvnga skattr.[2] [þa seiger Alldrian.[3] [Villtu at ec sægia þer hvar folgin*n* er niflunga skattr.[4] þa skolv vit riða .ij. saman [sva at ængi en*n* þriði[5] skal ocr fylgia.[6] k*onung*r [suarar at þat vill han*n*[7] giarna [t*il* vin*na*.[8] [þa sæg*ir* alldrian at þ*ei*r skvlu
A 371 heim riða at sin*ni*.[9] [oc sva g*er*a þ*ei*r.[10] | (425). [Nockorv*m* dœgvm[11] siðaʀ vill [attila k*onung*r riða vt askog oc vill ængi mann lata fara með ser næma alld*ri*an sinn fostra.[12] þetta þyckir monnu*m* kynlikt. [þvi at attila k*onung*r er sua gamall m*aðr* at hann er æ*igi* vel hæst fœrr. þyckir þat æcki v*er*a hans somi at riða með æin*n* man*n*. k*onung*r vill ængi man*n* lata riða með ser næma alld*ri*an.[13] [Oc sva er at þ*ei*r riða iskogin*n* sva[14] langa leið. oc[15] þar t*il* at þ*ei*r koma at einu b*er*gi. alld*ri*an tecr lvcla er at ganga b*er*ginu. lycr vpp hurð[16] oc aðra hurð.[17] oc ena þriðiv hurð.[18] [þa gengr alld*ri*an jnn i b*er*git[19] oc attila k*onung*r æpt*ir* honu*m*.[20] þa sægir alld*ri*an attila[20] k*on*ungi at þar man v*er*a niflunga skattr. [han*n* gengr oc syn*ir* attila

[1] *sål.* AB. Mb[3] kapp. [[2] A *mgl.* B eff þu kinner ad seigia mier aff Niflungaskatte. [[3] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* [[4] A *mgl.* B villtu ad eg syne þier Niflungaskatt. [5] B *tilf.* madur. [[6] A *mgl.* [[7] B vill þad. [[8] A *mgl.* [[9] B og nu rijda þeir heim. [[10] AB *mgl.* [[11] A Nokkuru. [[12] A Alldrian og Attila kongur rída ꜳ skog og ongver menn skulu þeim fylgia. B Attala kongur rijda ut a skóg, og hannz fostre Aldrian. [[13] A *mgl.* B er Attala kongur er so gamall ad hann er varla hestfær, er hann vill øngvann mann lata rijda med þeim. [[14] A Nu rida þeir aa skóginn suo. B hinn þridia dag, þeir rijda a skóginn. [15] AB *mgl.* [16] A *mgl.* [17] A *tilf.* lykur hann vpp. [18] A *mgl.* B *tilf.* lykur hann upp. [[19] B þar geingur hann jnn. — *for* jnn i, *som findes i* A, *har* Mb[3] in*n*ni. [20] A *mgl.*

k*on*u*n*gi þar[1] gvll. oc silfr oc goð[2] uapn er att hæv*ir* Sigurðr suein oc Gun*n*aR k*onu*ngr oc hogni af t*r*oio.[3] oc þar er nu komit allt lausa fe nifl-unga.[4] [i æinu*m* stað er þat fe er at hafði GunnaR k*onungr* gull oc silfr oc goða g*r*ipi.[5] [oc i an*nan* stað gengr attila k*onungr* [þar t*il* er þat fe er *er*[6] att hæv*ir* hœgni af troio.[7] [þar v*ar* æ*igi* minna fe æn i enu*m* fyRa stað.[8] attila k*onungr* hyGR [lengi ser | at hv*er*ivm lvt.[9] en alld*ri*an gengr nu[10] U 36 innan um b*er*git. [biðr æn*n*[11] attila k*onu*ng þar koma. [Þar syn*ir* hann honum þat fe er att hafði S*igurðr* suein þat v*ar* halfv m*eir*a[12] en hvart hinna er fyRi sa hann.[13] nu er attila k*onungr* all-katr. [oc veit nu at sua mikit fe [man þar v*er*a[14] at ængi k*onungr* man[15] v*er*a rikari at fe alla sina ævi en hann[16] [man uera.[17] nu gengr æn*n* alld*ri*an innan um b*er*git oc utar t*il* dyranna oc [ut æpt*ir* þat oc lętr aptr hurðina.[18] Nu kallar attila k*on-ungr*. Minn goði vin[19] alld*rian* kom ænn[20] hingat t*il* min. [Þa suarar Alldrian.[21] Nu mattu[22] haua gull oc silfr oc goða g*ri*pi [sua noga[23] at æigi þarftu at agirnaz meira[24] [en nu hæv*ir* þv.[25] En ek hævi | lengi sua lifat at ek hævi litlu[26] fe raðit. Mb[3]

[[1] A hann synir nv Attila kongi. B *mgl.* [2] B *tilf.* klæde og. [3] AB Troia. [4] A *mgl.* [[5] AB *mgl.* [[6] B og sier þad fie er. — Mb[3] *mgl.* er. [[7] A *mgl.* oc i . . . troio. [[8] AB *mgl.* [[9] A nv ath þessu fe. B hier leinge ad sier i hvørjumm stad. [10] AB *mgl.* [[11] A og bidur. [12] *rettet for* Mb[3] min*n*a. [[13] A og er þar allt meiginn gullsins. B þa syner hann honumm þad fie er Sigurdur sveirn hefur átt, þad var myklu mest. [[14] B er þar. [15] B j verølldu skal. [[16] A *mgl.* oc veit . . . hann. [[17] AB *mgl.* [[18] A vt og læser. B sijdann ut og læser afftur hurdena. [19] A sveinn. B son. [20] A *mgl.* [[21] *sål.* A. Mb[3] *mgl.* B Alldrian seiger. herra. [22] AB muntu. [23] B gnóglega. [[24] A *mgl.* B *tilf.* fie. [[25] AB *mgl.* [26] A ongvo.

[Nu vil ec fara vt iskog at ske*m*mta mer.[1] [han lycr aptr an*n*aRi hurðin*ni* oc en*ni* þriðiv. oc b*er*r a ofan griot oc torf.[2] Nu kemr attila[3] k*onu*ngi ihvg hvat þessi sveinn hæv*ir* gort. Han*n* þyckiz vita[4] at [þessi svein[5] vill nv hæfna fœðvr sins oc allra niflunga. (426). .iij. dœgum siðar [kom þar[6] alld*ri*an t*il* b*er*gsins. þa hæv*ir* attila k*onung*r hœGvit vpp[7] .i. hvrðena. oc kallar Goði vinr alld*ri*-an lat upp nu b*er*git[8] ec vil geva þer gvll oc silfr [sem þv villt mest æiga. oc setia[9] þic hofvð[10] yv*ir* B 210 mitt rici oc bœta þer þinn foðvr. oc þina | frændr. [oc þv skallt æiga æin saman allt þetta gvll oc silfr er her er i b*er*ginv oc mikit annat t*il*.[11] oc ec skal alld*ri*gi geva þer at soc þetta er nu hæv-A 372 *ir* þv gort. þa svarar | alld*rian*. [12]attil*a* k*onung*r þv agirntiz mioc niflvnga skat. þa er lifði þin*n* magr gvnnaR k*onung*r oc hans brœðr. Nv erttv orðin sua sæll at nv mattv[13] hava[14] [æin saman allt þat[15] gvll oc silfr er att hava þessir k*onu*ngar. hvart er þat nu fra*m*m komit er ec hvgða. at sa dagr [myndi v*er*ða.[16] at þv mundir eta byG[17] oc drecka vatn. þa svarar attila ko*nung*r. ec villda nu [hvarttuæGia æta byG oc drecka vatn[18] ef kostr væri. þa svarar alld*ri*an. [Villtu nu æta byG oc drecca vatn[19] solltin.[20] Nv mattv[21] hvartki fa. drek[22] nu gvll oc silfr. [þar hæv*ir* þic lengi t*il*

[[1] A *mgl.* [[2] A hann læser ollum hurdum og ber aa ofan griot og torf. B og læser hurdena. [3] A *mgl.* [4] B og skilia. [[5] AB hann. [[6] AB kemur. [7] AB *mgl.* [8] AB hvsid. [[9] B og giøra. [10] AB hofþingia. [[11] A *mgl.* B þu skallt eiga allt þetta gull og silfur og myked fie annad. [12] B *tilf.* rijke. [13] A munntu. [14] B eiga. [[15] A einn þetta. [[16] AB munndi koma. [17] A braud. [[18] A giarna. [19] B *tilf.* so ertu nu. [[20] A *mgl.* [21] AB munnttu. [22] AB ettu.

þyrst.[1] þa tecr alld*ri*an [griot oc torf[2] oc b*er*r f*irir* hvrðinar.[3] [oc leðr sua mikklv at.[4] að han*n* veit at attila k*onung*r kemr[5] þaðan alld*ri*gi lifs[4] ibrott.[6] | (427). [alld*ri*an riðr nu alla sina leið i U 36 niflunga l*an*d afund ennar rikv brynilldar er att hafði GvnnaR k*onung*r. hon [tecr við[7] honum vel. oc sæg*ir* alld*ri*an at meiri van er at attila k*onung*r se davðr oc [meiri von at hefnt se Gunnars k*onung*s oc hogna oc þ*ei*ra brœðra. han*n*[8] segir hen*n*i at burðin*n* [hv*er*sv farit hæv*ir*.[8] hon biðr han hava f*irir* mickla Gvðz þoc [er han bar sua mickla gevo t*il* at hæfna sins fœður. Nu tecr hon[9] v*ið* honu*m* all feginsamlega. [10]samnar saman ollum sinum mon*n*um oc let sægia þessi tiðændi [hv*er*sv farit hæv*ir*.[11] fær hon alld*ri*an marga riddara t*il* at [han s*ka*l fa[12] sitt riki. alld*ri*an[13] ridr nv yv*ir* landit með mikin*n* h*er*. oc fær [jarlldom i niflunga landi oc[14] sva mikit rici sem [att hævir[15] Gvn*n*aR k*onung*r oc hogni. þessv rici ræðr alld*ri*an alla sina ævi sua lengi sem han liv*ir*.[16] attila k*onung*r hæv*ir* latit sit lif með þvilikum atburðu*m*[17] sem nv er sagt. oc ængi maðr hæv*ir* vitað siðan hvar nifl*unga*[18] skattur er fólgenn fyrer þa søk ad Alldrjan er eirn saman vissi tok alldrej upp sijdann skattinn so leinge sem hann lifde.[19]

[[1] A *mgl.* [[2] A griotid. B griot. [3] AB hurdina. [4] B *mgl.* [5] B kiemst. [[6] A *mgl. Med hensyn til* A's *følgende text se note 19.* [[7] B fagnar. [[8] B *mgl.* [[9] B og tekur. [10] B *tilf.* hun. [[11] B *mgl.* [[12] B vinna. [13] B hann. [[14] B aff jørlum j Niflungalande. [[15] B adur hafde. [16] B lifde. [17] B atburd. [18] *her ender* Mb; *slutningen af sagaen gives efter* A *med varianter fra* B. [[19] *efter* hurdina *(s. 374 l. 2) har* A *følgende text*: Alldrian ridur sina leid j Niflunnga lannd og hitti sina frændur og sagdi allann athburd wmm liflaat Attila kongs og bidur sier styrks og rikiss. ok þegar gefa þeir vpp fyrer honum hofud-

429[a] (428). Epter davþa Attila kongs tok Þidrek af Bern allt[1] Hunalannd [ad rade margra vina sinna er vered høfdu med Attala konge þa er Þidrek kongur var j Húnalande. Þidrek kongur ried sijnu rijke til elle, og ecke er nu fra þvi ad seigia, ad hofdingiar hafe barest i móte honum, so eru nu aller hrædder fyrer honum, ad eingenn þorer ad hefnast a honum, þott eirnsaman rijde hann med sijnumm vopnumm.[2]

430[a] (429). [3]Heimer son Studas hefer[4] werid lánga hrid j wbygdumm skógum og [ridet opt j bygdina og gertt skada æ lanndi Sifka. brenndi bæi hans og drap menn hans[5] og wmm þat læ hann [dag og nótt.[6]

A þessa lunnd [for framm xx[7] wetur alla þa hrid er þidrek kongur war vr sinu riki. og [Heimer spyr ath Sifka er drepinn. kennist hann[8] wid huersu
J 362 margt illt hann hefer gert og vill nv jdrast | synda sinna.[9] Hann rídur til eins munklifis[10] wid oll sin
A 373 wopn og sinn | hest Rispa. þa er hann kiemur jnn wmm klausturgarþinn [spyr munkur[11] hver þessi madur se.[12] hann hleypur af hestinumm og bidur kalla [til sin[13] abótann. Munkar [seigia abóta ath einn madur val herklæddur er þar kominn og will hitta hann og

---

borgina. ok siþann ridur hann ifer þat riki og leggur vnder sik allt land. ok þessu riki rædur Alldrian alla sina æfi. Enn Attila kongur svallt til bana, ok fannst Niflunga skattur alldrei siþann.

[1] B *mgl.* [[2] *sål.* B. A Þidrek kongur rædur nv sinu riki þar til hann er gamall. [3] B *tilf.* Cap. CCXV. [4] B *tilf.* nu. [[5] B giørt jafnann mykinn skada a rijke Sifka og gjørt honum margt jllt. [[6] B jafnann, ad veita Sifka skada. [[7] B fórst umm xxx. [[8] B Sifka spirst drepinn, og litlu sijdar skijrest Heimer og snyst til riettrar truar, og hann kannast nu. [9] B *tilf.* og higgur nu a hvørja lund hann skule nu bæta sitt jllijfe. [10] B múklijffiz mukz. [[11] B spyria múkar. [12] B *tilf.* edur hvørt hannz erinde er þangad. [[13] B þangad.

þeir hyggia at se tilkuęmdar madur. abotinn[1] geingur til funndar vid | manninn og spyr hver hann se?[2] B 21 hann suarar. Ek heiti Lodvígur og er ek ættadur[3] af Omlunngalanndi.[4] Enn þui[5] kom ek her[6] sem þier skulut nv heyra. hann tok skiolld af hælsi sier. ok [þvi næst tekur hann af sier sverdit Naglring og brynniu og hialm og fer af[7] brynhosumm. hann leggur þessi wopn aull fyrer fætur abóta[8] og þar legst hann sialfur nidur og mællte. herra, þessi vopn ok þenna hest og sialfann mik og[9] mín klædi og lausa fe þat sem hier [hefer ek er þat [10]æigi minna enn .x. punnd[11] wil ek gefa fyrer Gudz skýlld[12] j þenna stad og sialfann mik j regluhalld wid ydur og bæta sva minar sýnder. þa mælltu aller munkar ath wist hefer[13] Gud honum þessu j hug skotid [ef ædur war hann hermadur og þionustu madur konga ok þat sia þeir æ hans vopnumm ath hann mun werit hafa nockurs konar tiginn madur.[14] og munkumm þotti þat mest[15] vert huersu mikit fe[16] hann hefer flutt[17] til stadarins og mælltu til abóta. Tak þenna mann vpp [þar sem hann liggur. hann ma[18] mikid prýda wart munklifi.[19] enn abotinn stenndur kyrr og hyggur ath þessum[20] manni [og vndrast þviat honum litst sem þessi madur muni[21] vera mikill fyrer sier og [hyggur hann fyrer sier ath þessi man æigi vera hlydinn ef hann skal

[[1] B ganga til abota og seigia honum, hann. [2] B *tilf.* edur hvadann hann kome. [3] B *tilf.* nordann. [4] B *tilf.* var eg riddare umm rijd, og þionade eg hofdingiumm. [5] B fyrer þa søk. [6] B i þennann stad. [[7] B leggur nidur, og þvi næst hialmenn aff høfdenu, hann spretter af sier sverdenu Naglhring, og sijdann fer hann af brinjunne og. [8] B a abotanum. [9] B *tilf.* øll. [[10] B hef, þad er. [11] B *tilf.* i gulle og silfre, þad fie. [12] B saker. [13] B haffe. [[14] B *mgl.* [15] B mijkilz. [16] B gull og silffur og goda gripe. [17] *sål.* B. A *mgl.* [[18] B hann mun. [19] B *tilf.* hann mun vera tijgenborinn madur. [20] B þeim. [[21] B ad sa mun.

wera j munklifinu og hrædist fyrer þui[1] ath taka wid
honum.[2] Aller munkar bidia akafliga ad hann taki
vid honum. Abota þikker gott feit, tekur i hond
Lodvig[3] og leider [inn j kirkiuna og kórinn og leider
A 374 j eitt rým og sagde a þeim palle | skal hann sitia[4]
og þar leggur hann nidur[5] fyrer rvminu pellzklæde[6]
enn tekur suort klædi sem adrer munkar. þann sama
dag er hann vígdur til munks.

Abótinn tekur nv [allt hans fee og herneskio og
kastar a sinne eign enn Lodvigur helldur nv reglu.[7] ok
U 363 ef brædur[8] wissi ath þetta er[9] | Heimer Studasson þa
hefdi hann alldrei suo mikit[10] gull ok silfur ath [þeir
hefdi wid honum tekit.[11] hann þionar j þessv munklifi
wmm hríd.

431[a] (430). [12]Aspilian risi a morg[13] bv i þessu
landi Lungbardie. hann [er sem fyrri mikill og sterkur
og illur widureignar. hann[14] hefer mikit eignast,[15] bw
og jarder, gull og silfur og goda gripe med rongu.
[og fyrer þui ath þeir woru honum minne menn þordu
þeir æigi ath hallda þat er hann villdi hafa.[16] þat er
eitt mikid bw og rikt er munkarner haufdu.[17] þat
eignar sier Aspilian risi og þat þikkir[18] abota geysi
illa [er þeir skulu lata sitt bw.[19] sender abotinn
munnka a funnd risans. þeir [spyria hui[20] þat gegner
er Aspilian[21] tok þeirra bw. risinn [suarar a þessa

[[1] B ohlydenn og hrædest. [2] B *tilf.* og grunar hann mune vera nockurz konar kiempa og annar madur er hann seiger. [3] B Lodvijks. [[4] B hann i kyrkiu og j korenn til einz rúmz og seiger ad þar skal hann sitia og hallda sinne reglu. [5] B *mgl.* [6] B eirn purpura og silkeklæde. [[7] B allt fie hannz og er myked. [8] B mukarner. [9] B være. [10] *sål.* B. A mikill. [[11] B þorde vid honumm ad taka. [12] B *tilf.* Cap. CCXVI. [13] B *tilf.* stor. [[14] B *mgl.* [15] B agirnst. [[16] B *mgl.* [17] B haffa átt. [18] B lijkar. [[19] B og. [[20] B koma þar farande og spyria risann, hvøriu. [21] B hann.

leid ath hann hefer tekit[1] sitt bw enn ei þeirra, og hann er betur tilkominn ath [eiga enn þeir.[2] enn mvnkar seigia ad þetta bw var[3] gefit til stadarins[4] fyrer Gudz saker. [Risinn svarar. Ek vil ennda þetta mæl wid ydur.[5] wier skulumm gera skírslu til hwarir eiga þetta bw. þier skulut fæ einn mann þann er til hafe[6] diarfleik ath berriast wid mik. med þui ath ek fæi wsigur þa skulu þeir eiga[7] þetta bv og morg onnur enn ef ek fæ sigur þa syner[8] Gud ath hann vill ath ek hafi þetta bv.[9] Ok þetta eru lanndz løg. | [þar A 375 er tueir menn deila wmm einn lut. þar skal holmganga til wera.[10] Munkar kunna eingu[11] svara er[12] risinn hefer bodit þeim logh,[13] fara heim og seigia abóta hversu risi hefer þeim[14] svarat. þetta mæl kiærer aboti fyrer ollumm munkumm æ kapitula og seiger[15] ath þeir[16] werda ath læta sitt bw [ef ei fæ þeir þann mann er þori ath berriast vid risann.[17] þetta likar[18] munkum illa og sennda [menn vída ef nokkur will sier afla fiár og berriast wid risann. og fæst einngi.

432[a] (431). Eitt sinn[19] kiæra þeir enn | þetta mæl B 212 æ capitula[20] og harma[21] geysi miok. Þa mællte Lodwigur,[22] Huad kiære þier munkar. [23]huad giorer Aspi-

---

[[1] B sagdest teked haffa. [[2] B haffa. [3] B være. [4] B cløstursinz. [[5] B og alldrei atte Aspiliam rise þetta bú. þa mællte risenn. [6] B hefur. [7] B haffa. [8] B birter. [9] B *mgl.* [[10] B *mgl.* [11] B nu ei ad. [12] B enn. [13] B *tilf.* enn þo ad þeir eige þetta bu med riettu, þa vita þeir ei hvørt fast mune sa madur er þora mun ad beriast vid so sterckann risa. [14] B *mgl.* [15] *sål.* B. A saugdu. [16] B *tilf.* munu. [[17] B *mgl.* [18] B *tilf.* nu øllumm. [[19] B wijda umm landed ad leita eftter ef nockur mun sa madur vera, er beriast mun vilia fyrer Gadz saker vid þennann risa. Enn so vijda sem leitad er þa feckst einginn madur til. [20] B *tilf.* er einginn madur feckst til ad beriast vid risann. [21] B þetta harma þeir nu. [22] B *tilf.* mukur. [23] B *tilf.* eda.

lian[1] ýdur? þa suarar abótinn. Aspilian hefer tekit wartt bú[2] og bydur oss j giegn holmgøngu [ef wier kollumm til. nv will eingi berriast wid risann enn wier heytum þui af Gudz halfu ath sa skal lauss allra sýnda þeirra er hann hefer til skripta borid ef hann gerir þetta.[3] þa suarar Lodwig. ek gaf [mitt fe og[4] min wopn og sialfann mik til þessa stadar fyrer Gudz saker. Nu wil ek enn gera þetta [ath berriast wid risann, huar er mitt sverd edur min herklædi.[5] Þa grunar abotann ath þessi mun wera nokkurskonar kempa[6] og mællte. þitt suerd munntu[7] ecke hafa. þat er sunndur hogguid og gior[8] af hurdar jarn her j mvsterinu enn [onnur herklædi woru selld[9] æ torgi til fiær stadnumm. þa mællte Lodvig. þier munnkar erud froder æ bækur [enn fæfróder[10] æ riddaraskap. wissi[11] þier hversu god þessi vopn voru þa hefdi þier alldrei þeim lógad. ok nv hleypur hann vpp til abótans og
A 376 tekur j hans kuflhøtt bædumm høndum | og mællte. wist warttu fól er þu skilldir æigi hafa annat jarn til ath [bua þinar kirkiu hurder[12] enn mitt góda sverd Naglhring.[13] þess skalltu[14] giallda. hann hristir kufl-

---

[1] B *tilf.* rise. [2] A *mgl.* bú. [[3] B enn vier faumm øngvann mann þann er þad vilje giøra fyrer gudz saker ad berjast vid risann, enn vier heitum þvi aff Gudz halffu, eff so ber til ad madurinn fær bana, sa er berjast vill fyrer stadarinz eign, hann skal øngvann hlut haffa so illann giort, eff hann hefur til skriffta bored, ad ei skule hann eiga
U 364 heimila | vist i Paradijso, adur blod hannz sie kallt a jørdu. [[4] B *mgl.* [[5] B sama fyrer mier til sindalausnar, ad eg vil beriast vid risann. hvar er þad sverd er eg hafda hingad, eda hvar er mijn brinia, skiølldur og hialmur. [6] B *tilf.* so er hann hardbriostadur sijdann hann kom jnn i clostred og muklijfed. [7] B þad mattu. [8] B giørt. [[9] B þijn brynia, hialmur og skiølldur, þad er sellt. [[10] B ydrar, enn favijser. [11] B vissu. [[12] B lata búa þijna kyrkiu-hurd. [13] B *tilf.* er margann hialm hefur i sundur snided ej verr enn klæde, og margann risason giørt høfudlausann. [14] B *tilf.* nu.

høttinn med hofdinu svo hartt ath vr[1] hrutu iiij tennur.[2] er munkar heyra nefndann Naglhring finna þeir ath þar er kominn Heimir Studasson[3] [og werda munkar nv miøk hrædder og[4] taka lukla þa er ath ganga einni [storri hirdslu,[5] þar eru i aull hans wopn[. Einn tok hans sverd Naglhring, annar brynnio og brynhosur, og hinn þridi hialm, hinn fiordi skiolldinn. hinn fimmti hans gladil. ok eru þessi wopn aull[6] suo wardveitt ath æigi [eru þav nv werre enn þa er hann let þav. Nu tekur Heimir Naglhring og sier huersu fagurliga logudu[7] hans eggiar og gull mal.[8] kemur i hug huersu mikid traust hann atte[9] vnder hans eggiumm. [ok er nv stunndumm raudur sem blód, enn stunndumm følur og þeger wmm hrid.[10] epter þat spyrr hann [huar se hans hestur[11] Rispa. þa suarar abótinn. þinn hestur[12] dró griót til kirkiu og war [nv fyrer morgumm ærum[13] daudur. þa mælltu munnkar. wier skulumm sennda wmm allt þetta ríki[14] ath leita epter | þeim[15] hesti er bestur maa faast. [hier eru marger U 365
goder hestar i stadnumm og hafdu þann er bestur er.[16]

433[a] (432). Nu senndu[17] munnkar[18] epter hinumm bestumm hestumm og [laata fara heim til munnklifiss.

---

[1] B *tilf.* høfdenu. [2] B *tilf.* iij a golfed nidur, enn hin fiórda a halsinn nidur, og. [3] *sål. rettet.* A Studansson B son Studaz. [[4] B er þeir haffa opt heirt nefndann, þeir verda nu so hrædder fyrer honum, ad þeir. [[5] B mijkille kistu. [[6] B *mgl.* [7] *rettet for* A logu. [[8] B haffa þau vesnad. Heimer bregdur nu sijnu sverdi Naglhring, og sier hvørsu lysa hannz gull mál, og hve blár og biturlegar eru hannz eggiar. [9] B a. [[10] B hvørt sinn er beriast skillde, og minnest nu a margann skiemtelegann dag, hvørsu hann reid med sijnum fieløgumm, hann var so raudur sem blód, enn adra stund so hvijtur sem nár, þetta er leinge, er hann þeiger og talar ecke ord. [[11] B ad sijnum heste. [12] B *tilf.* Rispa. [[13] B vid osorgun umm veturinn. [14] B land. [15] B hvørjumm. [[16] B skalltu þann haffa i þessa ferd. [17] B senda. [18] B *tilf.* umm stadenn.

kalla þa til Heimirs ath hann skal welia.[1] þar eru marger þeir hestar er [wal eru waner[2] turnreid. Heimer geinngur til eins[3] hestz og skytur sinne henndi æ [sidu hestzins suo ath hann[4] fellur þegar. ok enn geinngur hann til [þess er þa þikker wæn-
A 377 ligstur og hann[5] stidur sinni hendi a [bak hestinum | suo[6] ath i sunndur geingur hrygburinn og sagde ath þesser hestar eru[7] ongu nyter og bad færa sier þann [hest er bestur se.[8] þa mælltu mvnkar ath taka skilldi hinn gamla hest og hinn magra[9] og fæ honum. og þvi næst war framm leiddur einn hestur[. Sa er[10] ærid mikill og er þa afgamall.[11] þenna hest kenner Heimer ath [þad er Rispa.[12] geinngur ath hestinumm og tekur i toppinn og hnykker af ollu afli enn hesturinn stennd-
B 213 ur | kyrr, þa[13] tekur hann j taglid og snarar af[14] vt fast, enn þessi hestur bregdzt ekke wid.[15] Nu hlær Heimer og mællte. Nu erttu her kominn minn godi[16] hestur Rispa.[17] og suo gamall sem þu ert og suo magur þa weit egh einghann þann enn[18] j werolldu ath[19] ek wil helldur hafa j wigh enn þigh. og nv mællte Heimer til mvnkanna. takit nv hestinn og gefit[20] korn.[21] Nu er Rispa leiddur til stalls og gefit [honum korn.[22] hann stenndur ifer þeim stalli .vij.[23] vikur. ok þa er hann[24] suo feitur og sliettur sem þa er hann var[25] vngur.

[[1] B leida til Heimerz ad hann velje umm. [[2] B vaner eru j. [3] B ennz besta. [[4] B bogenn so fast ad hesturenn. [[5] B annarz hestz þess er bestur var, og. [[6] B baked so fast. [7] B sieu honum. [[8] B er myklu er betre. [9] B *tilf.* og mykla. [[10] B *mgl.* [11] B gamall og magur. [[12] B þar er Rispa hestur hannz, hann. [13] B sem adur, sijdann. [14] B *mgl.* [15] B *tilf.* þa hrindur hann honum og vijkur vid, enn þesse hestur er so sterkur, ad ei kiemur hann honum ur stad. [16] B *mgl.* [17] B *tilf.* og nu kienne eg þig. [18] B hest. [19] B er. [20] B *tilf.* honum. [21] B *tilf.* og giæted vandlega. [[22] B hueite. [23] B vj. [24] B *tilf.* ordinn. [25] B *tilf.* vanur, so er hann kvikur sem þa er hann var.

434[a] (433). Abótinn sennder ord Aspilia[1] risa ef hann will berriast ath hann skal[2] koma j eina ey einnsamann og þar skal[2] koma j mót[3] sa madur er berriast will wid hann.[4] ok[5] er Aspilia[1] risi fregnar[6] þetta stenndur hann vpp skiótt og wopnar sik og sier til reídar lætur hann bua einn aspandil[7] er menn kalla fíl.[8] Nu fara munnkar og abótinn med [þeim og fylgia Heimer[9] til holmsins ok taka eitt skip og róa [æ þvi[10] til eyarinnar.

Nu tekur Heimir sinn hest Rispa[11] og byr med sodli og brynnio. hann tekur [sinar brýnhosur og brynnio og hialm setur hann sier a hofud | og[12] gyrder sigh med Naglhring. fester skiolld æ [sinn hælss,[13] U 366 og | tekur sitt gladil og hleypur æ sinn hest fyrer vtann jstig.[14] A 378 Nu mællte abótinn til Heimirs ath hann fari heill og Gud gæti hans [og weiti asia og þetta[15] sama mælltu aller munkar.

Heimer rídur nv [vt æ[16] eyna og i giegn honum Aspilia[17] og er þar[18] rædiligt [j giegn[19] ath berriast, og æigi ath sidur rídur Heimer [fast j móti risanum og bidur nu Gud giæta sin. þa kallar[20] risinn. hwart er þat madur suo litid er i gegn mier rídur. hwat willtu. hyggur þv ath berriast vid migh. mier þikkir skomm [j ath drepa þik.[21] far heim og forda

---

[1] *sål.* A. B *her som sædvanlig* Aspiliam. [2] B skule. [3] B mote honumm. [4] B *tilf.* Cap. CCXVII. [5] B Þa. [6] B spir. [7] B alpandil. [8] B *tilf.* risinn fer j þann stad er mællt er holmgangann skule vera. [[9] B Heimer og filgia honum. [[10] B *mgl.* [11] B *mgl.* [[12] B sijn vopn og vopnar sig med, hann. [[13] B halz sier. [14] B stigreip. Nu mælltu mukar sijn a millumm ad þetta er Heimer son Studaz, og vijst stie hann vasklega a sinn hest, er ei þad loged ad hann mun vera hin mesta kiempa. [[15] B slijkt hid. [[16] B upp j. [17] B Aspiliam rise a einumm fijl. [18] B þad. [[19] B mote honum. [[20] B ohrædelega honum i mote. Nu kallade. [[21] B ad berjast vid þig og drepa.

þier. þa suarar Heimer.[1] heyr þu hinn ille hunndur
Aspilia,[2] Sua mikill sem þv ertt og suo sem egh
hefer lægann legg og skammann búk[3] [sua skal ek
þier[4] werda ærid hær ædur wid skiliunst og þat med
ath med þinn hinn mikla voxt[5] munntu eigha vpp til
mín ath sia. heyrdu risi, ei mun egh flyia þigh [ath
sua bunu[6] einn samann.[7]

435ª. Nu keyrer Heimer sinn hest[8] og ridur ath
honum og leggur spiotinu wnder hond risans og sua
duga hans hlyfdar wæpn ath þetta lagh sakar hann
ekki. enn risinn skytur i giegn honum sinumm at-
geirr, enn Heimer lytur vnndann framm æ[9] sodul
bogann og flygur atgeirinn fyrer ofann hann og j
jørdina[10] suo ath ekki tok vpp[11] og eingi madur siþ-
ann hefer funndit þenna[12] atgeir. Wid þui hinu mikla
lagi er Heimer [hefer weitt[13] risanumm brestur[14] j
sunndur spiótskaptid. þa hleypur Heimer vr sodlin-
umm og kemur standanndi [æ jord.[15] þrífur wmm
B 214 medalkafla [sins sverdz[16] og bregdur | skyndiligha.
risinn hleypur og ofan. hann bregdur og sverdi og
reider vpp og hoggur til Heimers enn Heimer bregdzt
A 379 vndann hogginu og missir | risinn hans og hoggur[17] j
jørdina. Heimer snyst aptur skyndiligha med reiddu[18]
sverdi og hoggur [af risanum[19] høndina hægri fyrer
ofan [swerdz hialltid,[20] fellur hondinn og suerdit nid-
ur[21] æ jørdina. Heimer weiter þegar annat slagh[22] æ

[1] B *tilf.* reiduglega. [2] B Aspiliam rise. [3] A *mgl.* búk. [[4] B þa seige eg þier med sønnu, ad þier skal eg. [5] B buk. [[6] B *mgl.* [7] B *tilf.* ætta eg rád allra riddara er hest kinne sitia j verølldinne, þa villda eg ei ad sijdur einsamann til ganga ad beriast vid þig. [8] B *tilf.* sporumm. [9] B yffer. [10] B *tilf.* þar sem nidur kom. [11] B úr. [12] B þann. [[13] B veitte. [14] B brast. [[15] B nidur a jørdena. [[16] B sijnu sverde Naglhrijng. [17] B *tilf.* sverdenu nidur. [18] B brugdnu. [[19] B til risannz a. [[20] B sverded, hiallted beit enn sem firr aff allt þad er tok, og. [21] B offan. [22] B *tilf.* risanumm.

hans lær, sneid ofan lærid allt med beininu.[1] ok suo seigia þydersk kuædi ath suo mikid[2] leysti hann af hans[3] lære ath ei munde einn hestur draga[4] meira. Nu sier risinn ath hann er sigurlauss er hann misti sinnar hanndar[5] og hann hefer nv feingit suo mikid sær ath æigi vill hann stannda annat sinn fyrer jafnmiklu høggi. | hann reider sig til og will nv falla æ U 367 Heimer[6] og weit ath hann man[7] fæ bana ef hann verdur vnder honum. enn suo er Heimer fóthuatur og diarfur ath þa er hann sier ath risinn will falla æ hann ofann will hann ei vndann renna [ath helldur. hann hleypur ath[8] risanum wid og suo ber til[9] ath risinn fellur. fætur risans koma[10] æ jordina enn æ winnstri hlid Heimer annar [fótur risans[11] enn annar æ hægri, enn Heimer stenndur heill æ milli leggia risans[12]. ok hoggur siþann[13] hvert hogg ath odru og wmm siþir suo smátt ath sier[14] er hverr limur hans.[15] Munkar þeir er þar hallda[16] skipinu heyra suo mikinn dyn[17] ath landit skalf vnnder. ok sia þeir nv ath risinn er fallinn, hefia vpp aller kirieleison og lofa Gud fyrer sina jarteign.[18] koma nv til eyarinnar móti Heimer. hann ridur moti þeim og er ekki sær. þa stigur hann æ skipid med sinn hest og fara [til lanndz og[19] heim til klausturs. kominn woru ædur tiþinndinn heim fyrer.[20]

436[a]. Nu geingur abotinn vt j mot Heimer og med honum aller[21] munkar.[22] bera vt skrin og helga

---

[1] B brynjunne nalega ad kniám. [2] B *tilf.* holld. [3] B risanns. [4] B bera. [5] B *tilf.* og nu fær hann ei vared sig. [6] B *tilf.* ofann. [7] B mune. [[8] B helldur hleypur hann. [9] B *tilf.* med þvij ad Heimer vard auded lijfz. [10] B komu. [[11] B *mgl.* [12] B *tilf.* snyr nu afftur. [13] B risann. [14] B j tvent. [15] B risanz, so skilst hann þadann. [16] B hielldu. [17] B gny. [18] B lausn, er hann hefur giørt er risenn er fallenn. [[19] B aller samann til landz afftur og alla leid. [20] B ad risinn er fallenn. [21] B marger. [22] B *tilf.* aller þeir er heima eru.

380 dóma. og[1] giera wegligha | processionem og þakka
[Gudi huersu[2] hann hefer leyst þa. Heimer stigur[3] af
sinumm hesti fyrer kirkiu gardinum, enn abótinn tok
j hond Heimer[4] og priorinn j adra[5] og leida hann suo
[j kirkiu[6] til sins sætiss. [Heimer helldur nv sina reglu
enn wmm hrid sem ædur.[7]

437[a] (434). [Þessi tiþindi spyriast wida ath Asp-
ilia risi er drepinn og þat hefer gert einn munkur.
Enn er þetta spyrr Þidrek kongur af Bern finnst hon-
um mikid wmm og hyggur ath fyrer sier hweʀ þessi
munkur mune wera er suo mikit af sier gert hefer.
hann minnist æ þat ath dauder eru aller hans kappar.
hann minnist og þess hvar kominn mun wera hans
hinn kiæri win Heimer. hann spyr ekki af huart hann
mun wera daudur edur lífs. einngi þotti honum jafn
likligur ath hafa wnnit þetta werk sem Heimer ef
hann wære lífs, enn eingi madur kann honum ath
368 seigia | huad af Heimer war vordit.

438[a]. Nu ridur Þidrek kongur til þessa munk-
lifiss med sina menn, kemur þar ath kvelldi eins dags.
Munklifit het Wadincusan. þa er hann kemur ath
klaustranum lætur hann kalla til sin abótan. abótinn
geinngur vt af klaustrinu og fagnar wal Þidreki kongi
ok spyr hwert hann skal fara. Kongur sagde ath
hann fer sinna skylldra eyrenda. þa mællte kongur
til abotans. Er her nokkur sa munkur j þessu munk-
lífi er heíter Heimer og mun vera son Studas. þa
suarar abótinn. egh kann seigia nafn allra munka j
þessu klaustri og heíter her einngi Heimer. þa sagde
kongur. þa werdi þier ath leyfa mier ath gannga inn
i kapitula og kalla til min alla mvnka. J þessu bili

---

[1] B *tilf.* eru aller skrijdder og. [[2] B nu miøg Gude ad. [3] B *tilf.* nu offan. [4] B honum. [5] B *tilf.* hønd. [[6] B til kyrkiu og. [[7] B abotinn lætur hirda vopn hannz, og fagna nu aller Heimer forkunar vel, hann helldur nu sijna múkareglu eftter sem adur enn umm hrijd.

geingur vt af klaustranum einn mvnkur med sinn kufl og siþann høtt. Sa hefer breidar herdar ok lægur er hann vegsti. | A 38 Hann hefer breitt skegg og sítt og grætt sem dv́fa og þessi munkur þeger og mællte ekke ord wid Þidrek kong. Þidrek kongur snyr ath manninum og þikkist kienna ath hann mun wera Heimer hans gódi felagi og mællte. Bróder, wid hofumm sied margann stórann sniá siþann wid skildunnst góder winer og suo skulu wid enn finnast. þu ertt Heimer minn kiæri win. þa suarar munkurinn, Heimer er þu syter epter hann kunna egh alldrei og alldrei sa egh hann og æigi ward ek þinn madur suo leinngi sem egh hefer lifath. þa svarar kongur. bródir, minnstu nv æ þad hwersu okkrir hestar drukku wt vid Frisia sua ath watnid þvarr sua mikit sem þat er. þa svarar Heimer, æigi ma egh þat muna ath egh hafa watnad med þier hestum fyrer þui ath alldrei sæ egh þigh fyrr sua ath ek muna. Þa mællte Þidrek kongur. willtu enn æigi kannast wid migh, þa munder þu kienna migh þann dag er ædur hafder þu mier fylgt er ek war vr rekinn minu ríki og þu komt heim til Erminreks kongs. ok hann rak þigh fræ sier j wtlegd, þetta muntu wel muna þottu kallist alldrei mik sied hafua. þa suarar Heimer. æigi mæ ek þess minnast er nv sagder þv. egh hefer heyrt nefndan Þidrek kong af Bern og Erminrek kong af Romaborg, enn einngi veit egh onnur deíli æ þeim.

439[a]. Brodir, sagdi Þidrek kongur, siþann fiell margur snjór er vid sæmst, þat muntu muna er wid ridumm til weitslu j Romaborg. huar wier hittumm fyrer oss i gøtunni Jron jarl med sin storu sær, og minnst hans hauka hwersu þeir gullu ifer honum davþumm og hans hunndar hwersu gnistu og hans hestur gneggiadi. og hversu aller hans menn haufdu vnt sinum herra og einngi þeirra villdi vid hann skiliast. | A 382 Ok nu sagde Heimer. ekki minnunst ek þess ath ek væri þar staddur er Jron jarl fiell. Nu suarar Þidrek

kongur. Bródir. siþann kom margur sniór, og nv skalltu
minnast hwersu wier komum j Romaborg til Ermin-
reks kongs og hwersu wærir hestar gneggiudu og
allar kurteisis konur stódu og sæ. þa haufdu wier hær
]369 litt sem | gull og rokkit fagurligha. þat sama er nv
grátt sem dv́fa hwartueggia þitt og mitt. oll klædi þin
eru lit sem mín. Minnstu nv vinur æ huad egh minni
þigh og læt mik æigi leingur standa hier fyrer þier.
þa hlo Heimer og mællte. Godi herra Þidrek kongur,
nv minnunst egh alls þess er þu minnter migh. ok
nv vil egh med þier fara. þa kastar Heimir kuflinumm
og geingur apttur i klaustrid og tekur aull sin vopn
og sinn hest og rídur brott med Þidrek kongi og
heim til Romaborgar. Þidrek kongur fagnnar nv Heim-
ir forkunnar wel. lætur hann wera jnnan hirdar ifer
sinumm riddorum og mikid lien weiter hann honum.
ok er nv þar wmm hríd.

440ª (435). Eitt sinn talast þeir wid Þidrek kong-
ur og Heimer og ræda wmm sitt skattland. þa mællte
Heimer. herra, þv ert nv allra konga ríkastur j wer-
olldu. tekur þv skatt af hveriu lanndi og hverri borg
her wm Lunngbarda lannd og vída annarstadar. þann
skatt gielldur margur ríkur madur og fatækur. fyrer
hvi heimter þu ei skatt herra þar er wera man fyrer
ærid gull og silfur er egh veit ath eingi madur hefer
skatt af, æigi þu herra og einngi madur annara. enn
þat er af munklífi þvi er wier worumm. þa suarar
Þidrek kongur. þar mun wera fyrer mikid fee sem þu
sagder, þaþann af hofum vier alldrei haft skatt. enn
.383 ef wier skulumm fæ þa skalltu þar vera | hinn fyrsti
madur til ath rída ath heimta skattinn. þa svarar
Heimer. rida wil ek til ath heimta skattinn hwert sem
þu vill. Ok fæm døgumm siþarr er Heimer buinn vt ath
rída og will nv fara til munklifiss. hann rídur wid sin-
um wopnumm einnsamann til klaustursins. ok er hann
kemur þar og munkar verda warer wid hans ferd.
þeir hafa reidzt miogh er hann for suo vr klaustrinu

ath æigi bad hann abota lofs ath, enn þo ath audrumm kosti þotti þeim mikid gagn ath er hann war j brottu fyrer þui ath aller woru þeir hrædder vid hann. Honum war þar weitt gisting þa nott, enn ath morni þess dags ferr hann a kapitula og kallar þangat alla munka. þa mællte Heimer fyrst til abóta og næst til allra mvnka. hann hefur vpp sitt eyrendi og sagdi ath þidrek af Bern hefer senndt hann þangad med þui eyrendi ath hann veit ath her er suo mikit gull og silfur og landskyllder ath æigi þarf halft ath leggiast til stadarins. Hann will hata skatt her sem annarstadar. Wili þier gefa honum skatt sem kongi byriar ath hafa wil ek þat heyra fyrst af ýdur. þa suaradi aboti.[1] Wier wardweitumm her þat fee er | a Sancta Maria med U 37
Gudi og þat er suo [mikid og frialst fyrer hans krunu[2] ath eingumm kongi skal her skatt af giallda. þa mællte Heimer. Wili þier ei giallda skatt Þidreki kongi þa munu þier werda[3] fyrer reídi hans. og þat

---

[[1] *Fra kap. 439a (434) ɔ: efter s. 385 note 7 har* B þesse tijdinde spiriast vijda umm lønd, hvørsu ad heffur borist, ad risinn Aspiliam er daudur, og þad hefur giørt eirn munkur. Cap. CCXVIII. Þesse tijdende spir Þidrek kongur af Bern, honum þiker mykelz umm vert, og higgur ad fyrer sier vandlega, hvør þessi munkur mun vera, er so myked hefur ad haffst, kiemur honum i hug, med þvi ad leingi hefur ei | spurst til Heimerz ad hann mune vera, og B 21
sig til munkz gieffed haffa. Enn nockrumm tijma epter þad, ad Heimer hafde unned Aspiljam risa yfergaf hann múklijfed, og reid ur klaustrenu a fund Þidreks kongs seiger honumm af sijnumm ferdumm og athøfnumm og dvelst vid honum umm hrijd. Eirn dag kiemur Heimer ad male vid Þidrek kong og mællte. Herra, aller menn þióna þier og skatt giallda fyrer utann þa munka sem hallda þad clóstur er eg j dvaldest umm hrijd, og þvi vil eg fara þijna sendefør og skattz af þeim beidast þier til handa, enn kongur liet so vera sem Heimer sagde. Nu er Heimer albuenn til þessarar ferdar, og fer allt þar til er hann kiemur ad closturgardenumm, og heimter a tal vid sig abotann, og beidest skattz af honum Þidrek kongi til handa. enn abotinn svarar.
[[2] B frialst fyrer kongz ráne. [3] B hafa þar.

er og [mikil wnndur[1] ath þier dragit her samann vgrynni fiár og nioti[2] einngi madur enn þier wilit ei weita af skatt[3] kongi. þa suarar abotinn. Heimer þu ertt wist illur madur. þu [hliopt vr klaustranumm og[4] j kongs hird enn nv erttv aptur kominn[5] og willt ræna munklifit. Nu far þu heim[6] til Þidreks kongs sua sem ædur hefer fiandinn kennt þier og wer þar
A 384 fiandi sem Þidrek kongur.[7] Nu reiddist Heimer | suo miogh ath hann bregdur sinu sverdi Naglhring og hoggur[8] þad fyrsta hogg æ hans hæls [ath af tok høfudit. ok hier med drepur hann alla brædurna og tekur[9] þar gull og silfur og allt þat er hann weit ath þesser mvnkar hafa wardveitt[10] og allt þat fe [ber hann brott[11] af stadnum er [hann kemst[12] med og klyfiar þar af marga hesta. ok [þa kom til hans Þidrek kongur og leggia nv elld j stadinn og brenna allann ath øsku enn flytia heim allann þeirra fiárlut og leggia j sina fehirdslv.[13]

441[a] (436). Nu [spyr Þidrek til eins risa er mikit gull og silfur hefer vardveitt. og[14] huergi hafa þeir spurt af meira gulli j einum stad.[15] þessi risi er nv gamall ath alldri og er allra risa mestur og sterkast-

---

[[1] B mykell osóme. [2] B nytur. [3] B *tilf.* Þidrek. [[4] B giekst i burt fra munklijfenu og hliopst. [5] B *tilf.* hingad. [6] *sål.* B. A Heimer. [7] B *tilf.* er fyrer. [8] B *tilf.* abotann. [[9] B so ad høfuded flygur af, og þegar hannz enn næsta mann annad høgg, og hvørn ad ødrumm munka drepur hann, þar til er aller eru drepner munkarner. þa tekur Heimer. [10] B átt. [[11] B bar hann. [[12] B honum þiker sem hann meige burt komast. [[13] B adur hann rijdur j burt leggur hann elld j stadenn, og brenner hvørt huz er þar er, og kiemur vid so bued med allann þennann fiárhlut heim a fund Þidreks kongs og seiger honum so bued. [[14] B er allt kyrt fra þeim ad seigia, adur þeir fa spurt af einumm risa, enn þesse rise hefur so myked gull og silffur ad vardveita, ad. [15] B *tilf.* og fyrer þa søk var hann ei so frægur ordinn ad hann er so þungfær og liggur i einumm stad.

ur sua ath eingi fill fær hann borit. [hann er sialfur þunngfær og liggur j einumm stad og fyrer þa sok war hann æigi suo frægur[1] vordinn ath menn wissi mikil skyn.[2] Heimer sagde Þidreki kongi fra þessumm risa og [kuedzt wilia fara ath heimta ath honum skatt[3] til handa Þidreki kongi. enn kongi þikkir þat wal.[4] Heimer seiger nv ath hann weit einskiss þess manns waan j þui lanndi ath ei hafi Þidreki kongi veitt sóma og skatt nema þessi risi. Heimer tekur nv sinn hest og oll sin waapn og rídur nv[5] | alla þa U 37 leid er til liggur. ok wmm siþir kemur hann a eitt haatt fiall. þar er og[6] mikill skógur. hann hitter þar[7] helli mikinn. þar hleypur hann af sinumm hesti og geinngur inn j hellinn. þar laa fyrer honum einn risi. sa er [eigi hefer hann sied[8] jafnmikinn. ok þessi hefer graatt haar sem dvfa og sitt og allt fyrer[9] andlitid. Heimer geingur ath honum og mællte.[10] Statt vpp rise, ok | ver þigh. Her er sa[11] madur kominn er berri- A 38 ast will vid þigh. Risinn waknar wid[12] og mællte, diarfur erttu madur, æigi vil egh vpp stannda ad drepa þigh.[13] þa sagde Heimer. Stenndur þu æigi vpp og verr þik þa dreg egh mitt sverd vr slídrumm og drep ek þigh. Risinn hleypur vpp og hrister haufudit og haarid [og stenndur þat[14] vpp af. [þat var[15] rædiligt ath siá. hann þrifur sina støng er [bædi er long[16] og digur, hann reidir hana[17] vpp og lystur Heimer[18]

---

[1] *rettet for* A færegur. [[2] B menn vissu ecke mykel skin a honumm. [[3] B lætur ad hann vill fara ad honum, skatt ad sækia. [4] B *tilf.* falled. [5] B *tilf.* eirnsamann og | øngv- B 216 ann mann vill hann sier lata filgia j þessa ferd, hann rijdur nu. [6] B *mgl.* [7] B eirn. [[8] B øngvann hefur hann lited sijnumm augumm. [9] B er hared offan fyrer augun og. [10] B kallar. [11] B *mgl.* [12] B *tilf.* kalled. [13] B *tilf.* so mijkelz virde eg ad rietta mijna løngu legge, og einginn vegur þiker mier i ad drepa þig. [[14] B stendur af. [[15] B þar vard helldur. [[16] B hvortveggia var há. [17] *sål.* B. A hann. [18] B til Heimerz.

suo mikit hid fyrsta høgg ath hann flygur suo lángt og[1] snart sem kólfur af boga og fyrr er hann[2] davþur [enn hann kiæmi[3] æ jørdina. þad er nv sagt fra bana Heimirs. werdur þetta nv frægt[4] er suo mikill kappi hefer nv lated[5] sitt líf.

442ª (437). [6]Þetta heyrer sagt Þidrek kongur [af Bern.[7] ath nv er davþur hans hinn kiærsti win Heimer. þa mællte Þidrek.[8] annathvart skal wera ath þessa skal ek hefnnt fæ edur egh skal læta mitt líf. og lætur[9] taka sinn hest Blanka og oll sin wopn. Hann rídur ifer margann diupann dal og[10] hatt fiall ædur hann kemur i þann stad er þessi risi æ bygd. hann hleypur af sinumm heste fyrer [hellis dyrunum[11] og kallar. risi stattu vpp og tala[12] wid migh. Risinn spyr hverr þar [se. Þidrek kongur suarar. Ek[13] er Þidrek kongur af Bern. þa spyr[14] risinn, huad willtu mier er þu kallar mik til tals wid þigh? þa suarar Þidrek[15] kongur, willtu wid gánnga ath þu munt hafa drepit minn kiæra win Heimer, þa segh þv. Risinn suarar. Ei veit ek hwart Heimer war þinn win,[16] enn þat er[17] satt ath ek drap hann og fyrer þvi[18] ath hann hefdi migh
A 386 drepit ef ek hefda ei hann drepit. þa seiger kóngur. | hefer[19] þu drepit minn kiæra win Heimer[20] þa wil ek hefna hans. stattu upp[21] og berstu wid[22] einn mann. þa seiger risinn. Ek hugda ath einn madur skilldi ei bióda mier einvígi. Nu[23] girnist þu þess þa skallt[24] þat ath wísu fæ. og stenndur vpp skiott og tekur sina stong og hleypur j giegn honum. Þidrek kongur

---

[1] B *tilf.* strijdt og. [2] B Heimer. [[3] B er hann kom. [4] B *tilf.* miøg vijda umm landed. [5] *sål.* B. A gratid. [6] B *tilf.* Cap. CCXIX. [[7] B *mgl.* [8] B hann. [9] B *tilf.* þegar. [10] B *tilf.* margt. [[11] B hellernumm. [12] B skrafa. [[13] B kallar, hann seiger. þesse madur. [14] B mællte. [15] B *mgl.* [16] B *tilf.* godur. [17] B var. [18] B þa søk. [19] B hafer. [20] B *mgl.* [21] B *tilf.* rise. [22] B *tilf.* mig. [23] B enn. [24] B skalltu.

[bregdur nv sinu swerdi hinu hvassa[1] Ekkisax. | Risinn reidir nv støngina bædumm hondumm af ollu[2] afli. Þidrek kongur sier nv hwersu stonginn rídur og leypur ath risanumm og will æigi flyia. Risinn lystur stonginne suo ath endirinn kemur j jørdina[3] æ baki Þidreks kongs. Þidrek[4] snyst nv fast j móti hogginu og hoggur j einu hoggi af bædar henndur risans wid stongina ok er hann nv sigurlauss og hanndlauss. Þidrek[5] geinngur [nv æigi fyrr af[6] enn þessi risi er daudur. þa leypur [kongur æ sinn hest.[7] ok nv hefer hann vnnid hid[8] sidasta einwigi er gieted er j hans søgu. ok er þa[9] þetta ordit allfrægt hversu hann hefndi sins kiæra winar. U 37

443[a]. | [10]Þar[11] epter er æigi þess getid ad Þidrek kongur hafi spurt til kappa þeirra edur risa er honum [þætti frægd[12] j ath berriast vid. Er Þidrek kongur nv[13] mikill kappi og afreks madur ath eingi þorer[14] vid hann ath iafnast. Þat eitt[15] þikkir honum frægd[16] ath weída dyr mikil[17] þav er ei þora adrer kappar til ath rída. Optliga rídur hann wid fæ sveina æ dyra weídar. Ok her med winnur hann morg afreks werk þav er [ei kunnumm wier skrifa og þav[18] hofum wier ei spurtt.[19] (438). Þa er Þidrek kongur er [nær ørvasi[20] ath alldri og þo er hann [frækn med[21] wopnum. hann hefer tekid bad j þeim stad[22] er nv er kallad Þidreks bad.[23] | Nu kallar[24] hans einn sveinn. herra, [her hleypur[25] einn hiørtur[26] og[27] alldrei sa egh B 217 A 387

[[1] B hefur nu brugded sijnu sverde. [2] B yfrid myklu. [3] B *tilf.* nidur. [4] B hann. [5] B *tilf.* kongur. [[6] B ei firre frá. [[7] B Þidrek kongur a bak sijnum heste. [8] B sitt. [9] B þo. [10] B *tilf.* Cap. CCXX. [11] B hier. [[12] B þotte fremd. [13] B *tilf.* so. [14] B þorde. [15] B eina. [16] B kapp. [17] B *mgl.* [[18] B vier latum ei rita, og sum. [19] B heirt. [[20] B ørvasa. [[21] *sål. rettet.* A frækur med. B sterckur med sijnumm. [22] B *mgl.* [23] B *tilf.* þa er hann nu vid fá sveina. [24] B *tilf.* til. [[25] B seiger hann. [26] *sål. rettet.* A hestur swartur. B hiørt. [27] B sa er.

og einngi mun sied hafa jafnnmikit dyr edur skrautligra.[1] þa er kongur heyrer þetta hleypur hann vpp og tekur sina badkæpu ok sveípar sig med og kallar er hann sier dyrit. taked minn hest ok mina hunnda. þa hlavpa sveinar sem hardast og taka hans hest. Nu þikkir[2] kongi langt ath bída er dyrit hleypur hart, og sier hann[3] hwar stenndur einn hestur allmikill[3] med savdli. sa er svartur sem rafn. hann hleypur[4] til hestsins og hleypur æ bak. ok i þessu bili sla sveinarner lausum hunndunumm, enn hundarner wilia æigi hlavpa epter þessum hesti. Nu hleypur hesturinn wnndir honum fast[5] ad hardara er[6] enn nockurskonar[7] fugl flygur. Hanns hinn besti sveinn ridur epter honum hans besta[8] hesti Blanka og þar fylgia hunndarnir aller.[8]

444[a]. Nu finnur Þidrek[8] kongur ath þetta mun[9] wera einngi hestur og will nv slæ sier lausumm[8] af baki hestinum og ma [hann hvarki[10] lærid hefia fra hestinum[11]. suo situr hann fast. Þa kallar sveinn æ hann ok mællte. herra nær[12] munntu apttur koma,[13]
U 373 fyrer hvi ridur þu suo hart?[14] þa suarar Þidrek | kongur. ek ríd illa seiger hann. þetta mun wera einn fianndi er ek sit æ. Enn apttur mun ek koma þa[15] Gud will ok Sancta Maria. oc þui næst ber i sundur med hestunum[16] suo ath sveinninn sa ei Þidrek kong, og alldrei hefer siþann tilspurst[17]. Heþann j fra kann einngi madur[18] ath seigia fra Þidrek kongi huad af honum ward. en suo seigia þýdwersker menn ath witrast hafe i dravmum ath Þidrek kongur [hafi

[1] B so skrautlegt dyr. [2] B *tilf.* Þidreki. [3] B *mgl.* [4] B geingur. [5] B so hart. [6] A *mgl.* er. [7] B einkizkonar. [8] B *mgl.* [9] B mune. [[10] B nu hvørgi. [11] B hestz sijdunne. [12] *sål.* B. A nar. [13] B ætla ad snua. [14] *sål.* B. A hast. [15] B þa er. [16] B þeim. [17] B til hannz spurst. [18] B *tilf.* satt.

notid[1] af Gudi og [Sancte Mariu ath[2] hann minntist þeirra nafns wid bana sinn. [Hier lukumm wær frasaugnn þessarar søgu.[3]

[[1] B *mgl.* [[2] B Sancta Maria er. [[3] B og lukumm vier so frasøgn þessare.

Tillæg[1].

Ux 445[sv] (439). Som hii[?j] før haffuer horth huru wideke welanson flydde før didrik aff bern ok sanch i syon wid granzport, tho kom til honum en haffru hans fadher fadher modher ok togh honum ok førde honum til sælandh ok war ther longa stundh, tho han sporde ath didrik aff bern war wordhin kesare j rom ok mectogher øffuer konunx rike tho for han oppa ena øø som fimber hether ok bygde sik ther en gordh ok bygdhe et lithith torn widh sundhit ok satte ther widh en færie karl ok loth gøra eth liknilse saa skapth som didrik aff berna war ok førbødh færia karren ath føra naghan then man øuer som saa war skapther.

---

[1] *Mens sagaens slutning er tabt i* Mb *på grund af en lakune i slutningen af dette håndskrift, og mens sagaen i* AB *ender med at Didrik bortføres på en sort hest (nærværende udgave II, 392—4), tilføjer den svenske oversættelse af sagaen* (Sv) *en slutning, som aftrykkes her efter Hyltén-Cavallius' udgave s. 300—303. Fortællingen om Didriks ridt ender i* Sv, *stemmende med* AB, *således*: Sydhan kwnne inghen meth sanningh ath sægia hwart wth han komyn war æn theth haffuer komith j drøma før tyske men ath didrik monde theth nywta æth han kallade a gudh ok iompfru maria; *og derefter fortsættes som det aftrykkes ovenover.*

446^{sv} (440). Didrik aff bern for ok lette epther wideke ok lønlegha ok vilde gerna hempnas sin brodher ok hade ey meth sik wtan twa suæna tho kom han til theth sama sund ok wart strax øffuer førdher, tho saa færie mannen ath the woro bodhe ens skapthe liknilsith ok han, ok sagde til honum jach wardher thik føra hædhon j ghen thegh ær før bwdith ath komo j tesse øø, sidhon førde han honom ather til rygia, tho før stodh didrik wel hwadh theth betydde ok wilde han heldher døø en ey hempnas sin brodher, sydhon gik han til en køp stad ok loth brytha sik eth øga wth nær en lækiæræ, tho theth war læcth tho for han ather til sundith j ghen ok warth strax øffuer førdher oppa øna ok færia mannen loth honum gonga | Uxɪ hwarth han wilde, tha gik han oppa hoff gordhen ok kom j wedekis herberge lønligha ok [han] stodh før sina sængh ok clædde sik ok ther war enghen inne wtan han ena tho didrik kom j gynom døren tho sa han hwar widekis suærdh mimingh loo pa ena kisto han togh suærdeth ok drogh otaff slidhena ok skøtat op j takith saa theth bleff stondhondhe. Tho wideka saa hær didrik ok kende honum han fagnadhe honum wel ok fiøl aa knæ før honom, ok bødh sik ok alth sith goz j waldh, her didrik suarede sisth wi skildoms fran grans porth tho thu hade slagit myn brodher ok the wnga herra konungh atilius søner, tho tæncthe jach sa stadeliga theth in j mith hjærta ath thu skulde aldrik haffua fridh aff mik hwar jach tegh finner, thy wapna thegh snarth ok lægh tith harnisk oppa ok wær thegh theth besthe thu kanth, wideke suarede faa mik mith egith swærdh mymingh, her didrik sagde ath ther staar enghen radh til, thagh eth annat godh suærdh theth besthe thw haffuer. Tha wapnade widheke sik, ok saa gingo the samon ok slogas saa lenge ath wideka størthe ok lagh dødh før sin eghin sængh.

447[sv] (441). her didrik hade ma[n]gh sar ok stora tha togh han nidher suærdhit mimyngh ok gik saa gynom hølsthen ok gynom sassen hans saar the sulnade ok rotnadhe fasth, tho han kom i suawen tho kende han ath han ey kwnne længher liffua, tho gik han fram meth en aa eller en syø, tho drogh han suærdeth aff slidhe mymmingh ok kastadhe wth j syon som han længsth kwnne, saa ath theth kom aldrik j nagars mansz handh Sydhon gik han j en stadh som hether hofferdh ok lagh ther om nattena, tha han kende ath fasth ledh ath dødhin meth honom tha før bødh han the twa swæna honom foldho ath sægia nogan man [haa] han war, lithit ther epther tha bleff han dødh aff the sar wideke welanson hade honum giffuith, ok warth jordath j then sama stadh før en køpman, hans swæna foro hem til rom ok tordho ey mykit sægia aff thera færdh, wtan før mæctogha herra, en theth wisto alle j danmark ath wideke wart slagin j sith egith herbærge ok enghen wisthe hans bana man, theth wisthe ok tyske mæn ath konungh didrik kom aldrigh j sith rike j ghen sydhan han redh fran theth badh som en kallas didriks badh, thy halla alla romara theth før santh ath didrik bleff dødh som før scrifuith stor.

448[sv] (442). En kesare war j rom som hænrik heth hans fadher heth fyppoldhi hærtogh aff borgwndia han sadhe saa ath her didrik loth fødha op en hæsth j eth mørcth hus nidh j jordena thil thess han war wii [? vii] ara gamal, ok too han war j badhit loth han slæppa honom ok en anan hesth som alabrandh gaff honum loth han bindha harth nær ok en annan hesth meth sama leth satte han j sith egith stal ther redh swænona oppa æpthe honom, ok war theth giorth lønligha epthe her didrik[s] radh ath han kom saa borth fran sith rike, thy ath haffde han farit oppenbarligha thaa haffde ther mer røkthe aff gongit

ok hade han ey tha fwnnith widheke welanson deo gratias

hær didriks bok haffuer nw ændha
gudh maa honum sina nade sændha
them som hona a swænska wendhe.

Alfabetisk register over de i sagaen forekommende propria, samt en del substantiver og adjektiver der er afledede af propria.

Registrets bogstavorden er: a, b, d (ð), e (ę), f, g, h, i, j, k (c), l, m, n, o, p, r, s, t, u, v (w), þ, y, æ, œ, ǫ, ø.

Navnene skrives således som de findes i Mb; dog normaliseres forholdet mellem i og j, u og v; der skrives også k for c, hvor de to bogstaver findes i flæng. Findes et navn i flere former i Mb, gives de alle, og tallene i parentes efter navnet viser, hvorledes det skrives af de fem forskellige hænder, som har skrevet Mb. Pulærnaland (1), Pulinaland (34) betyder altså, at første skriver bruger formen Pulærnaland, tredje og fjerde formen Pulinaland, og at ordet ikke findes i de af anden og femte skriver skrevne dele af Mb. Skriveformerne i de to håndskrifter A og B betegnes ved A og B i parentes, men anføres kun, når de frembyder særlig interesse, foruden selvfølgelig ved de navne som ikke findes i Mb; Þyringaland (B). I, 1 betyder altså, at ordet kun findes i B. Skriveformerne i den svenske oversættelse anføres for de navnes vedkommende som kun findes i den slutningsfortælling i den svenske oversættelse, der er optaget som tillæg til denne udgave (II, 395 ff.), og de betegnes ved (Sv) efter navnet.

Ikke navngivne personer opføres naturligvis ikke i registret; men ved personnavne, ikke stednavne, opføres også de steder, hvor vedkommende person er omtalt uden navns nævnelse.

De kursiverede oplysninger efter registrets opslagsord skal kun tjene til at give en rent foreløbig orientering om vedkommende navns betydning i sagaen.

Tallene henviser til siderne i udgaven; I. 119 betyder altså første bind side 119.

UNIVERSITY OF ILLINOIS-URBANA
3 0112 045904205